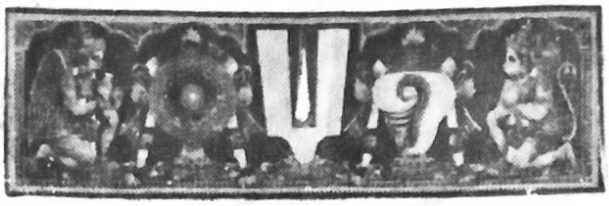
ஸ்ரீ :

ஸ்ரீ ராமானுஜர்

ஸ்ரீ:

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

ஆழ்வார்கள் அருளிச் செய்த

நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தம்

கீர்த்திமூர்த்தி வாகம்ருதவர்ஷீ வேளுக்குடி ஸ்ரீ உ.வே. வரதாசார்ய ஸ்வாமி
சதாபிஷேக மஹோத்ஸவ சிறப்பு மலிவுப் பதிப்பு

காரிமாறன் கலைக் காப்பகம்

1, தோடித்தெரு, திருவல்லிக்கேணி
சென்னை - 600 005.

முதற்பதிப்பு (Jan 2001) - 7500 பிரதிகள்

[redacted]

விலை Rs. 40/- (மலிவு விலைப்பதிப்பு)
ஒரு மணி நேர ஒலி நாடாவுடன் கூடியது

Designed and Printed by **RNR Printers**, Chennai - 5
Tel. : 844 1856

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகள்

பிரதி [illegible] [illegible]

தேதி 14.4.2001 அன்று

அன்பளிப்பாக

[illegible] [illegible]க்கு

அளிக்கப் பட்டது

[illegible]

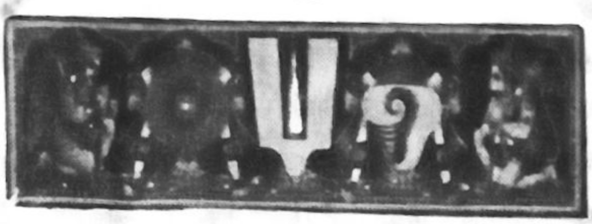
[illegible]

12 [illegible] lane

Triplicane

Madras 5

ஸ்ரீ:

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

முகவுரை

திருமகளார் தனிக்கேள்வன் அணிபொழில்சூழ் திருவரங்கத்தம்மான் இவ்வுலக மக்களை உய்விக்கும் பொருட்டு, "கலைகளும் வேதமும் நீதிநூலும் கற்பமும் சொற்பொருள் தானும்" நீர்மையினால் அருள் செய்தான். அவனே ஆழ்வார்களுக்கு மயர்வற மதிநலம் அருளித் தெள்ளு தமிழில் நாலாயிரம் பாடல்களைப் பாடச் செய்தும் அவைகளுக்குச் சிறந்த ஆசார்யர்களைக் கொண்டு விரிவுரைகளையும் ஆக்கச் செய்தும் உதவினார்; நானிலத்தோரை உய்விக்க எண்ணி, அவற்றை இன்றளவும் நாமும் துய்க்கப் பற்பல அறிஞர்களைத் தோற்றுவித்தான். அவர்களுள் மிகுந்த சீருடனும் சிறப்புடனும் சொல்லமுதப் பெருங்கொண்டலாகக் கொண்டாடப்பட்டு நம்மிடையே சில ஆண்டுகளுக்கு முன்வரை வாழ்ந்து மறைந்த பெரியவர், **"மஹாவித்வான், வாகம்ருதவர்ஷீ, அத்யாத்ம தத்வபோத பாஸ்கரர், த்ராவிடாம்நாய காமதேனு, உபய வேதாந்தாசார்யர், அபிநவ விசதவாக் சிகாமணி, ப்ரவசந ஸமர்த்தர்"** போன்ற பல விருதுகள் பெற்ற **ஸ்ரீ.உ.வே. கீர்த்திமூர்த்தி வேளுக்குடி வரதாசார்ய ஸ்வாமி.** இத்தகைய பெருமைகளைக் கொண்டு எழுந்தருளியிருந்த ஸ்வாமியின் 81ஆம் திருநக்ஷத்ர (சதாபிஷேக) மஹோத்ஸவ நினைவாக, "ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்கள்" முழுவதும் மிக மலிவான விலையில் சிறப்பாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டு அடியார்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் எனக் **காரிமாறன் கலைக்காப்பகம்** என்கிற அறக்கட்டளை எண்ணியதன் பயன்தான் தங்கள் திருக்கைகளில் தவழும் இப்புத்தகம்.

இப்புத்தகம் வெளிவர உறுதுணையாக இருந்து உதவிய அனைவருக்கும் காரிமாறன் கலைக்காப்பகம் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

இப்பதிப்பை வெளியிட்டு வழங்கத் தூண்டிப் பல ஆலோசனைகள் வழங்கிய ஸ்ரீ வாகம்ருதவர்ஷீ ஸ்வாமியின் திருக்குமாரர் ஸ்ரீ உ வே. வேளுக்குடி க்ருஷ்ணன் ஸ்வாமிக்கு எங்கள் நன்றி உரித்தாகுக.

இப்புத்தகத்துக்கு அணிசேர்க்க, எளிய தமிழில் ஆழ்வார்கள் ஆசாரியர்கள் வைபவங்களை ஆக்கித்தந்த ஸ்ரீ.உ.வே. டாக்டர் மல்லியம் எம்பார் ரங்காசார்ய ஸ்வாமிக்கும், அச்சுத்தாள்களைத் திருத்தி உதவிய ஸ்ரீ.உ.வே. ப்ரதிவாதி பயங்கரம் (காரணை) ஸம்பத்குமாராசார்ய ஸ்வாமி, ஸ்ரீ.உ.வே. மதுரை T. மாதவன் ஸ்வாமி, ஸ்ரீ.உ.வே. பலாப்பூர் வீரராகவன் (ஸுரேஷ்) ஸ்வாமி ஆகியோருக்கும் எங்கள் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். ஸ்ரீவாகம்ருதவர்ஷீ ஸ்வாமியின் வைபவத்தைத் தமிழில் சிறப்புற ஆக்கித்தந்த காட்டுமன்னார் ஸந்நிதி அஷ்டகோத்ரம் கச்சிக்கடாம்பு ஸ்ரீ.உ.வே. டாக்டர் வேங்கடாசார்ய ஸ்வாமிக்கும், ஆங்கிலத்தில் சுருக்கமாக அழகாக வடித்துத்தந்த ஸ்ரீ.உ.வே. டாக்டர் V.V. ராமாநுஜாசார்ய ஸ்வாமிக்கும் நன்றி பாராட்டுவதில் மகிழ்கிறோம்.

சிறப்புடனும், நேர்த்தியுடனும் அச்சிட்டுதவிய திருவல்லிக்கேணி RNR பிரிண்டர்ஸ் உரிமையாளர்கள் ஸ்ரீமான் G. ராஜன், ஸ்ரீமான் R. கிருஷ்ணன் மற்றும் ஸ்ரீமான் G. பிரபு ஆகியோருக்கும், ஒருங்கிணைப்புப் பணியினைச் செய்த ஸ்ரீ.உ.வே. வானமாமலை P. தெய்வநாயகம் ஐயங்கார் ஸ்வாமிக்கும் எங்கள் நன்றி உரித்தாகுக.

காரிமாறன் கலைக்காப்பகம்.

ஸ்ரீ உ.வே. வாகம்ருதவர்ஷீ ஸ்வாமி விரும்பிய ஆறு வார்த்தைகள்

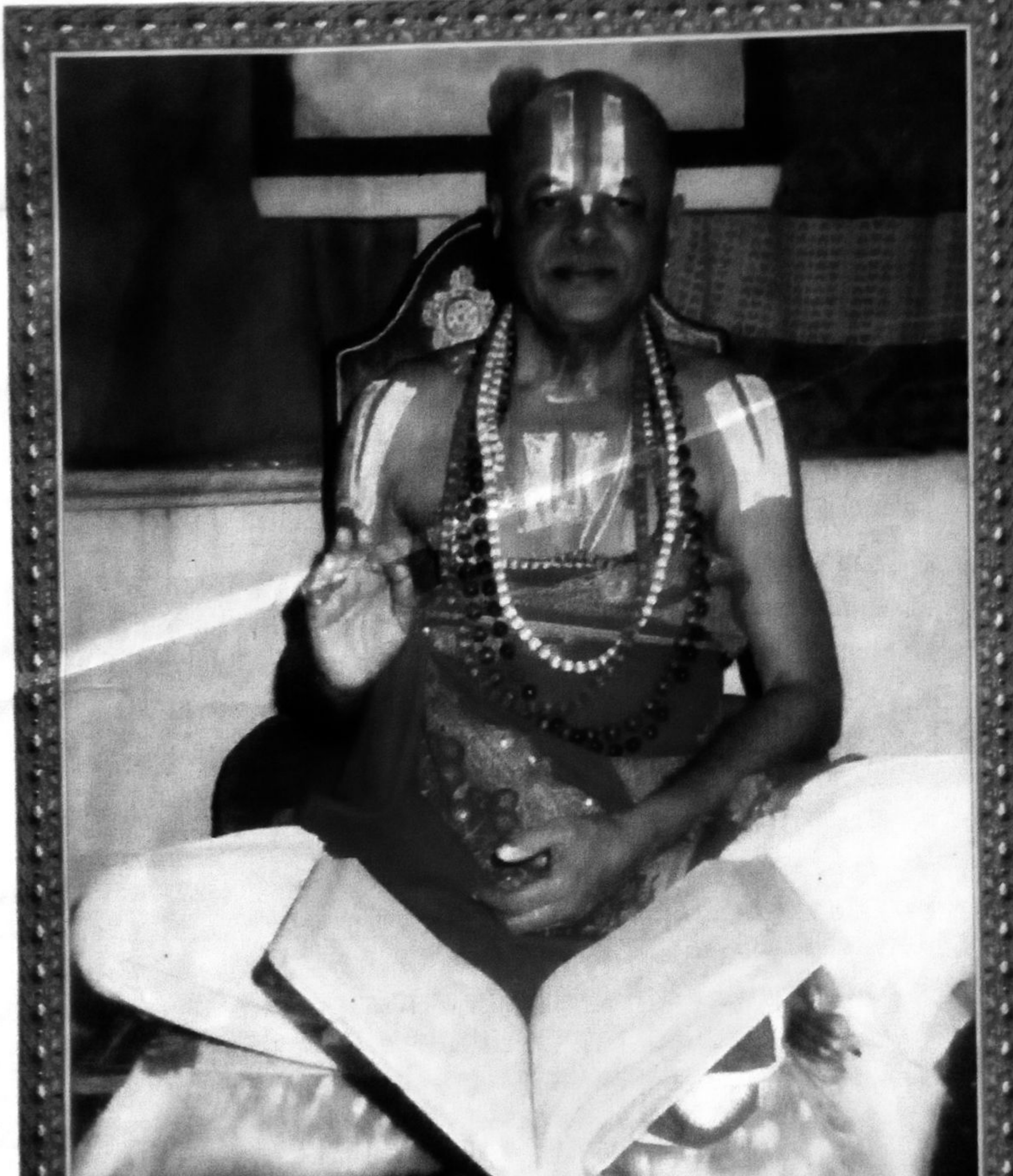
ஸ்ரீ உ.வே. வாகம்ருதவர்ஷீ, வேளுக்குடி வரதாசார்ய ஸ்வாமி தம் வாழ்நாள் முழுவதும் கடைப்பிடித்து ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று விரும்பிய ஆறு வார்த்தைகள் :

1. ஸ்ரீ பாஷ்யத்தை யதா அதிகாரம் கற்க வேண்டும்;
2. அருளிச் செயல்களையும் அவற்றின் உரைகளையும் ஆராத காதலுடன் கற்க வேண்டும்;
3. ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் எல்லோரையும் ஆதரிக்க வேண்டும்;
4. எக்காரணம் கொண்டும் பாகவத அபசாரப்படக்கூடாது;
5. ஆழ்வார்களுடைய ஈரச்சொற்களால் பெருமை பெற்ற திவ்ய தேசங்களை ப்ராவண்யத்தோடு அடிக்கடி சேவிக்க வேண்டும்;
6. பூர்வாசார்யர்களுடையவும் ஸ்வாசார்யனுடையவும் திருவடிகளில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொண்டிருக்க வேண்டும்.

இம்மஹானுடைய 81ஆம் திருநக்ஷத்ர (சதாபிஷேக) மஹோத்ஸவமான (விக்ரம வருஷம் தை மாஸம் விசாகம் - 18.01.2001) நன்னாள் முதல் மேற்சொன்ன ஆறு வார்த்தைகளையும் கடைப்பிடிக்க முயற்சிப்போம்.

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீ உ.வே.கீர்த்திமூர்த்தி வாகம்ருதவர்ஷீ
வேளுக்குடி வரதாசார்ய ஸ்வாமி

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

ஸ்ரீ வேளுக்குடி வரதாசார்யஸ்வாமி வைபவம்

அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பன் அணிவேங்கடவன் இவ்வுலக மக்களை உய்விக்கும் பெருவிருப்புடன், தானே நேராகவும் தன்னடியார் மூலமாகவும் பற்பல சாஸ்த்ரங்களை அருளிச் செய்தான். அவற்றுள், அவனால் மயர்வற மதிநலம் அருளப்பெற்று ஆழ்வார்கள் பதின்மரும் ஆண்டாளும் மதுரகவியாழ்வாரும் அருளியவை நாலாயிர திவ்யப்ரபந்த பாசுரங்கள் என வழங்குபவை. இப்பாடல்களுக்கு விரிவுரைகள் பல அருளியவர்கள், நாதமுனிகள் முதலாக மணவாள மாமுனிகள் ஈறாக அவதரித்த நம் ஆசார்யர்கள். இவற்றை இன்றளவும் இவ்வுலகத்தில் நிலவச் செய்த பேரறிஞர்களுக்குள் தனிச்சிறப்பு பெற்று விளங்கியவர் **மஹாவித்வான், வாகம்ருதவர்ஷீ, வேளுக்குடி ஸ்ரீ.உ.வே. வரதாசார்ய ஸ்வாமி** ஆவார்.

சோழ வளநாட்டில் ராஜமன்னார்குடிக்கு அருகில் இருக்கும் வேள்விக்குடி (வேளுக்குடி) என்னும் கிராமத்தவரான ஸ்ரீ உ.வே. க்ருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார் ஸ்வாமிக்கும் ஸ்ரீமதி லக்ஷ்மி அம்மங்காருக்கும் ரௌத்ரி வருஷம் தை மாஸம் விசாக (31.1.1921) நன்னாளில் மூன்றாவது திருக்குமாரராகத் தோன்றியவர் ஸ்ரீ வாகம்ருதவர்ஷீஸ்வாமி.

ஸ்ரீ வேளுக்குடி ஸ்வாமி தகுந்த காலத்தில் சௌளம், உபநயனம் ஆகியவைகளைப் பெற்று, தமது குல ஆசார்யரான சோளஸிம்ஹபுரம் கோயில் கந்தாடை சண்டமாருதம் தொட்டாசார்ய ஸ்வாமி திருவடியில் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களைப் பெற்றார்.

கல்வி : இளமைக் கல்வியைச் சென்னை காகுமானி ஆதிகேசவலு செட்டியார் ஸம்ஸ்க்ருத பாடசாலையில், பண்டிதரத்னம் திருக்கண்ணபுரம் ஸ்ரீ உ.வே. ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமி, ஸ்ரீ உ.வே அஷ்டகோத்ரம் கோமடம் ராகவாசார்ய ஸ்வாமி ஆகியோரிடம் தொடங்கிய ஸ்ரீ வாகம்ருதவர்ஷீ ஸ்வாமி தொடர்ந்துத் திருமலையப்பன் திருவடியில் (திருப்பதி ஸம்ஸ்க்ருத கலாசாலையில்) ஸ்ரீ. உ.வே. பழவேரி வேங்கடவரதாசார்ய ஸ்வாமி, ஸ்ரீ. உ.வே. புரிசைக்ருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமி, ஸ்ரீ. உ.வே. உத்தமூர் வீரராகவாசார்யஸ்வாமி ஆகிய மூவரிடமும் ந்யாய சாஸ்த்ர - நவீந வாத நூல்களையும், வைசேஷிக ஸூத்ர பாஷ்யம் முதலான பழைய நூல்களையும் நான்காண்டுகள் கற்று 1942-இல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ந்யாய சிரோமணி பட்டம் பெற்றார்.

ஸ்ரீ வேளுக்குடி ஸ்வாமி, திருமலையில் பெரிய கேள்வி ஜீயராக எழுந்தருளியிருந்த புகழ்பெற்ற வித்வான் (ஸ்ரீ உ.வே. ஸாது ராமாநுஜாசார்ய ஸ்வாமி) திருவடிகளில் திருமந்த்ரார்த்த காலக்ஷேபம் பண்ணிய பின்பு ஸ்ரீரங்கத்தில் வாக்மியாகவும் மஹாவித்வானாகவும் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ ஸ்ரீ ரங்கநாராயண ஜீயர் ஸ்வாமி (காரப்பங்காடு தேசி வரதாசார்ய) ஸ்வாமி திருவடிகளிலும், வித்வான் ஸ்ரீ.உ.வே உத்தமசீலி

ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார் ஸ்வாமியிடமும் உபய வேதாந்தக்ரந்த காலக்ஷேபங்களை ஓரளவு பண்ணினார். பிறகு சென்னைக்குத் திரும்பி, மஹாவித்வான் ஸ்ரீ.உ.வே காரப்பங்காடு வேங்கடாசார்ய ஸ்வாமி திருவடிகளில் பத்தாண்டு காலம் பகவத் விஷயம், ஸ்ரீ பாஷ்யம் முதலான நூல்களைக் கற்றார்.

சொற்பொழிவுப் பணி : ஸ்ரீ வேளுக்குடி ஸ்வாமி தமது ஆசார்யரான ஸ்ரீ உ.வே. காரப்பங்காடு ஸ்வாமி நியமிக்க அவர் திருமுன்பே முதன் முதலில் 1946ல் "கோதையும் கண்ணனும்" என்னும் தலைப்பில் உபந்யாஸம் பண்ணி ஆசார்ய அநுக்ரஹத்தைப் பெற்றார்.

பின்பு ஆசார்யர் அநுமதி கொண்டு 1949 முதல் உபந்யாஸங்களை ஸாதிக்கத் தொடங்கிய ஸ்ரீ வேளுக்குடி ஸ்வாமி ஸ்ரீ ராமாயணம், ஸ்ரீ கீதை, பகவத் விஷயம், ஸ்ரீ பாஷ்யம், திருமந்த்ரார்த்தம் முதலிய ரஹஸ்யங்கள், பூர்வாசார்ய ஸ்தோத்ரங்கள் முதலியனவற்றைத் திருவதரியாச்சிரமம் தொடங்கித் திருவனந்தபுரம் வரையிலான பற்பல திவ்ய தேசங்களில் நாற்பதாண்டுகள் உபந்யாஸங்களாகவும் காலக்ஷேபங்களாகவும் ஸாதித்துள்ளார். வருடந்தோறும் நடைபெறும் திருப்பாவை உபந்யாஸங்கள் இவரால் சற்றேறக்குறைய நூறுதடவை நிகழ்த்தப் பெற்றுள்ளமை அரிய சாதனையாகும். மேலும் 24 மணி நேரத்தில் (பகவத் விஷயம்) திருவாய் மொழியாயிரத்தையும் உபந்யாஸமாக இவர் அருளியமை செயற்கரிய மற்றொரு சாதனையாகும்.

ஸ்ரீ வேளுக்குடிஸ்வாமி ஆழ்வார் திருநகரியில் திருப்புளியாழ்வாரடியில் ஒரு வருட காலம் பகவத் விஷய காலக்ஷேபம் அருளியது திருக்குருகூர் நகராளர்கள் போற்றும் ஓர் அரிய பணியாகும்.

ஸ்ரீ வாகம்ருதவர்ஷீ ஸ்வாமி திருவல்லிக்கேணி, திருக்கடிகை (சோளஸிம்ஹபுரம்), ஸ்ரீ பெரும்பூதூர், காஞ்சிபுரம் முதலிய திவ்ய க்ஷேத்ரங்களில் பகவத் விஷயம், ஸ்ரீபாஷ்யம், ஸ்ரீவசநபூஷணம் முதலான நூல்களைப் பல்லாண்டுகள் காலக்ஷேபங்களாகவும் உபந்யாஸங்களாகவும் அருளியுள்ளார்.

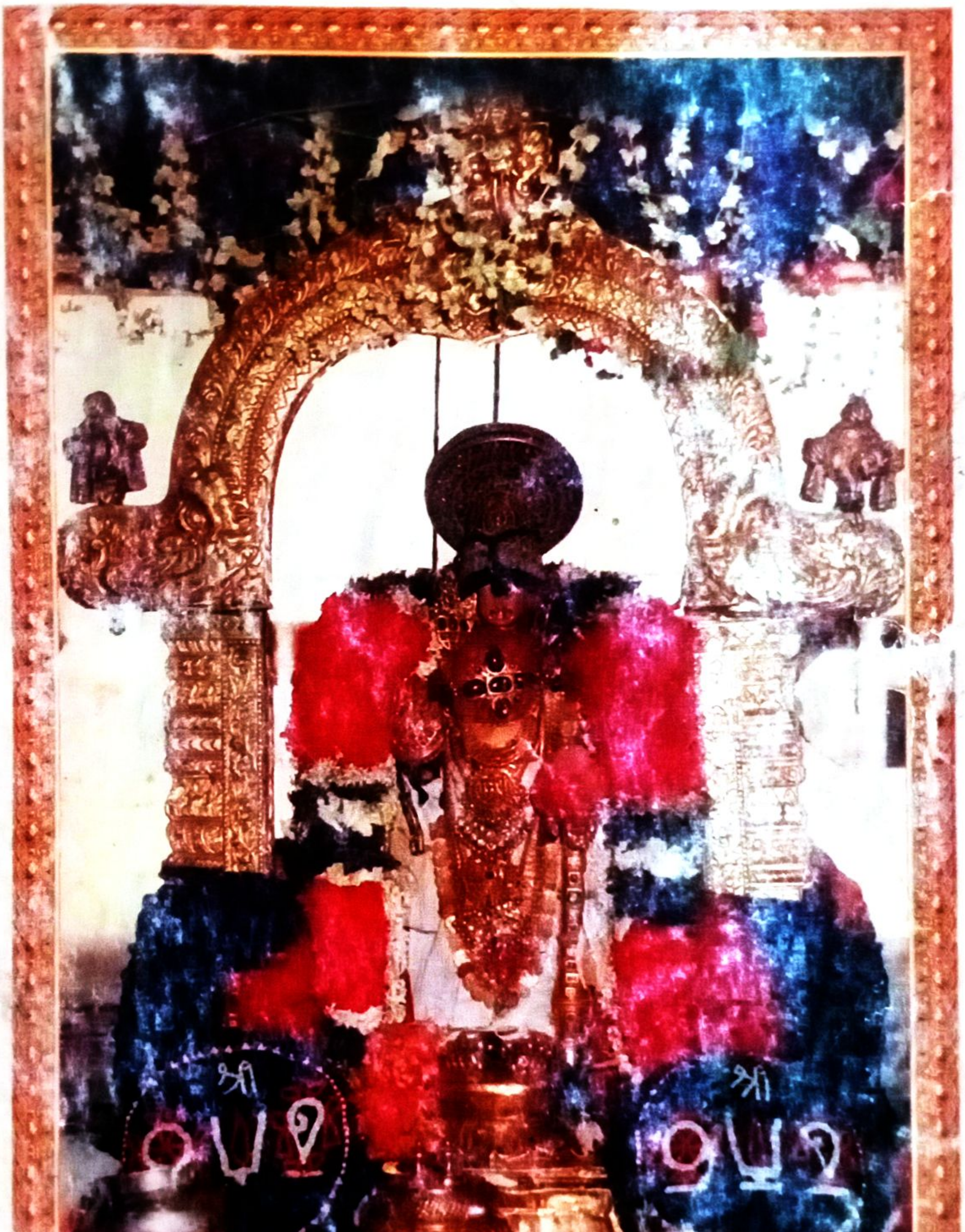
இயல்பாகவே எல்லோரையும் ஈர்க்கும் திருமேனியைப் பெற்ற ஸ்ரீ வேளுக்குடி ஸ்வாமிக்குத் தூய்மையான வெண்ணிற வஸ்த்ரம், அழகான திருமண்காப்பு, யுக்தமான அணிகலன்கள் ஆகியவை மேலும் பொலிவூட்டின. ஸ்ரீ ஸ்வாமி இனிமையும் மென்மையும் கலந்த பேச்சுடன் ஏற்றத்தாழ்வு பாராது கலந்து பழகும் குணங்களுடன் விளங்கியவர்.

புலமையும் ஆற்றலும் : மிக இனிமையான குரல்வளத்தைப் பெற்ற ஸ்ரீ வேளுக்குடிஸ்வாமி, இசையறிவும், அளத்தற்கரிய ஸம்ப்ரதாயக்கல்வியறிவும், எடுத்தியம்பும் ஆற்றலும், கேட்பவர்கள் நெஞ்சைப் பறிக்கும் திறனும் பெற்றிருந்ததால், ஒப்புயர்வற்று விளங்கியிருந்தார்.

இசைமழையில் தொடங்கும் இவரது சொற்பொழிவுகள் சொல்லமுதமழையாக அனைவரையும் மூழ்கடிக்கும் எனில் அது

ஸ்ரீ:

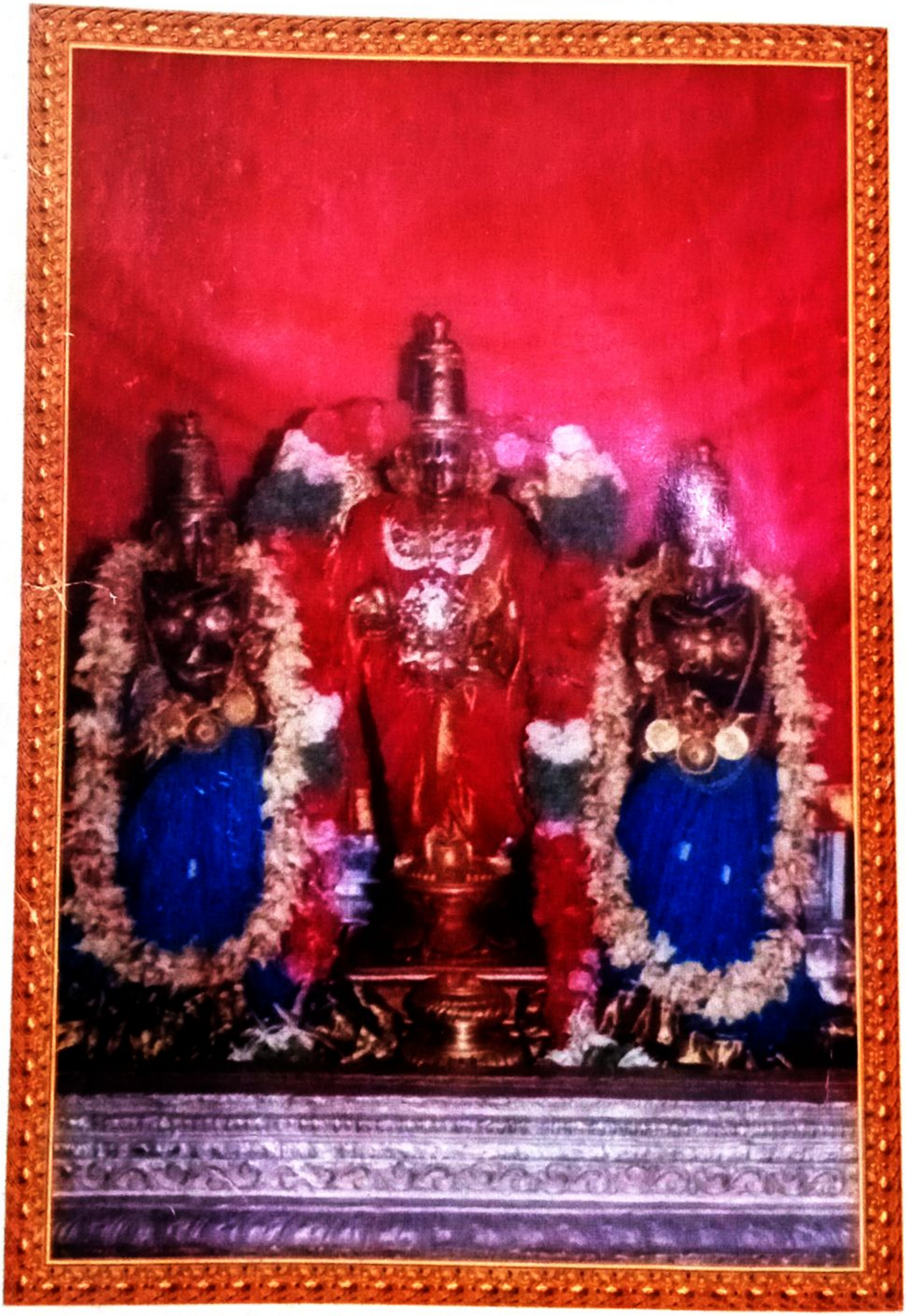

ஸ்ரீ அழகிய மணவாளன் (நம்பெருமாள்)
ஸ்ரீரங்கம்

ஸ்ரீ :

திருமலையப்பன் (திருவேங்கடமுடையான்)
திருமலை

ஸ்ரீ

பேரருளாளன் (தேவராஜன்) காஞ்சிபுரம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீயதிராஜ ஸம்பத்குமாரன் (செல்வப்பிள்ளை) திருநாராயணபுரம்

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதிபெருமாள்
திருவல்லிக்கேணி

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ ஸௌரிராஜப்பெருமாள், திருக்கண்ணபுரம்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ ராஜகோபாலன், மன்னார்குடி

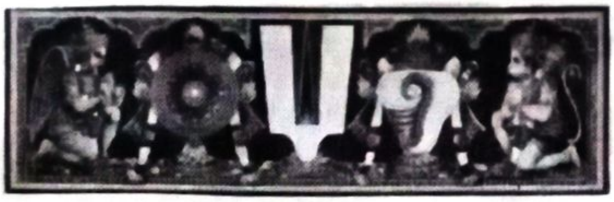
ஸ்ரீ :

ஸ்ரீ ஸௌந்தரராஜ பெருமாள்
திருநாகை

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பொதுத்தனியன்கள்

(அழகிய மணவாளன் அருளிச் செய்தது)

ஸ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்।
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம்முநிம்.॥

(கூரத்தாழ்வான் அருளிச் செய்தவை)
குருபரம்பரையின் தனியன்

லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம்।
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம்.॥

எம்பெருமானார் தனியன்

யோநித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணித்ருணாயமேநே।
அஸ்மத்குரோர்பகவதோஸ்யதயைகஸிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்யசரணௌ சரணம்ப்ரபத்யே.॥

நம்மாழ்வார் தனியன்
(ஆளவந்தார் அருளிச் செய்தது)

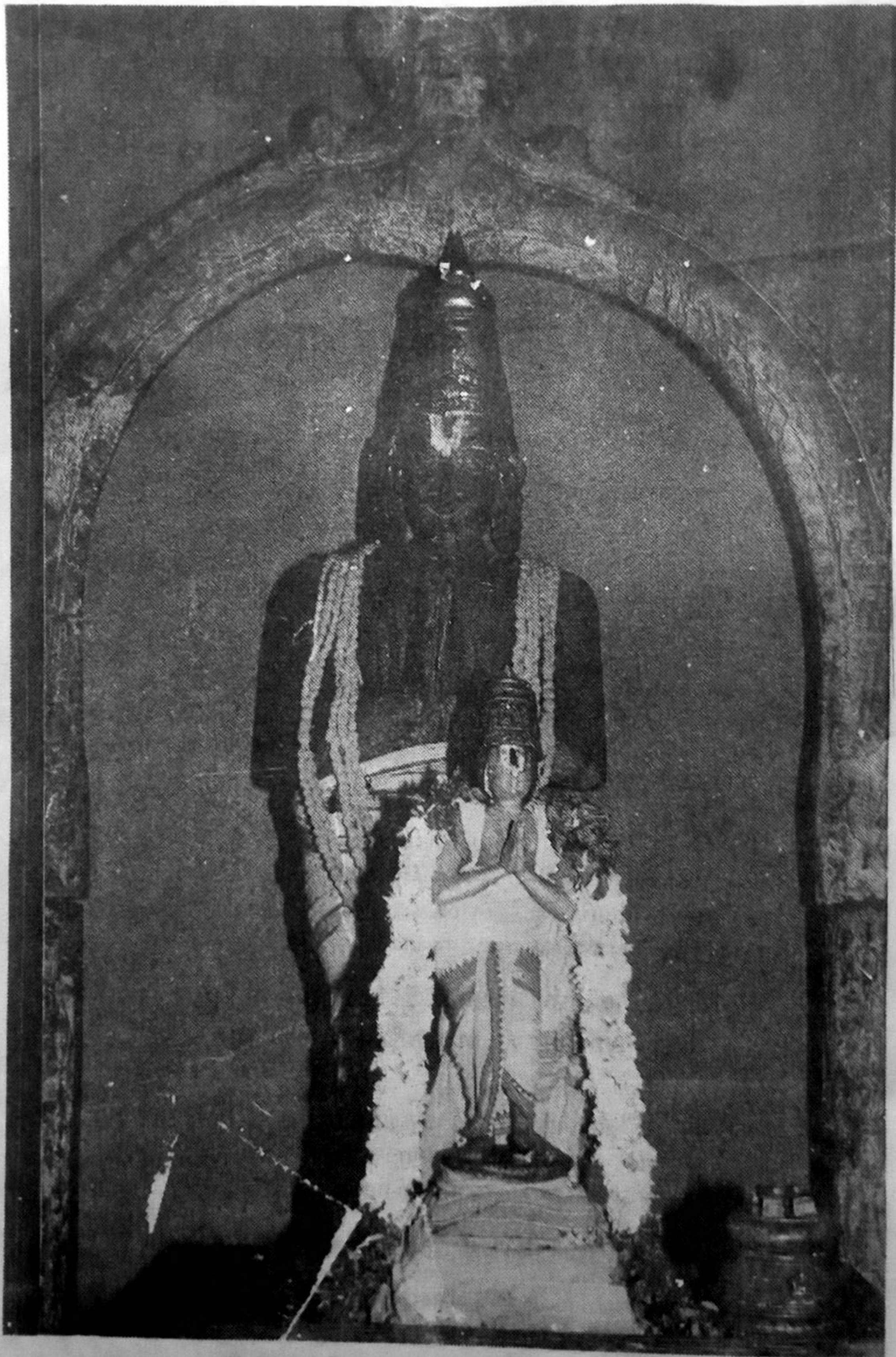
மாதா பிதா யுவதயஸ்தநயா விபூதிஸ்
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம்।
ஆத்யஸ்யந: குலபதேர்வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம்ப்ரணமாமிமூர்த்நா.॥

(ஸ்ரீ பராசரபட்டர் அருளிச்செய்தது)

பூதம் [1]ஸரஶ்ச மஹதாஹ்வய பட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸார குலஶேகர யோகிவாஹாந்।
பக்தாங்க்ரிரேணு பரகால யதீந்த்ரமிஶ்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம் ப்ரணதோஸ்மிநித்யம்.॥

---

1. 'ஸரஸ்ய' என்றும் பாடம்

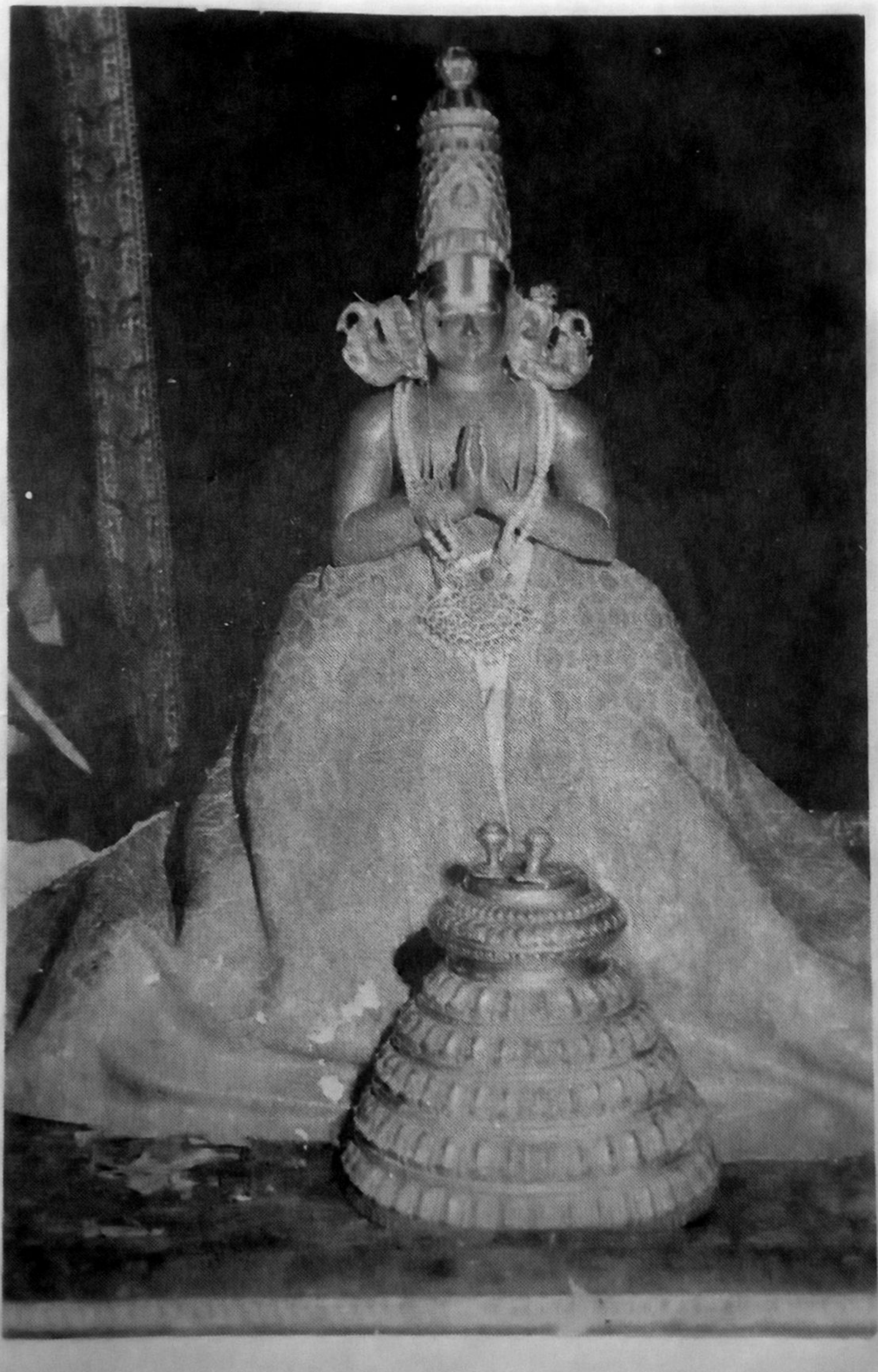
பெரியாழ்வார்

ஸ்ரீ ஆண்டாள்

குலசேகராழ்வார்

திருமழிசையாழ்வார்

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்

திருப்பாணழ்வார்

மதுரகவியாழ்வார்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருமாலால் மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற

ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்கள்

முதலாயிரம்

காரிமாறன் கலைக்காப்பகம்

103, தெளி சிங்கப் பெருமாள் கோயில் தெரு,

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 600 005,

ஸ்ரீ:

பெரியாழ்வார் வைபவம்

மிதுநே ஸ்வாதிஜம் விஷ்ணோ:
ரதாம்ஶம் தந்விந: புரே-
ப்ரபத்யேஶ்வஶுரம் விஷ்ணோ:
விஷ்ணுசித்தம் புரஶ்ஶிகம்.

இவ்வாழ்வார் ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரில் கலிபிறந்த 47-ஆவதான க்ரோதனவருடம் ஆனிமாஸம், சுக்லபக்ஷம், ஏகாதசி, ஞாயிற்றுக்கிழமை கூடின ஸ்வாதி நக்ஷத்திரத்தில், கருடாம்ஶராய், அந்தணர் குலமான வேயர்குலத்தில், புதுமையாருக்கும், முகுந்தாசார்யருக்கும் புத்திரராகத் திருவவதரித்தார்.

விஷ்ணு சித்தர் என்று பெயர் சூட்டப்பட்டு வடபெருங் கோயிலுடையானுக்கு திருநந்தவனஞ் செய்து திருமாலை கட்டிச் சாத்திக் கொண்டிருந்தார். அப்போது பாண்டிய குலத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ வல்லபன் என்னும் அரசன் கூடல் என்ற மதுரை நகரில் அரசு செலுத்திவந்தான். ஒரு சமயம் ஒரு ஏழை அந்தணனின் வாக்கின்படி இகத்திலேயே பரலோகத்திற்கு வேண்டியவைகளுக்கு ப்ரயத்னம் செய்யவேண்டும் என்பதையறிந்து, தன் புரோகிதனான செல்வநம்பியை பரம்பொருளை நிர்ணயம் செய்வது எவ்வாறு என்று வினவினான்.

செல்வநம்பி வித்வான்களைக் கூட்டி விவாதம் நடத்தி வித்யாசுல்கமாக செல்வம் நிறைந்த பொற்கிழியொன்றை ஸபா மண்டபத்தில் ஒரு தோரணத்தில் கட்டி எந்த வித்வானுக்கு கிழிதாழ்கிறதோ அவர் விளக்கமே உண்மையானது என்று கொள்ள வேண்டும் என்று பணித்தான்.

விஷ்ணுசித்தர் தன் கனவில் தோன்றிய இறைவனின் ஆணைப்படி, தான் அறிவிற் சிறந்தவரல்லரென்று அஞ்சிக்கொண்டே, இவ்வாறு கூட்டப்பட்ட அரங்குக்குச் சென்றார். மற்ற வித்வான்கள் இவர் கலந்து கொள்வதற்கே ஆட்சேபிக்கும்போதும், செல்வநம்பி இவரை வேதாந்தங்கள் கூறும் உயர் கடவுள் யார் என்று நிச்சயிக்க வேண்டினான்.

விஷ்ணுசித்தர், வால்மீகி, துருவன் போன்று கடவுளாலேயே அறிவாற்றலெய்தி, மிகுந்த திறமையுடன் ஸ்ரீமந் நாராயணனே முழுமுதற் பரம்பொருள் என்று வேதங்கள், ஸ்மிருதிகள், இதிகாசங்கள், புராணங்கள் இவைகளினின்றும் ஆயிரமாயிரம் மேற்கோள்களுடன் ஐயந்திரிபற விளக்கினார்.

பொற்கிழி இவர் பக்கம் தாழ வளைய, இவரும் அக்கிழியை அறுத்துக் கொண்டருளினார். இதனைக் கண்ட அரசன், மற்ற வித்வான்கள் எல்லோரும் வியந்து, பட்டத்து யானையின் மேல் விஷ்ணு சித்தரை ஏற்றி, ஊர்வலமாக, விருதூதி, சங்கம் போன்ற பல வாத்ய கோஷங்களுடன், அழைத்துச் சென்று சிறப்பித்தனர். அரசன் 'பட்டர்பிரான்' அல்லது அறிவாளிகளின் தலைவன் என்று இவருக்கு நாமமிட்டான்.

ஊர்வலத்தினிடையே மேலும் வியப்பூட்டும் வகையில் பரம்பொருளான ஸ்ரீமந் நாராயணன் வானின்மேல் பிராட்டியான லக்ஷ்மியுடன் பெரிய திருவடியான கருடன் மேல் தன் பரிவாரங்களுடன், ஊர்வலத்தைக் காணவிழைபவன் போல் காட்சி தந்தனன். தன் சிறப்புக்குப் பரம்பொருளே காரணம் என்றறிந்த விஷ்ணுசித்தர். பரம்பொருளுக்குத் தீங்கு நேருமோ என்று தன் அன்பு மிகுதியால் பயந்து காப்பாக, யானைமேலிருந்த மணிகளைத் தாளமாகக் கொண்டு, "பல்லாண்டு பல்லாண்டு" என்று செய்யுளிசைத்துப் பாடத் தொடங்கினார்.

பின்பு, விஷ்ணுசித்தர் செல்வநம்பியாலும், அரசனாலும் மேலும் கொண்டாடப்பட்டு, பரிசுகள் பெற்று, வில்லிபுத்தூர் திரும்பினார். தான் பெற்ற செல்வமனைத்தையும் வடபெருங் கோயிலுடையானுக்கு அளித்து தன் பழைய தொண்டான திருமாலை கட்டுதலையே விஷ்ணுசித்தர் நித்தியமாகக் கொண்டார். பரம்பொருளுக்கே ஊறு விளையலாம் என்ற அச்சம் அன்புமிகுதியால் கொண்டவர் என்பது கொண்டு இவர் "பெரியாழ்வார்" என்று அழைக்கப்படலானார்.

கண்ணன் திருவவதாரந் தொடங்கி பிள்ளைத் தமிழுக்கு இலக்கணமாக பாடல்களியற்றிய பெரியாழ்வார் கிருஷ்ணாவதாரத்தில் மிக்க ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். இவர் அருளிச் செயல் 'திருப்பல்லாண்டு', 'பெரியாழ்வார் திருமொழி' என்ற திவ்விய பிரபந்தங்களாகும்.

நல்ல திருப்பல்லாண்டு நான்மூன் றோன்வாழியே
நானூற்றறுபத்தொன்றும் நமக்குரைத்தான் வாழியே
சொல்லரிய வானிதனிற் சோதிவந்தான் வாழியே
தொடை சூடிக்கொடுத்தாளைத் தொழுமப்பன் வாழியே
செல்வநம்பி தனைப்போலச் சிறப்புற்றான் வாழியே
சென்று கிழியறுத்துமால் தெய்வமென்றான் வாழியே
வில்லிபுத்தூர் நகரத்தை விளங்கவைத்தான் வாழியே
வேதியர்கோன் பட்டர்பிரான் மேதினியில் வாழியே.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த

நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தங்களுள்

முதலாயிரம்

(தோடயம் — நாட்டைராகம் — ஜம்பைதாளம்)

திருப்பல்லாண்டு, பெரியாழ்வார் திருமொழிகளின் தனியன்கள்

(நாதமுனிகள் அருளிச்செய்தது)

குருமுகமநதீத்ய ப்ராஹவேதாநஶேஷாந்
நரபதிபரிக்லுப்தம் ஶுல்கமாதாதுகாம:|
ஶ்வஶுரமமரவந்த்யம் ரங்கநாதஸ்ய ஸாக்ஷாத்
த்விஜகுலதிலகந்தம் விஷ்ணுசித்தம் நமாமி.||

(பாண்டியபட்டர் அருளிச்செய்தவை)

இருவிகற்பநேரிசை வெண்பா

மின்னார் தடமதிள்சூழ் வில்லிபுத்தூரென்று ★ ஒருகால்
சொன்னார் கழற்கமலஞ் சூடினோம்★-முன்னாள்
கிழியறுத்தானென்றுரைத்தோம்,★ [1]கீழ்மையினிற்சேரும்
வழியறுத்தோம் நெஞ்சமே! வந்து.

பாண்டியன் கொண்டாடப் பட்டர்பிரான்வந்தானென்று
ஈண்டியசங்க[2] மெடுத்தூத★ - வேண்டிய
வேதங்களோதி விரைந்துகிழியறுத்தான்★
பாதங்கள்யாமுடையபற்று.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

---

1. கீழ்மையினிச் சேரும் என்றும் பாடம்.
2. மடுத்தூத, எடுத்தோத, அடுத்தூத என்று பாடாந்தரங்கள்.

பெரியாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருப்பல்லாண்டு

காப்பு
குறள்வெண்செந்துறை

(நாட்டை ராகம் — அடதாளம்)

†† [1]பல்லாண்டுபல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு★
[2]பலகோடி நூறாயிரம்
மல்லாண்டதிண்டோள் மணிவண்ணா! உன்
[3]செவ்வடி செவ்விதிருக்காப்பு. 1

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

†† அடியோமோடும்நின்னோடும் பிரிவின்றியாயிரம் பல்லாண்டு★
வடிவாய்நின்வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும் பல்லாண்டு★
வடிவார் சோதி வலத்துறையும் சுடராழியும் பல்லாண்டு★
படைபோர்புக்குமுழங்கும் அப்பாஞ்சசன்னியமும் பல்லாண்டே 2

வாழாட்பட்டுநின்றீருள்ளீரேல் வந்துமண்ணும் மணமுங்கொண்மின்★
கூழாட்பட்டுநின்றீர்களை எங்கள் குழுவினில் புகுதலொட்டோம்★
ஏழாட்காலும் பழிப்பிலோம்நாங்கள் இராக்கதர்வாழ் இலங்கை★
பாழாளாகப்படை பொருதானுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. 3

ஏடுநிலத்திலிடுவதன் முன்னம் வந்து எங்கள் குழாம்புகுந்து★
கூடுமனமுடையீர்கள்வரம்பொழி வந்தொல்லைக் கூடுமினோ★
நாடுநகரமும்நன்கறிய நமோநாராயணாயவென்று ★
பாடுமனமுடைப்பத்தருள்ளீர்! வந்துபல்லாண்டு கூறுமினே. 4

அண்டக்குலத்துக்கதிபதியாகி அசுரரிராக்கதரை★
[4]இண்டைக்குலத்தையெடுத்துக்களைந்த இருடீகேசன் தனக்கு★
தொண்டக்குலத்திலுள்ளீர்வந்தடிதொழுது ஆயிரநாமஞ்சொல்லி★
பண்டைக்குலத்தைத்தவிர்ந்து பல்லாண்டு பல்லாயிரத் தாண்டென்மினே.5

---

1. முதலிரண்டுபாசுரங்களைப் பொருட்சேர்த்தியால் ஒருபாசுரம்போல ஸேவிப்பது ஸம்ப்ரதாயம்.
2. பலகோடி நூறாயிரமும் என்றும் பாடம்.
3. சேவடி என்றும் பாடம்.
4. இண்டக்குலம் என்றும் பாடம்

எந்தைதந்தைதந்தைதந்தைதம்மூத்தப்பன் ஏழ்படிகால் தொடங்கி★
வந்துவழிவழியாட்செய்கின்றோம் ★திருவோணத்திருவிழவில்
அந்தியம்போதிலரியுருவாகி அரியையழித்தவனை★
பந்தனைதீரப்பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டென்று பாடுதுமே. 6

தீயிற்பொலிகின்றசெஞ்சுடராழி திகழ்திருச்சக்கரத்தின்★
கோயிற்பொறியாலேயொற்றுண்டுநின்று குடிகுடியாட் செய்கின்றோம்★
மாயப்பொருபடைவாணனை ஆயிரந்தோளும்பொழிகுருதி
பாய★ சுழற்றியவாழிவல்லானுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. 7

[1]நெய்யிடைநல்லதோர்சோறும் நியதமுமத்தாணிச்சேவகமும்★
கையடைக்காயும்கழுத்துக்குப்பூணொடு காதுக்குக்குண்டலமும்★
மெய்யிடநல்லதோர்சாந்தமுந்தந்து என்னை வெள்ளுயிராக்கவல்ல★
பையுடைநாகப்பகைக்கொடியானுக்குப் பல்லாண்டு கூறுவனே. 8

உடுத்துக்களைந்த [2]நின்பீதகவாடையுடுத்துக் கலத்ததுண்டு★
தொடுத்ததுழாய்மலர்சூடிக்களைந்தன சூடுமித்தொண்டர்களோம்★
விடுத்ததிசைக்கருமந்திருத்தித் திருவோணத்திருவிழவில்★
படுத்தபைந்நாகணைப்பள்ளிகொண்டானுக்குப் பல்லாண்டுகூறுதுமே. 9

எந்நாளெம்பெருமான் உன்தனக்கடியோமென் றெழுத்துப்பட்ட
அந்நாளே ★அடியோங்களடிக்குடில் வீடுபெற்றுய்ந்தது காண்★
செந்நாள்தோற்றித் திருமதுரையுட்சிலைகுனித்து★ ஐந்தலைய
பைந்நாகத்தலைப்பாய்ந்தவனே! உன்னைப்பல்லாண்டு கூறுதுமே. 10

†† அல்வழக்கொன்றுமில்லா அணிகோட்டியர்கோன்★ அபிமானதுங்கன்
செல்வனைப்போலத் திருமாலே! நானுமுனக்குப் பழவடியேன்★
நல்வகையால்நமோநாராயணாவென்று நாமம்பலபரவி★
பல்வகையாலும்பவித்திரனே! உன்னைப்பல்லாண்டு கூறுவனே 11

††பல்லாண்டென்றுபவித்திரனைப் பரமேட்டியை★ சார்ங்கமென்னும்
வில்லாண்டான்தன்னை வில்லிபுத்தூர்விட்டுசித்தன் விரும்பியசொல்★
நல்லாண்டென்றுநவின்றுரைப்பார் நமோநாராயணாய வென்று★
பல்லாண்டும்பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டே. 12

அடிவரவு:- பல் அடி வாழ் ஏடு அண்டம் எந்தை தீ நெய் உடுத்து எந்நாள் அல்வழக்கு பல்லாண்டு வண்ணம்.

ஆதிகூறுதும், அநந்தரம் கூறுமின், அண்டம் என்மின், எந்தைபாடுதும், தீ உடுத்து எந்நாள் கூறுதும், நெய்யும் அல்லும் கூறுவனே.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. நெய்யெடை, நெய்யடை என்றும் பாடம்.
2. நான் என்றும் கூறுவர்

பாகவதஸாரமாகிய

பெரியாழ்வார் திருமொழி

முதற்பத்து

1-ஆந்திருமொழி - வண்ணமாடங்கள்

கண்ணன் திருவவதாரச் சிறப்பு

கலிவிருத்தம் (அபரூபராகம் - அடதாளம்)

††வண்ணமாடங்கள்சூழ் திருக்கோட்டியூர்★
கண்ணன்கேசவன் நம்பிபிறந்தினில்★
எண்ணெய்சுண்ணம் எதிரெதிர்தூவிட★
கண்ணன்முற்றம் கலந்தளறாயிற்றே. 1

ஓடுவார்விழுவார் உகந்தாலிப்பார்★
நாடுவார்நம்பிரான் [1]எங்குத்தானென்பார்★
பாடுவார்களும் பல்பறைகொட்டநின்று★
ஆடுவார்களும் ஆயிற்றாய்ப்பாடியே. 2

பேணிச்சீருடைப் பிள்ளைபிறந்தினில்★
காணத்தாம்புகுவார் புக்குப்போதுவார்★
[2]ஆணொப்பார் இவன்நேரில்லைகாண்★ திரு
வோணத்தான் உலகாளுமென்பார்களே. 3

உறியைமுற்றத்து உருட்டிநின்றாடுவார்★
நறுநெய்பால்தயிர் நன்றாகத்தூவுவார்★
செறிமென்கூந்தல் அவிழத்திளைத்து★ எங்கும்
அறிவழிந்தனர் ஆய்ப்பாடியாயரே. 4

கொண்டதாளுறி கோலக்கொடுமழு★
தண்டினர் பறியோலைச்சயனத்தர்★
[3]விண்ட முல்லை யரும்பன்னபல்லினர்★
அண்டர்மிண்டிப்புகுந்து நெய்யாடினார். 5

---

1. எங்குற்றான் என்றும் பாடம்.
2. ஆணொப்பானிவன் என்பதும் பாடம்.

கையுங்காலும்நிமிர்த்துக் கடாரநீர் ★
பையவாட்டிப் பசுஞ்சிறுமஞ்சளால் ★
ஐயநாவழித்தாளுக்கு அங்காந்திட ★
வையமேழுங்கண்டாள் பிள்ளைவாயுளே. 6

வாயுள்வையகங்கண்ட மடநல்லார் ★
ஆயர்புத்திரனல்லன் அருந்தெய்வம் ★
பாயசீருடைப் பண்புடைப்பாலகன் ★
மாயனென்று மகிழ்ந்தனர்மாதரே. 7

பத்துநாளும்கடந்த இரண்டாநாள் ★
எத்திசையும் சயமரங்கோடித்து ★
மத்தமாமலை தாங்கியமைந்தனை ★
உத்தானஞ்செய்து உகந்தனராயரே. 8

கிடக்கில்தொட்டில் கிழியவுதைத்திடும் ★
எடுத்துக்கொள்ளில் மருங்கையிறுத்திடும் ★
ஒடுக்கிப்புல்கில் உதரத்தேபாய்ந்திடும் ★
மிடுக்கிலாமையால் நான்மெலிந்தேன்நங்காய்! 9

††செந்நெலார்வயல்சூழ் திருக்கோட்டியூர் ★
மன்னுநாரணன் நம்பிபிறந்தமை ★
மின்னுநூல் விட்டுசித்தன்விரித்த ★ இப்
பன்னுபாடல்வல்லார்க்கு இல்லைபாவமே. 10

அடிவரவு:- வண்ணம் ஒடு பேணி உறி கொண்ட கை வாயுள் பத்து கிடக்கில் செந்நெல் சீதக்கடல்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

2-ஆந்திருமொழி - சீதக்கடல்

கண்ணனது அடிமுதல்முடிவரையழகை அநுபவித்தல்
வெண்டளையால் வந்த கலித்தாழிசை
(தந்யாசி ராகம் — ஆதிதாளம்)

††சீதக்கடல் உள்ளமுதன்னதேவகி★
கோதைக்குழலாள் அசோதைக்குப்போத்தந்த★
பேதைக்குழவி பிடித்துச்சுவைத்துண்ணும்★
பாதக்கமலங்கள்காணீரே பவளவாயீர்! வந்துகாணீரே. 1

முத்தும்மணியும் வயிரமும்நன்பொன்னும்★
தத்திப்பதித்துத் தலைப்பெய்தாற்போல்★ எங்கும்
பத்துவிரலும் மணிவண்ணன்பாதங்கள்★
ஒத்திட்டிருந்தவாகாணீரே ஒண்ணுதலீர்! வந்துகாணீரே. 2

பணைத்தோளிளவாய்ச்சி பால்பாய்ந்தகொங்கை★
அணைத்தாரவுண்டுகிடந்த இப்பிள்ளை★
இணைக்காலில் வெள்ளித்தளை நின்றிலங்கும்★
கணைக்காலிருந்தவாகாணீரே காரிகையீர்! வந்துகாணீரே. 3

உழந்தாள்நறுநெய் [1]ஓரோர்தடாவுண்ண★
இழந்தாளெரிவினாலீர்த்து எழின்மத்தின்★
பழந்தாம்பாலோச்சப் பயத்தால் தவழ்ந்தான்★
முழந்தாளிருந்தவாகாணீரே முகிழ்முலையீர்! வந்துகாணீரே. 4

பிறங்கியபேய்ச்சி முலைசுவைத்துண்டிட்டு★
உறங்குவான்போலேகிடந்த இப்பிள்ளை★
மறங்கொளிரணியன் மார்பைமுன்கீண்டான்★
குறங்குகளைவந்து காணீரே குவிமுலையீர்! வந்துகாணீரே. 5

மத்தக்களிற்று வசுதேவர்தம்முடை★
சித்தம்பிரியாத தேவகிதன்வயிற்றில்★
அத்தத்தின்பத்தாநாள் தோன்றியவச்சுதன்★
முத்தமிருந்தவாகாணீரே முகிழ்நகையீர்! வந்துகாணீரே. 6

இருங்கைம்மதகளிறு ஈர்க்கின்றவனை★
பருங்கிப் பறித்துக் கொண்டோடும் பரமன்தன்★
நெருங்குபவளமும் நேர்நாணும் முத்தும்★
மருங்கும் இருந்தவா காணீரே வாணுதலீர் வந்து காணீரே 7

---
1. ஓரோதடாவுண்ண என்றும் பாடம்

வந்தமதலைக்குழாத்தை வலிசெய்து★
தந்தக்களிறுபோல் தானேவிளையாடும்★
நந்தன்மதலைக்கு நன்றுமழகிய★
உந்தியிருந்தவாகாணீரே ஒளியிழையீர்! வந்துகாணீரே. 8

அதிருங் கடல்நிறவண்ணனை★ ஆய்ச்சி
மதுரமுலையூட்டி வஞ்சித்துவைத்து★
பதறப்படாமே பழந்தாம்பாலார்த்த★
உதரமிருந்தவாகாணீரே ஒளிவல்லையீர்! வந்துகாணீரே. 9

பெருமாவுரலில் பிணிப்புண்டிருந்து★ அங்
கிருமாமருதம்இறுத்த இப்பிள்ளை★
குருமாமணிப்பூண் குலாவித்திகழும்★
திருமார்பிருந்தவாகாணீரே சேயிழையீர்! வந்துகாணீரே. 10

நாள்களோர்நாலைந்து திங்களளவிலே★
தாளைநிமிர்த்துச் சகடத்தைச்சாடிப்போய்★
வாள்கொள்வளையெயிற்று ஆருயிர்வவ்வினான்★
தோள்களிருந்தவாகாணீரே சுரிகுழலீர்! வந்துகாணீரே. 11

மைத்தடங்கண்ணி யசோதைவளர்க்கின்ற★
செய்த்தலைநீலநிறத்துச் சிறுப்பிள்ளை★
நெய்த்தலைநேமியும் சங்கும்நிலாவிய★
கைத்தலங்கள் வந்துகாணீரே கனங்குழையீர்! வந்துகாணீரே. 12

வண்டமர்பூங்குழல் ஆய்ச்சிமகனாகக்
கொண்டு★ வளர்க்கின்ற [1]கோவலக்குட்டற்கு★
அண்டமும்நாடும் அடங்கவிழுங்கிய★
கண்டமிருந்தவாகாணீரே காரிகையீர்! வந்துகாணீரே. 13

[2]எந்தொண்டைவாய்ச்சிங்கம் வாவென்றெடுத்துக் கொண்டு★
அந்தொண்டைவாயமுதாதரித்து★ ஆய்ச்சியர்
தந்தொண்டைவாயால் தருக்கிப்பருகும்★ இச்
செந்தொண்டைவாய்வந்துகாணீரே சேயிழையீர்! வந்துகாணீரே. 14

நோக்கியசோதை நுணுக்கியமஞ்சளால்★
நாக்குவழித்து நீராட்டுமிந்நம்பிக்கு★
வாக்கும்நயனமும் வாயும்முறுவலும்★
மூக்குமிருந்தவாகாணீரே மொய்குழலீர்! வந்துகாணீரே. 15

---
1. கோவலர்குட்டற்கு என்றும் பாடம்
2. என்தொண்டை எனவுங் கூறுவர்

விண்கொளமரர்கள் வேதனைதீர★ முன்
மண்கொள்வசுதேவர்தம் மகனாய் வந்து★
திண்கொளசுரரைத் தேயவளர்கின்றான்★
கண்களிருந்தவாகாணீரே கனவளையீர்! வந்துகாணீரே. 16

பருவம்நிரம்பாமே பாரெல்லாமுய்ய★
திருவின்வடிவொக்கும் தேவகிபெற்ற★
உருவுகரிய ஒளிமணிவண்ணன்★
புருவமிருந்தவாகாணீரே பூண்முலையீர்! வநதுகாணீரே. 17

மண்ணும்மலையும் கடலுமுலகேழும்★
உண்ணுந்திறத்து மகிழ்ந்துண்ணும்பிள்ளைக்கு★
வண்ணமெழில்கொள் மகரக்குழையிவை★
திண்ணமிருந்தவாகாணீரே சேயிழையீர்! வந்துகாணீரே. 18

முற்றிலும்தூதையும் முன்கைம்மேல்பூவையும்★
சிற்றிலிழைத்துத் திரிதருவோர்களை★
பற்றிப்பறித்துக்கொண்டு ஓடும்பரமன்தன்★
நெற்றியிருந்தவாகாணீரே நேரிழையீர்! வந்துகாணீரே. 19

அழகியபைம்பொன்னின்கோல் அங்கைக்கொண்டு★
கழல்கள்சதங்கை கலந்தெங்குமார்ப்ப★
மழகன்றினங்கள் மறித்துத்திரிவான்★
குழல்களிருந்தவாகாணீரே குவிமுலையீர்! வந்துகாணீரே. 20

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

††சுருப்பார்குழலி யசோதைமுன்சொன்ன★
திருப்பாதகேசத்தைத் தென்புதுவைப்பட்டன்★
விருப்பாலுரைத்த இருபதோடொன்று
முரைப்பார்போய்★ வைகுந்தத் தொன்றுவர்தாமே. 21

அடிவரவு:- சீத முத்து பணை உழ பிறங்கிய மத்த இருங்கை வந்த அதிரும் பெருமா நாள் மை வண்டு என் நோக்கி விண் பருவம் மண் முற்றில் அழகிய சுருப்பார் மாணிக்கம்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

3-ஆந்திருமொழி - மாணிக்கங்கட்டி

கண்ணனைத் தொட்டிலிலிட்டுத் தாலாட்டுதல்

கலித்தாழிசை

(நீலாம்பரி ராகம் — அடதாளம்)

††மாணிக்கங்கட்டி வயிரமிடைகட்டி★
ஆணிப்பொன்னாற்செய்த வண்ணச்சிறுத்தொட்டில்★
பேணியுனக்குப் பிரமன்விடுதந்தான்★
மாணிக்குறளனே! தாலேலோ வையமளந்தானே! தாலேலோ. 1

உடையார்கனமணியோடு ஒண்மாதுளம்பூ★
இடைவிரவிக்கோத்த எழில்[1]தெழ்கினோடு★
விடையேறுகாபாலி ஈசன்விடுதந்தான்★
உடையாய்! அழேலழேல்தாலேலோ உலகமளந்தானே! தாலேலோ. 2

என்தம்பிரானார் எழில்திருமார்வர்க்கு★
சந்தமழகிய தாமரைத்தாளர்க்கு★
இந்திரன்தானும் எழிலுடைக்கிண்கிணி★
தந்துவனாய்நின்றான்தாலேலோ தாமரைக்கண்ணனே! தாலேலோ. 3

சங்கின்வலம்புரியும் சேவடிக்கிண்கிணியும்★
அங்கைச்சரிவளையும் நாணுமரைத்தொடரும்★
அங்கண்விசும்பில் அமரர்கள்போத்தந்தார்★
செங்கட்கருமுகிலே! தாலேலோ தேவகிசிங்கமே! தாலேலோ. 4

எழிலார்திருமார்வுக்கு ஏற்குமிவையென்று★
அழகியவைம்படையும் ஆரமுங்கொண்டு★
வழுவில்கொடையான்[2]வயிச்சிரவணன்★
தொழுதுவனாய்நின்றான் தாலேலோ தூமணிவண்ணனே! தாலேலோ. 5

ஓதக்கடலின் ஒளிமுத்தினாரமும்★
சாதிப்பவளமும் சந்தச்சரிவளையும்★
மாதக்கவென்று வருணன்விடுதந்தான்★
சோதிச்சுடர்முடியாய்! தாலேலோ சுந்தரத்தோளனே! தாலேலோ. 6

---

1 தெள்கு என்றும், தொழ்கு என்றுங் கூறுவர்.
2. வயிச்சிராவணன் என்றும் பாடம்.

கானார்நறுந்தழாய் கைசெய்தகண்ணியும்★
வானார்செழுஞ்சோலைக் கற்பகத்தின்வாசிகையும்★
தேனார்மலர்மேல் திருமங்கைபோத்தந்தாள்★
கோனே! அழேலழேல்தாலேலோ குடந்தைக்கிடந்தானே! தாலேலோ. 7

கச்சொடுபொற்சுரிகை காம்பு[1]கனவளை★
உச்சிமணிச்சுட்டி ஒண்டாணிரைப்பொற்பூ★
அச்சுதனுக்கென்று அவனியாள்போத்தந்தாள்★
நச்சுமுலையுண்டாய்! தாலேலோ நாராயணா! அழேல்தாலேலோ. 8

மெய்திமிருநானப்பொடியோடு மஞ்சளும்★
செய்யதடங்கண்ணுக்கு அஞ்சனமும்சிந்துரமும்★
வெய்யகலைப்பாகி கொண்டுவளாய்நின்றாள்★
ஐயா! அழேலழேல்தாலேலோ அரங்கத்தணையானே! தாலேலோ. 9

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

††வஞ்சனையால் வந்த பேய்ச்சிமுலையுண்ட★
அஞ்சனவண்ணனை ஆய்ச்சிதாலாட்டிய★
செஞ்சொல்மறையவர்சேர் புதுவைப்பட்டன்சொல்★
எஞ்சாமைவல்லவர்க்கு இல்லையிடர்தானே. 10

அடிவரவு:- மாணி உடை என் சங்கின் எழில் ஒத கானார் கச்சொடு மெய் வஞ்சனை தன்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. கனகவளை என்றும் பாடம்.

4-ஆந்திருமொழி - தன்முகத்து

சந்திரனை அழைத்தல் (அம்புலிப்பருவம்)

கலிநிலைத்துறை

(மோஹநராகம்—அடதாளம்)

††தன்முகத்துச்சுட்டி தூங்கத்தூங்கத்தவழ்ந்துபோய்★
பொன்முகக்கிண்கிணியார்ப்பப் புழுதியளைகின்றான்★
என்மகன்கோவிந்தன்கூத்தினை இளமாமதீ!
நின்முகம்கண்ணுளவாகில் நீயிங்கேநோக்கிப்போ. 1

என்சிறுக்குட்டன் எனக்கோரின்னமுதெம்பிரான்★
தன்சிறுக்கைகளால் காட்டிக்காட்டியழைக்கின்றான்★
அஞ்சனவண்ணனோடு ஆடலாடவுறுதியேல்★
மஞ்சில்மறையாதே மாமதீ! மகிழ்ந்தோடிவா. 2

சுற்றுமொளிவட்டம்சூழ்ந்து சோதிபரந்தெங்கும்★
எத்தனைசெய்யிலும் என்மகன்முகம்நேரொவ்வாய்★
வித்தகன்வேங்கடவாணன் உன்னைவிளிக்கின்ற★
கைத்தலம்நோவாமே அம்புலீ! கடிதோடிவா. 3

சக்கரக்கையன் தடங்கண்ணால்மலரவிழித்து★
ஒக்கலைமேலிருந்து உன்னையேசுட்டிக்காட்டுங்காண்★
தக்கதறிதியேல் சந்திரா! சலஞ்செய்யாதே★
மக்கட்பெறாத மலடனல்லையேல்வாகண்டாய். 4

அழகியவாயில் அமுதவூறல்தெளிவுறா★
மழலைமுற்றாத இளஞ்சொல்லாலுன்னைக்கூவுகின்றான்★
குழகன்சிரீதரன் கூவக்கூவநீபோதியேல்★
புழை [1]யிலவாகாதே நின்செவிபுகர்மாமதீ! 5

தண்டொடுசக்கரம் சார்ங்கமேந்துந்தடக்கையன்★
கண்துயில்கொள்ளக்கருதிக் கொட்டாவிகொள்கின்றான்★
உண்டமுலைப்பாலறாகண்டாய் உறங்காவிடில்★
விண்தனில்மன்னிய மாமதீ! விரைந்தோடிவா. 6

பாலகனென்று பரிபவம்செய்யேல்★ பண்டொருநாள்
ஆலினிலைவளர்ந்த சிறுக்கனவனிவன்★
மேலெழப்பாய்ந்து பிடித்துக்கொள்ளும்வெகுளுமேல் ★
மாலைமதியாதே மாமதீ! மகிழ்ந்தோடிவா. 7

---

1. இலவாகாவே என்றுங் கூறுவர்.

சிறியனென்றென்னிளஞ்சிங்கத்தை இகழேல்கண்டாய்★
சிறுமையின்வார்த்தையை மாவலிடைச்சென்றுகேள்★
சிறுமைப்பிழைகொள்ளில் நீயுமுன்தேவைக்குரியைகாண்★
நிறைமதீ! நெடுமால் விரைந்துன்னைக்கூவுகின்றான். 8

தாழியில்வெண்ணெய் தடங்கையாரவிழுங்கிய★
பேழைவயிற்றெம்பிரான்கண்டாய் உன்னைக்கூவுகின்றான்★
ஆழிகொண்டுன்னையெறியும் ஐயுறவில்லைகாண்★
வாழவுறுதியேல் மாமதீ! மகிழ்ந்தோடிவா. 9

††மைத்தடங்கண்ணி யசோதை தன்மகனுக்கு★ இவை
ஒத்தனசொல்லி உரைத்தமாற்றம்★ ஒளிபுத்தூர்
வித்தகன்விட்டுசித்தன் விரித்ததமிழிவை★
எத்தனையும் சொல்லவல்லவர்க்கு இடரில்லையே. 10

அடிவரவு:- தன் என் சுற்றும் சக்கர அழகிய தண்டொடு பாலகன் சிறியன் தாழி மை உய்ய.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

5-ஆந்திருமொழி - உய்யவுலகு

குழந்தையை அசைத்தாட்டுதல் (செங்கீரைப்பருவம்)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(முகாரிராகம் — ஆதிதாளம்)

††உய்யவுலகுபடைத்துண்டமணிவயிறா!
ஊழிதோறூழிபல ஆலினிலையதன்மேல்★
பையவுயோகுதுயில்கொண்ட பரம்பரனே!
பங்கயநீணயனத்தஞ்சனமேனியனே!★
செய்யவள்நின்னகலம்சேமமெனக்கருதிச்
செல்வுபொலிமகரக்காதுதிகழ்ந்திலக★
ஐய! எனக்கொருகால் ஆடுகசெங்கீரை
ஆயர்கள்போரேறே! ஆடுகஆடுகவே. 1

கோளரியின்னுருவங்கொண்டவுணனுடலம்
குருதிகுழம்பியெழக்கூருகிரால் குடைவாய்!★
மீளவவன்மகனை [1]மெய்ம்மைகொளக்கருதி
மேலையமரர்பதிமிக்குவெகுண்டுவர★
காளநன்மேகமவைகல்லொடு [2]கால்பொழியக்
கருதிவரைக்குடையாக்காலிகள் காப்பவனே!★
ஆள! எனக்கொருகால் ஆடுகசெங்கீரை
ஆயர்கள்போரேறே! ஆடுகஆடுகவே. 2

நம்முடைநாயகனே! நான்மறையின்பொருளே!
நாவியுள்நற்கமலநான்முகனுக்கு★ ஒருகால்
தம்மனையானவனே! தரணிதலமுழுதும்
தாரகையின்னுலகுந் தடவியதன்புறமும்★
விம்மவளர்ந்தவனே! வேழமுமேழ்விடையும்
விரவியவேலைதனுள்வென்று வருமவனே!★
அம்ம! எனக்கொருகால் ஆடுகசெங்கீரை
ஆயர்கள்போரேறே! ஆடுகஆடுகவே. 3

வானவர்தாம்மகிழவன்சகடமுருள
வஞ்சமுலைப்பேயின் [3]நஞ்சமதுண்டவனே!★
கானகவல்விளவின் காயுதிரக்கருதிக்
கன்றதுகொண்டெறியும் கருநிறவென்கன்றே!★

---

1 மேன்மை என்றும் பாடம்

2, கார்பொழிய என்றும் பாடம்

3. நெஞ்சமது, நஞ்சமுது என்றும் பாடம்.

தேனுகனும்முரனும் திண்திறல்வெந்நரகன்
என்பவர்தாம்மடியச்செருவதிரச் செல்லும்★
ஆனை! எனக்கொருகால் ஆடுகசெங்கீரை
ஆயர்கள்போரேறே! ஆடுகஆடுகவே. 4

மத்தளவுந்தயிரும்வார்குழல்நன்மடவார்
வைத்தனநெய்களவால்வாரிவிழுங்கி★ ஒருங்
கொத்தவிணைமருதம் உன்னியவந்தவரை
ஊருகரத்தினொடும் உந்தியவெந்திறலோய்!★
முத்தினிளமுறுவல் முற்றவருவதன்முன்
முன்னமுகத்தணியார் மொய்குழல்களலைய★
அத்த! எனக்குஒருகால் ஆடுகசெங்கீரை
ஆயர்கள்போரேறே! ஆடுகஆடுகவே.

காயமலர்நிறவா! கருமுகில்போலுருவா!
கானகமாமடுவில் காளியனுச்சியிலே★
தூயநடம்பயிலும் சுந்தரவென்சிறுவா!
துங்கமதக்கரியின் கொம்புபறித்தவனே!★
ஆயமறிந்துபொருவானெதிர்வந்தமல்லை
அந்தரமின்றியழித்தாடிய தாளிணையாய்!★
ஆய! எனக்கொருகால் ஆடுகசெங்கீரை
ஆயர்கள்போரேறே! ஆடுக ஆடுகவே. 6

துப்புடையாயர்கள்தம்சொல்வழுவாதொருகால்
தூயகருங்குழல்நல்தோகைமயிலனைய★
நப்பினைதன்திறமாநல்விடையேழவிய
நல்லதிறலுடையநாதனுமானவனே!★
தப்பினபிள்ளைகளைத்தனமிகுசோதிபுகத்
தனியொருதேர்கடவித்தாயொடுகூட்டிய★என்
அப்ப! எனக்கொருகால் ஆடுகசெங்கீரை
ஆயர்கள்போரேறே! ஆடுகஆடுகவே. 7

††உன்னையுமொக்கலையிற்கொண்டுதமில்மருவி
உன்னொடுதங்கள் கருத்தாயினசெய்துவரும்★
கன்னியரும்மகிழக்கண்டவர்கண்குளிரக்
கற்றவர்தெற்றிவரப் பெற்றவெனக்கருளி★
மன்னுகுறுங்குடியாய்! வெள்ளறையாய்! மதிள்சூழ்
சோலைமலைக்கரசே! கண்ணபுரத்தமுதே!★
என்னவலம்களைவாய்! ஆடுகசெங்கீரை
ஏழுலகும்முடையாய்! ஆடுகஆடுகவே. 8

பாலொடுநெய்தயிரொண்சாந்தொடுசண்பகமும்
 பங்கயம்நல்லகருப்பூரமும்நாறிவர★
கோலநறும்பவளச்செந்துவர்வாயினிடைக்
 கோமளவெள்ளிமுளைப்போல்சிலபல்லிலக★
நீலநிறத்தழகாரைம்படையின் நடுவே
 நின்கனிவாயமுதமிற்றுமுறிந்துவிழ★
ஏலுமறைப்பொருளே! ஆடுகசெங்கீரை
 ஏழுலகும்முடையாய்! ஆடுகஆடுகவே. 9

செங்கமலக்கழலில்சிற்றிதழ்போல்விரலில்
 சேர்திகழாழிகளும் கிண்கிணியும்★ அரையில்
தங்கியபொன்வடமும் தாளநன்மாதுளையின்
 பூவொடுபொன்மணியும் மோதிரமும்கிறியும்★
மங்கலவைம்படையும் தோள்வளையும்குழையும்
 மகரமும்வாளிகளும் சுட்டியுமொத்திலக★
எங்கள்குடிக்கரசே! ஆடுகசெங்கீரை
 ஏழுலகும்முடையாய்! ஆடுகஆடுகவே. 10

††அன்னமும்மீனுருவு மாளரியும்குறளும்
 ஆமையுமானவனே! ஆயர்கள்நாயகனே!★
என்னவலம்களைவாய்! ஆடுகசெங்கீரை
 ஏழுலகும்முடையாய்! ஆடுகவாடுகவென்று★
அன்னநடைமடவாளசோதையுகந்தபரிசு
 ஆனபுகழ்ப்புதுவைப்பட்டனுரைத்ததமிழ்★
இன்னிசைமாலைகளிப்பத்தும்வல்லார் உலகி
 லெண்டிசையும்புகழ்மிக்கின்பமதெய்துவரே. 11

அடிவரவு:- உய்ய கோளரி நம்முடை வானவர் மத்து காய துப்பு உன்னை பால் செங்கமலம் அன்னம் மாணிக்கக்கிண்கிணி.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

6-ஆந்திருமொழி - மாணிக்கக்கிண்கிணி

கைகொட்டி விளையாடுதல் (சப்பாணிப்பருவம்)
வெண்டளையால்வந்த கலித்தாழிசை
(யமுனாகல்யாணிராகம் — ஆதிதாளம்)

††மாணிக்கக்கிண்கிணியார்ப்ப மருங்கின்மேல்★
ஆணிப்பொன்னாற்செய்த ஆய்பொன்னுடைமணி★
பேணிப்பவளவாய் முத்திலங்க★ பண்டு
காணிகொண்டகைகளால்சப்பாணி கருங்குழற் குட்டனே! சப்பாணி. 1

பொன்னரைநாணொடு மாணிக்கக்கிண்கிணி★
தன்னரையாடத் தனிச்சுட்டிதாழ்ந்தாட★
என்னரைமேல்நின்றிழிந்து உங்களாயர்தம்★
மன்னரைமேல்கொட்டாய்சப்பாணி மாயவனே! கொட்டாய்சப்பாணி. 2

பன்மணிமுத்து இன்பவளம்பதித்தன்ன★
என்மணிவண்ணன்! இலங்குபொற்றோட்டின்மேல்★
நின்மணிவாய்முத்திலங்க நின்னம்மைதன்★
அம்மணிமேல் கொட்டாய்சப்பாணி ஆழியங்கையனே! சப்பாணி. 3

தூநிலாமுற்றத்தே போந்துவிளையாட★
வானிலாவம்புலீ! சந்திரா! வாவென்று★
நீநிலாநின்புகழாநின்ற ஆயர்தம்★
கோநிலாவக்கொட்டாய்சப்பாணி குடந்தைக் கிடந்தானே! சப்பாணி. 4

புட்டியிற்சேறும் புழுதியும்கொண்டுவந்து★
அட்டியமுக்கி அகம்புக்கறியாமே★
சட்டித்தயிரும் தடாவினில்வெண்ணெயுமுண்★
பட்டிக்கன்றே! கொட்டாய்சப்பாணி பற்பநாபா! கொட்டாய்சப்பாணி. 5

தாரித்துநூற்றுவர் தந்தைசொற்கொள்ளாது★
போருய்த்துவந்து புகுந்தவர்மண்ணாளப்★
பாரித்தமன்னர்படப் பஞ்சவர்க்கு★ அன்று
தேருய்த்தகைகளால்சப்பாணி தேவகிசிங்கமே! சப்பாணி. 6

பரந்திட்டுநின்ற படுகடல் தன்னை★
இரந்திட்டகைம்மே லெறிதிரைமோத★
கரந்திட்டுநின்ற கடலைக்கலங்க★
சரந்தொட்டகைகளால்சப்பாணி சார்ங்கவிற்கையனே! சப்பாணி. 7

குரக்கினத்தாலே குரைகடல்தன்னை★
நெருக்கியணைகட்டி நீணீரிலங்கை★
அரக்கரவிய அடுகணையாலே★
நெருக்கியகைகளால்சப்பாணி நேமியங்கையனே! சப்பாணி. 8

அளந்திட்டதூணை அவன்தட்ட★ ஆங்கே
வளர்ந்திட்டு வாளுகிர்ச்சிங்கவுருவாய்★
உளந்தொட்டிரணியன் ஒண்மார்வகலம்★
பிளந்திட்டகைகளால்சப்பாணி பேய்முலையுண்டானே! சப்பாணி. 9

அடைந்திட்டமரர்கள் ஆழ்கடல்தன்னை★
மிடைந்திட்டு மந்தரம் மத்தாகநாட்டி★
வடம்சுற்றிவாசுகி வன்கயிறாக★
கடைந்திட்டகைகளால்சப்பாணி கார்முகில்வண்ணனே! சப்பாணி. 10

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

††ஆட்கொள்ளத்தோன்றிய ஆயர்தங்கோவினை★
நாட்கமழ்பூம்பொழில் வில்லிபுத்தூர்ப்பட்டன்★
[1]வேட்கையாற்சொன்ன சப்பாணியீரைந்தும்★
வேட்கையினாற்சொல்லுவார் வினைபோமே. 11

அடிவரவு:- மாணிக்க பொன் பல் தூநிலா புட்டி தாரித்து பரந்து குரக்கின அளந்து அடைந்து ஆட்கொள்ளத் தொடர்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1 வேட்கையினார் என்று சிலர்.

7-ஆந்திருமொழி - தொடர்சங்கிலிகை

தளர்நடை நடத்தல்
அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
(அடாணாராகம் — ஆதிதாளம்)

††தொடர்[1]சங்கிலிகைசலார்பிலாரென்னத் தூங்குபொன்மணியொலிப்ப★
படுமும்மதப்புனல்சோர வாரணம்பையநின்றூர்வதுபோல்★
உடன்கூடிக்கிண்கிணியாரவாரிப்ப உடைமணிபறைகறங்க★
தடந்தாளிணைகொண்டுசார்ங்கபாணி தளர்நடை நடவானோ. 1

செக்கரிடைநுனிக்கொம்பில்தோன்றும் சிறுபிறைமுளைப்போல★
நக்கசெந்துவர்வாய்த்திண்ணைமீதே நளிர்வெண்பல்முளையிலக★
அக்குவடமுடுத்தாமைத்தாலிபூண்ட அனந்தசயனன்★
தக்கமாமணிவண்ணன்வாசுதேவன் தளர்நடை நடவானோ. 2

மின்னுக்கொடியுமோர்வெண்திங்களும் சூழ்பரிவேடமுமாய்★
பின்னல்துலங்குமரசிலையும் பீதகச்சிற்றாடையொடும்★
மின்னில்பொலிந்ததோர்கார்முகில்போலக் கழுத்தினிற்காறையொடும்★
தன்னில்பொலிந்தவிருடீகேசன் தளர்நடை நடவானோ. 3

கன்னற்குடம்திறந்தாலொத்தூறிக் கணகணசிரித்துவந்து★
முன்வந்துநின்றுமுத்தந்தரும் என்முகில்வண்ணன்திருமார்வன்★
தன்னைப்பெற்றேற்குத்தன்வாயமுதம்தந்து என்னைத்தளிர்ப்பிக்கின்றான்★
தன்னெற்றுமாற்றலர்தலைகள்மீதே தளர்நடை நடவானோ. 4

முன்னலோர்வெள்ளிப்பெருமலைக்குட்டன் மொடுமொடுவிரைந்தோட★
பின்னைத்தொடர்ந்ததோர்கருமலைக்குட்டன் பெயர்ந்தடியிடுவதுபோல்★
பன்னியுலகம்பரவியோவாப் புகழ்ப்பலதேவனென்னும்★
தன்நம்பியோடப்பின்கூடச்செல்வான் தளர்நடை நடவானோ. 5

ஒருகாலிற்சங்கொருகாலிற்சக்கரம் உள்ளடிபொறித்தமைந்த★
இருகாலுங்கொண்டங்கங்கெழுதினாற்போல் இலச்சினைபடநடந்து★
பெருகாநின்றவின்பவெள்ளத்தின்மேல் பின்னையும்பெய்துபெய்து★
கருகார்க்கடல்வண்ணன்காமர்தாதை தளர்நடை நடவானோ. 6

படர்பங்கயமலர்வாய்நெகிழப் பனிபடுசிறுதுளிபோல்★
இடங்கொண்டசெவ்வாயூறியூறி இற்றிற்றுவீழநின்று★

---

1 சங்கிலிகள் எனவும் கூறுவர்.

கடுஞ்சேக்கழுத்தின்மணிக்குரல்போல் உடைமணிகணகணென★
தடந்தாளிணைகொண்டுசார்ங்கபாணி தளர்நடை நடவானோ. 7

பக்கம்கருஞ்சிறுப்பாறைமீதே அருவிகள்பகர்ந்தனைய★
அக்குவடமிழிந்தேறித்தாழ அணியல்குல்புடைபெயர★
மக்களுலகினில்பெய்தறியா மணிக்குழவியுருவின்★
தக்கமாமணிவண்ணன்வாசுதேவன் தளர்நடை நடவானோ. 8

வெண்புழுதிமேற்பெய்துகொண்டளைந்ததோர் வேழத்தின்கருங்கன்றுபோல்★
தெண்புழுதியாடித்திரிவிக்கிரமன் சிறுபுகர்படவியர்த்து★
ஒண்போதலர்கமலச்சிறுக்காலுறைத் தொன்றும்நோவாமே★
தண்போதுகொண்டதவிசின்மீதே தளர்நடை நடவானோ. 9

திரைநீர்ச்சந்திரமண்டலம்போல் செங்கண்மால்கேசவன்★ தன்
திருநீர்முகத்துத்துலங்குசுட்டி திகழ்ந்தெங்கும்புடைபெயர★
பெருநீர்த்திரையெழுகங்கையிலும் பெரியதோர்தீர்த்தபலம்
தருநீர்★ சிறுச்சண்ணம்துள்ளம்சோரத் தளர்நடை நடவானோ. 10

† † ஆயர்குலத்தினில்வந்துதோன்றிய அஞ்சனவண்ணன்தன்னை★
தாயர்மகிழவொன்னார்தளரத் தளர்நடைநடந்ததனை★
வேயர்புகழ்விட்டுசித்தன் சீரால்விரித்தனவுரைக்கவல்லார்★
மாயன்மணிவண்ணன்தாள்பணியும் மக்களைப்பெறுவர்களே. 11

அடிவரவு:- தொடர் செக்கர் மின்னுக் கன்னல் முன்னல் ஒருகால் படர் பக்கம் வெண்திரை ஆயர் பொன்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

8-ஆந்திருமொழி - பொன்னியல்

அணைத்துக்கொள்ள அழைத்தல் (அச்சோப்பருவம்)

கலித்தாழிசை

(தேசியராகம் — ஆதிதாளம்)

††பொன்னியல்கிண்கிணி சுட்டிபுறங்கட்டி★
தன்னியலோசை சலன்சலனென்றிட★
மின்னியல்மேகம் விரைந்தெதிர்வந்தாற்போல்★
என்னிடைக்கோட்டரா அச்சோவச்சோ எம்பெருமான்! வாரா அச்சோவச்சோ.1

செங்கமலப்பூவில் தேனுண்ணும்வண்டேபோல்★
பங்கிகள்வந்து உன்பவளவாய்மொய்ப்ப★
சங்குவில்வாள்தண்டு சக்கரமேந்திய★
அங்கைகளாலேவந்தச்சோவச்சோ ஆரத்தழுவா[1]வந்தச்சோவச்சோ. 2

பஞ்சவர்தூதனாய்ப் பாரதம்கைசெய்து★
நஞ்சுமிழ்நாகங்கிடந்த நற்பொய்கைபுக்கு★
அஞ்சப்பணத்தின்மேல் பாய்ந்திட்டருள்செய்த★
அஞ்சனவண்ணனே! அச்சோவச்சோ ஆயர்பெருமானே! அச்சோவச்சோ.3

நாறியசாந்தம் நமக்கிறைநல்கென்ன★
தேறியவளும் திருவுடம்பிற்பூச★
ஊறியகூனினை உள்ளேயொடுங்க★ அன்
றேறவுருவினாய்! அச்சோவச்சோ எம்பெருமான்! வாரா அச்சோவச்சோ.4

கழல்மன்னர்சூழக் கதிர்போல்விளங்கி★
எழலுற்று மீண்டேஇருந்துன்னைநோக்கும்★
சுழலைப்பெரிதுடைத் துச்சோதனனை★
அழலவிழித்தானே! அச்சோவச்சோ ஆழியங்கையனே! அச்சோவச்சோ.5

போரொக்கப்பண்ணி இப்பூமிப்பொறைதீர்ப்பான்★
தேரொக்கவூர்ந்தாய் செழுந்தார்விசயற்காய்★
காரொக்குமேனிக் கரும்பெருங்கண்ணனே!★
ஆரத்தழுவாவந்துஅச்சோவச்சோ ஆயர்கள்போரேறே! அச்சோவச்சோ.6

1 ஆரத்தழுவாய் என்று சிலர் பாடம்

மிக்கபெரும்புகழ் மாவலிவேள்வியில்★
தக்கதிதன்றென்று தானம்விலக்கிய★
சுக்கிரன்கண்ணைத் துரும்பாற்கிளறிய★
சக்கரக்கையனே! அச்சோவச்சோ சங்கமிடத்தானே! அச்சோவச்சோ. 7

என்னிதுமாயம் என்னப்பனறிந்திலன்★
முன்னையவண்ணமேகொண்டு அளவாயென்ன★
மன்னுநமுசியை வானிற்சுழற்றிய★
மின்னுமுடியனே! அச்சோவச்சோ வேங்கடவாணனே! அச்சோவச்சோ. 8

கண்டகடலும் மலையுமுலகேழும்★
முண்டத்துக்காற்றா முகில்வண்ணா! ஓ! என்று★
இண்டைச்சடைமுடி ஈசனிரக்கொள்ள★
மண்டைநிறைத்தானே! அச்சோவச்சோ மார்வில் மறுவனே! அச்சோவச்சோ. 9

துன்னியபேரிருள் சூழ்ந்துலகைமூட★
மன்னியநான்மறை முற்றும்மறைந்திட★
பின்னிவ்வுலகினில் பேரிருள்நீங்க★ அன்
றன்னமதானானே! அச்சோவச்சோ
[1]அருமறைதந்தானே! அச்சோவச்சோ. 10

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

††நச்சுவார்முன்னிற்கும் நாராயணன் தன்னை★
அச்சோவருகவென்று ஆய்ச்சியுரைத்தன★
மச்சணிமாடப் புதுவைக்கோன்பட்டன்சொல்★
நிச்சலும்பாடுவார் நீள்விசும்பாள்வரே. 11

அடிவரவு:- பொன் செங்கமலம் பஞ்சவர் நாறிய சுழல் போர் மிக்க என்னிது கண்ட துன்னிய நச்சு வட்டு.

---

1 ஆர்மறை என்னும் பாடம் வெண்டளைக்குச் சேரும்.

9 - ஆந்திருமொழி - வட்டுநடுவே

கண்ணனை முதுகிற்கட்டிக்கொள்ளும்படி அழைத்தல்
வெண்டளையால்வந்த கலித்தாழிசை

(உசேனிராகம் — ரூபகதாளம்)

††வட்டுநடுவே வளர்கின்ற★ மாணிக்க
மொட்டு[1]நுனையில் முளைக்கின்றமுத்தேபோல்★
சொட்டுச்சொட்டென்னத் துளிக்கத்துளிக்க★ என்
குட்டன்வந்தென்னைப்புறம்புல்குவான் கோவிந்தனென்னைப்புறம்புல்குவான். 1

[2]கிங்கிணிக்கட்டிக் கிறிகட்டி★ கையினில்
கங்கணமிட்டுக் கழுத்தில் தொடர்கட்டி★
தன்கணத்தாலே சதிராநடந்துவந்து★
என்கண்ணனென்னைப்புறம்புல்குவான் எம்பிரானென்னைப்புறம்புல்குவான். 2

கத்தக்கதித்துக் கிடந்தபெருஞ்செல்வம்★
ஒத்துப்பொருந்திக்கொண்டு உண்ணாதுமண்ணாள்வான்★
கொத்துத்தலைவன் குடிகெடத்தோன்றிய★
அத்தன்வந்தென்னைப்புறம்புல்குவான் ஆயர்களேறென் புறம்புல்குவான். 3

நாந்தகமேந்திய நம்பிசரணென்று★
தாழ்ந்ததனஞ்சயற்காகி★ தரணியில்
வேந்தர்களுட்க விசயன்மணித்திண்டேர்★
ஊர்ந்தவனென்னைப்புறம்புல்குவான் உம்பர்கோனென்னைப்புறம்புல்குவான். 4

வெண்கலப்பத்திரம் கட்டிவிளையாடி★
கண்பல[3]செய்த கருந்தழைக்காவின்கீழ்★
பண்பலபாடிப் பல்லாண்டிசைப்ப★ பண்டு
மண்பலகொண்டான்புறம்புல்குவான் வாமனனென்னைப்புறம்புல்குவான். 5

சத்திரமேந்தித் தனியொருமாணியாய்★
உத்தரவேதியில் நின்றவொருவனை★
[4]கத்திரியர்காணக் காணிமுற்றுங்கொண்ட★
பத்திராகாரன்புறம்புல்குவான் பாரளந்தானென்புறம்புல்குவான். 6

---

1 நுனியில் என்றும் கூறுவர்.
2. கிண்கிணி எனவுஞ் சொல்லுவர்.
3 பெய்த என்னும், பெய்து என்றும் பாடம்.

பொத்தவுரலைக்கவிழ்த்து அதன்மேலேறி★
தித்தித்தபாலும் தடாவினில்வெண்ணெயும்★
மெத்தத்திருவயிறார விழுங்கிய★
அத்தன்வந்தென்னைப்புறம்புல்குவான்
ஆழியானென்னைப் புறம்புல்குவான். 7

மூத்தவைகாண முதுமணற்குன்றேறி★
கூத்துவந்தாடிக் குழலாலிசைபாடி★
வாய்த்தமறையோர் வணங்க★ இமையவர்
ஏத்தவந்தென்னைப்புறம்புல்குவான் எம்பிரானென்னைப்புறம்புல்குவான். 8

கற்பகக்காவு கருதியகாதலிக்கு★
இப்பொழுதீவனென்று இந்திரன்காவினில்★
நிற்பனசெய்து நிலாத்திகழ்முற்றத்துள்★
உய்த்தவனென்னைப்புறம்புல்குவான்
உம்பர்கோ னென்னைப் புறம்புல்குவான். 9

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

††ஆய்ச்சியன்றாழிப்பிரான் புறம்புல்கிய★
வேய்த்தடந்தோளிசொல் விட்டுசித்தன்மகிழ்ந்து★
ஈத்ததமிழிவை ஈரைந்தும்வல்லவர்★
வாய்த்தநன்மக்களைப்பெற்று மகிழ்வரே. 10

அடிவரவு:- வட்டு கிங்கிணி கத்த நாந்தகம் வெண்கல சத்திரம் பொத்த மூத்தவை கற்பக ஆய்ச்சி மெச்சூது.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்து

1-ஆந்திருமொழி - மெச்சூது

பூச்சிகாட்டி விளையாடுதல் கலித்தாழிசை

(பந்துவராளிராகம் — ரூபகதாளம்)

††மெச்சூதுசங்கமிடத்தான் நல்வேயூதி★
பொய்ச்சூதில்தோற்ற பொறையுடைமன்னர்க்காய்★
பத்தூர்பெறாதன்று பாரதம்கைசெய்த★
அத்தூதனப்பூச்சிகாட்டுகின்றான் அம்மனே! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். 1

மலைபுரைதோள்மன்னவரும் மாரதரும்மற்றும்★
பலர்குலைய நூற்றுவரும்பட்டழிய★ பார்த்தன்
சிலைவளையத் திண்தேர்மேல்முன்னின்ற★ செங்கண்
அலவலைவந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்றான் அம்மனே!
அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். 2

காயுநீர்புக்குக் கடம்பேறி★ காளியன்
தீயபணத்தில் சிலம்பார்க்கப்பாய்ந்தாடி★
வேயின்குழலூதி வித்தகனாய்நின்ற★
ஆயன்வந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்றான் அம்மனே! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். 3

இருட்டில்பிறந்துபோய் ஏழைவல்லாயர்★
மருட்டைத்தவிர்ப்பித்து வன்கஞ்சன்மாளப்
புரட்டி★ அந்நாளெங்கள் பூம்பட்டுக்கொண்ட★
அரட்டன்வந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்றான் அம்மனே! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். 4

சேப்பூண்டசாடுசிதறி★ திருடிநெய்க்
காப்பூண்டு நந்தன்மனைவிகடைதாம்பால்★
சோப்பூண்டு துள்ளித்துடிக்கத்துடிக்க★ அன்
றாப்பூண்டானப்பூச்சிகாட்டுகின்றான் அம்மனே! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். 5

செப்பிளமென்முலைத் தேவகிநங்கைக்கு★
சொப்படத்தோன்றித் தொறுப்பாடியோம்வைத்த★
துப்பமும்பாலும் தயிரும்விழுங்கிய★
அப்பன்வந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்றான் அம்மனே! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான் 6

தத்துக்கொண்டாள்கொலோ? தானேபெற்றாள் கொலோ?★
சித்தமனையாள் அசோதையிளஞ்சிங்கம்★
கொத்தார்கருங்குழல் கோபாலகோளரி★
அத்தன்வந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்றான் அம்மனே! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்.7

கொங்கைவன்கூனி சொற்கொண்டு★ குவலயத்
துங்கக்கரியும் பரியுமிராச்சியமும்★
எங்கும்பரதற்கருளி வன்கானடை★
அங்கண்ணனப்பூச்சிகாட்டுகின்றான் அம்மனே! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்.8

பதகமுதலைவாய்ப் பட்டகளிறு★
கதறிக்கைகூப்பிஎன்கண்ணா! கண்ணா! வென்ன★
உதவப்புள்ளூர்ந்து அங்குறுதுயர்தீர்த்த★
அதகன்வந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்றான் அம்மனே! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்.9

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

††வல்லாளிலங்கைமலங்கச் சரந்துரந்த★
வில்லாளனை விட்டுசித்தன் [1]விரித்த★
சொல்லார்ந்தவப்பூச்சிப்பாட லிவைபத்தும்
வல்லார்போய்★ வைகுந்தம் மன்னியிருப்பரே. 10

அடிவரவு:- மெச்சு மலை காயு இருட்டு சேப்பூண்ட செப்பு தத்து கொங்கை பதக வல்லாள் அரவணையாய்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1 விரித்தன என்ற பாடம் வெண்டளைக்குச் சேரும்.

2 - ஆந்திருமொழி - அரவணையாய்

கண்ணனை முலையுண்ண அழைத்தல்
கலிவிருத்தம்

(புன்னாகவராளிராகம் — ரூபகதாளம்)

††அரவணையாய்! ஆயரேறே! அம்மமுண்ணத் துயிலெழாயே★
இரவுமுண்ணாதுறங்கிநீபோய் இன்றுமுச்சிகொண்டதாலோ!★
வரவுங்காணேன்வயிறசைந்தாய் வனமுலைகள்சோர்ந்துபாய★
திருவுடையவாய்மடுத்துத் திளைத்துதைத்துப்பருகிடாயே. 1

வைத்தநெய்யும்காய்ந்தபாலும் வடிதயிரும்நறுவெண்ணெயும்★
இத்தனையும்பெற்றறியேன் எம்பிரான்! நீபிறந்தபின்னை★
எத்தனையும் செய்யப்பெற்றாய் ஏதும்செய்யேன்கதம்படாதே★
முத்தனையமுறுவல்செய்து மூக்குறிஞ்சிமுலையுணாயே. 2

தந்தம்மக்களழுதுசென்றால் தாய்மாராவார்தரிக்ககில்லார்★
வந்துநின்மேல்பூசல்செய்ய வாழவல்லவாசுதேவா!
உந்தையாருன்திறத்தரல்லர் உன்னைநானொன்றுரப்பமாட்டேன்★
நந்தகோபனணிசிறுவா! நான்சுரந்தமுலையுணாயே. 3

கஞ்சன்தன்னால்புணர்க்கப்பட்ட கள்ளச்சகடுகலக்கழிய★
பஞ்சியன்னமெல்லடியால் பாய்ந்தபோதுநொந்திடுமென்று★
அஞ்சினேன்காண் அமரர்கோவே! ஆயர்கூட்டத்தளவன்றாலோ★
கஞ்சனையுன்வஞ்சனையால் வலைப்படுத்தாய்! முலையுணாயே. 4

தீயபுந்திக்கஞ்சன்மேல் சினமுடையன்சோர்வுபார்த்து★
மாயந்தன்னால்வலைப்படுக்கில் வாழகில்லேன்வாசுதேவா!★
தாயர்வாய்ச்சொல்கருமங்கண்டாய் சாற்றிச்சொன்னேன்போகவேண்டா★
ஆயர்பாடிக்கணிவிளக்கே! அமர்ந்துவந்தென்முலையுணாயே. 5

††மின்னனைய நுண்ணிடையார் விரிகுழல்மேல்நுழைந்தவண்டு★
இன்னிசைக்கும்வில்லிபுத்தூர் இனிதமர்ந்தாய்! உன்னைக்கண்டார் ★
என்னநோன்புநோற்றாள்கொலோ இவனைப்பெற்றவயிறுடையாள்! ★
என்னும்வார்த்தையெய்துவித்த இருடீகேசா! முலையுணாயே. 6

பெண்டிர்வாழ்வார்நின்னொப்பாரைப் பெறுதுமென்னுமாசையாலே★
கண்டவர்கள்போக்கொழிந்தார் கண்ணிணையால்கலக்கநோக்கி★
வண்டுலாம்பூங்குழலினார் உன்வாயமுதமுண்ணவேண்டி★
கொண்டுபோவான்வந்துநின்றார் கோவிந்தா! நீமுலையுணாயே. 7

இருமலைபோலெதிர்ந்தமல்லர் இருவரங்கமெரிசெய்தாய்★ உன்
திருமலிந்துதிகழுமார்வு தேக்கவந்தென்னல்குலேறி★
ஒருமுலையைவாய்மடுத்து [1]ஒருமுலையைநெருடிக்கொண்டு★
இருமுலையும்முறைமுறையா ஏங்கியேங்கியிருந்துணாயே. 8

அங்கமலப்போதகத்தில் அணிகொள்முத்தம்சிந்தினாற்போல்★
செங்கமலமுகம்வியர்ப்பத் தீமைசெய்திம்முற்றத்தூடே★
அங்கமெல்லாம்புழுதியாக அளையவேண்டாஅம்ம!★ விம்ம
அங்கமரர்க்கமுதளித்த அமரர்கோவே! முலையுணாயே. 9

ஓடவோடக்கிண்கிணிகள் ஒலிக்குமோசைப்பாணியாலே★
பாடிப்பாடிவருகின்றாயைப் பற்பநாபனென்றிருந்தேன்★
ஆடியாடியசைந்தசைந்திட்டு அதனுக்கேற்றகூத்தையாடி★
ஓடியோடிப்போய்விடாதே உத்தமா! நீமுலையுணாயே. 10

††வாரணிந்தகொங்கையாய்ச்சி மாதவாவுண்ணென்றமாற்றம்★
நீரணிந்தகுவளைவாசம் நிகழநாறும்வில்லிபுத்தூர்★
பாரணிந்ததொல்புகழான் பட்டர்பிரான்பாடல்வல்லார்★
சீரணிந்தசெங்கண்மால்மேல் சென்றசிந்தைபெறுவர்தாமே. 11

அடிவரவு:- அரவணை வைத்த தந்தம் கஞ்சன் தீய மின் பெண்டிர் இருமலை அங்கமலம் ஓட வாரணிந்த போய்ப்பாடு.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. ஒரு முலைகைநெருடிக் கொண்டு உரைக்குப் பொருந்தும் பாடம்.

3 - ஆந்திருமொழி - போய்ப்பாடு

பன்னிருநாமப்பாடல், காதுகுத்தல்
எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(அசாவேரிராகம் — ஆதிதாளம்)

††போய்ப்பாடுடையநின்தந்தையும்தாழ்த்தான்
பொருதிறற்கஞ்சன்கடியன்★
காப்பாருமில்லைகடல்வண்ணா! உன்னைத்
தனியேபோயெங்கும்திரிதி★
பேய்ப்பால்முலையுண்டபித்தனே!
கேசவநம்பி! உன்னைக்காதுகுத்த★
ஆய்ப்பாலர்பெண்டுகளெல்லாரும் வந்தார்
அடைக்காய்திருத்திநான்வைத்தேன். 1

வண்ணப்பவளமருங்கினிற்சாத்தி
மலர்ப்பாதக்கிண்கிணியார்ப்ப★
நண்ணித்தொழுமவர்சிந்தைபிரியாத
நாராயணா! இங்கேவாராய்★
எண்ணற்கரியபிரானே! திரியை
யெரியாமேகாதுக்கிடுவன்★
கண்ணுக்குநன்று மழகுமுடைய
கனகக்கடிப்புமிவையா! 2

வையமெல்லாம்பெறும்வார்கடல்வாழும்
மகரக்குழைகொண்டுவைத்தேன்★
வெய்யவேகாதில் திரியையிடுவன்
நீவேண்டியதெல்லாம் தருவன்★
உய்யவிவ்வாயர்குலத்தினில்தோன்றிய
ஒண்சுடராயர்கொழுந்தே!★
மையன்மைசெய்திளவாய்ச்சியருள்ளத்து
மாதவனே! இங்கேவாராய். 3

வணநன்றுடையவயிரக்கடிப்பிட்டு
வார்காதுதாழப்பெருக்கி★
குணநன்றுடையரிக்கோபாலபிள்ளைகள்
கோவிந்தா! நீசொல்லுக்கொள்ளாய்★

இணைநன்றழகியவிக்கடிப்பிட்டால்
இனியபலாப்பழம்தந்து★
சுணநன்றணிமுலையுண்ணத்தருவன்நான்
சோத்தம்பிரான்! இங்கேவாராய். 4

சோத்தம்பிரானென்றிரந்தாலும்கொள்ளாய்
சுரிகுழலாரொடுநீபோய்★
கோத்துக்குரவை பிணைந்திங்குவந்தால்
குணங்கொண்டிடுவனோநம்பி!★
பேர்த்தும் பெரியனவப்பம்தருவன்
பிரானே! திரியிடவொட்டில்★
வேய்த்தடந்தோளார் விரும்புகருங்குழல்
விட்டுவே! நீயிங்கேவாராய். 5

விண்ணெல்லாம்கேட்க வழுதிட்டாய்
உன்வாயில்விரும்பியதனை நான்நோக்கி★
மண்ணெல்லாம்கண்டென்மனத்துள்ளேயஞ்சி
மதுசூதனேயென்1றிருந்தேன்★
புண்ணேதுமில்லையுன் காதுமறியும்
பொறுத்திறைப்போதிருநம்பி!★
கண்ணா! என்கார்முகிலே!
கடல்வண்ணா! காவலனே! முலையுணாயே. 6

முலையேதும்வேண்டேனென்றோடி
நின்காதில்கடிப்பைப்பறித்தெறிந்திட்டு★
மலையையெடுத்துமகிழ்ந்துகன்மாரிகாத்துப்
பசுநிரைமேய்த்தாய்!★
சிலையொன்றிறுத்தாய்! திரிவிக்கிரமா!
திருவாயர்பாடிப்பிரானே!★
தலைநிலாப்போதேயுன்காதைப்பெருக்காதே
விட்டிட்டேன்குற்றமேயன்றே. 7

என்குற்றமேயென்றுசொல்லவும்வேண்டாகாண்
என்னைநான்மண்ணுண்டேனாக★
அன்புற்றுநோக்கியடித்தும்பிடித்தும்
அனைவர்க்கும்காட்டிற்றிலையே★
வன்புற்றரவின்பகைக்கொடி வாமனநம்பி!
உன்காதுகள்தூரும்★
துன்புற்றனவெல்லாம்தீர்ப்பாய்பிரானே!
திரியிட்டுச்சொல்லுகேன்மெய்யே. 8

---

1 அறிந்தேன் என்பது உரைக்கு ஒக்கும் பாடம்

மெய்யென்றுசொல்லுவார்சொல்லைக்கருதித்
தொடுப்புண்டாய்வெண்ணெயையென்று★
கையைப்பிடித்துக்கரையுரலோடென்னைக்
காணவேகட்டிற்றிலையே★
செய்தனசொல்லிச்சிரித்தங்கிருக்கில்
சிரீதரா! உன்காதுதூரும்★
கையில்திரியையிடுகிடாய் இந்நின்ற
காரிகையார்சிரியாமே. 9

காரிகையார்க்குமுனக்குமிழுக்குற்றென்
காதுகள்வீங்கியெரியில்★
தாரியாதாகில்தலைநொந்திடுமென்று
விட்டிட்டேன்குற்றமேயன்றே★
சேரியில்பிள்ளைகளெல்லாரும் காது
பெருக்கித்திரியவும்காண்டி★
ஏர்விடைசெற்றிளங்கன்றெறிந்திட்ட
இருடீகேசா! என்தன்கண்ணே. 10

கண்ணைக்குளிரக்கலந்தெங்கும்நோக்கிக்
கடிகமழ்பூங்குழலார்கள்★
எண்ணத்துளென்றுமிருந்து தித்திக்கும்
பெருமானே! எங்களமுதே★
உண்ணக்கனிகள் தருவன் கடிப்பொன்றும்
நோவாமேகாதுக்கிடுவன்★
பண்ணைக்கிழியச்சகடமுதைத்திட்ட
பற்பநாபா! இங்கேவாராய். 11

வாவென்றுசொல்லியென்கையைப்பிடித்து
வலியவேகாதில்கடிப்பை★
நோவத்[1]திரிக்கிலுனக்கிங்கிழுக்குற்றென்
காதுகள்நொந்திடும்கில்லேன்★
நாவற்பழங்கொண்டுவைத்தேன்
இவை[2]காணாய்நம்பி!★ முன்வஞ்சமகளைச்
சாவப்பாலுண்டுசகடிறப்பாய்ந்திட்ட
தாமோதரா! இங்கேவாராய். 12

---

1 தரிக்கில் என்றும் பாடம்.

2 ஆணாய் என்று சிலர்க்குப் பாடம்.

††வார்காதுதாழப்பெருக்கியமைத்து
　　மகரக்குழையிடவேண்டி★
சீராலசோதைதிருமாலைச்சொன்னசொல்
　　சிந்தையுள்நின்றுதிகழ★
பாரார்தொல்புகழான்புதுவைமன்னன்
　　பன்னிருநாமத்தாற்சொன்ன★
ஆராதவந்தாதிபன்னிரண்டும்வல்லார்
　　அச்சுதனுக்கடியாரே. 13

அடிவரவு:- போய் வண்ண வையம் வண சோத்தம் விண் முலை என் மெய் காரிகை கண்ணை வா வார்காது வெண்ணெயளைந்த...

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

[1]4-ஆந்திருமொழி - வெண்ணெயளைந்த

கண்ணனை நீராட அழைத்தல்
அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

(பிலஹரிராகம் — ஜம்பைதாளம்)

††வெண்ணெயளைந்தகுணுங்கும் விளையாடுபுழுதியும் கொண்டு★
திண்ணெனவிவ்விராவுன்னைத் தேய்த்துக்கிடக்கநானொட்டேன்★
எண்ணெய்புளிப்பழங்கொண்டு இங்கெத்தனைபோதுமிருந்தேன்★
நண்ணலரியபிரானே! நாரணா! நீராடவாராய். 1

கன்றுகளோடச்செவியில் கட்டெறும்புபிடித்திட்டால்★
தென்றிக்கெடுமாகில் வெண்ணெய்திரட்டிவிழுங்குமாகாண்பன்★
நின்றமராமரம்சாய்த்தாய்! நீபிறந்ததிருவோணம்★
இன்று, நீநீராடவேண்டும் எம்பிரான்! ஓடாதேவாராய். 2

பேய்ச்சிமுலையுண்ணக்கண்டு பின்னையும்நில்லாதென்னெஞ்சம்★
ஆய்ச்சியரெல்லாங்கூடி அழைக்கவும் நான்முலைதந்தேன்★
காய்ச்சினநீரொடுநெல்லி கடாரத்தில்பூரித்துவைத்தேன்★
வாய்த்தபுகழ்மணிவண்ணா! மஞ்சனமாடநீவாராய். 3

கஞ்சன்புணர்ப்பினில்வந்த கடியசகடமுதைத்து★
வஞ்சகப்பேய்மகள்துஞ்ச வாய்முலைவைத்தபிரானே!★
மஞ்சளும்செங்கழுநீரின் வாசிகையும் நாறுசாந்தும்★
அஞ்சனமும்கொண்டுவைத்தேன் அழகனே! நீராடவாராய். 4

அப்பம்கலந்த [2]சிற்றுண்டி அக்காரம்பாலிற்கலந்து★
சொப்படநான்சுட்டுவைத்தேன் தின்னலுறுதியேல்நம்பி!★
செப்பிளமென்முலையார்கள் சிறுபுறம்பேசிச்சிரிப்பர்★
சொப்படநீராடவேண்டும் சோத்தம்பிரான்! இங்கேவாராய். 5

எண்ணெய்க்குடத்தையுருட்டி இளம்பிள்ளைகிள்ளியெழுப்பி★
கண்ணைப்புரட்டிவிழித்துக் [3]கழகண்டுசெய்யும்பிரானே!★
உண்ணக்கனிகள்தருவன் ஒலிகடலோதநீர்போலே★
வண்ணமழகியநம்பீ! மஞ்சனமாடநீவாராய். 6

---

1. இத்திருமொழி திருமஞ்சனகாலத்தில் ஸேவிக்கப்படுவது.
2. சிற்றுண்டை என்றும் பாடம்
3. கழைகண்டு என்று சிலர்

கறந்தநற்பாலும் தயிரும் கடைந்துறிமேல்வைத்த வெண்ணெய்★
பிறந்ததுவேமுதலாகப் பெற்றறியேன்எம்பிரானே!★
சிறந்தநற்றாயலர்தூற்றும் என்பதனால்பிறர்முன்னே★
மறந்துமுரையாடமாட்டேன் மஞ்சனமாடநீவாராய். 7

கன்றினைவாலோலைகட்டிக் கனிகளுதிரவெறிந்து★
பின்தொடர்ந்தோடியோர்பாம்பைப் பிடித்துக்கொண்டாட்டினாய்போலும்★
நின்திறத்தேனல்லேன்நம்பி! நீபிறந்ததிருநன்னாள்★
நன்றுநீநீராடவேண்டும் நாரணா! ஓடாதேவாராய். 8

பூணித்தொழுவினில்புக்குப் புழுதியளைந்தபொன்மேனி★
காணப்பெரிதுமுகப்பன் ஆகிலும்கண்டார்பழிப்பர்★
நாணெத்தனையுமிலாதாய்! நப்பின்னைகாணில்சிரிக்கும்★
மாணிக்கமே! என்மணியே! மஞ்சனமாடநீவாராய். 9

கார்மலிமேனி[1]நிறத்துக் கண்ணபிரானையுகந்து★
வார்மலிகொங்கையசோதை மஞ்சனமாட்டியவாற்றை★
பார்மலிதொல்புதுவைக்கோன் பட்டர்பிரான்சொன்ன பாடல்★
சீர்மலிசெந்தமிழ்வல்லார் தீவினையாதுமிலரே. 10

அடிவரவு:- வெண்ணெய் கன்று பேய்ச்சி கஞ்சன் அப்பம் எண்ணெய் கறந்
கன்றினை பூணி கார் பின்னை.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1 நிறத்தன் என்றும் பாடம்

5 - ஆந்திருமொழி - பின்னைமணாளனை

குழல்வாரக் காக்கையை வாவெனல்

கலித்தாழிசை

(மத்யமாவதிராகம் — ரூபகதாளம்)

††பின்னைமணாளனைப் பேரிற்கிடந்தானை★
முன்னையமரர் முதல்தனிவித்தினை★
என்னையும் எங்கள்குடிமுழுதாட்கொண்ட★
மன்னனைவந்து குழல்வாராயக்காக்காய்!
மாதவன்தன் குழல்வாராயக்காக்காய். 1

பேயின்முலையுண்ட பிள்ளையிவன்முன்னம்★
மாயச்சகடும் மருதுமிறுத்தவன்★
காயாமலர்வண்ணன் கண்ணன்கருங்குழல்★
தூய்தாகவந்துகுழல்வாராயக்காக்காய்!
தூமணிவண்ணன் குழல்வாராயக்காக்காய். 2

திண்ணக்கலத்தில் திரையுறிமேல்வைத்த★
வெண்ணெய்விழுங்கி [1]விரையஉறங்கிடும்★
அண்ணல் அமரர்பெருமானை ஆயர்தம்
கண்ணனைவந்துகுழல்வாராயக்காக்காய்!
`கார்முகில் வண்ணன் குழல்வாராயக்காக்காய். 3

:ள்ளத்தில்மேயும் பறவையுருக்கொண்டு★
கள்ளவசுரன்வருவானைத் தான்கண்டு★
புள்ளிதுவென்று பொதுக்கோவாய்கீண்டிட்ட★
பிள்ளையைவந்து குழல்வாராயக்காக்காய்!
பேய்முலையுண்டான் குழல்வாராயக்காக்காய். 4

கற்றினம்மேய்த்துக் கனிக்கொருகன்றினை★
பற்றியெறிந்த பரமன்திருமுடி★
உற்றனபேசி நீஓடித்திரியாதே★
அற்றைக்கும்வந்து குழல்வாராயக்காக்காய்!
ஆழியான் தன்குழல்வாராயக்காக்காய். 5

கிழக்கிற்குடிமன்னர் கேடிலாதாரை★
அழிப்பான்நினைந்திட்டு அவ்வாழியதனால்★

---

1 விரையன் என்பதும் பாடம்

விழிக்குமளவிலே வேரறுத்தானை★
குழற்கணியாகக் குழல்வாராயக்காக்காய்!
கோவிந்தன் [1]தன்குழல்வாராயக்காக்காய். 6

பிண்டத்திரளையும் பேய்க்கிட்டநீர்ச்சோறும்★
உண்டற்குவேண்டி நீஓடித்திரியாதே★
அண்டத்தமரர்பெருமான் அழகமர்★
வண்டொத்திருண்ட குழல்வாராயக்காக்காய்!
மாயவன்தன் குழல்வாராயக்காக்காய். 7

உந்தியெழுந்த உருவமலர்தன்னில்★
சந்தச்சதுமுகன்தன்னைப் படைத்தவன்★
கொந்தக்குழலைக் குறந்து[2]புளியட்டி★
தந்தத்தின்சீப்பால் குழல்வாராயக்காக்காய்!
தாமோதரன் தன்குழல்வாராயக்காக்காய், 8

மன்னன்தன்தேவிமார் கண்டுமகிழ்வெய்த★
முன்னிவ்வுலகினை முற்றுமளந்தவன்★
பொன்னின்முடியினைப் பூவணைமேல்வைத்து★
பின்னேயிருந்து குழல்வாராயக்காக்காய்!
பேராயிரத்தான் குழல்வாராயக்காக்காய். 9

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

††கண்டார்பழியாமே யக்காக்காய்!★ கார்வண்ணன்
வண்டார்குழல்வார வாவென்றஆய்ச்சிசொல்★
விண்டோய்மதிள் வில்லிபுத்தூர்க்கோன்பட்டன்சொல்★
கொண்டாடிப்பாடக் குறுகாவினை[3]தானே.

அடிவரவு:- பின்னை பேய் திண்ணம் பள்ளத்தில் கற்று கிழக்கில் பிண்டம் உந்தி மன்னன் கண்டார் வேலி.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1 தண்குழல் என்று சிலர்க்குப் பாடம்
2 குறந்த என்றும் புழு கட்டி என்றும் பாடம்
3 தாமே என்பதும் பாடம்

6 - ஆந்திருமொழி - வேலிக்கோல்வெட்டி

காக்கையைக் கோல்கொண்டுவர விளம்புதல்

கலித்தாழிசை

(தேசியராகம் — ஆதிதாளம்)

††வேலிக்கோல்வெட்டி விளையாடுவில்லேற்றி★
தாலிக்கொழுந்தைத் தடங்கழுத்திற்பூண்டு★
பீலித்தழையைப் பிணைத்துப்பிறகிட்டு★
காலிப்பின்போவாற்கோர்கோல்கொண்டுவா
கடல்நிறவண்ணற்கோர்கோல்கொண்டுவா. 1

கொங்கும்குடந்தையும் கோட்டியூரும்பேரும்★
எங்கும்திரிந்து விளையாடுமென்மகன்★
சங்கம்பிடிக்கும் தடக்கைக்குத்தக்க★ நல்
லங்கமுடையதோர்கோல்கொண்டுவா
அரக்குவழித்ததோர் கோல்கொண்டுவா. 2

கறுத்திட்டெதிர்நின்ற கஞ்சனைக்கொன்றான்★
பொறுத்திட்டெதிர்வந்த புள்ளின்வாய்கீண்டான்★
நெறித்தகுழல்களை நீங்கமுன்னோடி★
சிறுக்கன்றுமேய்ப்பாற்கோர்கோல்கொண்டுவா
தேவபிரானுக்கோர்கோல்கொண்டுவா. 3

ஒன்றேயுரைப்பான் ஒருசொல்லேசொல்லுவான்★
துன்றுமுடியான் துரியோதனன்பக்கல்★
சென்றங்குப்பாரதம் கையெறிந்தானுக்கு★
கன்றுகள்மேய்ப்பதோர்கோல்கொண்டுவா
கடல்நிறவண்ணற்கோர்கோல்கொண்டுவா. 4

சீரொன்றுதூதாய்த் துரியோதனன்பக்கல்★
ஊரொன்றுவேண்டிப் பெறாதவுரோடத்தால்★
பாரொன்றிப் பாரதம்கைசெய்து★ பார்த்தற்குத்
தேரொன்றையூர்ந்தாற்கோர்கோல்கொண்டுவா
தேவபிரானுக்கோர்கோல்கொண்டுவா. 5

ஆலத்திலையான் அரவினணைமேலான்★
நீலக்கடலுள் நெடுங்காலம்கண்வளர்ந்தான்★
பாலப்பிராயத்தே பார்த்தற்கருள்செய்த★
கோலப்பிரானுக்கோர்கோல்கொண்டுவா
குடந்தைக்கிடந்தாற்கோர்கோல்கொண்டுவா.

பொற்றிகழ் சித்திரகூடப்பொருப்பினில்★
உற்றவடிவில் ஒருகண்ணும்கொண்ட★ அக்
கற்றைக்குழலன் கடியன்விரைந்து உன்னை★
மற்றைக்கண்கொள்ளாமே கோல்கொண்டுவா
மணிவண்ணநம்பிக்கோர்கோல்கொண்டுவா. 7

மின்னிடைச் சீதைபொருட்டா★ இலங்கையர்
மன்னன்மணிமுடி பத்துமுடன்வீழ★
தன்னிகரொன்றில்லாச் சிலைகால்வளைத்திட்ட★
மின்னுமுடியற்கோர்கோல்கொண்டுவா
வேலையடைத்தாற்கோர்கோல்கொண்டுவா. 8

தென்னிலங்கைமன்னன் சிரந்தோள்துணிசெய்து★
மின்னிலங்குபூண் விபீடணநம்பிக்கு★
என்னிலங்குநாமத்தளவும் அரசென்ற★
மின்னலங்காரற்கோர்கோல்கொண்டுவா
வேங்கடவாணற்கோர்கோல்கொண்டுவா. 9

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

அக்காக்காய்! நம்பிக்குக் கோல்கொண்டுவாவென்று★
மிக்காளுரைத்தசொல் வில்லிபுத்தூர்ப்பட்டன்★
ஒக்கவுரைத்த தமிழ்ப்பத்தும்வல்லவர்★
மக்களைப்பெற்று மகிழ்வரிவ்வையத்தே. 10

அடிவரவு:- வேலி கொங்கு கறுத்து ஒன்றே சீர் ஆலத்து பொற்றிகழ் மின்தென்னிலங்கை அக்காக்காய் ஆநிரை.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

[1]7 - ஆந்திருமொழி - ஆநிரை

கண்ணனைப் பூச்சூட அழைத்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(அடாணாராகம் — ரூபகதாளம்)

††ஆநிரைமேய்க்கநீபோதி அருமருந்தாவதறியாய்★
கானகமெல்லாம் திரிந்து உன்கரியதிருமேனிவாட★
பானையில்பாலைப்பருகிப் பற்றாதாரெல்லாம்சிரிப்ப★
தேனிலினியபிரானே! செண்பகப்பூச்சூட்டவாராய். 1

கருவுடைமேகங்கள்கண்டால் உன்னைக்கண்டாலொக்கும் கண்கள்★
உருவுடையாய்! உலகேழும்உண்டாகவந்துபிறந்தாய்!★
திருவுடையாள்மணவாளா! திருவரங்கத்தேகிடந்தாய்!★
மருவிமணம்கமழ்கின்ற மல்லிகைப்பூச்சூட்டவாராய். 2

மச்சொடுமாளிகையேறி மாதர்கள்தம்மிடம்புக்கு★
கச்சொடுபட்டைக்கிழித்துக் காம்புதுகிலவைகீறி★
நிச்சலும்தீமைகள்செய்வாய்! நீள்திருவேங்கடத்தெந்தாய்!★
பச்சைத்தமனகத்தோடு பாதிரிப்பூச்சூட்டவாராய். 3.

தெருவின்கண்நின்று இளவாய்ச்சிமார்களைத் தீமைசெய்யாதே★
மருவும்தமனகமும் சீர்மாலைமணங்கமழ்கின்ற★
புருவம்கருங்குழல்நெற்றி பொலிந்தமுகிற்கன்றுபோலே★
உருவமழகியநம்பி! உகந்திவைசூட்டநீவாராய். 4

புள்ளினைவாய்பிளந்திட்டாய்! பொருகரியின் கொம்பொசித்தாய்!★
கள்ளவரக்கியைமூக்கொடு காவலனைத்தலைகொண்டாய்!★
அள்ளிநீவெண்ணெய்விழுங்க அஞ்சாதடியேனடித்தேன்★
தெள்ளியநீரிலெழுந்த செங்கழுநீர்சூட்டவாராய். 5

எருதுகளோடுபொருதி ஏதுமுலோபாய்காண்நம்பி!
கருதியதீமைகள்செய்து கஞ்சனைக்கால்கொடுபாய்ந்தாய்!★
தெருவின்கண்தீமைகள்செய்து சிக்கெனமல்லர்களோடு★
பொருதுவருகின்றபொன்னே! புன்னைப்பூச்சூட்டவாராய். 6

குடங்களெடுத்தேறவிட்டுக் கூத்தாடவல்லவெங்கோவே!★
மடங்கொள்மதிமுகத்தாரை மால்செய்யவல்லவென்மைந்தா!★
இடந்திரட்டிரணியன்நெஞ்சை இருபிளவாகமுன்கீண்டாய்!★
குடந்தைக்கிடந்தவெங்கோவே! குருக்கத்திப்பூச்சூட்டவாராய். 7

1. இந்தத் திருமொழி நித்யாநுஸந்தாநத்திற் சேர்ந்தது

மாலிகனவனோடு தோழமைகொள்ளவும்வல்லாய்!★
சாமாறவனைநீயெண்ணிச் சக்கரத்தால்தலைகொண்டாய்!★
ஆமாறறியும்பிரானே! அணியரங்கத்தேகிடந்தாய்!★
ஏமாற்றமென்னைத்தவிர்த்தாய்! இருவாட்சிப்பூச்சூட்டவாராய். 8

அண்டத்தமரர்கள்சூழ அத்தாணியுள்ளங்கிருந்தாய்★
தொண்டர்கள்நெஞ்சிலுறைவாய்! தூமலராள் மணவாளா!★
உண்டிட்டுலகினையேழும் ஓராலிலையில்துயில்கொண்டாய்!★
கண்டுநானுன்னையுகக்கக் கருமுகைப்பூச்சூட்டவாராய். 9

††செண்பகமல்லிகையோடு செங்கழுநீரிருவாட்சி★
எண்பகர்பூவும்கொணர்ந்தேன் இன்றிவைசூட்டவாவென்று★
மண்பகர்கொண்டானை ஆய்ச்சிமகிழ்ந்துரைசெய்தவிம்மாலை★
பண்பகர்வில்லிபுத்தூர்க்கோன் பட்டர்பிரான்சொன்னபத்தே. 10

அடிவரவு:- ஆநிரை கரு மச்சொடு தெருவின்கண் புள்ளினை எருதுகளோடு குடங்கள் சீமாலிகன் அண்டத்து செண்பகம் இந்திரன்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

[1]8 - ஆந்திருமொழி - இந்திரனோடு

கண்ணனைக் கண்ணெச்சில்படாதபடி திருவந்திக் காப்பிட அழைத்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(தோடிராகம் — ரூபகதாளம்)

††இந்திரனோடுபிரமன் ஈசனிமையவரெல்லாம்★
மந்திரமாமலர்கொண்டு மறைந்துவராய்வந்துநின்றார்★
சந்திரன்மாளிகைசேரும் சதுரர்கள்வெள்ளறைநின்றாய்★
அந்தியம்போதிதுவாகும் அழகனே! காப்பிடவாராய். 1

கன்றுகளில்லம்புகுந்து கதறுகின்றபசுவெல்லாம்★
நின்றொழிந்தேனுன்னைக்கூவி நேசமேலொன்றுமிலாதாய்!★
மன்றில்நில்லேல்அந்திப்போது மதிள்திருவெள்ளறைநின்றாய்!★
நன்றுகண்டாயென்தன்சொல்லு நானுன்னைக்காப்பிடவாராய். 2

செப்போதுமென்முலையார்கள் சிறுசோறுமில்லும்சிதைத்திட்டு★
அப்போதுநானுரப்பப்போய் அடிசிலுமுண்டிலைஆள்வாய்!★
முப்போதும்வானவரேத்தும் முனிவர்கள்வெள்ளறை நின்றாய்!★
போதுநானொன்றும்செய்யேன் எம்பிரான்! காப்பிடவாராய். 3

கண்ணில்மணற்கொடுதூவிக் காலினாற்பாய்ந்தனையென்றென்று★
எண்ணரும்பிள்ளைகள்வந்திட்டு இவரால்முறைப்படுகின்றார்★
கண்ணனே! வெள்ளறைநின்றாய்! கண்டாரோடேதீமைசெய்வாய்!★
வண்ணமேவேலையதொப்பாய்! வள்ளலே! காப்பிடவாராய். 4

பல்லாயிரவரிவ்வூரில்பிள்ளைகள் தீமைகள்செய்வார்★
எல்லாமுன்மேலன்றிப் [2]போகாது எம்பிரான்! நீயிங்கே வாராய்★
நல்லார்கள்வெள்ளறைநின்றாய்! ஞானச்சுடரே! உன்மேனி★
சொல்லாரவாழ்த்திநின்றேத்திச் சொப்படக்காப்பிடவாராய். 5

கஞ்சன்கறுக்கொண்டுநின்மேல் கருநிறச்செம்மயிர்ப்பேயை★
வஞ்சிப்பதற்குவிடுத்தானென்பது ஓர்வார்த்தையுமுண்டு★
மஞ்சுதவழ்மணிமாட மதிள்திருவெள்ளறைநின்றாய்!★
அஞ்சுவன்நீயங்குநிற்க அழகனே! காப்பிடவாராய். 6

---

1 இது நித்யா நுஸந்தாநத்தைச் சேர்ந்தது.

2 போகா என்றுங் கூறுவர்.

கள்ளச்சகடும்மருதும் கலக்கழியவுதைசெய்த★
பிள்ளையரசே! நீபேயைப்பிடித்துமுலையுண்டபின்னை★
உள்ளவாறொன்றுமறியேன் ஒளியுடைவெள்ளறை நின்றாய்!★
பள்ளிகொள்போதிதுவாகும் பரமனே! காப்பிடவாராய். 7

இன்பமதனையுயர்த்தாய்! இமையவர்க்கென்றுமரியாய்!★
கும்பக்களிறட்டகோவே! கொடுங்கஞ்சன்நெஞ்சினிற்கூற்றே!★
செம்பொன்மதிள்வெள்ளறையாய்! செல்வத்தினால்வளர்பிள்ளாய்!★
கம்பக்கபாலிகாணங்குக் கடிதோடிக்காப்பிடவாராய். 8

இருக்கொடுநீர்சங்கிற்கொண்டிட்டு எழில்மறையோர்வந்துநின்றார்★
தருக்கேல்நம்பி! சந்திநின்று தாய்சொல்லுக்கொள்ளாய்சிலநாள்★
திருக்காப்புநானுன்னைச்சாத்தத் தேசுடைவெள்ளறைநின்றாய்!★
உருக்காட்டுமந்திவிளக்கு இன்றொளிகொள்ளஏற்றுகேன்வாராய். 9

††போதமர்செல்வக்கொழுந்து புணர்திருவெள்ளறையானை★
மாதர்க்குயர்ந்தயசோதை மகன்தன்னைக்காப்பிட்டமாற்றம்★
வேதப்பயன்கொள்ளவல்ல விட்டுசித்தன்சொன்னமாலை★
பாதப்பயன்கொள்ளவல்ல பத்தருள்ளார்வினைபோமே. 10

அடிவரவு:- இந்திரனோடு கன்றுகள் செப்பு கண்ணில் பல்லாயிரவர் கஞ்சன் கள்ள இன்பமதனை இருக்கொடு போதமர் வெண்ணெய்விழுங்கி.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

9 - ஆந்திருமொழி - வெண்ணெய்விழுங்கி

வெண்ணெய் களவாடல் முதலிய பிள்ளைவிளையாட்டுகள்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(கேதாரகௌளராகம் — ஆதிதாளம்)

††வெண்ணெய்விழுங்கிவெறுங்கலத்தை
வெற்பிடையிட்டு அதனோசைகேட்கும்★
கண்ணபிரான்கற்றகல்விதன்னைக்
காக்ககில்லோம் உன்மகனைக்காவாய்★
புண்ணிற்புளிப்பெய்தாலொக்குந்தீமை
புரைபுரையாலிவைசெய்யவல்ல★
அண்ணற்கண்ணானோர்மகனைப்பெற்ற
அசோதைநங்காய்! உன்மகனைக்கூவாய். 1

வருகவருகவருகவிங்கே
வாமனநம்பி! வருகவிங்கே★
கரியகுழற்செய்யவாய்முகத்துக்
காகுத்தநம்பி! வருகவிங்கே★
அரியனிவனெனக்கின்றுநங்காய்!
அஞ்சனவண்ணா! அசலகத்தார்★
பரிபவம்பேசத்தரிக்ககில்லேன்
பாவியேனுக்கிங்கேபோதராயே. 2

திருவுடைப்பிள்ளைதான்தீயவாறு
தேக்கமொன்றுமிலன்தேசுடையன்★
உருகவைத்தகுடத்தொடுவெண்ணெய்
[1]உறிஞ்சியுடைத்திட்டுப்போந்துநின்றான்★
அருகிருந்தார் தம்மையநியாயஞ்செய்வது
தான் வழக்கோ? அசோதாய்!★
வருகவென்றுஉன்மகன்தன்னைக்கூவாய்
வாழவொட்டான்மதுசூதனனே. 3

கொண்டல்வண்ணா! இங்கேபோதராயே
கோயிற்பிள்ளாய்! இங்கேபோதராயே★
தெண்டிரைசூழ்திருப்பேர்க்கிடந்த
திருநாரணா! இங்கேபோதராயே★

---

1 உறிச்சி என்பது தவறானபாடம்

உண்டுவந்தேனம்மமென்றுசொல்லி
ஓடியகம்புகஆய்ச்சிதானும்★
கண்டெதிரேசென்றெடுத்துக்கொள்ளக்
கண்ணபிரான்கற்றகல்விதானே. 4

பாலைக்கறந்தடுப்பேறவைத்துப்
பல்வளையாளென்மகளிருப்ப★
மேலையகத்தேநெருப்புவேண்டிச்சென்று
இறைப்பொழுதங்கேபேசிநின்றேன்★
சாளக்கிராமமுடையநம்பி
சாய்த்துப்பருகிட்டுப்போந்துநின்றான்★
ஆலைக்கரும்பின்மொழியனைய
அசோதைநங்காய்! உன்மகனைக்கூவாய். 5

போதர்கண்டாய்இங்கேபோதர்கண்டாய்
போதரேனென்னாதேபோதர்கண்டாய்★
ஏதேனும்சொல்லியசலகத்தார்
ஏதேனும்பேசநான்கேட்கமாட்டேன்★
[1]கோதுகலமுடைக்குட்டனே! ஓ
குன்றெடுத்தாய்! குடமாடுகூத்தா!★
வேதப்பொருளே! என்வேங்கடவா!
வித்தகனே! இங்கேபோதராயே. 6

செந்நெலரிசிசிறுபருப்புச்
செய்த அக்காரம்நறுநெய்பாலால்★
பன்னிரண்டுதிருவோணமட்டேன்
பண்டுமிப்பிள்ளைபரிசறிவன்★
இன்னமுகப்பன்நானென்றுசொல்லி
எல்லாம்விழுங்கிட்டுப்போந்துநின்றான்★
உன்மகன்தன்னையசோதைநங்காய்
கூவிக்கொள்ளாய்இவையும்சிலவே. 7

கேசவனே! இங்கேபோதராயே
கில்லேனென்னாதிங்கேபோதராயே★
நேசமிலாதாரகத்திருந்து
நீவிளையாடாதேபோதராயே★

---

1 கோதுகுலம் என்பது தவறு

தூசனஞ்சொல்லும்தொழுத்தைமாரும்
தொண்டரும்நின்றவிடத்தில்நின்று★
தாய்சொல்லுக்கொள்வதுதன்மங்கண்டாய்
தாமோதரா! இங்கேபோதராயே. 8

கன்னலிலட்டுவத்தோடுசீடை
காரெள்ளினுண்டைகலத்திலிட்டு★
என்னகமென்றுநான்வைத்துப்போந்தேன்
இவன்புக்கவற்றைப்பெறுத்திப்போந்தான்★
பின்னுமகம்புக்குறியைநோக்கிப்
பிறங்கொளிவெண்ணெயும்சோதிக்கின்றான்★
உன்மகன் தன்னையசோதைநங்காய்!
கூவிக்கொள்ளாயிவையும்சிலவே. 9

சொல்லிலரசிப்படுதிநங்காய்!
சூழலுடையனுன்பிள்ளைதானே★
இல்லம்புகுந்தென்மகளைக்கூவிக்
கையில்வளையைக்கழற்றிக்கொண்டு★
கொல்லையில்நின்றும்கொணர்ந்துவிற்ற
அங்கொருத்திக்கவ்வளைகொடுத்து★
நல்லனநாவற்பழங்கள்கொண்டு
நானல்லேனென்றுசிரிக்கின்றானே. 10

††வண்டுகளித்திரைக்கும்பொழில்சூழ்
வருபுனற்காவிரித்தென்னரங்கன்★
பண்டவன்செய்தகிரீடையெல்லாம்
பட்டர்பிரான்விட்டுசித்தன்பாடல்★
கொண்டிவைபாடிக்குனிக்கவல்லார்
கோவிந்தன்தன்னடியார்களாகி★
எண்டிசைக்கும்விளக்காகிநிற்பார்
இணையடியென்தலைமேலனவே. 11

அடிவரவு:- வெண்ணெய் வருக திரு கொண்டல் பாலை போதர் செந்நெல் கேசவனே கன்னல் சொல்லில் வண்டு ஆற்றிலிருந்து.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

10 - ஆந்திருமொழி - ஆற்றிலிருந்து

ஆயர்மங்கையர் யசோதைபக்கல் கண்ணன் தீம்புகளைக்கூறி முறையிடுதல்

கலித்தாழிசை

(நாதநாமக்ரியை ராகம் — ரூபகதாளம்)

††ஆற்றிலிருந்து விளையாடுவோங்களை★
சேற்றாலெறிந்து வளைதுகில்கைக்கொண்டு★
காற்றிற்கடியனாய் ஓடியகம்புக்கு★
மாற்றமும்தாரானாலின்றுமுற்றும்
வளைத்திறம்பேசானாலின்றுமுற்றும். 1

குண்டலம்தாழக் குழல்தாழநாண்தாழ★
எண்டிசையோரும் இறைஞ்சித்தொழுதேத்த★
வண்டமர்பூங்குழலார் துகில்கைக்கொண்டு★
விண்டோய்மரத்தானாலின்றுமுற்றும்
வேண்டவுந்தாரானாலின்றுமுற்றும். 2

தடம்படுதாமரைப் பொய்கைகலக்கி★
விடம்படுநாகத்தை வால்பற்றியீர்த்து★
படம்படுபைந்தலை மேலெழப்பாய்ந்திட்டு★
உடம்பையசைத்தானாலின்றுமுற்றும்
உச்சியில்நின்றானாலின்றுமுற்றும். 3

தேனுகனாவி செகுத்து★ பனங்கனி
தானெறிந்திட்ட தடம்பெருந்தோளினால்★
வானவர்கோன்விட வந்தமழைதடுத்து★
ஆனிரைகாத்தானாலின்றுமுற்றும்
அவையுய்யக்கொண்டானாலின்றுமுற்றும். 4

ஆய்ச்சியர்சேரி அளைதயிர்பாலுண்டு★
பேர்த்தவர்கண்டு பிடிக்கப்பிடியுண்டு★
வேய்த்தடந்தோளினார் வெண்ணெய்கொள்மாட்டாது★ அங்
காப்புண்டிருந்தானாலின்றுமுற்றும்
அடியுண்டழுதானாலின்றுமுற்றும். 5

தள்ளித்தளர்நடையிட்டு இளம்பிள்ளையாய்★
உள்ளத்தினுள்ளே அவளையுறநோக்கி★
கள்ளத்தினால்வந்த பேய்ச்சிமுலையுயிர்★
துள்ளச்சுவைத்தானாலின்றுமுற்றும்
துவக்கறவுண்டானாலின்றுமுற்றும். 6

மாவலிவேள்வியில் மாணுருவாய்ச்சென்று★
மூவடிதாவென்று இரந்தவிம்மண்ணினை★
ஓரடியிட்டு இரண்டாமடிதன்னிலே★
தாவடியிட்டானாலின்றுமுற்றும்
தரணியளந்தானாலின்றுமுற்றும். 7

தாழைதண்ணாம்பல் தடம்பெரும்பொய்கைவாய்★
வாழுமுதலை வலைப்பட்டுவாதிப்புண்★
வேழந்துயர்கெட விண்ணோர்பெருமானாய்★
ஆழிபணிகொண்டானாலின்றுமுற்றும்
அதற்கருள்செய்தானாலின்றுமுற்றும். 8

வானத்தெழுந்த மழைமுகில்போல்★ எங்கும்
கானத்துமேய்ந்து களித்துவிளையாடி★
ஏனத்துருவாய் இடந்தவிம்மண்ணினை★
தானத்தேவைத்தானாலின்றுமுற்றும்
தரணியிடந்தானாலின்றுமுற்றும். 9

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

††அங்கமலக்கண்ணன்தன்னை யசோதைக்கு★
மங்கைநல்லார்கள்தாம் வந்துமுறைப்பட்ட★
அங்கவர்சொல்லைப் புதுவைக்கோன்பட்டன்சொல்★
இங்கிவைவல்லவர்க்கு ஏதமொன்றில்லையே. 10

அடிவரவு:- ஆற்றில் குண்டலம் தடம் தேனுகன் ஆய்ச்சி தள்ளி மாவலி தாழை வானத்து அங்கமலம் தன்னேராயிரம்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றாம்பத்து

1 - ஆந்திருமொழி - தன்னேராயிரம்

யசோதை கண்ணனது செயல்களைக்கண்டு முலைகொடுக்க அஞ்சுதல்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(ஆரபிராகம் — ஆதிதாளம்)

† † தன்னேராயிரம்பிள்ளைகளோடு
தளர்நடையிட்டுவருவான் ★
பொன்னேய்நெய்யொடுபாலமுதுண்டு
ஒருபுள்ளுவன்பொய்யேதவழும் ★
மின்னேர்நுண்ணிடைவஞ்சமகள்கொங்கைதுஞ்ச
வாய்வைத்தபிரானே! ★
அன்னே! உன்னையறிந்துகொண்டேன்
உனக்கஞ்சுவன்அம்மந்தரவே. 1

பொன்போல்மஞ்சனமாட்டியமுதூட்டிப்
போனேன் வருமளவிப்பால் ★
வன்பாரச்சகடமிறச்சாடி
வடக்கிலகம்புக்கிருந்து ★
மின்போல்நுண்ணிடையாளொருகன்னியை
வேற்றுருவஞ்செய்துவைத்த ★
அன்பா! உன்னையறிந்துகொண்டேன்
உனக்கஞ்சுவன் அம்மந்தரவே. 2

கும்மாயத்தொடுவெண்ணெய்விழுங்கிக்
குடத்தயிர்சாய்த்துப்பருகி ★
பொய்ம்மாயமருதானவசுரரைப்
பொன்றுவித்தின்றுநீவந்தாய் ★
இம்மாயம்வல்லபிள்ளைநம்பீ!
உன்னையென்மகனேயென்பர்நின்றார் ★
அம்மா! உன்னையறிந்துகொண்டேன்
உனக்கஞ்சுவன்அம்மந்தரவே. 3

மையார்கண்மடவாய்ச்சியர்மக்களை
மையன்மைசெய்துஅவர்பின்போய்★
கொய்யார்பூந்துகில்பற்றித்தனிநின்று
குற்றம்பலபலசெய்தாய்★
பொய்யா! உன்னைப்புறம்பலபேசுவ
புத்தகத்துக்குளகேட்டேன்!★
ஐயா! உன்னையறிந்துகொண்டேன்
உனக்கஞ்சுவன்அம்மந்தரவே. 4

முப்போதுங்கடைந்தீண்டியவெண்ணெயி
னோடு தயிரும்விழுங்கி★
கப்பாலாயர்கள்காவிற்கொணர்ந்த
கலத்தொடுசாய்த்துப்பருகி★
மெய்ப்பாலுண்டழுபிள்ளைகள்போல
நீவிம்மிவிம்மியழுகின்ற★
அப்பா! உன்னையறிந்துகொண்டேன்
உனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே. 5

கரும்பார்நீள்வயற்காய்கதிர்ச்செந்நெலைக்
கற்றாநிரைமண்டித்தின்ன★
விரும்பாக்கன்றொன்றுகொண்டு
விளங்கனிவீழவெறிந்தபிரானே!★
சுரும்பார்மென்குழற்கன்னியொருத்திக்குச்
சூழ்வலைவைத்துத்திரியும்★
அரம்பா! உன்னையறிந்துகொண்டேன்
உனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே. 6

மருட்டார்மென்குழல்கொண்டுபொழில்புக்கு
வாய்வைத்துஅவ்வாயர்தம்பாடி★
சுருட்டார்மென்குழற்கன்னியர்வந்துன்னைச்
சுற்றும்தொழநின்றசோதி!★
பொருட்டாயமிலேனெம்பெருமான்!
உன்னைப்பெற்றகுற்றமல்லால்★ மற்றிங்
கரட்டா! உன்னையறிந்துகொண்டேன்
உனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே. 7

வாளாவாகிலுங்காணகில்லார்
பிறர்மக்களைமையன்மைசெய்து★
தோளாலிட்டவரோடுதிளைத்து
நீசொல்லப்படாதனசெய்தாய்★
கேளார்ஆயர்குலத்தவர்இப்பழி
கெட்டேன்! வாழ்வில்லை★ நந்தன்
காளாய்! உன்னையறிந்துகொண்டேன்
உனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே. 8

தாய்மார்மோர்விற்கப்போவர்
தமப்பன்மார்கற்றாநிரைப்பின்புபோவர்★
நீயாய்ப்பாடியிளங்கன்னிமார்களை
நேர்படவேகொண்டுபோதி★
காய்வார்க்கென்றுமுகப்பனவேசெய்து
கண்டார்கழறத்திரியும்★
ஆயா! உன்னையறிந்துகொண்டேன்
உனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே. 9

தொத்தார்பூங்குழற்கன்னியொருத்தியைச்
சோலைத்தடங்கொண்டுபுக்கு★
முத்தார்கொங்கைபுணர்ந்திராநாழிகை
மூவேழுசென்றபின்வந்தாய்★
ஒத்தார்க்கொத்தனபேசுவர்
உன்னையுரப்பவேநானொன்றும்மாட்டேன்★
அத்தா! உன்னையறிந்துகொண்டேன்
உனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே. 10

† †காரார்மேனிநிறத்தெம்பிரானைக்
கடிகமழ்பூங்குழலாய்ச்சி★
ஆராவின்னமுதுண்ணத்தருவன்நான்
அம்மந்தாரேஎன்றமாற்றம்★
பாரார்தொல்புகழான்புதுவைமன்னன்
பட்டர்பிரான்சொன்னபாடல்★
ஏராரின்னிசை [1]மாலைவல்லார்
இருடீகேசனடியாரே. 11

அடிவரவு:- தன்னேராயிரம் பொன் கும்மாயத்தொடு மையார் முப்போதும் கரும்பு மருட்டார் வாளா தாய்மார் தொத்தார் காரார் அஞ்சனம்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1 மாலைகள்வல்லார் என்பது ஓசைக்கு இணைந்த பாடம்

2 - ஆந்திருமொழி - அஞ்சனவண்ணனை

கண்ணனைக் கன்றின்பின் போக்கியதை எண்ணி வருந்துதல்

கலிநிலைத்துறை

(சங்கராபரண ராகம் — ரூபகதாளம்)

††அஞ்சனவண்ணனை ஆயர்கோலக்கொழுந்தினை★
மஞ்சனமாட்டி மனைகள்தோறும்திரியாமே★
கஞ்சனைக்காய்ந்த கழலடிநோவக்கன்றின்பின்★
என்செயப்பிள்ளையைப்போக்கினேன்? எல்லேபாவமே. 1

பற்றுமஞ்சள்பூசிப் பாவைமாரொடுபாடியில்★
சிற்றில்சிதைத்து எங்குந்தீமைசெய்துதிரியாமே★
கற்றுத்தூளியுடை வேடர்கானிடைக்கன்றின்பின்★
எற்றுக்கென்பிள்ளையைப்போக்கினேன்? எல்லேபாவமே. 2

நன்மணிமேகலை நங்கைமாரொடுநாள்தொறும்★
பொன்மணிமேனி புழுதியாடித்திரியாமே★
கன்மணிநின்றதிர் கானதரிடைக்கன்றின்பின்★
என்மணிவண்ணனைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே. 3

வண்ணக்கருங்குழல் மாதர்வந்தலர்தூற்றிடப்★
பண்ணிப்பலசெய்து இப்பாடியெங்குந்திரியாமே★
கண்ணுக்கினியானைக் கானதரிடைக்கன்றின்பின்★
எண்ணற்கரியானைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே. 4

அவ்வவ்விடம்புக்கு அவ்வாயர்பெண்டிர்க்கணுக்கனாய்★
கொவ்வைக்கனிவாய்கொடுத்துக் கூழைமைசெய்யாமே★
[1]எவ்வம்சிலையுடை வேடர்கானிடைக்கன்றின்பின்★
தெய்வத்தலைவனைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே. 5

மிடறுமெழுமெழுத்தோட வெண்ணெய்விழுங்கிப்போய்★
படிறுபலசெய்து இப்பாடியெங்கும்திரியாமே★
கடிறுபலதிரி கானதரிடைக்கன்றின்பின்★
இடறவென்பிள்ளையைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே. 6

---

1 எவ்வும் என்று சிலர்

வள்ளிநுடங்கிடை மாதர்வந்தலர்தூற்றிட★
துள்ளிவிளையாடித் தோழரோடுதிரியாமே★
கள்ளியுணங்கு வெங்கானதரிடைக்கன்றின்பின்★
புள்ளின்தலைவனைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே. 7

பன்னிருதிங்கள் வயிற்றிற்கொண்டவப்பாங்கினால்★
என்னிளங்கொங்கை அமுதமூட்டியெடுத்துயான்★
பொன்னடிநோவப் புலரியேகானிற்கன்றின்பின்★
என்னிளஞ்சிங்கத்தைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே. 8

குடையும்செருப்பும்கொடாதே தாமோதரனைநான்★
உடை.யும்கடியனவூன்று வெம்பரற்களுடை★
கடியவெங்கானிடைக் காலடிநோவக்கன்றின்பின்★
கொடியேனென்பிள்ளையைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே. 9

††என்றுமெனக்கினியானை என்மணிவண்ணனை★
கன்றின்பின்போக்கினேனென்று அசோதைகழறிய★
பொன்திகழ்மாடப் புதுவையர்கோன்பட்டன்சொல்★
இன்தமிழ்மாலைகள்வல்லவர்க்கு இடரில்லையே 10

அடிவரவு:- அஞ்சன பற்று நன்மணி வண்ண அவ்வவ்விடம் மிடறு வள்ளி பன்னிரு குடை என்றும் சீலை.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

4 - ஆந்திருமொழி - தழைகளும்

காலிப்பின்னேவருங் கண்ணனைக் கண்டு இடைக்கன்னியர் காமுறுதல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பைரவிராகம் — ஆதிதாளம்)

††தழைகளும்தொங்கலும்ததும்பியெங்கும்
தண்ணுமையெக்கம்மத்தளிதாழ்பிலி★
குழல்களும்கீதமுமாகியெங்கும்
கோவிந்தன் வருகின்றகூட்டங்கண்டு★
மழைகொலோவருகின்றதென்றுசொல்லி
மங்கைமார்சாலகவாசல்பற்றி★
நுழைவனர்நிற்பனராகி எங்கும்
உள்ளம்விட்டூண்மறந்தொழிந்தனரே. 1

வல்லிநுண்ணிதழன்னவாடைகொண்டு
வசையறத்திருவரைவிரித்துடுத்து★
பல்லிநுண்பற்றாகவுடைவாள்சாத்திப்
பணைக்கச்சுந்திப்பலதழைநடுவே★
முல்லைநன்னறுமலர்வேங்கைமலரணிந்து
பல்லாயர்குழாம்நடுவே★
எல்லியம்போதாகப்பிள்ளைவரும்
எதிர்நின்றங்கினவளையிழவேன்மினே. 2

சுரிகையும்தெறிவில்லும்செண்டுகோலும்
மேலாடையும்தோழன்மார்கொண்டோட★
ஒருகையாலொருவன்தன்தோளையூன்றி
ஆநிரையினம்மீளக்குறித்தசங்கம்★
வருகையில்வாடியபிள்ளைகண்ணன்
மஞ்சளும்மேனியும்வடிவும்கண்டாள்★
அருகேநின்றாளென்பெண்நோக்கிக்கண்டாள்
அதுகண்டுஇவ்வூரொன்றுபுணர்க்கின்றதே. 3

குன்றெடுத்தாநிரைகாத்தபிரான்
கோவலனாய்க்குழலூதியூதி★
கன்றுகள்மேய்த்துத்தன்தோழரோடு
கலந்துடன்வருவானைத்தெருவில்கண்டு★
என்றுமிவனையொப்பாரைநங்காய்!
கண்டறியேன்ஏடி! வந்துகாணாய்★
ஒன்றுநில்லாவளைகழன்று
துகிலேந்திளமுலையுமென்வசமல்லவே. 4

††சுற்றிநின்றாயர்தழைகளிடச்
சுருள்பங்கிநேத்திரத்தாலணிந்து★
பற்றிநின்றாயர்கடைத்தலையே
பாடவுமாடக்கண்டேன் ★அன்றிப்பின்
மற்றொருவர்க்கென்னைப்பேசலொட்டேன்
மாலிருஞ்சோலையெம்மாயற்கல்லால்★
கொற்றவனுக்கிவளாமென்றெண்ணிக்
கொடுமின்கள்கொடீராகிற்கோழம்பமே. 5

சிந்துரமிலங்கத்தன்திருநெற்றிமேல்
திருத்தியகோறம்புந்திருக்குழலும்★
அந்தரமுழவத்தண்தழைக்காவின்கீழ்
வருமாயரோடுடன்வளைகோல்வீச★
அந்தமொன்றில்லாதவாயப்பிள்ளை
அறிந்தறிந்திவ்வீதிபோதுமாகில்★
பந்துகொண்டானென்றுவளைத்துவைத்துப்
பவளவாய்முறுவலும்காண்போம்தோழீ! 6

சாலப்பன்னிரைப்பின்னேதழைக்காவின்கீழ்த
தன்திருமேனிநின்றொளிதிகழ★
நீலநன்னறுங்குஞ்சிநேத்திரத்தாலணிந்து
பல்லாயர்குழாம்நடுவே★
கோலச்செந்தாமரைக்கண்மிளிரக்
குழலூதியிசைபாடிக்குனித்து ★ஆயரோடு
ஆலித்துவருகின்றவாயப்பிள்ளை
அழகுகண்டென்மகளயர்க்கின்றதே. 7

சிந்துரப்பொடிக்கொண்டுசென்னியப்பித்
திருநாமமிட்டங்கோரிலையந்தன்னால்★
அந்தரமின்றித்தன்னெறிபங்கியை
அழகியநேத்திரத்தாலணிந்து★
இந்திரன்போல்வருமாயப்பிள்ளை
எதிர்நின்றங்கினவளையிழவேலென்ன★
சந்தியில்நின்றுகண்டீர்
நங்கைதன் துகிலொடுசரிவளைகழல்கின்றதே. 8

வலங்காதின்மேல்தோன்றிப்பூவணிந்து
மல்லிகைவனமாலைமௌவல்மாலை★
சிலிங்காரத்தால்குழல்தாழவிட்டுத்
தீங்குழல்வாய்மடுத்தூதியூதி★
அலங்காரத்தால்வருமாயப்பிள்ளை
அழகுகண்டென்மகளாசைப்பட்டு★
விலங்கிநில்லாதெதிர்நின்றுகண்டீர்
வெள்வளைகழன்றுமெய்ம்மெலிகின்றதே. 9

††விண்ணின்மீதமரர்கள்விரும்பித்தொழ
மிறைத்துஆயர்பாடியில்வீதியூடே★
கண்ணன்காலிப்பின்னேயெழுந்தருளக்கண்டு
இளவாய்க்கன்னிமார்காமுற்ற
வண்ணம்★ வண்டமர்பொழில்புதுவையார்கோன்
விட்டுசித்தன்சொன்னமாலைபத்தும்★
பண்ணின்பம்வரப்பாடும்பத்தருள்ளார்
பரமானவைகுந்தம்நண்ணுவரே. 10

அடிவரவு:- தழை வல்லி சுரி குன்று சுற்றி சிந்துரம் சால சிந்துரப்பொடி வலம் விண்ணின்மீது அட்டு.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

5 - ஆந்திருமொழி - அட்டுக்குவி

கண்ணன் கோவர்த்தனமலையைக் குடையாகக் கொண்டு கன்மழை தடுத்து ஆயரையும் ஆநிரையையும் பாதுகாத்தல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பந்துவராளிராகம் — அடதாளம்)

††அட்டுக்குவிசோற்றுப்பருப்பதமும்
தயிர்வாவியும்நெய்யளறுமடங்கப்
பொட்டத்துற்றி மாரிப்பகைபுணர்த்த
பொருமாகடல்வண்ணன்பொறுத்தமலை★
வட்டத்தடங்கண்மடமான்கன்றினை
வலைவாய்ப்பற்றிக்கொண்டு★ குறமகளிர்
கொட்டைத்தலைப்பால்கொடுத்துவளர்க்கும்
கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே. 1

வழுவொன்றுமில்லாச்செய்கை வானவர்கோன்
வலிப்பட்டுமுனிந்துவிடுக்கப்பட்ட★
மழைவந்தெழுநாள்பெய்துமாத்தடுப்ப
மதுசூதனெடுத்துமறித்தமலை★
இழவுதரியாததொர்ீற்றுப்பிடி
இளஞ்சிய'ம்தொடர்ந்துமுடுகுதலும்★
குழவியிடைக்காலிட்டெதிர்ந்துபொரும்
கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே. 2

அம்மைத்தடங்கண்மடவாய்ச்சியரும்
ஆனாயருமாநிரையுமலறி★
எம்மைச்சரணேன்றுகொள்ளென்றிரப்ப
இலங்காழிக்கையெந்தையெடுத்தமலை★
தம்மைச்சரணென்றதம்பாவையரைப்
புனமேய்கின்றமானினங்காண்மினென்று★
கொம்மைப்புயக்குன்றர்சிலைகுனிக்கும்
கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே. 3

கடுவாய்ச்சினவெங்கட்களிற்றினுக்குக்
கவளமெடுத்துக்கொடுப்பானவன்போல்★
அடிவாயுறக்கையிட்டுஎழப்பறித்திட்டு
அமரர்பெருமான்கொண்டுநின்றமலை★

கடல்வாய்ச்சென்றுமேகங்கவிழ்ந்திறங்கிக்
கதுவாய்ப்படநீர்முகந்தேறி★ எங்கும்
குடவாய்படநின்று மழைபொழியும்
கோவர்த்தனமென்னும் கொற்றக்குடையே. 4

வானத்திலுள்ளீர்! வலியீருள்ளீரேல்
அறையோவந்துவாங்குமினென்பவன்போல்★
ஏனத்துருவாகியவீசனெந்தை
இடவனெழவாங்கியெடுத்தமலை★
கானக்களியானை தன்கொம்பிழந்து
கதுவாய்மதஞ்சோரத்தன்கையெடுத்து★
கூனற்பிறைவேண்டியண்ணாந்துநிற்கும்
கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே. 5

செப்பாடுடையதிருமாலவன்தன்
செந்தாமரைக்கைவிரலைந்தினையும்★
கப்பாகமடுத்துமணிநெடுந்தோள்
காம்பாகக்கொடுத்துக்கவித்தமலை★
எப்பாடும்பரந்திழிதெள்ளருவி
இலங்குமணிமுத்துவடம்பிறழ★
குப்பாயமெனநின்றுகாட்சிதரும்
கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே. 6

படங்கள்பலவுமுடைப்பாம்பரையன்
படர்பூமியைத்தாங்கிக்கிடப்பவன்போல்★
தடங்கைவிரலைந்தும்மலரவைத்துத்
தாமோதரன்தாங்குதடவரைதான்★
அடங்கச்சென்றிலங்கையையீடழித்த
அனுமன்புகழ்பாடித்தம்குட்டன்களை★
குடங்கைக்கொண்டுமந்திகள்கண்வளர்த்தும்
கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே. 7

சலமாமுகில்பல்கணப்போர்க்களத்துச்
சரமாரிபொழிந்தெங்கும்பூசலிட்டு★
நலிவானுறக்கேடகங்கோப்பவன்போல்
நாராயணன்முன்முகங்காத்தமலை★
இலைவேய்குரம்பைத்தவமாமுனிவர்
இருந்தார்நடுவேசென்று அணார்சொறிய★
கொலைவாய்ச்சினவேங்கைகள்நின்றுறங்கும்
கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே. 8

வன்பேய்முலையுண்டதோர்வாயுடையன்
வன்தூணெனநின்றதோர்வன்பரத்தை★
தன்பேரிட்டுக்கொண்டுதரணிதன்னில்
தாமோதரன்தாங்குதடவரைதான்★
முன்பேவழிகாட்டமுசுக்கணங்கள்
முதுகில்பெய்துதம்முடைக்குட்டன்களை★
கொம்பேற்றியிருந்துகுதிபயிற்றும்
கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே. 9

கொடியேறுசெந்தாமரைக்கைவிரல்கள்
கோலமுமழிந்திலவாடிற்றில★
வடிவேறுதிருவுகிர்நொந்துமில
மணிவண்ணன்மலையுமோர்சம்பிரதம்★
முடியேறியமாமுகிற்பல்கணங்கள்
முன்னெற்றிநரைத்தனபோல★ எங்கும்
குடியேறியிருந்துமழைபொழியும்
கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே. 10

† † அரவிற்பள்ளிகொண்டுஅரவம்துரந்திட்டு
அரவப்பகையூர்தியவனுடைய★
குரவிற்கொடிமுல்லைகள்நின்றுறங்கும்
கோவர்த்தனமென்னுங்கொற்றக்குடைமேல்★
திருவிற்பொலிமறைவாணர்புத்தூர்த்
திகழ்பட்டர்பிரான்சொன்னமாலைபத்தும்★
பரவுமனநன்குடைப்பத்தருள்ளார்
பரமானவைகுந்தம்நண்ணுவரே. 11

அடிவரவு:- அட்டு வழு அம்மை கடு வானத்தில் செப்பாடு படங்கள் சலம் வன்பேய் கொடி அரவில் நாவலம்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

6 - ஆந்திருமொழி - நாவலம்

கண்ணன் வேய்ங்குழலூதற் சிறப்பு

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(ஸாவேரிராகம் — ஆதிதாளம்)

††நாவலம்பெரியதீவினில்வாழும்
நங்கைமீர்கள்! இதோரற்புதங்கேளீர்★
தூவலம்புரியுடையதிருமால்
தூயவாயிற்குழலோசைவழியே★
கோவலர்சிறுமியரிளங்கொங்கை
குதுகலிப்பவுடலுளவிழ்ந்து★ எங்கும்
காவலுங்கடந்துகயிறுமாலையாகி
வந்துகவிழ்ந்துநின்றனரே. 1

இடவணரையிடத்தோளொடுசாய்த்து
இருகைகூடப்புருவம்நெரிந்தேற★
குடவயிறுபடவாய்கடைகூடக்
கோவிந்தன்குழல்கொடுஊதினபோது★
மடமயில்களொடுமான்பிணைபோலே
மங்கைமார்கள்மலர்க்கூந்தலவிழ★
உடைநெகிழவோர்கையால்துகில்பற்றி
ஒல்கியோடரிக்கணோடநின்றனரே. 2

வானிளவரசுவைகுந்தக்குட்டன்
வாசுதேவன்மதுரைமன்னன்★ நந்த
கோனிளவரசுகோவலக்குட்டன்
கோவிந்தன்குழல்கொடூதினபோது★
வானிளம்படியர்வந்துவந்தீண்டி
மனமுருகிமலர்க்கண்கள்பனிப்ப★
தேனளவுசெறிகூந்தலவிழச்
சென்னிவேர்ப்பச்செவிசேர்த்துநின்றனரே. 3

தேனுகன்பிலம்பன்காளியனென்னும்
தீப்பப்பூடுகளடங்கவுழக்கி★
கானகம்படியுலாவியுலாவிக்
கருஞ்சிறுக்கன்குழலூதினபோது★

மேனகையொடுதிலோத்தமையரம்பை
    உருப்பசியரவர்வெள்கிமயங்கி★
வானகம்படியில்வாய்திறப்பின்றி
    ஆடல்பாடலவைமாறினர்தாமே. 4

முன்நரசிங்கமதாகிஅவுணன்
    முக்கியத்தைமுடிப்பான், மூவுலகில்
[1]மன்னரஞ்சும்★ மதுசூதனன்வாயில்
    குழலினோசை செவியைப்பற்றிவாங்க★
நன்னரம்புடையதும்புருவோடு
    நாரதனும்தந்தம்வீணைமறந்து★
கின்னரமிதுனங்களும் தந்தம்
    கின்னரம்தொடுகிலோமென்றனரே. 5

செம்பெருந்தடங்கண்ணன்திரள்தோளன்
    தேவகிசிறுவன்தேவர்கள்சிங்கம்★
நம்பரமன்இந்நாள்குழலூதக்
    கேட்டவர்கள் இடருற்றனகேளீர்★
அம்பரந்திரியுங்காந்தப்பரெல்லாம்
    அமுதகீதவலையால்சுருக்குண்டு★
நம்பரமன்றென்றுநாணிமயங்கி
    நைந்துசோர்ந்துகைமறித்துநின்றனரே. 6

புவியுள்நான்கண்டதோரற்புதம்கேளீர்
    பூணிமேய்க்குமிளங்கோவலர்கூட்டத்து
அவையுள்★ நாகத்தணையான்குழலூத
    அமரலோகத்தளவுஞ்சென்றிசைப்ப★
அவியுணாமறந்துவானவரெல்லாம்
    ஆயர்பாடிநிறையப்புகுந்தீண்டி★
செவியுள்நாவின்சுவைகொண்டுமகிழ்ந்து
    கோவிந்தனைத்தொடர்ந்தென்றும்விடாரே. 7

சிறுவிரல்கள்தடவிப்பரிமாறச்
    செங்கண்கோடச்செய்யவாய்கொப்பளிப்ப★
குறுவெயர்ப்புருவம்கூடலிப்பக்
    கோவிந்தன்குழல்கொடூதினபோது★

1. "மன்னரஞ்ச" என்பது பொருந்தாது

பறவையின்கணங்கள்கூடுதுறந்து
வந்துசூழ்ந்துபடுகாடுகிடப்ப★
கறவையின்கணங்கள்கால்பரப்பிட்டுக்
கவிழ்ந்திறங்கிச்செவியாட்டகில்லாவே. 8

திரண்டெழுதழைமழைமுகில்வண்ணன்
செங்கமலர்சூழ்வண்டினம்போலே★
சுருண்டிருண்டகுழல்தாழ்ந்தமுகத்தான்
ஊதுகின்றகுழலோசைவழியே★
மருண்டுமான்கணங்கள் மேய்கைமறந்து
மேய்ந்தபுல்லும்கடைவாய்வழிசோர★
இரண்டுபாடும்துலுங்காப்புடைபெயரா
எழுதுசித்திரங்கள்போலநின்றனவே. 9

கருங்கண்தோகைமயிற்பீலியணிந்து
கட்டிநன்குடுத்தபீதகவாடை★
அருங்கலவுருவினாயர்பெருமான்
அவனொருவன்குழலூதினபோது★
மரங்கள்நின்றுமதுதாரைகள்பாயும்
மலர்கள்வீழும்வளர்கொம்புகள்தாழும்★
இரங்கும்கூம்பும்திருமால்நின்றநின்ற
பக்கம்நோக்கி அவைசெய்யும்குணமே. 10

† †குழலிருண்டுசுருண்டேறியகுஞ்சிக்
கோவிந்தனுடையகோமளவாயில்★
குழல்முழைஞ்சுகளினூடுகுமிழ்த்துக்
கொழித்திழிந்தவமுதப்புனல்தன்னை★
குழல்முழவம்விளம்பும்புதுவைக்கோன்
விட்டுசித்தன்விரித்ததமிழ்வல்லார்★
குழலைவென்றகுளிர்வாயினராகிச்
சாதுகோட்டியுள்கொள்ளப்படுவாரே. 11

அடிவரவு:- நாவலம் இட வான் தேனுகன் முன் செம் புவியுள் சிறு திரண்டு கருங் குழல் ஐய.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

7 - ஆந்திருமொழி - ஐயபுழுதி

திருமாலினிடத்து ஈடுபட்ட தலைமகளிளமை கண்டு தாய் இரங்குதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(யமுனாகல்யாணி ராகம் — திரிபுடை தாளம்)

††ஐயபுழுதியுடம்பளைந்து இவள்பேச்சுமலந்தலையாய்★
செய்யநூலின்சிற்றாடை செப்பனுடுக்கவும்வல்லளல்லள்★
கையினிற்சிறுதூதையோடு இவள்முற்றில்பிரிந்துமிலள்★
பையரவணைப்பள்ளியானொடு கைவைத்திவள்வருமே. 1

வாயிற்பல்லுமெழுந்தில மயிரும்முடிகூடிற்றில★
சாய்விலாதகுறுந்தலைச் சிலபிள்ளைகளோடிணங்கி★
தீயிணக்கிணங்காடிவந்து இவள்தன்னன்னசெம்மைசொல்லி★
மாயன்மாமணிவண்ணன்மேல் இவள்மாலுறுகின்றாளே. 2

பொங்குவெண்மணற்கொண்டு சிற்றிலும்முற்றத்திழைக்கலுறில்★
சங்குசக்கரம்தண்டுவாள் வில்லுமல்லதிழைக்கலுறாள்★
கொங்கையின்னம்குவிந்தெழுந்தில கோவிந்தனோடிவளை★
சங்கையாகியென்னுள்ளம் நாடொறும்தட்டுளுப்பாகின்றதே. 3

ஏழைபேதையோர்பாலகன்வந்துஎன்பெண்மகளையெள்கி★
தோழிமார்பலர்கொண்டுபோய்ச் செய்தசூழ்ச்சியையார்க்குரைக்கேன்?★
ஆழியானென்னுமாழமோழையில் பாய்ச்சியகப்படுத்தி★
மூழையுப்பறியாததென்னும் மூதுரையுமிலளே. 4

நாடுமூருமறியவேபோய் நல்லதுழாயலங்கல்
சூடி★ நாரணன்போமிடமெல்லாம் சோதித்துழிதருகின்றாள்★
கேடுவேண்டுகின்றார்பலருளர் கேசவனோடிவளை★
பாடுகாவலிடுமினென்றென்று பார்தடுமாறினதே. 5

பட்டங்கட்டிப்பொற்றோடுபெய்து இவள்பாடகமும்சிலம்பும்★
இட்டமாகவளர்த்தெடுத்தேனுக்கு என்னோடிருக்கலுறாள்★
பொட்டப்போய்ப்புறப்பட்டுநின்று இவள்பூவைப்பூவண்ணாவென்னும்★
வட்டவார்குழல்மங்கைமீர்! இவள்மாலுறுகின்றாளே. 6

பேசவுந் [1]தெரியாதபெண்மையின் பேதையேன்பேதையிவள்★
கூசமின்றிநின்றார்கள்தம்மெதிர் கோல்கழிந்தான் மூழையாய்★
கேசவாவென்றும்கேடிலீயென்றும் கிஞ்சுகவாய்மொழியாள்★
வாசவார்குழல்மங்கைமீர்! இவள்மாலுறுகின்றாளே. 7

காறைபூணும்கண்ணாடிகாணும் தன்கையில்வளைகுலுக்கும்★
கூறையுடுக்குமயர்க்கும் தன்கொவ்வைச்செவ்வாய் திருத்தும்★
தேறித்தேறிநின்று ஆயிரம்பேர்த்தேவன்திறம்பிதற்றும்★
மாறில்மாமணிவண்ணன்மேல் இவள்மாலுறுகின்றாளே. 8

கைத்தலத்துள்ளமாடழியக் கண்ணாலங்கள்செய்து★ இவளை
வைத்துவைத்துக்கொண்டு என்னவாணிபம்? நம்மை [2]வடுப்படுத்தும்★
செய்த்தலையெழுநாற்றுப்போல் அவன்செய்வனசெய்துகொள்ள★
மைத்தடமுகில்வண்ணன்பக்கல் வளரவிடுமின்களே. 9

பெருப்பெருத்தகண்ணாலங்கள்செய்து பேணிநம்மில்லத்துள்ளே★
இருத்துவானெண்ணிநாமிருக்க இவளுமொன்றெண்ணுகின்றாள்★
மருத்துவப்பதம்நீங்கினாளென்னும் வார்த்தைபடுவதன்முன்★
ஒருப்படுத்திடுமின்இவளை உலகளந்தானிடைக்கே. 10

††ஞாலமுற்றுமுண்டு ஆலிலைத்துயில் நாராயணனுக்கு★ இவள்
மாலதாகிமகிழ்ந்தனளென்று தாயுரைசெய்ததனை★
கோலமார்பொழில்சூழ்புதுவையர்கோன் விட்டுசித்தன்சொன்ன★
மாலைபத்தும் வல்லவர்கட்கு இல்லைவருதுயரே. 11

அடிவரவு:- ஐய வாயில் பொங்கு ஏழை நாடு பட்டம் பேச காறை கைத்தலத்து பெரு ஞாலம் நல்லதோர்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1 தரியாத என்றும் கூறுவர்

2 வடுப்படுக்கும் என்பதும் பாடம்

8 - ஆந்திருமொழி - நல்லதோர்தாமரை

தலைமகனுடன்சென்ற தலைமகளைக்குறித்துத் தாய் பலபடி வருந்திக்கூறுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(ஆனந்தபைரவி ராகம் — ஆதிதாளம்)

††நல்லதோர்தாமரைப்பொய்கை நாண்மலர்மேற்பனிசோர★
அல்லியுந்தாதுமுதிர்ந்திட்டு அழகழிந்தாலொத்ததாலோ★
இல்லம்வெறியோடிற்றாலோ என்மகளையெங்குங்காணேன்★
மல்லரையட்டவன்பின்போய் மதுரைப்புறம்புக்காள்கொலோ? 1

ஒன்றுமறிவொன்றில்லாத உருவறைக்கோபாலர்தங்கள்★
கன்றுகால்மாறுமாபோலே கன்னியிருந்தாளைக்கொண்டு★
நன்றும்கிறிசெய்துபோனான் நாராயணன்செய்ததீமை★
என்றுமெமர்கள்குடிக்கு ஓரேச்சுக்கொலாயிடுங்கொலோ? 2

குமரிமணஞ்செய்துகொண்டு கோலஞ்செய்தில்லத்திருத்தி★
தமரும்பிறருமறியத் தாமோதரற்கென்றுசாற்றி★
அமரர்பதியுடைத்தேவி அரசாணியைவழிபட்டு★
துமிலமெழப்பறைகொட்டித் தோரணம்நாட்டிடுங்கொலோ? 3

ஒருமகள்தன்னையுடையேன் உலகம்நிறைந்தபுகழால்★
திருமகள்போலவளர்த்தேன் செங்கண்மால்தான்கொண்டுபோனான்★
பெருமகளாய்க்குடிவாழ்ந்து பெரும்பிள்ளைபெற்றவசோதை★
மருமகளைக்கண்டுகந்து மணாட்டுப்புறம்செய்யுங்கொலோ? 4

தம்மாமன்நந்தகோபாலன் தழீஇக்கொண்டேன்மகள்தன்னை★
செம்மாந்திரேயென்றுசொல்லிச் செழுங்கயற்கண்ணுஞ்செவ்வாயும்★
கொம்மைமுலையுமிடையும் கொழும்பணைத்தோள்களும்கண்டிட்டு★
இம்மகளைப்பெற்றதாயர் இனித்தரியாரென்னுங்கொலோ? 5

வேடர்மறக்குலம்போலே வேண்டிற்றுச்செய்தென்மகளை★
கூடியகூட்டமேயாகக் கொண்டுகுடிவாழுங்கொலோ★
நாடுநகருமறிய நல்லதோர்கண்ணாலஞ்செய்து★
சாடிறப்பாய்ந்தபெருமான் தக்கவாகைப்பற்றுங்கொலோ? 6

அண்டத்தமரர்பெருமான் ஆழியான்இன்றுஎன்மகளை★
பண்டப்பழிப்புக்கள்சொல்லிப் பரிசறஆண்டிடுங்கொலோ?★
கொண்டுகுடிவாழ்க்கைவாழ்ந்து கோவலப்பட்டங்கவித்து★
பண்டைமணாட்டிமார்முன்னே பாதுகாவல்வைக்குங்கொலோ? 7

குடியிற்பிறந்தவர்செய்யும் குணமொன்றும்செய்திலனந்தோ!★
நடையொன்றும்செய்திலன் நங்காய்! நந்தகோபன்மகன்கண்ணன்★
இடையிருபாலும்வணங்க இளைத்திளைத்தென்மகளேங்கி★
கடைகயிறேபற்றிவாங்கிக் கைதழும்பேறிடுங்கொலோ? 8

வெண்ணிறத்தோய்தயிர்தன்னை வெள்வரைப்பின்முன்னெழுந்து★
கண்ணுறங்காதேயிருந்து கடையவும்தான்வல்லள்கொலோ?★
ஒண்ணிறத்தாமரைச்செங்கண் உலகளந்தான்என்மகளை★
பண்ணறையாப்பணிகொண்டு பரிசறஆண்டிடுங்கொலோ? 9

††மாயவன்பின்வழிசென்று வழியிடைமாற்றங்கள்கேட்டு★
ஆயர்கள்சேரியிலும்புக்கு அங்குத்தைமாற்றமுமெல்லாம்★
நாயவள்சொல்லியசொல்லைத் தண்புதுவைப்பட்டன்சொன்ன★
தூயதமிழ்ப்பத்தும்வல்லார் தூமணிவண்ணனுக்காளரே. 10

அடிவரவு:- நல்லது ஒன்றும் குமரி ஒரு தம்மாமன் வேடர் அண்டத்து குடியில் வெண்ணிற மாயவன் என்னாதன்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

9 - ஆந்திருமொழி - என்னாதன்

கிருஷ்ணாவதார ராமாவதாரங்களின் பண்புச்செயல்களை இரண்டு தோழியர் எதிரெதிராகக்கூறி உந்திபறத்தல்

கலித்தாழிசை

(செஞ்சுருட்டி ராகம் — ரூபகதாளம்)

††என்னாதன்தேவிக்கு அன்றுஇன்பப்பூஈயாதாள்
தன்★ நாதன்காணவே தண்பூமரத்தினை★
வன்னாதப்புள்ளால் வலியப்பறித்திட்ட★
என்னாதன்வன்மையைப்பாடிப்பற எம்பிரான்வன்மையைப்பாடிப்பற. 1

என்வில்வலிகண்டுபோவென் றெதிர்வந்தான்
தன்★ வில்லினோடும் தவத்தையெதிர்வாங்கி★
முன்வில்வலித்து முதுபெண்ணுயிருண்டான்
தன்★ வில்லின்வன்மையைப்பாடிப்பற தாசரதிதன்மையைப்பாடிப்பற. 2

உருப்பிணிநங்கையைத் தேரேற்றிக்கொண்டு★
விருப்புற்றங்கேக விரைந்தெதிர் [1]வந்து★
செருக்குற்றான் வீரம்சிதைய★ தலையைச்
சிரைத்திட்டான்வன்மையைப்பாடிப்பற தேவகிசிங்கத்தைப்பாடிப்பற. 3

மாற்றுத்தாய்சென்று வனம்போகேயென்றிட★
ஈற்றுத்தாய்பின்தொடர்ந்து எம்பிரான்! என்றழ★
கூற்றுத்தாய்சொல்லக் கொடியவனம்போன★
சீற்றமிலாதானைப்பாடிப்பற சீதைமணாளனைப்பாடிப்பற. 4

பஞ்சவர்தூதனாய்ப் பாரதம்கைசெய்து★
நஞ்சுமிழ்நாகம்கிடந்த நற்பொய்கைபுக்கு★
அஞ்சப்பணத்தின்மேல்பாய்ந்திட் டருள்செய்த★
அஞ்சனவண்ணனைப்பாடிப்பற அசோதைதன்சிங்கத்தைப்பாடிப்பற. 5

முடியொன்றி மூவுலகங்களுமாண்டு★ உன்
அடியேற்கருளென்று அவன்பின்தொடர்ந்த★
படியில்குணத்துப் பரதநம்பிக்கு★ அன்
றடிநிலையீந்தானைப்பாடிப்பற அயோத்தியர்கோமானைப்பாடிப்பற. 6

---

1. 'வந்த' என்றும் பாடம்

காளியன்பொய்கை கலங்கப்பாய்ந்திட்டு★ அவன்
நீள்முடியைந்திலும்நின்று நடஞ்செய்து★
மீளஅவனுக்கு அருள்செய்தவித்தகன்★
தோள்வலிவீரமேபாடிப்பற தூமணிவண்ணனைப்பாடிப்பற. 7

தார்க்குஇளந்தம்பிக்கு அரசீந்து★ தண்டகம்
நூற்றவள் சொற்கொண்டுபோகி★ நுடங்கிடைச்
சூர்ப்பணகாவைச் செவியொடுமூக்கு★ அவள்
ஆர்க்கவரிந்தானைப்பாடிப்பற அயோத்திக்கரசனைப்பாடிப்பற. 8

மாயச்சகடமுதைத்து மருதிறுத்து★
ஆயர்களோடுபோய் ஆநிரைகாத்து★ அணி
வேயின்குழலூதி வித்தகனாய்நின்ற★
ஆயர்களேற்றினைப்பாடிப்பற ஆநிரைமேய்த்தானைப்பாடிப்பற. 9

காரார்கடலையடைத்திட்டு இலங்கைபுக்கு★
ஓராதான்பொன்முடி ஒன்பதோடொன்றையும்★
நேராஅவன்தம்பிக்கே நீளரசீந்த★
ஆராவமுதனைப்பாடிப்பற அயோத்தியர்வேந்தனைப்பாடிப்பற. 10

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

††நந்தன்மதலையைக் காகுத்தனைநவின்று★
உந்திபறந்த ஒளியிழையார்கள்சொல்★
செந்தமிழ்த்தென்புதுவை விட்டுசித்தன்சொல்★
ஐந்தினோடைந்தும் வல்லார்க்கு அல்லலில்லையே. 11

அடிவரவு:- என்னாதன் என்வில் உருப்பிணி மாற்று பஞ்சவர் முடி காளியன் தார்க்கு மாய காரார் நந்தன் நெறிந்த

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

10 - ஆந்திருமொழி - நெறிந்தகருங்குழல்

இலங்கைக்குத் தூதுசென்ற திருவடி பிராட்டியைக் கண்டு சக்கரவர்த்தித்திருமகன்கூறிய சில அடையாளங்களைக் கூறிக் கணையாழி கொடுத்துக் களிப்பித்தல்

கலிவிருத்தம்

(கல்யாணிராகம் — ரூபகதாளம்)

††நெறிந்தகருங்குழல்மடவாய்! நின்னடியேன் விண்ணப்பம்★
செறிந்தமணிமுடிச்சனகன்சிலையிறுத்து நினைக்கொணர்ந்த
தறிந்து★ அரசுகளைகட்ட அருந்தவத்தோனிடைவிலங்க★
செறிந்தசிலைகொடுதவத்தைச் சிதைத்ததுமோரடையாளம். 1

அல்லியம்பூமலர்க்கோதாய்! அடிபணிந்தேன்விண்ணப்பம்★
சொல்லுகேன்கேட்டருளாய் துணைமலர்க்கண்மடமானே!★
எல்லியம்போதினிதிருத்தல் இருந்ததோரிடவகையில்★
மல்லிகைமாமாலைகொண்டு அங்கார்த்ததுமோரடையாளம். 2

கலக்கியமாமனத்தனளாய்க் கைகேசிவரம்வேண்ட★
மலக்கியமாமனத்தனனாய் மன்னவனும்மறாதொழிய★
குலக்குமரா! காடுறையப்போ வென்றுவிடைகொடுப்ப★
இலக்குமணன்தன்னொடும் அங்கேகியதோரடையாளம். 3

வாரணிந்தமுலைமடவாய்! வைதேவீ! விண்ணப்பம்★
தேரணிந்தவயோத்தியர்கோன் பெருந்தேவீ! கேட்டருளாய்★
கூரணிந்தவேல்வலவன் குகனோடும்கங்கைதன்னில்★
சீரணிந்ததோழமை கொண்டதுமோரடையாளம். 4

மானமருமென்னோக்கி! வைதேவீ! விண்ணப்பம்★
கானமரும்கல்லதர்போய்க் காடுறைந்தகாலத்து★
தேனமரும்பொழிற்சாரல் சித்திரகூடத்திருப்ப★
பான்மொழியாய்! பரதநம்பி பணிந்ததுமோரடையாளம். 5

சித்திரகூடத்திருப்பச் சிறுகாக்கைமுலைதீண்ட★
அத்திரமேகொண்டெறிய அனைத்துலகும்திரிந்தோடி★
வித்தகனே! இராமா! ஓ! நின்னபயம்என்றழைப்ப★
அத்திரமேயதன்கண்ணை அறுத்ததுமோரடையாளம். 6

மின்னொத்தநுண்ணிடையாய்! மெய்யடியேன்விண்ணப்பம்★
பொன்னொத்தமானொன்று புகுந்தினிதுவிளையாட★
நின்னன்பின்வழிநின்று சிலைபிடித்தெம்பிரானேக★
பின்னேயங்கிலக்குமணன் பிரிந்ததுமோரடையாளம். 7

மைத்தகுமாமலர்க்குழலாய்! வைதேவீ! விண்ணப்பம்★
ஒத்தபுகழ்வானரக்கோன் உடனிருந்தநினைத்தேட★
அத்தகுசீரயோத்தியர்கோன் அடையாளமிவைமொழிந்தான்★
இத்தகையாலடையாளம் ஈதவன்கைம்மோதிரமே. 8

††திக்குநிறைபுகழாளன் தீவேள்விச்சென்றநாள்★
மிக்கபெருஞ்சபைநடுவே வில்லிறுத்தான்மோதிரங்கண்டு★
ஒக்குமாலடையாளம் அனுமான்! என்றுஉச்சிமேல்
வைத்துக்கொண்டு★ உகந்தனளால் மலர்க்குழலாள் சீதையுமே. 9

††வாராரும்முலைமடவாள் வைதேவிதனைக்கண்டு★
சீராரும்திறலனுமன் தெரிந்துரைத்தவடையாளம்★
பாராரும்புகழ்ப்புதுவைப் பட்டர்பிரான்பாடல்வல்லார்★
ஏராரும்வைகுந்தத்து இமையவரோடிருப்பாரே. 10

அடிவரவு:- நெறிந்த அல்லி கலக்கிய வாரணி மான் சித்திரகூடத்து மின் மைத்தகு திக்கு வாராரும் கதிர்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நான்காம்பத்து

1 - ஆந்திருமொழி - கதிராயிரம்

ஸர்வேச்வரனைச் சிலர் கண்டமைகூறுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(தோடிராகம் — அடதாளம்)

††கதிராயிரமிரவி கலந்தெறித்தாலொத்தநீண்முடியன்★
எதிரில்பெருமையிராமனை இருக்குமிடம்நாடுதிரேல்★
அதிருங்கழற்பொருதோள் இரணியனாகம்பிளந்து★ அரியாய்
உதிரமளைந்தகையோடிருந்தானை உள்ளவாகண்டாருளர். 1

நாந்தகம்சங்குதண்டு நாணொலிச்சார்ங்கம்திருச்சக்கரம்★
ஏந்துபெருமையிராமனை இருக்குமிடம்நாடுதிரேல்★
காந்தள்முகிழ்விரற்சீதைக்காகிக் கடுஞ்சிலைசென்றிறுக்க★
வேந்தர்தலைவன்சனகராசன்தன் வேள்வியிற்கண்டாருளர். 2

கொலையானைக்கொம்புபறித்துக் கூடலர்சேனைபொருதழிய★
சிலையால்மராமரமெய்ததேவனைச் சிக்கெனநாடுதிரேல்★
தலையால்குரக்கினம்தாங்கிச்சென்று தடவரைகொண்டடைப்ப★
அலையார்கடற்கரைவீற்றிருந்தானை [1]அங்குத்தைக்கண்டாருளர். 3

தோயம்பரந்தநடுவுசூழலில் தொல்லைவடிவுகொண்ட★
மாயக்குழவியதனைநாடுறில் வம்மின்சுவடுரைக்கேன்★
ஆயர்மடமகள்பின்னைக்காகி அடல்விடையேழினையும்★
வீயப்பொருதுவியர்த்துநின்றானை மெய்ம்மையேகண்டாருளர். 4

நீரேறுசெஞ்சடைநீலகண்டனும் நான்முகனும்★ முறையால்
சீரேறுவாசகஞ்செய்யநின்ற திருமாலைநாடுதிரேல்★
வாரேறுகொங்கையுருப்பிணியை வலியப்பிடித்துக்கொண்டு
தேரேற்றி★ சேனைநடுவுபோர்செய்யச் சிக்கெனக்கண்டாருளர். 5

பொல்லாவடிவுடைப்பேய்ச்சிதுஞ்சப் புணர்முலைவாய்மடுக்க
வல்லானை★ மாமணிவண்ணனை மருவுமிடம்நாடுதிரேல்★
பல்லாயிரம்பெருந்தேவிமாரொடு பௌவமெறிதுவரை★
எல்லாருஞ்சூழச்சிங்காசனத்தே இருந்தானைக்கண்டாருளர். 6

---

1 அங்குற்று என்று சிலர்.

வெள்ளைவிளிசங்குவெஞ்சுடர்த்திருச்சக்கர மேந்துகையன்★
உள்ளவிடம்வினவில் உமக்கிறைவம்மின்சுவடுரைக்கேன்★
வெள்ளைப்புரவிக்குரக்குவெல்கொடித் தேர்மிசைமுன்புநின்று★
கள்ளப்படைத்துணையாகிப் பாரதம்கைசெய்யக்கண்டாருளர். 7

நாழிகைகூறிட்டுக்காத்துநின்ற அரசர்கள்தம்முகப்பே★
நாழிகைபோகப்படைபொருதவன் தேவகிதன்சிறுவன்★
ஆழிகொண்டன்றிரவிமறைப்பச் சயத்திரதன்தலையை★
பாழிலுருளப்படைபொருதவன் பக்கமேகண்டாருளர். 8

மண்ணும்மலையும்மறிகடல்களும் மற்றும்யாவுமெல்லாம்★
திண்ணம்விழுங்கியுமிழ்ந்ததேவனைச் சிக்கெனநாடுதிரேல்★
எண்ணற்கரியதோரேனமாகி இருநிலம்புக்கிடந்து★
வண்ணக்கருங்குழல்மாதரோடு மணந்தானைக்கண்டாருளர். 9

††கரியமுகில்புரைமேனிமாயனைக் கண்டசுவடுரைத்து★
புரவிமுகஞ்செய்துசெந்நெலோங்கி விளைகழனிப்புதுவை★
திருவிற்பொலிமறைவாணன் பட்டர்பிரான்சொன்னமாலைபத்தும்★
பரவுமனமுடைப்பத்தருள்ளார் பரமனடிசேர்வர்களே. 10

அடிவரவு:- கதிர் நாந்தகம் கொலை தோயம் நீரேறு பொல்லா வெள்ளை நாழிகை மண்ணும் கரிய அலம்பா.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

2 - ஆந்திருமொழி - அலம்பாவெருட்டா

திருமாலிருஞ்சோலைமலைச்சிறப்பு

கலிநிலைத்துறை

(அடாணாராகம் — ஜம்பைதாளம்)

††அலம்பாவெருட்டாக்கொன்று திரியுமரக்கரை★
குலம்பாழ்படுத்துக் குலவிளக்காய்நின்றகோன்மலை★
சிலம்பார்க்கவந்து தெய்வமகளிர்களாடும்★ சீர்ச்
சிலம்பாறுபாயும் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. 1

வல்லாளன்தோளும் வாளரக்கன்முடியும்★ தங்கை
பொல்லாதமூக்கும் போக்குவித்தான்பொருந்தும்மலை★
எல்லாவிடத்திலுமெங்கும்பரந்து★ பல்லாண்டொலி
செல்லாநிற்கும்சீர்த் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. 2

தக்கார்மிக்கார்களைச் சஞ்சலஞ்செய்யும்சலவரை★
தெக்காநெறியேபோக்குவிக்கும் செல்வன்பொன்மலை★
எக்காலமும்சென்று சேவித்திருக்குமடியரை★
அக்காநெறியைமாற்றும் தண்மாலிருஞ்சோலையே. 3

ஆனாயர்கூடி யமைத்தவிழவை★ அமரர்தம்
கோனார்க்கொழியக் கோவர்த்தனத்துச்செய்தான்மலை★
வானாட்டில்நின்று மாமலர்க்கற்பகத்தொத்திழி★
தேனாறுபாயும் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. 4

ஒருவாரணம் பணிகொண்டவன்பொய்கையில்★ கஞ்சன்தன்
ஒருவாரண முயிருண்டவன்சென்றுறையும்மலை★
கருவாரணம் தன்பிடிதுறந்தோட★ கடல்வண்ணன்
திருவாணைகூறத்திரியும் தண்மாலிருஞ்சோலையே. 5

ஏவிற்றுச்செய்வான் ஏன்றெதிர்ந்துவந்தமல்லரை★
சாவத்தகர்த்த சாந்தணிதோட்சதுரன்மலை★
ஆவத்தனமென்று அமரர்களும்நன்முனிவரும்★
சேவித்திருக்கும் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. 6

மன்னர்மறுக மைத்துனன்மார்க்குஒருதேரின்மேல்★
முன்னங்குநின்று மோழையெழுவித்தவன்மலை★
கொன்னவில்கூர்வேற்கோன் நெடுமாறன்தென்கூடற்கோன்★
தென்னன்கொண்டாடும் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. 7

குறுகாதமன்னரைக் கூடுகலக்கி★ வெங்கானிடைச்
சிறுகால்நெறியேபோக்குவிக்கும் செல்வன்பொன்மலை★
அறுகால்வரிவண்டுகள் ஆயிரநாமஞ்சொல்லி★
சிறுகாலைப்பாடும் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. 8

சிந்தப்புடைத்துச் செங்குருதிகொண்டு★ பூதங்கள்
அந்திப்பலிகொடுத்து ஆவத்தனஞ்செய்யப்பன்மலை★
இந்திரகோபங்களெம்பெருமான் கனிவாயொப்பான்★
சிந்தும்புறவில் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. 9

எட்டுத்திசையும் எண்ணிறந்தபெருந்தேவிமார்★
விட்டுவிளங்க வீற்றிருந்தவிமலன்மலை★
பட்டிப்பிடிகள் பகடுரிஞ்சிச்சென்று★ மாலைவாய்த்
தெட்டித்திளைக்கும் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. 10

††மருதப்பொழிலணி மாலிருஞ்சோலைமலைதன்னை★
கருதியுறைகின்ற கார்க்கடல்வண்ணனம்மான்தன்னை★
விரதங்கொண்டேத்தும் வில்லிபுத்தூர்விட்டுசித்தன்சொல்★
கருதியுரைப்பவர் கண்ணன்கழலிணைகாண்பர்களே. 11

அடிவரவு:- அலம்பா வல்லாளன் தக்கார் ஆனாயர் ஒரு ஏவிற்று மன்னர் குறுகாத சிந்த எட்டு மருத உருப்பிணி.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

3 - ஆந்திருமொழி - உருப்பிணிநங்கை

திருமாலிருஞ்சோலைமலையின் சிறப்பு

கலிநிலைத்துறை

(ஸஹாநா ராகம் — ரூபகதாளம்)

††உருப்பிணிநங்கைதன்னைமீட்பான் தொடர்ந்தோடிச்சென்ற★
உருப்பனையோட்டிக்கொண்டிட்டு உறைத்திட்டவுறைப்பன்மலை★
பொருப்பிடைக்கொன்றைநின்று முறியாழியுங்காசுங்கொண்டு★
விருப்பொடுபொன்வழங்கும் வியன்மாலிருஞ்சோலையதே. 1

கஞ்சனும்காளியனும் களிறும்மருதுமெருதும்★
வஞ்சனையில்மடிய வளர்ந்தமணிவண்ணன்மலை★
நஞ்சுமிழ்நாகமெழுந்தணவி நளிர்மாமதியை★
செஞ்சுடர்நாவளைக்கும் திருமாலிருஞ்சோலையதே. 2

மன்னுநரகன்தன்னைச் சூழ்போகிவளைத்தெறிந்து★
கன்னிமகளிர்தம்மைக் கவர்ந்தகடல்வண்ணன்மலை★
புன்னைசெருந்தியொடு புனவேங்கையும்கோங்கும்நின்று★
பொன்னரிமாலைகள்சூழ் பொழில்மாலிருஞ்சோலையதே. 3

மாவலிதன்னுடைய மகன்வாணன்மகளிருந்த★
காவலைக்கட்டழித்த தனிக்காளைகருதும்மலை★
கோவலர்கோவிந்தனைக் குறமாதர்கள்★ பண்குறிஞ்சிப்
பாவொலிபாடிநடம்பயில் மாலிருஞ்சோலையதே. 4

††பலபலநாழஞ்சொல்லிப்பழித்த சிசுபாலன்தன்னை★
அலைவலைமைதவிர்த்த அழகனலங்காரன்மலை★
குலமலைகோலமலை குளிர்மாமலைகொற்றமலை★
நிலமலைநீண்டமலை திருமாலிருஞ்சோலையதே. 5

பாண்டவர்தம்முடைய பாஞ்சாலிமறுக்கமெல்லாம்★
ஆண்டங்குநூற்றுவர்தம் பெண்டிர்மேல்வைத்தஅப்பன்மலை★
பாண்தகுவண்டினங்கள் பண்கள்பாடிமதுப்பருக★
தோண்டலுடையமலை தொல்லைமாலிருஞ்சோலையதே. 6

கனங்குழையாள்பொருட்டாக் கணைபாரித்து★ அரக்கர்தங்கள்
இனம் [1]கழுவேற்றுவித்த எழில்தோளெம்மிராமன்மலை★
கனங்கொழிதெள்ளருவி வந்துசூழ்ந்தகல்ஞாலமெல்லாம்★
இனங்குழுவாடும்மலை எழில்மாலிருஞ்சோலையதே. 7

---

1. கழுகேற்றுவித்த என்றும் பாடம்

எரிசிதறும்சரத்தால் இலங்கையினை★ தன்னுடைய
வரிசிலைவாயிற்பெய்து வாய்க்கோட்டம்தவிர்த்துகந்த★
அரையனமரும்மலை அமரரொடுகோனும்சென்று★
திரிசுடர்சூழும்மலை திருமாலிருஞ்சோலையதே. 8

கோட்டுமண்கொண்டிடந்து குடங்கையில்மண்கொண்டளந்து★
மீட்டுமதுண்டுமிழ்ந்து விளையாடும்விமலன்மலை★
ஈட்டியபல்பொருள்கள் எம்பிரானுக்கடியுறையென்று★
ஓட்டரும்தண்சிலம்பாறுடை மாலிருஞ்சோலையதே. 9

††ஆயிரம்தோள்பரப்பி முடியாயிரமின்னிலக★
ஆயிரம்பைந்தலைய அனந்தசயனனாளும்மலை★
ஆயிரமாறுகளும் சுனைகள்பலவாயிரமும்★
ஆயிரம்பூம்பொழிலுமுடை மாலிருஞ்சோலையதே. 10

††மாலிருஞ்சோலையென்னும் மலையையுடையமலையை★
நாலிருமூர்த்திதன்னை நால்வேதக்கடலமுதை★
மேலிருங்கற்பகத்தை வேதாந்தவிழுப்பொருளின்★
மேலிருந்தவிளக்கை விட்டுசித்தன் [1]விரித்தனவே. 11

அடிவரவு:- உருப்பிணி கஞ்சன் மன்னு மாவலி பலபல பாண்டவர் கனம் எரி கோட்டு ஆயிரம் மாலிரு நாவகாரியம்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1 விரித்தனனே என்று சிலர் கூறுவர்.

4 - ஆந்திருமொழி - நாவகாரியம்

திருக்கோட்டியூரை அனுபவிப்பவரைக் கொண்டாடியும், கொண்டாடாதவர்களை இழித்தும் கூறுதல்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(நாதநாமக்ரியைராகம் — அடதாளம்)

††நாவகாரியம்சொல்லிலாதவர் நாடொறும்விருந்தோம்புவார்★
தேவகாரியம்செய்து வேதம்பயின்றுவாழ்திருக்கோட்டியூர்★
மூவர்காரியமுந்திருத்தும் முதல்வனைச்சிந்தியாத★ அப்
பாவகாரிகளைப்படைத்தவன் எங்ஙனம்படைத்தான்கொலோ. 1

குற்றமின்றிக்குணம்பெருக்கிக் குருக்களுக்கனுகூலராய்★
செற்றமொன்றுமிலாத வண்கையினார்கள்வாழ்திருக்கோட்டியூர்★
துற்றியேழுலகுண்ட தூமணிவண்ணன்தன்னைத்தொழாதவர்★
பெற்றதாயர்வயிற்றினைப் பெருநோய்செய்வான்பிறந்தார்களே. 2

வண்ணநன்மணியும்மரதகமுமழுத்தி நிழலெழும்
திண்ணைசூழ்★ திருக்கோட்டியூர்த் திருமாலவன் திருநாமங்கள்★
எண்ணக்கண்டவிரல்களால் இறைப்பொழுதுமெண்ணகிலாதுபோய்★
உண்ணக்கண்டதம்ஊத்தைவாய்க்குக் கவளமுந்துகின்றார்களே. 3

††உரகமெல்லணையான்கையில் உறைசங்கம்போல்மடவன்னங்கள்★
நிரைகணம்பரந்தேறும் செங்கமலவயல்திருக்கோட்டியூர்★
நரகநாசனைநாவிற்கொண்டழையாத மானிடசாதியர்★
பருகுநீருமுடுக்குங்கூறையும் பாவஞ்செய்தனதாங்கொலோ. 4

ஆமையின்முதுகத்திடைக்குதிகொண்டு தூமலர்சாடிப்போய்★
தீமைசெய்திளவாளைகள் விளையாடுநீர்த்திருக்கோட்டியூர்★
நேமிசேர்தடங்கையினானை நினைப்பிலாவலிநெஞ்சுடை★
பூமிபாரங்களுண்ணுஞ்சோற்றினைவாங்கிப் புல்லைத்திணிமினே. 5

பூதமைந்தொடுவேள்வியைந்து புலன்களைந்துபொறிகளால்★
ஏதமொன்றுமிலாத வண்கையினார்கள்வாழ்திருக்கோட்டியூர்★
நாதனைநரசிங்கனை நவின்றேத்துவார்களுழக்கிய★
பாததூளிபடுதலால் இவ்வுலகம்பாக்கியம்செய்ததே. 6

குருந்தமொன்றொசித்தானொடும்சென்று கூடியாடிவிழாச்செய்து★
திருந்துநான்மறையோர் இராப்பகலேத்திவாழ்திருக்கோட்டியூர்★
கருந்தடமுகில்வண்ணனைக் கடைக்கொண்டுகைதொழும்பத்தர்கள்★
இருந்தவூரிலிருக்கும்மானிடர் எத்தவங்கள்செய்தார்கொலோ! 7

நளிர்ந்தசீலன்நயாசலன் அபிமானதுங்கனை★ நாள் தொறும்
தெளிந்தசெல்வனைச்சேவகங்கொண்ட செங்கண்மால்திருக்கோட்டியூர்★
குளிர்ந்துறைகின்றகோவிந்தன் குணம்பாடுவாருள்ளநாட்டினுள்★
விளைந்ததானியமும் இராக்கதர்மீதுகொள்ளகிலார்களே. 8

கொம்பினார்பொழில்வாய்க் குயிலினம்கோவிந்தன்குணம்பாடுசீர்★
செம்பொனார்மதிள்சூழ் செழுங்கழனியுடைத்திருக்கோட்டியூர்★
நம்பனைநரசிங்கனை நவின்றேத்துவார்களைக்கண்டக்கால்★
எம்பிரான்தனசின்னங்கள் [1]இவரிவரென்றாசைகள்தீர்வனே. 9

காசின்வாய்க்கரம்விற்கிலும் கரவாதுமாற்றிலிசோறிட்டு★
தேசவார்த்தைபடைக்கும் வண்கையினார்கள்வாழ்திருக்கோட்டியூர்★
கேசவா! புருடோத்தமா! கிளர்சோதியாய்! குறளா! என்று★
பேசுவாரடியார்கள் எந்தம்மைவிற்கவும்பெறுவார்களே. 10

† † சீதநீர்புடைசூழ்செழுங்கழனியுடைத்திருக்கோட்டியூர்★
ஆதியானடியாரையும் அடிமையின்றித்திரிவாரையும்★
கோதில்பட்டர்பிரான் குளிர்புதுவைமன்விட்டுணுசித்தன்சொல்★
ஏதமின்றி [2]யுரைப்பவர்கள் இருடீகேசனுக்காளரே. 11

அடிவரவு:- நாவகாரியம் குற்றம் வண்ணம் உரகம் ஆமை பூதம் குருந்தம் நளிர்ந்த கொம்பின் காசின் சீதநீர் ஆசைவாய்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1 இவரென்றென்று எனக்கூறுவர் சிலர்.

2 உரைப்பவர் என்றும் பாடம்

5 - ஆந்திருமொழி - ஆசைவாய்

இறைவனை எண்ணாத மக்களுக்கு அறிவுரை

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(கண்டாராகம் — ஆதிதாளம்)

† † ஆசைவாய்ச்சென்றசிந்தையராகி
அன்னையத்தனென்புத்திரர்பூமி★
வாசவார்குழலாளென்றுமயங்கி
மாளுமெல்லைக்கணவாய்திறவாதே★
கேசவா! புருடோத்தமா வென்றும்
கேழலாகியகேடிலீ! யென்றும்★
பேசுவாரவரெய்தும்பெருமை
பேசுவான்புகில்நம்பரமன்றே. 1

சீயினாற்செறிந்தேறிய புண்மேல்
செற்றலேறிக்குழம்பிருந்து★ எங்கும்
ஈயினாலரிப்புண்டுமயங்கி
எல்லைவாய்ச்சென்றுசேர்வதன்முன்னம்★
வாயினால்நமோநாரணாவென்று
மத்தகத்திடைக்கைகளைக்கூப்பி★
போயினால்பின்னையித்திசைக்கென்றும்
பிணைகொடுக்கிலும்போகவொட்டாரே. 2

சோர்வினாற்பொருள்வைத்ததுண்டாகில்
சொல்லுசொல்லென்றுசுற்றுமிருந்து★
[1]ஆர்வினாவிலும்வாய்திறவாதே
அந்தகாலமடைவதன்முன்னம்★
மார்வமென்பதோர்கோயிலமைத்து
மாதவனென்னுந்தெய்வத்தைநாட்டி★
ஆர்வமென்பதோர்பூவிடவல்லார்க்கு
அரவதண்டத்திலுய்யலுமாமே. 3

மேலெழுந்ததோர்வாயுக்கிளர்ந்து
மேல்மிடற்றினையுள்ளெழவாங்கி★
காலுங்கையும்விதிர்விதிர்த்தேறிக்
கண்ணுறக்கமதாவதன்முன்னம்★

---

1 ஆர்வினவிலும் என்று பலர்.

மூலமாகியவொற்றையெழுத்தை
மூன்றுமாத்திரையுள்ளெழவாங்கி★
வேலைவண்ணனைமேவுதிராகில்
விண்ணகத்தினில்மேவலுமாமே. 4

மடிவழிவந்துநீர்புலன்சோர
வாயிலட்டியகஞ்சியும்மீண்டே★
கடைவழிவாரக்கண்டமடைப்பக்
கண்ணுறக்கமதாவதன்முன்னம்★
தொடைவழியும்மைநாய்கள்கவரா
சூலத்தாலும்மைப்பாய்வதுஞ்செய்யார்★
இடைவழியில்நீர்கூறையுமிழவீர்
இருடீகேசனென்றேத்தவல்லீரே. 5

அங்கம்விட்டவையைந்துமகற்றி
ஆவிமூக்கினிற்சோதித்தபின்னை★
சங்கம்விட்டவர்கையைமறித்துப்
பையவேதலைசாய்ப்பதன்முன்னம்★
வங்கம்விட்டுலவுங்கடற்பள்ளிமாயனை
மதுசூதனைமார்பில்
தங்கவிட்டுவைத்து★ ஆவதோர்கருமஞ்சாதிப்பார்க்கு
என்றுஞ்சாதிக்கலாமே. 6

தென்னவன்தமர்செப்பமிலாதார்
சேவதக்குவார்போலப்புகுந்து★
பின்னும்வன்கயிற்றாற்பிணித்தெற்றிப்
பின்முன்னாகவிழுப்பதன்முன்னம்★
இன்னவன்னினையானென்றுசொல்லி
யெண்ணிஉள்ளத்திருளறநோக்கி★
மன்னவன்மதுசூதனனென்பார்
வானகத்துமன்றாடிகள்தாமே. 7

கூடிக்கூடியுற்றார்களிருந்து
குற்றம்நிற்கநற்றங்கள்பறைந்து★
பாடிப்பாடியோர்பாடையிலிட்டு
நரிப்படைக்கொருபாகுடம்போலே★
கோடிமூடியெடுப்பதன்முன்னம்
கௌத்துவமுடைக்கோவிந்தனோடு★
கூடியாடியவுள்ளத்தரானால்
குறிப்பிடங்கடந்துய்யலுமாமே. 8

வாயொருபக்கம்வாங்கிவலிப்ப
வார்ந்தநீர்க்குழிக்கண்கள்மிழற்ற★
தாயொருபக்கம்தந்தையொருபக்கம்
தாரமுமொருபக்கமலற்ற★
தீயொருபக்கஞ்சேர்வதன்முன்னம்
செங்கண்மாலொடும்சிக்கெனச்சுற்ற
மாய்★ ஒருபக்கம்நிற்கவல்லார்க்கு
அரவதண்டத்திலுய்யலுமாமே. 9

††செத்துப்போவதோர்போதுநினைந்து
செய்யும்செய்கைகள்தேவபிரான்மேல்★
பத்தராயிறந்தார்பெறும்பேற்றைப்
பாழித்தோள்விட்டுசித்தன்புத்தூர்க்கோன்★
சித்தம்நன்கொருங்கித்திருமாலைச்
செய்தமாலையிவைபத்தும்வல்லார்★
சித்தம்நன்கொருங்கித்திருமால்மேல்
சென்றசிந்தை [1]பெறுவர்கள்தாமே. 10

அடிவரவு:- ஆசை சீயினால் சோர்வினால் மேல் மடி அங்கம் தென்னவன் கூடி வாய் செத்து காசு.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1 பெறுவர்தாமே என்பதும் பாடம்

6 - ஆந்திருமொழி - காசுங்கறையுடை

மக்கட்கு இறைவன் திருநாமங்களையிட்டழைக்கும்படி உபதேசித்தல்

கலிநிலைத்துறை
(மோஹநராகம் — ரூபகதாளம்)

††காசுங்கறையுடைக்கூறைக்கும் அங்கோர்கற்றைக்கும்
ஆசையினால்★ அங்கவத்தப்பேரிடும் ஆதர்காள்★
கேசவன்பேரிட்டு நீங்கள்தேனித்திருமினோ★
நாயகன்நாரணன் தம்மன்னைநரகம்புகாள். 1

அங்கொருகூறை அரைக்குடுப்பதனாசையால்★
மங்கியமானிடசாதியின் பேரிடுமாதர்காள்!★
செங்கணெடுமால் சிரீதரா! வென்றழைத்தக்கால்★
நங்கைகாள்!★ நாரணன்தம்மன்னைநரகம்புகாள். 2

உச்சியிலெண்ணெயும் சுட்டியும்வளையுமுகந்து★
எச்சம்பொலிந்தீர்காள்! என்செய்வான்பிறர்பேரிட்டீர்?★
பிச்சைபுக்காகிலும் எம்பிரான்திருநாமமே
நச்சுமின்★ நாரணன் தம்மன்னைநரகம்புகாள். 3

மானிடசாதியில்தோன்றிற்று ஓர்மானிடசாதியை★
மானிடசாதியின்பேரிட்டால் மறுமைக்கில்லை★
வானுடைமாதவா! கோவிந்தா! வென்றழைத்தக்கால்★
நானுடைநாரணன் தம்மன்னைநரகம்புகாள். 4

மலமுடையூத்தையில்தோன்றிற்று ஓர்மலவூத்தையை★
மலமுடையூத்தையின்பேரிட்டால் மறுமைக்கில்லை★
குலமுடைக்கோவிந்தா! கோவிந்தா! வென்றழைத்தக்கால்★
நலமுடைநாரணன் தம்மன்னைநரகம்புகாள். 5

நாடுநகருமறிய மானிடப்பேரிட்டு★
கூடியழுங்கிக் குழியில்வீழ்ந்துவழுக்காதே★
சாடிறப்பாய்ந்ததலைவா! தாமோதரா! வென்று
நாடுமின்★ நாரணன் தம்மன்னைநரகம்புகாள். 6

மண்ணிற்பிறந்துமண்ணாகும் மானிடப்பேரிட்டு★ அங்கு
எண்ணமொன்றெண்ணியிருக்கும் ஏழைமனிசர்காள்!★
கண்ணுக்கினிய கருமுகில்வண்ணன்நாமமே
நண்ணுமின்★ நாரணன் தம்மன்னைநரகம்புகாள். 7

நம்பிபிம்பியென்று நாட்டுமானிடப்பேரிட்டால்★
நம்பும்பிம்புமெல்லாம் நாலுநாளிலழுங்கிப்போம்★
செம்பெருந்தாமரைக்கண்ணன் பேரிட்டழைத்தக்கால்★
நம்பிகாள்! நாரணன் தம்மன்னைநரகம்புகாள். 8

ஊத்தைக்குழியில் அமுதம்பாய்வதுபோல்★ உங்கள்
மூத்திரப்பிள்ளையை என்முகில்வண்ணன்பேரிட்டு★
கோத்துக்குழைத்துக் குணாலமாடித்திரிமினோ★
நாத்தகுநாரணன் தம்மன்னைநரகம்புகாள். 9

††சீரணிமால் திருநாமமேயிடத்தேற்றிய★
வீரணிதொல்புகழ் விட்டுசித்தன்விரித்த★
ஓரணியொண்டமிழ் ஒன்பதோடொன்றும்வல்லவர்★
பேரணிவைகுந்தத்து என்றும்பேணியிருப்பரே. 10

அடிவரவு:- காசும் அங்கொரு உச்சியில் மானிடம் மலம் நாடு மண் நம்பி ஊத்தை, சீரணி தங்கை.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

7 - ஆந்திருமொழி - தங்கையைமூக்கும்

தேவப்ரயாகையென்று வழங்கும் கண்டமென்னுந் திருப்பதியின்மகிமை

ஏழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம் (அடாணா ராகம் — திரிபுடை தாளம்)

†† தங்கையைமூக்கும்தமையனைத்தலையும்
தடிந்த எந்தாசரதிபோய்★
எங்கும்தன்புகழாவிருந்தரசாண்ட
எம்புருடோத்தமனிருக்கை★
கங்கைகங்கை யென்னவாசகத்தாலே
கடுவினைகளைந்திடுகிற்கும்★
கங்கையின்கரைமேற்கைதொழநின்ற
கண்டமென்னுங்கடிநகரே. 1

சலம்பொதியுடம்பின்தழலுமிழ்பேழ்வாய்ச்
சந்திரன்வெங்கதிரஞ்ச★
மலர்ந்தெழுந்தணவுமணிவண்ணவுருவின்
மால்புருடோத்தமன்வாழ்வு★
நலந்திகழ்சடையான்முடிக்கொன்றைமலரும்
நாரணன்பாதத்துழாயும்★
கலந்திழிபுனலாற்புகர்படுகங்கைக்
கண்டமென்னுங்கடிநகரே. 2

அதிர்முகமுடையவலம்புரிகுமிழ்த்தி
அழலுமிழாழிகொண்டெறிந்து★ அங்
கெதிர்முகவசுரர்தலைகளையிடறும்
எம்புருடோத்தமனிருக்கை★
சதுமுகன்கையில்சதுப்புயன்தாளில்
சங்கரன்சடையினில்தங்கி★
கதிர்முகமணிகொண்டிழிபுனற்கங்கைக்
கண்டமென்னுங்கடிநகரே. 3

இமையவரிறுமாந்திருந்தரசாள
ஏற்றுவந்தெதிர்பொருசேனை★
நமபுரம்நணுகநாந்தகம்விசிறும்
நம்புருடோத்தமன்நகர்தான்★

இமவந்தந்தொடங்கியிருங்கடலளவும்
இருகரையுலகிரைத்தாட ★
கமையுடைப்பெருமைக்கங்கையின்கரைமேல்
கண்டமென்னுங்கடிநகரே. 4

உழுவதோர்படையுமுலக்கையும் வில்லும்
ஒண்சுடராழியும்சங்கும் ★
மழுவொடுவாளும்படைக்கலமுடைய
மால்புருடோத்தமன்வாழ்வு ★
எழுமையுங்கூடியீண்டியபாவம்
இறைப்பொழுதளவினிலெல்லாம் ★
கழுவிடும்பெருமைக்கங்கையின்கரைமேல்
கண்டமென்னுங்கடிநகரே. 5

தலைப்பெய்துகுமுறிச்சலம்பொதிமேகம்
சலசலபொழிந்திடக்கண்டு ★
மலைப்பெருங்குடையால் [1]மறைத்தவன்
மதுரைமால்புருடோத்தமன்வாழ்வு ★
அலைப்புடைத்திரைவாயருந்தவமுனிவர்
அவபிரதங்குடைந்தாட ★
கலப்பைகள்கொழிக்குங்கங்கையின்கரைமேல்
கண்டமென்னுங்கடிநகரே. 6

விற்பிடித்திறுத்துவேழத்தை [2]முறுக்கி
மேலிருந்தவன்தலைசாடி ★
மற்பொருதெழப்பாய்ந்தரையனையுதைத்த
மால்புருடோத்தமன்வாழ்வு ★
அற்புதமுடையஐராவதமதமும்
அவரிளம்படியரொண்சாந்தும் ★
கற்பகமலரும்கலந்திழிகங்கைக்
கண்டமென்னுங்கடிநகரே. 7

திரைபொருகடல்சூழ்திண்மதிள்துவரைவேந்து
தன்மைத்துனன்மார்க்காய் ★
அரசினையவியஅரசினையருளும்
அரிபுருடோத்தமனமர்வு ★

---

1 மறுத்தவன் என்றும் பாடம்

2 முருக்கி என்றும் பாடம்

நிரைநிரையாகநெடியனயூபம்
 நிரந்தரமொழுக்குவிட்டு★ இரண்டு
கரைபுரைவேள்விப்புகைகமழ்கங்கைக்
 கண்டமென்னுங்கடிநகரே. 8

††வடதிசைமதுரைசாளக்கிராமம்
 வைகுந்தம்துவரையயோத்தி★
இடமுடைவதரியிடவகையுடைய
 எம்புருடோத்தமனிருக்கை★
தடவரையதிரத்தரணிவிண்டிடியத்
 தலைப்பற்றிக்கரைமரஞ்சாடி★
கடலினைக்கலங்கக்கடுத்திழிகங்கைக்
 கண்டமென்னுங்கடிநகரே. 9

††மூன்றெழுத்ததனைமூன்றெழுத்ததனால்
 மூன்றெழுத்தாக்கி★ மூன்றெழுத்தை
ஏன்றுகொண்டிருப்பார்க்குஇரக்கநன்குடைய
 எம்புருடோத்தமனிருக்கை★
மூன்றடிநிமிர்த்துமூன்றினில்தோன்றி
 மூன்றினில்மூன்றுருவானான்★
கான்தடம்பொழில்சூழ்கங்கையின்கரைமேல்
 கண்டமென்னுங்கடிநகரே. 10

††பொங்கொலிகங்கைக்கரைமலிகண்டத்து
 உறைபுருடோத்தமனடிமேல்★
வெங்கலிநலியாவில்லிபுத்தூர்கோன்
 விட்டுசித்தன்விருப்புற்று★
தங்கியஅன்பால்செய்தமிழ்மாலை
 தங்கியநாவுடையார்க்கு★
கங்கையில்திருமால்கழலிணைக்கீழே
 குளித்திருந்தகணக்காமே. 11

அடிவரவு:- தங்கையை சலம் அதிர் இமையவர் உழுவதோர் தலைப்பெய்து வில் திரை வடதிசை மூன்று பொங்கு மாதவத்தோன்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

8 - ஆந்திருமொழி - மாதவத்தோன்

திருவரங்கம் பெரியகோயிலின் சிறப்பு
தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

(சங்கராபரணராகம் — ஆதிதாளம்)

††மாதவத்தோன்புத்திரன்போய் மறிகடல்வாய்மாண்டானை★
ஓதுவித்ததக்கணையா உருவுருவேகொடுத்தானூர்★
தோதவத்தித்தூய்மறையோர் துறைபடியத்துளும்பியெங்கும்★
போதில்வைத்ததேன்சொரியும் புனலரங்கமென்பதுவே. 1

பிறப்பகத்தேமாண்டொழிந்த பிள்ளைகளைநால்வரையும்★
இறைப்பொழுதிற்கொணர்ந்துகொடுத்து ஒருப்படுத்தவுறைப்பனூர்★
மறைப்பெருந்தீவளர்த்திருப்பார் வருவிருந்தையளித்திருப்பார்★
சிறப்புடையமறையவர்வாழ் திருவரங்கமென்பதுவே. 2

மருமகன்தன்சந்ததியை உயிர்மீட்டு, மைத்துனன்மார்★
உருமகத்தேவீழாமே குருமுகமாய்க்காத்தானூர்★
திருமுகமாய்ச்செங்கமலம் திருநிறமாய்க்கருங்குவளை★
பொருமுகமாய்நின்றலரும் புனலரங்கமென்பதுவே. 3

கூன்தொழுத்தைசிதகுரைப்பக் கொடியவள்வாய்க்கடியசொற்கேட்டு★
ஈன்றெடுத்ததாயரையும் இராச்சியமுமாங்கொழிய★
கான்தொடுத்தநெறிபோகிக் கண்டகரைக்களைந்தானூர்★
தேன்தொடுத்தமலர்ச்சோலைத் திருவரங்கமென்பதுவே. 4

பெருவரங்களவைபற்றிப் பிழக்குடையஇராவணனை★
உருவரங்கப்பொருதழித்து இவ்வுலகினைக்கண்பெறுத்தானூர்★
குரவரும்பக்கோங்கலரக் குயில்கூவும்குளிர்பொழில்சூழ்★
திருவரங்கமென்பதுவே என்திருமால்சேர்விடமே. 5

கீழுலகிலசுரர்களைக் கிழங்கிருந்துகிளராமே★
ஆழிவிடுத்தவருடைய கருவழித்தவழிப்பனூர்★
தாழைமடலூடுரிஞ்சித் தவளவண்ணப்பொடியணிந்து★
யாழினிசைவண்டினங்கள் ஆளம்வைக்குமரங்கமே. 6

கொழுப்புடையசெழுங்குருதி கொழித்திழிந்துகுமிழ்த்தெறிய★
பிழக்குடையவசுரர்களைப் பிணம்படுத்தபெருமானூர்★
தழுப்பரியசந்தனங்கள் தடவரைவாயீர்த்துக்கொண்டு★
தெழிப்புடையகாவிரிவந்து அடிதொழுஞ்சீரரங்கமே. 7

வல்லெயிற்றுக்கேழலுமாய் வாளெயிற்றுச்சியமுமாய்★
எல்லையில்லாத்தரணியையும் அவுணனையுமிடந்தானூர்★
எல்லியம்போதிருஞ்சிறைவண்டு எம்பெருமான்குணம்பாடி★
மல்லிகைவெண்சங்கூதும் மதிளரங்கமென்பதுவே. 8

குன்றாடுகொழுமுகில்போல் குவளைகள்போல்குரைகடல்போல்★
நின்றாடுகணமயில்போல் நிறமுடையநெடுமாலூர்★
குன்றூடுபொழில்நுழைந்து கொடியிடையார்முலையணவி★
மன்றூடுதென்றலுலாம் மதிளரங்கமென்பதுவே. 9

††பருவரங்களவைபற்றிப் படையாலித்தெழுந்தானை★
செருவரங்கப்பொருதழித்த திருவாளன்திருப்பதிமேல்★
திருவரங்கத்தமிழ்மாலை விட்டுசித்தன்விரித்தனகொண்டு★
இருவரங்கமெரித்தானை ஏத்தவல்லாரடியோமே. 10

அடிவரவு:- மாதவத்தோன் பிறப்பு மருமகன் கூன் பெரு கீழ் கொழுப்பு வல்லெயிற்று குன்று பரு மரவடி.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

9 - ஆந்திருமொழி - மரவடியை

திருவரங்கம்பெரியகோயிலின் மகிமை
அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
(தோடி ராகம் — ஆதிதாளம்)

††மரவடியைத்தம்பிக்கு வான்பணையம்
வைத்துப்போய்வானோர்வாழ★
செருவுடையதிசைக்கருமம் திருத்திவந்
துலகாண்டதிருமால்கோயில்★
திருவடிதன்திருவுருவும் திருமங்கை
மலர்க்கண்ணும்காட்டிநின்று★
உருவுடையமலர்நீலம் காற்றாட்ட
ஓ! சலிக்குமொளியரங்கமே. 1

††தன்னடியார்திறத்தகத்துத் தாமரை
யாளாகிலும்சிதகுரைக்குமேல்★
என்னடியாரதுசெய்யார் செய்தாரேல்
நன்றுசெய்தாரென்பர்போலும்★
மன்னுடையவிபீடணற்கா மதிளிலங்கைத்
திசைநோக்கிமலர்க்கண்வைத்த★
என்னுடையதிருவரங்கற்கன்றியும்
மற்றொருவர்க்காளாவரே. 2

கருளுடையபொழில்மருதும்
கதக்களிறும்பிலம்பனையும்கடியமாவும்★
உருளுடையசகடரையும்மல்லரையும்
உடையவிட்டோசைகேட்டான்★
இருளகற்றுமெறிகதிரோன்மண்டலத்தோடு
ஏற்றிவைத்தேணிவாங்கி★
அருள்கொடுத்திட்டடியவரை
ஆட்கொள்வானமருமூரணியரங்கமே. 3

பதினாறாமாயிரவர் தேவிமார்
பணிசெய்ய★ துவரையென்னும்
அதில்நாயகராகிவீற்றிருந்த
மணவாளர்மன்னுகோயில்★

புதுநாண்மலர்க்கமலம் எம்பெருமான்
பொன்வயிற்றில்பூவேபோல்வான்★
பொதுநாயகம்பாவித்து இறுமாந்து
பொன்சாய்க்கும்புனலரங்கமே. 4

ஆமையாய்க்கங்கையாய் ஆழ்கடலா
யவனியாயருவரைகளாய்★
நான்முகனாய்நான்மறையாய் வேள்வியாய்த்
தக்கணையாய்த்தானுமானான்★
சேமமுடைநாரதனார் சென்றுசென்று
துதித்திறைஞ்சக்கிடந்தான்கோயில்★
பூமருவிப்புள்ளினங்கள் புள்ளரையன்
புகழ்குழறும்புனலரங்கமே. 5

மைத்துனன்மார்காதலியைமயிர்முடிப்பித்து
அவர்களையேமன்னராக்கி★
உத்தரைதன்சிறுவனையுமுய்யக்கொண்ட
உயிராளனுறையுங்கோயில்★
பத்தர்களும்பகவர்களும் பழமொழிவாய்
முனிவர்களும்பரந்தநாடும்★
சித்தர்களும்தொழுதிறைஞ்சத்
திசைவிளக்காய்நிற்கின்றதிருவரங்கமே. 6

குறட்பிரமசாரியாய் மாவலியைக்
குறும்பதக்கியரசுவாங்கி★
இறைப்பொழுதிற்பாதாளங்கலவிருக்கை
கொடுத்துகந்தவெம்மான்கோயில்★
எறிப்புடையமணிவரைமேல் இளஞாயி
றெழுந்தாற்போலரவணையின்வாய்★
சிறப்புடையபணங்கள்மிசைச்
செழுமணிகள்விட்டெறிக்கும்திருவரங்கமே. 7

உரம்பற்றியிரணியனை உகிர்நுதியா
லொள்ளியமார்புறைக்கவூன்றி★
சிரம்பற்றிமுடியிடியக்கண்பிதுங்க
வாயலரத்தெழித்தான்கோயில்★

உரம்பெற்றமலர்க்கமலம் உலகளந்த
சேவடிபோலுயந்துகாட்ட★
வரம்புற்றகதிர்ச்செர்ந்நெல் தாள்சாய்த்துத்
தலைவணக்கும்தண்ணரங்கமே. 8

தேவுடையமீனமாயாமையாய்
ஏனமாய் அரியாய்க்குறளாய்★
மூவுருவிலிராமனாய்க் கண்ணனாய்க்
கற்கியாய்முடிப்பான்கோயில்★
சேவலொடுபெடையன்னம்
செங்கமலமலரேறியூசலாடி★
பூவணைமேல்துதைந்தெழு செம்
பொடியாடிவிளையாடும்புனலரங்கமே. 9

††செருவாளும்புள்ளாளன்மண்ணாளன்
செருச்செய்யும்நாந்தகமென்னும்
ஒருவாளன்★ மறையாளனோடாத
படையாளன் விழுக்கையாளன்★
இரவாளன்பகலாளனென்னையாளன்
ஏழுலகப்பெரும்புரவாளன்★
திருவாளனினிதாகத் திருக்கண்கள்
வளர்கின்றதிருவரங்கமே. 10

††கைந்நாகத்திடர்கடிந்த கனலாழிப்
படையுடையான்கருதும்கோயில்★
தென்னாடும்வடநாடும்தொழநின்ற
திருவரங்கந்திருப்பதியின்மேல்★
மெய்ந்நாவன்மெய்யடியான் விட்டுசித்தன்
விரித்ததமிழுரைக்கவல்லார்★
எஞ்ஞான்றுமெம்பெருமானிணையடிக்கீழ்
இணைபிரியாதிருப்பர்தாமே. 11

அடிவரவு:- மரவடியை தன் கருள் பதினாறு ஆமையாய் மைத்துனன்மார் குறள் உரம் தேவு செரு கைந்நாகத்து துப்பு.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

10 - ஆந்திருமொழி - துப்புடையாரை

இறுதிக்காலத்தப்போதைக்கிப்போதே பெரிய பெருமாள்திருவடிகளில் சரணம்புகுதல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(ஆரபிராகம் — ஆதிதாளம்)

††துப்புடையாரையடையவதெல்லாம்
சோர்விடத்துத்துணையாவரென்றே★
ஒப்பிலேனாகிலும்நின்னடைந்தேன்
ஆனைக்குநீயருள்செய்தமையால்★
எய்ப்பென்னைவந்துநலியும்போது
அங்கேதும்நானுன்னைநினைக்கமாட்டேன்★
அப்போதைக்கிப்போதேசொல்லிவைத்தேன்
அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. 1

சாமிடத்தென்னைக்குறிக்கொள்கண்டாய்
சங்கொடுசக்கரமேந்தினானே!★
நாமடித்தென்னையனேகதண்டம்
செய்வதாநிற்பர்நமன்தமர்கள்★
போமிடத்துன்திறத்தெத்தனையும்
புகாவண்ணம்நிற்பதோர்மாயைவல்லை★
ஆமிடத்தேயுன்னைச்சொல்லிவைத்தேன்
அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. 2

எல்லையில்வாசல்குறுகச்சென்றால்
எற்றிநமன்தமர்பற்றும்போது★
நில்லுமின்னென்னுமுபாயமில்லை
நேமியுஞ்சங்கமுமேந்தினானே!★
சொல்லலாம்போதேயுன்நாமமெல்லாம்
சொல்லினேன் என்னைக்குறிக்கொண்டுஎன்றும்★
அல்லல்படாவண்ணங்காக்கவேண்டும்
அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. 3

ஒற்றைவிடையனும்நான்முகனும்
உன்னையறியாப்பெருமையோனே!★
முற்றவுலகெல்லாம்நீயேயாகி
மூன்றெழுத்தாயமுதல்வனேயோ!★
அற்றதுவாணாளிவற்கென்றெண்ணி
அஞ்சநமன்தமர்பற்றலுற்ற★
அற்றைக்கு, நீயென்னைக்காக்கவேண்டும்
அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. 4

பையரவினணைப்பாற்கடலுள்
பள்ளிகொள்கின்றபரமமூர்த்தி!★
உய்யவுலகுபடைக்கவேண்டி
உந்தியில்தோற்றினாய்நான்முகனை★
வையமனிசரைப்பொய்யென்றெண்ணிக்
காலனையுமுடனேபடைத்தாய்★
ஐய! இனியென்னைக்காக்கவேண்டும்
அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. 5

தண்ணெனவில்லைநமன்தமர்கள்
சாலக்கொடுமைகள்செய்யாநிற்பர்★
மண்ணொடுநீருமெரியுங்காலும்
மற்றுமாகாசமுமாகிநின்றாய்!★
எண்ணலாம்போதேயுன்நாமமெல்லாம்
எண்ணினேன், என்னைக்குறிக்கொண்டென்றும்★
அண்ணலே! நீயென்னைக்காக்கவேண்டும்
அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே 5

செஞ்சொல்மறைப்பொருளாகிநின்ற
தேவர்கள்நாயகனே! எம்மானே!★
எஞ்சலிலென்னுடையின்னமுதே!
ஏழுலகுமுடையாய்! என்னப்பா!★
வஞ்சவுருவின் நமன்தமர்கள்
வலிந்துநலிந்தென்னைப்பற்றும்போது★
அஞ்சலமென்றென்னைக்காக்கவேண்டும்
அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. 7

நானேதுமுன்மாயமொன்றறியேன்
நமன்தமர்பற்றிநலிந்திட்டு★ இந்த
ஊனேபுகேயென்றுமோதும்போது
அங்கேதும் [1]நானுன்னை நினைக்கமாட்டேன்★
வானேய்வானவர்தங்களீசா!
மதுரைப்பிறந்தமாமாயனே!★ என்
ஆனாய்! நீயென்னைக்காக்கவேண்டும்
அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. 8

குன்றெடுத்தாநிரைகாத்தவாயா!
கோநிரைமேய்த்தவனே! [2]எம்மானே!★
அன்றுமுதலின்றறுதியா
ஆதியஞ்சோதி! மறந்தறியேன்★
நன்றுங்கொடியநமன்தமர்கள்
நலிந்துவலிந்தென்னைப்பற்றும்போது★
அன்றங்குநீயென்னைக்காக்கவேண்டும்
அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. 9

††மாயவனைமதுசூதனனை
மாதவனைமறையோர்களேத்தும்★
ஆயர்களேற்றினையச்சுதனை
அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானை★
வேயர்புகழ்வில்லிபுத்தூர்மன்
விட்டுசித்தன்சொன்னமாலைபத்தும்★
தூயமனத்தனராகிவல்லார்
தூமணிவண்ணனுக்காளர்தாமே. 10

அடிவரவு:- துப்பு சாமிடத்து எல்லை ஒற்றை பை தண்ணெனவு செஞ்சொல் நான் குன்று மாயவனை வாக்கு.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1 உன்னை நானென்று நினைக்கமாட்டேன் என்பதும் பாடம்.

2 அம்மானே என்பதும் பாடம்

ஐந்தாம்பத்து

1 - ஆந்திருமொழி - வாக்குத்தூய்மை

தன்தாழ்வைக் கூறுதல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(தன்யாசி ராகம் — அடதாளம்)

††வாக்குத்தூய்மையிலாமையினாலே
மாதவா! உன்னைவாய்க்கொள்ளமாட்டேன்★
நாக்குநின்னையல்லாலறியாது
நானதஞ்சுவன்என்வசமன்று★
மூர்க்குப்பேசுகின்றானிவனென்று
முனிவாயேலும்என்நாவினுக்காற்றேன்★
காக்கைவாயிலும்கட்டுரைகொள்வர்
காரணா! கருளக்கொடியானே. 1

சழக்குநாக்கொடுபுன்கவிசொன்னேன்
சங்குசக்கரமேந்துகையானே!★
பிழைப்பராகிலும்தம்மடியார்சொல்
பொறுப்பது பெரியோர்கடனன்றே★
விழிக்குங்கண்ணிலேன்நின்கண்மற்றல்லால்
வேறொருவரோடென்மனம்பற்றாது★
உழைக்கோர்புள்ளிமிகையன்றுகண்டாய்
ஊழியேழுலகுண்டுமிழ்ந்தானே! 2

நன்மைதீமைகளொன்றுமறியேன்
நாரணா! என்னுமித்தனையல்லால்★
புன்மையாலுன்னைப்புள்ளுவம்பேசிப்
புகழ்வானன்றுகண்டாய்திருமாலே!★
உன்னுமாறு உன்னையொன்றுமறியேன்
ஓவாதேநமோநாரணா! வென்பன்★
வன்மையாவதுன்கோயிலில்வாழும்
வைட்டணவனென்னும்வன்மைகண்டாயே. 3

நெடுமையாலுலகேழுமளந்தாய்!
நின்மலா! நெடியாய்!★ அடியேனைக்
குடிமைகொள்வதற்கையுறவேண்டா
கூறைசோறிவைவேண்டுவதில்லை★

அடிமையென்னுமக்கோயின்மையாலே
அங்கங்கேயவைபோதருங்கண்டாய்★
கொடுமைக்கஞ்சனைக்கொன்று நின்தாதை
கோத்தவன்தளைகோள்விடுத்தானே! 4

தோட்டமில்லவள் ஆத்தொழுஓடை
துடவையும்கிணறுமிவையெல்லாம்★
வாட்டமின்றியுன்பொன்னடிக்கீழே
வளைப்பகம்வகுத்துக்கொண்டிருந்தேன்★
நாட்டுமானிடத்தோடெனக்கரிது
நச்சுவார்பலர்கேழலொன்றாகி★
கோட்டுமண்கொண்டகொள்கையினானே!
குஞ்சரம்வீழக்கொம்பொசித்தானே! 5

கண்ணா! நான்முகனைப்படைத்தானே!
காரணா! கரியாய்! அடியேன்நான்★
உண்ணாநாள்பசியாவதொன்றில்லை
ஓவாதேநமோநாரணாவென்று★
எண்ணாநாளும்இருக்கெசுச்சாமவேத
நாண்மலர்கொண்டுனபாதம்
நண்ணாநாள்★ அவைதத்துறுமாகில்
அன்றெனக்கவைபட்டினிநாளே. 6

வெள்ளைவெள்ளத்தின்மேலொருபாம்பை
மெத்தையாகவிரித்து★ அதன்மேலே
கள்ளநித்திரைகொள்கின்றமார்க்கம்
காணலாங்கொ [1]லென்றாசையினாலே★
உள்ளஞ்சோரவுகந்தெதிர்விம்மி
உரோமகூபங்களாய்★ கண்ணநீர்கள்
துள்ளம்சோரத்துயிலணைகொள்ளேன்
சொல்லாய்யானுன்னைத்தத்துறுமாறே. 7

---

[1] என்னாசையினாலே என்பதும் பாடம்

வண்ணமால்வரையேகுடையாக
மாரிகாத்தவனே! மதுசூதா!★
கண்ணனே! கரிகோள்விடுத்தானே!
காரணா! களிறட்டபிரானே!★
எண்ணுவாரிடரைக்களைவானே!
ஏத்தரும்பெருங்கீர்த்தியினானே!★
நண்ணிநானுன்னைநாள்தொறுமேத்தும்
நன்மையேயருள்செய்யெம்பிரானே! 8

நம்பனே! நவின்றேத்தவல்லார்கள்
நாதனே! நரசிங்கமதானாய்!★
உம்பர்கோனுலகேழுமளந்தாய்!
ஊழியாயினாய்! ஆழிமுன்னேந்தி★
கம்பமாகரிகோள்விடுத்தானே!
காரணா! கடலைக்கடைந்தானே!★
எம்பிரான்! என்னையாளுடைத்தேனே!
ஏழையேனிடரைக்களையாயே. 9

††காமர்தாதைகருதலர்சிங்கம்
காணவினியகருங்குழற்குட்டன்★
வாமனன்என்மரதகவண்ணன்
மாதவன்மதுசூதனான்தன்னை★
சேமநன்கமரும்புதுவையர்கோன்
விட்டுசித்தன்வியன்தமிழ்பத்தும்★
நாமமென்றுநவின்றுரைப்பார்கள்
நண்ணுவாரொல்லைநாரணனுலகே. 10

அடிவரவு:- வாக்கு சழக்கு நன்மை நெடுமையால் தோட்டம் கண்ணா வெள்ளை வண்ணம் நம்பனே காமர் நெய்க்குடத்தை.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

2 - ஆந்திருமொழி - நெய்க்குடத்தை

ஆழ்வார் தம்மிடத்து எம்பெருமான் விரும்பிப்புகுந்ததனால், நோய்களை யகலும்படி கூறுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
(பியாகடைராகம் — ரூபகதாளம்)

††நெய்க்குடத்தைப்பற்றி ஏறுமெறும்புகள்போல்நிரந்து★ எங்கும்
கைக்கொண்டுநிற்கின்றநோய்காள்! காலம்பெறவுய்யப்போமின்★
மெய்க்கொண்டுவந்துபுகுந்து வேதப்பிரானார்கிடந்தார்★
பைக்கொண்டபாம்பணையோடும் பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே. 1

சித்திரகுத்தனெழுத்தால் தென்புலக்கோன்பொறியொற்றி★
வைத்தவிலச்சினைமாற்றித் தூதுவரோடியொளித்தார்★
முத்துத்திரைக்கடற்சேர்ப்பன் மூதறிவாளர்முதல்வன்★
பத்தர்க்கமுதனடியேன் பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே. 2

வயிற்றில்தொழுவைப்பிரித்து வன்புலச்சேவையதக்கி★
கயிற்றும்அக்காணிகழித்துக் [1]காலிடைப்பாசங்கழற்றி★
எயிற்றிடைமண்கொண்டவெந்தை இராப்பகலோதுவித்து★ என்னைப்
பயிற்றிப்பணிசெய்யக்கொண்டான் பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே. 3

மங்கியவல்வினைநோய்காள்! உமக்குமோர்வல்வினைகண்டீர்
இங்குப்புகேன்மின்புகேன்மின் எளிதன்றுகண்டீர்புகேன்மின்★
சிங்கப்பிரானவனெம்மான் சேருந்திருக்கோயில்கண்டீர்★
பங்கப்படாதுய்யப்போமின் பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே. 4

மாணிக்குறளுருவாயமாயனை என்மனத்துள்ளே★
பேணிக்கொணர்ந்து புகுதவைத்துக்கொண்டேன் பிறிதின்றி★
மாணிக்கப்பண்டாரங்கண்டீர் வலிவன்குறும்பர்களுள்ளீர்!★
பாணிக்கவேண்டாநடமின்பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே. 5

உற்றவுறுபிணிநோய்காள்! உமக்கொன்றுசொல்லுகேன்கேண்மின்★
பெற்றங்கள்மேய்க்கும்பிரானார் பேணுந்திருக்கோயில்கண்டீர்★
அற்றமுரைக்கின்றேன் இன்னமாழ்வினைகாள்!★ உமக்கிங்கோர்
பற்றில்லைகண்டீர்நடமின் பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே. 6

---

1 காலிடப்பாசம், காலடைப்பாசம் என்று மாற்றுப்பாடங்கள்.

கொங்கைச்சிறுவரையென்னும் பொதும்பினில்வீழ்ந்துவழுக்கி★
அங்கோர்முழையினிற்புக்கிட்டு அழுந்திக்கிடந்துழல்வேனை★
வங்கக்கடல்வண்ணனம்மான் வல்வினையாயினமாற்றி★
பங்கப்படாவண்ணஞ்செய்தான் பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே. 7

ஏதங்களாயினவெல்லாம் இறங்கலிடுவித்து★ என்னுள்ளே
பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து★
போதிற்கமலவன்னெஞ்சம் புகுந்தும் என்சென்னித்திடரில்★
பாதவிலச்சினைவைத்தார் பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே. 8

††உறகலுறகலுறகல் ஒண்சுடராழியே! சங்கே!★
அறவெறிநாந்தகவாளே! அழகியசார்ங்கமே! தண்டே!★
இறவுபடாமலிருந்த எண்மருலோகபாலீர்காள்!★
பறவையரையா! வுறகல் பள்ளியறைகுறிக்கொண்மின். 9

††அரவத்தமளியினோடும் அழகியபாற்கடலோடும்★
அரவிந்தப்பாவையுந்தானும் அகம்படிவந்துபுகுந்து★
பரவைத்திரைபலமோதப் பள்ளிகொள்கின்றபிரானை★
பரவுகின்றான்விட்டுசித்தன் பட்டினங்காவற்பொருட்டே. 10

அடிவரவு:- நெய் சித்திரகுத்தன் வயிற்றில் மங்கிய மாணி உற்ற கொங்கை ஏதம் உறகல் அரவத்து துக்கச்சுழலையை.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

3 - ஆந்திருமொழி - துக்கச்சுழலையை

திருமாலிருஞ்சோலையெம்பெருமானைப் போகவொட்டேனென்று தடுத்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
(ஸஹானாராகம் — அடதாளம்)

††துக்கச்சுழலையைச்சூழ்ந்துகிடந்த வலையையறப்பறித்து★
புக்கினிற்புக்குன்னைக்கண்டுகொண்டேன் இனிப்போகவிடுவதுண்டே?★
மக்களறுவரைக்கல்லிடைமோத இழந்தவள்தன்வயிற்றில்★
சிக்கெனவந்து பிறந்து நின்றாய்! திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய்! 1

வளைத்துவைத்தேன்இனிப்போகலொட்டேன் உன்தனிந்திரஞாலங்களால்★
ஒளித்திடில்நின்திருவாணைகண்டாய் நீயொருவர்க்கும்மெய்யனல்லை★
அளித்தெங்கும்நாடும்நகரமும் தம்முடைத்தீவினைதீர்க்கலுற்று★
தெளித்துவலஞ்செய்யும்தீர்த்தமுடைத் திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய்! 2

††உனக்குப்பணிசெய்திருக்கும்தவமுடையேன் இனிப்போயொருவன்
தனக்குப்பணிந்து★ கடைத்தலைநிற்கை நின்சாயையழிவுகண்டாய்★
புனத்தினைகிள்ளிப்புதுவவிகாட்டி உன்பொன்னடிவாழ்கவென்று★
இனக்குறவர்புதியதுண்ணும் எழில்மாலிருஞ்சோலையெந்தாய்! 3

காதம்பலவுந்திரிந்துழன்றேற்கு அங்கோர்நிழலில்லைநீருமில்லை★ உன்
பாதநிழலல்லால்மற்றோருயிர்ப்பிடம் நானெங்கும்காண்கின்றிலேன்★
தூதுசென்றாய்குருபாண்டவர்க்காய் அங்கோர்பொய்ச்சுற்றம்பேசிச்சென்று★
பேதஞ்செய்தெங்கும்பிணம்படுத்தாய்! திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய்! 4

காலுமெழாகண்ணநீரும்நில்லா உடல்சோர்ந்துநடுங்கி★ குரல்
மேலுமெழாமயிர்க்கூச்சுமறா எனதோள்களும்வீழ்வொழியா★
மாலுகளாநிற்குமென்மனனே! உன்னைவாழத்தலைப்பெய்திட்டேன்★
சேலுகளாநிற்கும்நீள்சுனைசூழ் திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய்! 5

எருத்துக்கொடியுடையானும் பிரமனுமிந்திரனும்★ மற்றும்
ஒருத்தரும்இப்பிறவியென்னும்நோய்க்கு மருந்தறிவாருமில்லை★
மருத்துவனாய்நின்றமாமணிவண்ணா! மறுபிறவிதவிரத்
திருத்தி★ உன்கோயிற்கடைப்புகப்பெய் திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய்! 6

அக்கரையென்னுமனத்தக்கடலுளழுந்தி★ உன்பேரருளால்
இக்கரையேறியிளைத்திருந்தேனை அஞ்சேலென்றுகைகவியாய்★
சக்கரமும்தடக்கைகளும் கண்களும்பீதகவாடையொடும்★
செக்கர்நிறத்துச்சிவப்புடையாய்! திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய்! 7

எத்தனைகாலமுமெத்தனையூழியும் இன்றொடுநாளையென்றே★
இத்தனைகாலமும்போய்க்கிறிப்பட்டேன் இனியுன்னைப்போகலொட்டேன்★
மைத்துனன்மார்களைவாழ்வித்துமாற்றலர்நூற்றுவரைக்கெடுத்தாய்!★
சித்தம்நின்பாலதறிதியன்றே திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய்! 8

அன்றுவயிற்றிற்கிடந்திருந்தே அடிமைசெய்யலுற்றிருப்பன்★
இன்றுவந்திங்குன்னைக்கண்டுகொண்டேன் இனிப்போகவிடுவதுண்டே?★
சென்றங்குவாணனையாயிரந்தோளும் திருச்சக்கரமதனால்★
தென்றித்திசைதிசைவீழச்செற்றாய்! திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய்! 9

††சென்றுலகம்குடைந்தாடுஞ்சுனைத் திருமாலிருஞ்சோலைதன்னுள்
நின்றபிரான்★ அடிமேலடிமைத்திறம் நேர்படவிண்ணப்பஞ்செய்★
பொன்திகழ்மாடம்பொலிந்துதோன்றும் புதுவைக்கோன்விட்டுசித்தன்★
ஒன்றினோடொன்பதும்பாடவல்லார் உலகமளந்தான்தமரே. 10

அடிவரவு:- துக்கச்சுழலையை வளைத்து உனக்கு காதம் காலும் எருத்து அக்கரை எத்தனை அன்று சென்று சென்னி.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

4 - ஆந்திருமொழி - சென்னியோங்கு

எம்பெருமான் தமது திருவுள்ளத்திற் புகுந்தமையால் ஆழ்வார் தாம் பெற்ற நன்மைகளைக் கூறி உகத்தல்

[1]அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(ஸ்ரீராகம் — திரிபுடைதாளம்)

† † சென்னியோங்கு தண்திருவேங்கடமுடையாய்!★ உலகு
தன்னைவாழநின்றநம்பி! தாமோதரா! சதிரா!★
என்னையும்என்னுடைமையையும் உன்சக்கரப்பொறியொற்றிக்கொண்டு★
நின்னருளேபுரிந்திருந்தேன் இனியென்திருக்குறிப்பே? 1

பறவையேறுபரம்புருடா! நீயென்னைக்கைக்கொண்டபின்★
பிறவியென்னுங்கடலும்வற்றிப் பெரும்பதமாகின்றதால்★
இறவுசெய்யும்பாவக்காடு தீக்கொளீஇவேகின்றதால்★
அறிவையென்னுமமுதவாறு தலைப்பற்றிவாய்க்கொண்டதே. 2

எம்மனா! என்குலதெய்வமே! என்னுடை நாயகனே!★
நின்னுளேனாய்ப்பெற்றநன்மை இவ்வுலகினிலார்பெறுவார்?★
நம்மன் [1]போலேவீழ்த்தமுக்கும் நாட்டிலுள்ளபாவமெல்லாம்★
சும்மெனாதேகைவிட்டோடித் தூறுகள்பாய்ந்தனவே. 3

கடல்கடைந்தமுதங்கொண்டு கலசத்தைநிறைத்தாற்போல்★
உடலுருகிவாய்திறந்து மடுத்துன்னைநிறைத்துக்கொண்டேன்★
கொடுமைசெய்யும்கூற்றமும் என்கோலாடிகுறுகப்பெறா★
தடவரைத்தோட்சக்கரபாணீ! சார்ங்கவிற்சேவகனே. 4

பொன்னைக்கொண்டுரைகல்மீதே நிறமெழவுரைத்தாற்போல்★
உன்னைக்கொண்டேன்நாவகம்பால் மாற்றின்றியுரைத்துக்கொண்டேன்★
உன்னைக்கொண்டென்னுள்வைத்தேன் என்னையுமுன்னிலிட்டேன்★
என்னப்பா! என்னிருடீகேசா! என்னுயிர்க்காவலனே! 5

உன்னுடையவிக்கிரமம் ஒன்றொழியாமலெல்லாம்★
என்னுடையநெஞ்சகம்பால் சுவர்வழியெழுதிக்கொண்டேன்★
மன்னடங்கமழுவலங்கைக்கொண்ட இராமநம்பி!★
என்னிடைவந்தெம்பெருமான்! இனியெங்குப்போகின்றதே? 6

---

1 இப்பாசுரங்களைக் கலிநிலைத்துறையாகவும் அலகிடலாம்.

1 போல் என்பதும் பாடம்.

††பருப்பதத்துக்கயல்பொறித்த பாண்டியர்குலபதிபோல்★
திருப்பொலிந்தசேவடி என்சென்னியின்மேற்பொறித்தாய்★
மருப்பொசித்தாய்! மல்லடர்த்தாய்! என்றென்றுஉன்வாசகமே★
உருப்பொலிந்தநாவினேனை உனக்குரித்தாக்கினையே. 7

அனந்தன்பாலும்கருடன்பாலும் ஐதுநொய்தாகவைத்து★ என்
மனந்தனுள்ளேவந்துவைகி வாழச்செய்தாய்எம்பிரான்!★
நினைந்தென்னுள்ளேநின்றுநெக்குக் கண்கள்அசும்பொழுக★
நினைந்திருந்தேசிரமந்தீர்ந்தேன் நேமிநெடியவனே. 8

††பனிக்கடலிற்பள்ளிகோளைப் பழகவிட்டு★ ஓடிவந்து என்
மனக்கடலில்வாழவல்ல மாயமணாளநம்பீ!★
தனிக்கடலே! தனிச்சுடரே! தனியுலகே! என்றென்று★
உனக்கிடமாயிருக்க என்னையுனக்குரித்தாக்கினையே. 9

††தடவரைவாய்மிளிர்ந்துமின்னும் தவளநெடுங்கொடிப்போல்★
சுடரொளியாய்நெஞ்சினுள்ளே தோன்றுமென்சோதி நம்பீ!★
வடதடமும்வைகுந்தமும் மதிள்துவராபதியும்★
இடவகைகளிகழ்ந்திட்டு என்பாலிடவகைகொண்டனையே. 10

††வேயர்தங்கள்குலத்துதித்த விட்டுசித்தன்மனத்தே★
கோயில்கொண்டகோவலனைக் கொழுங்குளிர்முகில்வண்ணனை★
ஆயரேற்றையமரர்கோவை அந்தணர்தமமுதத்தினை★
சாயைபோலப்பாடவல்லார்தாமும் அணுக்கர்களே. 11

அடிவரவு:- சென்னி பறவை எம்மனா கடல் பொன் உன் பருப்பத அனந்தன் பனி தடவரை வேயர் மார்கழி.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி முற்றும்.

ஸ்ரீ:

ஆண்டாள் வைபவம்

கர்க்கடே பூர்வ பல்குந்யாம் துளஸீகாநநோத்பவாம்|
பாண்ட்யே விச்வம்பராம்கோதாம் வந்தே ஸ்ரீரங்கநாயகீம்.||

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் பெரியாழ்வார் நந்தவனத்தில் துளசி மலரில் கலி-98-ஆவதான நளவருடம் ஆடிமாதம் சுக்கில பட்சம் சதுர்த்தசி செவ்வாய்க்கிழமை கூடின பூர நக்ஷத்திரத்தில், பூமிப்பிராட்டியினம்சையாய், மனித இயற்கைப்பிறவி போலன்றி, ஆண்டாள் திருவவதரித்தருளினாள். ஸ்ரீதேவி, பூதேவிகளின் அம்சமென்றும் கூறுவர்.

பெரியாழ்வார் திருத்துழாய்ப் பாத்தியமைக்க, களைக்கொட்டு கொண்டு நந்தவனத்தைக் கொத்துகையில் அவதரித்தவள். அவதாரம் சனகன் மகள் சீதையினது போன்றது. பெரியாழ்வார் தனக்கு இறையருளால் கிடைத்த மகளை 'கோதை' என்று பெயரிட்டு மிக அருமையாக வளர்த்து வந்தார்.

திருத்துழாய் முளைவிடும் போதே தன் செம்மை, மணம் இவற்றை வெளிப்படுத்துவது போல், கோதையும் இளமை தொடங்கியே திருமாலிடம் பக்திப் பெருவேட்கை கொண்டு 'மானிடவற்கென்று பேச்சுப்படில் வாழகில்லேன்' என்று திருமாலையே மணக்க உறுதி பூண்டாள்.

ஆண்டாளின் பக்திப்பெருக்கு திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி என்ற நூல்களாக வடிவெடுத்தது. பெரியாழ்வார் வெளியில் சென்ற சமயம் பார்த்து, அவர் வடபெருங்கோயிலுடையானுக்காகப் புனைந்த மாலைகளைத் தான் அணிகலன்களுடன் அணிந்து "திருமாலுக்கு நேரொத்திருக்கின்றேனோ" என்று ஒப்பனை யழகைக் கண்ணாடியிலே பார்ப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டாள்.

ஆழ்வார் திரும்புவதற்கு முன் மாலைகளைக் களைந்து செண்டாகச் சுற்றிக் கூடையில் வைத்துவிடுவாள். ஒரு சமயம் விரைந்து மீண்டு வந்த ஆழ்வார் தன் மகளின் செய்கையை நேரில் கண்டு, மகளுக்கு இறைவனுக்கு அணிவிக்கும் மாலையை முன்பே அணிந்து பிறகு அவனுக்கு அளிப்பது குற்றமென்று அறிவுரை கூறி வடபெருங்கோயிலுடையானுக்கு மாலையை அன்று அணிவிக்காமல் மனம் நொந்து வாளாவிருந்து விட்டார்.

அன்று கனவில் வடபெருங்கோயிலுடையான் தோன்றி, "கோதை சூடிக் களைந்த மாலையே நறுமணம் மிகுத்து உகப்பாவது" என்று

ஆழ்வாருக்கு அறிவித்தனன், அன்று முதல் பெரியாழ்வார் கோதையின் சிறப்பைக் கேட்டு வியந்து இறைவனின் பிராட்டியினம்சமென்று கருதி 'ஆண்டாள்' என்றும் "சூடிக் கொடுத்த நாச்சியார்" என்றும் அவளை அழைக்கலாயினர்.

மணப்பருவம் வந்தவுடன் ஆழ்வார் தன் மகள் ஸ்ரீரங்கநாதனையே மணக்க விரும்புவதை அவளைக் கேட்டறிந்தார். ஸ்ரீரங்கநாதன் தனது கோயில் தொண்டர்களுக்குக் கனவில் தோன்றி தன் பல்லக்கை எடுத்துச் சென்று ஆண்டாளை அதிலேற்றி அழைத்து வர ஏவினான். ஆழ்வார் நம்பெருமாள் தொண்டர்கள் வரவைக் கண்டு வியந்து வடபெருங்கோயிலுடையானின் அனுமதிபெற்று ஆண்டாளுடன் பிரயாணமாயினார்.

கூடல்நாட்டரசன் ஸ்ரீவல்லபதேவனும் செய்தியறிந்து ஆண்டா திருக்கல்யாணத்தைச் சிறப்பாக நடத்த ஏற்பாடு செய்தனன் வழிநெடுகத் தோரணம் கட்டி, பந்தர் நாட்டி, வாழை கமுகு நாட்டி மணிச்சிவிகையில் மங்கல வாத்திய இசையுடன் ஆண்டாளை திருவரங்கத்தேற எழுந்தருளச் செய்தான்.

திருவரங்கம் பெரிய கோயிலை யடைந்ததும் அப்பெரி பெருமாளது பேரழகு மணப்பெண் கோலத்திலிருந்த ஆண்டாளை இரும்பைக் காந்தம் கவர்வது போல் கவர்ந்தது. அன்னநடையா பெருமானருகிற் சென்று திருவரங்கன் திருவடி வருட நாகணையை மிதித்தேறி அப்பெருமானுடன் கலந்து என்றும் பிரியாதிருப்பவளாயினாள்.

ஆழ்வார் திருவரங்கன் மாமனாராக அவனிடம் மரியாதைகள் பெற்று வில்லிபுத்தூர் திரும்பி தன் தொண்டைத் தொடர்ந்தார். எண்பத்தைந்தாண்டுகள் இனிது தொண்டு செய்து பெரும்பதமடைந்தார்.

திருவாடிப்பூரத்துச் செகத்துதித்தாள் வாழியே
திருப்பாவை முப்பதும் செப்பினாள் வாழியே
பெரியாழ்வார் பெற்றெடுத்த பெண்பிள்ளை வாழியே
பெரும்பூதூர் மாமுனிக்குப் பின்னானாள் வாழியே
ஒருநூற்றுநாற்பத்து மூன்றுரைத்தாள் வாழியே
உயரரங்கற்கே கண்ணி யுகந்தளித்தாள் வாழியே
மருவாரும் திருமல்லி வளநாடி வாழியே
வண்புதுவைநகர்க்கோதை மலர்ப்பதங்கள் வாழியே.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீஆண்டாள் அருளிச்செய்த

திருப்பாவை

ஆண்டாள் தனியன்கள்
(ஸ்ரீபராசரபட்டர் அருளிச்செய்தது)

நீளாதுங்கஸ்தநகிரிதடீஸுப்தமுத்போத்யக்ருஷ்ணம்
பாரார்த்த்யம்ஸ்வம்ச்ருதிசத: சிரஸ்ஸித்தமத்யாபயந்தி|
ஸ்வோச்சிஷ்டாயாம் ஸ்ரஜிநிகளிதம்யாபலாத்க்ருத்ய புங்க்தே
கோதாதஸ்யைநமஇதமிதம்பூயஏவாஸ்துபூய:||

(உய்யக்கொண்டார் அருளிச்செய்தவை)
இருவிகற்பநேரிசைவெண்பா

அன்னவயற்புதுவையாண்டாள்★ அரங்கற்குப்
பன்னுதிருப்பாவைப்பல்பதியம்★ - இன்னிசையால்
பாடிக்கொடுத்தாள் நற்பாமாலை★ பூமாலை
சூடிக்கொடுத்தாளைச் சொல்லு.

சூடிக்கொடுத்தசுடர்க்கொடியே!★ தொல்பாவை
பாடியருளவல்லபல்வளையாய்! - நாடிநீ
வேங்கடவற்கென்னைவிதியென்றவிம்மாற்றம்★
நாம்கடவாவண்ணமேநல்கு.

எட்டடிநாற்சீரொருவிகற்பக் கொச்சகக்கலிப்பா
(பிலஹரிராகம் — அடதாளம்)

††மார்கழித்திங்கள் மதிநிறைந்தநன்னாளால்★
நீராடப்போதுவீர் போதுமினோநேரிழையீர்!★
சீர்மல்குமாய்ப்பாடிச் செல்வச்சிறுமீர்காள்!★
கூர்வேற்கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன்குமரன்★
ஏரார்ந்தகண்ணி யசோதையிளஞ்சிங்கம்★
கார்மேனிச்செங்கண் கதிர்மதியம்போல்முகத்தான்★
நாராயணனே நமக்கேபறைதருவான்★
பாரோர்புகழப் படிந்தேலோரெம்பாவாய்.

(பந்துவராளிராகம் — ஆதிதாளம்)

வையத்துவாழ்வீர்காள்! நாமும்நம்பாவைக்கு★
செய்யும்கிரிசைகள் கேளீரோ★ பாற்கடலுள்
பையத்துயின்ற பரமனடிபாடி★
நெய்யுண்ணோம்பாலுண்ணோம் நாட்காலேநீராடி★
மையிட்டெழுதோம் மலரிட்டுநாம்முடியோம்★
செய்யாதனசெய்யோம் தீக்குறளைசென்றோதோம்★
ஐயமும்பிச்சையும் ஆந்தனையும்கைகாட்டி★
உய்யுமாறெண்ணி உகந்தேலோரெம்பாவாய். 2

(பந்துவராளிராகம் — திரிபுடைதாளம்)

††ஓங்கியுலகளந்த உத்தமன்பேர்பாடி★
நாங்கள்நம்பாவைக்குச் சாற்றிநீராடினால்★
தீங்கின்றிநாடெல்லாம் திங்கள்மும்மாரிபெய்து★
ஓங்குபெருஞ்செந்நெலூடு கயலுகள★
பூங்குவளைப்போதில் பொறிவண்டுகண்படுப்ப★
தேங்காதேபுக்கிருந்து சீர்த்தமுலைபற்றி
வாங்க★ குடம்நிறைக்கும் வள்ளற்பெரும்பசுக்கள்★
நீங்காதசெல்வம் நிறைந்தேலொரெம்பாவாய். 3

(காம்போதிராகம் — அடதாளம்)

ஆழிமழைக்கண்ணா! ஒன்றுநீகைகரவேல்★
ஆழியுள்புக்கு முகந்துகொடார்த்தேறி★
ஊழிமுதல்வனுருவம்போல்மெய்கறுத்து★
பாழியந்தோளுடைப் பற்பநாபன்கையில்★
ஆழிபோல்மின்னி வலம்புரிபோல்நின்றதிர்ந்து★
தாழாதேசார்ங்கமுதைத்த சரமழைபோல்★
வாழவுலகினிற்பெய்திடாய்★ நாங்களும்
மார்கழிநீராட மகிழ்ந்தேலோரெம்பாவாய். 4

(தோடிராகம் — ரூபகதாளம்)

மாயனை மன்னுவடமதுரைமைந்தனை★
தூயபெருநீர் யமுனைத்துறைவனை★
ஆயர்குலத்தினில்தோன்றும் [1]அணிவிளக்கை★
தாயைக்குடல்விளக்கஞ்செய்த தாமோதரனை★

1 மணிவிளக்கை என்பதும் பாடம்

தூயோமாய்வந்துநாம் தூமலர் தூவித்தொழுது★
வாயினாற்பாடி மனத்தினாற்சிந்திக்க★
போயபிழையும் புகுதருவான்நின்றனவும்★
தீயினில்தூசாகும் செப்பேலோரெம்பாவாய். 5

(பூபாளராகம் — ஆதிதாளம்)

புள்ளும் [1]சிலம்பினகாண் புள்ளரையன் [2]கோயில்★
வெள்ளைவிளிசங்கின் பேரரவம்கேட்டிலையோ?★
பிள்ளாய்! எழுந்திராய் பேய்முலைநஞ்சுண்டு★
கள்ளச்சகடம் கலக்கழியக்காலோச்சி★
வெள்ளத்தரவில் துயிலமர்ந்தவித்தினை★
உள்ளத்துக்கொண்டு முனிவர்களும்யோகிகளும்★
மெள்ளவெழுந்து அரியென்றபேரரவம்★
உள்ளம்புகுந்து குளிர்ந்தேலோரெம்பாவாய். 6

(பூபாளராகம் — ரூபகதாளம்)

கீசுகீசென்றெங்கும் ஆனைச்சாத்தன்★ கலந்து
பேசினபேச்சரவம் கேட்டிலையோ? பேய்ப்பெண்ணே!★
காசும்பிறப்பும் கலகலப்பக்கைபேர்த்து★
வாசநறுங்குழலாய்ச்சியர்★ மத்தினால்
ஓசைபடுத்த தயிரரவம்கேட்டிலையோ?★
நாயகப்பெண்பிள்ளாய்! நாராயணன்மூர்த்தி★
கேசவனைப்பாடவும் நீகேட்டேகிடத்தியோ?★ 7
தேசமுடையாய்! திறவேலோரெம்பாவாய்.

(பூபாளராகம் — ஆதிதாளம்)

கீழ்வானம்வெள்ளென் றெருமைசிறுவீடு★
மேய்வான்பரந்தனகாண் மிக்குள்ளபிள்ளைகளும்★
போவான்போகின்றாரைப் போகாமற்காத்து★ உன்னைக்
கூவுவான்வந்துநின்றோம்★ கோதுகலமுடைய
பாவாய்! எழுந்திராய் பாடிப்பறைகொண்டு★
மாவாய்பிளந்தானை மல்லரைமாட்டிய★
தேவாதிதேவனைச் சென்றுநாம்சேவித்தால்★
ஆவாவென்றாராய்ந் தருளேலோரெம்பாவாய். 8

---

1 சிலும்பின என்றும் பாடம்
2 கோயிலில் என்பதும் பாடம்

(மோஹநராகம் — ஆதிதாளம்)

தூமணிமாடத்துச் சுற்றும்விளக்கெரிய★
தூபம்கமழத் துயிலணைமேல்கண்வளரும்★
மாமான்மகளே! மணிக்கதவந்தாள்திறவாய்★
மாமீர்! அவளையெழுப்பீரோ?★ [1]உன்மகள்தான்
ஊமையோ? அன்றிச்செவிடோ? அனந்தலோ?★
ஏமப்பெருந்துயில் மந்திரப்பட்டாளோ?★
மாமாயன்மாதவன் வைகுந்தனென்றென்று★
நாமம்பலவும் நவின்றேலோரெம்பாவாய். 9

(அஸாவேரிராகம் — ஆதிதாளம்)

நோற்றுச்சுவர்க்கம் புகுகின்றவம்மனாய்!★
மாற்றமும்தாராரோ? வாசல்திறவாதார்★
நாற்றத்துழாய்முடி நாராயணன்★ நம்மால்
போற்றப்பறைதரும் புண்ணியனால்★ பண்டொருநாள்
கூற்றத்தின்வாய்வீழ்ந்த கும்பகரணனும்★
தோற்றுமுனக்கே பெருந்துயில்தான்தந்தானோ?★
ஆற்றவனந்தலுடையாய்! அருங்கலமே!★
தேற்றமாய்வந்து திறவேலோரெம்பாவாய். 10

(ஸஹாநராகம் — திரிபுடைதாளம்)

கற்றுக்கறவைக் கணங்கள்பலகறந்து★
செற்றார்திறலழியச் சென்றுசெருச்செய்யும்★
குற்றமொன்றில்லாத கோவலர்தம்பொற்கொடியே!★
புற்றரவல்குற் புனமயிலே! போதராய்★
சுற்றத்துத்தோழிமாரெல்லாரும்வந்து★ நின்
முற்றம்புகுந்து முகில்வண்ணன்பேர்பாட★
சிற்றாதேபேசாதே செல்வப்பெண்டாட்டி!★ நீ
எற்றுக்குறங்கும் பொருளேலோரெம்பாவாய். 11

(கேதாரகௌளராகம் — ஆதிதாளம்)

கனைத்திளங்கற்றெருமை கன்றுக்கிரங்கி★
நினைத்துமுலைவழியே நின்றுபால்சோர★
நனைத்தில்லம்சேறாக்கும் நற்செல்வன்தங்காய்!★
பனித்தலைவீழ நின்வாசற்கடைபற்றி★

1. உம்மகள் என்பதும் பாடம்

சினத்தினால்தென்னிலங்கைக் கோமானைச்செற்ற★
மனத்துக்கினியானைப் பாடவும்நீவாய்திறவாய்★
இனித்தானெழுந்திராய் ஈதென்னபேருறக்கம்?★
அனைத்தில்லத்தாரு மறிந்தேலோரெம்பாவாய். 12

(அடாணாராகம் — ரூபகதாளம்)

புள்ளின்வாய்கீண்டானைப் பொல்லாவரக்கனை★
கிள்ளிக்களைந்தானைக் கீர்த்திமைபாடிப்போய்★
பிள்ளைகளெல்லாரும் பாவைக்களம்புக்கார்★
வெள்ளியெழுந்து வியாழ [1]முறங்கிற்று★
புள்ளும்சிலம்பினகாண் போதரிக்கண்ணினாய்!★
குள்ளக்குளிரக் குடைந்துநீராடாதே★
பள்ளிக்கிடத்தியோ? பாவாய்! நீநன்னாளால்★
கள்ளந்தவிர்ந்து கலந்தேலோரெம்பாவாய். 13

(ஸாரங்காராகம் — ஆதிதாளம்)

உங்கள்புழைக்கடைத் தோட்டத்துவாவியுள்★
செங்கழுநீர்வாய்நெகிழ்ந்து ஆம்பல்வாய்கூம்பினகாண்★
செங்கற்பொடிக்கூறை வெண்பல்தவத்தவர்★
தங்கள்திருக்கோயில் சங்கிடுவான் [2]போதந்தார்★
எங்களைமுன்ன மெழுப்புவான்வாய்பேசும்★
நங்காய்! எழுந்திராய் நாணாதாய்! நாவுடையாய்!★
சங்கொடுசக்கரம் ஏந்தும்தடக்கையன்★
பங்கயக்கண்ணானைப் பாடேலோரெம்பாவாய். 14

(சௌராஷ்ட்ரராகம் — அடதாளம்)

எல்லே! இளங்கிளியே! இன்னமுறங்குதியோ?★
சில்லென்றழையேன்மின்! நங்கைமீர்! போதர்கின்றேன்★
வல்லையுன்கட்டுரைகள் பண்டேயுன்வாயறிதும்★
வல்லீர்கள்நீங்களே நானேதானாயிடுக★
ஒல்லைநீபோதாய் உனக்கென்ன [3]வேறுடையை★
எல்லாரும்போந்தாரோ? போந்தார்போந்தெண்ணிக்கொள்★
வல்லானைகொன்றானை மாற்றாரைமாற்றழிக்க
வல்லானை★ மாயனைப் பாடேலோரெம்பாவாய். 15

---

1. இறங்கிற்று என்றும் பாடம்
2. போகின்றார் என்பர் சிலர்.
3. வேறுடைமை என்பதும் பாடம்

(யமுனாகல்யாணிராகம் — ஆதிதாளம்)

††நாயகனாய்நின்ற நந்தகோபனுடைய
கோயில்காப்பானே!★ கொடித்தோன்றும் தோரண
வாயில்காப்பானே!★ மணிக்கதவம்தாள்திறவாய்★
ஆயர்சிறுமியரோமுக்கு★ அறைபறை
மாயன்மணிவண்ணன் நென்னலேவாய்நேர்ந்தான்★
தூயோமாய்வந்தோம் [1]துயிலெழப்பாடுவான்★
வாயால்முன்னமுன்னம் மாற்றாதேயம்மா!★ நீ
நேயநிலைக்கதவம் நீக்கேலோரெம்பாவாய். 16

(யமுனாகல்யாணிராகம் — ரூபகதாளம்)

அம்பரமேதண்ணீரே சோறேயறஞ்செய்யும்★
எம்பெருமான்! நந்தகோபாலா! எழுந்திராய்★
கொம்பனார்க்கெல்லாம் கொழுந்தே! குலவிளக்கே!★
எம்பெருமாட்டி! யசோதாய்! அறிவுறாய்★
அம்பரமூடறுத்தோங்கி உலகளந்த★
உம்பர்கோமானே! உறங்காதெழுந்திராய்★
செம்பொற்கழலடிச் செல்வா! பலதேவா!★
உம்பியும்நீயும் உறங்கேலோரெம்பாவாய். 17

(ஸாவேரிராகம் — ஆதிதாளம்)

††உந்துமதகளிற்றன் ஓடாததோள்வலியன்★
நந்தகோபாலன்மருமகளே! நப்பின்னாய்!★
கந்தங்கமழுங்குழலீ! கடைதிறவாய்★
வந்தெங்குங் கோழியழைத்தனகாண்★ மாதவிப்
பந்தல்மேல் பல்கால்குயிலினங்கள்கூவினகாண்★
பந்தார்விரலி! உன்மைத்துனன்பேர்பாட★
செந்தாமரைக்கையால் சீரார்வளையொலிப்ப★
வந்துதிறவாய் மகிழ்ந்தேலோரெம்பாவாய். 18

(ஸ்ரீராகம் — ஆதிதாளம்)

குத்துவிளக்கெரியக் கோட்டுக்காற்கட்டில்மேல்★
மெத்தென்ற பஞ்சசயனத்தின்மேலேறி★
கொத்தலர்பூங்குழல் நப்பின்னைகொங்கைமேல்★
வைத்துக்கிடந்த மலர்மார்பா! வாய்திறவாய்★

---

1. துயிலெழல் என்பதும் பாடம்

மைத்தடங்கண்ணினாய்! நீஉன்மணாளனை★
எத்தனைபோதும் துயிலெழவொட்டாய்காண்★
எத்தனையேலும் பிரிவாற்றகில்லாயால்★
தத்துவமன்று தகவேலோரெம்பாவாய். 19

(தேசிராகம் — ஆதிதாளம்)

முப்பத்துமூவ ரமரர்க்குமுன்சென்று★
கப்பந்தவிர்க்குங்கலியே! துயிலெழாய்★
செப்பமுடையாய்! திறலுடையாய்!★ செற்றார்க்கு
வெப்பங்கொடுக்கும் விமலா! துயிலெழாய்★
செப்பன்னமென்முலைச் செவ்வாய்ச்சிறுமருங்குல்★
நப்பின்னைநங்காய்! திருவே! துயிலெழாய்★
உக்கமுந்தட்டொளியுந் தந்துஉன்மணாளனை★
இப்போதே எம்மைநீராட்டேலோரெம்பாவாய். 20

(காம்போதிராகம் — ஆதிதாளம்)

ஏற்றகலங்கள் எதிர்பொங்கிமீதளிப்ப★
மாற்றாதேபால்சொரியும் வள்ளற்பெரும்பசுக்கள்★
ஆற்றப்படைத்தான்மகனே! அறிவுறாய்★
ஊற்றமுடையாய்! பெரியாய்!★ உலகினில்
தோற்றமாய்நின்ற சுடரே! துயிலெழாய்★
மாற்றாருனக்கு வலிதொலைந்துன்வாசற்கண்★
ஆற்றாதுவந்து உன்னடிபணியுமாபோலே★
போற்றியாம்வந்தோம் புகழ்ந்தேலோரெம்பாவாய். 21

(பைரவி ராகம் — ஆதிதாளம்)

அங்கண்மாஞாலத்தரசர்★ அபிமான
பங்கமாய்வந்து நின்பள்ளிக்கட்டிற்கீழே★
சங்கமிருப்பார்போல் வந்துதலைப்பெய்தோம்★
கிங்கிணிவாய்ச்செய்த தாமரைப்பூப்போலே★
செங்கண்சிறுச்சிறிதே எம்மேல்விழியாவோ?★
திங்களுமாதித்தியனும் எழுந்தாற்போல்★
அங்கணிரண்டுங்கொண்டு எங்கள்மேல்நோக்குதியேல்★
எங்கள்மேல்சாபம் இழிந்தேலோரெம்பாவாய். 22

(அடாணா ராகம் — ஆதிதாளம்)

††மாரிமலைமுழைஞ்சில் மன்னிக்கிடந்துறங்கும்★
சீரியசிங்கம் அறிவுற்றுத்தீவிழித்து★
வேரிமயிர்பொங்க எப்பாடும்பேர்ந்துதறி★
மூரிநிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டு★

போதருமாபோலே நீபூவைப்பூவண்ணா!★ உன்
கோயில்நின்று இங்ஙனேபோந்தருளி★ கோப்புடைய
சீரியசிங்காசனத்திருந்து★ யாம்வந்த
காரியமாராய்ந்தரு ளேலோரெம்பாவாய். 23

(பியாகடை ராகம் — ஆதிதாளம்)

††அன்றிவ்வுலகமளந்தாய்! அடிபோற்றி★
சென்றங்குத்தென்னிலங்கைசெற்றாய்! திறல்போற்றி★
பொன்றச்சகடமுதைத்தாய்! புகழ்போற்றி★
கன்றுகுணிலாவெறிந்தாய்! கழல்போற்றி★
குன்றுகுடையாவெடுத்தாய்! குணம்போற்றி★
வென்றுபகைகெடுக்கும் நின்கையில்வேல்போற்றி★
என்றென்றுன்சேவகமே ஏத்திப்பறைகொள்வான்★
இன்றுயாம்வந்தோம் இரங்கேலோரெம்பாவாய். 24

(சங்கராபரண ராகம் — ஆதிதாளம்)

ஒருத்திமகனாய்ப்பிறந்து★ ஓரிரவில்
ஒருத்திமகனாய் ஒளித்துவளரத்★
தரிக்கிலானாகித் தான்தீங்குநினைந்த★
கருத்தைப்பிழைப்பித்துக் கஞ்சன்வயிற்றில்★
நெருப்பென்னநின்ற நெடுமாலே!★ உன்னை
அருத்தித்துவந்தோம் பறைதருதியாகில்★
திருத்தக்கசெல்வமும் சேவகமும்யாம்பாடி★
வருத்தமும்தீர்ந்து மகிழ்ந்தேலோரெம்பாவாய். 25

(ஆரபிராகம் — ஆதிதாளம்)

மாலே! மணிவண்ணா! மார்கழிநீராடுவான்★
மேலையார் [1]செய்வனகள் வேண்டுவனகேட்டியேல்★
ஞாலத்தையெல்லாம் நடுங்கமுரல்வன★
பாலன்னவண்ணத்து உன்பாஞ்சசன்னியமே★
போல்வனசங்கங்கள் போய்ப்பாடுடையனவே★
சாலப்பெரும்பறையே பல்லாண்டிசைப்பாரே★
கோலவிளக்கே கொடியேவிதானமே★
ஆலினிலையாய்! அருளேலோரெம்பாவாய். 26

1. செய்வினைகள் என்பது சிலர் பாடம்

(ஆநந்தபைரவி ராகம் — ஆதிதாளம்)

††கூடாரைவெல்லும்சீர்க் கோவிந்தா!★ உந்தன்னைப்
பாடிப்பறைகொண்டு யாம்பெறுசம்மானம்★
நாடுபுகழும் பரிசினால்நன்றாக★
சூடகமேதோள்வளையே தோடேசெவிப்பூவே★
பாடகமேயென்றனைய பல்கலனும்யாமணிவோம்★
ஆடையுடுப்போம் அதன்பின்னேபாற்சோறு★
மூடநெய்பெய்து முழங்கைவழிவாரக்★
கூடியிருந்து குளிர்ந்தேலோரெம்பாவாய். 27

(தந்யாசி ராகம் — ஆதிதாளம்)

††கறவைகள்பின்சென்று கானஞ்சேர்ந்துண்போம்★
அறிவொன்றுமில்லாத ஆய்க்குலத்து★ உந்தன்னைப்
பிறவிபெறுந்தனை புண்ணியம்யாமுடையோம்★
[1]குறைவொன்றுமில்லாத கோவிந்தா!★ உந்தன்னோடு
உறவேல்நமக்கு இங்கொழிக்கவொழியாது★
அறியாதபிள்ளைகளோம் அன்பினால்★ உந்தன்னைச்
சிறுபேரழைத்தனவும் சீறியருளாதே★
இறைவா! நீதாராய் பறையேலோரெம்பாவாய். 28

(கல்யாணி ராகம் — ஆதிதாளம்)

††சிற்றஞ் [2]சிறுகாலே வந்துன்னைச்சேவித்து★ உன்
பொற்றாமரையடியே போற்றும்பொருள்கேளாய்★
பெற்றம்மேய்த்துண்ணுங் குலத்தில் [3]பிறந்து★ நீ
குற்றேவலெங்களைக் கொள்ளாமற்போகாது★
இற்றைப்பறைகொள்வா னன்றுகாண்கோவிந்தா!★
எற்றைக்கும் ஏழேழ்பிறவிக்கும்★ உந்தன்னோடு
உற்றோமேயாவோம் உனக்கேநாமாட்செய்வோம்★
மற்றைநங்காமங்கள் மாற்றேலோரெம்பாவாய். 29

1. குறைவொன்றிலாத கோவிந்தாவுன்தன்னோடு, குறைவொன்றுமில்லாத கோவிந்தாவுன்னோடு என்பவை வெண்டளைக்குப் பொருந்தும்.
2. சிறுகாலை என்றும் ஓதுவர்
3. பிறந்த என்பதும் பாடம்

(சுருட்டி ராகம் — ரூபகதாளம்)

††வங்கக்கடல்கடைந்த மாதவனைக்கேசவனை★
திங்கள்திருமுகத்துச் சேயிழையார்சென்றிறைஞ்சி★
அங்கப்பறைகொண்டவாற்றை★ அணிபுதுவைப்
பைங்கமலத்தண்தெரியற் பட்டர்பிரான்கோதை சொன்ன★
சங்கத்தமிழ்மாலை முப்பதும்தப்பாமே★
இங்கிப்பரிசுரைப்பார் ஈரிரண்டுமால்வரைத்தோள்★
செங்கண்திருமுகத்துச் செல்வத்திருமாலால்★
எங்கும்திருவருள்பெற்று இன்புறுவரெம்பாவாய். 30

அடிவரவு:- மார்கழி வையத்து ஓங்கி ஆழி மாயன் புள்ளும் கீசு கீழ்வானம் தூமணி நோற்று கற்று கனைத்து புள்ளின் உங்கள் எல்லே நாயகன் அம்பரம் உந்து குத்து முப்பத்து ஏற்ற அங்கண் மாரி அன்று ஒருத்தி மாலே கூடாரை கறவை சிற்றம் வங்கம் தை.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்

திருப்பாவை முற்றும்.

கோதை பிறந்தவூர் கோவிந்தன்வாழுமூர்★
சோதி மணிமாடந் தோன்றுமூர்★
நீதியால் நல்லபத்தர்வாழுமூர் நான்மறைகளோதுமூர்★
வில்லிபுத்தூர் வேதக்கோனூர்.

பாதகங்கள் தீர்க்கும் பரமனடிகாட்டும்★
வேதமனைத்துக்கும் வித்தாகும்★ கோதை தமிழ்
ஐயைந்துமைந்தும் அறியாத மானிடரை★
வையம் சுமப்பதும் வம்பு.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீஆண்டாள் அருளிச்செய்த

நாச்சியார் திருமொழி

தனியன்

(திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் அருளிச்செய்தது)

கட்டளைக்கலித்துறை

[1]கோலச்சுரிசங்கைமாயன்செவ்வாயின்குணம்வினவும்
சீலத்தனள்★ தென்திருமல்லிநாடி★ செழுங்குழல்மேல்
மாலைத்தொடை தென்னரங்கருக்கீயும்மதிப்புடைய
சோலைக்கிளி★ அவள்தூயநற்பாதம்துணைநமக்கே.

இருவிகற்பநேரிசைவெண்பா

அல்லிநாள் தாமரைமேலாரணங்கினின்துணைவி★
மல்லிநாடாண்டமடமயில் – மெல்லியலாள்★
ஆயர்குலவேந்தனாகத்தாள்★ தென்புதுவை
வேயர்பயந்த விளக்கு.

---

1. இந்தத்தனியன் முதல் வானமாமலைஜீயர் ஸ்வாமி அருளியது. பாண்டியநாட்டில் வழங்குகிறது.

1 - ஆந்திருமொழி - தையொருதிங்கள்

கண்ணனிடம் சேர்க்கும்படி காமனைத் தொழுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(ஸாவேரி ராகம் — ஆதிதாளம்)

††தையொருதிங்களும்தரைவிளக்கித்
தண்மண்டலமிட்டுமாசிமுன்னாள்★
ஐயநுண்மணற்கொண்டுதெருவணிந்து
அழகினுக்கலங்கரித்தனங்கதேவா!★
உய்யவுமாங்கொலோவென்றுசொல்லி
உன்னையுமும்பியையுந்தொழுதேன்★
வெய்யதோர்தழலுமிழ்சக்கரக்கை
வேங்கடவற்கென்னைவிதிக்கிற்றியே. 1

வெள்ளைநுண்மணற்கொண்டுதெருவணிந்து
வெள்வரைப்பதன்முன்னம்துறைபடிந்து★
முள்ளுமில்லாச்சுள்ளியெரிமடுத்து
முயன்றுன்னைநோற்கின்றேன்காமதேவா!★
கள்ளவிழ்பூங்கணைதொடுத்துக்கொண்டு
கடல்வண்ணனென்பதோர்பேரெழுதி★
புள்ளினைவாய்பிளந்தானென்பது ஓர்
இலக்கினில்புகவென்னையெய்கிற்றியே. 2

மத்தநன்னறுமலர்முருக்கமலர்கொண்டு
முப்போதுமுன்னடிவணங்கி★
தத்துவமிலியென்றுநெஞ்செரிந்து
வாசகத்தழித்துஉன்னைவைதிடாமே★
கொத்தலர்பூங்கணைதொடுத்துக்கொண்டு
கோவிந்தனென்பதோர்பேரெழுதி★
வித்தகன்வேங்கடவாணனென்னும்
விளக்கினிற்புகவென்னைவிதிக்கிற்றியே. 3

சுவரில்புராண! நின்பேரெழுதிச்
சுறவநற்கொடிக்களுந்துரங்கங்களும்★
கவரிப்பிணாக்களுங்கருப்புவில்லும்
காட்டித்தந்தேன் கண்டாய்காமதேவா!★

அவரைப்பிராயந்தொடங்கி என்றும்
ஆதரித்தெழுந்தஎன்தடமுலைகள்★
துவரைப்பிரானுக்கேசங்கற்பித்துத்
தொழுதுவைத்தேனொல்லைவிதிக்கிற்றியே. 4

வானிடைவாழுமவ்வானவர்க்கு
மறையவர்வேள்வியில்வகுத்தவவி★
கானிடைத்திரிவதோர்நரிபுகுந்து
கடப்பதும்மோப்பதும்செய்வதொப்ப★
ஊனிடையாழிசங்குத்தமர்க்கென்று
உன்னித்தெழுந்தஎன்தடமுலைகள்★
மானிடவர்க்கென்றுபேச்சுப்படில்
வாழகில்லேன்கண்டாய்மன்மதனே! 5

உருவுடையாரிளையார்கள்நல்லார்
ஓத்துவல்லார்களைக்கொண்டு★ வைகல்
தெருவிடையெதிர்கொண்டு பங்குனிநாள்
திருந்தவேநோற்கின்றேன்காமதேவா!★
கருவுடைமுகில்வண்ணன்காயாவண்ணன்
கருவிளைபோல்வண்ணன்★ கமலவண்ணத்
திருவுடைமுகத்தினில்திருக்கண்களால்
திருந்தவேநோக்கெனக்கருள்கண்டாய். 6

காயுடைநெல்லொடுகரும்பமைத்துக்
கட்டியரிசியவலமைத்து★
வாயுடைமறையவர்மந்திரத்தால்
மன்மதனே! உன்னைவணங்குகின்றேன்★
தேசமுன்னளந்தவன்திரிவிக்கிரமன்
திருக்கைகளாலென்னைத்தீண்டும்வண்ணம்★
சாயுடைவயிறுமென்தடமுலையும்
தரணியில்தலைப்புகழ்தரக்கிற்றியே. 7

மாசுடையுடம்பொடுதலையுலறி
வாய்ப்புறம்வெளுத்துஒருபோதுமுண்டு★
தேசுடைத்திறலுடைக்காமதேவா!
நோற்கின்றநோன்பினைக்குறிக்கொள்கண்டாய்★
பேசுவதொன்றுண்டிங்கெம்பெருமான்
பெண்மையைத்தலையுடைத்தாக்கும்வண்ணம்★
கேசவநம்பியைக்கால்பிடிப்பா
ளென்னும் இப்பேறெனக்கருள்கண்டாய். 8

தொழுதுமுப்போதும்உன்னடிவணங்கித்
தூமலர்தூய்த்தொழுதேத்துகின்றேன்★
பழுதின்றிப்பார்க்கடல்வண்ணனுக்கே
பணிசெய்துவாழப்பெறாவிடில்நான்★
அழுதழுதலமந்தம்மாவழங்க
ஆற்றவுமதுவுனக்குஉறைக்குங்கண்டாய்★
உழுவதோரெருத்தினைநுகங்கொடுபாய்ந்து
ஊட்டமின்றித்துரந்தாலொக்குமே. 9

††கருப்புவில்மலர்க்கணைக்காமவேளைக்
கழலிணைபணிந்து அங்கோர்கரியலற★
மருப்பினையொசித்துப்புள்வாய்பிளந்த
மணிவண்ணற்கென்னைவகுத்திடென்று★
பொருப்பன்னமாடம்பொலிந்துதோன்றும்
புதுவையர்கோன்விட்டுசித்தன்கோதை★
விருப்புடையின்தமிழ்மாலைவல்லார்
விண்ணவர்கோனடிநண்ணுவரே. 10

அடிவரவு:- தை வெள்ளை மத்தம் சுவரில் வானிடை உரு காயுடை மாசுடை தொழுத கருப்பு நாமம்.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

2 - ஆந்திருமொழி - நாமமாயிரம்

இடைப்பெண்கள் சிற்றில்சிதைக்கவேண்டா வென்று கண்ணனை வேண்டுதல்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
(யமுனாகல்யாணி ராகம் — திரிபுடைதாளம்)

††நாமமாயிரமேத்தநின்ற நாராயணா! நரனே!★ உன்னை
மாமிதன்மகனாகப்பெற்றால் எமக்குவாதைதவிருமே★
காமன்போதருகாலமென்று பங்குனிநாள்கடைபாரித்தோம்★
தீமைசெய்யுஞ்சிரீதரா! எங்கள்சிற்றில்வந்துசிதையேலே. 1

இன்றுமுற்றும்முதுகுநோவ இருந்திழைத்தவிச்சிற்றிலை★
நன்றுங்கண்ணுறநோக்கி நாம்கொளுமார்வந்தன்னைத்தணிகிடாய்★
அன்றுபாலகனாகி ஆலிலைமேல்துயின்றஎம்மாதியாய்!★
என்றுமுன்தனக்கெங்கள்மேல் இரக்கமெழாததெம்பாவமே. 2

குண்டுநீருறைகோளரீ! மதயானைகோள்விடுத்தாய்!★ உன்னைக்
கண்டுமாலுறுவோங்களைக் கடைக்கண்களாலிட்டுவாதியேல்★
வண்டல்நுண்மணல்தெள்ளி யாம்வளைக்கைகளால்சிரமப்பட்டோம்★
தெண்திரைக்கடற்பள்ளியாய்! எங்கள்சிற்றில்வந்துசிதையேலே. 3

பெய்யுமாமுகில்போல்வண்ணா! உன்தன்பேச்சுஞ்செய்கையும்★ எங்களை
மையலேற்றிமயக்க உன்முகம்மாயமந்திரந்தான்கொலோ?★
நொய்யர்பிள்ளைகளென்பதற்கு உன்னைநோவநாங்களுரைக்கிலோம்★
செய்யதாமரைக்கண்ணினாய்! எங்கள்சிற்றில்வந்துசிதையேலே. 4

வெள்ளைநுண்மணற்கொண்டு சிற்றில்விசித்திரப்பட★ வீதிவாய்த்
தெள்ளிநாங்களிழைத்தகோலம் அழித்தியாகிலும் உன்தன்மேல்★
உள்ளமோடியுருகலல்லால் உரோடமொன்றுமிலோங் கண்டாய்★
கள்ளமாதவா! கேசவா! உன்முகத்தனகண்களல்லவே. 5

முற்றிலாதபிள்ளைகளோம் முலைபோந்திலாதோமை★ நாள்தொறும்
சிற்றில்மேலிட்டுக்கொண்டு நீசிறிதுண்டுதிண்ணென நாமது
கற்றிலோம்★ கடலையடைத்தரக்கர்குலங்களை முற்றவும்
செற்று★ இலங்கையைப்பூசலாக்கியசேவகா! எம்மைவாதியேல். 6

பேதநன்கறிவார்களோடு இவைபேசினால்பெரிதின்சுவை★
யாதுமொன்றறியாதபிள்ளைகளோமை நீநலிந்தென்பயன்?★
ஓதமாகடல்வண்ணா! உன்மணவாட்டிமாரொடுசூழறும்★
சேதுபந்தந்திருத்தினாய்! எங்கள்சிற்றில்வந்துசிதையேலே. 7

வட்டவாய்ச்சிறுதூதையோடு சிறுசுளகும்மணலுங்கொண்டு★
இட்டமாவிளையாடுவோங்களைச் சிற்றிலீடழித்தென்பயன்?★
தொட்டுதைத்துநலியேல்கண்டாய் சுடர்ச்சக்கரங்கையிலேந்தினாய்!★
கட்டியுங்கைத்தால் இன்னாமையறிதியேகடல்வண்ணனே! 8

முற்றத்தூடுபுகுந்து நின்முகங்காட்டிப்புன்முறுவல்செய்து★
சிற்றிலோடெங்கள்சிந்தையும் சிதைக்கக்கடவையோ? கோவிந்தா!★
முற்றமண்ணிடந்தாவி விண்ணுறநீண்டளந்து கொண்டாய்★ எம்மைப்
பற்றிமெய்ப்பிணக்கிட்டக்கால் இந்தப்பக்கம்நின்றவரென்சொல்லார்? 9

††சிதைவாயமுதமுண்டாய்! எங்கள்சிற்றில்நீசிதையேலென்று★
வீதிவாய்விளையாடும் ஆயர்சிறுமியர்மழலைச்சொல்லை★
வேதவாய்த்தொழிலார்கள்வாழ் வில்லிபுத்தூர்மன் விட்டுசித்தன்தன்★
கோதைவாய்த்தமிழ்வல்லவர் குறைவின்றிவைகுந்தஞ்சேருவரே. 10

அடிவரவு:- நாமம் இன்று குண்டு பெய்யும் வெள்ளை முற்றிலாத பேதம் வட்டம் முற்றத்தூடு சிதை கோழி.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

3 - ஆந்திருமொழி - கோழியழைப்பதன் முன்னம்

கன்னியர் கண்ணன் கவர்ந்த கூறைகளை இரத்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(செஞ்சுருட்டி ராகம் — அடதாளம்)

††கோழியழைப்பதன்முன்னம் குடைந்துநீராடுவான்போந்தோம்★
ஆழியஞ்செல்வனெழுந்தான் அரவணைமேற்பள்ளிகொண்டாய்!★
ஏழைமையாற்றவும்பட்டோம் இனியென்றும் பொய்கைக்குவாரோம்★
தோழியும்நானுந்தொழுதோம் துகிலைப்பணித்தருளாயே. 1

இதுவென்புகுந்ததிங்கந்தோ! இப்பொய்கைக்கெவ்வாறு வந்தாய்?★
மதுவின்துழாய்முடிமாலே! மாயனே! எங்களமுதே?★
விதியின்மையாலதுமாட்டோம் வித்தகப்பிள்ளாய்! விரையேல்★
குதிகொண்டரவில்நடித்தாய்! குருந்திடைக்கூறைபணியாய். 2

எல்லே! ஈதென்னஇளமை? எம்மனைமார்காணிலொட்டார்★
பொல்லாங்கீதென்றுகருதாய் பூங்குருந்தேறியிருத்தி★
வில்லாலிலங்கை [1]யழித்தாய்! நீ வேண்டியதெல்லாம்தருவோம்★
பல்லாருங்காணாமேபோவோம் பட்டைப்பணித்தருளாயே. 3

பரக்கவிழித்தெங்கும்நோக்கிப் பலர்குடைந்தாடுஞ்சுனையில்★
அரக்கநில்லாகண்ணநீர்கள் அலமருகின்றவாபாராய்★
இரக்கமேலொன்றுமிலாதாய்! இலங்கையழித்தபிரானே★
குரக்கரசுஆவதறிந்தோம் குருந்திடைக்கூறைபணியாய். 4

காலைக்கதுவிடுகின்ற கயலொடுவாளைவிரவி★
வேலைப்பிடித்தென்னைமார்களோட்டி லென்ன விளையாட்டோ?★
கோலச்சிற்றாடைபலவுங்கொண்டு நீயேறியிராதே★
கோலங்கரியபிரானே! குருந்திடைக்கூறைபணியாய். 5

தடத்தவிழ்தாமரைப்பொய்கைத் தாள்களெங்காலைக்கதுவ★
விடத்தேளெறிந்தாலேபோல வேதனையாற்றவும்பட்டோம்★
குடத்தையெடுத்தேறவிட்டுக் கூத்தாடவல்லவெங்கோவே!★
படிற்றையெல்லாம்தவிர்ந்து எங்கள்பட்டைப்பணித்தருளாயே. 6

---

1. அழித்தாய் வேண்டியது என்னும் பாடம் நன்கு பொருந்தும்.

நீரிலேநின்றயர்க்கின்றோம் நீதியல்லாதனசெய்தாய்★
ஊரகம்சாலவுஞ்சேய்த்தால் ஊழியெல்லாமுணர்வானே!★
ஆர்வமுனக்கேயுடையோம் அம்மனைமார்காணிலொட்டார்★
போரவிடாயெங்கள்பட்டைப் பூங்குருந்தேறியிராதே. 7

மாமிமார்மக்களேயல்லோம் மற்றுமிங்கெல்லாரும்போந்தார்!★
தூமலர்க்கண்கள்வளரத் தொல்லையிராத்துயில்வானே ★
சேமமேலன்றிதுசாலச் சிக்கெனநாமிதுசொன்னோம்★
கோமளவாயர்கொழுந்தே! குருந்திடைக்கூறைபணியாய். 8

கஞ்சன்வலைவைத்தவன்று காரிருளெல்லிற்பிழைத்து★
நெஞ்சுதுக்கஞ்செய்யப்போந்தாய் நின்றவிக் கன்னியரோமை
அஞ்சவுரப்பாளசோதை ஆணாடவிட்டிட்டிருக்கும்★
வஞ்சகப்பேய்ச்சிபாலுண்ட [1]மசிமையிலீ! கூறைதாராய். 9

††கன்னியரோடுஎங்கள்நம்பி கரியபிரான்விளையாட்டை★
பொன்னியல்மாடங்கள்சூழ்ந்த புதுவையர்கோன்பட்டன் கோதை★
இன்னிசையாற்சொன்னமாலை ஈரைந்தும்வல்லவர் தாம்போய்★
மன்னியமாதவனோடு வைகுந்தம்புக்கிருப்பாரே. 10

அடிவரவு:- கோழி இது எல்லே பரக்க காலை தடத்து நீரில் மாமிமார் கஞ்சன் கன்னியரோடு தெள்ளியார்

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. மகிமை என்பதும் பாடம்.

4 - ஆந்திருமொழி - தெள்ளியார்பலர்

கூடலிழைத்தல்
கலிவிருத்தம்

(கேதாரராகம் — அடதாளம்)

††தெள்ளியார்பலர் கைதொழுந்தேவனார்★
வள்ளல் மாலிருஞ்சோலைமணாளனார்★
பள்ளிகொள்ளுமிடத்து அடிகொட்டிட★
கொள்ளுமாகில் நீகூடிடுகூடலே. 1

††காட்டில்வேங்கடம் கண்ணபுரநகர்★
வாட்டமின்றி மகிழ்ந்துறைவாமனன்★
ஓட்டராவந்து என்கைப்பற்றி★ தன்னொடும்
கூட்டுமாகில் நீகூடிடுகூடலே. 2

பூமகன்புகழ்வானவர் போற்றுதற்
காமகன்★ அணிவாணுதல் தேவகி
மாமகன்★ மிகுசீர் வசுதேவர்தம்
கோமகன்வரில் கூடிடுகூடலே. 3

ஆய்ச்சிமார்களும் ஆயருமஞ்சிட★
பூத்தநீள்கடம்பேறிப் புகப்பாய்ந்து★
வாய்த்தகாளியன்மேல் நடமாடிய★
கூத்தனார்வரில் கூடிடுகூடலே. 4

மாடமாளிகைசூழ் மதுரைப்பதி
நாடி★ நந்தெருவின் நடுவேவந்திட்டு★
ஓடைமாமதயானை யுதைத்தவன்★
கூடுமாகில் நீகூடிடுகூடலே. 5

அற்றவன் மருதம்முறியநடை
கற்றவன்★ கஞ்சனை வஞ்சனையிற்
செற்றவன்★ திகழும் மதுரைப்பதி ★
கொற்றவன்வரில் கூடிடுகூடலே. 6

அன்றின்னாதனசெய் சிசுபாலனும்★
நின்றநீள்மருதும் எருதும்புள்ளும்★
வென்றிவேல்விறல் கஞ்சனும்வீழ★ முன்
கொன்றவன்வரில் கூடிடுகூடலே. 7

ஆவலன்புடையார்தம் மனத்தன்றி
மேவலன்★ விரைசூழ் துவராபதிக்
காவலன்★ கன்றுமேய்த்து விளையாடும்★
கோவலன்வரில் கூடிடுகூடலே. 8

கொண்டகோலக் குறளுருவாய்ச்சென்று★
பண்டுமாவலிதன் பெருவேள்வியில்★
அண்டமும்நிலனும் அடியொன்றினால்★
கொண்டவன்வரில் கூடிடுகூடலே. 9

பழகுநான்மறையின்பொருளாய்★ மத
மொழுகுவாரண முய்யவளித்த★ எம்
அழகனார் அணியாய்ச்சியர் சிந்தையுள்
குழகனார்★ வரில் கூடிடுகூடலே. 10

††ஊடல்கூடல் உணர்தல்புணர்தலை★
1நீடுநின்ற நிறைபுகழாய்ச்சியர்★
கூடலைக் குழற்கோதைமுன்கூறிய★
பாடல்பத்தும்வல்லார்க்கு இல்லைபாவமே. 11

அடிவரவு:- தெள்ளியார் காட்டில் பூமகன் ஆய்ச்சி மாடம் அற்றவன் அன்று ஆவல் கொண்ட பழகு ஊடல் மன்னு.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. நீடிநின்ற என்றும் கூறவர்.

5 - ஆந்திருமொழி - மன்னுபெரும்புகழ்

எம்பெருமானைக் கூவியழைக்கும்படி குயிலுக்குக் கூறுதல்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(ஆநந்தபைரவி ராகம் — ஆதிதாளம்)

††மன்னுபெரும்புகழ்மாதவன்
மாமணிவண்ணன் மணிமுடிமைந்தன்
தன்னை★ உகந்ததுகாரணமாக
என்சங்கிழக்கும்வழக்குண்டே?★
புன்னைகுருக்கத்திஞாழல்செருந்திப்
பொதும்பினில்வாழுங்குயிலே!★
பன்னியெப்போதுமிருந்துவிரைந்து என்
பவளவாயன்வரக்கூவாய்.

வெள்ளைவிளிசங்கிடங்கையிற்கொண்ட
விமலனெனக்குருக்காட்டான்★
உள்ளம்புகுந்தென்னைநைவித்து
நாளு முயிர்பெய்துகூத்தாட்டுக்காணும்★
கள்ளவிழ்செண்பகப்பூமலர்கோதிக்
களித்திசைபாடுங்குயிலே!★
மெள்ளவிருந்துமிழற்றிமிழற்றாது என்
வேங்கடவன்வரக்கூவாய். 2

மாதலிதேர்முன்புகோல்கொள்ள
மாயனிராவணன்மேல்★ சரமாரி
தாய்தலையற்றற்றுவீழத் தொடுத்த
தலைவன்வரவெங்குங்காணேன்★
போதலர்காவில்புதுமணம்நாறப்
பொறிவண்டின்காமரங்கேட்டு★ உன்
காதலியோடுடன்வாழ்குயிலே! என்
கருமாணிக்கம்வரக்கூவாய். 3

என்புருகியினவேல்நெடுங்கண்கள்
இமைபொருந்தாபலநாளும்★
துன்பக்கடல்புக்குவைகுந்தனென்பது ஓர்
தோணிபெறாதுஉழல்கின்றேன்★

அன்புடையாரைப்பிரிவுறுநோயது
  நீயுமறிதிகுயிலே!★
பொன்புரைமேனிக்கருளக்கொடியுடைப்
  புண்ணியனைவரக்கூவாய். 4

††மென்னடையன்னம்பரந்துவிளையாடும்
  வில்லிபுத்தூருறைவான்தன்★
பொன்னடிகாண்பதோராசையினால் என்
  பொருகயற்கண்ணிணை துஞ்சா★
இன்னடிசிலொடுபாலமுதூட்டி
  எடுத்தவென்கோலக்கிளியை★
உன்னோடுதோழமைகொள்ளுவன்குயிலே!
  உலகளந்தான்வரக்கூவாய். 5

எத்திசையுமமரர்பணிந்தேத்தும்
  இருடீகேசன்வலிசெய்ய★
முத்தன்னவெண்முறுவல்செய்யவாயும்
  முலையுமழகழிந்தேன்நான்★
கொத்தலர்காவில்மணித்தடம் கண்படை
  கொள்ளுமிளங்குயிலே!★ என்
தத்துவனை வரக்கூகிற்றியாகில்
  தலையல்லால்கைம்மாறிலேனே. 6

பொங்கியபாற்கடற்பள்ளிகொள்வானைப்
  புணர்வதோராசையினால்★ என்
கொங்கைகிளர்ந்துகுமைத்துக்குதுகலித்து
  ஆவியையாகுலஞ்செய்யும்★
அங்குயிலே! உனக்கென்னமறைந்துறைவு?
  ஆழியுஞ்சங்குமொண்தண்டும்★
தங்கியகையவனைவரக்கூவில் நீ
  சாலத்தருமம்பெறுதி. 7

சார்ங்கம்வளையவலிக்குந் தடக்கைச்
  சதுரன்பொருத்தமுடையன்★
நாங்களெம்மிலிருந்தொட்டியகச்சங்கம்
  நானுமவனுமறிதும்★
தேங்கனிமாம்பொழிற்செந்தளிர்கோதுஞ்
  சிறுகுயிலே!★ திருமாலை
ஆங்குவிரைந்தொல்லைக்கூகிற்றியாகில்
  அவனைநான்செய்வனகாணே. 8

பைங்கிளிவண்ணன்சிரீதரனென்பது ஓர்
பாசத்தகப்பட்டிருந்தேன்★
பொங்கொளிவண்டிரைக்கும்பொழில்வாழ்குயிலே!
குறிக்கொண்டிதுநீகேள்★
சங்கொடுசக்கரத்தான்வரக்கூவுதல்
பொன்வளைகொண்டுதருதல்★
இங்குள்ளகாவினில்வாழக்கருதில்
இரண்டத்தொன்றேல்திண்ணம்வேண்டும். 9

அன்றுலகமளந்தானையுகந்து
அடிமைக்கணவன்வலிசெய்ய★
தென்றலுந்திங்களுமூடறுத்து
என்னைநலியுமுறைமையறியேன்★
என்றுமிக்காவிலிருந்திருந்து
என்னைத் [1]தகைத்தாதேநீயும்குயிலே!★
இன்றுநாராயணனைவரக்கூவாயேல்
[2]இங்குத்தைநின்றும்துரப்பன். 10

††விண்ணுறநீண்டடிதாவியமைந்தனை
வேற்கண்டமடந்தைவிரும்பி★
கண்ணுறவென்கடல்வண்ணனைக் கூவு
கருங்குயிலே! என்றமாற்றம்★
பண்ணுறுநான்மறையோர்புதுவைமன்னன்
பட்டர்பிரான்கோதைசொன்ன★
நண்ணுறுவாசகமாலைவல்லார்
நமோநாராயணாயவென்பாரே. 11

அடிவரவு:- மன்னு வெள்ளை மாதலி என்பு மென்னடை எத்திசை பொங்கிய சார்ங்கம் பைங்கிளி அன்று விண் வாரணம்.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. தகர்த்தாதே என்றும் பாடம்
2. இங்குற்றுநின்றும் என்பதும் பாடம்.

6 - ஆந்திருமொழி - வாரணமாயிரம்

மாயவனை மணஞ்செய்து கொள்வதாகத் தான்கண்ட கனாவைத் தலைவி தோழிக்குக் கூறுதல்

கலிவிருத்தம்

(கல்யாணிராகம் — ரூபகதாளம்)

††வாரணமாயிரம் சூழவலஞ்செய்து★
நாரணநம்பி நடக்கின்றானென்றெதிர்★
பூரணபொற்குடம் வைத்துப்புறமெங்கும்★
தோரணம்நாட்டக் கனாக்கண்டேன்தோழீ! நான். 1

நாளைவதுவை மணமென்றுநாளிட்டு★
பாளைகமுகு பரிசுடைப்பந்தற்கீழ்★
கோளரிமாதவன் கோவிந்தனென்பான் ஓர்★
காளைபுகுதக் கனாக்கண்டேன்தோழீ! நான். 2

இந்திரனுள்ளிட்ட தேவர்குழாமெல்லாம்★
வந்திருந்தென்னை மகட்பேசிமந்திரித்து★
மந்திரக்கோடியுடுத்தி மணமாலை★
அந்தரிசூட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழீ! நான். 3

நால்திசைத்தீர்த்தங்கொணர்ந்து நனிநல்கி★
பார்ப்பனச்சிட்டர்கள் [1]பல்லாரெடுத்தேத்தி★
பூப்புனைகண்ணிப் புனிதனோடென்தன்னை★
காப்புநாண்கட்டக் கனாக்கண்டேன்தோழீ! நான். 4

கதிரொளிதீபம் கலசமுடனேந்தி★
சதிரிளமங்கையர்தாம் வந்தெதிர்கொள்ள★
மதுரையார்மன்ன னடிநிலைதொட்டு★ எங்கும்
அதிரப்புகுதக் கனாக்கண்டேன்தோழீ! நான். 5

மத்தளங்கொட்ட வரிசங்கம்நின்றூத★
முத்துடைத்தாமம் நிரைதாழ்ந்தபந்தற்கீழ்★
மைத்துனன்நம்பி மதுசூதன்வந்து★ என்னைக்
கைத்தலம்பற்றக் கனாக்கண்டேன்தோழீ! நான். 6

---

[1]. பல்லாண்டெடுத்து என்பதும் பாடம்.

வாய்நல்லார் நல்லமறையோதி மந்திரத்தால்★
பாசிலைநாணல்படுத்துப் பரிதிவைத்து★
காய்சினமாகளிறன்னான் என்கைப்பற்றி★
தீவலஞ்செய்யக் கனாக்கண்டேன்தோழீ! நான். 7

இம்மைக்குமேழேழ்பிறவிக்கும் பற்றாவான்★
நம்மையுடையவன் நாராயணன்நம்பி★
செம்மையுடையதிருக்கையால் தாள்பற்றி★
அம்மிமிதிக்கக் கனாக்கண்டேன்தோழீ! நான். 8

வரிசிலைவாள்முகத்து என்னைமார்தாம்வந்திட்டு★
எரிமுகம்பாரித்து என்னைமுன்னேநிறுத்தி★
அரிமுகனச்சுதன் கைம்மேலென்கைவைத்து★
பொரிமுகந்தட்டக் கனாக்கண்டேன்தோழீ! நான். 9

குங்குமமப்பிக் குளிர்சாந்தம்மட்டித்து★
மங்கலவீதி வலஞ்செய்துமணநீர்★
அங்கவனோடும் உடன்சென்றங்கானைமேல்★
மஞ்சனமாட்டக் கனாக்கண்டேன்தோழீ! நான். 10

††ஆயனுக்காகத் தான்கண்டகனாவினை★
வேயர்புகழ் வில்லிபுத்தூர்க்கோன்கோதைசொல்★
தூயதமிழ்மாலை ஈரைந்தும்வல்லவர்★
வாயுநன்மக்களைப்பெற்று மகிழ்வரே. 11

அடிவரவு:- வாரணம் நாளை இந்திரன் நால்திசை கதிர் மத்தளம் வாய் இம்மைக்கும் வரிசிலை குங்குமம் ஆயனுக்காக கருப்பூரம்.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

7 - ஆந்திருமொழி - கருப்பூரம் நாறுமோ

பாஞ்சசன்னியத்தைப் பத்மநாபனோடுஞ் சுற்றமாக்குதல்

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா
(வராளி ராகம் — ரூபகதாளம்)

††கருப்பூரம்நாறுமோ? கமலப்பூநாறுமோ?★
திருப்பவளச்செவ்வாய்தான் தித்தித்திருக்குமோ?★
மருப்பொசித்தமாதவன்தன் வாய்ச்சுவையும்நாற்றமும்★
விருப்புற்றுக்கேட்கின்றேன் சொல்லாழிவெண்சங்கே. 1

கடலில்பிறந்து கருதாது★ பஞ்சசன
னுடலில்வளர்ந்துபோய் ஊழியான்கைத்தலத்
திடரில்★ குடியேறித் தீயவசுரர்★
நடலைப்படமுழங்கும் தோற்றத்தாய்நற்சங்கே. 2

தடவரையின்மீதே சரற்காலசந்திரன்★
இடையுவாவில்வந்து எழுந்தாலேபோல★ நீயும்
வடமதுரையார்மன்னன் வாசுதேவன்கையில்★
குடியேறிவீற்றிருந்தாய் கோலப்பெருஞ்சங்கே! 3

சந்திரமண்டலம்போல் தாமோதரன்கையில்★
அந்தரமொன்றின்றி ஏறியவன்செவியில்★
மந்திரங்கொள்வாயேபோலும் வலம்புரியே!★
இந்திரனுமுன்னோடு செல்வத்துக்கேலானே. 4

உன்னோடுடனே ஒருகடலில்வாழ்வாரை★
இன்னா [1]ரினையாரென்று எண்ணுவாரில்லைகாண்★
மன்னாகிநின்ற மதுசூதன்வாயமுதம்★
பன்னாளுமுண்கின்றாய் பாஞ்சசன்னியமே! 5

போய்த்தீர்த்தமாடாதே நின்றபுணர்மருதம்★
சாய்த்தீர்த்தான்கைத்தலத்தே ஏறிக்குடிகொண்டு★
சேய்த்தீர்த்தமாய்நின்ற செங்கண்மால்தன்னுடைய★
வாய்த்தீர்த்தம்பாய்ந்தாடவல்லாய் வலம்புரியே! 6

1. இனியார் என்பது சிலர் பாடம்.

செங்கமலநாண்மலர்மேல் தேனுகருமன்னம்போல்★
செங்கண்கருமேனி வாசுதேவனுடைய★
அங்கைத்தலமேறி அன்னவசஞ்செய்யும்★
சங்கரையா! உன்செல்வம் சாலவழகியதே. 7

உண்பதுசொல்லில் உலகளந்தான்வாயமுதம்★
கண்படைகொள்ளல் கடல்வண்ணன்கைத்தலத்தே★
பெண்படையாருன்மேல் பெரும்பூசல்சாற்றுகின்றார்★
பண்பலசெய்கின்றாய் பாஞ்சசன்னியமே! 8

பதினாறாமாயிரவர் தேவிமார்பார்த்திருப்ப★
மதுவாயிற்கொண்டாற்போல் மாதவன்தன்வாயமுதம்★
பொதுவாகஉண்பதனைப் புக்குநீயுண்டக்கால்★
சிதையாரோ? உன்னோடு செல்வப்பெருஞ்சங்கே! 9

††பாஞ்சசன்னியத்தைப் பற்பநாபனோடும்★
வாய்ந்தபெருஞ்சுற்றமாக்கிய வண்புதுவை★
ஏய்ந்தபுகழ்ப்பட்டர்பிரான் கோதைதமிழீரைந்தும்★
ஆய்ந்தேத்தவல்லாரவரு மணுக்கரே. 10

அடிவரவு:- கருப்பூரம் கடலில் தடவரை சந்திர உன்னோடு போய் செங்கமலம் உண்பது பதினாறு பாஞ்சசன்னியத்தை விண்.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

8 - ஆந்திருமொழி - விண்ணீலமேலாப்பு

மேகவிடுதூது

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

(துசாவந்தி ராகம் — ஆதிதாளம்)

††விண்ணீலமேலாப்பு விரித்தாற்போல்மேகங்காள்!★
தெண்ணீர்பாய்வேங்கடத்து என்திருமாலும்போந்தானே?★
கண்ணீர்கள்முலைக்குவட்டில் துளிசோரச்சோர்வேனை★
பெண்ணீர்மையீடழிக்கும்இது தமக்கோர்பெருமையே. 1

மாமுத்தநிதிசொரியும் மாமுகில்காள்!★ வேங்கடத்துச்
சாமத்தினிறங்கொண்ட [1]தாடாளன்வார்த்தையென்னே!★
காமத்தீயுள்புகுந்து கதுவப்பட்டிடைக்கங்குல்★
ஏமத்தோர்தென்றலுக்கு இங்கிலக்காய்நானிருப்பேனே. 2

ஒளிவண்ணம்வளைசிந்தை உறக்கத்தோடிவையெல்லாம்★
எளிமையாலிட்டென்னை ஈடழியப்போயினவால்★
குளிரருவிவேங்கடத்து என்கோவிந்தன்குணம்பாடி★
அளியத்தமேகங்காள்! ஆவிகாத்திருப்பேனே. 3

மின்னாகத்தெழுகின்ற மேகங்காள்!★ வேங்கடத்துத்
தன்னாகத்திருமங்கை தங்கியசீர்மார்வர்க்கு★
என்னாகத்திளங்கொங்கை விரும்பித்தாம்நாள்தோறும்★
பொன்னாகம்புல்குதற்கு என்புரிவுடைமைசெப்புமினே. 4

வான்கொண்டுகிளர்ந்தெழுந்த மாமுகில்காள்!★ வேங்கடத்துத்
தேன்கொண்டமலர்சிதறத் திரண்டேறிப்பொழிவீர்காள்!★
ஊன்கொண்டவள்ளுகிரால் இரணியனையுடலிடந்தான்★
தான்கொண்டசரிவளைகள் தருமாகில்சாற்றுமினே. 5

சலங்கொண்டுகிளர்ந்தெழுந்த தண்முகில்காள்!★ மாவலியை
நிலங்கொண்டான்வேங்கடத்தே நிரந்தேறிப்பொழிவீர்காள்!★
உலங்குண்டவிளங்கனிபோல் உள்மெலியப்புகுந்து★ என்னை
நலங்கொண்டநாரணற்கு என்நடலைநோய்செப்புமினே. 6

††சங்கமாகடல்கடைந்தான் தண்முகில்காள்!★ வேங்கடத்துச்
செங்கண்மால்சேவடிக்கீழ் அடிவீழ்ச்சிவிண்ணப்பம்★
கொங்கைமேல்குங்குமத்தின் குழம்பழியப்புகுந்து★ ஒருநாள்
தங்குமேல் என்னாவிதங்குமென்றுரையீரே. 7

---

1. தாளாளன் எனவும் ஓதுவர்.

கார்காலத்தெழுகின்ற கார்முகில்காள்!★ வேங்கடத்துப்
போர்காலத்தெழுந்தருளிப் பொருதவனார்பேர்சொல்லி★
நீர்காலத் [1]தெருக்கின் அம்பழவிலைபோல்வீழ்வேனை★
வார்காலத்தொருநாள் தம்வாசகம்தந்தருளாரே. 8

††மதயானைபோலெழுந்த மாமுகில்காள்★ வேங்கடத்தைப்
பதியாகவாழ்வீர்கள்! பாம்பணையான்வார்த்தையென்னே!★
கதியென்றும்தானாவான் கருதாது★ ஓர்பெண்கொடியை
வதைசெய்தானென்னுஞ்சொல் வையகத்தார்மதியாரே. 9

††நாகத்தினணையானை நன்னுதலாள்நயந்துரைசெய்★
மேகத்தைவேங்கடக்கோன் விடுதூதில்விண்ணப்பம்★
போகத்தில்வழுவாத புதுவையர்கோன்கோதைதமிழ்★
ஆகத்துவைத்துரைப்பாரவர் அடியாராகுவரே. 10

அடிவரவு:- விண் மா ஒளி மின் வான் சலம் சங்கம் கார் மதம் நாகம் சிந்தூர

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

1. எருக்கிலம் பழவிலை என்பதும் பாடம்.

9 - ஆந்திருமொழி - சிந்துரச்செம்பொடி

திருமாலிருஞ்சோலை யெம்பெருமானை வழிபடுதல்

கலிநிலைத்துறை

(கல்யாணிராகம் — ரூபகதாளம்)

††சிந்துரச்செம்பொடிப்போல் திருமாலிருஞ்சோலை யெங்கும்★
இந்திரகோபங்களே எழுந்தும்பரந்திட்டனவால்★
மந்தரம்நாட்டி அன்றுமதுரச்கொழுஞ்சாறுகொண்ட★
சுந்தரத்தோளுடையான் சுழலையில்நின் [1]றுய்துங்கொலோ? 1

போர்க்களிறுபொரும் மாலிருஞ்சோலையம்பூம்புறவில்★
தார்க்கொடிமுல்லைகளும் தவளநகைகாட்டுகின்ற★
கார்க்கொள்படாக்கள்நின்று கழறிச்சிரிக்கத்தரியேன்★
ஆர்க்கிடுகோ? தோழீ! அவன்தார்செய்தபூசலையே. 2

கருவிளையொண்மலர்காள்! காயாமலர்காள்!★ திருமா
லுருவொளிகாட்டுகின்றீர் எனக்குய்வழக்கொன்றுரையீர்★
திருவிளையாடுதிண்தோள் திருமாலிருஞ்சோலைநம்பி★
வரிவளையில்புகுந்து வந்திபற்றும்வழக்குளதே. 3

பைம்பொழில்வாழ்குயில்காள்! மயில்காள்! ஒண்கருவிளைகாள்!★
வம்பக்களங்கனிகாள்! வண்ணப்பூவைநறுமலர்காள்!★
ஐம்பெரும்பாதகர்காள்! அணிமாலிருஞ்சோலைநின்ற★
எம்பெருமானுடையநிறம் உங்களுக்கென்செய்வதே? 4

துங்கமலர்ப்பொழில்சூழ் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற★
செங்கண்கருமுகிலின் திருவுருப்போல்★ மலர்மேல்
தொங்கியவண்டினங்காள்! தொகுபூஞ்சுனைகாள்!★ சுனையில்
தங்குசெந்தாமரைகாள்! எனக்கோர்சரண்சாற்றுமினே. 5

††நாறுநறும்பொழில் மாலிருஞ்சோலைநம்பிக்கு★ நான்
நூறுதடாவில்வெண்ணெய் வாய்நேர்ந்துபராவிவைத்தேன்★
நூறுதடாநிறைந்த அக்காரவடிசில்சொன்னேன்★
ஏறுதிருவுடையான் [2]இன்றுவந்திவைகொள்ளுங்கொலோ? 6

---

1. உய்யும் என்றும் பாடம்.
2. என்று என்றும் பாடம்.

இன்றுவந்தித்தனையும் அமுதுசெய்திடப்பெறில்★ நான்
ஒன்றுநூறாயிரமாக்கொடுத்துப் பின்னுமாளும்செய்வன்★
தென்றல்மணங்கமழும் திருமாலிருஞ்சோலைதன்னுள்
நின்றபிரான்★ அடியேன்மனத்தே வந்துநேர்படிலே. 7

காலையெழுந்திருந்து கரியகுருவிக்கணங்கள்★
மாலின்வரவுசொல்லி மருள்பாடுதல்மெய்ம்மைகொலோ?★
சோலைமலைப்பெருமான் துவாரபதியெம்பெருமான்★
ஆலினிலைப்பெருமா னவன்வார்த்தையுரைக்கின்றதே. 8

கோங்கலரும்பொழில் மாலிருஞ்சோலையில்கொன்றைகள்மேல்★
தூங்குபொன்மாலைகளோடு உடனாய்நின்றுதூங்குகின்றேன்.★
பூங்கொள்திருமுகத்து மடுத்தூதியசங்கொலியும்★
சார்ங்கவில்நாணொலியும் தலைப்பெய்வதெஞ்ஞான்று கொலோ? 9

††சந்தொடுகாரகிலும்சுமந்து தடங்கள்பொருது★
வந்திழியும்சிலம்பாறுடை மாலிருஞ்சோலைநின்ற
சுந்தரனை★ சுரும்பார்குழற்கோதை தொகுத்துரைத்த★
செந்தமிழ்ப்பத்தும்வல்லார் திருமாலடிசேர்வார்களே. 10

அடிவரவு:- சிந்துர போர் கருவிளை பைம்பொழில் துங்க நாறு இன்று காலை கோங்கு சந்தொடு கார்க்கோடல்.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

10 - ஆந்திருமொழி - கார்க்கோடற்பூக்காள்

தலைவிபிரிந்தநிலையில் மனம்பொறாது வருந்திக் கூறுதல்

கலிநிலைத்துறை

(காம்போதிராகம் — திரிபுடைதாளம்)

††கார்க்கோடற்பூக்காள்! கார்க்கடல்வண்ணனென்மேல்★ உம்மைப்
போர்க்கோலஞ்செய்து போரவிடுத்தவனெங்குற்றான்?★
ஆர்க்கோவினிநாம் பூசலிடுவது?★ அணிதுழாய்த்
தார்க்கோடும்நெஞ்சந்தன்னைப் படைக்கவல்லேனந்தோ. 1

மேல்தோன்றிப்பூக்காள் மேலுலகங்களின்மீதுபோய்★
மேல்தோன்றும்சோதி வேதமுதல்வர்வலங்கையில்★
மேல்தோன்றுமாழியின் வெஞ்சுடர்போலச்சுடாது★ எம்மை
மாற்றோலைப்பட்டவர்கூட்டத்து வைத்துக்கொள்கிற்றிரே. 2

கோவைமணாட்டி! நீஉன்கொழுங்கனிகொண்டு★ எம்மை
ஆவிதொலைவியேல் வாயழகர்தம்மையஞ்சுதும்★
பாவியேன்தோன்றிப் பாம்பணையார்க்கும்தம்பாம்புபோல்
நாவுமிரண்டுள [1]வாய்த்து நாணிலியேனுக்கே. 3

முல்லைப்பிராட்டி! நீஉன்முறுவல்கள் கொண்டு★ எம்மை
அல்லல்விளைவியேல் ஆழிநங்காய்! உன்னடைக்கலம்★
கொல்லையிரக்கியைமூக்கரிந்திட்ட குமரனார்
சொல்லும்பொய்யானால்★ நானும்பிறந்தமைபொய்யன்றே. 4

பாடும்குயில்காள்! ஈதென்னபாடல்?★ நல்வேங்கட
நாடர்நமக்கொருவாழ்வுதந்தால் வந்துபாடுமின்★
ஆடும்கருளக்கொடியுடையார் வந்தருள்செய்து★
கூடுவராயிடில் கூவிநும்பாட்டுக்கள்கேட்டுமே. 5

கணமாமயில்காள்! கண்ணபிரான்திருக்கோலம்போன்று★
அணிமாநடம்பயின்றாடுகின்றீர்க்கு அடிவீழ்கின்றேன்★
[2]பணமாடரவணைப் பற்பலகாலமும்பள்ளிகொள்
மணவாளர்★ நம்மைவைத்த பரிசிதுகாண்மினே. 6

---

1. ஆயிற்று எனவும் பாடம்
2. பணவாடரவணை என்றும் பாடம்

நடமாடித்தோகைவிரிக்கின்ற மாமயில்காள்!★ உம்மை
நடமாட்டங்காணப் பாவியேன்நானோர்முதலிலேன் ★
குடமாடுகூத்தன் கோவிந்தன்கோமிறைசெய்து ★ எம்மை
யுடைமாடுகொண்டான் உங்களுக்கினியொன்றுபோதுமே. 7

††மழையே! மழையே! மண்புறம்பூசி உள்ளாய்நின்று ★
மெழுகுகூற்றினாற்போ லூற்றுநல்வேங்கடத்துள்நின்ற ★
அழகப்பிரானார்தம்மை என்னெஞ்சத்தகப்படத்
தழுவிநின்று ★ என்னைத் [1]ததைத்துக்கொண்டு ஊற்றவும்வல்லையே. 8

கடலே! கடலே! உன்னைக்கடைந்துகலக்குறுத்து ★
உடலுள்புகுந்து நின்றூறலறுத்தவற்கு ★ என்னையு
முடலுள்புகுந்து நின்றூறலறுக்கின்றமாயற்கு ★ என்
நடலைகளெல்லாம் நாகணைக்கேசென்றுரைத்தியே. 9

††நல்லவென்தோழி! நாகணைமிசைநம்பரர் ★
செல்வர்பெரியர் சிறுமானிடவர்நாம்செய்வதென்? ★
வில்லிபுதுவைவிட்டுசித்தர் தங்கள்தேவரை ★
வல்லபரிசுவருவிப்பரேல் அதுகாண்டுமே. 10

அடிவரவு:- கார் மேல் கோவை முல்லை பாடும் கணம் நடமாடி மழையே கடலே நல்ல தாம்.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. ததர்த்தி எனவும் கூறுவர்

11 - ஆந்திருமொழி - தாமுகக்கும்

தலைவி மாயவன்செய்கைக்கு மனம்பொறாது தாய்மார் முதலியோரை நோக்கி வருந்திக்கூறுதல்

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா
(ஸாவேரிராகம் — திரிபுடைதாளம்)

††தாமுகக்கும்தம்கையில் சங்கமேபோலாவோ?★
யாமுகக்குமெங்கையில் சங்கமுமேந்திழையீர்!★
தீமுகத்துநாகணைமேல் சேருந்திருவரங்கர்★
ஆ! முகத்தைநோக்காரால் அம்மனே! அம்மனே! 1

எழிலுடையஅம்மனைமீர்! என்னரங்கத்தின்னமுதர்★
குழலழகர்வாயழகர் கண்ணழகர்★ கொப்பூழில்
எழுகமலப்பூவழக ரெம்மானார்★ என்னுடைய
கழல்வளையைத் தாமும்கழல்வளையேயாக்கினரே. 2

††பொங்கோதம்சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும்★
அங்காதுஞ்சோரமே ஆள்கின்றவெம்பெருமான்★
செங்கோலுடைய திருவரங்கச்செல்வனார்★
எங்கோல்வளையால் இடர்தீர்வராகாதே? 3

மச்சணிமாட மதிளரங்கர்வாமனனார்★
பச்சைப்பசுந்தேவர் தாம்பண்டுநீரேற்ற★
பிச்சைக்குறையாகி என்னுடையபெய்வளைமேல்★
இச்சையுடையரேல் இத்தெருவேபோதாரே? 4

பொல்லாக்குறளுருவாய்ப் பொற்கையில்நீரேற்று★
எல்லாவுலகும் அளந்துகொண்டஎம்பெருமான்★
நல்லார்கள் வாழும் நளிரரங்கநாகணையான்★
இல்லாதோம்கைப்பொருளும் எய்துவானொத்துளனே. 5

கைப்பொருள்கள்முன்னமே கைக்கொண்டார்★ காவிரிநீர்
செய்ப்புரளவோடும் திருவரங்கச்செல்வனார்★
எப்பொருட்கும்நின்று ஆர்க்குமெய்தாது★ நான்மறையின்
சொற்பொருளாய்நின்றார் என்மெய்ப்பொருளும்கொண்டாரே. 6

உண்ணாதுறங்காது ஒலிகடலையூடறுத்து★
பெண்ணாக்கையாப்புண்டு தாமுற்றபேதெல்லாம்★
திண்ணார்மதிள்சூழ் திருவரங்கச்செல்வனார்★
எண்ணாதே தம்முடைய நன்மைகளேயெண்ணுவரே. 7

††பாசிதூர்த்துக்கிடந்த பார்மகட்கு★ பண்டொருநாள்
மாசுடம்பில் [1]நீர்வார மானமிலாப்பன்றியாம்★
தேசுடையதேவர் திருவரங்கச்செல்வனார்★
பேசியிருப்பனகள் பேர்க்கவும்பேராவே. 8

கண்ணாலங்கோடித்துக் கன்னிதன்னைக்கைப்பிடிப்பான்★
திண்ணார்ந்திருந்த சிசுபாலன்தேசழிந்து★
அண்ணாந்திருக்கவே ஆங்கவளைக்கைப்பிடித்த★
பெண்ணாளன்பேணுமூர் பேருமரங்கமே. 9

††செம்மையுடைய திருவரங்கர்தாம்பணித்த★
மெய்ம்மைப்பெருவார்த்தை விட்டுசித்தர்கேட்டிருப்பர்★
தம்மையுகப்பாரைத் தாமுகப்பரென்னுஞ்சொல்★
தம்மிடையேபொய்யானால் சாதிப்பாராரினியே? 10

அடிவரவு:- தாம் எழில் பொங்கு மச்சு பொல்லா கை உண்ணாது பாசி கண்ணாலம் செம்மை மற்று.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. நீர்வாரா என்றும் பாடம்.

12 - ஆந்திருமொழி - மற்றிருந்தீர்கட்கு

தலைவிகண்ணனுள்ளவிடத்திற்கொண்டுவிடும்படி உற்றாரைவேண்டுதல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
(நாதநாமக்ரியைராகம் — ஆதிதாளம்)

††மற்றிருந்தீர்கட்கறியலாகா
மாதவனென்பதோரன்புதன்னை★
உற்றிருந்தேனுக்குரைப்பதெல்லாம்
ஊமையரோடுசெவிடர்வார்த்தை★
பெற்றிருந்தாளையொழியவேபோய்ப்
பேர்த்தொருதாயில்வளர்ந்தநம்பி★
மற்பொருந்தாமற்களமடைந்த
மதுரைப்புறத்தென்னையுய்த்திடுமின். 1

நாணியினியோர்கருமமில்லை
நாலயலாருமறிந்தொழிந்தார்★
பாணியாதென்னைமருந்துசெய்து
பண்டுபண்டாக்கவுறுதிராகில்★
மாணியுருவாயுலகளந்த
மாயனைக்காணில்தலைமறியும்★
ஆணையால்நீரென்னைக்காக்கவேண்டில்
ஆய்ப்பாடிக்கேயென்னையுய்த்திடுமின். 2

தந்தையும்தாயுமுற்றாரும்நிற்கத்
தனிவழிபோயினாளென்னுஞ்சொல்லு★
வந்தபின்னைப்பழிகாப்பரிது
மாயவன்வந்துருக்காட்டுகின்றான்★
கொந்தளமாக்கிப்பரக்கழித்துக்
குறும்புசெய்வானோர்மகனைப்பெற்ற★
நந்தகோபாலன்கடைத்தலைக்கே
நள்ளிருட்கணென்னையுய்த்திடுமின். 3

அங்கைத்தலத்திடையாழிகொண்டா
னவன்முகத்தன்றிவிழியேனென்று★
செங்கச்சுக்கொண்டுகண்ணாடையார்த்துச்
சிறுமானிடவரைக்காணில்நாணும்★

கொங்கைத்தலமிவைநோக்கிக்காணீர்
கோவிந்தனுக்கல்லால்வாயில்போகா★
இங்குத்தைவாழ்வையொழியவேபோய்
எமுனைக்கரைக்கென்னையுய்த்திடுமின். 4

ஆர்க்குமென்னோயிதறியலாகாது
அம்மனைமீர்! துழதிப்படாதே★
கார்க்கடல்வண்ணனென்பானொருவன்
கைகண்டயோகம்தடவத்தீரும்★
நீர்க்கரைநின்றகடம்பையேறிக்
காளியனுச்சியில்நட்டம்பாய்ந்து★
போர்க்களமாகநிருத்தஞ்செய்த
பொய்கைக்கரைக்கென்னையுய்த்திடுமின். 5

கார்த்தண்முகிலும்கருவிளையும்
காயாமலரும்கமலப்பூவும்★
ஈர்த்திடுகின்றனவென்னைவந்திட்டு
இருடீகேசன்பக்கல்போகேயென்று★
வேர்த்துப்பசித்துவயிறசைந்து
வேண்டடிசிலுண்ணும்போது★ ஈதென்று
பார்த்திருந்துநெடுநோக்குக்கொள்ளும்
பத்தவிலோசனத்துய்த்திடுமின். 6

வண்ணந்திரிவும்மனங்குழைவும்
மானமிலாமையும்வாய்வெளுப்பும்★
உண்ணலுறாமையும்உள்மெலிவும்
ஓதநீர்வண்ணனென்பானொருவன்★
தண்ணந்துழாயென்னும்மாலைகொண்டு
சூட்டத்தணியும்★ பிலம்பன்தன்னைப்
பண்ணழியப்பலதேவன்வென்ற
பாண்டிவடத்தென்னையுய்த்திடுமின். 7

கற்றினம்மேய்க்கிலும்மேய்க்கப்பெற்றான்
காடுவாழ்சாதியுமாகப்பெற்றான்★
பற்றியுரலிடையாப்புமுண்டான்
பாவிகாள்! உங்களுக்கேச்சுக்கொலோ?★
கற்றனபேசிவசவுணாதே
காலிகளுய்யமழைதடுத்து★
கொற்றக்குடையாகவேந்திநின்ற
கோவர்த்தனத்தென்னையுய்த்திடுமின். 8

கூட்டிலிருந்துகிளியெப்போதும்
கோவிந்தா! கோவிந்தா! என்றழைக்கும்★
ஊட்டக்கொடாதுசெறுப்பனாகில்
உலகளந்தானென்றுயரக்கூவும்★
நாட்டில்தலைப்பழியெய்தி உங்கள்
நன்மையிழந்துதலையிடாதே★
சூட்டுயர்மாடங்கள்சூழ்ந்துதோன்றும்
துவராபதிக்கென்னையுய்த்திடுமின். 9

††மன்னுமதுரைதொடக்கமாக
வண்துவராபதிதன்னளவும்★
தன்னைத்தமருய்த்துப்பெய்யவேண்டித்
தாழ்குழலாள் துணிந்ததுணிவை★
பொன்னியல்மாடம்பொலிந்துதோன்றும்
புதுவையர்கோன்விட்டுசித்தன்கோதை★
இன்னிசையாற்சொன்னசெஞ்சொல்மாலை
ஏத்தவல்லார்க்கிடம் வைகுந்தமே. 10

அடிவரவு:- மற்று நாணி தந்தை அங்கை ஆர்க்கும் கார்த்தண் வண்ணம் கற்றினம் கூட்டில் மன்னு கண்ணன்.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

13 -.ஆந்திருமொழி - கண்ணனென்னும்

தலைவி அச்சுதன் அணிந்த ஆடைமுதலியவற்றால் தன் வாட்டத்தைத் தணிக்க வேண்டுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பைரவிராகம் — ஆதிதாளம்)

††கண்ணனென்னுங்கருந்தெய்வம் காட்சிப்பழகிக்கிடப்பேனை★
புண்ணிற்புளிப்பெய்தாற் [1]போலப்புறநின்றழகுபேசாதே★
பெண்ணின்வருத்தமறியாத பெருமானரையிற்பீதக
வண்ணவாடைகொண்டு★ என்னை வாட்டம்தணியவீசீரே. 1

பாலாலிலையில்துயில்கொண்ட பரமன்வலைப்பட்டிருந்தேனை★
வேலால்துன்னம்பெய்தாற்போல் வேண்டிற்றெல்லாம்பேசாதே★
கோலால்நிரைமேய்த்தாயனாய்க் குடந்தைக்கிடந்தகுடமாடி
நீலார்தண்ணந்துழாய்கொண்டு என்நெறிமென்குழல்மேல்சூட்டீரே. 2

கஞ்சைக்காய்ந்தகருவில்லி கடைக்கணென்னும்சிறைக்கோலால்★
நெஞ்சூடுருவவேவுண்டு நிலையும்தளர்ந்துநைவேனை★
அஞ்சேலென்னானவனொருவன் அவன்மார்பணிந்தவனமாலை★
வஞ்சியாதேதருமாகில் மார்பில்கொணர்ந்துபுரட்டீரே. 3

ஆரேயுலகத்தாற்றுவார்? ஆயர்பாடிகவர்ந்துண்ணும்★
காரேறுழக்கவுழக்குண்டு தளர்ந்தும்முறிந்தும்கிடப்பேனை★
ஆராவமுதமனையான்தன் அமுதவாயிலூறிய★
நீர்தான்கொணர்ந்துபுலராமே பருக்கியிளைப்பைநீக்கீரே. 4

அழிலும்தொழிலுமுருக்காட்டான் அஞ்சேலென்னானவனொருவன்
தழுவி [2]முழுசிப்புகுந்தென்னைச் சுற்றிச்சுழன்றுபோகானால்★
தழையின்பொழில்வாய்நிரைப்பின்னே நெடுமாலூதிவருகின்ற★
குழலின்தொளைவாய்நீர்கொண்டு குளிரமுகத்துத்தடவீரே. 5

நடையொன்றில்லாவுலகத்து நந்தகோபன்மகனென்னும்★
கொடியகடியதிருமாலால் குளப்புக்கூறுகொளப்பட்டு★
புடையும்பெயரகில்லேன்நான் போட்கன்மிதித்தவடிப்பாட்டில்★
பொடித்தான்கொணர்ந்துபூசீர்கள் போகாவுயிரென்னுடம்பையே. 6

---

1. போல் என்று சிலர் பாடம்.
2. முழுவி என்று சிலர் கூறுவர்.

வெற்றிக்கருளக்கொடியான்தன் மீமீதாடாவுலகத்து★
வெற்றுவெறிதேபெற்றதாய் வேம்பேயாகவளர்த்தாளே★
குற்றமற்றமுலைதன்னைக் குமரன்கோலப்பணைத்தோளோடு★
அற்றகுற்றமவைதீர அணையவமுக்கிக்கட்டீரே. 7

உள்ளேயுருகிநைவேனை உளளோவிலளோவென்னாத★
கொள்ளைகொள்ளிக்குறும்பனைக் கோவர்த்தனனைக் கண்டக்கால்★
கொள்ளும்பயனொன்றில்லாத கொங்கைதன்னைக்கிழங்கோடும்★
அள்ளிப்பறித்திட்டவன்மார்விலெறிந்து என்னழலைத்தீர்வேனே. 8

கொம்மைமுலைகளிடர்தீரக் கோவிந்தற்கோர்குற்றேவல்★
இம்மைப்பிறவிசெய்யாதே இனிப்போய்ச்செய்யும் தவந்தானென்?★
செம்மையுடையதிருமார்வில் சேர்த்தானேலும்ஒருஞான்று★
மெய்ம்மைசொல்லிமுகம்நோக்கி விடைதான்தருமேல்மிகநன்றே. 9

††அல்லல்விளைத்தபெருமானை ஆயர்பாடிக்கணிவிளக்கை★
வில்லிபுதுவைநகர்நம்பி விட்டுசித்தன்வியன்கோதை★
வில்லைத்தொலைத்தபுருவத்தாள் வேட்கையுற்றுமிகவிரும்பும்★
சொல்லைத்துதிக்கவல்லார்கள் துன்பக்கடலுள்துவளாரே. 10

அடிவரவு:– கண்ணன் பால் கஞ்சை ஆரே அழில் நடை வெற்றி உள்ளே கொம்மை அல்லல் பட்டி.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

14 - ஆந்திருமொழி - பட்டிமேய்ந்தோர்

விருந்தாவனத்தே பரந்தாமனைக் கண்டமை கூறுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(கல்யாணிராகம் — ரூபகதாளம்)

††பட்டிமேய்ந்தோர்காரேறு பலதேவற்கோர்கீழ்க்கன்றாய்★
இட்டீறிட்டுவிளையாடி இங்கேபோதக்கண்டீரே?★
இட்டமானபசுக்களை இனிதுமறித்துநீரூட்டி★
விட்டுக்கொண்டுவிளையாட விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. 1

அனுங்கவென்னைப்பிரிவுசெய்து ஆயர்பாடிகவர்ந்துண்ணும்★
குணுங்குநாறிக்குட்டேற்றைக் கோவர்த்தனனைக்கண்டீரே?★
கணங்களோடுமின்மேகம் கலந்தாற்போல★ வனமாலை
மினுங்கநின்றுவிளையாட விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. 2

மாலாய்ப்பிறந்தநம்பியை மாலேசெய்யும்மணாளனை★
ஏலாப்பொய்களுரைப்பானை இங்கேபோதக்கண்டீரே?★
மேலால்பரந்தவெயில்காப்பான் வினதைசிறுவன்சிறகென்னும்★
மேலாப்பின்கீழ்வருவானை விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. 3

கார்த்தண்கமலக்கண்ணென்னும் நெடுங்கயிறுபடுத்தி★ என்னை
ஈர்த்துக்கொண்டுவிளையாடும் ஈசன்தன்னைக்கண்டீரே?★
போர்த்தமுத்தின்குப்பாயப் புகர்மால்யானைக்கன்றேபோல்★
வேர்த்துநின்று விளையாட விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. 4

††மாதவன்என்மணியினை வலையில்பிழைத்தபன்றிபோல்★
ஏதுமொன்றும்கொளத்தாரா ஈசன்தன்னைக்கண்டீரே?★
பீதகவாடையுடைதாழப்பெருங்கார்மேகக்கன்றேபோல்★
வீதியாரவருவானை விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. 5

தருமமறியாக்குறும்பனைத் தன்கைச்சார்ங்கமதுவேபோல்★
புருவவட்டமழகிய பொருத்தமிலியைக்கண்டீரே?★
உருவுகரிதாய்முகம்செய்தாய் உதயப்பருப்பதத்தின்மேல்★
விரியும்கதிரேபோல்வானை விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. 6

பொருத்தமுடையநம்பியைப் புறம்போலுள்ளும்கரியானை★
கருத்தைப்பிழைத்துநின்ற அக்கருமாமுகிலைக்கண்டீரே?★
அருத்தித்தாராகணங்களால் ஆரப்[1]பெருகுவானம்போல்★
விருத்தம்பெரிதாய்வருவானை விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. 7

வெளியசங்கொன்றுடையானைப் பீதகவாடையுடையானை★
அளிநன்குடையதிருமாலை ஆழியானைக்கண்டீரே?★
களிவண்டெங்கும்கலந்தாற்போல் கமழ்பூங்குழல்கள்தடந்தோள்மேல்★
மிளிரநின்றுவிளையாட விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. 8

††நாட்டைப்படையென்று [2]அயன்முதலாத்தந்த நளிர்மாமலருந்தி★
வீட்டைப்பண்ணிவிளையாடும் விமலன்தன்னைக்கண்டீரே?★
காட்டைநாடித்தேனுகனும் களிறும்புள்ளுமுடன்மடிய★
வேட்டையாடிவருவானை விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. 9

††பருந்தாட்களிற்றுக்கருள்செய்த பரமன்தன்னை★ பாரின்மேல்
விருந்தாவனத்தேகண்டமை விட்டுசித்தன்கோதைசொல்★
மருந்தாமென்றுதம்மனத்தே வைத்துக்கொண்டுவாழ்வார்கள்★
பெருந்தாளுடையபிரானடிக்கீழ்ப் பிரியாதென்றுமிருப்பாரே. 10

அடிவரவு:- பட்டி அனுங்க மால் கார்த்தண் மாதவன் தருமம் பொருத்தம் வெளிய நாட்டை பருந்தாள் இருள்.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

நாச்சியார் திருமொழி முற்றும்.

1. பருகு என்பதும் பாடம்.
2. அயன்தன்னை உரைக்கேற்ற பாடம்.

ஸ்ரீ:

குலசேகரப்பெருமாள் வைபவம்

கும்பே புநர்வஸெளஜாதம் கேரளே சோளபட்டணே
கௌஸ்துபாம்சம் தராதீசம் குலசேகரமாச்ரயே.

சேரநாட்டில் கோழிக்கூட்டரசனான திருடவிரதன் பிள்ளைப்பேறுவேண்டி திருமாலருளால் கலிபிறந்த 28-ஆம் ஆண்டான பராபவ ஆண்டு மாசிமாத சுக்கிலபக்ஷத்து துவாதசி, வியாழக் கிழமைகூடிய புனர்வஸு நக்ஷத்திரத்தில் திருவஞ்சிக்களத்தில் தன் பட்டத்து அரசியிடத்தில் ஓர் ஆண்மகவைப் பெற்றனன்.

கௌஸ்துபாம்சமாய்த் தோன்றிய அக்குழவி தன் குலத்துக்குச் சிறப்புத்தரும் என்று அரசன் அதற்குக் குலசேகரன் என்று பெயரிட்டனன். குலசேகரன் அரசர்கள் கற்க வேண்டிய போர்த்துறையிலும், ஏனைய கல்வித்துறைகளிலும் உரியகாலத்தில் நன்கு தேறினான். இளவரசனாகப் பட்டம் பெற்று அண்டைநாடுகளான சோழ, பாண்டிய நாடுகளைப் போரில்வென்று பெற்றான்.

பிறகு அரசன் குலசேகரனுக்கு முடிசூட்டித்தான் தவமியற்றச் சென்றனன். நன்கு அரசு செலுத்திய குலசேகரன் மணம் பூண்டு இளையென்னும் மகளையும், திருடவிரதன் என்று பாட்டனின் பெயர் சூட்டப்பட்ட மகனையும் பெற்றனன்.

மெய்ப்பொருள்காண மிகவும் ஆராய்ந்து திருமாலே முழுமுதற்கடவுள் என்று தேறினன். இராமன், கிருட்டிணன் என்ற திருமாலின் தோற்றங்களிலும், இத்தோற்றங்களின் பிற்காலியர்களுக்கு அருள்செய்ய கோயில்கொண்டிருக்கும் தலங்களிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டான். இராமாயண காதையைக் கேட்டனுபவிக்க சொற்பொழிவுகளை ஏற்பாடு செய்தான்.

ஒருநாள் சூர்ப்பணகை மூக்கறுப்புண்டதைக் கேட்டு கரன், தூஷணன் முதலிய அரக்கர்கள் பெருஞ்சேனையுடன் இராமனைத் தாக்கவந்தபோது இராமன் ஒருவனாகவே போரிட்டான் என்று விரிவுரையாளர் சொற்பொழிவிடையே சொல்ல, குலசேகரன் "இராமனுக்குப்பின் செல்வார் மற்றில்லையே" என்று உடனே நால்வகைப் படைகளையும் திரட்ட ஆணையிட்டு, போருக்குச் செல்ல ஜனஸ்தானத்துக்குப் புறப்பட விரைந்தான்.

குலசேகரனின் மனநிலையைப் புரிந்துகொண்ட விரிவுரையாளர் இராமன் ஒருவனாகவே அரக்கர்கள் யாவரையும் அழித்தனன் என்பதை விளக்க, குலசேகரன் மிக்க மகிழ்ச்சியெய்தி தன் பயணத்தை நிறுத்தினான். பிறிதொருகால் சீதையை இராவணன் கவர்ந்த வரலாறு கூறப்படும் போது, இலங்கையை நோக்கிப் படைகளோடு சென்று, கடலை நீந்தியே கடக்க எண்ணி இறங்கினான்.

மக்கள் அரசனுக்கு என்னாகுமோ என்று அஞ்சும்போது, சக்கரவர்த்தித் திருமகனான இராமனே சீதையின் கைப்பற்றிய கோலமாய், இலக்குவனோடு காட்சி தந்து தனதுபோர்வெற்றி, சீதையின் மீட்சி இவைகளைக் கூறி குலசேகரனை ஊர் திரும்பச் செலுத்திவிட்டு மறைந்தனன்.

அமைச்சர்கள் அரசனுடைய உணர்ச்சிவயப்பட்ட திருமால் பக்தி அரசு செலுத்துவதற்கு இடையூறாக இல்லாமலிருக்க பல யுக்திகளைக் கையாண்டனர். திருமாலைக்காட்டிலும் திருமாலடியார்களிடம் அரசனின் அன்பு மிகுதியைக் கண்டு அரசன் திருவரங்கப் பயணமாகச் செல்ல நினைத்தபோது, திருவரங்கம் சென்ற அரசன் மீளான் என்றஞ்சி, திருமாலடியார்களை அவ்வமயம் வரவழைத்து அவர்களைப் பூசிப்பதில் அரசனை ஈடுபடச் செய்து, பயணத்தைத் தடை செய்தார்கள்.

இது தொடங்கி அரண்மனையில் திருமாலடியார்கள் கூட்டம் பெருகத் தொடங்கியது. அரசவைக்கு இது இழுக்கு என்றெண்ணி, அமைச்சர்கள் அரண்மனையிலுள்ள இராமபிரான் திருமூர்த்தியின் ஆரமொன்றை ஒளித்துவைத்து, திலுமாலடியார்களிலொருவரே கொண்டு போயினர் என்று அரசனிடம் முறையிட்டனர்.

அரசன் இதற்கு மறுப்பாக திருமாலடியார்கள் ஆரத்தைத் தொடார் என்று உறுதி கூறி இதை ஒரு குடம்நிறைய நச்சுப்பாம்புகளை இட்டு, குடத்தில் கையிட்டு, அவை தீண்டாதது கொண்டு தன் கூற்றின் உண்மையை நிலைநாட்டினான். அமைச்சர்களையும் திருமாலடியார்களைப் பூசிக்க ஆணையிட்டான்.

குலசேகரன் பின்பு அரசில் நாட்டமில்லாமல், தன்மகன் திருடவிரதனை அரசனாக்கி திருமாலுகந்த திருப்பதிகளான, திருவரங்கம், திருமலை முதலிய தலங்களுக்குச் சென்று சேவிக்கப் புறப்பட்டான். திருவரங்கனையே மணம்புரிய எண்ணிய தன் மகள் இளையை குலசேகரவல்லி என்ற நாமத்துடன் நம்பெருமாளுக்கு மணம் செய்வித்தான்.

திருமாலிடம் அன்புப்பெருக்கால் குலசேகரன் அருளிய பாடல்கள் மக்கள் மதிப்பைப்பெற்று, அரசன் குலசேகராழ்வார் என்று போற்றப்படலாயினன். பெருமாள் என்று வைணவ சமயத்தில் குறிக்கப்படும் இராமபிரானின்பால் உணர்ச்சி உந்திய அன்புப்பேராறு

பூண்டமையின் ஆழ்வாரை 'குலசேகரப் பெருமாள்' என்று சிறப்பாக வழங்கலாயினர்.

இவர் செய்த பாடல்கள் 'பெருமாள் திருமொழி' என்றே அழைக்கப்படுகின்றன. இவ்வாழ்வார் வேங்கடவன் கோயிலின் வாயில்படியாய்க் கிடந்து அவன் பவளவாய் காண வேண்டியதால் திருமால் திருக்கோயில்களில் உள்வாயிற்படி 'குலசேகரன்படி' என்று வழங்கப்படுகிறது. 'முகுந்தமாலை' என்ற வடநூல் தோத்திரமருளியவர் வேறொரு குலசேகரர் என்பது பலர் கொள்கை.

அஞ்சனமாமலைப்பிறவி யாதரித்தோன் வாழியே
அணியரங்கர் மணத்தூணையடைந்துய்ந்தோன் வாழியே
வஞ்சிநகரந்தன்னில் வாழவந்தோன் வாழியே
மாசிதனிற்புனர்பூசம்வந்துதித்தான் வாழியே
அஞ்சலெனக்குடம்பாம்பி லங்கையிட்டான் வாழியே
அநவரத மிராமகதையருளுமவன் வாழியே
செஞ்சொல்மொழிநூற்றஞ்சும்செப்பினான் வாழியே
சேரலர்கோன்செங்கமலத்திருவடிகள்வாழியே.

ஸ்ரீராமாயணஸாரமாகிய

பெருமாள் திருமொழி

தனியன்கள்

[1](உடையவர் அருளிச்செய்தது)

இருவிகற்பநேரிசைவெண்பா

இன்னமுதமூட்டுகேன்இங்கேவாபைங்கிளியே!★
தென்னரங்கம்பாடவல்லசீர்ப்பெருமாள்★ - பொன்னஞ்
சிலைசேர் நுதலியர்வேள்சேரலர்கோன்★ எங்கள்
குலசேகரனென்றேகூறு.

(மணக்கால்நம்பி அருளிச் செய்தது)

கட்டளைக்கலித்துறை

ஆரம்கெடப்பரனன்பர்கொள்ளாரென்று★ அவர்களுக்கே
வாரங்கொடுகுடப்பாம்பிற்கையிட்டவன்★ மாற்றலரை
வீரங்கெடுத்தசெங்கோற்கொல்லிகாவலன் வில்லவர்கோன்★
சேரன்குலசேகரன்முடிவேந்தர்சிகாமணியே.

1, மணக்கால்நம்பி அருளிச்செய்ததென்பாருமுளர்.

1-ஆந்திருமொழி - இருளிரியச்சுடர்மணிகள்

ஸ்ரீரங்கநாதனது சேவையை நாடுதல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

(பந்துவராளிராகம் — ஆதிதாளம்)

††இருளிரியச்சுடர்மணிகளிமைக்கும்நெற்றி
இனத்துத்தியணிபணமாயிரங்களார்ந்த★
அரவரசப்பெருஞ்சோதியனந்தனென்னும்
அணிவிளங்குமுயர்வெள்ளையணையைமேவி★
திருவரங்கப்பெருநகருள்தெண்ணீர்ப்பொன்னி
திரைக்கையாலடிவருடப்பள்ளிகொள்ளும்★
கருமணியைக்கோமளத்தைக்கண்டுகொண்டு என்
கண்ணிணைகளென்றுகொலோகளிக்கும்நாளே? 1

††வாயோரீரைஞ்ஞூறுதுதங்களார்ந்த
வளையுடம்பினழல்நாகம்உமிழ்ந்தசெந்தீ★
வீயாதமலர்ச்சென்னிவிதானமேபோல்
மேன்மேலும்மிகவெங்கும்பரந்ததன்கீழ்★
காயாம்பூமலர்ப்பிறங்கலன்னமாலைக்
கடியரங்கத்தரவணையில்பள்ளிகொள்ளும்★
மாயோனை, மணத்தூணேபற்றிநின்று என்
வாயாரவென்றுகொலோவாழ்த்தும்நாளே? 2

எம்மாண்பினயன் நான்குநாவினாலும்
எடுத்தேத்தி ஈரிரண்டுமுகமுங்கொண்டு★
எம்மாடுமெழிற்கண்களெட்டினோடும்
தொழுதேத்தி இனிதிறைஞ்சநின்ற★ செம்பொன்
அம்மான்தன்மலர்க்கமலக்கொப்பூழ்தோன்ற
அணியரங்கத்தரவணையில் பள்ளிகொள்ளும்★
அம்மான்தனடியிணைக்கீழலர்களிட்டு அங்
கடியவரோடென்றுகொலோவணுகும்நாளே? 3

மாவினைவாய்பிளந்துகந்தமாலை வேலை
வண்ணனைஎன்கண்ணனை★ வன்குன்றமேந்தி
ஆவினையன்றுய்யக்கொண்டவாயரேற்றை
அமரர்கள் தந்தலைவனையந்தமிழினின்பப்

பாவினை★ அவ்வடமொழியைப் பற்றற்றார்கள்
பயிலரங்கத்தரவணையில்பள்ளிகொள்ளும்★
கோவினை, நாவுறவழுத்திஎன்தன்கைகள்
கொய்ம்மலர்தூயென்றுகொலோகூப்பும்நாளே? 4

இணையில்லாவின்னிசையாழ்கெழுமி இன்பத்
தும்புருவும்நாரதனுமிறைஞ்சியேத்த★
துணையில்லாத்தொன்மறைநூல்தோத்திரத்தால்
தொன்மலர்க்கணயன்வணங்கியோவாதேத்த★
மணிமாடமாளிகைகள்மல்குசெல்வ
மதிளரங்கத்தரவணையில்பள்ளிகொள்ளும்★
மணிவண்ணனம்மானைக்கண்டுகொண்டு என்
மலர்ச்சென்னியென்றுகொலோவணங்கும்நாளே? 5

அளிமலர்மேலயனரனிந்திரனோடு ஏனை
அமரர்கள்தம்குழுவுமரம்பையரும்மற்றும்★
தெளிமதிசேர்முனிவர்கள்தம்குழுவும் முந்தித்
திசைதிசையில்மலர் தூவிச்சென்றுசேரும்★
களிமலர்சேர்பொழிலரங்கத்துரகமேறிக்
கண்வளரும்கடல்வண்ணர்கமலக்கண்ணும்★
ஒளிமதிசேர்திருமுகமும்கண்டுகொண்டு என்
உள்ளமிகவென்றுகொலோவுருகும்நாளே? 6

மறம்திகழும்மனமொழித்துவஞ்சமாற்றி
[1]ஐம்புலன்களடக்கியிடர்ப்பாரத்துன்பம்
துறந்து★ இருமுப்பொழுதேத்தியெல்லையில்லாத்
தொன்னெறிக்கண் நிலைநின்றதொண்டரான★
அறம்திகழும்மனத்தவர்தம்கதியைப் பொன்னி
யணியரங்கத்தரவணையில்பள்ளிகொள்ளும்★
நிறம்திகழும்மாயோனைக், கண்டு என்கண்கள்
நீர்மல்கவென்றுகொலோநிற்கும்நாளே? 7

கோலார்ந்தநெடுஞ்சார்ங்கம்கூனற்சங்கம்
கொலையாழிகொடுந்தண்டுகொற்றவொள்வாள்★
காலார்ந்தகதிக்கருடனென்னும் வென்றிக்
கடும்பறவையிவையனைத்தும்புறஞ்சூழ்காப்ப★
சேலார்ந்தநெடுங்கழனிசோலைசூழ்ந்த
திருவரங்கத்தரவணையில்பள்ளிகொள்ளும்★

1. வன்புலன்கள் என்று சிலர்

மாலோனைக்கண்டின்பக்கலவியெய்தி
வல்வினையேனென்றுகொலோவாழும்நாளே? 8

தூராதமனக்காதல்தொண்டர்தங்கள்
குழாம்குழுமித்திருப்புகழ்கள்பலவும்பாடி★
ஆராதமனக்களிப்போடழுதகண்ணீர்
மழைசோர நினைந்துருகியேத்தி★ நாளும்
சீரார்ந்தமுழவோசைபரவைகாட்டும்
திருவரங்கத்தரவணையில்பள்ளிகொள்ளும்★
போராழியம்மானைக்கண்டுதுள்ளிப்
பூதலத்திலென்றுகொலோபுரளும்நாளே? 9

††வன்பெருவானகமுய்யவமரருய்ய
மண்ணுய்யமண்ணுலகில்மனிசருய்ய★
துன்பமிகுதுயரகல அயர்வொன்றில்லாச்
சுகம்வளர அகமகிழும்தொண்டர்வாழ★
அன்பொடுதென்திசைநோக்கிப்பள்ளிகொள்ளும்
அணியரங்கன்திருமுற்றத்து★ அடியார்தங்கள்
இன்பமிகுபெருங்குழுவுகண்டு யானும்
இசைந்துடனேயென்றுகொலோவிருக்கும் நாளே? 10

††திடர்விளங்குகரைப்பொன்னிநடுவுபாட்டுத்
திருவரங்கத்தரவணையில்பள்ளிகொள்ளும்★
கடல்விளங்குகருமேனியம்மான்தன்னைக்
கண்ணாரக்கண்டுகக்கும்காதல்தன்னால்★
குடைவிளங்குவிறல்தானைக்கொற்றவொள்வாள்
கூடலர்கோன்கொடைக்குலசேகரன் சொற்செய்த★
நடைவிளங்குதமிழ்மாலைபத்தும்வல்லார்
நலந்திகழ்நாரணனடிக்கீழ்நண்ணுவாரே. 11

அடிவரவு:--இருள் வாய் எம்மாண்பின் மாவினை இணை அளி மறம் கோல் தூராத வன்பெரு திடர் தேட்டு.

குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்.

2 - ஆந்திருமொழி - தேட்டருந்திறல்

அரங்கனடியாரது அடிமைத்திறத்தில் ஈடுபடுதல்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(ஸ்ரீராகம் — ரூபகதாளம்)

††தேட்டருந்திறல்தேனினைத் தென்னரங்களை★ திருமாதுவாழ்
வாட்டமில்வனமாலைமார்வனைவாழ்த்தி மால்கொள்சிந்தையராய்★
ஆட்டமேவியலந்தழைத்து அயர்வெய்தும்மெய்யடியார்கள்தம்★
ஈட்டம்கண்டிடக்கூடுமேல் அதுகாணும்கண்பயனாவதே. 1

தோடுலாமலர்மங்கை தோளிணைதோய்ந்ததும்★ சுடர்வாளியால்
நீடுமாமரம்செற்றதும்நிரைமேய்த்ததும் இவையேநினைந்து★
ஆடிப்பாடிஅரங்கவோ! என்றழைக்கும் தொண்டரடிப்பொடி
ஆடநாம்பெறில்★ கங்கைநீர்குடைந்தாடும் வேட்கையென்னாவதே? 2

ஏறடர்த்ததும்ஏனமாய்நிலங்கீண்டதும், முன்னிராமனாய்★
மாறடர்த்ததும்மண்ணளந்ததும் சொல்லிப்பாடி★ வண்பொன்னிப்பே
ராறுபோல்வரும்கண்ணநீர்கொண்டு அரங்கன்கோயில்திருமுற்றம்★
சேறுசெய்தொண்டர்சேவடிச்செழுஞ்சேறு என்சென்னிக்கணிவனே. 3

தோய்த்ததண்தயிர்வெண்ணெய்பாலுடனுண்டலும் உடன்றாய்ச்சிகண்டு★
ஆர்த்ததோளுடையெம்பிரான் என்னரங்கனுக்கடியார்களாய்★
நாத்தழும்பெழநாரணாவென்றழைத்து மெய்தழும்பத்தொழு
தேத்தி★ இன்புறும்தொண்டர்சேவடி ஏத்திவாழ்த்துமென்னெஞ்சமே. 4

பொய்சிலைக்குரலேற்றெருத்தமிறுத்துப் போரரவீர்த்தகோன்★
செய்சிலைச்சுடர்சூழொளித் திண்ணமாமதிள்தென்னரங்கனாம்★
மெய்சிலைக்கருமேகமொன்று தம்[1]நெஞ்சில்நின்றுதிகழப்போய்★
மெய்சிலிர்ப்பவர்தம்மையேநினைந்து என்மனம்மெய்சிலிர்க்குமே. 5

ஆதியந்தமனந்தமற்புதமான வானவர்தம்பிரான்★
பாதமாமலர்சூடும்பத்தியிலாத பாவிகளுய்ந்திட★
தீதில்நன்னெறிகாட்டி எங்கும்திரிந்தரங்கனெம்மானுக்கே★
காதல்செய்தொண்டர்க்கெப்பிறப்பிலும் காதல்செய்யுமென்னெஞ்சமே. 6

---

1. நெஞ்சுள் என்றும் பாடம்.

காரினம்புரைமேனிநற்கதிர் முத்தவெண்ணகைச்செய்யவாய்★
ஆரமார்வனரங்கனென்னும் அரும்பெருஞ்சுடரொன்றினை★
சேரும்நெஞ்சினராகிச் சேர்ந்துகசிந்திழிந்தகண்ணீர்களால்★
வாரநிற்பவர்தாளிணைக்கு ஒருவாரமாகுமென்னெஞ்சமே. 7

மாலையுற்றகடற்கிடந்தவன் வண்டுகிண்டுநறுந்துழாய்★
மாலையுற்றவரைப்பெருந்திருமார்வனை மலர்க்கண்ணனை★
மாலையுற்றெழுந்தாடிப்பாடித் திரிந்தரங்கனெம்மானுக்கே★
மாலையுற்றிடுந்தொண்டர்வாழ்வுக்கு மாலையுற்றதென்னெஞ்சமே 8

மொய்த்துக்கண்பனிசோரமெய்கள்சிலிர்ப்ப ஏங்கியிளைத்துநின்று★
எய்த்துக்கும்பிடுநட்டமிட்டெழுந்து ஆடிப்பாடியிறைஞ்சி★ என்
அத்தனச்சனரங்கனுக்கு அடியார்களாகி★ அவனுக்கே
பித்தமராமவர்பித்தரல்லர்கள் மற்றையார்முற்றும்பித்தரே. 9

††அல்லிமாமலர்மங்கைநாத னரங்கன்மெய்யடியார்கள்தம்★
எல்லையில்லடிமைத்திறத்தினில்என்றுமேவுமனத்தனாம்★
கொல்லிகாவலன்கூடல்நாயகன் கோழிக்கோன்குலசேகரன்★
சொல்லினின்தமிழ்மாலைவல்லவர் தொண்டர்தொண்டர்களாவரே. 10

அடிவரவு:- தேட்டு தோடு ஏறு தோய்த்த பொய் ஆதி காரினம் மாலை மொய்த்து அல்லி மெய்.

குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்.

3 - ஆந்திருமொழி - மெய்யில்வாழ்க்கையை

ஆழ்வார் உலகத்தாரோடு தாம்சேராது அரங்கனன்பராதல்

கலிவிருத்தம்

(ஸௌராஷ்ட்ரராகம் — அடதாளம்)

††மெய்யில்வாழ்க்கையை மெய்யெனக்கொள்ளும்★ இவ்
வையந்தன்னொடும் கூடுவதில்லையான்★
ஐயனே! அரங்கா! என்றழைக்கின்றேன்★
மையல்கொண்டொழிந்தேன் என்தன்மாலுக்கே. 1

நூலினேரிடையார்திறத்தே நிற்கும்★
ஞாலந்தன்னொடும் கூடுவதில்லையான்★
ஆலியாஅழையா அரங்கா! என்று★
மாலெழுந்தொழிந்தேன் என்தன்மாலுக்கே. 2

மாரனார்வரிவெஞ்சிலைக் காட்செய்யும்★
பாரினாரொடும் கூடுவதில்லையான்★
ஆரமார்வன் அரங்கனனந்தன்★ நல்
நாரணன் நரகாந்தகன்பித்தனே. 3

உண்டியேயுடையே உகந்தோடும்★ இம்
மண்டலத்தொடும் கூடுவதில்லையான்★
அண்டவாணன் அரங்கன்★ வன்பேய்முலை
உண்டவாயன்தன் உன்மத்தன்காண்மினே. 4

தீதில்நன்னெறிநிற்க அல்லாதுசெய்★
நீதியாரொடும் கூடுவதில்லையான்★
ஆதிஆயன் அரங்கன்★ அந்தாமரைப்
பேதைமாமணவாளன்தன் பித்தனே. 5

எம்பரத்தரல்லாரொடும் கூடலன்★
உம்பர்வாழ்வை ஒன்றாகக்கருதிலன்★
தம்பிரானமரர்க்கு★ அரங்கநகர்
எம்பிரானுக்கு எழுமையும்பித்தனே. 6

எத்திறத்திலும் யாரொடும்கூடும்★ அச்
சித்தந்தன்னைத்தவிர்த்தனன் செங்கண்மால்★
அத்தனே! அரங்கா! என்றழைக்கின்றேன்★
பித்தனாயொழிந்தேன் எம்பிரானுக்கே. 7

பேயரே எனக்குயாவரும்★ யானுமோர்
பேயனேஎவர்க்கும் இதுபேசியென்?★
ஆயனே அரங்கா என்றழைக்கின்றேன்★
பேயனாயொழிந்தேன் எம்பிரானுக்கே. 8

††அங்கையாழி அரங்கனடியிணை★
தங்குசிந்தைத் தனிப்பெரும்பித்தனாம்★
கொங்கர்கோன் குலசேகரன்சொன்னசொல்★
இங்குவல்லவர்க்கு ஏதமொன்றில்லையே. 9

அடிவரவு:- மெய் நூல் மாரனார் உண்டி தீதில் எம்பரத்தர் எத்திறத்திலும் பேயரே அங்கை ஊன்.

குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்.

4 - ஆந்திருமொழி - ஊனேறு

ஆழ்வார் திருவேங்கடமலையிற்பிறத்தலை அவாவுதல்

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

(தந்யாசிராகம் — திரிபுடைதாளம்)

††ஊனேறுசெல்வத்து உடற்பிறவியான்வேண்டேன்★
ஆனேறேழ்வென்றான் அடிமைத்திறமல்லாமல்★
கூனேறுசங்கமிடத்தான்தன் வேங்கடத்து★
கோனேரிவாழும் குருகாய்ப்பிறப்பேனே. 1

ஆனாதசெல்வத்து [1]அரம்பையர்கள்தற்சூழ★
வானாளும்செல்வமும் மண்ணரசும்யான்வேண்டேன்★
தேனார்பூஞ்சோலைத் திருவேங்கடச்சுனையில்★
மீனாய்ப்பிறக்கும் விதியுடையெனாவேனே. 2

பின்னிட்டசடையானும் பிரமனுமிந்திரனும்★
துன்னிட்டுப்புகலரிய வைகுந்தநீள்வாசல்★
மின்வட்டச்சுடராழி வேங்கடக்கோன்தானுமிழும்★
பொன்வட்டில்பிடித்து உடனேபுகப்பெறுவெனாவேனே. 3

ஒண்பவளவேலையுலவு தண்பாற்கடலுள்★
கண்துயிலும்மாயோன் கழலிணைகள்காண்பதற்கு★
பண்பகரும்வண்டினங்கள் பண்பாடும்வேங்கடத்து★
செண்பகமாய்நிற்கும் திருவுடையெனாவேனே. 4

கம்பமதயானைக் கழுத்தகத்தின்மேலிருந்து★
இன்பமரும்செல்வமும் இவ்வரசும்யான்வேண்டேன்★
எம்பெருமானீசன் எழில்வேங்கடமலைமேல்★
[2]தம்பகமாய்நிற்கும் தவமுடையெனாவேனே. 5

மின்னனையநுண்ணிடையார் உருப்பசியும்மேனகையும்★
அன்னவர்தம்பாடலொடும் ஆடலவையாதரியேன்★
தென்னவெனவண்டினங்கள் பண்பாடும்வேங்கடத்துள்★
அன்னனையபொற்குவடாம் அருந்தவத்தெனாவேனே. 6

---

1. அரம்பையர் கடற்சூழ என்றும் பிரிப்பர்
2. தம்பமாய் என்றும் கூறுவர்.

வானாளும்மாமதிபோல் வெண்குடைக்கீழ்★ மன்னவர்தம்
கோனாகிவீற்றிருந்து கொண்டாடும் செல்வறியேன்★
தேனார்பூஞ்சோலைத் திருவேங்கடமலைமேல்★
கானாறாய்ப்பாயும் கருத்துடையெனாவேனே. 7

பிறையேறுசடையானும் பிரமனுமிந்திரனும்★
முறையாயபெருவேள்விக் குறைமுடிப்பான்மறையானான்★
வெறியார்தண்சோலைத் திருவேங்கடமலைமேல்★
நெறியாய்க்கிடக்கும் நிலையுடையெனாவேனே. 8

††செடியாயவல்வினைகள் தீர்க்கும்திருமாலே!★
நெடியானே! வேங்கடவா! நின்கோயிலின் [1]வாசல்★
அடியாரும்வானவரும் அரம்பையரும்கிடந்தியங்கும்★
படியாய்க்கிடந்து உன்பவளவாய்காண்பேனே. 9

உம்பருலகாண்டு ஒருகுடைக்கீழ் ★உருப்பசிதன்
அம்பொற்கலையல்குல் பெற்றாலுமாதரியேன்★
செம்பவளவாயான் திருவேங்கடமென்னும்★
எம்பெருமான்பொன்மலைமேல் ஏதேனுமாவேனே. 10

மன்னியதண்சாரல் வடவேங்கடத்தான்தன்★
பொன்னியலும்சேவடிகள்காண்பான் புரிந்திறைஞ்சி★
கொன்னவிலும்கூர்வேல் குலசேகரன்சொன்ன★
பன்னியநூல்தமிழ்வல்லார் பாங்காயபத்தர்களே. 11

அடிவரவு:- ஊன் ஆனாத பின்னிட்ட ஒண் கம்பம் மின் வான் பிறை செடி உம்பர் மன்னிய தரு.

குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்.

1. வாயில் என்றும் வழங்குவர்

5 - ஆந்திருமொழி - தருதுயரந்தடாயேல்

1விற்றுவக்கோட்டம்மானிடம் வேறுகதியில்லை என்று ஆழ்வார் தெரிவித்தல்

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா
(சங்கராபரணராகம் — ரூபகதாளம்)

††தருதுயரம்தடாயேல் உன்சரணல்லால்சரணில்லை★
விரைகுழுவுமலர்ப்பொழில்சூழ் விற்றுவக்கோட்டம்மானே!★
அரிசினத்தாலீன்றதாய் அகற்றிடினும்★ மற்றவள்தன்
அருள்நினைந்தேயழும் குழவியதுவேபோன்றிருந்தேனே. 1

கண்டாரிகழ்வனவே காதலன்தான்செய்திடினும்★
கொண்டானையல்லால் அறியாக்குலமகள்போல்★
விண்தோய்மதிள்புடைசூழ் விற்றுவக்கோட்டம்மா! நீ★
கொண்டாளாயாகிலும் உன்குரைகழலேகூறுவனே. 2

மீன்நோக்கும்நீள்வயல்சூழ் விற்றுவக்கோட்டம்மா!★ என்
பால்நோக்காயாகிலும் உன்பற்றல்லால்பற்றிலேன்★
தான்நோக்காது எத்துயரம்செய்திடினும்★ தார்வேந்தன்
கோல்நோக்கிவாழும் குடிபோன்றிருந்தேனே. 3

வாளாலறுத்துச்சுடினும் மருத்துவன்பால்★
மாளாதகாதல் நோயாளன்போல்★ மாயத்தால்
மீளாத்துயர்தரினும் விற்றுவக்கோட்டம்மா!★ நீ
ஆளாவுனதருளே பார்ப்பனடியேனே. 4

வெங்கண்திண்களிறடர்த்தாய்! விற்றுவக்கோட்டம்மானே!★
எங்குப்போயுய்கேன்? உன்னிணையடியேயடையலல்லால்★
எங்கும்போய்க்கரைகாணாது எறிகடல்வாய்மீண்டேயும்★
வங்கத்தின்கூம்பேறும் மாப்பறவைபோன்றேனே. 5

செந்தழலேவந்து அழலைச்செய்திடினும்★ செங்கமலம்
அந்தரஞ்சேர்வெங்கதிரோற்கல்லால் அலராவால்★
வெந்துயர்வீட்டாவிடினும் விற்றுவக்கோட்டம்மா!★ உன்
அந்தமில்சீர்க்கல்லால் அகங்குழையமாட்டேனே. 6

1. வித்துவக்கோடு எனக் கூறுவாறுமுள்ளர்.

எத்தனையும் [1]வான்மறந்தகாலத்தும் பைங்கூழ்கள்★
மைத்தெழுந்தமாமுகிலே பார்த்திருக்கும்மற்றவைபோல்★
மெய்த்துயர்வீட்டாவிடினும் விற்றுவக்கோட்டம்மா!★ என்
சித்தமிகவுன்பாலே வைப்பனடியேனே. 7

தொக்கிலங்கியாறெல்லாம் பரந்தோடி★ தொடுகடலே
புக்கன்றிப்புறம்நிற்கமாட்டாத மற்றவைபோல்★
மிக்கிலங்குமுகில்நிறத்தாய்! விற்றுவக்கோட்டம்மா!★ உன்
புக்கிலங்குசீரல்லால் புக்கிலன்காண்புண்ணியனே! 8

நின்னையேதான்வேண்டி நீள்செல்வம்வேண்டாதான்
தன்னையே★ தான்வேண்டும் செல்வம்போல், மாயத்தால்★
மின்னையேசேர்திகிரி விற்றுவக்கோட்[2]டம்மா!★
நின்னையேதான்வேண்டி நிற்பனடியேனே. 9

††விற்றுவக்கோட்டம்மா! நீவேண்டாயேயாயிடினும்★
மற்றாரும்பற்றிலேனென்று அவனைத்தாள்நயந்த★
கொற்றவேல்தானைக் குலசேகரன்சொன்ன★
நற்றமிழ்பத்தும்வல்லார் நண்ணார்நரகமே. 10

அடிவரவு:- தரு கண்டார் மீன் வாளால் வெங்கண் செந்தழல் எத்தனை தொக்கு நின்னை விற்றுவக்கோடு ஏர்.

குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. வான் வறந்த என்றும் பாடம்.
2. அம்மானே என்று சிலர்.

6 - ஆந்திருமொழி - ஏர்மலர்ப்பூங்குழல்

ஆய்ச்சியர் ஊடி அமலனை எள்கியுரைத்தல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(செஞ்சுருட்டிராகம் — ஆதிதாளம்)

††ஏர்மலர்ப்பூங்குழலாயர்மாதர்
எனைப்பலருள்ளஇவ்வூரில்★ உன்தன்
மார்வுதழுவுதற்காசையின்மையறிந்தறிந்தே
உன்தன்பொய்யைக்கேட்டு★
கூர்மழைபோற்பனிக்கூதலெய்திக்
கூசிநடுங்கியமுனையாற்றில்★
வார்மணற்குன்றில்புலரநின்றேன்
வாசுதேவா! உன்வரவுபார்த்தே. 1

கெண்டையொண்கண்மடவாளொருத்தி
கீழையகத்துத்தயிர்கடையக்
கண்டு★ ஒல்லைநானும்கடைவனென்று
கள்ளவிழியைவிழித்துப்புக்கு★
வண்டமர்பூங்குழல்தாழ்ந்துலாவ
வாண்முகம்வேர்ப்பச்செவ்வாய்துடிப்ப★
தண்தயிர்நீகடைந்திட்டவண்ணம்
தாமோதரா! மெய்யறிவன்நானே. 2

கருமலர்க்கூந்தலொருத்திதன்னைக்
கடைக்கணித்து★ ஆங்கேயொருத்திதன்பால்
மருவிமனம்வைத்துமற்றொருத்திக்குரைத்து
ஒருபேதைக்குப்பொய்குறித்து★
புரிகுழல்மங்கையொருத்திதன்னைப்
புணர்தி அவளுக்கும்மெய்யனல்லை★
மருதிறுத்தாய்! உன்வளர்த்தியூடே
வளர்க்கின்றதாலுன்தன்மாயைதானே. 3

தாய்முலைப்பாலிலமுதிருக்கத்
தவழ்ந்துதளர்நடையிட்டுச்சென்று★
பேய்முலைவாய்வைத்துநஞ்சையுண்டு
பித்தனென்றேபிறரேசநின்றாய்★

ஆய்மிகுகாதலோடுயானிருப்ப
யான்விடவந்தஎன்தூதியோடே★
நீமிகுபோகத்தைநன்குகந்தாய்
அதுவுமுன்கோரம்புக்கேற்குமன்றே. 4

மின்னொத்தநுண்ணிடையாளைக்கொண்டு
வீங்கிருள்வாயென்தன்வீதியூடே★
பொன்னொத்தவாடைகுக்கூடலிட்டுப்
போகின்றபோதுநான்கண்டுநின்றேன்★
கண்ணுற்றவளைநீகண்ணாவிட்டுக்
கைவிளிக்கின்றதும்கண்டேநின்றேன்★
என்னுக்கவளைவிட்டிங்குவந்தாய்?
இன்னமங்கேநடநம்பி! நீயே. 5

மற்பொருதோளுடைவாசுதேவா!
வல்வினையேன்துயில்கொண்டவாறே★
இற்றையிரவிடையேமத்தென்னை
இன்னணைமேலிட்டகன்றுநீபோய்★
அற்றையிரவுமோர்பிற்றைநாளும்
அரிவையரோடுமணைந்துவந்தாய்★
எற்றுக்குநீயென்மருங்கில்வந்தாய்?
எம்பெருமான்! நீயெழுந்தருளே. 6

பையரவின்னணைப்பள்ளியினாய்!
பண்டையோமல்லோம்நாம்★ நீயுகக்கும்
மையரியொண்கண்ணினாருமல்லோம்
வைகியெம்சேரிவரவொழிநீ★
செய்யவுடையும்திருமுகமும்
செங்கனிவாயும்குழலும்கண்டு★
பொய்யொருநாள்பட்டதேயமையும்
புள்ளுவம்பேசாதேபோகுநம்பி! 7

என்னைவருகவெனக்குறித்திட்டு
இனமலர்முல்லையின்பந்தர்நீழல்★
மன்னியவளைப்புணரப்புக்கு
மற்றென்னைக்கண்டுழறாநெகிழ்ந்தாய்★
பொன்னிறவாடையைக்கையில்தாங்கிப்
பொய்யச்சங்காட்டிநீபோதியேலும்★
இன்னமென்கையகத்தீங்கொருநாள்வருதியேல்
என்சினம்தீர்வன்நானே. 8

மங்கலநல்வனமாலைமார்விலிலங்க
    மயில்தழைப்பீலிசூடி★
பொங்கிளவாடை யரையிற்சாத்திப்
    பூங்கொத்துக்காதிற்புணரப்பெய்து★
கொங்குநறுங்குழலார்களோடு
    குழைந்துகுழலினிதூதிவந்தாய்★
எங்களுக்கேயொருநாள்வந்தூத
    உன்குழலின்னிசைபோதராதே. 9

††அல்லிமலர்த்திருமங்கைகேள்வன்தன்னை
    நயந்திளவாய்ச்சிமார்கள்★
எல்லிப்பொழுதினிலேமத்தூடி
    எள்கியுரைத்தவுரையதனை★
கொல்லிநகர்க்கிறைகூடற்கோமான்
    குலசேகரனின்னிசையில்மேவி★
சொல்லியவின்தமிழ்மாலைபத்தும்
    சொல்லவல்லார்க்கில்லைதுன்பந்தானே. 10

அடிவரவு:- ஏர் கெண்டை கரு தாய் மின் மற்பொரு பை என்னை மங்கலம் அல்லி ஆலை.

குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்.

7- ஆந்திருமொழி - ஆலைநீள்கரும்பு

கண்ணனது பிள்ளைச்செயல்களைக் காணப்பெறாத தேவகியின் புலம்பல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
(கேதாரகௌளராகம் — அடதாளம்)

††ஆலைநீள்கரும்பன்னவன்தாலோ/
அம்புயத்தடங்கண்ணினன்தாலோ★
வேலைநீர்நிறத்தன்னவன்தாலோ/
வேழப்போதகமன்னவன்தாலோ★
ஏலவார்குழலென்மகன்தாலோ/
என்றென்றுன்னையென்வாயிடைநிறைய★
தாலொலித்திடும்திருவினையில்லாத்/
தாயரிற்கடையாயினதாயே. 1

வடிக்கொளஞ்சனமெழுதுசெம்மலர்க்கண்/ மருவி
மேலினிதொன்றினைநோக்கி★
முடக்கிச்சேவடிமலர்ச்சிறுகருந்தாள்/
பொலியும்நீர்முகிற்குழவியேபோல★
அடக்கியாரச்செஞ்சிறுவிரலனைத்தும்/
அங்கையோடணைந்தானையிற்கிடந்த★
கிடக்கைகண்டிடப்பெற்றிலனந்தோ!/
கேசவா! கெடுவேன்கெடுவேனே. 2

முந்தைநன்முறையன்புடைமகளிர்/
முறைமுறைதந்தம்குறங்கிடையிருத்தி★
எந்தையே! என்தன்குலப்பெருஞ்சுடரே!/
எழுமுகில்கணத்தெழில்கவரேறே!★
உந்தையாவனென்றுரைப்ப நின்செங்கேழ்
விரலினும்கடைக்கண்ணினும்காட்ட★
நந்தன்பெற்றனன் நல்வினையில்லா/
நங்கள்கோன்வசுதேவன்பெற்றிலனே. 3

களிநிலாவெழில்மதிபுரைமுகமும்/
கண்ணனே! திண்கைமார்வும்திண்தோளும்★
தளிர்மலர்க்கருங்குழல்பிறையதுவும்/
தடங்கொள்தாமரைக்கண்களும்பொலிந்த★

இளமையின்பத்தை இன்றென்தன்கண்ணால்
பருகுவேற்குஇவள்தாயெனநினைந்த★
அளவில்பிள்ளைமையின்பத்தையிழந்த
பாவியேனெனதாவிநில்லாதே. 4

மருவுநின்திருநெற்றியில்சுட்டியசைதர
மணிவாயிடைமுத்தம்
தருதலும்★ உன்தன்தாதையைப்போலும்
வடிவுகண்டுகொண்டு உள்ளமுள்குளிர★
விரலைச்செஞ்சிறுவாயிடைச்சேர்த்து
வெகுளியாய்நின்றுரைக்கும்அவ்வுரையும்★
திருவிலேனொன்றும்பெற்றிலேன் எல்லாம்
தெய்வநங்கையசோதைபெற்றாளே. 5

தண்ணந்தாமரைக்கண்ணனே! கண்ணா!
தவழ்ந்தெழுந்துதளர்ந்ததோர்நடையால்★
மண்ணிற்செம்பொடியாடிவந்து என்தன்
மார்வில்மன்னிடப்பெற்றிலேனந்தோ!★
வண்ணச்செஞ்சிறுகைவிரலனைத்தும்
வாரிவாய்க்கொண்டஅடிசிலின்மிச்சில்★
உண்ணப்பெற்றிலேன் ஓ! கொடுவினையேன்
என்னையென்செய்யப்பெற்றதெம்மோயே? 6

குழகனே! என்தன்கோமளப்பிள்ளாய்!
கோவிந்தா! என்குடங்கையில்மன்னி★
ஒழுகுபேரெழிலிளஞ்சிறுதளிர்போல்
ஒருகையால்ஒருமுலைமுகம்நெருடா★
மழலைமென்னகையிடையிடையருளா
வாயிலேமுலையிருக்கவென்முகத்தே★
எழில்கொள்நின்திருக்கண்ணிணைநோக்கந்
தன்னையும் இழந்தேனிழந்தேனே. 7

முழுதும்வெண்ணெயளைந்துதொட்டுண்ணும்
முகிழிளஞ்சிறுத்தாமரைக்கையும்★
எழில்கொள்தாம்புகொண்டடிப்பதற்கெள்கு
நிலையும் வெண்தயிர்தோய்ந்தசெவ்வாயும்★
அழுகையுமஞ்சிநோக்குமந்நோக்கும்
அணிகொள்செஞ்சிறுவாய்நெளிப்பதுவும்★

தொழுகையும்இவைகண்டவசோதை
  தொல்லையின்பத்திறுதிகண்டாளே. 8

குன்றினாற்குடைகவித்ததும் கோலக்
  குரவைகோத்ததும்குடமாட்டும்★
கன்றினால்விளவெறிந்ததும் காலால்
  காளியன்தலைமிதித்ததும்முதலா★
வென்றிசேர்பிள்ளைநல்விளையாட்டமனைத்திலும்
  அங்கென்னுள்ளமுள்குளிர★
ஒன்றும்கண்டிட்ப்பெற்றிலேனடியேன்
  காணுமாறினியுண்டெனிலருளே. 9

வஞ்சமேவிய நெஞ்சுடைப்பேய்ச்சி
  வரண்டுநார்நரம்பெழக்கரிந்துக்க★
நஞ்சமார்தருசுழிமுலையந்தோ!
  சுவைத்துநீயருள்செய்துவளர்ந்தாய்★
கஞ்சன்நாள்கவர்கருமுகிலெந்தாய்!
  கடைப்பட்டேன்வெறிதேமுலைசுமந்து★
தஞ்சமேலொன்றிலேனுய்ந்திருந்தேன்
  தக்கதேநல்லதாயைப்பெற்றாயே. 10

††மல்லைமாநகர்க்கிறையவன்தன்னை
  வான்செலுத்திவந்[1]தீங்கணைமாயத்து★
எல்லையில்பிள்ளைசெய்வனகாணாத்
  தெய்வத்தேவகிபுலம்பியபுலம்பல்★
கொல்லிகாவலன்மாலடிமுடிமேல்
  கோலமாங்குலசேகரன்சொன்ன★
நல்லிசைத்தமிழ்மாலைவல்லார்கள்
  நண்ணுவாரொல்லைநாரணனுலகே. 11

அடிவரவு:- ஆலை வடி முந்தை களி மருவு தண்ணம் குழகன் முழுதும் குன்றினால் வஞ்சம் மல்லை மன்னு.

குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. ஈங்ஙன என்று சிலர்.

8 - ஆந்திருமொழி - மன்னுபுகழ்

சக்கரவர்த்தித்திருமகனைக் கௌசலையார் தாலாட்டும் பாசுரம்

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

(நீலாம்புரிராகம் — திரிபுடைதாளம்)

††மன்னுபுகழ்க்கௌசலைதன் மணிவயிறுவாய்த்தவனே!★
தென்னிலங்கைக்கோன்முடிகள் சிந்துவித்தாய்!★ செம்பொன்சேர்
கன்னிநன்மாமதிள்புடைசூழ் கணபுரத்தென்கருமணியே!★
என்னுடையவின்னமுதே! இராகவனே! தாலேலோ. 1

புண்டரிகமலரதன்மேல் புவனியெல்லாம்படைத்தவனே!★
திண்திறலாள்தாடகைதன் உரமுருவச்சிலைவளைத்தாய்!★
கண்டவர்தம்மனம்வழங்கும் கணபுரத்தென்கருமணியே!★
எண்திசையுமாளுடையாய்! இராகவனே! தாலேலோ. 2

கொங்குமலிகருங்குழலாள் கௌசலைதன்குலமதலாய்!★
தங்குபெரும்புகழ்ச்சனகன் திருமருகா! தாசரதீ!★
கங்கையிலும்தீர்த்தமலி கணபுரத்தென்கருமணியே!★
எங்கள்குலத்தின்னமுதே! இராகவனே! தாலேலோ. 3

தாமரைமேலயனவனைப் படைத்தவனே!★ தயரதன்தன்
மாமதலாய்! மைதிலிதன்மணவாளா!★ வண்டினங்கள்
காமரங்களிசைபாடும் கணபுரத்தென்கருமணியே!★
[1]ஏமருவும்சிலைவலவா! இராகவனே! தாலேலோ. 4

பாராளும்படர்செல்வம் பரதநம்பிக்கேயருளி★
ஆராவன்பிளையவனோடு அருங்கானமடைந்தவனே!★
சீராளும்வரைமார்பா! திருக்கண்ணபுரத்தரசே!★
[2]தாராளும்நீண்முடி என்தாசரதீ! தாலேலோ. 5

சுற்றமெல்லாம்பின்தொடரத் தொல்கானமடைந்தவனே!★
அற்றவர்கட்கருமருந்தே! அயோத்திநகர்க்கதிபதியே!★
கற்றவர்கள்தாம்வாழும் கணபுரத்தென்கருமணியே!★
சிற்றவைதன்சொற்கொண்ட சீராமா! தாலேலோ. 6

---

1. ஏமரு வெஞ்சிலை என்பதும் பாடம்.
2. தாராரும் என்பதும் பாடம்.

ஆலினிலைப்பாலகனாய் அன்றுலகமுண்டவனே!★
வாலியைக்கொன்று அரசுஇளையவானரத்துக்களித்தவனே!★
காலின்மணிகரையலைக்கும் கணபுரத்தென்கருமணியே!★
ஆலிநகர்க்கதிபதியே! அயோத்திமனே! தாலேலோ. 7

††மலையதனாலணைகட்டி மதிளிலங்கையழித்தவனே!★
அலைகடலைக்கடைந்து அமரர்க்கமுதருளிச்செய்தவனே!★
கலைவலவர்தாம்வாழும் கணபுரத்தென்கருமணியே!★
சிலைவலவா! சேவகனே! சீராமா! தாலேலோ. 8

தளையவிழும்நறுங்குஞ்சித் தயரதன்தன்குலமதலாய்!★
வளையவொருசிலையதனால் மதிளிலங்கையழித்தவனே!★
களைகழுநீர்மருங்கலரும் கணபுரத்தென்கருமணியே!★
இளையவர்கட்கருளுடையாய்! இராகவனே! தாலேலோ. 9

††தேவரையுமசுரரையும் திசைகளையும்படைத்தவனே!★
யாவரும்வந்தடிவணங்க அரங்கநகர்த்துயின்றவனே!★
காவிரிநல்நதிபாயும் கணபுரத்தென்கருமணியே!★
ஏவரிவெஞ்சிலைவலவா! இராகவனே! தாலேலோ. 10

††கன்னிநன்மாமதிள்புடைசூழ் கணபுரத்தென்காகுத்தன்
தன்னடிமேல்★ தாலேலோவென்றுரைத்த தமிழ்மாலை★
கொல்நவிலும்வேல்வலவன் குடைக்குலசேகரன்சொன்ன★
பன்னியநூல்பத்தும்வல்லார் பாங்காயபத்தர்களே. 11

அடிவரவு:- மன்னு புண்டரிகம் கொங்கு தாமரை பார் சுற்றம் ஆலின் மலை தளை தேவர் கன்னி வன்தாள்.

குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்.

9 - ஆந்திருமொழி - வன்தாளினிணை

தனயன் கான்புகத் தசரதன் புலம்புதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(காம்போதிராகம் — ஆதிதாளம்)

††வன்தாளினிணைவணங்கிவளநகரம்
தொழுதேத்த மன்னனாவான்
நின்றாயை★ அரியணைமேலிருந்தாயை
நெடுங்கானம்படரப்போகு
வென்றாள்★ எம்மிராமாவோ!
உனைப்பயந்தகைகேசிதன்சொற்கேட்டு★
நன்றாகநானிலத்தையாள்வித்தேன்
நன்மகனே! உன்னைநானே. 1

வெவ்வாயேன்வெவ்வுரைகேட்டு இருநிலத்தை
வேண்டாதேவிரைந்து★ வென்றி
மைவாயகளிறொழிந்துதேரொழிந்து
மாவொழிந்து வனமேமேவி★
நெய்வாயவேல்நெடுங்கண்நேரிழையும்
இளங்கோவும்பின்புபோக★
எவ்வாறுநடந்தனை? எம்மிராமாவோ!
எம்பெருமான்! என்செய்கேனே? 2

கொல்லணைவேல்வரிநெடுங்கண் கௌசலைதன்
குலமதலாய்!★ குனிவில்லேந்தும்
மல்லணைந்தவரைத்தோளா! வல்வினையேன்
மனமுருக்கும்வகையேகற்றாய்★
மெல்லணைமேல்முன்துயின்றாய்
இன்றினிப்போய்வியன்கானமரத்தின்நீழல்★
கல்லணைமேல்கண்டுயிலக்கற்றனையோ?
காகுத்தா! கரியகோவே! 3

வாபோகுவா இன்னம்வந்து
ஒருகால்கண்டுபோ, மலராள்கூந்தல்★
வேய்போலுமெழில்தோளிதன்பொருட்டா
விடையோன்தன்வில்லைச்செற்றாய்!★

மாபோகுநெடுங்கானம் வல்வினையேன்
மனமுருக்கும்மகனே!★ இன்று
நீபோகஎனனெஞ்சம் இருபிளவாய்ப்
போகாதேநிற்குமாறே! 4

பொருந்தார்கைவேல்நுதிபோல்
பரல்பாய [1]மெல்லடிக்கள்குருதிசோர★
விரும்பாதகான்விரும்பிவெயிலுறைப்ப
வெம்பசிநோய்கூர★ இன்று
பெரும்பாவியேன்மகனே! போகின்றாய்
கேகயர்கோன்மகளாய்ப்பெற்ற★
அரும்பாவிசொற்கேட்ட அருவினையேன்
என்செய்கேன்? அந்தோ! யானே. 5

அம்மாவென்றுகந்தழைக்கும் ஆர்வச்சொல்
கேளாதே★ அணிசேர்மார்வம்
என்மார்வத்திடையழுந்தத் தழுவாதே
[2]முழுசாதேமோவாதுச்சி★
கைம்மாவின்நடையன்னமென்னடையும்
கமலம்போல்முகமும்காணாது★
எம்மானையென்மகனையிழந்திட்ட
இழிதகையேனிருக்கின்றேனே. 6

பூமருவுநறுங்குஞ்சிபுன்சடையாப்புனைந்து
பூந்துகில்சேரல்குல்★
காமரெழில்விழலுடுத்துக் கலனணியாது
அங்கங்களழகுமாறி★
ஏமருதோளென்புதல்வன் யானின்று
செலத்தக்கவனம்தான்சேர்தல்★
தூமறையீர்! இதுதகவோ? சுமந்திரனே!
வசிட்டனே! சொல்லீர்நீரே. 7

பொன்பெற்றாரெழில்வேதப்புதல்வனையும்
தம்பியையும்பூவைபோலும்★
மின்பற்றாநுண்மருங்குல்மெல்லியலென்
மருகியையும் வனத்திற்போக்கி★

1. மெல்லடிக்கண் என்பது பாடம்
2. முழுவாதே என்று கூறுவாருமுளர்.

நின்பற்றாநின்மகன்மேல்பழிவிளைத்திட்டு
என்னையும்நீள்வானில்போக்க★
என்பெற்றாய்? கைகேசி! இருநிலத்தில்
இனிதாகவிருக்கின்றாயே. 8

முன்னொருநாள்மழுவாளிசிலைவாங்கி
அவன்தவத்தைமுற்றும்செற்றாய்★
உன்னையுமுன்னருமையையுமுன்மோயின்
வருத்தமும் ஒன்றாகக்கொள்ளாது★
என்னையுமென்மெய்யுரையும்மெய்யாகக்
கொண்டு வனம்புக்கவெந்தாய்!★
நின்னையேமகனாகப்பெறப்பெறுவேன்
ஏழ்பிறப்பும்நெடுந்தோள்வேந்தே! 9

தேனகுமாமலர்க்கூந்தல்கௌசலையும்
சுமித்திரையும்சிந்தைநோவ★
கூனுருவிற்கொடுந்தொழுத்தைசொற்கேட்ட
கொடியவள்தன்சொற்கொண்டு★ இன்று
கானகமேமிகவிரும்பி நீதுறந்த
வளநகரைத்துறந்து★ நானும்
வானகமேமிகவிரும்பிப்போகின்றேன்
மனுகுலத்தார்தங்கள்கோவே! 10

† † ஏரார்ந்தகருநெடுமாலிராமனாய்
வனம்புக்கவதனுக்காற்றா★
தாரார்ந்ததடவரைத்தோள்தயரதன்தான்
புலம்பிய அப்புலம்பல்தன்னை★
கூரார்ந்தவேல்வலவன்கோழியர்கோன்
குடைக்குலசேகரன்சொற்செய்த★
சீரார்ந்ததமிழ்மாலையிவைவல்லார்
தீநெறிக்கண்செல்லார்தாமே. 11

அடிவரவு:- வன்தாள் வெவ்வாயேன் கொல்லணை வாபோகு பொருந்தார் அம்மா பூ பொன் முன் தேன் ஏரார்ந்த அங்கண்.

குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்.

10 - ஆந்திருமொழி - அங்கணெடுமதின்

ஸ்ரீராமாயண கதைச்சுருக்கம்

எண்சீர்க்கழிநெடியலடியாசிரியவிருத்தம்

(கல்யாணிராகம் — ஆதிதாளம்)

††அங்கணெடுமதிள்புடைசூழயோத்தியென்னும்
அணிநகரத்துலகனைத்தும்விளக்குஞ்சோதி★
வெங்கதிரோன்குலத்துக்கோர்விளக்காய்த்தோன்றி
விண்முழுதுமுயக்கொண்டவீரன்தன்னை★
செங்கணெடுங்கருமுகிலையிராமன்தன்னைத்
தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள்★
எங்கள்தனிமுதல்வனையெம்பெருமான்தன்னை
என்றுகொலோ? கண்குளிரக்காணும்நாளே. 1

வந்தெதிர்ந்ததாடகைதனுரத்தைக்கீறி
வருகுருதிபொழிதரவன்கணையொன்றேவி★
மந்திரங்கொள்மறைமுனிவன்வேள்விகாத்து
வல்லரக்கருயிருண்டமைந்தன்காண்மின்★
செந்தளிர்வாய்மலர்நகைசேர்செழுந்தண்சோலைத்
தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள்★
அந்தணர்களொருமூவாயிரவரேத்த
அணிமணியாசனத்திருந்தஅம்மான்தானே. 2

செவ்வரிநற்கருநெடுங்கண்சீதைக்காகிச்
சினவிடையோன்சிலையிறுத்து. மழுவாளேந்தி★
வெவ்வரிநற்சிலைவாங்கிவென்றிகொண்டு
வேல்வேந்தர்பகைதடிந்தவீரன்தன்னை★
தெவ்வரஞ்சுநெடும்புரிசையுயர்ந்தபாங்கர்த்
தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள்★
எவ்வரிவெஞ்சிலைத் தடக்கையிராமன்தன்னை
இறைஞ்சுவாரிணையடியேயிறைஞ்சினேனே. 3

தொத்தலர்பூஞ்சுரிகுழற்கைகேசிசொல்லால்★
தொன்னகரந்துறந்து★ துறைக்கங்கைதன்னைப்
பத்தியுடைக்குகன்கடத்தவனம்போய்ப்புக்குப்
பரதனுக்குப்பாதுகமுமரசுமீந்து★

சித்திரகூடத்திருந்தான்தன்னை இன்று
தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள்★
எத்தனையும்கண்குளிரக்காணப்பெற்ற
இருநிலத்தார்க்கு இமையவர்நேரொவ்வார்தாமே. 4

வலிவணக்குவரைநெடுந்தோள்[1]விராதைக்கொன்று
வண்தமிழ்மாமுனிகொடுத்தவரிவில்வாங்கி★
கலைவணக்குநோக்கரக்கிமூக்கைநீக்கிக்
கரனோடுதூடணன்தனுயிரைவாங்கி★
சிலைவணக்கிமான்மறியவெய்தான்தன்னைத்
தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள்★
தலைவணக்கிக்கைகூப்பியேத்தவல்லார்
திரிதலால் தவமுடைத்[2]துத்தரணிதானே. 5

தனமருவுவைதேகிபிரியலுற்றுத்
தளர்வெய்திச்சடாயுவைவைகுந்தத்தேற்றி★
வனமருவுகவியரசன்காதல்கொண்டு
வாலியைக்கொன்றிலங்கைநகரரக்கர்கோமான்★
சினமடங்கமாருதியாற்சுடுவித்தானைத்
தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள்★
இனிதமர்ந்தவம்மானைஇராமன்தன்னை
ஏத்துவாரிணையடியேயேத்தினேனே. 6

குரைகடலையடலம்பால்மறுகவெய்து
குலைகட்டிமறுகரையையதனாலேறி★
எரிநெடுவேலரக்கரொடுமிலங்கைவேந்தன்
இன்னுயிர்கொண்டவன்தம்பிக்கரசுமீந்து★
திருமகளோடினிதமர்ந்தசெல்வன்தன்னைத்
தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள்★
அரசமர்ந்தானடிசூடுமரசையல்லால்
அரசுஆகவெண்ணேன்மற்றரசுதானே. 7

அம்பொனெடுமணிமாடவயோத்தியெய்தி
அரசெய்தி அகத்தியன்வாய்த்தான்முன்கொன்றான்
தன்★ பெருந்தொல்கதைகேட்டுமிதிலைச்செல்வி
உலகுய்யத்திருவயிறுவாய்த்தமக்கள்★

1. விராதற்கொன்று என்று சிலர்
2. இத்தரணி என்பதும் பாட்டம்

செம்பவளத்திரள்வாய்த்தன்சரிதைகேட்டான்
 தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள்★
எம்பெருமான்தன்சரிதைசெவியால்கண்ணால்
 பருகுவோம் இன்னமுதம் [1]மதியோமன்றே. 8

செறிதவச்சம்புகன்தன்னைச்சென்றுகொன்று
 செழுமறையோனுயிர்மீட்டு★ தவத்தோனீந்த
நிறைமணிப்பூணணியுங்கொண்டுஇலவணன்தன்னைத்
 தம்பியால்வானேற்றிமுனிவன்வேண்ட★
திறல்விளங்குமிலக்குமனைப்பிரிந்தான்தன்னைத்
 தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள்/
உறைவானை★ மறவாதவுள்ளந்தன்னை
 யுடையோம் மற்றுறுதுயர[2]மடையோமன்றே. 9

††அன்றுசராசரங்களைவைகுந்தத்தேற்றி
 அடலரவப்பகையேறியசுரர்தம்மை
வென்று★ இலங்குமணிநெடுந்தோள்நான்கும்தோன்ற
 விண்முழுதுமெதிர்வரத்தன்தாமமேவி★
சென்றினிதுவீற்றிருந்தஅம்மான்தன்னைத்
 தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள்★
என்றும்நின்றானவனிவனென்றேத்தி நாளு
 மிறைஞ்சுமினோஎப்பொழுதும்தொண்டீர்! நீரே. 10

††தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள்
 திறல்விளங்குமாருதியோடமர்ந்தான்தன்னை★
எல்லையில்சீர்த்தயரதன்தன்மகனாய்த்தோன்றிற்று
 அதுமுதலாத் தன்னுலகம்புக்கதீறா★
கொல்லியலும்படைத்தானைக்கொற்றவொள்வாள்
 கோழியர்கோன்குடைக்குலசேகரன்சொற்செய்த★
நல்லியலின்தமிழ்மாலைபத்தும்வல்லார்
 நலந்திகழ்நாரணனடிக்கீழ்நண்ணுவாரே. 11

அடிவரவு:- அங்கண் வந்து செவ்வரி தொத்து வலிதனம் குரை அம்பொன் செறி அன்று தில்லை பூநிலாய.

குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்.

பெருமாள்திருமொழி முற்றும்.

---

1. மதியோம் ஒன்றே என்பதும் மதியோம் இன்றே என்பதும் பாடம்.
2. அடையோம் இன்றே என்பதும் பாடம்.

ஸ்ரீ:

திருமழிசைப்பிரான் வைபவம்

மகாயாம் மகரேமாஸே சக்ராம்சம் பார்கவோத்பவம்।
மஹீஸாரபுராதீசம் பக்திஸாரமஹம் பஜே॥

முன்னொருகாலத்தில் அத்திரிமுதலான பெருந்தவத்தோர் நான்முகக் கடவுளை மண்ணுலகில் தவமியற்றச் சிறந்ததான இடம் எது என்று வினவினர். நான்முகன் திருமழிசை என்ற தலத்தை ஒரு தட்டிலும், இது தவிர்ந்த பூவுலகை மற்றொரு தட்டிலும் வைத்து விசுவகர்மா என்ற தேவ சிற்பியைக் கொண்டு எடையிடவைத்து திருமழிசை வைத்தபக்கம் தாழ்ந்து நிற்பதைக் கொண்டு அத்தலமே சிறந்தது என்று கூறினன். அம்முனிவர்கள் அதுகேட்டு மஹீஸாரபுரி என்ற அந்த தலத்தில் தவமியற்றலாயினர்.

பார்க்கவர் என்ற முனிவர் தீர்க்கசத்திரம் என்ற பெருவேள்வி திருமாலைக்குறித்து இயற்றி மேலும் கடுந்தவமியற்றினார். அழுக்காறுகொண்ட தேவர்கள் தேவமாதர்களைக் கொண்டு தவத்தைக் கலைக்க முயன்றனர். தடைகளை மீறித்தவத்தைத் தொடர்ந்த முனிவர்விதிவசத்தால் கனகாங்கி என்ற கட்டழகிக்கு மயங்கி, தவம்விட்டு, அவளோடு கூடி இன்புற்றார்.

கருவுற்றவத் தேவமாதின் வயிற்றினின்று தைமாத மகநக்ஷத்திரத்தில் திருவாழியான சக்கிரத்தினம்சமாய் உருப்பெறாத கருவெளிப்பட்டது அதை வெறுத்துப்பிரம்புப் புதரொன்றில் வீசிவிட்டுத் தேவமாது விண்ணுலகமேகினாள். பார்க்கவரும் தவமிழந்ததற்கு வருந்தி வேற்றிடம் சென்று தவமியற்றலானார். பிரம்புப்புதரில் எரியப்பட்ட கரு சிறந்த ஆண்குழவியாய் உருப்பெற்றது.

திருமாலாலருளப்பட்டு திருமாலையெப்போதும் கண்டுகொண்டிருக்க விரும்பியழுதது. அது பிள்ளைப்பேறில்லாத திருவாளன் என்ற பிரம்பறுக்கும் வேளாளன் கையிலகப்பட்டது. ஊண் உறக்கமின்றி அக்குழவி இளஞாயிறுபோன்ற திருமேனியொளியுடன் திருவாளன் குடிலில் வளர்ந்துவந்ததைக் கேட்டு பிறிதொரு பிள்ளைப்பேறற்ற வேளாளர் அமுதுண்ணக் கொடுக்க அவ்வேளாளருக்குத் தன்பாலுள்ள ஈடுபாடுகொண்டு மகிழ்ந்து அக்குழவி அப்பாலையுட் கொண்டது.

இவ்வாறே குழவி வளர்ந்துவர, ஒருநாள் மிகுந்த பாலை வேளாளரும், அவர் மனைவியும் உட்கொள்ளக் கொடுக்க அவர்கள் இளமை பெற்று கணிகண்ணன் என்ற மகனையும் பெற்றனர். இக்கணிகண்ணன் பார்க்கவகுமாரரருள்பெற்று பல கலைகளில் தேர்ந்து விளங்கினான்

பார்க்கவ குமாரர் ஏழாண்டுகளைப் பிரம்பறுப்பான் மனையில் கழித்து, பிறகு பரம்பொருளையறிய ஆராய்ச்சி செய்ய அங்கிருந்து வெளியேறினார். லோகாயதம், பௌத்தம், சமணம் என்ற பல மதங்களின் கோட்பாடுகளுக்குட்பட்டு ஆய்ந்து, பிறகு சிவவாக்கியர் என்னும் பெயருடன் தனியிடத்தில் சிவபெருமானையே தியானித்து வந்தார். அதுகாறும் பேயாழ்வார் அங்கு எழுந்தருளி சிவவாக்கியரின் சரிதை கேட்டு அவரை நல்வழிப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் அருகாமையிலேயே ஒரு குடில் அமைத்துத் தங்கினார்.

சிவவாக்கியரின் நோக்கை ஈர்க்கும் எண்ணத்துடன் சில செடிகளை வேர் மேலாக நட்டு, அற்றதாம்பு கொண்டு, சில்லிக்குடத்தினால் நீர்வார்க்கத் தொடங்கினார். சிவவாக்கியர் அவரை "நீர்பித்தரோ" என்று இகழ, பேயாழ்வார், அநேக மதங்களை ஆராய்ந்து திருமாலே முழுமுதற்கடவுளென்றறியாது, ஆக்கவழிவுகளுள்ள சிவபிரானைத் தொழும் சிவவாக்கியரேபித்தர் என்று பதிலிறுத்தார். பிறகு இருவருக்கும் சமயவாதம் மூண்டு சிவவாக்கியர் பேயாழ்வாருக்குத் தோற்று வைணவராகி, ஆழ்வார் சீடராகவுமாகித், திருமழிசைக்குச் சென்று திருமகள் கொழுநனையே தியானித்து வந்தார்.

இவ்வாறிருக்கையில், உமையுடன் முக்கண்மூர்த்தி தோன்றி, உமை தூண்டுதலால் இவருக்கு வரந்தர எண்ணினான். பார்க்காமலிருந்தது கண்டு ஏன் என்று அவரைக்கேட்க, வீடு என்கிற மோட்சமும், அடியார்க்கடிமை செய்து இவ்வுலகிலேயே பேறுபெற நீண்ட ஆயுளும் அருளவியலாதவனைப் பார்க்க விரும்பவில்லை என்று பதிலிறுத்தார். வரம் வேண்டும்படி சிவபிரான் கேட்டதற்கு ஊசியின் பின்னே நூல்வரும்படி செய்ய வரம் வேண்டி இகழ்ந்தார்.

சிவபிரான் நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்து தன் கடுஞ்சினத்தைக் காட்ட, பார்க்கவ குமாரர் தன் தவ வலிமையாலும், திருமாலருளாலும் தன் வலதுகால் கட்டைவிரலிலிருந்த ஒரு கண்ணைத் திறந்து ஊழித்தீயிலும் பெரிதான அனலைக் கக்கவைத்தார். சிவபிரான் அத்தீயையணைக்க மேகங்களை ஏவியும் தோற்று, முனிவரின் திருமாலன்பிற்குவியந்து பக்திஸாரர் என்று திருநாமமிட்டு அவ்விடமிருந்தகன்றான்.

பததிசாரர் செருக்கு நிறைந்த சுக்திஹாரனென்கிற சித்தனை அவன் மாயச் செயல்களுக்கு எதிராகத் தனக்கு இரத்தின கவசம் அமைத்துக்காட்டியும், தன் கழுத்திலுள்ள துளசி, தாமரை மணிமாலைகளை நவரத்தினமாலைகளாக்கிக் காட்டியும் செருக்கழித்தார். கொங்கணசித்தனென்னும் இரசவாதியை தன் உடம்பழுக்கு கற்களைப் பொன்னாக்கவல்லது என்று காட்டி, அகற்றினார்.

பிறகு பத்திசாரர் உலகு நடையாடாத குகையில் திருமாலைத் தியானித்து யோகு செய்தார். அவரொளியைக் கண்டு அவ்வழியே சென்ற முதலாழ்வார்கள் மூவரும் குகைக்குள் சென்று அவரைக் கூடி நால்வருமாகத் திருமால் குணம்பாடிக் களித்தனர். பிறகு பேயாழ்வார் அவதரித்த தலமாகிய மயிலையில் சில ஆண்டுகள் தங்கினர். மற்ற மூவரும் திருத்தலப்பயணம் செல்லப்புறப்பட்டதும் பத்திசாரர் திருமழிசைக்குச் சென்று, பிறகு கச்சியம்பதியில் திருவெஃகாவைச் சேர்ந்து அங்கு நாகணைப்பள்ளியம்மானை வழிபட்டு அங்கேயே பலவாண்டுகள் வாழ்ந்தார்.

பத்திசாரர் திருவெஃகாவில் யோகுசெய்து வாழ்ந்த காலத்தில் அவர் சீடனான கணிகண்ணன் அவருக்குப் பணி செய்துகொண்டு பிச்சையெடுத்து வாழ்ந்துவந்தான். அப்போது ஒரு வயது முதிர்ந்தபெண் பத்திசாரரிடம் பெருமதிப்பு கொண்டு அவரிருந்தவிடத்தை விளக்குதல் போன்ற பணிகளைச் செய்து வந்தாள். அவள் நெடுநாள் இவ்வாறு கழித்து பத்திசாரரிடம் வரம்கேட்டு மாறாத விளமையைப் பெற்றாள். அவள் அழகில் மயங்கி அந்நகரத்தரசனான பல்லவராயன் அவளை மணந்து பட்டத்தரசியாக்கினான். அரசன் தன் மூப்புபெருகுவதையும் அரசி எப்போதும் இளமையாக விருப்பதையும் கண்டு, அரசி பத்திசாரரின் வரம்பெற்றதைக் கேட்டறிந்தான். கணி கண்ணன் மூலம் பத்திசாரரை அணுகவெண்ணி அவனைக் கேட்டபோது இம்மைச் சுகத்திற்காக பத்திசாரர் அருள்புரியார் என்று அவன் பதிலிறுத்தான். கணிகண்ணனே தனக்கு இளமை திரும்பப்பாடி வரமளிக்கவல்லமை படைத்தவன் என்று அமைச்சர்கள் சொல்லக்கேட்டு அரசன் கணிகண்ணனை வேண்டியபோது மானிடம்பாடேன் என்று மறுத்துவிட்டான்.

இருப்பினும் அரசன் பிடிவாதத்திற்கஞ்சி "ஆடவர்களெங்ஙனகன்றொழிவார் வெஃகாவும் பாடகமுமூரகமும் பஞ்சரமா-நீடியமால், நின்றானிருந்தான் கிடந்தானிதுவன்றோ, மன்றார்பொழிற்கச்சி மாண்பு" என்று பாட, மன்னன் மறுத்துநகரத்தைப் பாடுகிறான் என்று சினங்கொண்டு கணிகண்ணனை ஊரைவிட்டு வெளியேற்றினான். இதுகேட்டு 'கணிகண்ணன் போகின்றான் காமருபூங்கச்சி மணிவண்ணா நீ! கிடக்கவேண்டா, துணிவுடைய செந்நாப் புலவனும் போகின்றேன் நீயுமுன்றன், பைந்நாகப்பாய் சுருட்டிக்கொள்' என்று வேண்டி திருவெஃகாவில் கோயில் கொண்டிருந்த நாகணைமிசை நம்பிரானையும் பத்திசாரர் கணிகண்ணனுடன் அருகிலிருந்தவூருக்கு அழைத்துச் சென்றார்.

நகர்பொலிவிழந்து இருள்மூடியது. இதற்கான காரணமறிந்து மன்னனும் அமைச்சர்களும் கணிகண்ணனைத் தேடிக்கொண்டு

அவனை மன்னிக்கவேண்டி சரணடைந்தார்கள். அவன் பத்திசாரரிடம் வேண்ட 'கணிகண்ணன் போக்கொழிந்தான் காமருபூங்கச்சி மணிவண்ணா நீ கிடக்க வேண்டும் துணிவுடைய, செந்நாப்புலவனும் போக்கொழிந்தேன், நீயுமுன்றன், பைந்நாகப்பாய் படுத்துக்கொள்' என்று சிறிது பாட்டை மாற்றிப்பாட பத்திசாரரும், எம்பெருமானும் உடன்வர கணிகண்ணன் கச்சிவெஃகாதிரும்பினான். ஊர் தன் முந்தைய பொலிவைப் பெற்றது. இந்த வரலாறு காரணமாக பெருமானுக்கு 'யதோக்தகாரீ' அல்லது 'சொன்ன வண்ணம் செய்த பெருமாள்' என்று பெயர் வழங்கலாயிற்று. இவர்கள் சென்று தங்கிய ஊரும் 'ஓரிரவிருக்கை' என்று அழைக்கப்பட்டது.

மன்னனும் பத்திசாரரிடமும், கணிகண்ணனிடமும் அன்பு பூண்டொழுகலானான். திருமாலன்பில் திளைத்த பத்திசாரரான ஆழ்வார் பிறகு குடந்தையங்கோவலனை அடிபணியப் பயணமானார். வழியில் பெரும்புலியூரில் அந்தணர் தெருவொன்றில் வேதமோதக் கேட்டு அவை ஓதப்படும் திண்ணையில் சிறிது அமர்ந்தார். ஆழ்வாரின் சிறப்பறியாத அந்தணர் ஓதுதலையே நிறுத்தி விட்டனர். அவர்கள் மனநிலையையறிந்து ஆழ்வார் சிறிது நகர்ந்து வேற்றிடம் சென்றார். அந்தணர்கள் ஓதுவதைத் திரும்பத் தொடங்க எண்ணினர்.

ஆனால் விட்டவிடம் தோன்றவில்லை. தாங்கள் ஆழ்வாரிடம் குற்றம் புரிந்ததறிந்து அவரை அணுக, அவர் கருப்பு நெல்லை நகத்தால் கீறி "க்ருஷ்ணாநாம் வ்ரீஹீணாம் நகநிர்ப்பிந்நம்" என்று விட்டவிடம் நினைப்பூட்டினார். அந்தணர்கள் ஆழ்வாரைப் பணிந்து தொண்டு செய்தனர். அவ்வூரில் யாகஞ் செய்த பெரும்புலியூரடிகள், ஆழ்வார் செல்லும் பக்கம் அவ்வூர் திருக்கோயிலினெம்பெருமான் திரும்புவதைக் கேட்டு, அவருக்குத் தன் யாகத்தில் முதற்பூசை வழங்கினார். இதற்குப் பலர் மறுப்பு தெரிவித்ததும், பெரும்புலியூரடிகள் ஆழ்வாரைத் தன் உண்மை உருவத்தைக்காட்டி அவர்களைத் திருத்த வேண்டினார்.

ஆழ்வார் "அக்கரங்களக்கரங்களென்று மாவதென்கோலோ, இக்குறும்பை நீக்கி யென்னை யீசனாக்க வல்லையேல், சக்கரங்கொள்கையனே சடங்கர் வாயடங்கிட, உட்கிடந்தவண்ணமே புறம் பொசிந்து காட்டிடே" என்று இறைவனை வேண்ட, ஆழ்வார் திருவுடம்பிலேயே திருப்பாற்கடலில் பள்ளிகொண்ட திருக்கோலத்தில், தன் தேவிமார்களுடன், அவன் காட்சி தந்தனன். மறுத்தவர்கள் தெளிவுற்று ஆழ்வாரடி பணிந்துய்ந்தனர். பின்னர் ஆழ்வார் திருக்குடந்தைக்குச் சென்று ஆராவமுதப்பிரானை வணங்கி "நடந்த கால்கள் நொந்தவோ... கிடந்தவாறெழுந்திருந்து பேசு" என்று வேண்ட சிலையுருவின் வரம்பு கடந்து அப்பெருமான் எழ, பெருமான்தன் எழிலுக்குத் தீங்கு வராதவண்ணம் 'வாழிகேசனே' என்று ஆழ்வார் மங்களாசாஸனம் செய்ய அப்பொழுதிருந்தபடியே அப்பெருமானும்

எழுந்தவண்ணம் நிலைத்தருளினான்.

ஆணையிட வேண்டுமவனும், ஆணைக்காட்படுபவரும் மாறினமை கொண்டு, பெருமானை 'ஆராவமுதாழ்வார்' என்றும் ஆழ்வாரைத் ''திருமழிசைப்பிரான்'' என்றும் வைணவ வுலகம் போற்றத் தொடங்கியது. ''சாக்கியங் கற்றோம் சமணங் கற்றோம் சங்கரனாராக்கிய வாகமநூலாராய்ந்தோம்பாக்கியத்தாற் செங்கட் கரியானைச் சேர்ந்தோம் யாம் தீதிலமே, யெங்கட்கரிய தொன்றில்'' என்றெண்ணியவிவ்வாழ்வார் பிறமத மறுப்புச் செய்வதில் மிகுந்த கடுமையுடையராய் 'உறையிலிடாதவர்' என்று புகழப்படுகிறார். திருமாலாலருளப்பட்டு இவர் பணித்த நூல்கள் நான்முகன் திருவந்தாதி, திருச்சந்தவிருத்தம் என்பவையாகும். நாலாயிரத்தெழு நூறாண்டுகள் வைணவம் பரப்பி திருமழிசைப்பிரான் திருக்குடந்தையில் மீளாவுலகம் புகுந்தார்.

அன்புடனந்தாதி தொண்ணூற்றாருரைத்தான் வாழியே
அழகாரும் திருமழிசையமர்ந்த பிரான் வாழியே
இன்பமிகுதையில் மகத்திங்குதித்தான் வாழியே
எழிற்சந்தவிருத்தம் நூற்றிருபதீந்தான் வாழியே
முன்புகத்தில் வந்துதித்த முனிவர்கோன் வாழியே
முழுப்பொன்னிப்பெருக்கெதிர்செல்முதிர்கவியோன் வாழியே
நன்புவியில் நாலாயிரத்தெழுநூறிருந்தான் வாழியே
நங்கள் பத்திசாரனிருநற்பதங்கள் வாழியே.

திருமழிசைப்பிரான் அருளிச்செய்த

திருச்சந்தவிருத்தம்

தனியன்கள்

(திருக்கச்சிநம்பி அருளிச்செய்தது)

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

தருச்சந்தப்பொழில்தழுவு தாரணியின்துயர்தீர★
திருச்சந்தவிருத்தம்செய் திருமழிசைப்பரன்வருமூர்★
கருச்சந்தும்காரகிலும் கமழ்கோங்கும்மணநாறும்★
திருச்சந்தத்துடன்மருவு திருமழிசைவளம்பதியே.

இருவிகற்பநேரிசைவெண்பா

உலகும்மழிசையும் உள்ளுணர்ந்து★ தம்மில்
புலவர்புகழ்க்கோலால்தூக்க★ - உலகுதன்னை
வைத்தெடுத்தபக்கத்தும்★ மாநீர்மழிசையே
வைத்தெடுத்தபக்கம்வலிது.

எம்பெருமானே பேருண்மையெனல்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(யமுநாகல்யாணிராகம் — ரூபகதாளம்)

††பூநிலாயவைந்துமாய்ப் புனற்கண்நின்றநான்குமாய்★
தீநிலாயமூன்றுமாய்ச் சிறந்தகாலிரண்டுமாய்★
மீநிலாயதொன்றுமாகி வேறுவேறுதன்மையாய்★
நீநிலாயவண்ணம்நின்னை யார்நினைக்கவல்லரே? 1

ஆறுமாறுமாறுமாய் ஓரைந்துமைந்துமைந்துமாய்★
ஏறுசீரிரண்டுமூன்றும் ஏழுமாறுமெட்டுமாய்★
வேறுவேறுஞானமாகி மெய்யினோடுபொய்யுமாய்★
ஊறொடோசையாய்வைந்தும்ஆய ஆயமாயனே! 2

ஐந்துமைந்துமைந்துமாகி அல்லவற்றுளாயுமாய்★
ஐந்துமூன்றுமொன்றுமாகி நின்றவாதிதேவனே!★
ஐந்துமைந்துமைந்துமாகி அந்தரத்தணைந்துநின்று★
ஐந்துமைந்துமாயநின்னை யாவர்காணவல்லரே? 3

மூன்றுமுப்பதாறினோடு ஓரைந்துமைந்துமைந்துமாய்★
மூன்றுமூர்த்தியாகிமூன்று மூன்றுமூன்றுமூன்றுமாய்★
தோன்றுசோதிமூன்றுமாய்த் துளக்கமில்விளக்கமாய்★
ஏன்றெனாவியுள்புகுந்தது என்கொலோ? எம்மீசனே! 4

நின்றியங்குமொன்றலா உருக்கள்தோறும்ஆவியாய்★
ஒன்றியுள்கலந்துநின்ற நின்னதன்மையின்னதென்று★
என்றும்யார்க்குமெண்ணிறந்த ஆதியாய்! நின்னுந்திவாய்★
அன்றுநான்முகற்பயந்த ஆதிதேவனல்லையே? 5

நாகமேந்துமேருவெற்பை நாகமேந்துமண்ணினை★
நாகமேந்துமாகமாகம் மாகமேந்துவார்புனல்★
மாகமேந்துமங்குல்தீயோர்[1]வாயுவைந்தமைந்துகாத்து★
ஏகமேந்திநின்றநீர்மை நின்கணேயியன்றதே. 6

ஒன்றிரண்டுமூர்த்தியாய் உறக்கமோடுணர்ச்சியாய்★
ஒன்றிரண்டுகாலமாகி வேலைஞாலமாயினாய்★
ஒன்றிரண்டுதீயுமாகி ஆயனாயமாயனே!★
ஒன்றிரண்டுகண்ணினானும் உன்னையேத்தவல்லனே? 7

ஆதியானவானவர்க்கும் அண்டமாயவப்புறத்து★
ஆதியானவானவர்க்கும் ஆதியானஆதிநீ★
ஆதியானவானவாணர் அந்தகாலம் நீயுரைத்தி★
ஆதியானகாலநின்னை யாவர்காணவல்லரே? 8

தாதுலாவுகொன்றைமாலை துன்னுசெஞ்சடைச்சிவன்★
நீதியால்வணங்குபாத! நின்மலா! நிலாயசீர்★
வேதவாணர்கீதவேள்வி நீதியானகேள்வியார்★
நீதியால்வணங்குகின்றநீர்மை நின்கண்நின்றதே. 9

தன்னுளேதிரைத்தெழும் தரங்கவெண்தடங்கடல்★
தன்னுளேதிரைத்தெழுந்து அடங்குகின்றதன்மைபோல்★
நின்னுளேபிறந்திறந்து நிற்பவும்திரிபவும்★
நின்னுளேயடங்குகின்ற நீர்மைநின்கண்நின்றதே. 10

(அபரூபராகம் - ரூபகதாளம்)

சொல்லினால்தொடர்ச்சிநீ சொலப்படும்பொருளும்நீ★
சொல்லினால்சொலப்படாது தோன்றுகின்றசோதிநீ★

---

1. வாயுவைந்துமைந்துகாத்து என்றும் பாடம்.

சொல்லினால்படைக்க நீபடைக்கவந்துதோன்றினார்★
சொல்லினால்சுருங்க நின்குணங்கள்சொல்லவல்லரே? 11

உலகுதன்னைநீபடைத்தி உள்ளொடுக்கிவைத்தி★ மீண்டு
உலகுதன்னுளேபிறத்தி ஓரிடத்தையல்லையால்★
உலகுநின்னொடொன்றிநிற்க வேறுநிற்றியாதலால்★
உலகில்நின்னையுள்ளசூழல் யாவருள்ளவல்லரே? 12

இன்னையென்றுசொல்லலாவது இல்லையாதும், இட்டிடை★
பின்னைகேள்வனென்பர் உன்பிணக்குணர்ந்தபெற்றியோர்★
பின்னையாயகோலமோடு பேருமூருமாதியும்★
நின்னையார்நினைக்கவல்லர்? நீர்மையால்நினைக்கிலே. 13

தூய்மையோகமாயினாய்! துழாயலங்கல்மாலையாய்!★
ஆமையாகியாழ்கடல்துயின்ற ஆதிதேவ!★ நின்
நாமதேயமின்னதென்ன வல்லமல்லவாகிலும்★
சாமவேதகீதனாய சக்ரபாணியல்லையே? 14

அங்கமாறும்வேதநான்கும் ஆகிநின்று, அவற்றுளே★
தங்குகின்றதன்மையாய்! தடங்கடற்பணத்தலை★
செங்கண்நாகணைக்கிடந்த செல்வமல்குசீரினாய்!★
சங்கவண்ணமன்னமேனி சார்ங்கபாணியல்லையே? 15

தலைக்கணத்துகள்குழம்புசாதி சோதிதோற்றமாய்★
நிலைக்கணங்கள்காணவந்து நிற்றியேலும், நீடிரும்★
கலைக்கணங்கள்சொற்பொருள் கருத்தினால்நினைக்கொணா★
மலைக்கணங்கள்போலுணர்த்துமாட்சி நின்தன்மாட்சியே. 16

ஏகமூர்த்திமூன்றுமூர்த்திநாலுமூர்த்தி, நன்மைசேர்★
போகமூர்த்திபுண்ணியத்தின்மூர்த்தி எண்ணில்மூர்த்தியாய்★
நாகமூர்த்திசயனமாய் நலங்கடற்கிடந்து★ மேல்
ஆகமூர்த்தியாயவண்ணம் என்கொல்? ஆதிதேவனே? 17

விடத்தவாயொராயிரம் இராயிரம்கண்வெந்தழல்★
விடுத்துவீள்விலாதபோகம் மிக்கசோதிதொக்கசீர்★
தொடுத்துமேல்விதானமாய பௌவநீர்ராவணை★
படுத்தபாயல்பள்ளிகொள்வது என்கொல்? வேலைவண்ணனே! 18

புள்ளதாகிவேதநான்கும் ஓதினாய், அதன்றியும்★
புள்ளின்வாய்பிளந்து புட்கொடிப்பிடித்தபின்னரும்★
புள்ளையூர்தியாதலால் அதென்கொல்? மின்கொள்நேமியாய்!★
புள்ளின்மெய்ப்பகைக்கடல்கிடத்தல் காதலித்ததே. 19

கூசமொன்றுமின்றி மாசுணம்படுத்து, வேலைநீர்★
பேசநின்றதேவர்வந்து பாடமுன்கிடந்ததும்★
பாசம்நின்றநீரில்வாழும் ஆமையானகேசவா!★
ஏசவன்றுநீகிடந்தவாறு கூறுதேறவே. 20

அரங்கனே! தரங்கநீர் கலங்கவன்று, குன்றுசூழ்★
மரங்கள்தேயமாநிலம்குலுங்க மாசுணஞ்சுலாய்★
நெருங்க, நீகடைந்தபோது நின்றசூரரென்செய்தார்?★
குரங்கையாளுகந்தவெந்தை! கூறுதேறவேறிதே. 21

பண்டுமின்றுமேலுமாய் ஓர்பாலனாகி [1]ஞாலமேழ்★
உண்டுமண்டியாலிலைத்துயின்ற ஆதிதேவனே!★
வண்டுகிண்டுதண்துழாய் அலங்கலாய்! கலந்தசீர்★
புண்டரீகபாவைசேரும் மார்ப! பூமிநாதனே. 22

வால்நிறத்தொர்சீயமாய் வளைந்தவாளெயிற்றவன்★
ஊன்நிறத்துகிர்த்தலம் அழுத்தினாய்! உலாயசீர்★
நால்நிறத்தவேதநாவர் நல்லயோகினால்வணங்கு★
பால்நிறக்கடற்கிடந்த பற்பநாபனல்லையே? 23

கங்கைநீர்பயந்த பாதபங்கயத்தெம்மண்ணலே!★
அங்கையாழிசங்குதண்டு வில்லும்வாளுமேந்தினாய்!★
சிங்கமாயதேவதேவ! தேனுலாவுமென்மலர்★
மங்கைமன்னிவாழுமார்ப! ஆழிமேனிமாயனே! 24

வரத்தினிற்சிரத்தைமிக்க வாளெயிற்றுமற்றவன்★
உரத்தினிற்கரத்தைவைத்து உகிர்த்தலத்தையூன்றினாய்★
இரத்திநீயிதென்னபொய்? இரந்தமண்வயிற்றுள்ளே
கரத்தி★ உன்கருத்தை யாவர்காணவல்லர்கண்ணனே. 25

ஆணினோடுபெண்ணுமாகி அல்லவோடுநல்லவாய்★
ஊணொடோசையூறுமாகி ஒன்றலாதமாயையாய்★
பூணிபேணுமாயனாகிப் பொய்யினோடுமெய்யுமாய்★
காணிபேணுமாணியாய்க் கரந்துசென்றகள்வனே! 26

விண்கடந்தசோதியாய் விளங்குஞானமூர்த்தியாய்★
பண்கடந்ததேசமேவு பாவநாசநாதனே!★
எண்கடந்தயோகினோடு இரந்துசென்றுமாணியாய்★
மண்கடந்தவண்ணம்நின்னை யார்மதிக்கவல்லரே? 27

---

1. ஞாலமேழும் என்றும் வழங்குவர்.

படைத்தபாரிடந்தளந்து அதுண்டுமிழ்ந்து, பௌவநீர்★
படைத்தடைத்ததிற்கிடந்து முன்கடைந்தபெற்றியோய்!★
மிடைத்தமாலிமாலிமான் விலங்குகாலனூர்புக★
படைக்கலம்விடுத்த பல்படைத்தடக்கைமாயனே! 28

பரத்திலும்பரத்தையாதி பௌவநீரணைக்கிடந்து★
உரத்திலும்மொருத்திதன்னை வைத்துகந்து, அதன்றியும்★
நரத்திலும்பிறத்தி நாதஞானமூர்த்தியாயினாய்!★
ஒருத்தரும்நினாதுதன்மை இன்னதென்னவல்லரே? 29

வானகம்மும்மண்ணகம்மும் வெற்புமேழ்கடல்களும்★
போனகம்செய்தாலிலைத்துயின்ற புண்டரீகனே!★
தேனகஞ்செய்தண்ணறும் மலர்த்துழாய்நன்மாலையாய்!★
கூனகம்புகத்தெறித்த கொற்றவில்லியல்லையே? 30

(பியாகடைராகம் — திரிபுடைதாளம்)

காலநேமிகாலனே! கணக்கிலாதகீர்த்தியாய்!★
ஞாலமேழுமுண்டு பண்டொர்பாலனாயபண்பனே!★
வேலைவேவவில்வளைத்த வெல்சினத்தவிர!★ நின்
பாலராயபத்தர்சித்தம் முத்திசெய்யும்மூர்த்தியே! 31

குரக்கினப்படைகொடு குரைகடலின்மீதுபோய்★
அரக்கரங்கரங்க வெஞ்சரந்துரந்தவாதிநீ★
இரக்கமண்கொடுத்தவற்கு [1]இருக்கவொன்றுமின்றியே★
பரக்கவைத்தளந்துகொண்ட பற்பபாதனல்லையே? 32

மின்னிறத்தெயிற்றரக்கன்வீழ வெஞ்சரந்துரந்து★
பின்னவற்கருள்புரிந்து அரசளித்தபெற்றியோய்!★
நன்னிறத்தொரின்சொல்ஏழை பின்னைகேள்வ! மன்னுசீர்★
பொன்னிறத்தவண்ணனாய புண்டரீகனல்லையே? 33

ஆதியாதியாதிநீ ஓரண்டமாதியாதலால்★
சோதியாதசோதிநீ அதுண்மையில்விளங்கினாய்★
வேதமாகிவேள்வியாகி விண்ணினோடுமண்ணுமாய்★
ஆதியாகிஆயனாய மாயமென்னமாயமே? 34

அம்புலாவுமீனுமாகி ஆமையாகி, ஆழியார்★
தம்பிரானுமாகி மிக்கது அன்புமிக்கு, அதன்றியும்★
கொம்பராவுநுண்மருங்குல் ஆயர்மாதர்பிள்ளையாய்★
எம்பிரானுமாயவண்ணம் என்கொலோ? எம்மீசனே!★ 35

---

1. 'இரக்கமொன்றுமின்றியே' என்று வழங்குவர்.

ஆடகத்தபூண்முலை யசோதையாய்ச்சிபிள்ளையாய்★
சாடுதைத்தொர்புள்ளதாவி கள்ளதாயபேய்மகள்★
வீடவைத்தவெய்யகொங்கை ஐயபாலமுதுசெய்து★
ஆடகக்கைமாதர்வாயமுதம் உண்டதென்கோலோ? 36

காய்த்தநீள்விளங்கனியுதிர்த்து எதிர்ந்த [1]பூங்குருந்து
சாய்த்து★ மாபிளந்தகைத்தலத்த கண்ணனென்பரால்★
ஆய்ச்சிபாலையுண்டுமண்ணையுண்டு வெண்ணெயுண்டு★ பின்
பேய்ச்சிபாலையுண்டு பண்டொரேனமாயவாமனா! 37

கடங்கலந்தவன்கரி மருப்பொசித்து, ஓர்பொய்கைவாய்★
விடங்கலந்தபாம்பின்மேல் நடம்பயின்றநாதனே!★
குடங்கலந்தகூத்தனாய கொண்டல்வண்ண! தண்துழாய்★
வடங்கலந்தமாலைமார்ப! காலநேமிகாலனே! 38

வெற்பெடுத்துவேலைநீர் கலக்கினாய், அதன்றியும்★
வெற்பெடுத்துவேலைநீர் வரம்புகட்டி, வேலைசூழ்★
வெற்பெடுத்தஇஞ்சிசூழ் இலங்கைகட்டழித்தநீ★
வெற்பெடுத்துமாரிகாத்த மேகவண்ணனல்லையே? 39

ஆனைகாத்தொரானைகொன்று அதன்றி, ஆயர்பிள்ளையாய்
ஆனைமேய்த்தியானெயுண்டி அன்றுகுன்றமொன்றினால்★
ஆனைகாத்து, மையரிக்கண் மாதரார்திறத்து★ முன்
ஆனையன்று சென்றடர்த்த மாயமென்னமாயமே? 40

(ஆரபிராகம் — ரூபகதாளம்)

ஆயனாகிஆயர்மங்கை வேயதோள்விரும்பினாய்★
ஆய! நின்னையாவர்வல்லர்? அம்பரத்தொடிம்பராய்★
மாய! மாயமாயைகொல்? அதன்றிநீவகுத்தலும்★
மாயமாயமாக்கினாய் உன்மாயமுற்றும்மாயமே. 41

வேறிசைந்தசெக்கர்மேனி நீறணிந்தபுன்சடை★
கீறுதிங்கள்வைத்தவன் கைவைத்தவன்கபால்மிசை★
ஊறுசெங்குருதியால் நிறைத்தகாரணந்தனை★
ஏறுசென்றடர்த்தவீச! பேசுகூசமின்றியே. 42

---

1. பூங்குருந்தம் என்பதும் பாடம்.

வெஞ்சினத்தவேழவெண்மருப்பொசித்து [1]உருத்தமா★
கஞ்சனைக்கடிந்து மண்ணளந்துகொண்டகாலனே!★
வஞ்சனத்துவந்தபேய்ச்சியாவி பாலுள்வாங்கினாய்!★
அஞ்சனத்தவண்ணனாய ஆதிதேவனல்லையே? 43

பாலினீர்மைசெம்பொனீர்மை பாசியின்பசும்புறம்
போலும்நீர்மை★ பொற்புடைத்தடத்து வண்டுவிண்டுலாம்
நீலநீர்மையென்றிவை நிறைந்தகாலம்நான்குமாய்★
மாலினீர்மைவையகம் மறைத்ததென்னநீர்மையே? 44

மண்ணுளாய்கொல்? விண்ணுளாய்கொல்? மண்ணுளேமயங்கிநின்று★
எண்ணுமெண்ணகப்படாய்கொல்? என்னமாயை?★ நின்தமர்
கண்ணுளாய்கொல்? சேயைகொல்? அனந்தன்மேற்கிடந்தஎம்
புண்ணியா!★ புனந்துழாய் அலங்கலம்புனிதனே! 45

தோடுபெற்றதண்துழாய் அலங்கலாடுசென்னியாய்!★
கோடுபற்றியாழியேந்தி அஞ்சிறைப்புள்ளூர்தியால்★
நாடுபெற்றநன்மை நண்ணமில்லையேனும், நாயினேன்★
வீடுபெற்றிறப்பொடும் பிறப்பறுக்குமாசொலே. 46

காரொடொத்தமேனி நங்கள்கண்ண! விண்ணின்நாதனே!
நீரிடத்தராவணைக்கிடத்தி யென்பர், அன்றியும்★
ஓரிடத்தையல்லை எல்லையில்லையென்பராதலால்★
சேர்விடத்தைநாயினேன் தெரிந்திறைஞ்சுமாசொலே. 47

குன்றில்நின்றுவானிருந்து நீள்கடற்கிடந்து★ மண்
ஒன்றுசென்றதொன்றையுண்டு அதொன்றிடந்துபன்றியாய்★
நன்றுசென்றநாளவற்றுள் நல்லுயிர்படைத்து, அவர்க்கு★
அன்றுதேவமைத்தளித்த ஆதிதேவனல்லையே? 48

††கொண்டைகொண்டகோதைமீது தேனுலாவுகூனிகூன்
உண்டைகொண்டரங்கவோட்டி உள்மகிழ்ந்தநாதனூர்★
நண்டையுண்டுநாரைபேர வாளைபாய, நீலமே★
அண்டைகொண்டுகெண்டைமேயும் அந்தணீரரங்கமே. 49

வெண்திரைக்கருங்கடல் சிவந்துவேவ, முன்னொர்நாள்★
திண்திறற்சிலைக்கைவாளி விட்டவீரர்சேருமூர்★
எண்திசைக்கணங்களும் இறைஞ்சியாடுதீர்த்தநீர்★
வண்டிரைத்தசோலைவேலி மன்னுசீரரங்கமே. 50

---

1. உருத்து என்பதும் பாடம்.

(தோடிராகம் — ஆதிதாளம்)

சர்ங்களைத்துரந்து வில்வளைத்து, இலங்கைமன்னவன்★
சிரங்கள்பத்தறுத்துதிர்த்த செல்வர்மன்னுபொன்னிடம்★
பரந்துபொன்னிரந்துநுந்தி வந்தலைக்கும்வார்புனல்★
அரங்கமென்பர் நான்முகத்தயன்பணிந்தகோயிலே. 51

பொற்றையுற்றமுற்றல்யானை போரெதிர்ந்துவந்ததை★
பற்றியுற்றுமற்றதன் மருப்பொசித்தபாகனூர்★
சிற்றெயிற்றுமுற்றல்மூங்கில் மூன்றுதண்டரொன்றினர்★
அற்ற [1]பற்றர்சுற்றிவாழும் அந்தணீரரங்கமே. 52

மோடியோடிலச்சையாய சாபமெய்திமுக்கணான்★
கூடுசேனைமக்களோடு கொண்டுமண்டிவெஞ்சமத்து
ஓட★ வாணனாயிரம் கரங்கழித்த ஆதிமால்★
பீடுகோயில்கூடுநீர் அரங்கமென்றபேரதே. 53

இலைத்தலைச்சரந்துரந்து இலங்கைகட்டழித்தவன்★
மலைத்தலைப்பிறந்திழிந்து வந்துநுந்துசந்தனம்★
குலைத்தலைத்திறுத்தெறிந்த குங்குமக்குழம்பினோடு★
அலைத்தொழுகுகாவிரி அரங்கமேயஅண்ணலே! 54

மன்னுமாமலர்க்கிழத்தி வையமங்கைமைந்தனாய்★
பின்னுமாயர்பின்னைதோள் மணம்புணர்ந்ததன்றியும்★
உன்னபாதமென்னசிந்தை மன்னவைத்துநல்கினாய்★
பொன்னிசூழரங்கமேய புண்டரீகனல்லையே? 55

இலங்கைமன்னனைந்தொடைந்து பைந்தலைநிலத்துக★
கலங்கவன்றுசென்றுகொன்று வென்றிகொண்டவீரனே!★
விலங்குநூலர்வேதநாவர் நீதியானகேள்வியார்★
வலங்கொளக்குடந்தையுள் கிடந்தமாலுமல்லையே? 56

சங்குதங்குமுன்கைநங்கை கொங்கைதங்கலுற்றவன்★
அங்கமங்கவன்றுசென்று அடர்த்தெறிந்தவாழியான்★
கொங்குதங்குவார்குழல் மடந்தைமார்குடைந்தநீர்★
பொங்குதண்குடந்தையுள் கிடந்தபுண்டரீகனே. 57

மரங்கெடநடந்தடர்த்து மத்தயானைமத்தகத்து★
உரங்கெடப்புடைத்து ஓர்கொம்பொசித்துகந்தவுத்தமா!★
துரங்கம்வாய்பிளந்து மண்ணளந்தபாத!★ வேதியர்
வரங்கொளக்குடந்தையுள் கிடந்தமாலுமல்லையே. 58

---

1. பத்தர் என்பதும் பாடம்.

சாலிவேலிதண்வயல் தடங்கிடங்குபூம்பொழில்★
கோலமாடநீடு தண்குடந்தைமேயகோவலா!★
காலநேமிவக்கரன் கரன்முரன்சிரம்மவை★
காலனோடுகூட விற்குனித்தவிற்கைவீரனே! 59

††செழுங்கொழும்பெரும்பனி பொழிந்திட★ உயர்ந்தவேய்
விழுந்துலர்ந்தெழுந்து விண்புடைக்கும்வேங்கடத்துள்நின்று★
எழுந்திருந்துதேன்பொருந்து பூம்பொழில்தழைக்கொழும்★
செழுந்தடங்குடந்தையுள் கிடந்தமாலுமல்லையே? 60

(கல்யாணிராகம் — ரூபகதாளம்)

††நடந்தகால்கள்நொந்தவோ? நடுங்கஞாலமேனமாய்★
இடந்தமெய்குலுங்கவோ? விலங்குமால்வரைச்சுரம்★
கடந்தகால்பரந்த காவிரிக்கரைக்குடந்தையுள்★
கிடந்தவாறெழுந்திருந்துபேசு வாழிகேசனே! 61

††கரண்டமாடுபொய்கையுள் கரும்பனைப்பெரும்பழம்★
புரண்டுவீழ, வாளைபாய் குறுங்குடிநெடுந்தகாய்!★
திரண்டதோளிரணியன் சினங்கொளாகமொன்றையும்★
இரண்டுகூறுசெய்துகந்த சிங்கமென்பதுன்னையே. 62

நன்றிருந்துயோகநீதி நண்ணுவார்கள்சிந்தையுள்★
சென்றிருந்துதீவினைகள் தீர்த்ததேவதேவனே!★
குன்றிருந்தமாடநீடு பாடகத்தும்ஊரகத்தும்★
நின்றிருந்து, வெஃகணைக்கிடந்தது என்னநீர்மையே? 63

நின்றதெந்தையூரகத்து இருந்ததெந்தைபாடகத்து★
அன்றுவெஃகணைக்கிடந்தது என்னிலாதமுன்னெலாம்★
அன்றுநான்பிறந்திலேன் பிறந்தபின்மறந்திலேன்★
நின்றதுமிருந்ததும் கிடந்ததும்என்நெஞ்சுளே. 64

நிற்பதும்மொர்வெற்பகத்து இருப்பும்விண், கிடப்பதும்★
நற்பெருந்திரைக்கடலுள் நானிலாதமுன்னெலாம்★
அற்புதன்னனந்தசயனன் ஆதிபூதன்மாதவன்★
நிற்பதும்மிருப்பதும் கிடப்பதும்என்நெஞ்சுளே. 65

இன்றுசாதல்நின்றுசாதல் அன்றி யாரும்வையகத்து★
ஒன்றிநின்றுவாழ்தலின்மைகண்டும் நீசரென்கொலோ?★
அன்றுபாரளந்தபாதபோதை யொன்றி, வானின்மேல்★
சென்றுசென்றுதேவராய் இருக்கிலாதவண்ணமே. 66

சண்டமண்டலத்தினூடு சென்றுவீடுபெற்று★ மேல்
கண்டுவீடிலாதகாதலின்பம் நாளுமெய்துவீர்★
புண்டரீகபாதபுண்யகீர்த்தி நுஞ்செவிமடுத்து
உண்டு★ நும்முறுவினைத் துயருள்நீங்கியுய்ம்மினோ. 67

முத்திறத்துவாணியத்து இரண்டிலொன்றும்நீசர்கள்★
மத்தராய்மயங்குகின்றது இட்டதிலிறந்துபோந்து★
எத்திறத்துமுய்வது ஒருபாயமில்லை. உய்குறில்★
[1]தொத்துறுத்ததண்துழாய் நன்மாலைவாழ்த்திவாழ்மினோ. 68

காணிலும்உருப்பொலார் செவிக்கினாதகீர்த்தியார்★
பேணிலும்வரந்[2]தரமிடுக்கிலாததேவரை★
ஆணமென்றடைந்துவாழும் ஆதர்காள்! எம்மாதிபால்★
பேணினும்[3]பிறப்பெனும் பிணக்கறுக்ககிற்றிரே. 69

குந்தமோடுசூலம்வேல்கள் தோமரங்கள்தண்டுவாள்★
பந்தமானதேவர்கள் பரந்துவானகம்முற★
வந்தவாணனிரைஞ்ஞூறு தோள்களைத்துணித்தநாள்★
அந்தவந்தவாகுலம் அமரரேயறிவரே. 70

(ஸாவேரிராகம் — திரிபுடைதாளம்)

வண்டுலாவுகோதைமாதர் காரணத்தினால்வெகுண்டு★
இண்டவாணனிரைஞ்ஞூறு தோள்களைத்துணித்தநாள்★
முண்டன்நீறன்மக்கள்வெப்பு மோடியங்கியோடிடக்
கண்டு★ நாணிவாணனுக்கு இரங்கினானெம்மாயனே. 71

போதில்மங்கை பூதலக்கிழத்தி தேவி. அன்றியும்★
போதுதங்குநான்முகன்மகன் அவன்மகன்சொலில்★
மாதுதங்குகூறன் ஏறதூர்தியென்று வேதநூல்★
ஓதுகின்றதுண்மை அல்லதில்லைமற்றுரைக்கிலே. 72

மரம்பொதச்சரந்துரந்து வாலிவீழமுன்னொர்நாள்★
உரம்பொதச்சரந்துரந்த உம்பராளியெம்பிரான்★
வரம்குறிப்பில்வைத்தவர்க்கு அலாதுவானமாளிலும்★
நிரம்புநீடுபோகம் எத்திறத்தும்யார்க்குமில்லையே. 73

---

1. தொத்திறுத்த என்பதும் பாடம்.
2. தரும்மிடுக்கு என்பதும் பாடம்
3. இறப்பெனும் என்பது சிலர் பாடம்.

அறிந்தறிந்துவாமனன் அடியிணைவணங்கினால்★
செறிந்தெழுந்தஞானமோடு செல்வமும்சிறந்திடும்★
மறிந்தெழுந்ததெண்திரையுள் மன்னுமாலைவாழ்த்தினால்★
பறிந்தெழுந்துதீவினைகள் பற்றறுதல்பான்மையே. 74

ஒன்றிநின்றுநற்றவஞ்செய்து ஊழியூழிதோறெலாம்★
நின்றுநின்றவன்குணங்கள்உள்ளிஉள்ளம்தூயராய்★
சென்றுசென்றுதேவதேவர் உம்பரும்பரும்பராய்★
அன்றி, எங்கள்செங்கண்மாலை யாவர்காணவல்லரே? 75

புன்புலவழியடைத்து அரக்கிலச்சினைசெய்து★
நன்புலவழிதிறந்து ஞானநற்சுடர்கொளீஇ★
என்பிலெள்கிநெஞ்சுருகி உள்கனிந்தெழுந்ததோர்★
அன்பிலன்றியாழியானை யாவர்காணவல்லரே? 76

எட்டுமெட்டுமெட்டுமாய் ஒரேழுமேழுமேழுமாய்★
எட்டுமூன்றுமொன்றுமாகி நின்றஆதிதேவனை★
எட்டினாயபேதமோடு இறைஞ்சிநின்று, அவன்பெயர்★
எட்டெழுத்துமோதுவார்கள் வல்லர்வானமாளவே. 77

சோர்விலாதகாதலால் தொடக்கறாமனத்தராய்★
நீரராவணைக்கிடந்த நின்மலன்நலங்கழல்★
ஆர்வமோடிறைஞ்சிநின்று அவன்பெயரெட்டெழுத்தும்★
வாரமாகவோதுவார்கள் வல்லர்வானமாளவே. 78

பத்தினோடுபத்துமாய் ஒரேழினோடொரொன்பதாய்★
பத்தினால்திசைக்கண்நின்ற நாடுபெற்றநன்மையாய்★
பத்தினாயதோற்றமோடு ஒராற்றல்மிக்கஆதிபால்★
பத்தராமவர்க்கலாது முத்திமுற்றலாகுமே? 79

வாசியாகிநேசமின்றி வந்தெதிர்ந்ததேனுகன்★
நாசமாகிநாளுலப்ப நன்மைசேர்பனங்கனிக்கு
வீசி★ மேல்நிமிர்ந்ததோளில இல்லையாக்கினாய்★ கழற்கு
ஆசையாமவர்க்கலால் அமரராகலாகுமே? 80

(சுருட்டி ராகம் — திரிபுடைதாளம்)

††கடைந்துபாற்கடற்கிடந்து [1]காலநேமியைக்கடிந்து★
உடைந்தவாலிதன் [2]தனக்கு உதவவந்திராமனாய்★
மிடைந்தவேழ்மரங்களும் அடங்கவெய்து★ வேங்கடம்
அடைந்தமாலபாதமே அடைந்துநாளுமுய்ம்மினோ. 81

---

1. காலநேமியைக் கடந்து என்பதும் பாடம்.
2. தன்பினுக்கு என்று பாடமிருக்கலாம்.

எத்திறத்துமொத்துநின்று உயர்ந்துயர்ந்தபெற்றியோய்!★
முத்திறத்துமூரிநீர் அராவணைத்துயின்ற★ நின்
பத்துறுத்தசிந்தையோடுநின்று. பாசம்விட்டவர்க்கு★
எத்திறத்துமின்பம் இங்குமங்குமெங்குமாகுமே. 82

மட்டுலாவுதண்துழா யலங்கலாய்! [1]புலன்கழல்★
விட்டு [2]விள்விலாதபோகம் விண்ணில்நண்ணியேறினும்★
எட்டினோடிரண்டெனும் கயிற்றினால்மனந்தனைக்
கட்டி★ வீடிலாதுவைத்த காதலின்பமாகுமே. 83

பின்பிறக்கவைத்தனன் கொல்? அன்றிநின்றுதன்கழற்கு★
அன்புறைக்கவைத்தநாள் அறிந்தனன்கொல்? ஆழியான்★
தன்திறத்தொரன்பிலா அறிவிலாதநாயினேன்★
என்திறத்திலென்கொல்? எம்பிரான்குறிப்பில் வைத்ததே. 84

நச்சராவணைக்கிடந்த நாத! பாதபோதினில்★
வைத்தசிந்தைவாங்குவித்து நீங்குவிக்கநீயினம்★
மெய்த்தன்வல்லையாதலால் அறிந்தனன். நின்மாயமே★
உய்த்துநின்மயக்கினில் மயக்கலென்னைமாயனே! 85

சாடுசாடுபாதனே! சலங்கலந்தபொய்கைவாய்★
ஆடராவின்வன்பிடர் நடம்பயின்றநாதனே!★
கோடுநீடுகைய! செய்யபாதநாளுமுள்ளினால்★
வீடனாகமெய்செயாத வண்ணமென்கொல்? கண்ணனே! 86

நெற்றிபெற்றகண்ணன் விண்ணின்நாதனோடுபோதின்மேல்★
நற்றவத்துநாதனோடு மற்றுமுள்ளவானவர்★
கற்றபெற்றியால்வணங்குபாத! நாத! வேத!★ நின்
பற்றலாலொர்பற்று மற்றதுற்றிலேனுரைக்கிலே. 87

வெள்ளைவேலைவெற்புநாட்டி வெள்ளெயிற்றராவளாய்★
அள்ளலாக்கடைந்தவன்று அருவரைக்கொராமையாய்★
உள்ளநோய்கள்தீர்மருந்து வானவர்க்களித்த★ எம்
வள்ளலாரையன்றி மற்றொர்தெய்வம்நான்மதிப்பனே? 88

பார்மிகுத்தபாரம் முன்ஒழிச்சுவான். அருச்சுனன்★
தேர்மிகுத்துமாயமாக்கி நின்றுகொன்று. வென்றிசேர்★
மாரதர்க்குவான்கொடுத்து வையமைவர்பாலதாம்★
சீர்மிகுத்தநின்னலால் ஓர்தெய்வம்நான்மதிப்பனே? 89

---

1. பொலன்கழல் என்பது சிலர்பாடம்
2. வீள்விலாத என்றும் கூறுவர்.

குலங்களாயவீரிரண்டில் ஒன்றிலும்பிறந்திலேன்★
நலங்களாயநற்கலைகள் நாலிலும்நவின்றிலேன்★
புலன்களைந்தும்வென்றிலேன் பொறியிலேன்புனித!★ நின்
இலங்குபாதமன்றி மற்றொர்பற்றிலேனெம்மீசனே! 90

(சங்கராபரணராகம் — ரூபகதாளம்)

பண்ணுலாவுமென்மொழிப் படைத்தடங்கணாள்பொருட்டு★
எண்ணிலாவரக்கரை நெருப்பினால்நெருக்கினாய்★
கண்ணலாலொர்கண்ணிலேன் கலந்தசுற்றம்மற்றிலேன்★
எண்ணிலாதமாய! நின்னை என்னுள்நீக்கலென்றுமே. 91

††விடைக்குலங்களேழடர்த்துவென்றிவேற்கண்மாதரார்★
கடிக்கலந்ததோள்புணர்ந்த காலிஆய! வேலைநீர்★
படைத்தடைத்ததிற்கிடந்து முன்கடைந்து, நின்தனக்கு★
அடைக்கலம்புகுந்தவென்னைஅஞ்சலென்னவேண்டுமே. 92

சுரும்பரங்குதண்துழாய் துதைந்தலர்ந்தபாதமே★
விரும்பிநின்றிறைஞ்சுவேற்கு இரங்குஅரங்கவாணனே!★
கரும்பிருந்தகட்டியே! கடற்கிடந்தகண்ணனே!★
இரும்பரங்கவெஞ்சரந்துரந்த வில்லிராமனே! 93

ஊனில்மேயஆவிநீ உறக்கமோடுணர்ச்சிநீ★
ஆனில்மேயவைந்தும்நீ அவற்றுள்நின்றதூய்மைநீ★
வானினோடுமண்ணும்நீ வளங்கடற்பயனும்நீ★
யானும்நீஅதன்றி எம்பிரானும்நீஇராமனே! 94

அடக்கரும்புலன்கள்ஐந்தடக்கி ஆசையாமவை★
தொடக்கறுத்துவந்து நின்தொழிற்கண்நின்றஎன்னைநீ★
விடக்கருதிமெய்செயாது மிக்கொராசையாக்கிலும்★
கடற்கிடந்தநின்னலால் ஒர்கண்ணிலேன்எம்மண்ணலே! 95

வரம்பிலாத[1]மாயைமாய! வையமேழும்மெய்ம்மையே★
வரம்பிலூழியேத்திலும் வரம்பிலாதகீர்த்தியாய்!★
வரம்பிலாதபல்பிறப்பு அறுத்துவந்துநின்கழல்★
பொருந்துமாதிருந்தநீ வரஞ்செய்புண்டரீகனே! 96

வெய்யவாழிசங்குதண்டு வில்லும்வாளுமேந்துசீர்க்
கைய★ செய்யபோதில்மாது சேரும்மார்ப! நாதனே!★
ஐயிலாயஆக்கைநோய் அறுத்துவந்துநின்னடைந்து★
உய்வதோருபாயம்நீ எனக்குநல்கவேண்டுமே. 97

---

1. மாய மாய என்று சிலர் கூறுவர்.

மறந்துறந்துவஞ்சம்மாற்றி ஐம்புலன்களாசையும்
துறந்து★ நின்கணாசையே தொடர்ந்துநின்றநாயினேன்★
பிறந்திறந்துபேரிடர்ச் சுழிக்கணின்றுநீங்குமா★
மறந்திடாதுமற்றெனக்கு மாய! நல்கவேண்டுமே. 98

காட்டிநான்செய்வல்வினை பயன்தனால்மனந்தனை★
நாட்டிவைத்துநல்லவல்ல செய்யவெண்ணினாரென★
கேட்டதன்றியென்னதாவி பின்னைகேள்வ! நின்னொடும்★
பூட்டிவைத்தவென்னை நின்னுள்நீக்கல்பூவைவண்ணனே! 99

பிறப்பினோடுபேரிடர்ச் சுழிக்கண்நின்றும்நீங்குமஃது★
இறப்பவைத்தஞானநீசரைக்கரைக்கொடேற்றுமா★
பெறற்கரியநின்னபாத பத்தியானபாசனம்★
[1]பெறற்கரியமாயனே! எனக்குநல்கவேண்டுமே. 100

(செஞ்சுருட்டி ராகம் — ரூபகதாளம்)

இரந்துரைப்பதுண்டுவாழி ஏமநீர்நிறத்தமா!★
வரந்தரும்திருக்குறிப்பில் வைத்ததாகில்மன்னுசீர்★
பரந்தசிந்தையொன்றிநின்று நின்னபாதபங்கயம்★
நிரந்தரம்நினைப்பதாக நீநினைக்கவேண்டுமே. 101

விள்விலாதகாதலால் விளங்குபாதபோதில்வைத்து★
உள்ளுவேனதூனநோய் ஒழிக்குமா, தெழிக்குநீர்★
பள்ளிமாய! பன்றியாய வென்றிவீர!★ குன்றினால்
துள்ளுநீர்வரம்புசெய்த தோன்றல்! ஒன்று சொல்லிடே. 102

திருக்கலந்துசேருமார்ப! தேவதேவதேவனே!★
இருக்கலந்தவேதநீதி ஆகிநின்றநின்மலா!★
கருக்கலந்தகாளமேக மேனியாய! நின்பெயர்★
உருக்கலந்தொழிவிலாது உரைக்குமாறுரைசெயே. 103

கடுங்கவந்தன்வக்கரன் கரன்முரன்சிரம்மவை★
இடந்துகூறுசெய்த பல்படைத்தடக்கைமாயனே!★
கிடந்திருந்துநின்றியங்குபோதும் நின்னபொற்கழல்★
தொடர்ந்துவிள்விலாதது ஓர்தொடர்ச்சிநல்கவேண்டுமே. 104

மண்ணையுண்டுமிழ்ந்து பின்இரந்துகொண்டளந்து★ மண
கண்ணுளல்லதில்லையென்று வென்றகாலமாயினாய்!★
பண்ணைவென்றவின்சொல்மங்கை கொங்கைதங்குபங்கயக்
கண்ண!★ நின்னவண்ணமல்லதில்லை எண்ணும்வண்ணமே. 105

1. பிறர்க்கரிய என்றும் பாடம்.

கறுத்தெதிர்ந்தகாலநேமி காலனோடுகூட★ அன்று
அறுத்தவாழிசங்குதண்டு வில்லும்வாளுமேந்தினாய்!★
நொறுக்கலந்தவூனமஃது ஒழிக்கவன்று. குன்றமுன்★
பொறுத்தநின்புகழ்க்கலால் ஓர்நேசமில்லைநெஞ்சமே! 106

காய்சினத்தகாசிமன்னன் வக்கரன்பவுண்டிரன்★
மாசினத்தமாலிமான் சுமாலிகேசிதேனுகன்★
நாசமுற்றுவீழநாள்கவர்ந்தநின்கழற்கலால்★
நேசபாசமெத்திறத்தும் வைத்திடேன்எம்மீசனே! 107

கேடில்சீர்வரத்தனாய்க்கெடும்வரத்தயன்அரன்★
நாடினோடுநாட்டமாயிரத்தன் நாடுநண்ணினும்★
வீடதானபோகமெய்தி வீற்றிருந்தபோதிலும்★
கூடுமாசையல்லதொன்று கொள்வனோ? குறிப்பிலே. 108

சுருக்குவாரையின்றியே சுருங்கினாய். சுருங்கியும்★
பெருக்குவாரையின்றியே பெருக்கமெய்துபெற்றியோய்!★
செருக்குவார்கள்தீக்குணங்கள் தீர்த்ததேவதேவனென்று★
இருக்குவாய்முனிக்கணங்களேத்த யானுமேத்தினேன். 109

தூயனாயுமன்றியும் சுரும்புலாவுதண்துழாய்★
மாய! நின்னைநாயினேன் வணங்கிவாழ்த்துமீதெலாம்★
நீயும்நின்குறிப்பினில் பொறுத்துநல்கு. வேலைநீர்★
பாயலோடுபத்தர்சித்தம்மேய வேலைவண்ணனே! 110

(மோஹநராகம் — ரூபகதாளம்)

வைதுநின்னைவல்லவா பழித்தவர்க்கும். மாறில்போர்★
செய்துநின்னசெற்றத்தீயில் வெந்தவர்க்கும். வந்துன்னை★
எய்தலாகுமென்பர் ஆதலால். எம்மாய! நாயினேன்★
செய்தகுற்றம்நற்றமாகவேகொள் ஞாலநாதனே! 111

வாள்களாகிநாள்கள்செல்ல நோய்மைகுன்றிமூப்பெய்தி★
மாளுநாளதாதலால் வணங்கிவாழ்த்துஎன்நெஞ்சமே!★
ஆளதாகும்நன்மையென்று நண்குணர்ந்ததன்றியும்★
மீள்விலாதபோகம்நல்கவேண்டும் மாலபாதமே. 112

சலங்கலந்தசெஞ்சடைக் கறுத்தகண்டன். வெண்தலை★
புலன்கலங்கவுண்டபாதகத்தன் வன்துயர்கெட★
அலங்கல்மார்வில்வாசநீர் கொடுத்தவன். அடுத்தசீர்★
நலங்கொள்மாலைநண்ணும்வண்ணம் எண்ணுவாழி நெஞ்சமே! 113

ஈனமாயவெட்டும்நீக்கி ஏதமின்றிமீதுபோய்★
வானமாளவல்லையேல் வணங்கிவாழ்த்துஎன்நெஞ்சமே!★
ஞானமாகிஞாயிறாகி ஞாலமுற்றும், ஓரெயிற்று★
ஏனமாயிடந்தமூர்த்தி எந்தைபாதமெண்ணியே. 114

††அத்தனாகியன்னையாகி ஆளுமெம்பிரானுமாய்★
ஒத்தொவ்வாதபல்பிறப்பொழித்து நம்மையாட்கொள்வான்★
முத்தனார்முகுந்தனார் புகுந்துநம்முள்மேவினார்★
எத்தினால்இடர்க்கடல்கிடத்தி? ஏழைநெஞ்சமே! 115

மாறுசெய்தவாளரக்கன் நாளுலப்ப★ அன்றிலங்கை
நீறுசெய்துசென்றுகொன்று வென்றிகொண்டவீரனார்★
வேறுசெய்துதம்முளென்னை வைத்திடாமையால்★ நமன்
கூறுசெய்துகொண்டிறந்த குற்றமெண்ணவல்லனே? 116

அச்சம்நோயொடல்லல்பல் [1]பிறப்பு ஆயமூப்பிவை★
வைத்தசிந்தைவைத்தவாக்கை மாற்றிவானிலேற்றுவான்★
அச்சுதன்அனந்தகீர்த்தி ஆதியந்தமில்லவன்★
நச்சுநாகணைக்கிடந்த நாதன்வேதகீதனே. 117

சொல்லினும்தொழிற்கணும் தொடக்கறாதஅன்பினும்★
அல்லும்நன்பகலினோடும் ஆனமாலைகாலையும்★
வல்லிநாண்மலர்க்கிழத்திநாத! பாதபோதினை★
புல்லியுள்ளம்விள்விலாது பூண்டுமீண்டதில்லையே. 118

††பொன்னிசூழரங்கமேய பூவைவண்ண! மாய! கேள்★
என்னதாவியென்னும் வல்வினையினுட்கொழுந்தெழுந்து★
உன்னபாதமென்னநின்ற ஒண்சுடர்க்கொழுமலர்★
மன்னவந்துபூண்டு வாட்டமின்றியெங்கும்நின்றதே. 119

††இயக்கறாதபல்பிறப்பில் என்னைமாற்றி, இன்றுவந்து★
உயக்கொள்மேகவண்ணன்நண்ணி என்னிலாயதன்னுளே
மயக்கினான்தன்மன்னுசோதி ஆதலால், என்னாவிதான்★
இயக்கெலாமறுத்து அறாதஇன்பவீடுபெற்றதே. 120

---

1. பிறப்பவாய என்று சிலர் பாடங்கொள்வர்.

அடிவரவு:- பூ ஆறு ஐந்து மூன்று நின்று நாகம் ஒன்று ஆதி தாது தன்னுள் சொல்-சொல் உலகு இன்னை தூய்மை அங்கம் தலை ஏக விடத்த புள் கூசம் அரங்கன் - அரங்கன் பண்டு வால்நிற கங்கை வரத்தின் ஆண் விண் படைத்த பரத்தில் வானகம் கால-கால குரக்கு மின் ஆதி அம்பு ஆடகம் காய்த்த கடம் வெற்பு ஆனை ஆயன்-ஆயன் வேறு வெஞ்சின பால் மண் தோடு கார் குன்று கொண்டை வெண்டிரை சரம்-சரம் பொற்றை மோடி இலை மன் இலங்கை சங்கு மரம் சாலி செழு நடந்த-நடந்த கரண்டம் நன்று நின்றது நிற்பது இன்று சண்ட முத்திறம் காணில் குந்தம் வண்டு-வண்டு போதில் மரம் அறிந்து ஒன்றி புன்புல எட்டு சோர்வு பத்தின் வாசி கடை-கடை எத்திறம் மட்டு பின் நச்சரா சாடு நெற்றி வெள்ளை பார் குலம் பண்-பண் விடை சுரும்பு ஊனில் அடக்கு வரம்பு வெய்ய மறம் காட்டினான் பிறப்பு இரந்து-இரந்து விள் திரு சுடும் மண்ணை கறுத்து காய்சினத்த கேடு சுருக்கு தூயன் வைது-வைது வாள் சலம் ஈனம் அத்தன் மாறு அச்சம் சொல் பொன்னி இயக்கறாத காவல்.

திருமழிசைப்பிரான் திருவடிகளே சரணம்

திருச்சந்தவிருத்தம் முற்றும்.

ஸ்ரீ:

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் வைபவம்

கோதண்டே ஜ்யேஷ்டநக்ஷத்ரே மண்டங்குடி புரோத்பவம்।
சோளோர்வ்யாம் வநமாலாம்சம் பக்த பத்ரேணுமாச்ரயே॥

சோழ வளநாட்டில் திருமண்டங்குடியென வழங்கும்ரில் மார்கழித் திங்கள் கேட்டை நக்ஷத்திரத்தில் வைஜயந்தியென்னும் திருமாலின் வநமாலையினம்சமாய் ஒரு முன்குடுமிச்சோழியப் பிராமணரது குமாரராய் இவ்வாழ்வார் தோன்றினார். விப்பிரநாராயணரென்று தந்தையால் பெயரிடப்பட்டு அந்தணர் குலத்துக்கேற்ற நான் மறைகளையும் ஆறங்கங்களையும் உரிய காலத்தில் கற்று வைணவ குலத்துக்கேயுரிய திருவிலச்சினைகளையும் பெற்றார். திருவரங்கம் பெரிய கோயிலையடைந்து நம் பெருமாளது திருநந்தவனப் பணியிலீடுபட்டு அப்பெருமானுக்குத் திருமாலைகள் கட்டியணிவித்து மகிழ்ந்தார்.

தன்னுணவிற்காக திருவைட்டணவர்களிடமிருந்து இரந்தே காலம் கழித்தார். உறையூரைத் தலைநகராகக் கொண்ட சோழ மன்னனவையில் கூத்தாடிப் பரிசு பெற்ற தேவதேவி என்ற விலைமாதொருத்தி வீடு திரும்பும்போது இவர் நந்தவனத்தைக் கண்டு அங்குள்ள பூம்பொழிலி னெழிலைக் கண்ணுற்று தன்னதாக்கிக் கொள்ள எண்ணினாள். உரியவனை வயப்படுத்த நினைத்து இவர் நீர் பாய்ச்சும்போது அவரருகில் நகைபுரிந்து நின்றாள்.

விப்பிரநாராயணர் திருமால் பணியன்றி வேறறியாதவரானமை யால் இவளை ஏறெடுத்தும் பார்க்கவில்லை. தன்னுடனிருந்த தன் அக்காளுக்கு எவ்வாறேனும் அவரை வயப்படுத்துவதாகச் சூளுரைத்து, மெல்லிய செங்காவியுடைமட்டு மணிந்து விப்பிரநாராயணரிடம் தான் அவர் பணியிலுதவுவதற்கே அவருடன் நந்தவனத்திலிருந்து கொண்டு தொண்டு புரிவதாகக் கூறினாள்.

விப்பிரநாராயணர் இறைப்பணி செய்யுமெண்ணத்தைப் போற்றி ஒப்புதலளித்தார். அவளும் பணிசெய் கருமமே கண்ணாயினாள். ஒரு நாள் மிகுந்த மழை பெய்தபோது அவள் நனைவது கண்டு விப்பிரர் அவளைத் தன்குடிலில் வந்தமர வேண்டினார். அவளும் தருணத்தை யெதிர்பார்த்தவளாதலால் குடிலினுள்ளே நுழைந்து அவரைப் பெண்வலையில் சிக்கவைத்தாள். சிறிது காலம் அவருடன் களித்து பிறகு அவரைத் துறந்து தன் வீடேகினாள். விப்பிரர் அவள்பால் காமமோகமுற்று அவள் இருப்பிடம் சென்று உள்ளே விடப்படாமல் வாயிலில் கிடந்தார்.

திருமகள் தூண்டுகோலால் விப்பிரரைத் திருத்திப் பணிகொள்ள இறைவன் எண்ணங் கொண்டான். ஓரிரவு அந்தணச் சிறுவன் வடிவு கொண்டு நம்பெருமாளது பொன் வட்டிலொன்றைத் தேவதேவியிடம் விப்பிரர் கொடுத்து வரச்சொன்னதாகக் கூறி மறைந்தான். பரிசு கண்டு மகிழ்ந்து விலைமாது அச்சிறுவன் மூலமே விப்பிரரையுள்ளே அழைத்தாள். விப்பிரரும் கூடி மகிழ்ந்தார். மறுநாள் காலை கோயில் வட்டில் காணாதது அரசுவரை தெரிவிக்கப்பட்டது.

புலன் தோட்டத்தில் விலைமாதின் வீட்டில் வட்டிலிருப்பதை யறிந்து விப்பிரநாராயணர்தான் குற்றவாளியென்று கருதப்பட்டு சிறையிடப்பட்டார். வேசி விப்பிரரின் ஏவலாள் கொண்டு கொடுத்ததாகக் கூறியதன் பேரில் களவுப் பொருளை வாங்கிய குற்றத்திற்காக அபராதக் கட்டணம் விதிக்கப்பட்டாள். இரவு அரசனின் கனவில் இறைவன் வேசியின் வலையினின்றும் விப்பிரரை விடுவிக்கத்தான் நடத்திய நாடகத்தைக் கூறி குற்றமற்ற விப்பிரரை விடுவிக்கக் கோரினான்.

மறுநாள் காலை அரசனால் விடுவிக்கப்பட்ட விப்பிரர் தன் நிலையிழிவிற்கு வருத்தி தூய்மைபெற திருமால் தொண்டரடிப்பொடியென்று பேர்பெற்றுச் சிறந்த அடியாராகத் திகழ்ந்தார். திருவரங்க நாதனையன்றி வேறொரு பெருமானைப் பாடாமல் அப்பெருமானுக்கே தொண்டு பூண்டு நூற்றைந்தாண்டுகள் வாழ்ந்தவவ்வாழ்வார் திருமாலை, திருப்பள்ளியெழுச்சி என்ற நூல்களை யருளினார். இவரைத் திசை திருப்பிய தேவதேவியும் திருந்தி திருவரங்கன் திருவடியே தஞ்சமென்று பணிபுரிந்து நற்கதி பெற்றாள்.

மண்டங்குடியதனில் வாழ வந்தோன் வாழியே
மார்கழியிற் கேட்டை நாள் வந்துதித்தான் வாழியே
தெண்டிரைசூழ ரங்கரையே தெய்வமென்றான் வாழியே
திருமாலை ஒன்பதஞ்சும் செப்பினான் வாழியே
பண்டு திருப்பள்ளியெழுச்சி பத்துரைத்தான் வாழியே
பாவையர்கள் கலவிதன்னைப்பழித்த செல்வன் வாழியே
தொண்டு செய்து துளவத்தால் துலங்கினான் வாழியே
தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் துணைப்பதங்கள் வாழியே.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருமாலை

தனியன்கள்

(திருவரங்கப்பெருமாளரையர் அருளிச்செய்தது)

இருவிகற்பநேரிசைவெண்பா

மற்றொன்றும்வேண்டாமனமே!★ மதிளரங்கர்
கற்றினம்மேய்த்தகழலிணைக்கீழ்★ - உற்ற
திருமாலைபாடும் சீர்த்தொண்டரடிப்பொடி[1]யெம்
பெருமானை★ எப்பொழுதும்பேசு.

திருவரங்கத்து எம்பெருமானைப்பற்றியது

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

(ஸஹாநாரகம் — ரூபகதாளம்)

††காவலிற்புலனைவைத்துக் கலிதன்னைக்கடக்கப்பாய்ந்து★
நாவலிட்டுழிதருகின்றோம் நமன்தமர்தலைகள்மீதே★
மூவுலகுண்டுமிழ்ந்தமுதல்வ! நின்நாமம் கற்ற★
ஆவலிப்புடைமைகண்டாய் அரங்கமாநகருளானே! 1

††பச்சைமாமலைபோல்மேனி பவளவாய்கமலச்செங்கண்★
அச்சுதா! அமரரேறே! ஆயர்தம்கொழுந்தே! என்னும்★
இச்சுவைதவிரயான்போய் இந்திரலோகமாளும்★
அச்சுவைபெறினும்வேண்டேன் அரங்கமாநகருளானே! 2

வேதநூற்பிராயம்நூறு மனிசர்தாம்புகுவரேலும்★
பாதியுமுறங்கிப்போகும் [2]நின்றதிற்பதினையாண்டு★
பேதைபாலகனதாகும் பிணிபசிமூப்புத்துன்பம்★
ஆதலால்பிறவிவேண்டேன் அரங்கமாநகருளானே! 3

---

1. தளைக்குச்சேர் தொண்டர்பொடியெம் என்றாவது தொண்டரடித் தூளெம் என்றாவது, தொண்டரடிப்பொடி யெம், பெம்மானை என்றாவது இருந்தால் பொருந்தும்.
2. நின்றஇப்பதினையாண்டு என்பதும் பாடம்.

மொய்த்தவல்வினையுள்நின்று மூன்றெழுத்துடையபேரால்★
கத்திரபந்துமன்றே பராங்கதிகண்டுகொண்டான்★
இத்தனையடியரானார்க்கு இரங்கும்நம்மரங்கனாய★
பித்தனைப்பெற்றுமந்தோ! பிறவியுட்பிணங்குமாறே. 4

பெண்டிராற்சுகங்களுய்ப்பான் பெரியதோரிடும்பைபூண்டு★
உண்டிராக் [1]கிடக்கும்போதுஉடலுக்கேகரைந்துநைந்து★
தண்துழாய்மாலைமார்பன் தமர்களாய்ப்பாடியாடி★
தொண்டுபூண்டமுதமுண்ணாத் தொழும்பர் சோறுகக்குமாறே! 5

மறஞ்சுவர்மதிளெடுத்து மறுமைக்கேவெறுமைபூண்டு★
புறஞ்சுவரோட்டைமாடம் புரளும்போதறியமாட்டீர்★
அறஞ்சுவராகிநின்ற அரங்கனார்க்காட்செய்யாதே★
புறஞ்சுவர்கோலஞ்செய்து புட்கௌவக்கிடக்கின்றீரே. 6

புலையறமாகிநின்ற புத்தொடுசமணமெல்லாம்★
கலையறக்கற்றமாந்தர் காண்பரோகேட்பரோதாம்?★
தலையறுப்புண்டும் [2]சாகேன் சத்தியங்காண்மின்ஐயா!★
சிலையினாலிலங்கைசெற்ற தேவனே தேவனாவான். 7

வெறுப்பொடுசமணர்முண்டர் விதியில்சாக்கியர்கள்★ நின்பால்
பொறுப்பரியனகள்பேசில் போவதேநோயதாகி★
[3]குறிப்பெனக்கடையுமாகில், கூடுமேல், தலையையாங்கே★
அறுப்பதேகருமங்கண்டாய் அரங்கமாநகருளானே! 8

மற்றுமோர்தெய்வமுண்டே? மதியிலாமானிடங்காள்★
உற்றபோதன்றிநீங்கள் ஒருவனென்றுணரமாட்டீர்★
அற்றமேலொன்றறியீர் அவனல்லால்தெய்வமில்லை★
கற்றினம்மேய்த்தவெந்தை கழலிணைபணிமின்நீரே. 9

நாட்டினான்தெய்வமெங்கும் நல்லதோரருள்தன்னாலே★
காட்டினான் திருவரங்கம் உய்பவர்க்கு உய்யும்வண்ணம்★
கேட்டிரேநம்பிமீர்காள்! கெருடவாகனனும்நிற்க★
சேட்டைதன்மடியகத்துச் செல்வம்பார்த்திருக்கின்றீரே. 10

---

1. கிடக்குமப்போது என்ற பாடம் சிறந்ததாம்.
2. சாவேன் என்பதும் பாடம்.
3. குறிப்பினுக்கு என்பது பாடம்.

ஒருவில்லாலோங்குமுந்நீரடைத்து உலகங்களுய்ய★
செருவிலேயரக்கர்கோனைச்செற்ற நம்சேவகனார்★
மருவியபெரியகோயில் மதிள்திருவரங்கமென்னா★
கருவிலேதிருவிலாதீர்! காலத்தைக்கழிக்கின்றீரே. 11

நமனும்முற்கலனும் பேச நரகில் நின்றார்கள் கேட்க★
நரகமேசுவர்க்கமாகும் நாமங்களுடைய நம்பி★
அவனதூரரங்கமென்னாது அயர்த்து வீழ்ந்தளியமாந்தர்★
கவலையுட்படுகின்றாரென்று அதனுக்கேகவல்கின்றேனே. 12

எறியுநீர்வெறி கொள்வேலை மாநிலத்துஉயிர்களெல்லாம்★
வெறிகொள்பூந்துளவமாலை விண்ணவர்கோனையேத்த★
அறிவிலாமனிசரெல்லாம் அரங்கமென்றழைப்பராகில்★
பொறியில்வாழ் நரகமெல்லாம் புல்லெழுந்தொழியுமன்றே. 13

††வண்டினமுரலும்சோலை மயிலினமாலும்சோலை★
கொண்டல்மீதணவும்சோலை குயிலினம்கூவும்சோலை★
அண்டர்கோனமரும்சோலை அணிதிருவரங்கமென்னா★
மிண்டர்பாய்ந்துண்ணும் சோற்றை விலக்கி நாய்க்கிடுமினீரே. 14

மெய்யர்க்கேமெய்யனாகும் விதியிலாவென்னைப்போல★
பொய்யர்க்கே பொய்யனாகும்புட்கொடியுடையகோமான்★
உய்யப்போமுணர்வினார்கட்கு ஒருவனென்றுணர்ந்தபின்னை★
ஐயப்பாடறுத்துத்தோன்றும் அழகனூரரங்கமன்றே. 15

சூதனாய்க்கள்வனாகித் தூர்த்தரோடிசைந்தகாலம்★
மாதரார்கயற்கணென்னும் வலையுட்பட்டழுந்துவேனை★
போதரேயென்றுசொல்லிப் புந்தியுட்புகுந்து★ தன்பால்
ஆதரம்பெருகவைத்த அழகனூரரங்கமன்றே. 16

விரும்பிநின்றேத்த மாட்டேன் விதியிலேன்மதியொன்றில்லை★
இரும்புபோல்வலியநெஞ்சம் இறையிறையுருகும் வண்ணம்★
சுரும்பமர்சோலைசூழ்ந்த அரங்கமாகோயில் கொண்ட★
கரும்பினைக்கண்டுகொண்டு என்கண்ணிணை களிக்குமாறே! 17

இனிதிரைத்திவலைமோத எறியும் தண்பரவைமீதே★
தனிகிடந்தரசுசெய்யும் தாமரைக்கண்ணனெம்மான்★
கனியிருந்தனையசெவ்வாய்க் கண்ணனைக்கண்டகண்கள்★
பனியரும்புதிருமாலோ! என்செய்கேன்பாவியேனே? 18

††குடதிசைமுடியைவைத்துக் குணதிசைபாதம் நீட்டி★
வடதிசைபின்புகாட்டித் தென்திசையிலங்கை நோக்கி★
கடல்நிறக்கடவுளெந்தை அரவணைத்துயிலுமாகண்டு★
உடலெனக்குருகுமாலோ? என்செய்கேன்? உலகத்தீரே! 19

பாயுநீரரங்கந்தன்னுள் பாம்பணைப்பள்ளிகொண்ட★
மாயனார்திருநன்மார்வும் மரகதவுருவும்தோளும்★
தூய தாமரைக்கண்களும் துவரிதழ்ப்பவளவாயும்★
ஆயசிர்முடியும்தேசும் அடியரோர்க்ககலலாமே? 20

பணிவினால்மனமதொன்றிப் பவளவாயரங்கனார்க்கு★
துணிவினால்வாழமாட்டாத் தொல்லைநெஞ்சே! நீ சொல்வாய்★
அணியினார்செம்பொனாய அருவரையனையகோயில்★
மணியனார்கிடந்தவாற்றை மனத்தினால்நினைக்கலாமே? 21

பேசிற்றேபேசலல்லால் பெருமையொன்றுணரலாகாது★
ஆசற்றார் தங்கட்கல்லால் அறியலாவானுமல்லன்★
மாசற்றார்மனத்துளானை வணங்கிநாமிருப்பதல்லால்★
பேசத்தானாவதுண்டோ? பேதைநெஞ்சே! நீ சொல்லாய். 22

கங்கையிற்புனிதமாய காவிரிநடுவுபாட்டு★
பொங்கு நீர்பரந்துபாயும் பூம்பொழிலரங்கந்தன்னுள்★
எங்கள் மாலிறைவனீசன் கிடந்ததோர்கிடக்கைகண்டும்★
எங்ஙனம்மறந்துவாழ்கேன்? ஏழையேனேழையேனே. 23

வெள்ளநீர்பரந்துபாயும் விரிபொழிலரங்கந்தன்னுள்★
கள்வனார்கிடந்தவாறும் கமலநன்முகமும் கண்டும்★
உள்ளமே! வலியைபோலும் ஒருவனென்றுணரமாட்டாய்★
கள்ளமேகாதல்செய்து உன்கள்ளத்தேகழிக்கின்றாயே. 24

குளித்துமூன்றனலையோம்பும் குறிகொளந்தணமைதன்னை★
ஒளித்திட்டேன். என்கணில்லை நின்கணும்பத்தனல்லேன்★
களிப்பதென்கொண்டு? நம்பி! கடல்வண்ணா! கதறுகின்றேன்★
அளித்தெனக்கருள்செய்கண்டாய் அரங்கமாநகருளானே! 25

போதெல்லாம்போதுகொண்டு உன்பொன்னடி புனையமாட்டேன்★
தீதிலாமொழிகள் கொண்டு உன்திருக்குணம்செப்பமாட்டேன்★
காதலால்நெஞ்சமன்பு கலந்திலேன். அதுதன்னாலே★
ஏதிலேனரங்கர்க்குஎல்லே! என்செய்வான் தோன்றினேனே? 26

குரங்குகள்மலையைநூக்கக் குளித்துத்தாம் புரண்டிட்டோடி★
தரங்கநீரடைக்கலுற்ற சலமிலாவணிலும்போலேன்★
மரங்கள்போல்வலியநெஞ்ச வஞ்சனேன், நெஞ்சுதன்னால்★
அரங்கனார்க்காட்செய்யாதே அளியத்தேனயர்க்கின்றேனே. 27

உம்பராலறியலாகா ஒளியுளார், ஆனைக்காகி★
செம்புலாலுண்டுவாழும் முதலைமேல்சீறிவந்தார்★
நம்பரமாயதுண்டே? நாய்களோம் சிறுமையோரா★
எம்பிராற்காட்செய்யாதே என்செய்வான் தோன்றினேனே? 28

ஊரிலேன்காணியில்லை உறவுமற்றொருவரில்லை★
பாரில்நின் பாதமூலம் பற்றிலேன் பரமமூர்த்தி!★
[1]காரொளிவண்ணனே! கண்ணனே! கதறுகின்றேன்★
ஆருளர்? களைகணம்மா! அரங்கமாநகருளானே! 29

மனத்திலோர்தூய்மையில்லை வாயிலோரின்சொலில்லை★
சினத்தினால் செற்றம் நோக்கித் தீவிளிவிளிவன்வாளா★
புனத்துழாய்மாலையானே! பொன்னிசூழ்திருவரங்கா!★
எனக்கினிக்கதியென் சொல்லாய்? என்னையாளுடைய கோவே! 30

தவத்துளார்தம்மிலல்லேன் தனம்படைத்தாரிலல்லேன்★
உவர்த்த நீர்போல என்றனுற்றவர்க்கொன்றுமல்லேன்★
துவர்த்தசெவ்வாயினார்க்கே துவக்கறத்துரிசனானேன்★
அவத்தமே பிறவிதந்தாய் அரங்கமாநகருளானே! 31

ஆர்த்துவண்டலம்புஞ்சோலை அணிதிருவரங்கந்தன்னுள்★
கார்த்திரளனையமேனிக் கண்ணனே! உன்னைக்காணும்★
மார்க்கமொன்றறியமாட்டா மனிசரில்துரிசனாய★
மூர்க்கனேன்வந்துநின்றேன் மூர்க்கனேன்மூர்க்கனேனே. 32

மெய்யெல்லாம் போகவிட்டு விரிகுழலாரிற்பட்டு★
பொய்யெல்லாம் பொதிந்து கொண்ட போழ்க்கனேன் வந்துநின்றேன்★
ஐயனே! அரங்கனே! உன்னருளென்னுமாசைதன்னால்★
பொய்யனேன் வந்துநின்றேன் பொய்யனேன் பொய்யனேனே. 33

உள்ளத்தேயுறையும் மாலை உள்ளுவானுணர்வொன்றில்லா★
கள்ளத்தேன் நானும் தொண்டாய்த் தொண்டுக்கேகோலம்[2]பூண்டு★
உள்ளுவாருள்ளிற்றெல்லாம் உடனிருந்தறிதியென்று★
வெள்கிப்போயென்னுள்ளே நான் விலவறச் சிரித்திட்டேனே. 34

1. காரொளிவண்ணனே என் கண்ணனே கதறுகின்றேன் என்னும் பாடல் செய்யுளிலக்கணத்தோடும் உரையோடும் பொருந்தும்.

2 பூண்டேன் என்றும் பாடம்.

தாவியன்றுலகமெல்லாம் தலைவிளாக்கொண்டவெந்தாய்!★
சேவியேனுன்னையல்லால் சிக்கெனச்செங்கண்மாலே!★
ஆவியே! அமுதே! என்தனாருயிரனையவெந்தாய்!★
பாவியேனுன்னையல்லால் பாவியேன் பாவியேனே. 35

மழைக்கன்று வரைமுனேந்தும் மைந்தனே! மதுரவாறே!★
உழைக்கன்றே போல நோக்கமுடையவர் வலையுட்பட்டு★
உழைக்கின்றேற்கு என்னை நோக்காதொழிவதே!★ உன்னை யன்றே
அழைக்கின்றேன் ஆதிமூர்த்தி! அரங்கமாநகருளானே! 36

தெளிவிலாக்கலங்கல் நீர்சூழ் திருவரங்கத்துளோங்கும்★
ஒளியுளார்தாமேயன்றே தந்தையும் தாயுமாவார்★
எளியதோரருளுமன்றே என்திறத்தெம்பிரானார்★
அளியன்நம்பையல் என்னார் அம்மவோ! கொடியவாறே! 37

††மேம்பொருள் போகவிட்டு மெய்ம்மையை மிகவுணர்ந்து★
ஆம்பரிசறிந்து கொண்டு ஐம்புலனகத்தடக்கி★
காம்பறத்தலைசிரைத்து உன்கடைத்தலையிருந்து★ வாழும்
சோம்பரை உகத்திபோலும் சூழ்புனலரங்கத்தானே! 38

அடிமையிற்குடிமையில்லா அயல்சதுப்பேதிமாரில்★
குடிமையில்கடைமைபட்ட குக்கரிற்பிறப்பரேலும்★
முடியினில்துளபம்வைத்தாய்! மொய்கழற்கன்புசெய்யும்★
அடியரையுகத்திபோலும் அரங்கமாநகருளானே!. 39

திருமறுமார்வ! நின்னைச்சிந்தையுள் திகழவைத்து★
மருவியமனத்தராகில் மாநிலத்துயிர்களெல்லாம்★
வெருவரக்கொன்று சுட்டிட்டு ஈட்டியவினையரேலும்★
அருவினைப்பயனதுய்யார் அரங்கமாநகருளானே! 40

வானுளாரறியலாகா வானவா என்பராகில்★
தேனுலாந்துளபமாலைச் சென்னியாய் என்பராகில்★
ஊனமாயினகள் செய்யும் ஊனகாரகர்களேலும்★
போனகம்செய்த சேடம் தருவரேல், புனிதமன்றே. 41

பழுதிலாவொழுகலாற்றுப் பலசதுப்பேதிமார்கள்!★
இழிகுலத்தவர்களேலும் எம்மடியார்களாகில்★
தொழுமினீர் கொடுமின்கொண்மின் என்று நின்னோடு மொக்க★
வழிபடவருளினாய்போல் மதிள் திருவரங்கத்தானே! 42

அமரவோரங்கமாறும் வேதமோர்நான்குமோதி★
தமர்களில் தலைவராய சாதியந்தணர்களேலும்★
நுமர்களைப்பழிப்பராகில் நொடிப்பதோரளவில்★ ஆங்கே
அவர்கள்தாம் புலையர்போலும் அரங்கமாநகருளானே! 43

††பெண்ணுலாம் சடையினானும் பிரமனுமுன்னைக் காண்பான்★
எண்ணிலாவூழியூழி தவஞ்செய்தார்வெள்கிநிற்ப★
விண்ணுளார்வியப்பவந்து ஆனைக்கன்றருளையீந்த
[1]கண்ணறா★ உன்னையென்னோ? களைகணாக்கருதுமாறே. 44

††வளவெழும் தவளமாட மதுரை மாநகரந்தன்னுள்★
[2]கவளமால்யானை கொன்ற கண்ணனை அரங்கமாலை★
துளவத்தொண்டாயதொல்சீர்த் தொண்டரடிப் பொடிசொல்★
இளையபுன்கவிதையேலும் எம்பிராற்கினியவாறே. 45

அடிவரவு:- காவல் பச்சை வேதம் மொய்த்த/ பெண்டிர் / மறம் புலை வெறுப்பு/ மற்றும் நாட்டினான் / ஒரு நமனும் / எறியும் வண்டினம் மெய் சூதன்/ விரும்பி இனிது குட பாயும் பணி / பேசு கங்கை வெள்ளம் குளித்து போது குரங்கு உம்பர் ஊர் மனம் தவம் ஆர்த்து மெய் உள்ளம் தாவி மழை தெளிவு மேம்பொருள் அடிமை திரு வான் பழுதிலா அமர பெண் வளவெழும் கதிர்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருமாலை முற்றும்

---

1. கண்ணுறா என்பர் சிலர்.
2. களவமால்யானை என்பதுமாம்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் அருளிச்செய்த

[1]திருப்பள்ளியெழுச்சி

தனியன்கள்

(திருமாலையாண்டான் அருளிச்செய்தது)

[2]தமேவமத்வாபரவாஸுதேவம்
ரங்கேசயம்ராஜவதர்ஹணியம்।
ப்ராபோதிகீம்யோக்ருதஸூக்திமாலாம்
பக்தாங்க்ரிரேணும்பகவந்தமீடே.॥

(திருவரங்கப்பெருமாளரையர் அருளிச்செய்தது)

இருவிகற்ப நேரிசைவெண்பா

மண்டங்குடியென்பர் மாமறையோர் மன்னியசீர்
தொண்டரடிப்பொடிதொன்னகரம்★ வண்டு
திணர்த்தவயல் தென்னரங்கத்தம்மானை★ பள்ளி
யுணர்த்தும்பிரானுதித்தவூர்.

ஸ்ரீரங்கநாதனைத் துயிலுணர்த்துதல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பூபாளராகம் — அடதாளம்)

††கதிரவன்குணதிசைச் சிகரம்வந்தணைந்தான்
  கனையிருளகன்றது காலையம்பொழுதாய்★
[3]மதுவிரிந்தொழுகினமாமலரெல்லாம்
  வானவரரசர்கள் வந்துவந்தீண்டி★
எதிர்திசைநிறைந்தனரிவரொடும்புகுந்த
  இருங்களிற்றிட்டமும்பிடியொடுமுரசும்★
அதிர்தலிலலைகடல்போன்றுளதெங்கும்
  அரங்கத்தம்மா! பள்ளியெழுந்தருளாயே. 1

---

1. இது நித்யாநுஸந்தாநம்.
2. த்வாமேவ என்ற பாடமே வ்ருத்தத்திற்குச் சேரும்.
3. மதுவிருந்தொழுகின என்றும் பாடம்.

கொழுங்கொடிமுல்லையின்கொழுமலரணவிக்
கூர்ந்ததுகுணதிசைமாருதமிதுவோ★
எழுந்தனமலரணைப் [1]பள்ளிகொள்ளன்னம்
ஈன்பனிநனைந்ததமிருஞ்சிறகுதறி
விழுங்கியமுதலையின்பிலம்புரைபேழ்வாய்
வெள்ளெயிறுறவதன்விடத்தினுக்கனுங்கி★
அழுங்கியவானையினருந்துயர்கெடுத்த
அரங்கத்தம்மா! பள்ளியெழுந்தருளாயே. 2

சுடரொளிபரந்தனசூழ்திசையெல்லாம்
துன்னியதாரகைமின்னொளிசுருங்கி ★
படரொளிபசுத்தனன்பனிமதி'பிவனோ
பாயிருளகன்றது, பைம்பொழிற்கமுகின் ★
மடலிடைக்கீறிவண்பாளைகள்நாற
வைகறைகூர்ந்ததுமாருதமிதுவோ ★
அடலொளிதிகழ்தருதிகிரியந்தடக்கை
அரங்கத்தம்மா! பள்ளியெழுந்தருளாயே. 3

மேட்டிளமேதிகள்தளைவிடுமாயர்கள்
வேய்ங்குழலோசையும்விடைமணிக்குரலும்★
ஈட்டியவிசைதிசைபரந்தனவயலுள்
இரிந்தனசுரும்பினம், இலங்கையர்குலத்தை★
வாட்டியவரிசிலைவானவரேறே!
மாமுனிவேள்வியைக்காத்து★ அவபிரதம்
ஆட்டியவடுதிறலயோத்தியெம்மரசே!
அரங்கத்தம்மா! பள்ளியெழுந்தருளாயே. 4

புலம்பினபுட்களும்பூம்பொழில்களின்வாய்,
போயிற்றுக்கங்குல்புகுந்ததுபுலரி★
கலந்ததுகுணதிசைக்கனைகடலரவம்
களிவண்டுமிழற்றியகலம்பகம்புனைந்த★
அலங்கலந்தொடையல்கொண்டடியிணைபணிவான்
அமரர்கள் புகுந்தனராதலிலம்மா!★
இலங்கையர்கோன்வழிபாடுசெய்கோயில்
எம்பெருமான்! பள்ளியெழுந்தருளாயே. 5

---

1. பள்ளிகொண்டன்னம் என்றும் பாடம்.

இரவியர்மணிநெடுந்தேரொடுமிவரோ!
 இறையவர்பதினொருவிடையருமிவரோ★
மருவியமயிலினனறுமுகனிவனோ
 மருதரும்வசுக்களும்வந்துவந்தீண்டி★
புரவியோடாடலும்பாடலும் தேரும்
 குமரதண்டம்புகுந்தீண்டியவெள்ளம்★
அருவரையனையநின்கோயில்முன்னிவரோ
 அரங்கத்தம்மா! பள்ளியெழுந்தருளாயே. 6

அந்தரத்தமரர்கள்கூட்டங்களிவையோ
 அருந்தவமுனிவரும்மருதமிருவரோ★
இந்திரனானையும்தானும்வந்திவனோ
 எம்பெருமானுனகோயிலின்வாசல்★
சுந்தரர்நெருக்கவிச்சாதரர்நூக்க
 இயக்கரும்மயங்கினர்திருவடித்தொழுவான்★
அந்தரம்பாரிடமில்லைமற்றிதுவோ
 அரங்கத்தம்மா! பள்ளியெழுந்தருளாயே. 7

வம்பவிழ்வானவர்வாயுறைவழங்க
 மாநிதிகபிலையொண்கண்ணாடிமுதலா★
எம்பெருமான் [1]படிமெய்க்கலங்காண்டற்கு
 ஏற்பனவாயினகொண்டுநன்முனிவர்
தும்புருநாரதர்புகுந்தனரிவரோ
 தோன்றினனிரவியும்துலங்கொளிபரப்பி★
அம்பரதலத்தினின்றகல்கின்றதிருள்போய்
 அரங்கத்தம்மா! பள்ளியெழுந்தருளாயே. 8

††ஏதமில்தண்ணுமையெக்கம்மத்தளி
 யாழ்குழல்முழவமோடிசைதிசைகெழுமி★
கீதங்கள்பாடினர்கின்னரர்கெருடர்கள்
 கந்தருவரவர்கங்குலுளெல்லாம்★
மாதவர்வானவர்சாரணரியக்கர்
 சித்தரும்மயங்கினர்திருவடித்தொழுவான்★
ஆதலிலவர்க்குநாளோலக்கமருள
 அரங்கத்தம்மா! பள்ளியெழுந்தருளாயே. 9

1. படிமைக்கலம் என்றும் பாடம்.

††கடிமலர்க்கமலங்கள்மலர்ந்தனவிவையோ
கதிரவன்கனைகடல்முளைத்தனனிவனோ★
துடியிடையார்சுரிகுழல்பிழிந்துதறித்
துகிலுடுத்தேறினர்சூழ்புனலரங்கா!★
தொடையொத்ததுளவமும்கூடையும்பொலிந்து
தோன்றியதோள்தொண்டரடிப்பொடியென்னு
மடியனை★ அளியனென்றருளியுன்னடியார்க்
காட்படுத்தாய்! பள்ளியெழுந்தருளாயே. 10

அடிவரவு:- கதிர் கொழு சுடர் மேட்டு புலம்பின இரவியர் அந்தரம் வம்பவிழ் ஏதம் கடி அமலன்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றும்.

ஸ்ரீ:

திருப்பாணாழ்வார் வைபவம்

வ்ருஶ்சிகே ரோஹிணீ ஜாதம் ஸ்ரீபாணம் நிசுளாபுரே।
ஸ்ரீவத்ஸாம்ஶம் காயகேந்த்ரம் முநிவாஹந மாஶ்ரயே.॥

சோழவளநாட்டில் தருமவர்மனென்னுஞ் செம்பியனுக்கு மகளாக நீளாதேவி அவதரித்தவிடமான உறையூரில் துர்மதியாண்டு, கார்த்திகைத்திங்கள் ரோஹிணி நட்சத்திரத்தில் திருமாலின் திருமறுவான ஸ்ரீவத்ஸத்தினம்சமாய் அந்தணன் கழனியில் நெற்கதிரில் ஒருவரவதரித்தார். பிறவாது தோன்றியவக்குழந்தையை யாழ் கொண்டு பண்பாடும் பாணர் குலத்தைச் சேர்ந்த ஐந்தாம் வருணத்தவர் (அரிசனர் என்று இக்காலமழைக்கப்படுமவர்) எடுத்து நன்கு வளர்த்தனர்.

தூயவுணவையே யுட்கொண்டு வளர்ந்த குழந்தை திருமாலின் நினைவற்றபொழுது சிறிதுமின்றி உரிய காலத்தில் யாழிசைப்பதில் நன்குதேறி திருமால் பெருமையையே இசைத்துவந்தது. தன் குல ஒழுக்கத்தின்படி ஒதுங்கியே வாழ்ந்தவிவர் பாணர் என்று பெயரிடப்பட்டு தென்திருக்காவிரியின் தென்கரையிலேயே யாழும் கையுமாகத் திருவரங்கன் புகழிசைத்துப்பாடி அவனை வைகறையிலிருந்தே தொழுது வந்தார்.

அரங்கன் பூசைக்குப் புது நீரெடுக்க ஒருநாள் அவ்விடம் வந்த லோகஸாரங்கர் என்ற மாமுனிவர், இவரைப் பஞ்சமரெனவறிந்து அகலச் சொன்னார். புகழ்பாடுவதில் தன்னையே மறந்திருந்த பாணர் செவியில் முனிவரது ஆணை விழவில்லை. மேலும் பல அந்தணர்கள் தங்கள் பிறப்பினேற்றச் செருக்கோடு அவ்விடம் வந்து கூவியச்சுறுத்தியும் பாணர் அசையவில்லை.

பிறகு கற்களைக் கொண்டெறிந்து அவரை யகற்றமுயன்றதும் பயனற்றது. பாணன் துன்புறுவதைக்கண்ட திருமகள் பரிந்துரை செய்ய திருமால் பாணரை நற்கதிக்கழைக்க நிச்சயித்தனர். தன் அருச்சையுருவில் இரத்தம் சிந்தி தன் தொண்டர்களுக்குத் தன்னடியார் படும் துன்பத்துக்குத்தான் வருந்துவதையறிவித்தனர். இச்செய்தி அரசன் வரையெட்டி யாவரும் கலங்கினர்.

அன்றிரவு லோக ஸாரங்கரை அவர் கனவில் தோன்றிப் பாணரைத் தோளில் தன் கோயிலுக்செழுந்தருளச் செய்யவாணையிட்டனன். லோகஸாரங்கர் விடியவெழுந்து பாணர் யாழும் கையுமாகத் துதிபாடும் ஆற்றின் கரைசென்று அவர் தன்குல விழிவை மனதில்கொண்டு மறுத்தும் திருமாலாணை என்று வலியுறுத்தித் தோளேற்றியழைத்து வந்தார்.

பெரிய பெருமாள் திருமுன்பே இறக்கிவிடப்பட்ட பாணர் அப்பெருமானது திருவடி தொடங்கி திருமுடியீறாக நன்கு சேவித்து அவ்வெழிலைக்கூறும் அமலனாதிபிரான் என்ற பத்து பாசுரங்கள் கொண்ட திவ்விய பிரபந்தத்தைத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். பின்பு பெரிய பெருமாளின் திருவடியிலிரும்புண்ட நீர்போல் கலந்து மறைந்தார். இவர் வாழ்ந்தது ஐம்பதாண்டுகளென்பர்.

உம்பர்தொழு மெய்ஞ்ஞானத்துறையூரான் வாழியே
உரோகிணிநாள் கார்த்திகையிலுதித்தவள்ளல் வாழியே
வம்பவிழ்தார் முனிதோளில் வந்தபிரான் வாழியே
மலர்க்கண்ணை வேறொன்றில்வையாதான் வாழியே
அம்புவியில் மதிளரங்கரகம் புகுந்தான் வாழியே
அமலனாதிபிரான் பத்தமருளினான் வாழியே
செம்பொனடிமுடியளவும் சேவிப்போன் வாழியே
திருப்பாணன்பொற்பதங்கள் செகதலத்தில் வாழியே.

திருப்பாணாழ்வார் அருளிச்செய்த

[1]அமலனாதிபிரான்

தனியன்கள்

(பெரியநம்பிகள் அருளிச்செய்தது)

ஆபாதசூடமநுபூயஹரிம்ஶயாநம்
மத்யேகவேரதுஹிதுர்முதிதாந்தராத்மா|
அத்ரஷ்ட்ருதாம்நயநயோர்விஷயாந்தராணாம்
யோநிஶ்சிகாயமநவைமுநிவாஹநந்தம்.||

(திருமலைநம்பிகள் அருளிச்செய்தது)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

காட்டவேகண்டபாதகமலம் நல்லாடையுந்தி★
தேட்டருமுதரபந்தம் திருமார்வுகண்டம்செவ்வாய்★
வாட்டமில்கண்கள்மேனி முனியேறித்தனிபுகுந்து★
பாட்டினாற்கண்டுவாழும் பாணர்தாள்பரவினோமே.

பெரியபெருமாளது திருமேனியழகில் ஈடுபடுதல்

ஆசிரியத்துறை

(யமுனாகல்யாணிராகம் — திரிபுடைதாளம்)

††அமலனாதிபிரான் அடியார்க்கென்னையாட்படுத்த
விமலன்★ விண்ணவர்கோன் விரையார்பொழில் வேங்கடவன்★
நிமலன் நின்மலன்நீதிவானவன் நீள்மதிளரங்கத்தம்மான்★ திருக்
கமலபாதம்வந்து என்கண்ணினுள்ளனவொக்கின்றதே. 1

உவந்தவுள்ளத்தனாய் உலகமளந்தண்டமுற★
நிவந்தநீண்முடியன் அன்றுநேர்ந்தநிசாசரரை★
கவர்ந்தவெங்கணைக்காகுத்தன் கடியார்பொழிலரங்கத்தம்மான்★ அரைச்
சிவந்தவாடையின்மேல் சென்றதாமெனசிந்தனையே. 2

††மந்திபாய் வடவேங்கடமாமலை★ வானவர்கள்
சந்திசெய்யநின்றான் அரங்கத்தரவினணையான்★
அந்திபோல்நிறத்தாடையும் அதன்மேலயனைப் படைத்ததோரெழில்★
உந்திமேலதன்றோ அடியேனுள்ளத்தின்னுயிரே. 3

1. இது நித்யாநுஸந்தாநம்.

சதுரமாமதிள்சூழ் இலங்கைக்கிறைவன்தலைபத்
துதிரவோட்டி★ ஓர்வெங்கணையுய்த்தவன் ஓதவண்ணன்★
மதுரமாவண்டுபாட மாமயிலாடரங்கத்தம்மான்★ திருவயிற்
[1]றுதரபந்தம் என்னுள்ளத்துள்நின்றுலாகின்றதே. 4

பாரமாய பழவினைபற்றறுத்து★ என்னைத்தன்
வாரமாக்கிவைத்தான் வைத்ததன்றியென்னுள் புகுந்தான்★
கோரமாதவம்செய்தனன்கொலறியேன் அரங்கத்தம்மான்★ திரு
வாரமார்பதன்றோ அடியேனையாட்கொண்டதே. 5

துண்டவெண்பிறையன் துயர்தீர்த்தவன்★ அஞ்சிறைய
வண்டுவாழ்பொழில்சூழ் அரங்கநகர்மேயஅப்பன்★
அண்டரண்டபகிரண்டத்து ஒருமாநிலமெழுமால்வரை★ முற்றும்
உண்டகண்டங்கண்டீர் அடியேனையுய்யக்கொண்டதே. 6

கையினார் சுரிசங்கனலாழியர்★ நீள்வரைபோல்
மெய்யனார் துளபவிரையார் கமழ்நீண்முடியெம்
ஐயனார்★ அணியரங்கனார் அரவினணைமிசைமேயமாயனார்★
செய்யவாய் ஐயோ! என்னைச்சிந்தைகவர்ந்ததுவே. 7

பரியனாகிவந்த அவுணனுடல்கீண்ட★ அமரர்க்
கரியவாதிப்பிரான் அரங்கத்தமலன்முகத்து★
கரியவாகிப்புடைபரந்து மிளிர்ந்துசெவ்வரியோடி★ நீண்டஅப்
பெரியவாயகண்கள் என்னைப்பேதைமைசெய்தனவே. 8

††ஆலமாமரத்தினிலைமேல் ஒருபாலகனாய்★
ஞாலமேழுமுண்டான் அரங்கத்தரவினணையான்★
கோலமாமணியாரமும் முத்துத்தாமமும் முடிவில்லதோரெழில்★
நீலமேனி ஐயோ! நிறைகொண்டதென்நெஞ்சினையே. 9

††கொண்டல்வண்ணனைக் கோவலனாய்வெண்ணெ
யுண்டவாயன்★ என்னுள்ளம்கவர்ந்தானை★
அண்டர்கோனணியரங்கன் என்[1]னமுதினைக்
கண்டகண்கள்★ மற்றொன்றினைக் காணாவே. 10

அடிவரவு:- அமலன் உவந்த மந்தி சதுரம் பாரம் துண்ட கை பரி ஆல கொண்டல் கண்ணி.

திருப்பாணாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

அமலனாதிபிரான் முற்றும்

---

1. உதரபந்தனம் என்றும் பாடம்.
2. அமுதனை என்றும் பாடம்.

ஸ்ரீ:

மதுரகவியாழ்வார் வைபவம்

மேஷே சித்ராஸமுத்பூதம் பாண்ட்யதேஶேகணாம்ஶகம்।
ஸ்ரீபராங்குஶ ஸத்பக்தம் மதுரகவிமாஶ்ரயே॥

பாண்டியநாட்டில் திருக்குருகூரென்கிற நம்மாழ்வார் திருநகரிக்கு அருகிலுள்ள திருக்கோளூரில் துவாபரயுகத்தில் 8, 63, 779 ஆன ஈசுவர ஆண்டில், சித்திரைத் திங்கள் சித்திரை நட்சத்திரத்தில், திருமாலின் கணங்களின் ஈசரான குமுதரது அம்சமும், கருடனது அம்சமும் சேர்ந்து ஒருவர் தோன்றினார். பராங்குசரான நம்மாழ்வார் அவதரிப்பதன் முன்னம் தோன்றியவிவர் வேதங்களையும், சாத்திரங்களையும் கற்றுத்தேர்ந்து செவிக்கினிய செஞ்சொற்கவி பாடுமாற்றல் பெற்று மதுரகவி என்று பெயர் பெற்றார்.

திருமகள் கொழுநனான பரம்பொருள் இராமகிருஷ்ணாதி விபவாவதாரங்களில் சஞ்சரித்த தலங்களையும், புனிதநீராடும் தலங்களையும் காண வடநாட்டுப் பயணம் சென்றார். அவ்வமயம் அவர் அயோத்தியில் சிலநாள் வாழ்ந்தபோது தெற்கே தான் தோன்றியவூராகிய திருக்கோளூரெம்பெருமானைத் திசைநோக்கித், தொழத்திரும்பியபோதெல்லாம் அத்திசையில் திவ்வியமானவொரு பேரொளியைக் கண்டார்.

அவ்வொளியினியல்வைக்காணப்பேராவல் கொண்டு கிளம்பிய மதுரகவி, திருக்குரு கூரைக்கிட்டி அவ்வொளி சிறிதுகாலமுன்பவதரித்த சடகோபரிடமிருந்துதான் வெளிப்பட்டது என்று நிச்சயித்தார். கண்ணைமூடி யோகுநிலையிலிருந்த சடகோபர் மதுரகவியைநோக்கிக் கண்திறந்து அவர்கேட்ட கேள்விகளுக்குச் சிறந்த விடையிறுத்தார், மதுரகவி அறிவாற்றலிற் சிறந்த திருமாலடியா ரென்றுணர்ந்து, சடகோபரைச் சரணம்புகுந்து தன் ஆசாரியராகக் கொண்டார்.

நம்மாழ்வாரும் வைணவ திருவிலச்சினைகளை மதுரகவிக்களித்துதான் தெய்வத்தமிழ் நூல்களை யருளத்தொடங்கி மதுரகவிக்கு உபதேசித்தருளினார். மதுரகவியாழ்வார் நம்மாழ்வாரன்றித் தேவுமற்றறியேன் என்று திருமாலையும் காற்கடை கொண்டு நம்மாழ்வாருக்கு உள்ளம், உரை, செயல்களால் தொண்டுபூண்டு, அவர் நூல்களைப் பரப்பி 'கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு' என்ற பதினொரு பாடல்கள் கொண்ட அவரைப்பற்றிய நூலையருளினார்.

நம்மாழ்வார் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளியபின் ஆழ்வாரின் திருவுருவச்சிலையை திருக்குருகூரில் ஏறியருளச் செய்து ஆழ்வாரின்

நூற்களைப் பரப்பத் திருவிழாக்களெடுத்தார். இத்திருவிழாக்களில் நம்மாழ்வாருக்கு விருதுகள் கூறுவதை மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் புலவர்களின் மாணாக்கர்கள் தடுக்க "கண்ணன் கழலிணை" என்று தொடங்கும் சிறிய திருவாய்மொழிப் பாடலை ஒரு முறியிலெழுதிச் சங்கப் பலகையிலிட்டு மற்ற சங்கப் புலவர்களின் நூல்கள் நீரிலமிழ்ந்தி இப்பாசுரமொன்றே பலகையிலெஞ்சி மிதந்ததைக் கொண்டு மதுரகவி நம்மாழ்வாரின் சிறப்பை நன்கு வெளிப்படுத்தினார். சங்கப்புலவர்கள் மன்னிப்புக்கோரி நம்மாழ்வார்மீது பாடல்களியற்றி மகிழ்ந்தார்கள். அவர்களியற்றிய பாடல்களில் சில:

சேமங் குருகையோ செய்யதிருப் பாற்கடலோ
நாமம் பராங்குசமோ நாரணமோ - தாமந்
துளவோ வகுளமோ தோளிரண்டோ நான்கு
முளவோபெருமானுனக்கு.

ஈயாடுவதோ கருடற்கெதிரே யிரவிக்கெதிர் மின்மினி யாடுவதோ
நாயாடுவதோ வுறுமிப்புலிமுன் நரிகேசரிமுன் நடையாடுவதோ
பேயாடுவதோ வழகூர்வசிமுன் பெருமான் வகுளாபரணன் னருள்கூர்ந்
தோவாதுரையாயிர மாமறையின் னொருசொற்பொறுமோ வுலகிற்கவியே.

மதுரகவியாழ்வார் தன்னாசாரியனான நம்மாழ்வாரின் புகழ்பரப்பி சிலவாண்டுகள் வாழ்ந்து பேரின்பப் பெருவீடு பெற்றார். நம்மாழ்வாரிடம் அவருடைய ஈடுபாட்டின் காரணமாக திருக்கோயில்களில் நம்மாழ்வாரின் திருவடிநிலை 'மதுரகவிகள்' என்றேயழைக்கப்படுகிறது.

சித்திரையிற் சித்திரை நாள் சிறக்கவந்தோன் வாழியே
திருக்கோளூர் அவதரித்த செல்வனார் வாழியே
உத்தர கங்காதீரத்துயர் தவத்தோன் வாழியே
ஒளிகதிரோன் தெற்குதிக்க வுகந்து வந்தோன் வாழியே
பத்தியொடு பதினொன்றும் பாடினான் வாழியே
பராங்குசனே பரனென்று பற்றினான் வாழியே
மத்திமாம் பதப்பொருளை வாழ்வித்தான் வாழியே
மதுரகவி திருவடிகள் வாழிவாழி வாழியே.

மதுரகவியாழ்வார் அருளிச்செய்த

[1]கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு

தனியன்கள்

(நாதமுனிகள் அருளிச்செய்தவை)

அவிதிதவிஷயாந்தரஶ்ஶடாரே
ருபநிஷதாமுபகாநமாத்ரபோக:
அபிசகுணவஶாத்ததேகஶேஷீ
மதுரகவிர்ஹ்ருதயேமமாவிரஸ்து||

இருவிகற்பநேரிசைவெண்பா

வேறொன்றும்நானறியேன் வேதம்தமிழ்செய்த★
மாறன்சடகோபன் வண்குருகூர் - ஏறு★ எங்கள்
வாழ்வாமென்றேத்தும் மதுரகவியார்★ எம்மை
ஆள்வாரவரேயரண்.[2]

நம்மாழ்வார் விஷயம்
கலிவிருத்தம்
(ஆரபிராகம் — ஆதிதாளம்)

††கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பினால் கட்டுண்ணப்
பண்ணியபெருமாயன்★ என்னப்பனில்★
நண்ணித்தென்குருகூர் நம்பியென்றக்கால்★
அண்ணிக்குமமுதூறும் என்னாவுக்கே. 1

நாவினால்நவிற்று இன்பமெய்தினேன்★
மேவினேன் அவன்பொன்னடிமெய்ம்மையே★
தேவுமற்றறியேன் குருகூர்நம்பி★
பாவினின்னிசை பாடித்திரிவனே. 2

திரிதந்தாகிலும் தேவபிரானுடை★
கரியகோலத் திருவுருக்காண்பன்நான்★
பெரியவண்குருகூர் நகர்நம்பிக்கா
ளுரியனாய்★ அடியேன் பெற்றநன்மையே. 3

1. இது நித்யாநுஸந்தாநம்
2. சரண் என்றும் பாடம்.

நன்மையால்மிக்க நான்மறையாளர்கள்★
புன்மையாகக் கருதுவராதலின்★
அன்னையாயத்தனாய் என்னையாண்டிடும்
தன்மையான்★ சடகோப னென்நம்பியே. 4

நம்பினேன் பிறர்நன்பொருள்தன்னையும்★
நம்பினேன் மடவாரையும்முன்னெலாம்★
செம்பொன்மாடத் திருக்குருகூர்நம்பிக்
கன்பனாய்★ அடியேன் சதிர்த்தேனின்றே. 5

இன்றுதொட்டும் எழுமையும்எம்பிரான்★
நின்றுதன்புகழ் ஏத்தவருளினான்★
குன்றமாடத் திருக்குருகூர்நம்பி★
என்றுமென்னை இகழ்விலன்காண்மினே. 6

கண்டுகொண்டென்னைக் காரிமாறப்பிரான்★
பண்டைவல்வினை பாற்றியருளினான்★
எண்திசையும் அறியவியம்புகேன்★
ஒண்தமிழ்ச் சடகோபனருளையே. 7

அருள்கொண்டாடும் அடியவரின்புற★
அருளினான் அவ்வருமறையின்பொருள்★
அருள்கொண்டு ஆயிரமின்தமிழ்பாடினான்★
அருள்கண்டீர் இவ்வுலகினில்மிக்கதே. 8

மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பொருள்★
நிற்கப்பாடி என்நெஞ்சுள்நிறுத்தினான்★
தக்கசீர்ச் சடகோபனென்நம்பிக்கு★ ஆள்
புக்ககாதல் அடிமைப்பயனன்றே. 9

††பயனன்றாகிலும் பாங்கல்லராகிலும்★
செயல்நன்றாகத்திருத்திப் பணிகொள்வான்★
குயில்நின்றார்பொழில்சூழ் குருகூர்நம்பி!★
முயல்கின்றேன் உன்தன்மொய்கழற்கன்பையே. 10

††அன்பன்தன்னை அடைந்தவர்கட்கெல்லாம்
அன்பன்★ தென்குருகூர் நகர்நம்பிக்கு★
அன்பனாய் மதுரகவிசொன்னசொல்
நம்புவார்பதி★ வைகுந்தம் காண்மினே. 11

அடிவரவு:- கண்ணி நாவினால் திரி நன்மையால் நம்பினேன் இன்று கண்டு அருள் மிக்க பயன் அன்பன் வாடினேன்.

மதுரகவியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு முற்றும்

முதலாயிரம் முற்றும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருமாலால் மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற

ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்கள்

திருமங்கையாழ்வார்

பெரிய திருமொழி

காரிமாறன் கலைக் காப்பகம்
103, தெளிசிங்கப் பெருமாள் கோயில் தெரு.
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 5.

ஸ்ரீ:

திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்

வ்ருஶ்சிகே க்ருத்திகாஜாதம் சதுஷ்கவி ஶிகாமணிம்.
ஷட்ப்ரபந்தக்ருதம்ஶார்ங்கமூர்த்திம் கலிஹமாஶ்ரயே.

திருமாலின் வில்லான சார்ங்கத்தின் அம்சமாய் சோழ நாட்டில் திருமங்கையென்னும் பகுதியில் திருவாலி என்ற (தற்காலம் திருநகரி என்று வழங்கப்படும்) திருப்பதியினருகே திருக்குறையலூரில் கள்ளக்குடியில் கலியுகத்தில் 398 ஆவதான நள வருடத்தில் பூர்ணிமை, வியாழக்கிழமை, கிருத்திகை இவைகள் பொருந்திய நாளில் கார்த்திகைத் திங்களில் ஒருவரவதரித்தார். சோழவரசனின் சேனைத் தலைவர்களிலொருவருக்கு மகவாகப் பிறந்தவிவர் 'நீலன்' என்று நிறங் கொண்டு பெயரிடப்பட்டார்.

குடிப்பிறப்புக்கேற்ப போர்த்தேர்ச்சி பெற்று அரசனுக்காகப் பல போர்களில் வெற்றிபெற்று, மகிழ்வுற்றவரசனால் திருமங்கை நாட்டின் மன்னனாக பரகாலனென்ற பெயருடன் முடி சூட்டப் பட்டார். சிற்றரசன் என்ற முறையில் சோழவரசனுக்குக் கப்பம் செலுத்தி வந்தார். அந்நாட்டில் திருவெள்ளக்குளம் என்னும் திருப்பதியிலுள்ள. தாமரைப் பொய்கையில் நீராடவந்த தேவமாதர்களில் ஒருத்தி ஏனையோரை விட்டு மனிதவுருக் கொண்டு குமுதமலர் கொய்து நின்றாள். அவ்வழிவந்த மலடனான வைணவ வைத்தியனொருவனைத் தன்னைப் பாதுகாக்க வேண்டினாள். அவனுமிசைந்து தன் வீட்டிற்கழைத்துச் சென்று 'குமுதவல்லி' என்று பெயரிட்டு வளர்த்தான்.

ஒற்றர்கள் மூலம் குமுதவல்லியின் சிறப்பினையுமழகையும் பற்றி யறிந்த மங்கை மன்னன் வைத்தியனிடம் சென்று அவளைத் தனக்கு மணம் செய்விக்க வேண்டினார். குமுதவல்லியோ 'பஞ்சஸம்ஸ்காரம்' என்ற ஐவகைச் சிறப்புமுடைய வைணவர்க்கேயன்றி மற்றொரு வருக்குத் துணையாகேன் என்று மறுத்து விட்டாள். திருநறை யூருக்குச் சென்று அவ்வூரில் கோயில் கொண்டுள்ள நம்பியிடமிருந்து திருவாழி திருச்சங்கிலச்சினை பெற்றும், திருக்கண்ணபுரத்தம் மானிடம் திருமந்தி ரோபதேசம் பெற்றும் பன்னிரு திருமண்காப்பு களணிந்து திருமங்கை மன்னன் குமுதவல்லியிடம் மீண்டும் சென்று மணம்புரிய வேண்டினார்.

அப்போது ஆயிரத்தெட்டு திருவைட்டணவர்களுக்கு நாடோறும் ஓராண்டு காலம் அமுது செய்வித்து அவர்கள் போனகம் செய்த சேடத்தையும், அவர்கள் திருவடிகளை விளக்கிய நீரையுமுட் கொண்டாற்றான் மங்கை மன்னனை மணம்புரிய விசைவதாகக் குமுதவல்லி பணித்தாள்.

மங்கையாசையால் மங்கை மன்னன் இதற்கிசைந்து வாக்களித்துத் திருமணம் நிறைவேறியது. மங்கைமடம் என்ற விடத்தில் வைணவர்களுக்கமுதளிக்க ஏற்பாடு செய்து பெருந்தோட்டமென்ற விடத்தில் வாழை முதலிய காய்கனிகளுக்குத் தோட்டமமைத்து திருமங்கை மன்னன் வைணவ அடியார்களின் பூசனையைச் சிறப்புற நடத்தலானார்.

இதற்காகப் பொருள் மிகவும் வேண்டியிருந்தமையின் கப்பம் செலுத்தவியலாமல் போயிற்று. அரசனின் ஏவலாளர்களிடம் தவணைகேட்டுத் தாமதித்ததால், அரசன் தன் சேனைத்தலைவனை யனுப்ப, அவன் இவரைப் பிடிக்க முயலுகையில், இவர் 'ஆடல்மா' என்ற தன் சிறந்த குதிரையின்மீதேறிப் பொருது அவனைப் புறமுதுகிட்டோடச் செய்தார். பிறகு அரசனே சேனையுடன் நேரில் வரவளைக்க, இவரும் முன்போலெதிர்த்துப் போரிடத் தொடங்கினார்.

அது கண்டு அரசன் சூழ்ச்சியால் இவர் வலிமையைப் பாராட்டுபவன் போல் அருகிலழைத்து, தன் அமைச்சனிடம் ஒப்புவித்து கப்பப் பணம் தந்தால் விடுவிப்பதாகக் கூறிச்சென்றான். கச்சியம்பதி இறைவன் இவர் கனவில் தோன்றி காஞ்சியில் செல்வம் கிட்டும் என்று கூற, இவரும் அமைச்சனிடம்கூறி யவனுடன் சென்று, மீண்டும் அவ்விறைவனாலேயே வேகவதியாற்றங்கரையில் புதையுண்ட நிதி காட்டப்பட்டு, நிதியைத் தோண்டியெடுத்தார்.

கப்பப் பணத்தைச் செலுத்தியெஞ்சியதை அடியார்களின் பூசனைக்குப் பயன்படுத்தினார். அரசனும் வரலாறறிந்து கப்பப் பணத்தையும் திருப்பி அடியார்களின் பூசனைக்குதவினான். மேலும் பொருள் வேண்டியிருந்ததால் தன் தோழர்களான நீர்மேல் நடப்பான், நிழலிலொதுங்குவான், தாளூதுவான், தோலாவழக்கன் என்ற நால்வரின் துணைகொண்டு வழிப்பறி செய்து அடியார்களைப் பூசிக்கப் பொருளீட்ட முற்பட்டார்.

இவருடைய அடியார்க்கடிமையைக் கண்டளவிலாவின்புற்ற

இறைவன், இவர்க்கருள் புரிய எண்ணி திருமணக் கோலத்தில் சிறந்த அணிகலன்களுடன் தானும் தன் மனையாளுமாக இவர் பதுங்கி நிற்கும் வழி வந்தான். திருமணங்கொல்லையில் திருவரசினடியில் பதுங்கியிருந்த பரகாலர் அவர்களைத் தன் துணைவர்களுதவி கொண்டு வழிப்பறி செய்தார். அப்போது மணமகன் காலிலிருந்த மோதிரம் கழற்ற முடியாமையால் தன் பல்லால் கடித்து வாங்க மணமகனான பெருமான் இவரைக் கலியனென்று பெயரிட்டான். பறித்த பொருள்களை மூட்டையாகக் கட்டியெடுக்க முயன்ற போது மூட்டை இடம் பெயராமையால், பரகாலர் மணமகனை "என்ன மந்திரம் செய்தாய்?" என்று வாளைவீசி வெருட்டினார்.

மணமகனானவெம்பெருமான் மந்திரத்தைக் கூறுவதாக அருகிலழைத்து பெரிய திருமந்திரம் என்னும் அஷ்டாக்ஷர மந்திரத்தை இவருக்கு உபதேசித்து பெரிய திருவடியின்மேல் பிராட்டியுடன் இவர்முன் தோன்றியருளினான். மெய்ப் பொருளுணர்ந்து தெளிந்த பரகாலர் இறைவனை நோக்கி "வாடினேன் வாடி வருந்தினேன்" என்று தொடங்கிப் பாடலுற்று வடமொழி வேதங்கள் நான்குக்கொப்பான நம்மாழ்வாரி னருளிச்செயல்களுக்கு ஆறு அங்கங்கள் போன்று பெரிய திருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல் என்னும் ஆறு திவ்விய நூல்களையருளித் திருமங்கையாழ்வார் என்று திருநாமம் பெற்றார்.

இவற்றுள் பெரியதிருமொழிப் பாடல்களியற்றும் போது இறைவன் கோயில்கொண்டருளிய திருப்பதிகளுக்குத் தானே நேரில் சென்று வணங்கி திருப்பிருதி முதல் திருக்கோட்டியூரீறாகப் பாசுரம் பாடினார். விருதூதிச் செல்லும் இவர்தம் குழுவைக் கண்டு ஞானசம்பந்தரென்ற சைவரின் சீடர்கள் செல்லலாகாதென்று தடுக்க, இருவருக்கும் வாதப்போர் மூண்டு, ஞானசம்பந்தர் கவித்திறனைக் காண்பிக்கச் சொல்ல, ஆழ்வார் "ஒரு குறளாய்" என்று தொடங்கி அருகிலிருந்த காழிச்சீராம (ஞானசம்பந்தர்) விண்ணகரெம் பெருமானைப் பாடக் கேட்டு மகிழ்ந்து, தன் வேலை அன்பளிப்பாக நல்கி வணங்கி நின்றார்.

இச்சிறப்பு தோற்ற பின்வரும் விருதுகள் கொண்ட பாயிரமும் தானே பாடிக் கொண்டார்: ஆலிநாடன், அருள்மாரி, அரட்டமுக்கி, அடையார்சீயம், கொங்குமலர்க் குழலியர்வேள், மங்கைவேந்தன்,

கொற்றவேல் பரகாலன், கலியன், திருவரங்கநாதனாணையின்படி அப்பெருமானுக்கு மண்டபம், கோபுரம், விமானம், பிராகாரம் முதலிய பணிகளைச் செய்ய திருநாகையில் புத்தவிகாரமொன்றிலிருந்த பொற்சிலையை அதற்குமேலுச்சியில் சுழன்று வந்த இயந்திரத்தை வாழைத் தண்டுகளால் சிக்கவைத்து நிறுத்தியுட்புகுந்து "ஈயத்தாலாகாதோ விரும்பினாலாகாதோ பூயத்தான் மிக்கதொரு பூதத்தாலாகாதோ, தேயத்தே பித்தளை நற்செம்புகளாலாகாதோ, மாயப்பொன் வேண்டுமோ மதித்தென்னைப் பண்ணுகைக்கே" என்று அச்சிலையலறி விழுமாறு அதன் தூய்மையைப் போக்கி, சிலையின் பொன் கொண்டு அரங்கன் திருப்பணிகளைக் குறைவறச் செய்தார்.

திருமதிள் கட்டும் போது, தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் திருமாலை கட்டிவந்தவிடம் நேர்பட அதனையொதுக்கிக் கட்டுவித்தார், திருவரங்கனின் அநுமதியோடு திருக்குருகூரில் நம்மாழ்வாரின் அருச்சையிலுள்ள மூர்த்தியைத் திருவரங்கத்துக் கெழுந்தருளச் செய்து வேதங்களுக்கிணையாக நம்மாழ்வார் முதலிய ஆழ்வார்களினருளிச் செயல்களை அரங்கனின் திருமுன்பே யிசைத்து அத்தியயனத் திருவிழாவை நடத்தியருளினார்.

கலிகாலத்தின் கொடுமையை அடியார்க்கடிமையாலொழித்தவ ரென்பது பற்றி திருமங்கையாழ்வார் 'கலிகன்றி' என்று பெயர் பெற்றார். இவ்வுலகில் 105 ஆண்டுகள் வாழ்ந்த விவர் இறுதியாகத் திருக்குறுங்குடி சென்று நம்பியைச் சிலகாலம் தொழுது குமுதவல்லி யாருடன் நலமந்த மில்லதோர் நாடெய்தினார்.

கலந்த திருக்கார்த்திகையில் கார்த்திகைவந்தோன் வாழியே
காசினியிற் குறையலூர்க்காவலோன் வாழியே
நலந்திகழாயிரத் தெண்பத்துநாலுரைத்தான் வாழியே
நாலைந்துமாறைந்தும் நமக்குரைத்தான் வாழியே
இலங்கெழு கூற்றிருக்கையிருமடலீந்தான் வாழியே
இம்மூன்றிலிருநூற்றிருபத்தேழீந்தான் வாழியே
வலந்திகழுங் குமுதவல்லி மணவாளன்வாழியே
வாட்கலியன் பரகாலன் மங்கையர்கோன் வாழியே

ஸ்ரீ:

திருமங்கையாழ்வாரின் வடிவழகிலீடுபட்டு மணவாளமாமுனிகளருளிய வடிவழகு சூர்ணிகையும் தனிப்பாடல்களும்

அணைத்தவேலும், தொழுதகையும், அழுந்திய திருநாமமும்,
ஓம் என்றவாயும், உயர்ந்த மூக்கும், குளிர்ந்த முகமும்,
பரந்த விழியும், பதிந்த நெற்றியும், நெறித்த புருவமும்,
சுருண்ட குழலும், வடிந்த காதும், அசைந்த காதுகாப்பும்,
தாழ்ந்த செவியும், சரிந்தகழுத்தும், அகன்ற மார்பும்,
திரண்ட தோளும், நெளித்த முதுகும், குவிந்த இடையும்,
அல்லிக்கயிறும், அழுந்திய சீராவும் தூக்கிய கருங்கோவையும்,
தொங்கலும் தனிமாலையும், தளிருமிளிருமாய் நிற்கிற நிலையும்,
சாற்றிய திருத்தண்டையும், சதிரான வீரக்கழலும்,
தஞ்சமான தாளிணையும், குந்தியிட்ட கணைக்காலும்,
குளிரவைத்த திருவடி மலரும், வாய்த்த மணங்கொல்லையும்,
வயலாலி மணவாளனும், வாடினேன் வாடி (என்று)
வாழ்வித்தருளிய, நீலக்கலிகன்றி, மருவலர்தம் உடல்துணிய
வாள்வீசும் பரகாலன், மங்கைமன்னனான வடிவே.

உறை கழித்த வாளையொத்த விழிமடந்தை மாதர்மேல்,
உருகவைத்த மனமொழித்து இவ்வுலகளந்தநம்பிமேல்,
குறையைவைத்து மடலெடுத்த குறையலாளி திருமணங்
கொல்லைதன்னில் வழிபறித்த குற்றமற்ற செங்கையான்,
மறையுரைத்த மந்திரத்தை மாலுரைக்க, அவன்முனே
மடியொடுக்கி மனமடக்கி வாய்புதைத்து, ஒன்றலார்
கறைகுளித்த வேலணைத்து நின்றவிந்தநிலைமை, என்
கண்ணைவிட்டகன்றிடாது கலியனாணை ஆணையே.

காதும்சொரிமுத்தும் கையும் கதிர்வேலும்,
தாதுபுனைதாளிணையும் தனிச்சிலம்பும்,
நீதிபுனைதென்னாலி நாடன்திருவழகைப்போல,
என்னாணை ஒப்பாரில்லையே.

வேலணைத்தமார்பும், விளங்கு திருவெட்டெழுத்தை
மாலுரைக்கத்தாழ்த்த வலச்செவியும்,
தாளினிணைத் தண்டையும், தார்க்கலியன் நன்முகமும்
கண்டு களிக்குமென்கண்.

இதுவோ! திருவரசு இதுவோ! திருமணங்கொல்லை
இதுவோ! எழிலாலி என்னுமூர்
இதுவோ தான்வெட்டும் கலியன்வெருட்டிநெடுமாலை
எட்டெழுத்தும் பறித்தவிடம்.

ஐயனருள்மாரி செய்ய அடியிணைகள் வாழியே
அந்துகிலும் சீராவும் மணியரையும் வாழியே
மையிலகுவேலணைத்த வண்மைமிகுவாழியே
மாறாமல் அஞ்சலிசெய் மலர்க்கரங்கள்வாழியே
செய்யகலனுடனலிங்கல்சேர் மார்பும் வாழியே
திண்புயமும் பணிலமன்னதிருக்கழுத்தும்வாழியே
மையல் செய்யும் முகமுறுவல் மலர்க்கண்கள் வாழியே
மன்னுமுடித்தொப்பாரம் வளையமுடன் வாழியே

மங்கள ஶ்லோகங்கள்

ஶ்ரீமதாலி ஶ்ரீநகரீநாதாய கலிவைரிணே-
சதுஷ்கவிப்ரதானாய பரகாலாய மங்களம்.

பத்மாநியுக்த குமுதவல்யா : ப்ரியசிகீர்ஷயா-
ஆராதித விஷ்ணுபக்தாய பரகாலாய மங்களம்.

கருணாகரகாஞ்சிஸஸுகந்தபுரநாதத:
நிவ்ருத்தராஜபாதாய பரகாலாய மங்களம்.

ஸர்வஸ்வே விநியுக்தேSபி ராஜ்ஞோSர்த்தை ஶ்லோகங்கள்
பூஜிதாச்யுதபக்தாய பரகாலாய மங்களம்.

ரங்கேஶ ராஜ்ஞோSர்த்தைஶ் ஸகலார்த்தாபஹாரிணே-
தத்பக்தபூஜநார்த்தம து பரகாலாய மங்களம்.

பக்தாராதனஸுப்ரீதாத் ரங்கதாம்ன: க்ருபாகராத்-
ப்ராப்தாஷ்டாக்ஷரமந்த்ராய பரகாலாய மங்களம்.

ஸௌவர்ண பாஹ்யபிம்பேண ரங்கிணோ கோபுராதிகம்-
ஷட்கைங்கர்யம் க்ருதவதே பரகாலாய மங்களம்.

ரங்காதி திவ்யதேஶாந் ஷட்ப்ரபந்தைர் மநோரமை:-
பக்த்யா ஸ்துவதே பூயாத் பரகாலாய மங்களம்.

மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த
திருமங்கையாழ்வாரைப்பற்றிய சூர்ணிகை, பாடல்கள்,
ஶ்லோகங்கள் முற்றும்.

தனியன்கள்

(திருக்கோட்டியூர்நம்பி அருளிச்செய்தது)

கலயாமிகலித்வம்ஸம் கவிம்லோகதிவாகரம்-
யஸ்யகோபி: ப்ரகாமபி: ஆவித்யம்நிஹதம்தம:.

(எம்பெருமானார் அருளிச்செய்தது)

இருவிகற்பநேரிசைவெண்பா

வாழிபரகாலன் வாழிகலிகன்றி★
வாழிகுறையலூர்வாழ்வேந்தன் - வாழியரோ★
மாயோனைவாள்வலியால்மந்திரங்கொள்★ மங்கையர்கோன்
தூயோன்சுடர்மானவேல்.

(ஆழ்வான் அருளிச்செய்தது)

கட்டளைக்கலித்துறை

நெஞ்சுக்கிருள்கடி தீபம் அடங்காநெடும்பிறவி
நஞ்சுக்குநல்லவமுதம்★ தமிழநன்நூல் துறைகள்
அஞ்சுக்கிலக்கியம் ஆரணசாரம்★ பரசமயப்
பஞ்சுக்கனலின்பொறி★ பரகாலன்பனுவல்களே.

(எம்பார் அருளிச்செய்தது)

ஒருவிகற்பநேரிசைவெண்பா

எங்கள்கதியே! இராமாநுசமுனியே!★
சங்கைகெடுத்தாண்டதவராசா!★ - பொங்குபுகழ்
மங்கையர்கோனீந்தமறையாயிரமனைத்தும்★
தங்குமனம்நீயெனக்குத்தா.

(மாலைத்தனியேவழிபறிக்கவேணுமென்று★
கோலிப்பதிவிருந்தகொற்றவனே!★ - வேலை
அணைத்தருளுங்கையாலடியேன்வினையை★
துணித்தருளவேணும் துணிந்து)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மணவாளமாமுனிகளல்லது சோமாசியாண்டானருளிச் செய்ததாகக் கூறப்படுமித் தனியன் மிகுதியாக வழக்கிலில்லை.

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

பெரிய திருமொழி

முதற்பத்து

1-ஆந்திருமொழி - வாடினேன்

பெரிய திருமந்திரத்தின் மகிமை

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(சங்கராபரணராகம் — திரிபுடைதாளம்)

††வாடினேன்வாடிவருந்தினேன்மனத்தால்
பெருந்துயரிடும்பையில் பிறந்து★
கூடினேன் கூடிஇளையவர்தம்மோடு
அவர்தரும்கலவியேகருதி★
ஓடினேன்ஓடிஉய்வதோர்பொருளால்
உணர்வெனும்பெரும்பதம் [1]தெரிந்து★
நாடினேன்நாடிநான்கண்டுகொண்டேன்
நாராயணாவென்னும்நாமம். 1

††ஆவியே! அமுதே! எனநினைந்துருகி
அவரவர்பணைமுலைதுணையா★
பாவியேனுணராதுஎத்தனைபகலும்
பழுதுபோயொழிந்தனநாள்கள்★
தூவிசேரன்னம் துணையொடும்புணரும்
சூழ்புனற்குடந்தையேதொழுது★ என்
நாவினாலுய்யநான் கண்டுகொண்டேன்
நாராயணாவென்னும் நாமம். 2

சேமமேவேண்டித்தீவினைபெருக்கித்
தெரிவைமாருருவமேமருவி★
ஊமனார்கண்டகனவிலும்பழுதாய்
ஒழிந்தனகழிந்த அந்நாள்கள்★
காமனார் தாதைநம்முடையடிகள்
தம்மடைந்தார்மனத்திருப்பார்★
நாமம்நானுய்யநான்கண்டுகொண்டேன்
நாராயணாவென்னும் நாமம். 3

---

1. திரிந்து என்பதும் பாடம்

வென்றியேவேண்டிவீழ்பொருட்கிரங்கி
வேற்கணார்கலவியேகருதி ★
நின்றவாநில்லாநெஞ்சினையுடையேன்
என்செய்கேன்? நெடுவிசும்பணவும் ★
பன்றியாய் அன்றுபாரகங்கீண்ட
பாழியானாழியானருளே ★
நன்று நானுய்யநான்கண்டுகொண்டேன்
நாராயணாவென்னும் நாமம். 4

கள்வனேனானேன்படிறுசெய்திருப்பேன்
கண்டவாதிரிதந்தேனேலும் ★
தெள்ளியேனானேன்செல்கதிக்கமைந்தேன்
சிக்கெனத்திருவருள்பெற்றேன் ★
உள்ளெலாமுருகிக்குரல் தழுத்தொழிந்தேன்
உடம்பெலாம்கண்ணநீர்சோர ★
நள்ளிருளளவும் பகலும் நானழைப்பன்
நாராயணாவென்னும் நாமம். 5

††எம்பிரான் எந்தை என்னுடைச்சுற்றம்
எனக்கரசு என்னுடைவாணாள் ★
அம்பினால் அரக்கர்வெருக்கொளநெருக்கி
அவருயிர்செகுத்தஎம்அண்ணல் ★
வம்புலாம்சோலைமாமதிள் [1]தஞ்சை
மாமணிக்கோயிலேவணங்கி ★
நம்பிகாள்! உய்யநான் கண்டு கொண்டேன்
நாராயணாவென்னும் நாமம். 6

இப்பிறப்பறியீர்இவரவரென்னீர்
இன்னதோர்தன்மையென்றுஉணரீர் ★
கற்பகம்புலவர்களைகணென்றுஉலகில்
கண்டவாதொண்டரைப்பாடும் ★
சொற்பொருளாளீர்சொல்லுகேன்வம்மின்
சூழ்புனற்குடந்தையேதொழுமின் ★
நற்பொருள்காண்மின் பாடி நீருய்ம்மின்
நாராயணாவென்னும் நாமம். 7

கற்றிலேன் கலைகள் ஐம்புலன் கருதும்
கருத்துளே திருத்தினேன் மனத்தை ★
பெற்றிலேன் அதனால் பேதையேன் நன்மை
பெருநிலத்தாருயிர்க்கெல்லாம் ★

---

1. தஞ்சமா என்றும் பாடம்.

செற்றமேவேண்டித்திரிதருவேன் தவிர்ந்தேன்
செல்கதிக்குஉய்யுமாறெண்ணி★
நல்துணையாகப்பற்றினேன் அடியேன்
நாராயணாவென்னும் நாமம். 8

††குலம்தரும் செல்வம் தந்திடும்
அடியார் படுதுயராயினவெல்லாம்★
நிலந்தரஞ்செய்யும் நீள்விசும்பருளும்
அருளொடுபெருநிலமளிக்கும்★
வலந்தரும்மற்றுந்தந்திடும்
பெற்றதாயினும் ஆயினசெய்யும்★
நலந்தருஞ்சொல்லை நான் கண்டுகொண்டேன்
நாராயணாவென்னும் நாமம். 9

††மஞ்சுலாஞ் சோலை வண்டறை மாநீர்
மங்கையார்வாள் கலிகன்றி★
செஞ்சொலாலெடுத்த தெய்வ நல்மாலை
இவைகொண்டு சிக்கெனத்தொண்டீர்!★
நுஞ்சும்போது அழைமின் துயர்வரில் நினைமின்
துயரிலீர் சொல்லிலும் நன்றாம்★
நஞ்சுதான் கண்டீர் நம்முடைவினைக்கு
நாராயணாவென்னும் நாமம். 10

அடிவரவு:- வாடினேன் ஆவியே சேமம் வென்றி கள்வனேன் எம்பிரான் இற்பிறப்பு கற்றிலேன் குலம் மஞ்சு வாலி.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

2-ஆந்திருமொழி - வாலிமாவலத்து

[1]திருப்பிருதி

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(அடாணாராகம் — ஆதிதாளம்)

† †வாலிமாவலத்தொருவனதுடல்கெட
வரிசிலைவளைவித்து★ அன்று
ஏலம் நாறு தண்டடம்பொழிலிடம்பெற
இருநதநலமயத்துள்★
ஆலிமாமுகிலதிர்தரஅருவரை
அகடுறமுகடேறி★
பீலிமாமயில்நடஞ்செயும் தடஞ்சுனைப்
பிருதிசென்றடைநெஞ்சே! 1

கலங்கமாக்கடல்அரிகுலம் பணிசெய்ய
அருவரைஅணைகட்டி★
இலங்கைமாநகர்பொடிசெய்த அடிகள்தாம்
இருந்தநலிமயத்து★
விலங்கல்போல்வனவிறலிருஞ்சினத்தன
வேழங்கள் துயர்கூர★
பிலங்கொள்வாளெயிற்று அரியவைதிரிதரு
பிருதிசென்றடைநெஞ்சே! 2

துடிகொள்நுண்ணிடைச் சுரிகுழல்
துளங்கெயிற்றிளங்கொடிதிறத்து★ ஆயர்
இடிகொள்வெங்குரலினவிடையடர்த்தவன்
இருந்தநலிமயத்து★
கடிகொள்வேங்கையின் நறுமலரமளியின்
மணியறைமிசை, வேழம்★
பிடியினோடு வண்டுஇசைசொலத்துயில்கொளும்
பிருதிசென்றடைநெஞ்சே! 3

மறங்கொளாளரியுருவெனவெருவர
ஒருவனது அகல்மார்வம்
திறந்து★ வானவர்மணிமுடிபணிதர
இருந்தநலிமயத்துள்★
இறங்கி ஏனங்கள் வளைமருப்பிடந்திடக்
கிடந்தருகெரிவிசும்★
[2]பிறங்குமாமணியருவியொடிழிதரு
பிருதிசென்றடைநெஞ்சே! 4

---

1. பிரிதி என்றும் வழங்கும்
2. பிறங்கல் என்றும் பாடம்

கரைசெய்மாக்கடல் கிடந்தவன்
கனைகழல் அமரர்கள் தொழுதேத்த★
அரைசெய்மேகலை அலர்மகளவளொடும்
அமர்ந்த நலிமயத்து★
வரைசெய்மாக்களிறு இளவெதிர் வளர்முளை
அளைமிகுதேன் தோய்த்து★
பிரசவாரிதன்னிளம்பிடிக்கு அருள்செயும்
பிருதிசென்றடைநெஞ்சே! 5

பணங்களாயிரமுடைய நல்லரவணைப்
பள்ளிகொள்பரமா! என்று★
இணங்கிவானவர்மணிமுடிபணிதர
இருந்தநலிமயத்து★
மணங்கொள்மாதவி நெடுங்கொடி விசும்புற
நிமிர்ந்தவைமுகில்பற்றி★
பிணங்குபூம்பொழில்நுழைந்துவண்டு இசைசொலும்
பிருதிசென்றடைநெஞ்சே! 6

கார்கொள்வேங்கைகள் கனவரைதழுவிய
கறிவளர்கொடி துன்னி★
போர்கொள் வேங்கைகள் புனவரைதழுவிய
பூம்பொழிலிமயத்துள்★
ஏர்கொள்பூஞ்சுனைத்தடம்படிந்து
இனமலரெட்டுமிட்டு இமையோர்கள்★
பேர்களாயிரம்பரவிநின்றடிதொழும்
பிருதிசென்றடைநெஞ்சே! 7

இரவுகூர்ந்திருள்பெருகியவரைமுழை
இரும்பசியதுகூர★
அரவம் ஆவிக்கும் அகன்பொழில்தழுவிய
அருவரையிமயத்து★
பரமனாதிஎம்பனிமுகில்வண்ணனென்று
எண்ணிநின்றுஇமையோர்கள்★
பிரமனோடுசென்றுஅடிதொழும்பெருந்தகைப்
பிருதிசென்றடைநெஞ்சே! 8

ஓதியாயிரநாமங்களுணர்ந்தவர்க்கு
உறுதுயரடையாமல் ★
ஏதமின்றி நின்றருளும்நம்பெருந்தகை
இருந்தநலிமயத்து ★
தாதுமல்கியபிண்டிவிண்டலர்கின்ற
தழல்புரையெழில்நோக்கி ★
பேதைவண்டுகள்எரியெனவெருவரு
பிருதிசென்றடைநெஞ்சே! 9

† † கரியமாமுகிற்படலங்கள்
கிடந்தவைமுழங்கிட ★ களிறென்று
பெரியமாசுணம்வரையெனப்பெயர்தரு
பிருதியெம்பெருமானை ★
வரிகொள்வண்டறைபைம்பொழில்
மங்கையர்கலியனதொலிமாலை ★
அரியஇன்னிசைபாடும்நல்லடியவர்க்கு
அருவினை அடையாவே. 10

அடிவரவு:- வாலி கலங்க துடி மறம் கரைசெய் பணங்கள் கார் இரவு ஓதி கரிய முற்ற.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

3-ஆந்திருமொழி - முற்றமூத்து

திருவதரி

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(முகாரிராகம் — ஆதிதாளம்)

††முற்றமூத்துக்கோல்துணையா முன்னடிநோக்கிவளைந்து★
இற்றகால்போல்தள்ளிமெள்ள இருந்துஅங்குஇளையாமுன்★
பெற்றதாய்போல்வந்தபேய்ச்சி பெருமுலையூடு★ உயிரை
வற்றவாங்கியுண்டவாயான் வதரிவணங்குதுமே. 1

முதுகுபற்றிக்கைத்தலத்தால் முன்னொருகோலூன்றி★
விதிர்விதிர்த்துக்கண்சுழன்று மேற்கிளைகொண்டிருமி★
இதுவென்னப்பர்மூத்தவாறென்று இளையவர்ஏசாமுன்★
மதுவுண்வண்டுபண்கள்பாடும் வதரிவணங்குதுமே. 2

உறிகள்போல்மெய்ந்நரம்பெழுந்து ஊன்தளர்ந்துஉள்ளமெள்கி★
நெறியைநோக்கிக்கண்சுழன்று நின்றுநடுங்காமுன்★
அறிதியாகில்நெஞ்சம்! அன்பாய் ஆயிரநாமம்சொல்லி★
வெறிகொள்வண்டுபண்கள்பாடும் வதரிவணங்குதுமே. 3

பீளைசோரக்கண்ணிடுங்கிப் பித்தெழமூத்துஇருமி★
தாள்கள்நோவத்தம்மில்முட்டித் தள்ளிநடவாமுன்★
காளையாகிக்கன்றுமேய்த்துக் குன்றெடுத்துஅன்று நின்றான்★
வாளைபாயும்தண்தடம்சூழ் வதரிவணங்குதுமே. 4

பண்டுகாமரானவாறும் பாவையர்வாயமுதம்
உண்டவாறும்★ வாழ்ந்தவாறும் ஒக்கவுரைத்துஇருமி★
தண்டுகாலாவூன்றியூன்றித் தள்ளிநடவாமுன்★
வண்டுபாடும்தண்துழாயான் வதரிவணங்குதுமே. 5

எய்த்தசொல்லோடுஈளையேங்கி இருமியிளைத்துஉடலம்★
பித்தர்போலச்சித்தம்வேறாய்ப் பேசிஅயராமுன்★
அத்தன்எந்தைஆதிமூர்த்தி ஆழ்கடலைக்கடைந்த★
மைத்தசோதிஎம்பெருமான் வதரிவணங்குதுமே. 6

பப்பஅப்பர்மூத்தவாறு பாழ்ப்பதுசீத்திரளை
யொப்ப★ ஐக்கள்போதவுந்த உன்தமர்காண்மினென்று★
செப்புநேர்மென்கொங்கைநல்லார் தாம்சிரியாதமுன்னம்★
வைப்பும்நங்கள்வாழ்வுமானான் வதரிவணங்குதுமே. 7

ஈசிபோமினீங்குஇரேன்மின் இருமிஇளைத்தீர்★ உள்ளம்
கூசியிட்டீர்என்றுபேசும் குவளையங்கண்ணியர்பால்★
நாசமானபாசம்விட்டு நல்நெறிநோக்கலுறில்★
வாசம்மல்குதண்துழாயான் வதரிவணங்குதுமே. 8

புலன்கள்நையமெய்யில்மூத்துப் போந்திருந்துஉள்ளமெள்கி★
கலங்கஐக்கள்போவுந்திக் கண்டபிதற்றாமுன்★
அலங்கலாயதண்துழாய்கொண்டு ஆயிரநாமம்சொல்லி★
வலங்கொள்தொண்டர்பாடியாடும் வதரிவணங்குதுமே. 9

††வண்டு தண்தேனுண்டுவாழும் வதரிநெடுமாலை★
கண்டல்வேலிமங்கைவேந்தன் கலியனொலிமாலை★
கொண்டுதொண்டர்பாடியாடக் கூடிடில்★நீள்விசும்பில்
அண்டமல்லால்மற்றுஅவர்க்கு ஓராட்சி அறியோமே. 10

அடிவரவு:- முற்ற முதுகு உறிகள் பீளை பண்டு எய்த்த பப்ப ஈசி புலன்கள் வண்டு ஏனம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

4-ஆந்திருமொழி - ஏனமுனாகி

திருவதரியாச்சிரமம்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
(பந்துவராளிராகம் — ஆதிதாளம்)

††ஏனமுனாகி இருநிலமிடந்து அன்று
இணையடி இமையவர் வணங்க★
தானவனாகம் தரணியில் புரளத்
தடஞ்சிலை குனித்தவென்தலைவன்★
தேனமர்சோலைக் கற்பகம் பயந்த
தெய்வநல்நறுமலர் கொணர்ந்து★
வானவர்வணங்கும் கங்கையின் கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே. 1

கானிடையுருவைச் சுடுசரம் துரந்து
கண்டுமுன்கொடுந்தொழிலுரவோன்★
ஊனுடையகலத்து அடுகணைகுளிப்ப
உயிர்கவர்ந்துகந்தஎம்ஒருவன்★
தேனுடைக்கமலத்தயனொடுதேவர்
சென்றுசென்றிறைஞ்சிட★ பெருகு
வானிடைமுதுநீர்க்கங்கையின்கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே. 2

இலங்கையும்கடலும்அடலருந்துப்பின்
இருநிதிக்கிறைவனும்★ அரக்கர்
குலங்களும்கெடமுன்கொடுந்தொழில்புரிந்த
கொற்றவன், கொழுஞ்சுடர்சுழன்ற★
விலங்கலிலுரிஞ்சிமேல்நின்றவிசும்பில்
வெண்துகிற்கொடியெனவிரிந்து★
வலந்தருமணிநீர்க்கங்கையின்கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே. 3

துணிவுஇனிஉனக்குச்சொல்லுவன்மனமே!
தொழுதெழுதொண்டர்கள்தமக்கு★
பிணியொழித்துஅமரர்பெருவிசும்பருளும்
பேருருளாளன்எம்பெருமான்★
அணிமலர்க்குழலாரரம்பையர்துகிலும்
ஆரமும்வாரிவந்து★ அணிநீர்
மணிகொழித்திழிந்தகங்கையின்கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே. 4

பேயிடைக்கிருந்துவந்தமற்றவள்தன்
பெருமுலைசுவைத்திட★ பெற்ற
தாயிடைக்கிருத்தலஞ்சுவனென்று
தளர்ந்திடவளர்ந்தஎன்தலைவன்★
சேய்முகட்டுச்சியண்டமும்சுமந்த
செம்பொன்செய்விலங்கலிலிலங்கு★
வாய்முகட்டிழிந்தகங்கையின்கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே. 5

தோரணங்கல்குல்செழுங்கயற்கண்ணி
திறத்துஒருமறத்தொழில் புரிந்து★
பாரணங்கிமிலேறேழும்முன்னடர்த்த
பனிமுகில்வண்ணன் எம்பெருமான்★
காரணந்தன்னால்கடும்புனல்கயத்த
கருவரைபிளவெழக்குத்தி★
வாரணம்கொணர்ந்தகங்கையின்கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே. 6

வெந்திறல்களிறும்வேலைவாயமுதும்
விண்ணொடுவிண்ணவர்க்கரசும்★
இந்திரற்கருளிஎமக்குமீந்தருளும்
எந்தைஎம்மடிகள்எம்பெருமான்★
அந்தரத்து அமரர் அடியிணை வணங்க
ஆயிரமுகத்தினாலருளி★
மந்தரத்திழிந்தகங்கையின்கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே. 7

மான்முனிந்துஒருகால்வரிசிலைவளைத்த
மன்னவன் பொன்னிறத்து உரவோன்★
ஊன்முனிந்துஅவனதுடல் இருபிளவா
உகிர்நுதிமடுத்து★ அயன்அரனைத்
தான்முனிந்திட்ட வெந்திறல்சாபம்
தவிர்த்தவன்★ தவம்புரிந்துயர்ந்த
மாமுனிகொணர்ந்தகங்கையின் கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே. 8

கொண்டல்மாருதங்கள் குலவரைதொகுநீர்க்
குரைகடலுலகுடன் அனைத்தும்★
உண்டமாவயிற்றோன் ஒண்சுடரேய்ந்த
உம்பரும் ஊழியும் ஆனான்★
அண்டமூடறுத்துஅன்று அந்தரத்துஇழிந்து
அங்குஅவனியாள் அலமர★ பெருகும்
மண்டுமாமணிநீர்க்கங்கையின் கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே. 9

††வருந்திரைமணிநீர்க்கங்கையின் கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானை★
கருங்கடல்முந்நீர்வண்ணனை எண்ணிக்
கலியன்வாயொலி செய்தபனுவல்★
வரஞ்செய்தஐந்துமைந்தும் வல்லார்கள்
வானவருலகுடன்மருவி★
இருங்கடலுலகம்ஆண்டு வெண்குடைக்கீழ்
இமையவராகுவர்தாமே. 10

அடிவரவு:- ஏனம் கானிடை இலங்கை துணிவு பேய் தேர் வெந்திறல் மா கொண்டல் வருந்திரை கலை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

5-ஆந்திருமொழி - கலையும்

திருச்சாளக்கிராமம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பைரவிராகம் — ஆதிதாளம்)

††கலையும்கரியும்பரிமாவும் திரியும்கானம்கடந்துபோய்★
சிலையும்கணையும்துணையாகச் சென்றான்வென்றிச் செருக்களத்து★
மலைகொண்டுஅலைநீரணைகட்டி மதிள்நீரிலங்கை வாளரக்கர்
தலைவன்★ தலைபத்துஅறுத்துகந்தான் சாளக்கிராமம் அடைநெஞ்சே!1

கடம்சூழ்கரியும்பரிமாவும் ஒலிமாந்தேரும்காலாளும்★
உடன்சூழ்ந்தெழுந்தகடியிலங்கைபொடியாவடிவாய்ச்சரம்துரந்தான்★
இடம்சூழ்ந்துஎங்கும் இருவிசும்பில் இமையோர்வணங்க மணம்கமழும்★
தடம்சூழ்ந்துஎங்கும் அழகாய சாளக்கிராமம் அடைநெஞ்சே! 2

உலவுதிரையும்குலவரையும் ஊழிமுதலாஎண்திக்கும்★
நிலவும்சுடரும்இருளுமாய் நின்றான்வென்றிவிறலாழி
வலவன்★ வானோர்தம்பெருமான் மருவாஅரக்கர்க்கு எஞ்ஞான்றும்
சலவன்★ சலம்சூழ்ந்துஅழகாய சாளக்கிராமம் அடைநெஞ்சே! 3

ஊரான்குடந்தையுத்தமன் ஒருகால்இருகால்சிலைவளைய★
தேராஅரக்கர்தேர்வெள்ளம்செற்றான் வற்றாவருபுனல்சூழ்
பேரான்★ பேராயிரமுடையான் பிறங்குசிறைவண்டு அறைகின்ற
தாரான்★ தாராவயல்சூழ்ந்த சாளக்கிராமம் அடைநெஞ்சே! 4

அடுத்தார்த்தெழுந்தாள்பிலவாய்விட்டலற அவள்மூக்கு அயில்வாளால்
விடுத்தான்★ விளங்குசுடராழி விண்ணோர்பெருமான் நண்ணார்முன்★
கடுத்தார்த்தெழுந்தபெருமழையைக் கல்லொன்றேந்தி இனநிரைக்காத்
தடுத்தான்★ தடம்சூழ்ந்துஅழகாய சாளக்கிராமம் அடைநெஞ்சே! 5

தாயாய்வந்தபேயுயிரும் தயிரும்இழுதும்உடனுண்ட
வாயான்★ தூயஅரியுருவிற்குறளாய்ச்சென்று மாவலியை
ஏயானிரப்ப★ மூவடிமண்இன்றேதாவென்று உலகேழும்
தாயான்★ காயாமலர்வண்ணன் சாளக்கிராமம் அடைநெஞ்சே! 6

ஏனோர்அஞ்சவெஞ்சமத்துள் அரியாய்ப்பரியஇரணியனை★
ஊனாரகலம்பிளவெடுத்த ஒருவன் தானேஇருசுடராய்★
வானாய்த்தீயாய்மாருதமாய் மலையாய்அலைநீருலகனைத்தும்
தானாய்★தானுமானான்தன் சாளக்கிராமம்அடை நெஞ்சே! 7

வெந்தாரென்பும்சுடுநீறும் மெய்யில்பூசி, கையகத்து★ ஓர்
சந்தார்தலைகொண்டு உலகேழும்திரியும்பெரியோன்தான் சென்று★ என்
எந்தாய்! சாபம்தீரென்ன இலங்குஅமுதுநீர்திருமார்பில்
தந்தான்★ சந்தார்பொழில்சூழ்ந்தசாளக்கிராமம் அடைநெஞ்சே! 8

தொண்டாமினமும்இமையோரும் துணைநூல் மார்பினந்தணரும்★
அண்டா! எமக்கேயருளாயென்று அணையும்கோயிலருகெல்லாம்★
வண்டார்பொழிலின்பழனத்து வயலினயலேகயல்பாய★
தண்தாமரைகள்முகமலர்த்தும் சாளக்கிராமம் அடைநெஞ்சே! 9

††தாராவாரும்வயல்சூழ்ந்த சாளக்கிராமத்துஅடிகளை★
காரார்புறவின்மங்கைவேந்தன் கலியன்ஒலிசெய் தமிழ்மாலை★
ஆரார்உலகத்தறிவுடையார் அமரர்நல்நாட்டரசாள★
பேராயிரமும்ஓதுமின்கள் அன்றிஇவையே பிதற்றுமினே. 10

அடிவரவு:- கலை கடம் உலவு ஊரான் அடுத்து தாய் ஏனோர் வெந்தார் தொண்டு தாரா வாணிலா.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

6-ஆந்திருமொழி - வாணிலாமுறுவல்

நைமிசாரணியம்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(காம்போதிராகம் — ஆதிதாளம்)

††வாணிலாமுறுவல்சிறுநுதல்பெருந்தோள்
மாதரார்வனமுலைப்பயனே
பேணினேன்★ அதனைப்பிழையெனக்கருதிப்
பேதையேன்பிறவிநோயறுப்பான்★
ஏணிலேன்இருந்தேன்எண்ணினேன்எண்ணி
இளையவர்கலவியின்திறத்தை
நாணினேன்★ வந்துஉன்திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள்எந்தாய்! 1

சிலம்படியுருவிற்கருநெடுங்கண்ணார்
திறத்தனாய் அறத்தையேமறந்து★
புலம்படிந்துண்ணும்போகமேபெருக்கிப்
போக்கினேன்பொழுதினைவாளா★
அலம்புரிதடக்கைஆயனே! மாயா!
வானவர்க்கரசனே!★ வானோர்
நலம்புரிந்திறைஞ்சும்திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள்எந்தாய்! 2

சூதினைப்பெருக்கிக்களவினைத்துணிந்து
சுரிகுழல்மடந்தையர்திறத்து★
காதலேமிகுத்துக்கண்டவாதிரிந்த
தொண்டனேன், நமன்தமர்செய்யும்★
வேதனைக்ஒடுங்கிநடுங்கினேன்
வேலைவெண்திரையலமரக்கடைந்த
நாதனே!★ வந்துஉன்திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள்எந்தாய்! 3

வம்புலாம்கூந்தல்மனைவியைத்துறந்து
பிறர்பொருள்தாரமென்றிவற்றை★
நம்பினார்இறந்தால்நமன்தமர்பற்றி
எற்றிவைத்து, எரியெழுகின்ற★

செம்பினாலியன்றபாவையைப்
பாவீ! தழுவெனமொழிவதற்கு அஞ்சி★
நம்பனே! வந்துஉன்திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள்எந்தாய்! 4

இடும்பையாலடர்ப்புண்டுஇடுமினோதுற்றென்று
இரந்தவர்க்குஇல்லையேயென்று★
நெடுஞ்சொலால்மறுத்தநீசனேன் அந்தோ!
நினைக்கிலேன்வினைப்பயன்தன்னை★
கடுஞ்சொலார்கடியார்காலனார்தமரால்
படுவதோர்கொடுமிறைக்குஅஞ்சி★
நடுங்கிநான்வந்துஉன்திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள்எந்தாய்! 5

கோடியமனத்தால்சினத்தொழில்புரிந்து
திரிந்துநாயினத்தொடும்திளைத்திட்டு★
ஓடியும்உழன்றும்உயிர்களேகொன்றேன்
உணர்விலேனாதலால்★ நமனார்
பாடியைப்பெரிதும்பரிசழித்திட்டேன்
பரமனே! பாற்கடல்கிடந்தாய்! ★
நாடிநான்வந்துஉன்திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள்எந்தாய்! 6

நெஞ்சினால்நினைந்தும்வாயினால்மொழிந்தும்
நீதியல்லாதனசெய்தும்★
துஞ்சினார்செல்லும்தொல்நெறிகேட்டே
துளங்கினேன்விளங்கனிமுனிந்தாய்!★
வஞ்சனேன் அடியேன் நெஞ்சினில்பிரியா
வானவா! தானவர்க்கு என்றும்
நஞ்சனே!★ வந்துஉன்திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள்எந்தாய்! 7

††ஏவினார்கலியார்நலிகவென்று என்மேல்
எங்ஙனேவாழுமாறு?★ ஐவர்
கோவினார் செய்யும்கொடுமையைமடித்தேன்
குறுங்குடிநெடுங்கடல்வண்ணா!★
பாவினாரின்சொல் பல்மலர்கொண்டு உன்
பாதமேபரவிநான்பணிந்து★ என்
நாவினால்வந்துஉன்திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள்எந்தாய்! 8

[1]ஊனிடைச்சுவர்வைத்துஎன்புதூண்நாட்டி
உரோமம்வேய்ந்துஒன்பதுவாசல்★
தானுடைக்குரம்பைபிரியும்போது உன்தன்
சரணமேசரணமென்றிருந்தேன்★
தேனுடைக்கமலத்திருவினுக்கரசே!
திரைகொள்மாநெடுங்கடல்கிடந்தாய்!★
நானுடைத்தவத்தால்திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள்எந்தாய்! 9

††ஏதம்வந்தணுகாவண்ணம்நாம்எண்ணி
எழுமினோதொழுதுமென்று★ இமையோர்
நாதன்வந்திறைஞ்சும் நைமிசாரணியத்
தெந்தையைச்சிந்தையுள் வைத்து★
காதலேமிகுத்தகலியன்வாயொலிசெய்
மாலைதான் கற்றுவல்லார்கள்★
ஓதநீர்வையகம்ஆண்டுவெண்குடைக்கீழ்
உம்பருமாகுவர்தாமே. 10

அடிவரவு:- வாணிலா சிலம்பு சூதினை வம்பு இடும்பையால் கோடிய நெஞ்சினால் ஏவினார் ஊன் ஏதம் அங்கண்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. ஊனுடை என்பதும் பாடம்.

7-ஆந்திருமொழி - அங்கண்ஞாலம்

சிங்கவேள்குன்றம்

[1]கலிநிலைத்துறை

(கமாஸ்ராகம் — ரூபகதாளம்)

††அங்கண்ஞாலம்அஞ்ச அங்குஓராளரியாய்★ அவுணன்
பொங்கஆகம்வள்ளுகிரால் போழ்ந்தபுனிதனிடம்★
பைங்கணானைக்கொம்புகொண்டு பத்திமையால்★ அடிக்கீழ்ச்
செங்கணாளிஇட்டிறைஞ்சும்[2]சிங்கவேள்குன்றமே. 1

அலைத்தபேழ்வாய் வாளெயிற்றோர்கோளரியாய்★ அவுணன்
கொலைக்கையாளன்நெஞ்சிடந்த கூருகிராளனிடம்★
மலைத்தசெல்சாத்தெறிந்தபூசல் வன்துடிவாய்கடுப்ப★
சிலைக்கைவேடர்தெழிப்பறாத சிங்கவேள்குன்றமே. 2

ஏய்ந்தபேழ்வாய் வாளெயிற்றோர்கோளரியாய்★ அவுணன்
வாய்ந்தஆகம்வள்ளுகிரால் வகிர்ந்தஅம்மானதிடம்★
ஓய்ந்தமாவும்உடைந்தகுன்றும்அன்றியும்நின்றுஅழலால்★
தேய்ந்தவேயுமல்லதில்லாச் சிங்கவேள்குன்றமே. 3

[3]எவ்வம்வெவ்வேல் பொன்பெயரோன் ஏதலனின்னுயிரை
வவ்வி★ ஆகம்வள்ளுகிரால் வகிர்ந்த அம்மானதிடம்★
கவ்வுநாயும்கழுகும்உச்சிப்போதொடுகால்சுழன்று★
தெய்வமல்லால்செல்லவொண்ணாச் சிங்கவேள்குன்றமே. 4

மென்றபேழ்வாய் வாளெயிற்றோர்கோளரியாய்★ அவுணன்
பொன்றஆகம்வள்ளுகிரால் போழ்ந்தபுனிதனிடம்★
நின்றசெந்தீமொண்டுசூறை நீள்விசும்பூ[4]டிரிய★
சென்றுகாண்டற்கரியகோயில் சிங்கவேள்குன்றமே. 5

எரிந்தபைங்கணிலங்குபேழ்வாய்எயிற்றொடுஇதுஎவ்வுருவென்று★
இரிந்துவானோர்கலங்கியோட இருந்த அம்மானதிடம்★
நெரிந்தவேயின்முழையுள்நின்று நீள்நெறிவாய்உழுவை★
திரிந்தஆனைச்சுவடுபார்க்கும் சிங்கவேள்குன்றமே. 6

முனைத்தசீற்றம்விண்சுடப்போய் மூவுலகும்பிறவும்★
அனைத்தும்அஞ்சஆளரியாய் இருந்தஅம்மானதிடம்★
கனைத்ததீயும்கல்லுமல்லா வில்லுடைவேடருமாய்★
தினைத்தனையும்செல்லவொண்ணாச் சிங்கவேள்குன்றமே. 7

---

1. இப்பாசுரங்களை அறுசீராகவும் பிரிப்பர்.
2. சிங்கவேழ் குன்றமே என்பது மாற்றுப் பாடம்.
3. எவ்வும். 4. டெரிய என்பவை மாற்றுப் பாடங்கள்

நாத்தழும்பநான்முகனும் ஈசனுமாய்முறையால்
ஏத்த★ அங்குஓராளரியாய் இருந்த அம்மானதிடம்★
காய்த்தவாகைநெற்றுஒலிப்பக் கல்லதர்வேய்ங்கழை போய்★
தேய்த்ததீயால்விண்சிவக்கும் சிங்கவேள்குன்றமே. 8

[1]நல்லைநெஞ்சே! நாம்தொழுதும் நம்முடைநம்பெருமான்★
அல்லிமாதர்புல்கநின்ற ஆயிரந்தோளனிடம்★
நெல்லிமல்கிக்கல்லுடைப்பப் புல்லிலையார்த்து★ அதர்வாய்ச்
சில்லுசில்லென்றொல்லறாத சிங்கவேள்குன்றமே. 9

††செங்கணாளிஇட்டிறைஞ்சும் சிங்கவேள்குன்றுடைய★
எங்களீசனெம்பிரானை இருந்தமிழ் நூற்புலவன்★
மங்கையாளன்மன்னுதொல்சீர் வண்டறைதார்க்கலியன்★
செங்கையாளன்செஞ்சொல்மாலை வல்லவர்தீதிலரே. 10

அடிவரவு:- அங்கண் அலைத்த ஏய்ந்த எவ்வம் மென்ற எரிந்த முனைத்த நா நல்லை செங்கண் கொங்கு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. நல்ல என்பதும் பாடம்.

8-ஆந்திருமொழி - கொங்கலர்ந்த

திருவேங்கடம்—1

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(யமுனாகல்யாணிராகம் — திரிபுடைதாளம்)

††கொங்கலர்ந்தமலர்க்குருந்தம்ஒசித்த கோவலன் எம்பிரான்★
சங்குதங்குதடங்கடல் துயில்கொண்டதாமரைக் கண்ணினன்★
பொங்குபுள்ளினைவாய்பிளந்த புராணர்தம்மிடம்★ பொங்குநீர்ச்
செங்கயல்திளைக்கும்சுனைத் திருவேங்கடம்அடைநெஞ்சமே! 1

††பள்ளியாவதுபாற்கடல்அரங்கம் இரங்கவன்பேய்முலை★
பிள்ளையாய்உயிருண்டஎந்தை பிரானவன்பெருகுமிடம்★
வெள்ளியான்கரியான் மணிநிறவண்ணனென்றெண்ணி★ நாள்தொறும்
தெள்ளியார்வணங்கும்மலைத் திருவேங்கடம்அடைநெஞ்சமே! 2

நின்றமாமருதுஇற்றுவீழ நடந்தநின்மலன்நேமியான்★
என்றும்வானவர்கைதொழும் இணைத்தாமரையடியெம்பிரான்★
கன்றிமாரிபொழிந்திடக் கடிதாநிரைக்குஇடர் நீக்குவான்★
சென்றுகுன்றமெடுத்தவன் திருவேங்கடம்அடைநெஞ்சமே! 3

††பார்த்தற்காய்அன்றுபாரதம்கைசெய்திட்டுவென்ற பரஞ்சுடர்★
கோத்துஅங்குஆயர்தம்பாடியில் குரவைபிணைந்த எம்கோவலன்★
ஏத்துவார்தம்மனத்துள்ளான் இடவெந்தைமேவிய எம்பிரான்★
தீர்த்தநீர்த்தடஞ்சோலைசூழ் திருவேங்கடம்அடைநெஞ்சமே! 4

வண்கையான் அவுணர்க்குநாயகன் வேள்வியில்சென்று, மாணியாய்★
மண்கையால்இரந்தான் மராமரமேழும்எய்தவலத்தினான்★
எண்கையான்இமயத்துள்ளான் இருஞ்சோலைமேவிய எம்பிரான்★
திண்கைம்மாதுயர்தீர்த்தவன் திருவேங்கடம்அடைநெஞ்சமே! 5

எண்திசைகளும்ஏழுலகமும்வாங்கிப் பொன்வயிற்றில்பெய்து★
பண்டுஓராலிலைப்பள்ளிகொண்டவன் பால்மதிக்குஇடர் தீர்த்தவன்★
ஒண்திறலவுணனுரத்துகிர்வைத்தவன் ஒள்ளெயிற்றொடு★
திண்திறலரியாயவன் திருவேங்கடம்அடைநெஞ்சமே! 6

பாரும்நீர்எரிகாற்றினோடு ஆகாசமும்இவையாயினான்★
பேரும்ஆயிரம்பேசநின்ற பிறப்பிலிபெருகுமிடம்★
காரும்வார்பனிநீள்விசும்பிடைச் [1]சோருமாமுகில் தோய்தர★
சேரும்வார்பொழில்சூழ்எழில்திருவேங்கடம்அடைநெஞ்சமே! 7

---

1. சேருமாமுகில் தேய்தர என்பதும் பாடம்.

அம்பரம்அனல்கால்நிலம் சலமாகிநின்றஅமரர்கோன்★
வம்புலாமலர்மேல் மலிமடமங்கைதன்கொழுநனவன்★
கொம்பினன்னஇடைமடக்குறமாதர் நீளிதணந்தொறும்★
செம்புனம்மவைகாவல்கொள் திருவேங்கடம்அடைநெஞ்சமே! 8

பேசுமின்திருநாமம்எட்டெழுத்தும் சொல்லிநின்று, பின்னரும்★
பேசுவார்தம்மைஉய்யவாங்கிப் பிறப்பறுக்கும்பிரானிடம்★
வாசமாமலர்நாறுவார்பொழில் சூழ்தரும்உலகுக்கெலாம்★
தேசமாய்த்திகழும்மலைத் திருவேங்கடம்அடைநெஞ்சமே! 9

††செங்கயல்திளைக்கும்சுனைத் திருவேங்கடத்துஉறைசெல்வனை★
மங்கையர்தலைவன்கலிகன்றி வண்தமிழ்ச்செஞ்சொல் மாலைகள்★
சங்கையின்றித்தரித்துஉரைக்கவல்லார்கள் தஞ்சமதாகவே★
வங்கமாகடல்வையம்காவலராகி வானுலகாள்வரே. 10

அடிவரவு:- கொங்கு பள்ளி நின்ற பார்த்தற்கு வண்கை எண்திசைகள் பார் அம்பரம் பேசு[illegible] செங்கயல் தாய்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

9-ஆந்திருமொழி - தாயேதந்தை

திருவேங்கடம்—2

கலிநிலைத்துறை

(முகாரிராகம் — அடதாளம்)

††தாயேதந்தையென்றும் தாரமேகிளைமக்களென்றும்★
நோயேபட்டொழிந்தேன் நுன்னைக்காண்பதோராசையினால்★
வேயேய்பூம்பொழில்சூழ் விரையார்திருவேங்கடவா!★
நாயேன்வந்துஅடைந்தேன்நல்கிஆளென்னைக் கொண்டருளே. 1

மானேய்கண்மடவார் மயக்கில்பட்டு★ மாநிலத்து
நானேநானாவிதநரகம்புகும் பாவம்செய்தேன்★
தேனேய்பூம்பொழில்சூழ் திருவேங்கடமாமலை★ என்
ஆனாய்! வந்தடைந்தேன் அடியேனை ஆட்கொண்டருளே. 2

கொன்றேன்பல்லுயிரைக் குறிக்கோளொன்றி லாமையினால்★
என்றேனும்இரந்தார்க்கு இனிதாகஉரைத்தறியேன்★
குன்றேய்மேகமதிர் குளிர்மாமலைவேங்கடவா!★
அன்றேவந்தடைந்தேன் அடியேனை ஆட்கொண்டருளே. 3

குலந்தானெத்தனையும் பிறந்தேயிறந்தெய்த் தொழிந்தேன்★
நலந்தானொன்றுமிலேன் நல்லதோரறம்செய்துமிலேன்★
நிலம்தோய்[1]நீள்முகில்சேர் நெறியார்திருவேங்கடவா!★
அலந்தேன்வந்தடைந்தேன் அடியேனை ஆட்கொண்டருளே. 4

எப்பாவம்பலவும் இவையேசெய்துஇளைத்தொழிந்தேன்★
துப்பா! நின்னடியே தொடர்ந்தேத்தவும்கிற்கின்றிலேன்★
செப்பார்திண்வரைசூழ் திருவேங்கடமாமலை★ என்
அப்பா! வந்தடைந்தேன் அடியேனை ஆட்கொண்டருளே. 5

மண்ணாய்நீர்எரிகால் மஞ்சுலாவும்ஆகாசமுமாம்★
புண்ணாராக்கைதன்னுள் புலம்பித்தளர்ந்து எய்த்தொழிந்தேன்★
விண்ணார்நீள்சிகர விரையார்திருவேங்கடவா!★
அண்ணா! வந்தடைந்தேன் அடியேனை ஆட்கொண்டருளே. 6

தெரியேன்பாலகனாய்ப் பலதீமைகள்செய்துமிட்டேன்★
பெரியேனாயினபின் பிறர்க்கேயுழைத்துஏழையானேன்★
கரிசேர்பூம்பொழில்சூழ் கனமாமலைவேங்கடவா!★
அரியே! வந்தடைந்தேன் அடியேனை ஆட்கொண்டருளே. 7

---

1. நீர்முகில் என்பது சிலர் பாடம்.

நோற்றேன்பல்பிறவி நுன்னைக்காண்பதோராசையினால்★
ஏற்றேன்இப்பிறப்பே இடருற்றனன்எம்பெருமான்!★
கோல்தேன்பாய்ந்தொழுகும் குளிர்சோலைசூழ் வேங்கடவா!★
ஆற்றேன்வந்தடைந்தேன் அடியேனை ஆட்கொண்டருளே. 8

பற்றேல்ஒன்றுமிலேன் பாவமேசெய்துபாவியானேன்★
மற்றேலொன்றறியேன் மாயனே! எங்கள்மாதவனே!★
கல்தேன்பாய்ந்தொழுகும் கமலச்சுனைவேங்கடவா!★
அற்றேன்வந்தடைந்தேன் அடியேனை ஆட்கொண்டருளே. 9

††கண்ணாய்ஏழுலகுக்குஉயிராய எங்கார்வண்ணனை★
விண்ணோர்தாம்பரவும் பொழில்வேங்கடவேதியனை★
திண்ணார்மாடங்கள்சூழ் திருமங்கையர்கோன்கலியன்★
பண்ணார்பாடல்பத்தும்பயில்வார்க்குஇல்லைபாவங்களே. 10

அடிவரவு:- தாய் மான் கொன்றேன் குலம் எப்பாவம் மண் தெரியேன் நோற்றேன் பற்றேல் கண்ணாய் கண்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

10-ஆந்திருமொழி - கண்ணார்கடல்சூழ்

திருவேங்கடம்—3

கலிவிருத்தம்

(நாதநாமக்கிரியைராகம் — திரிபுடைதாளம்)

††கண்ணார்கடல்சூழ் இலங்கைக்குஇறைவன்தன்★
திண்ணாகம்பிளக்கச் சரம்செலஉய்த்தாய்!★
விண்ணோர்தொழும் வேங்கடமாமலைமேய★
அண்ணா! அடியேனிடரைக் களையாயே. 1

[1]இலங்கைப்பதிக்கு அன்றுஇறையாய★ அரக்கர்
குலம்கெட்டுஅவர்மாளக் கொடிப்புள்திரித்தாய்!★
விலங்கல்குடுமித் திருவேங்கடம்மேய★
அலங்கல்துளபமுடியாய்! அருளாயே. 2

நீரார்கடலும் நிலனும்முழுதுண்டு★
ஏராலமிளந்தளிர்மேல் துயில்எந்தாய்!★
சீரார்திருவேங்கடமாமலைமேய★
ஆராவமுதே! அடியேற்கு அருளாயே. 3

உண்டாய்உறிமேல் நறுநெய்அமுதாக★
கொண்டாய்குறளாய் நிலம்ஈரடியாலே★
விண்தோய்சிகரத் திருவேங்கடம்மேய★
அண்டா! அடியேனுக்கு அருள்புரியாயே. 4

தூணாய்அதனூடு அரியாய்வந்துதோன்றி★
பேணாஅவுணனுடலம் பிளந்திட்டாய்!★
சேணார்திருவேங்கட மாமலைமேய★
கோணாகணையாய்! குறிக்கொள்எனைநீயே. 5

மன்னா இம்மனிசப்பிறவியைநீக்கி★
தன்னாக்கித் தன்இன்னருள்செய்யும்தலைவன்★
மின்னார்முகில்சேர் திருவேங்கடம்மேய★
என்னானைஎன்னப்பன் என்நெஞ்சிலுளானே. 6

மானேய்மடநோக்கிதிறத்து எதிர்வந்த★
ஆனேழ்விடைசெற்ற அணிவரைத்தோளா★
தேனே! திருவேங்கடமாமலைமேய★
கோனே! என்மனம் குடிகொண்டிருந்தாயே. 7

1. இலங்கைப்பதிக்கென்றிறை என்றும் பாடமுண்டு.

சேயன்அணியன் எனசிந்தையுள்நின்ற
மாயன்★மணிவாளொளி வெண்தரளங்கள்★
வேய்விண்டுஉதிர் வேங்கடமாமலைமேய★
ஆயனடியல்லது மற்றறியேனே. 8

வந்தாய்என்மனம்புகுந்தாய் மன்னிநின்றாய்!★
நந்தாதகொழுஞ்சுடரே! எங்கள்நம்பீ!★
சிந்தாமணியே! திருவேங்கடம்மேய
எந்தாய்!★ இனியான்உன்னை என்றும்விடேனே. 9

††வில்லார்மலி வேங்கடமாமலைமேய★
மல்லார்திரள்தோள் மணிவண்ணனம்மானை★
கல்லார்திரள்தோள் கலியன்சொன்னமாலை★
வல்லாரவர் வானவராகுவர்தாமே. 10

அடிவரவு:- கண் இலங்கை/ நீர் உண்டாய்/ தூணாய் மன்னா மானேய்/ சேயன் வந்தாய் வில் வானவர்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்து

1-ஆந்திருமொழி - வானவர்

திருவேங்கடம்—4

ஆசிரியத்துறை

(ஆனந்தபைரவிராகம் — ரூபகதாளம்)

††வானவர்தங்கள்சிந்தைபோல என்நெஞ்சமே! இனிதுவந்து★ மாதவ
மானவர்தங்கள்சிந்தை அமர்ந்துறைகின்றஎந்தை★
கானவரிடுகாரகில்புகை ஓங்குவேங்கடம்மேவி★ மாண்குற
ளானஅந்தணற்குஇன்றுஅடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. 1

உறவுசுற்றமென்றொன்றிலா ஒருவன்உகந்தவர்தம்மை★ மண்மிசைப்
பிறவியேகெடுப்பான் அதுகண்டு என்நெஞ்சமென்பாய்!★
குறவர்மாதர்களோடுவண்டுகுறிஞ்சிமருளிசைபாடும் வேங்கடத்து★
அறவனாயகற்கு இன்று அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. 2

இண்டையாயினகொண்டு தொண்டர்களேத்துவாருறவோடும்★ வானிடைக்
கொண்டுபோயிடவும் அதுகண்டுஎன்நெஞ்சமென்பாய்!★
வண்டுவாழ்வடவேங்கடமலை கோயில்கொண்டதனோடும்★ மீமிசை
அண்டமாண்டிருப்பாற்கு அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. 3

பாவியாதுசெய்தாய்என்நெஞ்சமே! பண்டுதொண்டு செய்தாரை★ மண்மிசை
மேவிஆட்கொண்டுபோய் விசும்பேறவைக்கும்எந்தை★
[1]கோவிநாயகன்கொண்டலுந்துயர் வேங்கடமலையாண்டு★ வானவர்
ஆவியாயிருப்பாற்கு அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. 4

பொங்குபோதியும்பிண்டியும்முடைப் புத்தர்நோன்பியர் பள்ளியுள்ளுறை★
தங்கள்தேவரும்தாங்களுமேயாக என்நெஞ்சமென்பாய்!★
எங்கும்வானவர்தானவர் நிறைந்தேத்தும்வேங்கடம்மேவி நின்றருள்★
அங்கணாயகற்கு இன்று அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. 5

துவரியாடையர்மட்டையர் சமணதொண்டர்கள் மண்டியுண்டுபின்னரும்★
தமரும் தாங்களுமேதடிக்க என்நெஞ்சமென்பாய்!★
கவரிமாக்கணம்சேரும்வேங்கடம்கோயில்கொண்ட
கண்ணார்விசும்பிடை★
அமரநாயகற்கு இன்று அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. 6

---

1. கோவல்நாயகன் என்பதும் பாடம்.

தருக்கினால்சமண்செய்து சோறுதண்தயிரினால்திரளை★ மிடற்றிடை
நெருக்குவாரலக்கணதுகண்டு என்நெஞ்சமென்பாய்!★
மருட்கள்வண்டுகள்பாடும் வேங்கடம்கோயில் கொண்டதனோடும்★ வானிடை
அருக்கன்மேவிநிற்பார்க்கு அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. 7

சேயன்அணியன்சிறியன்பெரியனென்பதும் சிலர்பேசக்கேட்டிருந்
தே★ என்நெஞ்சமென்பாய்! எனக்குஒன்றுசொல்லாதே★
வேய்கள்நின்றுவெண்முத்தமேசொரி வேங்கடமலை கோயில்மேவிய★
[1]ஆயர்நாயகற்குஇன்று அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. 8

கூடியாடியுரைத்ததேஉரைத்தாய் என்நெஞ்சமென்பாய்! துணிந்துகேள்★
பாடியாடிப்பலரும் பணிந்தேத்திக் [2]காண்கிலர்★
ஆடுதாமரையோனும்ஈசனும் அமரர்கோனும் நின்றேத்தும்★ வேங்கடத்து
ஆடுகூத்தனுக்குஇன்று அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. 9

††மின்னுமாமுகில்மேவு தண்திருவேங்கடமலை கோயில்மேவிய★
அன்னமாய்நிகழ்ந்த அமரர்பெருமானை★
கன்னிமாமதிள்மங்கையர்கலிகன்றி இன்தமிழாலுரைத்த★ இம்
மன்னுபாடல்வல்லார்க்கு இடமாகும்வானுலகே. 10

அடிவரவு:- வானவர் உறவு இண்டை பாவியாது பொங்கு துவரி தருக்கினால் சேயன் கூடி மின்னு காசையாடை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. ஆயநாயகற்கு என்றுமோதுவர்.
2. காண்கிலா என்றும் பாடம்.

2-ஆந்திருமொழி - காசையாடை

திருவெவ்வுளூர்

கலிநிலைத்துறை

(கமாஸ்ராகம் — ரூபகதாளம்)

† † காசையாடைமூடியோடிக் காதல்செய்தானவனூர் ★
நாசமாகநம்பவல்ல நம்பிநம்பெருமான் ★
வேயினன்னதோள்மடவார் வெண்ணெயுண்டான் இவனென்று ★
ஏசநின்றஎம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே. 1

தையலாள்மேல்காதல்செய்த தானவன்வாளரக்கன் ★
பொய்யிலாதபொன்முடிகள் ஒன்பதோடொன்றும் ★ அன்று
செய்தவெம்போர்தன்னில் அங்குஓர்செஞ்சரத்தால்உருள ★
எய்தஎந்தைஎம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே. 2

முன்ஓர்தூது வானரத்தின்வாயில்மொழிந்து ★ அரக்கன்
மன்னூர்தன்னை வாளியினால்மாளமுனிந்து ★ அவனே
பின்ஓர்தூது ஆதிமன்னர்க்காகி, பெருநிலத்தார் ★
இன்னார்தூதனெனநின்றான் எவ்வுள்கிடந்தானே. 3

பந்தணைந்தமெல்விரலாள் பாவைதன்காரணத்தால் ★
வெந்திறலேறேழும் வென்றவேந்தன், விரிபுகழ்சேர் ★
நந்தன்மைந்தனாகவாகும் நம்பிநம்பெருமான் ★
எந்தைதந்தைதம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே. 4

பாலனாகிஞாலமேழும்உண்டு பண்டு ஆலிலைமேல் ★
சாலநாளும்பள்ளிகொள்ளும் தாமரைக்கண்ணன், எண்ணில் ★
நீலமார்வண்டுண்டுவாழும் நெய்தலந்தண்கழனி ★
ஏலநாறும்பைம்புறவில் எவ்வுள்கிடந்தானே. 5

சோத்தநம்பியென்று தொண்டர்மிண்டித் தொடர்ந்தழைக்கும் ★
ஆத்தனம்பிசெங்கணம்பி ஆகிலும்தேவர்க்கெல்லாம் ★
மூத்தநம்பிமுக்கணம்பிஎன்று முனிவர்தொழுது
ஏத்தும் ★ நம்பிஎம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே. 6

திங்களப்புவானெரிகாலாகி ★ திசைமுகனார்
தங்களப்பன்சாமியப்பன் பாகத்திருந்த ★ வண்டுண்
தொங்கலப்புநீள்முடியான் சூழ்கழல்சூடநின்ற ★
எங்களப்பன்எம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே. 7

முனிவன்மூர்த்திமூவராகி வேதம்விரித்துரைத்த
புனிதன்★ பூவைவண்ணன் அண்ணல்புண்ணியன் விண்ணவர்கோன்★
தனியன்சேயன்தானொருவனாகிலும் தன்னடியார்க்கு
இனியன்★ எந்தைஎம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே. 8

பந்திருக்கும்மெல்விரலாள் பாவைபனிமலராள்★
வந்திருக்கும்மார்வன் நீலமேனிமணிவண்ணன்★
அந்தரத்தில்வாழும் வானோர்நாயகனாயமைந்த★
இந்திரற்கும்தம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே. 9

††இண்டைகொண்டுதொண்டரேத்த எவ்வுள் கிடந்தானை★
வண்டுபாடும்பைம்புறவின் மங்கையர்கோன்கலியன்★
கொண்டசீரால்தண்தமிழ்செய்மாலை ஈரைந்தும்வல்லார்★
அண்டமாள்வதுஆணை அன்றேல்ஆள்வர் அமருலகே. 10

அடிவரவு:- காசையாடை தையலாள் முன் பந்தணைந்த பாலன் சோத்தம் திங்கள் முனிவன் பந்திருக்கும் இண்டை வில்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

3-ஆந்திருமொழி - விற்பெருவிழவும்

திருவல்லிக்கேணி

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
(தோடிராகம் — ஆதிதாளம்)

††விற்பெருவிழவும் கஞ்சனும்மல்லும்
வேழமும்பாகனும்வீழ★
செற்றவன்தன்னை, புரமெரிசெய்த
சிவனுறுதுயர்களைதேவை★
பற்றலர்வீயக்கோல் கையில்கொண்டு
பார்த்தன்தன்தேர்முன்நின்றானை★
சிற்றவைபணியால்முடிதுறந்தானைத்
திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே. 1

††வேதத்தைவேதத்தின் சுவைப்பயனை
விழுமியமுனிவர்விழுங்கும்★
கோதிலின்கனியை நந்தனார்களிற்றைக்
குவலயத்தோர்தொழுதேத்தும்★
ஆதியைஅமுதைஎன்னையாளுடை
யப்பனை ஒப்பவரில்லா
மாதர்கள்வாழும்★ மாடமாமயிலைத்
திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே. 2

வஞ்சனைசெய்யத் தாயுருவாகி
வந்தபேய்அலறிமண்சேர★
நஞ்சமர்முலையூடு உயிர்செகவுண்ட
நாதனைத் தானவர்கூற்றை★
விஞ்சைவானவர் சாரணர்சித்தர்
வியந்துதிசெய்யப்பெண்ணுருவாகி★
அஞ்சுவையமுதம்அன்று அளித்தானைத்
திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே. 3

இந்திரனுக்கென்று ஆயர்கள்எடுத்த
எழில்விழவில்பழநடைசெய்★
மந்திரவிதியில்பூசனைபெறாது
மழைபொழிந்திடத்தளர்ந்து★ ஆயர்
எந்தம்மோடு இனவாநிரைதளராமல்
எம்பெருமான்! அருளென்ன★
அந்தமில்வரையால்மழைதடுத்தானைத்
திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே. 4

இன்துணைப்பதுமத்து அலர்மகள்தனக்கும்
இன்பன் நற்புவிதனக்குஇறைவன்★
தன்துணைஆயர்பாவை நப்பின்னை
தனக்குஇறை மற்றையோர்க்கெல்லாம்
வன்துணை★ பஞ்சபாண்டவர்க்காகி
வாயுரைதூதுசென்றியங்கும்
[1]என்துணை★ எந்தைதந்தைதம்மானைத்
திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே. 5

அந்தகன்சிறுவன் அரசர்தமரசற்கிளையவன்
அணியிழையைச்சென்று★
எந்தமக்குஉரிமைசெய்யெனத்தரியாது
எம்பெருமான்! அருளென்ன★
[2]சந்தமல்குழலாளலக்கண் நூற்றுவர்தம்
பெண்டிரும்எய்திநூலிழப்ப★
இந்திரன்சிறுவன் தேர்முன்நின்றானைத்
திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே. 6

††பரதனும்தம்பிசத்துருக்கனனும்
இலக்குமனோடுமைதிலியும்★
இரவும்நன்பகலும்துதிசெய்யநின்ற
இராவணாந்தகனைஎம்மானை★
குரவமேகமழும் குளிர்பொழிலூடு
குயிலொடுமயில்கள்நின்றால★
இரவியின்கதிர்கள் நுழைதல்செய்தறியாத்
திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே. 7

††பள்ளியிலோதிவந்ததன்சிறுவன்
வாயில்ஓராயிரநாமம்★
ஒள்ளியவாகிப்போத ஆங்குஅதனுக்கு
ஒன்றுமோர்பொறுப்பிலனாகி★
பிள்ளையைச்சீறிவெகுண்டு தூண்புடைப்பப்
பிறையெயிற்றனல்விழிபேழ்வாய்★
தெள்ளியசிங்கமாகியதேவைத்
திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே. 8

1. இன்துணை என்பதும் பாடம்.
2. சந்தமர் என்பதும் பாடம்.

††மீனமர்பொய்கைநாள்மலர்கொய்வான்
வேட்கையினோடுசென்றிழிந்த★
கானமர்வேழம் கையெடுத்தலறக்
கராஅதன்காலினைக்கதுவ★
ஆனையின்துயரம்தீரப்புள்ளூர்ந்து
சென்றுநின்றுஆழிதொட்டானை★
தேனமர்சோலைமாடமாமயிலைத்
திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே. 9

††மன்னுதண்பொழிலும்வாவியும்மதிளும்
மாடமாளிகையும்மண்டபமும்★
தென்னன்தொண்டையர்கோன்செய்தநல்மயிலைத்
திருவல்லிக்கேணிநின்றானை★
கன்னிநன்மாட மங்கையர்தலைவன்
காமருசீர்க்கலிகன்றி★
சொன்னசொல்மாலைபத்துடன்வல்லார்
சுகமினிதாள்வர்வானுலகே. 10

அடிவரவு:- வில் வேதத்தை வஞ்சனை இந்திரனுக்கு இன்துணை அந்தகன் பரதன் பள்ளியில் மீன்மர் மன்னு அன்றாயர்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

4-ஆந்திருமொழி - அன்றாயர்

திருநீர்மலை

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(கல்யாணிராகம் — ஆதிதாளம்)

††அன்றாயர்குலக்கொடியோடு
அணிமாமலர்மங்கையொடுஅன்பளவி★ அவுணர்க்கு
என்தானும் இரக்கமிலாதவனுக்கு
உறையுமிடமாவது★ இரும்பொழில்சூழ்
நன்றாயபுனல்நறையூர்திருவாலிகுடந்தை
தடம்திகழ்கோவல்நகர்★
நின்றான்இருந்தான்கிடந்தான் நடந்தாற்குஇடம்
மாமலையாவதுநீர்மலையே. 1

காண்டாவனமென்பதுஓர்காடு
அமரர்க்கரையன்னதுகண்டவன் நிற்க★ முனே
மூண்டாரழலுண்ணமுனிந்ததுவும் அதுவன்றியும்
முன்னுலகம்பொறைதீர்த்து
ஆண்டான்★ அவுணனவன்மார்பகலம்
உகிரால்வகிராகமுனிந்து★ அரியாய்
நீண்டான் குறளாகிநிமிர்ந்தவனுக்குஇடம்
மாமலையாவதுநீர்மலையே. 2

அலமன்னுமடல்சுரிசங்க[1]மெடுத்து
அடலாழியினால் அணியாருருவின்★
புலமன்னுவடம்புனை கொங்கையினாள்
பொறைதீரமுனாள்அடுவாளமரில்★
பலமன்னர்படச்சுடராழியினைப்
பகலோன்மறையப் பணிகொண்டு★ அணிசேர்
நிலமன்னனுமாய் உலகாண்டவனுக்குஇடம்
மாமலையாவதுநீர்மலையே. 3

தாங்காததொராளரியாய் அவுணன்தனை
வீடமுனிந்துஅவனாலமரும்★
பூங்கோதையர்பொங்கெரிமூழ்கவிளைத்து
அதுவன்றியும்வென்றிகொள்வாளமரில்★
பாங்காக முன்ஐவரொடு அன்பளவிப்
பதிற்றைந்திரட்டிப்படைவேந்தர்பட★
நீங்காச்செருவில்நிறைகாத்தவனுக்குஇடம்
மாமலையாவதுநீர்மலையே. 4

1. மடுத்து என்பதும் பாடம்.

மாலும்கடலாரமலைக்குவடிட்டு அணைகட்டி
வரம்புருவ★ மதிசேர்
கோலமதிளாயஇலங்கைகெடப் படை
தொட்டுஒருகால்அமரிலதிர★
காலமிதுவென்றுஅயன்வாளியினால்
கதிர்நீள்முடிபத்தும்அறுத்தமரும்★
[1]நீலமுகில்வண்ணனெமக்கிறைவற்குஇடம்
மாமலையாவதுநீர்மலையே. 5

பாராருலகும்பனிமால்வரையும்
கடலும்சுடரும்இவையுண்டும்★ எனக்கு
ஆராதெனநின்றவன்எம்பெருமான்
அலைநீருலகுக்கு அரசாகிய★ அப்
பேரானைமுனிந்தமுனிக்கரையன்
பிறரில்லைநுனக்கெனும்எல்லையினான்★
நீரார்பேரான்நெடுமாலவனுக்குஇடம்
மாமலையாவதுநீர்மலையே. 6

புகராருருவாகிமுனிந்தவனைப்
புகழ்வீடமுனிந்து, உயிருண்டு★ அசுரன்
நகராயினபாழ்படநாமமெறிந்து அதுவன்றியும்
வென்றிகொள்வாளவுணன்★
பகராதவனாயிரநாமம்அடிப்
பணியாதவனை, பணியால்அமரில்★
நிகராயவன்நெஞ்சிடந்தானவனுக்குஇடம்
மாமலையாவதுநீர்மலையே. 7

பிச்சச்சிறுபீலிபிடித்துஉலகில்
பிணந்தின்மடவாரவர்போல்★ அங்ஙனே
அச்சமிலர்நாணிலராதன்மையால்
அவர்செய்கைவெறுத்துஅணிமாமலர்தூய்★
நச்சிநமனார்அடையாமைநமக்கருள்செய்யென
உள்குழைந்து, ஆர்வமொடு★
நிச்சம்நினைவார்க்கருள்செய்யுமவற்குஇடம்
மாமலையாவதுநீர்மலையே. 8

---

1. நீலமுகில் வண்ணரெமக்கிறைவர்க்கிடம் என்றும் வழங்குவர்.

பேசுமளவன்றுஇதுவம்மின்நமர்!
பிறர்கேட்பதன்முன், பணிவார்வினைகள்★
நாசமதுசெய்திடுமாதன்மையால்
அதுவேநமதுஉய்விடம், நாள்மலர்மேல்★
வாசமணிவண்டறைபைம்புறவில்
மனமைந்தொடுநைந்துழல்வார்★ மதியில்
நீசரவர்சென்றடையாதவனுக்குஇடம்
மாமலையாவதுநீர்மலையே. 9

††நெடுமாலவன்மேவியநீர்மலைமேல்
நிலவும்புகழ்மங்கையர்கோன்★ அமரில்
கடமாகளியானைவல்லான்கலிய
னொலிசெய் தமிழ்மாலைவல்லார்க்கு★ உடனே
விடுமால்வினை வேண்டிடில்மேலுலகும்
எளிதாயிடும், அன்றிஇலங்கொலிசேர்★
கொடுமாகடல்வையகம்ஆண்டு மதிக்
குடைமன்னவராய்அடிகூடுவரே. 10

அடிவரவு:- அன்றாயர் காண்டா அலம் தாங்காது மாலும் பார் புகர் பிச்சம் பேசும் நெடுமால் பாராயது.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

5-ஆந்திருமொழி - பாராயது

திருக்கடல்மல்லை—1

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(கல்யாணிராகம் — ஆதிதாளம்)

††பாராயதுஉண்டுமிழ்ந்தபவளத்தூணைப்
படுகடலிலமுதத்தைப்பரிவாய்கீண்ட
சீரானை★ எம்மானைத்தொண்டர்தங்கள்
சிந்தையுள்ளே முளைத்தெழுந்ததீங்கரும்பினை★
போரானைக்கொம்பொசித்த போரேற்றினைப்
புணர்மருதமிறநடந்தபொற்குன்றினை★
காரானையிடர்கடிந்தகற்பகத்தைக்
கண்டதுநான்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. 1

††பூண்டவத்தம்பிறர்க் கடைந்துதொண்டுபட்டுப்
பொய்ந்நூலைமெய்ந்நூலென்றென்றுமோதி
மாண்டு★ அவத்தம்போகாதேவம்மின் எந்தை
என்வணங்கப்படுவானை★ கணங்களேத்தும்
[1]நீண்டவத்தைக்கருமுகிலை எம்மான்தன்னை
நின்றவூர்நித்திலத்தைத் தொத்தார்சோலை★
காண்டவத்தைக்கனலெரிவாய்ப்பெய்வித்தானைக்
கண்டதுநான்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. 2

உடம்புருவில்மூன்றொன்றாய் மூர்த்திவேறாய்
உலகுய்யநின்றானை★ அன்றுபேய்ச்சி
விடம்பருகுவித்தகனைக் கன்றுமேய்த்து
விளையாடவல்லானை, வரைமீகானில்★
தடம்பருகுகருமுகிலைத் தஞ்சைக்கோயில்
தவநெறிக்குஓர்பெருநெறியை, வையங்காக்கும்★
கடும்பரிமேல்கற்கியைநான் கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. 3

பேய்த்தாயைமுலையுண்ட பிள்ளைதன்னைப்
பிணைமருப்பிற்கருங்களிற்றை பிணைமான் நோக்கின்★
ஆய்த்தாயர்தயிர்வெண்ணெயமர்ந்தகோவை
அந்தணர்தம்அமுதத்தை, குரவைமுன்னே

---

1. நீண்ட அத்தக் கருமுகிலை அம்மான்தன்னை என்பதும் பாடம்.

கோத்தானை★ குடமாடுகூத்தன்தன்னைக்
கோகுலங்கள்தளராமல்குன்றமேந்திக்
காத்தானை★ எம்மானைக் கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. 4

பாய்ந்தானைத் திரிசகடம்பாறிவீழப்
பாலகனாய்ஆலிலையில்பள்ளியின்ப
மேய்ந்தானை★ இலங்கொளிசேர்மணிக்குன்றன்ன
ஈரிரண்டுமால்வரைத்தோளெம்மான்தன்னை★
தோய்ந்தானைநிலமகள்தோள் தூதிற்சென்று அப்
பொய்யறைவாய்ப்புகப்பெய்தமல்லர்மங்கக்
காய்ந்தானை★ எம்மானைக்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. 5

கிடந்தானைத்தடங்கடலுள் பணங்கள்மேவிக்
கிளர்பொறியமறிதிரியஅதனின்பின்னே
படர்ந்தானை★ படுமதத்தகளிற்றின்கொம்பு
பறித்தானைப் பாரிடத்தைஎயிறுகீற
இடந்தானை★ வளைமருப்பின்ஏனமாகி
இருநிலனும் பெருவிசும்பும்எய்தாவண்ணம்
கடந்தானை★ எம்மானைக்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. 6

பேணாதவலியரக்கர் மெலியஅன்று
பெருவரைத்தோளிறநெரித்து, அன்று அவுணர்கோனை★
பூணாகம்பிளவெடுத்த போர்வல்லோனைப்
பொருகடலுள்துயிலமர்ந்தபுள்ளூர்தியை★
ஊணாகப்பேய்முலைநஞ்சு உண்டான்தன்னை
உள்ளுவாருள்ளத்தேஉறைகின்றானை★
காணாதுதிரிதருவேன் கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. 7

பெண்ணாகிஇன்னமுதம் வஞ்சித்தானைப்
பிறையெயிற்றன்றடலரியாய்ப்பெருகினானை★
தண்ணார்ந்தவார்புனல்சூழ் மெய்யமென்னும்
தடவரைமேல்கிடந்தானை, பணங்கள்மேவி★
எண்ணானைஎண்ணிறந்தபுகழினானை
இலங்கொளிசேர்அரவிந்தம்போன்றுநீண்ட
கண்ணானை★ கண்ணாரக்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. 8

தொண்டாயார்தாம்பரவும் அடியினானைப்
படிகடந்ததாளாற்குஆளாய்உய்தல்
விண்டானை★ தென்னிலங்கையரக்கர்வேந்தை
விலங்குண்ணவலங்கைவாய்ச்சரங்களாண்டு★
பண்டாயவேதங்கள்நான்கும் ஐந்து
வேள்விகளும் கேள்வியோடுஅங்கமாறும்
கண்டானை★ தொண்டனேன்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. 9

††படநாகத்தணைக்கிடந்து அன்றுஅவுணர்கோனைப்
படவெகுண்டுமருதிடைபோய், பழனவேலி★
தடமார்ந்தகடல்மல்லைத் தலசயனத்துத்
தாமரைக்கண்துயிலமர்ந்த [1]தலைவன்தன்னை★
கடமாரும்கருங்களிறுவல்லான் வெல்போர்க்
கலிகன்றி ஒலிசெய்தஇன்பப்பாடல்★
திடமாகஇவையைந்துமைந்தும் வல்லார்
தீவினையைமுதலரியவல்லார்தாமே. 10

அடிவரவு:- பாராயது பூண்டு உடம்பு பேய் பாய்ந்தானை கிடந்தானை பேணாத பெண் தொண்டாயார் படம் நண்ணாத.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. தலைவர்தம்மை எனவும் பாடம் ஓதுவர்.

6-ஆந்திருமொழி - நண்ணாத

திருக்கடல்மல்லை—2

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

(ஸஹாநாராகம் — ரூபகதாளம்)

††நண்ணாத வாளவுணரிடைப்புக்கு★ வானவரைப்
பெண்ணாகி அமுதூட்டும்பெருமானார்★ மருவினிய
தண்ணார்ந்தகடல்மல்லைத் தலசயனத்துஉறைவாரை★
எண்ணாதேயிருப்பாரை இறைப்பொழுதும் எண்ணோமே. 1

பார்வண்ணமடமங்கை பனிநன்மாமலர்க்கிழத்தி★
நீர்வண்ணன்மார்வத்தில் இருக்கையைமுன்நினைந்து, அவனூர்★
கார்வண்ணமுதுமுந்நீர்க் கடல்மல்லைத்தலசயனம்★
ஆரெண்ணும்நெஞ்சுடையார் அவர்எம்மைஆள்வாரே. 2

††ஏனத்தினுருவாகி நிலமங்கையெழில்கொண்டான்★
வானத்திலவர்முறையால் மகிழ்ந்தேத்தி [1]வலங்கொள்ள★
கானத்தின் கடல்மல்லைத்தலசயனத்துஉறைகின்ற★
ஞானத்தினொளியுருவை நினைவார்என்நாயகரே. 3

விண்டாரைவென்று ஆவிவிலங்குண்ண★ மெல்லியலார்
கொண்டாடுமல்லகலம் அழலேறவெஞ்சமத்துக்
கண்டாரை★ கடல்மல்லைத்தலசயனத்துஉறைவாரை★
கொண்டாடும்நெஞ்சுடையார்அவர் எங்கள் குலதெய்வமே. 4

பிச்சச்சிறுபீலிச் சமண்குண்டர்முதலாயோர்★
விச்சைக்கிறையென்னும் அவ்விறையைப்பணியாதே★
கச்சிக்கிடந்தவனூர் கடல்மல்லைத்தலசயனம்★
நச்சித்தொழுவாரை நச்சுஎன்தன்நல்நெஞ்சே! 5

புலங்கொள்நிதிக்குவையோடு புழைக்கைம்மா களிற்றினமும்★
நலங்கொள்நவமணிக்குவையும் சுமந்துஎங்கும் நான்றொசிந்து★
கலங்களியங்கும்மல்லைக் கடல்மல்லைத்தலசயனம்★
வலங்கொள்மனத்தாரவரை வலங்கொள்என்மடநெஞ்சே! 6

பஞ்சிச்சிறுகூழையுருவாகி★ மருவாத
வஞ்சப்பெண்நஞ்சுண்டஅண்ணல், முன்நண்ணாத★
கஞ்சைக்கடந்தவனூர் கடல்மல்லைத்தலசயனம்★
நெஞ்சில்தொழுவாரைத் தொழுவாய்என்தூய் நெஞ்சே! 7

1. வரங்கொள்ள என்பதும் பாடம்.

செழுநீர்மலர்க்கமலம் [1]திரையுந்துவன்பகட்டால்★
உழுநீர்வயலுழவருழப் பின்முன்பிழைத்தெழுந்த ★
கழுநீர்கடிகமழும் கடல்மல்லைத்தலசயனம் ★
தொழுநீர்மனத்தவரைத் தொழுவாய்என்தூய் நெஞ்சே! 8

பிணங்களிடுகாடதனுள் நடமாடுபிஞ்ஞகனோடு ★
இணங்குதிருச்சக்கரத்து எம்பெருமானார்க்குஇடம் ★ விசும்பில்
கணங்களியங்கும்மல்லைக் கடல்மல்லைத்தலசயனம் ★
வணங்கும்மனத்தாரவரை வணங்குஎன்தன் மடநெஞ்சே! 9

††கடிகமழும்நெடுமறுகில் கடல்மல்லைத்தலசயனத்து ★
அடிகளடியேநினையும் அடியவர்கள்தம்அடியான் ★
வடிகொள்நெடுவேல்வலவன் கலிகன்றியொலிவல்லார் ★
முடிகொள்நெடுமன்னவர்தம் முதல்வர்முதலாவரே. 10

அடிவரவு:- நண்ணாத பார் ஏனத்தின் விண்டாரை பிச்சம் புலம் பஞ்சி செழுநீர் பிணங்கள் கடி திவளும்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. திரையுந்த என்றும் பாடமுண்டு.

7-ஆந்திருமொழி - திவளும்

திருவிடவெந்தை

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(ஸாவேரிராகம் — ஆதிதாளம்)

††திவளும்வெண்மதிபோல் திருமுகத்தரிவை
செழுங்கடலமுதினில்பிறந்த
அவளும்★ நின்னாகத்திருப்பதும்அறிந்தும்
ஆகிலும் ஆசைவிடாளால்★
குவளையங்கண்ணிகொல்லியம்பாவை
சொல்லுநின்தாள்நயந்திருந்த
இவளை★ உன்மனத்தால்என்நினைந்திருந்தாய்?
இடவெந்தைஎந்தைபிரானே! 1

துளம்படுமுறுவல் தோழியர்க்குஅருளாள
துணைமுலைசாந்துகொண்டுஅணியாள்★
குளம்படுகுவளைக் கண்ணிணைஎழுதாள்
கோலநல்மலர்குழற்குஅணியாள்★
வளம்படுமுந்நீர்வையம்முன்னளந்த
மாலென்னும், மாலினமொழியாள்★
இளம்படியிவளுக்கு என்நினைந்திருந்தாய்?
இடவெந்தைஎந்தைபிரானே! 2

சாந்தமும்பூணும் சந்தனக்குழம்பும்
தடமுலைக்குஅணியிலும்தழலாம்★
போந்தவெண்திங்கள்கதிர்சுடமெலியும்
பொருகடல்புலம்பிலும்புலம்பும்★
மாந்தளிர்மேனிவண்ணமும் பொன்னாம்
வளைகளும்இறைநில்லா★ என்தன்
ஏந்திழையிவளுக்கு என்நினைந்திருந்தாய்?
இடவெந்தைஎந்தைபிரானே! 3

ஊழியின்பெரிதால்நாழிகையென்னும்
ஒண்சுடர்துயின்றதாலென்னும்★
ஆழியும்புலம்பும் அன்றிலும்உறங்கா
தென்றலும்தீயினிற்கொடிதாம்★

தோழியோ! என்னும்துணைமுலைஅரக்கும்
சொல்லுமின்என்செய்கேன்? என்னும்★
ஏழையென்பொன்னுக்கு என்நினைந்திருந்தாய்?
இடவெந்தைஎந்தைபிரானே! 4

ஓதிலும்உன்பேரன்றிமற்றோதாள்
உருகும்நின்திருவுருநினைந்து★
காதன்மைபெரிது கையறவுடையள்
கயல்நெடுங்கண்துயில்மறந்தாள்★
பேதையேன்பேதை பிள்ளைமைபெரிது
தெள்ளியள்வள்ளிநுண்மருங்குல்★
ஏதலர்முன்னாஎன்நினைந்திருந்தாய்?
இடவெந்தைஎந்தைபிரானே! 5

தன்குடிக்குஏதும் தக்கவாநினையாள்
தடங்கடல்நுடங்கெயிலிலங்கை★
வன்குடிமடங்கவாளமர்தொலைத்த
வார்த்தைகேட்டு இன்புறும்மயங்கும்★
மின்கொடிமருங்குல் சுருங்கமேல்நெருங்கி
மென்முலைபொன்பயந்திருந்த★
என்கொடியிவளுக்கு என்நினைந்திருந்தாய்?
இடவெந்தைஎந்தைபிரானே! 6

உளங்கனிந்திருக்கும் உன்னையேபிதற்றும்
உனக்கன்றிஎனக்குஅன்பொன்றிலளால்★
வளங்கனிபொழில்சூழ் மாலிருஞ்சோலை
மாயனே! என்றுவாய்வெருவும்★
களங்கனிமுறுவல் காரிகைபெரிது
கவலையோடுஅவலம்சேர்ந்திருந்த★
இளங்கனியிவளுக்கு என்நினைந்திருந்தாய்?
இடவெந்தைஎந்தைபிரானே! 7

††அலங்கெழுதடக்கை ஆயன்வாயாம்பற்கு
அழியுமால்என்னுள்ளம்என்னும்★
புலங்கெழுபொருநீர்ப்புட்குழிபாடும்
போதுமோநீர்மலைக்கு? என்னும்★
குலங்கெழுகொல்லி கோமளவல்லி
கொடியிடைநெடுமழைக்கண்ணி★
இலங்கெழில்தோளிக்கு என்நினைந்திருந்தாய்?
இடவெந்தைஎந்தைபிரானே! 8

பொன்குலாம்பயலை பூத்தனமென்தோள்
பொருகயற்கண்துயில்மறந்தாள்★
அன்பினால்உன்மேல் ஆதரம்பெரிது
[1]இவ்வணங்கினுக்குஉற்றநோய்அறியேன்★
மின்குலாமருங்குல்சுருங்கமேல்நெருங்கி
வீங்கியவனமுலையாளுக்கு★
என்கொலாம்? குறிப்பில்என்நினைந்திருந்தாய்?
இடவெந்தைஎந்தைபிரானே! 9

††அன்னமும்மீனும் ஆமையும்அரியும்
ஆயஎம்மாயனே! அருளாய்★
என்னும்இன்தொண்டர்க்கு இன்னருள்புரியும்
இடவெந்தைஎந்தைபிரானை★
மன்னுமாமாடமங்கையர்தலைவன்
மானவேல்கலியன்வாயொலிகள்★
பன்னியபனுவல்பாடுவார் நாளும்
பழவினைபற்றறுப்பாரே. 10

அடிவரவு:- திவளும் துளம் சாந்தம் ஊழியில் ஒதிலும் தன் உளம் அலம் பொன் அன்னம் திரிபுரம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. என்னணங்கினுக்கு என்றும் பாடம்.

8-ஆந்திருமொழி - திரிபுரம்

திருவட்டபுயகரம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(தர்பார்ராகம் — ரூபகதாளம்)

††திரிபுரம்மூன்று எரித்தானும்
மற்றைமலர்மிசைமேல்அயனும்வியப்ப★
முரிதிரைமாகடல் போல்முழங்கி
மூவுலகும்முறையால்வணங்க★
எரியனகேசரவாளெயிற்றோடு
இரணியனாகம்இரண்டுகூறா★
அரியுருவாம்இவரார்கொல்? என்ன
அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. 1

வெந்திறல்வீரரில்வீரரொப்பார்
வேதமுரைத்துஇமையோர்வணங்கும்★
செந்தமிழ்பாடுவார்தாம்வணங்கும்
தேவரிவர்கொல்? தெரிக்கமாட்டேன்★
வந்துகுறளுருவாய்நிமிர்ந்து
மாவலிவேள்வியில்மண்ணளந்த★
அந்தணர்போன்றுஇவரார்கொல்? என்ன
அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. 2

செம்பொனிலங்குவலங்கைவாளி
திண்சிலைதணடொடுசங்கம்ஒள்வாள்★
உம்பரிருசுடராழியோடு
கேடகம்ஒண்மலர்பற்றிஎற்றே!★
வெம்புசினத்துஅடல்வேழம்வீழ
வெண்மருப்பொன்றுபறித்து★ இருண்ட
அம்புதம்போன்றுஇவரார்கொல்? என்ன
அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. 3

மஞ்சுயர்மாமணிக்குன்றம்ஏந்தி
மாமழைகாத்துஒருமாயவானை
அஞ்ச★ அதன்மருப்[1]பன்றுவாங்கும்
ஆயர்கொல்? மாயம்அறியமாட்டேன்★
வெஞ்சுடராழியும்சங்கும்ஏந்தி
வேதம்முன்ஓதுவர்நீதிவானத்து★
அஞ்சுடர்போன்றுஇவரார்கொல்? என்ன
அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. 4

---

1. பொன்று என்பதும் பாடம்.

கலைகளும்வேதமும்நீதிநூலும்
கற்பமும்சொற்பொருள்தானும்★ மற்றை
நிலைகளும் வானவர்க்கும் பிறர்க்கும்
நீர்மையினால்அருள்செய்து★ நீண்ட
மலைகளும்மாமணியும் மலர்மேல்
மங்கையும்சங்கமும் தங்குகின்ற★
அலைகடல்போன்றுஇவரார்கொல்? என்ன
அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. 5

எங்ஙனும்நாம்இவர்வண்ணம்எண்ணில்
ஏதும்அறிகிலம், ஏந்திழையார்★
சங்கும்மனமும்நிறைவும்எல்லாம்
தம்மனவாகப்புகுந்து★ தாமும்
பொங்குகருங்கடல்பூவைகாயா
போதவிழ்நீலம்புனைந்தமேகம்★
அங்ஙனம்போன்றுஇவரார்கொல்? என்ன
அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. 6

முழுசிவண்டாடியதண்துழாயின்
மொய்ம்மலர்க்கண்ணியும்★ மேனியஞ்சாந்
திழுசியகோலம்இருந்தவாறும்
எங்ஙனம்சொல்லுகேன்? ஓவிநல்லார்★
எழுதியதாமரையன்னகண்ணும்
ஏந்தெழிலாகமும்தோளும்வாயும்★
அழகியதாம்இவரார்கொல்? என்ன
அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. 7

மேவிஎப்பாலும்விண்ணோர்வணங்க
வேதமுரைப்பர்முந்நீர்மடந்தை
தேவி★ அப்பால்அதிர்சங்கம்இப்பால்
சக்கரம் மற்றிவர்வண்ணம்எண்ணில்★
காவியொப்பார்கடலேயுமொப்பார்
கண்ணும்வடிவும்நெடியராய்★ என்
ஆவியொப்பார்இவரார்கொல்? என்ன
அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. 8

தஞ்சம்இவர்க்குஎன்வளையும்நில்லா
நெஞ்சமும்தம்மதேசிந்தித்தேற்கு★
வஞ்சிமருங்குல்நெருங்கநோக்கி
வாய்திறந்துஒன்றுபணித்ததுஉண்டு★
நஞ்சமுடைத்திவர்நோக்கும்நோக்கம்
நான்இவர்தம்மைஅறியமாட்டேன்★
அஞ்சுவன்மற்றிவரார்கொல்? என்ன
அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. 9

††மன்னவன்தொண்டையர்கோன்வணங்கும்
நீள்முடிமாலைவயிரமேகன்★
தன்வலிதன்புகழ்சூழ்ந்தகச்சி
அட்டபுயகரத்துஆதிதன்னை★
கன்னிநன்மாமதிள்மங்கைவேந்தன்
காமருசீர்க்கலிகன்றி★ குன்றா
இன்னிசையால்சொன்னசெஞ்சொல்மாலை
ஏத்தவல்லார்க்குஇடம்வைகுந்தமே. 10

அடிவரவு:- திரிபுரம் வெந்திறல் செம்பொன் மஞ்சு தலைசுளும் எங்ஙனும் முழுசி மேவி தஞ்சம் மன்னவன் சொல்லு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

9-ஆந்திருமொழி - சொல்லு

திருப்பரமேச்சுரவிண்ணகரம்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(யமுனாகல்யாணிராகம் — ரூபகதாளம்)

††சொல்லுவன்சொற்பொருள்தானவையாய்ச்
சுவைஊறுஒலிநாற்றமும்தோற்றமுமாய்★
நல்லரன் [1]நான்முகன்நாரணனுக்குஇடந்தான்
தடம்சூழ்ந்துஅழகாயகச்சி★
பல்லவன்வில்லவனென்றுஉலகில்
பலராய்ப்பலவேந்தர் வணங்குகழல்
பல்லவன்★ மல்லையர்கோன்பணிந்த
பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே. 1

கார்மன்னுநீள்விசும்பும்கடலும்
சுடரும் நிலனும்மலையும்★ தன்உந்தித்
தார்மன்னுதாமரைக்கண்ணனிடம்
தடமாமதிள் சூழ்ந்து அழகாயகச்சி★
தேர்மன்னுதென்னவனை முனையில்செருவில்
திறல்வாட்டியதிண்சிலையோன்★
பார்மன்னுபல்லவர்கோன்பணிந்த
பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே. 2

††உரந்தருமெல்லணைப்பள்ளிகொண்டான்
ஒருகால்முன்னம்மாவுருவாய்க்கடலுள்★
வரந்தருமாமணிவண்ணனிடம்
மணிமாடங்கள்சூழ்ந்துஅழகாயகச்சி★
நிரந்தவர்மண்ணையில்புண்ணுகர்வேல்
நெடுவாயிலுகச்செருவில்முனநாள்★
பரந்தவன்பல்லவர்கோன்பணிந்த
பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே. 3

அண்டமும்எண்திசையும்நிலனும்
அலைநீரொடுவான்எரிகால்முதலா
உண்டவன்★ எந்தைபிரானதுஇடம்
ஒளிமாடங்கள்சூழ்ந்துஅழகாயகச்சி★
விண்டவர்இண்டைக்குழாமுடனே
விரைந்தார்இரியச்செருவில்முனிந்து★
பண்டுஒருகால்வளைத்தான்பணிந்த
பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே. 4

1. நாரணன் நான்முகனுக்கு என்று மோதுவர்

தூம்புடைத்திண்கைவன்தாள்களிற்றின்
துயர்தீர்த்து, அரவம்வெருவ★ முனநாள்
பூம்புனல்பொய்கைபுக்கானவனுக்குஇடந்தான்
தடம்சூழ்ந்துஅழகாயகச்சி★
தேம்பொழில்குன்றெயில்தென்னவனைத்
[1]திசைப்பச்செருமேல்வியந்துஅன்றுசென்ற★
பாம்புடைப்பல்லவர்கோன்பணிந்த
பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே. 5

திண்படைக்கோளரியின்உருவாய்த்
திறலோனகலம்செருவில்முனநாள்★
புண்படப்போழ்ந்தபிரானதுஇடம்
பொருமாடங்கள்சூழ்ந்துஅழகாயகச்சி★
வெண்குடைநீழல்செங்கோல்நடப்ப
விடைவெல்கொடிவேற்படைமுன்உயர்த்த★
பண்புடைப்பல்லவர்கோன்பணிந்த
பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே. 6

இலகியநீள்முடிமாவலிதன்பெருவேள்வியில்
மாணுருவாய், முனநாள்★
சலமொடுமாநிலங்கொண்டவனுக்குஇடந்தான்
தடம்சூழ்ந்துஅழகாயகச்சி★
உலகுடைமன்னவன்தென்னவனைக்
கன்னிமாமதிள்சூழ்கருவூர்வெருவ★
பலபடைசாயவென்றான்பணிந்த
பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே. 7

குடைத்திறல்மன்னவனாய் ஒருகால்
குரங்கைப்படையா★ மலையால்கடலை
யடைத்தவன்எந்தைபிரானதுஇடம்
மணிமாடங்கள்சூழ்ந்துஅழகாயகச்சி★
விடைத்திறல்வில்லவன்நென்மெலியில்
வெருவச்செருவேல்வலங்கைப்பிடித்த★
படைத்திறல்பல்லவர்கோன்பணிந்த
பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே. 8

1. திகைப்ப எனவும் ஓதுவர்.

பிறையுடைவாணுதல்பின்னைதிறத்து முன்னே
ஒருகால்செருவில்உருமின் ★
மறையுடைமால்விடையேழடர்த்தாற்குஇடந்தான்
தடம்சூழ்ந்துஅழகாயகச்சி ★
கறையுடைவாள்மறமன்னர்கெடக்
கடல்போல்முழங்கும்குரல்கடுவாய் ★
பறையுடைப்பல்லவர்கோன்பணிந்த
பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே. 9

††பார்மன்னுதொல்புகழ்ப்பல்லவர்கோன்பணிந்த
பரமேச்சுரவிண்ணகர்மேல் ★
கார்மன்னுநீள்வயல்மங்கையர்தம்தலைவன்
கலிகன்றிகுன்றாதுஉரைத்த ★
சீர்மன்னுசெந்தமிழ்மாலைவல்லார்
திருமாமகள்தன்அருளால் ★ உலகில்
தேர்மன்னராய்ஒலிமாகடல்சூழ்
செழுநீருலகாண்டுதிகழ்வர்களே. 10

அடிவரவு:- சொல்லு கார் உரம் அண்டமும் தூம்பு திண் இலகிய குடை பிறை பார் மஞ்சாடு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

10-ஆந்திருமொழி - மஞ்சாடு

திருக்கோவலூர்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(ஆரபிராகம் — ஆதிதாளம்)

††மஞ்சாடுவரையேழும்கடல்களேழும்
வானகமும்மண்ணகமும்மற்றும்எல்லாம்★
எஞ்சாமல்வயிற்றடக்கிஆலின்மேல் ஓரிளந்தளிரில்
கண்வளர்ந்தஈசன்தன்னை★
துஞ்சாநீர்வளம்சுரக்கும்பெண்ணைத்தென்பால்
தூயநான்மறையாளர்சோமுச்செய்ய★
செஞ்சாலிவிளைவயலுள்திகழ்ந்துதோன்றும்
திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்நானே. 1

கொந்தலர்ந்தநறுந்துழாய்சாந்தம்தூபம்
தீபம்கொண்டுஅமரர்தொழப்பணங்கொள் பாம்பில்★
சந்தணிமென்முலைமலராள்தரணிமங்கை
தாமிருவர்அடிவருடும்தன்மையானை★
வந்தனைசெய்துஇசையேழ்ஆறங்கம் ஐந்து
வளர்வேள்விநான்மறைகள்மூன்றுதீயும்★
சிந்தனைசெய்துஇருபொழுதுமொன்றும்செல்வத்
திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்நானே. 2

கொழுந்தலரும்மலர்ச்சோலைக்குழாங்கொள்பொய்கைக்
கோள்முதலைவாளெயிற்றுக்கொண்டற்குஎள்கி★
அழுந்தியமாகளிற்றினுக்குஅன்றுஆழியேந்தி
அந்தரம்மேவரத்தோன்றிஅருள்செய்தானை★
எழுந்தமலர்க்கருநீலம்இருந்தில்காட்ட
இரும்புன்னைமுத்தரும்பிச்செம்பொன்காட்ட★
செழுந்தடநீர்க்கமலம்தீவிகைபோல்காட்டும்
திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்நானே. 3

தாங்கரும்போர்மாலிபடப்பறவையூர்ந்து
தராதலத்தோர்குறைமுடித்ததன்மையானை★
ஆங்குஅரும்பிக்கண்ணீர்சோர்ந்துஅன்புகூரும்
அடியவர்கட்குஆரமுதமானான்தன்னை★
கோங்கரும்புசுரபுன்னைகுரவார்சோலைக்
குழாவரிவண்டுஇசைபாடும்பாடல்கேட்டு★
தீங்கரும்புகண்வளரும்கழனிசூழ்ந்த
திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்நானே. 4

கறைவளர்வேல்கரன்முதலாக்கவந்தன்வாலி
கணையொன்றினால்மடியஇலங்கைதன்னுள்★
பிறையெயிற்றுவாளரக்கர்சேனையெல்லாம்
பெருந்தகையோடுஉடன்துணித்தபெம்மான்தன்னை★
மறைவளரப்புகழ்வளரமாடந்தோறும்
மண்டபமொண்தொளியனைத்தும்வாரமோத★
சிறையணைந்தபொழிலணைந்ததென்றல்வீசும்
திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்நானே. 5

உறியார்ந்தநறுவெண்ணெய்ஒளியால்சென்று அங்கு
உண்டானைக்கண்டுஆய்ச்சிஉரலோடுஆர்க்க★
தறியார்ந்தகருங்களிறேபோலநின்று
தடங்கண்கள்பனிமல்கும்தன்மையானை★
வெறியார்ந்தமலர்மகள்நாமங்கையோடு
வியன்கலைஎண்தோளினாள்விளங்கு★ செல்வச்
செறியார்ந்தமணிமாடம்திகழ்ந்துதோன்றும்
திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்நானே. 6

இருங்கைம்மாகரிமுனிந்துபரியைக்கீறி
இனவிடைகளேழடர்த்துமருதம்சாய்த்து★
வரும்சகடம்இறஉதைத்துமல்லையட்டு
வஞ்சம்செய்கஞ்சனுக்குநஞ்சானானை★
கருங்கமுகுபசும்பாளைவெண்முத்துஈன்று
காயெல்லாம்மரகதமாய்ப்பவளம்காட்ட★
செருந்திமிகமொட்டலர்த்தும்தேன்கொள்சோலைத்
திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்நானே. 7

††பாரேறுபெரும்பாரம்தீரப் பண்டு
பாரதத்துத்தூதியங்கி★ பார்த்தன்செல்வத்
தேரேறுசாரதியாய்எதிர்ந்தார்சேனை
செருக்களத்துத்திறலழியச்செற்றான்தன்னை★
போரேறொன்றுடையானும்அளகைக்கோனும்
புரந்தரனும்நான்முகனும்பொருந்தும்ஊர்போல்★
சீரேறுமறையாளர்நிறைந்த செல்வத்
திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்நானே.

தூவடிவின்பார்மகள்பூமங்கையோடு
சுடராழிசங்குஇருபால்பொலிந்துதோன்ற★
காவடிவின்கற்பகமேபோலநின்று
கலந்தவர்கட்குஅருள்புரியும்கருத்தினானை★
சேவடிகைதிருவாய்கண்சிவந்தஆடை
செம்பொன்செய் திருவுருவமானான்தன்னை★
தீவடிவின்சிவனயனேபோல்வார்மன்னு
திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்நானே. 9

††வாரணம்கொள்இடர்கடிந்தமாலை நீல
மரதகத்தைமழைமுகிலேபோல்வான்தன்னை★
சீரணங்குமறையாளர்நிறைந்த செல்வத்
திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேனென்று★
வாரணங்குமுலைமடவார்மங்கைவேந்தன்
வாள்கலியனொலியைந்துமைந்தும்வல்லார்★
காரணங்களால்உலகம்கலந்துஅங்குஏத்தக்
கரந்துஎங்கும்பரந்தானைக்காண்பார்தாமே. 10

அடிவரவு:- மஞ்சாடு கொந்து கொழுந்து தாங்கு கறை உறி இருங்கை பார்
தூவடிவின் வாரணம் இருந்தண்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றாம்பத்து

1-ஆந்திருமொழி - இருந்தண்மாநிலம்

திருவயிந்திரபுரம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
(செஞ்சுருட்டிராகம் — ஆதிதாளம்)

††இருந்தண்மாநிலம்ஏனமதாய்
வளைமருப்பினில் [1]அகத்தொடுக்கி★
கருந்தண்மாகடல்கண்துயின்றவனிடம்
கமலநன்மலர்த்தேறல்
அருந்தி★ இன்னிசைமுரன்றெழும்அளிகுலம்பொதுளி
அம்பொழிலூடே★
செருந்திநாண்மலர்சென்றணைந்துஉழிதரு
திருவயிந்திரபுரமே. 1

மின்னும்ஆழியங்கையவன்
செய்யவள்உறைதருதிருமார்பன்★
பன்னுநான்மறைப்பல்பொருளாகிய
பரனிடம், வரைச்சாரல்★
பின்னும்மாதவிப்பந்தலில்
பெடைவரப்பிணியவிழ்கமலத்து★
தென்னவென்றுவண்டுஇன்னிசைமுரல்தரு
திருவயிந்திரபுரமே. 2

வையமேழும்உண்டு ஆலிலை
வைகியமாயவன்★ அடியவர்க்கு
மெய்யனாகியதெய்வநாயகனிடம்
மெய்தகுவரைச்சாரல்★
மொய்கொள்மாதவிசெண்பகம்முயங்கிய
முல்லையங்கொடியாட★
செய்யதாமரைச்செழும்பணை திகழ்தரு
திருவயிந்திரபுரமே. 3

---

1. அகத்தடக்கி என்பதும் பாடம்.

மாறுகொண்டுஉடன்றெதிர்ந்தவல்லவுணன்தன்
மார்பகம்இருபிளவா★
கூறுகொண்டுஅவன்குலமகற்கு
இன்னருள்கொடுத்தவனிடம்★ மிடைந்து
சாறுகொண்டமென்கரும்பிளங்கழை
தகைவிசும்புறமணிநீழல்★
சேறுகொண்டதண்பழனமதெழில்திகழ்
திருவயிந்திரபுரமே. 4

ஆங்குமாவலிவேள்வியில்இரந்துசென்று
அகலிடம்அளந்து★ ஆயர்
பூங்கொடிக்குஇனவிடைபொருதவனிடம்
பொன்மலர்திகழ்★ வேங்கை
கோங்குசெண்பகக்கொம்பினில்
குதிகொடுகுரக்கினம்இரைத்தோடி★
தேன்கலந்ததண்பலங்கனிநுகர்தரு
திருவயிந்திரபுரமே. 5

ஊனுலாவியமடந்தைதன்கொடுஞ்சொலின்திறத்து
இளங்கொடியோடும்★
கானுலாவியகருமுகில்திருநிறத்தவனிடம்
கவினாரும்★
வானுலாவியமதிதவழ்மால்வரை
மாமதிள்புடைசூழ★
தேனுலாவியசெழும்பொழில்தழுவிய
திருவயிந்திரபுரமே. 6

மின்னின்நுண்ணிடைமடக்கொடிகாரணம்
விலங்கலின்மிசைஇலங்கை
மன்னன்★ நீள்முடிபொடிசெய்தமைந்தனதிடம்
மணிவரைநீழல்★
அன்னமாமலரரவிந்தத்தமளியில்
பெடையொடும்இனிதமர★
செந்நெலார்கவரிக்குலைவீசு தண்
திருவயிந்திரபுரமே. 7

விரைகமழ்ந்தமென்கருங்குழல்காரணம்
வில்லிறுத்து, [1]அடல்மழைக்கு★
நிரைகலங்கிடவரைகுடையெடுத்தவன்
நிலவியஇடம், தடமார்★
வரைவளம்திகழ்மதகரிமருப்பொடு
மலைவளரகிலுந்தி★
திரைகொணர்ந்தணைசெழுநதிவயல்புகு
திருவயிந்திரபுரமே. 8

வேல்கொள்கைத்தலத்துஅரசர்வெம்போரினில்
விசயனுக்காய், மணித்தேர்★
கோல்கொள்கைத்தலத்துஎந்தைபெம்மானிடம்
குலவுதண்வரைச்சாரல்★
கால்கொள்கண்கொடிக்கையெழக்
கமுகிளம்பாளைகள்கமழ்சாரல்★
சேல்கள்பாய்தருசெழுநதிவயல்புகு
திருவயிந்திரபுரமே. 9

††மூவராகியஒருவனை
மூவுலகுண்டுஉமிழ்ந்துஅளந்தானை★
தேவர்தானவர்சென்றுசென்றிறைஞ்சத்
தண்திருவயிந்திரபுரத்து★
மேவுசோதியை வேல்வலவன்
கலிகன்றிவிரித்துரைத்த★
பாவுதண்தமிழ்பத்திவைபாடிடப்
பாவங்கள்பயிலாவே. 10

அடிவரவு:- இருந்தண் மின்னும் வையம் மாறு ஆங்கு கூன் மின் விரை வேல் மூவர் ஊன்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. அடர்மழைக்கு என்பதும் பாடம்.

2-ஆந்திருமொழி - ஊன்வாட

திருச்சித்திரகூடம்—1

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(சங்கராபரணராகம் — அடதாளம்)

††ஊன்வாடஉண்ணாதுஉயிர்காவலிட்டு
உடலில்பிரியாப்புலனைந்தும்நொந்து★
தாம்வாடவாடத்தவம்செய்யவேண்டா
தமதாஇமையோருலகாளகிற்பீர்!★
கானாடமஞ்ஞைக்கணமாட மாடே
கயலாடுகானீர்ப்பழனம்புடைபோய்★
தேனாடமாடக்கொடியாடு தில்லைத்
திருச்சித்ரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே. 1

காயோடுநீடுகனியுண்டு, வீசு
கடுங்கால்நுகர்ந்து, நெடுங்காலம்★ ஐந்து
தீயோடுநின்றுதவம்செய்யவேண்டா
திருமார்பனைச்சிந்தையுள்வைத்துமென்பீர்!★
வாயோதுவேதம்மலிகின்றதொல்சீர்
மறையாளர்நாளும்முறையால்வளர்த்த★
தீயோங்கவோங்கப்புகழோங்கு தில்லைத்
திருச்சித்ரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே. 2

வெம்பும்சினத்துப்புனக்கேழலொன்றாய்
விரிநீர்முதுவெள்ளம்உள்புக்கழுந்த★
வம்புண்பொழில்சூழுலகன்றெடுத்தான்
அடிப்போதுஅணைவான்விருப்போடுஇருப்பீர்!★
பைம்பொன்னும்முத்தும்மணியும்கொணர்ந்து
படைமன்னவன்பல்லவர்கோன்பணிந்த★
செம்பொன்மணிமாடங்கள்சூழ்ந்த தில்லைத்
திருச்சித்ரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே. 3

அருமாநிலம்அன்றுஅளப்பான்குறளாய்
அவுணன்பெருவேள்வியில்சென்றிரந்த★
பெருமான்திருநாமம்பிதற்றி நுந்தம்
பிறவித்துயர்நீங்குதுமென்னகிற்பீர்!★
கருமாகடலுள்கிடந்தான்உவந்து
கவைநாஅரவினணைப்பள்ளியின்மேல்★
திருமால்திருமங்கையோடாடு தில்லைத்
திருச்சித்ரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே. 4

கோமங்கவங்கக்கடல்வையம்உய்யக்
குலமன்னரங்கம்மழுவில்துணிய★
தாம்அங்குஅமருள்படைதொட்ட வென்றித்
தவமாமுனியைத்தமக்காக்ககிற்பீர்!★
பூமங்கைதங்கிப்புலமங்கைமன்னிப்
புகழ்மங்கைஎங்கும்திகழ★ புகழ்சேர்
சேமம்கொள்பைம்பூம்பொழில்சூழ்ந்த தில்லைத்
திருச்சித்ரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே. 5

நெய்வாயழலம்புதுரந்து முந்நீர்
துணியப்பணிகொண்டுஅணியார்ந்து★ இலங்கு
மையார்மணிவண்ணனைஎண்ணி நுந்தம்
மனத்தேஇருத்தும்படிவாழவல்லீர்!★
அவ்வாய்இளமங்கையர் பேசவும்தான்
அருமாமறையந்தணர்சிந்தைபுக★
செவ்வாய்க்கிளிநான்மறைபாடு தில்லைத்
திருச்சித்ரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே. 6

மௌவல்குழலாய்ச்சிமென்தோள்நயந்து
மகரம்சுழலச்சுழல்நீர்பயந்த★
தெய்வத்திருமாமலர்மங்கைதங்கு
திருமார்பனைச்சிந்தையுள்வைத்துமென்பீர்!★
கௌவைக்களிற்றின்மருப்பும் பொருப்பில்
கமழ்சந்தும்உந்திநிவாவலங்கொள்★
தெய்வப்புனல்சூழ்ந்து அழகாய தில்லைத்
திருச்சித்ரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே. 7

மாவாயினங்கம்மதியாதுகீறி
மழைமாமுதுகுன்றுஎடுத்து★ ஆயர்தங்கள்
கோவாய்நிரைமேய்த்துஉலகுண்டமாயன்
குரைமாகழல்கூடும் குறிப்புடையீர்!★
மூவாயிரம்நான்மறையாளர் நாளும்
முறையால்வணங்க, அணங்காயசோதி★
தேவாதிதேவன்திகழ்கின்ற தில்லைத்
திருச்சித்ரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே. 8

செருநீலவேல்கண்மடவார்திறத்துச்
சினத்தோடுநின்றுமனத்தால்வளர்க்கும்★
அருநீலபாவம்அகலப் புகழ்சேர்
அமரர்க்கும்எய்தாத அண்டத்திருப்பீர்!★
பெருநீர்நிவாவுந்திமுத்தம்கொணர்ந்து
எங்கும்வித்தும்வயலுள்கயல்பாய்ந்துஉகள★
திருநீலம்நின்றுதிகழ்கின்ற தில்லைத்
திருச்சித்ரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே. 9

† † சீரார்பொழில்சூழ்ந்துஅழகாய தில்லைத்
திருச்சித்ரகூடத்துறைசெங்கண்மாலுக்கு★
ஆராதஉள்ளத்தவர்கேட்டுஉவப்ப
அலைநீருலகுக்கு அருளேபுரியும்★
காரார்புயற்கைக்கலிகன்றி குன்றாவொலிமாலை
ஒரொன்பதோடுஒன்றும்வல்லார்★
பாராருலகம்அளந்தானடிக்கீழ்ப்
பலகாலம்நிற்கும்படி வாழ்வர்தாமே. 10

அடிவரவு:- ஊன் காவோடு வெம்பும் அருமா கோமங்க நெய் மௌவல் மாவாளி செரு சீரார் வாட.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

3-ஆந்திருமொழி - வாடமருதிடை

திருச்சித்திரகூடம்—2

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(மோகனராகம் — ஆதிதாளம்)

††வாடமருதிடைபோகிமல்லரைக்கொன்று ஒக்கலித்திட்டு★
ஆடல்நன்மாவுடைத்து ஆயராநிரைக்குஅன்றுஇடர்தீர்ப்பான்★
கூடியமாமழைகாத்த கூத்தனெனவருகின்றான்★
சேடுயர்பூம்பொழில்தில்லைச் சித்திரகூடத்துள்ளானே. 1

பேய்மகள்கொங்கைநஞ்சுண்ட பிள்ளைபரிசுஇது வென்றால்★
மாநிலமாமகள்மாதர்கேள்வன்இவனென்றும்★ வண்டுண்
பூமகள்நாயகன்என்றும் [1]புலங்கெழுகோவியர்பாடி★
தேமலர்தூவவருவான்சித்திரகூடத்துள்ளானே. 2

பண்டுஇவன்வெண்ணெயுண்டானென்று ஆய்ச்சியர்கூடி [2]இழிப்ப★
எண்திசையோரும்வணங்க இணைமருதூடுநடந்திட்டு★
அண்டரும்வானத்தவரும் ஆயிரநாமங்களோடு★
திண்திறல்பாடவருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. 3

வளைக்கைநெடுங்கண்மடவார் ஆய்ச்சியர்அஞ்சிஅழைப்ப★
தளைத்தவிழ்தாமரைப்பொய்கைத் தண்தடம்புக்கு அண்டர்காண★
முளைத்தஎயிற்றழல்நாகத்து உச்சியில்நின்றுஅதுவாட★
திளைத்தமர்செய்துவருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. 4

பருவக்கருமுகிலொத்து முத்துடைமாகடலொத்து★
அருவித்திரள்திகழ்கின்ற ஆயிரம்பொன்மலையொத்து★
உருவக்கருங்குழலாய்ச்சிதிறத்து இனமால்விடைசெற்று★
தெருவில்திளைத்துவருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. 5

††எய்யச்சிதைந்ததுஇலங்கைமலங்க வருமழை காப்பான்★
உய்யப்பருவரைதாங்கி ஆநிரைகாத்தானென்றுஏத்தி★
வையத்[3]தெவரும்வணங்க அணங்கெழுமாமலைபோலே★
தெய்வப்புள்ஏறிவருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. 6

---

1. பொலன்கெழு என்றும் பாடம்.
2. அழைப்ப என்றும் பாடம்.
3. வையத்தவரும் என்று சிலர். வையத்தேவரும் என்று அரும்பதவுரைப் பாடம்.

ஆவர்இவைசெய்தறிவார்? அஞ்சனமாமலைபோலே★
மேவுசினத்துஅடல்வேழம் வீழமுனிந்து★ அழகாய
காவிமலர்நெடுங்கண்ணார் கைதொழவீதிவருவான்★
தேவர்வணங்குதண்தில்லைச் சித்திரகூடத்துள்ளானே. 7

பொங்கிஅமரிலொருகால் பொன்பெயரோனைவெருவ★
அங்கவனாகம்அளைந்திட்டு ஆயிரந்தோள்எழுந்தாட★
பைங்கணிரண்டுஎரிகான்ற நீண்டஎயிற்றொடுபேழ்வாய்★
சிங்கவுருவின்வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. 8

கருமுகில்போல்வதுஓர்மேனி கையனஆழியும்சங்கும்★
பெருவிறல்வானவர்சூழ ஏழுலகும்தொழுதேத்த★
ஒருமகள்ஆயர்மடந்தை ஒருத்திநிலமகள்★ மற்றைத்
திருமகளோடும்வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. 9

††தேனமர்பூம்பொழில் தில்லைச்சித்திரகூடம்அமர்ந்த★
வானவர்தங்கள்பிரானை மங்கையர்கோன்★[1]மருவார்
ஊனமர்வேல்கலிகன்றி ஒண்தமிழ்ஒன்பதோடொன்றும்★
தானிவைகற்றுவல்லார்மேல்[2]சாராதீவினைதானே. 10

அடிவரவு:- வாட பேய் பண்டு வளை பருவம் எய்ய ஆவர் பொங்கி கருமுகி தேனமர் ஒருகுறள்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. மருவார்தம் என்றும் பாடம்.
2. சாரகில்லா வினை தாமே என்று சில ஏடுகளில்.

4-ஆந்திருமொழி - ஒருகுறளாய்

திருக்காழிச்சீராமவிண்ணகரம்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பியாகடைராகம் — ரூபகதாளம்)

††ஒருகுறளாய் இருநிலம்மூவடிமண்வேண்டி
உலகனைத்தும்ஈரடியாலொடுக்கி★ ஒன்றும்
தருகவெனாமாவலியைச்சிறையில்வைத்த
தாடாளன்தாளணைவீர்!★ தக்கசீர்த்தி
அருமறையின்திரள்நான்கும்வேள்வியைந்தும்
அங்கங்களவையாறும் இசைகளேழும்★
தெருவில்மலிவிழாவளமும்சிறக்கும் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே. 1

நான்முகன்நாள் [1]மிகைத்தருக்கைஇருக்குவாய்மை
நலமிகுசீர்உரோமசனால் [2]நவிற்றி★ நக்கன்
ஊன்முகமார்தலையோட்டூண்ஒழித்தஎந்தை
ஒளிமலர்ச்சேவடியணைவீர்!★ உழுசேயோடச்
சூல்முகமார்வளையளைவாய்உகுத்தமுத்தைத்
தொல்குருகுசினையென்னச்சூழ்ந்தியங்க★ எங்கும்
தேன்முகமார்கமலவயல்சேல்பாய் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே. 2

வையணைந்தநுதிக்கோட்டுவராகமொன்றாய்
மண்ணெல்லாம்இடந்தெடுத்துமதங்கள்செய்து★
நெய்யணைந்ததிகிரியினால்வாணன்திண்தோள்
நேர்ந்தவன்தாளணைகிற்பீர்!★ நெய்தலோடு
மையணைந்தகுவளைகள் தம்கண்களென்றும்
மலர்க்குமுதம்வாயென்றும்கடைசிமார்கள்★
செய்யணைந்துகளைகளையாதேறும் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே. 3

1. மிகத்தருக்கை என்று சிலர்.
2. நவிற்று என்றுமோதுவர்.

பஞ்சியமெல்லடிப்பின்னைதிறத்து முன்னாள்
பாய்விடைகளேழடர்த்து, பொன்னன்பைம்பூண்★
நெஞ்சிடந்துகுருதியுகஉகிர்வேலாண்ட
நின்மலன்தாளணைகிற்பீர்!★ நீலமாலைத்
தஞ்சுடையஇருள்தழைப்பத் தரளம்ஆங்கே
தண்மதியின்நிலாக்காட்ட, பவளந்தன்னால்★
செஞ்சுடர்வெயில்விரிக்கும்அழகார் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே. 4

தெவ்வாயமறமன்னர்குருதிகொண்டு
திருக்குலத்தில்இறந்தோர்க்குத்திருத்திசெய்து★
வெவ்வாயமாகீண்டுவேழம்அட்ட
விண்ணவர்கோன்தாளணைவீர்!★ விகிர்தமாதர்
அவ்வாயவாள்நெடுங்கண்குவளைகாட்ட
அரவிந்தம்முகம்காட்ட, அருகேஆம்பல்★
செவ்வாயின்திரள்காட்டும்வயல்சூழ் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே. 5

பைங்கண்விறல்செம்முகத்துவாலிமாளப்
படர்வனத்துக்கவந்தனொடும், படையார்திண்கை★
வெங்கண்விறல்விராதனுகவிற்குனித்த
விண்ணவர்கோன்தாளணைவீர்!★ வெற்புப்போலும்
துங்கமுகமாளிகைமேல்ஆயங்கூறும்
துடியிடையார்முகக்கமலச்சோதிதன்னால்★
திங்கள்முகம்பனிபடைக்கும்அழகார் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே. 6

பொருவில்வலம்புரியரக்கன்முடிகள்பத்தும்
புற்றுமறிந்தனபோலப்புவிமேல்சிந்த★
செருவில்வலம்புரிசிலைக்கைமலைத்தோள்வேந்தன்
திருவடிசேர்ந்துஉய்கிற்பீர்! ★[1]திரைநீர்த்தெள்கி
மருவிவலம்புரிகைதைக்கழியூடாடி
வயல்நண்ணிமழைதருநீர்தவழ்கால்மன்னி★
தெருவில்வலம்புரிதரளம்ஈனும் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே. 7

---

1. திரைநீத்தெள்கி என்றும் பாடம் உண்டு.

பட்டரவேரகலல்குல்பவளச்செவ்வாய்
பணைநெடுந்தோள்பிணைநெடுங்கண்பாலாம் இன்சொல்★
மட்டவிழும்குழலிக்காவானோர்காவில்
மரம்கொணர்ந்தானடியணைவீர்!★ அணில்கள்தாவ
நெட்டிலையகருங்கமுகின்செங்காய்வீழ
நீள்பலவின்தாழ்சினையில்நெருங்கு★ பீனத்
தெட்டபழம்சிதைந்துமதுச்சொரியும்காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே. 8

பிறைதங்குசடையானைவலத்தேவைத்துப்
பிரமனைத்தன்உந்தியிலேதோற்றுவித்து★
கறைதங்குவேல்தடங்கண்திருவைமார்பில்
கலந்தவன்தாளணைகிற்பீர்!★ கழுநீர்கூடித்
துறைதங்குகமலத்துத்துயின்று கைதைத்
தோடாரும்பொதிசோற்றுச்சுண்ணம்நண்ணி★
சிறைவண்டுகளிபாடும்வயல்சூழ் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே. 9

††செங்கமலத்துஅயனனையமறையோர் காழிச்
சீராம [1]விண்ணகர்என்செங்கண்மாலை★
அங்கமலத்தடவயல்சூழ்ஆலிநாடன்
அருள்மாரிஅரட்டமுக்கிஅடையார்சீயம்★
கொங்குமலர்க்குழலியர்வேள்மங்கைவேந்தன்
கொற்றவேற்பரகாலன்கலியன்சொன்ன★
சங்கமுகத்தமிழ்மாலைபத்தும்வல்லார்
தடங்கடல்சூழுலகுக்குத்தலைவர்தாமே. 10

அடிவரவு:- ஒருகுறள் நான்முகன் வை பஞ்சிய தெவ்வாய பைங்கண் பொருவில் பட்டு பிறை செங்கமலத்து வந்து.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. விண்ணகரின் என்பதும் பாடம்.

5-ஆந்திருமொழி - வந்துனது

திருவாலி—1

ஆசிரியத்துறை

(ஸாவேரிராகம் — ஆதிதாளம்)

††வந்துஉனதடியேன்மனம்புகுந்தாய் புகுந்ததற்பின் வணங்கும்★ என்
சிந்தனைக்குஇனியாய்! திருவே! என்னாருயிரே!★
அந்தளிரணியாரசோகின் இளந்தளிர்கள்கலந்து★ அவையெங்கும்
செந்தழல்புரையும் திருவாலியம்மானே! 1

நீலத்தடவரை மாமணிநிகழக்கிடந்ததுபோல்★ அரவணை
வேலைத்தலைக்கிடந்தாய்! அடியேன்மனத்துஇருந்தாய்★
சோலைத்தலைக்கணமாமயில்நடமாட மழைமுகில் போன்றெழுந்து★ எங்கும்
ஆலைப்புகைகமழும் அணியாலியம்மானே! 2

நென்னல்போய்வருமென்றென்று எண்ணியிராமை என்மனத்தேபுகுந்தது★
[1]இம்மைக்கென்றுஇருந்தேன எறிநீர்வளஞ்செறுவில்★
செந்நெற்கூழைவரம்பொரீஇ அரிவார்முகத் [2]தெழுவாளை போய்★ கரும்பு
அந்நற்காடுஅணையும் அணியாலியம்மானே! 3

மின்னின்மன்னுநுடங்கிடை மடவார்தம்சிந்தைமறந்து வந்து★ நின்
மன்னுசேவடிக்கே மறவாமைவைத்தாயால்★
புன்னைமன்னுசெருந்தி வண்பொழில்வாய்அகன்பணைகள் கலந்து★ எங்கும்
அன்னம்மன்னுவயல் அணியாலியம்மானே! 4

நீடுபல்மலர்மாலையிட்டு நின்னிணையடிதொழுதேத்தும்★ என்மனம்
வாடநீநினையேல் மரமெய்தமாமுனிவா!★
பாடலின்ஒலிசங்கினோசைபரந்து பல்பணையால்மலிந்து★ எங்கும்
ஆடலோசையறாஅணியாலியம்மானே! 5

கந்தமாமலரெட்டும்இட்டு நின்காமர்சேவடி கைதொழுதெழும்★
புந்தியேன்மனத்தே புகுந்தாயைப்போகலொட்டேன்★
சந்திவேள்விசடங்குநான்மறை ஓதிஓதுவித்துஆதியாய் வரும்★
அந்தணாளரறா அணியாலியம்மானே! 6

உலவுதிரைக்கடல்பள்ளிகொண்டுவந்துஉன்னடியேன் மனம்புகுந்த★ அ
புலவபுண்ணியனே! புகுந்தாயைப்போகலொட்டேன்★
நிலவுமலர்ப்புன்னைநாழல்நீழல் தண்தாமரைமலரின்மிசை★ மலி
அலவன்கண்படுக்கும் அணியாலியம்மானே! 7

---

1. இன்மைக்கு என்பதும் பாடம்
2. எழ என்பதும் பாடம்.

சங்குதங்குதடங்கடல் கடல்மல்லையுள்கிடந்தாய்!★ அருள்புரிந்து
இங்குஎன்னுள்புகுந்தாய்! இனிப்போயினால்அறையோ!★
கொங்குசெண்பகமல்லிகைமலர்புல்கி இன்னிளவண்டு போய்★
இளந்தெங்கின்தாதளையும் திருவாலியம்மானே! 8

ஓதியாயிரநாமமும்பணிந்தேத்தி நின்அடைந்தேற்கு★ ஒருபொருள்
வேதியா! அரையா! உரையாய்ஒருமாற்றம், எந்தாய்!★
நீதியாகியவேதமாமுனியாளர் தோற்றம்உரைத்து★ மற்றவர்க்கு
ஆதியாயிருந்தாய்! அணியாலியம்மானே! 9

††புல்லிவண்டறையும்பொழில்புடைசூழ்தென்னாலி யிருந்தமாயனை★
கல்லின்மன்னுதிண்தோள் கலியன்ஒலிசெய்த★
நல்லஇன்னிசைமாலை நாலுமோரைந்துமொன்றும் நவின்று★ தாம்உடன்
வல்லராயுரைப்பார்க்கு இடமாகும்வானுலகே. 10

அடிவரவு:- வந்து நீல நென்னல் மின்னின் நீடு கந்தம் உலவு சங்கு ஓதி புல்லி தூவிரிய.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

6-ஆந்திருமொழி - தூவிரிய

திருவாலி—2

தலைவனைப்பிரிந்த தலைவி இரங்கிக்கூறிய பாசுரம்

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

(நாதநாமக்கிரியைராகம் — ரூபகதாளம்)

††தூவிரியமலருழக்கித் துணையோடும்பிரியாதே★
பூவிரியமதுநுகரும் பொறிவரியசிறுவண்டே!★
தீவிரியமறைவளர்க்கும் புகழாளர்திருவாலி★
ஏவரிவெஞ்சிலையானுக்கு என்நிலைமைஉரையாயே. 1

பிணியவிழும்நறுநீல மலர்கிழியப்பெடையோடும்★
அணிமலர்மேல்மதுநுகரும் அறுகாலசிறுவண்டே!★
மணிகெழுநீர்மருங்கலரும் வயலாலிமணவாளன்★
பணியறியேன், நீசென்று என்பயலைநோய்உரையாயே. 2

நீர்வானம்மண்எரிகாலாய் நின்றநெடுமால்★ தன்
தாராயநறுந்துளவம் பெருந்தகையேற்குஅருளானே!★
சீராரும்வளர்பொழில்சூழ் திருவாலிவயல்வாழும்★
கூர்வாயசிறுகுருகே! குறிப்பறிந்துகூறாயே. 3

தானாகநினையானேல் தன்நினைத்துநைவேற்கு★ ஓர்
மீனாயகொடிநெடுவேள் வலிசெய்யமெலிவேனோ?★
தேன்வாயவரிவண்டே! திருவாலிநகராளும்★
ஆனாயற்குஎன்னுறுநோய் அறியச்சென்றுஉரையாயே. 4

வாளாயகண்பனிப்பமென்முலைகள்பொன்அரும்ப★
நாள்நாளும்நின்நினைந்துநைவேற்கு★ ஓ! மண்ணளந்த
தாளாளா! தண்குடந்தைநகராளா! வரையெடுத்த
தேளாளா!★ என்தனக்கு ஓர் துணையாளனாகாயே! 5

தாராயதண்துளவ வண்டுழுதவரைமார்பன்★
போரானைக்கொம்புஒசித்த புட்பாகன்என்னம்மான்★
தேராரும்நெடுவீதித் திருவாலிநகராளும்★
காராயன், என்னுடைய கனவளையும்கவர்வானோ! 6

கொண்டுஅரவத்திரையுலவுகுரைகடல்மேல், குலவரைபோல்★
பண்டு அரவினணைக்கிடந்து பாரளந்தபண்பாளா!★
வண்டுஅமரும்வளர்பொழில்சூழ்வயலாலிமைந்தா!★ என்
கண்துயில்நீகொண்டாய்க்கு என்கனவளையும் கடவேனோ! 7

††குயிலாலும்வளர்பொழில்சூழ் தண்குடந்தைக் குடமாடி!★
துயிலாதகண்ணிணையேன் நின்நினைந்து துயர்வேனோ!★
முயலாலும்இளமதிக்கே வளையிழந்தேற்கு★ இதுநடுவே
வயலாலிமணவாளா! கொள்வாயோமணிநிறமே! 8

நிலையாளா! நின்வணங்க வேண்டாயேயாகிலும்★ என்
முலையாளஒருநாள் உன்அகலத்தால்ஆளாயே?★
சிலையாளா! மரமெய்ததிறலாளா! திருமெய்ய
மலையாளா!★ நீயாள வளையாளமாட்டோமே. 9

††மையிலங்குகருங்குவளை மருங்கலரும்வயலாலி★
நெய்யிலங்குசுடராழிப்படையானை நெடுமாலை★
கையிலங்குவேல்கலியன் கண்டுரைத்தமிழ்மாலை★
ஐயிரண்டும்இவைவல்லார்க்கு அருவினைகள் அடையாவே. 10

அடிவரவு:- தூவிரிய பிணி நீர் தான் வாள் தாராய கொண்டு குயில் நிலையாளா மையிலங்கு கள்வன்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

7-ஆந்திருமொழி - கள்வன்கொல்

திருவாலி—3

உடன்போக்கிற் சென்ற தலைமகளைக் குறித்துத்தாய் இரங்கிக்கூறிய பாசுரம்

கலிநிலைத்துறை

(த்வஜாவந்திராகம் — ஆதிதாளம்)

††கள்வன்கொல்? யான்அறியேன்கரியான்ஒருகாளை வந்து★
வள்ளிமருங்குல் என்தன் மடமானினைப் போதவென்று★
வெள்ளிவளைக்கை பற்றப் பெற்ற [1]தாயரை விட்டகன்று★
அள்ளலம்பூங்கழனி அணியாலிபுகுவர்கொலோ? 1

பண்டு இவன் ஆயன்நங்காய்! படிறன் புகுந்து★ என்மகள்தன்
தொண்டையஞ்செங்கனிவாய் நுகர்ந்தானை உகந்து★ அவன் பின்
கெண்டையொண்கண்மிளிரக் கிளிபோல்மிழற்றி நடந்து★
வண்டமர்கானல்மல்கும் வயலாலி புகுவர்கொலோ? 2

அஞ்சுவன்வெஞ்சொல்நங்காய்! அரக்கர் குலப்பாவை தன்னை★
வெஞ்சினமூக்கரிந்த விறலோன் திறம்கேட்கில்★ மெய்யே
பஞ்சியமெல்லடி எம்பணைத்தோளி பரக்கழிந்து★
வஞ்சியந்தண்பணைசூழ் வயலாலிபுகுவர்கொலோ? 3

ஏது அவன் தொல்பிறப்பு? இளையவன் வளையூதி★ மன்னர்
தூதுவனாயவனூர் சொலுவீர்கள்! சொலீர்அறியேன்★
மாதவன் தன்துணையாநடந்தாள் தடம்சூழ்புறவில்★
போதுவண்டாடுசெம்மல் புனலாலி புகுவர்கொலோ? 4

தாய்எனையென்று இரங்காள் தடந்தோளிதனக்கமைந்த★
மாயனை, மாதவனை மதித்து என்னை [2]யகன்ற இவள்★
வேயனதோள்விசிறிப் பெடையன்னமெனநடந்து★
போயின பூங்கொடியாள் புனலாலி புகுவர்கொலோ? 5

††என்துணையென்றுஎடுத்தேற்கு இறையேனும் இரங்கிற்றிலள்★
தன்துணையாய என்தன் தனிமைக்கும் இரங்கிற்றிலள்★
வன்துணைவானவர்க்காய் வரம்செற்று★ அரங்கத்து உறையும்
இன்துணைவனொடும்போய் எழிலாலி புகுவர்கொலோ? 6

---

1. தாயரையிட்டகன்று என்றுமோதுவர்
2. அகன்றவன்பின் என்றும் பாடம்

அன்னையும் அத்தனும் என்று அடியோமுக்கு இரங்கிற்றிலள்★
பின்னைதன் காதலன்தன் பெருந்தோள்நலம் பேணினளால்★
மின்னையும் வஞ்சியையும் வென்றிலங்கும் இடையாள் நடந்து★
புன்னையும் அன்னமும் சூழ் புனலாலிபுகுவர்கொலோ? 7

முற்றிலும் பைங்கிளியும் பந்தும் ஊசலும், பேசுகின்ற★
சிற்றில்மென்பூவையும்விட்டகன்ற செழுங்கோதை தன்னைப்★
பெற்றிலேன் முற்றிழையை, பிறப்பிலிபின்னே நடந்து★
மற்றெல்லாம் கைதொழப்போய் வயலாலி புகுவர்கொலோ? 8

காவியங்கண்ணி எண்ணில் கடிமாமலர்ப்பாவை யொப்பாள்★
பாவியேன் பெற்றமையால் பணைத்தோளிபரக்கழிந்து★
தூவிசேரன்னமன்னநடையாள் நெடுமாலொடும் போய்★
வாவியந்தண்பணைசூழ் வயலாலி புகுவர்கொலோ? 9

††தாய்மனம்நின்றிரங்கத்தனியே நெடுமால்துணையா★
போயினபூங்கொடியாள் புனலாலி புகுவரென்று★
காய்சினவேல்கலியன் ஒலிசெய்தமிழ்மாலைபத்தும்★
மேவியநெஞ்சுடையார் தஞ்சமாவதுவிண்ணுலகே. 10

அடிவரவு:- கள்வன் பண்டு அஞ்சுவன் ஏதவன் தாய் என்துணை அன்னையும் முற்றிலும் காவி தாய் மனம் நந்தா.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

8-ஆந்திருமொழி - நந்தாவிளக்கே

திருநாங்கூர்த்திருப்பதிகள் 11

1. திருமணிமாடக்கோயில்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(தோடிராகம் — அடதாளம்)

††நந்தாவிளக்கே! அளத்தற்கு அரியாய்!
நரநாரணனே! கருமாமுகில் போல்
எந்தாய்! ★ எமக்கே அருளாயெனநின்று
இமையோர் பரவும் இடம் ★ எத்திசையும்
கந்தாரம் அந்தேன் இசைபாடமாடே
களிவண்டுமிழற்ற நிழல்துதைந்து ★
மந்தாரம் நின்று மணமல்குநாங்கூர்
மணிமாடக் கோயில் வணங்கு என்மனனே! 1

முதலைத்தனிமாமுரண்தீரஅன்று
முதுநீர்த்தடத்துச்செங்கண்வேழம்உய்ய ★
விதலைத்தலைச்சென்றுஅதற்கேஉதவி
வினைதீர்த்தஅம்மானிடம் ★ விண்ணணவும்
பதலைக்கபோதத்தொளிமாடநெற்றிப்
பவளக்கொழுங்காலபைங்கால்புறவம் ★
மதலைத்தலைமென்பெடைகூடுநாங்கூர்
மணிமாடக் கோயில் வணங்கு என்மனனே! 2

கொலைப்புண்தலைக்குன்றமொன்றுஉய்ய அன்று
கொடுமாமுதலைக்குஇடர்செய்து ★ கொங்குஆர்
இலைப்புண்டரீகத்தவளின்பம் அன்போடு
அணைந்திட்டஅம்மானிடம் ★ ஆளரியால்
அலைப்புண்டயானைமருப்பும்அகிலும்
அணிமுத்தும்வெண்சாமரையோடு ★ பொன்னி
மலைப்பண்டமண்டத்திரையுந்துநாங்கூர்
மணிமாடக் கோயில் வணங்கு என்மனனே! 3

சிறையார்உவணப்புள்ளொன்றுஏறி அன்று
திசைநான்கும்நான்கும்இரிய ★ செருவில்
கறையார்நெடுவேலரக்கர்மடியக்
கடல்சூழிலங்கை கடந்தான்இடந்தான் ★

முறையால்வளர்க்கின்ற முத்தீயர்நால்வேதர்
ஐவேள்வியாறங்கர் ஏழினிசையோர்
மறையோர்வணங்கப்புகழெய்துநாங்கூர்
மணிமாடக் கோயில் வணங்கு என்மனனே! 4

இழையாடுகொங்கைத்தலைநஞ்சம்உண்டிட்டு
இளங்கன்றுகொண்டுவிளங்காய்எறிந்து
தழைவாடவன்தாள்குருந்தம்ஒசித்துத்
தடந்தாமரைப்பொய்கைபுக்கான்இடந்தான்
குழையாடவல்லிக்குலமாட மாடே
குயில்கூவநீடுகொடிமாடம்மல்கு
மழையாடுசோலைமயிலாலுநாங்கூர்
மணிமாடக் கோயில் வணங்கு என்மனனே! 5

பண்ணேர்மொழிஆய்ச்சியர்அஞ்ச வஞ்சப்
பகுவாய்க்கழுதுக்குஇரங்காது அவள்தன்
உண்ணாமுலைமற்றவளாவியோடும்
உடனேசுவைத்தானிடம் ஓங்குபைந்தாள்
கண்ணார்கரும்பின்கழைதின்றுவைகிக்
கழுநீரில்மூழ்கிச்செழுநீர்த்தடத்து
மண்ணேந்துஇளமேதிகள்வைகுநாங்கூர்
மணிமாடக் கோயில் வணங்கு என்மனனே! 6

தளைக்கட்டவிழ்தாமரைவைகுபொய்கைத்
தடம்புக்கு, அடங்காவிடங்கால்அரவம்
இளைக்கத்திளைத்திட்டுஅதனுச்சிதன்மேல்
அடிவைத்தஅம்மானிடம் மாமதியம்
திளைக்கும்கொடிமாளிகைசூழ் தெருவில்
செழுமுத்துவெண்ணெற்கெனச்சென்று முன்றில்
வளைக்கைநுளைப்பாவையர்மாறுநாங்கூர்
மணிமாடக் கோயில் வணங்கு என்மனனே! 7

துளையார்கருமென்குழல்ஆய்ச்சியர்தம்
துகில்வாரியும்சிற்றில்சிதைத்தும் முற்றா
இளையார்விளையாட்டொடுகாதல்வெள்ளம்
விளைவித்தஅம்மானிடம் வேல்நெடுங்கண்
முளைவாளெயிற்றுமடவார்பயிற்று
மொழிகேட்டிருந்துமுதிராதஇன்சொல்
வளைவாயகிள்ளைமறைபாடுநாங்கூர்
மணிமாடக் கோயில் வணங்கு என்மனனே! 8

விடையோடவென்றுஆய்ச்சிமென்தோள்நயந்த
விகிர்தா! விளங்குசுடராழியென்னும்
படையோடுசங்கொன்றுஉடையாய்! எனநின்று
இமையோர்பரவும்இடம் பைந்தடத்துப்
பெடையோடுசெங்காலஅன்னம்துகைப்பத்
தொகைப்புண்டரீகத்திடைச்செங்கழுநீர்
மடையோடநின்றுமதுவிம்முநாங்கூர்
மணிமாடக் கோயில் வணங்கு என்மனனே! 9

††வண்டார்பொழில்சூழ்ந்து அழகாயநாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில்நெடுமாலுக்கு என்றும்
தொண்டாயதொல்சீர் வயல்மங்கையர்கோன்
கலியன்ஒலிசெய் தமிழ்மாலை வல்லார்
கண்டார்வணங்கக் களியானைமீதே
கடல்சூழுலகுக்கு ஒருகாவலராய்
விண்தோய் நெடுவெண்குடை நீழலின்கீழ்
விரிநீருலகாண்டு விரும்புவரே. 10

அடிவரவு:- நந்தா முதலை கொலை சிறை இழை பண் தளை துளை விடை வண்டார் சலம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

9-ஆந்திருமொழி - சலங்கொண்ட

2. திருவைகுந்தவிண்ணகரம்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
(அடாணாராகம் — அடதாளம்)

††சலங்கொண்டஇரணியனது அகல்மார்வம்கீண்டு
தடங்கடலைக்கடைந்து அமுதம்கொண்டுகந்தகாளை★
நலங்கொண்டகருமுகில்போல் திருமேனிஅம்மான்
நாள்தோறும்மகிழ்ந்து இனிதுமருவியுறை கோயில்★
சலங்கொண்டுமலர்சொரியும் மல்லிகைஒண்செருந்தி
சண்பகங்கள்மணநாறும் வண்பொழிலினூடே★
வலங்கொண்டு கயலோடிவிளையாடுநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே! 1

திண்ணியதோரரியுருவாய்த்திசையனைத்தும் நடுங்கத்
தேவரொடுதானவர்கள் திசைப்ப★இரணியனை
நண்ணிஅவன்மார்வகலத்து உகிர்மடுத்தநாதன்
நாள்தோறும்மகிழ்ந்து இனிதுமருவியுறைகோயில்★
எண்ணில்மிகுபெருஞ்செல்வத்து எழில்விளங்கு மறையும்
ஏழிசையும்கேள்விகளும் இயன்ற பெருங்குணத்தோர்★
மண்ணில்மிகுமறையவர்கள் மலிவெய்து நாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே! 2

அண்டமும் இவ்வலைகடலும் அவனிகளுமெல்லாம்
அமுதுசெய்ததிருவயிற்றன் அரன்கொண்டுதிரியும்★
முண்டமதுநிறைத்து அவன்கண்சாபமதுநீக்கும்
முதல்வனவன்மகிழ்ந்து இனிதுமருவியுறை கோயில்★
எண்திசையும்பெருஞ்செந்நெல் இளந்தெங்குகதலி
இலைக்கொடிஒண்குலைக்கமுகோடு இசலிவளம் சொரிய★
வண்டுபலஇசைபாடமயிலாலு நாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே! 3

கலையிலங்கும் அகலல்குல் அரக்கர்குலக்கொடியைக்
காதொடுமூக்குடன்அரியக்கதறிஅவளோடி★
தலையில்அங்கைவைத்து மலையிலங்கைபுகச்செய்த
தடந்தோளன்மகிழ்ந்து இனிதுமருவியுறை கோயில்★
சிலையிலங்கு மணிமாடத்துச்சிமிசைச்சூலம்
செழுங்கொண்டலகடிரியச் சொரிந்த செழுமுத்தம்★
மலையிலங்குமாளிகைமேல் மலிவெய்துநாங்கூர்
வைகுந்த்விண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே! 4

மின்னனையநுண்மருங்குல்மெல்லியற்கா இலங்கை
வேந்தன்முடியொருபதும் தோளிருபதும் போயுதிர★
தன்னிகரிற்சிலைவளைத்து அன்றுஇலங்கைபொடி செய்த
தடந்தோளன்மகிழ்ந்து இனிதுமருவியுறை கோயில்★
செந்நெலொடுசெங்கமலம் சேல்கயல்கள் வாளை
செங்கழுநீரொடுமிடைந்துகழனிதிகழ்ந்துஎங்கும்★
மன்னுபுகழ்வேதியர்கள் மலிவெய்துநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே! 5

பெண்மைமிகுவடிவுகொடுவந்தவளைப் பெரிய
பேயினதுஉருவுகொடுமாளஉயிருண்டு★
திண்மைமிகுமருதொடு நற்சகடமிறுத்தருளும்
தேவனவன்மகிழ்ந்து இனிதுமருவியுறைகோயில்★
உண்மைமிகுமறையொடு நற்கலைகள்நிறை பொறைகள்
உதவுகொடையென்றுஇவற்றினொழிவில்லா★ பெரிய
வண்மைமிகுமறையவர்கள் மலிவெய்து நாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே! 6

விளங்கனியைஇளங்கன்றுகொண்டுஉதிரஎறிந்து
வேல்நெடுங்கணாய்ச்சியர்கள் வைத்ததயிர் வெண்ணெய்★
உளங்குளிரஅமுதுசெய்து இவ்வுலகுண்டகாளை
உகந்தினிதுநாள்தோறும் மருவியுறைகோயில்★
இளம்படிநற்கமுகுகுலைத்தெங்குகொடிச்செந்நெல்
ஈன்கரும்புகண்வளரக்கால்தடவும்புனலால்★
வளங்கொண்டபெருஞ்செல்வம்வளருமணிநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே! 7

ஆறாதசினத்தின்மிகுநரகனுரம்அழித்த
அடலாழித்தடக்கையன், அலர்மகட்கும்அரற்கும்★
கூறாகக்கொடுத்தருளும்திருவுடம்பன்இமையோர்
குலமுதல்வன்மகிழ்ந்துஇனிதுமருவியுறைகோயில்★
மாறாதமலர்க்கமலம் செங்கழுநீர்ததும்பி
மதுவெள்ளம்ஒழுக வயலுழவர்மடையடைப்ப★
மாறாதபெருஞ்செல்வம் வளருமணிநாங்கூர் 8
வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே!

வங்கமலிதடங்கடலுள்வானவர்களோடு /
மாமுனிவர்பலர்கூடிமாமலர்கள்தூவி ★//
எங்கள்தனிநாயகனே! எமக்குஅருளாயென்னும் /
ஈசனவன்மகிழ்ந்துஇனிதுமருவியுறைகோயில் ★//
செங்கயலும்வாளைகளும் செந்நெலிடைக்குதிப்பச் /
சேலுகளும்செழும்பணைசூழ்வீதிதொறும் மிடைந்து ★//
மங்குல்மதியகடுஉரிஞ்சுமணிமாடநாங்கூர் /
வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே! // 9

††சங்குமலிதண்டுமுதல்சக்கரம்முன்ஏந்தும் /
தாமரைக்கண்நெடியபிரான் தானமரும்கோயில் ★//
வங்கமலிகடலுலகில்மலிவெய்து நாங்கூர் /
வைகுந்தவிண்ணகர்மேல், வண்டறையும் பொழில்சூழ் ★//
மங்கையர்தம்தலைவன், மருவலர்தம்உடல்துணிய /
வாள்வீசும்பரகாலன்கலிகன்றிசொன்ன ★//
சங்கமலிதமிழ்மாலைபத்துஇவைவல்லார்கள் /
தரணியொடும்விசும்பாளும்தன்மைபெறுவாரே. // 10

அடிவரவு:- சலம் திண்ணியது அண்டமும் கலை மின் பெண் விளங்கனியை ஆறாத வங்கம் சங்கு திருமடந்தை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

10-ஆந்திருமொழி - திருமடந்தை

3. திருஅரிமேயவிண்ணகரம்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
(மோஹநராகம் — ஜம்பைதாளம்)

††திருமடந்தைமண்மடந்தை இருபாலும்திகழத்
தீவினைகள்போயகலஅடியவர்கட்குஎன்றும்
அருள்நடந்து★ இவ்வேழுலகத்தவர்பணிய வானோர்
அமர்ந்தேத்தஇருந்தஇடம்★ பெரும்புகழ்வேதியர் வாழ்
தரும்இடங்கள்மலர்கள்மிகுகைதைகள்செங்கழுநீர்
தாமரைகள்தடங்கள்தொறும் இடங்கள்தொறும் திகழ★
அருவிடங்கள்பொழில்தழுவி எழில்திகழும்நாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே! 1

வென்றிமிகுநரகனுரமது அழியவிசிறும்
விறலாழித்தடக்கையன், விண்ணவர்கட்கு★ அன்று
குன்றுகொடுகுரைகடலைக்கடைந்துஅமுதமளிக்கும்
குருமணிஎன்னாரமுதம்குலவியுறைகோயில்★
என்றும்மிகுபெருஞ்செல்வத்து எழில்விளங்கு மறையோர்
ஏழிசையும்கேள்விகளும்இயன்றபெருங் குணத்தோர்★
அன்றுஉலகம்படைத்தவனையனையவர்கள்நாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே! 2

உம்பரும்இவ்வேழுலகும்ஏழ்கடலும்எல்லாம்
உண்டபிரான் அண்டர்கள்முன்கண்டு மகிழ்வெய்த★
கும்பமிகுமதயானைமருப்பொசித்துக் கஞ்சன்
குஞ்சிபிடித்தடித்தபிரான்கோயில்★ மருங்கெங்கும்
பைம்பொனொடுவெண்முத்தம்பலபுன்னைகாட்டப்
பலங்கனிகள்தேன்காட்ட, படவரவேரல்குல்★
அம்பனையகண்மடவார்மகிழ்வெய்துநாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே! 3

ஓடாதவாளரியின்உருவமதுகொண்டு அன்று
உலப்பில்மிகுபெருவரத்தஇரணியனைப்பற்றி★
வாடாதவள்ளுகிரால்பிளந்து, அவன்தன்மகனுக்கு
அருள்செய்தான்வாழும்இடம், மல்லிகை செங்கழுநீர்★
சேடேறுமலர்ச்செருந்திசெழுங்கமுகம்பாளை
செண்பகங்கள்மணம்நாறும்வண்பொழிலினூடே★
ஆடேறுவயலாலைப்புகைகமழும்நாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே! 4

கண்டவர்தம்மனம்மகிழமாவலிதனவேள்விக்
களவின்மிகுசிறுகுறளாய்மூவடியென்று இரந்திட்டு
அண்டமும் இவ்வலைகடலும்அவனிகளுமெல்லாம்
அளந்தபிரான்அமரும்இடம், வளங்கொள் பொழிலயலே
அண்டமுறுமுழவொலியும்வண்டினங்களொலியும்
அருமறையினொலியும்மடவார்சிலம்பினொலியும்
அண்டமுறும்அலைகடலினொலிதிகழும்நாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே! 5

வாள்நெடுங்கண்மலர்க்கூந்தல்மைதிலிக்கா இலங்கை
மன்னன்முடியொருபதும்தோளிருபதும்போயுதிர
தாள்நெடுந்திண்சிலைவளைத்தயரதன்சேய் என்தன்
தனிச்சரண் வானவர்க்கரசுகருதுமிடம், தடமார்
சேணிடங்கொள்மலர்க்கமலம்சேல்கயல்கள்வாளை
செந்நெலொடுமடுத்தரியஉதிர்ந்தசெழுமுத்தம்
வாள்நெடுங்கண்கடைசியர்கள்வாருமணிநாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே! 6

தீமனத்தான்கஞ்சனதுவஞ்சனையில்திரியும்
தேனுகனும்பூதனைதனாருயிரும்செகுத்தான்
காமனைத்தான்பயந்தகருமேனியுடையம்மான்
கருதும்இடம், பொருதுபுனல்துறைதுறைமுத்து உந்தி
நாமனத்தால்மந்திரங்கள்நால்வேதம் ஐந்து
வேள்வியோடுஆறங்கம்நவின்றுகலைபயின்று அங்கு
ஆமனத்துமறையவர்கள்பயிலுமணிநாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே! 7

கன்றதனால்விளவெறிந்துகனியுதிர்த்தகாளை
காமருசீர்முகில்வண்ணன், காலிகள்முன்காப்பான்
குன்றதனால்மழைதடுத்துக்குடமாடுகூத்தன்
குலவும்இடம், கொடிமதிள்கள்மாளிகை கோபுரங்கள்
துன்றுமணிமண்டபங்கள்சாலைகள் தூமறையோர்
தொக்குஈண்டித்தொழுதியொடுமிகப்பயிலும் சோலை
அன்றுஅலர்வாய்மதுவுண்டுஅங்குஅளிமுரலும்நாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே! 8

வஞ்சனையால்வந்தவள்தன்உயிருண்டு வாய்த்த
தயிருண்டுவெண்ணெயமுதுண்டு ★ வலிமிக்க
கஞ்சனுயிரதுவுண்டுஇவ்வுலகுண்டகாளை
கருதுமிடம், காவிரிசந்துஅகில்கனகம்உந்தி ★
மஞ்சுலவுபொழிலூடும்வயலூடும்வந்து
வளம்கொடுப்பமாமறையோர்மாமலர்கள் தூவி ★
அஞ்சலித்துஅங்குஅரிசரணென்று இறைஞ்சுமணிநாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே! 9

† † சென்றுசினவிடையேழும்பட அடர்த்துப் பின்னை
செவ்வித்தோள்புணர்ந்துஉகந்ததிருமால்தன் கோயில் ★
அன்றுஅயனும்அரன்சேயும்அனையவர்கள்நாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம் அமர்ந்தசெழுங்குன்றை ★
கன்றிநெடுவேல்வலவன்மங்கையர்தம்கோமான்
கலிகன்றியொலிமாலை ஐந்தினொடுமூன்றும் ★
ஒன்றினொடுமொன்றும் இவைகற்றுவல்லார் உலகத்து
உத்தமர்கட்குஉத்தமராய்உம்பரும்ஆவர்களே. 10

அடிவரவு:- திருமடந்தை வென்றி உம்பர் ஓடாத கண்டவர் வாள் தீமனம் கன்று வஞ்சனையால் சென்று போது.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நான்காம்பத்து

1-ஆந்திருமொழி - போதலர்ந்த

4. திருத்தேவனார்தொகை

கொச்சகக்கலிப்பா

(பைரவிராகம் — ஆதிதாளம்)

††போதலர்ந்தபொழிற்சோலைப் புறமெங்கும்பொருதிரைகள்★
தாதுதிரவந்தலைக்கும் தடமண்ணித்தென்கரைமேல்★
மாதவன்தானுறையுமிடம் வயல்நாங்கை★ வரிவண்டு
தேதெனவென்றுஇசைபாடும்திருத்தேவனார்தொகையே. 1

யாவருமாய்யாவையுமாய் எழில்வேதப்பொருள்களுமாய்★
மூவருமாய்முதலாய மூர்த்தியமர்ந்துறையுமிடம்★
மாவரும்திண்படைமன்னைவென்றிகொள்வார் மன்னுநாங்கை★
தேவரும்சென்றிறைஞ்சுபொழில் திருத்தேவனார்தொகையே. 2

வானாடும்மண்ணாடும் மற்றுள்ளபல்லுயிரும்★
தானாயஎம்பெருமான் தலைவன்அமர்ந்துஉறையுமிடம்★
ஆனாதபெருஞ்செல்வத்து அருமறையோர்நாங்கை தன்னுள்★
தேனாரும்மலர்ப்பொழில்சூழ் திருத்தேவனார்தொகையே. 3

இந்திரனும்இமையவரும் முனிவர்களும் [1]எழிலமைந்த★
சந்தமலர்ச்சதுமுகனும் கதிரவனும்சந்திரனும்★
எந்தை! எமக்[2]கருளெனநின்று அருளுமிடம், எழில் நாங்கை★
சுந்தரநற்பொழில்புடைசூழ் திருத்தேவனார்தொகையே. 4

அண்டமும்இவ்வலைகடலும் அவனிகளும்குலவரையும்★
உண்டபிரான்உறையுமிடம், ஒளிமணிசந்தகில்கனகம்★
தெண்திரைகள்வரத்திரட்டும் திகழ்மண்ணித் தென்கரைமேல்★
திண்திறலார்பயில்நாங்கைத்திருத்தேவனார்தொகையே. 5

ஞாலமெல்லாம்அமுதுசெய்து நான்மறையும் தொடராத★
பாலகனாய்ஆலிலையில் பள்ளிகொள்ளும்பரமனிடம்★
சாலிவளம்பெருகிவரும் தடமண்ணித்தென்கரைமேல்★
சேலுகளும்வயல்நாங்கைத் திருத்தேவனார்தொகையே. 6

1. எழிலமர்ந்த.
2. அருளென்ன அருளுமிடம் என்று மாற்றுப் பாடங்கள்.

ஓடாதவாளரியின் உருவாகிஇரணியனை★
வாடாதவள்ளுகிரால் பிளந்தளைந்தமாலதிடம்★
ஏடேறுபெருஞ்செல்வத்து எழில்மறையோர்நாங்கை தன்னுள்★
[1]சேடேறுபொழில்தழுவு திருத்தேவனார்தொகையே. 7

வாராருமிளங்கொங்கை மைதிலியைமணம்புணர்வான்★
காரார்திண்சிலையிறுத்த தனிக்காளைகருதுமிடம்★
ஏராரும்பெருஞ்செல்வத்து எழில்மறையோர்நாங்கை தன்னுள்★
சீராரும்மலர்ப்பொழில்சூழ் திருத்தேவனார்தொகையே. 8

கும்பமிகுமதயானை பாகனொடும்குலைந்துவீழ★
கொம்பதனைப்பறித்தெறிந்த கூத்தனமர்ந்துறையுமிடம்★
வம்பவிழும்செண்பகத்தின் மணங்கமழும்நாங்கை தன்னுள்★
செம்பொன்மதிள்பொழில்புடைசூழ் திருத்தேவனார்தொகையே. 9

† †காரார்ந்ததிருமேனிக் கண்ணனமர்ந்துறையுமிடம்★
சீரார்ந்தபொழில்நாங்கைத் திருத்தேவனார்தொகைமேல்★
கூரார்ந்தவேற்கலியன்கூறுதமிழ்பத்தும்வல்லார்★
ஏரார்ந்தவைகுந்தத்து இமையவரோடுஇருப்பாரே. 10

அடிவரவு:- போது யாவரும் வானாடும் இந்திரனும் அண்டமும் ஞாலம் ஓடாத வாராரும் கும்பம் காரார்ந்த கம்பமா.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. சேடேறுமலர்ப்பொழில்சூழ் என்றும் பாடம்.

2-ஆந்திருமொழி - கம்பமா

5. திருவண்புருடோத்தமம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(கல்யாணிராகம் — ரூபகதாளம்)

††கம்பமாகடலடைத்துஇலங்கைக்குமன் கதிர்முடியவை பத்தும்
அம்பினாலறுத்து★ அரசுஅவன்தம்பிக்குஅளித்தவனுறை கோயில்★
செம்பலாநிரைசண்பகம்மாதவி சூதகம்வாழைகள்சூழ்★
வம்புலாம்கமுகோங்கியநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. 1

பல்லவம்திகழ்பூங்கடம்பேறி அக்காளியன்பணவரங்கில்★
ஒல்லை[1]வந்திறப்பாய்ந்துஅருநடஞ்செய்த உம்பர்கோனுறைகோயில்★
நல்லவெந்தழல்மூன்றுநால்வேதம் ஐவேள்வியோடு ஆறங்கம்★
வல்லஅந்தணர்மல்கியநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. 2

அண்டரானவர்வானவர்கோனுக்கென்று அமைத்த சோறதுவெல்லாம்
உண்டு கோநிரைமேய்த்துஅவைகாத்தவன் உகந்தினிதுறைகோயில்★
கொண்டலார்முழவிற்குளிர்வார்பொழில் குலமயில் நடமாட★
வண்டுதானிசைபாடிடுநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. 3

பருங்கையானையின்கொம்பினைப்பறித்துஅதன்பாகனைச் சாடிப்புக்கு★
ஒருங்கமல்லரைக்கொன்று பின்கஞ்சனையுதைத்தவனுறை கோயில்★
[2]கரும்பினூடு உயர்சாலிகள்விளைதரு கழனியில்மலிவாவி★
மருங்கெலாம்பொழிலோங்கியநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. 4

சாடுபோய்விழத்தாள்நிமிர்த்து ஈசன்தன்படையோடும் கிளையோடும்
ஓட★வாணனைஆயிரந்தோள்களும் துணித்தவனுறை கோயில்★
ஆடுவான்கொடிஅகல்விசும்பணவிப்போய்ப் பகலவனொளி மறைக்கும்★
மாடமாளிகைசூழ்தருநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. 5

அங்கையால்அடிமூன்றுநீரேற்று அயன்அலர்கொடு தொழுதேத்த★
கங்கைபோதரக்கால்நிமிர்த்தருளிய கண்ணன்வந்துறை கோயில்★
கொங்கைகோங்கவைகாட்டவாய்குமுதங்கள்காட்ட, மாபதுமங்கள்★
மங்கைமார்முகம்காட்டிடுநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. 6

உளையவொண்திறல்பொன்பெயரோன்தனது உரம்பிளந்து உதிரத்தை
அளையும்★ வெஞ்சினத்துஅரி பரிகீறிய அப்பன்வந்துறை கோயில்★
இளையமங்கையர்இணையடிச்சிலம்பினோடு எழில்கொள் பந்தடிப்போர்★ கை
வளையினின்றொலிமல்கியநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. 7

---

1. வந்துற என்றும் பாடம்.
2. கரும்பினோடு என்பது நஞ்சீயர் பாடம்.

வாளையார்தடங்கண்உமைபங்கன் வன்சாபமற்றதுநீங்க★
மூளையார்சிரத்துஐயம்முன்னளித்த எம்முகில்வண்ணனுறைகோயில்★
பாளைவான்கமுகூடுயர்தெங்கின் வன்பழம்விழவெருவிப்போய்★
வாளைபாய்தடம்சூழ்தருநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. 8

இந்துவார்சடையீசனைப்பயந்த நான்முகனை. தன்னெழிலாரும்★
உந்திமாமலர்மீமிசைப்படைத்தவன் உகந்துஇனிதுறைகோயில்★
குந்திவாழையின்கொழுங்கனிநுகர்ந்து தன்குருளையைத் தழுவிப்போய்★
மந்திமாம்பணைமேல்வைகுநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. 9

††மண்ணுளார்புகழ்வேதியர்நாங்கூர் வண்புருடோத்தமத்துள்★
அண்ணல்சேவடிக்கீழடைந்துஉய்ந்தவன் ஆலிமன் அருள்மாரி★
பண்ணுளார்தரப்பாடியபாடல் இப்பத்தும்வல்லார்★ உலகில்
எண்ணிலாதபேரின்பமுற்றுஇமையவரோடும்கூடுவரே. 10

அடிவரவு:- கம்பம் பல்லவம் அண்டர் பருங்கை சாடு அங்கை உளைய வாளை இந்து மண்ணுளார் பேரணிந்து.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

3-ஆந்திருமொழி - பேரணிந்து

6. திருச்செம்பொன்செய்கோயில்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பந்துவராளிராகம் — அடதாளம்)

††பேரணிந்துஉலகத்தவர்தொழுதேத்தும்
பேரருளாளன்எம்பிரானை ★
வாரணிமுலையாள்மலர்மகளோடு
மண்மகளும்உடன்நிற்ப ★
சீரணிமாடநாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே ★
காரணிமேகம்நின்றதொப்பானைக்
கண்டுகொண்டுஉய்ந்தொழிந்தேனே. 1

பிறப்பொடுமூப்பொன்றில்லவன்தன்னைப்
பேதியாஇன்பவெள்ளத்தை ★
இறப்பெதிர்காலக்கழிவுமானானை
ஏழிசையின்சுவைதன்னை ★
சிறப்புடைமறையோர்நாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே ★
மறைப்பெரும்பொருளைவானவர்கோனைக்
கண்டு நான் வாழ்ந்தொழிந்தேனே. 2

திடவிசும்பெரிநீர்திங்களும்சுடரும்
செழுநிலத்துயிர்களும்மற்றும் ★
படர்பொருள்களுமாய்நின்றவன்தன்னைப்
பங்கயத்தயனவனனைய ★
திடமொழிமறையோர்நாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே ★
கடல்நிறவண்ணன்தன்னைநான்அடியேன்
கண்டுகொண்டுஉய்ந்தொழிந்தேனே. 3

வசையறுகுறளாய்மாவலி[1]வேள்வி
மண்ணளவிட்டவன்தன்னை ★
அசைவறும்அமரரடியிணைவணங்க
அலைகடல்துயின்றஅம்மானை ★
திசைமுகனனையோர்நாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே ★
உயர்மணிமகுடம்சூடிநின்றானைக்
கண்டுகொண்டுஉய்ந்தொழிந்தேனே. 4

1. வேள்வியில் என்று சிலர்.

தீமனத்தரக்கர்திறலழித்தவனே!
என்று சென்றடைந்தவர்தமக்கு ★
தாய்மனத்திரங்கிஅருளினைக்கொடுக்கும்
தயரதன்மதலையை, சயமே ★
தேமலர்ப்பொழில்சூழ்நாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே ★
காமனைப்பயந்தான்தன்னைநான்அடியேன்
கண்டுகொண்டுஉய்ந்தொழிந்தேனே. 5

மல்லைமாமுந்நீரதர்படமலையால்
அணைசெய்துமகிழ்ந்தவன்தன்னை ★
கல்லின்மீதியன்றகடிமதிளிலங்கை
கலங்க ஓர்வாளிதொட்டானை ★
செல்வநான்மறையோர்நாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே ★
அல்லிமாமலராள்தன்னொடும்அடியேன்
கண்டுகொண்டு அல்லல் தீர்ந்தேனே. 6

வெஞ்சினக்களிறும்வில்லொடுமல்லும்
வெகுண்டிறுத்தடர்த்தவன்தன்னை ★
கஞ்சனைக்காய்ந்தகாளையம்மானைக்
கருமுகில்திருநிறத்தவனை ★
செஞ்சொல்நான்மறையோர்நாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே ★
அஞ்சனக்குன்றம்நின்றதொப்பானைக்
கண்டுகொண்டு அல்லல் தீர்ந்தேனே. 7

அன்றியவாணனாயிரம்தோளும்
துணிய அன்றுஆழிதொட்டானை ★
மின்திகழ்குடுமிவேங்கடமலைமேல்
மேவியவேதநல்விளக்கை ★
தென்திசைத்திலதமனையவர்நாங்கைச்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே ★
மன்றதுபொலியமகிழ்ந்துநின்றானை
வணங்கிநான்வாழ்ந்தொழிந்தேனே. 8

களங்கனிவண்ணா! கண்ணனே! என்தன்
கார்முகிலே! எனநினைந்திட்டு ★
உளங்கனிந்திருக்கும்அடியவர்தங்கள்
உள்ளத்துள்ஊறியதேனை ★
தெளிந்தநான்மறையோர்நாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே ★
வளங்கொள்பேரின்பம்மன்னிநின்றானை
வணங்கிநான்வாழ்ந்தொழிந்தேனே. 9

††தேனமர்சோலைநாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே ★
வானவர்கோனைக்கண்டமைசொல்லும்
மங்கையார்வாட்கலிகன்றி ★
ஊனமில்பாடல்ஒன்பதோடொன்றும்
ஒழிவின்றிக்கற்றுவல்லார்கள் ★
மானவெண்குடைக்கீழ்வையகம்ஆண்டு
வானவராகுவர்மகிழ்ந்தே. 10

அடிவரவு:- பேரணிந்து பிறப்பு திட வசை தீமனத்து மல்லை வெஞ்சினம் அன்றிய களங்கனி தேனமர் மாற்றரசர்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

4-ஆந்திருமொழி - மாற்றரசர்

7. திருத்தெற்றியம்பலம்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
(செஞ்சுருட்டிராகம் — ரூபகதாளம்)

††மாற்றரசர்மணிமுடியும்திறலும்தேசும்
மற்றவர்தம்காதலிமார்குழையும்★ தந்தை
கால்தளையும்உடன்கழலவந்துதோன்றிக்
கதநாகம்காத்தளித்தகண்ணர்கண்டீர்★
நூற்றிதழ்கொளரவிந்தம்நுழைந்தபள்ளத்து
இளங்கமுகின்முதுபாளைபகுவாய்நண்டின்★
சேற்றளையில்வெண்முத்தம்சிந்தும் நாங்கூர்த்
திருத்தெற்றியம்பலத்துஎன்செங்கண்மாலே. 1

பொற்றொடித்தோள்மடமகள்தன்வடிவுகொண்ட
பொல்லாதவன்பேய்ச்சிகொங்கைவாங்கி★
பெற்றெடுத்ததாய்போலமடுப்பஆரும்
பேணாநஞ்சுண்டுகந்தபிள்ளைகண்டீர்★
நெல்தொடுத்தமலர்நீலம்நிறைந்தசூழல்
இருஞ்சிறையவண்டொலியும்நெடுங்கணார்தம்★
சிற்றடிமேல்சிலம்பொலியும்மிழற்றும்நாங்கூர்த்
திருத்தெற்றியம்பலத்துஎன்செங்கண்மாலே. 2

படலடைத்தசிறுகுரம்பைநுழைந்துபுக்குப்
பசுவெண்ணெய்பதமாரப்பண்ணைமுற்றும்★
அடலடர்த்தவேற்கணார்தோக்கைபற்றி
அலந்தலைமைசெய்துழலும்ஐயன்கண்டீர்★
மடலெடுத்தநெடுந்தெங்கின்பழங்கள்வீழ
மாங்கனிகள்திரட்டுருட்டாவருநீர்ப்பொன்னி★
திடலெடுத்துமலர்சுமந்துஅங்குஇழியும்நாங்கூர்த்
திருத்தெற்றியம்பலத்துஎன்செங்கண்மாலே. 3

வாராரும்முலைமடவாள்பின்னைக்காகி
வளைமருப்பிற்கடுஞ்சினத்துவன்தாளார்ந்த★
காரார்திண்விடையடர்த்துவதுவையாண்ட
கருமுகில்போல்திருநிறத்துஎன்கண்ணர்கண்டீர்★
ஏராரும்மலர்ப்பொழில்கள்தழுவிளங்கும்
எழில்மதியைக்கால்தொடரவிளங்குசோதி★
சீராரும்மணிமாடம்திகழும்நாங்கூர்த்
திருத்தெற்றியம்பலத்துஎன்செங்கண்மாலே. 4

கலையிலங்கும்அகலல்குல்கமலப்பாவை
கதிர்முத்தவெண்ணகையாள்கருங்கணாய்ச்சி★
முலையிலங்கும்ஒளிமணிப்பூண்வடமும்தேய்ப்ப
மூவாதவரைநெடுந்தோள்மூர்த்திகண்டீர்★
மலையிலங்குநிரைச்சந்திமாடவீதி
ஆடவரைமடமொழியார்முகத்து★ இரண்டு
சிலைவிலங்கிமனஞ்சிறைகொண்டிருக்கும்நாங்கூர்த்
திருத்தெற்றியம்பலத்துஎன்செங்கண்மாலே. 5

தான்போலும்[1]என்றெழுந்தான்தரணியாளன்
அதுகண்டுதரித்திருப்பான் அரக்கர்தங்கள்★
கோன்போலும்[1]என்றெழுந்தான், குன்றமன்ன
இருபதுதோளுடன்துணித்தஒருவன்கண்டீர்★
மான்போலும்மென்னோக்கின்செய்யவாயார்
மரகதம்போல்மடக்கிளியைக்கைமேற்கொண்டு★
தேன்போலும்மென்மழலைபயிற்றும்நாங்கூர்த்
திருத்தெற்றியம்பலத்துஎன்செங்கண்மாலே. 6

பொங்கிலங்குபுரிநூலும்தோலும்தாழப்
பொல்லாதகுறளுருவாய்ப்பொருந்தாவாணன்★
மங்கலம்சேர்மறைவேள்வியதனுள்புக்கு
மண்ணகலம்குறையிரந்தமைந்தன்கண்டீர்★
கொங்கலர்ந்தமலர்க்குழலார்கொங்கைதோய்ந்த
குங்குமத்தின்குழம்பளைந்தகோலந்தன்னால்★
செங்கலங்கல்வெண்மணல்மேல்தவழும்நாங்கூர்த்
திருத்தெற்றியம்பலத்துஎன்செங்கண்மாலே. 7

சிலம்பினிடைச்சிறுபரல்போல்பெரியமேரு
திருக்குளம்பில்கணகணப்பத் திருவாகாரம்
குலுங்க★ நிலமடந்தைதனைஇடந்துபுல்கிக்
கோட்டிடைவைத்தருளியஎங்கோமான்கண்டீர்★
இலங்கிய நான்மறையனைத்தும்அங்கமாறும்
ஏழிசையும்கேள்விகளும்எண்திக்கெங்கும்★
சிலம்பியநற்பெருஞ்செல்வம்திகழும்நாங்கூர்த்
திருத்தெற்றியம்பலத்துஎன்செங்கண்மாலே. 8

1. என்றெழுந்தான் என்று சிலர்.

ஏழுலகும்தாழ்வரையும்[1]எங்கும்மூடி
எண்திசையும்மண்டலமும்மண்டி★ அண்டம்
மோழையெழுந்து ஆழிமிகும் ஊழிவெள்ளம்
முன்னகட்டிலொடுக்கிய எம்மூர்த்திகண்டீர்★
ஊழிதொறும் ஊழிதொறுமுயர்ந்தசெல்வத்து
ஓங்கியநான்மறையனைத்தும் தாங்குநாவர்★
சேமுயர்ந்தமணிமாடம்திகழும்நாங்கூர்த்
திருத்தெற்றியம்பலத்துஎன்செங்கண்மாலே. 9

††சீரணிந்தமணிமாடம்திகழும்நாங்கூர்த்
திருத்தெற்றியம்பலத்துஎன்செங்கண்மாலை★
கூரணிந்தவேல்வலவன்ஆலிநாடன்
கொடிமாடமங்கையர்கோன்குறையலாளி★
பாரணிந்ததொல்புகழான்கலியன்சொன்ன
பாமாலைஇவையைந்துமைந்தும்வல்லார்★
சீரணிந்தஉலகத்துமன்னராகிச்
சேண்விசும்பில்வானவராய்த்திகழ்வர்தாமே. 10

அடிவரவு:- மாற்றரசர் பொற்றொடி படல் வாராரும் கலை தான் பொங்கு சிலம்பின் ஏழுலகும் சீரணிந்த தூம்பு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. எங்குமோடி என்றும் கூறுவர்.

5-ஆந்திருமொழி - தூம்புடை

8. திருமணிக்கூடம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பிலஹரிராகம் - ஆதிதாளம்)

††தூம்புடைப்[1]பனைக்கைவேழம் துயர்கெடுத்தருளி★ மன்னு
காம்புடைக்குன்றமேந்திக் கடுமழைகாத்தஎந்தை★
பூம்புனற்பொன்னி[2]முற்றும்புகுந்து பொன்வரண்ட★ எங்கும்
தேம்பொழில்கமழும்நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. 1

கவ்வைவாளெயிற்றுவன்பேய்க் கதிர்முலைசுவைத்து★ இலங்கை
[3]வவ்வியஇடும்பைகூரக் கடுங்கணைதுரந்தஎந்தை★
கொவ்வைவாய்மகளிர்கொங்கைக் குங்குமம்கழுவிப் போந்த★
தெய்வநீர்கமழும்நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. 2

மாத்தொழில்மடங்கச்செற்று மருதிறநடந்து★ வன்தாள்
சேத்தொழில்சிதைத்துப் பின்னைசெவ்வித்தோள் புணர்ந்தஎந்தை★
நாத்தொழில்மறைவல்லார்கள் நயந்துஅறம்பயந்த★ வண்கைத்
தீத்தொழில்பயிலும்நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. 3

தாங்கருஞ்சினத்துவன்தாள் தடக்கைம்மாமருப்புவாங்கி★
பூங்குருந்தொசித்துப்புள்வாய்பிளந்து எருதடர்த்தஎந்தை★
மாங்கனிநுகர்ந்தமந்தி வந்துவண்டிரிய★ வாழைத்
தீங்கனிநுகரும்நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. 4

கருமகளிலங்கையாட்டி பிலங்கொள்வாய்திறந்து★ தன்மேல்
வருமவள்செவியும்மூக்கும் வாளினால்தடிந்தஎந்தை★
பெருமகள்பேதைமங்கைதன்னொடும் பிரிவிலாத★
திருமகள்மருவும்நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. 5

கெண்டையும்குறளும்புள்ளும் கேழலும்அரியும்மாவும்★
அண்டமும்சுடரும்அல்லாவாற்றலும்ஆயஎந்தை★
ஒண்திறல்தென்னனோடவடவரசோட்டம்கண்ட★
திண்டிறலாளர்நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. 6

குன்றமும்வானும்மண்ணும் குளிர்புனல்திங்களோடு★
நின்றவெஞ்சுடரும் அல்லாநிலைகளும்ஆயஎந்தை★
மன்றவும்வயலும்காவும் மாடமும்மணங்கொண்டு★ எங்கும்
தென்றல்வந்துலவும்நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. 7

1. பணைக்கை என்பதும் பாடம்.
2. முற்றம் என்பதும் பாடம்.
3. வவ்வியவிடும்பைதீர என்பதும் பாடம்.

சங்கையும்துணிவும்பொய்யும்மெய்யும் இத்தரணி யோம்பும்★
பொங்கியமுகிலும் அல்லாப்பொருள்களும்ஆயஎந்தை★
பங்கயமுகுத்ததேறல்பருகியவாளைபாய★
செங்கயலுகளும்நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. 8

பாவமும்அறமும்வீடும் இன்பமும்துன்பந்தானும்★
கோவமும்அருளும் அல்லாக்குணங்களும்ஆயஎந்தை★
மூவரில்எங்கள்மூர்த்தி இவனெனமுனிவரோடு★
தேவர்வந்திறைஞ்சும்நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. 9

††திங்கள்தோய்மாடநாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானை★
மங்கையர்தலைவன் வண்தார்க்கலியன்வாயொலிகள் வல்லார்★
பொங்குநீருலகமாண்டு பொன்னுலகாண்டு★ பின்னும்
வெங்கதிர்ப்பரிதிவட்டத்தூடுபோய் விளங்குவாரே. 10

அடிவரவு:- தூம்பு கவ்வை மாத்தொழில் தாங்கரும் கருமகள் கெண்டை குன்ற
சங்கை பாவம் திங்கள் தாவளந்து.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

6-ஆந்திருமொழி - தாவளந்து

9. திருக்காவளம்பாடி

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
(மத்யமாவதிராகம் — ரூபகதாளம்)

††தாவளந்துஉலகமுற்றும் தடமலர்ப்பொய்கைபுக்கு★
நாவளம்நவின்றங்கேத்த நாகத்தின்நடுக்கம்தீர்த்தாய்!★
மாவளம்பெருகி மன்னுமறையவர்வாழும்நாங்கை★
காவளம்பாடிமேய கண்ணனே! களைகண்நீயே. 1

மண்ணிடந்துஏனமாகி மாவலிவலிதொலைப்பான்★
விண்ணவர்வேண்டச்சென்று வேள்வியில் குறையிரந்தாய்!★
துண்ணெனமாற்றார்தம்மைத் தொலைத்தவர் நாங்கைமேய★
கண்ணனே! காவளந்தண்பாடியாய்! களைகண்நீயே. 2

உருத்தெழுவாலிமார்வில் ஒருகணை உருவவோட்டி★
கருத்துடைத்தம்பிக்கு இன்பக்கதிர்முடியரசு அளித்தாய்!★
பருத்தெழுபலவும்மாவும் பழம்விழுந்தொழுகும்நாங்கை★
கருத்தனே! காவளந்தண்பாடியாய்! களைகண்நீயே. 3

முனைமுகத்துஅரக்கன்மாள முடிகள்பத்தறுத்துவீழ்த்து★ ஆங்கு
அனையவற்கிளையவற்கே அரசளித்தருளினானே!★
சுனைகளில்கயல்கள்பாயச் சுரும்புதேன்நுகரும்நாங்கை★
கனைகழல்காவளந்தண்பாடியாய்! களைகண்நீயே. 4

படவரவுச்சிதன்மேல் பாய்ந்துபல்நடங்கள்செய்து★
மடவரல்மங்கைதன்னை மார்வகத்துஇருத்தினானே!★
தடவரைதங்குமாடத் தகுபுகழ்நாங்கைமேய★
கடவுளே! காவளந்தண்பாடியாய்! களைகண்நீயே. 5

மல்லரையட்டுமாளக் கஞ்சனைமலைந்துகொன்று★
பல்லரசுஅவிந்துவீழப் பாரதப்போர்முடித்தாய்!★
நல்லரண்காவின்நீழல் நறைகமழ்நாங்கைமேய★
கல்லரண்காவளந்தண்பாடியாய்! களைகண்நீயே. 6

மூத்தவற்குஅரசுவேண்டி முன்புதூதெழுந்தருளி★
மாத்தமர்பாகன்வீழ மதகரிமருப்புஒசித்தாய்!★
பூத்தமர்சோலையோங்கிப் புனல்பரந்தொழுகும்நாங்கை★
காத்தனே! காவளந்தண்பாடியாய்! களைகண்நீயே. 7

ஏவிளங்கன்னிக்காகி இமையவர்கோனைச்செற்று★
காவளம்கடிதிறுத்துக் கற்பகம்கொண்டுபோந்தாய்!★
பூவளம்பொழில்கள்சூழ்ந்த புரந்தரன்செய்தநாங்கை★
காவளம்பாடிமேய கண்ணனே! களைகண்நீயே. 8

சந்தமாய்ச்சமயமாகிச் சமயவைம்பூதமாகி★
அந்தமாய்ஆதியாகி அருமறையவையும் ஆனாய்!★
மந்தமார்பொழில்கள்தோறும் மடமயிலாலும்நாங்கை★
கந்தமார்காவளந்தண்பாடியாய்! களைகண்நீயே. 9

††மாவளம்பெருகி மன்னுமறையவர்வாழும்நாங்கை★
காவளம்பாடிமேயகண்ணனைக்கலியன்சொன்ன★
பாவளம்பத்தும்வல்லார் பார்மிசைஅரசராகி★
கோவிளமன்னர்தாழக் குடைநிழல்பொலிவர்தாமே. 10

அடிவரவு:- தாவளந்து மண் உருத்து முனை படம் மல்லரை மூத்தவற்கு ஏவிள சந்தம் மாவளம் கண்ணார்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

7-ஆந்திருமொழி - கண்ணார்கடல்

10. திருவெள்ளக்குளம்

கலிவிருத்தம்

(தேசியராகம் — ஆதிதாளம்)

††கண்ணார்கடல்போல் திருமேனிகரியாய்!★
நண்ணார்முனை வென்றிகொள்வார் மன்னுநாங்கூர்★
திண்ணார்மதிள்சூழ் திருவெள்ளக்குளத்துள்
அண்ணா!★ அடியேனிடரைக்களையாயே. 1

கொந்தார்துளவமலர்கொண்டு அணிவானே!★
நந்தாதபெரும்புகழ் வேதியர்நாங்கூர்★
செந்தாமரைநீர்த் திருவெள்ளக்குளத்துள்
எந்தாய்!★ அடியேனிடரைக்களையாயே. 2

குன்றால்குளிர்மாரி தடுத்துஉகந்தானே!★
நன்றாயபெரும்புகழ் வேதியர்நாங்கூர்★
சென்றார்வணங்கும் திருவெள்ளக்குளத்துள்
நின்றாய்!★ நெடியாய்! அடியேனிடர்நீக்கே. 3

கானார்கரிகொம்பது ஒசித்தகளிறே!★
நானாவகைநல்லவர் மன்னியநாங்கூர்★
தேனார்பொழில்சூழ் திருவெள்ளக்குளத்து
ளானாய்!★ அடியேனுக்கு அருள்புரியாயே. 4

††வேடார்திருவேங்கடம் மேயவிளக்கே!★
நாடார்புகழ்வேதியர் மன்னியநாங்கூர்★
சேடார்பொழில்சூழ் திருவெள்ளக்குளத்தாய்!★
பாடாவருவேன் வினையாயினபாற்றே. 5

கல்லால்கடலை அணைகட்டிஉகந்தாய்!★
நல்லார்பலர் வேதியர்மன்னியநாங்கூர்★
செல்வா! திருவெள்ளக்குளத்துஉறைவானே!★
எல்லாவிடரும் கெடுமாறு அருளாயே. 6

கோலால்நிரைமேய்த்த எங்கோவலர்கோவே!★
நாலாகியவேதியர் மன்னியநாங்கூர்★
சேலார்வயல்சூழ் திருவெள்ளக்குளத்துள்
மாலே!★ எனவல்வினை தீர்த்தருளாயே. 7

வாராகமதாகி இம்மண்ணை இடந்தாய்!★
நாராயணனே! நல்லவேதியர்நாங்கூர்★
சீரார்பொழில்சூழ் திருவெள்ளக்குளத்துள்
ஆராவமுதே!★ அடியேற்கு அருளாயே. 8

பூவார்திருமாமகள் புல்கியமார்பா!★
நாவார்புகழ் வேதியர்மன்னியநாங்கூர்★
தேவா! திருவெள்ளக்குளத்துஉறைவானே!★
ஆவா! அடியான் இவனென்றுஅருளாயே. 9

††நல்லன்புடை வேதியர்மன்னியநாங்கூர்★
செல்வன் திருவெள்ளக்குளத்துஉறைவானை★
கல்லின்மலிதோள் கலியன்சொன்னமாலை★
வல்லரெனவல்லவர் வானவர்தாமே. 10

அடிவரவு:- கண்ணார் கொந்து குன்றால் கான் வேடு கல்லால் கோலால் வாராகம பூவார் நல்லன்பு கவளயானை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

8-ஆந்திருமொழி - கவளயானை

11. திருப்பார்த்தன்பள்ளி

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(தந்யாசிராகம் — அடதாளம்)

††கவளயானைக்கொம்பொசித்த கண்ணனென்றும்★ காமருசீர்
குவளைமேகமன்னமேனிகொண்டகோன் என்னானை யென்றும்★
தவளமாடநீடுநாங்கைத் தாமரையாள்கேள்வனென்றும்★
பவளவாயாள்என்மடந்தை பார்த்தன்பள்ளி பாடுவாளே. 1

கஞ்சன்விட்டவெஞ்சினத்த களிறடர்த்தகாளையென்றும்★
வஞ்சமேவிவந்தபேயின் உயிரையுண்டமாயனென்றும்★
செஞ்சொலாளர்நீடுநாங்கைத் தேவதேவனென்றென்றோதி★
பஞ்சியன்னமெல்லடியாள் பார்த்தன்பள்ளிபாடுவாளே. 2

அண்டர்கோன்என்னானையென்றும் ஆயர்மாதர்கொங்கைபுல்கு
செண்டனென்றும்★ நான்மறைகள்தேடியோடும் செல்வனென்றும்★
வண்டுலவுபொழில்கொள்நாங்கை மன்னுமாயனென்றென்றோதி★
பண்டுபோலன்றுஎன்மடந்தை பார்த்தன்பள்ளிபாடுவாளே. 3

கொல்லையானாள்பரிசழிந்தாள் கோல்வளையார்தம் முகப்பே★
மல்லைமுந்நீர்தட்டிலங்கை கட்டழித்தமாயனென்றும்★
செல்வம்மல்குமறையோர்நாங்கைத் தேவதேவனென்றென்றோதி★
பல்வளையாள்என்மடந்தை பார்த்தன்பள்ளிபாடுவாளே. 4

அரக்கராவிமாளஅன்று ஆழ்கடல்சூழிலங்கைசெற்ற★
குரக்கரசனென்றும் கோலவில்லியென்றும்★ மாமதியை
நெருக்குமாடநீடுநாங்கை [1]நின்மலன்தானென்றென்றோதி★
பரக்கழிந்தாள்என்மடந்தை பார்த்தன்பள்ளிபாடுவாளே. 5

ஞாலமுற்றும்உண்டுமிழ்ந்த நாதனென்றும்★ நானிலம்சூழ்
வேலையன்னகோலமேனி வண்ணனென்றும்★ மேலெழுந்து
சேலுகளும்வயல்கொள்நாங்கைத் தேவதேவனென்றென்றோதி★
பாலின்நல்லமென்மொழியாள் பார்த்தன்பள்ளிபாடுவாளே. 6

நாடிஎந்தன்உள்ளம்கொண்ட நாதனென்றும்★ நான்மறைகள்
தேடிஎன்றும்காணமாட்டாச் செல்வனென்றும்★ சிறைகொள்வண்டு
சேடுலவுபொழில்கொள்நாங்கைத் தேவதேவனென்றென்றோதி★
பாடகம்சேர்மெல்லடியாள் பார்த்தன்பள்ளிபாடுவாளே. 7

---

1. நின்மலனென்றென்று என்பதும் பாடம்.

உலகமேத்தும்ஒருவனென்றும் ஒண்சுடரோடு உம்பரெய்தா★
நிலவும்ஆழிப்படையனென்றும் நேசனென்றும்★ தென்திசைக்கு
திலதமன்னமறையோர்நாங்கைத் தேவதேவனென்றென்றோதி★
பலருமேசஎன்மடந்தை பார்த்தன்பள்ளிபாடுவாளே. 8

கண்ணனென்றும் வானவர்கள்காதலித்துமலர்கள்தூவும்★
எண்ணனென்றும் இன்பனென்றும்ஏழுலகுக்காதிஎன்றும்★
திண்ணமாடநீடுநாங்கைத் தேவதேவனென்றென்றோதி★
பண்ணினன்னமென்மொழியாள் பார்த்தன்பள்ளிபாடுவாளே. 9

††பாருள்நல்லமறையோர்நாங்கைப் பார்த்தன்பள்ச்செங்கண்மாலை★
வார்கொள்நல்லமுலைமடவாள்பாடலைத் தாய்மொழிந்தமாற்றம்★
கூர்கொள்நல்லவேல்கலியன் கூறுதமிழ்பத்தும்வல்லார்★
ஏர்கொள்நல்லவைகுந்தத்துள் இன்பம்நாளும் எய்துவாரே. 10

அடிவரவு:- கவளம் கஞ்சன் அண்டர் கொல்லை அரக்கர் ஞாலம் நாடி உலகம் கண்ணன் பாருள் நும்மை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

9-ஆந்திருமொழி - நும்மைத்தொழுதோம்

திருவிந்தளூர்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(தோடிராகம் — ரூபகதாளம்)

††நும்மைத்தொழுதோம் நுந்தம்பணிசெய்திருக்கும் நும்மடியோம்★
இம்மைக்குஇன்பம்பெற்றோம் எந்தாய்! இந்தளூரீரே!★
எம்மைக்கடிதாக்கருமம்அருளி ஆவா! என்றிரங்கி★
நம்மைஒருகால்காட்டிநடந்தால் நாங்கள்உய்யோமே? 1

††சிந்தைதன்னுள் நீங்காதிருந்ததிருவே! மருவினிய
மைந்தா!★ அந்தணாலிமாலே! சோலைமழகளிறே!★
நந்தாவிளக்கின்சுடரே! நறையூர்நின்றநம்பீ!★ என்
எந்தாய்! இந்தளூராய்! அடியேற்குஇறையும் இரங்காயே.. 2

பேசுகின்றதுஇதுவே வையம்ஈரடியாலளந்து★
மூசிவண்டுமுரலும் கண்ணிமுடியீர்!★ உம்மைக்காணும்
ஆசையென்னும்கடலில்வீழ்ந்து இங்கு அயர்த்தோம்★ அயலாரும்
ஏதுகின்றதுஇதுவேகாணும் இந்தளூரீரே! 3

ஆசைவழுவாதேத்தும் எமக்கிங்கிழுக்காய்த்து★ அடியோர்க்கு
தேசமறிய உமக்கே ஆளாய்த்திரிகின்றோமுக்கு★
காசினொளியில்திகழும்வண்ணம், காட்டீர் எம்பெருமான்!★
வாசிவல்லீர்! இந்தளூரீர்! வாழ்ந்தேபோம்நீரே! 4

தீஎம்பெருமான்நீர்எம்பெருமான் திசையும்இருநிலனு
மாய்★ எம்பெருமானாகிநின்றால் அடியோம்காணோமால்★
தாயெம்பெருமான் தந்தைதந்தையாவீர்★ அடியோமுக்
கேஎம்பெருமானல்லீரோ? நீர்இந்தளூரீரே! 5

சொல்லாதொழியகில்லேன் அறிந்தசொல்லில்★ [1]நும்மடியார்
எல்லாரோடும்ஒக்க எண்ணியிருத்தீர் அடியேனை★
நல்லார்அறிவீர்தீயார்அறிவீர் நமக்குஇவ் [2]வுலகத்தில்★
எல்லாம்அறிவீர் ஈதேஅறியீர்இந்தளூரீரே! 6

மாட்டீரானீர்பணி நீர் கொள்ள எம்மைப் பணியறியா
வீட்டீர்★இதனைவேறே சொன்னோம் இந்தளூரீரே!★
காட்டீரானீர் நுந்தமடிக்கள் காட்டில்★உமக்கு இந்த
நாட்டே வந்து தொண்டரான நாங்கள் உய்யோமே? 7

1. உம்மடியார் எனவும் ஓதுவர்.
2. உலகத்து என்றோதுவர்.

முன்னைவண்ணம்பாலின்வண்ணம் முழுதும்நிலைநின்ற★
பின்னைவண்ணம்கொண்டல்வண்ணம் வண்ணம் எண்ணுங்கால்★
பொன்னின்வண்ணம்மணியின்வண்ணம் புரையும் திருமேனி★
இன்னவண்ணமென்றுகாட்டீர் இந்தளூரீரே! 8

எந்தைதந்தை [1]தம்மானென்றென்று எமரேழேழளவும்★
வந்துநின்றதொண்டரோர்க்கே வாசிவல்லீரால்★
சிந்தைதன்னுள்முந்திநிற்றிர் சிறிதும்திருமேனி★
இந்தவண்ணமென்றுகாட்டீர் இந்தளூரீரே! 9

††ஏரார்பொழில்சூழ் இந்தளூரில்எந்தைபெருமானை★
காரார்புறவின்மங்கைவேந்தன் கலியனொலிசெய்த★
சீராரின்சொல்மாலை கற்றுத்திரிவார்உலகத்தில்★
ஆராரவரேஅமரர்க்குஎன்றும் அமரராவாரே. 10

அடிவரவு:- நும்மை சிந்தை பேசுகின்றது ஆசை தீ சொல்லாது மாட்டீர் முன்னை எந்தை ஏரார் ஆய்ச்சியர்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. தம்மானென்றெமரேழளவும் என்றும் பாடம்.

10-ஆந்திருமொழி - ஆய்ச்சியர்

திருவெள்ளியங்குடி

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(மோஹநராகம் — அடதாளம்)

††ஆய்ச்சியரழைப்பவெண்ணெயுண்டுஒருகால்
ஆலிலைவளர்ந்தஎம்பெருமான் ★
பேய்ச்சியைமுலையுண்டுஇணைமருதிறுத்துப்
பெருநிலம்அளந்தவன்கோயில் ★
காய்த்தநீள்கமுகும்கதலியும்தெங்கும்
எங்கும்மாம்பொழில்களின்நடுவே ★
வாய்த்தநீர்பாயும்மண்ணியின்தென்பால்
திருவெள்ளியங்குடியதுவே. 1

ஆநிரைமேய்த்துஅன்றுஅலைகடலடைத்திட்டு
அரக்கர்தம்சிரங்களையுருட்டி ★
கார்நிறைமேகம்கலந்ததோருருவக்
கண்ணனார்கருதியகோயில் ★
பூநிரைச்செருந்திபுன்னைமுத்தரும்பிப்
பொதும்பிடைவரிவண்டுமிண்டி ★
தேனிரைத்துண்டுஅங்குஇன்னிசைமுரலும்
திருவெள்ளியங்குடியதுவே. 2

கடுவிடமுடையகாளியன்தடத்தைக்
கலக்கிமுன்அலக்கழித்து ★ அவன்தன்
படமிறப்பாய்ந்துபல்மணிசிந்தப்
பல்நடம்பயின்றவன்கோயில் ★
படவரவல்குல்பாவைநல்லார்கள்
பயிற்றியநாடகத்தொலிபோய் ★
அடைபுடைதழுவிஅண்டம்நின்றதிரும்
திருவெள்ளியங்குடியதுவே. 3

கறவைமுன்காத்துக்கஞ்சனைக்காய்ந்த
காளமேகத்திருவுருவன் ★
பறவைமுன்னுயர்த்துப்பாற்கடல்துயின்ற
பரமனார்பள்ளிகொள்கோயில் ★
துறைதுறைதோறும்பொன்மணிசிதறும்
தொகுதிரைமண்ணியின்தென்பால் ★
செறிமணிமாடக்கொடிகதிரணவும்
திருவெள்ளியங்குடியதுவே. 4

பாரினையுண்டுபாரினையுமிழ்ந்து
பாரதம்கையெறிந்து★ ஒருகால்
தேரினையூர்ந்துதேரினைத்துரந்த
செங்கண்மால்சென்றுறைகோயில்★
ஏர்நிரைவயலுள்வாளைகள்மறுகி
எமக்கிடமன்று இதென்றெண்ணி★
சீர்மலிபொய்கைசென்றணைகின்ற
திருவெள்ளியங்குடியதுவே. 5

காற்றிடைப்பூளைகரந்தெனஅரந்தையுறக்
கடலரக்கர்தம்சேனை★
கூற்றிடைச்செல்லக்கொடுங்கணைதுரந்த
கோலவில்லிராமன்தன்கோயில்★
ஊற்றிடைநின்றவாழையின்கனிகள்
ஊழ்த்துவீழ்ந்தனஉண்டுமண்டி★
சேற்றிடைக்கயல்களுகள்திகழ்வயல்சூழ்
திருவெள்ளியங்குடியதுவே. 6

ஒள்ளியகருமம்செய்வனென்[1]றுணர்ந்த
மாவலிவேள்வியில்புக்கு★
தெள்ளியகுறளாய்மூவடிகொண்டு
திக்குறவளர்ந்தவன்கோயில்★
அள்ளியம்பொழில்வாய்இருந்துவாழ்குயில்கள்
அரியரியென்றவையழைப்ப★
வெள்ளியார்வணங்கவிரைந்துஅருள்செய்வான்
திருவெள்ளியங்குடியதுவே. 7

முடியுடைஅமரர்க்குஇடர்செய்யும்
அசுரர்தம்பெருமானை★ அன்றுஅரியாய்
மடியிடைவைத்துமார்வைமுன்கீண்ட
மாயனார்மன்னியகோயில்★
படியிடைமாடத்தடியிடைத்தூணில்
பதித்தபன்மணிகளினொளியால்★
விடிபகலிரவென்றறிவரிதாய
திருவெள்ளியங்குடியதுவே. 8

---

1. உணர்ந்து என்பதும் பாடம்.

குடிகுடியாகக்கூடிநின்றுஅமரர்
குணங்களேபிதற்றிநின்றேத்த★
அடியவர்க்குஅருளிஅரவணைத்துயின்ற
ஆழியான்அமர்ந்துறைகோயில்★
கடியுடைக்கமலம் அடியிடைமலரக்
கரும்பொடுபெருஞ்செந்நெல்அசைய★
வடிவுடைஅன்னம் பெடையொடும்சேரும்
வயல்வெள்ளியங்குடியதுவே. 9

††பண்டுமுன்ஏனமாகி அன்றுஒருகால்
பாரிடந்துஎயிற்றினில்கொண்டு★
தெண்திரைவருடப்பாற்கடல்துயின்ற
திருவெள்ளியங்குடியானை★
வண்டறைசோலைமங்கையர்தலைவன்
மானவேற்கலியன்வாயொலிகள்★
கொண்டிவைபாடும் தவமுடையார்கள்
ஆள்வர்இக்குரைகடலுலகே. 10

அடிவரவு:- ஆய்ச்சியர் ஆநிரை கடு கறவை பாரினை காற்று ஒள்ளிய முடி குடி பண்டு அறிவது.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஐந்தாம்பத்து

1-ஆந்திருமொழி - அறிவதரியான்

திருப்புள்ளம்பூதங்குடி

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பந்துவராளிராகம் — ரூபகதாளம்)

††அறிவதரியான் அனைத்துலகுமுடையான் என்னையாளுடையான்★
[1]குறியமாணியுருவாய கூத்தன்மன்னியமருமிடம்★
நறியமலர்மேல்சுரும்பார்க்க எழிலார்மஞ்ஞைநடமாட★
பொறிகொள்சிறைவண்டு இசைபாடும் புள்ளம்பூதங்குடி தானே. 1

கள்ளக்குறளாய்மாவலியைவஞ்சித்து உலகம்கைப்படுத்து★
பொள்ளைக்கரத்தபோதகத்தின் துன்பம்தவிர்த்த புனிதனிடம்★
பள்ளச்செறுவில்கயலுகளப் பழனக்கழனியதனுள்போய்★
புள்ளுப்பிள்ளைக்கிரைதேடும் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. 2

மேவாஅரக்கர்தென்னிலங்கை வேந்தன்வீயச்சரம்துரந்து★
மாவாய்பிளந்துமல்லடர்த்து மருதம்சாய்த்தமாலதிடம்★
காவார்தெங்கின்பழம்வீழக் கயல்கள்பாயக்குருகிரியும்★
பூவார்கழனிஎழிலாரும் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. 3

வெற்பால்மாரிபழுதாக்கி விறல்வாளரக்கர்தலைவன்தன்★
வற்பார்திரள்தோள்ஐந்நான்கும் துணித்தவல்வில் இராமனிடம்★
கற்பார்புரிசைசெய்குன்றம் கவினார்கூடம்மாளிகைகள்★
பொற்பார்மாடம்எழிலாரும் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. 4

மையார்தடங்கண்கருங்கூந்தல் ஆய்ச்சிமறையவைத்த தயிர்★
நெய்யார்பாலோடுஅமுதுசெய்த நேமியங்கைமாயனிடம்★
செய்யார்ஆரல்இரைகருதிச் செங்கால்நாரை சென்றணையும்★
பொய்யாநாவின்மறையாளர் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. 5

மின்னினன்னநுண்மருங்குல் வேயேய்தடந்தோள் மெல்லியற்கா★
மன்னுசினத்தமழவிடைகள் ஏழ்அன்றடர்த்தமாலதிடம்★
மன்னுமுதுநீரரவிந்தமலர்மேல் வரிவண்டிசைபாட★
புன்னைபொன்னேய்தாதுதிர்க்கும் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. 6

குடையாவிலங்கல்கொண்டேந்திமாரிபழுதாநிரைகாத்து★
சடையான்ஓடஅடல்வாணன் தடந்தோள்துணித்த தலைவனிடம்★
குடியாவண்டுகள்ளுண்ணக் கோலநீலம்மட்டுகுக்கும்★
புடையார்கழனிஎழிலாரும் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. 7

1. குறியமாணுருவாகிய என்றும் பாடம்.

கறையார்நெடுவேல்மறமன்னர்வீய விசயன்தேர்கடவி★
இறையான்கையில்நிறையாத முண்டம்நிறைத்தஎந்தையிடம்★
மறையால்முத்தீயவைவளர்க்கும் மன்னுபுகழால்வண்மையால்★
பொறையால்மிக்க அந்தணர்வாழ் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. 8

துன்னிமண்ணும்விண்ணாடும்தோன்றாது இருளாய்மூடியநாள்★
அன்னமாகிஅருமறைகள் அருளிச்செய்த அமலனிடம்★
மின்னுசோதிநவமணியும் வேயின்முத்தும்சாமரையும்★
பொன்னும்பொன்னிகொணர்ந்தலைக்கும் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. 9

††கற்றாமறித்துக்காளியன்தன் சென்னிநடுங்கநடம்பயின்ற★
பொற்றாமரையாள்தன்கேள்வன் புள்ளம்பூதங்குடிதன்மேல்★
கற்றார்பரவும் மங்கையர்கோன் காரார்புயற்கைக்கலிகன்றி★
சொல்தான்ஈரைந்திவைபாடச் சோரநில்லா [1]துயர்தாமே. 10

அடிவரவு:- அறிவது கள்ளம் மேவா வெற்பால் மையார் மின்னின் குடை கறை துன்னி கற்றா தாம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. துயர்தானே. என்பதும் பாடம்.

2-ஆந்திருமொழி - தாந்தம்

திருக்கூடலூர்

கலிவிருத்தம்

(அபரூபராகம் — ஆதிதாளம்)

††தாம்தம்பெருமையறியார்★ தூது
வேந்தர்க்காய வேந்தரூர்போல்★
காந்தள்விரல் மென்கலைநன்மடவார்★
கூந்தல்கமழும் கூடலூரே. 1

செறுந்திண்திமிலேறுடைய★ பின்னை
பெறுந்தண்கோலம் பெற்றாரூர்போல்★
நறுந்தண்தீந்தேன் உண்டவண்டு★
குறிஞ்சிபாடும் கூடலூரே. 2

பிள்ளையுருவாய்த் தயிருண்டு★ அடியே
னுள்ளம்புகுந்த ஒருவரூர்போல்★
கள்ளநாரை வயலுள்★ கயல்மீன்
கொள்ளைகொள்ளும் கூடலூரே. 3

கூற்றேருருவின் குறளாய்★ நிலம்நீர்
ஏற்றான் எந்தைபெருமானூர்போல்★
சேற்றேருழவர் கோதைப்போதூண்★
கோல்தேன்முரலும் கூடலூரே. 4

தொண்டர்பரவச் சுடர்சென்றணவ★
அண்டத்துஅமரும் அடிகளூர்போல்★
வண்டலலையுள் கெண்டைமிளிர★
கொண்டல்அதிரும் கூடலூரே. 5

தக்கன்வேள்வி தகர்த்ததலைவன்★
துக்கம்துடைத்த துணைவரூர்போல்★
எக்கலிடு நுண்மணல்மேல்★ எங்கும்
கொக்கின்பழம்வீழ் கூடலூரே. 6

கருந்தண்கடலும் மலையும்உலகும்★
அருந்தும்அடிகள் அமரும்ஊர்போல்★
பெருந்தண்முல்லைப் பிள்ளையோடி★
குருந்தம்தழுவும் கூடலூரே. 7

கலைவாழ்பிணையோடு அணையும்★ திருநீர்
மலைவாழ்எந்தை மருவும்ஊர்போல்★
இலைதாழ்தெங்கின் மேல்நின்று★ இளநீர்க்
குலைதாழ்கிடங்கின் கூடலூரே. 8

பெருகுகாதல் அடியேனுள்ளம்★
உருகப்புகுந்த ஒருவரூர்போல்★
அருகு கைதைமலர★ கெண்டை
குருகென்றஞ்சும் கூடலூரே. 9

††காவிப்பெருநீர்வண்ணன்★ கண்ணன்
மேவித்திகழும் கூடலூர்மேல்★
கோவைத்தமிழால் கலியன்சொன்ன★
பாவைப்பாடப் பாவம்போமே. 10

அடிவரவு:- தாம் செறும் பிள்ளை கூற்றோர் தொண்டர் தக்கன் கருந்தண் கலை பெருகு காவி வென்றி.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

3-ஆந்திருமொழி - வென்றி

திருவெள்ளறை

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
(சங்கராபரணராகம் — ஆதிதாளம்)

††வென்றிமாமழுவேந்தி முன்மண்மிசைமன்னரை மூவெழுகால்
கொன்றதேவ!★ நின்குரைகழல்தொழுவது ஓர்வகை எனக்கருள்புரியே★
மன்றில்மாம்பொழில்நுழைதந்துமல்லிகைமௌவலின் போதுஅலர்த்தி★
தென்றல்மாமணம்கமழ்தரவரு திருவெள்ளறை நின்றானே! 1

வசையில்நான்மறைகெடுத்த அம்மலரயற்குஅருளி, முன்பரிமுகமாய்★
இசைகொள்வேதநூலென்றிவைபயந்தவனே! எனக்கு அருள்புரியே★
உயர்கொள்மாதவிப்போதொடுலாவிய மாருதம்வீதியின் வாய்★
திசையெல்லாம்கமழும்பொழில்சூழ் திருவெள்ளறை நின்றானே! 2

வெய்யனாய்உலகேழுடன்நலிந்தவன் உடலகம்இருபிளவா★
கையில்நீளுகிர்ப்படையதுவாய்த்தவனே! எனக்குஅருள்புரியே★
மையினார்தருவராலினம்பாய வண்தடத்திடைக் கமலங்கள்★
தெய்வநாறும்ஒண்பொய்கைகள்சூழ் திருவெள்ளறை நின்றானே! 3

வாம்பரியுகமன்னர்தம்உயிர்செக ஐவர்கட்குஅரசளித்த★
காம்பினார்திருவேங்கடப்பொருப்ப! நின்காதலைஅருள் எனக்கு★
மாம்பொழில்தளிர்கோதியமடக்குயில் வாயது துவர்ப்பெய்த★
தீம்பலங்கனித்தேனதுநுகர் திருவெள்ளறை நின்றானே! 4

மானவேலொண்கண்மடவரல் மண்மகள்அழுங்கமுந்நீர்ப் பரப்பில்★
ஏனமாகிஅன்றுஇருநிலம்இடந்தவனே! எனக்குஅருள் புரியே★
கானமாமுல்லைக்கழைக்கரும்பேறி வெண்முறுவல்செய்து அலர்கின்ற★
தேனின்வாய்மலர்முருகுகுக்கும் திருவெள்ளறை நின்றானே! 5

பொங்குநீள்முடிஅமரர்கள்தொழுதெழ அமுதினைக் கொடுத்தளிப்பான்★
அங்குஓராமையதாகியஆதி! நின்னடிமையைஅருள் எனக்கு★
தங்குபேடையோடூடியமதுகரம் தையலார்குழலணைவான்★
திங்கள்தோய்சென்னிமாடம்சென்றணை திருவெள்ளறை நின்றானே! 6

ஆறினோடொருநான்குடைநெடுமுடி அரக்கன்தன் சிரமெல்லாம்★
வேறுவேறுகவில்லதுவளைத்தவனே! எனக்குஅருள்புரியே★
மாறில்சோதியமரதகப்பாசடைத் தாமரைமலர்வார்ந்த★
தேறல்மாந்திவண்டுஇன்னிசைமுரல் திருவெள்ளறை நின்றானே! 7

முன்இவ்வேழுலகுஉணர்வின்றிஇருள்மிக உம்பர்கள் தொழுதேத்த★
அன்னமாகிஅன்றருமறைபயந்தவனே! எனக்குஅருள்புரியே★
மன்னுகேதகைசூதகம்என்றிவை வனத்திடைச் சுரும்பினங்கள்★
தென்னவென்றுவண்டுஇன்னிசைமுரல் திருவெள்ளறை நின்றானே! 8

ஆங்குமாவலிவேள்வியில்இரந்துசென்று அகலிடம் முழுதினையும்★
பாங்கினால்கொண்டபரம! நிற்பணிந்தெழுவேன்எனக்கு அருள்புரியே★
ஓங்குபிண்டியின்செம்மலரேறி வண்டுழிதர★ மாவேறித்
தீங்குயில்மிழற்றும்படப்பைத் திருவெள்ளறை நின்றானே! 9

††மஞ்சுலாமணிமாடங்கள்சூழ் திருவெள்ளறை யதன்மேய★
அஞ்சனம்புரையும்திருவுருவனை ஆதியைஅமுதத்தை★
நஞ்சுலாவியவேல்வலவன் கலிகன்றிசொல்ஐயிரண்டும்★
எஞ்சலின்றிநின்றுஏத்தவல்லார் இமையோர்க்கரசு ஆவர்களே. 10

அடிவரவு:- வென்றி வசை வெய்ய வாம்பரி மானவேல் பொங்கு ஆறு முன் ஆங்கு மஞ்சு உந்திமேல்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

4-ஆந்திருமொழி - உந்திமேல்

திருவரங்கம்—1

கலிநிலைத்துறை

(ஸஹாநாராகம் — அடதாளம்)

††உந்திமேல்நான்முகனைப்படைத்தான் உலகுண்டவன்
எந்தைபெம்மான்★ இமையோர்கள்தாதைக்கு இடம்என்பரால்★
சந்தினோடுமணியும்கொழிக்கும் புனல்காவிரி★
அந்திபோலும்நிறத்தார்வயல்சூழ் தென்னரங்கமே. 1

வையமுண்டுஆலிலைமேவும்மாயன், மணிநீள்முடி★
பைகொள்நாகத்தணையான் பயிலும்இடமென்பரால்★
தையல்நல்லார்குழல்மாலையும் மற்றவர்தடமுலை★
செய்யசாந்தும்கலந்திழிபுனல்சூழ் தென்னரங்கமே. 2

பண்டுஇவ்வையமளப்பான்சென்று மாவலிகையில்நீர்
கொண்ட★ ஆழித்தடக்கைக் குறளனிடமென்பரால்★
வண்டுபாடும்மதுவார்புனல் வந்திழிகாவிரி★
அண்டநாறும்பொழில்சூழ்ந்து அழகார்தென்னரங்கமே. 3

விளைத்தவெம்போர் விறல்வாளரக்கன்நகர்பாழ்பட★
வளைத்தவல்வில்தடக்கையவனுக்கு இடமென்பரால்★
துளைக்கையானைமருப்பும் அகிலும்கொணர்ந்துந்தி★ முன்
திளைக்கும்செல்வப்புனல்காவிரிசூழ் தென்னரங்கமே. 4

வம்புலாங்கூந்தல்மண்டோதரிகாதலன் வான்புக★
அம்புதன்னால்முனிந்த அழகனிடமென்பரால்★
உம்பர்கோனும்உலகேழும் வந்தீண்டிவணங்கும்★ நல்
செம்பொனாரும்மதிள்சூழ்ந்து அழகார்தென்னரங்கமே. 5

கலையுடுத்தஅகலல்குல் வன்பேய்மகள்தாயென★
முலைகொடுத்தாளுயிருண்டவன் [1]வாழிடமென்பரால்★
குலையெடுத்தகதலிப் பொழிலூடும்வந்துஉந்தி★ முன்
அலையெடுக்கும்புனல்காவிரிசூழ் தென்னரங்கமே. 6

கஞ்சன்நெஞ்சும்கடுமல்லரும் சகடமும்காலினால்★
துஞ்சவென்றசுடராழியான் [1]வாழிடமென்பரால★
மஞ்சுசேர்மாளிகை நீடகில்புகையும்★ [2]மாமறையோர்
செஞ்சொல்வேள்விப்புகையும்கமழும் தென்னரங்கமே. 7

1. வாழுமிடம் என்றும் பாடம்.
2. மறையோர் என்றே ஓதுவர்.

ஏனமீனாமையோடு அரியும்சிறுகுறளுமாய்★
தானுமாய தரணித்தலைவனிடமென்பரால்★
வானும்மண்ணும்நிறையப் புகுந்தூண்டிவணங்கும்★ நல்
தேனும்பாலும்கலந்தன்னவர்சேர் தென்னரங்கமே. 8

சேயன்என்றும்மிகப்பெரியன் நுண்நேர்மையினாய★ இம்
[1]மாயையாரும்அறியாவகையான் இடமென்பரால்★
வேயின்முத்தும்மணியும்கொணர்ந்து ஆர்புனல்காவிரி★
ஆயபொன்மாமதிள்சூழ்ந்து அழகார்தென்னரங்கமே. 9

††அல்லிமாதரமரும் திருமார்வனரங்கத்தை★
கல்லின்மன்னுமதிள் மங்கையர்கோன்கலிகன்றிசொல்★
நல்லிசைமாலைகள் நாலிரண்டுமிரண்டும்★ உடன்
வல்லவர்தாம்உலகாண்டு பின்வானுலகாள்வரே. 10

அடிவரவு:- உந்திமேல் வையம் பண்டு விளைத்த வம்பு கலை கஞ்சன் ஏனம் சேயன் அல்லி வெருவாதாள்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. மாயையை என்றும் வழங்குவர்.

5-ஆந்திருமொழி - வெருவாதாள்

திருவரங்கம்—2

பிரிவாற்றாது வருந்துந் தலைவியைக் குறித்துத் தாய் இரங்கிக் கூறிய பாசுரம்

அறுசீராசிரியவிருத்தம்

(காம்போதிராகம் — ஆதிதாளம்)

††வெருவாதாள் வாய்வெருவி
வேங்கடமே! வேங்கடமே! என்கின்றாளால்★
மருவாளால்என்குடங்கால் வாள்நெடுங்கண்
துயில்மறந்தாள்★ வண்டார்கொண்ட
லுருவாளன்வானவர்தமுயிராளன்
ஒலிதிரைநீர்ப்பௌவம்கொண்ட
திருவாளன்★ என்மகளைச்செய்தனகள்
எங்ஙனம்நான்சிந்திக்கேனே? 1

கலையாளாஅகலல்குல் கனவளையும்கையாளா
என்செய்கேன்நான்?★
விலையாளாஅடியேனை வேண்டுதியோ?
வேண்டாயோ? என்னும்★ மெய்ய
மலையாளன்வானவர்தம்தலையாளன்
மராமரமேழெய்தவென்றிச்
சிலையாளன்★ என்மகளைச்செய்தனகள்
எங்ஙனம்நான்சிந்திக்கேனே? 2

மானாயமென்னோக்கி வாள்நெடுங்கண்நீர்மல்கும்
வளையும்சோரும்★
தேனாயநறுந்துழாய் அலங்கலின்
திறம்பேசிஉறங்காள்காண்மின்★
கானாயன்கடிமனையில்தயிருண்டுநெய்பருக
நந்தன்பெற்ற
ஆனாயன்★ என்மகளைச்செய்தனகள்
அம்மனைமீர்! அறிகிலேனே. 3

தாய்வாயிற்சொற்கேளாள்
தன்னாயத்தோடுஅணையாள் தடமென்கொங்கை
யே★ ஆரச்சாந்தணியாள்
எம்பெருமான்திருவரங்கம்எங்கே? என்னும்★

பேய்மாயமுலையுண்டுஇவ்வுலகுண்ட
பெருவயிற்றன்பேசில்நங்காய்!★
மாமாயன்என்மகளைச்செய்தனகள்
மங்கைமீர்! மதிக்கிலேனே. 4

பூண்முலைமேல்சாந்தணியாள்
பொருகயற்கண்மையெழுதாள்பூவைபேணாள்★
ஏணறியாள் எத்தனையும்
எம்பெருமான்திருவரங்கம்எங்கே? என்னும்★
நாண்மலராள்நாயகனாய்
நாமறியஆய்ப்பாடிவளர்ந்தநம்பி★
ஆண்மகனாய்என்மகளைச்செய்தனகள்
அம்மனைமீர்! அறிகிலேனே. 5

தாதாடுவனமாலை தாரானோ?
என்றென்றேதளர்ந்தாள்காண்மின்★
யாதானுமொன்றுஉரைக்கில்
எம்பெருமான்திருவரங்கமென்னும்★ பூமேல்
மாதாளன்குடமாடிமதுசூதன்
மன்னர்க்காய்முன்னம்சென்ற
தூதாளன்★ என்மகளைச்செய்தனகள்
எங்ஙனம்நான்சொல்லுகேனே? 6

வாராளும்இளங்கொங்கை வண்ணம்
வேறாயினவாறுஎண்ணாள்★ எண்ணில்
பேராளன்பேரல்லால்பேசாள்
இப்பெண்பெற்றேன்என்செய்கேன்நான்?★
தாராளன்தண்குடந்தைநகராளன்
ஐவர்க்காய்அமரிலுய்த்த
தேராளன்★ என்மகளைச்செய்தனகள்
எங்ஙனம்நான்செப்புகேனே? 7

உறவாதுமிலளென்றென்று
ஒழியாதுபலரேசுமலராயிற்றால்★
மறவாதேஎப்பொழுதும்
மாயவனே! மாதவனே! என்கின்றாளால்★
பிறவாதபேராளன்பெண்ணாளன்மண்ணாளன்
விண்ணோர்தங்கள்
அறவாளன்★ என்மகளைச்செய்தனகள்
அம்மனைமீர்! அறிகிலேனே. 8

பந்தோடுகழல்மருவாள் பைங்கிளியும்
பாலூட்டாள்பாவைபேணாள் ★
வந்தானோ! திருவரங்கன் வாரானோ!
என்றென்றேவளையும்சோரும் ★
சந்தோகன்பௌழியன் ஐந்தழலோம்பு
தைத்திரியன்சாமவேதி ★
[1]அந்தோ! வந்துஎன்மகளைச்செய்தனகள்
அம்மனைமீர்! அறிகிலேனே. 9

††சேலுகளும்வயல்புடைசூழ்
திருவரங்கத்தம்மானைச்சிந்தைசெய்த ★
நீலமலர்க்கண்மடவாள்நிறையழிவைத்
தாய்மொழிந்தஅதனை ★ நேரார்
காலவேல்பரகாலன்கலிகன்றி
யொலிமாலைகற்றுவல்லார் ★
மாலைசேர்வெண்குடைக்கீழ்மன்னவராய்ப்
பொன்னுலகில்வாழ்வர்தாமே. 10

அடிவரவு:- வெருவாதாள் கலை மான் தாய் பூண் தாதாடு வாராளும் உறவு பந்தோடு சேல் கைம்மானம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. அந்தோவென்பொன்மகளை என்பதும் பாடம்.

6-ஆந்திருமொழி - கைம்மானம்

திருவரங்கம்—3

கலிவிருத்தம்

(பைரவிராகம் — ரூபகதாளம்)

††கைம்மானமழகளிற்றைக் கடல்கிடந்தகருமணியை★
மைம்மானமரதகத்தை மறையுரைத்ததிருமாலை★
எம்மானைஎனக்குஎன்றும்இனியானைப் பனிகாத்த
அம்மானை★ யான்கண்டது அணிநீர்த்தென்னரங்கத்தே. 1

††பேரானைக் குறுங்குடியெம்பெருமானை★ திருத்தண்கா
லூரானைக் கரம்பனூருத்தமனை★ முத்திலங்கு
காரார்திண்கடலேழும் மலையேழிவ்வுலகேழுண்டும்★
ஆராதென்றிருந்தானைக் கண்டதுதென்னரங்கத்தே. 2

ஏனாகிஉலகிடந்து அன்றுஇருநிலனும்பெருவிசும்பும்★
தானாயபெருமானைத் தன்னடியார்மனத்துஎன்றும்★
தேனாகியமுதாகித்திகழ்ந்தானை★ மகிழ்ந்துஒருகால்
ஆனாயனானானைக் கண்டதுதென்னரங்கத்தே. 3

வளர்ந்தவனைத்தடங்கடலுள் வலியுருவில்திரிசகடம்★
[1]தளர்ந்ததிரஉதைத்தவனைத் தரியாதுஅன்றுஇரணியனைப்
பிளந்தவனை★ பெருநிலம்ஈரடிநீட்டிப் பண்டுஒருநாள்
அளந்தவனை★ யான்கண்டது அணிநீர்த் தென்னரங்கத்தே. 4

நீரழலாய் நெடுநிலனாய்நின்றானை★ அன்றுஅரக்க
னூர் அழலாலுண்டானைக் கண்டார்பின்காணாமே★
பேரழலாய்ப்பெருவிசும்பாய்ப் பின்மறையோர் மந்திரத்தின்★
ஆரழலால்உண்டானைக் கண்டதுதென்னரங்கத்தே. 5

தஞ்சினத்தைத்தவிர்த்தடைந்தார் தவநெறியை★ தரியாது
கஞ்சனைக்கொன்று அன்றுஉலகமுண்டுஉமிழ்ந்த கற்பகத்தை★
வெஞ்சினத்தகொடுந்தொழிலோன் விசையுருவை அசைவித்த★
அஞ்சிறைப்புட்பாகனை யான்கண்டதுதென்னரங்கத்தே. 6

††சிந்தனையைத்தவநெறியைத் திருமாலை★ பிரியாது
வந்துஎனதுமனத்துஇருந்த வடமலையை★ வரிவண்டார்
கொந்தணைந்தபொழிற்கோவல் உலகளப்பான் அடிநிமிர்த்த
அந்தணனை★ யான்கண்டது அணிநீர்த்தென்னரங்கத்தே. 7

---

1. தளர்ந்துதிர என்றும் பாடம்.

துவரித்தஉடையவர்க்கும் தூய்மையில்லாச்சமணர்க்கும்★
அவர்கட்குஅங்குஅருளில்லா அருளானை★ தன்னடைந்த
எமர்கட்கும்அடியேற்கும் எம்மாற்கும்எம்மனைக்கும்★
அமரர்க்கும்பிரானாரைக் கண்டதுதென்னரங்கத்தே. 8

பொய்வண்ணம்மனத்தகற்றிப் புலனைந்தும்செலவைத்து★
மெய்வண்ணம்நினைந்தவர்க்கு மெய்ந்நின்றவித்தகனை★
மைவண்ணம்கருமுகில்போல் திகழ்வண்ணமரதகத்தின்★
அவ்வண்ணவண்ணனை யான்கண்டதுதென்னரங்கத்தே. 9

††ஆமருவிநிரைமேய்த்த அணியரங்கத்தம்மானை★
காமருசீர்க்கலிகன்றி ஒலிசெய்தமலிபுகழ்சேர்★
நாமருவுதமிழ்மாலை நாலிரண்டோடிரண்டினையும்★
தாமருவிவல்லார்மேல் சாரா [1]தீவினைதானே. 10

அடிவரவு:- கைம்மானம் பேரானை ஏனாகி வளர்ந்தவனை நீர் தம் சிந்தனை துவரித்த பொய் ஆமருவி பண்டை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. தீவினைதாமே எனவும் ஓதுவர்.

7-ஆந்திருமொழி - பண்டை

திருவரங்கம்—4

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
(ஸாவேரிராகம் — ஆதிதாளம்)

††பண்டைநான்மறையும்வேள்வியும்கேள்விப்
பதங்களும்பதங்களின்பொருளும்★
பிண்டமாய்விரிந்தபிறங்கொளியனலும்
பெருகியபுனலொடுநிலனும்★
கொண்டல்மாருதமும்குரைகடலேழும்
ஏழுமாமலைகளும்விசும்பும்★
அண்டமும்தானாய்நின்றஎம்பெருமான்
அரங்கமாநகரமர்ந்தானே. 1

இந்திரன்பிரமன்ஈசனென்றிவர்கள்
எண்ணில்பல்குணங்களேஇயற்ற★
தந்தையும்தாயும்மக்களும் மிக்க
சுற்றமும்சுற்றிநின்றகலாப்
பந்தமும்★ பந்தமறுப்பதோர்மருந்தும்
பான்மையும் பல்லுயிர்க்கெல்லாம்★
அந்தமும்வாழ்வுமாயஎம்பெருமான்
அரங்கமாநகரமர்ந்தானே. 2

மன்னுமாநிலனும்மலைகளும்கடலும்
வானமும்தானவருலகும்★
துன்னுமாயிருளாய்த்துலங்கொளிசுருங்கித்
தொல்லைநான்மறைகளும்மறைய★
பின்னும்வானவர்க்கும்முனிவர்க்கும்நல்கிப்
பிறங்கிருள்நிறங்கெட★ ஒருநாள்
அன்னமாயன்றங்கருமறைபயந்தான்
அரங்கமாநகரமர்ந்தானே. 3

மாயிருங்குன்றமொன்றுமத்தாக
மாசுணமதனொடும்அளவி★
பாயிரும்பௌவம்பகடுவிண்டலறப்
படுதிரைவிசும்பிடைப்படர★
சேயிருவிசும்பும்திங்களும்சுடரும்
தேவரும்தாமுடன்திசைப்ப★
ஆயிரந்தோளால்அலைகடல்கடைந்தான்
அரங்கமாநகரமர்ந்தானே. 4

எங்ஙனேயுய்வர்? தானவர்நினைந்தால்
இரணியனிலங்குபூணகலம்★
பொங்குவெங்குருதிபொன்மலைபிளந்து
பொழிதரும்அருவியொத்திழிய★
வெங்கண்வாளெயிற்றோர்வெள்ளிமாவிலங்கல்
விண்ணுறக்கனல்விழித்தெழுந்தது★
அங்ஙனேயொக்கஅரியுருவானான்
அரங்கமாநகரமர்ந்தானே. 5

ஆயிரங்குன்றம்சென்றுதொக்கனைய
அடல்புரைஎழில்திகழ்திரள்தோள்★
ஆயிரந்துணியஅடல்மழுப்பற்றி
மற்றவனகல்விசும்பணைய★
ஆயிரம்பெயரால்அமரர்சென்றிறைஞ்ச
அறிதுயிலலைகடல்நடுவே★
ஆயிரஞ்சுடர்வாய்அரவணைத்துயின்றான்
அரங்கமாநகரமர்ந்தானே. 6

சுரிகுழல்கனிவாய்த்திருவினைப்பிரித்த
கொடுமையிற்கடுவிசையரக்கன்★
எரிவிழித்திலங்குமணிமுடிபொடிசெய்து
இலங்கைபாழ்படுப்பதற்கெண்ணி★
வரிசிலைவளைய அடுசரம்துரந்து
மறிகடல்நெறிபட★ மலையால்
அரிகுலம்பணிகொண்டுஅலைகடலடைத்தான்
அரங்கமாநகரமர்ந்தானே. 7

† † ஊழியாய்ஓமத்துச்சியாய் ஒருகா
லுடையதேரொருவனாய்★உலகில்
சூழிமால்யானைத்துயர்கெடுத்து
இலங்கைமலங்கஅன்றுஅடுசரம்துரந்து★
பாழியால்மிக்கபார்த்தனுக்கருளிப்
பகலவனொளிகெட★ பகலே
ஆழியால்அன்றங்குஆழியைமறைத்தான்
அரங்கமாநகரமர்ந்தானே. 8

பேயினார்முலையூண்பிள்ளையாய் ஒருகால்
பெருநிலம்விழுங்கி★ அதுமிழ்ந்த
வாயனாய்மாலாய்ஆலிலைவளர்ந்து
மணிமுடிவானவர்தமக்குச்

சேயனாய்★ அடியேற்குஅணியனாய்வந்து
என்சிந்தையுள்வெந்துயரறுக்கும்★
ஆயனாய்அன்றுகுன்றமொன்றெடுத்தான்
அரங்கமாநகரமர்ந்தானே. 9

††பொன்னும்மாமணியும்முத்தமும்சுமந்து
பொருதிரைமாநதிபுடைசூழ்ந்து★
அன்னமாடுலவும்அலைபுனல்சூழ்ந்த
அரங்கமாநகரமர்ந்தானை★
மன்னுமாமாடமங்கையர்தலைவன்
மானவேற்கலியன்வாயொலிகள்★
பன்னியபனுவல்பாடுவார் நாளும்
பழவினைபற்றறுப்பாரே. 10

அடிவரவு:- பண்டை இந்திரன் மன்னு மாயிரும் எங்ஙனே ஆயிரம் சுரி ஊழி பேயினார் பொன்னும் ஏழை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

8-ஆந்திருமொழி - ஏழையேதலன்

திருவரங்கம்—5

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(தந்யாசிராகம் — ஆதிதாளம்)

††ஏழைஏதலன்கீழ்மகனென்னாது
இரங்கி மற்றவற்குஇன்னருள்சுரந்து★
மாழைமான்மடநோக்கியுன்தோழி
உம்பிஎம்பியென்றொழிந்திலை★ உகந்து
தோழன்நீஎனக்குஇங்கொழியென்ற
சொற்கள்வந்து அடியேன்மனத்திருந்திட★
ஆழிவண்ண! நின்னடியிணையடைந்தேன்
அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே!

வாதமாமகன்மர்க்கடம்விலங்கு
மற்றோர்சாதியென்றொழிந்திலை★ உகந்து
காதலாதரம்கடலினும்பெருகச் செய்
தகவினுக்குஇல்லைகைம்மாறென்று★
கோதில்வாய்மையினாயொடும் உடனே
உண்பன்நானென்றஒண்பொருள்★ எனக்கும்
ஆதல்வேண்டுமென்றுஅடியிணையடைந்தேன்
அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே!

கடிகொள்பூம்பொழில்காமருபொய்கை
வைகுதாமரைவாங்கியவேழம்★
முடியும்வண்ணம்ஓர்முழுவலிமுதலை
பற்ற மற்றதுநின்சரண்நினைப்ப★
கொடியவாய்விலங்கின்னுயிர்மலங்கக்
கொண்டசீற்றமொன்றுண்டுளதறிந்து★ உன்
அடியனேனும்வந்துஅடியிணையடைந்தேன்
அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே!

நஞ்சுசோர்வதோர்வெஞ்சினவரவம்
வெருவிவந்துநின்சரணெனச்சரணா★
நெஞ்சில்கொண்டுநின்னஞ்சிறைப்பறவைக்கு
அடைக்கலம்கொடுத்து அருள்செய்ததறிந்து★
வெஞ்சொலாளர்கள்நமன்தமர்கடியர்
கொடியசெய்வனவுள★ அதற்குஅடியேன்
அஞ்சிவந்துநின்னடியிணையடைந்தேன்
அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே!

மாகமாநிலம்முழுதும்வந்திறைஞ்சும்
மலரடிகண்டமாமறையாளன்★
தோகைமாமயிலன்னவரின்பம்
துற்றிலாமையில் அத்த! இங்குஒழிந்து★
போகம்நீயெய்திப்பின்னும்நம்மிடைக்கே
போதுவாயென்றபொன்னருள்★ எனக்கும்
ஆகவேண்டுமென்றுஅடியிணையடைந்தேன்
அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே! 5

மன்னுநான்மறைமாமுனிபெற்ற
மைந்தனை மதியாதவெங்கூற்றந்
தன்னையஞ்சி★ நின்சரணெனச்சரணாய்த்
தகவில்காலனையுகமுனிந்தொழியா★
பின்னைஎன்றும்நின்திருவடிபிரியாவண்ணம்
எண்ணியபேரருள்★ எனக்கும்
அன்னதாகுமென்றுஅடியிணையடைந்தேன்
அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே! 6

ஓதுவாய்மையும்உவனியப்பிறப்பும்
உனக்குமுன்தந்தஅந்தணனொருவன்★
காதலென்மகன்புகலிடம்காணேன்
கண்டுநீதருவாயெனக்குஎன்று★
கோதில்வாய்மையினான்உனைவேண்டிய
குறைமுடித்துஅவன்சிறுவனைக்கொடுத்தாய்★
ஆதலால்வந்துஉன்னடியிணையடைந்தேன்
அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே! 7

வேதவாய்மொழி அந்தணனொருவன்
எந்தை! நின்சரண், என்னுடையமனைவி★
காதல்மக்களைப்பயத்தலும்காணாள்
[1]கடியதோர்தெய்வம்கொண்டொளிக்கு மென்றழைப்ப★
ஏதலார்முன்னேஇன்னருள் அவற்குச்செய்து
உன்மக்கள்மற்றிவரென்றுகொடுத்தாய்★
ஆதலால்வந்துஉன்னடியிணையடைந்தேன்
அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே! 8

1. கடியதெய்வம் என்றும் பாடம்.

††துளங்குநீண்முடியரசர்தம்குரிசில்
தொண்டைமன்னவன்திண்திறலொருவற்கு★
உளங்கொளன்பினோடுஇன்னருள்சுரந்து
அங்கோடுநாழிகையேழுடனிருப்ப★
வளங்கொள்மந்திரம்மற்றவற்குஅருளிச்
செய்தவாறு அடியேனறிந்து★ உலக
மளந்தபொன்னடியேயடைந்துய்ந்தேன்
அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே! ௯

††மாடமாளிகைசூழ்திருமங்கை
மன்னன் ஒன்னலர்தங்களைவெல்லும்★
ஆடல்மாவலவன்கலிகன்றி
அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானை★
நீடுதொல்புகழாழிவல்லானை
எந்தையைநெடுமாலைநினைந்த★
பாடல்பத்திவைபாடுமின்தொண்டீர்!
பாட [1]நும்மிடைப்பாவம்நில்லாவே. 10

அடிவரவு:- ஏழை வாதம் கடி நஞ்சு மாகம் மன்னு ஒது வேதம் துளங்கு மாடம் கை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. நும்முடை என்பதும் பாடம்.

9-ஆந்திருமொழி - கையிலங்கு

திருப்பேர்நகர்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(அடாணாராகம் — ஜம்பைதாளம்)

††கையிலங்காழி [1]சங்கன் கருமுகில்திருநிறத்தன்★
பொய்யிலன்மெய்யன் தன்தாளடைவரேல்அடிமையாக்கும்★
செய்யலர்கமலமோங்கு செறிபொழில்தென்திருப்பேர்★
பையரவணையான்நாமம் பரவிநானுய்ந்தவாறே! 1

வங்கமார்கடல்களேழும் மலையும்வானகமும்மற்றும்★
அங்கண்மாஞாலமெல்லாம் அமுதுசெய்துமிழ்ந்தஎந்தை★
திங்கள்மாமுகிலணவு செறிபொழில்தென்திருப்பேர்★
எங்கள்மால்இறைவன்நாமம் ஏத்திநானுய்ந்தவாறே! 2

ஒருவனைஉந்திப்பூமேல் ஓங்குவித்து, ஆகந்தன்னால்★
ஒருவனைச்சாபம்நீக்கி உம்பராளென்றுவிட்டான்★
பெருவரைமதிள்கள்சூழ்ந்தபெருநகரரவணைமேல்★
கருவரைவண்ணன் [2]தென்பேர்கருதிநானுய்ந்தவாறே! 3

ஊனமர்தலையொன்றேந்தி உலகெலாம்திரியுமீசன்★
ஈனமர்சாபம்நீக்காயென்ன ஒண்புனலையீந்தான்★
தேனமர்பொழில்கள்சூழ்ந்த செறிவயல்தென்திருப்பேர்★
வானவர்தலைவன்நாமம் வாழ்த்திநானுய்ந்தவாறே! 4

வக்கரன்வாய்முன்கீண்டமாயனே! என்றுவானோர்
புக்கு★ அரண்தந்தருளாயென்னப்பொன்னாகத்தானை★
நக்கரியுருவமாகி நகம்கிளர்ந்திடந்துகந்த★
சக்கரச்செல்வன்தென்பேர்த் தலைவன்தாளடைந்துய்ந்தேனே. 5

விலங்கலால்கடலடைத்து விளங்கிழைபொருட்டு★ வில்லால்
இலங்கைமாநகர்க்கிறைவன் இருபதுபுயம்துணித்தான்★
நலங்கொள்நான்மறைவல்லார்கள் ஓத்தொலியேத்திக் கேட்டு★
மலங்குபாய்வயல்திருப்பேர் மருவிநான்வாழ்ந்தவாறே! 6

வெண்ணெய்தானமுதுசெய்ய வெகுண்டுமத்தாய்ச்சியோச்சி★
கண்ணியார்குறுங்கயிற்றால் கட்டவெட்டென்றிருந்தான்★
திண்ணமாமதிள்கள்சூழ்ந்த தென்திருப்பேருள்★ வேலை
வண்ணனார்நாமம் நாளும்வாய்மொழிந்துய்ந்தவாறே! 7

---

1. சங்கம் என்பதும் பாடம்.
2. தன்பேர் என்பது உரையின் பாடம்.

அம்பொனாருலகமேழுமறிய ஆய்ப்பாடிதன்னுள்★
கொம்பனார்பின்னைகோலம் கூடுதற்குஏறுகொன்றான்★
செம்பொனார்மதிள்கள்சூழ்ந்த தென்திருப்பேருள்மேவும்★
எம்பிரான்நாமம் நாளும்ஏத்திநானுய்ந்தவாறே! 8

நால்வகைவேதம்ஐந்துவேள்வி ஆறங்கம்வல்லார்★
மேலைவானவரில்மிக்க வேதியர்ஆதிகாலம்★
சேலுகள்வயல்திருப்பேர்ச் செங்கண்மாலோடும்வாழ்வார்★
சீலமாதவத்தர்சிந்தையாளி என்சிந்தையானே. 9

††வண்டறைபொழில்திருப்பேர் வரியரவணையில்பள்ளி
கொண்டு★ உறைகின்றமாலைக் கொடிமதிள்மாடமங்கை★
திண்திறல்தோள்கலியன் செஞ்சொலால்மொழிந்தமாலை★
கொண்டிவைபாடியாடக் கூடுவர்நீள்விசும்பே. 10

அடிவரவு:- கை வங்கம் ஒருவனை ஊன் வக்கரன் விலங்கலால் வெண்ணெய் அம்பொன் நால்வகை வண்டறை தீதறு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

10-ஆந்திருமொழி - தீதறு

திருநந்திபுரவிண்ணகரம்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(சுருட்டிராகம் — ஜம்பைதாளம்)

††தீதறுநிலத்தொடுஎரிகாலினொடு நீர்கெழுவிசும்புமவையாய்★
மாசறுமனத்தினொடுஉறக்கமொடிறக்கை யவையாயபெருமான்★
தாய் [1]செறஉளைந்துதயிருண்டுகுடமாடு தடமார்வர், தகைசேர்★
நாதன்உறைகின்றநகர் நந்திபுரவிண்ணகரம்நண்ணுமனமே! 1

உய்யும்வகையுண்டுசொனசெய்யில் உலகேழும்ஒழியாமைமுனநாள்★
மெய்யினளவேஅமுதுசெய்யவல ஐயனவன்மேவுநகர்தான்★
மையவரிவண்டுமதுவுண்டுகிளையோடு மலர்கிண்டி, அதன்மேல்★
நைவளம்நவிற்றுபொழில் நந்திபுரவிண்ணகரம் நண்ணுமனமே! 2

உம்பருலகேழுகடலேழுமலையேழும் ஒழியாமைமுனநாள்★
தம்பொன்வயிறாரளவுமுண்டு அவையுமிழ்ந்ததடமார்வர், தகைசேர்★
வம்புமலர்கின்றபொழில்பைம்பொன்வருதும்பிமணி கங்குல்வயல்சூழ்★
நம்பன்உறைகின்றநகர் நந்திபுரவிண்ணகரம் நண்ணுமனமே! 3

பிறையினொளியெயிறிலகமுறுகியெதிர்பொருதுமென வந்தஅசுரர்★
இறைகளவைநெறுநெறெனவெறியஅவர்வயிறழல நின்றபெருமான்★
சிறைகொள்மயில்குயில்பயிலமலர்களுகஅளிமுரல அடிகொள்நெடுமா★
நறைசெய்பொழில்மழைதவழும் நந்திபுரவிண்ணகரம் நண்ணுமனமே! 4

மூளஎரிசிந்திமுனிவெய்திஅமர்செய்துமென வந்தஅசுரர்★
தோளும்அவர்தாளும்முடியோடுபொடியாக நொடியாமளவெய்தான்★
வாளும்வரிவில்லும்வளையாழிகதைசங்கமிவை அங்கையுடையான்★
நாளும்உறைகின்றநகர் நந்திபுரவிண்ணகரம் நண்ணுமனமே! 5

தம்பியொடுதாமொருவர்தன்துணைவி காதல்துணையாகமுனநாள்★
வெம்பியெரிகானகம்உலாவுமவர்தாம் இனிதுமேவுநகர்தான்★
கொம்புகுதிகொண்டுகுயில்கூவமயிலாலும் எழிலார்புறவுசேர்★
நம்பிஉறைகின்றநகர் நந்திபுரவிண்ணகரம் நண்ணுமனமே! 6

தந்தைமனமுந்துதுயர்நந்தஇருள்வந்த விறல்நந்தன்மதலை★
எந்தையிவனென்றுஅமரர்கந்தமலர்கொண்டுதொழ நின்றநகர்தான்★
மந்தமுழவோசைமழையாகவெழுகார் மயில்களாடுபொழில்சூழ்★
நந்திபணிசெய்தநகர் நந்திபுரவிண்ணகரம் நண்ணுமனமே! 7

---

1. சிற என்று சிலர் 'சீற' என்பது குறுகியதாகப் பாடமோதுவர்.

எண்ணில்நினைவெய்தியினியில்லையிறையென்று முனியாளர்திருவார்★
பண்ணில்மலிகீதமொடுபாடிஅவராடலொடு கூடஎழிலார்★
மண்ணிலிதுபோலநகரில்லையென வானவர்கள்தாம்மலர்கள்தூய்★
நண்ணியுறைகின்றநகர் நந்திபுரவிண்ணகரம் நண்ணுமனமே! 8

வங்கமலிபௌவமதுமாமுகடிஉச்சிபுக, மிக்கபெருநீர்★
அங்கமழியாரவனதாணைதலைசூடும் அடியார்அறிதியேல்★
பொங்குபுனலுந்துமணிகங்குலிருள்சீறுமொளி எங்குமுளதால்★
நங்கள்பெருமானுறையும் நந்திபுரவிண்ணகரம் நண்ணுமனமே! 9

††நறைசெய்பொழில்மழைதவழும்நந்திபுரவிண்ணகரம் நண்ணியுறையும்★
உறைகொள்புகராழிசுரிசங்கமவை அங்கையுடையானை★ ஒளிசேர்
கறைவளரும்வேல்வல்ல கலியனொலிமாலையிவை ஐந்துமைந்தும்★
முறையிலிவைபயிலவல அடியவர்கள்கொடுவினைகள் முழுதகலுமே.10

அடிவரவு:- தீது உய்யும் உம்பர் பிறை மூள தம்பியொடு தந்தை எண்ணில் வங்கம் நறைசெய் வண்டு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறாம்பத்து

1-ஆந்திருமொழி - வண்டுணும்

திருவிண்ணகர்—1

வஞ்சிவிருத்தம்

(புன்னாகவராளிராகம் — அடதாளம்)

††வண்டுணுநறுமலரிண்டைகொண்டு
பண்டைநம்வினைகெடவென்று★ அடிமேல்
தொண்டரும்அமரரும்பணியநின்று அங்கு
அண்டமொடுஅகலிடம் அளந்தவனே!★
[1]ஆண்டாய்! உனைக்காண்பதோர் அருளெனக்கருளுதியேல்★
வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே! 1

அண்ணல்செய்துஅலைகடல்கடைந்து அதனுள்
கண்ணுதல்நஞ்சுண்ணக்கண்டவனே!★
விண்ணவரமுதுண அமுதில்வரும்
பெண்ணமுதுண்டஎம்பெருமானே!★
ஆண்டாய்! உனைக்காண்பதோர் அருளெனக்கருளுதியேல்★
வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே! 2

குழல்நிறவண்ண! நின்கூறுகொண்ட
தழல்நிறவண்ணன்நண்ணார்நகரம்
விழ★ நனிமலைசிலைவளைவுசெய்து அங்கு
அழல்நிறஅம்பதுவானவனே!★
ஆண்டாய்! உனைக்காண்பதோர் அருளெனக்கருளுதியேல்★
வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே! 3

நிலவொடுவெயில்நிலவிருசுடரும்
உலகமும்[2]உயிரும்உண்டுஒருகால்★
கலைதருகுழவியின்உருவினையாய்
அலைகடல்ஆலிலைவளர்ந்தவனே!★
ஆண்டாய்! உனைக்காண்பதோர் அருளெனக்கருளுதியேல்★
வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே! 4

பாரெழுகடலெழுமலையெழுமாய்
சீர்கெழும்இவ்வுலகேழுமெல்லாம்★
ஆர்கெழுவயிற்றினில்அடக்கிநின்று அங்கு
ஓரெழுத்துஓருருவானவனே!★

1. இந்த அளவடியிரண்டும் தனிமகுடம்
2. உயிர்களும் என்றும் பாடம்.

ஆண்டாய்! உனைக்காண்பதோர் அருளெனக்கருளுதியேல்★
வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே! 5

கார்கெழுகடல்களும்மலைகளுமாய்
ஏர்கெழும்உலகமுமாகி★ முத
லார்களும்அறிவருநிலையினையாய்ச்
சீர்கெழுநான்மறையானவனே!★

ஆண்டாய்! உனைக்காண்பதோர் அருளெனக்கருளுதியேல்★
வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே! 6

உருக்குறுநறுநெய்கொண்டுஆரழலில்
இருக்குறும்அந்தணர்சந்தியின்வாய்★
பெருக்கமொடுஅமரர்களமரநல்கும்
இருக்கினில்இன்னிசையானவனே!★

ஆண்டாய்! உனைக்காண்பதோர் அருளெனக்கருளுதியேல்★
வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே! 7

காதல்செய்துஇளையவர்கலவிதரும்
வேதனைவினையதுவெருவுதலாம்★
ஆதலின்உனதடியணுகுவன்நான்
போதலர்நெடுமுடிப்புண்ணியனே!★

ஆண்டாய்! உனைக்காண்பதோர் அருளெனக்கருளுதியேல்★
வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே! 8

சாதலும்பிறத்தலும்என்றிவற்றை
காதல்செய்யாதுஉனகழலடைந்தேன்★
ஓதல்செய்நான்மறையாகி உம்பர்
ஆதல்செய்மூவுருவானவனே!★

ஆண்டாய்! உனைக்காண்பதோர் அருளெனக்கருளுதியேல்★
வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே! 9

††பூமரு பொழிலணி விண்ணகர்மேல்★
காமருசீர்க் கலிகன்றிசொன்ன★
பாமருதமிழிவை பாடவல்லார்★
வாமனனடியிணை மருவுவரே. 10

அடிவரவு:- வண்டு அண்ணல் குழல் நிலவொடு பார் கார் உருக்குறு காதல் சாதல் பூமரு பொறுத்தேன்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

2-ஆந்திருமொழி - பொறுத்தேன்

திருவிண்ணகர்—2

கலிநிலைத்துறை

(நாதநாமக்கிரியைராகம் — ஆதிதாளம்)

††பொறுத்தேன்புன்சொல்நெஞ்சில் பொருளின்பமெனஇரண்டும்
இறுத்தேன்★ ஐம்புலன்கட்கடனாயின வாயிலொட்டி
அறுத்தேன்★ ஆர்வச்செற்றமவை [1]தம்மைமனத்தகற்றி
வெறுத்தேன்★ நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர் மேயவனே! 1

மறந்தேன்உன்னைமுன்னம் மறந்தமதியில்மனத்தால்★
இறந்தேன்எத்தனையும் அதனால்இடும்பைக்குழியில்★
பிறந்தேஎய்த்தொழிந்தேன் பெருமான்! திருமார்பா!★
சிறந்தேன்நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்மேயவனே! 2

மானேய்நோக்கியர்தம் வயிற்றுக்குழியிலுழைக்கும்★
[2]ஊனேயாக்கைதன்னை உதவாமைஉணர்ந்துணர்ந்து★
வானே! மாநிலமே! வந்துவந்துஎன்மனத்திருந்த
தேனே!★ நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்மேயவனே! 3

பிறிந்தேன்பெற்றமக்கள்பெண்டிரென்றிவர் பின்னுதவாது
அறிந்தேன்★ நீபணித்தஅருளென்னும் ஒள்வாளுருவி
எறிந்தேன்★ ஐம்புலன்கள்இடர்தீரஎறிந்துவந்து
செறிந்தேன்★ [3]நின்னடிக்கே திருவிண்ணகர்மேயவனே! 4

பாண்தேன்வண்டறையும்குழலார்கள் பல்லாண்டிசைப்ப★
ஆண்டார்வையமெல்லாம் அரசாகி★ முன்னாண்டவரே
மாண்டாரென்றுவந்தார் அந்தோ! மனைவாழ்க்கைதன்னை
வேண்டேன்★ நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்மேயவனே! 5

கல்லாஐம்புலன்களவை கண்டவாறுசெய்யகில்லேன்★
மல்லா! மல்லமருள்மல்லர்மாள மல்லடர்த்த
மல்லா!★ மல்லலம்சீர் மதிள்நீரிலங்கையழித்த
வில்லா!★ நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்மேயவனே! 6

வேறாயானிரந்தேன் வெகுளாதுமனக்கொள்எந்தாய்!★
ஆறாவெந்நரகத்து அடியேனையிடக்கருதி★
கூறாஐவர்வந்து குமைக்கக்குடிவிட்டவரை★
தேறாதுஉன்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்மேயவனே! 7

1. தன்னை என்று சிலர் பாடமோதுவர்
2. ஊனேராக்கை என்பதும் பாடம்
3. நின்னடைந்தேன் என்று சில பதிப்புகளில்.

தீவாய்வல்வினையார் உடன்நின்றுசிறந்தவர்போல்★
மேவாவெந்நரகத்து [1]இடவுற்றுவிரைந்துவந்தார்★
மூவாவானவர்தம்முதல்வா! மதிகோள்விடுத்த
தேவா!★ நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்மேயவனே! 8

போதார்தாமரையாள் புலவிக்குலவானவர்தம்
கோதா!★ கோதில்செங்கோல் குடைமன்னரிடைநடந்த
தூதா!★ தூமொழியாய்! சுடர்போலென்மனத்திருந்த
வேதா!★ நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்மேயவனே! 9

††தேனார்பூம்புறவில் திருவிண்ணகர்மேயவனை★
வானாரும்மதிள்சூழ் வயல்மங்கையர்கோன்★ மருவார்
ஊனார்வேற்கலியன் ஒலிசெய்தமிழ்மாலைவல்லார்★
கோனாய், வானவர்தம் கொடிமாநகர்கூடுவரே. 10

அடிவரவு:- பொறுத்தேன் மறந்தேன் மானேய் பிறிந்தேன் பாண் கல்லா வேறா தீவாய் போதார் தேனார் துறப்பேன்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. இடருற்று என்று ஓதுவர்.

3-ஆந்திருமொழி - துறப்பேன்

திருவிண்ணகர்—3

கலிநிலைத்துறை

(ஆநந்தபைரவிராகம் — ஆதிதாளம்)

††துறப்பேனல்லேன் இன்பம், துறவாது★ நின்னுருவம்
மறப்பேனல்லேன் என்றும்மறவாது★ யான்உலகில்
பிறப்பேனாகஎண்ணேன் பிறவாமைபெற்றது★ நின்
திறத்தேனாதன்மையால் திருவிண்ணகரானே! 1

துறந்தேன் ஆர்வச்செற்றச்சுற்றம் துறந்தமையால்★
சிறந்தேன்நின்னடிக்கே அடிமை, திருமாலே!★
அறந்தானாய்த்திரிவாய்! உன்னைஎன்மனத்தகத்தே★
திறம்பாமல்கொண்டேன் திருவிண்ணகரானே! 2

மானேய்நோக்குநல்லார் மதிபோல்முகத்துஉலவும்★
ஊனேய்கண்வாளிக்கு உடைந்தோட்டந்துஉன்னடைந்தேன்★
கோனே! குறுங்குடியுள்குழகா! திருநறையூர்த்
தேனே!★ வருபுனல்சூழ் திருவிண்ணகரானே! 3

சாந்தேந்துமென்முலையார் தடந்தோள்புணரின்பவெள்ளத்து
ஆழ்ந்தேன்★ அருநரகத்தழுந்தும் பயன்படைத்தேன்★
போந்தேன்புண்ணியனே! உன்னையெய்திஎன்தீவினைகள்
தீர்ந்தேன்★ நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகரானே! 4

மற்றோர்தெய்வம்எண்ணேன் உன்னைஎன்மனத்துவைத்துப்
பெற்றேன்★ பெற்றதுவும்பிறவாமை எம்பெருமான்!★
வற்றாநீள்கடல்சூழ்இலங்கையிராவணனைச்
செற்றாய்!★ கொற்றவனே! திருவிண்ணகரானே! 5

மையொண்கருங்கடலும் நிலனும்மணிவரையும்★
செய்யசுடரிரண்டும் இவையாயநின்னை★ நெஞ்சில்
உய்யும்வகைஉணர்ந்தேன் உண்மையால்இனி★ யாதும்மற்றோர்
தெய்வம்பிறிதறியேன் திருவிண்ணகரானே! 6

வேறேகூறுவதுண்டு அடியேன்விரித்துரைக்கு
மாறே★ நீபணியாதுஅடை நின்திருமனத்து★
கூறேன்நெஞ்சுதன்னால் குணங்கொண்டு★ மற்றோர்தெய்வம்
தேறேன்உன்னையல்லால் திருவிண்ணகரானே! 7

முளிந்தீந்தவெங்கடத்து மூரிப்பெருங்களிற்றால்★
விளிந்தீந்தமாமரம்போல் வீழ்ந்தாரைநினையாதே★
அளிந்தோர்ந்தசிந்தை நின்பால்அடியேற்கு★ வானுலகம்
தெளிந்தேஎன்றுஎய்துவது? திருவிண்ணகரானே! 8

சொல்லாய்திருமார்வா! உனக்காகித்தொண்டுபட்ட
நல்லேனை★ வினைகள்நலியாமை நம்புநம்பீ!★
[1]மல்லா! குடமாடீ! மதுசூதனே!★ உலகில்
செல்லாநல்லிசையாய்! திருவிண்ணகரானே! 9

††தாரார்மலர்க்கமலத் தடம்சூழ்ந்ததண்புறவில்★
சீரார்நெடுமறுகில் திருவிண்ணகரானை★
காரார்புயல்தடக்கைக் கலியனொலிமாலை★
ஆரார்இவைவல்லார் அவர்க்குஅல்லல்நில்லாவே. 10

அடிவரவு:- துறப்பேன் துறந்தேன் மானேய் சாந்து மற்றோர் மை வேறே முளிந்தீந்த சொல்லாய் தாரார் கண்ணும்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. மல்லார் என்பதும் பாடம்.

4-ஆந்திருமொழி - கண்ணுஞ்சுழன்று

திருநறையூர்—1

கலிநிலைத்துறை

(பந்துவராளிராகம் — ஜம்பைதாளம்)

††கண்ணும்சுழன்றுபீளையோடு ஈளைவந்தேங்கினால் ★
பண்ணின்மொழியார் பையநடமினென்னாதமுன் ★
விண்ணும்மலையும் வேதமும்வேள்வியுமாயினான் ★
நண்ணுநறையூர் நாம்தொழுதும்எழுநெஞ்சமே! 1

கொங்குண்குழலார் கூடியிருந்துசிரித்து ★ நீர்
இங்கென்? இருமி எம்பால்வந்ததென்றிகழாதமுன் ★
திங்களெரிகால் செஞ்சுடராயவன்தேசுடை ★
நங்கள்நறையூர் நாம்தொழுதும்எழுநெஞ்சமே! 2

கொங்கார்குழலார் கூடியிருந்துசிரித்து ★ எம்மை
எங்கோலம்ஐயா! என்? இனிக்காண்பதுஎன்னாதமுன் ★
செங்கோல் [1]வலவன்தான் பணிந்தேத்தித்திகழுமூர் ★
நங்கோன்நறையூர் நாம்தொழுதும்எழுநெஞ்சமே! 3

கொம்பும் அரவமும் வல்லியும்வென்றநுண்ணேரிடை ★
வம்புண்குழலார் வாசலடைத்துஇகழாதமுன் ★
செம்பொன்கமுகினம் தான்கனியும்செழுஞ்சோலைசூழ் ★
நம்பன்நறையூர் நாம்தொழுதும் எழுநெஞ்சமே! 4

விலங்கும்கயலும் வேலும்ஒண்காவியும்வென்றகண் ★
சலங்கொண்டசொல்லார்தாங்கள் சிரித்துஇகழாதமுன் ★
மலங்கும்வராலும் வாளையும்பாய்வயல்சூழ்தரு ★
நலங்கொள்நறையூர் நாம்தொழுதும்எழுநெஞ்சமே! 5

மின்னேரிடையார்வேட்கையைமாற்றியிருந்து ★
என்நீர்இருமி எம்பால்வந்தது? என்றுஇகழாதமுன் ★
தொன்னீரிலங்கைமலங்க விலங்கெரியூட்டினான் ★
நன்னீர்நறையூர் நாம்தொழுதும்எழுநெஞ்சமே! 6

வில்லேர்நுதலார் வேட்கையைமாற்றிச்சிரித்து ★ இவன்
பொல்லான்திரைந்தானென்னும் புறனுரை கேட்பதன்முன் ★
சொல்லார்மறைநான்கோதி உலகில்நிலாயவர் ★
நல்லார்நறையூர் நாம்தொழுதும்எழுநெஞ்சமே! 7

---

1. வளவன் என்றும் பாடம்.

வாளொண்கண்நல்லார்தாங்கள் மதனனென்றார்தம்மை★
கேண்மின்கள்ஈளையோடு ஏங்குகிழவனென்னாதமுன்★
வேள்வும்விழவும் வீதியில்என்றும்அறாதவூர்★
நாளும்நறையூர் நாம்தொழுதும்எழுநெஞ்சமே! 8

கனிசேர்ந்திலங்குநல்வாயவர் காதன்மைவிட்டிட★
குனிசேர்ந்துடலம் கோலில்தளர்ந்துஇளையாதமுன்★
பனிசேர்விசும்பில் பான்மதிகோள்விடுத்தானிடம்★
நனிசேர்நறையூர் நாம்தொழுதும்எழுநெஞ்சமே! 9

††பிறைசேர்நுதலார் பேணுதல்நம்மையிலாதமுன்★
நறைசேர்பொழில்சூழ் நறையூர்தொழுநெஞ்சமே! என்ற★
கறையார்நெடுவேல்மங்கையர்கோன் கலிகன்றிசொல்★
மறவாதுஉரைப்பவர் வானவர்க்குஇன்னரசாவரே. 10

அடிவரவு:- கண்ணும் கொங்குண் கொங்கார் கொம்பு விலங்கு மின் வில் வாள் கனி பிறை கலங்க.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

5-ஆந்திருமொழி - கலங்கமுந்நீர்

திருநறையூர்—2

கலிநிலைத்துறை

(செஞ்சுருட்டிராகம் — அடதாளம்)

††கலங்கமுந்நீர்கடைந்து [1]அமுதம்கொண்டு★ இமையோர்
துளங்கல்தீரநல்கு சோதிச்சுடராய★
வலங்கையாழிஇடங்கைச்சங்கம் உடையானூர்★
நலங்கொள்வாய்மை அந்தணர்வாழும்நறையூரே. 1

முனையார்சீயமாகி அவுணன்முரண்மார்வம்★
புனைவாளுகிரால் போழ்படஈர்ந்தபுனிதனூர்★
சினையார்தேமாஞ்செந்தளிர்கோதிக் குயில்கூவும்★
நனையார்சோலைசூழ்ந்து அழகாயநறையூரே. 2

ஆனைப்புரவித் தேரொடுகாலாளணிகொண்ட★
சேனைத்தொகையைச்சாடி இலங்கைசெற்றானூர்★
மீனைத்தழுவிவீழ்ந்தெழும் மள்ளர்க்குஅலமந்து★
நானப்புதலில் ஆமையொளிக்கும்நறையூரே. 3

உறியார்வெண்ணெயுண்டு உரலோடும்கட்டுண்டு★
வெறியார்கூந்தல்பின்னைபொருட்டு ஆன்வென்றானூர்★
பொறியார்மஞ்ஞை பூம்பொழில்தோறும்நடமாட★
நறுநாண்மலர்மேல் வண்டுஇசைபாடும்நறையூரே 4

விடையேழ்வென்று மென்தோளாய்ச்சிக்குஅன்பனாய்★
நடையால்நின்றமருதம்சாய்த்த நாதனூர★
பெடையோடுஅன்னம் பெய்வளையார்தம்பின்சென்று★
நடையோடியலி நாணியொளிக்கும்நறையூரே. 5

பகுவாய்வன்பேய்கொங்கைசுவைத்து ஆருயிருண்டு★
புகுவாய்நின்ற போதகம்வீழப்பொருதானூர்★
நெகுவாய்நெய்தற்பூமதுமாந்திக் கமலத்தின்★
நகுவாய்மலர்மேல் அன்னமுறங்கும்நறையூரே. 6

முந்துநூலும்முப்புரிநூலும் முன்னீந்த★
அந்தணாளன்பிள்ளையை அஞ்ஞான்றுஅளித்தானூர்★
பொந்தில்வாழும் பிள்ளைக்காகிப் புள்ளோடி★
நந்துவாரும் பைம்புனல்வாவிநறையூரே. 7

---

1. அமுதங்கொண்டே என்ற பாடம் செய்யுளோசைக்குச் சேரும்.

வெள்ளைப்புரவித்தேர்விசயற்காய் விறல்வியூகம்
விள்ள★ சிந்துக்கோன்விழஊர்ந்த விமலனூர்★
கொள்ளைக்கொழுமீ னுண்குருகுஓடிப்பெடையோடும்★
நள்ளக்கமலத்தேறலுகுக்கும் நறையூரே. 8

††பாரையூரும்பாரம்தீரப் பார்த்தன்தன்
தேரையூரும்★ தேவதேவன்சேருமூர்★
தாரையூரும் தண்தளிர்வேலி புடைசூழ★
நாரையூரும் நல்வயல்சூழ்ந்தநறையூரே. 9

††தாமத்துளப நீண்முடிமாயன்தான்நின்ற★
நாமத்திரள்மாமாளிகைசூழ்ந்த நறையூர்மேல்★
காமக்கதிர்வேல்வல்லான் கலியனொலிமாலை★
சேமத்துணையாம் செப்புமவர்க்குத்திருமாலே. 10

அடிவரவு:- கலங்க முனை ஆனை உறியார் விடை பகுவாய் முந்து வெள்ளை பாரை தாமம் அம்பரம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

6-ஆந்திருமொழி - அம்பரமும்

திருநறையூர்—3

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(தோடிராகம் — ஆதிதாளம்)

††அம்பரமும் பெருநிலனும்திசைகளெட்டும்
அலைகடலும்குலவரையும்உண்டகண்டன்★
கொம்பமரும்வடமரத்தினிலைமேல்பள்ளி
கூடினான் திருவடியேகூடகிற்பீர்!★
வம்பவிழும்செண்பகத்தின்வாசம்உண்டு
மணிவண்டுவகுளத்தின்மலர்மேல்வைகு★
செம்பியன்கோச்செங்கணான்சேர்ந்தகோயில்
திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே. 1

கொழுங்கயலாய்நெடுவெள்ளம்கொண்டகாலம்
குலவரையின்மீதோடி அண்டத்தப்பால்★
எழுந்துஇனிதுவிளையாடும்ஈசன்எந்தை
இணையடிக்கீழ்இனிதிருப்பீர்! இனவண்டாலும்★
உழும்செறுவில்மணிகொணர்ந்துகரைமேல்சிந்தி
உலகெல்லாம்சந்தனமும்அகிலும்கொள்ள★
செழும்பொன்னிவளங்கொடுக்கும்சோழன்சேர்ந்த
திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே. 2

பவ்வநீருடைஆடையாகச்சுற்றிப்
பாரகலம்திருவடியாப்பவனம்மெய்யா★
செவ்விமாதிரமெட்டும்தோளா அண்டம்
திருமுடியாநின்றான்பால்செல்லகிற்பீர்★
கவ்வைமாகளிறுந்திவிண்ணியேற்ற
கழல்மன்னர்மணிமுடிமேல்காகமேற★
தெய்வவாள்வலங்கொண்டசோழன்சேர்ந்த
திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே. 3

பைங்கணாளரியுருவாய்வெருவநோக்கிப்
பருவரைத்தோளிரணியனைப்பற்றிவாங்கி★
அங்கைவாளுகிர்நுதியால்அவனதாகம்
அங்குருதிபொங்குவித்தானடிக்கீழ்நிற்பீர்!★
வெங்கண்மாகளிறுந்திவிண்ணியேற்ற
விறல்மன்னர்திறலழியவெம்மாவுய்த்த★
செங்கணான்கோச்சோழன்சேர்ந்தகோயில்
திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே. 4

அன்றுலகமூன்றினையும்அளந்து வேறோர்
அரியுருவாய்இரணியனதாகம்கீண்டு★
வென்றவனைவிண்ணுலகில்செலவுய்த்தாற்கு
விருந்தாவீர்! மேலெழுந்து விலங்கல்பாய்ந்து★
பொன்சிதறிமணிகொணர்ந்துகரைமேல்சிந்திப்
புலம்பரந்துநிலம்பரக்கும்பொன்னிநாடன்★
தென்தமிழன்வடபுலக்கோன்சோழன்சேர்ந்த
திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே. 5

தன்னாலேதன்னுருவம்பயந்ததானாய்த்
தயங்கொளிசேர்மூவுலகும்தானாய்வானாய்★
தன்னாலேதன்னுருவின்மூர்த்திமூன்றாய்த்
தானாயனாயினான்சரணென்றுஉய்வீர்!★
மின்னாடுவேலேந்துவிளைந்தவேளை
விண்ணேறத்தனிவேலுய்த்துஉலகமாண்ட★
தென்னாடன்குடகொங்கன்சோழன்சேர்ந்த
திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே. 6

முலைத்தடத்தநஞ்சுண்டுதுஞ்சப்பேய்ச்சி
முதுதுவரைக்குலபதியாக்காலிப்பின்னே★
இலைத்தடத்தகுழலூதிஆயர்மாதர்
இனவளைகொண்டானடிக்கீழ்எய்தகிற்பீர்!★
மலைத்தடத்தமணிகொணர்ந்துவையம்உய்ய
வளங்கொடுக்கும்வருபுனலம்பொன்னிநாடன்★
சிலைத்தடக்கைக்குலச்சோழன்சேர்ந்தகோயில்
திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே. 7

முருக்கிலங்குகனித்துவர்வாய்ப்பின்னைகேள்வன்
மன்னெல்லாம்முன்னவியச்சென்று★ வென்றிச்
செருக்களத்துத்திறலழியச்செற்றவேந்தன்
சிரம்துணித்தான்திருவடிநும்சென்னிவைப்பீர்!★
இருக்கிலங்குதிருமொழிவாயெண்தோளீசற்கு
எழில்மாடம்எழுபதுசெய்துஉலகமாண்ட★
திருக்குலத்துவளச்சோழன்சேர்ந்தகோயில்
திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே. 8

தாராளன்தண்ணரங்கவாளன் பூமேல்
தனியாளன்முனியாளரேத்தநின்ற
பேராளன்★ ஆயிரம்பேருடையவாளன்
பின்னைக்குமணவாளன்பெருமைகேட்பீர்!★
பாராளர்[1]இவரிவரென்று அழுந்தையேற்ற
படைமன்னருடல்துணியப்பரிமாவுய்த்த★
தேராளன்கோச்சோழன்சேர்ந்தகோயில்
திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே. 9

††செம்மொழிவாய்நால்வேதவாணர்வாழும்
திருநறையூர்மணிமாடச்செங்கண்மாலை★
பொய்ம்மொழியொன்றில்லாதமெய்ம்மையாளன்
புலமங்கைக்குலவேந்தன், புலமையார்ந்த★
அம்மொழிவாய்க்கலிகன்றிஇன்பப்பாடல்
பாடுவார், வியனுலகில்நமனார்பாடி★
வெம்மொழிகேட்டுஅஞ்சாதேமெய்ம்மைசொல்லில்
விண்ணவர்க்குவிருந்தாகும்பெருந்தக்கோரே. 10

அடிவரவு:- அம்பரம் கொழு பவ்வம் பைங்கண் அன்று தன்னாலே முலை முருக்கு தாராளன் செம்மொழி ஆளும்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. அவரிவரென்று என்றும் பாடம்.

7-ஆந்திருமொழி - ஆளும் பணியும்

திருநறையூர்—4

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(ஆரபிராகம் — ரூபகதாளம்)

††ஆளும்பணியும்அடியேனைக்கொண்டான்★ விண்டநிசாசரரை
தோளும்தலையும்துணிவெய்தச் சுடுவெஞ்சிலைவாய்ச்சரம்துரந்தான்★
வேளும்சேயும்அனையாரும் வேற்கணாரும்பயில்வீதி★
நாளும்விழவினொலியோவா நறையூர்நின்றநம்பியே. 1

முனியாய்வந்துமூவெழுகால் முடிசேர்மன்னருடல்துணிய★
தனிவாய்மழுவின்படையாண்டதாரார்தோளான், வார்புறவில்★
பனிசேர்முல்லைபல்லரும்பப் பானல்ஒருபால்கண்காட்ட★
[1]நனிசேர்கமலம்முகங்காட்டும் நறையூர்நின்றநம்பியே. 2

தெள்ளார்கடல்வாய் விடவாயசினவாளரவில்துயிலமர்ந்து★
துள்ளாவருமான்வீழ வாளிதுரந்தான், இரந்தான்மாவலிமண்★
புள்ளார்புறவில்பூங்காவி புலன்கொள்மாதர்கண்காட்ட★
நள்ளார்கமலம்முகங்காட்டும் நறையூர்நின்றநம்பியே. 3

ஒளியாவெண்ணெயுண்டானென்று உரலோடாய்ச்சியொண்கயிற்றால்★
விளியாஆர்க்கஆப்புண்டு விம்மியழுதான், மென்மலர்மேல்★
களியாவண்டுகள்ளுண்ணக் காமர்தென்றல்அலர்தூற்ற★
நளிர்வாய்முல்லைமுறுவலிக்கும் நறையூர்நின்றநம்பியே. 4

வில்லார்விழவில்வடமதுரைவிரும்பி விரும்பாமல்லடர்த்து★
கல்லார்திரள்தோள்கஞ்சனைக்காய்ந்தான் பாய்ந்தான்காளியன்மேல்★
சொல்லார்சுருதிமுறையோதிச் சோமுச்செய்யும்தொழிலினோர்★
நல்லார்மறையோர்பலர்வாழும்நறையூர்நின்றநம்பியே. 5

வள்ளிகொழுநன்முதலாய மக்களோடுமுக்கணான்
வெள்கியோட★ விறல்வாணன்வியன்தோள்வனத்தைத் துணித்துகந்தான்★
பள்ளிகமலத்திடைப்பட்ட பகுவாயலவன்முகம்நோக்கி★
நள்ளியூடும்வயல்சூழ்ந்த நறையூர்நின்றநம்பியே. 6

மிடையாவந்தவேல்மன்னர்வீய விசயன்தேர்கடவி★
குடையாவரையொன்றெடுத்துஆயர்கோவாய்நின்றான் கூராழிப்
படையான்★ வேதம்நான்குஐந்துவேள்வி அங்கமாறு இசையேழ்★
நடையாவல்லஅந்தணர்வாழ் நறையூர்நின்றநம்பியே. 7

---

1. நனிசேர் வயலுள் முத்தலைக்கும் என்பது உரையின் பாடம்.

பந்தார்விரலாள்பாஞ்சாலி கூந்தல்முடிக்கப், பாரதத்து★
கந்தார்களிற்றுக்கழல்மன்னர்கலங்கச் சங்கம்வாய்வைத்தான்★
செந்தாமரைமேலயனோடு சிவனும்அனையபெருமையோர்★
நந்தாவண்கைமறையோர்வாழ் நறையூர்நின்றநம்பியே. 8

ஆறும்பிறையும்அரவமும்அடம்பும் சடைமேலணிந்து★ உடலம்
நீறும்பூசியேறூரும்இறையோன் சென்றுகுறையிரப்ப★
மாறொன்றில்லாவாசநீர் வரைமார்பகலத்தளித்துகந்தான்★
நாறும்பொழில்சூழ்ந்தழகாய நறையூர்நின்றநம்பியே. 9

††நன்மையுடையமறையோர்வாழ் நறையூர்நின்றநம்பியை★
கன்னிமதிள்சூழ்வயல்மங்கைக் கலியனொலிசெய்தமிழ்மாலை★
பன்னிஉலகில்பாடுவார் பாடுசாராபழவினைகள்★
மன்னிஉலகம்ஆண்டுபோய் வானோர்வணங்கவாழ்வாரே. 10

அடிவரவு:- ஆளும் முனி தெள்ளார் ஒளியா வில்லார் வள்ளி மிடையா பந்தார் ஆறும் நன்மை மான்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

8-ஆந்திருமொழி - மான்கொண்ட

திருநறையூர்—5

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

(பைரவிராகம் — ஜம்பைதாளம்)

††மான்கொண்டதோல்மார்வின் மாணியாய்★ மாவலிமண்
தான்கொண்டு தாளாலளந்தபெருமானை★
தேன்கொண்டசாரல் திருவேங்கடத்தானை★
நான்சென்றுநாடி நறையூரில்கண்டேனே. 1

முந்நீரைமுன்னாள்கடைந்தானை★ மூழ்த்தநாள்
அந்நீரைமீனாய் அமைத்தபெருமானை★
தென்னாலிமேய திருமாலைஎம்மானை★
நன்னீர்வயல்சூழ் நறையூரில்கண்டேனே. 2

தூவாயபுள்ளூர்ந்துவந்து துறைவேழம்★
மூவாமைநல்கி முதலைதுணித்தானை★
தேவாதிதேவனைச் செங்கமலக்கண்ணானை★
நாவாயுளானை நறையூரில்கண்டேனே. 3

ஓடாஅரியாய் இரணியனைஊனிடந்த★
சேடார்பொழில்சூழ் திருநீர்மலையானை★
வாடாமலர்த்துழாய் மாலைமுடியானை★
நாள்தோறும்நாடி நறையூரில்கண்டேனே. 4

கல்லார்மதிள்சூழ் கடியிலங்கைக்காரரக்கன்★
வல்லாகம்கீள வரிவெஞ்சரம்துரந்த
வில்லானை★ செல்வவிபீடணற்கு வேறாக★
நல்லானைநாடி நறையூரில்கண்டேனே. 5

உம்பருலகோடு உயிரெல்லாம்★ உந்தியில்
வம்புமலர்மேல் படைத்தானைமாயோனை★
அம்பன்னகண்ணாள் அசோதைதன்சிங்கத்தை★
நம்பனைநாடி நறையூரில்கண்டேனே. 6

கட்டேறுநீள்சோலைக் காண்டவத்தைதீமூட்டி
விட்டானை★ மெய்யம்அமர்ந்த பெருமானை★
மட்டேறுகற்பகத்தை மாதர்க்காய்★ வண்துவரை
நட்டானைநாடி நறையூரில்கண்டேனே. 7

மண்ணின்மீபாரம்கெடுப்பான் மறமன்னர்★
பண்ணின்மேல்வந்த படையெல்லாம்பாரதத்து★
விண்ணின்மீதேற விசயன்தேரூர்ந்தானை★
நண்ணிநான்நாடி நறையூரில்கண்டேனே. 8

††பொங்கேறுநீள்சோதிப் பொன்னாழிதன்னோடும்★
சங்கேறுகோலத் தடக்கைப்பெருமானை★
கொங்கேறுசோலைக் குடந்தைக்கிடந்தானை★
நங்கோனைநாடி நறையூரில்கண்டேனே. 9

††மன்னுமதுரை வசுதேவர்வாழ்முதலை★
நன்னறையூர்நின்ற நம்பியை★ வம்பவிழ்தார்க்
கன்னவிலும்தோளான் கலியனொலிவல்லார்★
பொன்னுலகில்வானவர்க்குப் புத்தேளிராகுவரே. 10

அடிவரவு:- மான் முந்நீரை தூவாய ஓடா கல்லார் உம்பர் கட்டேறு மண்ணின் பொங்கு மன்னு பெடை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

9-ஆந்திருமொழி - பெடையடர்த்த

திருநறையூர்—6

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

(யமுநாகல்யாணிராகம் — ரூபகதாளம்)

††பெடையடர்த்தமடவன்னம் பிரியாது★ மலர்க்கமலம்
மடலெடுத்துமதுநுகரும் வயலுடுத்ததிருநறையூர்★
முடையடர்த்தசிரமேந்தி மூவுலகும்பலிதிரிவோன்★
இடர்கெடுத்ததிருவாளன் இணையடியேஅடைநெஞ்சே! 1

கழியாரும்கனசங்கம் கலந்துஎங்கும்நிறைந்தேறி★
வழியாரமுத்தீன்று வளங்கொடுக்கும்திருநறையூர்★
பழியாரும்விறலரக்கன் பருமுடிகளவைசிதற★
அழலாரும்சரம்துரந்தான் அடியிணையேஅடைநெஞ்சே! 2

சுளைகொண்டபலங்கனிகள் தேன்பாய★ கதலிகளின்
திளைகொண்டபழம்கெழுமு திகழ்சோலைத்திருநறையூர்★
வளைகொண்டவண்ணத்தன் பின்தோன்றல்★ மூவுலகோடு
அளைவெண்ணெயுண்டான்தன் அடியிணையேஅடைநெஞ்சே! 3

துன்றோளித்துகிற்படலம் துன்னிஎங்கும்மாளிகைமேல்★
நின்றாரவான்மூடும் நீள்செல்வத்திருநறையூர்★
மன்றாரக்குடமாடி வரையெடுத்துமழைதடுத்த★
குன்றாரும்திரள்தோளன் குரைகழலேஅடைநெஞ்சே! 4

அகிற்குறடும்சந்தனமும் அம்பொன்னும்அணிமுத்தும்★
மிகக்கொணர்ந்துதிரையுந்தும் வியன்பொன்னித்திருநறையூர்★
பகல்கரந்தசுடராழிப்படையான் இவ்வுலகேழும்★
புகக்கரந்ததிருவயிற்றன் பொன்னடியேஅடைநெஞ்சே! 5

பொன்முத்தும்அரியுகிரும் புழைக்கைம்மாகரிக்கோடும்★
மின்னத்தண்திரையுந்தும் வியன்பொன்னித்திருநறையூர்★
மின்னொத்தநுண்மருங்குல் மெல்லியலை★ திருமார்பில்
மன்னத்தான்வைத்துகந்தான் மலரடியேஅடைநெஞ்சே! 6

சீர்தழைத்தகதிர்ச்செந்நெல் செங்கமலத்திடையிடையின்★
பார்தழைத்துக்கரும்போங்கிப் பயன்விளைக்கும்திருநறையூர்★
கார்தழைத்ததிருவுருவன் கண்ணபிரான்விண்ணவர்கோன்★
தார்தழைத்ததுழாய்முடியன் தளிரடியேஅடைநெஞ்சே! 7

††குலையார்ந்தபழுக்காயும் பசுங்காயும்பாளைமுத்தும்★
தலையார்ந்தஇளங்கமுகின் தடஞ்சோலைத்திருநறையூர்★
மலையார்ந்தகோலம்சேர் மணிமாடம்மிகமன்னி!★
நிலையாரநின்றான்தன் நீள்கழலேஅடைநெஞ்சே! 8

மறையாரும்பெருவேள்விக் கொழும்புகைபோய்வளர்ந்து★ எங்கும்
நிறையாரவான்மூடும் நீள்செல்வத்திருநறையூர்★
பிறையாரும்சடையானும் பிரமனும்முன்தொழுதேத்த★
இறையாகிநின்றான்தன் இணையடியேஅடைநெஞ்சே! 9

††திண்களகமதிள்புடைசூழ் திருநறையூர்நின்றானை★
வண்களகநிலவெறிக்கும் வயல்மங்கைநகராளன்★
பண்களகம்பயின்றசீர்ப் பாடலிவைபத்தும்வல்லார்★
விண்களகத்திமையவராய் வீற்றிருந்துவாழ்வாரே. 10

அடிவரவு:- பெடை கழி சுளை துன்று அகில் பொன் சீர் குலை மறை திண கிடந்த.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

10-ஆந்திருமொழி - கிடந்தநம்பி

திருநறையூர்—7

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(கமாஸ்ராகம் — திரிபுடைதாளம்)

††கிடந்தநம்பிகுடந்தைமேவிக் கேழலாய்உலகை
இடந்தநம்பி★ எங்கள்நம்பி எறிஞரரணழிய★
கடந்தநம்பிகடியாரிலங்கை உலகைஈரடியால்★
நடந்தநம்பிநாமம்சொல்லில் நமோநாராயணமே. 1

விடந்தானுடையஅரவம்வெருவச் செருவில்முனநாள்★ முன்
தடந்தாமரைநீர்ப்பொய்கைபுக்கு மிக்கதாடாளன்★
இடந்தான்வையம்கேழலாகி உலகைஈரடியால்★
நடந்தானுடையநாமம்சொல்லில் நமோநாராயணமே. 2

பூணாதனலும்தறுகண்வேழம்மறுக★ வளைமருப்பை
பேணான்வாங்கி அமுதம்கொண்டபெருமான்திருமார்வன்★
பாணாவண்டுமுரலும்கூந்தல் ஆய்ச்சிதயிர்வெண்ணெய்★
நாணாதுஉண்டான்நாமம்சொல்லில் நமோநாராயணமே. 3

கல்லார்மதிள்சூழ்கச்சிநகருள்நச்சிப், பாடகத்துள்★
எல்லாவுலகும்வணங்க இருந்தஅம்மான்★ இலங்கைக்கோன்
வல்லாளாகம் வில்லால்முனிந்தஎந்தை★ விபீடணற்கு
நல்லானுடையநாமம்சொல்லில் நமோநாராயணமே. 4

குடையாவரையால் நிரைமுன்காத்தபெருமான்★ மருவாத
விடைதானேழும்வென்றான் கோவல்நின்றான்★ தென்னிலங்கை
அடையாஅரக்கர்வீயப்பொருது மேவிவெங்கூற்றம்★
நடையாவுண்ணக்கண்டான்நாமம் நமோநாராயணமே. 5

கானஎண்கும்குரங்கும் முசுவும்படையா★ அடலரக்கர்
மானமழித்துநின்ற வென்றியம்மான்★ எனக்குஎன்றும்
தேனும்பாலும்அமுதுமாய திருமால்திருநாமம்★
நானும்சொன்னேன்நமரும்உரைமின் நமோநாராயணமே. 6

நின்றவரையும்கிடந்தகடலும் திசையும்இருநிலனும்★
ஒன்றும்ஒழியாவண்ணம் எண்ணிநின்றஅம்மானார்★
குன்றுகுடையாஎடுத்த அடிகளுடையதிருநாமம்★
நன்றுகாண்மின்தொண்டீர்! சொன்னேன் நமோநாராயணமே. 7

கடுங்கால்மாரிகல்லேபொழிய அல்லேஎமக்கென்று
படுங்கால்★ நீயேசரணென்று ஆயரஞ்ச, அஞ்சாமுன்★
நெடுங்காற்குன்றம்குடையொன்றேந்தி நிரையைச் சிரமத்தால்★
நடுங்காவண்ணம்காத்தான்நாமம் நமோநாராயணமே. 8

பொங்குபுணரிக்கடல்சூழாடை நிலமாமகள்மலர்மா
மங்கை★ பிரமன்சிவன்இந்திரன் வானவர்நாயகராய★
எங்களடிகள் இமையோர்தலைவருடையதிருநாமம்★
நங்கள்வினைகள்தவிரஉரைமின் நமோநாராயணமே. 9

††வாவித்தடம்சூழ்மணிமுத்தாற்று நறையூர்நெடுமாலை★
நாவில்பரவிநெஞ்சில்கொண்டு நம்பிநாமத்தை★
காவித்தடங்கண்மடவார்கேள்வவன் கலியனொலிமாலை★
மேவிச்சொல்லவல்லார்பாவம் நில்லாவீயுமே. 10

அடிவரவு:- கிடந்த விடம் பூணாது கல் குடை கானம் நின்ற கடுங்கால் பொங்கு வாவி கறவா.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்து

1-ஆந்திருமொழி - கறவாமடநாகு

திருநறையூர்—8

கலிவிருத்தம்

(முகாரிராகம் — ரூபகதாளம்)

††கறவாமடநாகுதன் கன்றுஉள்ளினாற்போல்★
மறவாதுஅடியேன் உன்னையேஅழைக்கின்றேன்★
நறவார்பொழில்சூழ் நறையூர்நின்றநம்பி!★
பிறவாமைஎனைப்பணி எந்தைபிரானே! 1

வற்றாமுதுநீரொடு மால்வரையேழும்★
துற்றாகமுன்துற்றிய தொல்புகழோனே!★
அற்றேன்அடியேன் உன்னையேஅழைக்கின்றேன்★
பெற்றேன்அருள்தந்திடு என்எந்தைபிரானே! 2

தாரேன்பிறர்க்கு உன்னருள்என்னிடைவைத்தாய்★
ஆரேன் அதுவேபருகிக்களிக்கின்றேன்★
காரேய்கடலேமலையே திருக்கோட்டி
யூரே★ உகந்தாயை உகந்துஅடியேனே. 3

புள்வாய்பிளந்த புனிதா! என்றுஅழைக்க★
உள்ளேநின்று என்னுள்ளம்குளிரும்ஒருவா!★
கள்வா! கடல்மல்லைக்கிடந்தகரும்பே!★
வள்ளால்! உன்னை எங்ஙனம்நான்மறக்கேனே? 4

வில்லேர்நுதல் வேல்நெடுங்கண்ணியும்நீயும்★
கல்லார்கடுங்கானம் திரிந்தகளிறே!★
நல்லாய்! நரநாரணனே! எங்கள்நம்பி!★
சொல்லாய்உன்னை யான்வணங்கித்தொழுமாறே. 5

பனியேய்பரங்குன்றின் பவளத்திரளே!★
முனியே! திருமூழிக்களத்துவிளக்கே!★
இனியாயதொண்டரோம் பருகுஇன்னமுதாய
கனியே!★ உன்னைக்கண்டுகொண்டு உய்ந்தொழிந்தேனே. 6

கதியேலில்லை நின்னருளல்லதுஎனக்கு★
நிதியே! திருநீர்மலைநித்திலத்தொத்தே!★
பதியே! பரவித்தொழும் தொண்டர்தமக்குக்
கதியே!★ உன்னைக்கண்டுகொண்டு உய்ந்தொழிந்தேனே. 7

அத்தா! அரியே! என்று உன்னை அழைக்க★
பித்தாவென்றுபேசுகின்றார் பிறர்என்னை★
முத்தே! மணிமாணிக்கமே! முளைக்கின்ற
வித்தே!★ உன்னைஎங்ஙனம்நான்விடுகேனே! 8

தூயாய்! சுடர்மாமதிபோல்உயிர்க்கெல்லாம்★
தாயாயளிக்கின்ற தண்தாமரைக்கண்ணா!★
ஆயா! அலைநீருலகேழும் முன்னுண்ட
வாயா!★ உன்னைஎங்ஙனம் நான்மறக்கேனே? 9

††வண்டார்பொழில்சூழ் நறையூர்நம்பிக்கு★ என்றும்
தொண்டாய்கலியன் ஒலிசெய்தமிழ்மாலை★
தொண்டீர்! இவைபாடுமின் பாடிநின்றாட★
உண்டேவிசும்பு உந்தமக்கு இல்லைதுயரே. 10

அடிவரவு:- கறவா வற்றா தாரேன் புள் வில் பனி கதி அத்தா தூயாய் வண்டார் புள்ளாய்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

2-ஆந்திருமொழி - புள்ளாயேனமுமாய்

திருநறையூர்—9

கலிநிலைத்துறை

(கேதாரகௌளராகம் — ஆதிதாளம்)

††புள்ளாய்ஏனமுமாய்ப் புகுந்து★ என்னையுள்ளங்கொண்ட
கள்வா! என்றலும் என்கண்கள்நீர்கள்சோர்தருமால்★
உள்ளேநின்றுருகி நெஞ்சம்உன்னையுள்ளியக்கால்★
நள்ளேன்உன்னையல்லால் நறையூர்நின்றநம்பீயோ! 1

ஓடாவாளரியின் உருவாய்மருவி★ என்தன்
மாடேவந்து அடியேன்மனங்கொள்ளவல்லமைந்தா!★
பாடேன்தொண்டர்தம்மைக் கவிதைப்பனுவல்கொண்டு★
நாடேன்உன்னையல்லால் நறையூர்நின்றநம்பீயோ! 2

எம்மானும்எம்மனையும் என்னைப்பெற்றொழிந்ததற்பின்★
அம்மானும்அம்மனையும் அடியேனுக்காகிநின்ற★
நன்மானவொண்சுடரே! நறையூர்நின்றநம்பீ!★ உன்
மைம்மானவண்ணமல்லால் மகிழ்ந்துஏத்தமாட்டேனே. 3

சிறியாய்ஓர்பிள்ளையுமாய் உலகுண்டுஓராலிலைமேல்
உறைவாய்!★ என்நெஞ்சினுள்ளேஉறைவாய் உறைந்ததுதான்★
அறியாதிருந்துஅறியேன் அடியேன், அணிவண்டுகிண்டும்★
நறைவாரும்பொழில்சூழ் நறையூர்நின்றநம்பீயோ! 4

நீண்டாயைவானவர்கள் நினைந்துஏத்திக்காண்பரிதால்★
ஆண்டாயென்றுஆதரிக்கப்படுவாய்க்கு நான்அடிமை
பூண்டேன்★ என்நெஞ்சினுள்ளே புகுந்தாயைப் போகலொட்டேன்★
நாண்தான்உனக்கொழிந்தேன் நறையூர்நின்றநம்பீயோ! 5

எந்தாதைதாதை அப்பால்எழுவர்பழவடிமை
வந்தார்★ என்நெஞ்சினுள்ளே வந்தாயைப் போகலொட்டேன்★
அந்தோ! என்னாருயிரே! அரசே! அருள்எனக்கு★
நந்தாமல்தந்தஎந்தாய்! நறையூர்நின்றநம்பீயோ! 6

மன்னஞ்ச ஆயிரந்தோள்மழுவில்துணித்தமைந்தா!★
என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்து இங்குஇனிப்போய்ப்பிறரொருவர்★
வன்னெஞ்சம்புக்கிருக்கவொட்டேன் வளைத்துவைத்தேன்★
நன்னெஞ்சவன்னமன்னும் நறையூர்நின்றநம்பீயோ! 7

எப்போதும்பொன்மலரிட்டு இமையோர்தொழுது★ தங்கள்
கைப்போதுகொண்டுஇறைஞ்சிக் கழல்மேல்வணங்க நின்றாய்★
இப்போதுஎன்னெஞ்சினுள்ளே புகுந்தாயைப்போகலொட்டேன்★
நற்போதுவண்டுகிண்டும் நறையூர்நின்றநம்பீயோ! 8

ஊனேராக்கைதன்னை உழந்தோம்பிவைத்தமையால்★
யானாய்என்தனக்காய் அடியேன்மனம்புகுந்த
தேனே!★ தீங்கரும்பின்தெளிவே! என்சிந்தைதன்னால்★
நானேஎய்தப்பெற்றேன் நறையூர்நின்றநம்பீயோ! 9

††நன்னீர்வயல்புடைசூழ் நறையூர்நின்றநம்பியை★
கன்னீரமால்வரைத்தோள் கலிகன்றிமங்கையர்கோன்★
சொன்னீரசொல்மாலை சொல்லுவார்கள்★ சூழ்விசும்பில்
நன்னீர்மையால்மகிழ்ந்து நெடுங்காலம்வாழ்வாரே. 10

அடிவரவு:- புள் ஒடா எம்மானும் சிறியாய் நீண்டாய் எந்தாதை மன் எப்போதும் ஊனேர் நன்னீர் சினவில்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

3-ஆந்திருமொழி - சினவில்

திருநறையூர்—10

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(தோடிராகம் — ரூபகதாளம்)

††சினவில்செங்கணரக்கர்உயிர்மாளச்
செற்றவில்லியென்றுகற்றவர்தந்தம்
மனமுள்கொண்டு★ என்றும்எப்போதும்நின்றேத்தும்
மாமுனியை மரமேழெய்தமைந்தனை★
நனவில்சென்றார்க்கும்நண்ணற்கரியானை
நான்அடியேன்நறையூர்நின்றநம்பியை★
கனவிற்கண்டேன்இன்றுகண்டமையால் என்
கண்ணிணைகள்களிப்பக்களித்தேனே. 1

தாய்நினைந்தகன்றேயொக்க என்னையும்
தன்னையேநினைக்கச்செய்து★ தான்எனக்காய்
நினைந்தருள்செய்யும் அப்பனை
அன்றுஇவ்வையகமுண்டுமிழ்ந்திட்ட
வாயனை★ மகரக்குழைக்காதனை
மைந்தனை மதிட்கோவலிடைகழி
யாயனை★ அமரர்க்கரியேற்றை என்
அன்பனையன்றிஆதரியேனே. 2

வந்தநாள்வந்துஎன்நெஞ்சிடம்கொண்டான்
மற்றோர்நெஞ்சறியான்★ அடியேனுடைச்
சிந்தையாய்வந்துதென்புலர்க்குஎன்னைச்
சேர்கொடான் இதுசிக்கெனப்பெற்றேன்★
கொந்துலாம்பொழில்சூழ்குடந்தைத்தலைக்
கோவினைக் குடமாடியகூத்தனை★
எந்தையைஎந்தைதந்தைதம்மானை
எம்பிரானைஎத்தால்மறக்கேனே? 3

உரங்களால்இயன்றமன்னர்மாளப்
பாரதத்துஒருதேரைவர்க்காய்ச்சென்று★
இரங்கியூர்ந்துஅவர்க்குஇன்னருள்செய்யும்
எம்பிரானை வம்பார்புனல்காவிரி★
அரங்கமாளிஎன்னாளிவிண்ணாளி
ஆழிசூழிலங்கைமலங்கச்சென்று★
சரங்களாண்டதண்தாமரைக்கண்ணனுக்கன்றி
என்மனம்தாழ்ந்துநில்லாதே. 4

ஆங்குவெந்நரகத்துஅழுந்தும்போது
அஞ்சேலென்றுஅடியேனை அங்கேவந்து
தாங்கு★ தாமரையன்னபொன்னாரடி
எம்பிரானை உம்பர்க்கணியாய்நின்ற★
வேங்கடத்தரியைப்பரிகீறியை
வெண்ணெயுண்டுஉரலினிடையாப்புண்ட
தீங்கரும்பினை★ தேனைநன்பாலினையன்றி
என்மனம்சிந்தைசெய்யாதே. 5

எட்டனைப்பொழுதாகிலும் என்றும்
என்மனத்தகலாதிருக்கும்புகழ்★
தட்டலர்த்தபொன்னேயலர்கோங்கின்
தாழ்பொழில்திருமாலிருஞ்சோலையங்
கட்டியை★ கரும்பீன்றஇன்சாற்றைக்
காதலால்மறைநான்கும்முன்னோதிய
பட்டனை★ பரவைத்துயிலேற்றை என்
பண்பனையன்றிப்பாடல்செய்யேனே. 6

பண்ணினின்மொழியாழ்நரம்பில்பெற்ற
பாலையாகிஇங்கேபுகுந்து★ என்
கண்ணும்நெஞ்சும்வாயும்இடங்கொண்டான்
கொண்டபின்மறையோர்மனந்தன்னுள்★
விண்ணுளார்பெருமானைஎம்மானை
வீங்குநீர்மகரம்திளைக்கும்கடல்
வண்ணன்★ மாமணிவண்ணனெம்மண்ணல்
வண்ணமேயன்றிவாயுரையாதே. 7

இனிஎப்பாவம்வந்தெய்தும்? சொல்லீர்
எமக்குஇம்மையேஅருள்பெற்றமையால்★ அடும்
துனியைத்தீர்த்து இன்பமேதருகின்றதுஓர்
தோற்றத்தொன்னெறியை★ வையம்தொழப்படும்
முனியைவானவரால்வணங்கப்படும்
முத்தினைப் பத்தர்தாம்நுகர்கின்றதுஓர்
கனியை★ காதல்செய்துஎன்னுள்ளம்கொண்ட
கள்வனை இன்றுகண்டுகொண்டேனே. 8

என்செய்கேன்அடியேன்? உரையீர்இதற்குஎன்றும்
என்மனத்தேஇருக்கும்புகழ்★
தஞ்சையாளியைப்பொன்பெயரோன்
நெஞ்சம்அன்றுஇடந்தவனைத்தழலேபுரை★
மின்செய்வாளரக்கன்நகர்பாழ்படச்
சூழ்கடல்சிறைவைத்து, இமையோர்தொழும்★
பொன்செய்மால்வரையைமணிக்குன்றினைஅன்றி
என்மனம்போற்றியென்னாதே. 9

††தோடுவிண்டலர்பூம்பொழில்மங்கையர்
தோன்றல் வாள்கலியன்திருவாலி
நாடன்★ நன்னறையூர் நின்றநம்பிதன்★
நல்லமாமலர்ச்சேவடிசென்னியில்
சூடியும்தொழுதும்எழுந்தாடியும்
தொண்டர்கட்குஅவன்சொன்னசொல்மாலை★
பாடல்பத்திவைபாடுமின்தொண்டீர்!
பாடநும்மிடைப்பாவம்நில்லாவே. 10

அடிவரவு:- சினவில் தாய் வந்த உரங்கள் ஆங்கு எட்டனை பண்ணின் இனி என்செய்கேன் தோடு கண்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

4-ஆந்திருமொழி - கண்சோர

திருச்சேறை

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
(அஸாவேரிராகம் — அடதாளம்)

††கண்சோரவெங்குருதிவந்திழிய
வெந்தழல்போல்கூந்தலாளை★
மண்சேரமுலையுண்டமாமதலாய்!
வானவர்தம்கோவே! என்று★
விண்சேரும்இளந்திங்கள்அகடுரிஞ்சு
மணிமாடமல்கு★ செல்வத்
தண்சேறையெம்பெருமான்தாள்தொழுவார் காண்மின்
என்தலைமேலாரே. 1

அம்புருவவரிநெடுங்கண் அலர்மகளை
வரையகலத்தமர்ந்து★ மல்லல்
கொம்புருவவிளங்கனிமேல்
இளங்கன்றுகொண்டெறிந்தகூத்தர்போலாம்★
வம்பலரும்தண்சோலை வண்சேறை
வானுந்துகோயில்மேய★
எம்பெருமான்தாள்தொழுவார்
எப்பொழுதும்என்மனத்தேஇருக்கின்றாரே. 2

மீதோடிவாளெயிறுமின்னிலக
முன்விலகும்உருவினாளை★
காதோடுகொடிமூக்கன்றுடனறுத்த
கைத்தலத்தா! என்றுநின்று★
தாதோடுவண்டலம்பும்
தண்சேறையெம்பெருமான்தாளையேத்தி★
போதோடுபுனல்தூவும்புண்ணியரே
விண்ணவரில்பொலிகின்றாரே. 3

தேராளும்வாளரக்கன்
தென்னிலங்கைவெஞ்சமத்துப்பொன்றிவீழ★
போராளும்சிலையதனால்பொருகணைகள்
போக்குவித்தாயென்று★ நாளும்
தாராளும்வரைமார்பன்
தண்சேறையெம்பெருமான், உம்பராளும்★
பேராளன்பேரோதும்பெரியோரை
ஒருகாலும்பிரிகிலேனே. 4

வந்திக்கும்மற்றவர்க்கும் மாசுடம்பில்
வல்லமணர்தமக்கும்அல்லேன்★
முந்திச்சென்றரியுருவாய்இரணியனை
முரணழித்தமுதல்வர்க்கல்லால்★
சந்தப்பூமலர்ச்சோலைத்
தண்சேறையெம்பெருமான்தாளை★ நாளும்
சிந்திப்பார்க்குஎன்னுள்ளம்
தேனூறிஎப்பொழுதும்தித்திக்குமே. 5

பண்டுஏனமாய்உலகை அன்றிடந்த
பண்பாளாஎன்றுநின்று★
தொண்டானேன்திருவடியேதுணையல்லால்
துணையிலேன்சொல்லுகின்றேன்★
வண்டேந்தும்மலர்ப்புறவில் வண்சேறை
யெம்பெருமானடியார்தம்மை★
கண்டேனுக்குஇதுகாணீர்என்நெஞ்சம்
கண்ணிணையும்களிக்குமாறே. 6

பைவிரியும்வரியரவில்படுகடலுள்
துயிலமர்ந்தபண்பா! என்றும்★
மைவிரியும்மணிவரைபோல்மாயவனே!
என்றென்றும், வண்டார் நீலம்★
செய்விரியும்தண்சேறையெம்பெருமான்
திருவடியைச்சிந்தித்தேற்கு★ என்
ஐயறிவும்கொண்டானுக்குஆளானார்க்குஆளாம்
என் அன்புதானே. 7

உண்ணாதுவெங்கூற்றம்
ஓவாதபாவங்கள்சேரா★ மேலை
விண்ணோரும்மண்ணோரும்வந்திறைஞ்சும்
மென்தளிர்போலடியினானை★
பண்ணாரவண்டியம்பும்
பைம்பொழில்சூழ்தண்சேறையம்மான்தன்னை★
கண்ணாரக்[1]கண்டுருகிக்
கையாரத்தொழுவாரைக்கருதுங்காலே. 8

1. கண்டிறைஞ்சி,

கள்ளத்தேன்பொய்யகத்தேனாதலால்
[1]போதொருகால்கவலையென்னும்★
வெள்ளத்தேற்குஎன்கொலோ?
விளைவயலுள்கருநீலம்களைஞர்தாளால்
தள்ள★ தேன்மணநாறும்
தண்சேறையெம்பெருமான்தாளை★ நாளும்
உள்ளத்தேவைப்பாருக்குஇதுகாணீர்
என்னுள்ளம்உருகுமாறே. 9

††பூமாண்சேர்கருங்குழலார்போல்நடந்து
வயல்நின்றபெடையோடு★ அன்னம்
தேமாவினின்னிழலில்கண்துயிலும்
தண்சேறையம்மான்தன்னை★
வாமான்தேர்ப்பரகாலன்
கலிகன்றியொலிமாலைகொண்டுதொண்டீர்!★
தூமாண்சேர்பொன்னடிமேல்சூட்டுமின்
நும்துணைக்கையால்தொழுதுநின்றே. 10

அடிவரவு:- கண் அம்பு மீதோடி தேராளும் வந்திக்கும் பண்டு பைவிரியும் உண்ணாது கள்ளத்தேன் பூமாண் தந்தை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. போதருகால் என்றும் பாடம்.

5-ஆந்திருமொழி - தந்தைகாலில்

திருவழுந்தூர்—1

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

தலைவனைப் புணர்ந்துபிரிந்த தலைவி தனது தோழியர்க்குத் தலைவன் பதியுரைத்த பாசுரம்

(ஸௌராஷ்ட்ரராகம் — அடதாளம்)

††தந்தைகாலில்பெருவிலங்கு தாளவிழ★ நள்ளிருட்கண்
வந்தஎந்தைபெருமானார் மருவிநின்றஊர்போலும்★
முந்திவானம்மழைபொழியும் மூவாவுருவின்மறையாளர்★
அந்திமூன்றும்அனலோம்பும் அணியார்வீதிஅழுந்தூரே. 1

பாரித்தெழுந்தபடைமன்னர்தம்மை மாள★ பாரதத்துத்
தேரில்பாகனாயூர்ந்த தேவதேவன்ஊர்போலும்★
நீரில்பணைத்தநெடுவாளைக்கு அஞ்சிப்போனகுருகினங்கள்★
ஆரல்கவுளோடுஅருகணையும் அணியார்வயல்சூழ்அழுந்தூரே. 2

செம்பொன்மதிள்சூழ்தென்னிலங்கைக்கிறைவன் சிரங்கள்ஐயிரண்டும்★
உம்பர்வாளிக்குஇலக்காக உதிர்த்தவுரவோன் ஊர்போலும்★
கொம்பிலார்ந்தமாதவிமேல் கோதிமேய்ந்தவண்டினங்கள்★
அம்பராவும்கண்மடவார் ஐம்பாலணையும்அழுந்தூரே. 3

வெள்ளத்துள்ஓராலிலைமேல் மேவிஅடியேன்மனம்புகுந்து★ என்
உள்ளத்துள்ளும்கண்ணுள்ளும்நின்றார் நின்றஊர்போலும்★
புள்ளுப்பிள்ளைக்கிரைதேடிப் போனகாதல்பெடையோடும்★
அள்ளல்செறுவில்கயல்நாடும் அணியார்வயல்சூழ்அழுந்தூரே. 4

பகலும்இரவும்தானேயாய்ப்பாரும்விண்ணும்தானேயாய்★
நிகரில்சுடராய்இருளாகிநின்றார் நின்றஊர்போலும்★
துகிலின்கொடியும்தேர்த்துகளும் துன்னிமாதர்கூந்தல்வாய்★
அகிலின்புகையால்முகிலேய்க்கும் அணியார்வீதிஅழுந்தூரே. 5

ஏடிலங்குதாமரைபோல் செவ்வாய்முறுவல்செய்தருளி★
மாடுவந்துஎன்மனம்புகுந்து நின்றார்நின்றஊர்போலும்★
நீடுமாடத்தனிச்சூலம்போழக் கொண்டல்துளிதூவ★
ஆடலரவத்தார்ப்புஓவா அணியார்வீதிஅழுந்தூரே. 6

மாலைப்புகுந்துமலரணைமேல்வைகி அடியேன்மனம் புகுந்து★ என்
நீலக்கண்கள்பனிமல்கநின்றார் நின்றஊர்போலும்★
வேலைக்கடல்போல்நெடுவீதி விண்தோய்சுதைவெண்மணிமாடத்து★
ஆலைப்புகையால்அழற்கதிரைமறைக்கும் வீதிஅழுந்தூரே. 7

வஞ்சிமருங்குலிடைநோவ மணந்துநின்றகனவகத்து★ என்
நெஞ்சுநிறையக்கைகூப்பிநின்றார் நின்றஊர்போலும்★
பஞ்சியன்னமெல்லடி நற்பாவைமார்கள் ஆடகத்தின்★
அஞ்சிலம்பினார்ப்புஓவா அணியார்வீதிஅழுந்தூரே. 8

என்னைம்புலனும்எழிலும்கொண்டு இங்கேநெருநல்எழுந்தருளி★
பொன்னங்கலைகள்மெலிவெய்தப்போன புனிதர்ஊர்போலும்★
மன்னுமுதுநீரரவிந்தமலர்மேல் வரிவண்டுஇசைபாட★
அன்னம்பெடையோடுஉடனாடும் அணியார்வயல்சூழ்அழுந்தூரே. 9

††நெல்லில்குவளைகண்காட்ட நீரில்குமுதம்வாய்காட்ட★
அல்லிக்கமலம்முகங்காட்டும் கழனிஅழுந்தூர்நின்றானை★
வல்லிப்பொதும்பில்குயில்கூவும் மங்கைவேந்தன்பரகாலன்★
சொல்லில்பொலிந்ததமிழ்மாலை சொல்லப்பாவம்நில்லாவே. 10

அடிவரவு:- தந்தை பாரித்து செம்பொன் வெள்ளத்துள் பகல் ஏடு மாலை வஞ்சி என்னைம்புலனும் நெல்லில் சிங்கம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

6-ஆந்திருமொழி - சிங்கமதாய்

திருவழுந்தூர்—2

கலிநிலைத்துறை

(மத்யமாவதிராகம் — ரூபகதாளம்)

††சிங்கமதாய்அவுணன் திறலாகம்முன்கீண்டுகந்த★
சங்கமிடத்தானைத் தழலாழிவலத்தானை★
செங்கமலத்தயனனையார் தென்னழுந்தையில் மன்னிநின்ற★
அங்கமலக்கண்ணனை அடியேன்கண்டுகொண்டேனே. 1

கோவானார்மடியக் கொலையார்மழுக்கொண்டருளும்★
மூவாவானவனை முழுநீர்வண்ணனை★ அடியார்க்கு
ஆ! ஆ! என்றிரங்கித் தென்னழுந்தையில்மன்னிநின்ற★
தேவாதிதேவனை யான்கண்டுகொண்டுதிளைத்தேனே. 2

உடையானை ஒலிநீருலகங்கள்படைத்தானை★
விடையானோடஅன்று விறலாழிவிசைத்தானை★
அடையார்தென்னிலங்கையழித்தானை அணியழுந்தூர்
உடையானை★ அடியேன் அடைந்துய்ந்துபோனேனே. 3

குன்றால்மாரிதடுத்தவனைக் குலவேழம்அன்று
பொன்றாமை★ அதனுக்குஅருள்செய்த போரேற்றை★
அன்றுஆவின்நறுநெய்யமர்ந்துண்ண அணியழுந்தூர்
நின்றானை★ அடியேன் கண்டுகொண்டுநிறைந்தேனே. 4

கஞ்சனைக்காய்ந்தானைக் கண்ணமங்கையுள்நின்றானை★
வஞ்சனப்பேய்முலையூடு உயிர்வாய்மடுத்துண்டானை★
செஞ்சொல்நான்மறையோர் தென்னழுந்தையில்மன்னிநின்ற★
அஞ்சனக்குன்றந்தன்னை அடியேன்கண்டு கொண்டேனே. 5

பெரியானை அமர்தலைவற்கும்பிரமனுக்கும்★
உரியானையுகந்தானவனுக்கும்உணர்வதனுக்கு
அரியானை★ அழுந்தூர்மறையோர்கள் அடிபணியும்
கரியானை★ அடியேன் கண்டுகொண்டுகளித்தேனே. 6

திருவாழ்மார்வன்தன்னைத் திசைமண்நீர்எரிமுதலா★
உருவாய்நின்றவனை ஒலிசேரும்மாருதத்தை★
அருவாய்நின்றவனைத் தென்னழுந்தையில்மன்னிநின்ற★
கருவார்கற்பகத்தைக் கண்டுகொண்டுகளித்தேனே. 7

நிலையாளாக என்னையுகந்தானை★ நிலமகள்தன்
முலையாள்வித்தகனை முதுநான்மறைவீதிதொறும்★
[1]அலையாரும்கடல்போல்முழங்கும்தென்னழுந்தையில் மன்னிநின்ற★
கலையார்சொற்பொருளைக் கண்டுகொண்டு களித்தேனே. 8

††பேரானைக் குடந்தைப்பெருமானை★ இலங்குஒளிசேர்
வாரார்வனமுலையாள் மலர்மங்கைநாயகனை★
ஆராவின்னமுதைத் தென்னழுந்தையில்மன்னிநின்ற★
காரார்கருமுகிலைக் கண்டுகொண்டுகளித்தேனே. 9

††திறல்முருகனனையார் தென்னழுந்தையில்மன்னிநின்ற★
அறமுதல்வனவனை அணியாலியர்கோன்★ மருவார்
கறைநெடுவேல்வலவன் கலிகன்றிசொல்ஐயிரண்டும்★
முறைவழுவாமைவல்லார் முழுதுஆள்வர்வானுலகே. 10

அடிவரவு:- சிங்கமது கோ உடையானை குன்றால் கஞ்சனை பெரியானை திருவாழ் நிலை பேரானை திறல் திரு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. அலையார் என்ற பாடம் ஓசைக்குச் சேரும்.

7-ஆந்திருமொழி - திருவுக்கும்

திருவழுந்தூர்—3

எண்சீராசிரியவிருத்தம்

(செஞ்சுருட்டிராகம் — ரூபகதாளம்)

† † திருவுக்குந்திருவாகியசெல்வா!
தெய்வத்துக்கரசே! செய்யகண்ணா!★
உருவச்செஞ்சுடராழிவல்லானே!
உலகுண்டஒருவா! திருமார்பா!★
ஒருவற்காற்றியுய்யும் [1]வகையின்றால்
உடன்நின்றுஐவர்என்னுள்புகுந்து★ ஒழியாது
அருவித்தின்றிடஅஞ்சிநின்னடைந்தேன்
அழுந்தூர்மேல்திசைநின்றஅம்மானே! 1

பந்தார்மெல்விரல்நல்வளைத்தோளி
பாவைபூமகள்தன்னொடும்உடனே
வந்தாய்★ என்மனத்தேமன்னிநின்றாய்
மால்வண்ணா! மழைபோலொளிவண்ணா!★
சந்தோகா! பௌழியா! தைத்திரியா!
சாமவேதியனே! நெடுமாலே!★
அந்தோ! நின்னடியன்றிமற்றறியேன்
அழுந்தூர்மேல்திசைநின்றஅம்மானே! 2

நெய்யாராழியும்சங்கமும்ஏந்தும்
நீண்டதோளுடையாய்!★ அடியேனைச்
செய்யாதவுலகத்திடைச்செய்தாய்
சிறுமைக்கும்பெருமைக்கும்உள்புகுந்து★
பொய்யால்ஐவர்என்மெய்குடியேறிப்
போற்றிவாழ்வதற்குஅஞ்சிநின்னடைந்தேன்★
ஐயா! நின்னடியன்றிமற்றறியேன்
அழுந்தூர்மேல்திசைநின்றஅம்மானே! 3

பரனே! பஞ்சவன்பௌழியன்சோழன்
பார்மன்னர்மன்னர்தாம்பணிந்தேத்தும்
வரனே!★ மாதவனே! மதுசூதா!
மற்றோர்நல்துணைநின்னலால்இலேன்காண்★

1 வகையென்றால் என்றும் வழங்குவர்.

நரனே! நாரணனே! திருநறையூர்நம்பீ!
எம்பெருமான்! உம்பராளும்
அரனே!★ ஆதிவராகம்முனானாய்!
அழுந்தூர்மேல்திசைநின்றஅம்மானே! 4

விண்டான்விண்புகவெஞ்சமத்துஅரியாய்ப்
பரியோன்மார்வகம்பற்றிப்பிளந்து★
பண்டுஆனுய்யஓர்மால்வரையேந்தும்
பண்பாளா! பரனே! பவித்திரனே!★
கண்டேன்நான்கலியுகத்ததன்தன்மை
கருமமாவதும்என்தனக்குஅறிந்தேன்★
அண்டா! நின்னடியன்றிமற்றறியேன்
அழுந்தூர்மேல்திசைநின்றஅம்மானே! 5

தோயாவின்தயிர்நெய்யமுதுண்ணச்
சொன்னார்சொல்லிநகும்பரிசே★ பெற்ற
தாயால்ஆப்புண்டிருந்துஅழுதேங்கும்
தாடாளா! தரையோர்க்கும்விண்ணோர்க்கும்
சேயாய்!★ கிரேததிரேதத்துவாபர
கலியுகம்இவைநான்கும்முனானாய்!★
ஆயா! நின்னடியன்றிமற்றறியேன்
அழுந்தூர்மேல்திசைநின்றஅம்மானே! 6

கறுத்துக்கஞ்சனைஅஞ்சமுனிந்தாய்!
கார்வண்ணா! கடல்போலொளிவண்ணா!★
இறுத்திட்டான்விடையேழும்முன்வென்றாய்!
எந்தாய்! அந்தரமேழும்முனானாய்!★
பொறுத்துக்கொண்டிருந்தால்பொறுக்கொணாப்
போகமேநுகர்வான்புகுந்து★ ஐவர்
அறுத்துத்தின்றிடஅஞ்சிநின்னடைந்தேன்
அழுந்தூர்மேல்திசைநின்றஅம்மானே! 7

நெடியானே! கடியார்கலிநம்பீ!
நின்னையேநினைந்துஇங்குஇருப்பேனை★
கடியார்காளையரைவர்புகுந்து
காவல்செய்த அக்காவலைபிழைத்து★
குடிபோந்துஉன்அடிக்கீழ்வந்துபுகுந்தேன்
கூறைசோறுஇவைதந்தெனக்கருளி★
அடியேனைப்பணியாண்டுகொள்எந்தாய்!
அழுந்தூர்மேல்திசைநின்றஅம்மானே! 8

கோவாய்ஐவர்என்மெய்குடியேறிக்
கூறைசோறிவைதாவென்றுகுமைத்துப்
போகார்★ நான்அவரைப்பொறுக்ககிலேன்
புனிதா! புட்கொடியாய்! நெடுமாலே!★
தீவாய்நாகணையில்துயில்வானே!
திருமாலே! இனிச்செய்வதொன்றுஅறியேன்★
ஆ! ஆ! என்றடியேற்குஇறைஇரங்காய்
அழுந்தூர்மேல்திசைநின்றஅம்மானே! 9

††அன்னமன்னுபைம்பூம்பொழில்சூழ்ந்த
அழுந்தூர்மேல்திசைநின்றஅம்மானை!★
கன்னிமன்னுதிண்தோள்கலிகன்றி
ஆலிநாடன்மங்கைக்குலவேந்தன்★
சொன்னவின்தமிழ்நன்மணிக்கோவை
தூயமாலைஇவைபத்தும்வல்லார்★
மன்னிமன்னவராய்உலகாண்டு
மானவெண்குடைக்கீழ்மகிழ்வாரே. 10

அடிவரவு:- திருவுக்கும் பந்தார் நெய் பரனே விண்டான் தோயா கறுத்து நெடியானே கோவாய் அன்னம் செங்கமலம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

8-ஆந்திருமொழி - செங்கமலம்

திருவழுந்தூர்—4

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
(பியாகடைராகம் — ஆதிதாளம்)

††செங்கமலத்திருமகளும்புவியும்
செம்பொன்திருவடியினிணைவருடமுனிவரேத்த★
வங்கமலிதடங்கடலுள் அநந்தனென்னும்
வரியரவினணைத்துயின்றமாயோன்காண்மின்★
எங்குமலிநிறைபுகழ்நால்வேதம் ஐந்து
வேள்விகளும்கேள்விகளும்இயன்றதன்மை★
அங்கமலத்தயனனையார்பயிலும்செல்வத்து
அணியழுந்தூர் நின்றுகந்தஅமரர்கோவே. 1

முன்இவ்வுலகேழும்இருள்மண்டியுண்ண
முனிவரொடுதானவர்கள்திசைப்ப★ வந்து
பன்னுகலைநால்வேதப்பொருளையெல்லாம்
பரிமுகமாய்அருளியஎம்பரமன்காண்மின்★
செந்நெல்மலிகதிர்க்கவரிவீசச்
சங்கமவைமுரலச்செங்கமலமலரையேறி★
அன்னம்மலிபெடையோடும்அமரும்செல்வத்து
அணியழுந்தூர்நின்றுகந்தஅமரர்கோவே. 2

குலத்தலையமதவேழம்பொய்கைபுக்குக்
கோள்முதலைபிடிக்கஅதற்குஅனுங்கிநின்று★
நிலத்திகழும்மலர்ச்சுடரேய்சோதீ! என்ன
நெஞ்சிடர்தீர்த்தருளியஎன்நிமலன்காண்மின்★
மலைத்திகழ்சந்தகில்கனகமணியும்கொண்டு
வந்துந்திவயல்கள்தொறும்மடைகள்பாய★
அலைத்துவரும்பொன்னிவளம்பெருகும்செல்வத்து
அணியழுந்தூர்நின்றுகந்தஅமரர்கோவே. 3

சிலம்புமுதல்கலனணிந்தோர்[1]செங்கண்குன்றம்
திகழ்ந்ததெனத்திருவுருவம்பன்றியாகி★
இலங்குபுவிமடந்தைதனை இடந்துபுல்கி
எயிற்றிடைவைத்தருளியஎம்மீசன்காண்மின்★
புலம்புசிறைவண்டொலிப்பப்பூகம்தொக்க
பொழில்கள்தொறும்குயில்கூவமயில்களால★
அலம்புதிரைப்புனல்புடைசூழ்ந்துஅழகார் செல்வத்து
அணியழுந்தூர்நின்றுகந்தஅமரர்கோவே. 4

---

1. செங்கற்குன்றம் என்று அரும்பதம்.

சினமேவும்அடலரியினுருவமாகித்
திறல்மேவும்இரணியனதாகம்கீண்டு★
மனமேவுவஞ்சனையால்வந்தபேய்ச்சி
மாள உயிர்வௌவியஎம்மாயோன்காண்மின்★
இனமேவுவரிவளைக்கையேந்தும் கோவை
[1]யேய்வாயமரகதம்போல் கிளியினின்சொல்★
அனமேவுநடைமடவார்பயிலும் செல்வத்து
அணியழுந்தூர்நின்றுகந்தஅமரர்கோவே. 5

வானவர்தம்துயர்தீரவந்துதோன்றி
மாணுருவாய்மூவடிமாவலியைவேண்டி★
தானமரஏழுலகும்அளந்த வென்றித்
தனிமுதல்சக்கரப்படைஎன்தலைவன்காண்மின்★
தேனமரும்பொழில்தழுவும்எழில்கொள்வீதிச்
செழுமாடமாளிகைகள்கூடந்தோறும்★
ஆனதொல்சீர்மறையாளர்பயிலும்செல்வத்து
அணியழுந்தூர்நின்றுகந்தஅமரர்கோவே. 6

பந்தணைந்தமெல்விரலாள் சீதைக்காகிப்
பகலவன்மீதியங்காதஇலங்கைவேந்தன்★
அந்தமில்திண்கரஞ்சிரங்கள் புரண்டுவீழ
அடுகணையால்எய்துகந்தஅம்மான்காண்மின்★
செந்தமிழும்வடகலையும்திகழ்ந்தநாவர்
[2]திசைமுகனையனையவர்கள் செம்மைமிக்க★
அந்தணர்தம்ஆகுதியின்புகையார்செல்வத்து
அணியழுந்தூர்நின்றுகந்தஅமரர்கோவே. 7

கும்பமிகுமதவேழம்குலையக்கொம்பு
பறித்து மழவிடையடர்த்துக்குரவைகோத்து★
வம்பவிழும்மலர்க்குழலாளாய்ச்சிவைத்த
தயிர்வெண்ணெய்உண்டுகந்தமாயோன் காண்மின்★
செம்பவளமரதகம் நன்முத்தம்காட்டத்
திகழ்பூகம்கதலிபலவளம்மிக்கு எங்கும்★
அம்பொன்மதிள்பொழில்புடைசூழ்ந்துஅழகார்செல்வத்து
அணியழுந்தூர்நின்றுகந்தஅமரர்கோவே. 8

---

1. ஏய்வாய் என்றும் பாடம்.
2. திசைமுகனே என்றும் பாடம்.

ஊடேறுகஞ்சனொடுமல்லும்வில்லும்
ஒண்கரியும்உருள்சகடும்உடையச்செற்ற★
நீடேறுபெறுவலித்தோளுடையவென்றி
நிலவுபுகழ்நேமியங்கைநெடியோன்காண்மின்★
சேடேறுபொழில்தழுவும் எழில்கொள்வீதித்
திருவிழவில்மணியணிந்த திண்ணைதோறும்★
ஆடேறுமலர்க்குழலார்பயிலும் செல்வத்து
அணியழுந்தூர்நின்றுகந்தஅமரர்கோவே. 9

††பன்றியாய்மீனாகிஅரியாய்ப் பாரைப்
படைத்துக்காத்துண்டுமிழ்ந்தபரமன்தன்னை
அன்றுஅமரர்க்கதிபதியும்அயனும்சேயும்
அடிபணிய அணியழுந்தூர்நின்றகோவை★
கன்றிநெடுவேல்வலவன்ஆலிநாடன்
கலிகன்றியொலிசெய்தஇன்பப்பாடல்★
ஒன்றினொடுநான்கும்ஓரைந்தும் வல்லார்
ஒலிகடல்சூழுலகாளும்உம்பர்தாமே. 10

அடிவரவு:- செங்கமலம் முன் குலம் சிலம்பு சினம் வானவர் பந்து கும்பம் ஊடேறு பன்றி கள்ளம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

9-ஆந்திருமொழி - கள்ளம்மனம்

திருச்சிறுபுலியூர்

கலிவிருத்தம்

(அபரூபராகம் — ஆதிதாளம்)

††கள்ளம்மனம்விள்ளும்வகை கருதிக்கழல்தொழுவீர்★
வெள்ளம்முதுபரவைத் திரைவிரிய★ கரையெங்கும்
தெள்ளும்மணிதிகழும் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்
துள்ளும்★ எனதுள்ளத்துள்ளும் உறைவாரைஉள்ளீரே. 1

தெருவில்திரிசிறுநோன்பியர் செஞ்சோற்றொடுகஞ்சி
மருவி★ பிரிந்தவர்வாய்மொழி மதியாதுவந்தடைவீர்★
திருவிற்பொலிமறையோர் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து★
உருவக்குறளடிகள் அடியுணர்மின்உணர்வீரே. 2

பறையும்வினைதொழுதுஉய்ம்மினீர் பணியும்சிறுதொண்டீர்★
அறையும்புனல்ஒருபால் வயல்ஒருபால் பொழில்ஒருபால்★
சிறைவண்டினமறையும் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து
உறையும்★ இறையடியல்லது ஒன்றுஇறையும்அறியேனே. 3

வானார்மதிபொதியும்சடை மழுவாளியொடுஒருபால்★
தானாகியதலைவனவன் அமரர்க்கதிபதியாம்★
தேனார்பொழில்தழுவும் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து
ஆனாயனது★ அடியல்லது ஒன்றுஅறியேன்அடியேனே. 4

நந்தாநெடுநரகத்திடை நணுகாவகை★ நாளும்
எந்தாய்! என இமையோர்தொழுதேத்தும்இடம்★ எறிநீர்ச்
செந்தாமரைமலரும் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து★
அந்தாமரையடியாய்! உனதடியேற்குஅருள்புரியே. 5

முழுநீலமும்மலராம்பலும் அரவிந்தமும்விரவி★
கழுநீரொடுமடவாரவர் கண்வாய்முகமலரும்★
செழுநீர்வயல்தழுவும் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனம்★
தொழுநீர்மையதுடையார் அடிதொழுவார்துயரிலரே. 6

††சேயோங்குதண் திருமாலிருஞ்சோலைமலைஉறையும்
மாயா!★ எனக்குரையாய்இது மறைநான்கினுள்ளாயோ?★
தீயோம்புகைமறையோர் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்
தாயோ?★ உனதடியார்மனத்தாயோ? அறியேனே. 7

மையார்வரிநீலம் மலர்க்கண்ணார்மனம்விட்டிட்டு★
உய்வான்உனகழலே தொழுதுஎழுவேன்★ கிளிமடவார்
செவ்வாய்மொழிபயிலும் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து★
ஐவாயரவணைமேல் உறையமலா! அருளாயே. 8

††கருமாமுகிலுருவா! கனலுருவா! புனலுருவா!★
பெருமால்வரையுருவா! பிறவுருவா! நினதுருவா!★
திருமாமகள்மருவும் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து★
அருமாகடலமுதே! உனதுஅடியேசரணாமே. 9

††சீரார்நெடுமறுகில் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து★
ஏரார்முகில்வண்ணன்தனை இமையோர்பெருமானை★
காரார்வயல்மங்கைக்கிறை கலியனொலிமாலை★
பாரார்இவைபரவித்தொழப் பாவம்பயிலாவே. 10

அடிவரவு:- கள்ளம் தெருவில் பறையும் வான் நந்தா முழு சேயோங்கு மையார் கரு சீரார் பெரும்புறம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

10-ஆந்திருமொழி - பெரும்புறக்கடலை

திருக்கண்ணமங்கை

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(தோடிராகம் — அடதாளம்)

††பெரும்புறக்கடலைஅடலேற்றினைப்
பெண்ணைஆணை★ எண்ணில்முனிவர்க்கருள்
தருந்தவத்தைமுத்தின்திரள்கோவையைப்
பத்தராவியைநித்திலத்தொத்தினை★
அரும்பினைஅலரைஅடியேன்மனத்தாசையை
அமுதம்பொதியின்சுவை★
கரும்பினைக்கனியைச்சென்றுநாடிக்
கண்ணமங்கையுள்கண்டுகொண்டேனே. 1

மெய்ந்நலத்தவத்தைத்திவத்தைத்தரும்
மெய்யைப்பொய்யினைக் கையில்ஓர்சங்குடை★
மைந்நிறக்கடலைக்கடல்வண்ணனை மாலை
ஆலிலைப்பள்ளிகொள்மாயனை★
நென்னலைப்பகலைஇற்றைநாளினை
நாளையாய்வரும்திங்களைஆண்டினை★
கன்னலைக்கரும்பினிடைத்தேறலைக்
கண்ணமங்கையுள்கண்டுகொண்டேனே. 2

எங்களுக்குஅருள்செய்கின்றஈசனை
வாசவார்குழலாள்மலைமங்கைதன்
பங்கனை★ பங்கில்வைத்துகந்தான்தன்னைப்
பான்மையைப்பனிமாமதியம்தவழ்★
மங்குலைச்சுடரைவடமாமலை
யுச்சியை நச்சிநாம்வணங்கப்படும்
கங்குலை★ பகலைச்சென்றுநாடிக்
கண்ணமங்கையுள்கண்டுகொண்டேனே. 3

பேய்முலைத்தலைநஞ்சுண்டபிள்ளையைத்
தெள்ளியார்வணங்கப்படும்தேவனை★
மாயனைமதிட்கோவலிடைகழிமைந்தனை
அன்றி அந்தணர் சிந்தையுள்
ஈசனை★ இலங்கும்சுடர்ச்சோதியை
எந்தையைஎனக்குஎய்ப்பினில்வைப்பினை★
காசினைமணியைச்சென்றுநாடிக்
கண்ணமங்கையுள்கண்டுகொண்டேனே. 4

† ஏற்றினை இமயத்துளெம்மீசனை
இம்மையைமறுமைக்குமருந்தினை★
ஆற்றலைஅண்டத்தப்புறத்துய்த்திடும்
ஐயனைக்கையிலாழியொன்றேந்திய
கூற்றினை★ குருமாமணிக்குன்றினை
நின்றவூர்நின்றநித்திலத்தொத்தினை★
காற்றினைப்புனலைச்சென்றுநாடிக்
கண்ணமங்கையுள்கண்டுகொண்டேனே. 5

துப்பனைத்துரங்கம்படச்சீறியதோன்றலைச்
சுடர்வான்கலன்பெய்ததுஓர்
செப்பினை★ திருமங்கைமணாளனைத்
தேவனைத்திகழும்பவளத்தொளி
யொப்பனை★ உலகேழினைஊழியை
ஆழியேந்தியகையனை அந்தணர்
கற்பினை★ கழுநீர்மலரும்வயல்
கண்ணமங்கையுள்கண்டுகொண்டேனே. 6

திருத்தனைத்திசைநான்முகன்தந்தையைத்
தேவதேவனைமூவரில்முன்னிய
விருத்தனை★ விளங்கும்சுடர்ச்சோதியை
விண்ணைமண்ணினைக் கண்ணுதல்கூடிய
அருத்தனை★ அரியைப்பரிகீறியஅப்பனை
அப்பிலாரழலாய்நின்ற
கருத்தனை★ களிவண்டறையும்பொழில்
கண்ணமங்கையுள்கண்டுகொண்டேனே. 7

வெஞ்சினக்களிற்றைவிளங்காய்வீழக்
கன்றுவீசியஈசனை★ பேய்மகள்
துஞ்சநஞ்சுவைத்துண்டதோன்றலைத்
தோன்றல்வாளரக்கன்கெடத்தோன்றிய
நஞ்சினை★ அமுதத்தினைநாதனை
நச்சுவாருச்சிமேல்நிற்கும்நம்பியை★
கஞ்சனைத்துஞ்சவஞ்சித்தவஞ்சனைக்
கண்ணமங்கையுள்கண்டுகொண்டேனே. 8

பண்ணினைப்பண்ணில்நின்றதோர்பான்மையைப்
பாலுள்நெய்யினைமாலுருவாய்நின்ற
விண்ணினை★ விளங்குஞ்சுடர்ச்சோதியை
வேள்வியைவிளக்கினொளிதன்னை★
மண்ணினைமலையைஅலைநீரினை
மாலைமாமதியைமறையோர்தங்கள்
கண்ணினை★ கண்களாரளவும்நின்று
கண்ணமங்கையுள்கண்டுகொண்டேனே. 9

††கண்ணமங்கையுள்கண்டுகொண்டேனென்று
காதலால்கலிகன்றியுரைசெய்த★
வண்ணவொண்தமிழொன்பதோடொன்றிவை
வல்லராய்உரைப்பார் மதியம்தவழ்★
விண்ணில்விண்ணவராய்மகிழ்வெய்துவர்
மெய்ம்மைசொல்லின்வெண்சங்கமொன்றேந்திய
கண்ண!★ நின்தனக்கும்குறிப்பாகில்
கற்கலாம் கவியின்பொருள்தானே. 10

அடிவரவு:- பெரு மெய் எங்களுக்கு பேய் ஏற்றினை துப்பனை திருத்தனை வெஞ்சினம் பண்ணினை கண்ணமங்கையுள் சிலை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எட்டாம்பத்து

1-ஆந்திருமொழி - சிலையிலங்கு

திருக்கண்ணபுரம்—1

தலைமகனிடத்து ஈடுபட்ட தலைமகளது செயல்கண்ட தாய் வியந்துகூறிய பாசுரம்

அறுசீராசிரியவிருத்தம்

(காம்பூஜிராகம் — ரூபகதாளம்)

††சிலையிலங்குபொன்னாழி
திண்படைதண்டொண்சங்கமென்கின்றாளால்★
மலையிலங்குதோள்நான்கே
மற்றவனுக்கெற்றேகாணென்கின்றாளால்★
முலையிலங்குபூம்பயலை
முன்போடஅன்போடியிருக்கின்றாளால்★
கலையிலங்குமொழியாளர்
கண்ணபுரத்தம்மானைக்கண்டாள்கொலோ? 1

††செருவரைமுன்னாசறுத்த சிலையன்றோ?
கைத்தலத்ததென்கின்றாளால்★
பொருவரைமுன்போர்தொலைத்த
பொன்னாழிமற்றொருகைஎன்கின்றாளால்★
ஒருவரையும்நின்னொப்பா
ரொப்பிலாஎன்னப்பா! என்கின்றாளால்★
கருவரைபோல்நின்றானைக்
கண்ணபுரத்தம்மானைக்கண்டாள்கொலோ? 2

துன்னுமாமணிமுடிமேல்துழாயலங்கல்
தோன்றுமாலென்கின்றாளால்★
மின்னுமாமணிமகரகுண்டலங்கள்
வில்வீசுமென்கின்றாளால்★
பொன்னின்மாமணியாரம்
அணியாகத்திலங்குமாலென்கின்றாளால்★
கன்னிமாமதிள்புடைசூழ்
கண்ணபுரத்தம்மானைக்கண்டாள்கொலோ? 3

தாராயதண்துளப
    வண்டுழுதவரைமார்பனென்கின்றாளால்★
போரானைக்கொம்பொசித்த
    புட்பாகன்என்னம்மானென்கின்றாளால்★
ஆரானும்காண்மின்கள்
    அம்பவளம்வாயவனுக்கென்கின்றாளால்★
கார்வானம்நின்றதிரும்
    கண்ணபுரத்தம்மானைக்கண்டாள்கொலோ? 4

அடித்தலமும்தாமரையே
    அங்கைகளும்பங்கயமேயென்கின்றாளால்★
முடித்தலமும்பொற்பூணும்
    என்நெஞ்சத்துள் [1]ஏகலாதென்கின்றாளால்★
வடித்தடங்கண்மலரவளோ
    வரையாகத்துள்ளிருப்பாளென்கின்றாளால்★
கடிக்கமலம்கள்ளுகுக்கும்
    கண்ணபுரத்தம்மானைக்கண்டாள்கொலோ? 5

பேராயிரமுடையபேராளன்
    பேராளனென்கின்றாளால்★
ஏரார்கனமகரகுண்டலத்தன்
    எண்தோளனென்கின்றாளால்★
நீரார்மழைமுகிலே
    நீள்வரையேஒக்குமாலென்கின்றாளால்★
காரார் [2]வயலமரும்
    கண்ணபுரத்தம்மானைக்கண்டாள்கொலோ? 6

செவ்வரத்தவுடையாடை
    அதன்மேலோர்சிவளிகைக்கச்சென்கின்றாளால்★
அவ்வரத்தவடியிணையும்
    அங்கைகளும்பங்கயமேயென்கின்றாளால்★
மைவளர்க்கும்மணியுருவம்
    மரகதமோ! மழைமுகிலோ! என்கின்றாளால்★
கைவளர்க்கும்அழலாளர்
    கண்ணபுரத்தம்மானைக்கண்டாள்கொலோ? 7

---

1. அகலாவென்கின்றாளால் என்பதும் பாடம்
2. வயல்மருவும் என்றும் பாடம்.

கொற்றப்புள்ளொன்றேறி
மன்றூடேவருகின்றானென்கின்றாளால்★
வெற்றிப்போரிந்திரற்கும்
இந்திரனேயொக்குமாலென்கின்றாளால்★
பெற்றக்கால்அவனாகம்
பெண்பிறந்தோமுய்யோமோ! என்கின்றாளால்★
கற்றநூல்மறையாளர்
கண்ணபுரத்தம்மானைக்கண்டாள்கொலோ? 8

வண்டமரும்வனமாலை
மணிமுடிமேல்மணநாறுமென்கின்றாளால்★
உண்டிவர்பாலன்பெனக்கென்று
ஒருகாலும்பிரிகிலேனென்கின்றாளால்★
பண்டிவரைக்கண்டறிவதுஎவ்வூரில்?
யாமென்றேபயில்கின்றாளால்★
கண்டவர்தம்மனம்வழங்கும்
கண்ணபுரத்தம்மானைக்கண்டாள்கொலோ? 9

††மாவளருமென்னோக்கி
மாதராள்மாயவனைக்கண்டாளென்று★
காவளரும்கடிபொழில்சூழ்
கண்ணபுரத்தம்மானைக்கலியன்சொன்ன★
பாவளரும்தமிழ்மாலை
பன்னியநூல்இவையைந்துமைந்தும்வல்லார்★
பூவளரும்கற்பகம்சேர்பொன்னுலகில்
மன்னவராய்ப்புகழ்தக்கோரே. 10

அடிவரவு:- சிலை செருவரை துன்னு தார் அடி போர் செவ்வரத்த கொற்றம் வண்டு மாவளரும் தெள்ளியீர்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

2-ஆந்திருமொழி - தெள்ளியீர்

திருக்கண்ணபுரம்—2

தலைவியின் நிலைகண்ட தாய் தலைமகனைஇயற்பழித்தும், தலைமகளது இளமைக்கு இரங்கியும் கூறிய பாசுரம்

வெண்டளையால்வந்ததரவுகொச்சகக்கலிப்பா

(ஸைந்தவிராகம் — அடதாளம்)

††தெள்ளியீர்! தேவர்க்கும் தேவர் திருத்தக்கீர்★
வெள்ளியீர்! வெய்யவிழுநிதிவண்ணர்★ ஓ!
துள்ளுநீர்க் கண்ணபுரம்தொழுதாளிவள்
கள்வியோ!★ கைவளைகொள்வதுதக்கதே? 1

நீணிலாமுற்றத்து நின்றுஇவள்நோக்கினாள்★
காணுமோ! கண்ணபுரமென்றுகாட்டினாள்★
பாணனார்திண்ணமிருக்க இனிஇவள்
நாணுமோ?★ நன்றுநன்றுநறையூரர்க்கே. 2

††அருவிசோர்வேங்கடம் நீர்மலையென்றுவாய்
வெருவினாள்★ மெய்யம்வினவியிருக்கின்றாள்★
பெருகுசீர்க் கண்ணபுரமென்றுபேசினாள்
உருகினாள்★ உள்மெலிந்தாள் இதுஎன்கொலோ? 3

உண்ணும்நாளில்லை உறக்கமும்தானில்லை★
பெண்மையும் சாலநிறைந்திலள் பேதைதான்★
கண்ணனூர் கண்ணபுரம்தொழும், கார்க்கடல்
வண்ணர்மேல்★ எண்ணம்இவட்கு இதுஎன்கொலோ? 4

கண்ணனூர்கண்ணபுரம் தொழும்காரிகை★
பெண்மையும்தன்னுடை உண்மையுரைக்கின்றாள்★
வெண்ணெயுண்டுஆப்புண்ட வண்ணம்விளம்பினால்★
வண்ணமும் பொன்னிறமாவதுஒழியுமே. 5

வடவரைநின்றும்வந்து இன்றுகணபுரம்★
இடவகைகொள்வது யாமென்றுபேசினாள்★
மடவரல்மாதர்என்பேதை இவர்க்குஇவள்
கடவதென்?★ கண்துயில் இன்றுஇவர்கொள்ளவே. 6

††தரங்கநீர்பேசினும் தண்மதிகாயினும்★
இரங்குமோ? எத்தனைநாளிருந்துஎள்கினாள்?★
துரங்கம்வாய்கீண்டுகந்தானது தொன்மையூர்★
அரங்கமேயென்பது இவள்தனக்குஆசையே. 7

தொண்டெல்லாம்நின்னடியே தொழுதுய்யுமா
கண்டு★ தான்கணபுரம் தொழப்போயினாள்★
வண்டுலாம்கோதைஎன்பேதை மணிநிறம்
கொண்டுதான்★ கோயின்மைசெய்வது தக்கதே? 8

முள்ளெயிறேய்ந்தில கூழைமுடிகொடா★
தெள்ளியளென்பதோர்தேசிலள் என்செய்கேன்?★
கள்ளவிழ்சோலைக் கணபுரம்கைதொழும்
பிள்ளையை★ பிள்ளையென்றெண்ணப்பெறுவரே? 9

††கார்மலி கண்ணபுரத்தெம்மடிகளை★
பார்மலிமங்கையர்கோன் பரகாலன்சொல்★
சீர்மலிபாடல் இவைபத்தும்வல்லவர்★
நீர்மலிவையத்து நீடுநிற்பார்களே. 10

அடிவரவு:- தெள்ளியீர் நீணிலா அருவி உண்ணும் கண்ணன் வடவரை தாரங்கம் தொண்டு முள் கார் /கரை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

3-ஆந்திருமொழி - கரையெடுத்த

திருக்கண்ணபுரம்—3

தலைமகனைப் பிரிந்த தலைவி இரங்கிக்கூறிய பாசுரம், அறத்தொடு நிற்றல்

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா
(கேதாரகௌளராகம் — ரூபகதாளம்)

††கரையெடுத்தசுரிசங்கும் கனபவளத்தெழுகொடியும்★
திரையெடுத்துவருபுனல்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்★
விரையெடுத்ததுழாயலங்கல் விறல்வரைத்தோள்புடைபெயர★
வரையெடுத்தபெருமானுக்கு இழந்தேன்என்வரிவளையே. 1

அரிவிரவுமுகிற்கணத்தால் அகிற்புகையால்வரையோடும்★
தெரிவரியமணிமாடத் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்★
வரியரவினணைத்துயின்று மழைமதத்தசிறுதறுகண்★
கரிவெருவமருப்பொசித்தாற்கு இழந்தேன்என்கனவளையே. 2

துங்கமாமணிமாட நெடுமுகட்டின்சூலிகை★ போம்
திங்கள்மாமுகில்துணிக்கும் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்★
பைங்கண்மால்விடையடர்த்துப் பனிமதிகோள்விடுத்துகந்த★
செங்கண்மாலம்மானுக்கு இழந்தேன்என்செறிவளையே. 3

கணமருவுமயிலகவு கடிபொழில்சூழ்நெடுமறுகில்★
திணமருவுகனமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்★
மணமருவுதோளாய்ச்சி ஆர்க்கப்போய்★ உரலோடும்
புணர்மருதம்இறநடந்தாற்கு இழந்தேன்என்பொன்வளையே. 4

வாயெடுத்தமந்திரத்தால் அந்தணர்தம்செய்தொழில்கள்★
தீயெடுத்துமறைவளர்க்கும் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்★
தாயெடுத்தசிறுகோலுக்கு உளைந்தோடி★ தயிருண்ட
வாய்துடைத்தமைந்தனுக்கு இழந்தேன்என்வரிவளையே. 5

மடலெடுத்தநெடுந்தாழை மருங்கெல்லாம்வளர்பவளம்★
திடலெடுத்துச்சுடரிமைக்கும் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்★
அடலடர்த்தன்றிரணியனை முரணழிய, அணியுகிரால்★
உடலெடுத்தபெருமானுக்கு இழந்தேன்என்னொளிவளையே. 6

வண்டமரும்மலர்ப்புன்னை வரிநீழல்அணிமுத்தம்★
தெண்திரைகள்வரத்திரட்டும் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்★
எண்திசையும்[1]எழுசுடரும் இருநிலனும்பெருவிசும்பும்★
உண்டுமிழ்ந்தபெருமானுக்கு இழந்தேன்என்னொளிவளையே. 7

கொங்குமலிகருங்குவளைகண்ணாக★ தெண்கயங்கள்
செங்கமலமுகமலர்த்தும் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்★
வங்கமலிதடங்கடலுள் வரியரவினணைத்துயின்ற★
செங்கமலநாபனுக்கு இழந்தேன்என்செறிவளையே. 8

வாராளும்இளங்கொங்கை நெடும்பணைத்தோள்மடப்பாவை★
சீராளும்வரைமார்பன் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்★
பேராளன்ஆயிரம்பேர் ஆயிரவாயரவணைமேல்★
பேராளர்பெருமானுக்கு இழந்தேன்என்பெய்வளையே. 9

††தேமருவுபொழில்புடைசூழ் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்
வாமனனை★ மறிகடல்சூழ் வயலாலிவளநாடன்★
காமருசீர்க்கலிகன்றி கண்டுரைத்ததமிழ்மாலை★
நாமருவிஇவைபாட வினையாயநண்ணாவே. 10

அடிவரவு:- கரை அரி துங்கம் கணம் வாய் மடல் வண்டு கொங்கு வாராளும் தேமருவு விண்ணவர்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. எழுகடலும் என்றும் பாடம்.

4-ஆந்திருமொழி - விண்ணவர்

திருக்கண்ணபுரம்—4

தலைமகனிடத்து ஈடுபட்ட தலைவி ஆற்றாது தும்பியை நோக்கிக் கூறிய பாசுரம்

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

(கமாஸ்ராகம் — ஆதிதாளம்)

††விண்ணவர்தங்கள்பெருமான் திருமார்வன் ★
மண்ணவரெல்லாம்வணங்கும் மலிபுகழ்சேர் ★
கண்ணபுரத்தெம்பெருமான் கதிர்முடிமேல் ★
வண்ணநறுந்துழாய் வந்தூதாய்கோல்தும்பீ! 1

வேதமுதல்வன் விளங்குபுரிநூலன் ★
பாதம்பரவிப் பலரும்பணிந்தேத்தி ★
காதன்மைசெய்யும் கண்ணபுரத்தெம்பெருமான் ★
தாதுநறுந்துழாய் தாழ்ந்தூதாய்கோல்தும்பீ! 2

விண்டமலரெல்லாம் ஊதிநீஎன்பெறுதி? ★
அண்டமுதல்வன் அமரர்களெல்லாரும் ★
கண்டுவணங்கும் கண்ணபுரத்தெம்பெருமான் ★
வண்டுநறுந்துழாய் வந்தூதாய்கோல்தும்பீ! 3

நீர்மலிகின்றது ஓர்மீனாய்ஓராமையுமாய் ★
சீர்மலிகின்றது ஓர்சிங்கவுருவாகி ★
கார்மலிவண்ணன் கண்ணபுரத்தெம்பெருமான் ★
தார்மலிதண்துழாய் தாழ்ந்தூதாய்கோல்தும்பீ! 4

ஏரார்மலரெல்லாம் ஊதிநீஎன்பெறுதி? ★
பாராருலகம் பரவ, பெருங்கடலுள் ★
காராமையான கண்ணபுரத்தெம்பெருமான் ★
தாரார்நறுந்துழாய் தாழ்ந்தூதாய்கோல்தும்பீ! 5

மார்வில்திருவன் வலனேந்துசக்கரத்தன் ★
பாரைப்பிளந்த பரமன்பரஞ்சோதி ★
காரில்திகழ் காயாவண்ணன்கதிர்முடிமேல் ★
தாரில்நறுந்துழாய் தாழ்ந்தூதாய்கோல்தும்பீ! 6

வாமனன்கற்கி மதுசூதன்மாதவன் ★
தார்மன்னுதாசரதியாய தடமார்வன் ★
காமன்தன்தாதை கண்ணபுரத்தெம்பெருமான் ★
தாமநறுந்துழாய தாழ்ந்தூதாய்கோல்தும்பீ! 7

நீலமலர்கள் நெடுநீர்வயல்மருங்கில் ★
சாலமலரெல்லாம் ஊதாதே ★ வாளரக்கர்
காலன் கண்ணபுரத்தெம்பெருமான்கதிர்முடிமேல் ★
கோலநறுந்துழாய் கொண்டூதாய்கோல்தும்பீ! 8

நந்தன்மதலை நிலமங்கைநல்துணைவன் ★
அந்தமுதல்வன் அமரர்கள்தம்பெருமான் ★
கந்தம்கமழ் காயாவண்ணன்கதிர்முடிமேல் ★
கொந்துநறுந்துழாய் கொண்டூதாய்கோல்தும்பீ! 9

††வண்டமரும்சோலை வயலாலிநல்நாடன் ★
கண்டசீர்வென்றிக் கலியனொலிமாலை ★
கொண்டல்நிறவண்ணன் கண்ணபுரத்தானை ★
தொண்டரோம்பாட நினைந்தூதாய்கோல்தும்பீ! 10

அடிவரவு:- விண்ணவர் வேதம் விண்ட நீர் ஏரார் மார்வில் வாமனன் நீலம் நந்தன் வண்டமரும் தந்தை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

5-ஆந்திருமொழி - தந்தை

திருக்கண்ணபுரம்—5

அறுசீராசிரியவிருத்தம்

தலைவனைப் பிரிந்த/தலைவி அந்திப்பொழுதில் தலைவன் வராது போக தென்றல் முதலியவற்றால் வருந்திக் கூறுதல்

(யதுகுலகாம்போதிராகம் — ஆதிதாளம்)

††தந்தைகாலில்விலங்கற வந்துதோன்றியதோன்றல்பின்★ தமியேன்தன்
சிந்தைபோயிற்றுத் திருவருளவனிடைப்பெறுமளவிருந்தேனை★
அந்திகாவலன்அமுதுறுபசுங்கதிரவைசுட, அதனோடும்★
மந்தமாருதம்வனமுலைதடவந்துவலிசெய்வதொழியாதே. 1

மாரிமாக்கடல்வளைவணற்கிளையவன் வரைபுரைதிருமார்பில்★
தாரினாசையில்போயினநெஞ்சமும் தாழ்ந்தது ஓர் துணைகாணேன்★
ஊரும்துஞ்சிற்றுஉலகமும்துயின்றது ஒளியவன்விசும்பியங்கும்★
தேரும்போயிற்றுத்திசைகளும்மறைந்தன செய்வதொன்றறியேனே. 2

ஆயன்மாயமேயன்றி, மற்றென்கையில் வளைகளும்இறைநில்லா★
பேயினாருயிருண்டிடும்பிள்ளை நம்பெண்ணுயிர்க்குஇரங்குமோ?★
தூயமாமதிக்கதிர்சுடத்துணையில்லை இணைமுலைவேகின்றதால்★
ஆயன்வேய்னுக்கழிகின்றதுஉள்ளமும் அஞ்சேலென்பாரிலையே. 3

கயம்கொள்புண்தலைக்களிறுந்துவெந்திறல் கழல்மன்னர்பெரும்போரில்★
மயங்கவெண்சங்கம்வாய்வைத்தமைந்தனும் வந்திலன், மறிகடல்நீர்★
தயங்குவெண்திரைத்திவலைநுண்பனியெனும் தழல்முகந்துஇளமுலைமேல்★
இயங்குமாருதம்விலங்கில்என்னாவியை எனக்கெனப்பெறலாமே. 4

ஏழுமாமரம்துளைபடச்சிலைவளைத்து இலங்கையைமலங்குவித்த
ஆழியான்★ நமக்கருளியஅருளொடும் பகலெல்லைகழிகின்றதால்★
தோழி! நாம்இதற்கென்செய்தும்? துணையில்லை, சுடர்படுமுதுநீரில்★
ஆழஆழ்கின்றஆவியை அடுவதோர்அந்திவந்தடைகின்றதே. 5

முரியும்வெண்திரைமுதுகயம்தீப்பட முழங்கழலெரியம்பின்★
வரிகொள்வெஞ்சிலைவளைவித்தமைந்தனும் வந்திலன்என்செய்கேன்?★
எரியும்வெங்கதிர்துயின்றது பாவியேன்இணைநெடுங்கண்துயிலா★
கரியநாழிகைஊழியின்பெரியன கழியுமாறுஅறியேனே. 6

கலங்கமாக்கடல்கடைந்தடைத்து இலங்கையர்கோனது வரையாகம்
மலங்க★ வெஞ்சமத்துஅடுசரம்துரந்த எம்மடிகளும்வாரானால்★
இலங்குவெங்கதிரிளமதியதனொடும் விடைமணியடும்★ ஆயன்
விலங்கல்வேயினதோசையுமாய் இனிவிளைவதொன்றறியேனே. 7

முழுதிவ்வையகம்முறைகெடமறைதலும் முனிவனும்முனிவெய்தி★
மழுவினால்மன்னராருயிர்வவ்விய மைந்தனும்வாரானால்★
ஒழுகுநுண்பனிக்கொடுங்கியபேடையை அடங்கஅஞ்சிறைகோலி★
தழுவுநள்ளிருள்தனிமையின்கடியது ஓர்கொடுவினையறியேனே. 8

கனஞ்செய்மாமதிள்கணபுரத்தவனொடும் கனவினில்அவன்தந்த★
மனஞ்செயின்பம்வந்துஉள்புகவெள்கி என்வளைநெகஇருந்தேனை★
சினஞ்செய்மால்விடைச்சிறுமணியோசை என்சிந்தையைச்சிந்துவிக்கும்★
அனந்தலன்றிலினரிகுரல் பாவியேனாவியைஅடுகின்றதே. 9

††வார்கொள்மென்முலைமடந்தையர் தடங்கடல்வண்ணனைத்தாள்நயந்து★
ஆர்வத்தால்அவர்புலம்பியபுலம்பலை அறிந்துமுன்உரைசெய்த★
கார்கொள்பைம்பொழில்மங்கையர்காவலன் கலிகன்றியொலிவல்லார்★
ஏர்கொள்வைகுந்தமாநகர்புக்கு இமையவரோடும்கூடுவரே. 10

அடிவரவு:- தந்தை மாரி ஆயன் சுயம் ஏழு முரியும் கலங்க முழுது கனஞ்செய் வார்கொள் தொண்டீர்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

6-ஆந்திருமொழி - தொண்டீர்

திருக்கண்ணபுரம்—6

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(நாதநாமக்கிரியைராகம் — ரூபகதாளம்)

††தொண்டீர்! உய்யும்வகைகண்டேன் துளங்காஅரக்கர்துளங்க★முன்
திண்தோள்நிமிரச்சிலைவளையச் சிறிதேமுனிந்ததிருமார்பன்★
வண்டார்கூந்தல்மலர்மங்கை வடிக்கண்மடந்தைமான்நோக்கம்
கண்டான்★ கண்டுகொண்டுகந்த கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே. 1

பொருந்தாஅரக்கர்வெஞ்சமத்துப் பொன்றஅன்றுபுள்ளூர்ந்து★
பெருந்தோள்மாலிதலைபுரளப் போர்ந்தஅரக்கர்தென்னிலங்கை★
இருந்தார்தம்மையுடன்கொண்டு அங்குஎழிலார்பிலத்துப்புக்கொளிப்ப★
கருந்தாள்சிலைகைக்கொண்டானூர் கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே. 2

வல்லியிடையாள்பொருட்டாக மதிள்நீரிலங்கையார்கோவை★
அல்லல்செய்துவெஞ்சமத்துள் ஆற்றல்மிகுத்தஆற்றலான்★
வல்லாளரக்கர்குலப்பாவைவாட முனிதன்வேள்வியை★
கல்விச்சிலையால்காத்தானூர் கண்ணபுரம்தொழுதுமே. 3

மல்லைமுந்நீர்அதர்பட வரிவெஞ்சிலைகால்வளைவித்து★
கொல்லைவிலங்குபணிசெய்யக் கொடியோனிலங்கைபுகலுற்று★
தொல்லைமரங்கள்புகப்பெய்து துவலைநிமிர்ந்துவானணவ★
கல்லால்கடலையடைத்தானூர் கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே. 4

ஆமையாகிஅரியாகி அன்னமாகி★ அந்தணர்தம்
ஓமமாகிஊழியாகி உலகுசூழ்ந்தநெடும்புணரி★
சேமமதிள்சூழிலங்கைக்கோன் சிரமும்கரமும்துணித்து★ முன்
காமற்பயந்தான்கருதுமூர் கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே. 5

வருந்தாதிருநீமடநெஞ்சே! நம்மேல்வினைகள்வாரா★ முன்
திருந்தாஅரக்கர்தென்னிலங்கை செந்தீயுண்ணச்சிவந்து, ஒருநாள்★
பெருந்தோள்வாணற்குஅருள்புரிந்து பின்னைமணாளனாகி★ முன்
கருந்தாள்களிறொன்றொசித்தானூர் கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே. 6

இலையார்மலர்ப்பூம்பொய்கைவாய் முதலைதன்னால்அடர்ப்புண்டு★
கொலையார்வேழம்நடுக்குற்றுக்குலைய அதனுக்குஅருள்புரிந்தான்★
அலைநீரிலங்கைத்தசக்கிரீவற்கு இளையோற்குஅரசையருளி★ முன்
கலைமாச்சிலையால்எய்தானூர் கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே. 7

மாலாய்மனமே! அருந்துயரில் வருந்தாதிருநீ★ வலிமிக்க
காலார்மருதும்காய்சினத்தகழுதும் கதமாக்கழுதையும்★
மாலார்விடையும்மதகரியும் மல்லருயிரும்மடிவித்து★
காலால்சகடம்பாய்ந்தானூர் கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே. 8

குன்றால்மாரிபழுதாக்கிக் கொடியேரிடையாள்பொருட்டாக★
வன்தாள்விடையேழ்அன்றடர்த்த வானோர்பெருமான்மாமாயன்★
சென்றான்தூதுபஞ்சவர்க்காய்த் திரிகாற்சகடம்சினமழித்து★
கன்றால்விளங்காயெறிந்தானூர் கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே. 9

††கருமாமுகில்தோய்நெடுமாடக் கண்ணபுரத்தெம்மடிகளை★
திருமாமகளால்அருள்மாரி செழுநீராலிவளநாடன்★
மருவார்புயற்கைக்கலிகன்றி மங்கைவேந்தனொலிவல்லார்★
இருமாநிலத்துக்கரசாகி இமையோரிறைஞ்சவாழ்வாரே. 10

அடிவரவு:- தொண்டீர் பொருந்தா வல்லி மல்லை ஆமை வருந்தாது இலை மால் குன்றால் கருமா வியம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

7-ஆந்திருமொழி - வியமுடை

திருக்கண்ணபுரம்—7

கலிவிருத்தம்

(அபரூபராகம் — ஆதிதாளம்)

††வியமுடைவிடையினம் உடைதரமடமகள்★
[1]குயமிடைதடவரை அகலமதுடையவர்★
[2]நயமுடைநடையனம் இளையவர்நடைபயில்★
கயமிடைகணபுரம் அடிகள்தம்இடமே. 1

இணைமலிமருதினொடு எருதிறஇகல்செய்து★
துணைமலிமுலையவள் மணமிகுகலவியுள்★
மணமலிவிழவினொடு அடியவரளவிய★
கணமலிகணபுரம் அடிகள்தம்இடமே. 2

புயலுறுவரைமழை பொழிதர, மணிநிரை★
மயலுற, வரைகுடை எடுவியநெடியவர்★
முயல்துயர்மிளைமுயல்துள வளவிளைவயல்★
கயல்துளுகணபுரம் அடிகள்தம்இடமே. 3

ஏதலர்நகைசெய இளையவரளைவெணெய்★
போதுசெய்தமரிய புனிதர், நல்விரைமலர்★
கோதியமதுகரம் குலவியமலர்மகள்★
காதல்செய்கணபுரம் அடிகள்தம்இடமே. 4

தொண்டரும்அமரரும் முனிவரும்தொழுதெழ★
அண்டமொடுஅகலிடம் அளந்தவர்அமர்செய்து★
விண்டவர்பட மதிளிலங்கைமுன்எரியெழ★
கண்டவர்கணபுரம் அடிகள்தம்இடமே. 5

மழுவியல்படையுடையவனிடம், மழைமுகில்★
தழுவியஉருவினர் திருமகள்மருவிய★
கொழுவியசெழுமலர் முழுசியபறவைபண்★
எழுவியகணபுரம் அடிகள்தம்இடமே. 6

பரிதியொடுஅணிமதி பனிவரைதிசைநிலம்★
எரிதியொடெனவின இயல்வினர்செலவினர்★
சுருதியொடுஅருமறை முறைசொலும்அடியவர்★
கருதியகணபுரம் அடிகள்தம்இடமே. 7

---

1. குயமுடை என்பதும் பாடம்.
2. நயமடநடை என்பது அரும்பதத்தின் பாடம்.

படிபுல்கும்அடியிணை பலர்தொழ, மலர்வைகு★
கொடிபுல்குதடவரை யகலமதுடையவர்★
முடிபுல்குநெடுவயல் படைசெல [1]அடிமலர்★
கடிபுல்குகணபுரம் அடிகள்தம்இடமே. 8

புலமனுமலர்மிசை மலர்மகள்புணரிய★
நிலமகளென இனமகளிர்களிவரொடும்★
வலமனுபடையுடை மணிவணர், நிதிகுவை★
கலமனுகணபுரம் அடிகள்தம்இடமே. 9

††மலிபுகழ்கணபுரமுடைய எம்அடிகளை★
வலிகெழுமதிளயல் வயலணிமங்கையர்★
கலியனதமிழிவை விழுமியவிசையினொடு★
ஒலிசொலும்அடியவர் உறுதுயரிலரே. 10

அடிவரவு:- வியம் இணை புயல் ஏதலர் தொண்டர் மழு பரிதியொடு படி புலம் மலிபுகழ் வானோர்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. வடிமலர் என்றும் பாடம்.

8-ஆந்திருமொழி - வானோரளவும்

திருக்கண்ணபுரம்—8

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(ஸாவேரிராகம் — ரூபகதாளம்)

††வானோரளவும்முதுமுந்நீர் வளர்ந்தகாலம்★ வலியுருவின்
மீனாய்வந்துவியந்துய்யக்கொண்ட தண்தாமரைக் கண்ணன்★
ஆனாவுருவிலானாயன் அவனைஅம்மாவிளைவயலுள்★
கானார்புறவிற்கண்ணபுரத்து அடியேன்கண்டுகொண்டேனே. 1

மலங்குவிலங்குநெடுவெள்ளம்மறுக அங்குஓர்வரைநட்டு★
இலங்குசோதியாரமுதம் எய்துமளவுஓராமையாய்★
விலங்கல்திரியத்தடங்கடலுள் சுமந்துகிடந்தவித்தகனை★
கலங்கல்முந்நீர்க்கண்ணபுரத்து அடியேன்கண்டுகொண்டேனே. 2

பாராரளவும் முதுமுந்நீர் பரந்தகாலம்★ வளைமருப்பில்
ஏராருருவத்தேனமாய் எடுத்தஆற்றலம்மானை★
கூரார்ஆரலிரைகருதிக் குருகுபாயக்கயலிரியும்★
காரார்புறவிற்கண்ணபுரத்து அடியேன்கண்டுகொண்டேனே. 3

உளைந்தஅரியும்மானிடமும் உடனாய்த்தோன்றஒன்றுவித்து★
விளைந்தசீற்றம்விண்வெதும்ப வேற்றோனகலம்வெஞ்சமத்து★
பிளந்துவளைந்தஉகிரானைப் பெருந்தண்செந்நெற்குலைதடிந்து★
களம்செய்புறவிற்கண்ணபுரத்து அடியேன்கண்டுகொண்டேனே. 4

தொழுநீர்வடிவின்குறளுருவாய் வந்துதோன்றி, மாவலிபால்★
முழுநீர்வையம்முன்கொண்ட மூவாவுருவினம்மானை★
உழுநீர்வயலுள்பொன்கிளைப்ப ஒருபால்முல்லைமுகையோடும்★
கழுநீர்மலரும்கண்ணபுரத்து அடியேன்கண்டுகொண்டேனே. 5

வடிவாய்மழுவேபடையாக வந்துதோன்றி, மூவெழுகால்★
படியாரரசுகளைகட்ட பாழியானைஅம்மானை★
குடியாவண்டுகொண்டுண்ணக் கோலநீலம்மட்டுகுக்கும்★
கடியார்புறவிற்கண்ணபுரத்து அடியேன்கண்டுகொண்டேனே. 6

வையமெல்லாம்உடன்வணங்க வணங்காமன்னனாய்த்தோன்றி★
வெய்யசீற்றக்கடியிலங்கை குடிகொண்டோடவெஞ்சமத்து★
செய்தவெம்போர்நம்பரனைச் செழுந்தண்கானல்மணநாறும்★
கைதைவேலிக்கண்ணபுரத்து அடியேன்கண்டுகொண்டேனே. 7

ஒற்றைக்குழையும்நாஞ்சிலும் ஒருபால்தோன்றத்தான்தோன்றி★
வெற்றித்தொழிலார்வேல்வேந்தர் விண்பால்செல்ல, வெஞ்சமத்து★
செற்றகொற்றத்தொழிலானைச் செந்தீமூன்றும்இல்லிருப்ப★
கற்றமறையோர்கண்ணபுரத்து அடியேன்கண்டுகொண்டேனே. 8

துவரிக்கனிவாய்நிலமங்கை துயர்தீர்ந்துய்ய, பாரதத்துள்★
இவரித்தரசர்தடுமாற இருள்நாள்பிறந்தஅம்மானை★
உவரியோதம்முத்துந்த ஒருபால்ஒருபாலொண்செந்நெல்★
கவரிவீசும்கண்ணபுரத்து அடியேன்கண்டுகொண்டேனே. 9

††மீனோடுஆமைகேழல்அரிகுறளாய் முன்னும்இராமனாய்த்
தானாய்★ பின்னும்இராமனாய்த் தாமோதரனாய்க்கற்கியும்
ஆனான்தன்னை★ கண்ணபுரத்துஅடியன் கலியனொலிசெய்த★
தேனாரின்சொல்தமிழ்மாலை செப்பப்பாவம்நில்லாவே. 10

அடிவரவு:- வானோர் மலங்கு பார் உளைந்த தொழு வடி வையம் ஒற்றை துவரி மீனோடு கைம்மானம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

9-ஆந்திருமொழி - கைம்மானம்

திருக்கண்ணபுரம்—9

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

(மோஹநராகம் — திரிபுடைதாளம்)

††கைம்மானமதயானை இடர்தீர்த்தகருமுகிலை★
மைம்மானமணியை அணிகொள்மரதகத்தை★
எம்மானைஎம்பிரானைஈசனை என்மனத்துள்
அம்மானை★ அடியேன் அடைந்துய்ந்துபோனேனே. 1

தருமானமழைமுகிலைப் பிரியாதுதன்னடைந்தார்★
வருமானம்தவிர்க்கும் மணியை, அணியுருவில்★
திருமாலைஅம்மானை அமுதத்தைக் கடல்கிடந்த
பெருமானை★ அடியேன் அடைந்துய்ந்துபிழைத்தேனே. 2

††விடையேழன்றடர்த்து வெகுண்டுவிலங்கலுற★
படையால்ஆழிதட்ட பரமன்பரஞ்சோதி★
மடையார்நீலம்மல்கும்வயல்சூழ் கண்ணபுரமொன்று
உடையானுக்கு★ அடியேன் ஒருவர்க்குஉரியேனோ? 3

††மிக்கானை மறையாய்விரிந்தவிளக்கை★ என்னுள்
புக்கானைப் புகழ்சேர்பொலிகின்றபொன்மலையை★
தக்கானைக் கடிகைத்தடங்குன்றின்மிசையிருந்த★
அக்காரக்கனியை அடைந்துய்ந்துபோனேனே. 4

வந்தாய்என்மனத்தே வந்துநீபுகுந்தபின்னை★
எந்தாய்! போயறியாய் இதுவேஅமையாதோ?★
கொந்தார்பைம்பொழில்சூழ் குடந்தைக்கிடந்துகந்த
மைந்தா!★ உன்னைஎன்றும் மறவாமைப்பெற்றேனே. 5

எஞ்சாவெந்நரகத்து அழுந்திநடுங்குகின்றேற்கு★
அஞ்சேலென்றுஅடியேனை ஆட்கொள்ளவல்லானை★
நெஞ்சே! நீநினையாது இறைப்பொழுதும்இருத்தி கண்டாய்★
மஞ்சார்மாளிகைசூழ் வயலாலிமைந்தனையே. 6

பெற்றார்பெற்றொழிந்தார் பின்னும்நின்று அடியேனுக்கு★
உற்றானாய்வளர்த்து என்னுயிராகிநின்றானை★
முற்றாமாமதிகோள் விடுத்தானைஎம்மானை★
எத்தால்யான்மறக்கேன்? இதுசொல்என்ஏழைநெஞ்சே! 7

கற்றார்பற்றறுக்கும் பிறவிப்பெருங்கடலே★
பற்றாவந்துஅடியேன் பிறந்தேன், பிறந்தபின்னை★
வற்றாநீர்வயல்சூழ் வயலாலியம்மானைப்
பெற்றேன்★ பெற்றதுவும் பிறவாமைப்பெற்றேனே. 8

††கண்ணார்கண்ணபுரம் கடிகைகடிகமழும்★
தண்ணார்தாமரைசூழ் தலைச்சங்கமேல்திசையுள்★
விண்ணோர்நாண்மதியை விரிகின்றவெஞ்சுடரை★
கண்ணாரக்கண்டுகொண்டு களிக்கின்றதுஇங்குஎன்றுகொலோ. 9

††செருநீரவேல்வலவன் கலிகன்றிமங்கையர்கோன்★
கருநீர்முகில்வண்ணன் கண்ணபுரத்தானை★
இருநீரின்தமிழ் இன்னிசைமாலைகள்கொண்டுதொண்டீர்!★
வருநீர்வையம்உய்ய இவைபாடியாடுமினே. 10

அடிவரவு:- கைம்மானம் தரு விடை மிக்கானை வந்தாய் எஞ்சா பெற்றார் கற்றார் கண்ணார் செரு வண்டார்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

10-ஆந்திருமொழி - வண்டார்

திருக்கண்ணபுரம்—10

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

(ஸௌராஷ்ட்ரராகம் — ரூபகதாளம்)

††வண்டார்பூமாமலர்மங்கை மணநோக்க
முண்டானே!★ உன்னைஉகந்துகந்து உன்தனக்கே
தொண்டானேற்கு★ என்செய்கின்றாய்? சொல்லு நால்வேதம்
கண்டானே!★ கண்ணபுரத்துறையம்மானே! 1

பெருநீரும்விண்ணும் மலையும்உலகேழும்★
ஒருதாராநின்னுளொடுக்கிய நின்னையல்லால்★
வருதேவர்மற்றுளரென்று என்மனத்துஇறையும்
கருதேன்நான்★ கண்ணபுரத்துறையம்மானே! 2

††மற்றும்ஓர்தெய்வம்உளதென்று இருப்பாரோடு
உற்றிலேன்★ உற்றதும் உன்னடியார்க்கடிமை★
மற்றெல்லாம்பேசிலும் நின்திருவெட்டெழுத்தும்
கற்றுநான்★ கண்ணபுரத்துறையம்மானே! 3

பெண்ணானாள் பேரிளங்கொங்கையினாரழல்போல்★
உண்ணாநஞ்சுண்டுகந்தாயை உகந்தேன்நான்★
மண்ணாளா! வாள்நெடுங்கண்ணி மதுமலராள்
கண்ணாளா!★ கண்ணபுரத்துறையம்மானே! 4

பெற்றாரும்சுற்றமும்என்று இவைபேணேன்நான்★
மற்றாரும்பற்றிலேன் ஆதலால்நின்னடைந்தேன்★
உற்றானென்றுஉள்ளத்துவைத்து அருள்செய்கண்டாய்★
கற்றார்சேர் கண்ணபுரத்துறையம்மானே! 5

ஏத்திஉன்சேவடி எண்ணியிருப்பாரை★
பார்த்திருந்துஅங்கு நமன்தமர்பற்றாது★
சோத்தநாமஞ்சுதும்என்று தொடாமைநீ
காத்திபோல்★ கண்ணபுரத்துறையம்மானே! 6

வெள்ளைநீர்வெள்ளத்து அணைந்தஅரவணைமேல்★
துள்ளுநீர்மெள்ளத் துயின்றபெருமானே!★
வள்ளலே! உன்தமர்க்குஎன்றும்நமன்தமர்
கள்ளர்போல்★ கண்ணபுரத்துறையம்மானே! 7

மாணாகி வையமளந்ததுவும்★ வாளவுணன்
பூணாகம்கீண்டதுவும் ஈண்டுநினைந்திருந்தேன்★
பேணாதவல்வினையேன் இடரெத்தனையும்
காணேன்நான்★ கண்ணபுரத்துறையம்மானே! 8

நாட்டினாய்என்னை உனக்குமுன்தொண்டாக★
மாட்டினேன்அத்தனையே கொண்டுஎன்வல்வினையை★
பாட்டினால்உன்னை என்நெஞ்சத்திருந்தமை
காட்டினாய்★ கண்ணபுரத்துறையம்மானே! 9

††கண்டசீர்க் கண்ணபுரத்துறையம்மானை★
கொண்டசீர்த்தொண்டன் கலியனொலிமாலை★
பண்டமாய்ப்பாடும் அடியவர்க்கு எஞ்ஞான்றும்★
அண்டம்போய்ஆட்சி அவர்க்கதறிந்தோமே. 10

அடிவரவு:- வண்டார் பெரு மற்று பெண் பெற்றார் ஏத்தி வெள்ளை மாண் நாட்டினாய் கண்டசீர் வங்கம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்து

1-ஆந்திருமொழி - வங்கமாமுந்நீர்

திருக்கண்ணங்குடி

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
(ஆரபிராகம் — அடதாளம்)

††வங்கமாமுந்நீர்வரிநிறப்பெரிய
வாளரவினணைமேவி★
சங்கமார்அங்கைத்தடமலருந்திச்
சாமமாமேனிஎன்தலைவன்★
அங்கமாறுஐந்துவேள்விநால்வேதம்
அருங்கலைபயின்று★ எரிமூன்றும்
செங்கையால்வளர்க்கும்துளக்கமில்மனத்தோர்
திருக்கண்ணங்குடியுள்நின்றானே. 1

கவளமாகதத்தகரியுய்யப் பொய்கைக்
கராம்கொளக்கலங்கி★ உள்நினைந்து
துவள மேல்வந்துதோன்றி வன்முதலை
துணிபடச்சுடுபடைதுரந்தோன்★
குவளைநீள்முளரிகுமுதம்ஒண்கழுநீர்★
கொய்ம்மலர்நெய்தலொண்கழனி★
திவளும்மாளிகைசூழ்செழுமணிப்புரிசைத்
திருக்கண்ணங்குடியுள்நின்றானே. 2

வாதைவந்தடரவானமும்நிலனும்
மலைகளும்அலைகடல்குளிப்ப★
மீதுகொண்டுகளும்மீனுருவாகி
விரிபுனல்வரியகட்டொளித்தோன்★
போதலர்புன்னைமல்லிகைமௌவல்
புதுவிரைமதுமலரணைந்து★
சீதவொண்தென்றல்திசைதொறும்கமழும்
திருக்கண்ணங்குடியுள்நின்றானே. 3

வென்றிசேர்திண்மைவிலங்கல்மாமேனி
வெள்ளெயிற்றொள்ளெரித்தறுகண்★
பன்றியாய்அன்றுபார்மகள்பயலை
தீர்த்தவன் பஞ்சவர்பாகன்★
ஒன்றலாஉருவத்துஉலப்பில்காலத்து
உயர்கொடிஒளிவளர்மதியம்★
சென்றுசேர்சென்னிச்சிகரநன்மாடத்
திருக்கண்ணங்குடியுள்நின்றானே. 4

மன்னவன்பெரியவேள்வியில்குறளாய்
மூவடிநீரொடும்கொண்டு★
பின்னும்ஏழுலகும்ஈரடியாகப்
பெருந்திசையடங்கிடநிமிர்ந்தோன்★
அன்னமென்கமலத்தணிமலர்ப்பீடத்து
அலைபுனலிலைக்குடைநீழல்★
செந்நெலொண்கவரியசையவீற்றிருக்கும்
திருக்கண்ணங்குடியுள்நின்றானே. 5

மழுவினால்அவனியரசைமூவெழுகால்
மணிமுடிபொடிபடுத்து★ உதிரக்
குழுவுவார்புனலுள்குளித்து வெங்
கோபம்தவிர்ந்தவன், குலைமலிகதலி★
குழுவும்வார்கமுகும்குரவும்நற்பலவும்
குளிர்தருசூதமாதவியும்★
செழுமையார்பொழில்கள்தழுவும்நன்மாடத்
திருக்கண்ணங்குடியுள்நின்றானே. 6

வானுளாரவரைவலிமையால்நலியும்
மறிகடலிலங்கையார்கோனை★
பானுநேர்சரத்தால்பனங்கனிபோலப்
பருமுடியுதிரவில்வளைத்தோன்★
கானுலாமயிலின்கணங்கள்நின்றாடக்
கணமுகில்முரசம்நின்றதிர★
தேனுலாவரிவண்டுஇன்னிசைமுரலும்
திருக்கண்ணங்குடியுள்நின்றானே. 7

அரவநீள்கொடியோன்அவையுள் ஆசனத்தை
அஞ்சிடாதேயிட★ அதற்குப்
பெரியமாமேனிஅண்டமூடுருவப்
பெருந்திசையடங்கிட நிமிர்ந்தோன்★
வரையின்மாமணியும்மரகதத்திரளும்
வயிரமும்வெதிருதிர்முத்தும்★
திரைகொணர்ந்துந்திவயல்தொறும்குவிக்கும்
திருக்கண்ணங்குடியுள்நின்றானே. 8

பன்னியபாரம்பார்மகட்குஒழியப்
பாரதமாபெரும்போரில்★
மன்னர்கள்மடியமணிநெடுந்திண்தேர்
மைத்துனற்குஉய்த்தமாமாயன்★
துன்னுமாதவியும்சுரபுனைப்பொழிலும்
சூழ்ந்தெழுசெண்பகமலர்வாய்★
தென்னவென்றுஅளிகள்முரன்றிசைபாடும்
திருக்கண்ணங்குடியுள்நின்றானே. 9

††கலையுலாவல்குல்காரிகைதிறத்துக்
கடற்பெரும்படையொடும்சென்று★
சிலையினால்இலங்கைதீயெழச்செற்ற
திருக்கண்ணங்குடியுள்நின்றானை★
மலைகுலாமாடமங்கையர்தலைவன்
மானவேல்கலியன்வாயொலிகள்★
உலவுசொல்மாலைஒன்பதோடொன்றும்
வல்லவர்க்குஇல்லைநல்குரவே. 10

அடிவரவு:- வங்கம் கவளம் வாதை வென்றி மன்னவன் மழு வானுளார் அரவு பன்னிய கலை பொன்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

2-ஆந்திருமொழி - பொன்னிவர்மேனி

திருநாகை

எண்சீராசிரியவிருத்தம்

தலைவனது உருவெளிப்பாடுகண்ட தலைவி தோழிக்குக் கூறிய பாசுரம்

(சாரங்கராகம் — ரூபகதாளம்)

††பொன்னிவர்மேனிமரகதத்தின்
பொங்கிளஞ்சோதியகலத்துஆரம்
மின் ★ இவர்வாயில்நல்வேதமோதும்
வேதியர்வானவராவர்தோழீ!★
என்னையும்நோக்கிஎன்னல்குலும்நோக்கி
ஏந்திளங்கொங்கையும்நோக்குகின்றார்★
அன்னையென்னோக்குமென்றஞ்சுகின்றேன்
அச்சோஒருவரழகியவா! 1

தோடவிழ்நீலம்மணங்கொடுக்கும்
சூழ்புனல்சூழ்குடந்தைக்கிடந்த★
சேடர்கொலென்றுதெரிக்கமாட்டேன்
செஞ்சுடராழியும்சங்கும்ஏந்தி★
பாடகமெல்லடியார்வணங்கப்
பன்மணிமுத்தொடுஇலங்குசோதி★
ஆடகம்பூண்டுஒருநான்குதோளும்
அச்சோஒருவரழகியவா! 2

வேயிருஞ்சோலைவிலங்கல்சூழ்ந்த
மெய்யமணாளர், இவ்வையமெல்லாம்★
தாயினநாயகராவர்தோழீ!
தாமரைக்கண்களிருந்தவாறு★
சேயிருங்குன்றம்திகழ்ந்ததொப்பச்
செவ்வியவாகிமலர்ந்தசோதி★
ஆயிரம்தோளொடுஇலங்குபூணும்
அச்சோஒருவரழகியவா! 3

வம்பவிழும்துழாய்மாலைதோள்மேல்
கையன ஆழியும்சங்கும்ஏந்தி★
நம்பர்நம்இல்லம்புகுந்துநின்றார்
நாகரிகர்பெரிதும்இளையர்★
செம்பவளம்இவர்வாயின்வண்ணம்
தேவரிவரதுஉருவம்சொல்லில்★
அம்பவளத்திரளேயும்ஒப்பர்
அச்சோஒருவரழகியவா! 4

கோழியும்கூடலும்கோயில்கொண்ட
கோவலரேஒப்பர், குன்றமன்ன★
பாழியந்தோளும் ஓர்நான்குடையர்
பண்டு இவர்தம்மையும்கண்டறியோம்★
வாழியரோஇவர்வண்ணம்எண்ணில்
மாகடல்போன்றுளர், கையில்வெய்ய★
ஆழியொன்றேந்திஓர்சங்குபற்றி
அச்சோஒருவரழகியவா! 5

வெஞ்சினவேழம்மருப்பொசித்த
வேந்தர்கொல்? ஏந்திழையார்மனத்தை★
தஞ்சுடையாளர்கொல்? யான்அறியேன்
தாமரைக்கண்கள்இருந்தவாறு★
கஞ்சனையஞ்சமுன்கால்விசைத்த
காளையராவர், கண்டார்வணங்கும்★
அஞ்சனமாமலையேயும்ஒப்பர்
அச்சோஒருவரழகியவா! 6

பிணியவிழ்தாமரைமொட்டலர்த்தும்
பேரருளாளர்கொல்? யான்அறியேன்★
பணியும்என்நெஞ்சமிதென்கொல்? தோழீ!
பண்டுஇவர்தம்மையும்கண்டறியோம்★
அணிகெழுதாமரையன்னகண்ணும்★
அங்கையும்பங்கயம், மேனிவானத்து★
அணிகெழுமாமுகிலேயும்ஒப்பர்
அச்சோஒருவரழகியவா! 7

மஞ்சுயர்மாமதிதீண்டநீண்ட
மாலிருஞ்சோலைமணாளர்வந்து★ என்
நெஞ்சுள்ளும்கண்ணுள்ளும்நின்றுநீங்கார்
நீர்மலையார்கொல்? நினைக்கமாட்டேன்★
மஞ்சுயர்பொன்மலைமேலெழுந்த
மாமுகில்போன்றுளர்வந்துகாணீர்★
அஞ்சிறைப்புள்ளுமொன்றுஏறிவந்தார்
அச்சோஒருவரழகியவா! 8

எண்திசையும்எறிநீர்க்கடலும்
ஏழுலகும்உடனேவிழுங்கி★
மண்டிஓராலிலைப்பள்ளிகொள்ளும்
மாயர்கொல்? மாயம்அறியமாட்டேன்★
கொண்டல்நன்மால்வரையேயும்ஒப்பர்
கொங்கலர்தாமரைக்கண்ணும்வாயும்★
அண்டத்தமரர்பணியநின்றார்
அச்சோஒருவரழகியவா! 9

††அன்னமும்கேழலும்மீனுமாய
ஆதியைநாகையழகியாரை★
கன்னிநன்மாமதிள்மங்கைவேந்தன்
காமருசீர்க்கலிகன்றி★ குன்றா
இன்னிசையால்சொன்னசெஞ்சொல்மாலை
ஏழுமிரண்டுமொரொன்றும்வல்லார்★
மன்னவராய்உலகாண்டு மீண்டும்
வானவராய்மகிழ்வெய்துவரே. 10

அடிவரவு:- பொன் தோடு வேப் வம்பு தோழி வெஞ்சினம் பிணி மஞ்சுயர் எண்திசை அன்னம் தன்னை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

3-ஆந்திருமொழி - தன்னை

திருப்புல்லாணி—1

கலிநிலைத்துறை

(சங்கராபரணராகம் — ரூபகதாளம்)

தலைவனைப்பிரிந்த தலைவி ஆற்றாமைமிகுதியால் தலைவனிடம் செல்லத் துணிந்து நெஞ்சையும் தோழியையும் துணைவேண்டிய பாசுரம்

††தன்னைநைவிக்கிலேன் வல்வினையேன்தொழுதும் எழு★
பொன்னைநைவிக்கும் அப்பூஞ்செருந்திமணநீழல்வாய்★
என்னைநைவித்து எழில்கொண்டகன்றபெருமானிடம்★
புன்னைமுத்தம்பொழில்சூழ்ந்து அழகாயபுல்லாணியே. 1

உருகிநெஞ்சே! நினைந்துஇங்குஇருந்தென்? தொழுதும்எழு★
முருகுவண்டுண்மலர்க்கைதையின் நீழலின்முன்னொருநாள்★
பெருகுகாதன்மை என்னுள்ளமெய்தப்பிரிந்தானிடம்★
பொருதுமுந்நீர்க்கரைக்கே மணியுந்துபுல்லாணியே. 2

ஏதுசெய்தால்மறக்கேன்? மனமே! தொழுதும்எழு★
தாதுமல்குதடம்சூழ்பொழில் தாழ்வர்தொடர்ந்து★ பின்
பேதை நின்னைப்பிரியேன் இனிஎன்று அகன்றானிடம்★
போதுநாளும்கமழும் பொழில்சூழ்ந்தபுல்லாணியே. 3

கொங்குண்வண்டேகரியாகவந்தான் கொடியேற்கு★ முன்
நங்களீசன் நமக்கேபணித்தமொழிசெய்திலன்★
மங்கைநல்லாய்! தொழுதும்எழு போய்அவன்மன்னுமூர்★
பொங்குமுந்நீர்க்கரைக்கே மணியுந்துபுல்லாணியே. 4

உணரில்உள்ளம்சுடுமால் வினையேன்தொழுதும்எழு★
துணரிஞாழல்நறும்போது நம்சூழ்குழல்பெய்து★ பின்
தணரில்ஆவிதளருமென அன்புதந்தானிடம்★
புணரியோதம்பணிலம் மணியுந்துபுல்லாணியே. 5

எள்கிநெஞ்சே! நினைந்திங்கிருந்தென்? தொழுதும்எழு★
வள்ளல்மாயன்மணிவண்ணனெம்மான் மருவுமிடம்★
கள்ளவிழும்மலர்க்காவியும் தூமடல்கைதையும்★
புள்ளும்அள்ளற்பழனங்களும்சூழ்ந்த புல்லாணியே. 6

பரவிநெஞ்சே! தொழுதும்எழு போய்அவன்பாலமாய்★
இரவும்நாளும் இனிக்கண்துயிலாதிருந்துஎன்பயன்?★
விரவிமுத்தம் நெடுவெண்மணல்மேற்கொண்டு★ வெண்திரை
புரவியென்னப்புதம்செய்து வந்துந்துபுல்லாணியே. 7

அலமுமாழிப்படையும்உடையார் நமக்குஅன்பராய்★
சலமதாகித்தகவொன்றிலர் நாம்தொழுதும்எழு★
உலவுகால்நற்கழியோங்கு தண்பைம்பொழிலூடு★ இசை
புலவுகானல் களிவண்டினம்பாடுபுல்லாணியே. 8

ஓதிநாமங்குளித்துஉச்சிதன்னால் ஒளிமாமலர்★
பாதம்நாளும்பணிவோம் நமக்கேநலமாதலின்★
ஆதுதாராளெனிலும்தரும் அன்றியும்அன்பராய்★
போதும்மாதே! தொழுதும் அவன்மன்னுபுல்லாணியே. 9

††இலங்குமுத்தும்பவளக்கொழுந்தும் எழில்தாமரை★
புலங்கள்முற்றும்பொழில்சூழ்ந்து அழகாயபுல்லாணிமேல்★
கலங்கலில்லாப்புகழான் கலியனொலிமாலை[1]★
வலங்கொள்தொண்டர்க்குஇடமாவது பாடில் வைகுந்தமே. 10

அடிவரவு:- தன்னை உருகி ஏது கொங்கு உணரில் எள்கி பரவி அலம் ஒதி இலங்கு காவார்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. மாலைகள் என்ற பாடம் செய்யுளோசைக்குச் சேரும்.

4-ஆந்திருமொழி - காவார்

திருப்புல்லாணி—2

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

(காம்போதிராகம் — அடதாளம்)

பிரிவாற்றாத தலைவி பறவைகளைத் தூவிட்டும், பிறை தென்றல் முதலியவற்றால் வருந்தியும் கூறிய பாசுரம்

††காவார்மடல்பெண்ணை அன்றிலரிகுரலும் ★
ஏவாயினூடியங்கும் எஃகின்கொடிதாலோ! ★
பூவார்மணம்கமழும் புல்லாணிகைதொழுதேன் ★
பாவாய்! இதுநமக்கு ஓர்பான்மையேயாகாதே. 1

முன்னம்குறளுருவாய் மூவடிமண்கொண்டளந்த ★
மன்னன்சரிதைக்கே மாலாகிப்பொன்பயந்தேன் ★
பொன்னங்கழிக்கானல் புள்ளினங்காள்! புல்லாணி ★
அன்னமாய்நூல்பயந்தாற்கு ஆங்குஇதனைச் செப்புமினே. 2

வவ்வித்துழாயதன்மேல் சென்றதனிநெஞ்சம் ★
செவ்வியறியாது நிற்குங்கொல்? நித்திலங்கள் ★
பவ்வத்திரையுலவு புல்லாணிகைதொழுதேன் ★
தெய்வச்சிலையாற்கு என்சிந்தைநோய்செப்புமினே. 3

பரியஇரணியனதுஆகம் அணியுகிரால் ★
அரியுருவாய்க்கீண்டான் அருள்தந்தவா! நமக்கு ★
பொருதிரைகள்போந்துலவு புல்லாணிகைதொழுதேன் ★
அரிமலர்க்கண்நீர்ததும்ப அந்துகிலும்நில்லாவே. 4

வில்லால்இலங்கைமலங்கச் சரம்துரந்த ★
வல்லாளன்பின்போன நெஞ்சம்வருமளவும் ★
எல்லாரும்என்தன்னை ஏசிலும்பேசிடினும் ★
புல்லாணியெம்பெருமான் பொய்கேட்டிருந்தேனே. 5

சுழன்றிலங்கு வெங்கதிரோன் தேரோடும் போய்மறைந்தான் ★
அழன்றுகொடிதாகி அஞ்சுடரில் தானடுமால் ★
செழுந்தடம் பூஞ்சோலைசூழ் புல்லாணிகைதொழுதேன் ★
இழந்திருந்தேன் என்தன் எழில்நிறமும் சங்குமே. 6

கனையாரிடிகுரலின் கார்மணியின்நாவாடல் ★
தினையேனும்நில்லாது தீயிற்கொடிதாலோ ★
புனையார்மணிமாடப் புல்லாணிகைதொழுதேன் ★
வினையேன்மேல்வேலையும் வெந்தழலேவீசுமே. 7

தூம்புடைக்கைவேழம் வெருவமருப்பொசித்த★
பாம்பினணையான் அருள்தந்தவா! நமக்கு★
பூஞ்செருந்திபொன்சொரியும் புல்லாணிகைதொழுதேன்★
தேம்பலிளம்பிறையும் என்தனக்குஓர்வெந்தழலே. 8

வேதமும்வேள்வியும் விண்ணும் இருசுடரும்★
ஆதியுமானான் அருள்தந்தவா! நமக்கு★
போதலரும்புன்னைசூழ் புல்லாணிகைதொழுதேன்★
ஓதமும்நானும் உறங்காதிருந்தேனே. 9

††பொன்னலரும்புன்னைசூழ் புல்லாணியம்மானை★
மின்னிடையார்வேட்கைநோய்கூர இருந்ததனை★
கல்நவிலும்திண்தோள் கலியனொலிவல்லார்★
மன்னவராய்மண்ணாண்டு[1]வானாடுமுன்னுவரே. 10

அடிவரவு:- காவார் முன்னம் வவ்வி பரிய வில் சுழன்று கனை தூம்புடை வேதம் பொன்னலரும் தவளம்.

---

1. வானாளும், வானாள என்பன மாற்றுப் பாடங்கள்.

5-ஆந்திருமொழி - தவளவிளம்பிறை

திருக்குறுங்குடி—1

தலைவி தனது தலைமகனுள்ளவிடத்தில் கொண்டுவிடும்படி உற்றாரை வேண்டிக்கூறியபாசுரம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
(ஆநந்தபைரவிராகம் — அடதாளம்)

††தவளவிளம்பிறைதுள்ளுமுந்நீர்த்
தண்மலர்த்தென்றலோடன்றிலொன்றித்
துவள★ என்னெஞ்சகம்சோரஈரும்
சூழ்பனிநாள்துயிலாதிருப்பேன்★
இவளும்ஓர்பெண்கொடியென்றிரங்கார்
என்னலமைந்துமுன்கொண்டுபோன★
குவளைமலர்நிறவண்ணர்மன்னு
குறுங்குடிக்கேஎன்னைஉய்த்திடுமின். 1

தாதவிழ்மல்லிகைபுல்லிவந்த
தண்மதியினிளவாடைஇன்னே★
ஊதைதிரிதந்துழறியுண்ண
ஓரிரவும்உறங்கேன்★ உறங்கும்
பேதையர்பேதைமையால்இருந்து
பேசிலும்பேசுகபெய்வளையார்★
கோதைநறுமலர்மங்கைமார்வன்
குறுங்குடிக்கேஎன்னைஉய்த்திடுமின். 2

காலையும்மாலையொத்துண்டு
கங்குல்நாழிகைஊழியில்நீண்டுலாவும்★
போல்வதோர் தன்மைபுகுந்துநிற்கும்
பொங்கழலேயொக்கும்வாடைசொல்லில்★
மாலவன்மாமணிவண்ணன்
மாயம் மற்றுமுளஅவை வந்திடாமுன்★
கோலமயில்பயிலும்புறவின்
குறுங்குடிக்கேஎன்னைஉய்த்திடுமின். 3

கருமணிபூண்டுவெண்ணாகணைந்து
காரிமிலேற்றணர்தாழ்ந்துலாவும்★
ஒருமணியோசைஎன்னுள்ளம்தள்ள
ஓரிரவும்உறங்காதிருப்பேன்★

பெருமணிவானவருச்சிவைத்த
  பேரருளாளன்பெருமை [1]பேசி★
குருமணிநீர்கொழிக்கும்புறவின்
  குறுங்குடிக்கேஎன்னைஉய்த்திடுமின். 4

திண்திமிலேற்றின்மணியும்
  ஆயன்தீங்குழலோசையும், தென்றலோடு★
கொண்டதோர்மாலையும் அந்தியீன்ற
  கோலவிளம்பிறையோடு கூடி★
பண்டையவல்லஇவைநமக்குப்
  பாவியேனாவியைவாட்டம்செய்யும்★
கொண்டல்மணிநிறவண்ணர்மன்னு
  குறுங்குடிக்கேஎன்னைஉய்த்திடுமின். 5

எல்லியும்நன்பகலும்இருந்தே
  ஏசிலும்ஏசுகஏந்திழையார்★
நல்லரவர்திறம்நாமறியோம்
  நாண்மடமச்சம்நமக்கிங்கில்லை★
வல்லனசொல்லிமகிழ்வரேலும்
  மாமணிவண்ணரைநாம்மறவோம்★
கொல்லைவளரிளமுல்லைபுல்கு
  குறுங்குடிக்கேஎன்னைஉய்த்திடுமின். 6

செங்கண்நெடியகரியமேனித்
  தேவரொருவர்இங்கேபுகுந்து★ என்
அங்கம்மெலியவளைகழல
  ஆதுகொலோ? என்றுசொன்னபின்னை★
ஐங்கணிவில்லிதன்னாண்மை
  என்னோடாடுமதனைஅறியமாட்டேன்★
கொங்கலர்தண்பணைசூழ்புறவில்
  குறுங்குடிக்கேஎன்னைஉய்த்திடுமின். 7

கேவலமன்றுகடலினோசை
  கேண்மின்கள்ஆயன்கைஆம்பல்வந்து★ என்
ஆவியளவும் அணைந்துநிற்கும்
  அன்றியும்ஐந்துகணைதெரிந்திட்டு★
ஏவலம்காட்டிஇவனொருவன்
  இப்படியேபுகுந்துஎய்திடாமுன்★
கோவலர்கூத்தன்குறிப்பறிந்து
  குறுங்குடிக்கேஎன்னைஉய்த்திடுமின். 8

1. பேச என்று பாடம்.

சோத்தெனநின்றுதொழஇரங்கான்
தொன்னலங்கொண்டெனக்குஇன்றுகாறும்★
போர்ப்பதோர்பொற்படம்தந்துபோனான்
போயினவூரறியேன்★ என்கொங்கை
மூத்திடுகின்றன
மற்றவன்தன்மொய்யகலமணையாதுவாளா★
கூத்தனிமையவர்கோன்விரும்பும்
குறுங்குடிக்கேஎன்னைஉய்த்திடுமின். 9

††செற்றவன்தென்னிலங்கைமலங்கத்
தேவபிரான், திருமாமகளைப்
பெற்றும்★ என்னெஞ்சகம்கோயில்கொண்ட
பேரருளாளன், பெருமைபேசக்
கற்றவன்★ காமருசீர்க்கலியன்
கண்ணகத்தும்மனத்தும்அகலாக்
கொற்றவன்★ முற்றுலகாளிநின்ற
குறுங்குடிக்கேஎன்னைஉய்த்திடுமின். 10

அடிவரவு:- தவளம் தாதவிழ் காலை கருமணி திண்திமில் எல்லி செங்கண் கேவலப் சோத்தென செற்றவன் அக்கு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

6-ஆந்திருமொழி - அக்கும்புலியினதளும்

திருக்குறுங்குடி—2

கலிநிலைத்துறை

(அடாணாராகம் — ரூபகதாளம்)

††அக்கும்புலியினதளும் உடையார்அவரொருவர்★
பக்கம்நிற்கநின்ற பண்பரூர்போலும்★
தக்கமரத்தின் தாழ்சினையேறி★ தாய்வாயில்
கொக்கின்பிள்ளை வெள்ளிறவுண்ணும்குறுங்குடியே. 1

துங்காரரவத்திரைவந்துலவத் தொடுகடலுள்★
பொங்காரரவில்துயிலும் புனிதரூர்போலும்★
செங்காலன்னம் திகழ்தண்பணையில்பெடையோடும்★
கொங்கார்கமலத்தலரில்சேரும்குறுங்குடியே. 2

வாழக்கண்டோம்வந்துகாண்மின்தொண்டீர்காள்!★
கேழல் செங்கண்மாமுகில்வண்ணர்மருவுமூர்★
ஏழைச்செங்கால் இன்துணைநாரைக்குஇரைதேடி★
கூழைப்பார்வைக் கார்வயல்மேயும்குறுங்குடியே. 3

சிரமுனைந்துமைந்தும் சிந்தச்சென்று★ அரக்கன்
உரமும்கரமும்துணித்த [1]உரவோனூர்போலும்★
இரவும்பகலும் ஈன்தேன் [2]முரல★ மன்றெல்லாம்
குரவின்பூவேதான் மணநாறும்குறுங்குடியே. 4

கவ்வைக்களிற்றுமன்னர்மாளக் கலிமான்தேர்
ஐவர்க்காய்★ அன்றுஅமரில் [3]உய்த்தான்ஊர்போலும்★
மைவைத்திலங்குகண்ணார்தங்கள் மொழியொப்பான்★
கொவ்வைக்கனிவாய்க் கிள்ளைபேசும்குறுங்குடியே. 5

தீநீர்வண்ணமாமலர்கொண்டுவிரையேந்தி★
தூநீர்பரவித் தொழுமின்எழுமின்தொண்டீர்காள்!★
மாநீர்வண்ணர் மருவியுறையுமிடம்★ வானில்
கூனீர்மதியை மாடம்தீண்டும்குறுங்குடியே. 6

வல்லிச்சிறுநுண்ணிடையாரிடை நீர்வைக்கின்ற★
அல்லல்சிந்தைதவிர அடைமின் அடியீர்காள்!★
சொல்லில்திருவேயனையார் கனிவாயெயிறொப்பான்★
கொல்லைமுல்லை மெல்லரும்பீனும்குறுங்குடியே.

---

[1] ஒருவன், 2. முரலும், 3. உற்றான் என்பன சிலர் பாடம்

நாராரிண்டை நாண்மலர்கொண்டுநந்தமர்காள்!★
ஆராஅன்போடு எம்பெருமானூரடைமின்கள்★
தாராவாரும் வார்புனல்மேய்ந்துவயல்வாழும்★
கூர்வாய்நாரை பேடையொடாடும்குறுங்குடியே. 8

நின்றவினையும்துயரும்கெட மாமலரேந்தி★
சென்றுபணிமின்எழுமின் தொழுமின்தொண்டீர்காள்!★
என்றும்இரவும்பகலும் வரிவண்டுஇசைபாட★
குன்றின்முல்லை மன்றிடைநாறும்குறுங்குடியே. 9

††சிலையால்இலங்கைசெற்றான் மற்றோர்சினவேழம்★
கொலையார்கொம்புகொண்டான்மேய குறுங்குடிமேல்★
கலையார்பனுவல்வல்லான் கலியனொலிமாலை★
நிலையார்பாடல்பாடப் பாவம்நில்லாவே. 10

அடிவரவு:- அக்கு துங்கார் வாழ சிரமுன் கவ்வை தீநீர் வல்லி நாரார் நின்ற சிலையால் தந்தை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

7-ஆந்திருமொழி - தந்தைதாய்

திருவல்லவாழ்

எண்சீராசிரியவிருத்தம்

(தந்யாசிராகம் — ரூபகதாளம்)

††தந்தைதாய்மக்களே சுற்றமென்றுஉற்றவர்பற்றிநின்ற★
பந்தமார்வாழ்க்கையை நொந்துநீபழியெனக்கருதினாயேல்★
அந்தமாய்ஆதியாய் ஆதிக்குமாதியாய்ஆயனாய★
மைந்தனார்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே! 1

மின்னுமாவல்லியும்வஞ்சியும்வென்ற நுண்ணிடைநுடங்கும்★
அன்னமென்னடையினார்கலவியை அருவருத்தஞ்சினாயேல்★
துன்னுமாமணிமுடிப்பஞ்சவர்க்காகி முன்தூதுசென்ற★
மன்னனார்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே! 2

பூணுலாமென்முலைப்பாவைமார் பொய்யினைமெய்யிதென்று★
பேணுவார்பேசும்அப்பேச்சை நீபிழையெனக்கருதினாயேல்★
நீணிலாவெண்குடைவாணனார் வேள்வியில்மண்ணிரந்த★
மாணியார்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே! 3

பண்ணுலாமென்மொழிப்பாவைமார் பணைமுலையணைதும்நாமென்று★
எண்ணுவாரெண்ணமதொழித்து நீபிழைத்துயக்கருதினாயேல்★
விண்ணுளார்விண்ணின்மீதியன்ற வேங்கடத்துளார்★ வளங்கொள்முந்நீர்
வண்ணனார்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே! 4

மஞ்சுதோய்வெண்குடைமன்னராய் வாரணம்சூழ வாழ்ந்தார்★
துஞ்சினாரென்பதோர்சொல்லைநீ துயரெனக்கருதினாயேல்★
நஞ்சுதோய்கொங்கைமேல்அங்கைவாய்வைத்து அவள் நாளையுண்ட★
[1]மைந்தனார்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே! 5

உருவினார்பிறவிசேர் ஊன்பொதிநரம்புதோற்குரம்பையுள்புக்கு★
அருவிநோய்செய்துநின்று ஐவர்தாம் வாழ்வதற்குஅஞ்சினாயேல்★
திருவினார்வேதம்நான்கு ஐந்துதீவேள்வியோடுஅங்கமாறும்★
மருவினார்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே! 6

நோயெலாம்பெய்ததோராக்கையை மெய்யெனக் கொண்டு★ வாளா
பேயர்தாம்பேசும்அப்பேச்சை நீபிழையெனக்கருதினாயேல்★
தீயுலாவெங்கதிர்த்திங்களாய் மங்குல்வானாகிநின்ற★
மாயனார்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே! 7

---

1. மஞ்சனார் என்பது பாடம்.

மஞ்சுசேர்வானெரி நீர்நிலம்காலிவைமயங்கிநின்ற★
அஞ்சுசேராக்கையை அரணமன்றென்றுயக்கருதினாயேல்★
சந்துசேர்மென்முலைப் பொன்மலர்ப்பாவையும்தாமும்★ நாளும்
வந்துசேர்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே! 8

வெள்ளியார்பிண்டியார் போதியாரென்றிவர்ஓதுகின்ற★
கள்ளநூல்தன்னையும் கருமமன்றென்றுயக்கருதினாயேல்★
தெள்ளியார்கைதொழும்தேவனார் மாமுநீரமுதுதந்த★
வள்ளலார்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே! 9

††மறைவலார்குறைவிலாருறையுமூர் வல்லவாழடிகள்தம்மை★
சிறைகுலாவண்டறைசோலைசூழ் கோலநீளாலிநாடன்★
கறையுலாவேல்வல்ல கலியன்வாயொலியிவைகற்றுவல்லார்★
இறைவராய்இருநிலம்காவல்பூண்டு இன்பம்நன்கெய்துவாரே. 10

அடிவரவு:- தந்தை மின்னும் பூண் பண் மஞ்சு உருவின் நோய் மஞ்சுசேர் வெள்ளியார் மறை முந்துற.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

8-ஆந்திருமொழி - முந்துற

திருமாலிருஞ்சோலை—1

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(சுருட்டிராகம் — அடதாளம்)

††முந்துறஉரைக்கேன்விரைக்குழல்மடவார்
கலவியைவிடு தடுமாறல்★
அந்தரமேழும்அலைகடலேழும்
ஆய எம்மடிகள்தம்கோயில்★
சந்தொடுமணியும்அணிமயில்தழையும்
தழுவிவந்துஅருவிகள்நிரந்து★
வந்திழிசாரல்மாலிருஞ்சோலை
வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே! 1

இண்டையும்புனலும்கொண்டிடையின்றி
எழுமினோதொழுதுமென்று★ இமையோர்
அண்டரும்பரவஅரவணைத்துயின்ற
சுடர்முடிக்கடவுள்தம்கோயில்★
விண்டலர்தூளிவேய்வளர்புறவில்
விரைமலர்க்குறிஞ்சியின்நறுந்தேன்★
வண்டமர்சாரல்மாலிருஞ்சோலை
வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே! 2

பிணிவளராக்கைநீங்கநின்றேத்தப்
பெருநிலமருளின்முன்னருளி★
அணிவளர்குறளாய்அகலிடமுழுதும்
அளந்தஎம்அடிகள்தம்கோயில்★
கணிவளர்வேங்கைநெடுநிலமதனில்
குறவர்தம்கவணிடைத்துரந்த★
மணிவளர்சாரல்மாலிருஞ்சோலை
வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே! 3

சூர்மையிலாயபேய்முலைசுவைத்துச்
சுடுசரமடுசிலைத்துரந்து★
நீர்மையிலாததாடகைமாள
நினைந்தவர்மனம்கொண்டகோயில்★
கார்மலிவேங்கைகோங்கலர்புறவில்
கடிமலர்க்குறிஞ்சியின்நறுந்தேன்★
வார்புனல்சூழ்தண்மாலிருஞ்சோலை
வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே! 4

வணங்கலிலரக்கன்செருக்களத்தவிய
மணிமுடிஒருபதும்புரள★
அணங்கெழுந்தவன்தன்கவந்தம்நின்றாட
அமர்செய்தஅடிகள்தம்கோயில்★
பிணங்கலில்நெடுவேய்நுதிமுகம்கிழிப்பப்
பிரசம்வந்திழிதர★ பெருந்தேன்
மணங்கமழ்சாரல்மாலிருஞ்சோலை
வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே! 5

விடங்கலந்தமர்ந்தஅரவணைத்துயின்று
விளங்கனிக்குஇளங்கன்றுவிசிறி★
குடங்கலந்தாடிக்குரவைமுன்கோத்த
கூத்தஎம்அடிகள்தம்கோயில்★
தடங்கடல்முகந்துவிசும்பிடைப்பிளிறத்
தடவரைக்களிறென்றுமுனிந்து★
மடங்கல்நின்றதிரும்மாலிருஞ்சோலை
வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே! 6

தேனுகனாவிபோயுகஅங்கு ஓர்
செழுந்திரள்பனங்கனியுதிர★
தானுகந்தெறிந்ததடங்கடல்வண்ணர்
எண்ணிமுன்இடங்கொண்டகோயில்★
வானகச்சோலைமரகதச்சாயல்
மாமணிக்கல்லதர் [1]நிறைந்து★
மானுகர்சாரல்மாலிருஞ்சோலை
வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே! 7

புதமிகுவிசும்பில்புணரிசென்றணவப்
பொருகடல்அரவணைத்துயின்று★
பதமிகுபரியின்மிகுசினம்தவிர்த்த
பனிமுகில்வண்ணர்தம்கோயில்★
கதமிகுசினத்தகடதடக்களிற்றின்
கவுள்வழிக்களிவண்டுபருக★
மதமிகுசாரல்மாலிருஞ்சோலை
வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே! 8

---

1. நுழைந்து என்னும் பாடம் உரையோடு நன்கு பொருந்தும். நிரந்து என்பதும் பாடம்.

புந்தியில்சமணர்புத்தரென்றிவர்கள்
ஒத்தனபேசவும்உகந்திட்டு ★
எந்தைபெம்மானார்இமையவர்தலைவர்
எண்ணிமுன்இடங்கொண்டகோயில் ★
சந்தனப்பொழிலின்தாழ்சினைநீழல்
தாழ்வரைமகளிர்கள்நாளும் ★
மந்திரத்திறைஞ்சும்மாலிருஞ்சோலை
வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே! 9

††வண்டமர்சாரல்மாலிருஞ்சோலை
மாமணிவண்ணரைவணங்கும் ★
தொண்டரைப்பரவும்சுடரொளிநெடுவேல்
சூழ்வயலாலிநன்னாடன் ★
கண்டல்நல்வேலிமங்கையர்தலைவன்
கலியன்வாயொலிசெய்தபனுவல் ★
கொண்டுஇவைபாடும்தவமுடையார்கள்
ஆள்வர்இக்குரைகடலுலகே. 10

அடிவரவு:- முந்துற இண்டை பிணி சூர்மையில் வணங்கலில் வி[illegible] [illegible] புதமிகு புந்தி வண்டமர் மூவர்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

9-ஆந்திருமொழி - மூவரில்

திருமாலிருஞ்சோலை—2

கலிநிலைத்துறை

பிரிவாற்றாது தலைவனை நாடிச்சென்ற தலைவியின் நிலையைக் குறித்துத் தாய் இரங்கிக் கூறிய பாசுரம்

(கமாஸ்ராகம் — ரூபகதாளம்)

††மூவரில்முன்முதல்வன் முழங்கார்கடலுள்கிடந்து ★
பூவலருந்திதன்னுள் புவனம்படைத்துண்டுமிழ்ந்த ★
தேவர்கள்நாயகனைத் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற ★
கோவலர்கோவிந்தனைக் கொடியேரிடைகூடுங்கொலோ? 1

††புனைவளர்பூம்பொழிலார் பொன்னிசூழரங்கநகருள்
முனைவனை ★ மூவுலகும்படைத்த முதல்மூர்த்திதன்னை ★
சினைவளர்பூம்பொழில்சூழ் திருமாலிருஞ்சோலைநின்றான் ★
கனைகழல்காணுங்கொலோ? கயற்கண்ணிஎம்காரிகையே. 2

உண்டுஉலகேழினையும் ஒருபாலகன்ஆலிலைமேல் ★
கண்துயில்கொண்டுகந்த கருமாணிக்கமாமலையை ★
திண்திறல்மாகரிசேர் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற ★
அண்டர்தம்கோவினைஇன்றுஅணுகுங்கொல்? என்னாயிழையே. 3

சிங்கமதாய்அவுணன் திறலாகம்முன்கீண்டுகந்த ★
பங்கயமாமலர்க்கண் பரனைஎம்பரஞ்சுடரை ★
திங்கள்நன்மாமுகில்சேர் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற ★
நங்கள்பிரானை இன்றுநணுகுங்கொல்? என்நன்னுதலே. 4

தானவன்வேள்விதன்னில் தனியேகுறளாய்நிமிர்ந்து ★
[1]வானமும்மண்ணகமும் அளந்ததிரிவிக்கிரமன் ★
தேனமர்பூம்பொழில்சூழ் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற ★
வானவர்கோனைஇன்றுவணங்கித் தொழவல்லள்கொலோ? 5

††நேசமிலாதவர்க்கும் நினையாதவர்க்கும்அரியான் ★
வாசமலர்ப்பொழில்சூழ் வடமாமதுரைப்பிறந்தான் ★
தேசமெல்லாம்வணங்கும் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற ★
கேசவநம்பிதன்னைக் கெண்டையொண்கண்ணிகாணுங்கொலோ? 6

---

1. வானகமும் என்று சிலர். இது ஓசைக்குச் சேராது.

புள்ளினைவாய்பிளந்து பொருமாகரிகொம்பொசித்து★
கள்ளச்சகடுதைத்த கருமாணிக்கமாமலையை★
தெள்ளருவிகொழிக்கும் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற★
வள்ளலை, வாணுதலான் வணங்கித்தொழவல்லள்கொலோ? 7

††பார்த்தனுக்குஅன்றருளிப் பாரதத்துஒருதேர்முன்நின்று
காத்தவன்தன்னை★ விண்ணோர்கருமாணிக்கமாமலையை★
தீர்த்தனைப்பூம்பொழில்சூழ் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற★
மூர்த்தியைக்கைதொழவும் முடியுங்கொல்? என்மொய்குழற்கே. 8

††வலம்புரியாழியனை வரையார்திரள்தோளன்தன்னை★
புலம்புரிநூலவனைப் பொழில்வேங்கடவேதியனை★
சிலம்பியலாறுடைய திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற★
நலந்திகழ்நாரணனை நணுகுங்கொல்? என்நன்னுதலே. 9

††தேடற்கரியவனைத் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற★
ஆடற்பறவையனை அணியாயிழைகாணுமென்று★
மாடக்கொடிமதிள்சூழ் மங்கையார்கலிகன்றிசொன்ன★
பாடல்பனுவல்பத்தும் பயில்வார்க்குஇல்லைபாவங்களே. 10

அடிவரவு:- மூவரில் புனை உண்டு சிங்கமது தானவன் நேசம் புள்ளினை பார்த்தனுக்கு வலம்புரி தேடற்கு எங்கள்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

10-ஆந்திருமொழி - எங்கள்

திருக்கோட்டியூர்

ஆசிரியத்துறை

(யமுநாகல்யாணிராகம் — அடதாளம்)

††எங்கள்எம்மிறைஎம்பிரான் இமையோர்க்குநாயகன்★ ஏத்தடியவர்
தங்கள்தம்மனத்துப்பிரியாதுஅருள்புரிவான்★
பொங்குதண்ணருவிபுதம்செய்யப் பொன்களேசிதறும், இலங்கொளி★
செங்கமலம்மலரும் திருக்கோட்டியூரானே. 1

எவ்வநோய்தவிர்ப்பான்எமக்கிறைஇன்னகைத்துவர்வாய்★ நிலமகள்
செவ்விதோயவல்லான் திருமாமகட்கினியான்★
மௌவல்மாலைவண்டாடும் மல்லிகைமாலையோடுமணந்து★ மாருதம்
தெய்வநாறவரும் திருக்கோட்டியூரானே. 2

வெள்ளியான்கரியான் மணிநிறவண்ணன் விண்ணவர்தமக்கிறை★ எமக்கு
ஒள்ளியான்உயர்ந்தான் உலகேழும்உண்டுமிழ்ந்தான்★
துள்ளுநீர்மொண்டுகொண்டு சாமரைக்கற்றைசந்தனமுந்திவந்தசை★
தெள்ளுநீர்ப்புறவில் திருக்கோட்டியூரானே. 3

ஏறுமேறிஇலங்குமொண்மழுப்பற்றும் ஈசற்குஇசைந்து★ உடம்பில்ஓர்
கூறுதான்கொடுத்தான் குலமாமகட்கினியான்★
நாறுசண்பகமல்லிகைமலர்புல்கி இன்னிளவண்டு★ நல்நறும்
தேறல்வாய்மடுக்கும் திருக்கோட்டியூரானே. 4

வங்கமாகடல்வண்ணன் மாமணிவண்ணன்விண்ணவர்கோன்★ மதுமலர்த்
தொங்கல்நீள்முடியான் நெடியான்படிகடந்தான்★
மங்குல்தோய்மணிமாடவெண்கொடி மாகமீதுயர்ந்தேறி★ வானுயர்
திங்கள்தானணவும் திருக்கோட்டியூரானே. 5

காவலனிலங்கைக்கிறைகலங்கச் சரம்செலவுய்த்து★ மற்றவன்
ஏவலம்தவிர்த்தான் என்னையாளுடையம்பிரான்★
நாவலம்புவிமன்னர்வந்துவணங்க மாலுறைகின்றதுஇங்கென★
தேவர்வந்திறைஞ்சும் திருக்கோட்டியூரானே. 6

கன்றுகொண்டுவிளங்கனியெறிந்து ஆநிரைக்கழிவென்று★ மாமழை
நின்றுகாத்துகந்தான் நிலமாமகட்கினியான்★
குன்றின்முல்லையின்வாசமும் குளிர்மல்லிகைமணமும்அளைந்து★ இளந்
தென்றல்வந்துலவும் திருக்கோட்டியூரானே. 7

பூங்குருந்தொசித்து ஆனைகாய்ந்துஅரிமாச்செகுத்து★ அடியேனையாளுகந்து
ஈங்குஎன்னுள்புகுந்தான் இமையோர்கள்தம்பெருமான்★
தூங்குதண்பலவின்கனி தொகுவாழையின்கனியொடு மாங்கனி★
தேங்குதண்புனல்சூழ் திருக்கோட்டியூரானே. 8

கோவையின்தமிழ்பாடுவார்குடமாடுவார், தடமாமலர்மிசை★
மேவுநான்முகனில் விளங்குபுரிநூலர்★
மேவுநான்மறைவாணர் ஐவகைவேள்விஆறங்கம் வல்லவர் தொழும்★
தேவதேவபிரான் திருக்கோட்டியூரானே. 9

††ஆலுமாவலவன்கலிகன்றி மங்கையர்தலைவன்★ அணிபொழில்
சேல்கள்பாய்கழனித் திருக்கோட்டியூரானை★
நீலமாமுகில்வண்ணனை நெடுமாலைஇன்தமிழால்நினைந்த★ இந்
நாலுமாறும்வல்லார்க்கு இடமாகும் வானுலகே. 10

அடிவரவு:- எங்கள் எவ்வம் வெள்ளியான் ஏறு வங்கம் காவலன் கன்று பூங்குருந்து கோவை ஆலும் ஒருநல்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பத்தாம்பத்து

1-ஆந்திருமொழி - ஒருநல்சுற்றம்

பலதிருப்பதிகள்

கலிவிருத்தம்

(தர்பார்ராகம் — அடதாளம்)

††ஒருநல்சுற்றம் எனக்குயிர்ஒண்பொருள்★
வருநல்தொல்கதி ஆகியமைந்தனை★
நெருநல்கண்டதுநீர்மலை, இன்றுபோய்★
கருநெல்சூழ் கண்ணமங்கையுள்காண்டுமே. 1

††பொன்னைமாமணியை அணியார்ந்ததோர்
மின்னை★ வேங்கடத்துஉச்சியில் கண்டுபோய்★
என்னையாளுடைஈசனை எம்பிரான்
தன்னை★ யாம்சென்றுகாண்டும் தண்காவிலே. 2

வேலையாலிலைப் பள்ளிவிரும்பிய★
பாலையாரமுதத்தினைப் பைந்துழாய்★
மாலைஆலியில் கண்டுமகிழ்ந்துபோய்★
ஞானமுன்னியைக்காண்டும் நாங்கூரிலே. 3

துளக்கமில்சுடரை★ அவுணனுடல்
பிளக்கும்மைந்தனைப் பேரில்வணங்கிப்போய்★
அளப்பிலாரமுதை அமரர்க்குஅருள்
விளக்கினை★ சென்று வெள்ளறைக்காண்டுமே. 4

சுடலையில் சுடுநீறனமர்ந்தது★ ஓர்
நடலைதீர்த்தவனை நறையூர்க்கண்டு★ என்
உடலையுள்புகுந்துஉள்ளமுருக்கியுண்★
விடலையைச்சென்றுகாண்டும் மெய்யத்துள்ளே. 5

வானை ஆரமுதம்தந்தவள்ளலை★
தேனைநீள்வயல் சேறையில்கண்டுபோய்★
ஆனைவாட்டியருளும் அமரர்தம்
கோனை★ யாம்குடந்தைச்சென்றுகாண்டுமே. 6

கூந்தலார்மகிழ் கோவலனாய்★ வெண்ணெய்
மாந்தழுந்தையில் கண்டுமகிழ்ந்துபோய்★
பாந்தள்பாழியில் பள்ளிவிரும்பிய★
வேந்தனைச்சென்றுகாண்டும் வெஃகாவுளே. 7

††பத்தராவியைப் பால்மதியை★ அணித்
தொத்தை மாலிருஞ்சோலைத்தொழுதுபோய்★
முத்தினைமணியை மணிமாணிக்க
வித்தினை★ சென்று விண்ணகர்க்காண்டுமே. 8

கம்பமாகளிறு அஞ்சிக்கலங்க★ ஓர்
கொம்புகொண்ட குரைகழல்கூத்தனை★
கொம்புலாம்பொழில் கோட்டியூர்க்கண்டுபோய்★
நம்பனைச்சென்றுகாண்டும் நாவாயுளே. 9

††பெற்ற [1]மாளியைப் பேரில்மணாளனை★
கற்றநூல் கலிகன்றிஉரைசெய்த★
சொல்திறமிவை சொல்லியதொண்டர்கட்கு★
அற்றமில்லை அண்டம்அவர்க்குஆட்சியே. 10

அடிவரவு:- ஒரு பொன்னை வேலை துளக்கம் சுடலையில் வானை கூந்தல் பத்தர் கம்பம் பெற்றம் இரக்கம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. மாளிகை என்பதும் பாடம்.

2-ஆந்திருமொழி - இரக்கமின்றி

இராமாவதாரத்தில் ஈடுபாடு—1

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

தோல்வியுற்ற அரக்கர் சரணடைந்து கூத்தாடுதல்

(பியாகடைராகம் — அடதாளம்)

††இரக்கமின்றிஎங்கோன்செய்ததீமை
இம்மையேஎமக்கெய்திற்றுக்காணீர்★
பரக்கயாமின்றுரைத்துஎன்? இராவணன்
பட்டனன் இனியாவர்க்கு உரைக்கோம்★
குரக்குநாயகர்காள்! இளங்கோவே!
கோலவல்லிராமபிரானே!★
அரக்கராடழைப்பாரில்லைநாங்கள்
அஞ்சினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ. 1

பத்துநீள்முடியும்அவற்றிரட்டிப்
பாழித்தோளும் படைத்தவன்செல்வம்★
சித்தம்மங்கையர்பால்வைத்துக்கெட்டான்
செய்வதொன்றறியாஅடியோங்கள்★
ஒத்ததோளிரண்டும்ஒருமுடியும்
ஒருவர்தந்திறத்தோமன்றிவாழ்ந்தோம்★
அத்த! எம்பெருமான்! எம்மைக்கொல்லேல்
அஞ்சினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ. 2

தண்டகாரணியம்புகுந்துஅன்று
தையலைத்தகவிலிஎங்கோமான்★
கொண்டுபோந்துகெட்டான்எமக்குஇங்குஓர்
குற்றமில்லை கொல்லேல்குலவேந்தே!★
பெண்டிரால்கெடும்இக்குடிதன்னைப்
பேசுகின்றதென்? தாசரதீ!★ உன்
அண்டவாணர்உகப்பதேசெய்தாய்
அஞ்சினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ. 3

எஞ்சலில்இலங்கைக்கிறை எங்கோன்தன்னை
முன்பணிந்து★ எங்கள்கண்முகப்பே
நஞ்சுதான்அரக்கர்குடிக்கென்று
நங்கையைஅவன்தம்பியேசொன்னான்★

விஞ்சைவானவர்வேண்டிற்றேபட்டோம்
வேரிவார்பொழில்மாமயிலன்ன★
அஞ்சலோதியைக்கொண்டுநடமின்
அஞ்சினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ. 4

செம்பொன்நீள்முடிஎங்களிராவணன்
சீதையென்பதோர்தெய்வம்கொணர்ந்து★
வம்புலாம்கடிகாவில்சிறையா
வைத்ததே குற்றமாயிற்றுக்காணீர்★
கும்பனோடுநிகும்பனும்பட்டான்
கூற்றம்மானிடமாய்வந்துதோன்றி★
அம்பினால்எம்மைக்கொன்றிடுகின்றது
அஞ்சினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ. 5

ஓதமாகடலைக்கடந்தேறி
உயர்கொள்மாக்கடிகாவையிறுத்து★
காதல்மக்களும்சுற்றமும்கொன்று
கடியிலங்கைமலங்களரித்து★
தூதுவந்தகுரங்குக்கே உங்கள்
தோன்றல்தேவியைவிட்டுக்கொடாதே★
ஆதர்நின்றுபடுகின்றதுஅந்தோ!
அஞ்சினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ. 6

தாழமின்றிமுந்நீரைஅஞ்ஞான்று
தகைந்ததேகண்டு,வஞ்சிநுண்ருங்குல்★
மாழைமான்மடநோக்கியைவிட்டு
வாழகில்லாமதியில்மனத்தானை★
ஏழையைஇலங்கைக்கிறைதன்னை
எங்களையொழியக்கொலைஅவனை★
சூழுமாநினை, மாமணிவண்ணா!★
சொல்லினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ. 7

மனங்கொண்டேறும்மண்டோதரிமுதலா
அங்கயற்கண்ணினார்கள்இருப்ப★
தனங்கொள்மென்முலைநோக்கமொழிந்து
தஞ்சமேசிலதாபதரென்று★
புனங்கொள்மென்மயிலைச்சிறைவைத்த
புன்மையாளன்நெஞ்சில்புகவெய்த★
அனங்கனன்னதிண்தோளெம்மிராமற்கு
அஞ்சினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ. 8

புரங்கள்மூன்றும்ஓர்மாத்திரைப்போதில்
பொங்கெரிக்குஇரைகண்டவனம்பின்★
சரங்களேகொடிதாய்அடுகின்ற
சாம்பவான்உடன்நிற்கத்தொழுதோம்★
இரங்குநீஎமக்குஎந்தைபிரானே!
இலங்குவெங்[1]கதிரோன்சிறுவா!★
குரங்குகட்கரசே! எம்மைக்கொல்லேல்
கூறினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ. 9

††அங்கு(அவ்)வானவர்க்குஆகுலம்தீர
அணியிலங்கையழித்தவன்தன்னை★
பொங்குமாவலவன்கலிகன்றி
புகன்றபொங்கத்தம்கொண்டு★ இவ்வுலகில்
எங்கும்பாடிநின்றுஆடுமின்தொண்டீர்!
இம்மையேஇடரில்லை★ இறந்தால்
தங்குமூர் அண்டமேகண்டுகொண்மின்
சாற்றினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ. 10

அடிவரவு:- இரக்கம் பத்து தண்டக எஞ்சல் செம்பொன் ஓதம் தாழம் மனம் புரங்கள் அங்கு ஏத்து.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. கதிரோன்தன்சிறுவா என்னும் பாடம் ஓசைக்குப் பொருந்தும்.

3-ஆந்திருமொழி - ஏத்துகின்றோம்

இராமாவதாரத்தில் ஈடுபாடு—2

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(கல்யாணிராகம் — திரிபுடைதாளம்)

††ஏத்துகின்றோம்நாத்தழும்ப இராமன்திருநாமம்★
சோத்தநம்பீ! சுக்கிரீவா! உம்மைத்தொழுகின்றோம்★
வார்த்தைபேசீர்எம்மை உங்கள்வானரம்கொல்லாமே★
கூத்தர்போலஆடுகின்றோம் குழமணிதூரமே. 1

எம்பிரானே! என்னையாள்வாய்! என்றென்றுஅலற்றாதே★
அம்பின்வாய்ப்பட்டாற்றகில்லாது இந்திரசித்தழிந்தான்★
நம்பிஅநுமா! சுக்கிரீவா! அங்கதனே! நளனே!★
கும்பகர்ணன்பட்டுப்போனான் குழமணிதூரமே. 2

ஞாலமாளும்உங்கள்கோமான் எங்களிராவணற்கு★
காலனாகிவந்தவாகண்டு அஞ்சிக்கருமுகில்போல்★
நீலன்வாழ்கசுடேணன்வாழ்க அங்கதன்வாழ்கவென்று★
கோலமாகஆடுகின்றோம் குழமணிதூரமே. 3

மணங்கள்நாறும்வார்குழலார் மாதர்களாதரத்தை★
புணர்ந்தசிந்தைப்புன்மையாளன் பொன்றவரிசிலையால்★
கணங்களுண்ணவாளியாண்ட காவலனுக்கிளையோன்★
குணங்கள்பாடிஆடுகின்றோம் குழமணிதூரமே. 4

வென்றிதந்தோம்மானம்வேண்டோம் தானம்எமக்காக★
இன்றுதம்மின்எங்கள்வாணாள் எம்பெருமான்தமர்காள்!★
நின்றுகாணீர்கண்களார நீர்எம்மைக்கொல்லாதே★
குன்றுபோலஆடுகின்றோம் குழமணிதூரமே. 5

கல்லின்முந்நீர்மாற்றிவந்து காவல்கடந்து★ இலங்கை
அல்லல்செய்தான்உங்கள்கோமான் எம்மைஅமர்க்களத்து★
வெல்லகில்லாதுஅஞ்சினோங்காண் வெங்கதிரோன்சிறுவா!★
கொல்லவேண்டாஆடுகின்றோம் குழமணிதூரமே. 6

மாற்றமாவதுஇத்தனையே வம்மின்அரக்கருள்ளீர்!★
சீற்றம்நும்மேல்தீரவேண்டில் சேவகம்பேசாதே★
ஆற்றல்சான்றதொல்பிறப்பில் அநுமனைவாழ்கவென்று★
கூற்றமன்னார்காணஆடீர் குழமணிதூரமே. 7

கவளயானைபாய்புரவி தேரோடுஅரக்கரெல்லாம்
துவள★ வென்றவென்றியாளன்தன் தமர்கொல்லாமே★
தவளமாடநீடயோத்திக் காவலன்தன்சிறுவன்★
குவளைவண்ணன்காணஆடீர் குழமணிதூரமே. 8

ஏடொத்தேந்தும்நீளிலைவேல் எங்களிராவணனார்
ஓடிப்போனார்★ நாங்கள்எய்த்தோம் உய்வதோர்காரணத்தால்★
சூடிப்போந்தோம்உங்கள்கோமானாணை தொடரேன்மின்★
கூடிக்கூடிஆடுகின்றோம் குழமணிதூரமே. 9

††வென்றதொல்சீர்த்தென்னிலங்கை வெஞ்சமத்து★ அன்றரக்கர்
குன்றமன்னார்ஆடியுய்ந்த குழமணிதூரத்தை★
கன்றிநெய்ந்நீர்நின்றவேற்கைக் கலியனொலிமாலை★
ஒன்றுமொன்றுமைந்துமூன்றும் பாடிநின்றாடுமினே. 10

அடிவரவு:- ஏத்துகின்றோம் எம்பிரானே ஞாலம் மணங்கள் வென்றி கல்லின் மாற்றம் கவளம் ஏடு வென்ற சந்தம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

4-ஆந்திருமொழி - சந்தமலர்

கிருஷ்ணாவதாரத்தில் சநிபாதி—1

கண்ணனை முலையுண்ண அழைத்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
(புந்நாகவராளிராகம் — ரூபகதாளம்)

† † சந்தமலர்க்குழல்தாழத் தானுகந்தோடித்தனியே
வந்து ★ என்முலைத்தடந்தன்னைவாங்கி நின்வாயில்மடுத்து ★
நந்தன்பெறப்பெற்றநம்பீ! நானுகந்துண்ணும்அமுதே! ★
எந்தைபெருமானே! உண்ணாய் என்னம்மம் சேமமுண்ணாயே. 1

வங்கமறிகடல்வண்ணா! மாமுகிலேயொக்கும்நம்பீ! ★
செங்கண்நெடியதிருவே! செங்கமலம்புரைவாயா! ★
கொங்கைசுரந்திட உன்னைக் கூவியும்காணாதிருந்தேன் ★
எங்கிருந்துஆயர்களோடும் என்விளையாடுகின்றாயே? 2

திருவிற்பொலிந்தஎழிலார் ஆயர்தம்பிள்ளைகளோடு ★
தெருவில்திளைக்கின்றநம்பீ! செய்கின்றதீமைகள் கண்டிட்டு ★
உருகிஎன்கொங்கையின்தீம்பால் ஓட்டந்துபாய்ந்திடுகின்ற ★
மருவிக்குடங்காலிருந்து வாய்முலையுண்ணநீவாராய். 3

மக்கள்பெறுதவம்போலும் வையத்துவாழும்மடவார் ★
மக்கள்பிறர்கண்ணுக்கொக்கும் முதல்வா! மதக்களிறன்னாய்! ★
செக்கரிளம்பிறைதன்னைவாங்கி நின்கையில்தருவன் ★
ஒக்கலைமேலிருந்துஅம்மமுகந்து இனிதுண்ணநீவாராய். ★ 4

மைத்தகருங்குஞ்சிமைந்தா! மாமருதூடுநடந்தாய்! ★
வித்தகனே! விரையாதே வெண்ணெய்விழுங்கும் விகிர்தா! ★
இத்தனைபோதன்றிஎன்தன் கொங்கைசுரந்திருக்ககில்லா ★
உத்தமனே! அம்மமுண்ணாய் உலகளந்தாய்! அம்மமுண்ணாய் 5

பிள்ளைகள்செய்வனசெய்யாய் பேசின்பெரிதும்வலியை ★
கள்ளம்மனத்திலுடையை காணவேதீமைகள்செய்தி ★
உள்ளமுருகிஎன்கொங்கை ஓட்டந்துபாய்ந்திடுகின்ற ★
பள்ளிக்குறிப்புச்செய்யாதே பாலமுதுண்ணநீவாராய் 6

தன்மகனாகவன்பேய்ச்சி தான்முலையுண்ணக்கொடுக்க ★
வன்மகனாய்அவளாவிவாங்கி முலையுண்டநம்பீ! ★
நன்மகளாய்மகளோடு நானிலமங்கைமணாளா! ★
என்மகனே! அம்மமுண்ணாய் என்னம்மம் சேமமுண்ணாயே

உந்தம்அடிகள்முனிவர் உன்னைநான்என்கையில்கோலால்★
நொந்திடமோதவும்கில்லேன் நுங்கள்தம்ஆநிரை யெல்லாம்★
வந்துபுகுதரும்போது வானிடைத்தெய்வங்கள்காண★
அந்தியம்போதுஅங்குநில்லேல் ஆழியங்கையனே! வாராய். 8

பெற்றத்தலைவன்எங்கோமான் பேரருளாளன்மதலாய்!★
சுற்றக்குழாத்திளங்கோவே! தோன்றியதொல்புகழாளா!★
கற்றினந்தோறும்மறித்துக் கானம்திரிந்தகளிறே!★
எற்றுக்கென்அம்மமுண்ணாதே எம்பெருமான்! இருந்தாயே? 9

††இம்மைஇடர்கெடவேண்டி ஏந்தெழில்தோள்கலிகன்றி★
செம்மைப்பனுவல்நூல்கொண்டு செங்கணெடியவன்தன்னை★
அம்மமுண்ணென்றுரைக்கின்ற பாடலிவைஐந்துமைந்தும்★
மெய்ம்மைமனத்துவைத்தேத்த விண்ணவராகலுமாமே. 10

அடிவரவு:- சந்தம் வங்கம் திருவில் மக்கள் மைத்த பிள்ளைகள் தன்மகன் உந்தம் பெற்றம் இம்மை பூங்கோதை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

5-ஆந்திருமொழி - பூங்கோதை

கிருஷ்ணாவதாரத்தில் ஈடுபாடு—2

கண்ணனைக் கைகொட்டிவிளையாடும்படி கூறுதல்

கலித்தாழிசை

(யமுநாகல்யாணிராகம் — ஆதிதாளம்)

††பூங்கோதையாய்ச்சி கடைவெண்ணெய்புக்குண்ண★
ஆங்கவள் ஆர்த்துப்புடைக்கப் புடையுண்டு★
ஏங்கியிருந்து சிணுங்கிவிளையாடும்★
ஓங்கோதவண்ணனே! சப்பாணி ஒளிமணிவண்ணனே! சப்பாணி. 1

தாயர்மனங்கள்தடிப்பத் தயிர்நெய்யுண்
டேஎம்பிராக்கள்★ இருநிலத்துஎங்கள்தம்★
ஆயரழக[1] அடிகள்★ அரவிந்த
வாயவனே! கொட்டாய்சப்பாணி[2] மால்வண்ணனே! கொட்டாய்சப்பாணி. 2

தாமோருருட்டித் தயிர்நெய்விழுங்கிட்டு★
தாமோதவழ்வரென்று ஆய்ச்சியர்தாம்பினால்★
தாமோதரக்கையால் ஆர்க்கத்தழும்பிருந்த★
தாமோதரா! கொட்டாய்சப்பாணி தாமரைக்கண்ணனே! சப்பாணி. 3

பெற்றார்தளைகழலப் பேர்ந்தங்கயலிடத்து★
உற்றாரொருவரும்இன்றி உலகினில்★
மற்றாரும்அஞ்சப்போய் வஞ்சப்பெண்நஞ்சுண்ட★
கற்றாயனே! கொட்டாய்சப்பாணி கார்வண்ணனே! கொட்டாய்சப்பாணி.4

சோத்தெனநின்னைத் தொழுவன்வரம்தர★
பேய்ச்சிமுலையுண்டபிள்ளாய்!★ பெரியன
ஆய்ச்சியர் அப்பம்தருவர்★ அவர்க்காகச்
சாற்றியோராயிரம்சப்பாணி தடங்கைகளால்கொட்டாய் சப்பாணி. 5

கேவலமன்று உன்வயிறு★ வயிற்றுக்கு
[3]நான்வலவப்பம்தருவன்★ கருவிளைப்
பூவலர்நீள்முடி நந்தன்தன்போரேறே!★
கோவலனே! கொட்டாய்சப்பாணி குடமாடி! கொட்டாய் சப்பாணி. 6

---

1. அடிகளரவிந்தமாயவனே என்றும் பாடம்.
2. மாலவனே என்பதும் பாடம்.
3. நானவலப்பம் என்பது மாற்றுப்பாடம்.

புள்ளினைவாய்பிளந்து பூங்குருந்தம்சாய்த்து★
துள்ளிவிளையாடித் தூங்குறிவெண்ணெயை★
அள்ளியகையால் அடியேன்முலைநெருடும்★
பிள்ளைப்பிரான்! கொட்டாய்சப்பாணி பேய்முலையுண்டானே! சப்பாணி. 7

யாயும்பிறரும் அறியாதயாமத்து★
மாயவலவைப்பெண் வந்துமுலைதர★
பேயென்றுஅவளைப் பிடித்துஉயிரையுண்ட★
வாயவனே! கொட்டாய்சப்பாணி மால்வண்ணனே! கொட்டாய்சப்பாணி. 8

கள்ளக்குழவியாய்க் காலால்சகடத்தை★
தள்ளியுதைத்திட்டுத் தாயாய்வருவாளை★
மெள்ளத்தொடர்ந்து பிடித்துஆருயிருண்ட★
வள்ளலே! கொட்டாய்சப்பாணி மால்வண்ணனே! கொட்டாய்சப்பாணி. 9

† †காரார்புயற்கைக்கலிகன்றி மங்கையர்கோன்★
பேராளன்நெஞ்சில் பிரியாதுஇடங்கொண்ட
சீராளா!★ செந்தாமரைக்கண்ணா! தண்துழாய்த்
தாராளா!★ கொட்டாய்சப்பாணி தடமார்வா! கொட்டாய்சப்பாணி. 10

அடிவரவு:- பூங்கோதை தாயர் தாமோர் பெற்றார் சோத்தென கேவலம் புள்ளினை யாயும் கள்ளம் காரார் எங்கானும்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

6-ஆந்திருமொழி - எங்கானும்

கிருஷ்ணாவதாரத்தில் ஈடுபாடு—3

மற்றையவதாரங்களின் மேன்மையோடு கிருஷ்ணாவதாரத்தின் எளிமையை அனுபவித்தல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(ஸாவேரிராகம் — அடதாளம்)

††எங்கானும்ஈதொப்பதோர்மாயமுண்டே?
நரநாரணனாய்உலகத்துஅறநூல்★
சிங்காமைவிரித்தவன்எம்பெருமான்
அதுவன்றியும்செஞ்சுடரும்நிலனும்★
பொங்கார்கடலும்பொருப்பும்நெருப்பும்நெருக்கிப்
புகப் பொன்மிடறுஅத்தனைபோது★
அங்காந்தவன்காண்மின்இன்றுஆய்ச்சியரால்
அளைவெண்ணெயுண்டுஆப்புண்டிருந்தவனே. 1

குன்றொன்றுமத்தாஅரவமளவிக்
குரைமாகடலைக்கடைந்திட்டு★ ஒருகால்
நின்றுஉண்டைகொண்டோட்டிவன்கூன்நிமிர
நினைந்தபெருமான், அதுவன்றியும்முன்★
நன்றுண்டதொல்சீர்மகரக்கடலேழ்
மலையேழ்உலகேழ்ஒழியாமைநம்பி★
அன்றுண்டவன்காண்மின்இன்றுஆய்ச்சியரால்
அளைவெண்ணெயுண்டுஆப்புண்டிருந்தவனே. 2

உளைந்திட்டெழுந்தமதுகைடவர்கள்
உலப்பில்வலியாரவர்பால்★ வயிரம்
விளைந்திட்டதென்றெண்ணிவிண்ணோர்பரவ
அவர்நாளொழித்தபெருமான், முனநாள்★
வளைந்திட்டவில்லாளிவல்வாளெயிற்று
மலைபோல்அவுணனுடல் வள்ளுகிரால்★
அளைந்திட்டவன்காண்மின்இன்றுஆய்ச்சியரால்
அளைவெண்ணெயுண்டுஆப்புண்டிருந்தவனே. 3

தளர்ந்திட்டுஇமையோர்சரண்தாவெனத்
தான்சரணாய், முரணாயவனை★ உகிரால்
பிளந்திட்டுஅமரர்க்கருள்செய்துகந்த
பெருமான்திருமால், விரிநீருலகை★
வளர்ந்திட்டதொல்சீர்விறல்மாவலியை
மண்கொள்ளவஞ்சித்துஒருமாணகுறளாய்★
அளந்திட்டவன்காண்மின்இன்றுஆய்ச்சியரால்
அளைவெண்ணெயுண்டுஆப்புண்டிருந்தவனே. 4

நீண்டான்குறளாய்நெடுவானளவும்
அடியார்படும்ஆழ்துயராயவெல்லாம்★
தீண்டாமைநினைந்துஇமையோரளவும்
செலவைத்தபிரான், அதுவன்றியும்முன்★
வேண்டாமைநமன்தமர்என்தமரை
வினவப்பெறுவாரலரென்று★ உலகேழ்
ஆண்டானவன்காண்மின்இன்றுஆய்ச்சியரால்
அளைவெண்ணெயுண்டுஆப்புண்டிருந்தவனே. 5

பழித்திட்டஇன்பப்பயன்பற்றறுத்துப்
பணிந்தேத்தவல்லார்துயராயவெல்லாம்★
ஒழித்திட்டுஅவரைத்தனக்காக்கவல்ல
பெருமான்திருமால், அதுவன்றியும்முன்★
தெழித்திட்டெழுந்தேஎதிர்நின்றமன்னன்
சினத்தோளவையாயிரமும்★ மழுவால்
அழித்திட்டவன்காண்மின்இன்று ஆய்ச்சியரால்
அளைவெண்ணெயுண்டுஆப்புண்டிருந்தவனே. 6

படைத்திட்டதுஇவ்வையம்உய்யமுனநாள்
பணிந்தேத்தவல்லார்துயராயவெல்லாம்★
துடைத்திட்டுஅவரைத்தனக்காக்கவென்ன
தெளியாஅரக்கர்திறல்போயவிய★
மிடைத்திட்டெழுந்தகுரங்கைப்படையா
விலங்கல்புகப்பாய்ச்சிவிம்ம★ கடலை
அடைத்திட்டவன்காண்மின்இன்றுஆய்ச்சியரால்
அளைவெண்ணெயுண்டுஆப்புண்டிருந்தவனே. 7

நெறித்திட்டமென்கூழைநல்நேரிழையோடு
உடனாயவில்லென்னவல்லேயதனை★
இறுத்திட்டு அவளின்பம்அன்போடணைந்திட்டு
இளங்கொற்றவனாய், துளங்காதமுந்நீர்★
செறித்திட்டுஇலங்கைமலங்க அரக்கன்
செழுநீள்முடிதோளொடுதாள்துணிய★
அறுத்திட்டவன்காண்மின் இன்றுஆய்ச்சியரால்
அளைவெண்ணெயுண்டுஆப்புண்டிருந்தவனே. 8

சுரிந்திட்டசெங்கேழுளைப்பொங்கரிமாத்
தொலையப் பிரியாதுசென்றெய்தி★ எய்தாது
இரிந்திட்டிடங்கொண்டடங்காததன்வாய்
இருகூறுசெய்தபெருமான், முனநாள்★
வரிந்திட்டவில்லால்மரமேழுமெய்து
மலைபோலுருவத்துஒரிராக்கதிமூக்கு★
அரிந்திட்டவன்காண்மின்இன்றுஆய்ச்சியரால்
அளைவெண்ணெயுண்டுஆப்புண்டிருந்தவனே. 9

††நின்றார்முகப்புச்சிறிதும்நினையான்
வயிற்றைநிறைப்பானுறிப்பால்தயிர்நெய்★
அன்றுஆய்ச்சியர்வெண்ணெய்விழுங்கிஉரலோடு
ஆப்புண்டிருந்தபெருமானடிமேல்★
நன்றாயதொல்சீர்வயல்மங்கையர்கோன்
கலியனொலிசெய்தமிழ்மாலைவல்லார்★
என்றானும்எய்தார்இடர் இன்பமெய்தி
இமையோர்க்குமப்பால்செலவெய்துவாரே. 10

அடிவரவு:- எங்கானும் குன்று உளைந்து தளர்ந்து நீண்டான் பழித்திட்ட பை நெறி சுரி நின்றார் மானம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

7-ஆந்திருமொழி - மானமுடைத்து

கிருஷ்ணாவதாரத்தில் ஈடுபாடு—4

கண்ணன் செய்தியைக்குறித்து ஆய்ச்சியரும் யசோதையும் முறையிடுதல்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(கேதாரகௌளராகம் — அடதாளம்)

††மானமுடைத்துஉங்களாயர்குலம்
அதனால்பிறர்மக்கள்தம்மை★
ஊனமுடையனசெய்யப்பெறாயென்று
இரப்பன்உரப்பகில்லேன்★
நானுமுரைத்திலேன்நந்தன்பணித்திலன்
நங்கைகாள்! நானென்செய்கேன்?★
தானும்ஓர்கன்னியும்கீழையகத்துத்
தயிர்கடைகின்றான்போலும். 1

காலையெழுந்துகடைந்தஇம்மோர்விற்கப் போகின்றேன்
கண்டேபோனேன்★
மாலைநறுங்குஞ்சிநந்தன்மகனல்லால்
மற்றுவந்தாரும்இல்லை★
மேலையகத்துநங்காய்! வந்துகாண்மின்கள்
வெண்ணெயேயன்று★ இருந்த
பாலும்பதின்குடம்கண்டிலேன்
பாவியேன்என்செய்கேன்? என்செய்கேனோ? 2

தெள்ளியவாய்ச்சிறியான்நங்கைகாள்!
உறிமேலைத்தடாநிறைந்த★
வெள்ளிமலையிருந்தாலொத்தவெண்ணெயை
வாரிவிழுங்கியிட்டு★
கள்வனுறங்குகின்றான்வந்துகாண்மின்கள்
கையெல்லாம்நெய், வயிறு
பிள்ளைபரமன்று★ இவ்வேழுலகும்கொள்ளும்
பேதையேன்என்செய்கேனோ? 3

மைந்நம்புவேற்கண்நல்லாள்
முன்னம்பெற்றவளைவண்ணநன்மாமேனி★
தன்னம்பிநம்பியும்இங்குவளர்ந்தது
அவன்இவைசெய்தறியான்★
பொய்ந்நம்பிபுள்ளுவன்கள்வம்பொதியறை
போகின்றவாதவழ்ந்திட்டு★
இந்நம்பிநம்பியா ஆய்ச்சியர்க்குய்வில்லை
என்செய்கேன்? என்செய்கேனோ? 4

தந்தைபுகுந்திலன்நான்இங்கிருந்திலேன்
தோழிமார் ஆருமில்லை★
சந்தமலர்க்குழலாள்
தனியேவிளையாடுமிடம்குறுகி★
பந்துபறித்துத்துகில்பற்றிக்கீறிப்
படிறன்படிறுசெய்யும்★
நந்தன்மதலைக்கிங்கென்கடவோம்? நங்காய்!
என்செய்கேன்? என்செய்கேனோ? 5

மண்மகள்கேள்வன்மலர்மங்கைநாயகன்
நந்தன்பெற்றமதலை★
அண்ணல்இலைக்குழலூதிநம்சேரிக்கே
[1]அல்லில்தான்வந்தபின்னை★
கண்மலர்சோர்ந்துமுலைவந்துவிம்மிக்
கமலச்செவ்வாய்வெளுப்ப★
என்மகள்வண்ணம்இருக்கின்றவாநங்காய்!
என்செய்கேன்? என்செய்கேனோ? 6

ஆயிரங்கண்ணுடைஇந்திரனாருக்கென்று
ஆயர்விழவெடுப்ப★
பாசனநல்லனபண்டிகளால்
புகப்பெய்தஅதனையெல்லாம்★
போயிருந்துஅங்கொருபூதவடிவுகொண்டு
உன்மகன்இன்றுநங்காய்!★
மாயன்அதனையெல்லாம்முற்றவாரி
வளைத்து உண்டிருந்தான்போலும். 7

---

1. அல்லுத்தான் என்பதும் பாடம்.

தோய்த்ததயிரும்நறுநெய்யும்பாலும்
ஓரோர்குடம்துற்றிடுமென்று★
ஆய்ச்சியர்கூடியழைக்கவும்
நான்இதற்கெள்கிஇவனைநங்காய்!★
சோத்தம்பிரான்! இவைசெய்யப்பெறாயென்று
இரப்பன்உரப்பகில்லேன்★
பேய்ச்சிமுலையுண்டபின்னை
இப்பிள்ளையைப்பேசுவதுஅஞ்சுவனே. 8

ஈடும்வலியுமுடைய
இந்நம்பிபிறந்தஏழுதிங்களில்★
ஏடலர்கண்ணியினானைவளர்த்தி
யமுனைநீராடப்போனேன்★
சேடன்திருமறுமார்பன்கிடந்து
திருவடியால்★ மலைபோல்
ஓடும்சகடத்தைச்சாடியபின்னை
உரப்புவது அஞ்சுவனே. 9

அஞ்சுவன்சொல்லியழைத்திடநங்கைகாள்!
ஆயிரநாழிநெய்யை★
பஞ்சியமெல்லடிப்[1]பிள்ளைகளுண்கின்று
பாகந்தான்வையார்களே★
கஞ்சன்கடியன்கறவெட்டுநாளில்
என்கைவலத்தாதுமில்லை★
நெஞ்சத்திருப்பனசெய்துவைத்தாய்நம்பீ!
என்செய்கேன்? என்செய்கேனோ? 10

[2]அங்ஙனம்தீமைகள் [3]செய்வார்களோ?
நம்பீ! ஆயர்மடமக்களை★
பங்கயநீர்குடைந்தாடுகின்றார்கள்
பின்னேசென்றொளித்திருந்து★
அங்குஅவர்பூந்துகில்வாரிக்கொண்டிட்டு
அரவேரிடையார்இரப்ப★
மங்கைநல்லீர்! வந்துகொண்மினென்று
மரமேறியிருந்தாய்போலும். 11

---

1. பிள்ளைகளுண்கின்ற எனவும் ஓதுவர்.

2. அங்ஙனும். 3. செய்வார்களோ எனவும் ஓதுவர்.

அச்சம்தினைத்தனையில்லைஇப்பிள்ளைக்கு
ஆண்மையும்சேவகமும்★
உச்சியில்முத்திவளர்த்தெடுத்தேனுக்கு
உரைத்திலன்தானின்றுபோய்★
பச்சிலைப்பூங்கடம்பேறி
விசைகொண்டுபாய்ந்துபுக்கு★ ஆயிரவாய்
நச்சழற்பொய்கையில்நாகத்தினோடு
பிணங்கிநீவந்தாய்போலும். 12

தம்பரமல்லனஆண்மைகளைத்
தனியேநின்றுதாம்செய்வரோ?★
எம்பெருமான்! உன்னைப்பெற்றவயிறுடையேன்
இனியானென்செய்கேன்?★
அம்பரமேழும்அதிருமிடிகுரல்
அங்க ணற்செங்கணுடை★
வம்பவிழ்கானத்துமால்விடையோடு
பிணங்கிநீவந்தாய்போலும். 13

††அன்னநடைமடவாய்ச்சிவயிறடித்து அஞ்ச
அருவரைபோல்★
மன்னுகருங்களிற்றாருயிர்வவ்விய
மைந்தனை, மாகடல்சூழ்★
கன்னிநன்மாமதிள்மங்கையர்காவலன்
காமருசீர்க்கலிகன்றி★
இன்னிசைமாலைகளீரேழும்வல்லவர்க்கு
ஏதும் இடரில்லையே. 14

அடிவரவு:- மானம் காலை தெள்ளிய மை தந்தை மண்மகள் ஆயிரம் தோய்த்த ஈடும் அஞ்சுவன் அங்ஙனம் அச்சம் தம்பரம் அன்னம் காதில்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

8-ஆந்திருமொழி - காதிற்கடிப்பு

கிருஷ்ணாவதாரத்தில் ஈடுபாடு—5

ஆய்ச்சியொருத்தி கண்ணனோடு ஊடுதல்

கலிவிருத்தம்

(உசேனிராகம் — ரூபகதாளம்)

††காதில்கடிப்பிட்டுக் கலிங்கமுடுத்து★
தாதுநல்லதண்ணந்துழாய் கொடணிந்து★
போதுமறுத்துப் புறமேவந்துநின்றீர்★
ஏதுக்குஇதுவென்? இதுவென்? இதுவென்னோ? 1

துவராடையுடுத்து ஒருசெண்டுசிலுப்பி★
கவராகமுடித்துக் கலிக்கச்சுக்கட்டி★
சுவரார்கதவின்புறமே வந்துநின்றீர்★
இவரார்? இதுவென்? இதுவென்? இதுவென்னோ? 2

கருளக்கொடியொன்றுடையீர்! தனிப்பாகீர்!★
உருளச்சகடமது [1]உறக்கில்நிமிர்த்தீர்!★
மருளைக்கொடுபாடிவந்து இல்லம்புகுந்தீர்★
இருளத்துஇதுவென்? இதுவென்? இதுவென்னோ? 3

நாமம்பலவுமுடை நாரணநம்பீ!★
தாமத்துளபம் மிகநாறிடுகின்றீர்★
காமனெனப்பாடிவந்து இல்லம்புகுந்தீர்★
ஏமத்துஇதுவென்? இதுவென்? இதுவென்னோ? 4

சுற்றும்குழல்தாழச் சுரிகையணைத்து★
மற்றும்பல மாமணிபொன்கொடணிந்து★
முற்றம்புகுந்து முறுவல்செய்துநின்றீர்★
எற்றுக்குஇதுவென்? இதுவென்? இதுவென்னோ? 5

ஆனாயரும் ஆநிரையும் அங்கொழிய★
கூனாயதோர் கொற்றவில்லொன்றுகையேந்தி★
போனார்இருந்தாரையும் பார்த்துப்புகுதீர்★
ஏனோர்கள்முன்னென்? இதுவென்? இதுவென்னோ? 6

---

1. உறுக்கி என்றும் பாடம்.

மல்லேபொருததிரள்தோள் மணவாளீர்!★
அல்லேயறிந்தோம் நும்மனத்தின்கருத்தை★
சொல்லாதொழியீர் சொன்னபோதினால்வாரீர்★
எல்லே! இதுவென்? இதுவென்? இதுவென்னோ? 7

புக்காடரவம் பிடித்தாட்டும்புனிதீர்!★
இக்காலங்கள் யாம்உமக்குஏதொன்றுமல்லோம்★
தக்கார்பலர் தேவிமார்சாலவுடையீர்★
எக்கே! இதுவென்? இதுவென்? இதுவென்னோ? 8

ஆடியசைந்து ஆய்மடவாரொடுநீபோய்★
கூடிக்குரவைபிணை கோமளப்பிள்ளாய்!★
தேடித்திருமாமகள் மண்மகள்நிற்ப★
ஏடி! இதுவென்? இதுவென்? இதுவென்னோ? 9

††அல்லிக்கமலக்கண்ணனை அங்குஓராய்ச்சி★
எல்லிப்பொழுதூடிய ஊடல்திறத்தை★
கல்லின்மலிதோள் கலியன்சொன்னமாலை★
சொல்லித்துதிப்பாரவர் துக்கமிலரே. 10

அடிவரவு:- காதில் துவர் கருளக்கொடி நாமம் சுற்றும் ஆனாயர் மல்லே புக்கு ஆடி அல்லி புள்ளுரு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

9-ஆந்திருமொழி - புள்ளுருவாகி

கிருஷ்ணாவதாரத்தில் ஈடுபாடு—6 (பழமொழி)

தலைவியினாற்றாமைக்குத் தாய்இரங்கித் தலைவனைவேண்டும் பாசுரம்

எழுசீராசிரியவிருத்தம்

(செஞ்சுருட்டிராகம் — திரிபுடைதாளம்)

† † புள்ளுருவாகிநள்ளிருள்வந்த
பூதனைமாள★ இலங்கை
ஒள்ளெரிமண்டியுண்ணப்பணித்த
ஊக்கமதனைநினைந்தோ?★
கள்ளவிழ்கோதைகாதலும்
எங்கள்காரிகைமாதர்கருத்தும்★
பிள்ளைதன்கையில்கிண்ணமேயொக்கப்
பேசுவதுஎந்தைபிரானே! 1

மன்றில்மலிந்துகூத்துவந்தாடி
மால்விடையேழுமடர்த்து★ ஆயர்
அன்றுநடுங்க ஆனிரைகாத்த
ஆண்மைகொலோ? அறியேன்நான்★
நின்றபிரானே! நீள்கடல்வண்ணா!
நீஇவள்தன்னைநின்கோயில்★
முன்றிலெழுந்தமுருங்கையில்தேனா
முன்கைவளைகவர்ந்தாயே. 2

ஆர்மலியாழிசங்கொடுபற்றி
ஆற்றலைஆற்றல்மிகுத்து★
கார்முகில்வண்ணா! கஞ்சனைமுன்னம்
கடந்தநின்கடுந்திறல்தானோ?★
நேரிழைமாதைநித்திலத்தொத்தை
நெடுங்கடலமுதனையாளை★
ஆரெழில்வண்ணா! அங்கையில்வட்டாம்
இவளெனக்கருதுகின்றாயே. 3

மல்கியதோளும்மானுரியதளும்
உடையவர்தமக்கும்ஓர்பாகம்★
நல்கியநலமோ? நரகனைத்தொலைத்த
கரதலத்தமைதியின்கருத்தோ?★
அல்லியங்கோதையணிநிறங்கொண்டுவந்து
முன்னேநின்றுபோகாய்★
சொல்லியென்? நம்பி! இவளைநீ
உங்கள்தொண்டர்கைத்தண்டென்றவாறே. 4

செருவழியாதமன்னர்கள்மாளத்
தேர்வலங்கொண்டுஅவர்செல்லும்★
அருவழிவானம்அதர்படக்கண்ட
ஆண்மைகொலோ? அறியேன்நான்★
திருமொழிஎங்கள்தேமலர்க்கோதை
சீர்மையைநினைந்திலைஅந்தோ!★
பெருவழிநாவற்கனியினும்எளியள்
இவளெனப்பேசுகின்றாயே. 5

அரக்கியராகம்புல்லெனவில்லால்
அணிமதிளிலங்கையார்கோனை★
செருக்கழித்துஅமரர்பணியமுன்னின்றசேவகமோ?
செய்ததின்று★
முருககிதழ்வாய்ச்சிமுன்கைவெண்சங்கங்கொண்டு
முன்னேநின்றுபோகாய்★
எருக்கிலைக்காகஎறிமழுவோச்சல்
என்செய்வது? எந்தைபிரானே! 6

ஆழியந்திண்தேரரசர்வந்திறைஞ்ச
அலைகடலுலகம்முன்னாண்ட★
பாழியந்தோளோராயிரம்வீழப்
படைமழுப்பற்றியவலியோ?★
மாழைமென்னோக்கிமணிநிறங்கொண்டுவந்து
முன்னேநின்றுபோகாய்★
கோழிவெண்முட்டைக்குஎன்செய்வது? எந்தாய்!
குறுந்தடிநெடுங்கடல்வண்ணா! 7

பொருந்தலன்ஆகம்புள்ளுவற்கேற
வள்ளுகிரால்பிளந்து★ அன்று
பெருந்தகைக்கிரங்கிவாலியைமுனிந்த
பெருமைகொலோ? செய்ததின்று★
பெருந்தடங்கண்ணிசுரும்புறுகோதை
பெருமையை நினைந்திலைபேசில்★
கருங்கடல்வண்ணா! கவுள்கொண்டநீராம்
இவளெனக்கருதுகின்றாயே. 8

நீரழல்வானாய்நெடுநிலம்காலாய்
நின்றநின்நீர்மையை நினைந்தோ?★
சீர்கெழுகோதைஎன்னலதிலளென்று
அன்னதோர்தேற்றன்மைதானோ?★
பார்கெழுபவ்வத்தாரமுதனைய
பாவையைப்பாவம்செய்தேனுக்கு★
ஆரழலோம்பும்அந்தணன்தோட்டமாக
நின்மனத்துவைத்தாயே. 9

† †வேட்டத்தைக்கருதாதடியிணைவணங்கி
மெய்ம்மைநின்றுஎம்பெருமானை★
வாள்திறல்தானைமங்கையர்தலைவன்
மானவேல்கலியன்வாயொலிகள்★
தோட்டலர்பைந்தார்ச்சுடர்முடியானைப்
பழமொழியால்பணிந்துரைத்த★
பாட்டிவைபாடப்பத்திமைபெருகிச்
சித்தமும்திருவொடுமிகுமே. 10

அடிவரவு:- புள் மன்றில் ஆர் மல்கிய செரு அரக்கியர் ஆழி பொருந்தலன் நீர் வேட்டத்தை திருத்தாய்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

10-ஆந்திருமொழி - திருத்தாய்

தலைமகனைப் பிரிந்த தலைமகள் ஆற்றாது கூறிய பாசுரம்

வெண்டுறை

(பரசுராகம் — ஆதிதாளம்)

††திருத்தாய்செம்போத்தே!★
திருமாமகள்தன் கணவன்★
மருத்தார்தொல்புகழ் மாதவனைவர★
திருத்தாய்செம்போத்தே! 1

கரையாய் காக்கைப்பிள்ளாய்!★
கருமாமுகில்போல் நிறத்தன்★
உரையார்தொல்புகழுத்தமனைவர★
கரையாய் காக்கைப்பிள்ளாய்! 2

கூவாய் பூங்குயிலே!★
குளிர்மாரி தடுத்துகந்த★
மாவாய்கீண்ட மணிவண்ணனைவர★
கூவாய் பூங்குயிலே! 3

கொட்டாய் பல்லிக்குட்டி!★
குடமாடி உலகளந்த★
மட்டார்பூங்குழல் மாதவனைவர★
கொட்டாய் பல்லிக்குட்டி! 4

††சொல்லாய் பைங்கிளியே!★
சுடராழி வலனுயர்த்த★
மல்லார்தோள் வடவேங்கடவனைவர★
சொல்லாய் பைங்கிளியே! 5

கோழிகூவென்னுமால்★
தோழி! நான்என்செய்கேன்?★
ஆழிவண்ணர் வரும்பொழுதாயிற்று★
கோழி கூவென்னுமால். 6

காமற்கு என்கடவேன்?★
கருமாமுகில்வண்ணற்கல்லால்★
பூமேலைங்கணை கோத்துப்புகுந்தெய்ய★
காமற்கு என்கடவேன்? 7

இங்கே போதுங்கொலோ?★
இனவேல் நெடுங்கண்களிப்ப★
கொங்கார்சோலைக்குடந்தைக்கிடந்தமால்★
இங்கேபோதுங்கொலோ? 8

இன்னாரென்றறியேன்★
அன்னே! ஆழியொடும்★
பொன்னார்சார்ங்கமுடையஅடிகளை★
இன்னாரென்றறியேன். 9

††தொண்டீர்! பாடுமினோ★
சுரும்பார்பொழில்மங்கையர்கோன்★
ஒண்தார்வேல்கலியனொலிமாலைகள்★
தொண்டீர்! பாடுமினோ. 10

அடிவரவு:- திருத்தாய் கரையாய் கூவாய் கொட்டாய் சொல்லாய் கோழி காமற்கு இங்கே இன்னார் தொண்டீர் குன்றமொன்று.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதினோராம்பத்து

1-ஆந்திருமொழி - குன்றமொன்று

பிரிவாற்றாத் தலைவி இரங்கிக்கூறும் பாசுரம்

கலிவிருத்தம்

(கானடாராகம் — ஆதிதாளம்)

††குன்றமொன்றெடுத்தேந்தி★ மாமழை
அன்றுகாத்தஅம்மான்★ அரக்கரை
வென்றவில்லியார் வீரமேகொலோ?★
தென்றல்வந்து தீவீசும்என்செய்கேன்? 1

காரும்வார்பனிக் கடலும், அன்னவன்★
தாரும்மார்வமும் கண்டதண்டமோ?★
சோருமாமுகில் துளியினூடுவந்து★
ஈரவாடைதான் ஈரும்என்னையே. 2

சங்கும்மாமையும் தளரும்மேனிமேல்★
திங்கள்வெங்கதிர் சீறும்என்செய்கேன்?★
பொங்குவெண்திரைப் புணரிவண்ணனார்★
கொங்கலர்ந்ததார் கூவும்என்னையே. 3

அங்கோராய்க்குலத்துள் வளர்ந்துசென்று★
அங்கோர் தாயுருவாகிவந்தவள்★
கொங்கைநஞ்சுண்ட கோயின்மைகொலோ?★
திங்கள்வெங்கதிர் சீறுகின்றதே. 4

அங்குஓராளரியாய் அவுணனை★
பங்கமா இருகூறுசெய்தவன்★
மங்குல்மாமதி வாங்கவேகொலோ?★
பொங்குமாகடல் புலம்புகின்றதே. 5

சென்றுவார்சிலைவளைத்து★ இலங்கையை
வென்றவில்லியார் வீரமேகொலோ?★
முன்றில்பெண்ணைமேல் முளரிக்கூட்டகத்து★
அன்றிலின்குரல் அடரும்என்னையே. 6

பூவைவண்ணனார் புள்ளின்மேல்வர★
மேவிநின்றுநான் கண்டதண்டமோ?★
வீவிலைங்கணை வில்லிஅம்புகோத்து★
ஆவியே இலக்காகஎய்வதே! 7

மால்இனந்துழாய் வரும்என்நெஞ்சகம்★
மாலின்அந்துழாய் வந்துஎன்னுள்புக★
கோலவாடையும் கொண்டுவந்தது★ ஓர்
ஆலிவந்ததால் அரிதுகாவலே. 8

††கெண்டையொண்கணும்துயிலும்★ என்னிறம்
பண்டுபண்டுபோலொக்கும்★ மிக்கசீர்த்
தொண்டரிட்ட பூந்துளவின்வாசமே★
வண்டுகொண்டுவந்து ஊதுமாகிலே. 9

††அனறுபாரதத்து ஐவர்தூதனாய்★
சென்றமாயனைச் செங்கண்மாலினை★
மன்றிலார்புகழ் மங்கைவாட்கலி
கன்றி★ சொல்வல்லார்க்கு அல்லலில்லையே. 10

அடிவரவு:- குன்றம் காரும் சங்கு அங்கோராய் அங்கோராளரி சென்று பூவை மால் கெண்டை அன்று குன்றமெடுத்து.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

2-ஆந்திருமொழி - குன்றமெடுத்து

தலைவி பிரிவாற்றாது வருந்திக்கூறும் பாசுரம்

கலிநிலைத்துறை

(கௌளிபந்துராகம் — ஆதிதாளம்)

††குன்றமெடுத்துமழைதடுத்து இளையாரொடும்★
மன்றில்குரவைபிணைந்தமால் என்னைமால்செய்தான்★
முன்றில்தனிநின்றபெண்ணைமேல் கிடந்தீர்கின்ற★
அன்றிலின்கூட்டைப் பிரிக்ககிற்பவர்ஆர்கொலோ? 1

பூங்குருந்தொசித்துஆனைகாய்ந்து அரிமாச்செகுத்து★
ஆங்குவேழத்தின் கொம்புகொண்டு★ வன்பேய்முலை
வாங்கியுண்டஅவ்வாயன்நிற்க இவ்வாயன்வாய்★
ஏங்குவேய்ங்குழல் என்னோடாடும்இளமையே. 2

மல்லொடுகஞ்சனும் துஞ்சவென்றமணிவண்ணன்★
அல்லிமலர்த்தண்துழாய் நினைந்திருந்தேனையே★
எல்லியில்மாருதம் வந்தடும், அதுவன்றியும்★
கொல்லைவல்லேற்றின்மணியும் கோயின்மைசெய்யுமே. 3

பொருந்து மாமரம் ஏழும்எய்தபுனிதனார்★
திருந்துசேவடி என்மனத்துநினைதொறும்★
கருந்தண்மாகடல் கங்குலார்க்கும், அதுவன்றியும்★
வருந்தவாடைவரும் இதற்குஇனிஎன்செய்கேன்? 4

அன்னைமுனிவதும் அன்றிலின்குரல்ஈர்வதும்★
மன்னுமறிகடலார்ப்பதும் வளைசோர்வதும்★
பொன்னங்கலையல்குல் அன்னமென்னடைப்பூங்குழல்★
பின்னைமணாளர் திறத்தமாயினபின்னையே. 5

ஆழியும்சங்குமுடைய நங்களடிகள்தாம்★
பாழிமையானகனவில் நம்மைப்பகர்வித்தார்★
தோழியும்நானும்ஒழிய வையம்துயின்றது★
கோழியும்கூகின்றதில்லை கூரிருளாயிற்றே! 6

காமன்தனக்குமுறையல்லேன் கடல்வண்ணனார்★
மாமணவாளர் எனக்குத்தானும்மகன்சொல்லில்★
யாமங்கள்தோறுஎரிவீசும் என்னிளங்கொங்கைகள்★
மாமணிவண்ணர் திறத்தவாய்வளர்கின்றவே. 7

மஞ்சுறுமாலிருஞ்சோலை நின்றமணாளனார்★
நெஞ்சம்நிறைகொண்டுபோயினார் நினைகின்றிலர்★
வெஞ்சுடர்போய்விடியாமல் எவ்விடம்புக்கதோ!★
நஞ்சுஉடலம்துயின்றால் நமக்குஇனிநல்லதே. 8

காமன்கணைக்குஓரிலக்கமாய் நலத்தின்மிகு★
பூமருகோல நம்பெண்மைசிந்தித்திராதுபோய்★
தூமலர்நீர்கொடு தோழி! நாம்தொழுதேத்தினால்★
கார்முகில்வண்ணரைக் கண்களால்காணலாங்கொலோ? 9

††வென்றிவிடையுடன் ஏழடர்த்தஅடிகளை★
மன்றில்மலிபுகழ் மங்கைமன்கலிகன்றிசொல்★
ஒன்றுநின்றஒன்பதும் உரைப்பவர்தங்கள்மேல்★
என்றும்நில்லாவினை ஒன்றும்சொல்லில்உலகிலே. 10

அடிவரவு:- குன்றம் பூ மல்லொடு பொருந்து அன்னை ஆழி காமன்தனக்கு மஞ்சு காமன்கணைக்கு வென்றி மன்னிலங்கு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

3-ஆந்திருமொழி - [1]மன்னிலங்கு

தலைவி இரங்கிக்கூறிய பாசுரம்: அரத்தொடுநிற்றல்

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

(ஸ்ரீராகம் — ரூபகதாளம்)

††மன்னிலங்குபாரதத்துத் தேரூர்ந்து★ மாவலியைப்
பொன்னிலங்குதிண்விலங்கில்வைத்து★ பொருகடல்சூழ்
தென்னிலங்கையீடழித்த தேவர்க்குஇதுகாணீர்★
என்னிலங்குசங்கோடு எழில்தோற்றிருந்தேனே. 1

இருந்தான்என்னுள்ளத்து இறைவன்★ கறைசேர்
பருந்தாட்களிற்றுக்குஅருள்செய்த★ செங்கண்
பெருந்தோள்நெடுமாலைப் பேர்பாடியாட★
வருந்தாதுஎன்கொங்கை ஒளிமன்னும்அன்னே! 2

அன்னே! இவரைஅறிவன்★ மறைநான்கும்
முன்னேயுரைத்த முனிவரிவர்வந்து★
பொன்னேய்வளைகவர்ந்துபோகார் மனம்புகுந்து★
என்னே? இவரெண்ணும்எண்ணம் அறியோமே. 3

அறியோமேயென்று உரைக்கலாமே? எமக்கு★
வெறியார்பொழில்சூழ் வியன்குடந்தைமேவி★
சிறியான்ஓர்பிள்ளையாய் மெள்ளநடந்திட்டு★
உறியார்நறுவெண்ணெய் உண்டுகந்தார்தம்மையே. 4

தம்மையேநாளும் வணங்கித்தொழுவார்க்கு★
தம்மையேயொக்க அருள்செய்வராதலால்★
தம்மையேநாளும் வணங்கித்தொழுதிறைஞ்சி★
தம்மையேபற்றா மனத்துஎன்றும்வைத்தோமே. 5

வைத்தார்அடியார் மனத்தினில்வைத்து★ இன்பம்
உற்றார்ஒளிவிசும்பில் ஓரடிவைத்து★ ஓரடிக்கும்
எய்த்தாதுமண்ணென்று இமையோர்தொழுதிறைஞ்சி★
கைத்தாமரைகுவிக்கும் கண்ணன்என்கண்ணனையே. 6

கண்ணன் மனத்துள்ளேநிற்கவும்★ கைவளைகள்
என்னோகழன்ற? இவைஎன்னமாயங்கள்?★
பெண்ணானோம் பெண்மையோம்நிற்க★ அவன்மேய
அண்ணல்மலையும் அரங்கமும்பாடோமே. 7

---

1. இத்திருமொழி அந்தாதித்தொடைகொண்டு வந்தது.

பாடோமே? எந்தைபெருமானை★ பாடிநின்று
ஆடோமே? ஆயிரம்பேரானை★ பேர்நினைந்து
சூடோமே? சூடுந்துழாயலங்கல்சூடி★ நாம்
கூடோமே? கூடக்குறிப்பாகில்நன்னெஞ்சே! 8

நன்னெஞ்சே! நம்பெருமான் நாளும்இனிதமரும்★
அன்னம்சேர்கானல் அணியாலிகைதொழுது★
முன்னம்சேர்வல்வினைகள்போக முகில்வண்ணன்★
பொன்னஞ்சேர்சேவடிமேல் போதணியப்பெற்றோமே. 9

††பெற்றாரார் ஆயிரம்பேரானை★ பேர்பாடப்
பெற்றான் கலியனொலிசெய்தமிழ்மாலை★
கற்றார்ஓ! முற்றுலகாள்வர்★ இவைகேட்க
லுற்றார்க்கு உறுதுயரில்லைஉலகத்தே. 10

அடிவரவு:- மன்னிலங்கு இருந்தான் அன்னே அறியோம் தம்மை வைத்தார் கண்ணன் பாடோமே நன்னெஞ்சே பெற்றாரார் நிலை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

4-ஆந்திருமொழி - நிலையிடம்

இறைவனின் பத்து தோற்றங்களின் சிறப்பு

எண்சீராசிரியவிருத்தம்

(அடாணாராகம் — திரிபுடைதாளம்)

††நிலையிடமெங்குமின்றிநெடுவெள்ளம் உம்பர்
வளநாடுமூடஇமையோர்★
தலையிடமற்றெமக்குஓர்சரணில்லையென்ன
அரணாவனென்னும் அருளால்★
அலைகடல்நீர்குழம்பஅகடாடவோடி
அகல்வானுரிஞ்ச★ முதுகில்
மலைகளைமீதுகொண்டுவருமீனைமாலை
மறவாது இறைஞ்சுஎன்மனனே! 1

செருமிகுவாளெயிற்றஅரவொன்றுசுற்றித்
திசைமண்ணும்விண்ணும்உடனே★
வெருவரவெள்ளைவெள்ளம்முழுதும்குழம்ப
இமையோர்கள்நின்றுகடைய★
பருவரையொன்றுநின்றுமுதுகில்பரந்து
சுழலக்கிடந்துதுயிலும்★
அருவரையன்னதன்மையடலாமையான
திருமால்நமக்குஓரரணே. 2

தீதறுதிங்கள்பொங்குசுடரும்பரும்பர்
உலகேழினோடும்உடனே★
மாதிரமண்சுமந்தவடகுன்றும் நின்ற
மலையாறும்ஏழுகடலும்★
பாதமர்சூழ்குளம்பினகமண்டலத்தின்
ஒருபாலொடுங்க, வளர்சேர்★
ஆதிமுன்ஏனமாகிஅரணாயமூர்த்தி
யது நம்மையாளுமரசே. 3

தளையவிழ்கோதைமாலைஇருபால் தயங்க
எரிகான்றிரண்டுதறுகண்★
அளவெழவெம்மைமிக்கஅரியாகி
அன்றுபரியோன்சினங்களவிழ★
வளையுகிராளிமொய்ம்பின்மறவோனதாகம்
மதியாதுசென்றுஒருகிரால்★
பிளவெழவிட்டகுட்டமது, வையமூடு
பெருநீரின்மும்மைபெரிதே. 4

வெந்திறல்வாணன் வேள்வியிடமெய்தி
அங்குஓர்குறளாகிமெய்ம்மையுணர★
செந்தொழில்வேதநாவின்முனியாகி
வையம்அடிமூன்றிரந்துபெறினும்★
மந்தரமீதுபோகிமதிநின்றிறைஞ்ச
மலரோன்வணங்க, வளர்சேர்★
அந்தரமேழினூடுசெலவுய்த்தபாத
மது நம்மையாளுமரசே. 5

இருநிலமன்னர்தம்மைஇருநாலுமெட்டும்
ஒருநாலுமொன்றும்உடனே★
செருநுதலூடுபோகிஅவராவிமங்க
மழுவாளில் வென்றதிறலோன்★
பெருநிலமங்கைமன்னர்மலர்மங்கைநாதர்
புலமங்கைகேள்வர்புகழ்சேர்★
பெருநிலமுண்டுமிழ்ந்தபெருவாயராகி
அவர்நம்மைஆள்வர்பெரிதே. 6

இலைமலிபள்ளியெய்திஇதுமாயமென்ன
இனமாயமான்பின், எழில்சேர்★
அலைமலிவேற்கணாளை அகல்விப்பதற்கு
ஒருருவாயமானையமையா★
கொலைமலியெய்துவித்தகொடியோனிலங்கை
பொடியாக, வென்றியமருள்★
சிலைமலிசெஞ்சரங்கள்செலவுய்த்த நங்கள்
திருமால்நமக்குஓரரணே. 7

முன்னுலகங்களேழும்இருள்மண்டியுண்ண
முதலோடுவீடுமறியாது★
என்னிது? வந்ததென்னஇமையோர்திசைப்ப
எழில்வேதமின்றிமறைய★
[1]பின்னும்வானவர்க்கும்முனிவர்க்கும்நல்கி
இருள்தீர்ந்துஇவ்வையம்மகிழ★
அன்னமதாயிருந்துஅங்கறநூலுரைத்த
அதுநம்மையாளுமரசே. 8

---

1. பின்னையும் என்று மாற்றுப்பாடம்.

துணைநிலைமற்றெமக்கொருளதென்றிராது
தொழுமின்கள்தொண்டர்! தொலைய★
உணமுலைமுன்கொடுத்தஉரவோளதாவி.
உகவுண்டுவெண்ணெய்மருவி★.
பணைமுலையாயர்மாதர் உரலோடுகட்ட
அதனோடுமோடி, அடல்சேர்★
இணைமருதிற்றுவீழநடைகற்றதெற்றல்
வினைபற்றறுக்கும்விதியே. 9

††கொலைகெழுசெம்முகத்தகளிறொன்றுகொன்று
கொடியோனிலங்கைபொடியா★
சிலைகெழுசெஞ்சரங்கள்செலவுய்த்த நங்கள்
திருமாலை, வேலைபுடைசூழ்★
கலிகெழுமாடவீதி வயல்மங்கைமன்னு
கலிகன்றிசொன்னபனுவல்★
ஒலிகெழுபாடல் பாடியுழல்கின்றதொண்டரவர்
ஆள்வர்உம்பருலகே. 10

அடிவரவு:- நிலை செருமிகு தீதறு தளை வெந்திறல் இருநிலம் இலைமலி முன் துணை கொலை மான்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

5-ஆந்திருமொழி - மானமரும்

இரண்டுதோழியர் எம்பெருமானது எளிமையையும் மேன்மையையும் எதிரெதிராகக் கூறுதல்

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

(கண்டாராகம் — ஆதிதாளம்)

††மானமருமென்னோக்கி வைதேவியின்துணையா★
கானமரும்கல்லதர்போய்க் காடுறைந்தான்காணேடீ!★
கானமரும்கல்லதர்போய்க் காடுறைந்தபொன்னடிக்கள்★
வானவர்தம் சென்னிமலர்கண்டாய்சாழலே! 1

தந்தைதளைகழலத் தோன்றிப்போய்★ ஆய்ப்பாடி
நந்தன்குலமதலையாய் வளர்ந்தான்காணேடீ!★
நந்தன்குலமதலையாய்வளர்ந்தான் நான்முகற்குத்
தந்தைகாண்★ எந்தைபெருமான்காண் சாழலே! 2

ஆழ்கடல்சூழ்வையகத்தார் ஏசப்போய்★ ஆய்ப்பாடித்
தாழ்குழலார்வைத்த தயிருண்டான்காணேடீ!★
தாழ்குழலார்வைத்த தயிருண்டபொன்வயிறு★ இவ்
வேழுலகுமுண்டும் இடமுடைத்தால்சாழலே! 3

அறியாதார்க்கு ஆனாயனாகிப்போய்★ ஆய்ப்பாடி
உறியார்நறுவெண்ணெய் உண்டுகந்தான்காணேடீ!★
உறியார்நறுவெண்ணெய் உண்டுகந்தபொன்வயிற்றுக்கு★
எறிநீருலகனைத்தும் எய்தாதால்சாழலே! 4

வண்ணக்கருங்குழல் ஆய்ச்சியால்மொத்துண்டு★
கண்ணிக்குறுங்கயிற்றால் கட்டுண்டான்காணேடீ!★
கண்ணிக்குறுங்கயிற்றால் கட்டுண்டானாகிலும்★
எண்ணற்கரியன் இமையோர்க்கும்சாழலே! 5

கன்றப்பறைகறங்கக் கண்டவர்தம்கண்களிப்ப★
மன்றில்மரக்கால்கூத்து ஆடினான்காணேடீ!★
மன்றில்மரக்கால்கூத்து ஆடினானாகிலும்★
என்றும்அரியன் இமையோர்க்கும்சாழலே! 6

கோதைவேல்ஐவர்க்காய் மண்ணகலம்கூறிடுவான்★
தூதனாய், மன்னவனால் சொல்லுண்டான்காணேடீ!★
தூதனாய், மன்னவனால் சொல்லுண்டானாகிலும்★
ஓதநீர்வையகம் முன்னுண்டுஉமிழ்ந்தான்சாழலே! 7

பார்மன்னர்மங்கப் படைதொட்டுவெஞ்சமத்து★
தேர்மன்னர்க்காய் அன்றுதேரூர்ந்தான்காணேடீ!★
தேர்மன்னர்க்காய் அன்றுதேரூர்ந்தானாகிலும்★
தார்மன்னர் தங்கள் தலைமேலான்சாழலே! 7

கண்டார்இரங்கக் கழியக்குறளுருவாய்★
வண்தாரான்வேள்வியில் மண்ணிரந்தான்காணேடீ!★
வண்தாரான்வேள்வியில் மண்ணிரந்தானாகிலும்★
விண்டேழுலகுக்கும் மிக்கான்காண்சாழலே! 8

††கள்ளத்தால்மாவலியை மூவடிமண்கொண்டளந்தான்★
வெள்ளத்தான்வேங்கடத்தான் என்பரால்காணேடீ!★
வெள்ளத்தான்வேங்கடத்தானேலும்★ கலிகன்றி
உள்ளத்தினுள்ளே உளன்கண்டாய்சாழலே! 10

அடிவரவு:- மானமரும் தந்தை ஆழ்கடல் அறியாதார்க்கு வண்ணம் கன்ற கோதை பார்மன்னர் கண்டார் கள்ளத்தால் மைந்நின்ற.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

6-ஆந்திருமொழி - மைந்நின்ற

பிரளயாபத்தில் பாதுகாத்த எம்பெருமானையே வணங்கும்படி உலகத்தார்க்கு உபதேசித்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
(நீலாம்புரிராகம் — அடதாளம்)

† † மைந்நின்றகருங்கடல்வாயுலகின்றி
வானவரும்யாமுமெல்லாம் ★
நெய்ந்நின்றசக்கரத்தன்திருவயிற்றில்
நெடுங்காலம்கிடந்ததுஓரீர் ★
எந்நன்றிசெய்தாரா
ஏதிலோர்தெய்வத்தைஏத்துகின்றீர்? ★
செய்ந்நன்றிகுன்றேன்மின்
தொண்டர்காள்! அண்டனையேஏத்தீர்களே. 1

நில்லாதபெருவெள்ளம்
நெடுவிசும்பின்மீதோடிநிமிர்ந்தகாலம் ★
மல்லாண்டதடக்கையால்
பகிரண்டமகப்படுத்தகாலத்து ★ அன்று
எல்லாரும்அறியாரோ?
எம்பெருமானுண்டுமிழ்ந்தஎச்சில்தேவர் ★
அல்லாதார்தாமுளரே?
அவனருளேஉலகாவதுஅறியீர்களே? 2

நெற்றிமேல்கண்ணானும் நிறைமொழிவாய்நான்முகனும்
நீண்டநால்வாய் ★
ஒற்றைக்கைவெண்பகட்டினொருவனையும்
உள்ளிட்டஅமரரோடும் ★
வெற்றிப்போர்க்கடலரையன்விழுங்காமல்
தான்விழுங்கிஉய்யக்கொண்ட ★
கொற்றப்போராழியான் குணம்பரவாச்சிறுதொண்டர்
கொடியவாறே! 3

பனிப்பரவைத்திரைததும்பப்
பாரெல்லாம்நெடுங்கடலேயானகாலம் ★
இனிக்களைகணிவர்க்கில்லையென்று
உலகமேழினையும்ஊழில்வாங்கி ★
முனித்தலைவன், முழங்கொளிசேர்திருவயிற்றில் வைத்து
உம்மையுய்யக்கொண்ட ★
கனிக்களவத்திருவுருவத்தொருவனையே
கழல்தொழுமாகல்லீர்களே. 4

பாராரும்காணாமே
பரவைமாநெடுங்கடலேயானகாலம் ★
ஆரானும்அவனுடையதிருவயிற்றில்
நெடுங்காலம்கிடந்தது ★ உள்ளத்
தோராதவுணர்விலீர்! உணருதிரேல்,
உலகளந்தஉம்பர்கோமான் ★
பேராளன்பேரான
பேர்களாயிரங்களுமேபேசீர்களே. 5

பேயிருக்கும்நெடுவெள்ளம்
பெருவிசும்பின்மீதோடிப்பெருகுகாலம் ★
தாயிருக்கும்வண்ணமே
உம்மைத்தன்வயிற்றிருத்திஉய்யக்கொண்டான் ★
போயிருக்க, மற்றிங்கோர்புதுத்தெய்வம்
கொண்டாடும்தொண்டீர்! ★ பெற்ற
தாயிருக்கமணைவெந்நீராட்டுதிரோ?
மாட்டாததகவற்றீரே. 6

மண்ணாடும்விண்ணடும்
வானவரும்தானவரும்மற்றுமெல்லாம் ★
உண்ணாதபெருவெள்ளம்
உண்ணாமல்தான்விழுங்கிஉய்யக்கொண்ட ★
கண்ணாளன்கண்ணமங்கைநகராளன்
கழல்சூடி ★ அவனைஉள்ளத்து
எண்ணாதமானிடத்தை
எண்ணாதபோதெல்லாம் இனியவாறே. 7

மறம்கிளர்ந்துகருங்கடல்நீர்
உரந்துரந்துபரந்தேறிஅண்டத்தப்பால்★
புறம்கிளர்ந்தகாலத்துப்
பொன்னுலகமேழினையும் ஊழில்வாங்கி★
அறம்கிளர்ந்ததிருவயிற்றின்
அகம்படியில்வைத்துஉம்மைஉய்யக்கொண்ட★
நிறம்கிளர்ந்தகருஞ்சோதிநெடுந்தகையை
நினையாதார்நீசர்தாமே. 8

அண்டத்தின்முகடழுந்த
அலைமுந்நீர்த்திரைததும்ப ஆ! ஆ! வென்று★
தொண்டர்க்கும்அமரர்க்கும்
முனிவர்க்கும்தானருளி★ உலகமேழும்
உண்டொத்ததிருவயிற்றின்
அகம்படியில்வைத்துஉம்மைஉய்யக்கொண்ட★
கொண்டற்கைமணிவண்ணன்
தண்குடந்தைநகர்பாடியாடீர்களே. 9

††தேவரையும்அசுரரையும்
திசைகளையும்கடல்களையும்மற்றும்முற்றும்★
யாவரையும்ஒழியாமே
எம்பெருமானுண்டுமிழ்ந்ததறிந்துசொன்ன★
காவளரும்பொழில்மங்கை
கலிகன்றியொலிமாலைகற்றுவல்லார்★
பூவளரும்திருமகளாலருள்பெற்றுப்
பொன்னுலகிற்பொலிவர்தாமே. 10

அடிவரவு:- மை நில்லாத நெற்றி பனி பாராரும் பேய் மண் மறம் அண்டத்தின் தேவரை நீள்நாகம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

7-ஆந்திருமொழி - நீள்நாகம்

எம்பெருமான் திறத்தில் உதவாத அவயவங்கள் பயனற்றன என்றல்

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

(வராளிராகம் — ரூபகதாளம்)

††நீள்நாகம்சுற்றி நெடுவரைநட்டு★ ஆழ்கடலைப்
பேணான்கடைந்து அமுதம்கொண்டுஉகந்தபெம்மானை★
பூணாரமார்வனைப் புள்ளூரும்பொன்மலையை★
காணாதார்கண்என்றும் கண்ணல்லகண்டாமே. 1

நீள்வான்குறளுருவாய் நின்றிரந்துமாவலிமண்★
தாளால்அளவிட்ட தக்கணைக்குமிக்கானை★
தோளாதமாமணியைத் தொண்டர்க்கினியானை★
கேளாச்செவிகள் செவியல்லகேட்டாமே. 2

தூயானைத் தூயமறையானை★ தென்னாலி
மேயானை மேவாளுயிருண்டுஅமுதுண்ட
வாயானை★ மாலைவணங்கி அவன்பெருமை
பேசாதார்★ பேச்சுஎன்றும் பேச்சல்லகேட்டாமே. 3

கூடாஇரணியனைக் கூருகிரால்மார்விடந்த★
ஓடாஅடலரியை உம்பரார்கோமானை★
தோடார்நறுந்துழாய் மார்வனை, ஆர்வத்தால்★
பாடாதார்பாட்டுஎன்றும் பாட்டல்லகேட்டாமே. 4

மையார்கடலும் மணிவரையும்மாமுகிலும்★
கொய்யார்குவளையும் காயாவும்போன்றுஇருண்ட
மெய்யானை★ மெய்யமலையானைச் சங்கேந்தும்
கையானை★ கைதொழாக் கையல்லகண்டாமே. 5

கள்ளார்துழாயும் கணவலரும்கூவிளையும்★
முள்ளார்முளரியும் ஆம்பலும்முன்கண்டக்கால்★
புள்ளாய்ஓரேனமாய்ப் புக்கிடந்தான்பொன்னடிக்கென்று★
உள்ளாதாருள்ளத்தை உள்ளமாக்கொள்ளோமே 6

கனையார்கடலும் கருவிளையும்காயாவும்
அனையானை★ அன்பினால் ஆர்வத்தால்★ என்றும்
சுனையார்மலரிட்டுத் தொண்டராய்நின்று
நினையாதார்★ நெஞ்சுஎன்றும் நெஞ்சல்லகண்டாமே. 7

வெறியார்கருங்கூந்தல் ஆய்ச்சியர்வைத்த★
உறியார்நறுவெண்ணெய் தானுகந்துஉண்ட
சிறியானை★ செங்கணெடியானைச் சிந்தித்து
அறியாதார்★என்றும் அறியாதார்கண்டாமே. 8

††தேனொடுவண்டாலும் திருமாலிருஞ்சோலை★
தானிடமாக்கொண்டான் தடமலர்க்கண்ணிக்காய்★
ஆன்விடையேழன்றடர்த்தாற்கு ஆளானாரல்லாதார்★
மானிடவரல்லரென்று என்மனத்தேவைத்தேனே. 9

††மெய்ந்நின்ற பாவம்அகல★ திருமாலைக்
கைந்நின்றஆழியான் சூழும்கழல்சூடி★
கைந்நின்றவேற்கைக் கலியனொலிமாலை★
ஐயொன்றுமைந்தும் இவைபாடியாடுமினே. 10

அடிவரவு:- நீள்நாகம் நீள்வான் தூயான் கூடா மையார் கள்ளார் கனை வெறி தேனொடு மெய் மாற்றம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

8-ஆந்திருமொழி - மாற்றமுள

பிறவித்துயரை அறுத்துத் தந்தருள வேண்டும் என்று ஆழ்வார் எம்பெருமானை வேண்டுதல்

கலிவிருத்தம்

(மாஞ்சிராகம் — அடதாளம்)

††மாற்றமுள ஆகிலும்சொல்லுவன்★ மக்கள்
தோற்றக்குழி தோற்றுவிப்பாய்கொல்? என்றுஇன்னம்★
ஆற்றங்கரைவாழ்மரம்போல் அஞ்சுகின்றேன்★
நாற்றச்சுவை ஊறுஒலியாகியநம்பீ! 1

சீற்றமுள ஆகிலும்செப்புவன்★ மக்கள்
தோற்றக்குழி தோற்றுவிப்பாய்கொலென்றஞ்சி★
காற்றத்திடைப்பட்ட கலவர்மனம்போல்★
ஆற்றத்துளங்காநிற்பன் ஆழிவலவா! 2

தூங்கார்பிறவிக்கள் இன்னம்புகப்பெய்து★
வாங்காயென்றுசிந்தித்து நான்அதற்குஅஞ்சி★
பாம்போடுஒருகூரையிலே பயின்றாற்போல்★
தாங்காதுஉள்ளம்தள்ளும் என்தாமரைக்கண்ணா! 3

உருவார்பிறவிக்கள் இன்னம்புகப்பெய்து★
திரிவாயென்றுசிந்தித்தி என்றதற்கஞ்சி★
இருபாடெரிகொள்ளியினுள் எறும்பேபோல்★
உருகாநிற்கும் என்னுள்ளம்ஊழிமுதல்வா! 4

கொள்ளக்குறையாத இடும்பைக்குழியில்★
தள்ளிப்புகப்பெய்திகொல்? என்றுஅதற்குஅஞ்சி★
வெள்ளத்திடைப்பட்ட நரியினம்போலே★
உள்ளம்துளங்காநிற்பன் ஊழிமுதல்வா! 5

படைநின்ற பைந்தாமரையோடு★ அணிநீலம்
மடைநின்றுஅலரும் வயலாலிமணாளா!★
இடையனெறிந்தமரமே ஒத்திராமே★
அடையஅருளாய் எனக்குஉன்தனருளே. 6

††வேம்பின்புழு வேம்பன்றியுண்ணாது★ அடியேன்
நான்பின்னும் உன்சேவடியன்றிநயவேன்★
தேம்பலிளந்திங்கள் சிறைவிடுத்து★ ஐவாய்ப்
பாம்பினணைப் பள்ளிகொண்டாய்பரஞ்சோதீ! 7

††அணியார்பொழில்சூழ் அரங்கநகரப்பா!★
துணியேன்இனி நின்னருளல்லதுஎனக்கு★
மணியே! மணிமாணிக்கமே! மதுசூதா!★
பணியாய்எனக்குஉய்யும்வகை பரஞ்சோதீ! 8

††நந்தாநரகத்து அழுந்தாவகை★ நாளும்
எந்தாய்! தொண்டரானவர்க்கு இன்னருள்செய்வாய்!★
சந்தோகா! தலைவனே! தாமரைக்கண்ணா!★
அந்தோ! அடியேற்கு அருளாய்உன்னருளே. 9

††குன்றமெடுத்து ஆநிரைகாத்தவன்தன்னை★
[1]மன்றில்புகழ் மங்கைமன்கலிகன்றிசொல்★
ஒன்றுநின்றஒன்பதும் வல்லவர்தம்மேல்★
என்றும்வினையாயின சாரகில்லாவே. 10

அடிவரவு:- மாற்றம் சீற்றம் தூங்கார் உருவார் கொள்ள படை வேம்பின் அணியார் நந்தா குன்றம் நிதியினை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. மன்றில் மலிபுகழ் என்றும் பாடம்

பெரியதிருமொழி முற்றும்.

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருக்குறுந்தாண்டகம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(தோடிராகம் — ரூபகதாளம்)

††நிதியினைப்பவளத்தூணை நெறிமையால்நினையவல்லார்★
கதியினைக்கஞ்சன்மாளக் கண்டுமுன்அண்டமாளும்★
மதியினைமாலைவாழ்த்தி வணங்கிஎன்மனத்துவந்த★
விதியினைக்கண்டுகொண்ட தொண்டனேன்விடுகிலேனே. 1

காற்றினைப்புனலைத்தீயைக் கடிமதிளிலங்கைசெற்ற
ஏற்றினை★ இமயம்மேய எழில்மணித்திரளை★ இன்ப
வாற்றினைஅமுதந்தன்னை அவுணனாருயிரையுண்ட
கூற்றினை★ குணங்கொண்டுஉள்ளம் கூறுநீகூறுமாறே. 2

பாயிரும்பரவைதன்னுள் பருவரைதிரித்து★ வானோர்க்
காயிருந்துஅமுதம்கொண்ட அப்பனைஎம்பிரானை★
வேயிருஞ்சோலைசூழ்ந்து விரிகதிரிரியநின்ற★
மாயிருஞ்சோலைமேய மைந்தனைவணங்கினேனே. 3

கேட்கயானுற்றதுண்டு கேழலாய்உலகங்கொண்ட★
பூக்கெழுவண்ணனாரைப் போதரக்கனவில்கண்டு★
வாக்கினால்கருமந்தன்னால் மனத்தினால்சிரத்தைதன்னால்★
வேட்கைமீதூரவாங்கி விழுங்கினேற்குஇனியவாறே. 4

இரும்பனன்றுண்டநீர்போல் எம்பெருமானுக்கு★ என்தன்
அரும்பெறலன்புபுக்கிட்டு அடிமைபூண்டுஉய்ந்துபோனேன்★
வரும்புயல்வண்ணனாரை மருவிஎன்மனத்துவைத்து★
கரும்பினின்சாறுபோலப் பருகினேற்குஇனியவாறே. 5

மூவரில்முதல்வனாய ஒருவனை, உலகம்கொண்ட★
கோவினைக்குடந்தைமேய குருமணித்திரளை★ இன்பப்
பாவினைப்பச்சைத்தேனைப் பைம்பொன்னையமரர்சென்னிப்
பூவினை★ புகழும்தொண்டர் என்சொல்லிப்புகழ்வர்தாமே. 6

இம்மையைமறுமைதன்னை எமக்குவீடாகிநின்ற★
மெய்ம்மையைவிரிந்தசோலை வியன்திருவரங்கம்மேய★
செம்மையைக்கருமைதன்னைத் திருமலையொருமையானை★
தன்மையைநினைவார் என்தன்தலைமிசைமன்னுவாரே. 7

வானிடைப்புயலைமாலை வரையிடைப்பிரசமீன்ற★
தேனிடைக்கரும்பின்சாற்றைத் திருவினைமருவிவாழார்★
மானிடப்பிறவிஅந்தோ! மதிக்கிலர்கொள்க★தந்தம்
ஊனிடைக்குரம்பைவாழ்க்கைக்கு உறுதியேவேண்டினாரே. 8

உள்ளமோ [1]ஒன்றில்நில்லாது ஓசையிலெரிநின்றுண்ணும்★
கொள்ளிமேலெறும்புபோலக் குழையுமால்என்தனுள்ளம்★
தெள்ளியீர்! தேவர்க்கெல்லாம் தேவராய்உலகம்கொண்ட★
ஒள்ளியீர்! உம்மையல்லால் எழுமையும்துணையிலோமே. 9

சித்தமும்செவ்வைநில்லாது என்செய்கேன்தீவினையேன்?★
பத்திமைக்கன்புடையேனாவதே? பணியாய்எந்தாய்!★
முத்தொளிமரகதமே! முழங்கொளிமுகில்வண்ணா★ என்
அத்த! நின்னடிமையல்லால் யாதுமொன்றறிகிலேனே. 10

தொண்டெல்லாம்பரவிநின்னைத் தொழுதுஅடிபணியுமாறு
கண்டு★ தான்கவலைதீர்ப்பூான்ஆவதே? பணியாய் எந்தாய்!★
அண்டமாய்எண்திசைக்கும் ஆதியாய்! நீதியான★
பண்டமாம்பரமசோதி! நின்னையேபரவுவேனே. 11

ஆவியைஅரங்கமாலை அழுக்குடம்பெச்சில்வாயால்★
தூய்மையில்தொண்டனேன்நான் சொல்லினேன்தொல்லைநாமம்★
பாவியேன்பிழைத்தவாறென்று அஞ்சினேற்குஅஞ்சலென்று★
காவிபோல்வண்ணர்வந்து என்கண்ணுளேதோன்றினாரே. 12

இரும்பனன்றுண்டநீரும் போதரும்கொள்க★ என்தன்
அரும்பிணிபாவமெல்லாம் அகன்றனஎன்னைவிட்டு★
சுரும்பமர்சோலைசூழ்ந்த அரங்கமாகோயில்கொண்ட★
கரும்பினைக்கண்டுகொண்டு என்கண்ணிணைகளிக்குமாறே. 13

காவியைவென்றகண்ணார் கலவியேகருதி★ நாளும்
பாவியேனாகஎண்ணி அதனுள்ளேபழுத்தொழிந்தேன்★
தூவிசேரன்னம்மன்னும் சூழ்புனல்குடந்தையானை★
பாவியேன்பாவியாது பாவியேனாயினேனே. 14

[2]முன்பொலாஇராவணன்தன் முதுமதிளிலங்கைவேவித்து★
அன்பினால்அனுமன்வந்து ஆங்கடியிணைபணியநின்றார்க்கு★
என்பெலாம்உருகியுக்கிட்டு என்னுடைநெஞ்சமென்னும்★
அன்பினால்ஞானநீர்கொண்டு ஆட்டுவன்அடியனேனே. 15

---

1. ஒன்றிநில்லாது என்றும் பாடம்.
2. இந்த பாசுரம் திருமஞ்சன காலத்தில் ஸேவிக்கப்படுவது.

[1]மாயமான்மாயச்செற்று மருதிறநடந்து★ வையம்
தாயமாபரவைபொங்கத் தடவரைதிரித்து★ வானோர்க்கு
ஈயுமால்எம்பிரானார்க்கு என்னுடைச்சொற்களென்னும்★
தூயமாமாலைகொண்டு சூட்டுவன்தொண்டனேனே. 16

பேசினார்பிறவிநீத்தார் பேருளான்பெருமைபேசி★
ஏசினார்உய்ந்துபோனார்என்பது இவ்வுலகின்வண்ணம்★
பேசினேன்ஏசமாட்டேன் பேதையேன்பிறவிநீத்தற்கு★
ஆசையோபெரிதுகொள்க அலைகடல்வண்ணர்பாலே. 17

இளைப்பினை இயக்கம்நீக்கி இருந்துமுன்இமையைக்கூட்டி★
அளைப்பிலைம்புலனடக்கி அன்புஅவர்கண்ணேவைத்து★
துளக்கமில்சிந்தைசெய்து தோன்றலும்சுடர்விட்டு★ ஆங்கே
விளக்கினைவிதியின்காண்பார் மெய்ம்மையைக்காண்கிற்பாரே. 18

††பிண்டியார்மண்டையேந்திப் பிறர்மனைதிரிதந்துண்ணும்
[2]முண்டியான்★ சாபம்தீர்த்த ஒருவனூர்★ உலகமேத்தும்
கண்டியூர்அரங்கம்மெய்யம் கச்சிபேர்மல்லையென்று
மண்டினார்★ உய்யலல்லால் மற்றையார்க்கு உய்யலாமே? 19

††வானவர்தங்கள்கோனும் மலர்மிசையயனும்★ நாளும்
தேமலர்தூவியேத்தும் சேவடிச்செங்கண்மாலை★
மானவேல்கலியன்சொன்ன வண்தமிழ்மாலைநாலைந்தும்★
ஊனமதின்றிவல்லார் ஒளிவிசும்பாள்வர்தாமே. 20

அடிவரவு:- நிதி|யினை காற்றி|னை பாயிரும் கேட்க இரும்பு மூவரில் இம்|மையை வான|ிடை உள்ளம் சித்தம் தொண்டு ஆவி|யை இரும்பு காவி|யை முன்பொலா மாயம் பேசினார் இளைப்பினை பிண்டியார் வானவர் மின்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருக்குறுந்தாண்டகம் முற்றும்.

1. இது திருமஞ்சன காலத்தில் ஸேவிக்கப்படுவது.
2. உண்டியான் என்றும் கூறுவர்.

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருநெடுந்தாண்டகம்

முதற் பத்துப்பாசுரங்கள்

ஆழ்வார் தாமான தன்மையில் அருளிச் செய்வன

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(கல்யாணிராகம் — அடதாளம்)

††மின்னுருவாய்முன்னுருவில்வேதம்நான்காய்
விளக்கொளியாய்முளைத்தெழுந்ததிங்கள்தானாய் ★
பின்னுருவாய்முன்னுருவிற்பிணிமூப்பில்லாப்
பிறப்பிலியாய்இறப்பதற்கேஎண்ணாது ★ எண்ணும்
பொன்னுருவாய்மணியுருவிற்பூதமைந்தாய்ப்
புனலுருவாய் அனலுருவில்திகழும்சோதி ★
தன்னுருவாய்என்னுருவில்நின்றஎந்தை
தளிர்புரையும்திருவடிஎன்தலைமேலவே. 1

பாருருவிநீரெரிகால்விசும்புமாகிப்
பல்வேறுசமயமுமாய்ப்பரந்துநின்ற ★
ஏருருவில்மூவருமேயெனநின்ற
இமையவர்தம்திருவுருவேறெண்ணும்போது ★
ஓருருவம்பொன்னுருவம்ஒன்றுசெந்தீ
ஒன்றுமாகடலுருவம்ஒத்துநின்ற ★
மூவுருவும்கண்டபோதுஒன்றாம்சோதி
முகிலுருவம்எம்மடிகளுருவந்தானே. 2

(தோடிராகம் — ரூபகதாளம்)

திருவடிவிற்கருநெடுமால்சேயனென்றும்
திரேதைக்கண்வளையுருவாய்த்திகழ்ந்தானென்றும் ★
பெருவடிவிற்கடலமுதம்கொண்டகாலம்
பெருமானைக்கருநீலவண்ணன்தன்னை ★
ஒருவடிவத்தோருருவென்றுஉணரலாகாது
ஊழிதோறூழிநின்றேத்தலல்லால் ★
கருவடிவிற் செங்கண்ணவண்ணன்தன்னைக்
கட்டுரையேயாரொருவர் காண்கிற்பாரே? 3

இந்திரற்கும்பிரமற்கும்முதல்வன்தன்னை
இருநிலம்கால்தீநீர்விண்பூதமைந்தாய்★
செந்திறத்ததமிழோசைவடசொல்லாகித்
திசைநான்குமாய்த்திங்கள்ஞாயிறாகி★
அந்தரத்தில்தேவர்க்கும்அறியலாகா
அந்தணனை அந்தணர்மாட்டுஅந்திவைத்த
மந்திரத்தை★ மந்திரத்தால்மறவாது என்றும்
வாழுதியேல் வாழலாம்மடநெஞ்சமே! 4

(தோடிராகம் — திரிபுடைதாளம்)

ஒண்மிதியிற்புனலுருவிஒருகால்நிற்ப
ஒருகாலும்காமருசீரவுணனுள்ளத்து★
எண்மதியும்கடந்துஅண்டமீதுபோகி
இருவிசும்பினூடுபோயெழுந்து★ மேலைத்
தண்மதியும்கதிரவனும்தவிரவோடித்
தாரகையின்புறம்தடவிஅப்பால்மிக்கு★
மண்முழுதும்அகப்படுத்துநின்றஎந்தை
மலர்புரையும்திருவடியேவணங்கினேனே. 5

அலம்புரிந்தநெடுந்தடக்கைஅமரர்வேந்தன்
அஞ்சிறைப்புள்தனிப்பாகன், அவுணர்க்கு என்றும்★
சலம்புரிந்தங்கருளில்லாத்தன்மையாளன்
தானுகந்தஊரெல்லாம்தன்தாள்பாடி★
நிலம்பரந்துவரும்கலுழிப்பெண்ணையீர்த்த
நெடுவேய்கள்படுமுத்தமுந்தவுந்தி★
புலம்பரந்துபொன்விளைக்கும்பொய்கைவேலிப்
பூங்கோவலூர்தொழுதும்போதுநெஞ்சே! 6

வற்புடையவரைநெடுந்தோள்மன்னர்மாள
வடிவாயமழுவேந்திஉலகமாண்டு★
வெற்புடையநெடுங்கடலுள்தனிவேலுய்த்த
வேள்முதலாவென்றானூர், விந்தம்மேய★
கற்புடையமடக்கன்னிகாவல்பூண்ட
கடிபொழில்சூழ்நெடுமறுகில்கமலவேலி★
பொற்புடையமலையரையன்பணியநின்ற
பூங்கோவலூர் தொழுதும்போதுநெஞ்சே! 7

††நீரகத்தாய் நெடுவரையினுச்சிமேலாய்!
நிலாத்திங்கள்துண்டகத்தாய்! நிறைந்தகச்சி
ஊரகத்தாய்!★ ஒண்துறைநீர்வெஃகாவுள்ளாய்
உள்ளுவாருள்ளத்தாய்!★ உலகமேத்தும்
காரகத்தாய்! கார்வானத்துள்ளாய்! கள்வா!
காமருபூங்காவிரியின்தென்பால்மன்னு
பேரகத்தாய்!★ பேராதுஎன்னெஞ்சினுள்ளாய்!
பெருமான்உன்திருவடியேபேணினேனே. 8

(சங்கராபரணராகம் — ஆதிதாளம்)

வங்கத்தால்மாமணிவந்துந்துமுந்நீர்
மல்லையாய்! மதிள்கச்சியூராய்! பேராய்!★
கொங்கத்தார்வளங்கொன்றையலங்கல்மார்வன்
குலவரையன்மடப்பாவைஇடப்பால்கொண்டான்
பங்கத்தாய்!★ பாற்கடலாய்! பாரின்மேலாய்!
பனிவரையினுச்சியாய்! பவளவண்ணா!★
எங்குற்றாய்? எம்பெருமான்! உன்னைநாடி
ஏழையேன்இங்ஙனமேஉழிதருகேனே. 9

††பொன்னானாய்! பொழிலேழும்காவல்பூண்ட
புகழானாய்! இகழ்வாயதொண்டனேன்நான்★
என்னானாய்! என்னானாய்! என்னலல்லால்
என்னறிவன்ஏழையேன்?★ உலகமேத்தும்
தென்னானாய்! வடவானாய்! குடபாலானாய்!
குணபாலமதயானாய்! இமையோர்க்குஎன்றும்
முன்னானாய்!★ பின்னானார்வணங்கும்சோதி!
திருமூழிக்களத்தானாய்! முதலானாயே! 10

இதுமுதல் பத்துப்பாசுரங்கள் தலைவனைப்பிரிந்த தலைவியின் ஆற்றாமை கண்டதாய் இரங்கிக்கூறியன

(பந்துவராளிராகம் — அடதாளம்)

பட்டுடுக்கும் அயர்த்திரங்கும்பாவைபேணாள்
பனிநெடுங்கண்நீர்ததும்பப்பள்ளிகொள்ளாள்★
எள்துணைப்போது என்குடங்காலிருக்ககில்லாள்
எம்பெருமான்திருவரங்கம்எங்கே? என்னும்★
மட்டுவிக்கிமணிவண்டுமுரலும்கூந்தல்
மடமானைஇதுசெய்தார்தம்மை★ மெய்யே
கட்டுவிச்சிசொல்லென்னச்சொன்னாள், நங்காய்!
கடல்வண்ணர்இதுசெய்தார்காப்பாராரே? 11

நெஞ்சுருகிக்கண்பனிப்பநிற்கும்சோரும்
நெடிதுயிர்க்கும்உண்டறியாள்உறக்கம்பேணாள் ★
நஞ்சரவில்துயிலமர்ந்தநம்பீ! என்னும்
வம்பார்[1]பூம்வயலாலிமைந்தா! என்னும் ★
அஞ்சிறையபுட்கொடியேஆடும்பாடும்
அணியரங்கமாடுதுமோ? தோழீ! என்னும் ★
என்சிறகின்கீழடங்காப்பெண்ணைப்பெற்றேன்
இருநிலத்துஓர்பழிபடைத்தேன் ஏ! பாவமே. 12

கல்லெடுத்துக்கல்மாரிகாத்தாய்! என்றும்
காமருபூங்கச்சியூரகத்தாய் என்றும் ★
வில்லிறுத்துமெல்லியல்தோள்தோய்ந்தாய்! என்றும்
வெஃகாவில்துயிலமர்ந்தவேந்தே! என்றும் ★
மல்லடர்த்துமல்லரை அன்றுஅட்டாய்! என்றும்
மாகீண்டகைத்தலத்துஎன்மைந்தா! என்றும் ★
சொல்லெடுத்துத்தன்கிளியைச்சொல்லேயென்று
துணைமுலைமேல்துளிசோரச்சோர்கின்றாளே. 13

(ஸாவேரிராகம் — ரூபகதாளம்)

††முளைக்கதிரைக்குறுங்குடியுள்முகிலை மூவா
மூவுலகும்கடந்துஅப்பால்முதலாய்நின்ற ★
அளப்பரியஆரமுதைஅரங்கம்மேய
அந்தணனை அந்தணர்தம்சிந்தையானை ★
விளக்கொளியைமரகதத்தைத்திருத்தண்காவில்
வெஃகாவில்திருமாலைப்பாடக்கேட்டு ★
வளர்த்ததனால்பயன்பெற்றேன்வருகவென்று
மடக்கிளியைக்கைகூப்பிவணங்கினாளே. 14

††கல்லுயர்ந்தநெடுமதிள்சூழ்கச்சிமேய
களிறு! என்றும் கடல்கிடந்தகனியே! என்றும் ★
அல்லியம்பூமலர்ப்பொய்கைப்பழனவேலி
அணியழுந்தூர்நின்றுகந்தஅம்மான்! என்றும் ★
சொல்லுயர்ந்தநெடுவீணைமுலைமேல்தாங்கித்
தூமுறுவல்நகைஇறையேதோன்றநக்கு ★
மெல்விரல்கள்சிவப்பெய்தத்தடவிஆங்கே
மென்கிளிபோல்மிகமிழற்றும்என்பேதையே. 15

1. பூ வயலாலி என்று இருப்பின் நலம்.

††கன்றுமேய்த்துஇனிதுகந்தகாளாய்! என்றும்
கடிபொழில்சூழ்கணபுரத்துஎன்கனியே! என்றும்★
மன்றமரக்கூத்தாடிமகிழ்ந்தாய்! என்றும்
வடதிருவேங்கடம்மேயமைந்தா! என்றும்★
வென்றசுரர்குலம்களைந்தவேந்தே! என்றும்
விரிபொழில்சூழ்திருநறையூர்நின்றாய்! என்றும்★
துன்றுகுழல்கருநிறத்துஎன்துணையே! என்றும்
துணைமுலைமேல்துளிசோரச்சோர்கின்றாளே. 16

(யதுகுலகாம்போதிராகம் — ஜம்பைதாளம்)

பொங்கார்மெல்லிளங்கொங்கைபொன்னேபூப்பப்
பொருகயல்கண்நீரரும்பப்போந்துநின்று★
செங்காலமடப்புறவம்பெடைக்குப்பேசும்
சிறுகுரலுக்குஉடலுருகிச்சிந்தித்து★ ஆங்கே
தண்காலும்தண்குடந்தைநகரும்பாடித்
தண்கோவலூர்பாடியாடக்கேட்டு★
நங்காய்! நங்குடிக்குஇதுவோநன்மை? என்ன
நறையூரும்பாடுவாள்நவில்கின்றாளே. 17

(பந்துவராளிராகம் — திரிபுடைதாளம்)

கார்வண்ணம்திருமேனிகண்ணும்வாயும்
கைத்தலமும்அடியிணையும்கமலவண்ணம்★
பார்வண்ணமடமங்கைபத்தர் பித்தர்
பனிமலர்மேற்பாவைக்குப்பாவம்செய்தேன் ★
ஏர்வண்ணவென்பேதைஎன்சொல்கேளாள்
எம்பெருமான்திருவரங்கம்எங்கே? என்னும்★
நீர்வண்ணன்நீர்மலைக்கேபோவேனென்னும்
இதுவன்றோ [1]நிறையழிந்தார்நிற்குமாறே! 18

முற்றாராவனமுலையாள்பாவை மாயன்
மொய்யகலத்துள்ளிருப்பாள் அஃதும்கண்டு
அற்றாள்★ தன் [2]நிறையழிந்தாள் ஆவிக்கின்றாள்
அணியரங்கமாடுதுமோ? தோழீ! என்னும்★
பெற்றேன்வாய்ச்சொல்இறையும்பேசக்கேளாள்
பேர்பாடித்தண்குடந்தைநகரும்பாடி★
பொற்றாமரைக்கயம்நீராடப்போனாள்
பொருவற்றாள்என்மகள்உம்பொன்னும்அஃதே. 19

1. நிறைவு என்று வழங்குவர்.
2. நிறைவு என்று வழங்குவர்.

(அடாணாராகம் — ஆதிதாளம்)

தேராளும்வாளரக்கன்செல்வம்மாளத்
தென்னிலங்கைமுன்மலங்கச்செந்தீயொல்கி★
போராளனாயிரந்தோள்வாணன்மாளப்
பொருகடலைஅரண்கடந்துபுக்குமிக்க
பாராளன்★ பாரிடந்துபாரையுண்டு
பாருமிழ்ந்துபாரளந்து பாரையாண்ட
பேராளன்★ பேரோதும்பெண்ணைமண்மேல்
பெருந்தவத்தளென்றல்லால்பேசலாமே? 20

இதுமுதல் ஐந்துபாசுரங்கள்
தலைவி தோழிக்கு அறத்தொடுநிற்றல்

††மைவண்ணநறுங்குஞ்சிக்குழல்பின்தாழ
மகரம்சேர்குழைஇருபாடுஇலங்கியாட★
எய்வண்ணவெஞ்சிலையேதுணையா இங்கே
இருவராய்வந்தார்என்முன்னேநின்றார்★
கைவண்ணம்தாமரைவாய்கமலம்போலும்
கண்ணிணையும்அரவிந்தம் அடியும்அஃதே★
அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமைகண்டும்தோழீ!
அவரைநாம்தேவரென்றுஅஞ்சினோமே. 21

(ஆநந்தபைரவிராகம் — திரிபுடைதாளம்)

நைவளமொன்றாராயாநம்மைநோக்கா
நாணினார்போல்இறையேநயங்கள்பின்னும்★
செய்வளவில்என்மனமும்கண்ணும்ஓடி
எம்பெருமான்திருவடிக்கீழணைய★ இப்பால்
கைவளையும்மேகலையும்காணேன் கண்டேன்
கனமகரக்குழையிரண்டும்நான்குதோளும்★
எவ்வளவுண்டுஎம்பெருமான்கோயில்? என்றேற்கு
இதுவன்றோஎழிலாலிஎன்றார்தாமே. 22

(காம்பூஜிராகம் — திரிபுடைதாளம்)

உள்ளூரும்சிந்தைநோய்எனக்கேதந்து என்
ஒளிவளையும்மாநிறமும்கொண்டார்இங்கே★
தெள்ளூரும்இளந்தெங்கின்தேறல்மாந்திச்
சேலுகளும்திருவரங்கம் [1]நம்மூரென்ன★
கள்ளூரும்பைந்துழாய்மாலையானைக்
கனவிடத்தில்யான்காண்பன், கண்டபோது★
புள்ளூரும்கள்வா! நீபோகேலென்பன்
என்றாலும்இதுநமக்கோர்புலவிதானே. 23

(வராளிராகம் — ரூபகதாளம்)

இருகையில்சங்கிவைநில்லாஎல்லேபாவம்!
இலங்கொலிநீர்ப்பெரும்பௌவம்மண்டியுண்ட★
பெருவயிற்றகருமுகிலேயொப்பர்வண்ணம்
பெருந்தவத்தர்அருந்தவத்துமுனிவர்சூழ★
ஒருகையில்சங்குஒருகைமற்றாழியேந்தி
உலகுண்டபெருவாயர்இங்கேவந்து★ என்
பொருகயற்கண்ணீரரும்பப்புலவிதந்து
புனலரங்கம்ஊரென்றுபோயினாரே. 24

மின்னிலங்குதிருவுருவும்பெரியதோளும்
கரிமுனிந்தகைத்தலமும்கண்ணும்வாயும்★
தன்னலர்ந்தநறுந்துழாய்மலரின்கீழே
தாழ்ந்திலங்குமகரம்சேர்குழையும் காட்டி★
என்னலனும்என்னிறைவும்என்சிந்தையும்
என்வளையும்கொண்டு என்னையாளும்கொண்டு★
பொன்னலர்ந்தநறுஞ்செருந்திப்பொழிலினூடே
புனலரங்கம்ஊரென்றுபோயினாரே. 25

---

1. நம்மூரென்ற என்றும் பாடம்.

வண்டுவிடுதூது

(கேதாரகௌளராகம் — ரூபகதாளம்)

தேமருவுபொழிலிடத்துமலர்ந்தபோதைத்
தேனதனைவாய்மடுத்து, உன்பெடையும்நீயும்★
பூமருவிஇனிதமர்ந்துபொறியிலார்ந்த
அறுகாலசிறுவண்டே! தொழுதேன்உன்னை★
ஆமருவிநிரைமேய்த்தஅமரர்கோமான்
அணியழுந்தூர்நின்றானுக்குஇன்றேசென்று★
நீமருவியஞ்சாதேநின்றுஓர்மாது
நின்நயந்தாளென்றுஇறையேஇயம்பிக்காணே. 26

நாரைவிடுதூது

(சாரங்கராகம் — ரூபகதாளம்)

††செங்காலமாடநாராய்! இன்றேசென்று
திருக்கண்ணபுரம்புக்குஎன்செங்கண்மாலுக்கு★
என்காதல்என்துணைவர்க்குஉரைத்தியாகில்
இதுவொப்பதுஎமக்கின்பமில்லை★ நாளும்
பைங்கானமீதெல்லாம்உனதேயாகப்
பழனமீன்கவர்ந்துண்ணத்தருவன்★ தந்தால்
இங்கேவந்துஇனிதிருந்துஉன்பெடையும்நீயும்
இருநிலத்தில்இனிதின்பமெய்தலாமே. 27

பறவைகளைத் தூதுவிடுத்த தலைவி தலைவன்வரக் காணாமையால் அவனைப்பற்றி ஊடல்கொண்டு தோழிக்குக் கூறிய பாசுரம்

(மோஹநராகம் — அடதாளம்)

தென்னிலங்கையரண்சிதறிஅவுணன்மாளச்
சென்றுஉலகம்மூன்றினையும்திரிந்தோர்தேரால்★
மன்னிலங்குபாரதத்தைமாளவூர்ந்த
வரையுருவின்மாகளிற்றைத்தோழீ!★ என்தன்
பொன்னிலங்குமுலைக்குவட்டில்பூட்டிக்கொண்டு
போகாமைவல்லேனாய்ப்புலவியெய்தி★
என்னிலங்கமெல்லாம்வந்துஇன்பமெய்த
எப்பொழுதும் நினைந்துருகியிருப்பன்நானே. 28

இந்த இரண்டு பாசுரங்களும் ஆழ்வார் தாமான தன்மையில் அருளிச்செய்வன

(மோஹநராகம் — ஜம்பைதாளம்)

††அன்றாயர்குலமகளுக்கரையன்தன்னை
அலைகடலைக்கடைந்தடைத்தஅம்மான்தன்னை★
குன்றாதவலியரக்கர்கோனைமாளக்
கொடுஞ்சிலைவாய்ச்சரந்துரந்துகுலங்களைந்து
வென்றானை★ குன்றெடுத்ததோளினானை
விரிதிரைநீர்விண்ணகரம்மருவிநாளும்
நின்றானை★ தண்குடந்தைக்கிடந்தமாலை
நெடியானை அடிநாயேன்நினைந்திட்டேனே. 29

††மின்னுமாமழைதவழும்மேகவண்ணா!
விண்ணவர்தம்பெருமானே! அருளாயென்று★
அன்னமாய்முனிவரோடுஅமரரேத்த
அருமறையைவெளிப்படுத்தஅம்மான்தன்னை★
மன்னுமாமணிமாடமங்கைவேந்தன்
மானவேல்பரகாலன்கலியன்சொன்ன★
பன்னியநூல்தமிழ்மாலைவல்லார் தொல்லைப்
பழவினையைமுதலரியவல்லார்தாமே. 30

அடிவரவு:- மின் பார் திருவடிவில் இந்திரற்கும் ஒண்மிதி அலம் வற்பு நீரகம் வங்கத்தால் பொன் பட்டு நெஞ்சு கல் முளை கல்லுயர்ந்த கன்று பொங்கு கார் முற்று தேராளும் மை நைவளம் உள்ளூரும் இருகை மின் தேமருவ செங்கால தென்னிலங்கை அன்றாயர் மின்னுமா வையம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருநெடுந்தாண்டகம் முற்றும்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருமாலால் மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற

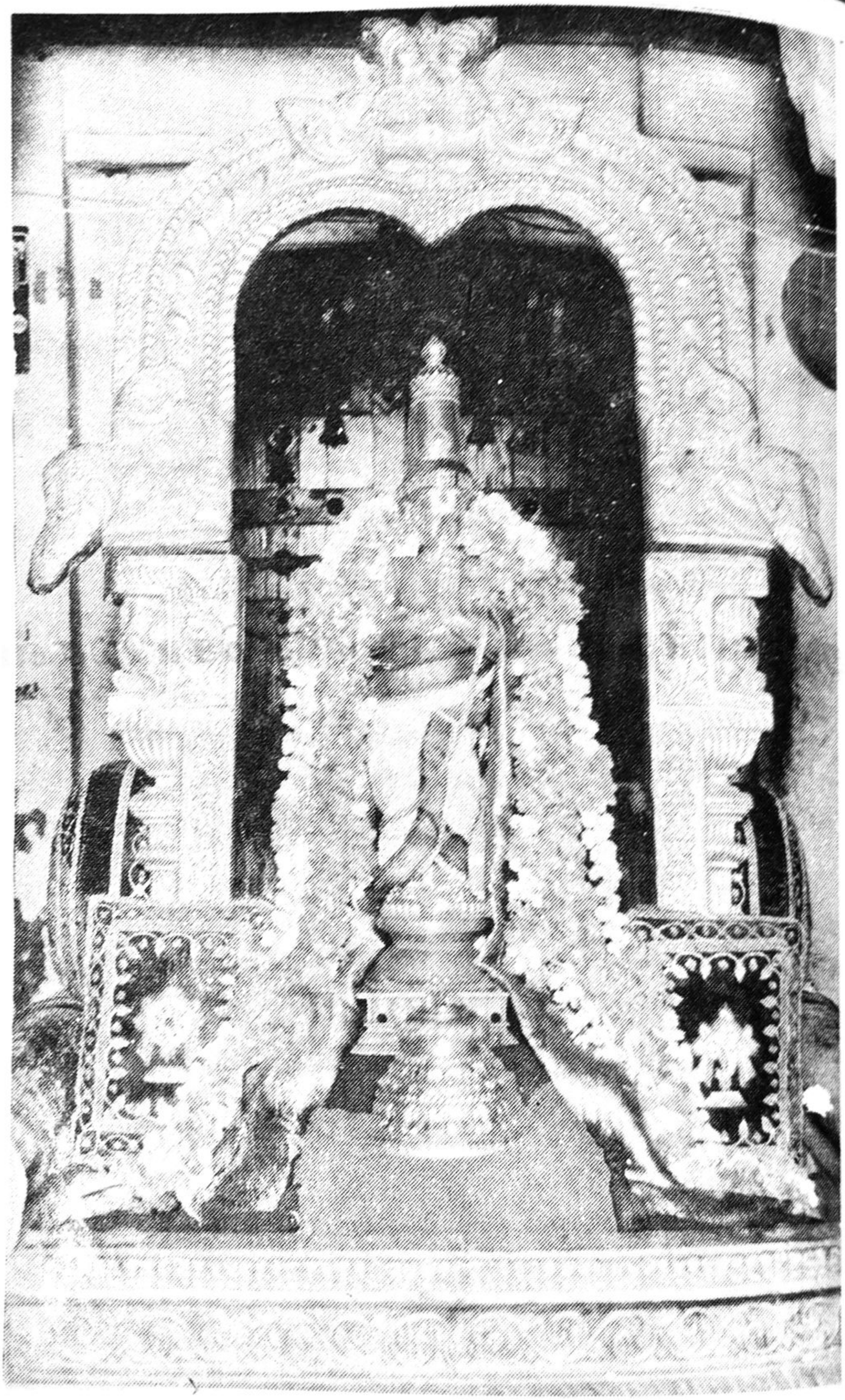
ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்கள்

இயற்பா

காரிமாறன் கலைக்காப்பகம்

103, தெளி சிங்கப் பெருமாள் கோயில் தெரு,

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 600 005,

பொய்கையாழ்வார்

பூதத்தாழ்வார்

பேயாழ்வார்

ஸ்ரீ :

முதலாழ்வார்கள் வைபவம்

துலாயாம்ஶ்ரவணே ஜாதம் காஞ்ச்யாம் காஞ்சநவாரிஜாத்
த்வாபரே பாஞ்சஜந்யாம்ஶம் ஸரோயோகிநமாஶ்ரயே.

(பொய்கையாழ்வார்)

துலா தநிஷ்டாஸம்பூதம் பூதம் கல்லோல மாலிந:-
தீரே புல்லோத்பலே மல்லாபுர்யாமீடே கதாம்ஶகம்.

(பூதத்தாழ்வார்)

துலா ஶதபிஷக்ஜாதம் மயூரபுரிகைரவாத்-
மஹாந்தம் மஹதாக்யாதம் வந்தே ஸ்ரீநந்தகாம் ஶகம்.

(பேயாழ்வார்)

"மற்றுள்ளவாழ்வார்களுக்கு முன்னே வந்துதித்து நற்றமிழால் நூற்செய்து நாட்டையுய்த்த பெற்றிமையோர்" என்பது பற்றி முதலாழ்வார்களென்றழைக்கப்படும் ஆழ்வார்கள் மூவர். பொய்கையார், பூதத்தார், பேயார் என்ற திருநாமங்கள் பெற்ற இம்மூவரில் **பொய்கையார்** துவாபரயுகத்தில் ஒரு ஸித்தார்த்தி வருடத்தில் ஐப்பசி மாதத்தில் சுக்லபக்ஷ அஷ்டமி திதியும், செவ்வாய்க்கிழமையும் கூடிய திருவோண நக்ஷத்திரத்தில் திருமாலின் சங்கமான பாஞ்சஜந்யத்தினம்சமாய் கச்சி நகரில் ஒரு பொய்கையில் பொற்றாமரையில் தோன்றினார்.

பூதத்தார், பொய்கையார் தோன்றிய மறுநாள் திருக்கடல்மல்லையில் மலர்ந்த நீலோற்பலமலரில் அவிட்ட நக்ஷத்திரத்தில் திருமாலின் கதையினம்சமாய்த் தோன்றினார். **பேயார்**, பூதத்தார் தோன்றிய மறுநாள் சதய நக்ஷத்திரத்தில் திருமாலின் வாளான நந்தகத்தினம்சமாய் திருமயிலையில் ஒரு கிணற்றில் நெய்தல்நில மலரான செவ்வல்லிப் பூவில் தோன்றினார்.

மூவரும் உலகவியற்கைக்கு மாறாக ஒரு தாய் வயிற்றில் தோன்றியவரல்லர். தோன்றியது முதல் திருமாலால் அருளப்பட்டு அவனுக்கே அடிமை பூண்டு, அவன் புகழ்பாடி, அவனடியார்க்குத் தொண்டு செய்து இம்மூவரும் ஓரிடத்திலும் நிலைநில்லாது அவன் புகழ் பரப்பித் திரிந்தனர். கடல் வண்ணன் பூதமென்பது போன்றும், மாலன்பினால் பேயரென்பது போன்றும் பேர் பெற்றனர்.

இறைவனின் விருப்பமடியாகப் பொய்கையார் திருக்கோவலூரில் மிருகண்டு முனிவரின் குடிலின் இடைகழியில் இராத்தங்குவதற்கு வேண்ட ஒருவர் படுக்கலாமென்று முனிவரால் ஓரிரவு படுக்க

இடமளிக்கப்பட்டார். இவர்படுத்த பிறகு பூதத்தார் தங்கவிடம் வேண்டிவர, இருவர் இருக்கலாம் என்று பொய்கையார் கூறி இருக்க இடமளித்து அவரை வரவேற்றார்.

சிறிது நேரம் கழித்துப் பேயார் இடம் வேண்டிவர, ஒருவர் படுக்கலாம், இருவர் இருக்கலாம், மூவர் நிற்கலாம் என்று கூறி முன்னிருந்தவிருவரும் அவரை நிற்கவிடமளித்து வரவேற்றனர். மூவரும் கூடி நின்று தங்களைச் சேர்த்து நிறுத்திய இறைவனின் குணங்களைப் புகழ்ந்தளவளாவினர். இவ்வறிவாளிகளின் உரையாடலில் தன் பண்புகளைக் கேட்ட தான் தன் பெருமையறியாத் திருமால் இவர்களிடையில் புகுந்து நெருக்கத் தொடங்கினான்.

நெருக்குவது இறைவனே என்றறிந்த மூவரில் முதல்வரான பொய்கையார் வையந்தகளியாகவும், வார்கடல் நெய்யாகவும், வெய்யகதிரோன் விளக்காகவும் ஏற்ற, இரண்டாமவரான பூதத்தார் அன்பே தகளியாகவும், ஆர்வமே நெய்யாகவும், இன்புருகுசிந்தை திரியாகவும், ஞானச்சுடர் விளக்கேற்ற, மூன்றாமவரான பேயார் திருவாழி திருச்சங்கேந்திய, புகழ்மிக்க பொன்மேனியனான திருமாலைக் கண்டார்.

இவர்கள் இறைவனைக் கண்டமை மூன்று திருவந்தாதிகளாக வடிவெடுத்தது. பொய்கையார், பூதத்தார், பேயார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய நூல்கள், முறையே, முதல், இரண்டாம், மூன்றாம் திருவந்தாதிகளென்று வழங்கப்படுகின்றன. இவர்கள் பலகாலம் திருமால் புகழ் பாடித் திரிந்து வாழ்ந்தனர். பேயாழ்வார் திருமழிசை சென்று சிவவாக்கியரென்ற சிவனடியாரை வைணவராக்கித் திருமழிசைப் பிரான் என்ற பெயர் பெறச்செய்தார். மூவரும் பல்லாயிரமாண்டுகள் தவமியற்றி வைகுந்தமேகினர்.

பொய்கையாழ்வார்

செய்யதுலாவோணத்தில் செகத்துதித்தான்வாழியே
திருக்கச்சி மாநகரம் செழிக்கவந்தோன்வாழியே
வையந்தகளிநூறும் வகுத்துரைத்தான்வாழியே
வனசமலர்க்கருவதனில் வந்தமைந்தான்வாழியே
வெய்ய கதிரோன்தன்னை விளக்கிட்டான்வாழியே
வேங்கடவர் திருமலையை விரும்புமவன்வாழியே
பொய்கைமுனி வடிவழகும் பொற்பதமும்வாழியே
பொன்முடியும் திருமுகமும் பூதலத்தில்வாழியே.

பூதத்தாழ்வார்

அன்பேதகளிநூறும் அருளினான்வாழியே
ஐப்பசியிலவிட்டத்தில் அவதரித்தான்வாழியே
நன்புகழ்சேர்குருக்கத்தி நாண்மலரோன்வாழியே
நல்லதிருக்கடல்மல்லை நாதனார்வாழியே
இன்புருகுசிந்தை திரியிட்டபிரான்வாழியே
எழில்ஞானச்சுடர்விளக்கை யேற்றினான்வாழியே
பொன்புரையும் திருவரங்கர் புகழுரைப்போன் வாழியே
பூதத்தார்தாளிணை யிப்பூதலத்தில்வாழியே.

பேயாழ்வார்

திருக்கண்டேனெனநூறும் செப்பினான்வாழியே
சிறந்தவைப்பசியில் சதயம்சனித்தவள்ளல்வாழியே
மருக்கமழும் மயிலைநகர் வாழவந்தோன்வாழியே
மலர்க்கரியநெய்தல்தனில் வந்துதித்தான்வாழியே
நெருக்கிடவேயிடைகழியில் நின்றசெல்வன்வாழியே
நேமிசங்கன்வடிவழகை நெஞ்சில்வைப்போன்வாழியே
பெருக்கமுடன்திருமழிசைப்பிரான் தொழுவோன்வாழியே
பேயாழ்வார்தாளிணை யிப்பெருநிலத்தில்வாழியே.

முதலாழ்வார்கள் முதலானோர் அருளிச்செய்த

இயற்பா

பொய்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

முதல்திருவந்தாதி

தனியன்

(முதலியாண்டான் அருளிச்செய்தது)

நேரிசை வெண்பா

கைதைசேர்பூம்பொழில்சூழ்கச்சிநகர்வந்துதித்த★
பொய்கைப்பிரான்கவிஞர்போரேறு★ -வையத்து
அடியவர்கள்வாழ[1]அருந்தமிழ்நூற்றந்தாதி★
படிவிளங்கச்செய்தான்பரிந்து.

(ஸஹாநாராகம் — திரிபுடைதாளம்)

††வையம்தகளியா வார்கடலேநெய்யாக★
வெய்யகதிரோன்விளக்காக★ -செய்ய
சுடராழியானடிக்கே சூட்டினேன்சொல்மாலை★
இடராழி[2]நீங்குகவேயென்று. 1

என்றுகடல்கடைந்தது? எவ்வுலகம்நீரேற்றது?★
ஒன்றுமதனையுணரேன்நான்★ -அன்றுஅது
அடைத்துடைத்துக் கண்படுத்தவாழி★ இதுநீ
படைத்திடந்துஉண்டுமிழ்ந்தபார். 2

பாரளவும்ஓரடிவைத்து ஓரடியும்பாருடுத்த★
நீரளவும்செல்லநிமிர்ந்ததே★ -சூருருவின்
பேயளவுகண்டபெருமான்! அறிகிலேன்★
நீயளவுகண்டநெறி. 3

நெறிவாசல் தானேயாய்நின்றானை★ ஐந்து
பொறிவாசல்போர்க்கதவம்சார்த்தி★ -அறிவானாம்
ஆலமரநீழல் அறம்நால்வர்க்குஅன்றுரைத்த★
ஆலமமர்கண்டத்தரன். 4

---

1. இங்கு வெண்டளை தவறுகின்றது. அருந்தமிழந்தாதி என்னும் பாடம் தளைக்குப் பொருந்தும்.'

2.நீங்கவே என்பதும் பாடம்.

அரன்நாரணன்நாமம் ஆன்விடைபுள்ளூர்தி★
உரைநூல்மறையுறையும்கோயில்★ -வரைநீர்
கருமமழிப்பளிப்புக் கையதுவேல்நேமி★
உருவமெரிகார்மேனியொன்று. 5

ஒன்றுமறந்தறியேன் ஓதநீர்வண்ணனைநான்★
இன்றுமறப்பனோ? ஏழைகாள்!★ -அன்று
கருவரங்கத்துள்கிடந்து கைதொழுதேன்கண்டேன்★
திருவரங்கமேயான்திசை. 6

திசையும் திசையுறுதெய்வமும்★ தெய்வத்
திசையும்கருமங்களெல்லாம்★ -அசைவில்சீர்க்
கண்ணன்நெடுமால் கடல்கடைந்த★ காரோத
வண்ணன் படைத்தமயக்கு. 7

மயங்கவலம்புரி வாய்வைத்து★ வானத்
தியங்கும்எறிகதிரோன்தன்னை★ -முயங்கமருள்
தேராழியால்மறைத்தது என்? நீ திருமாலே!★
போராழிக்கையால் பொருது. 8

பொருகோட்டோரேனமாய்ப்புக்கிடந்தாய்க்கு★ அன்றுஉன்
ஒருகோட்டின்மேல்கிடந்ததன்றே★ - விரிதோட்ட
சேவடியைநீட்டித் திசைநடுங்கவிண்துளங்க★
மாவடிவில்நீயளந்தமண். 9

மண்ணும்மலையும் மறிகடலும்மாருதமும்★
விண்ணும்விழுங்கியதுமெய்யென்பர்★ -எண்ணில்
அலகளவுகண்ட சீராழியாய்க்கு★ அன்றுஇவ்
வுலகளவும்உண்டோ? உன்வாய் 10

வாயவனையல்லது வாழ்த்தாது★ கையுலகம்
தாயவனையல்லது தான்தொழா★ -பேய்முலைநஞ்சு
ஊணாகவுண்டான் உருவொடுபேரல்லால்★
காணாகண் கேளாசெவி. 11

செவிவாய்கண்மூக்கு உடலென்றைம்புலனும்★ செந்தீ
புவிகால் நீர்விண்பூதமைந்தும்★ -அவியாத
ஞானமும்வேள்வியும் நல்லறமுமென்பரே★
ஏனமாய்நின்றாற்குஇயல்வு. 12

இயல்வாக ஈன்துழாயானடிக்கேசெல்ல★
முயல்வாரியலமரர்முன்னம்★ -இயல்வாக
நீதியாலோதி நியமங்களால்பரவ★
ஆதியாய்நின்றாரவர். 13

அவரவர்தாம்தாம் அறிந்தவாறேத்தி★
இவரிவரெம்பெருமானென்று★ -சுவர்மிசைச்
சார்த்தியும் வைத்தும்தொழுவர்★ உலகளந்த
மூர்த்தியுருவேமுதல். 14

முதலாவார்மூவரே★ அம்மூவருள்ளும்
முதலாவான் மூரிநீர்வண்ணன்★ -முதலாய
நல்லானருளல்லால் நாமநீர்வையகத்து★
பல்லாரருளும்பழுது. 15

பழுதேபலபகலும் போயினவென்று★ அஞ்சி
அழுதேன் அரவணைமேற்கண்டு-தொழுதேன்★
கடலோதம்காலலைப்பக் கண்வளரும்★ செங்கண்
அடலோதவண்ணரடி. 16

அடியும் படிகடப்பத் தோள்திசைமேல்செல்ல★
முடியும்விசும்பளந்ததென்பர்★ -வடியுகிரால்
ஈர்ந்தான் இரணியனதாகம்★ இருஞ்சிறைப்புள்
ஊர்ந்தான் உலகளந்தநான்று. 17

நான்றமுலைத்தலை நஞ்சுண்டு★ உறிவெண்ணெய்
தோன்றவுண்டான் வென்றிசூழ்களிற்றை-ஊன்றி★
பொரு[1]துடைவுகண்டானும்[2]புள்ளின்வாய்கீண்டானும்★
மருதிடைபோய்மண்ணளந்தமால். 18

மாலுங்கருங்கடலே! என்நோற்றாய்?★ வையகமுண்டு
ஆலினிலைத்துயின்றவாழியான்★ -கோலக்
கருமேனிச் செங்கண்மால்கண்படையுள்★ என்றும்
திருமேனி நீதீண்டப்பெற்று. 19

பெற்றார்தளைகழலப் போந்தோர்குறளுருவாய்★
செற்றார்படிகடந்தசெங்கண்மால்★ -நற்றா
மரைமலர்ச்சேவடியை வானவர்கைகூப்பி★
நிரைமலர்கொண்டுஏத்துவரால்[3]நின்று. 20

---

1. இடைவு என்பதும் பாடம்.
2. புள்வாய் என்பது வெண்டளைக்குப் பொருந்தும் பாடம்.
3. ஏத்துவராம் என்பதும் பாடம்

நின்றுநிலமங்கை நீரேற்றுமூவடியால்★
சென்றுதிசையளந்தசெங்கண்மாற்கு★ -என்றும்
படையாழிபுள்ளூர்தி பாம்பணையான்பாதம்★
அடையாழிநெஞ்சே! அறி. 21

அறியுமுலகெல்லாம் யானேயுமல்லேன்★
பொறிகொள்சிறையுவணமூர்ந்தாய்★ -வெறிகமழும்
காம்பேய்மென்தோளி கடைவெண்ணெயுண்டாயை★
தாம்பேகொண்டார்த்ததழும்பு. 22

தழும்பிருந்தசார்ங்கநாண் தோய்ந்தவாமங்கை★
தழும்பிருந்த தாள்சகடம்சாடி★ -தழும்பிருந்த
பூங்கோதையாள்வெருவப் பொன்பெயரோன் மார்பிடந்த★
வீங்கோதவண்ணர்விரல். 23

விரலொடுவாய்தோய்ந்த வெண்ணெய்கண்டு★ ஆய்ச்சி
உரலோடுஉறப்பிணித்தநான்று★ -குரலோவாது
ஏங்கிநினைந்து அயலார்காணவிருந்திலையே?★
ஓங்கோதவண்ணா! உரை. 24

உரைமேற்கொண்டு என்னுள்ளமோவாது★ எப்போதும்
வரைமேல் மரதகமேபோல★ -திரைமேல்
கிடந்தானைக் கீண்டானை★ கேழலாய்ப்பூமி
யிடந்தானை யேத்தியெழும். 25

எழுவார்விடைகொள்வார் ஈன்துழாயானை★
வழுவாவகைநினைந்து வைகல் - தொழுவார்★
வினைச்சுடரைநந்துவிக்கும் வேங்கடமே★ வானோர்
மனச்சுடரைத் தூண்டும்மலை. 26

மலையாற்குடைகவித்து மாவாய்பிளந்து★
சிலையால் மராமரமேழ்செற்று★ -கொலையானைப்
போர்க்கோடொசித்தனவும் பூங்குருந்தம்சாய்த்தனவும்★
கார்க்கோடுபற்றியான்கை. 27

கையவலம்புரியும்நேமியும்★ கார்வண்ணத்து
ஐய! மலர்மகள்நின்ஆகத்தாள்★ -செய்ய
மறையான்நின்உந்தியான் மாமதிள்மூன்றெய்த★
இறையான்நின்னாகத்திறை. 28

இறையும்நிலனும் இருவிசும்பும்காற்றும்★
அறைபுனலும் செந்தீயுமாவான்★ -பிறைமருப்பின்
பைங்கண்மால்யானை படுதுயரம்காத்தளித்த★
செங்கண்மால்கண்டாய்தெளி. 29

தெளிதாக உள்ளத்தைச்செந்நிறீஇ★ ஞானத்
தெளிதாக நன்குணர்வார்சிந்தை★ -எளிதாகத்
தாய்நாடுகன்றேபோல் தண்துழாயானடிக்கே★
போய்நாடிக்கொள்ளும்புரிந்து. 30

புரியொருகைபற்றி ஓர்பொன்னாழியேந்தி★
அரியுருவும்ஆளுருவுமாகி★ -எரியுருவ
வண்ணத்தான்மார்பிடந்த மாலடியையல்லால்★ மற்று
எண்ணத்தானாமோ? இமை. 31

இமையாதகண்ணால் இருளகலநோக்கி★
அமையாப்பொறிபுலன்களைந்தும்-நமையாமல்★
ஆகத்தணைப்பார் அணைவரே★ ஆயிரவாய்
நாகத்தணையான்நகர். 32

நகரமருள்புரிந்து நான்முகற்குப்பூமேல்★
பகரமறைபயந்தபண்பன் -பெயரினையே★
புந்தியாற்சிந்தியாது ஓதியுருவெண்ணும்★
அந்தியாலாம்பயனங்கென்? 33

என்! ஒருவர்மெய்யென்பர் ஏழுலகுண்டு★ ஆலிலையில்
முன்னொருவனாய முகில்வண்ணா!★ -நின்னுருகிப்
பேய்த்தாய்முலைதந்தாள் பேர்ந்திலளால்★ பேரமர்க்கண்
ஆய்த்தாய் முலைதந்தவாறு! 34

ஆறியவன்பில் அடியார்தமார்வத்தால்★
கூறியகுற்றமாக்கொள்ளல்நீ-தேறி★
நெடியோய்! அடி அடைதற்கன்றே★ ஈரைந்து
முடியான்படைத்தமுரண். 35

[1]முரணவலி தொலைதற்காமென்றே★ முன்னம்
தரணிதனதாகத்தானே★ -இரணியனைப்
புண்நிரந்தவள்ளுகிரால் பொன்னாழிக்கையால்★ நீ
மண்ணிரந்துகொண்டவகை. 36

வகையறுநுண்கேள்வி வாய்வார்கள்★ நாளும்
புகைவிளக்கும் பூம்புனலுமேந்தி★ -திசைதிசையின்
வேதியர்கள் சென்றிறைஞ்சும்வேங்கடமே★ வெண்சங்கம்
ஊதியவாய் மாலுகந்தவூர். 37

1. முரணை என்றும் ஓதுவர்.

ஊரும்வரியரவம் ஒண்குறவர்மால்யானை★
பேரவெறிந்த பெருமணியை★ -காருடைய
மின்னென்று புற்றடையும்வேங்கடமே★ மேலசுரர்
[1]எம்மென்னுமாலதிடம். 38

இடந்ததுபூமி எடுத்ததுகுன்றம்★
கடந்ததுகஞ்சனைமுன்னஞ்ச★ -கிடந்ததுவும்
நீரோதமாகடலே நின்றதுவும்வேங்கடமே★
பேரோதவண்ணர்பெரிது. 39

பெருவில்பகழிக் குறவர்கைச்செந்தீ★
வெருவிப்புனம்துறந்தவேழம்★ -இருவிசும்பில்
மீன்வீழக் கண்டஞ்சும்வேங்கடமே★ மேலசுரர்
கோன்வீழக்கண்டுகந்தான்குன்று. 40

குன்றனையகுற்றம்செய்யினும் குணங்கொள்ளும்★
இன்றுமுதலாகவென்னெஞ்சே!★ -என்றும்
புறனுரையேயாயினும் பொன்னாழிக்கையான்★
திறனுரையேசிந்தித்திரு. 41

திருமகளும்மண்மகளும் ஆய்மகளும்சேர்ந்தால்★
திருமகட்கேதீர்ந்தவாறென்கொல்?★ -திருமகள்மேல்
பாலோதம்சிந்தப் படநாகணைக்கிடந்த★
மாலோதவண்ணர்மனம். 42

மனமாசுதீரும் அருவினையும்சாரா★
தனமாய[2]தானேகைகூடும்★ -புனமேய
பூந்துழாயானடிக்கே போதொடுநீரேந்தி★
தாம்தொழாநிற்பார்தமர். 43

தமருகந்ததுஎவ்வுருவம் அவ்வுருவம்தானே★
தமருகந்ததுஎப்பேர் மற்றப்பேர்★ -தமருகந்து
எவ்வண்ணம்சிந்தித்து இமையாதிருப்பரே★
அவ்வண்ணமாழியானாம். 44

ஆமே? அமரர்க்கு அறிய, அதுநிற்க★
நாமேயறிகிற்போம் நல்நெஞ்சே!★ -பூமேய
மாதவத்தோன்தாள்பணிந்த வாளரக்கன்நீள்முடியை★
பாதமத்தாலெண்ணினான்பண்பு. 45

1. எம்மென்ற, என்னென்ற, என்னென்னும் என்பன மாற்றுப்பாடங்கள்.
2. தாமே எனவும் ஓதுவர்.

பண்புரிந்தநான்மறையோன் சென்னிப்பலியேற்ற★
வெண்புரிநூல்மார்பன்வினைதீர★ -புண்புரிந்த
ஆகத்தான் தாள்பணிவார்கண்டீர்★ அமரர்தம்
போகத்தால் பூமியாள்வார். 46

வாரிசுருக்கி மதக்களிறைந்தினையும்★
சேரிதிரியாமல் செந்நிறீஇ★ -கூரிய
மெய்ஞ்ஞானத்தால் உணர்வார்காண்பரே★ மேலொருநாள்
கைந்நாகம்காத்தான்கழல். 47

கழலொன்றெடுத்து ஒருகைசுற்றிஓர்கைமேல்★
சுழலும்சுராசுரர்களஞ்ச★ -அழலும்
செருவாழியேந்தினான் சேவடிக்கேசெல்ல★
மருவாழிநெஞ்சே! மகிழ். 48

மகிழலகொன்றேபோல் மாறும்பல்யாக்கை★
நெகிழமுயல்கிற்பார்க்கல்லால்★ -முகிழ்விரிந்த
சோதிபோல்தோன்றும் சுடர்பொன்நெடுமுடி★ எம்
ஆதிகாண்பார்க்குமரிது. 49

அரியபுலனைந்தடக்கி ஆய்மலர்கொண்டு★ ஆர்வம்
[1]புரியப் பரிசினாற்புல்கில்★ -பெரியனாய்
மாற்றாதுவீற்றிருந்த மாவலிபால்★ வண்கைநீர்
ஏற்றானைக் காண்பதெளிது. 50

எளிதிலிரண்டடியும் காண்பதற்கு★ என்னுள்ளம்
தெளியத் தெளிந்தொழியும்செவ்வே★ -களியில்
பொருந்தாதவனைப் பொரலுற்று★ அரியா
யிருந்தான் திருநாமமெண். 51

எண்மர்பதினொருவர் ஈராறுவரோரிருவர்★
வண்ணமலரேந்திவைகலும்★ -நண்ணி
ஒருமாலையால் பரவியோவாது★ எப்போதும்
திருமாலைக்கைதொழுவர்சென்று. 52

††சென்றால்குடையாம் இருந்தால்சிங்காசனமாம்★
நின்றால்மரவடியாம் நீள்கடலுள்★ -என்றும்
புணையாம்மணிவிளக்காம் பூம்பட்டாம்புல்கும்
அணையாம்★ திருமாற்குஅரவு. 53

1. புரிந்த என்ற பாடம் சேரும்.

அரவமடல்வேழம் ஆன்குருந்தம்புள்வாய்★
குரவைகுடமுலைமற்குன்றம்★ கரவின்றி
விட்டிறுத்துமேய்த்தொசித்துக் கீண்டுகோத்தாடி★ உண்
டட்டெடுத்தசெங்கணவன். 54

அவன்தமர் எவ்வினையராகிலும்★ எங்கோ
னவன்தமரே என்றொழிவதல்லால்★ -நமன்தமரால்
ஆராயப்பட்டு அறியார்கண்டீர்★ அரவணைமேல்
பேராயற்காட்பட்டார்பேர். 55

பேரேவரப் பிதற்றலல்லால், என்பெம்மானை★
ஆரேயறிவார்? அதுநிற்க★ -நேரே
கடிக்கமலத்துள்ளிருந்தும் காண்கிலான்★ கண்ணன்
அடிக்கமலந்தன்னையயன். 56

அயல்நின்றவல்வினையை அஞ்சினேன்அஞ்சி★
உயநின்திருவடியேசேர்வான்★ -நயம்நின்ற
நன்மாலைகொண்டு நமோநாரணாவென்னும்★
சொல்மாலைகற்றேன்தொழுது. 57

தொழுதுமலர்கொண்டு தூபம்கையேந்தி★
எழுதுமெழுவாழிநெஞ்சே!★ -பழுதின்றி
மந்திரங்கள்கற்பனவும் மாலடியேகைதொழுவான்★
அந்தரமொன்றில்லையடை. 58

அடைந்தவருவினையோடு அல்லல்நோய்பாவம்★
மிடைந்தவைமீண்டொழியவேண்டில்-நுடங்கிடையை
முன்னிலங்கைவைத்தான் முரணழிய★ முன்னொருநாள்
தன்வில்அங்கைவைத்தான்சரண். 59

சரணாமறைபயந்த தாமரையானோடு★
மரணாயமன்னுயிர்கட்கெல்லாம்★ -அரணாய
பேராழிகொண்ட பிரானன்றிமற்றறியாது★
ஓராழிசூழ்ந்தவுலகு. 60

உலகும் உலகிறந்தவூழியும்★ ஒண்கேழ்
விலகுகருங்கடலும்வெற்பும்★ -உலகினில்
செந்தீயும் மாருதமும்வானும்★ திருமால்தன்
புந்தியிலாயபுணர்ப்பு. 61

புணர்மருதினூடுபோய்ப் பூங்குருந்தம்சாய்த்து★
மணமருவமால்விடையேழ்செற்று★ -கணம்வெருவ
ஏழுலகும்தாயினவும் எண்திசையும்போயினவும்★
சூழரவப்பொங்கணையான்தோள். 62

தோளவனையல்லால்தொழா★ என்செவியிரண்டும்
கேளவனது இன்மொழியேகேட்டிருக்கும்★ -நாநாளும்
கோணாகணையான் குரைகழலேகூறுவதே★
நாணாமைநள்ளேன்நயம். 63

நயவேன்பிறர்பொருளை நள்ளேன்கீழாரோடு★
உயவேன்உயர்ந்தவரொடல்லால்★ -வியவேன்
திருமாலையல்லது தெய்வமென்றேத்தேன்★
[1]வருமாறென்நம்மேல்வினை? 64

வினையாலடர்ப்படார் வெந்நரகில்சேரார்★
தினையேனும்தீக்கதிக்கண்செல்லார்★ -நினைதற்
கரியானைச் சேயானை★ ஆயிரம்பேர்ச்செங்கண்
கரியானைக் கைதொழுதக்கால். 65

காலையெழுந்து உலகங்கற்பனவும்★ கற்றுணர்ந்த
மேலைத்தலைமறையோர் வேட்பனவும்★ -வேலைக்கண்
ஓராழியானடியே ஓதுவதுமோர்ப்பனவும்★
பேராழிகொண்டான் பெயர். 66

பெயருங்கருங்கடலே நோக்கும்ஆறு★ ஒண்பூ
உயருங்கதிரவனேநோக்கும்★ -உயிரும்
தருமனையேநோக்கும், ஒண்தாமரையாள்கேள்வன்★
ஒருவனையேநோக்கும் உணர்வு. 67

உணர்வாரார்உன்பெருமை? ஊழிதோறூழி★
உணர்வாரார் உன்னுருவந்தன்னை?-★ உணர்வாரார்?
விண்ணகத்தாய்! மண்ணகத்தாய்! வேங்கடத்தாய்!★ நால்வேதப்
பண்ணகத்தாய்! நீகிடந்தபால். 68

பாலன்தனதுருவாய் ஏழுலகுண்டு★ ஆலிலையின்
மேலன்று நீவளர்ந்தமெய்யென்பர்★ -ஆலன்று
வேலைநீருள்ளதோ? விண்ணதோ? மண்ணதோ?
சோலைசூழ்குன்றெடுத்தாய்![2]சொல்லு. 69

சொல்லுந்தனையும் தொழுமின்★ விழுமுடம்பு
செல்லுந்தனையும்திருமாலை★ -நல்லிதழ்த்
தாமத்தால்வேள்வியால் தந்திரத்தால்மந்திரத்தால்★
நாமத்தாலேத்துதிரேல்நன்று. 70

---

1. வருமாறென்னென்மேல்வினை என்றும் பாடம்.
2. சொல் எனவும் ஓதுவர்.

நன்றுபிணிமூப்புக் கையகற்றி, நான்கூழி★
நின்றுநிலமுழுதுமாண்டாலும்★ -என்றும்
விடலாழிநெஞ்சமே! வேண்டினேன்கண்டாய்★
அடலாழிகொண்ட ரன்மாட்டன்பு. 71

அன்பாழியானை அணுகென்னும்★ நாஅவன்தன்
பண்பாழித்தோள்பரவியேத்தென்னும்★ -முன்பூழி
காணானைக்காணென்னுங்கண் செவிகேளென்னும்★
பூணாரம்பூண்டான்புகழ். 72

புகழ்வாய்பழிப்பாய்நீ பூந்துழாயானை★
இகழ்வாய்கருதுவாய் [1]நெஞ்சே!★ -திகழ்நீர்க்
கடலும்மலையும் இருவிசும்புக்காற்றும்★
உடலுமுயிருமேற்றான். 73

ஏற்றான்புள்ளூர்ந்தான் எயிலெரித்தான்மார்விடந்தான்★
நீற்றான்நிழல்மணிவண்ணத்தான்★ -கூற்றொருபால்
மங்கையான் பூமகளான்வார்சடையான்★ நீள்முடியான்
கங்கையான் நீள்கழலான்காப்பு. 74

காப்புன்னையுன்னக் கழியும்★ அருவினைகள்
ஆப்புன்னையுன்ன அவிழ்ந்தொழியும்★ -மூப்புன்னைச்
சிந்திப்பார்க்கில்லை திருமாலே!★ நின்னடியை
வந்திப்பார் காண்பர்வழி. 75

வழிநின்று நின்னைத்தொழுவார்★ வழுவா
மொழிநின்ற மூர்த்தியரேயாவர்★ -பழுதொன்றும்
வாராதவண்ணமே விண்கொடுக்கும்★ மண்ணளந்த
சீரான்திருவேங்கடம். 76

வேங்கடமும் விண்ணகரும்வெஃகாவும்★ அஃகாத
பூங்கிடங்கின் நீள்கோவல்பொன்னகரும்★ -நான்கிடத்தும்
நின்றான்இருந்தான் கிடந்தான்நடந்தானே★
என்றால்கெடுமாம் இடர். 77

இடரார்படுவார்? எழுநெஞ்சே!★ வேழம்
தொடர்வான் கொடுமுதலைசூழ்ந்த★ -படமுடைய
பைந்நாகப்பள்ளியான் பாதமேகைதொழுதும்★
கொய்ந்நாகப்பூம்போதுகொண்டு. 78

1. என் நெஞ்சே என்றும் பாடம்.

கொண்டானையல்லால் கொடுத்தாரையார்பழிப்பார்?★
மண்தாவெனவிரந்து மாவலியை★ -ஒண்தாரை
நீரங்கைதோய நிமிர்ந்திலையே★ நீள்விசும்பி
லாரங்கைதோயவடுத்து. 79

அடுத்தகடும்பகைஞற்கு ஆற்றேனென்றோடி★
படுத்தபெரும்பாழிசூழ்ந்த -விடத்தரவை★
வல்லாளன்கைக்கொடுத்த மாமேனிமாய்வனுக்கு★
அல்லாதுமாவரோ ஆள்? 80

ஆளமர்வென்றி அடுகளத்துளஞ்ஞான்று★
வாளமர்வேண்டிவரைநட்டு★ -நீளரவைச்
சுற்றிக்கடைந்தான் பெயரன்றே?★ தொல்நரகைப்
பற்றிக்கடத்தும்படை. 81

படையாரும்வாட்கண்ணார் பாரசிநாள்★ பைம்பூந்
தொடையலோடு ஏந்தியதூபம்★ -இடையிடையில்
மீன்மாய மாசூணும்வேங்கடமே★ மேலொருநாள்
மான்மாயவெய்தான்வரை. 82

வரைகுடைதோள்காம்பாக ஆநிரைகாத்து★ ஆயர்
நிரைவிடையேழ்செற்றவாறென்னே!★ உரவுடைய
நீராழியுள்கிடந்து நேராநிசாசரர்மேல்★
பேராழிகொண்டபிரான்! 83

பிரான்! உன்பெருமை பிறராரறிவார்?★
உராய்உலகளந்தஞான்று★ -வராகத்
தெயிற்றளவு போதாவாறென்கொலோ★ எந்தை
அடிக்களவுபோந்தபடி 84

படிகண்டறிதியே? பாம்பணையினான்★ புள்
கொடிகண்டறிதியே? கூறாய்★ -வடிவிற்
பொறியைந்துமுள்ளடக்கிப் போதொடுநீரேந்தி★
நெறிநின்றநெஞ்சமே! நீ. 85

நீயும்திருமகளும் நின்றாயால்★ குன்றெடுத்துப்
பாயும் பனி [1]மறைத்தபண்பாளா! -★[2]வாசல்
கடைகழியாவுள்புகாக் காமர்பூங்கோவல்★
இடைகழியேபற்றியினி. 86

---

1. மறுத்த என்பதும் பாடம்.
2. வாயில் என்றும் ஓதுவர்.

இனியார்புகுவார் எழுநரகவாசல்?★
முனியாதுமூரித்தாள்கோமின்★-கனிசாயக்
கன்றெறிந்ததோளான் கனைகழலேகாண்பதற்கு★
நன்கறிந்தநாவலஞ்சூழ்நாடு. 87

நாடிலும் நின்னடியேநாடுவன்★ நாள்தோறும்
பாடிலும் நின்புகழேபாடுவன்★-சூடிலும்
பொன்னொழியேந்தினான் பொன்னடியேசூடுவேற்கு★
என்னாகிலென்னேயெனக்கு? 88

எனக்காவார் ஆரொருவரே!★ எம்பெருமான்
தனக்காவான் தானேமற்றல்லால்★-புனக்காயாம்
பூமேனிகாணப் பொதியவிழும்பூவைப்பூ★
மாமேனிகாட்டும்வரம். 89

வரத்தால்வலிநினைந்து மாதவ! நின்பாதம்★
சிரத்தால் [1]வணங்கானாமென்றே?★ -உரத்தினால்
ஈரரியாய் நேர்வலியோனாயவிரணியனை★
ஓரரியாய்நீயிடந்ததூன். 90

ஊனக்குரம்பையின் உள்புக்கிருள்நீக்கி★
ஞானச்சுடர்கொளீஇ நாள்தோறும்-★ ஏனத்
துருவாயுலகிடந்த ஊழியான்பாதம்★
மருவாதார்க்குண்டாமோவான்? 91

வானாகித்தீயாய் மறிகடலாய்மாருதமாய்★
தேனாகிப்பாலாம் திருமாலே!★-ஆனாய்ச்சி
வெண்ணெய்விழுங்க நிறையுமே?★ முன்னொருநாள்
மண்ணையுமிழ்ந்தவயிறு. 92

வயிறழலவாளுருவி வந்தானையஞ்ச★
எயிறிலகவாய்மடித்ததென் நீ★-பொறியுகிரால்
பூவடிவையீடழித்த பொன்னாழிக்கையா!★ நின்
சேவடிமேலீடழியச்செற்று. 93

செற்றெழுந்துதீவிழித்துச் சென்றவிந்தவேழுலகும்★
[2]மற்றிவைஆவென்று வாயங்காந்து★-முற்றும்
[3]மறையவற்குக்காட்டிய மாயவனையல்லால்★
இறையேனுமேத்தாதுஎன்நா. 94

---

1. வணங்கானாமென்னே! என்ற பாடம் சேரும்.
2. மற்றிவையாமென்று என்பதும் பாடம்.
3. மறைவர்க்கு என்றும் பாடம்.

நாவாயிலுண்டே நமோநாரணாவென்று★
ஓவாதுரைக்கும்உரையுண்டே★-மூவாத
மாக்கதிக்கண்செல்லும் வகையுண்டே★ என்னொருவர்
தீக்கதிக்கண்செல்லுந்திறம்? 95

திறம்பாதென்னெஞ்சமே! செங்கண்மால்கண்டாய்★
அறம்பாவமென்றிரண்டுமாவான்★-புறந்தான்இம்
மண்தான் மறிகடல்தான்மாருதந்தான்★ வான்தானே
கண்டாய் கடைக்கட்பிடி. 96

பிடிசேர் களிறளித்தபேராளா!★ உன்தன்
அடிசேர்ந்தருள்பெற்றாளன்றே★-பொடிசேர்
அனற்கங்கையேற்றான் அவிர்சடைமேல்பாய்ந்த★
புனற்கங்கையென்னும்பேர்ப்பொன். 97

பொன்திகழுமேனிப் புரிசடையம்புண்ணியனும்★
நின்றுலகந்தாயநெடுமாலும்★-என்றும்
இருவரங்கத்தால் திரிவரேலும்★ ஒருவன்
ஒருவனங்கத்தென்றுமுளன். 98

††உளன்கண்டாய்நன்னெஞ்சே! உத்தமனென்றும்
உளன்கண்டாய்★ உள்ளுவாருள்ளத்து-உளன்கண்டாய்★
வெள்ளத்தினுள்ளானும் வேங்கடத்துமேயானும்★
உள்ளத்தினுள்ளானென்றுஓர். 99

††ஓரடியும்சாடுதைத்த ஒண்மலர்ச்சேவடியும்★
ஈரடியும்காணலாம் என்னெஞ்சே!★-ஓரடியின்
தாயவனைக்கேசவனைத் தண்துழாய்மாலைசேர்★
மாயவனையேமனத்துவை. 100

தசக அடிவரவு:- வையம் வாய் நின்று புரி குன்று எளிதில் உலகும் நன்று ஆள் ஊன் அன்பு.

முதல் திருவந்தாதி முற்றும்

பொய்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பூதத்தாழ்வார் அருளிச்செய்த

இரண்டாந்திருவந்தாதி

தனியன்

(திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் அருளிச்செய்தது)
நேரிசைவெண்பா

என்பிறவிதீரவிறைஞ்சினேன், இன்னமுதா★
அன்பேதகளியளித்தானை★-நன்புகழ்சேர்
சீதத்தார்முத்துக்கள்சேரும்★ கடல்மல்லைப்
பூதத்தார்பொன்னங்கழல்.

(பைரவிராகம் — திரிபுடைதாளம்)

††அன்பேதகளியா ஆர்வமேநெய்யாக★
இன்புருகுசிந்தையிடுதிரியா★-நன்புருகி
ஞானச்சுடர்விளக்கேற்றினேன், நாரணற்கு★
ஞானத்தமிழ்புரிந்தநான். 1

ஞானத்தால்நன்குணர்ந்து நாரணன்தன்நாமங்கள்★
தானத்தால்மற்றவன்பேர்சாற்றினால்★-வானத்
தணியமரர் ஆக்குவிக்குமஃதன்றே?★ நங்கள்
பணியமரர்கோமான்பரிசு. 2

பரிசுநறுமலரால் பாற்கடலான்பாதம்★
புரிவார்புகப்பெறுவர்போலாம்★-புரிவார்கள்
தொல்மரர்கேள்வித் துலங்கொளிசேர்தோற்றத்து★
நல்லமரர்கோமான்நகர். 3

நகரிழைத்துநித்திலத்து நாள்மலர்கொண்டு★ ஆங்கே
திகழுமணிவயிரஞ்சேர்த்து★-நிகரில்லாப்
பைங்கமலமேந்திப் பணிந்தேன்பனிமலராள்★
அங்கம்வலங்கொண்டானடி. 4

அடிமூன்றிலிவ்வுலகம் அன்றளந்தாய்போலும்★
அடிமூன்றிரந்துஅவனிகொண்டாய்★-படிநின்ற
நீரோதமேனி நெடுமாலே!★ நின்னடியை
யாரோதவல்லாரறிந்து? 5

அறிந்தைந்துமுள்ளடக்கி ஆய்மலர்கொண்டு★ ஆர்வம்
செறிந்தமனத்தராய்ச்செவ்வே★-அறிந்தவன்தன்

பேரோதியேத்தும் பெருந்தவத்தோர்காண்பரே★
காரோதவண்ணன்கழல். . 6

கழலெடுத்துவாய்மடித்துக் கண் [1]சுழன்று★ மாற்றார்
அழலெடுத்த சிந்தையராயஞ்ச★-தழலெடுத்த
போராழியேந்தினான் பொன்மலர்ச்சேவடியை★
ஓராழிநெஞ்சே! உகந்து. 7

உகந்துன்னைவாங்கி ஒளிநிறங்கொள்கொங்கை★
அகங்குளிரஉண்ணென்றாளாவி★-உகந்து
முலையுண்பாய்போலே முனிந்துண்டாய்★ நீயும்
அலை[2] பண்பா லானமையாலன்று. 8

அன்றதுகண்டஞ்சாத ஆய்ச்சிஉனக்கிரங்கி★
நின்றுமுலைதந்த இந்நீர்மைக்கு★-அன்று
வரன்முறையால்நீயளந்த மாகடல்சூழ்ஞாலம்★
பெருமுறையாலெய்துமோபேர்த்து? 9

பேர்த்தனை மாசகடம்பிள்ளையாய்★ மண்ணிரந்து
காத்தனை பல்லுயிரும்காவலனே!-★ஏத்திய
நாவுடையேன்பூவுடையேன் நின்னுள்ளிநின்றமையால்★
காஅடியேன்பட்டகடை. 10

கடைநின்றமரர் கழல்தொழுது★ நாளும்
இடைநின்ற இன்பத்தராவர்★-புடைநின்ற
நீரோதமேனி நெடுமாலே!★ நின்னடியை
யாரோதவல்லாரவர்? 11

அவரிவரென்றில்லை அரவணையான்பாதம்★
எவர்வணங்கி யேத்தாதாரெண்ணில்★-பவரும்
செழுங்கதிரோன்ஒண்மலரோன் கண்ணுதலோனன்றே?★
தொழுந்தகையார் நாளும்தொடர்ந்து. 12

தொடரெடுத்தமால்யானை சூழ்கயம்புக்கஞ்சி★
படரெடுத்தபைங்கமலங்கொண்டு★-அன்றுஇடரடுக்க
ஆழியான் பாதம்பணிந்தன்றே?★ வானவர்கோன்
பாழிதா னெய்திற்றுப்பண்டு. 13

பண்டிப்பெரும்பதியையாக்கி★ பழிபாவம்
கொண்டுஇங்குவாழ்வாரைக்கூறாதே★-எண்திசையும்
பேர்த்தகரம்நான்குடையான் பேரோதிப்பேதைகாள்!★
தீர்த்தகரராமின்திரிந்து. 14

---

1. சுழன்ற என்ற பாடம் சேரும்.
2. பண்பாய் என்றும் பாடம்

திரிந்ததுவெஞ்சமத்துத் தேர்கடவி★ அன்று
பிரிந்தது சீதையை மான்பின்போய்★-புரிந்ததுவும்
கணபள்ளிகொள்ள, அழகியதே!★ நாகத்தின்
தண்பள்ளிகொள்வான்தனக்கு. 15

தனக்கடிமைபட்டது தானறியானேலும்★
மனத்தடைய வைப்பதாம்மாலை★-வனத்திடரை
ஏரியாம்வண்ணம் இயற்றுமிதுவல்லால்★
மாரியார்பெய்கிற்பார்மற்று? 16

மற்றாரியலாவார்? வானவர்கோன்மாமலரோன்★
சுற்றும்வணங்குந்தொழிலானை★-ஒற்றைப்
பிறையிருந்த செஞ்சடையான்பின்சென்று★ மாலைக்
குறையிரந்து தான்முடித்தான்கொண்டு. 17

கொண்டதுலகம் குறளுருவாய், கோளரியாய்★
ஒண்திறலோன்மார்வத்துகிர்வைத்தது★-உண்டதுவும்
தான்கடந்தவேழுலகே தாமரைக்கண்மாலொருநாள்★
வான்கடந்தான்செய்தவழக்கு. 18

வழக்கன்றுகண்டாய் வலிசகடஞ்செற்றாய்★
வழக்கென்றுநீமதிக்கவேண்டா★-குழக்கன்று
தீவிளவின்ஃகாய்க்கெறிந்த தீமைதிருமாலே!★
பார்விளங்கச்செய்தாய்பழி. 19

பழிபாவங்கையகற்றிப் பல்காலும்நின்னை★
வழிவாழ்வார் வாழ்வராம்மாதோ★-வழுவின்றி
நாரணன்தன்நாமங்கள் நன்குணர்ந்துநன்கேத்தும்★
[1]காரணங்கள்தாமுடையார்தாம். 20

தாமுளரே தம்முள்ளமுள்ளுளதே★ தாமரையின்
பூவுளதே ஏத்தும்பொழுதுண்டே★-வாமன்
திருமருவு தாள்மருவுசென்னியரே★ செவ்வே
அருநரகஞ்சேர்வதரிது. 21

அரியதெளிதாகும் ஆற்றலால்மாற்றி★
பெருகமுயல்வாரைப் பெற்றால்★-கரியதோர்
வெண்கோட்டுமால்யானை[2]வென்றிமுடித்தன்றே★
[3]தண்கோட்டுமாமலரால்தாழ்ந்து. 22

---

1. தாரணங்கள் என்றும் பாடம்.
2. வென்று என்று சிலர்.
3. தண்தோட்டு என்பதும் பாடம்.

தாழ்ந்துவரங்கொண்டு தக்கவகைகளால்★
வாழ்ந்துகழிவாரை வாழ்விக்கும்★-தாழ்ந்த
விளங்கனிக்குக் கன்றெறிந்துவேற்றுருவாய்★ ஞாலம்
அளந்தடிக்கீழ்க்கொண்டவவன். 23

அவன்கண்டாய்நன்னெஞ்சே!ஆரருளும்கேடும்★
அவன்கண்டாய் ஐம்புலனாய்நின்றான்★-அவன்கண்டாய்
காற்றுத்தீநீர்வான் கருவரைமண்காரோதச்★
சீற்றத்தீயாவானும்சென்று. 24

சென்றதிலங்கைமேல் செவ்வேதன்சீற்றத்தால்★
கொன்றதிராவணனைக்கூறுங்கால்★-நின்றதுவும்
வேயோங்குதண்சாரல் வேங்கடமே★ விண்ணவர்தம்
வாயோங்குதொல்புகழான்வந்து. 25

வந்தித்தவனை வழிநின்றவைம்பூதம்★
ஐந்துமகத்தடக்கி ஆர்வமாய்★-உந்திப்
படியமரர்வேலையான் பண்டமரர்க்கீந்த★
படியமரர்வாழும்பதி. 26

பதியமைந்துநாடிப் பருத்தெழுந்தசிந்தை★
மதியுரிஞ்சிவான்முகடுநோக்கி★-[1]கதிமிகுத்துஅம்
கோல்தேடியோடும் கொழுந்ததேபோன்றதே★
மால்தேடியோடும்மனம். 27

மனத்துள்ளான்வேங்கடத்தான் மாகடலான்★ மற்றும்
நினைப்பரிய நீளரங்கத்துள்ளான்★-எனைப்பலரும்
தேவாதிதேவ னெனப்படுவான்★ முன்னொருநாள்
மாவாய்பிளந்தமகன். 28

மகனாகக்கொண்டெடுத்தாள் மாண்பாயகொங்கை★
அகனாரவுண்பனென்றுண்டு★-மகனைத்தாய்
தேறாதவண்ணம் திருத்தினாய்★ தென்னிலங்கை
நீறாகவெய்தழித்தாய்! நீ. 29

நீயன்றுலகளந்தாய் நீண்டதிருமாலே!★
நீயன்றுலகிடந்தாயென்பரால்★ நீயன்று
காரோதம்முன்கடைந்து பின்னடைத்தாய்மாகடலை★
பேரோதமேனிப்பிரான்! 30

---

1. கதிர் என்பதும் பாடம்.

பிரானென்றுநாளும் பெரும்புலரியென்றும்★
குராநற்செழும்போதுகொண்டு★-வராகத்
தணியுருவன் பாதம்பணியுமவர்கண்டீர்★
மணியுருவம்காண்பார்மகிழ்ந்து. 31

மகிழ்ந்ததுசிந்தை திருமாலே!★ மற்றும்
மகிழ்ந்தது உன்பாதமேபோற்றி★-மகிழ்ந்தது
அழலாழிசங்க மவைபாடியாடும்★
தொழிலாகம் சூழ்ந்துதுணிந்து. 32

துணிந்ததுசிந்தை துழாயலங்கல்★ அங்கம்
அணிந்தவன்பேர் உள்ளத்துப்பல்கால்★-பணிந்ததுவும்
வேய்பிறங்குசாரல் விறல்வேங்கடவனையே★
வாய்திறங்கள்சொல்லும்வகை. 33

வகையாலவனி இரந்தளந்தாய்பாதம்★
புகையால்நறுமலரால்முன்னே★-மிகவாய்ந்த
அன்பாக்கியேத்தி அடிமைப்பட்டேன்உனக்கு★
என்பாக்கியத்தாலினி. 34

இனிதென்பர்காமம் அதனிலுமாற்ற★
இனிதென்பர் தண்ணீருமெந்தாய்!★-இனிதென்று
காமநீர்வேளாது நின்பெருமைவேட்பரேல்★
சேமநீராகும்சிறிது. 35

சிறியார்பெருமை சிறிதின்கணெய்தும்★
அறியாரும் தாமறியாராவர்★-அறியாமை
மண்கொண்டுமண்ணுண்டு மண்ணுமிழ்ந்தமாயனென்று★
எண்கொண்டுஎன்னெஞ்சே! இரு. 36

இருந்தண்கமலத் திருமலரினுள்ளே★
திருந்துதிசைமுகனைத்தந்தாய்!★-பொருந்தியநின்
பாதங்களேத்திப் பணியாவேல்★ பல்பிறப்பும்
ஏதங்களெல்லாம்எமக்கு. 37

எமக்கென்றிருநிதியம் ஏமாந்திராதே★
தமக்கென்றுஞ் [1]சார்வமறிந்து★-நமக்கென்றும்
மாதவனேயென்னும் மனம்படைத்து★ மற்றவன்பேர்
ஓதுவதே நாவினாலோத்து. 38

---

1. சார்வென்றறிந்து என்னும் பாடம் பொருந்தும்.

ஓத்தின்பொருள்முடிவுமித்தனையே★ உத்தமன்பேர்
ஏத்தும் திறமறிமின்ஏழைகாள்!★-ஓத்ததனை
வல்லீரேல் நன்று, அதனைமாட்டீரேல்★ மாதவன்பேர்
சொல்லுவதே ஓத்தின்சுருக்கு. 39

சுருக்காகவாங்கிச் சுலாவிநின்று★ ஐயார்
நெருக்காமுன் நீர்நினைமின்கண்டீர்★-திருப்பொலிந்த
ஆகத்தான் பாதமறிந்தும், அறியாத★
போகத்தாலில்லைபொருள். 40

பொருளாலமருலகம் புக்கியலலாகாது★
[1]அருளாலறமருளுமன்றே?★-அருளாலே
மாமறையோர்க்கீந்த மணிவண்ணன்பாதமே★
நீமறவேல்நெஞ்சே! நினை. 41

நினைப்பன்திருமாலை நீண்டதோள்காண★
நினைப்பார் [2]பிறப்பொன்றும்நேரார்★-மனைப்பால்
பிறந்தார்பிறந்தெய்தும் பேரின்பமெல்லாம்★
துறந்தார்தொழுதாரத்தோள். 42

தோளிரண்டெட்டேழும்மூன்றும் முடியனைத்தும்★
தாளிரண்டும்வீழச் சரந்துரந்தான்★-தாளிரண்டும்
ஆர்தொழுவார் பாதமவைதொழுவதன்றே?★ என்
சீர்கெழுதோள் செய்யும்சிறப்பு. 43

சிறந்தார்க்கெழுதுணையாம் செங்கண்மால்நாமம்★
மறந்தாரைமானிடமாவையேன்★-அறந்தாங்கும்
மாதவனே! என்னும் மனம்படைத்து★ மற்றவன்பேர்
ஓதுவதே நாவினாலுள்ளு. 41

உளதென்றிறுமாவார் உண்டில்லையென்று★
தளர்தலதனருகுஞ்சாரார்★-அளவரிய
வேதத்தான்வேங்கடத்தான் விண்ணோர்முடிதோயும்★
பாதத்தான் பாதம்பயின்று. 45

பயின்றதுஅரங்கம் திருக்கோட்டி★ பன்னாள்
பயின்றதுவும் வேங்கடமே★ பன்னாள்-பயின்றது
அணிதிகழுஞ்சோலை அணிநீர்மலையே★
மணிதிகழும்வண்தடக்கைமால். 46

1. அருளான் என்றும் பாடம்.
2. பிறப்பென்றும் என்றும் பாடம்.

மாலையரியுருவன் பாதமலரணிந்து★
காலைதொழுதெழுமின் கைகோலி★-ஞாலம்
அளந்திடந்துஉண்டுமிழ்ந்த அண்ணலை [1]மற்றல்லால்★
உளங்கிடந்தவாற்றாலுணர்ந்து. 47

உணர்ந்தாய்மறைநான்கும் ஓதினாய்நீதி★
மணந்தாய்மலர்மகள்தோள்மாலே!★-மணந்தாய்போய்
வேயிருஞ்சாரல் வியலிருஞாலஞ்சூழ்★
மாயிருஞ்சோலைமலை. 48

மலையேழும் மாநிலங்களேழுமதிர★
குலைசூழ் குரைகடல்களேழும்★-முலைசூழ்ந்த
நஞ்சுரத்துப்பெண்ணை நவின்றுண்டநாவனென்று★
அஞ்சாதுஎன்னெஞ்சே! அழை. 49

அழைப்பன்திருமாலை/ ஆங்கவர்கள்சொன்ன★
பிழைப்பில் பெரும்பெயரேபேசி★-இழைப்பரிய
ஆயவனே! யாதவனே! என்று அவனையார்முகப்பும்★
மாயவனே! என்றுமதித்து. 50

மதிக்கண்டாய்நெஞ்சே! மணிவண்ணன்பாதம்★
மதிக்கண்டாய் மற்றவன்பேர்தன்னை★-மதிக்கண்டாய்
பேராழிநின்று பெயர்ந்துகடல்கடைந்த★
நீராழிவண்ணன்நிறம். 51

நிறங்கரியன் செய்யநெடுமலராள்மார்வன்★
அறம்பெரியனாரதறிவார்?★-மறம்புரிந்த
வாளரக்கன்போல்வானை வானவர்கோன்தானத்து★
நீளிருக்கைக்குய்த்தான்நெறி. 52

நெறியார்குழற்கற்றை முன்னின்றுபின்தாழ்ந்து★
அறியாதிளங்கிரியென்றெண்ணி★-பிறியாது
பூங்கொடிக்கள்வைகும் பொருபுனற்குன்றென்னும்★
வேங்கடமே யாம்விரும்பும்வெற்பு. 53

வெற்பென்றிருஞ்சோலை வேங்கடமென்றிவ்விரண்டும்★
நிற்பென்று நீமதிக்கும்நீர்மைபோல்★-நிற்பென்று
உளங்கோயில் உள்ளம்வைத்துள்ளினேன்★ வெள்ளத்
திளங்கோயில் கைவிடேலென்று. 54

[3]. மற்றெல்லாம் என்றும் பாடம்.

என்றும்மறந்தறியேன் ஏழ்பிறப்புமெப்பொழுதும்★
நின்றுநினைப்பொழியாநீர்மையால்★-வென்றி
அடலாழிகொண்ட அறிவனே!★ இன்பக்
கடலாழி நீயருளிக்காண். 55

காணக்கழிகாதல் கைமிக்குக்காட்டினால்★
நாணப்படுமென்றால்நாணுமே?★ பேணிக்
கருமாலைப் பொன்மேனிகாட்டாமுன்காட்டும்★
திருமாலை நங்கள்திரு. 56

திருமங்கைநின்றருளும்தெய்வம் நாவாழ்த்தும்★
கருமம் கடைப்பிடிமின்கண்டீர்★-உரிமையால்
ஏத்தினோம்பாதம் இருந்தடக்கையெந்தைபேர்★
நால்திசையுங்கேட்டீரே? நாம். 57

நாம்பெற்றநன்மையும் நாமங்கைநன்னெஞ்சத்து★
ஓம்பியிருந்துஎம்மையோதுவித்து★-வேம்பின்
பொருள்நீர்மையாயினும் பொன்னாழிபாடென்று★
அருள்நீர்மைதந்தஅருள். 58

அருள்புரிந்தசிந்தை அடியார்மேல்வைத்து★
பொருள்தெரிந்துகாண்குற்றவப்போது★-[1]இருள்திரிந்து
நோக்கினேன்நோக்கி நினைந்தேனதொண்கமலம்★
ஓக்கினேனென்னையுமங்கோர்ந்து. 59

ஒருருவனல்லை ஒளியுருவம்நின்னுருவம்★
ஈருருவனென்பர் இருநிலத்தோர்★-ஒருருவம்
ஆதியாம்வண்ணம் அறிந்தாரவர்கண்டீர்★
நீதியால் மண்காப்பார்நின்று. 60

நின்றதோர்பாதம் நிலம்புதைப்ப★ நீண்டதோள்
சென்றளந்ததென்பர் திசையெல்லாம்★-அன்று
கருமாணியாய் இரந்தகள்வனே!★ உன்னைப்
பிரமாணித்தார் பெற்றபேறு! 61

பேறொன்றுமுன்னறியேன் பெற்றறியேன்பேதைமையால்★
மாறென்றுசொல்லிவணங்கினேன்★-ஏறின்
பெருத்தெருத்தங்கோடொசியப் பெண்ணசையின்பின்போய்★
எருத்திறுத்தநல்லாயரேறு. 62

1. இருளரிந்து என்னும் பாடம் உரைக்கு நன்கு பொருந்தும்.

ஏறேழும் வென்றுஅடர்த்தவெந்தை★ எரியுருவத்து
ஏறேறி பட்டவிடுசாபம்★-பாறேறி
யுண்டதலைவாய்நிறையக் கோட்டங்கையொண்குருதி★
கண்டபொருள்சொல்லின்கதை. 63

[1]கதையின்பெரும்பொருளும் கண்ணா!★ நின்பேரே
இதயமிருந்தவையேயேத்தில்★-கதையும்
திருமொழியாய் நின்றதிருமாலே!★ உன்னைப்
பருமொழியால்காணப்பணி. 64

பணிந்தேன்திருமேனி பைங்கமலம்கையால்★
அணிந்தேனுன்சேவடிமேலன்பாய்★-துணிந்தேன்
புரிந்தேத்தி உன்னைப்புகலிடம்பார்த்து★ ஆங்கே
இருந்தேத்திவாழுமிது. 65

இதுகண்டாய்நன்னெஞ்சே! இப்பிறவியாவது★
இதுகண்டாய்எல்லாம்நாமுற்றது★-இதுகண்டாய்
நாரணன்பேரோதி நரகத்தருகணையா★
காரணமும்வல்லையேல்காண். 66

கண்டேன் திருமேனி யான்கனவில்★ ஆங்கவன்கைக்
கண்டேன் கனலுஞ்சுடராழி★ கண்டேன்
உறுநோய்வினையிரண்டும் ஓட்டுவித்து★ பின்னும்
மறுநோய்செறுவான்வலி. 67

வலிமிக்கவாளெயிற்று வாளவுணர்மாள★
வலிமிக்க வாள்வரைமத்தாக★-வலிமிக்க
வாள்நாகஞ்சுற்றி மறுகக்கடல்கடைந்தான்★
கோள்நாகங்கொம்பொசித்தகோ. 68

கோவாகி மாநிலங்காத்து★ நங்கண்முகப்பே
மாவேகிச்செல்கின்ற மன்னவரும்★-[2]பூமேவும்
செங்கமலநாபியான் சேவடிக்கேயேழ்பிறப்பும்★
தண்கமலமேய்ந்தார்தமர். 69

தமருள்ளம்தஞ்சை தலையரங்கம்தண்கால்★
தமருள்ளுந்தண்பொருப்புவேலை★-தமருள்ளும்
மாமல்லைகோவல் மதிட்குடந்தையென்பரே★
ஏவல்லவெந்தைக்கிடம். 70

1. கதையும் என்பதும் பாடம்.
2. பூவேகும் என்று உரையின் பாடம்.

இடங்கை வலம்புரிநின்றார்ப்ப★ எரிகான்று
அடங்கார் ஒடுங்குவித்ததாழி★ -விடங்காலும்
தீவாயரவணைமேல்தோன்றல். திசையளப்பான்★
பூவாரடி நிமிர்த்தபோது. 71

போதறிந்துவானரங்கள் பூஞ்சுனைபுக்கு★ ஆங்கலர்ந்த
போதரிந்துகொண்டேத்தும் போது★ உள்ளம்!-போது
மணிவேங்கடவன் மலரடிக்கேசெல்ல★
அணிவேங்கடவன்பேராய்ந்து. 72

ஆய்ந்துரைப்பனாயிரம்பேர் ஆதிநடுவந்திவாய்★
வாய்ந்தமலர்தூவிவைகலும்★-ஏய்ந்த
பிறைக்கோட்டுச் செங்கண்கரிவிடுத்தபெம்மான்★
இறைக்குஆட்படத்துணிந்தயான். 73

யானேதவஞ்செய்தேன் ஏழ்பிறப்புமெப்பொழுதும்★
யானேதவமுடையேன் எம்பெருமான்!★-யானே
இருந்தமிழ்நன்மாலை இணையடிக்கேசொன்னேன்★
பெருந்தமிழன்நல்லேன்பெரிது. 74

பெருகுமதவேழம் மாப்பிடிக்குமுன்னின்று★
இருகணிளமூங்கில்வாங்கி★-அருகிருந்த
தேன்கலந்துநீட்டும் திருவேங்கடம்கண்டீர்★
வான்கலந்தவண்ணன்வரை. 75

வரைச்சந்தனக்குழம்பும் வான்கலனும்பட்டும்★
விரைப்பொலிந்த வெண்மல்லிகையும்-நிரைத்துக் கொண்டு★
ஆதிக்கண்நின்ற அறிவனடியிணையே★
ஓதிப்பணிவதுறும். 76

உறுங்கண்டாய்நன்னெஞ்சே! உத்தமன்நற்பாதம்★
உறுங்கண்டா யொண்கமலந்தன்னால்★-உறுங்கண்டாய்
ஏத்திப்பணிந்து அவன்பேர் ஈரைஞ்ஞூறுஎப்பொழுதும்★
[1]சாத்தியுரைத்தல்தவம். 77

தவஞ்செய்து நான்முகனேபெற்றான்★ தரணி
நிவந்தளப்ப நீட்டியபொற்பாதம்★-சிவந்ததன்
கையனைத்தும் ஆரக்கழுவினான்★ கங்கைநீர்
பெய்தனைத்துப்பேர்மொழிந்துபின். 78

1. சாற்றி என்று சிலர்.

இரண்டாந்திருவந்தாதி

பின்னின்று தாயிரப்பக்கேளான்★ பெரும்பணைத்தோள்
முன்னின்று தானிரப்பாள் மொய்ம்மலராள்★-சொல்நின்ற
தோள்நலந்தான் நேரில்லாத்தோன்றல்★ அவனளந்த
நீள்நிலந்தானத்தனைக்கும்நேர். 79

நேர்ந்தேனடிமை நினைந்தேனதொண்கமலம்★
ஆர்ந்தேனுன்சேவடிமேலன்பாய்★-ஆர்ந்த
அடிக்கோலம் கண்டவர்க்குஎன்கொலோ?★ முன்னைப்
படிக்கோலம்கண்டபகல். 80

பகல்கண்டேன் நாரணனைக்கண்டேன்★ கனவில்
மிகக்கண்டேன் மீண்டுஅவனைமெய்யே★-மிகக்கண்டேன்
ஊன்திகழும்நேமி ஒளிதிகழும்சேவடியான்★
வான்திகழும்சோதி வடிவு. 81

வடிக்கோலவாள்நெடுங்கண் மாமலராள்★ செவ்விப்
படிக்கோலங்கண்டு அகலாள்பல்நாள்★-அடிக்கோலி
ஞாலத்தாள் பின்னும்நலம்புரிந்ததென்கொலோ?★
கோலத்தாலில்லைகுறை. 82

குறையாகவெஞ்சொற்கள் கூறினேன்கூறி★
மறையாங்கெனவுரைத்தமாலை★-இறையேனும்
ஈயுங்கொல்! என்றே இருந்தேன்எனைப்பகலும்★
மாயன்கண்சென்றவரம். 83

வரங்கருதித்தன்னை வணங்காதவன்மை★
உரங்கருதி [1]மூர்க்கத்தவனை★-நரங்கலந்த
சிங்கமாய்க்கீண்ட திருவனடியிணையே★
அங்கண்மாஞாலத்தமுது. 84

அமுதென்றும்தேனென்றும் ஆழியானென்றும்★
அமுதன்றுகொண்டுகந்தானென்றும்★-அமுதன்ன
சொல்மாலையேத்தித் தொழுதேன்சொலப்பட்ட★
நல்மாலையேத்திநவின்று. 85

நவின்றுரைத்தநாவலர்கள் நாஃமலர்கொண்டு★ ஆங்கே
பயின்றதனால் பெற்றபயனென்கொல்?★-பயின்றார்தம்
மெய்த்தவத்தால் காண்பரியமேகமணிவண்ணனை★ யான்
எத்தவத்தால்காண்பன்கொல் இன்று? 86

1. மூக்கத்தவனை என்று சிலர்.

இன்றாவறிகின்றேனல்லேன் ★ இருநிலத்தைச்
சென்றுஆங்களந்த திருவடியை ★ -அன்று
கருக்கோட்டியுள்கிடந்து கைதொழுதேன், கண்டேன் ★
திருக்கோட்டியெந்தைதிறம். 87

திறம்பிற்றினியறிந்தேன் தென்னரங்கத்தெந்தை ★
திறம்பாவழிசென்றார்க்கல்லால் ★ -திறம்பாச்
செடிநரகைநீக்கித் தாம்செல்வதன்முன் ★ வானோர்
கடிநகரவாசற்கதவு. 88

கதவிக் [1]கதஞ்சிறந்த கஞ்சனை முன்காய்ந்து ★
அதவிப்போர்யானையொசித்து ★ -பதவியாய்ப்
பாணியால்நீரேற்றுப் பண்டொருகால்மாவலியை ★
மாணியாய்க்கொண்டிலையேமண்? 89

மண்ணுலகம்ஆளேனே? வானவர்க்கும்வானவனாய் ★
விண்ணுலகந்தன்னகத்துமேவேனே? ★ -நண்ணித்
திருமாலைச் செங்கணெடியானை ★ எங்கள்
பெருமானைக் கைதொழுதபின். 90

பின்னாலருநரகம் சேராமல், பேதுறுவீர் ★
முன்னால்வணங்கமுயன்மினோ ★ -பல்நூல்
[2]அளந்தானைக் கார்க்கடல்சூழ்ஞாலத்தை ★ எல்லாம்
அளந்தானவன்சேவடி. 91

அடியால் முன்கஞ்சனைச்செற்று ★ அமரரேத்தும்
படியான் கொடிமேற்புள்கொண்டான் ★ -நெடியான்தன்
நாமமே ஏத்துமின்கள், ஏத்தினால் ★ தாம்வேண்டும்
காமமே காட்டும்கடிது. 92

கடிதுகொடுநரகம் பிற்காலுஞ்செய்கை ★
கொடிதென்று[3]அதுகூடாமுன்னம் ★ -வடிசங்கம்
கொண்டானைக் கூந்தல்வாயகீண்டானை ★ கொங்கைநஞ்சு
உண்டானையேத்துமினோவுற்று. 93

உற்றுவணங்கித்தொழுமின் ★ உலகேழும்
முற்றும்விழுங்கும் முகில்வண்ணன் ★ -பற்றிப்
பொருந்தாதான்மார்பிடந்து பூம்பாடகத்துள்
இருந்தானை ★ ஏத்தும்என்நெஞ்சே. 94

---

1. கதஞ்சிறந்து என்பதும் பாடம்.
2. அளந்தானிக்கார்க்கடல் என்பதும் பாடம்
3. அவை என்ற பாடம் ஏற்கும்.

என்னெஞ்சமேயான் என்சென்னியான்★ தானவனை
வன்னெஞ்சங்கீண்ட மணிவண்ணன்★-முன்னம்சேய்
ஊழியான் ஊழிபெயர்த்தான்★ உலகேத்தும்
ஆழியான் அத்தியூரான். 95

அத்தியூரான் புள்ளையூர்வான்★ அணிமணியின்
துத்திசேர் நாகத்தின்மேல்துயில்வான்★-[1]முத்தீ
மறையாவான் மாகடல்நஞ்சுகண்டான்தனக்கும்★
இறையாவான் எங்கள்பிரான். 9

எங்கள்பெருமான்! இமையோர்தலைமகன்! நீ★
செங்கண்நெடுமால்! திருமார்பா!★-பொங்கு
படமூக்கினாயிரவாய்ப் பாம்பணைமேல்சேர்ந்தாய்★
[2]குடமூக்குக் கோயிலாகக் கொண்டு. 97

கொண்டுவளர்க்கக் குழவியாய்த்தான்வளர்ந்தது★
உண்டதுலகேழும்உள்ளொடுங்க★-கொண்டு
குடமாடிக் கோவலனாய்மேவி★ என்னெஞ்சம்
இடமாகிக்கொண்டஇறை. 98

இறையெம்பெருமான்! அருளென்று★ இமையோர்
முறைநின்று மொய்ம்மலர்கள்தூவ★-அறைகழல
சேவடியான் செங்கணெடியான்★ குறளுருவாய்
[3]மாவடிவில்மண்கொண்டான்மால். 99

மாலே! நெடியோனே! கண்ணனே! விண்ணவர்க்கு
மேலா!★ வியன்துழாய்க்கண்ணியனே!★ மேலால்
விளவின்காய் கன்றினால்வீழ்த்தவனே!★ என்தன்
அளவன்றால் யானுடையஅன்பு. 100

தசக அடிவரவு:- அன்பு கடை தாம் பிரான் பொருள் மதி நின்றதோர் இடக்கை பகல் பின்னால் திரு.

இரண்டாந்திருவந்தாதி முற்றும்

பூதத்தாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. முத்தி என்பதும் பாடம்.
2. குடமூக்கில் என்றும் பாடம்.
3. மாவலியை என்பதும் பாடம்

பேயாழ்வார் அருளிச்செய்த

மூன்றாந்திருவந்தாதி

தனியன்

(குருகைகாவலப்பன் அருளிச்செய்தது)

நேரிசைவெண்பா

சீராரும்மாடத்திருக்கோவலூரதனுள்★
காரார்கருமுகிலைக்காணப்புக்கு★ - ஓராத்
திருக்கண்டேனென்றுரைத்த சீரான்கழலே★
உரைக்கண்டாய்நெஞ்சே! உகந்து.

(மோஹநராகம் — திரிபுடைதாளம்)

†† திருக்கண்டேன் பொன்மேனிகண்டேன்★ திகழும்
அருக்கனணிநிறமும்கண்டேன்★ - செருக்கிளரும்
பொன்னாழிகண்டேன் புரிசங்கம்கைக்கண்டேன்★
என்னாழிவண்ணன்பாலின்று. 1

இன்றேகழல்கண்டேன் ஏழ்பிறப்பும்யானறுத்தேன்★
பொன்தோய்வரைமார்பில்பூந்துழாய்★ - அன்று
திருக்கண்டுகொண்ட திருமாலே!★ உன்னை
மருக்கண்டுகொண்டென்மனம். 2

மனத்துள்ளான் மாகடல்நீருள்ளான்★ மலராள்
தனத்துள்ளான் தண்துழாய்மார்பன்★ - சினத்துச்
செருநருகச்செற்றுகந்த தேங்கோதவண்ணன்★
வருநரகந்தீர்க்கும்மருந்து. 3

மருந்தும்பொருளும் அமுதமும்தானே★
திருந்தியசெங்கண்மாலாங்கே★ - [1]பொருந்தியும்
நின்றுலகமுண்டுமிழ்ந்தும் நீரேற்றும்மூவடியால்★
அன்றுலகந்தாயோனடி. 4

அடிவண்ணம்தாமரை அன்றுலகந்தாயோன்★
படிவண்ணம் [2]பார்க்கடல்நீர்வண்ணம்★ - முடிவண்ணம்
ஓராழிவெய்யோன் ஒளியுமஃதன்றே★
ஆராழிகொண்டாற்கழகு. 5

---

1. பொருந்திய என்றே வழங்குவர்.
2. பாற்கடல் என்பதும் பாடம்.

அழகன்றேயாழியாற்கு ஆழிநீர்வண்ணம்★
அழகன்றேயண்டங்கடத்தல்★ - அழகன்றே,
அங்கைநீரேற்றாற்கு அலர்மேலோன்கால்கழுவ★
கங்கைநீர்கான்றகழல். 6

கழல்தொழுதும்வாநெஞ்சே! கார்க்கடல்நீர்வேலை★
பொழிலளந்தபுள்ளூர்திச்செல்வன்★ - [1] எழிலளந்தங்
கெண்ணற்கரியானை எப்பொருட்குஞ்சேயானை★
நண்ணற்கரியானைநாம். 7

நாமம்பலசொல்லி நாராயணாவென்று★
நாமங்கையால்தொழுதும்நன்னெஞ்சே! - வா★ மருவி
மண்ணுலகமுண்டுமிழ்ந்த வண்டறையுந்தண்துழாய்★
கண்ணனையேகாண்கநங்கண். 8

கண்ணும்கமலம் கமலமேகைத்தலமும்★
மண்ணளந்தபாதமும் மற்றவையே★ - எண்ணில்
கருமாமுகில்வண்ணன் கார்க்கடல்நீர்வண்ணன்★
திருமாமணிவண்ணன்தேசு. 9

தேசுந்திறலும் திருவுமுருவமும்★
மாசில்குடிப்பிறப்பும் மற்றவையும் - பேசில்★
வலம்புரிந்தவான்சங்கம் கொண்டான்பேரோத★
நலம்புரிந்துசென்றடையும்நன்கு. 10

நன்கோதும் நால்வேதத்துள்ளான்★ நறவிரியும்
பொங்கோதருவிப்புனல்வண்ணன்★ - சங்கோதப்
பாற்கடலான் பாம்பணையின்மேலான்★ பயின்றுரைப்பார்
நூற்கடலான் நுண்ணறிவினான். 11

அறிவென்னுந்தாள்கொளுவி ஐம்புலனும்தம்மில்★
செறிவென்னுந்திண்கதவஞ்செம்மி★ - மறையென்றும்
நன்கோதி நன்குணர்வார்காண்பரே★ நாள்தோறும்
பைங்கோதவண்ணன்படி. 12

படிவட்டத்தாமரை பண்டுலகம்நீரேற்று★
அடிவட்டத்தாலளப்ப நீண்ட - முடிவட்டம்★
ஆகாயமூட்டுத்து அண்டம்போய்நீண்டதே★
மாகாயமாய்நின்றமாற்கு. 13

[1] எழிலளந்தும் என்றும் பாடம்.

மாற்பால்மனஞ்சுழிப்ப மங்கையர்தோள்கைவிட்டு★
நூற்பால்மனம்வைக்கநொய்விதாம்★ - நாற்பால
வேதத்தான்வேங்கடத்தான் விண்ணோர்முடிதோயும்★
பாதத்தான்பாதம்பணிந்து. 14

பணிந்துயர்ந்தபௌவப் படுதிரைகள்மோத★
பணிந்தபணமணிகளாலே-அணிந்து★ அங்கு
அனந்தனணைக் கிடக்குமம்மான்★ அடியேன்
மனந்தனணைக்கிடக்கும்வந்து. 15

††வந்துதைத்தவெண்திரைகள் செம்பவளவெண்முத்தம்★
அந்திவிளக்குமணிவிளக்காம்★ - எந்தை
ஒருவல்லித்தாமரையாள் ஒன்றியசீர்மார்வன்★
திருவல்லிக்கேணியான்சென்று. 16

சென்றநாள்செல்லாத செங்கண்மாலெங்கள்மால்★
என்றநாளெந்நாளும்நாளாகும்★ - என்றும்
இறவாதவெந்தை இணையடிக்கேயாளாய்★
மறவாதுவாழ்த்துகவென்வாய். 17

வாய்மொழிந்துவாமனனாய்மாவலிபால்★ மூவடிமண்
நீயளந்தகொண்டநெடுமாலே?★ - தாவியநின்
எஞ்சாவிணையடிக்கே ஏழ்பிறப்புமாளாகி★
அஞ்சாதிருக்கவருள். 18

அருளாதொழியுமே? ஆலிலைமேல்★ அன்று
தெருளாதபிள்ளையாய்ச் சேர்ந்தான்★ - இருளாத
சிந்தையராய்ச்சேவடிக்கே செம்மலர்தூய்கைதொழுது★
முந்தையராய் நிற்பார்க்குமுன். 19

முன்னுலகம் உண்டுமிழ்ந்தாய்க்கு★ அவ்வுலகமீரடியால்
பின்னளந்துகோடல்பெரிதொன்றே?★ - என்னே!
திருமாலே! செங்கணெடியானே!★ எங்கள்
பெருமானே! நீயிதனைப்பேசு. 20

பேசுவார் எவ்வளவுபேசுவர்★ அவ்வளவே
வாசமலர்த்துழாய்மாலையான்★ - தேசுடைய
சக்கரத்தான் சங்கினான்சார்ங்கத்தான்★ பொங்கரவ
வக்கரனைக் கொன்றான் வடிவு. 21

வடிவார்முடிகோட்டி வானவர்கள்★ நாளும்
கடியார்மலர் தூவிக்காணும் - படியானை★
செம்மையாலுள்ளுருகிச் செவ்வனே நெஞ்சமே!★
மெய்ம்மையேகாணவிரும்பு. 22

விரும்பிவிண்மண்ணளந்த அஞ்சிறையவண்டார்★
சுரும்புது(தொ)ளையிற்சென்றூத★ - அரும்பும்
புனந்துழாய்மமாலையான் பொன்னங்கழற்கே★
மனந்துழாய்மாலாய்வரும். 23

வருங்காலிருநிலனும் மால்விசும்புங்காற்றும்★
நெருங்குதீநீருருவமானான்★ - பொருந்தும்
சுடராழி யொன்றுடையான்சூழ்கழலே★ நாளும்
தொடராழிநெஞ்சே! தொழுது. 24

தொழுதால்பழுதுண்டே? தூநீருலகம்★
முழுதுண்டுமொய்குழலாளாய்ச்சி★ - [1]இழுதுண்ட
வாயானை மால்விடையேழ்செற்றானை★ வானவர்க்கும்
சேயானை நெஞ்சே! சிறந்து. 25

சிறந்தவென்சிந்தையும் செங்கணரவும்★
நிறைந்தசீர்நீள்கச்சியுள்ளும்★ - உறைந்ததும்
வேங்கடமும்வெஃகாவும் வேளுக்கைப்பாடியுமே★
தாங்கடவார்தண்துழாயார். 26

ஆரேதுயருழந்தார்? துன்புற்றாராண்டையார்★
காரேமலிந்தகருங்கடலை★ - நேரே
கடைந்தானைக் காரணனை★ நீரணைமேற்பள்ளி
அடைந்தானை நாளுமடைந்து. 27

அடைந்ததரவணைமேல், ஐவர்க்காய்★ அன்று
மிடைந்தது பாரதவெம்போர்★ - உடைந்ததுவும்
ஆய்ச்சிபால்மத்துக்கே அம்மனே★ வாளெயிற்றுப்
பேய்ச்சிபாலுண்டபிரான். 28

பேய்ச்சிபாலுண்ட பெருமானைப்போர்ந்தெடுத்து★
ஆய்ச்சிமுலைகொடுத்தாளஞ்சாதே★ - வாய்த்த
இருளார்திருமேனி இன்பவளச்செவ்வாய்★
தெருளாமொழியானைச்சேர்ந்து. 29

1. விழுது என்றுங் கூறுவர்.

சேர்ந்ததிருமால் கடல்குடந்தைவேங்கடம்★
நேர்ந்தவென்சிந்தை நிறை [1]விசும்பு★ - வாய்ந்த
மறைபாடகமனந்தன் வண்துழாய்க்கண்ணி★
இறைபாடியாயவிவை. 30

இவையவன்கோயில் இரணியனதாகம்★
அவைசெய்தரியுருவமானான்★ - செவிதெரியா
நாகத்தான் நால்வேதத்துள்ளான்★ நறவேற்றான்
பாகத்தான்பாற்கடலுளான். 31

பாற்கடலும்வேங்கடமும் பாம்பும்பனிவிசும்பும்★
நூற்கடலும்நுண்ணூலதாமரைமேல்★ - பாற்பட்
டிருந்தார்மனமும் இடமாகக்கொண்டான்★
குருந்தொசித்தகோபாலகன். 32

பாலகனாய் ஆலிலைமேல்பைய★ உலகெல்லாம்
மேலொருநாளுண்டவனே! மெய்ம்மையே★ - மாலவனே!
மந்தரத்தால் மாநீர்க்கடல்கடைந்து★ வானமுதம்
அந்தரத்தார்க்கீந்தாய்நீயன்று. 33

அன்றிவ்வுலகம் அளந்தவசைவேகொல்?★
நின்றிருந்துவேளுக்கைநீள்நகர்வாய்★ - அன்று
கிடந்தானைக்கேடில்சீரானை★ முன்கஞ்சைக்
கடந்தானை நெஞ்சமே! காண். 34

காண்காணெனெ விரும்பும்கண்கள்★ கதிரிலகு
பூண்தாரகலத்தான் பொன்மேனி★ - பாண்கண்
தொழில்பாடி வண்டறையுந்தொங்கலான்★ செம்பொன்
கழல்பாடியாம்தொழுதும்கை. 35

கையகனலாழி கார்க்கடல்வாய்வெண்சங்கம்★
வெய்யகதைசார்ங்கம் வெஞ்சுடர்வாள்★ - செய்ய
படைபரவைபாழி பனிநீருலகம்★
அடியளந்த [2]மாயரவர்க்கு. 36

அவற்கடிமைப்பட்டேன் அகத்தான்புறத்தான்★
உவர்க்குங்கருங்கடல்நீருள்ளான்★ - துவர்க்கும்
பவளவாய்ப்பூமகளும் பன்மணிப்பூணாரம்★
திகழுந்திருமார்பன்தான். 37

---

1. விசும்பும் என்றும் பாடமோதுவார்கள்.
1. மாயனவற்கு என்பதும் பாடமாம்.

தானேதனக்குவமன் தன்னுருவேயெவ்வுருவும்★
தானேதவவுருவும்தாரகையும்★ - தானே
எரிசுடரும்மால்வரையும் எண்திசையும்★ அண்டத்
திருசுடருமாயவிறை. 38

இறையாய்நிலனாகி எண்திசையும்தானாய்★
மறையாய்மறைப்பொருளாய்வானாய்★ - பிறைவாய்ந்த
வெள்ளத்தருவி விளங்கொலிநீர்வேங்கடத்தான்★
உள்ளத்தினுள்ளேயுளன். 39

உளன்கண்டாய்நல்நெஞ்சே! உத்தமனென்றும்
உளன்கண்டாய்★ உள்ளுவாருள்ளத்து - உளன்கண்டாய்★
விண்ணொடுங்கக்கோடுயரும் வீங்கருவிவேங்கடத்தான்★
மண்ணொடுங்கத்தானளந்தமன். 40

மன்னுமணிமுடிநீண்டு அண்டம்போயெண்திசையும்★
துன்னுபொழிலனைத்துஞ்சூழ்கழலே★ - மின்னை
உடையாகக்கொண்டு அன்றுலகளந்தான்★ குன்றம்
குடையாகஆகாத்தகோ. 41

கோவலனாய் ஆநிரைகள்மேய்த்துக்குழலூதி★
மாவலனாய்க்கீண்ட மணிவண்ணன்★ - மேவி
[1]அரியுருவமாகி இரணியனதாகம்★
தெரியுகிராற்கீண்டான்சினம். 42

சினமாமத களிற்றின் திண்மருப்பைச்சாய்த்து★
புனமேயபூமியதனை★ - தனமாகப்
பேரகலத்துள்ளொடுக்கும் பேராரமார்வனார்★
ஓரகலத்துள்ளதுலகு. 43

உலகமும் ஊழியுமாழியும்★ ஒண்கேழ்
அலர்கதிருஞ்செந்தீயுமாவான்★ - பலகதிர்கள்
பாரித்த பைம்பொன்முடியானடியிணைக்கே★
பூரித்துஎன்நெஞ்சே! புரி. 44

புரிந்துமதவேழம் மாப்பிடியோடூடி★
திரிந்துசினத்தாற்பொருது★ - விரிந்தசீர்
வெண்கோட்டு முத்துதிர்க்கும்வேங்கடமே★ மேலொருநாள்
மண்கோட்டுக்கொண்டான்மலை. 45

1. எரியுருவம் என்பதும் பாடம்.

மலைமுகடுமேல்வைத்து வாசுகியைச்சுற்றி★
தலைமுகடுதானொருகைபற்றி★ - அலைமுகட்டு
அண்டம்போய்நீர்தெறிப்ப அன்றுகடல்கடைந்தான்★
பிண்டமாய்நின்றபிரான். 46

நின்றபெருமானே! நீரேற்று★ உலகெல்லாம்
சென்றபெருமானே? செங்கண்ணா!★ - அன்று
துரகவாய்கீண்ட துழாயமுடியாய்!★ நங்கள்
நரகவாய்கீண்டாயும் நீ. 47

நீயன்றேநீரேற்று உலகமடியளந்தாய்?★
நீயன்றே நின்றுநிரைமேய்த்தாய்★ - நீயன்றே
மாவாயுரம்பிளந்து மாமருதினூடுபோய்★
தேவாசுரம்பொருதாய்செற்று? 48

செற்றதுவும் சேராவிரணியனை★ சென்றேற்றுப்
பெற்றதுவும் மாநிலம் பின்னைக்காய்★ - முற்றல்
முரியேற்றின் முன்னின்றுமொய்ம்பொழித்தாய்!★ மூரிச்
சுரியேறுசங்கினாய்! சூழ்ந்து. 49

சூழ்ந்ததுழாயலங்கல் சோதிமணிமுடிமால்★
தாழ்ந்தவருவித்தடவரைவாய்★ - ஆழ்ந்த
மணிநீர்ச்சுனைவளர்ந்த மாமுதலைகொன்றான்★
அணிநீலவண்ணத்தவன். 50

அவனேஅருவரையால் ஆநிரைகள்காத்தான்★
அவனே அணிமருதஞ்சாய்த்தான்★ - அவனே
கலங்காப்பெருநகரம் காட்டுவான்கண்டீர்★
இலங்காபுரமெரித்தானெய்து. 51

எய்தான்மராமர மேழும்இராமனாய்★
எய்தானம்மான் [1]மறியைஏந்திழைக்காய்★ - எய்ததுவும்
தென்னிலங்கைக்கோன்வீழ, சென்றுகுறளுருவாய்★
முன்னிலங்கைக்கொண்டான்முயன்று. 52

முயன்றுதொழுநெஞ்சே! மூரிநீர்வேலை★
இயன்றமரத்தாலிலையின்மேலால்★ - பயின்றங்கோர்
மண்ணலங்கொள்வெள்ளத்து மாயக்குழவியாய்★
தண்ணலங்கல்மாலையான்தாள். 53

1. மரிய என்று சிலர் பாடங்கூறுவர்.

தாளால்சகடம் உதைத்துப்பகடுந்தி★
கீளாமருதிடைபோய்க்கேழலாய்★ - மீளாது
மண்ணகலங்கீண்டு அங்கோர்மாதுகந்தமார்வதற்கு★
பெண்ணகலங்காதல்பெரிது. 54

பெரியவரைமார்பில் பேராரம்பூண்டு★
கரியமுகிலிடைமின்போல★ - [1]தெரியுங்கால்
பாணொடுங்க வண்டறையும்பங்கயமே★ மற்றவன்தன்
நீள்நெடுங்கண்காட்டும் நிறம்

நிறம்வெளிதுசெய்து பசிதுகரிதென்று★
இறையுருவம்யாமறியோமெண்ணில்★ - [2]நிறைவுடைய
நாமங்கைதானும் நலம்புகழவல்லளே?★
பூமங்கைகேள்வன்பொலிவு. 56

பொலிந்திருண்டகார்வானில் மின்னேபோல்தோன்றி★
மலிந்துதிருவிருந்தமார்வன்★ - [3]பொலிந்த
கருடன்மேற்கொண்ட கரியான்கழலே★
தெருடன்மேற்கண்டாய்தெளி. 57

தெளிந்தசிலாதலத்தின் மேலிருந்தமந்தி★
அளிந்தகடுவனையேநோக்கி★ - விளங்கிய
வெண்மதியம் தாவென்னும்வேங்கடமே★ மேலொருநாள்
மண்மதியிற்கொண்டுகந்தான்வாழ்வு. 58

வாழும்வகையறிந்தேன் மைபோல்நெடுவரைவாய்★
தாழுமருவிபோல்தார்கிடப்ப★ - சூழும்
திருமாமணிவண்ணன் செங்கண்மால்★ எங்கள்
பெருமானடிசேரப்பெற்று. 59

பெற்றம்பிணைமருதம் பேய்முலைமாச்சகடம்★
முற்றக்காத்தூடுபோயுண்டுதைத்து★ - கற்றுக்
குணிலை விளங்கனிக்குக்கொண்டெறிந்தான்★ வெற்றிப்
பணிலம்வாய்வைத்துகந்தான்பண்டு. 60

††பண்டெல்லாம்வேங்கடம் பாற்கடல்வைகுந்தம்★
கொண்டங்குறைவார்க்குக்கோயில்போல்★ - வண்டு
வளங்கிளரும்நீள்சோலை வண்பூங்கடிகை★
இளங்குமரன்தன்விண்ணகர். 61

1. திரியுங்கால் என்பதும் பாடம்.
2. நிறமுடைய என்பதும் பாடம்.
3. பொலிந்து என்றும் பாடம்.

விண்ணகரம்வெஃகா விரிதிரைநீர்வேங்கடம்★
மண்ணகரம்மாமாடவேளுக்கை★ - மண்ணகத்த
தென்குடந்தை தேனார்திருவரங்கம்தென்கோட்டி★
தன்குடங்கைநீரேற்றான்தாழ்வு. 62

தாழ்சடையும்நீள்முடியும் ஒள்மழுவும்சக்கரமும்★
சூழரவும்பொன்னாணும் தோன்றுமால்★ - சூழும்
திரண்டருவிபாயும் திருமலைமேலெந்தைக்கு★
இரண்டுருவுமொன்றாயிசைந்து. 63

இசைந்தஅரவமும் வெற்பும்கடலும்★
பசைந்தங்கமுது [1]படுப்ப★ - அசைந்து
கடைந்தவருத்தமோ? கச்சிவெஃகாவில்★
கிடந்திருந்துநின்றதுவுமங்கு. 64

[2]அங்கற்கிடரின்றி அந்திப்பொழுதத்து★
மங்கவிரணியனதாகத்தை★ - பொங்கி
அரியுருவமாய்ப்பிளந்த அம்மானவனே★
கரியுருவங்கொம்பொசித்தான்காய்ந்து. 65

காய்ந்திருளைமாற்றிக் கதிரிலகுமாமணிகள்★
ஏய்ந்தபணக்கதிர்மேல்வெவ்வுயிர்ப்ப★ - வாய்ந்த
மதுகைடவரும் வயிறுருகிமாண்டார்★
அதுகேடவர்க்கிறுதியாங்கு. 66

ஆங்குமலரும் குவியுமாலுந்திவாய்★
ஓங்கு [3]கமலத்தினதொண்போது★ - ஆங்கைத்
திகிரிசுடரென்றும் வெண்சங்கம்★ வானில்
பகருமதியென்றும்பார்த்து. 67

பார்த்தகடுவன் சுனைநீர்நிழல்கண்டு★
பேர்த்தோர் கடுவனெனப்பேர்ந்து★ - கார்த்த
களங்கனிக்குக் கைநீட்டும்வேங்கடமே★ மேல்நாள்
விளங்கனிக்குக் கன்றெறிந்தான்வெற்பு. 68

வெற்பென்று வேங்கடம்பாடும்★ வியன்துழாய்
கற்பென்றுசூடும் கருங்குழல்மேல்★ - மல்பொன்ற
நீண்டதோள்மால்கிடந்த நீள்கடல்நீராடுவான்★
பூண்டநாளெல்லாம்புகும். 69

---

1. படைப்ப என்பதும் பாடம்
2. அங்கக்கிடரின்றி என்பதும் பாடம்.
3. கமலத்தினொண்போது என்னும் பாடத்தில் வெண்டளை சிதையும்

புகுமதத்தால் வாய்பூசிக்கீழ்தாழ்ந்து★ அருவி
உகுமதத்தால் கால்கழுவிக், கையால்★ - மிகுமதத்தேன்
விண்டமலர்கொண்டு விறல்வேங்கடவனையே★
கண்டுவணங்கும்களிறு. 70

களிறுமுகில்குத்தக் கையெடுத்தோடி★
ஒளிறுமருப்பொசிகையாளி - பிளிறி
விழ★ கொன்றுநின்றதிரும் வேங்கடமே★ மேல்நாள்
குழக்கன்றுகொண்டெறிந்தான் குன்று. 71

குன்றொன்றினாய குறமகளிர்கோல்வளைக்கை★
சென்றுவிளையாடும்தீங்கழைபோய்★ - வென்று
விளங்குமதிகோள்விடுக்கும் வேங்கடமே★ மேலை
இளங்குமரர்கோமானிடம். 72

இடம்வலமேழ்பூண்ட இரவித்தேரோட்டி★
வடமுகவேங்கடத்துமன்னும்★ - குடம்நயந்த
கூத்தனாய்நின்றான் குரைகழலேகூறுவதே★
நாத்தன்னாலுள்ளநலம். 73

நலமேவலிதுகொல்? நஞ்சூட்டுவன்பேய்★
நிலமேபுரண்டுபோய்வீழ★ - சலமேதான்
வெங்கொங்கையுண்டானை மீட்டாய்ச்சியூட்டுவான்★
தன்கொங்கைவாய்வைத்தாள்சார்ந்து. 74

சார்ந்தகடுதேய்ப்பத் தடாவியகோட்டுச்சிவாய்★
ஊர்ந்தியங்கும்வெண்மதியினொண்முயலை★ - சேர்ந்து
சினவேங்கைபார்க்கும் திருமலையே★ ஆயன்
புனவேங்கைநாறும்பொருப்பு. 75

பொருப்பிடையேநின்றும் புனல்குளித்தும்★ ஐந்து
நெருப்பிடையேநிற்கவும்நீர்வேண்டா★ விருப்புடைய
வெஃகாவேசேர்ந்தானை [1]மெய்ம்மலர்தூய்க்கை தொழுதால்★
அஃகாவேதீவினைகளாய்ந்து. 76

ஆய்ந்தவருமறையோன் நான்முகத்தோன்நன்குறங்கில்★
வாய்ந்தகுழவியாய்வாளரக்கன்★ - ஏய்ந்த
முடிப்போது மூன்றேழென்றெண்ணினான்★ ஆர்ந்த
அடிப்போதுநங்கட்குஅரண். 77

1 மென்மலர் என்பது சிலர் பாடம்.

அரணாம்நமக்கென்றும் ஆழிவலவன்★
முரனாள்வலஞ் [1]சுழிந்தமொய்ம்பன்★ - சரணாமேல்
ஏதுகதி? ஏதுநிலை? ஏதுபிறப்பு என்னாதே★
ஓதுகதி[2] மாயனையேயோர்த்து. 78

ஓர்த்தமனத்தராய் ஐந்தடக்கியாராய்ந்து★
பேர்த்தால்பிறப்பேழும்பேர்க்கலாம்★ - கார்த்த
விரையார்நறுந்துழாய் வீங்கோதமேனி★
நிரையாரமார்வனையேநின்று. 79

நின்றெதிராய நிரைமணித்தேர்வாணன்தோள்★
ஒன்றியவீரைஞ்ஞூறுடன்துணிய★- வென்றிலங்கும்
ஆர்படுவான்நேமி யரவணையான்★ சேவடிக்கே
நேர்படுவான்தான்முயலும்நெஞ்சு. 80

நெஞ்சால் நினைப்பரியனேலும்★ நிலைப்பெற்றுஎன்
நெஞ்சமே! பேசாய் நினைக்குங்கால்★ - நெஞ்சத்துப்
பேராதுநிற்கும் பெருமானை, என்கொலோ?★
ஓராதுநிற்பதுணர்வு. 81

உணரிலுணர்வரியன் உள்ளம்புகுந்து★
புணரிலுங்காண்பரியனுண்மை★- இணரணையக்
கொங்கணைந்துவண்டறையும் தண்துழாய்க்கோமானை★
எங்கணைந்துகாண்டும்இனி? 82

இனியவன்மாயன் எனவுரைப்பரேலும்★
இனியவன்காண்பரியனேலும்★ - இனியவன்
கள்ளத்தால்மண்கொண்டு விண்கடந்தபைங்கழலான்★
உள்ளத்தினுள்ளேயுளன். 83

உளனாய நான்மறையின்உட்பொருளை★ உள்ளத்
துளனாகத் தேர்ந்துணர்வரேலும்★ - உளனாய
வண்தாமரைநெடுங்கண் மாயவனை, யாவரே?★
கண்டாருகப்பர்கவி. 84

கவியினார்கைபுனைந்து கண்ணார்கழல்போய்★
செவியினார்கேள்வியராய்ச்சேர்ந்தார்★ - புவியினார்
போற்றியுரைக்கப் பொலியுமே?★ பின்னைக்கா
ஏற்றுயிரையட்டானெழில். 85

1. சுழித்த என்ற பாடம் ஏற்கும்.
2. மாதவனை என்று சிலவிடங்களில் பாடம்.

[1]எழில்கொண்டு மின்னுக்கொடியெடுத்து★ வேகத்
தொழில்கொண்டு தான்முழங்கித்தோன்றும்★ - எழில்கொண்ட
நீர்மேகமன்ன நெடுமால்நிறம்போல★
கார்வானம்காட்டும்கலந்து. 86

கலந்துமணியிமைக்கும் கண்ணா★ நின்மேனி
மலர்ந்து மரதகமேகாட்டும்★ - நலந்திகழும்
கொந்தின்வாய்வண்டறையும் தண்துழாய்க்கோமானை★
அந்திவான்காட்டுமது. 87

அதுநன்றுஇதுதீதென்று ஐயப்படாதே★
மதுநின்றதண்துழாய்மார்வன்★ - பொதுநின்ற
பொன்னங்கழலேதொழுமின்★ முழுவினைகள்
முன்னம்கழலும்முடிந்து. 88

முடிந்தபொழுதில் குறவாணர்★ ஏனம்
படிந்துழுசால் பைந்தினைகள்வித்த★ - தடிந்தெழுந்த
வேய்ங்கழைபோய் விண்திறக்கும்வேங்கடமே★ மேலொருநாள்
தீங்குழல்வாய்வைத்தான்சிலம்பு. 89

சிலம்பும்செறிகழலும்சென்றிசைப்ப★ விண்ணாறு
அலம்பியசேவடிபோய்★ அண்டம் - புலம்பியதோள்
எண்திசையும்சூழ இடம்போதாதென்கொலோ?★
வண்துழாய்மாலளந்தமண். 90

மண்ணுண்டும் பேய்ச்சிமுலையுண்டுமாற்றாதாய்★
வெண்ணெய்விழுங்கவெகுண்டு★ ஆய்ச்சி கண்ணிக்
கயிற்றினால்கட்டத் தான்கட்டுண்டிருந்தான்★
வயிற்றினோடாற்றாமகன். 91

மகனொருவர்க்கல்லாத மாமேனிமாயன்★
மகனாமவன்மகன்தன்காதல் - மகனை★
சிறைசெய்தவாணன்தோள் செற்றான்கழலே★
நிறைசெய்துஎன்நெஞ்சே! நினை. 92

நினைத்துலகிலார்தெளிவார்? நீண்டதிருமால்★
அனைத்துலகுமுள்ளொடுக்கியால்மேல்★ - கனைத்துலவு
வெள்ளத்தோர்பிள்ளையாய் மெள்ளத்துயின்றானை★
உள்ளத்தேவைநெஞ்சே! உய்த்து. 93

1. எழில்கொண்ட என்பதும் பாடம்.

உய்த்துணர்வென்னும் ஒளிகொள்விளக்கேற்றி★
வைத்து, அவனைநாடிவலைப்படுத்தேன்★ - மெத்தெனவே
நின்றானிருந்தான் கிடந்தானென்னெஞ்சத்து★
பொன்றாமைமாயன்புகுந்து. 94

புகுந்திலங்கும் அந்திப்பொழுதத்து★ அரியாய்
இகழ்ந்தவிரணியனதாகம்★ - சுகிர்ந்தெங்கும்
சிந்தப்பிளந்த திருமால்திருவடியே★
வந்தித்துஎன்நெஞ்சமே! வாழ்த்து. 95

வாழ்த்தியவாயராய் வானோர்மணிமகுடம்★
தாழ்த்திவணங்கத்தழும்பாமே★ - கேழ்த்த
அடித்தாமரைமலர்மேல்மங்கைமணாளன்★
அடித்தாமரையாமலர். 96

அலரெடுத்தவுந்தியான் ஆங்கெழிலாய★
மலரெடுத்தமாமேனிமாயன்★ - அலரெடுத்த
வண்ணத்தான் மாமலரான்வார்சடையான்★ என்றிவர்கட்கு
எண்ணத்தானாமோ? இமை. 97

இமம்சூழ்மலையும் இருவிசும்பும்காற்றும்★
அமஞ்சூழ்ந் தறவிளங்கித்தோன்றும்★ - நமன்சூழ்
நரகத்து நம்மைநணுகாமல்காப்பான்★
துரகத்தைவாய்பிளந்தான்தொட்டு. 98

††தொட்டபடையெட்டும் தோலாதவென்றியான்★
அட்டபுயகரத்தானஞ்ஞான்று★ - குட்டத்துக்
கோள்முதலைதுஞ்சக் குறித்தெறிந்தசக்கரத்தான்★
தாள்முதலேநங்கட்குச்சார்வு. 99

††சார்வுநமக்கென்றும் சக்கரத்தான்★ தண்துழாய்த்
தார்வாழ்வரைமார்பன்தான்முயங்கும்★ - காரார்ந்த
வானமருமின்னிமைக்கும் வண்தாமரைநெடுங்கண்★
தேனமரும்பூமேல்திரு. 100

தசக அடிவரவு:- திரு நன்கு பேசுவார் இவை மன்னும் அவனே பண்டு களிறு நெஞ்சால் மண்ணுண்டும் நான்முகன்.

மூன்றாந்திருவந்தாதி முற்றும்

பேயாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருமழிசைப்பிரான் அருளிச்செய்த

நான்முகன் திருவந்தாதி

தனியன்

(சீராமப்பிள்ளை அருளிச்செய்தது)

நேரிசைவெண்பா

நாராயணன்படைத்தான்நான்முகனை★ நான்முகனுக்கு
ஏரார்சிவன்பிறந்தானென்னுஞ்சொல்★ - சீரார்
மொழிசெப்பிவாழலாம்நெஞ்சமே!★ மொய்பூ
மழிசைப்பரனடியேவாழ்த்து.

(அடாணாராகம் — அடதாளம்)

††நான்முகனை நாராயணன்படைத்தான்★ நான்முகனும்
தான்முகமாய்ச் சங்கரனைத்தான்படைத்தான்★ - யான்முகமாய்
அந்தாதிமேலிட்டு அறிவித்தேனாழ்பொருளை★
சிந்தாமல்கொண்மின்நீர்தேர்ந்து. 1

தேருங்கால்தேவன் ஒருவனேயென்றுரைப்பர்★
ஆருமறியாரவன்பெருமை★ - ஓரும்
பொருள்முடிவுமித்தனையே, எத்தவம் செய்தார்க்கும்★
அருள்முடிவதாழியான்பால். 2

பாலிற்கிடந்ததுவும் பண்டரங்கமேயதுவும்★
ஆலில்துயின்றதுவுமாரறிவார்?★ - ஞாலத்
தொருபொருளை வானவர்தம்மெய்ப்பொருளை★ அப்பில்
அருபொருளை யானறிந்தவாறு. 3

ஆறுசடைக்கரந்தான் அண்டர்கோன்தன்னோடும்
கூறுடையனென்பதுவும் கொள்கைத்தே★ - வேறொருவ
ரில்லாமைநின்றானை எம்மானை★ எப்பொருட்கும்
சொல்லானைச் சொன்னேன்தொகுத்து. 4

தொகுத்தவரத்தனாய்த் தோலாதான்மார்வம்★
வகிர்த்தவளையுகிர்தோள்மாலே!★ - உகத்தில்
ஒருநான்றுநீயுயர்த்தி உள்[1] வாங்கிநீயே★
அருநான்குமானாயறி. 5

---

1. வாங்கினையே என்றும் பாடம்.

அறியார்சமணர் அயர்த்தார்பவுத்தர்★
சிறியார்சிவப்பட்டார்செப்பில்★ - வெறியாய
மாயவனைமாலவனை மாதவனையேத்தாதார்★
ஈனவரேயாதலாலின்று. 6

இன்றாக நாளையேயாக★ இனிச்சிறிதும்
நின்றாக நின்னருளென்பாலதே★ - நன்றாக
நானுன்னை அன்றி இலேன்கண்டாய்★ நாரணனே!
நீயென்னையன்றியிலை. 7

இலைதுணைமற்றென்னெஞ்சே! ஈசனைவென்ற★
சிலைகொண்டசெங்கண்மால்சேரா★ குலைகொண்ட
ஈரைந்தலையான் இலங்கையையீடழித்த★
கூரம்பனல்லால்குறை. 8

குறைகொண்டுநான்முகன் குண்டிகைநீர்பெய்து★
மறைகொண்டமந்திரத்தால் வாழ்த்தி★ - கறைகொண்ட
கண்டத்தான் சென்னிமேலேறக்கழுவினான்★
அண்டத்தான்சேவடியையாங்கு. 9

ஆங்காரவாரமதுகேட்டு★ அழலுமிழும்
பூங்காரரவணையான் பொன்மேனி★ யாங்காண
வல்லமேயல்லமே? மாமலரான்வார்சடையான்★
வல்லரேயல்லரே? வாழ்த்து. 10

வாழ்த்துகவாய் காண்ககண்கேட்கசெவி★ மகுடம்
தாழ்த்திவணங்குமின்கள் தண்மலரால்★ - சூழ்த்த
துழாய்மன்னுநீள்முடி என்தொல்லைமால்தன்னை★
வழாவண்கைகூப்பிமதித்து. 11

மதித்தாய்போய்நான்கின் மதியார்போய்வீழ★
மதித்தாய், மதிகோள்விடுத்தாய்!★ - மதித்தாய்
மடுக்கிடந்த மாமுதலைகோள்விடுப்பான்★ ஆழி
விடற்கிரண்டும்போயிரண்டின்வீடு. 12

வீடாக்கும் பெற்றியறியாது★ மெய்வருத்திக்
கூடாக்கி நின்றுண்டுகொண்டுழல்வீர்!★ - வீடாக்கும்
மெய்ப்பொருள்தான்வேதமுதற்பொருள்தான்★ விண்ணவர்க்கு
நற்பொருள்தான் நாராயணன். 13

—

நாராயணன் என்னையாளி★ நரகத்துச்
சேராமல்காக்கும் திருமால்தன்★ - பேரான
பேசப்பெறாத பிணச்சமயர்பேசக்கேட்டு★
ஆசைப்பட்டாழ்வார்பலர். 14

பலதேவரேத்தப் படிகடந்தான்பாதம்★
மலரேறவிட்டிறைஞ்சிவாழ்த்த - வலராகில்★
மார்க்கண்டன்கண்டவகையே வரும்கண்டீர்★
நீர்க்கண்டன்கண்டநிலை. 15

நிலைமன்னுமென்னெஞ்சம் அந்நான்று★ தேவர்
தலைமன்னர்தாமே மாற்றாக★ - பலமன்னர்
போர்மாள வெங்கதிரோன்மாயப், பொழில்மறைய★
தேராழியால்மறைத்தாரால். 16

ஆலநிழற்கீழ் அறநெறியை★ நால்வர்க்கு
மேலையுகத்துரைத்தான் மெய்த்தவத்தோன்★ - ஞால
மளந்தானை ஆழிக்கிடந்தானை★ ஆல்மேல்
வளர்ந்தானைத் தான்வணங்குமாறு. 17

மாறாயதானவனை வள்ளுகிரால்★ மார்விரண்டு
கூறாகக் கீறியகோளரியை★ - வேறாக
ஏத்தியிருப்பாரை வெல்லுமே★ மற்றவரைச்
[1]சார்த்தியிருப்பார்தவம். 18

தவஞ்செய்து நான்முகனால்பெற்றவரத்தை★
அவஞ்செய்த ஆழியாயன்றே★ - உவந்தெம்மைக்
காப்பாய்நீ காப்பதனையாவாய்நீ★ வைகுந்த
மீப்பாயுமெவ்வுயிர்க்கும்நீ. 19

நீயேயுலகெல்லாம் நின்னருளேநிற்பனவும்★
நீயே தவத்தேவதேவனும்★ - நீயே
எரிசுடரும்மால்வரையும் எண்திசையும்★ அண்டத்
திருசுடருமாயவிவை. 20

இவையா! பிலவாய் திறந்தெரிகான்ற★
இவையா! எரிவட்டக்கண்கள்★ - இவையா!
எரிபொங்கிக்காட்டும் இமையோர்பெருமான்★
அரிபொங்கிக்காட்டுமழகு. 21

1. சாற்றி என்றும் ஓதுவர்.

அழகியான்தானே அரியுருவான்தானே★
பழகியான்தாளேபணிமின்★ - குழவியாய்த்
தானேழுலகுக்கும் தன்மைக்குந்தன்மையனே★
மீனாயுயிரளிக்கும்வித்து. 22

வித்துமிடவேண்டுங்கொல்லோ?★ விடைஅடர்த்த
பத்தியுழவன்பழம்புனத்து★ - மொய்த்தெழுந்த
கார்மேகமன்ன கருமால்திருமேனி★
நீர்வானங்காட்டும் நிகழ்ந்து. 23

நிகழ்ந்தாய் பால்பொன்பசுப்புக்கார்வண்ணம்நான்கும்★
இகழ்ந்தாயிருவரையும்வீய★ - புகழ்ந்தாய்
சினப்போர்ச்சுவேதனைச் சேனாபதியாய்★
மனப்போர்முடிக்கும்வகை. 24

வகையால்மதியாது மண்கொண்டாய்★ மற்றும்
வகையால் வருவதொன்றுண்டே!★ - வகையால்
வயிரங்குழைத்துண்ணும் மாவலிதானென்னும்★
வயிரவழக்கொழித்தாய்மற்று. 25

மற்றுத்தொழுவார் ஒருவரையும்யானின்மை★
கற்றைச்சடையான்கரிக்கண்டாய்★ - எற்றைக்கும்
கண்டுகொள்கண்டாய் கடல்வண்ணா!★ யானுன்னைக்
கண்டுகொள்கிற்குமாறு. 26

மால்தான்புகுந்த மட [1]நெஞ்சம்★ மற்றதுவும்
பேறாகக்கொள்வனோ? பேதைகாள்!★ - நீறாடி
தான்காணமாட்டாத தாரகலச்சேவடியை★
யான்காணவல்லேற்கிது. 27

இதுவிலங்கையீடழியக் கட்டியசேது★
இதுவிலங்குவாலியை [2]வீழ்த்ததுவும்★ - இதுவிலங்கை
தானொடுங்கவில்நுடங்கத் தண்தாரிராவணனை★
ஊனொடுங்கவெய்தானுகப்பு. 28

உகப்புருவன்தானே ஒளியுருவன்தானே★
மகப்புருவன்தானேமதிக்கில்★ - மிகப்புருவம்
ஒன்றுக்கொன்று ஓசனையான்வீழ★ ஒருகணையால்
அன்றிக்கொண்டெய்தானவன். 29

---

1. நெஞ்சன் என்று பாடங்கொள்ள இடமுண்டு.
2. வீழ்த்தது என்பது தளைக்கும் பொருந்தும்.

அவனென்னையாளி அரங்கத்து★ அரங்கில்
அவனென்னையெய்தாமல்காப்பான்★ - அவனென்ன
துள்ளத்து நின்றானிருந்தான்கிடக்குமே★
வெள்ளத்தரவணையின்மேல். 30

மேல்நான்முகன் அரனையிட்டவிடுசாபம்★
தான்நாரணனொழித்தான் [1]தாரகையுள்★ - வானோர்
பெருமானை ஏத்தாதபேய்காள்!★ பிறக்கும்
கருமாயம்பேசின்கதை. 31

கதைப்பொருள்தான் கண்ணன்திருவயிற்றினுள்ள★
உதைப்பளவு போதுபோக்கின்றி★ - வதைப்பொருள்தான்
வாய்ந்தகுணத்துப் படாததுஅடைமினோ★
ஆய்ந்தகுணத்தானடி. 32

அடிச்சகடஞ்சாடி அரவாட்டி★ யானை
பிடித்தொசித்துப் பேய்முலைநஞ்சுண்டு★ வடிப்பவள
வாய்ப்பின்னைதோளிக்கா வல்லேற்றெருத்திறுத்து★
கோப்பின்னுமானான்குறிப்பு. 33

குறிப்பெனக்குக் கோட்டியூர்மேயானையேத்த★
குறிப்பெனக்கு நன்மைபயக்க★ - வெறுப்பனோ?
வேங்கடத்துமேயானை [2]மெய்வினைநோயெய்தாமல்★
தான்கடத்துந்தன்மையான்தாள். 34

††தாளால் உலகம்அளந்தவசைவேகொல்?★
வாளாகிடந்தருளும் வாய்திறவான்★- நீளோதம்
வந்தலைக்கும்மாமயிலை மாவல்லிக்கேணியான்★
ஐந்தலைவாய்நாகத்தணை. 35

நாகத்தணைக்குடந்தை வெஃகாதிருவெவ்வுள்★
நாகத்தணையரங்கம் பேரன்பில்★- நாகத்
தணைப்பாற்கடல்கிடக்கும் ஆதிநெடுமால்★
அணைப்பார்கருத்தனாவான். 36

வானுலவுதீவளி மாகடல்மாபொருப்பு★
தானுலவுவெங்கதிரும் தண்மதியும்★ -மேல்நிலவு
கொண்டல்பெயரும் திசையெட்டுஞ்சூழ்ச்சியும்★
அண்டந்திருமாலகைப்பு. 37

---

1. தாரணியுள் என்ற பாடம் சேரும்.
2. வெவ்வினைநோய் என்பது பாடம்.

அகைப்பில்மனிசரை ஆறுசமயம்
புகைத்தான்★ பொருகடல்நீர்வண்ணன்★ - உகைக்குமேல்
எத்தேவர்வாலாட்டும் எவ்வாறுசெய்கையும்★
அப்போதொழியுமழைப்பு. 38

அழைப்பன் திருவேங்கடத்தானைக்காண★
இழைப்பன் திருக்கூடல்கூட★ - மழைப்பே
ரருவி மணி [1]வரன்றிவந்திழிய★ யானை
வெருவியரவொடுங்கும்வெற்பு. 39

வெற்பென்று வேங்கடம்பாடினேன்★ வீடாக்கி
நிற்கின்றேன் நின்றுநினைக்கின்றேன்★ கற்கின்ற
நூல்வலையில்பட்டிருந்த நூலாட்டிகேள்வனார்★
கால்வலையில்பட்டிருந்தேன்காண். 40

காணலுறுகின்றேன் கல்லருவிமுத்துதிர★
ஓணவிழவிலொலியதிர★ பேணி
வருவேங்கடவா! என்னுள்ளம்புகுந்தாய்★
திருவேங்கடமதனைச்சென்று. 41

சென்றுவணங்குமினோ சேணுயர்வேங்கடத்தை★
நின்றுவினைகெடுக்கும் நீர்மையால்★ - என்றும்
கடிக்கமலநான்முகனும் கண்மூன்றத்தானும்★
அடிக்கமலமிட்டேத்துமங்கு. 42

மங்குல்தோய்சென்னி வடவேங்கடத்தானை★
கங்குல்புகுந்தார்கள் காப்பணிவான்★ - திங்கள்
சடையேறவைத்தானும் தாமரைமேலானும்★
குடையேறத்தாங்குவித்துக்கொண்டு. 43

கொண்டுகுடங்கால்மேல் வைத்தகுழவியாய்★
தண்டவரக்கன்தலைதாளால் - பண்டெண்ணி★
போம்குமரன் நிற்கும் பொழில்வேங்கடமலைக்கே★
போம்குமரருள்ளீர்! புரிந்து. 44

புரிந்துமலரிட்டுப் புண்டரீகப்பாதம்★
பரிந்துபடுகாடுநிற்ப★ - தெரிந்தெங்கும்
தானோங்கிநிற்கின்றான் தண்ணருவிவேங்கடமே★
வானோர்க்கும்மண்ணோர்க்கும்வைப்பு. 45

---

1. வரண்டி என்று வழங்குவர்.

வைப்பன்மணிவிளக்கா மாமதியை★ மாலுக்கென்று
எப்பொழுதும் கைநீட்டும்யானையை★ - எப்பாடும்
வேடுவளைக்கக் குறவர்வில்லெடுக்கும்வேங்கடமே★
நாடுவளைத் [1]தாடுதுமேல்நன்று. 46

நன்மணிவண்ணனூர் ஆளியும்கோளரியும்★
பொன்மணியும்முத்தமும் பூமரமும்★ - பன்மணிநீ
ரோடுபொருதுருளும் கானமும்வானரமும்★
வேடுமுடைவேங்கடம். 47

வேங்கடமே விண்ணோர்தொழுவதுவும்★ மெய்ம்மையால்
வேங்கடமே மெய்வினைநோய்தீர்ப்பதுவும்★ - வேங்கடமே
தானவரைவீழத் தன்னாழிப்படைதொட்டு★
வானவரைக்காப்பான்மலை. 48

மலையாமைமேல்வைத்து வாசுகியைச்சுற்றி★
தலையாமைதானொருகைபற்றி★ - அலையாமல்
பீறக்கடைந்த பெருமான்திருநாமம்★
கூறுவதேயாவர்க்குங்கூற்று. 49

கூற்றமும்சாரா கொடுவினையும்சாரா★ தீ
மாற்றமும்சாராவகையறிந்தேன்★ - ஆற்றங்
கரைக்கிடக்கும்கண்ணன் கடற்கிடக்கும்★ மாயன்
உரைக்கிடக்குமுள்ளத்தெனக்கு. 50

எனக்காவார் ஆரொருவரே?★ எம்பெருமான்
தனக்காவான் தானேமற்றல்லால்★ - புனக்காயா
வண்ணனே! உன்னைப்பிறரறியார்★ என்மதிக்கு
விண்ணெல்லாமுண்டோவிலை? 51

விலைக்காட்படுவர் விசாதியேற்றுண்பர்★
தலைக்காட்பலிதிரிவர்தக்கோர்★ - முலைக்கால்
விடமுண்டவேந்தனையே [2]வேறாவேத்தாதார்★
கடமுண்டார்கல்லாதவர். 52

கல்லாதவர்இலங்கை கட்டழித்த★ காகுத்த
னல்லால் ஒருதெய்வம்யானிலேன்★ - பொல்லாத
தேவரைத் தேவரல்லாரை★ திருவில்லாத்
தேவரைத் தேறேன்மின்தேவு. 53

---

1. ஆடுமேல் என்ற பாடம் ஏற்கும்.
2. வேறாகவேத்தாதார் எனில் தளைதவறும்.

தேவராய்நிற்கும் அத்தேவும்★ அத்தேவரில்
மூவராய்நிற்கும் முதுபுணர்ப்பும்★ - யாவராய்
நிற்கின்றதெல்லாம் நெடுமாலென்றேராதார்★
கற்கின்றதெல்லாம்கடை. 54

கடைநின்றமரர் கழல்தொழுது★ நாளும்
இடைநின்றவின்பத்தராவர்★ - புடைநின்ற
நீரோதமேனி நெடுமாலே!★ நின்னடியை
யாரோதவல்லாரவர்? 55

அவரிவரென்றில்லை அனங்கவேள்தாதைக்கு★
எவருமெதிரில்லைகண்டீர்★ - உவரிக்
கடல்நஞ்சமுண்டான் கடனென்று★ வாணற்கு
உடன்நின்றுதோற்றானொருங்கு. 56

ஒருங்கிருந்தநல்வினையும் தீவினையுமாவான்★
பெருங்குருந்தஞ்சாய்த்தவனேபேசில்★ - மருங்கிருந்த
வானவர்தாம்தானவர்தாம் தாரகைதான்★ என்னெஞ்ச
மானவர்தாம் அல்லாததென்? 57

என்னெஞ்சமேயான் இருள்நீக்கிஎம்பிரான்★
மன்னஞ்சமுன்னொருநாள் மண்ணளந்தான்★ - என்னெஞ்ச
மேயானை இல்லாவிடையேற்றான்★ வெவ்வினை தீர்த்து
ஆயானுக்காக்கினேனன்பு. 58

அன்பாவாய் ஆரமுதமாவாய்★ அடியேனுக்கு
இன்பாவாய் எல்லாமும்நீயாவாய்★ - பொன்பாவை
கேள்வா! கிளரொளியென்கேசவனே!★ கேடின்றி
ஆள்வாய்க்குஅடியேன்நானாள். 59

ஆட்பார்த்துழிதருவாய் கண்டுகொளென்று★ நின்
தாட்பார்த்துழிதருவேன் தன்மையை★ - கேட்பார்க்கு
அரும்பொருளாய் நின்ற அரங்கனே!★ உன்னை
விரும்புவதே விள்ளேன்மனம். 60

மனக்கேதம்சாரா மதுசூதன்தன்னை★
தனக்கேதான் தஞ்சமாக்கொள்ளில்★ - எனக்கேதான்
இன்றொன்றிநின்றுஉலகையேழ் ஆணையோட்டினான்★
சென்றொன்றிநின்றதிரு. 61

திருநின்றபக்கம் திறவிதென்றோரார்★
கருநின்றகல்லார்க்குஉரைப்பர்★ - திருவிருந்த
மார்பன் சிரீதரன்தன் வண்டுலவுதண்துழாய்★
தார்தன்னைச் சூடித்தரித்து. 62

தரித்திருந்தேனாகவே தாராகணப்போர்★
விரித்துரைத்தவெந்நாகத்துன்னை★ - தெரித்தெழுதி
வாசித்தும்கேட்டும் வணங்கிவழிபட்டும்★
பூசித்தும் போக்கினேன்போது. 63

போதான இட்டிறைஞ்சியேத்துமினோ★ பொன்மகரக்
காதானை ஆதிப்பெருமானை★ - நாதானை
நல்லானைநாரணனை நம்மேழ்பிறப்பறுக்கும்
சொல்லானை★ சொல்லுவதேசூது. 64

சூதாவது என்நெஞ்சத்தெண்ணினேன்★ சொல்மாலை
மாதாய [1]மாலவனைமாதவனை★ - யாதானும்
வல்லவா சிந்தித்திருப்பேற்கு★ வைகுந்தத்து
இல்லையோசொல்லீரிடம்? 65

இடமாவது என்நெஞ்சமின்றெல்லாம்★ பண்டு
படநாகணை நெடியமாற்கு★ - திடமாக
வையேன் மதிசூடிதன்னோடு★ அயனைநான்,
வையேன் ஆட்செய்யேன்வலம். 66

வலமாக மாட்டாமைதானாக★ வைகல்
குலமாக குற்றந்தானாக★ - நலமாக
நாரணனைநாபதியை ஞானப்பெருமானை★
சீரணனையேத்துந்திறம். 67

திறம்பேன்மின்கண்டீர் திருவடிதன்நாமம்★
மறந்தும்புறந்தொழாமாந்தர்★ - இறைஞ்சியும்
சாதுவராய்ப் போதுமின்களென்றான்★ நமனும்தன்
தூதுவரைக்கூவிச்செவிக்கு. 68

செவிக்கின்பமாவதுவும் செங்கண்மால்நாமம்★
புவிக்கும்புவியதுவேகண்டீர்★ - கவிக்கு
[2]நிறைபொருளாய்நின்றானை நேர்பட்டேன்★ பார்க்கில்
மறைப்பொருளுமத்தனையேதான். 69

தானொருவனாகித் தரணியிடந்தெடுத்து★
ஏனொருவனாய் எயிற்றில்தாங்கியதும்★ - யானொருவன்
இன்றாவறிகின்றேனல்லேன்★ இருநிலத்தைச்
சென்றாங்கடிப்படுத்தசேய். 70

1. மாயவனை என்பது சிலர் பாடம்.
2. நிறைப்பொருளாய் என்ற பாடம் செய்யுளோசைக்குச்சேரும்.

சேயனணியன் சிறியன்மிகப்பெரியன்★
ஆயன் துவரைக்கோனாய்நின்ற - மாயன்★ அன்று
ஓதிய வாக்கதனைக்கல்லார்★ உலகத்தில்
ஏதிலராய் மெய்ஞ்ஞானமில். 71

[1]இல்லறமல்லேல் துறவறமில்லென்னும்★
சொல், அறமல்லனவும்சொல்லல்ல★ - நல்லற
மாவனவும் நால்வேதமாத்தவமும்★ நாரணனே
யாவது, ஈதன்றென்பாரார்? 72

ஆரேயறிவார்? அனைத்துலகுமுண்டுமிழ்ந்த★
பேராழியான்தன்பெருமையை★ - கார்செறிந்த
கண்டத்தான் எண்கண்ணான்காணான்★ அவன்வைத்த
பண்டைத்தானத்தின்பதி. 73

பதிப்பகைஞர்க்காற்றாது பாய்திரைநீர்ப்பாழி★
மதித்தடைந்த வாளரவந்தன்னை★ - மதித்தவன்தன்
வல்லாகத்தேற்றிய மாமேனி மாயவனை★
அல்லாது ஒன்றேத்தாதென்நா. 74

நாக்கொண்டு மானிடம்பாடேன்★ நலமாகத்
தீக்கொண்ட செஞ்சடையான்சென்று★ என்றும் - பூக்கொண்டு
வல்லவாறு ஏத்தமகிழாத★ வைகுந்தச்
செல்வனார்சேவடிமேற்பாட்டு. 75

பாட்டும்முறையும் படுகதையும்பல்பொருளும்★
ஈட்டியதீயும் இருவிசும்பும்★ - கேட்ட
மனுவும் சுருதிமறைநான்கும்★ மாயன்
தனமாயையில்பட்டதற்பு. 76

தற்பென்னைத் தானறியானேலும்★ தடங்கடலைக்
கற்கொண்டு தூர்த்தகடல்வண்ணன்★ - எற்கொண்ட
வெவ்வினையும்நீங்க விலங்காமனம்வைத்தான்★
எவ்வினையும்மாயுமால்கண்டு. 77

கண்டுவணங்கினார்க்கு என்னாங்கொல்?★ காமனுடல்
கொண்டதவத்தாற்கு உமையுணர்த்த★ - வண்டலம்பும்
தாரலங்கல்நீள்முடியான்தன் பெயரேகேட்டிருந்து★ அங்
காரலங்கலானமையாலாய்ந்து. 78

---

1. இல்லறமில்லேல் என்றும் பாடம்.

ஆய்ந்துகொண்டு ஆதிப்பெருமானை★ அன்பினால்
வாய்ந்தமனத்து இருந்தவல்லார்கள்★ - ஏய்ந்ததம்
மெய், குந்தமாக விரும்புவரே★ தாமும்தம்
வைகுந்தம்காண்பார்விரைந்து. 79

விரைந்தடைமின்மேலொருநாள் வெள்ளம்பரக்க★
கரந்துலகம் காத்தளித்தகண்ணன்★ - பரந்துலகம்
பாடின, ஆடினகேட்டு★ படுநரகம்
வீடினவாசற்கதவு. 80

கதவுமனமென்றும் காணலாமென்றும்★
குதையும்வினையாவிதீர்ந்தேன்★ - விதையாக
நல்தமிழைவித்தி என்னுள்ளத்தைநீவிளைத்தாய்★
கற்றமொழியாகிக்கலந்து. 81

கலந்தானென்னுள்ளத்துக் காமவேள்தாதை★
நலந்தானுமீதொப்பதுண்டே?★ - அலர்ந்தலர்கள்
இட்டேத்தும் ஈசனும் நான்முகனும்★ என்றிவர்கள்
விட்டேத்தமாட்டாதவேந்து. 82

வேந்தராய்விண்ணவராய் விண்ணாகித்தண்ணளியாய்★
மாந்தராய்மாதாய் மற்றெல்லாமாய்★ - சார்ந்தவர்க்குத்
தன்னாற்றான் நேமியான் மால்வண்ணன்தான்கொடுக்கும்★
பின்னால்தான் செய்யும்பிதிர். 83

பிதிருமனமிலேன் பிஞ்ஞகன்தன்னோடு
எதிர்வன்★ அவனெனக்குநேரான்★ - அதிரும்
கழற்காலமன்னனையே கண்ணனையே★ நாளும்
தொழக்காதல்பூண்டேன்தொழில். 84

தொழிலெனெக்குத் தொல்லைமால்தன்னாமமேத்த★
பொழுதெனக்கு மற்றதுவேபோதும்★ - கழிசினத்த
வல்லாளன் [1]வானரக்கோன்வாலிமதனழித்த★
வில்லாளன் நெஞ்சத்துளன். 85

உளன்கண்டாய்நன்னெஞ்சே! உத்தமனென்றும்
உளன்கண்டாய்★ உள்ளுவாருள்ளத்து - உளன்கண்டாய்★
தன்னொப்பான்தானாய் உளன்காண்தமியேற்கும்★
என்னெப்பார்க்கீசனிமை. 86

1. வானரர்கோன் என்பதும் பாடம்.

இமயப்பெருமலைபோல் இந்திரனார்க்கிட்ட★
சமயவிருந்துண்டு ஆர்காப்பார்?★ - சமயங்கள்
கண்டானவைகாப்பான் கார்க்கண்டன்நான்முகனோடு★
உண்டானுலகோடுயிர். 87

உயிர்கொண்டுடலொழிய ஓடும்போதோடி★
அயர்வென்றதீர்ப்பான் பேர்பாடி★ - செயல்தீரச்
சிந்தித்து வாழ்வாரேவாழ்வார்★ சிறுசமயப்
பந்தனையார்வாழ்வேல்பழுது. 88

பழுதாகாதொன்றறிந்தேன் பாற்கடலான்பாதம்★
வழுவாவகைநினைந்து வைகல் - தொழுவாரை★
கண்டிறைஞ்சிவாழ்வார் கலந்தவினைகெடுத்து★
விண்திறந்துவீற்றிருப்பார்மிக்கு. 89

வீற்றிருந்து விண்ணாளவேண்டுவார்★ வேங்கடத்தான்
பால்திருந்தவைத்தாரே பல்மலர்கள்★ - மேல்திருந்தி
வாழ்வார் வருமதிபார்த்துஅன்பினராய்★ மற்றவர்க்கே
தாழ்வாயிருப்பார்தமர். 90

தமராவார்யாவர்க்கும் தாமரைமேலாற்கும்★
அமரர்க்கும் [1]ஆடரவார்த்தாற்கும்★ - அமரர்கள்
தாள்தாமரை மலர்களிட்டிறைஞ்சி★ மால்வண்ணன்
தாள்தாமரையடைவோமென்று. 91

என்றும்மறந்தறியேன் என்னெஞ்சத்தேவைத்து★
நின்றுமிருந்தும் நெடுமாலை★ - என்றும்
திருவிருந்தமார்பன் சிரீதரனுக்காளாய்★
கருவிருந்தநாள்முதலாக்காப்பு. 92

காப்புமறந்தறியேன் கண்ணனேயென்றிருப்பன்★
ஆப்புஅங்கொழியவும் பல்லுயிர்க்கும்★ - ஆக்கை
கொடுத்தளித்த கோனே! குணப்பரனே!★ உன்னை
விடத்துணியார் மெய்தெளிந்தார்தாம். 93

மெய்தெளிந்தார்என்செய்யார்? வேறானார்நீறாக★
கைதெளிந்துகாட்டிக் களப்படுத்து★ - பைதெளிந்த
பாம்பினணையாய்! அருளாய்அடியேற்கு★
வேம்பும்கறியாகுமேன்று. 94

---

1. ஆடரவத்தாற்கும் என்று சிலர் பாடமோதுவர்.

††ஏன்றேனடிமை இழிந்தேன்பிறப்பிடும்பை★
ஆன்றேனமரர்க்கமராமை★ - ஆன்றேன்
கடன்நாடும்மண்ணாடும் கைவிட்டு★ மேலை
இடநாடுகாணவினி. 95

††இனியறிந்தேன் ஈசற்கும்நான்முகற்கும்தெய்வம்★
இனியறிந்தேன்எம்பெருமான்! உன்னை★ - இனியறிந்தேன்
காரணன்நீகற்றவைநீ கற்பவைநீ★ நற்கிரிசை
நாரணன்நீ நன்கறிந்தேன்நான். 96

தசக அடிவரவு:- நான்முகன் வாழ்த்துக இவை மேல் காணல் எனக்கு மனக்கேதம் சேயன் கதவு தமராவார் பொய்நின்ற.

நான்முகன் திருவந்தாதி முற்றும்

திருமழிசைப்பிரான் திருவடிகளே சரணம்

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

ருக்வேதஸாரமான

திருவிருத்தம்

தனியன்

[1](கிடாம்பியாச்சான் அருளிச்செய்தது)

கட்டளைக்கலித்துறை

கருவிருத்தக்குழிநீத்தபின் காமக்கடுங்குழிவீழ்ந்து★
ஒருவிருத்தம்புக்குழலுறுவீர்! உயிரின்[2]பொருள்கட்கு★
ஒருவிருத்தம்புகுதாமல் குருகையர்கோனுரைத்த★
திருவிருத்தத்தோரடிகற்று இரீர் திருநாட்டகத்தே.

தாமான தன்மையில் அருளிச்செய்தது

††பொய்ந்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக் குடம்பும்★
இந்நின்றநீர்மைஇனியாமுறாமை★ உயிரளிப்பான்
எந்நின்றயோனியுமாய்ப்பிறந்தாய்! இமையோர்தலைவா!
மெய்ந்நின்றுகேட்டருளாய்★ அடியேன்செய்யும் விண்ணப்பமே. 1

தலைவியின் வேறுபாடுகண்ட தோழி வியந்துரைத்தல்

செழுநீர்த்தடத்துக் கயல்மிளிர்ந்தாலொப்ப★ சேயரிக்கண்
அழுநீர்துளும்ப அலமருகின்றன★ வாழியரோ
முழுநீர்முகில்வண்ணன்கண்ணன் விண்ணாட்டவர்மூதுவராம்
தொழுநீரிணையடிக்கே★ அன்புசூட்டியசூழ்குழற்கே. 2

பிரிவாற்றாத தலைவி நெஞ்சழிந்து உரைத்தல்

குழற்கோவலர் மடப்பாவையும் மண்மகளும்★ திருவும்
நிழற்போல்வனர்கண்டு நிற்குங்கொல்? மீளுங்கொல்?★ தண்ணந்துழாய்
அழற்போலடுஞ்சக்கரத்தண்ணல் விண்ணோர்தொழக் கடவும்
தழற்போற்சினத்த★ அப்புள்ளின்பின்போனதனி நெஞ்சமே. 3

---

1. சீராமப்பிள்ளை எனவும், ஆளவந்தார் எனவும் கூறுவாருமுளர்.
2. பொருளுக்கு என்பதும் பாடம்.

தலைவனைப்பிரிந்த தலைவி வாடைக்கு ஆற்றாது வருந்திக் கூறுதல்

தனிநெஞ்சம் முன்னவர்புள்ளேகவர்ந்தது ★ தண்ணந் துழாய்க்கு
இனிநெஞ்சம் இங்குக்கவர்வது யாமிலம் ★ நீநடுவே
[1]முனிவஞ்சப்பேய்ச்சி முலைசுவைத்தான்முடிசூடுதுழாய்ப்
பனிநஞ்சமாருதமே! ★ எம்மதாவிபனிப்பியல்வே? 4

வாடைக்கு நலிந்த தலைவியின் மாமைகண்டு தோழி இரங்கல்

பனிப்பியல்வாக உடையதண்வாடை ★ இக்காலமிவ்வூர்ப்
பனிப்பியல்வெல்லாம் தவிர்ந்தெரிவீசும் ★ அந்தண்ணந் துழாய்ப்
பனிப்புயல்சோருந்தடங்கண்ணிமாமைத் திறத்துக்கொலாம்?
பனிப்புயல்வண்ணன் ★ செங்கோலொரு நான்று தடாவியதே. 5

தலைவியினெழில்கண்டு வியந்த தலைவன்வார்த்தை

தடாவியவம்பும் முரிந்தசிலைகளும்போகவிட்டு ★
கடாயினகொண்டொல்கும் வல்லியீதேனும் ★ அசுரர் மங்கக்
கடாவியவேகப்பறவையின்பாகன்மதனசெங்கோல்
நடாவியகூற்றங்கண்டீர் ★ உயிர்காமின்கள் ஞாலத்துள்ளே. 6

காலமயக்கு

ஞாலம்பனிப்பச்செறித்து ★ நன்னீரிட்டுக்கால்சிதைந்து
நீலவல்லேறுபொராநின்றவானமிது ★ திருமால்
கோலஞ்சுமந்துபிரிந்தார்கொடுமைகுழறுதண்பூங்
காலங்கொலோ? அறியேன் ★ வினையாட்டியேன் காண்கின்றவே. 7

தலைவன் பொருள்வயிற்பிரிதலைக் குறிப்பாலறிந்த தலைவி தோழிக்கு உரைத்தல்

காண்கின்றனகளும் கேட்கின்றனகளும்காணில் ★ இந்நாள்
பாண்குன்றநாடர்பயில்கின்றன ★ இதெல்லாமறிந்தோம்
மாண்குன்றமேந்தித்தண்மாமலைவேங்கடத்தும்பர்நம்பும்
சேண்குன்றஞ்சென்று ★ பொருள்படைப்பான்கற்ற திண்ணனவே. 8

1. முனிநஞ்சப்பேய்ச்சி என்பதும் பாடம்.

தலைவன் தலைவியின் நீங்கலருமை கூறல்

திண்பூஞ்சுடர்நுதி நேமியஞ்செல்வர்★ விண்ணாடனைய
வண்பூமணிவல்லி யாரேபிரிபவர்தாம்?★ இவையோ
கண்பூங்கமலங்கருஞ்சுடராடிவெண்முத்தரும்பி
வண்பூங்குவளை★ மடமான்விழிக்கின்றமாயிதழே. 9

மதியுடம்படுக்கலுற்ற தலைவன் குறையுறவுரைத்தல்

மாயோன் வடதிருவேங்கடநாட★ வல்லிக்கொடிகாள்!
நோயோவுரைக்கிலும் கேட்கின்றிலீர்உரையீர்★ நுமது
வாயோ? அதுவன்றிவல்வினையேனும்கிளியுமெள்கும்
ஆயோ? அடும்தொண்டையோ?★ அறையோ! இதறிவரிதே. 10

பிரிவாற்றாத தலைவியின் வேறுபாடு கண்டு தலைவன் உரைத்தல்

அரியனயாமின்றுகாண்கின்றன★ கண்ணன் விண்ணனையாய்!
பெரியனகாதம் பொருட்கோ? பிரிவென★ ஞாலமெய்தற்
குரியனவொண்முத்தும்பைம்பொன்னுமேந்திஓரோ குடங்கைப்
பெரியனகெண்டைக்குலம்★ இவையோவந்து போர்கின்றவே. 11

தலைவி நெஞ்சொடு கலாய்த்துத் தன் ஆற்றாமை கூறல்

பேர்கின்றது மணிமாமை★ பிறங்கியள்ளற்பயலை
ஊர்கின்றது கங்குலூழிகளே★ இதெல்லாமினவே
ஈர்கின்றசக்கரத்தெம்பெருமான் கண்ணன்தண்ணந்துழாய்
சார்கின்றநன்னெஞ்சினார்★ தந்துபோனதனிவளமே. 12

பிரிவாற்றாத தலைவி இருளுக்கும் வாடைக்கும் இரங்குதல்

தனிவளர்செங்கோல்நடாவு★ தழல்வாயரசவியப்
பனிவளர்செங்கோலிருள்வீற்றிருந்தது★ பார்முழுதும்
து னிவளர்காதல்துழாயைத்துழாவுதண்வாடைதடிந்து
இனிவளைகாப்பவரார்?★ எனையூழிகளீர்வனவே. 13

நலம்பாராட்டு

ஈர்வனவேலுமஞ்சேலும்★ உயிர்மேல்மிளிர்ந்திவையோ
பேர்வனவோவல்ல தெய்வநல்வேள்கணை★ பேரொளியே
சோர்வனநீலச்சுடர்விடுமேனியம்மான் விசும்பூர்
தேர்வன★ தெய்வமன்னீரகண்ணோ? இச்செழுங்கயலே. 14

தோழி தலைவனது கருத்தறிந்து உரைத்தல்

கயலோ? நுமகண்கள்என்று களிறுவினவிநிற்றீர்
அயலோரறியிலும் ஈதென்னவார்த்தை? கடல்கவர்ந்த
புயலோடுலாங்கொண்டல்வண்ணன்புனவேங்கடத் தெம்மொடும்
பயலோவிலீர் கொல்லைகாக்கின்றநாளும்பலபலவே. 15

தலைவனைப்பிரிந்த தலைவி பாங்கியைநோக்கி இருள்வியந்துரைத்தல்

பலபலவூழிகளாயிடும் அன்றியோர்நாழிகையைப்
பலபலகூறிட்டகூறாயிடும் கண்ணன்விண்ணனையாய்!
பலபலநாளன்பர்கூடிலும்நீங்கிலும்யாம்மெலிதும்
பலபலசூழலுடைத்து அம்ம! வாழிஇப்பாயிருளே. 16

தலைவி கடலைநோக்கித் தேர்வழி தூர லென்றல்

இருள்விரிந்தாலன்ன மாநீர்த்திரைகொண்டுவாழியரோ
இருள்பிரிந்தாரன்பர் தேர்வழிதூரல் அரவணைமேல்
இருள்விரிநீலக்கருநாயிறுசுடர்கால்வதுபோல்
இருள்விரிசோதி பெருமானுறையுமெறிகடலே! 17

கார்கண்டு நலிந்த தலைவியின் ஆற்றாமை கண்டு பாங்கி இரங்குதல்

கடல்கொண்டெழுந்ததுவானம் அவ்வானத்தையன்றிச் சென்று
கடல்கொண்டொழிந்தவதனாலிது கண்ணன்மண்ணும் விண்ணும்
கடல்கொண்டெழுந்தவக்காலங்கொலோ? புயற்காலங்கொலோ?
கடல்கொண்டகண்ணீர் அருவிசெய்யாநிற்கும் [1]காரிகையே. 18

செவிலி பழிக்கு இரங்குதல், பாங்கி இரங்குதலுமாம்

காரிகையார் நிறைகாப்பவர்யாரென்று கார்கொண்டின்னே
மாரிகையேறி அறையிடுங்காலத்தும் வாழியரோ
சாரிகைப்புள்ளர் அந்தண்ணந்துழாயிறைகூயருளார்
சேரிகையேறும் பழியாய்விளைந்தது என்சின்மொழிக்கே. 19

வெறிவிலக்கு

சின்மொழிநோயோ கழிபெருந்தெய்வம் இந்நோயினதென்று
இன்மொழிகேட்கும் இளந்தெய்வமன்றிது வேல! நில்நீ
என்மொழிகேண்மின்என்னம்மனைமீர்! உலகேழுமுண்டான்
சொல்மொழி மாலையந்தண்ணந்துழாய் கொண்டு சூட்டுமினே. 20

1. காரிகைக்கே என்பதும் பாடம்.

ஏறுகோள்கூறி வரைவுகடாதல்

[1]சூட்டுநன்மாலைகள் தூயனவேந்தி★ விண்ணோர்கள்நன்னீர்
ஆட்டி அந்தூபந்தராநிற்கவேயங்கு★ ஓர்மாயையினால்
ஈட்டியவெண்ணெய்தொடுவுண்ணப் போந்திமிலேற்று வன்கூன்
கோட்டிடையாடினைகூத்து★ அடலாயர்தங்கொம்பினுக்கே. 21

தோழி தலைவனை நகையாடுதல்

கொம்பார்தழைகை சிறுநாணெறிவிலம்★ வேட்டை கொண்டாட்டு
அம்பார்களிறு வினவுவதுஐயர்★ புள்ளூருங்கள்வர்
தம்பாரகத்தென்றுமாடாதன தம்மிற்கூடாதன
வம்பார்வினாச்சொல்லவோ★ எம்மைவைத்தது இவ்வான்புனத்தே. 22

தலைவன் குறையுறவுரைத்தல்

புனமோ? புனத்தயலே வழிபோகுமருவினையேன்★
மனமோ? மகளிர்! நுங்காவல்சொல்லீர்★ புண்டரீகத்தங்கேழ்
வனமோரனையகண்ணான் கண்ணன்வானாடமரும் தெய்வத்
தினமோரனையீர்களாய்★ இவையோநும்மியல்வுகளே? 23

பிரிவாற்றாத தலைவியின் ஈடுபாடு கண்ட செவிலி இரங்குதல்

இயல்வாயின வஞ்சநோய்கொண்டுலாவும்★ ஓரோ குடங்கைக்
கயல்பாய்வன பெருநீர்க்கண்கள்தம்மொடும்★ குன்றமொன்றால்
புயல்வாயின நிரைகாத்தபுள்ளூர்திகள்ளூருந்துழாய்க்
கொயல்வாய்மலர்மேல்★ மனத்தொடுஎன்னாங்கொல் எங்கோல்வளைக்கே? 24

தலைமகனது தாரில் ஈடுபட்ட தலைவி அற்றது கூறுதல்

எங்கோல்வளைமுதலா கண்ணன்மண்ணும்விண்ணுமளிக்கும்
செங்கோல்வளைவுவிளைவிக்குமால்★ திறல்சேரமரர்
தங்கோனுடையதங்கோனும்பரெல்லாயவர்க்குந்தங்கோன்
நங்கோனுகக்குந்துழாய்★ என்செய்யாது இனி நானிலத்தே? 25

நகர்காட்டுதல்

நானிலம்வாய்க்கொண்டு நன்னீரறமென்றுகோது கொண்ட★
வேனிலஞ்செல்வன்சுவைத்துமிழ்பாலை★ கடந்தபொன்னே!
கால்நிலந்தோய்ந்துவிண்ணோர்தொழும்கண்ணன் வெஃகாவுது அம்பூந்
தேனிளஞ்சோலையப்பாலது★ எப்பாலைக்குஞ்சேமத்ததே. 26

1. இது திருமஞ்சனகாலத்தில் சேவிக்கப்படுவது.

தலைவி தார்பெற்று மகிழ்தல்

சேமம்செங்கோனருளே★ செறுவாரும்நட்பாகுவரென்று
ஏமம்பெறவையஞ்சொல்லும்மெய்யே★ பண்டெல்லாம் அறைகூய்
யாமங்கள்தோறெரிவீசும்நங்கண்ணனந்தண்ணந் துழாய்த்
தாமம்புனைய★ அவ்வாடைஈதோவந்துதண்ணென்றதே. 27

தலைவனைப்பிரிந்த தலைவி வாடைக்கு வருந்தியிரங்குதல்

தண்ணந்துழாய் வளைகொள்வதுயாமிழப்போம்★ நடுவே
வண்ணந்துழாவி ஓர்வாடையுலாவும்★ வள்வாயலகால்
புள்நந்துழாமேபொருநீர்த்திருவரங்கா! அருளாய்
எண்ணந்துழாவுமிடத்து★ உளவோபண்டு மின்னன்னவே? 28

தலைவி அன்னத்தை வெறுத்துரைத்தல்

இன்னன்னதூதெம்மை ஆளற்றப்பட்டிரந்தாளிவளென்று★
அன்னன்னசொல்லாப்பெடையொடும் போய்வரும்★ நீலமுண்ட
மின்னன்னமேனிப்பெருமானுலகில் பெண்தூதுசெல்லா
அன்னன்ன நீர்மைகொலோ?★ குடிச்சீர்மையி லன்னங்களே! 29

தலைவி அன்னங்களையும் வண்டானங்களையும் தூதுவேண்டுதல்

அன்னஞ்செல்வீரும் வண்டானஞ்செல்வீரும் தொழுதிரந்தேன்★
முன்னஞ்செல்வீர்கள் மறவேன்மினோ★ கண்ணன் வைகுந்தனோடு
என்னெஞ்சினாரைக்கண்டால்என்னைச்சொல்லி அவரிடைநீர்
இன்னஞ்செல்லீரோ?★ இதுவோதகவென்றிசை மின்களே! 30

தூதுசெல்லாத மேகங்களைக்குறித்துத் தலைவி இரங்குதல்

இசைமின்கள் தூதென்று இசைத்தாலிசையிலம்★ என் தலைமேல்
அசைமின்களென்றால் அசையுங்கொலாம்?★ அம் பொன்மாமணிகள்
திசைமின்மிளிரும்திருவேங்கடத்துவன்தாள் சிமய
மிசை★ மின்மிளிரியபோவான்வாழிக்கொண்ட மேகங்களே. 31

தலைவி போலிகண்டு உரைத்தல்

மேகங்களோ! உரையீர்★ திருமால்திருமேனியொக்கும்
யோகங்கள் உங்களுக்கெவ்வாறுபெற்றீர்?★ உயிரளிப்பான்
மாகங்களெல்லாந்திரிந்துநன்னீர்கள்சுமந்து நுந்தம்
ஆகங்கள்நோவ★ வருத்துந்தவமாமருள்பெற்றதே. 32

தலைவியினாற்றாமைகண்ட தோழி தலைவனை வெறுத்துரைத்தல்

அருளார்திருச்சக்கரத்தால் அகல்விசும்புந்நிலனும்
இருளார்வினைகெடச் செங்கோல்நடாவுதிர் ஈங்கோர் பெண்பால்
பொருளோவெனுமிகழ்வோ? இவற்றின் புறத்தாளென்றெண்ணோ
தெருளோம்அரவணையீர்! இவள்மாமைசிதைக்கின்றதே. 33

கூடலிழைத்துவருந்தும் தலைவி நிலையைப் பாங்கி தலைவற்கு உணர்த்துதல்

சிதைக்கின்றதாழி என்று ஆழியைச்சீறி தன் [1]சீறடியால்
உதைக்கின்றநாயகந்தன்னொடுமாலே! உனதுதண்தார்
ததைக்கின்றதண்ணந்துழாயணிவானதுவேமனமாய்ப்
பதைக்கின்றமாதின்திறத்து அறியேன்செயற் பாலதுவே 34

தலைவி மாலைக்கு ஆற்றாமையின்மேல் வாடைக்கு இரங்குதல்

பால்வாய்ப்பிறைப்பிள்ளை ஒக்கலைக்கொண்டு பகலிழந்த
மேல்பால்திசைப்பெண் புலம்புறுமாலை உலகளந்த
மால்பால்துழாய்க்குமனமுடையார்க்குநல்கிற்றை யெல்லாம்
சோல்வான்புகுந்து இதுவோர்பனிவாடை துழாகின்றதே 35

தோழி தலைவன் கொடுமை கூறல்

துழாநெடுஞ்சூழிருளென்று தந்தண்தாரது பெயரா
எழாநெடுவூழியெழுந்தவிக்காலத்தும் ஈங்கிவளோ!
வழாநெடுந்துன்பத்தளென்றிரங்காரம்மனோ! இலங்கைக்
குழாநெடுமாடம் இடித்தபிரானார்கொடுமைகளே! 36

நற்றாய் தன்மகள் சென்ற சுரத்தருமை கூறி இரங்கல்

கொடுங்காற்சிலையர் நிரைகோளுழவர் கொலையில் வெய்ய
கடுங்காலிளைஞர் துடிபடுங்கவ்வைத்து அருவினையேன்
நெடுங்காலமும்கண்ணன்நீள்மலர்ப்பாதம்பரவிப்பெற்ற
தொடுங்காலொசியுமிடை இளமான்சென்றசூழ் கடமே. 37

தலைவனைப்பிரிந்த தலைவி போலிகண்டு மயங்குதல்

கடமாயினகள்கழித்து [2]தன்கால்வன்மையால் பலநாள்
தடமாயினபுக்கு நீர்நிலைநின்றதவமிதுகொல்?
குடமாடியிம்மண்ணும்விண்ணுங்குலுங்கவுலகளந்து
நடமாடியபெருமான் உருவொத்தனநீலங்களே. 38

1. சீரடி என்பதும் பாடம். 2. தம் என்பதும் பாடம்.

தலைவனது உருவெளிப்பாடு கண்ட தலைவி தோழிக்குக் கூறுதல்

நீலத்தடவரைமேல் புண்டரீகநெடுந்தடங்கள்
போல பொலிந்தெமக்கெல்லாவிடத்தவும் பொங்கு முந்நீர்
ஞாலப்பிரான்விசும்புக்கும்பிரான்மற்றும்நல்லோர்பிரான்
கோலங்கரியபிரான் எம்பிரான் கண்ணின் கோலங்களே 39

இருள்கண்டிரங்கிய தலைவி தோழிக்கு வரைவு விருப்புரைத்தல்

கோலப்பகல்களிறொன்றுகற்புய்ய குழாம்விரிந்த
நீலக்கங்குல்களிறெல்லாம் [1]நிரைந்தன நேரிழையீர்!
ஞாலப்பொன்மாதின்மணாளன்துழாய்நங்கள்சூழ்குழற்கே
ஏலப்புனைந்துஎன்னைமார் எம்மைநோக்குவதென்று கொலோ? 40

வாடைக்குவருந்திய தலைமகள்வார்த்தை

என்றும்புன்வாடையிதுகண்டறிதும் இவ்வாறுவெம்மை
ஒன்றுமுருவும்சுவடும்தெரியிலம் ஓங்கசுரர்
பொன்றும்வகைபுள்ளையூர்வானருளருளாதவிந்நாள்
மன்றில்நிறைபழிதூற்றி நின்றென்னைவன்காற்றடுமே 41

தலைவி தலைவனது கண்ணழகி லீடுபட்டு வியந்துரைத்தல்

வன்காற்றறைய ஒருங்கேமறிந்துகிடந்தலர்ந்த
மென்காற்கமலத்தடம்போல்பொலிந்தன மண்ணும் விண்ணும்
என்காற்களவின்மைகாண்மினென்பானொத்துவான் நிமிர்ந்த
[2]தன்காற்பணிந்தவென்பால் எம்பிரானதடங்கண்களே 42

தலைவனது உருவெழிலுரைத்த தலைமகள்வார்த்தை

கண்ணும்செந்தாமரை கையும்அவைஅடியோஅவையே
வண்ணங்கரியதோர்மால்வரைபோன்று மதிவிகற்பால்
விண்ணுங்கடந்து உம்பரப்பால்மிக்குமற்றெப்பால் யவர்க்கும்
எண்ணுமிடத்ததுவோ? எம்பிரானதெழில்நிறமே 43

---

1. நிரந்தன என்பதும் பாடம்.
2. தன்பால் என்பதும் பாடம்.

தலைவி தலைவனது பெருமையுரைத்தல்

நிறமுயர்கோலமும் பேருமுருவுமிவையிவையென்று★
அறமுயல்ஞானச்சமயிகள்பேசிலும்★ அங்கங்கெல்லாம்
உறவுயர்ஞானச்சுடர்விளக்காய்நின்றதன்றி ஒன்றும்
பெறமுயன்றாரில்லைபால்★ எம்பிரானபெருமையையே. 44

தலைவி தலைவனது நீரிடையுதவியை நினைந்துரைத்தல்

பெருங்கேழலார் தம்பெருங்கண்மலர்ப்புண்டரீகம்★ நம்மேல்
ஒருங்கேபிறழவைத்தார் இவ்வகாலம்★ ஒருவர்நம்போல்
வருங்கேழ்பவருளரே? தொல்லைவாழியம்சூழ்பிறப்பு
மருங்கேவரப்பெறுமே?★ சொல்லுவாழிமடநெஞ்சமே! 45

நெஞ்சைத் தூதுவிட்ட தலைவி இரங்குதல்

மடநெஞ்சமென்றும் தமதென்றும்★ ஓர்கருமங்கருதி
விடநெஞ்சையுற்றார் விடவோஅமையும்★ அப்பொன்பெயரோன்
தடநெஞ்சங்கீண்டபிரானார்தமதடிக்கீழ்விடப்போய்த்
திடநெஞ்சமாய்★ எம்மைநீத்தின்றுதாறும்திரிகின்றதே. 46

பிரிவாற்றாது வருந்தும் தலைவிநிலைகண்டு செவிலி இரங்கல்

திரிகின்றதுவடமாருதம்★ திங்கள்வெந்தீமுகந்து
சொரிகின்றது அதுவும்அது★ கண்ணன்விண்ணூர் தொழவே
சரிகின்றதுசங்கம்தண்ணந்துழாய்க்குவண்ணம்பயலை
விரிகின்றது முழுமெய்யும்★ என்னாம்கொல்என் மெல்லியற்கே. 47

நன்னிமித்தங் கண்டு தான் ஆறியிருத்தலைத் தலைவி தோழிக்குக் கூறுதல்

மெல்லியலாக்கைக்கிருமி★ குருவில்மிளிர்தந்தாங்கே
செல்லியசெல்கைத்து உலகையென்காணும்?★ என்னாலும் தன்னைச்
சொல்லியசூழல்திருமாலவன்கவியாதுகற்றேன்?
பல்லியின்சொல்லும்★ சொல்லாக்கொள்வதோவுண்டு பண்டுபண்டே. 48

இருளுக்கு ஆற்றாத தலைவி தோழிக்குக் கூறல்

பண்டும்பலபல வீங்கிருள்காண்டும்★ இப்பாயிருள்போல்
கண்டுமறிவதும் கேட்பதும்யாமிலம்★ காளவண்ண
வண்டுண்துழாய்ப்பெருமான்மதுசூதனன்தாமோதரன்
உண்டுமுமிழ்ந்துங்கடாய★ மண்ணேரன்ன வொண்ணுதலே. 49

தலைவன் மீண்டுவருகையில் பாகனொடு கூறல்

ஒண்ணுதல் மாமையொளிபயவாமை விரைந்துநந்தேர்
நண்ணுதல்வேண்டும் வலவ! கடாகின்று தேன்நவின்ற
விண்முதல்நாயகன்நீள்முடிவெண்முத்தவாசிகைத்தாய்
மண்முதல்சேர்வுற்று அருவிசெய்யாநிற்கும்மாமலைக்கே. 50

கடலோசைக்கு ஆற்றாத தலைவி இரங்கல்

மலைகொண்டுமத்தாவரவால்சுழற்றிய மாயப்பிரான்
அலைகண்டுகொண்டவமுதங்கொள்ளாதுகடல் பரதர்
விலைகொண்டுதந்தசங்கம்இவைவேரித்துழாய்துணையாத்
துலைகொண்டுதாயம்கிளர்ந்து கொள்வானொத்தழைக்கின்றதே. 51

காலமயக்கு

அழைக்குங்கருங்கடல் வெண்திரைக்கைக்கொண்டுபோய் அலர்வாய்
மழைக்கண்மடந்தை அரவணையேற மண்மாதர் விண்வாய்
அழைத்துப்புலம்பிமுலைமலைமேல்நின்றும்ஆறுகளாய்
மழைக்கண்ணநீர் திருமால்கொடியானென்று வார்கின்றதே. 52

கட்டுவிச்சி கூறல்

வாராயினமுலையாளிவள் வானோர்தலைமகனாம்
சீராயினதெய்வநன்னோயிது தெய்வத்தண்ணந்துழாய்த்
தாராயினும்தழையாயினும்தண்கொம்பதாயினும் கீழ்
வேராயினும் நின்றமண்ணாயினும்கொண்டுவீசுமினே. 53

வண்டுவிடுதூது

வீசும்சிறகால்பறத்திர் விண்ணாடுநுங்கட்கெளிது
பேசும்படியன்னபேசியும்போவது நெய்தொடுவுண்டு
ஏசும்படியன்னசெய்யும்எம்மீசர்விண்ணோர்பிரானார்
மாசில்மலரடிக்கீழ் எம்மைச்சேர்விக்கும்வண்டுகளே! 54

நலம்பாராட்டு

வண்டுகளோ! வம்மின் நீர்ப்பூநிலப்பூமரத்திலொண்பூ
உண்டுகளித்துழல்வீர்க்கு ஒன்றுரைக்கியம் ஏனமொன்றாய்
மண்துகளாடிவைகுந்தமன்னாள்குழல்வாய்விரைபோல்
விண்டுகள்வாரும் மலருளவோநும்வியலிடத்தே? 55

1. வெண்டிரைக்கே என்று ஓதுவர்.

தலைவன் இரவிடைக்கலந்தமையைத் தலைவி தோழிக்கு உரைத்தல்

வியலிடமுண்டபிரானார் விடுத்ததிருவருளால் ★
உயலிடம்பெற்றுய்ந்தம் அஞ்சலம்தோழி! ★ ஓர்தண் தென்றல்வந்து
அயலிடையாருமறிந்திலர் அம்பூந்துழாயினின்தேன்
புயலுடைநீர்மையினால் ★ தடவிற்றுஎன் [1]புலன்கலனே. 56

தலைவன் பாங்கனுக்குக் கழற்றெதிர்மறுத்தல்

[2]புலக்குண்டலப் புண்டரீகத்தபோர்க்கெண்டை ★ வல்லியொன்றால்
விலக்குண்டுலாகின்று வேல்விழிக்கின்றன ★ கண்ணன் கையால்
மலக்குண்டமுதஞ்சுரந்தமறிகடல்போன்றவற்றால்
கலக்குண்டநான்றுகண்டார் ★ எம்மையாரும்கழறலரே. 57

தோழி தலைவன்பெருமையையுரைத்துத் தலைவியை ஆற்றுதல்

கழல்தலமொன்றே நிலமுழுதாயிற்று ★ ஒருகழல்போய்
நிழல்தர எல்லாவிசும்பும்நிறைந்தது ★ நீண்டவண்டத்து
உழறலர்ஞானச்சுடர் விளக்காய்உயர்ந்தோரையில்லா
அழறலர்தாமரைக்கண்ணன் ★ என்னோவிங்களக்கின்றதே? 58

இரவு நீடுதற்கு ஆறாத தலைவியைப்பற்றிச் செவிலி இரங்குதல்

அளப்பருந்தன்மைய ஊழியங்கங்குல் ★ அந்தண்ணந் துழாய்க்கு
உளப்பெருங்காதலின் நீளியவாயுள ★ ஓங்குமுந்நீர்
வளப்பெருநாடன் மதுசூதனனென்னும்வல்வினையேன்
தளப்பெருநீள்முறுவல் ★ செய்யவாயதடமுலையே. 59

தலைமகளிளமைக்குச் செவிலி இரங்கல்

†† முலையோமுழுமுற்றும்போந்தில ★ மொய்பூங்குழல்குறிய
கலையோவரையில்லை நாவோகுழறும் ★ கடல்மண்ணெல்லாம்
விலையோவெனமிளிருங்கண் இவள்பரமே? பெருமான்
மலையோ ★ திருவேங்கடமென்று கற்கின்ற வாசகமே. 60

---

1. பொலன்கலனே என்பதும் பாடம்.
2. பொலக்குண்டலம் என்பதும் பாடம்.

தோழி தலைவனது நீர்மையைத் தலைவிக்குக் கூறல்

வாசகஞ்செய்வதுநம்பரமே? தொல்லைவானவர்தம்
நாயகன் நாயகரெல்லாந்தொழுமவன் ஞாலமுற்றும்
வேயகமாயினும்சோராவகை இரண்டேயடியால்
தாயவன் ஆய்க்குலமாய்வந்து தோன்றிற்று நம்மிறையே. 61

தலைவியின் ஆற்றாமையைத் தோழி தலைவனுக்குக் கூறுதல்

இறையோ இரக்கினும் ஈங்கோர்பெண்பால் எனவும்இரங்காது
அறையோ! எனநின்றதிரும்கருங்கடல் ஈங்கிவள்தன்
நிறையோவினியுன்திருவருளாலன்றிக் காப்பரிதால்
முறையோ? அரவணைமேற்பள்ளிகொண்டமுகில் வண்ணனே. 62

தலைவனை இயற்பழித்த தோழிக்குத் தலைவி இயற்படமொழிதல்

வண்ணஞ்சிவந்துள வானாடமருங்குளிர்விழிய
தண்மென்கமலத்தடம்போல் பொலிந்தன தாமிவையோ
கண்ணன் திருமால்திருமுகந்தன்னொடுங்காதல் செய்தேற்கு
எண்ணம்புகுந்து அடியேனொடிக்காலமிருக்கின்றதே. 63

தலைவன்பேர்கூறித் தரித்திருந்தலைத் தலைவி தோழிக்குக் கூறிஇரங்கல்

இருக்கார்மொழியால் நெறியிழுக்காமை உலகளந்த
திருத்தாளிணை நிலத்தேவர்வணங்குவர் யாமுமவா
ஒருக்காவினையொடும்எம்மொடும் நொந்துகனியின்மையின்
கருக்காய்கடிப்பவர்போல் திருநாமச்சொல்கற்றனமே. 64

தலைவி நோக்கின் வாசிகண்டு தலைவன் குறிப்பறிந்துரைத்தல்

கற்றுப்பிணைமலர் கண்ணின் குலம்வென்று ஒரோகரும
முற்றுப்பயின்று செவியொடுஉசாவி உலகமெல்லாம்
முற்றும் விழுங்கியுமிழ்ந்தபிரானார் திருவடிக்கீழ்
உற்றுமுறாதும் மிளிர்ந்தகண்ணாயெம்மை யுண்கின்றவே. 65

தலைவன் பாங்கனுக்குக் கழற்றெதிர் மறுத்தல்

உண்ணாதுறங்காது உணர்வுறுமெத்தனை யோகியர்க்கும்
எண்ணாய்மிளிருமியல்வினவாம் எரிநீர்வளிவான்
மண்ணாகியவெம்பெருமான் தனதுவைகுந்தமன்னாள்
கண்ணாய் அருவினையேன் உயிராயினகாவிகளே. 66

தலைவன் பாங்கனுக்குத் தன்வலியழிவு உரைத்தல்

காவியும்நீலமும் வேலும்கயலும்பலபலவென்று
ஆவியின் தன்மையளவல்லபாரிப்பு [1]அசுரைச்செற்ற
மாவியம்புள்வல்லமாதவன் கோவிந்தன் வேங்கடஞ்சேர்
தூவியம்பேடையன்னாள் கண்களாயதுணைமலரே. 67

காலமயக்கு

மலர்ந்தேயொழிந்தில மாலையும்மாலைப் பொன்வாசிகையும்
புலந்தோய்தழைப்பந்தர் தண்டுற நாற்றி பொருகடல்சூழ்
நிலந்தாவியவெம்பெருமான்தனதுவைகுந்தமன்னாய்!
கலந்தார்வரவெதிர்கொண்டு வன்கொன்றைகள் கார்த்தனவே. 68

மாலைக்கிரங்கிய தலைவியைத் தோழி ஆற்றுதல்

காரேற்றிருள் செகிலேற்றின் சுடருக்கு உளைந்து வெல்வான்
போரேற்றெதிர்ந்தது புன்தலைமாலை புவனியெல்லாம்
நீரேற்றளந்தநெடியபிரான் அருளாவிடுமே
வாரேற்றிளமுலையாய்! வருந்தேல்உன்வளைத்திறமே. 69

தலைவி இரவின் நெடுமைக்கு இரங்கல்

வளைவாய்த்திருச்சக்கரத்து எங்கள்வானவனார் முடிமேல்
தளைவாய்நறுங்கண்ணித் தண்ணந்துழாய்க்கு வண்ணம்பயலை
விளைவான்மிகவந்து நாள்திங்களாண்டூழிநிற்க எம்மை
உளைவான்புகுந்து இதுவோர்கங்குலாயிரமூழிகளே. 70

செவிலிவெறுத்தலைத் தலைவி தோழியர்க்கு உரைத்தல்

ஊழிகளாய் உலகேழு முண்டானென்றிலம் பழங்கண்டு
ஆழிகளாம்பழவண்ண மென்றேற்கு அஃதேகொண்டு அன்னை
நாழிவளோவென்னும் ஞாலமுண்டான்வண்ணஞ் சொல்லிற்றென்னும்
தோழிகளோ! உரையீர் எம்மையம்மனைசூழ்கின்றவே. 71

---

1. அசுரர்ச்செற்ற என்பதும் பாடம்.

இருளுக்காற்றாத தலைவி இளம்பிறைகண்டு தளர்ந்து உரைத்தல்

சூழ்கின்றகங்குல் சுருங்காவிருளின்கருந்திணிம்பை★
போழ்கின்ற திங்களம்பிள்ளையும்போழ்க★ துழாய்மலர்க்கே
தாழ்கின்றநெஞ்சத்தொருதமியாட்டியேன் மாமைக்கின்று
வாழ்கின்றவாறு இதுவோ?★ வந்துதோன்றிற்றுவாலியதே. 72

பிறையுடைமாலைக்காற்றாத தலைவியின் தளர்ச்சிக்குப் பாங்கி இரங்கல்

வால்வெண்ணில வுலகாரச்சுரக்கும்வெண்திங்களென்னும்★
பால்விண்சுரவி சுரமுதிர்மாலை★ பரிதிவட்டம்
போலுஞ்சுடரடலாழிப்பிரான் பொழிலேழளிக்கும்
சால்பின்தகைமைகொலாம்?★ தமியாட்டி தளர்ந்ததுவே. 73

தலைவனது தார்மணங் கொண்டுவருந் தென்றலைத் தலைவி மகிழ்ந்து உரைத்தல்

தளர்ந்தும்முறிந்தும் வருதிரைப்பாயல்★ திருநெடுங்கண்
வளர்ந்துமறிவுற்றும் வையம்விழுங்கியும்★ மால்வரையைக்
கிளர்ந்துமறிதரக்கீண்டெடுத்தான் முடிசூடுதுழாய்
அளைந்துண் சிறுபசுந்தென்றல்★ அந்தோ! வந்துலாகின்றதே. 74

மதியுடம்படுக்கலுற்ற தலைவன் தலைவிதோழியரைப் பதிவினாதல்

உலாகின்றகெண்டை யொளியம்பு★ எம்மாவியையூடுருவக்
குலாகின்ற வெஞ்சிலைவாள் முகத்தீர்!★ குனிசங்கிடறிப்
புலாகின்ற வேலைப்புணரியம்பள்ளியம்மான் அடியார்
நிலாகின்றவைகுந்தமோ?★ வையமோ? நும்நிலையிடமே. 75

மாலைபெறாது வருந்தும் தலைவி மதிக்குவருந்தி நெஞ்சொடு கூறல்

இடம்போய்விரிந்து இவ்வுலகளந்தான் எழிலார்தண்துழாய்★
வடம்போதினையும்மடநெஞ்சமே!★ நங்கள்வெள்வளைக்கே
விடம்போல்விரிதல்இது வியப்பே? வியன்தாமரையின்
தடம்போதொடுங்க★ மெல்லாம்பலலர்விக்கும்வெண் திங்களே. 76

தலைவி மாலைப்பொழுதுகண்டு வருந்தல்

திங்களம்பிள்ளைபுலம்பத் தன்செங்கோலரசுபட்ட★
செங்களம்பற்றி நின்றெளகுபுன்மாலை★ தென்பாலி லங்கை
வெங்களஞ்செய்த நம்விண்ணோர்பிரானார் துழாய் துணையா
நங்களைமாமைகொள்வான்★ வந்துதோன்றி நலிகின்றதே. 77

பிரிவாற்றாத தலைவி தலைவனாற்றலைக் கருதி நெஞ்சழிந்து இரங்கல்

நலியும்நரகனை வீட்டிற்றும்★ வாணன் திண்தோள்துணித்த
வலியும் பெருமையும்யான் சொல்லும் நீர்த்தல்ல★ மைவரைபோல்
பொலியுமுருவிற்பிரானார்புனை பூந்துழாய் மலர்க்கே
மெலியும்மடநெஞ்சினார்★ தந்துபோயினவேதனையே. 78

தலைவனைப் பிரியாத மகளிரது சிறப்பைக் கூறித் தலைவி இரங்கல்

வேதனை வெண்புரி நூலனை★ விண்ணோர்பரவநின்ற
நாதனை ஞாலம்விழுங்குமநாதனை★ ஞாலந்தத்தும்
பாதனைப்பாற்கடல் பாம்பணை மேற்பள்ளிகொண்டருளும்
சீதனையேதொழுவார்★ விண்ணுளாரிலுஞ்சீரியரே. 79

பிரிவாற்றாத தலைவி மாலைப்பொழுது கண்டு இரங்கல்

சீரரசாண்டு தன்செங்கோல் சிலநாள் செலீஇக்கழிந்த★
பாரரசொத்துமறைந்தது நாயிறு★ பாரளந்த
பேரரசே! எம்விசும்பரசே! எம்மைநீத்து வஞ்சித்து
ஓரரசே! அருளாய்★ இருளாய்வந்துறுகின்றதே. 80

வெறிவிலக்குவிக்க நினைந்த தோழி இரங்கல்

உறுகின்றகன்மங்கள் மேலன ஓர்ப்பிலராய்★ இவளைப்
பெறுகின்றதாயர் மெய்ந்நொந்து பெறார்கொல்?★ துழாய்குழல்வாய்த்
துறுகின்றிலர் தொல்லை வேங்கடமாட்டவுஞ் சூழ்கின்றிலர்
இறுகின்றதாலிவளாகம்★ மெல்லாவியெரிகொள்ளவே. 81

உருவெளிப்பாடு கண்ட தலைவி தலைவன் கண்ணழகுக்கு இரங்கல்

எரிகொள்செந்நாயிறு இரண்டுடனேஉதயமலைவாய்★
விரிகின்றவண்ணத்த எம்பெருமான்கண்கள்★ மீண்டவற்றுள்
எரிகொள்செந்தீவீழசுரரைப்போலஎம்போலியர்க்கும்
விரிவசொல்லீரிதுவோ?★ வையமுற்றும்விளரியதே. 82

அன்றிலின் குரலுக்கு ஆற்றாததலைவியின் தளர்ச்சி கண்டு தோழி இரங்கல்

விளரிக்குரலன்றில்/மென்பெடைமேகின்றமுன்றிற்பெண்ணை★
முளரிக்குரம்பையிதுவிதுவாக★ முகில்வண்ணன்பேர்
கிளரிக்கிளரிப்பிதற்றும்மெல்லாவியும்நைவுமெல்லாம்/
தளரிற்கொலோ? அறியேன்★ உய்யலாவது இத்தையலுக்கே. 83

தலைவி தலைவனைக் காண விரைதல்

தையல்நல்லார்கள்/குழாங்கள்குழியகுழுவினுள்ளும்★
ஐயநல்லார்கள் குழியவிழவினும்★ அங்கங்கெல்லாம்
கையபொன்னாழிவெண்சங்கொடும்காண்பானவாவுவன் நான்/
மையவண்ணா! மணியே!★ முத்தமே! என்தன் மாணிக்கமே. 84

மாலைப்பொழுதுகண்டு தலைவி இரங்குதல்

மாணிக்கங்கொண்டு/குரங்கெறிவொத்திருளோடுமுட்டி★
ஆணிப்பொன்னன்ன சுடுர்படுமாலை★ உலகளந்த
மாணிக்கமே! என்மரகதமே! மற்றொப்பாரையில்லா/
ஆணிப்பொன்னே!★ [1]அடியேனடியாவியடைக்கலமே!' 85

தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி இரங்கல்

அடைக்கலத்தோங்கு/கமலத்தலரயன்சென்னியென்னும்★
முடைக்கலத்தூண்முன் அரனுக்குநீக்கியை★ ஆழிசங்கம்
படைக்கலமேந்தியைவெண்ணெய்க்கன்றாய்ச்சி வன்தாம்புகளால்/
[2]புடைக்கலந்தானைஎம்மானை★ என்சொல்லிப் புலம்புவனே? 86

அன்றிற்கும் ஆழிக்கும் ஆற்றாத தலைவிக்குத் தோழி இரங்குதல்

புலம்புங் [3]கனகுரல்/போழ்வாயவன்றிலும்★ பூங்கழிபாய்ந்து
அலம்புங்கனகுரல்/சூழ்திரையாழியும்★ ஆங்கவைநின்
வலம்புள்ளதுநலம்பாடுமிதுகுற்றமாக/வையம்
சிலம்பும்படிசெய்வதே?★ திருமால்இத்திருவினையே. 87

---

1. அடியேனுடைய என்பதும் பாடம்.
2. புடைக்கலர்ந்தானை என்றும் பாடமுண்டு.
3. கனைகுரல் என்று சிலர்.

போலிகண்டு அழிகிற தலைவி ஆற்றாமைக்கு இரங்குதல்

திருமாலுருவொக்கும்மேரு★ அம்மேருவில்செஞ்சுடரோன்/
திருமால்திருக்கைத்திருச்சக்கரமொக்கும்★ அன்னகண்டும்
திருமாலுருவோடுஅவன்சின்னமேபிதற்றாநிற்பது ஓர்/
திருமால்தலைக்கொண்டநங்கட்கு★ எங்கேவரும் தீவினையே? 88

தலைவன் கலவிக்கு விரைகிற தலைவி இரங்குதல்

[1]தீவினைக்கருநஞ்சை/நல்வினைக்கின்னமுதத்தினை★
பூவினைமேவியதேவிமணாளனை★ புன்மையெள்காது
ஆவினைமேய்க்கும்வல்லாயனைஅன்றுலகீரடியால்/
தாவினஏற்றையெம்மானை★ எஞ்ஞான்றுதலைப் பெய்வனே? 89

தலைவனைப்பிரிந்த தலைவி காலநீட்டிப்புக்கு ஆற்றாது உரைத்தல்

தலைப்பெய்துயான்/உன்திருவடிச்சூடுந்தகைமையினால்★
நிலைப்பெய்தவாக்கைக்கு/நோற்றவிம்மாயமும்★ மாயம்செவ்வே
நிலைப்பெய்திலாதநிலைமையும் காண்தோறுஅசுரர்குழாம்/
தொலைப்பெய்தநேமியெந்தாய்!★ தொல்லையூழி சுருங்கலதே. 90

தோழிக்குத் தலைவி தன்கற்புணர்த்தி அறத்தொடுநிற்றல்

சுருங்குறிவெண்ணெய்/தொடுவுண்டகள்வனை★ வையமுற்றும்
ஒருங்குறவுண்ட/ பெருவயிற்றாளனை★ மாவலிமாட்டு
இருங்குறளாகிஇசையவோர்மூவடிவேண்டிச்சென்ற/
பெருங்கிறியானையல்லால்★ அடியேன்நெஞ்சம் பேணலதே. 91

வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிவில் தலைவனைக் குறித்துத் தலைவி இரங்குதல்

பேணலமில்லாவரக்கர்/முந்நீரபெரும்பதிவாய்★
நீள்நகர்நீளெரிவைத்தருளாயென்று★ நின்னைவிண்ணோர்
தாள்நிலந்தோய்ந்துதொழுவர்நின்மூர்த்திபல் கூற்றிலொன்று/
காணலுமாங்கொல்? என்றே★ வைகல்மாலையும் காலையுமே. 92

---

1. தளைக்குச் சேர தீவினைகட்கருநஞ்சினை நல்வினைக்கின்னமுதை எனவும், தீவினைக்காருநஞ்சைந்நல்வினைக்கின்னமுதத்தினை எனவும் பாடங் கொள்ளலுமாம்

இருள்கண்டு அஞ்சுகிற தலைவி தோழி செவிலியரை வெறுத்தல்

காலைவெய்யோற்கு/முன்னோட்டுக்கொடுத்தகங்குற் குறும்பர்★
மாலைவெய்யோன்பட/வையகம்பாவுவர்★ அன்னகண்டும்
காலைநல்ஞானத்துறைபடிந்தாடிக்கண்போதுசெய்து/
மாலைநல்நாவிற்கொள்ளார்★ நினையார் அவன்மைப்படியே. 93

தலைவியைக் கண்ட பாங்கன் தலைவனையடுத்து வியந்துகூறல்

மைப்படிமேனியும்/செந்தாமரைக்கண்ணும்வைதிகரே★
மெய்ப்படியால்/உன்திருவடிச்சூடுந்தகைமையினார்★
எப்படியூராமிலைக்கக்குருட்டாமிலைக்குமென்னும்/
அப்படியானும்சொன்னேன்★ அடியேன்மற்று யாதென்பனே? 94

தலைவி அறத்தொடுநிற்கத் துணிதல்

††யாதானும்/ஓராக்கையிற்புக்கு★ அங்காப்புண்டுமாப்பவிழ்ந்தும்/
மூதாவியில்தடுமாறும்உயிர்முன்னமே★ அதனால்
யாதானும்பற்றிநீங்கும்விரதத்தைநல்வீடுசெய்யும்/
மாதாவினைப்பிதுவை★ திருமாலைவணங்குவனே. 95

தலைவி வெறிவிலக்குவைக்க நினைத்தல்

வணங்குந்துறைகள் பலபலவாக்கி★ மதிவிகற்பால்/
பிணங்குஞ்சமயம் பலபலவாக்கி★ அவையவைதோறு
அணங்கும்பலபலவாக்கிநின்மூர்த்திபரப்பிவைத்தாய்/
இணங்குநின்னோரையில்லாய்!★ நின்கண்வேட்கை யெழுவிப்பனே. 96

தலைவன் பிரிவில் துயில்கொள்ளாத தலைவி இரங்குதல்

எழுவதும்மீண்டே படுவதும்பட்டு★ எனையூழிகள்போய்/
கழிவதுங்கண்டுகண்டெள்கலல்லால்★ இமையோர்கள் குழாம்
தொழுவதும்சூழ்வதும்செய்தொல்லைமாலைக்கண்ணாரக் கண்டு/
கழிவதோர் காதலுற்றார்க்கும்★ உண்டோகண்கள் துஞ்சுதலே? 97

தலைவனதருமைநினைந்து கவல்கிற தலைவிக்குத் தோழிகூறல்

துஞ்சாமுனிவரும்/அல்லாதவரும்தொடரநின்ற★
எஞ்சாப்பிறவியிடர்கடிவான்★ இமையோர்தமக்கும்
தன்சார்விலாததனிப்பெருமூர்த்திதன்மாயம் செவ்வே/
நெஞ்சால்நினைப்பரிதால்★ வெண்ணெயூணென்னும் ஈனச்சொல்லே.98

1. தஞ்சார்வு தன்சால்பு என்பன மாற்றுப் பாடங்கள்.

தலைவி தனக்குத்தலைவனிடத்துள்ள அன்புறுதியைத் தோழிக்குக் கூறல்

††ஈனச்சொல்லாயினுமாக★ எறிதிரைவையம்முற்றும்/
ஏனத்துருவாயிடந்தபிரான்★ இருங்கற்பகஞ்சேர்
வானத்தவர்க்குமல்லாதவர்க்கும்மற்றெல்லாயவர்க்கும் /
ஞானப்பிரானையல்லாலில்லை★ நான்கண்டநல்லதுவே. 99

நூற்பயன்

††நல்லார்நவில்குருகூர்நகரான்★ திருமால்திருப்பேர்
வல்லாரடிக்கண்ணிசூடிய★ மாறன்விண்ணப்பஞ்செய்த
சொல்லார்தொடையலிந்நூறும்வல்லார்அழுந்தார் பிறப்பாம்/
பொல்லாவருவினை★ மாய வன்சேற்றள்ளற்பொய்ந் நிலத்தே. 100

தசக அடிவரவு:- பொய் அரியன சூட்டு இசை என்றும் மலை வாசகம் ஊழி உறுகின்ற சுருங்கு செக்கர்.

திருவிருத்தம் முற்றும்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

யஜுர்வேதஸாரமான

[1]திருவாசிரியம்

தனியன்

(அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் அருளிச்செய்தது)

கலிவிருத்தம்

காசினியோர்தாம்வாழக் கலியுகத்தேவந்துதித்து★
ஆசிரியப்பாவதனால் அருமறைநூல்விரித்தானை★
தேசிகனைப்பராங்குசனைத் திகழ்வகுளத்தாரானை★
மாசடையாமனத்துவைத்து மறவாமல்வாழ்த்துதுமே.

ஆசிரியப்பா

(தேசியராகம் — ஆதிதாளம்)

††செக்கர்மாமுகிலுடுத்துமிக்கசெஞ்சுடர்ப்
பரிதிசூடி★ அஞ்சுடர்மதியம்பூண்டு★
பலசுடர்புனைந்தபவளச்செவ்வாய்★
திகழ்பசுஞ்சோதிமரதகக்குன்றம்★
கடலோன்கைம்மிசைக்கண்வளர்வதுபோல்★
பீதகவாடைமுடிபூண்முதலா★
[2]மேதகுபல்கலனணிந்து★ சோதி
வாயவும்கண்ணவும்சிவப்ப★ மீதிட்டுப்
பச்சைமேனிமிகப்பகைப்ப★
நச்சுவினைக்கவர்தலையரவினமளியேறி★
எறிகடல்நடுவுளறிதுயிலமர்ந்து★
சிவனயனிந்திரனிவர்முதலனைத்தோர்★
தெய்வக்குழாங்கள்கைதொழக்கிடந்த★
தாமரையுந்தித்தனிப்பெருநாயக!★
மூவுலகளந்தசேவடியோயே! 1

உலகுபடைத்துண்டவெந்தை★ அறைகழல்
சுடர்ப்பூந்தாமரைசூடுதற்கு★ அவாவுஆ
ருயிருருகியுக்க★ நேரியகாத
லன்பிலின்பீன்தேறல்★ அமுத

1. இத்திருவாசிரியம் அந்தாதித் தொடையாய் வந்தது.
2. மெய்தகு என்றும் பாடம்.

வெள்ளத்தானாம் சிறப்புவிட்டு★ ஒருபொருட்கு
அசைவோரசைக★ திருவொடுமருவிய
இயற்கை★ மாயாப்பெருவிறலுலகம்
மூன்றினொடுநல்வீடுபெறினும்★
கொள்வதெண்ணுமோ தெள்ளியோர்குறிப்பே? 2

குறிப்பில்கொண்டுநெறிப்பட★ உலகம்
மூன்று உடன் வணங்குதோன்று புகழ்★ ஆணை
மெய்பெறநடாய தெய்வம்மூவரில்
முதல்வனாகி★ சுடர்விளங்ககலத்து★
வரைபுரைதிரை [1]பொரபெருவரை[2]வெருவர★
உருமுரலொலிமலி நளிர்கடல்படவர
வரசுடல் தடவரை சுழற்றிய★ தனிமாத்
தெய்வத்தடியவர்க்கு இனிநாமாளாகவே
இசையுங்கொல்?★ ஊழிதோறூழியோவாதே. 3

ஊழிதோறூழியோவாது★ வாழிய
வென்று யாம்தொழ இசையுங்கொல்?★
யாவகையுலகமும் யாவருமில்லா★
மேல்வரும் பெரும்பாழ்க்காலத்து★ இரும்பொருட்
கெல்லாம் அரும்பெறல் தனிவித்து★ ஒருதா
னாகித்தெய்வநான்முகக்கொழுமுளை
யீன்று★ முக்கணீசனொடுதேவுபலநுதலி★
மூவுலகம்விளைத்தஉந்தி★
மாயக்கடவுள்மாமுதலடியே. 4

மாமுதலடிப்போதொன்றுகவிழ்த்தலர்த்தி★
மண்முழுதுமகப்படுத்து★ ஒண்சுடரடிப்போது
ஒன்றுவிண்செலீஇ★ நான்முகப்புத்தேள்
நாடுவியந்துவப்ப★ வானவர்முறைமுறை
வழிபடநெறீஇ★ தாமரைக்காடு
மலர்க்கண்ணொடுகனிவாயுடையது
மாய்★ இருநாயிறுஆயிரம்மலர்ந்தன்ன★
கற்பகக்காவுபற்பலவன்ன★
முடிதோளாயிரந்தழைத்த★
நெடியோய்க் [3]கல்லது அடியதோவுலகே? 5

---

1. பொரு என்று வழங்குவர்.
2. வெருவுற என்றும் பாடம்.
3. அல்லதுமடியதோ என்பதும் பாடம்.

ஓஓ! உலகினதியல்வே!★ ஈன்றோளிருக்க
மணைநீராட்டி★ படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்
தளந்து★ தேர்ந்துலகளிக்கும்முதற்பெருங்
கடவுள்நிற்ப★ புடைப்பலதானறி
தெய்வம்பேணுதல்★ தனாது
புல்லறிவாண்மைபொருந்தக்காட்டி★
கொல்வனமுதலா அல்லனமுயலும்★
இனையசெய்கைஇன்புதுன்பளி★
தொல்மாமாயப்பிறவியுள்நீங்கா★
பல்மாமாயத்தழுந்துமாநளிர்ந்தே. 6

††நளிர்மதிச்சடையனும்நான்முகக்கடவுளும்★
தளிரொளியிமையவர்தலைவனும்முதலா★
யாவகையுலகமும்யாவருமகப்பட★
நிலம்நீர்தீகால்சுடரிருவிசும்பும்★
மலர்சுடர்பிறவும்சிறிதுடன்மயங்க★
ஒருபொருள்புறப்பாடின்றிமுழுவதும்
அகப்படக்கரந்து★ ஓராலிலைச்சேர்ந்தஎம்
பெருமாமாயனையல்லது★
ஒருமாதெய்வம்மற்றுடையமோயாமே? 7

அடிவரவு:- செக்கர் உலகு குறிப்பு ஊழி மாமுதல் ஓஓஉலகு நளிர் முயற்றி.

திருவாசிரியம் முற்றும்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

அதர்வணவேதஸாரமான

பெரிய திருவந்தாதி

தனியன்

(எம்பெமானார் அருளிச்செய்தது)

நேரிசைவெண்பா

முந்துற்றநெஞ்சே! முயற்றிதரித்துரைத்து★
வந்தித்து [1]வாயாரவாழ்த்தியே★ - சந்த
முருகூருஞ்சோலைசூழ் மொய்பூம்பொருநல்★
குருகூரன்மாறன்பேர்கூறு.

(செஞ்சுருட்டிராகம் — ரூபகதாளம்)

††முயற்றிசுமந்தெழுந்து முந்துற்றநெஞ்சே!★
இயற்றுவாயெம்மொடுநீகூடி★ - நயப்புடைய
நாவீன்தொடைக்கிளவியுள் பொதிவோம்★ நற்பூவைப்
பூவீன்றவண்ணன்புகழ். 1

புகழ்வோம்பழிப்போம் புகழோம்பழியோம்★
இகழ்வோம்மதிப்போம் மதியோம் - இகழோம்★ மற்று
எங்கள்மால்! செங்கண்மால்! சீறல்நீதீவினையோம்★
எங்கள்மால்கண்டாய்இவை. 2

இவையன்றேநல்ல இவையன்றேதீய★
இவையென்றிவையறிவனேலும்★ - இவையெல்லாம்
என்னாலடைப்புநீக்கொண்ணாது இறையவனே!★
என்னாற்செயற்பாலதென்? 3

என்னின்மிகுபுகழார்யாவரே?★ பின்னையும்மற்
றெண்ணில் மிகுபுகழேன்யானல்லால்★ - என்ன
கருஞ்சோதிக் கண்ணன், கடல்புரையும்★ சீலப்
பெருஞ்சோதிக்குஎன்னெஞ்சாள்பெற்று. 4

பெற்றதாய்நீயே பிறப்பித்ததந்தைநீ★
மற்றையாராவாரும்நீபேசில்★ - எற்றேயோ!
மாய! மாமாயவளை மாயமுலைவாய்வைத்த★
நீயம்மா! காட்டும்நெறி. 5

---

1. வாயாரவாழ்த்தி என்ற பாடம் வெண்டளைக்குச் சேராது.

நெறிகாட்டி நீக்குதியோ?★ நின்பால்கருமா
முறிமேனிகாட்டுதியோ?★ மேல்நாள் - அறியோமை
என்செய்வானெண்ணினாய்? கண்ணனே!★ ஈதுரையாய்
என்செய்தாலென்படோம்யாம்? 6

யாமேயருவினையோம்சேயோம்★ என்நெஞ்சினார்
தாமே அணுக்கராய்ச்சார்ந்தொழிந்தார்★ - பூமேய
செம்மாதை நின்மார்வில்சேர்வித்து★ பாரிடந்த
அம்மா! நின்பாதத்தருகு. 7

அருகும்சுவடும் தெரிவுணரோம்★ அன்பே
பெருகும்மிக இதுவென்? பேசீர்★ - பருகலாம்
பண்புடையீர்! பாரளந்தீர்! பாவியேம்கண்காண்பரிய★
நுண்புடையீர்! நும்மைநுமக்கு. 8

நுமக்கடியோமென்றென்று நொந்துரைத்தென்?★ மாலார்
தமக்கு அவர்தாம்சார்வரியரானால்★ - எமக்கினி
யாதானும் ஆகிடுகாண்நெஞ்சே!★ அவர்திறத்தே
யாதானும்சிந்தித்திரு. 9

இருநால்வர் ஈரைந்தின்மேலொருவர்★ எட்டோ
டொருநால்வர் ஓரிருவரல்லால்★ - திருமாற்கு
யாமார்? வணக்கமார்? ஏபாவம்நன்னெஞ்சே!★
நாமாமிகவுடையோம்நாழ். 10

நாழாலமர்முயன்ற வல்லரக்கனின்னுயிரை★
வாழாவகைவலிதல்நின்வலியே★ - ஆழாத
பாரும்நீவானும்நீ காலும்நீதீயும்நீ★
நீரும்நீயாய்நின்றநீ. 11

நீயன்றேயாழ்துயரில் வீழ்விப்பான்நின்றுழன்றாய்?★
போயொன்றுசொல்லியென்? போநெஞ்சே!★ - நீயென்றும்
காழ்த்துபதேசந்தரினும் கைக்கொள்ளாய்★ கண்ணன்தாள்
வாழ்த்துவதேகண்டாய்வழக்கு. 12

வழக்கொடுமாறுகொளன்று, அடியார்வேண்ட★
இழக்கவும்காண்டுமிறைவ! - இழப்புண்டே?★
எம்மாட்கொண்டாகிலும் யான்வேண்ட என்கண்கள்
தம்மால்★ காட்டுன்மேனிச்சாய். 13

சாயால்கரியானை உள்ளறியாராய்நெஞ்சே!★
பேயார்முலைகொடுத்தார்பேயராய்★ - நீயார்? போய்த்
தேம்பூண்சுவைத்து ஊனறிந்தறிந்தும்★ தீவினையாம்
பாம்பார்வாய்க்கைநீட்டல்பார்த்தி. 14

பார்த்தோரெதிரிதா நெஞ்சே!★ படுதுயரம்
பேர்த்தோதப் பீடழிவாம்பேச்சில்லை★ - ஆர்த்துஓதம்
தம்மேனி தாள்தடவத்தாம்கிடந்து★ தம்முடைய
செம்மேனிக்கண்வளர்வார்சீர். 15

சீரால்பிறந்து சிறப்பால்வளராது★
பேர்வாமனாகாக்கால் பேராளா!★ - மார்பாரப்
புல்கிநீயுண்டுமிழ்ந்த பூமிநீரேற்பரிதே?★
சொல்லுநீயாமறியச்சூழ்ந்து. 16

சூழ்ந்தடியார்வேண்டினக்கால் தோன்றாதுவிட்டாலும்★
வாழ்ந்திடுவர்பின்னும்தம்வாய்திறவார்★ - சூழ்ந்தெங்கும்
வாள்வரைகள்போலரக்கன் வன்தலைகள்தாமிடிய★
தாள்வரைவில்லேந்தினார்தாம். 17

தாம்பாலாப்புண்டாலும் அத்தழும்புதானிளக★
பாம்பாலாப்புண்டுபாடுற்றாலும்★ - சோம்பாதுஇப்
பல்லுருவையெல்லாம் படர்வித்தவித்தா!★ உன்
தொல்லுருவையாரறிவார்? சொல்லு 18

சொல்லிற்குறையில்லை சூதறியாநெஞ்சமே!★
எல்லிப்பகலென்னாதுஎப்போதும்★ - தொல்லைக்கண்
மாத்தானைக்கெல்லாம் ஒரைவ்வரையேமாறாக★
காத்தானைக்காண்டும்நீகாண். 19

காணப்புகிலறிவு கைக்கொண்டநல்நெஞ்சம்★
நாணப்படுமன்றே? நாம்பேசில்★ -மாணி
யுருவாகிக்கொண்டு உலகம்நீரேற்றசீரான்★
திருவாகம்தீண்டிற்றுச்சென்று. 20

சென்றங்குவெந்நரகில் சேராமல்காப்பதற்கு★
இன்றிங்கென்னெஞ்சாலிடுக்குண்ட★ - அன்றங்குப்
பாருருவும் பார்வளைத்தநீருருவும்கண்புதைய★
காருருவன்தான்நிமிர்த்தகால். 21

காலேபொதத்திரிந்து கத்துவரா [1]மிந்நாள்★
மாலார்குடிபுகுந்தாரென்மனத்தே★ - மேலால்
தருக்குமிடம்பாட்டினொடும் வல்வினையார்தாம்★ வீற்
றிருக்குமிடம்காணாதிளைத்து. 22

இளைப்பாயிளையாப்பாய் நெஞ்சமே! சொன்னேன்★
இளைக்கநமன்தமர்கள் பற்றி - இளைப்பெய்த★

---

1. இனநாள் என்பதும் பாடம்.

நாய்த்ந்துமோதாமல் நல்குவான்நல்காப்பான்★
தாய்தந்தையெவ்வுயிர்க்குந்தான். 23

தானேதனித்தோன்றல் தன்னளப்பொன்றில்லாதான்★
தானேபிறர்கட்கும் தற்றோன்றல்★ - தானே
இளைக்கில்பார்கீழ்மேலாம் மீண்டமைப்பானானால்★
அளக்கிற்பார்பாரின்மேலார்? 24

ஆரானுமாதானும்செய்ய★ அகலிடத்தை
ஆராய்ந்து அதுதிருத்தலாவதே?★ - சீரார்
மனத்தலை வன்துன்பத்தைமாற்றினேன்★ வானோ
ரினத்தலைவன்கண்ணனால்யான். 25

யானும்என்னெஞ்சும் இசைந்தொழிந்தோம்★ வல்வினையைக்
கானும்மலையும் புகக்கடிவான்★ - தானோர்
இருளன்னமாமேனி எம்மிறையார்தந்த★
அருளென்னுந்தண்டாலடித்து. 26

அடியால்படிகடந்தமுத்தோ?★ - அதன்றேல்
முடியால் விசும்பளந்தமுத்தோ?★ - நெடியாய்!
செறிகழல்கள்தாள்நிமிர்த்துச் சென்றுலகமெல்லாம்★
அறிகிலமால்நீயளந்தவன்று. 27

அன்றேநம்கண்காணும் ஆழியான்காருருவம்★
இன்றேநாம்காணாதிருப்பதுவும்★ - என்றேனும்
கட்கண்ணால் காணாதஅவ்வுருவை★ நெஞ்சென்னும்
உட்கண்ணேல்காணுமுணர்ந்து. 28

உணரவொருவர்க்கு எளியனே? செவ்வே★
இணருந்துழாயலங்கலெந்தை★ - உணரத்
தனக்கெளியரெவ்வளவர் அவ்வளவன்ஆனால்★
எனக்கெளியனெம்பெருமானிங்கு. 29

இங்கில்லை பண்டுபோல்வீற்றிருத்தல்★ என்னுடைய
செங்கண்மால் சீர்க்கும்சிறிதுள்ளம்★ - அங்கே
மடியடக்கிநிற்பதனில் வல்வினையார்தாம்★ மீண்டு
அடியெடுப்பதன்றோவழகு? 30

அழகுமறிவோமாய் [1]வல்வினையைத்தீர்ப்பான்★
நிழலுமடிதாறுமானோம்★ - சுழலக்
குடங்கள் தலைமீதெடுத்துக்கொண்டாடி★ அன்றுஅத்
தடங்கடலைமேயார்தமக்கு. 31

1. வல்வினையும் என்பதும் பாடம்.

தமக்கடிமைவேண்டுவார் தாமோதரனார்
தமக்கு★ அடிமைசெய்யென்றால் செய்யாது★ - [1]எமக்கென்று
தாம்செய்யுந்தீவினைக்கே தாழ்வுறுவர் நெஞ்சினார்★
யாம்செய்வதிவ்விடத்திங்குயாது? 32

யாதானுமொன்றறியில் தன்னுகக்கிலென்கொலோ?★
யாதானும்நேர்ந்தணுகாவாறுதான்★ - யாதானும்
தேறுமாசெய்யா அசுரர்களை★ நேமியால்
பாறுபாறாக்கினான்பால். 33

பாலாழி நீகிடக்கும்பண்பை★ யாம்கேட்டேயும்
காலாழும்நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்★ - நீலாழிச்
சோதியாய்! ஆதியாய்! தொல்வினையெம்பால்கடியும்★
நீதியாய்! நிற்சார்ந்துநின்று. 34

நின்றுமிருந்தும் கிடந்துந்திரிதந்தும்★
ஒன்றுமோவாற்றான் என்நெஞ்சகலான்★ - அன்றங்கை
வன்புடையால்பொன்பெயரோன் வாய்தகர்த்து மார்விடந்தான்★
அன்புடையனன்றேயவன்? 35

அவனாமிவனாமுவனாம்★ மற்றுஉம்ப
ரவனாம் அவனென்றிராதே★ - அவனாம்
அவனேயெனத்தெளிந்து கண்ணனுக்கேதீர்ந்தால்★
அவனேஎவனேலுமாம். 36

ஆமாறறிவுடையராவது அரிதன்றே?★
நாமேயதுவுடையோம் நன்னெஞ்சே!★ - பூமேய்
மதுகரமே தண்துழாய்மாலாரை★ வாழ்த்தாம்
அதுகரமேயன்பாலமை. 37

அமைக்கும்பொழுதுண்டே? ஆராயில்நெஞ்சே!★
இமைக்கும்பொழுதும் இடைச்சி - குமைத்திறங்கள்★
ஏசியேயாயினும் ஈன்துழாய்மாயனையே★
பேசியேபோக்காய்பிழை. 38

பிழைக்கமுயன்றோமோ? நெஞ்சமே! பேசாய்★
தழைக்குந்துழாய்மார்வன்தன்னை★- அழைத்துஒருகால்
போயுபகாரம் பொலியக்கொள்ளாது★ அவன்புகழே
வாயுபகாரங்கொண்டவாய்ப்பு. 39

வாய்ப்போஇதுவொப்ப மற்றில்லைவாநெஞ்சே!★
[2]போய்ப்போஒய்வெந்நரகில்பூவியேல்★- தீப்பால

---

1. எமக்கென்றும் என்று ஓதுவர்.
2. போய்ப்போய் எனவும் ஓதுவரேனும் அது வெண்டளைக்குச் சேராது.

பேய்த்தாய் உயிர்கலாய்ப்பாலுண்டு★ அவளுயிரை
மாய்த்தானை வாழ்த்தேவலி. 40

வலியமெனநினைந்து வந்தெதிர்ந்தமல்லர்★
வலியமுடியிடியவாங்கி★ - வலியநின்
பொன்னாழிக்கையால் புடைத்திடுதிகீளாதே★
பல்நாளும்நிற்குமிப்பார். 41

பாருண்டான்பாருமிழ்ந்தான் பாரிடந்தான்பாரளந்தான்★
பாரிடமுன்படைத்தானென்பரால்★ - பாரிட
மாவானும் தானானால்ஆரிடமே?★ மற்றொருவர்க்கு
ஆவான்புகாவாலவை. 42

அவயமெனநினைந்து வந்தசுரர்பாலே★
நவையைநளிர்விப்பான்தன்னை★ - கவையில்
மனத்துயரவைத்திருந்து வாழ்த்தாதார்க்குண்டோ?★
மனத்துயரைமாய்க்கும்வகை. 43

வகைசேர்ந்தநல் நெஞ்சும் நாவுடையவாயும்★
மிகவாய்ந்துவீழாவெனினும்★ - மிகவாய்ந்து
மாலைத்தாம் வாழ்த்தாதிருப்பர்இதுவன்றே?★
மேலைத்தாம் செய்யும்வினை. 44

வினையார்தரமுயலும் வெம்மையையஞ்சி★
தினையாஞ்சிறிதளவுஞ்செல்ல - நினையாது★
வாசகத்தாலேத்தினேன் வானோர்தொழுதிறைஞ்சும்★
நாயகத்தான்பொன்னடிக்கள்நான். 45

நான்கூறும் கூற்றாவதுஇத்தனையே★ நாள்நாளும்
தேங்கோத நீருருவன்செங்கண்மால்★ - நீங்காத
மாகதியாம்வெந்நரகில் சேராமல்காப்பதற்கு★
நீகதியாநெஞ்சேநினை. 46

நினைத்திறைஞ்சிமானிடவர் ஒன்றிரப்பரென்றே★
நினைத்திடவும்வேண்டாநீநேரே★ - நினைத்திறைஞ்ச
எவ்வளவர்எவ்விடத்தோர்மாலே!★ அதுதானும்
எவ்வளவுமுண்டோ? எமக்கு. 47

எமக்குயாம்விண்ணாட்டுக்கு உச்சமதாம்வீட்டை★
அமைத்திருந்தோம் அஃதன்றேயாமாறு?★ - அமைப்பொலிந்த
மென்தோளிகாரணமா வெங்கோட்டடேறேழுடனே★
கொன்றானையேமனத்துக்கொண்டு. 48

கொண்டல்தான்மால்வரைதான் மாகடல்தான் கூரிருளதான்★
வண்டறாப்பூவைதான் மற்றுத்தான்★ - கண்டநாள்
காருருவம் காண்தோறும்நெஞ்சோடும்★ கண்ணனார்
பேருருவென்றெம்மைப்பிரிந்து. 49

பிரிந்தொன்றுநோக்காது தம்முடையபின்னே★
திரிந்துழலுஞ்சிந்தனையார்தம்மை★ - புரிந்தொருகால்
ஆவா! எனவிரங்கார் அந்தோ! வலிதேகொல்?★
மாவாய்பிளந்தார்மனம். 50

மனமாளுமோரைவர் வன்குறும்பர்தம்மை★
சினமாள்வித்துஓரிடத்தேசேர்த்து★ - புனமேய
தண்துழாயானடியைத்தான் காணுமஃதன்றே?★
வண்டுழாஞ்சீரார்க்குமாண்பு. 51

மாண்பாவித்துஅந்நான்றுமண்ணிரந்தான்★ மாயவள்நஞ்சு
ஊண்பாவித்துண்டானதோருருவம்★ - காண்பான்நங்
கண்ணவா மற்றொன்றுகாணுறா★ சீர்பரவாது
உண்ணவாய்தானுறுமோவொன்று? 52

ஒன்றுண்டுசெங்கண்மால்! யானுரைப்பது★ உன்னடியார்க்கு
என்செய்வனென்றேயிருத்திநீ★ - நின்புகழில்
வைகும் தம்சிந்தையிலும்மற்றினிதோ?★ நீயவர்க்கு
வைகுந்தமென்றருளும்வான். 53

வானோ? மறிகடலோ? மாருதமோ? தீயகமோ?★
கானோ? ஒருங்கிற்றும்கண்டிலமால்★ - ஆனீன்ற
கன்றுயரத்தாமெறிந்து காயுதிர்த்தார்தாள்பணிந்தோம்★
வன்துயரையாவா! மருங்கு. 54

மருங்கோதம்மோதும் மணிநாகணையார்★
மருங்கேவரவரியரேலும்★ - ஒருங்கே
எமக்கவரைக்காணலாம் எப்பொழுதுமுள்ளால்★
மனக்கவலைதீர்ப்பார்வரவு. 55

வரவாறொன்றில்லையால் வாழ்வினிதால்★ எல்லே!
ஒருவாறு ஒருவன்புகாவாறு★ - உருமாறும்
ஆயவர்தாம்சேயவர்தாம் அன்றுலகந்தாயவர்தாம்★
மாயவர்தாம்காட்டும்வழி. 56

வழித்தங்குவல்வினையை மாற்றானோ? நெஞ்சே!★
தழீஇக்கொண்டு போரவுணன்தன்னை★ - சுழித்தெங்கும்
தாழ்விடங்கள்பற்றிப் புலால்வெள்ளந்தானுகள★
வாழ்வடங்கமார்விடந்தமால். 57

மாலே! படிச்சோதிமாற்றேல்★ இனியுனது
பாலேபோல் சீரிற்பழுத்தொழிந்தேன்★ - மேலால்
பிறப்பின்மைபெற்று அடிக்கீழ்க்குற்றேவலன்று★
மறப்பின்மை யான்வேண்டும்மாடு. 58

மாடே வரப்பெறுவராமென்றே★ வல்வினையார்
காடானுமாதானும் கைக்கொள்ளார்★ - ஊடேபோய்ப்
பேரோதம்சிந்து திரைக்கண்வளரும்★ பேராளன்
பேரோதச்சிந்திக்கப்பேர்ந்து. 59

பேர்ந்தொன்று நோக்காது பின்னிற்பாய்நில்லாப்பாய்★
ஈன்துழாய்மாயனையே என்னெஞ்சே!★ - பேர்ந்தெங்கும்
தொல்லைமாவெந்நரகில் சேராமல்காப்பதற்கு★
இல்லைகாண்மற்றோரிறை. 60

இறைமுறையான்சேவடிமேல் மண்ணளந்தவந்நாள்★
மறைமுறையால் வானாடர்கூடி★ - முறைமுறையின்
தாதிலகு பூத்தெளித்தாலொவ்வாதே?★ தாழ்விசும்பின்
மீதிலகித்தான்கிடக்கும்மீன். 61

மீனென்னுங்கம்பில் வெறியென்னும் வெள்ளிவேய்★
வானென்னும் கேடிலாவான்குடைக்கு★ - தானோர்
மணிக்காம்புபோல் நிமிர்ந்து மண்ணளந்தான்★ நங்கள்
பிணிக்காம்பெருமருந்துபின். 62

பின்துரக்கும்காற்[1]றிழந்த சூற்கொண்டல்பேர்ந்தும் போய்★
வன்திரைக்கண் வந்தணைந்தவாய்மைத்தே★ - அன்று
திருச்செய்யநேமியான் தீயரக்கிமூக்கும்★
[2]பருச்செவியுமீர்ந்தபரன். 63

பரனாமவனாதல் பாவிப்பராகில்★
உரனாலொருமூன்றுபோதும்★ - மரமேழன்று
எய்தானைப் புள்ளின் வாய்கீண்டானையே★ அமரர்
கைதான்தொழாவேகலந்து. 64

கலந்துநலியும் கடுந்துயரைநெஞ்சே!★
மலங்கவடித்து மடிப்பான்★ - விலங்கல்போல்
தொல்மாலைக்கேசவனை நாரணனை மாதவனை★
சொல்மாலையெப்பொழுதும்சூட்டு. 65

---

1. இழிந்த என்பதும் பாடம்.
2. பரிச்செவியும் என்பதும் பாடம்.

சூட்டாயநேமியான் தொல்லரக்கனின்னுயிரை★
மாட்டேதுயரிழைத்தமாயவனை★ - ஈட்ட
வெறிகொண்ட தண்துழாய்வேதியனை★ நெஞ்சே!
அறிகண்டாய் சொன்னேனது. 66

அதுவோநன்றென்று அங்கமருலகோவேண்டில்★
அதுவோபொருளில்லையன்றே?★ - அதுவொழிந்து
மண்ணின்றாள்வேனெனிலும் கூடும்மடநெஞ்சே!★
கண்ணன்தாள் வாழ்த்துவதேகல். 67

கல்லும் கனைகடலும் வைகுந்தவானாடும்★
புல்லென்றொழிந்தனகொல்? ஏபாவம்!★ - வெல்ல
நெடியான் நிறங்கரியான் உள்புகுந்துநீங்கான்★
அடியேனதுள்ளத்தகம். 68

அகஞ்சிவந்தகண்ணினராய் வல்வினையராவார்★
முகஞ்சிதைவராமன்றே? முக்கி★ - மிகுந்திருமால்
சீர்க்கடலையுள்பொதிந்த சிந்தனையேன்தன்னை★
ஆர்க்கு அடலாம் செவ்வேயடர்த்து? 69

அடர்பொன்முடியானை ஆயிரம்பேரானை★
சுடர்கொள்சுடாரழியானை★ - இடர்கடியும்
மாதாபிதுவாக வைத்தேன் எனதுள்ளே★
யாதாகில்யாதேயினி? 70

இனிநின்று நின்பெருமை யானுரைப்பதென்னே?★
தனிநின்றசார்விலாமூர்த்தி!★ - பனிநீர்
அகத்துலவு செஞ்சடையானாகத்தான்★ நான்கு
முகத்தான் நின்னுந்திமுதல். 71

முதலாந்திருவுருவம் மூன்றென்பர்★ ஒன்றே
முதலாகும் மூன்றுக்குமென்பர்★ - முதல்வா!
நிகரிலகுகாருருவா! நின்னகத்ததன்றே?★
புகரிலகுதாமரையின்பூ. 72

பூவையும் காயாவும் நீலமும், பூக்கின்ற★
காவிமலரென்றும் காண்தோறும்★ - பாவியேன்
மெல்லாவி மெய்மிகவே பூரிக்கும்★ அவ்வவை
யெல்லாம்பிரானுருவேயென்று. 73

என்றுமொருநாள் ஒழியாமையானிரந்தால்★
ஒன்றுமிரங்காருருக்காட்டார்★ - குன்று
குடையாக ஆகாத்தகோவலனார்★ நெஞ்சே!
புடைதான்பெரிதேபுவி. 74

புவியுமிருவிசும்பும் நின்னகத்த★ நீயென்
செவியின் வழிபுகுந்து என்னுள்ளாய்★ - அவிவின்றி
யான்பெரியன்நீபெரியை என்பதனையாரறிவார்?★
ஊன்பருகுநேமியாய்! உள்ளு. 75

உள்ளிலுமுள்ளந்தடிக்கும் வினைப்படலம்★
விள்ள, விழித்துன்னைமெய்யுற்றால்★ - உள்ள
உலகளவும் யானும்உளனாவனென்கொலோ?★
உலகளந்தமூர்த்தி! உரை. 76

உரைக்கிலோர்சுற்றத்தார் உற்றாரென்றுஆரே?★
இரைக்குங்கடற்கிடந்தவெந்தாய்!★ - உரைப்பெல்லாம்
நின்னன்றி மற்றிலேன்கண்டாய்★ எனதுயிர்க்குஓர்
சொல்நன்றியாகுந்துணை. 77

துணைநாள் பெருங்கிளையும் தொல்குலமும்★ சுற்றத்
திணைநாளும் இன்புடைத்தாமேலும்★ - கணைநாணில்
ஓவாத்தொழிற்சார்ங்கன் தொல்சீரைநல்நெஞ்சே!★
ஓவாதவூணாகவுண். 78

உள்நாட்டுத் தேசன்றே! ஊழ்வினையையஞ்சுமே?★
விண்ணாட்டையொன்றாகமெச்சுமே?★ - மண்ணாட்டில்
ஆராகி எவ்விழிவிற்றானாலும்★ ஆழியங்கைப்
பேராயற்கு ஆளாம்பிறப்பு. 79

பிறப்பிறப்பு மூப்புப் பிணிதுறந்து★ பின்னும்
இறக்கவுமின்புடைத்தாமேலும்★ - மறப்பெல்லாம்
ஏதமே என்றல்லால் எண்ணுவனே?★ மண்ணளந்தான்
பாதமேயேத்தாப்பகல். 80

பகலிராவென்பதுவும் பாவியாது★ எம்மை
இகல்செய்து இருபொழுதுமாள்வர்★ - தகவாத்
தொழும்பரிவர்சீர்க்கும் துணையிலரென்றோரார்★
செழும்பரவைமேயார்தெரிந்து. 81

தெரிந்துணர்வொன்றின்மையால் தீவினையேன்★ வாளா
இருந்தொழிந்தேன் கீழ்நாள்களெல்லாம்★ - கரந்துருவின்
அம்மானை அந்நான்றுபின் தொடர்ந்த★ ஆழியங்கை
அம்மானையேத்தாதயர்த்து. 82

அயர்ப்பாயயராப்பாய் நெஞ்சமே! சொன்னேன்★
உயப்போம்நெறியிதுவேகண்டாய்★ - செயற்பால
வல்லவேசெய்கிறுதி நெஞ்சமே! அஞ்சினேன்★
மல்லர்நாள் வவ்வினனை வாழ்த்து. 83

வாழ்த்தியவனடியைப் பூப்புனைந்து★ நின்தலையைத்
தாழ்த்திருகைகூப்பென்றால் கூப்பாத - பாழ்த்தவிதி!★
எங்குற்றாயென்றவனை ஏத்தாதென்னெஞ்சமே!★
தங்கத்தானாமேலுந்தங்கு. 84

தங்காமுயற்றியவாய்த் தாழ்விசும்பின் மீதுபாய்ந்து★
எங்கேபுக்கு எத்தவஞ்செய்திட்டனகொல்?★ - பொங்கோதத்
தண்ணம்பால் வேலைவாய்க் கண்வளரும்★ என்னுடைய
கண்ணன்பால் நல்நிறங்கொள்கார். 85

††கார்கலந்தமேனியான் கைகலந்தவாழியான்★
பார்கலந்தவல்வயிற்றான் பாம்பணையான்★ - சீர்கலந்த
சொல் நினைந்துபோக்காரேல் சூழ்வினையினாழ்துயரை★
என்னினைந்துபோக்குவரிப்போது? 86

††இப்போதும் இன்னும் இனிச்சிறிது நின்றாலும்★
எப்போதும் ஈதேசொல் என்னெஞ்சே!★ - எப்போதும்
கைகழலாநேமியான் நம்மேல்வினை கடிவான்★
மொய்கழலேயேத்தமுயல். 87

தசக அடிவரவு:- முயற்றி நாழ் சென்று அழகு வலியம் மனமாளும் இறை இனி பகல் ஒருபேர்.

பெரிய திருவந்தாதி முற்றும்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருவெழுகூற்றிருக்கை

தனியன்

(எம்பெருமானார் அருளிச்செய்தது)

வாழிபரகாலன் வாழிகலிகன்றி★
வாழிகுறையலூர்வாழ்வேந்தன்★ - வாழியரோ
மாயோனைவாள்வலியால்மந்திரங்கொள்மங்கையர்கோன்★
தூயோன்சுடர்மானவேல்.

[1]சீரார்திருவெழுகூற்றிருக்கையென்னுஞ்செந்தமிழால்★
ஆராவமுதன்குடந்தைப்பிரான்தனடியிணைக்கீழ்★
ஏரார்மறைப்பொருளெல்லாமெடுத்திவ்வுலகுய்யவே★
சோராமற்சொன்னஅருண்மாரிபாதம்துணைநமக்கே.

ஆசிரியப்பா

(தேசியராகம் — ஆதிதாளம்)

††ஒருபேருந்தியிருமலர்த்தவிசில்★
ஒருமுறையயனையீன்றனை★ ஒருமுறை
இருசுடர்மீதினிலியங்கா★ மும்மதி
ளிலங்கையிருகால்வளைய★ ஒருசிலை
யொன்றியஈரெயிற்றழல்வாய்வாளி★
னட்டனை★ மூவடிநானிலம்வேண்டி★
முப்புரிநூலொடுமானுரியிலங்கு
மார்வினின்★ இருபிறப்பொருமாணாகி★
ஒருமுறையீரடிமூவுலகளந்தனை★
நால்திசைநடுங்கஅஞ்சிறைப்பறவை
யேறி★ நால்வாய்மும்மதத்திருசெவி
யொருதனிவேழத்தரந்தையை★ ஒருநாள்
இருநீர்மடுவுள் தீர்த்தனை★ முத்தீ
நான்மறைஐவகைவேள்வி★ அறுதொழி
லந்தணர்வணங்குந்தன்மையை★ ஐம்புலன்
அகத்தினுள்செறுத்து★ நான்குடனடக்கி
முக்குணத்திரண்டவையகற்றி★ ஒன்றினில்
ஒன்றிநின்று★ ஆங்கிருபிறப்பறுப்போர்
அறிவருந்தன்மையை★முக்கண்நால்தோள்
ஐவாயரவோடு★ ஆறுபொதிசடையோன்

1. இத்தனியன் மிகுதியாக வழங்குவதில்லை.

அறிவருந்தன்மைப்பெருமையுள்நின்றனை★
ஏழுலகெயிற்றினில்கொண்டனை★ கூறிய
அறுசுவைப்பயனுமாயினை★ சுடர்விடும்
ஐம்படையங்கையுளமர்ந்தனை★ சுந்தர
நால்தோள்முந்நீர்வண்ண!★ நின்னீரடி
ஒன்றியமனத்தால்★ ஒருமதிமுகத்து
மங்கையரிருவரும்[1]மலரன★ அங்கையின்
முப்பொழுதும்வருடஅறிதுயிலமர்ந்தனை★
நெறிமுறைநால்வகைவருணமுமாயினை★
மேதகும்ஐம்பெரும்பூதமும்நீயே★
அறுபதமுரலுங்கூந்தல்காரணம்★
ஏழ்விடையடங்கச்செற்றனை★ அறுவகைச்
சமயமும்அறிவருநிலையினை★ ஐம்பா
லோதியையாகத்திருத்தினை★ அறமுதல்
நான்கவையாய்மூர்த்திமூன்றாய்★
இருவகைப்பயனாய் ஒன்றாய்விரிந்து
நின்றனை★ குன்றாமதுமலர்ச்சோலை
வண்கொடிப்படப்பை★ வருபுனற்பொன்னி
மாமணியலைக்கும்★ செந்நெலொண்கழனித்
திகழ்வனமுடுத்த★ கற்போர்புரிசைக்
கனகமாளிகை★ நிமிர்கொடிவிசும்பில்
இளம்பிறைதுவக்கும்★ ††செல்வம்மல்குதென்
திருக்குடந்தை★ அந்தணர்மந்திரமொழியுடன்
வணங்க★ ஆடரவமளியிலறிதுயில்
அமர்ந்தபரம!★ நின்னடியிணைபணிவன்
வருமிடரகலமாற்றோவினையே. 1

---

1. மலரெென எனவும் ஓதுவர்.

கட்டளைக்கலித்துறை

[1]இடங்கொண்டநெஞ்சத்திணங்கிக்கிடப்பன★ என்றும் பொன்னித்
தடங்கொண்டதாமரைசூழும்மலர்ந்ததண்பூங்குடந்தை★
விடங்கொண்டவெண்பல் கருந்துத்திசெங்கண் தழலுமிழ்வாய்★
படங்கொண்டபாம்பணைப்பள்ளிகொண்ட ான் திருப்பாதங்களே.

திருவெழுகூற்றிருக்கை முற்றும்

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. இப்பாட்டு கம்பர் செய்தருளிய தென்பர்.

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

சிறிய திருமடல்

தனியன்

(பிள்ளைதிருநறையூரறையர் அருளிச்செய்தது)

நேரிசை வெண்பா

முள்ளிச்செழு[1]மலரோதாரான்முளைமதியம்★
கொள்ளிக்கென்னுள்ளங்கொதியாமே★ - வள்ளல்
திருவாளன்சீர்க்கலியன்கார்க்கலியைவெட்டி★
மருவாளன்தந்தான்மடல்.

கலிவெண்பா

(நாதநாமக்கிரியைராகம் — ஆதிதாளம்)

††காரார்வரைக்கொங்கை கண்ணார்கடலுடுக்கை★
சீரார்சுடர்ச்சுட்டி செங்கலுழிப்பேராற்று★ 1

பேராரமார்பின் பெருமாமழைக்கூந்தல்★
நீராரவேலி நிலமங்கையென்னும்★ இப் 2

பாரோர்சொலப்பட்ட மூன்றன்றே★ - அம்மூன்றும்
ஆராயில்தானே அறம்பொருளின்பமென்று★ 3

ஆராரிவற்றினிடையதனையெய்துவார்★
சீராரிருகலையுமெய்துவர்★ - சிக்கெனமற்று 4

ஆரானுமுண்டென்பா ரென்பதுதானதுவும்★
ஓராமையன்றே? உலகத்தார்சொல்லுஞ்சொல்★ 5

ஓராமையாமாறு அதுவுரைக்கேன்[2]கேளாமே★
காரார்புரவியேழ் பூண்டதனியாழி★ 6

தேரார்நிறைகதிரோன் மண்டலத்தைக்கீண்டுபுக்கு★
ஆராவமுதமங்கெய்தி★ - அதினின்றும் 7

வாராதொழிவதொன்றுண்டே?★ அதுநிற்க,
ஏரார்முயல்விட்டுக் காக்கைப்பின்போவதே★ 8

ஏராரிளமுலையீர்! என்தனக்குற்றதுதான்★
காரார்குழலெடுத்துக்கட்டி★ - கதிர்முலையை 9

வாராரவீக்கி மணிமேகலைதிருத்தி★
ஆராரயில்வேற்கண் அஞ்சனத்தின்நீறணிந்து★ 10

---

1. மலரோர், மலரோன் என்பன மாற்றுப்பாடங்கள்.
2. கேளாமோ என்று சிலர்.

சீரார்செழும்பந்து கொண்டடியாநின்றேன்நான்★
நீரார்கமலம்போல் செங்கண்மாலென்றொருவன்★ 11

பாரோர்களெல்லாம் மகிழப்பறைகறங்க★
சீரார்குடமிரண்டேந்தி★ - செழுந்தெருவே 12

ஆராரெனச்சொல்லி ஆடுமதுகண்டு★
ஏராரிளமுலையார்[1]என்னையருமெல்லாரும்★ 13

வாராயோவென்றார்க்குச் சென்றேனென்வல்வினையால்★
காரார்மணிநிறமும் கைவளையும்காணேன்நான்★ 14

ஆரானுஞ்சொல்லிற்றுங்கொள்ளேன்★ - அறிவழிந்து
தீராவுடம்பொடு பேதுறுவேன்கண்டிரங்கி★ 15

ஏரார்கிளிக்கிளவிஎம்மனைதான்வந்தென்னை★
சீரார்செழும்புழுதிக்காப்பிட்டு★ - செங்குறிஞ்சித் 16

தாரார்நறுமாலைச் சாத்தற்கு★ தான்பின்னும்
நேராதனவொன்றுநேர்ந்தாள்★ - அதனாலும் 17

தீராதுஎன்சிந்தைநோய் தீராதுஎன்பேதுறவு★
வாராதுமாமை அதுகண்டுமற்றாங்கே★ 18

ஆரானுமூதறியும் அம்மனைமார்சொல்லுவார்★
பாரோர்சொலப்படும் கட்டுப்படுத்திரேல்★ 19

ஆரானுமெய்ப்படுவனென்றார்★ - அதுகேட்டுக்
காரார்குழற்கொண்டைக் கட்டுவிச்சிகட்டேறி★ 20

சீரார்சுளகில் சிலநெல்பிடித்தெறியா★
வேராவிதிர்விதிரா மெய்சிலிராக்கைமோவா★ 21

பேராயிரமுடையானென்றாள்★ - பேர்த்தேயும்,
காரார்திருமேனிகாட்டினாள்★ கையதுவும் 22

சீரார்வலம்புரியேயென்றாள்★ - திருத்துழாய்த்
தாரார்நறுமாலை கட்டுரைத்தாள்கட்டுரையா★ 23

நீரேதுமஞ்சேன்மின் நும்மகளைநோய்செய்தான்★
ஆரானுமல்லன் அறிந்தேன்அவனைநான்★ 24

கூரார்வேற்கண்ணீர்! உமக்கறியக்கூறுகேனோ?★
ஆரால்இவ்வையம் அடியளப்புண்டதுதான்?★ 25

---

1. அன்னையர் என்பது சிலர் பாடம்.

ஆரால்இலங்கை பொடிபொடியாவீழ்ந்தது?★ மற்று
ஆராலே கன்மாரிகாத்ததுதான்?★ - ஆழிநீர் 26

ஆரால்கடைந்திடப்பட்டது?★ அவன்காண்மின்
ஊராநிரைமேய்த்து உலகெல்லாமுண்டுமிழ்ந்தும்★ 27

ஆராததன்மையனாய் ஆங்கொருநாளாய்ப்பாடி★
சீரார்கலையல்குல் சீரடிச் செந்துவர்வாய்★ 28

வாரார்வனமுலையாள் மத்தாரப்பற்றிக்கொண்டு★
ஏராரிடைநோவ எத்தனையோர்போதுமாய்★ 29

சீரார்தயிர்கடைந்து வெண்ணெய்திரண்டதனை★
வேரார்நுதல்மடவாள் வேறோர்கலத்திட்டு★ 30

நாராருறியேற்றி நன்கமையவைத்ததனை★
போரார்வேற்கண்டமடவாள் போந்தனையும் பொய்யுறக்கம்★ 31

ஓராதவன்போல் உறங்கியறிவுற்று★
தாரார்தடந்தோள்கள் உள்ளளவும்கைநீட்டி★ 32

ஆராதவெண்ணெய்விழுங்கி★ - அருகிருந்த
மோரார்குடமுருட்டி முன்கிடந்ததானத்தே★ 33

ஓராதவன்போல்கிடந்தானைக் கண்டவளும்★
வாராத்தான்வைத்ததுகாணாள்★ - வயிறடித்திங்கு 34

ஆரார்புகுதுவார்? ஐயரிவரல்லால்★
நீராமிதுசெய்தீர் என்றோர்நெடுங்கயிற்றால்★ 35

ஊரார்களெல்லாரும் காணவுரலோடே★
தீராவெகுளியளாய்ச் சிக்கெனவார்த்தடிப்ப★ 36

ஆராவயிற்றினோடு ஆற்றாதான்★ - அன்றியும்
நீரார்நெடுங்கயத்தைச் சென்றலைக்கநின்றுரப்பி★ 37

ஓராயிரம்பணவெங்கோவியல்நாகத்தை★
வாராயெனக்கென்று மற்றதன்மத்தகத்து★ 38

சீரார்திருவடியால்பாய்ந்தான்★ - தன்சீதைக்கு
நேராவனென்று ஓர்நிசாசரிதான்வந்தாளை★ 39

கூரார்ந்தவாளால் கொடிமூக்கும்காதிரண்டும்★
ஈராவிடுத்துஅவட்குமூத்தோனை★ - வெந்நரகம் 40

சேராவகையே சிலைகுனித்தான்★ செந்துவர்வாய்
வாரார்வனமுலையாள் வைதேவிகாரணமா?★ 41

ஏரார்தடந்தோளிராவணனை★ - ஈரைந்து
சீரார்சிரமறுத்துச் செற்றுகந்தசெங்கண்மால்★ 42

போரார்நெடுவேலோன் பொன்பெயரோனாகத்தை★
கூரார்ந்தவள்ளுகிரால்கீண்டு★ - குடல்மாலை 43

சீரார்திருமார்பின்மேல்கட்டி★ செங்குருதி
சோராக்கிடந்தானைக் குங்குமத்தோள்கொட்டி★ 44

ஆராவெழுந்தான் அரியுருவாய்★ - அன்றியும்
பேர்வாமனனாகியகாலத்து★ மூவடிமண் 45

தாராயெனக்கென்று வேண்டிச்சலத்தினால்★
நீரேற்றுஉலகெல்லாம் நின்றளந்தான்மாவலியை★ 46

ஆராதபோரில் அசுரர்களும்தானுமாய்★
காரார்வரைநட்டு நாகம்கயிறாக★ 47

பேராமல்தாங்கிக்கடைந்தான்★ - திருத்துழாய்த்
தாரார்ந்தமார்வன் தடமால்வரைபோலும்★ 48

போரானைபொய்கைவாய்க் கோட்பட்டுநின்றலறி★
நீரார்மலர்க்கமலங்கொண்டு ஓர்நெடுங்கையால்★ 49

நாராயணா! ஓ! மணிவண்ணா! நாகணையாய்!★
வாராய்என்னாரிடரைநீக்காய்★ - எனவெகுண்டு 50

தீராதசீற்றத்தால் சென்றிரண்டுகூறாக★
ஈராவதனையிடர்கடிந்தான் எம்பெருமான்★ 51

பேராயிரமுடையான் பேய்ப்பெண்டீர்! நும்மகளை★
தீராநோய்செய்தான் எனவுரைத்தாள்★ - சிக்கெனமற்று 52

ஆரானுமல்லாமைகேட்டு எங்களம்மனையும்★
போரார்வேற்கண்ணீர்! அவனாகில்பூந்துழாய்★ 53

தாராதொழியுமே? தன்னடிச்சியல்லளே?★ மற்று
ஆரானுமல்லனேயென்றொழிந்தாள்★ - நானவனைக் 54

காரார்திருமேனி கண்டதுவே காரணமா★
பேராப்பிதற்றாத் திரிதருவன்★ - பின்னையும் 55

ஈராப்புகுதலும் இவ்வுடலைத்தண்வாடை★
சோராமறுக்கும் வகையறியேன்★ - சூழ்குழலார் 56

ஆரானுமேசுவரென்னுமதன்பழியை★
வாராமல்காப்பதற்கு வாளாவிருந்தொழிந்தேன்★ 57

வாராய்மடநெஞ்சே! வந்து★ - மணிவண்ணன்
சீரார்திருத்துழாய்மாலை நமக்கருளி★ 58

தாரான்தருமென்று இரண்டத்திலொன்றதனை★
ஆரானுமொன்னாதார் கேளாமேசொன்னக்கால்★ 59

ஆராயுமேலும் பணிகேட்டுஅதன்றெனிலும்★
போராதொழியாதே போந்திடுநீயென்றேற்கு★ 60

காரார்கடல்வண்ணன் பின்போனநெஞ்சமும்★
வாராதே என்னைமறந்ததுதான்★ - வல்வினையேன் 61

ஊராருகப்பதேயாயினேன்★ மற்றெனக்கிங்கு
ஆராய்வாரில்லை அழல்வாய்மெழுகுபோல்★ 62

நீராயுருகும்என்னாவி★ - நெடுங்கண்கள்
ஊராருறங்கிலும் தானுறங்கா★ உத்தமன்தன் 63

பேராயினவே பிதற்றுவன்★ - பின்னையும்
காரார்கடல்போலும் காமத்தராயினார்★ 64

ஆரேபொல்லாமையறிவார்?★ அதுநிற்க,
ஆரானுமாதானும் அல்லளவள்காணீர்★ 65

வாரார்வனமுலை வாசவதத்தையென்று★
ஆரானுஞ்சொல்லப்படுவாள்★ - அவளும்தன் 66

பேராயமெல்லாம் ஒழியப் பெருந்தெருவே★
தாரார்தடந்தோள் தளைக்காலன்பின்போனாள்★ 67

ஊராரிகழ்ந்திடப்பட்டாளே?★ - மற்றெனக்கிங்கு
ஆரானும்கற்பிப்பார்நாயகரே?★ நானவனைக் 68

காரார்திருமேனி காணுமளவும்போய்★
††சீரார்திருவேங்கடமே திருக்கோவ 69

லூரே★ மதிட்கச்சியூரகமே பேரகமே★
பேராமருதிறுத்தான் வெள்ளறையேவெஃகாவே★ 70

பேராலிதண்கால் நறையூர்திருப்புலியூர்★
††ஆராமம்சூழ்ந்த அரங்கம்★ - கணமங்கை 71
காரார்மணிநிறக்கண்ணனூர்விண்ணகரம்★
சீரார்கணபுரம் சேறைதிருவழுந்தூர்★ 72
காரார்குடந்தை கடிகைகடல்மல்லை★
ஏரார்பொழில்சூழ் இடவெந்தைநீர்மலை★ 73
சீராரும்மாலிருஞ்சோலை திருமோகூர்★ -
பாரோர்புகழும் வதரிவடமதுரை★ 74
ஊராயவெல்லாம் ஒழியாமேநானவனை★
ஓரானைகொம்பொசித்து ஓரானைகோள்விடுத்த 75
சீரானை★ செங்கணெடியானைத் தேன்துழாய்த்
தாரானை★ தாமரைபோற்கண்ணானை★ - எண்ணருஞ்சீர்ப் 76
பேராயிரமும்பிதற்றி★ - ††பெருந்தெருவே
ஊராரிகழிலும் ஊராதொழியேன்நான்★ 77
வாரார்பூம்பெண்ணைமடல்.[1] 77½

நேரிசை வெண்பா

[2]ஊராதொழியேன் உலகறியவொண்ணுதலீர்!★
சீரார்முலைத்தடங்கள் சேரளவும்★ - பாரெல்லாம்
அன்றோங்கி நின்றளந்தான் நின்றதிருநறையூர்★
மன்றோங்கவூர்வன்மடல்.

சிறிய திருமடல் முற்றும்

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. சிறியதிருமடலும் பெரியதிருமடலும் யாப்பிலக்கணத்தின்படி தனித்தனி ஒருபாட்டு.

2. இது கம்பர் பாடியதென்பர்.

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

பெரியதிருமடல்

தனியன்

(பிள்ளை திருநறையூரறையர் அருளிச்செய்தது)

நேரிசை வெண்பா

பொன்னுலகில்வானவரும் [1]பூமகளும்போற்றி செய்யும்★
நல்நுதலீர்! நம்பிநறையூரர்★ மன்னுலகில்
என்னிலைமைகண்டும் இரங்காரேயாமாகில்★
மன்னுமடலூர்வன்வந்து.

கலிவெண்பா

(நாதநாமக்கிரியைராகம் — ஆதிதாளம்)

††மன்னியபல்பொறிசேர் ஆயிரவாய்வாளரவின்★
சென்னிமணிக்குடுமித் தெய்வச்சுடர் நடுவுள்★ 1

மன்னியநாகத்தணைமேல் ஓர்மாமலைபோல்★
மின்னுமணிமகரகுண்டலங்கள் வில்வீச★ 2

துன்னியதாரகையின் பேரொளிசேராகாசம்★
என்னும்விதானத்தின்கீழால்★ – இருசுடரை 3

மன்னும் விளக்காகவேற்றி★ மறிகடலும்
பன்னுதிரைக்கவரிவீச★ – நிலமங்கை 4

தன்னைமுனநாள் அளவிட்டதாமரைபோல்★
மன்னியசேவடியை வானியங்குதாரகைமீன்★ 5

என்னும்மலர்ப்பிணையலேய்ந்த★ – மழைக்கூந்தல்
தென்னனுயர்பொருப்பும் தெய்வவடமலையும்★ 6

என்னுமிவையே முலையாவடிவமைந்த★
அன்னநடையவணங்கே★ – அடியிணையைத் 7

தன்னுடையவங்கைகளால் தான்தடவத்தான்கிடந்து★ஓர்
உன்னியயோகத்து உறக்கந்தலைக்கொண்ட 8

பின்னை★ தன்னாபிவலயத்துப் பேரொளிசேர்★
மன்னியதாமரை மாமலர்பூத்து★ அம்மலர்மேல் 9

முன்னந்திசைமுகனைத் தான்படைக்க★ மற்றவனும்
முன்னம்படைத்தனன் நான்மறைகள்★ – அம்மறைதான் 10

---
1. பூமகனும் என்றும் பாடம்

மன்னுமறம் பொருளின்பம் வீடென்று உலகில்★
நன்னெறிமேம்பட்டன நான்கன்றே★ - நான்கினிலும்

பின்னையது பின்னைப்பெயர்தருமென்பது★ ஓர் 11
தொன்னெறியைவேண்டுவார் வீழ்கனியுமூழிலையும்★

என்னுமிவையே நுகர்ந்து உடலம்தாம்வருந்தி★ 12
துன்னுமிலைக்குரம்பைத் துஞ்சியும்★ - வெஞ்சுடரோன்

மன்னுமழல் நுகர்ந்தும் வண்தடத்தினுட் கிடந்தும்★ 13
இன்னதோர் தன்மையராய் ஈங்குடலம்விட்டெழுந்து★

தொன்னெறிக்கண்சென்றா ரெனப்படுஞ்சொல்லலல்லால்★ 14
இன்னதோர்காலத்து இனையாரிது பெற்றார்★

என்னவுங் கேட்டறிவதில்லை★ - உளதென்னில் 15
மன்னுங்கடுங்கதிரோன் மண்டலத்தின் நன்னடுவுள்★

அன்னதோரில்லியினூடுபோய்★ - வீடென்னும் 16
தொன்னெறிக்கண் சென்றாரைச் சொல்லுமின்கள், சொல்லாதே★

அன்னதேபேசும் அறிவில் சிறுமனத்து★ ஆங் 17
கன்னவரைக் கற்பிப்போம்யாமே★ - அதுநிற்க,

முன்னம்நான் சொன்ன அறத்தின் வழிமுயன்ற★ 18
அன்னவர்தாம்கண்டீர்கள் ஆயிரக்கண்வானவர்கோன்★

பொன்னகரம்புக்கமரர் [1]போற்றிசெப்ப★ - பொங்கொளிசேர் 19
கொல்நவிலுங்கோளரிமாத் தான்சுமந்தகோலஞ்சேர்★

மன்னியசிங்காசனத்தின்மேல்★ - வாள்நெடுங்கண் 20
கன்னியராலிட்ட கவரிப்பொதியவிழ்ந்து★ ஆங் 21

கின்னிளம்பூந்தென்றலியங்க★ - மருங்கிருந்த
மின்னனைய நுண்மருங்குல் மெல்லியலார் வெண்முறுவல்★ 22

முன்னம்முகிழ்த்த முகிழ்நிலாவந்தரும்ப★
அன்னவர்தம்மானோக்க முண்டாங்கணிமலர்சேர்★ 23

பொன்னியல்கற்பகத்தின் காடுடுத்தமாடெல்லாம்★
மன்னியமந்தாரம் பூத்தமதுத்திவலை★ 24

இன்னிசை வண்டமரும் சோலைவாய் மாலைசேர்★
மன்னியமாமயில்போற்கூந்தல்★ - மழைத்தடங்கண் 25

மின்னிடையாரோடும் விளையாடிவேண்டிடத்து★
மன்னுமணித்தலத்து மாணிக்கமஞ்சரியின்★ 26

மின்னினொளிசேர் பளிங்குவிளிம்படுத்த★
மன்னும்பவளக்கால் செம்பொன் செய்மண்டபத்துள்★ 27

---

1. போற்றிசைப்ப என்றும் பாடம்

அன்னநடைய அரம்பையர்தம்கை வளர்த்த★
இன்னிசை யாழ்பாடல்கேட்டின்புற்று★ - இருவிசும்பில் 28

மன்னுமழைதவழும் வாணிலாநீள்மதிதோய்★
மின்னினொளிசேர் விசும்பூரும்மாளிகைமேல்★ 29

மன்னுமணி விளக்கைமாட்டி★ - மழைக்கண்ணார்
பன்னுவிசித்திரமாப் பாப்படுத்தபள்ளிமேல்★ 30

துன்னியசாலேகம் சூழ்கதவம்தாள் திறப்ப★
அன்னமுழக்கநெரிந்துக்கவாள்நீலச்★ 31

சின்னநறுந்தாது சூடி★ - ஓர்மந்தாரம்
துன்னுநறுமலரால் தோள்கொட்டி★ கற்பகத்தின் 32

மன்னுமலர்வாய் மணிவண்டுபின்தொடர★
இன்னிளம்பூந்தென்றல்புகுந்தீங்கிளமுலைமேல்★ 33

நன்னறுஞ்சந்தனச்சேறு புலர்த்த★ - தாங்கருஞ்சீர்
மின்னிடைமேல் கைவைத்திருந்து ஏந்திளமுலைமேல்★ 34

பொன்னரும்பாரம்புலம்ப★ - அகங்குழைந்தாங்கு
இன்னவுருவின் இமையாத்தடங்கண்ணார்★ 35

அன்னவர்தம்மானோக்கமுண்டு ஆங்கணிமுறுவல்★
இன்னமுதம் மாந்தியிருப்பர்★ - இதுவன்றே 36

அன்னவறத்தின் பயனாவது★ ஒண்பொருளும்.
அன்னதிறத்ததே யாதலால்★ - காமத்தின் 37

மன்னும்வழிமுறையே நிற்றும்நாம்★ மானோக்கின்
அன்னநடையாரலரேச ஆடவர்மேல்★ 38

மன்னுமடலூரா ரென்பதோர்வாசகமும்★
தென்னுரையில் கேட்டறிவதுண்டு★ அதனையாம் தெளியோம் 39

மன்னும் வடநெறியே வேண்டினோம்★ வேண்டாதார்
தென்னன்பொதியில் செழுஞ்சந்தனக்குழம்பின்★ 40

அன்னதோர் தன்மையறியாதார்★ - ஆயன்வேய்
இன்னிசை யோசைக்கு இரங்காதார்★ மால்விடையின் 41

மன்னுமணி புலம்பவாடாதார்★ - பெண்ணைமேல்
பின்னும் அவ்வன்றிற்பேடைவாய்ச் சிறுகுரலுக்கு★ 42

உன்னியுடலுருகிநையாதார்★ - உம்பர்வாய்த்
துன்னுமதியுகுத்த தூதிலா நீள்நெருப்பில்★ 43

தம்முடலம்வேவத் தளராதார்★ - காமவேள்
மன்னுஞ்சிலைவாய் மலர்வாளிகோத்தெய்ய★ 44

பொன்னெடுவீதிபுகாதார்★ - தம்பூவணைமேல்
சின்னமலர்க்குழலும் அல்குலும்மென்முலையும்★ 45

இன்னிளவாடைதடவத் தாம்கண்துயிலும்★
பொன்னனையார் பின்னுந்திருவுறுக★ – போர்வேந்தன் 46

தன்னுடையதாதை பணியாலரசொழிந்து★
பொன்னகரம் பின்னேபுலம்ப, வலங்கொண்டு★ 47

மன்னும்வளநாடு கைவிட்டு★ – மாதிரங்கள்
மின்னுருவில் விண்தேர் திரிந்துவெளிப்பட்டு★ 48

[1]கல்நிறைந்துதீய்ந்து கழையுடைந்து கால்சுழன்று★
பின்னுந்திரைவயிற்றுப் பேயேதிரிந்துலவா★ 49

கொன்னவிலும் வெங்கானத்தூடு★ – கொடுங்கதிரோன்
துன்னுவெயில்வறுத்த வெம்பரல்மேல் பஞ்சடியால்★ 50

மன்னனிராமன்பின் வைதேவியென்றுரைக்கும்★
அன்னநடைய அணங்குநடந்திலளே?★ 51

பின்னும்கருநெடுங்கண் செவ்வாய்பிணைநோக்கின்★
மின்னனையநுண்மருங்குல் வேகவதியென்றுரைக்கும் 52

கன்னி★ தன் இன்னுயிராம் காதலனைக்காணாது★
தன்னுடைய முன்தோன்றல் கொண்டேகத் தான் சென்று★ [2]அங்கு 53

அன்னவனை நோக்காது அழித்துரப்பி★ – வாளமருள்
கல்நவில்தோள்காளையைக் கைப்பிடித்துமீண்டும்போய்★ 54

பொன்னவிலுமாகம் புணர்ந்திலளே?★ – பூங்கங்கை
முன்னம் புனல்பரக்கும் நல்நாடன்★ மின்னாடும் 55

கொன்னவிலும்நீள்வேல் குருக்கள் குலமதலை★
தன்னிகரொன்றில்லாத வென்றித்தனஞ்சயனை★ 56

பன்னாகராயன் மடப்பாவை★ – பாவைதன்
மன்னியநாணச்சம் மடமென்றிவையகல★ 57

தன்னுடைய கொங்கை முகம்நெரிய★ – தானவன்தன்
[3]பொன்வரையாகம் தழீஇக்கொண்டுபோய்★ தனது 58

நல்நகரம்புக்கு நயந்தினிதுவாழ்ந்ததுவும்★
முன்னுரையில் கேட்டறிவதில்லையே?★ – சூழ்கடலுள் 59

பொன்னகரஞ்செற்ற புரந்தரனோடேரொக்கும்★
மன்னவன்வாணன் அவுணர்க்குவாள்வேந்தன்★ 60

தன்னுடையபாவை உலகத்துத்தன்னொக்கும்★
கன்னியரையில்லாத காட்சியாள்★ – தன்னுடைய 61

---

1. கன்னிரைந்து என்பதும் பாடம்.
2. ஆங்கு என்றே வழங்குவர்.
3. பொன்னவரை என்பதும் பாடம்.

இன்னுயிர்த்தோழியால் எம்பெருமானீன்துழாய்★
மன்னுமணிவரைத்தோள் மாயவன்★ - பாவியேன் 62

என்னையிதுவிளைத்த ஈரிரண்டுமால்வரைத்தோள்★
மன்னவன்தன்காதலனை மாயத்தாற்கொண்டுபோய்★ 63

கன்னிதன்பால்வைக்க மற்றவனோடெத்தனையோ★
மன்னியபேரின்பமெய்தினாள்★ - மற்றிவைதான் 64

என்னாலேகேட்டீரே? ஏழைகாள்! என்னுரைக்கேன்?★
மன்னுமலையரையன் பொற்பாவை★ - வாள்நிலா 65

மின்னுமணிமுறுவல் செவ்வாயுமையென்னும்★
அன்னநடையஅணங்கு, நுடங்கிடைசேர்★ 66

பொன்னுடம்புவாடப் புலனைந்தும்நொந்தகல★
தன்னுடையகூழைச் சடாபாரம்தான்தரித்து★ ஆங்கு 67

அன்னவருந்தவத்தினூடுபோய்★ ஆயிரந்தோள்
மன்னுகரதலங்கள் மட்டித்து★ மாதிரங்கள் 68

மின்னியெரிவீச மேலெடுத்தசூழ்கழற்கால்★
பொன்னுலகமேழும்கடந்தும்பர்மேற்சிலும்ப★ 69

மன்னுகுலவரையும் மாருதமும்தாரகையும்★
தன்னினுடனே சுழலச்சுழன்றாடும்★ 70

கொல்நவிலும்மூவிலைவேல் கூத்தன்பொடியாடி★
அன்னவன்தன்பொன்னகலம் சென்றாங்கணைந்திலளே?★ 71

பன்னியுரைக்குங்கால் பாரதமாம்★ - பாவியேற்கு
என்னுறுநோய் யானுரைப்பக்கேண்மின்★ இரும்பொழில்சூழ் 72

மன்னுமறையோர் திருநறையூர்மாமலைபோல்★
பொன்னியலுமாடக் கவாடம்கடந்துபுக்கு★ 73

என்னுடையகண்களிப்ப நோக்கினேன்★ - நோக்குதலும்
மன்னன்திருமார்பும் வாயுமடியிணையும்★ 74

பன்னுகரதலமும் கண்களும்★ - பங்கயத்தின்
பொன்னியல்காடு ஓர்மணிவரைமேல்பூத்ததுபோல்★ 75

மின்னியொளிபடைப்ப வீழ்நாணும்தோள்வளையும்★
மன்னியகுண்டலமும் ஆரமும்நீள்முடியும்★ 76

துன்னுவெயில்விரித்த சூளாமணியிமைப்ப★
மன்னுமரதகக் குன்றின்மருங்கே★ - ஓர் 77

இன்னிளவஞ்சிக் கொடியொன்றுநின்றதுதான்★
அன்னமாய்மானாய் அணிமயிலாய்ஆங்கிடையே★ 78

மின்னாய்இளவேயிரண்டாய் இணைச்செப்பாய்★
முன்னாயதொண்டையாய்க் கெண்டைக்குலமிரண்டாய்★ 79

அன்னதிருவுருவம் நின்றதறியாதே★
என்னுடையநெஞ்சும் அறிவும்இனவளையும்★ 80
பொன்னியலும்மேகலையும் ஆங்கொழியப்போந்தேற்கு★
மன்னுமறிகடலுமார்க்கும்★ - மதியுகுத்த 81
இன்னிலாவின்கதிரும் என்தனக்கேவெய்தாகும்★
தன்னுடையதன்மை தவிரத்தானென்கொலோ?★ 82
தென்னன்பொதியில் செழுஞ்சந்தின்தாதளைந்து★
மன்னிவ்வுலகை மனங்களிப்பவந்தியங்கும்★ 83
இன்னிளம்பூந்தென்றலும் வீசுமெரியெனக்கே★
முன்னியபெண்ணைமேல் முள்முளரிக்கூட்டகத்து★ 84
பின்னுமவ்வன்றில் பேடைவாய்ச்சிறுகுரலும்★
என்னுடையநெஞ்சுக்கு ஓரீர்வாளாம் என்செய்கேன்?★ 85
கல்நவில்தோள்காமன் கருப்புச்சிலைவளைய★
கொல்நவிலும்பூங்கணைகள் கோத்துப்பொதவணைந்து★ 86
தன்னுடையதோள்கழியவாங்கி★ - தமியேன்மேல்
என்னுடையநெஞ்சே இலக்காகவெய்கின்றான்★ 87
பின்னிதனைக்[1]காப்பீர்தானில்லையே★ - பேதையேன்
கல்நவிலுங்காட்டகத்து ஓர்வல்லிக்கடிமலரின்★ 88
நல்நறுவாசம் மற்றாரானுமெய்தாமே★
மன்னும்வறுநிலத்து வாளாங்குகுத்ததுபோல்★ 89
என்னுடையபெண்மையும் என்நலனும்என்முலையும்★
மன்னுமலர்மங்கைமைந்தன்★ - கணபுரத்துப் 90
பொன்மலைபோல்நின்றவன்தன்பொன்னகலம் தோயாவேல்★
என்னிவைதான்? வாளாஎனக்கேபொறையாகி★ 91
முன்னிருந்துமூக்கின்று மூவாமைக்காப்பதோர்★
மன்னுமருந்தறிவீரில்லையே?★ - மால்விடையின் 92
துன்னுபிடரெருத்துத் தூக்குண்டு★ வன்தொடரால்
கன்னியர்கண்மிளிரக் கட்டுண்டு★ மாலைவாய்த் 93
தன்னுடையநாவொழியாது ஆடுந்தனிமணியின்★
இன்னிசையோசையும் வந்தென்செவிதனக்கே★ 94
கொல்நவிலுமெஃகின் கொடிதாய்நெடிதாகும்★
என்னிதனைக்காக்குமா? சொல்லீர்★ - இதுவிளைத்த 95
மன்னன்நறுந்துழாய்வாழ்மார்பன்★ மாமதிகோள்
முன்னம்விடுத்த முகில்வண்ணன்★ - காயாவின் 96

1. காப்பார்தாம் என்று பாடமுண்டு.

சின்னநறும்பூந் திகழ்வண்ணன்★ வண்ணம்போல்
அன்னகடலை மலையிட்டணைகட்டி★ 97

மன்னனிராவணனை மாமண்டுவெஞ்சமத்து★
பொன்முடிகள்பத்தும் புரளச்சரந்துரந்து★ 98

தென்னுலகமேற்றுவித்த சேவகனை★ - ஆயிரக்கண்
மன்னவன்வானமும் வானவர்தம்பொன்னுலகும்★ 99

தன்னுடையதோள்வலியால் கைக்கொண்டதானவனை★
பின்னோரரியுருவமாகி எரிவிழித்து★ 100

கொல்நவிலும்வெஞ்சமத்துக் கொல்லாதே★ - வல்லாளன்
மன்னுமணிக்குஞ்சி பற்றிவரவீர்த்து★ 101

தன்னுடையதாள்மேல் கிடாத்தி★ - அவனுடைய
பொன்னகலம்வள்ளுகிரால் போழ்ந்துபுகழ்படைத்த★ 102

மின்னிலங்கும்ஆழிப்படைத் தடக்கைவீரனை★
மன்னிவ்வகலிடத்தை மாமுதுநீர்தான்விழுங்க★ 103

பின்னுமோரேனமாய்ப் புக்குவளைமருப்பில்★
கொல்நவிலுங்கூர்நுதிமேல் வைத்தெடுத்தகூத்தனை★ 104

மன்னும்வடமலையை மத்தாகமாசுணத்தால்★
மின்னுமிருசுடரும் விண்ணும்பிறங்கொளியும்★ 105

தன்னினுடனேசுழல மலைதிரித்து★ ஆங்கு
இன்னமுதம் வானவரையூட்டி★ அவருடைய 106

மன்னுந்துயர்கடிந்த வள்ளலை★ - மற்றன்றியும்,
தன்னுருவம்ஆருமறியாமல் தானங்கு★ ஓர் 107

மன்னுங்குறளுருவின் மாணியாய்★ - மாவலிதன்
பொன்னியலும்வேள்விக்கண் புக்கிருந்து★ போர்வேந்தர் 108

மன்னைமனங்கொள்ள வஞ்சித்துநெஞ்சுருக்கி★
என்னுடையபாதத்தால் யானளப்பமூவடிமண்★ 109

மன்னா! தருகென்று வாய்திறப்ப★ மற்றவனும்
என்னால்தரப்பட்டதென்றலுமே★ அத்துணைக்கண் 110

மின்னார்மணிமுடிபோய் விண்தடவ★ - மேலெடுத்த
பொன்னார்கனைகழற்கால் ஏழுலகும்போய்க்கடந்து★ அங்கு 111

ஒன்னாவசுரர் துளங்கச்செலநீட்டி★
மன்னிவ்வகலிடத்தை மாவலியைவஞ்சித்து★ 112

தன்னுலகமாக்குவித்த தாளானை★ - தாமரைமேல்
மின்னிடையாள்நாயகனை விண்ணகருள்பொன்மலையை★ 113

பொன்னிமணிகொழிக்கும் பூங்குடந்தைப்போர் விடையை★
தென்னன்குறுங்குடியுள் செம்பவளக்குன்றினை★ 114

மன்னியதண்சேறை வள்ளலை★ - மாமலர்மேல்
அன்னம்துயிலும் அணிநீர்வயலாலி★ 115

என்னுடையவின்னமுதை எவ்வுள்பெருமலையை★
கன்னிமதிள்சூழ் கணமங்கைக்கற்பகத்தை★ 116

மின்னையிருசுடரை வெள்ளறையுள்கல்லறைமேற்
பொன்னை★ மரதகத்தைப் புட்குழியெம்போரேற்றை 117

††மன்னுமரங்கத்து எம்மாமணியை★ - வல்லவாழ்ப்
பின்னைமணாளனைப் பேரில்பிறப்பிலியை★ 118

தொன்னீர்க்கடல்கிடந்த தோளாமணிச்சுடரை★
என்மனத்துமாலை இடவெந்தையீசனை★ 119

மன்னுங்கடல்மல்லை மாயவனை★ - வானவர்தம்
சென்னிமணிச்சுடரைத் தண்கால்திறல்வலியை★ 120

தன்னைப்பிறரறியாத் தத்துவத்தைமுத்தினை★
அன்னத்தைமீனை அரியைஅருமறையை★ 121

முன்னிவ்வுலகுண்டமூர்த்தியை★ - கோவலூர்
மன்னுமிடைகழி யெம்மாயவனை★ பேயலறப் 122

பின்னும்முலையுண்டபிள்ளையை★ - அள்ளல்வாய்
அன்னமிரைதேர் அழுந்தூரெழுஞ்சுடரை★ 123

††தென்தில்லைச் சித்திரகூடத்துஎன்செல்வனை★ -
மின்னிமழைதவழும் வேங்கடத்துஎம்வித்தகனை★ 124

மன்னனை மாலிருஞ்சோலைமணாளனை★
கொல்நவிலுமாழிப்படையானை★ - கோட்டியூர் 125

அன்னவுருவினரியை★ திருமெய்யத்து
இன்னமுதவெள்ளத்தை இந்தளூரந்தணனை★ 126

மன்னுமதிள்கச்சி வேளுக்கையாளரியை★
மன்னியபாடகத்து எம்மைந்தனை★ - வெஃகாவில் 127

உன்னியயோகத்துறக்கத்தை★ ஊரகத்துள்
அன்னவனை அட்டபுயகரத்தெம்மானேற்றை★ 128

என்னைமனங்கவர்ந்தஈசனை★ - வானவர்தம்
முன்னவனை மூழிக்களத்து[1]விளக்கினை★ 129

அன்னவனை ஆதனூராண்டளக்குமையனை★
நென்னலையின்றினை நாளையை★ - நீர்மலைமேல் 130

மன்னுமறைநான்குமானானை★ புல்லாணித்
தென்னன்தமிழை வடமொழியை★ நாங்கூரில் 131

---

1. வளத்தினை என்பது சிலர் பாடம்.

மன்னுமணிமாடக்கோயில்மணாளனை★
நல்நீர்த்தலைச்சங்கநாண்மதியை★ - நான்வணங்கும் 132
கண்ணனைக் கண்ணபுரத்தானை★ தென்னறையூர்
மன்னுமணிமாடக்கோயில்மணாளனை★ 133
கல்நவில்தோள்காளையைக் கண்டாங்குக்கைதொழுது★
என்நிலைமையெல்லாம் அறிவித்தால்எம்பெருமான்★ 134
தன்னருளுமாகமும் தாரானேல்★ - தன்னைநான்
மின்னிடையார்சேரியிலும் வேதியர்கள்வாழ்விடத்தும்★ 135
தன்னடியார்முன்பும் தரணிமுழுதாளும்★
கொல்நவிலும்வேல்வேந்தர்கூட்டத்தும்நாட்டகத்தும்★ 136
தன்னிலைமையெல்லாம் அறிவிப்பன்★ - தான்முனநாள்
மின்னிடையாய்ச்சியர்தம் சேரிக்களவின்கண்★ 137
துன்னுபடல்திறந்துபுக்கு★ - தயிர்வெண்ணெய்
தன்வயிறாரவிழுங்க★ கொழுங்கயற்கண் 138
மன்னுமடவோர்கள் பற்றியோர்வான்கயிற்றால்★
பின்னுமுரலோடு கட்டுண்டபெற்றிமையும்★ 139
அன்னதோர்பூதமாய் ஆயர்விழவின்கண்★
துன்னுசகடத்தால் புக்கபெருஞ்சோற்றை★ 140
முன்னிருந்துமுற்றத்தான் துற்றியதெற்றனவும்★
மன்னர்பெருஞ்சவையுள் வாழ்வேந்தர்தூதனாய்★ 141
தன்னையிகழ்ந்துரைப்பத தான்முனநாள்சென்றதுவும்★
மன்னுபறைகறங்க மங்கையர்தம்கண்களிப்ப★ 142
கொன்னவிலுங்கூத்தனாய்ப் பெயர்த்துங்குடமாடி★
என்னிவன்? என்னப்படுகின்றாடறவும்★ 143
தென்னிலங்கையாட்டி அரக்கர்குலப்பாவை★
மன்னனிராவணன்தன் நல்தங்கை★ - வாளெயிற்றுத் 144
துன்னுசுடுசினத்துச் சூர்ப்பணகா சோர்வெய்தி★
பொன்னிறங்கொண்டு புலர்ந்தெழுந்தகாமத்தால்★ 145
தன்னைநயந்தாளைத் தான்முனிந்து மூக்கரிந்து★
மன்னியதிண்ணெனவும், வாய்த்தமலைபோலும்★ 146
தன்னிகரொன்றில்லாத தாடகையை★ - ††மாமுனிக்காத்
தென்னுலகமேற்றுவித்த திண்திறலும்★ மற்றிவைதான் 147
உன்னியுலவாவுலகறிய ஊர்வன்நான்★
முன்னிமுளைத்தெழுந்து ஓங்கியொளிபரந்த★ 148
மன்னியம்பூம்பெண்ணைமடல். 148½

நேரிசைவெண்பா

[1]என்னிலைமையெல்லாம் அறிவித்தால் எம்பெருமான்★
தன்னருளுமாகமும்தாரானேல்★ - பின்னைப்போய்
[2]ஒண்துறைநீர்வேலை உலகறியவூர்வன்நான்★
வண்டறைபூம்பெண்ணைமடல்.

(மண்ணிற்பொடிப்பூசி வண்டிரைக்கும்பூச்சூடி★
பெண்ணைமடல்பிடித்துப் [3]பின்னே★ - அண்ணல்
திருநறையூர்நின்றபிரான் தேர்போகும்வீதி★
பொரு[4]முறையால் செல்வம்புரிந்து.)[5]

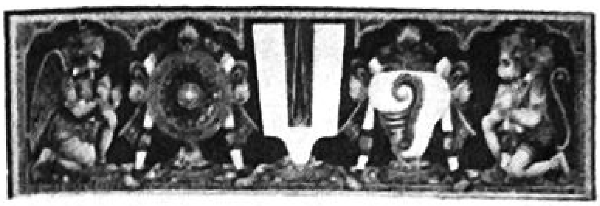
பெரிய திருமடல் முற்றும்

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. இப்பாட்டு கம்பர் பாடியதென்பர்.
2. ஒண்டிரை என்பதும் பாடம்.
3. பின்பின்னே.
4. முறையாய் என்பன மாற்றுப் பாடங்கள்
5. இப்பாடல் வழக்கிலில்லை.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருமாலால் மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற

ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்கள்

நம்மாழ்வார்

திருவாய்மொழி

காரிமாறன் கலைக்காப்பகம்

103, தெளிசிங்கப் பெருமாள் கோயில் தெரு,

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 5.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே பராங்குஶாய நம:

நம்மாழ்வார் வைபவம்

வ்ருஷபேது விஶாகாயாம் குருகாபுரிகாரிஜம்-
பாண்ட்யதேஶே கலேராதௌ ஶடாரிம்ஸைந்யபம்பஜே.

நம்மாழ்வார் வழி வழியாகத் திருமாலடியார்களின் குடியில் காரியார் என்பவர்க்கும், திருவண்பரிசாரத்தைச் சேர்ந்த உடையநங்கையார் என்ற பெண்மணிக்கும் கலியுகம் தொடங்கிய நாற்பத்துமூன்றாம் நாளான பிரமாதி ஆண்டு வைகாசித் திங்கள் பௌர்ணமிகூடிய வெள்ளிக்கிழமையில் அவதரித்தார். தோன்றிய இடம் தற்காலம் ஆழ்வாரின் தோற்றத்தாலேயே சிறப்புற்று ஆழ்வார்திருநகரி என்றழைக்கப்படும் திருக்குருகூர் என்ற வைணவ திருத்தலமாகும்.

காரியார்க்கும் உடையநங்கையார்க்கும் சிறப்பாகத் திருமணம் திருவண்பரிசாரத்தில் நடைபெற்றபின் இருவரும் திருக்குருகூரடைந்து இல்வாழ்க்கை நடத்தினர். ஒருகால் இருவரும் திருவண்பரிசாரம் சென்று சிறிதுகாலமிருந்து திருக்குருகூர் திரும்புங்கால் திருக்குறுங்குடி நம்பியைத் தொழுது மகப்பேறு வேண்ட திருக்குறுங்குடி நம்பியே மகவாகப் பிறந்ததாக வரலாறு.

திருமாலது அம்சமும், திருமாலணியும் மணியான ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தின் அம்சமும், திருமாலின் சேனை முதல்வரான ஸ்ரீவிஷ்வக்ஸேனரது அம்சமும் பொருந்தியவராக ஆழ்வார் கருதப்படுகிறார். திருமாலைப் பிரியாது அடிமை செய்யும் அரவரசனான திருவனந்தாழ்வான் திருமால் ஆழ்வாராகத் தோன்றுமுன்னரே, திருநகரியில் ஒரு புளியமரமாக, பின் ஆழ்வாருக்கு வெயில், மழை படாதிருக்குமாறு, வந்து தோன்றினன்.

பிறந்த குழவியான ஆழ்வார் உலகவியற்கைக்கு மாறாக அழுதல், பாலுண்ணுதல் முதலிய செய்கைகளற்றிருந்தார். கருப்பையில் அறியாமை தீண்டாத கருவை சடமென்ற காற்று வெளிப்பட்டவுடன் தீண்டி அறியாமைக்குள்ளாக்கி அழுதல், அரற்றுதல் முதலிய செய்கைகளைத் தூண்டுகிறது என்பர். அதனை 'ஹூம்' என்று ஒறுத்து ஆழ்வாராகிய குழவி ஒட்டியமையால் 'சடகோபர்' என்று

திருநாமமாயிற்று. சடகோபர் உலகவியற்கைக்கு மாறாக உள்ளதைக் கண்டு வருந்தாமல், அவருடைய தாய், தந்தையர் தெய்வக் குழவியாகக் கருதி, தோன்றிய பன்னிரண்டாநாளில் திருக்குருகூரில் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் பொலிந்துநின்ற பிரானைத் தொழவைத்து, உலக நடைக்கு மாறாக விருந்தமை கொண்டு மாறன் என்று பெயரிட்டு, அருகிலிருந்த திருப்புளியாழ்வாரென்று அழைக்கப்படும் புளியமரத்தினடியில் தொட்டிலிட்டு வளர்க்கத் தொடங்கினர்.

இவ்வாறு பதினாறாண்டுகள் கண் விழியாமல், வாய்திறவாமல் வளர்ந்த சடகோபரைக் கண்டு பெற்றோர் மனங்கலங்கினர். இதற்கிடையில் திருமாலின் சேனைத்தலைவர், அப்பெருமானின் ஆணைக்கிணங்க மற்றவரறியாமல் சடகோபர்க்குத் திருவாழி திருச்சங்குகள் கொண்டிலச்சினையிட்டு வைணவ மந்திரங்களை உபதேசித்தருளினார்.

பதினாறாண்டுகள் கழிந்து உறங்காப்புளி நிழலிலே சடகோபர் ஞானமுத்திரையுடன் பரம்பொருளையறியத் தவஞ் செய்பவர் போல் வீற்றிருந்த காலத்தில், அயோத்தியில் தங்கியிருந்து தென் திசையில் பேரொளியொன்றைக் கண்டு அதைக் காணப் பேராவல் கொண்டு மதுரகவியென்பார் அவ்வொளி சடகோபரிடமிருந்து வெளிப்படுவது கண்டு சடகோபரிருந்தவிடம் வந்தார். கண்திறவாமல் இருந்த சடகோபருக்கு உணர்வுள்ளதா என்றறிய சிறிய கல்லொன்றை அவர் முன்னிலையில் மதுரகவி எறிந்தார்.

அதன் சிற்றொலி கேட்டுச் சடகோபர் கண்விழிக்க சடகோபர் பேசும் திறனுடையவரா என்றறிய ''உடலைச் சார்ந்தவுயிர் எதையனுபவித்து எங்கிருக்கும்?'' என்ற பொருளில் ''செத்தத்தின் வயிற்றில் சிறியது பிறந்தால் எத்தைத் தின்று எங்கே கிடக்கும்?'' என்று கேள்வி எழுப்பினார். சடகோபர் "அத்தைத் தின்று அங்கே கிடக்கும்" என்று ''அவ்வுடலைச் சார்ந்த இன்பதுன்பங்களையெய்தி அவ்வுடலி லேயே தங்கியிருக்கும்'' என்ற பொருளில் விடையிறுத்தார். சடகோபரின் அறிவாற்றலையறிந்த மதுரகவி அவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு அவருக்கு வழுவிலாவடிமை செய்தார்.

சடகோபரைக் கொண்டு உலகையுய்விக்கவெண்ணிய திருமால் தன் பிராட்டியுடன் கருடன்மேல் வந்து அவர் முன் தோன்றினன். தவிர, பல திருப்பதிகளில் கோயில் கொண்டிருந்தவாறும் காட்சி கொடுத்தருளினன். அப்பெருமானின் வெறிதே அருள் செய்யும் சிறப்பின் அனுபவத்திலுண்டான பெருமகிழ்ச்சியின் போக்குவீடாக

நாலவேதங்களுக்கிணையாக திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரிய திருவந்தாதி, திருவாய்மொழி என்ற நான்கு பிரபந்தங்களைச் சடகோபர் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். இந்நூல்களை மதுரகவிகளுக்கும் உபதேசித்தருளினார்.

சடகோபரின் சிறப்பைக் காண விழைந்த திருமாலடியார்களான நித்திய சூரிகள் முதலியோரைக் கண்டு அவர்களைத் தன் திருவாய் மொழியிலே "பொலிக, பொலிக, பொலிக" என்று வாழ்த்தினார். பின்பு வைணவம் தழைக்க இராமானுசர் தோன்றவிருப்பதைப் பொசிந்து காட்டுதலென்கிற முறையில் அறிவுறுத்தியதாகவும் இவ்வாழ்த்தைப் பெரியோர் கொள்வர்.

திருக்குருகூரில் கோயில் கொண்டுள்ள பொலிந்து நின்ற பிரான் மாறனாருக்குப் பரிசாக மகிழமலர்மாலையையணிவித்தது குறித்து அவருக்கு 'வகுளாபரணர்' என்ற பெயரேற்பட்டது. பிறமதங்களாகிற யானைகளுக்கு சடகோபரின் நூல்களில் காணும் கொள்கைகள் மாவெட்டி போன்றுள்ளதால் சடகோபர் 'பராங்குசர்' என்றழைக்கப் பட்டார். கவியரசனான கம்பன் தன் இராமகாதையைத் திருவரங்கத்தில் நம்பெருமாள் முன்பு அரங்கேற்றப் புக, "நம் சடகோபனைப் பாடினையோ?" என்று நம்பெருமாள் கேட்டதற்காக இவர் 'நம்மாழ்வார்' என்று பெயர் பெற்று, இப்பெயரையே புகழ்பெற்ற பெயராகக் கொண்டுள்ளார். இவர் பரமனையே சிந்தித்துப் புகழ்ந்து, உலக நடையாட்டம் சற்றும் தீண்டாது, முப்பத்தைந்தாண்டுகளிருந்து திருமாலாணைப்படி இவ்வுலகை நீத்து அந்தமில்லாப் பேரின்பத்தமர்ந்தார்.

நம்மாழ்வாரை அவயவி என்று உடலாகவும், ஏனைய ஆழ்வார்களை அவயவங்கள் என்று கூறுகளாகவும் கருதுவது வைணவ மரபு. இந்த உருவகத்தில் பூதத்தாழ்வாரைத் தலையாகவும், பொய்கை, பேயார்களைக் கண்களாகவும், பெரியாழ்வாரை முகமாகவும், திருமழிசைப்பிரானைக் கழுத்தாகவும், குலசேகரப் பெருமாளையும், திருப்பாணரையும் கைகளாகவும், தொண்டரடிப் பொடியை மார்பாகவும், திருமங்கையாழ்வாரைக் கொப்பூழாகவும் மதுரகவிகளைப் பாதங்களாகவும் கொள்வர்.

ஒப்புயர்வற்ற நம்மாழ்வார் எம்பெருமானது திருவடிகளாகவே கருதப்படுவதால் திருக்கோயில்களில் திருமாலின் பாதுகைகள் 'ஸ்ரீசடகோபன்' என்றோ 'ஸ்ரீசடாரி' என்று வடமொழியிலோ வழங்கப்படுகிறது.

[1]திருக்குருகைப்பெருமாள்தன் திருத்தாள்கள் வாழியே
திருவான திருமுகத்துச் செவியென்றும் வாழியே
இருக்குமொழி என்னெஞ்சில் தேக்கினான் வாழியே
எந்தை யெதிராசர்க்கிறைவனார் வாழியே
கருக்குழியில் புகாவண்ணம் காத்தருள்வோன் வாழியே
காசினியில் ஆரியனாய் (ஆரியனை)க் காட்டினான் வாழியே
வருத்தமற வந்தென்னை வாழ்வித்தான் வாழியே
மதுரகவிதம்பிரான் வாழிவாழி வாழியே.

[2]ஆனதிருவிருத்தம் நூறுமருளினான் வாழியே
ஆசிரியமேழுபாட்டு அளித்தபிரான் வாழியே
ஈனமறவந்தாதி யெண்பத்தேழீந்தான் வாழியே
இலகுதிருவாய்மொழியாயிரத்தொருநூற்றிரண்டு ரைத்தான்வாழியே
வானணியும் மாமாடக்குருகை மன்னன் வாழியே
வைகாசிவிசாகத்தில் வந்துதித்தான் வாழியே
சேனையர்கோன் அவதாரம் செய்தவள்ளல் வாழியே
திருக்குருகைச் சடகோபன் திருவடிகள் வாழியே.

[3]மேதினியில் வைகாசி விசாகத்தோன் வாழியே
வேதத்தைச் செந்தமிழால் விரித்துரைத்தான் வாழியே
ஆதிகுருவாய் அம்புவியில் அவதரித்தான் வாழியே
அனவரதம்சேனையர்கோனடிதொழுவோன் வாழியே
நாதனுக்குநாலாயிரமுரைத்தான் வாழியே
நன்மதுரகவிவணங்கும் நாவிறன் வாழியே
மாதவன் பொற்பாதுகையாய் வளர்ந்தருள்வோன் வாழியே
மகிழ்மாறன் சடகோபன் வையகத்தில் வாழியே

---

1. மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்தது.
2. அப்பிள்ளை அருளிச்செய்தது.
3. அப்பிள்ளை அருளிச்செய்தது.

பூருவாசாரியர்கள் அருளிச்செய்த

பராங்குஶாஷ்டகம்

த்ரைவித்ய வ்ருத்த ஜந மூர்த்த விபூஷணம் யத்
ஸம்பச்ச ஸாத்விக ஜநஸ்ய யதேவ நித்யம்।
யத்வா சரண்யம் அசரண்ய ஜநஸ்ய புண்யம்
தத் ஸம்ஶ்ரயேம வகுளாபரணாங்க்ரி யுக்மம்॥ 1

பக்தி ப்ரபாவ பவதத்புத பாவபந்த
ஸந்துக்ஷித ப்ரணயஸார ரஸௌக பூர்ண:।
வேதார்த்த ரத்நநிதிரச்யுத திவ்யதாம
ஜீயாத் பராங்குஶபயோதிரஸீமபூமா॥ 2

ருஷிம் ஜுஷாமஹே க்ருஷ்ண த்ருஷ்ணா தத்வ மிவோதிதம்।
ஸஹஸ்ரஶாகாம் யோ த்ராக்ஷீத் த்ராவிடீம் ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதாம்॥ 3

யத் கோ ஸஹஸ்ரம் அபஹந்தி தமாம்ஸி பும்ஸாம்
நாராயணோ வஸதி யத்ர ஸஶங்க சக்ர:।
யந்மண்டலம் ஶ்ருதி கதம் ப்ரணமந்தி விப்ரா:
தஸ்மை நமோ வகுளபூஷண பாஸ்கராய॥ 4

பத்யு: ஶ்ரிய: ப்ரஸாதேந ப்ராப்த ஸார்வஜ்ஞ ஸம்பதம்।
ப்ரபந்ந ஜந கூடஸ்தம் ப்ரபத்யே ஸ்ரீபராங்குஶம்.॥ 5

ஶடகோபமுநிம் வந்தேஶடாநாம் புத்தி தூஷகம்।
அஜ்ஞானாம் ஜ்ஞாந ஜநகம் திந்த்ரிணீமூல ஸம்ஶ்ரயம்॥ 6

வகுளாபரணம் வந்தே ஜகதாபரணம் முநிம்।
யஶ்ருதேருத்தரம் பாகம் சக்ரேத்ராவிட பாஷயா॥ 7

நமஜ்ஜநஸ்ய சித்த பித்தி பக்தி சித்ர தூளிகா
பவாஹிவீர்ய பஞ்ஜநே நரேந்த்ர மந்த்ர யந்த்ரிணா।
ப்ரபந்ந லோக கைரவ ப்ரஸன்ன சாரு சந்த்ரிகா
ஶடாரிஹஸ்த முத்ரிகா [1]ஹடாத்கரோது மே தம॥ 8

வகுளாலங்க்ருதம் ஸ்ரீமச் சடகோப பதத்வயம்।
அஸ்மத் குலதநம் போக்யம் அஸ்துமே மூர்த்நிபூஷணம்॥ 9

ஸ்ரீமதே பராங்குஶாய நம:

---

1. ஹடாத்துநோது என்பதும் பாடம்

ஸ்ரீ:

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழி

தனியன்கள்

(நாதமுனிகள் அருளிச்செய்தது)

பக்தாம்ருதம்விஶ்வஜநாநுமோதநம்
ஸர்வார்த்ததம் ஸ்ரீஶடகோபவாங்மயம்।
ஸஹஸ்ரஶாகோபநிஷத்ஸமாகமம்
நமாம்யஹம்த்ராவிடவேதஸாகரம்॥

(ஈஶ்வரமுனிகள் அருளிச்செய்தது)

இருவிகற்பநேரிசைவெண்பா

திருவழுதிநாடென்றும் தென்குருகூரென்றும்★
மருவினியவண்பொருநலென்றும்★ - அருமறைகள்
அந்தாதிசெய்தானடியிணையே எப்பொழுதும்★
சிந்தியாய்நெஞ்சே! தெளிந்து.

(சொட்டைநம்பிகள் அருளிச்செய்தது)

மனத்தாலும்வாயாலும் வண்குருகூர்பேணும்★
இனத்தாரையல்லாதிறைஞ்சேன்★ - தனத்தாலும்
ஏதுங்குறைவிலேன் எந்தைசடகோபன்★
பாதங்கள்யாமுடையபற்று.

(அனந்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது)

ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தியிராமாநுசமுனிதன்★
வாய்ந்தமலர்ப்பாதம்வணங்குகின்றேன்★ - ஆய்ந்தபெருஞ்
சீரார்சடகோபன்செந்தமிழ்வேதம்தரிக்கும்★
பேராதவுள்ளம்பெற.

(பட்டர் அருளிச்செய்தது)

வான்திகழும்சோலைமதிளரங்கர் வண்புகழ்மேல்★
ஆன்றதமிழ்மறைகளாயிரமும்★ - ஈன்ற
முதல்தாய்சடகோபன்★ மொய்ம்பால்வளர்த்த
இதத்தாய்இராமாநுசன்.

மிக்கவிறைநிலையும் மெய்யாமுயிர்நிலையும்★
தக்கநெறியும் தடையாகித் - தொக்கியலும்★
ஊழ்வினையும் வாழ்வினையும்ஓதும்குருகையர்கோன்★
யாழினிசைவேதத்தியல்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

முதற்பத்து

திருவடிக்கீழ்க்குற்றேவலே பேறென்றறுதியிடுதல்

[1]1-ஆந்திருவாய்மொழி - உயர்வறவுயர்நலம்

எம்பெருமான் திருவடிகளிலே நிச்சலுமடிமைசெய்ய ஆழ்வார் தம் திருவுள்ளத்துக்கு அறிவுறுத்தல்

கலிவிருத்தம்

(பண்—முதிர்ந்தகுறிஞ்சி, தாளம் — ஏழொத்து கமாஸ் ராகம் — ஆதிதாளம்)

††உயர்வறவுயர்நலம் உடையவன் [2]யவனவன்★
மயர்வறமதிநலம் அருளினன்யவனவன்★
அயர்வறுமமரர்கள் அதிபதியவனவன்★
துயரறுசுடரடி தொழுதெழென்மனனே! 1

மனனகமலமற மலர்மிசையெழுதரும்★
மனனுணர்வளவிலன் பொறியுணர்வவையிலன்★
இனனுணர்முழுநலம் எதிர்நிகழ்கழிவினும்★
இனனிலனெனனுயிர் மிகுநரையிலனே. 2

இலனதுவுடையனிது எனநினைவரியவன்★
நிலனிடைவிசும்பிடை உருவினனருவினன்★
புலனொடுபுலனலன் ஒழிவிலன்பரந்த★ அந்
நலனுடையொருவனை நணுகினம்நாமே. 3

நாமவனிவனுவன் அவளிவளுவளெவள்★
தாமவரிவருவர் அதுவிதுவுதுவெது★
வீமவையிவையுவை அவைநலம்தீங்கவை★
ஆமவையாயவை ஆய்நின்றவவரே. 4

அவரவர்தமதமது அறிவறிவகைவகை★
அவரவரிறையவர் எனவடியடைவர்கள்★
அவரவரிறையவர் குறைவிலரிறையவர்★
அவரவர்விதிவழி அடையநின்றனரே. 5

---

1. இந்தத் திருவாய்மொழி, கோயில் திருவாய் மொழியைச் சேர்ந்தது.
2. எவனவன் என்றும் பாடங்கூறுவர்: மேலும் இப்படியே.

நின்றனரிருந்தனர் கிடந்தனர்திரிந்திலர்★
நின்றிலரிருந்திலர் கிடந்திலர்திரிந்ததிலர்★
என்றுமோரியல்வினர் எனநினைவரியவர்★
என்றுமோரியல்வொடு நின்றவெந்திடரே. 6

திடவிசும்பெரிவளி நீர்நிலமிவைமிசை★
படர்பொருள்முழுவதுமாய் அவையவைதொறும்★
உடல்மிசையுயிரெனக் கரந்தெங்கும்பரந்துளன்★
சுடர்மிகுசுருதியுள் இவையுண்டசுரனே. 7

சுரரறிவருநிலை விண்முதல்முழுவதும்★
வரன்முதலாயவை முழுதுண்டபரபரன்★
புரமொருமூன்றெரித்து அமரர்க்குமறிவியந்து★
அரனயனென உலகழித்தமைத்துளனே. 8

உளனலனெனில் அவனுருவம்இவ்வுருவுகள்★
உளனலலெனில் அவனருவம்இவ்வருவுகள்★
உளனெனவிலனென இவைகுணமுடைமையில்★
உளனிருதகைமையொடு ஒழிவிலன்பரந்தே. 9

பரந்ததண்பரவையுள் நீர்தொறும்பரந்துளன்★
பரந்தவண்டமிதென நிலவிசும்பொழிவற★
கரந்தசிலிடந்தொறும் இடந்திகழ்பொருள்தொறும்★
கரந்தெங்கும்பரந்துளன் இவையுண்டகரனே. 10

††கரவிசும்பெரிவளி நீர்நிலமிவைமிசை★
வரனவில்திறல்வலி அளிபொறையாய்நின்ற★
பரனடிமேல் குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்★
நிரனிறையாயிரத்து இவைபத்தும்வீடே. 11

அடிவரவு:- உயர் மனன் இலன் நாம் அவர் நின்ற திடசுரர் உளன் பரந்த கர வீடு.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

[1]2-ஆந்திருவாய்மொழி - வீடுமின்

பக்தியுடன் எம்பெருமானையடைய பிறர்க்கறிவுறுத்தல்

வஞ்சித்துறை

(பண் — முதிர்ந்தகுறிஞ்சி, தாளம் — ஏழொத்து
செஞ்சுருட்டிராகம் — ஆதிதாளம்)

††வீடுமின் முற்றவும்★
வீடுசெய்து★ உம்முயிர்
வீடுடையானிடை★
[2]வீடு செய்ம்மினே. 1

மின்னின்நிலையில★
மன்னுயிராக்கைகள்★
என்னுமிடத்து★ இறை
உன்னுமின்நீரே. 2

நீர்நுமதென்றிவை★
வேர்முதல்மாய்த்து★ இறை
சேர்மின், உயிர்க்கு★ அதன்
நேர்நிறையில்லே. 3

இல்லதுமுள்ளதும்★
அல்லதவனுரு★
எல்லையிலந்நலம்★
புல்குபற்றற்றே. 4

அற்றதுபற்றெனில்★
உற்றதுவீடுயிர்★
செற்றதுமன்னுறில்★
அற்றிறைபற்றே. 5

பற்றிலனீசனும்★
முற்றவும் நின்றனன்★
பற்றிலையாய்★ அவன்
முற்றிலடங்கே. 6

---

1. இது கோயில் திருவாய்மொழி.
2. வீடிசைமினே என்றும் பாடம்.

அடங்கெழில்சம்பத்து★
அடங்கக்கண்டு★ ஈசன்
அடங்கெழிலஃதென்று★
அடங்குகவுள்ளே. 7

உள்ளமுறைசெயல்★
உள்ளவிம்மூன்றையும்★
உள்ளிக்கெடுத்து★ இறை
யுள்ளிலொடுங்கே. 8

ஒடுங்கவவன்கண்★
ஒடுங்கலுமெல்லாம்★
விடும் பின்னுமாக்கை★
விடும்பொழுதெண்ணே. 9

††எண்பெருக்கந்நலத்து★
ஒண்பொருளீறில★
வண்புகழ்நாரணன்★
திண்கழல்சேரே. 10

††சேர்த்தடத்★தென்குரு
கூர்ச்சடகோபன்சொல்★
சீர்த்தொடையாயிரத்து★
ஓர்த்தவிப்பத்தே. 11

அடிவரவு:- வீடு மின் நீர் இல்லது அற்ற பற்று அடங்கு உள்ளம் ஒடுங்க எண் சேர் பத்து.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

3-ஆந்திருவாய்மொழி - பத்துடை

எம்பெருமானது எளிமையை அருளிச் செய்தல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் — நட்டபாடை, தாளம் — ஏழொத்து அபரூபராகம் — ரூபகதாளம்)

††பத்துடையடியவர்க்கெளியவன் பிறர்களுக்கரிய
வித்தகன்★ மலர்மகள்விரும்பும் நம்அரும்பெறலடிகள்★
மத்துறுகடைவெண்ணெய்களவினில் உரவிடையாப் புண்டு★
எத்திறம்! உரலினொடு இணைந்திருந்தேங்கியஎளிவே. 1

எளிவருமியல்வினன் நிலைவரம்பில.பல பிறப்பாய்★
ஒளிவருமுழுநலம் முதலிலகேடிலவீடாம்★
தெளிதருநிலைமையதுஒழிவிலன் முழுவதுமிறையோன்★
அளிவருமருளினோடு அகத்தனன்புறத்தனனமைந்தே. 2

அமைவுடையறநெறி முழுவதுமுயர்வற [1]வுயர்ந்து★
அமைவுடைமுதல்கெடல் ஒடிவிடையறநிலமதுவாம்★
அமைவுடையமரரும் யாவையும்யாவரும்தானாம்★
அமைவுடைநாரணன்மாயையை அறிபவர்யாரே? 3

யாருமோர்நிலைமையனென அறிவரியஎம்பெருமான்★
யாருமோர்நிலைமையனென அறிவெளியஎம்பெருமான்★
பேருமோராயிரம் பிறபலவுடையஎம்பெருமான்★
பேருமோருருவமும் உளதில்லையிலதில்லைபிணக்கே. 4

பிணக்கறவறுவகைச்சமயமும் நெறியுள்ளியுரைத்த★
கணக்கறுநலத்தனன் அந்தமிலாதியம்பகவன்★
வணக்குடைத்தவநெறி வழிநின்றுபுறநெறிகளைகட்டு★
உணக்குமின்பசையற அவனுடையுணர்வுகொண்டுணர்ந்தே. 5

உணர்ந்துணர்ந்திழிந்தகன்று உயர்ந்துருவியந்தவிந் நிலைமை★
உணர்ந்துணர்ந்துணரிலும் இறைநிலையுணர்வரிது உயிர்காள்!★
உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து அரியயனரனென்னுமிவரை★
உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து இறைஞ்சுமின்மனப்பட்டதொன்றே. 6

1. உயர்ந்த என்பது உரையின் பாடம்.

ஒன்றெனப்பலவென அறிவரும்வடிவினுள்நின்ற★
நன்றெழில்நாரணன் நான்முகனரனென்னுமிவரை★
ஒன்ற நும் மனத்துவைத்து உள்ளிநும்இருபசையறுத்து★
நன்றெனநலஞ்செய்வது அவனிடைநம்முடைநாளே. 7

நாளும்நின்றடுநமபழமை அங்கொடுவினையுடனே
மாளும்★ ஓர்குறைவில்லை மனனகமலமறக்கழுவி★
நாளும்நந்திருவுடையடிகள்தம் நலங்கழல் [1]வணங்கி★
மாளுமோரிடத்திலும் வணக்கொடுமாள்வதுவலமே. 8

வலத்தனன்திரிபுரமெரித்தவன் இடம்பெறத்துந்தித்
தலத்து★ எழுதிசைமுகன்படைத்த நல்லுலகமும்தானும்
புலப்பட★ பின்னும்தன்னுலகத்தில் அகத்தனன்தானே
சொலப்புகில்★ இவைபின்னும்வயிற்றுள இவைஅவன்துயக்கே. 9

துயக்கறுமதியில்நன்ஞானத்துள் அமரரைத்துயக்கும்★
மயக்குடைமாயைகள் வானிலும்பெரியனவல்லன்★
புயற்கருநிறத்தனன் பெருநிலங்கடந்தநல்லடிப்போது★
அயர்ப்பிலனலற்றுவன் தழுவுவன்வணங்குவனமர்ந்தே. 10

††அமரர்கள் தொழுதெழ அலைகடல்கடைந்தவன்தன்னை★
அமர்பொழில்வளங்குருகூர்ச் சடகோபன் [2]குற்றேவல்கள்★
அமர்சுவையாயிரத்து அவற்றினுளிவைபத்தும்வல்லார்★
அமரரோடுயர்விற்சென்று அறுவர்தம்பிறவி யஞ்சிறையே. 11

அடிவரவு:- பத்துடை எளிவரும் அமைவுடை யாரும்
பிணக்கற உணர்ந்து ஒன்று நாளும்
வலத்தனன் துயக்கறு அமரர் அஞ்சிறை.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. வணங்கின் என்பது உரையின் பாடம்
2. குற்றேவல் என்னும் பாடல் செய்யுளிசைக்குச் சேரும்.

4-ஆந்திருவாய்மொழி - அஞ்சிறைய

எம்பெருமானது பிழைபொறுத்தலைப் பற்றாசாகக் கொண்டு தலைமகள் பறவை முதலியவற்றைத் தூதுசெல்ல வேண்டுதல்

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா

(பண் — நட்டபாடை, தாளம் — ஏழொத்து கண்டாராகம் — ஆதிதாளம்)

††அஞ்சிறையமடநாராய்! அளியத்தாய்★ நீயும்நின்
அஞ்சிறையசேவலுமாய் ஆவா! என்றெனக்கருளி★
வெஞ்சிறைப்புள்ளுயர்த்தார்க்கு என்விடுதூதாய்ச் சென்றக்கால்★
வன்சிறையிலவன்வைக்கில் வைப்புண்டாலென் செய்யுமோ? 1

என்செய்யதாமரைக்கண் பெருமானார்க்கென்தூதாய்★
என்செய்யும்? உரைத்தக்கால் இனக்குயில்காள்! நீரலிரே?★
முன்செய்தமுழுவினையால் திருவடிக்கீழ்க்குற்றேவல்★
முன்செய்யமுயலாதேன் அகல்வதுவோ? விதியினமே. 2

விதியினால்பெடைமணக்கும் மென்னடையவன்னங்காள்!★
மதியினால்குறள்மாணாய் உலகிரந்தகள்வர்க்கு★
மதியிலேன்வல்வினையே மாளாதோ? என்று★ ஒருத்தி
மதியெலாமுள்கலங்கி மயங்குமாலென்னீரே. 3

என்நீர்மைகண்டிரங்கி இதுதகாதென்னாத★
என்நீலமுகில்வண்ணற்கு என்சொல்லியான் சொல்லுகேனோ?★
நன்னீர்மையினியவர்கண் தங்காதென்றொருவாய்ச்சொல்★
நன்னீலமகன்றில்காள்! நல்குதிரோ? நல்கீரோ? 4

நல்கித்தான்காத்தளிக்கும் பொழிலேழும்வினையேற்கே★
நல்கத்தானாகாதோ? நாரணனைக்கண்டக்கால்★
மல்குநீர்ப்புனற்படப்பை இரைதேர்வண்சிறுகுருகே★
மல்குநீர்க்கண்ணேற்கு ஓர்வாசகங்கொண்டருளாயே. 5

அருளாதநீரருளி அவராவிதுவராமுன்★
அருளாழிப்புள்கடவீர் அவர்வீதியொருநாளென்று★
அருளாழியம்மானைக் கண்டக்காலிதுசொல்லி
யருள்★ ஆழிவரிவண்டே! யாமும்என்பிழைத்தோமே? 6

என்பிழைகோப்பதுபோலப் பனிவாடை [1]யீர்கின்றது★
என்பிழையேநினைந்தருளி அருளாததிருமாலார்க்கு★
என்பிழைத்தாள்திருவடியின்தகவினுக்கு என்றொருவாய்ச்சொல்★
என்பிழைக்குமிளங்கிளியே! யான்வளர்த்தநீயலையே? 7

நீயலையே? சிறுபூவாய்! நெடுமாலார்க்கென்தூதாய்★
நோயெனதுநுவலென்ன நுவலாதேயிருந்தொழிந்தாய்★
சாயலொடுமணிமாமை தளர்ந்தேன்நான்★ இனிஉனது
வாயலகிலின்னடிசில் வைப்பாரைநாடாயே. 8

நாடாதமலர்நாடி நாள்தோறும்நாராணன்தன்★
வாடாதமலரடிக்கீழ் வைக்கவேவகுக்கின்று★
வீடாடிவீற்றிருத்தல் வினையற்றதென்செய்வதோ?★
ஊடாடுபனிவாடாய்! உரைத்தீராயெனதுடலே. 9

உடலாழிப்பிறப்புவீடு உயிர்முதலாமுற்றுமாய்★
கடலாழிநீர்தோற்றி அதனுள்ளேகண்வளரும்★
அடலாழியம்மானைக் கண்டக்காலிதுசொல்லி★
விடல் ஆழிமடநெஞ்சே! வினையோமொன்றாமளவே. 10

††அளவியன்றவேழுலகத்தவர் பெருமான்கண்ணனை★
வளவயல்சூழ் வண்குருகூர்ச் சடகோபன்வாய்ந்துரைத்த★
அளவியன்றவந்தாதி ஆயிரத்துள்இப்பத்தின்★
வளவுரையால்பெறலாகும் வானோங்குபெருவளமே. 11

அடிவரவு:- அஞ்சிறை என் விதி என்நீர்மை நல்கி
அருளாத என்பிழை நீயலையே
நாடாத உடல் அளவு வளவேழ்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. ஈர்கின்ற என்று வழங்குவர்.

5-ஆந்திருவாய்மொழி - வளவேழ்

ஆழ்வார் எம்பெருமானது மேன்மையைக் கண்டு அகல, எம்பெருமான் தன்னுடைய நல்லியல்வாலே ஆழ்வாரைச் சேர்த்துக்கொள்ளுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — செருந்தி, தாளம் — ஏழொத்து கல்யாணிராகம் — ஆதிதாளம்)

††வளவேழுலகின்முதலாய வானோரிறையை★ அருவினையேன்
களவேழ்வெண்ணெய்தொடுவுண்ட கள்வா! என்பன் பின்னையும்★
தளவேழ்முறுவற்பின்னைக்காய் வல்லானாயர்தலைவனாய்★
இளவேறேழும்தழுவிய எந்தாய்! என்பன் [1]நினைந்துநைந்தே. 1

நினைந்துநைந்துள்கரைந்துருகி இமையோர்பலரும் முனிவரும்★
புனைந்தகண்ணிநீர்சாந்தம் புகையோடேந்திவணங்கினால்★
நினைந்தவெல்லாப்பொருள்கட்கும் வித்தாய்முதலிற் சிதையாமே★
மனஞ்செய்ஞானத்துன்பெருமை மாசூணாதோ? மாயோனே! 2

மாயோனிகளாய்நடைகற்ற வானோர்பலரும்முனிவரும்★
நீயோனிகளைப்படையென்று நிறைநான்முகனைப் படைத்தவன்★
சேயோனெல்லாவறிவுக்கும் திசைகளெல்லாம்திருவடியால்
தாயோன்★ எல்லாவெவ்வுயிர்க்கும்தாயோன் தானோருருவனே. 3

தானோருருவேதனிவித்தாய்த் தன்னில்மூவர்முதலாய★
வானோர்பலரும்முனிவரும் மற்றும்மற்றும்முற்றுமாய்★
தானோர்பெருநீர்தன்னுள்ளேதோற்றி அதனுள் கண்வளரும்★
வானோர்பெருமான்மாமாயன்வைகுந்தன் எம்பெருமானே. 4

மானேய் [2]நோக்கிமடவாளை மார்விற்கொண்டாய்! மாதவா!★
கூனேசிதையவுண்டைவில் நிறத்தில்தெறித்தாய்! கோவிந்தா!★
வானார்சோதிமணிவண்ணா! மதுசூதா! நீயருளாய்★ உன்
தேனேமலரும்திருப்பாதம் சேருமாறுவினையேனே. 5

வினையேன்வினைதீர்மருந்தானாய்! விண்ணோர்தலைவா! கேசவா!★
மனைசேராயர்குலமுதலே! மாமாயனே! மாதவா!★

---

1. இனைந்துநைந்தே என்பது சிலர் பாடம்.
2. நோக்கின் என்பதும் சிலர் பாடம்.

சினையேய்தழைய்மராமரங்கள் ஏழுமெய்தாய்! சிரீதரா!★
இனையாய்! இனையபெயரினாய்! என்றுநைவனடியேனே. 6

அடியேன்சிறியஞானத்தன் அறிதலார்க்குமரியானை★
கடிசேர்தண்ணந்துழாய்க் கண்ணிபுனைந்தான்தன்னைக் கண்ணனை★
செடியாராக்கையடியாரைச் சேர்தல்தீர்க்கும்திருமாலை★
அடியேன்காண்பானலற்றுவன் இதனில்மிக்கோரயர்வுண்டே? 7

உண்டாயுலகேழ்முன்னமே உமிழ்ந்துமாயையாற்புக்கு★
உண்டாய்வெண்ணெய்சிறுமனிசர் உவலையாக்கைநிலையெய்தி★
மண்தான்சோர்ந்ததுண்டேலும் மனிசர்க்காகும்பீர்★ சிறிதும்
அண்டாவண்ணம்மண்கரைய நெய்யூண்மருந்தோ? மாயோனே! 8

மாயோம்தீயவலவலைப் பெருமாவஞ்சப்பேய்வீய★
தூயகுழவியாய்விடப்பாலமுதா அமுதுசெய்திட்ட
மாயன்★ வானோர்தனித்தலைவன்மலராள்மைந்தன் எவ்வுயிர்க்கும்
தாயோன்★ தம்மானென்னம்மான் அம்மாமூர்த்தியைச் சார்ந்தே. 9

சார்ந்தவிருவல்வினைகளும்சரித்து மாயப்பற்றறுத்து★
தீர்ந்துதன்பால்மனம்வைக்கத்திருத்தி வீடுதிருத்துவான்★
ஆர்ந்தஞானச்சுடராகி அகலம்கீழ்மேலளவிறந்து★
நேர்ந்தவுருவாயருவாகும் இவற்றினுயிராம் நெடுமாலே! 10

††மாலே! மாயப்பெருமானே! மாமாயனே! என்றென்று★
மாலேயேறிமாலருளால் மன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன்★
பாலேய்தமிழரிசைகாரர் பத்தர்பரவுமாயிரத்தின்
பாலேபட்ட★ இவைபத்தும்வல்லார்க்கு இல்லைபரிவதே. 11

அடிவரவு:- வளவேழ் நினைந்து மாயோன் தானோர்
மானேய் வினையேன் அடியேன் உண்டாய்
மாயோம் சார்ந்த மாலே பரிவது.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

6-ஆந்திருவாய்மொழி - பரிவதில்

எம்பெருமான் எளிதாகத் தொழத்தக்கவன் என்று உபதேசித்தல்

வஞ்சிவிருத்தம்

(பண் — முதிர்ந்தகுறிஞ்சி, தாளம் — ஏழொத்து நாதநாமக்கிரியை ராகம் — அடதாளம்)

††பரிவதிலீசனைப்பாடி★
விரிவதுமேவலுறுவீர்★
பிரிவகையின்றி நன்னீர் தூய்★
[1]புரிவதுவும்புகைபூவே. 1

[2]மதுவார்தண்ணந் துழாயான்★
முதுவேதமுதல்வனுக்கு★
எதுவேது? என்பணி? என்னாது★
அதுவேஆட்செய்யுமீடே. 2

ஈடுமெடுப்புமிலீசன்★
மாடுவிடாதுஎன்மனனே★
பாடுமென்நாஅவன் பாடல்★
ஆடுமெனங்கம்அணங்கே. 3

அணங்கென ஆடுமெனங்கம்★
வணங்கிவழிபடுமீசன்★
பிணங்கியமரர்பிதற்றும்★
குணங்கெழுகொள்கை
யினானே. 4

கொள்கைகொளாமை யிலாதான்★
எள்கலிராகமிலாதான்★
விள்கைவிள்ளாமை விரும்பி★
உள்கலந்தார்க் கோரமுதே. 5

அமுதமமரர்கட்கீந்த★
நிமிர்சுடராழிநெடுமால்★
அமுதிலுமாற்றவினியன்★
நிமிர்திரைநீள் கடலானே. 6

நீள்கடல்சூழிலங்கைக் கோன்★
தோள்கள்தலைதுணி செய்தான்★
தாள்கள்தலையில்வணங்கி★
நாள்கடலைக்கழிமினே. 7

கழிமின்தொண்டீர்கள்! கழித்து★
தொழுமின்அவனைத் தொழுதால்★
வழிநின்றவல்வினை மாள்வித்து★
அழிவின்றியாக்கம் தருமே. 8

தருமவரும்பயனாய★
திருமகளார்தனிக் கேள்வன்★
பெருமையுடையபிரானார்★
இருமைவினைகடிவாரே. 9

கடிவார்தீயவினைகள்★
நொடியாருமளவைக்கண்★
கொடியாவடுபுள் ளுயர்த்த★
வடிவார்மாதவனாரே. 10

††மாதவன்பால் சடகோபன்★
தீதவமின்றியுரைத்த★
ஏதமிலாயிரத்திப்பத்து★
ஓதவல்லார்பிறவாரே. 11

அடிவரவு:- பரிவது மது ஈடும் அணங்கு கொள்கை அமுதம் நீள் கழிமின் தரும் கடிவார் மாதவன் பிறவி.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. புரிவதுமாவதுபூவே என்பது உரையின் பாடம்
2. வதுவார் என்பதும் ஈட்டின் பாடம்.

7-ஆந்திருவாய்மொழி - பிறவித்துயர்

இறைவனை அடைவது பேரின்பமென்று அருளிச்செய்தல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் — வியந்தம், தாளம் — ஏழொத்து
மத்யமாவதிராகம் — அடதாளம்)

††பிறவித்துயரற ஞானத்துள் நின்று★
துறவிச்சுடர்விளக்கம் தலைப்பெய்வார்★
அறவனை ஆழிப்படையந்தணனை★
மறவியையின்றி மனத்துவைப்பாரே. 1

வைப்பாம்மருந்தாம் அடியரை★ வல்வினைத்
துப்பாம்புலனைந்தும் துஞ்சக்கொடானவன்★
எப்பால்யவர்க்கும் நலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்து★
அப்பாலவன் எங்களாயர்கொழுந்தே. 2

ஆயர்கொழுந்தாய் அவராற்புடையுண்ணும்★
மாயப்பிரானை என்மாணிக்கச்சோதியை★
தூயவமுதைப் பருகிப்பருகி★ என்
மாயப்பிறவி மயர்வறுத்தேனே. 3

மயர்வறவென்மனத்தே மன்னினான்தன்னை★
உயர்வினையேதரும் ஒண்சுடர்க்கற்றையை★
அயர்விலமரர்கள் ஆதிக்கொழுந்தை★ என்
இசைவினை என்சொல்லியான்விடுவேனோ? 4

விடுவேனோ? என்விளக்கை என்னாவியை★
நடுவேவந்து உய்யக்கொள்கின்றநாதனை★
தொடுவேசெய்து இளவாய்ச்சியர்கண்ணினுள்★
விடவேசெய்து விழிக்கும்பிரானையே. 5

பிரான் பெருநிலங்கீண்டவன்★ பின்னும்
விராய் மலர்த்துழாய்வேய்ந்தமுடியன்★
மராமரமெய்தமாயவன்★ என்னுள்
இரானெனில் பின்னையானொட்டுவேனோ? 6

யானொட்டியென்னுள் இருத்துவமென்றிலன்★
தானொட்டிவந்து என்தனிநெஞ்சைவஞ்சித்து★
ஊனொட்டிநின்று என்னுயிரிற்கலந்து★ இயல்
வானொட்டுமோ? இனியென்னைநெகிழ்க்கவே. 7

என்னைநெகிழ்க்கிலும் என்னுடையநன்னெஞ்சந்
தன்னை★ அகல்விக்கத் தானுங்கில்லானினி★
பின்னைநெடும்பணைத்தோள் மகிழ்பீடுடை★
முன்னையமரர் [1]முழுமுதலானே. 8

அமரர்முழுமுதல் ஆகியவாதியை★
அமரர்க்கமுதீந்த ஆயர்கொழுந்தை★
அமரவழும்பத் துழாவிஎன்னாவி★
அமரத்தழுவிற்று இனியகலுமோ? 9

அகலிலகலும் அணுகிலணுகும்★
புகலுமரியன் பொருவல்லனெம்மான்★
நிகரிலவன்புகழ் பாடியிளைப்பிலம்★
பகலுமிரவும் படிந்துகுடைந்தே. 10

††குடைந்துவண்டுண்ணும் துழாய்முடியானை★
அடைந்த தென்குருகூர்ச்சடகோபன்★
மிடைந்தசொல்தொடை ஆயிரத்திப்பத்து★
உடைந்துநோய்களை ஓடுவிக்குமே. 11

அடிவரவு:- பிறவி வைப்பாம் ஆயர் மயர்வற விடுவேன் பிரான் யானொட்டி என்னை அமரர் அகலில் குடைந்து ஒடும்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. முழுமுதல் தானே என்பதும் பாடம்.

8-ஆந்திருவாய்மொழி - ஓடும்புள்

இறைவன் யாவரிடத்திலும் வாசியில்லாமல் ஒரே தன்மையனென்று அருளிச்செய்தல்

வஞ்சித்துறை

(பண் — இந்தளம், தாளம் — ஏழொத்து தேசியராகம் — ஆதிதாளம்)

††ஓடும்புள்ளேறி★
சூடும்தண்துழாய்★
நீடுநின்றுஅவை★
ஆடும்அம்மானே 1

அம்மானாய்ப்பின்னும்★
எம்மாண்புமானான்★
வெம்மாவாய்கீண்ட★
செம்மாகண்ணனே. 2

††கண்ணாவானென்றும்★
மண்ணோர்விண்ணோர்க்கு★
தண்ணார்வேங்கட★
விண்ணோர்வெற்பனே. 3

வெற்பையொன்றெடுத்து★
ஒற்கமின்றியே★
நிற்குமம்மான்சீர்★
கற்பன்வைகலே. 4

வைகலும்வெண்ணெய்★
கைகலந்துண்டான்★
பொய்கலவாது★ என்
மெய்கலந்தானே. 5

கலந்தென்னாவி★
நலங்கொள்நாதன்★
புலன்கொள்மாணாய்★
நிலங்கொண்டானே. 6

கொண்டானேழ்விடை★
உண்டானேழ்வையம்★
தண்தாமஞ்செய்து★ என்
எண்தானானானே. 7

ஆனானானயன்★
மீனோடேனமும்★
தானானானென்னில்★
தானாயசங்கே. 8

சங்குசக்கரம்★
அங்கையில்கொண்டான்★
எங்கும்தானாய★
நங்கள்நாதனே. 9

நாதன்ஞாலங்கொள்★
பாதன்என்னம்மான்★
ஓதம்போல்கிளர்★
வேதநீரனே. 10

††நீர்புரைவண்ணன்★
சீர்சடகோபன்★
நேர்தலாயிரத்து★
ஓர்தலிவையே. 11

அடிவரவு:- ஓடும் அம்மான் கண் வெற்பை
வைகல் கலந்து கொண்டான் ஆனான்
சங்கு நாதன் நீர் இவை.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

9-ஆந்திருவாய்மொழி - இவையுமவையும் எம்பெருமான் தம்மோடு கலந்து களித்த கலவியை ஆழ்வார் அருளிச்செய்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — கொல்லி, தாளம் — ஏழொத்து மோஹந — ஆதிதாளம்)

††இவையுமவையுமுவையும் இவருமவருமுவரும்★
எவையும்யவரும்தன்னுள்ளே ஆகியுமாக்கியுங்காக்கும்★
அவையுள்தனிமுதலெம்மான் கண்ணபிரானென்னமுதம்★
சுவையன்திருவின்மணாளன் என்னுடைச்சூழலுளானே. 1

சூழல்பலபலவல்லான் தொல்லையங்காலத்துலகை★
கேழலொன்றாகியிடந்த கேசவனென்னுடையம்மான்★
வேழமருப்பையொசித்தான் விண்ணவர்க்கெண்ண லரியான்★
ஆழநெடுங்கடல்சேர்ந்தான் அவனென்னருகலிலானே. 2

அருகலிலாயபெருஞ்சீர் அமரர்களாதிமுதல்வன்★
கருகியநீலநன்மேனிவண்ணன் செந்தாமரைக்கண்ணன்★
பொருசிறைப்புள்ளுவந்தேறும் பூமகளார்தனிக்கேள்வன்★
ஒருகதியின்சுவைதந்திட்டு ஒழிவிலனென்னோடுடனே. 3

உடனமர்காதல்மகளிர் திருமகள்மண்மகளாயர்
மடமகள்★ என்றிவர்மூவராளும் உலகமும்மூன்றே★
உடனவையொக்கவிழுங்கி ஆலிலைச்சேர்ந்தவனெம்மான்★
கடல்மலிமாயப்பெருமான் கண்ணனென்னொக் கலையானே. 4

ஒக்கலைவைத்துமுலைப்பாலுண்ணென்று தந்திடவாங்கி★
செக்கஞ்செகஅன்று அவள்பால்உயிர்செகவுண்ட பெருமான்★
நக்கபிரானோடு அயனுமிந்திரனும்முதலாக★
ஒக்கவும்தோற்றியவீசன் மாயனென்னெஞ்சினுளானே. 5

மாயனென்னெஞ்சினுள்ளான் மற்றும்யவர்க்கு[1]மஃதே★
காயமும்சீவனும்தானே காலுமெரியுமவனே★
சேயனணியன்யவர்க்கும் சிந்தைக்கும்கோசரமல்லன்★
தூயன்துயக்கன்மயக்கன் என்னுடைத்தோளிணையானே. 6

1. அதுவே என்பதும் பாடம்

தோளிணைமேலும்நன்மார்பின்மேலும் சுடர்முடிமேலும்★
தாளிணைமேலும்புனைந்த தண்ணந்துழாயுடையம்மான்★
கேளிணையொன்றுமிலாதான் கிளரும்சுடரொளிமூர்த்தி★
நாளணைந்தொன்றுமகலான் என்னுடையநாவினுளானே. 7

நாவினுள்நின்றுமலரும் ஞானக்கலைகளுக்கெல்லாம்★
ஆவியுமாக்கையும்தானே அழிப்போடளிப்பவன்தானே★
பூவியல்நால்தடந்தோளன் பொருபடையாழிசங்கேந்தும்★
காவிநன்மேனிக்கமலக்கண்ணன் என்கண்ணினுளானே. 8

கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுள்ளான் காண்பனவன் கண்களாலே★
அமலங்களாகவிழிக்கும் ஐம்புலனும்அவன்மூர்த்தி★
கமலத்தயன்நம்பிதன்னைக் கண்ணுதலானொடும்தோற்றி★
அமலத்தெய்வத்தோடுஉலகமாக்கி என்நெற்றியுளானே. 9

நெற்றியுள்நின்றென்னையாளும் நிரைமலர்ப்பாதங்கள்சூடி★
கற்றைத்துழாய்முடிக்கோலக் கண்ணபிரானைத் தொழுவார்★
ஒற்றைப்பிறையணிந்தானும் நான்முகனுமிந்திரனும்★
மற்றையமரருமெல்லாம்வந்து எனதுச்சியுளானே. 10

††உச்சியுள்ளேநிற்கும்தேவதேவற்குக் கண்ணபிராற்கு★
இச்சையுள்செல்லவுணர்த்தி வண்குருகூர்ச்சடகோபன்★
இச்சொன்னவாயிரத்துள் இவையுமோர்பத்து எம்பிராற்கு★
நிச்சலும்விண்ணப்பம்செய்ய நீள்கழல்சென்னி பொருமே. 11

அடிவரவு:- இவை சூழல் அருகல் உடன்
ஒக்கலை மாயன் தோளிணை நாவின்
கமல நெற்றி உச்சி பொருமா.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

10-ஆந்திருவாய்மொழி - பொருமாநீள்படை

இறைவனின் மாற்றுதவியற்ற உதவியை அருளிச்செய்தல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — தக்கராகம், தாளம் — ஏழொத்து பைரவிராகம் — ஆதிதாளம்)

††பொருமாநீள்படை ஆழிசங்கத்தொடு★
திருமாநீள்கழல் ஏழுலகும்தொழ★
ஒருமாணிக்குறளாகிநிமிர்ந்த★ அக்
கருமாணிக்கம் என்கண்ணுளதாகுமே. 1

கண்ணுள்ளேநிற்கும் காதன்மையால்தொழில்★
எண்ணிலும்வரும் என்னினிவேண்டுவம்?★
மண்ணும்நீரும் எரியும்நல்வாயுவும்★
விண்ணுமாய்விரியும் எம்பிரானையே. 2

எம்பிரானை எந்தைதந்தைதந்தைக்கும்
தம்பிரானை★ தண்தாமரைக்கண்ணனை★
கொம்பராவு நுண்ணேரிடைமார்வனை★
எம்பிரானைத்தொழாய் மடநெஞ்சமே! 3

நெஞ்சமே! நல்லைநல்லை உன்னைப்பெற்றால்
என்செய்யோம்? இனியென்னகுறைவினம்?★
மைந்தனை மலராள்மணவாளனை★
துஞ்சும்போதும் விடாதுதொடர்கண்டாய். 4

கண்டாயேநெஞ்சே! கருமங்கள்வாய்க்கின்று★ ஓர்
எண்தானுமின்றியே வந்தியலுமாறு★
உண்டானை உலகேழும்ஓர்மூவடி
கொண்டானை★ கண்டுகொண்டனைநீயுமே. 5

நீயும்நானும் இந்நேர்நிற்கில்★ மேல்மற்றோர்
நோயும்சார்கொடான் நெஞ்சமே! சொன்னேன்★
தாயும்தந்தையுமாய் இவ்வுலகினில்★
வாயுமீசன் மணிவண்ணனெந்தையே. 6

எந்தையே! என்றும் எம்பெருமான்! என்றும்★
சிந்தையுள்வைப்பன் சொல்லுவன்பாவியேன்★
எந்தை! எம்பெருமான்! என்று வானவர்
சிந்தையுள்வைத்து★ சொல்லும்செல்வனையே. 7

செல்வன்நாரணனென்ற சொல்கேட்டலும்★
மல்கும்கண்பனி நாடுவன்மாயமே★
அல்லும்நன்பகலும் இடைவீடின்றி
நல்கி★ என்னைவிடான் நம்பிநம்பியே. 8

††நம்பியைத் தென்குறுங்குடி நின்ற★ அச்
செம்பொனேதிகழும் திருமூர்த்தியை★
உம்பர்வானவர் ஆதியஞ்சோதியை★
எம்பிரானை என்சொல்லிமறப்பனோ? 9

மறப்பும்ஞானமும் நானொன்றுணர்ந்திலன்★
மறக்குமென்று செந்தாமரைக்கண்ணொடு★
மறப்பறஎன்னுள்ளே மன்னினான் தன்னை★
மறப்பனோ? இனியானென்மணியையே. 10

††மணியைவானவர் கண்ணனைத் தன்னதோ
ரணியை★ தென்குருகூர்ச்சடகோபன்★ சொல்
பணிசெயாயிரத்துள் இவைபத்துடன்★
தணிவிலர் கற்பரேல் கல்விவாயுமே. 11

அடிவரவு:- பொருமா கண்ணுள் எம்பிரான் நெஞ்சம்
கண்டாய் நீயும், எந்தை செல்வ
நம்பி மறப்பு மணி வாயும்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்து

பகவத் கைங்கர்யத்தில் நேர்ந்த களையை அறுத்தல்

1-ஆந்திருவாய்மொழி - வாயுந்திரை

எம்பெருமான் மறையநிற்க, ஆழ்வார் ஒரு பிராட்டி நிலையையடைந்து பறவைகளும், வாடை போன்றவையும் தம்மோடிணைந்து துன்புறுவதாக எண்ணி வருந்துதல்

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா

(பண் — புறநீர்மை, தாளம் — இடையொத்து யதுகுலகாம்போதி ராகம் — ஆதிதாளம்)

††வாயும்திரையுகளும் கானல்மடநாராய்!★
ஆயுமமருலகும் துஞ்சிலும் நீதுஞ்சாயால்★
நோயும்பயலைமையும் மீதூரஎம்மேபோல்★
நீயும்திருமாலால் நெஞ்சம்கோட்பட்டாயே? 1

கோட்பட்டசிந்தையையாய்க் கூர்வாயவன்றிலே!★
சேட்பட்டயாமங்கள் சேராதிரங்குதியால்★
ஆட்பட்டஎம்மேபோல் நீயும்அரவணையான்★
தாட்பட்டதண்துழாய்த்தாமம் காமுற்றாயே? 2

காமுற்றகையறவோடு எல்லே! இராப்பகல்★
நீமுற்றக்கண்துயிலாய் நெஞ்சுருகியேங்குதியால்★
தீமுற்றத்தென்னிலங்கை ஊட்டினான்தாள்நயந்த★
யாமுற்றதுற்றாயோ? வாழிகனைகடலே! 3

கடலும்மலையும் விசும்புந்துழாய்எம்போல்★
சுடர்கொளிராப்பகல் துஞ்சாயால்தண்வாடாய்!★
அடல்கொள்படையாழி அம்மானைக்காண்பான்நீ★
உடலம்நோயுற்றாயோ? ஊழிதோறூழியே. 4

ஊழிதோறூழி உலகுக்குநீர்கொண்டு★
தோழியரும்யாமும்போல் நீராய்நெகிழ்கின்ற★
வாழியவானமே! நீயும்மதுசூதன்★
பாழிமையில்பட்டு அவன்கண் பாசத்தால்நைவாயே? 5

நைவாயவெம்மேபோல் நாள்மதியே! நீஇந்நாள்★
மைவானிருளகற்றாய் மாழாந்துதேம்புதியால்★
ஐவாயரவணைமேல் ஆழிப்பெருமானார்★
மெய்வாசகங்கேட்டு உன்மெய்ந்நீர்மைதோற்றாயே? 6

தோற்றோம்மடநெஞ்சம் எம்பெருமான்நாரணற்கு★ எம்
ஆற்றாமைசொல்லி அழுவோமைநீநடுவே★
வேற்றோர்வகையில்கொடிதாய் எனையூழி★
மாற்றாண்மைநிற்றியோ? வாழிகனையிருளே! 7

இருளின்திணிவண்ணம் மாநீர்க்கழியேபோய்★
மருளுற்றிராப்பகல் துஞ்சிலும்நீதுஞ்சாயால்★
[1]உருளும்சகடம் உதைத்தபெருமானார்★
அருளின்பெருநசையால் ஆழாந்துநொந்தாயே? 8

நொந்தாராக்காதல்நோய் மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த★
நந்தாவிளக்கமே! நீயுமளியத்தாய்★
செந்தாமரைத்தடங்கண் செங்கனிவாயெம்பெருமான்★
அந்தாமத்தண் துழாய் ஆசையால்வேவாயே? 9

வேவாராவேட்கைநோய் மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த★
ஓவாதிராப்பகல் உன்பாலேவீழ்த்தொழிந்தாய்★
மாவாய்பிளந்து மருதிடைபோய்மண்ணளந்த★
மூவாமுதல்வா! இனியெம்மைச்சோரேலே. 10

††சோராதஎப்பொருட்கும் ஆதியாம்சோதிக்கே★
ஆராதகாதல் குருகூர்ச்சடகோபன்★
ஓராயிரஞ்சொன்ன அவற்றுளிவைபத்தும்★
சோரார்விடார்கண்டீர் வைகுந்தம்திண்ணனவே. 11

அடிவரவு:- வாயும் கோள் காமுற்ற கடல்
ஊழி நைவாய் தோற்றோம் இருள்
நொந்தா வேவா சோரா திண்ணன்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. உருளின் என்பது உரையின் பாடம்.

2-ஆந்திருவாய்மொழி - திண்ணன்வீடு

எம்பெருமானுடைய மேன்மையை அவன் தோற்றங்களிலே பிறர்க்குணர்த்தல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — தக்கராகம், தாளம் — ஏழொத்து சுரட்டிராகம் — ரூபகதாளம்)

††[1]திண்ணன்வீடு முதல்முழுதுமாய்★
எண்ணின்மீதியன் எம்பெருமான்★
மண்ணும்விண்ணுமெல்லாம் உடனுண்ட★ நங்
கண்ணன்கண்ணல்லது இல்லையோர்கண்ணே. 1

ஏ! பாவம்பரமே ஏழுலகும்★
ஈபாவஞ்செய்து அருளாலளிப்பாரார்?★
மாபாவம்விட அரற்குப்பிச்சைபெய்★
கோபாலகோளரி ஏறன்றியே. 2

ஏறனைப்பூவனைப் பூமகள்தன்னை★
வேறின்றிவிண்தொழத் தன்னுள்வைத்து★
மேல்தன்னைமீதிட நிமிர்ந்துமண்கொண்ட★
மால்தனில்மிக்கும் ஓர்தேவுமுளதே? 3

தேவுமெப்பொருளும்படைக்க★
பூவில் நான்முகனைப்படைத்த★
தேவனெம்பெருமானுக்கல்லால்★
பூவும்பூசனையும்தகுமே? 4

தகுஞ்சீர்த் தன்தனிமுதலினுள்ளே★
மிகுந்தேவும் எப்பொருளும்படைக்க★
தகுங்கோலத் தாமரைக்கண்ணனெம்மான்★
மிகுஞ்சோதி மேலறிவார்யவரே? 5

யவரும்யாவையும் எல்லாப்பொருளும்★
கவர்வின்றித் தன்னுளொடுங்கநின்ற★
பவர்கொள்ஞான வெள்ளச்சுடர்மூர்த்தி★
அவர்எம்மாழி அம்பள்ளியாரே. 6

---

1. திண்நல்வீடு என்றும் பாடம்.

பள்ளியாலிலை ஏழுலகும்கொள்ளும்★
வள்ளல் வல்வயிற்றுப்பெருமான்★
உள்ளுளார்அறிவார்? அவன்தன்★
கள்ளமாய மனக்கருத்தே. 7

கருத்தில்தேவும் எல்லாப்பொருளும்★
வருத்தித்த மாயப்பிரானையன்றி★ ஆரே?
திருத்தித் திண்ணிலைமூவுலகும்★ தம்முள்
இருத்திக்காக்கு மியல்வினரே. 8

காக்குமியல்வினன் கண்ணபெருமான்★
சேர்க்கைசெய்து தன்னுந்தியுள்ளே★
வாய்த்ததிசைமுகன் இந்திரன்வானவர்★
ஆக்கினான் தெய்வவுலகுகளே. 9

கள்வா! எம்மையும் ஏழுலகும்★ நின்
னுள்ளேதோற்றிய இறைவ! என்று★
வெள்ளேறன்நான்முகன் இந்திரன்வானவர்★
புள்ளூர்தி கழல்பணிந்தேத்துவரே. 10

††ஏத்தவேழுலகும்கொண்ட கோலக்
கூத்தனை★ குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்★
வாய்த்தவாயிரத்துள் இவைபத்துடன்★
ஏத்தவல்லவர்க்கு இல்லையோரூனமே. 11

அடிவரவு:- திண்ணன் ஏபாவம் ஏறனை தேவும்
தகும் யவரும் பள்ளி கருத்தில்
காக்கும் கள்வா ஏத்த ஊனில்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

3-ஆந்திருவாய்மொழி - ஊனில்வாழ்

இறையின்பம் நுகர்ந்து, உசாத்துணையான வானடியார்களுடன் எப்போது கூடப்போகிறோமென்கிற வேண்டுகோளோடு தலைக்கட்டுதல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — நாட்டம், தாளம் — ஏழொத்து முகாரிராகம் — அடதாளம்)

††ஊனில்வாழுயிரே! நல்லைபோஉன்னைப்பெற்று★
வானுளார்பெருமான் மதுசூதனென்னம்மான்★
தானும்யானுமெல்லாம் தன்னுள்ளேகலந்தொழிந்தோம்★
தேனும்பாலும்நெய்யும் கன்னலும்அமுதுமொத்தே. 1

ஒத்தார்மிக்காரை இலையாயமாமாயா!★
ஒத்தாய்எப்பொருட்கும் உயிராய்★ என்னைப்பெற்ற
அத்தாயாய்த்தந்தையாய் அறியாதன [1]வறிவித்த★
அத்தா! நீசெய்தன அடியேனறியேனே. 2

அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கணன்புசெய்வித்து★
அறியாமாமாயத்து அடியேனைவைத்தாயால்★
அறியாமைக்குறளாய் நிலம்மாவலி! மூவடியென்று★
அறியாமைவஞ்சித்தாய் எனதாவியுள்கலந்தே. 3

எனதாவியுள்கலந்த பெருநல்லுதவிக்கைம்மாறு★
எனதாவிதந்தொழிந்தேன் இனிமீள்வதென்பதுண்டே?★
எனதாவியாவியும்நீ பொழிலேழுமுண்டவெந்தாய்!★
எனதாவியார்? யான்ஆர்? தந்தநீகொண்டாக்கினையே. 4

இனியார்ஞானங்களால் எடுக்கலெழாதவெந்தாய்!★
கனிவார்வீட்டின்பமே! என்கடல்படாவமுதே!★
தனியேன்வாழ்முதலே! பொழிலேழுமேனமொன்றாய்★
நுனியார்கோட்டில்வைத்தாய்! உனபாதம் சேர்ந்தேனே. 5

சேர்ந்தார்தீவினைகட்குஅருநஞ்சைத் திண்மதியை★
தீர்ந்தார்தம்மனத்துப் பிரியாதவருயிரை★
சோர்ந்தேபோகல்கொடாச்சுடரை அரக்கியைமூக்கு
ஈர்ந்தாயை★ அடியேனடைந்தேன் முதல்முன்னமே. 6

---

1. அறிவித்து என்றும் பாடம்.

முன்நல்யாழ்பயில்நூல் நரம்பின்முதிர்சுவையே!★
பன்னலார்பயிலும் பரனே! பவித்திரனே!★
கன்னலே! அமுதே! கார்முகிலே! என்கண்ணா!★
நின்னலாலிலேன்காண் என்னைநீகுறிக்கொள்ளே. 7

குறிக்கொள்ஞானங்களால் எனையூழிசெய்தவமும்★
கிறிக்கொண்டிப்பிறப்பே சிலநாளிலெய்தினன்யான்★
உறிக்கொண்டவெண்ணெய்பால் ஒளித்துண்ணு மம்மான்பின்★
நெறிக்கொண்டநெஞ்சனாய்ப் பிறவித்துயர்கடிந்தே. 8

கடிவார்தண்ணந்துழாய்க்கண்ணன் விண்ணவர் பெருமான்★
படிவானமிறந்த பரமன்பவித்திரன்சீர்★
செடியார்நோய்கள்கெடப் படிந்துகுடைந்தாடி★
அடியேன்வாய்மடுத்துப் பருகிக்களித்தேனே. 9

களிப்புங்கவர்வுமற்றுப் பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்பற்று★
ஒளிக்கொண்டசோதியமாய் உடன்கூடுவதென்று கொலோ?★
துளிக்கின்ற [1]வானிந்நிலம் சுடராழிசங்கேந்தி★
அளிக்கின்றமாயப்பிரான் அடியார்கள்குழாங்களையே. 10

††குழாங்கொள்பேரரக்கன் குலம்வீயமுனிந்தவனை★
குழாங்கொள்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்தெரிந்துரைத்த★
குழாங்கொளாயிரத்துள் இவைபத்தும்உடன்பாடி★
குழாங்களாய்அடியீருடன் கூடிநின்றாடுமினே. 11

அடிவரவு:- ஊனில் ஒத்தார் அறியா எனது
இனி சேர்ந்தார் முன்நல் குறிக்கொள்
கடிவார் களிப்பு குழாங்கொள் ஆடி.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. வானும்நிலம் என்றும் பாடம்.

4-ஆந்திருவாய்மொழி - ஆடியாடி

தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியின் ஆற்றாமை கண்ட தாய் தலைவனை நோக்கி இரங்கிக்கூறும் பாசுரம்

வஞ்சிவிருத்தம்

(பண் — நாட்டம், தாளம் — ஏழொத்து
யமுநாகல்யாணிராகம் — திரிபுடைதாளம்)

††ஆடியாடி அகம்கரைந்து★ இசை
பாடிப்பாடிக் கண்ணீர்மல்கி★ எங்கும்
நாடிநாடி நரசிங்கா! என்று★
வாடிவாடும் இவ்வாணுதலே. 1

வாணுதல் இம்மடவரல்★ உம்மைக்
காணுமாசையுள் நைகின்றாள்★ விறல்
வாணன் ஆயிரந்தோள்துணித்தீர்!★ உம்மைக்
காண நீரிரக்கமிலீரே. 2

இரக்கமனத்தோடு எரியணை★
அரக்கும்மெழுகும் ஒக்குமிவள்★
இரக்கமெழீர் இதற்கென்செய்கேன்?★
அரக்கனிலங்கை செற்றீருக்கே. 3

இலங்கைசெற்றவனே! என்னும்★ பின்னும்
வலங்கொள் புள்ளுயர்த்தாய்! என்னும்★ உள்ளம்
மலங்க வெவ்வுயிர்க்கும்★ கண்ணீர்மிகக்
கலங்கிக் கைதொழும்நின்றிவளே. 4

இவளிராப்பகல் வாய்வெரீஇ★ தன்
குவளையொண் கண்ணநீர்கொண்டாள்★ வண்டு
திவளும் தண்ணந்துழாய்கொடீர்★ என
தவளவண்ணர் தகவுகளே. 5

தகவுடையவனே! என்னும்★ பின்னும்
மிகவிரும்பும் பிரான்என்னும்★ எனது
அகவுயிர்க்கு அமுதே! என்னும்★ உள்ளம்
உகவுருகி நின்றுள்ளுளே. 6

உள்ளுளாவி உலர்ந்துலர்ந்து★ என
வள்ளலே! கண்ணனே! என்னும்★ பின்னும்
வெள்ளநீர்க் கிடந்தாய்! என்னும்★ என
கள்விதான்பட்ட வஞ்சனையே! 7

வஞ்சனே! என்னும் கைதொழும்★ தன
நெஞ்சம்வேவ நெடிதுயிர்க்கும்★ விறற்
கஞ்சனை வஞ்சனைசெய்தீர்!★ உம்மைத்
தஞ்சமென்று இவள்பட்டனவே! 8

பட்டபோது எழுபோதறியாள்★ விரை
மட்டலர் தண்துழாயென்னும்★ சுடர்
வட்டவாய் நுதிநேமியீர்!★ நுமது
இட்டமென்கொல்? இவ்வேழைக்கே. 9

ஏழைபேதை இராப்பகல்★ தன
கேழி லொண்கண்ணநீர்கொண்டாள்★ கிளர்
வாழ்வைவேவ இலங்கைசெற்றீர்?★ இவள்
மாழைநோக்கொன்றும் வாட்டேன்மினே. 10

††வாட்டமில்புகழ் வாமனனை★ இசை
கூட்டி வண்சடகோபன்சொல்★ அமை
பாட்டு ஓராயிரத்திப்பத்தால்★ அடி
சூட்டலாகும் அந்தாமமே. 11

அடிவரவு:- ஆடி வாணுதல் இரக்கம் இலங்கை
இவள் தகவு உள்ளுள் வஞ்சனே
பட்ட ஏழை வாட்டமில் அந்தாமம்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

5-ஆந்திருவாய்மொழி - அந்தாமத்தன்பு

இறைவன் தனது அணிகள், படைகள், பொறிகள் இவைகளின் எழிலோடு கலக்க, அதனால் இன்புற்றதை ஆழ்வார் அருளிச்செய்தல்

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

(பண் — சீகாமரம், தாளம் — நடையொத்து பைரவிராகம் — ஆதிதாளம்)

††அந்தாமத்தன்புசெய்து என்னாவிசேரம்மானுக்கு★
அந்தாம[1]வாழ்முடிசங்கு ஆழிநூலாரமுள★
செந்தாமரைத்தடம்கண் செங்கனிவாய்செங்கமலம்★
செந்தாமரையடிக்கள் செம்பொன்திருவுடம்பே. 1

திருவுடம்புவான்சுடர் செந்தாமரைகண் கைகமலம்★
திருவிடமேமார்பம் அயனிடமேகொப்பூழ்★
ஒருவிடமும் எந்தைபெருமாற்கரனேயோ!★
ஒருவிடமொன்றின்றி என்னுள்கலந்தானுக்கே. 2

என்னுள்கலந்தவன் செங்கனிவாய்செங்கமலம்★
மின்னும்சுடர்மலைக்குக் கண்பாதம்கைகமலம்★
மன்னுமுழுவேழுலகும் வயிற்றினுள★
தன்னுள்கலவாதது எப்பொருளும்தானிலையே. 3

எப்பொருளும்தானாய் மரதகக்குன்றமொக்கும்★
அப்பொழுதைத்தாமரைப்பூக் கண்பாதம்கைகமலம்★
எப்பொழுதும்நாள்திங்கள் ஆண்டூழியூழிதொறும்★
அப்பொழுதைக்கப்பொழுது என்னாராவமுதமே. 4

ஆராவமுதமாய் அல்லாவியுள்கலந்த★
காரார்கருமுகில்போல் என்னம்மான் கண்ணனுக்கு★
நேராவாய்செம்பவளம் கண்பாதம்கைகமலம்★
பேராரநீள்முடிநாண் பின்னுமிழைபலவே. 5

பலபலவேயாபரணம் பேரும்பலபலவே★
பலபலவேசோதிவடிவு பண்பெண்ணில்★
பலபலகண்டுண்டு கேட்டுற்றுமோந்தின்பம்★
பலபலவேஞானமும் பாம்பணைமேலாற்கேயோ! 6

---

1. வாண்முடி என்பதும் பாடம்

பாம்பணைமேல்பாற்கடலுள் பள்ளியமர்ந்ததுவும்★
காம்பணைதோள்பின்னைக்கா ஏறுடனேழ்செற்றதுவும்★
தேம்பணையசோலை மராமரமேழெய்ததுவும்★
பூம்பிணையதண்துழாய்ப் பொன்முடியம்போரேறே. 7

பொன்முடியம்போரேற்றை எம்மானை, நால்தடந்தோள்★
தன்முடிவொன்றில்லாத தண்துழாய்மாலையனை★
என்முடிவுகாணாதே என்னுள்கலந்தானை★
சொல்முடிவுகாணேன்நான் சொல்லுவதென்? சொல்லீரே. 8

சொல்லீரென்னம்மானை என்னாவியாவிதனை★
எல்லையில்சீர் என்கருமாணிக்கச்சுடரை★
நல்ல[1]வமுதம் பெறற்கரிய வீடுமாய்★
அல்லிமலர்விரையொத்து ஆணல்லன்பெண்ணல்லனே. 9

ஆணல்லன்பெண்ணல்லன் அல்லாவலியுமல்லன்★
காணலுமாகான் உளனல்லனில்லையல்லன்★
பேணுங்காற்பேணும் உருவாகும்அல்லனுமாம்★
கோணைபெரிதுடைத்து எம்பெம்ட ரனைக்கூறுதலே. 10

††கூறுதலொன்றாராக் குடக்கூத்தவம்மானை★
கூறுதலேமேவிக் குருகூர்ச்சடகோபன்★
கூறினவந்தாதி ஓராயிரத்துள்இப்பத்தும்★
கூறுதல்வல்லாருளரேல் கூடுவர்வைகுந்தமே. 11

அடிவரவு:- அந்தாமம் திரு என்னுள் எப்பொருள் ஆரா பலபல பாம்பணை பொன்முடி சொல்லீர் ஆண் கூறுதல் வைகுந்தா.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

[1] அமுதும் என்பதும் பாடம்.

6-ஆந்திருவாய்மொழி - வைகுந்தா

ஆழ்வாரது தாழ்மையுணர்ச்சியைக்கண்டு எம்பெருமான் இவரது பிரிவுக்கஞ்ச, அவ்வச்சத்தை போக்குதல்

ஆசிரியத்துறை

(பண் — பழந்தக்கராகம், தாளம் — ஏழொத்து
ஆநந்தபைரவிராகம் — ஆதிதாளம்)

††வைகுந்தா! மணிவண்ணனே! என்பொல்லாத் திருக்குறளா! என்னுள்மன்னி★
வைகும்வைகல்தோறும் அமுதாயவானேறே!★
செய்குந்தாவருந்தீமையுன்னடியார்க்குத்தீர்த்து அசுரர்க்குத்தீமைகள்
செய்குந்தா!★ உன்னைநான்பிடித்தேன்கொள் சிக்கெனவே. 1

சிக்கெனச்சிறிதோரிடமும் புறப்படாத்தன்னுள்ளே★ உலகுகள்
ஒக்கவேவிழுங்கிப் புகுந்தான்புகுந்ததற்பின்★
மிக்கஞானவெள்ளச்சுடர்விளக்காய்த் துளக்கற்றமுதமாய்★ எங்கும்
பக்கம்நோக்கறியான் என்பைந்தாமரைக்கண்ணனே. 2

தாமரைக்கண்ணனை விண்ணோர்பரவுந்தலைமகனை★ துழாய்விரைப்
பூமருவுகண்ணி எம்பிரானைப்பொன்மலையை★
நாமருவிநன்கேத்தியுள்ளிவணங்கி நாம்மகிழ்ந்தாட★ நாவலர்
பாமருவிநிற்கத்தந்த [1]பான்மையே! வள்ளலே! 3

வள்ளலே! மதுசூதனா! என்மரதகமலையே!★ உனைநினைந்
தெள்கல்தந்தவெந்தாய்! உன்னையெங்ஙனம்விடுகேன்!★
வெள்ளமேபுரைநின்புகழ்குடைந்தாடிப்பாடிக் களித்துகந்துகந்து★
உள்ளநோய்களெல்லாம் துரந்து உய்ந்துபோந்திருந்தே. 4

உய்ந்துபோந்தென்னுலப்பிலாத வெந்தீவினைகளைநாசஞ் செய்து★ உனது
அந்தமிலடிமைஅடைந்தேன்விடுவேனோ?★
ஐந்துபைந்தலையாடரவணைமேவிப் பாற்கடல்யோக நித்திரை★
சிந்தைசெய்தவெந்தாய்? உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்தே. 5

உன்னைச்சிந்தைசெய்து உன்நெடுமாமொழியிசை பாடியாடி★ என்
முன்னைத்தீவினைகள் முழுவேரரிந்தனன்யான்★
உன்னைச்சிந்தையினாலிகழ்ந்த இரணியனகல்மார்வம் கீண்ட★ என்
முன்னைக்கோளரியே! முடியாததென்எனக்கே? 6

---

1. பான்மையேய் என்றும் பாடம்

முடியாததென்? எனக்கேலினி முழுவேழுலகுமுண்டான்★ உகந்துவந்து
அடியேனுள்புகுந்தான் அகல்வானுமல்லனினி★
செடியார்நோய்களெல்லாம்துரந்து எமர்கீழ்மேலெழு பிறப்பும்★
விடியாவெந்நரகத்து என்றும்சேர்தல்மாறினரே. 7

மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்து அடியையடைந்துள்ளந்தேறி★
ஈறிலின்பத்திருவெள்ளம் யான்மூழ்கினன்★
பாறிப்பாறியசுரர்தம் பல்குழாங்கள் நீறெழ★ பாய்பறவையொன்று
ஏறிவீற்றிருந்தாய்! உன்னையென்னுள்நீக்கேலெந்தாய்! 8

எந்தாய்! தண்திருவேங்கடத்துள்நின்றாய்! இலங்கை செற்றாய்!★ மராமரம்
பைந்தாளேழுருவ ஒருவாளிகோத்தவில்லா!★
கொந்தார்தண்ணந்துழாயினாய்! அமுதே! உன்னையென்னுள்ளேகுழைத்தவெம்
மைந்தா!★ வானேறே! இனியெங்குப்போகின்றதே? 9

போகின்றகாலங்கள்போயகாலங்கள் போகுகாலங்கள்★ தாய்தந்தையுயி
ராகின்றாய்! உன்னைநானடைந்தேன்விடுவேனோ?★
பாகின்றதொல்புகழ்மூவுலகுக்கும் நாதனே! பரமா!★ தண்வேங்கடம்
மேகின்றாய்! தண்துழாய்விரைநாறுகண்ணியனே! 10

††கண்ணித்தண்ணந்துழாய்முடிக் கமலத்தடம்பெருங் கண்ணனை★ புகழ்
நண்ணித்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்மாறன்சொன்ன★
எண்ணில்சோர்விலந்தாதி ஆயிரத்துளிவையுமோர் பத்திசையொடும்★
பண்ணிற்பாடவல்லாரவர் கேசவன்தமரே. 11

அடிவரவு:- வைகுந்தா சிக்கென தாமரை வள்ளலே
உய்ந்து உன்னை முடியா மாறி
எந்தாய் போகின்ற கண்ணி கேசவன்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

7-ஆந்திருவாய்மொழி - கேசவன்தமர்

எம்பெருமானது திருவருளால் தமது ஏழேழு தலைமுறையோரும் பெருமை பெற்றாரென்று அருளிச்செய்தல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் — தக்கராகம், தாளம் — ஏழொத்து கல்யாணிராகம் — ரூபகதாளம்)

††கேசவன்தமர் கீழ்மேலெமரேழெழுபிறப்பும்★
மாசதிரிதுபெற்று நம்முடைவாழ்வுவாய்க்கின்றவா!★
ஈசனென்கருமாணிக்கமென்செங்கோலக்கண்ணன் விண்ணோர்
நாயகன்★ எம்பிரானெம்மான் நாராயணனாலே. 1

நாரணன் முழுவேழுலகுக்கும்நாதன் வேதமயன்★
காரணம்கிரிசை கருமமிவை முதல்வனெந்தை★
சீரணங்கமரர்பிறர்பலரும் தொழுதேத்தநின்று★
வாரணத்தைமருப்பொசித்தபிரான் என்மாதவனே. 2

மாதவனென்றதேகொண்டு என்னையினியிப்பாற்பட்டது★
யாதவங்களும்சேர்கொடேனென்று என்னுள்புகுந்திருந்து★
தீதவங்கெடுக்குமமுதம் செந்தாமரைக்கண்குன்றம்★
கோதவமிலென்கன்னற்கட்டிஎம்மானென்கோவிந்தனே. 3

கோவிந்தன் குடக்கூத்தன் கோவலனென்றென்றே குனித்து★
தேவும்தன்னையும் பாடியாடத்திருத்தி★ என்னைக்கொண்டுஎன்
பாவந்தன்னையும்பாறக்கைத்து எமரேழெழுபிறப்பும்★
மேவும்தன்மையமாக்கினான் வல்லனெம்பிரான்விட்டுவே. 4

விட்டிலங்குசெஞ்சோதித் தாமரைபாதம்கைகள்கண்கள்★
விட்டிலங்குகருஞ்சுடர் மலையேதிருவுடம்பு★
விட்டிலங்குமதியம்சீர்சங்கு சக்கரம்பரிதி★
விட்டிலங்குமுடியம்மான் மதுசூதனன்தனக்கே. 5

மதுசூதனையன்றிமற்றிலேனென்று எத்தாலும்கருமமின்றி★
துதிசூழ்ந்தபாடல்கள்பாடியாட நின்றூழியூழிதொறும்★
எதிர்சூழல்புக்கெனைத்தோர்பிறப்பும் எனக்கேயருள்கள் செய்ய★
விதிசூழ்ந்ததாலெனக்கேலம்மான் திரிவிக்கிரமனையே. 6

திரிவிக்கிரமன்செந்தாமரைக்கண் எம்மானென் செங்கனிவாய்★
உருவிற்பொலிந்தவெள்ளைப்பளிங்கு நிறத்தனனென் றென்று★ உள்ளிப்
பரவிப்பணிந்து பல்லூழியூழிநின்பாதபங்கயமே★
மருவித்தொழும்மனமேதந்தாய் வல்லைகாணென் வாமனனே! 7

வாமனன்! என்மரதகவண்ணன்! தாமரைக்கண்ணினன்!
காமனைப்பயந்தாய்!★ என்றென்று உன்கழல்பாடியே பணிந்து
தூமனத்தனனாய்ப் பிறவித்துழதிநீங்க★ என்னைத்
தீமனங்கெடுத்தாய் உனக்கென்செய்கேன்? என்சிரீதரனே! 8

சிரீஇதரன்செய்யதாமரைக்கண்ணன் என்றென்றிராப் பகல்வாய்
வெரீஇ★ அலமந்துகண்கள்நீர்மல்கி வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்து★
மரீஇயதீவினைமாளவின்பம்வளர வைகல்வைகல்
இரீஇ★ உன்னையென்னுள்வைத்தனை என்னிருடீ கேசனே! 9

இருடீகேசனெம்பிரான் இலங்கையரக்கர்குலம்★
முருடுதீர்த்தபிரான்எம்மான் அமரர்பெம்மா னென்றென்று★
தெருடியாகில்நெஞ்சே! வணங்கு திண்ணமறியறிந்து★
மருடியேலும்விடேல்கண்டாய் நம்பிபற்பநாபனையே. 10

பற்பநாபன்உயர்வறவுயரும் பெருந்திறலோன்★
எற்பரன்என்னையாக்கிக்கொண்டு எனக்கேதன்னைத்தந்த
கற்பகம்★ என்னமுதம்கார்முகில்போலும் வேங்கடநல்
வெற்பன்★ விசும்போர்பிரான் எந்தைதாமோதரனே. 11

தாமோதரனைத்தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை★
ஆமோதரமறிய ஒருவர்க்கென்றேதொழுமவர்கள்★
தாமோதரனுருவாகிய சிவற்கும்திசைமுகற்கும்★
ஆமோதரமறிய எம்மானைஎன்னாழிவண்ணனையே. 12

††வண்ணமாமணிச்சோதியை அமரர்தலைமகனை★
கண்ணனைநெடுமாலைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்★
பண்ணியதமிழ்மாலை ஆயிரத்துள்ளிவைபன்னிரண்டும்★
பண்ணிற்பன்னிருநாமப்பட்டு அண்ணல்தாளணைவிக்குமே. 13

அடிவரவு:- கேசவன். நாரணன் மாதவன் கோவிந்தன்
விட்டிலங்கு மதுசூதன் திரிவிக்கிரமன்
வாமனன் சிரீதரன் இருடீகேசன்
பற்பநாபன் தாமோதரன் வண்ணம் அணைவது

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

8-ஆந்திருவாய்மொழி - அணைவது

எம்பெருமான் வீடளிப்பானென்பதை உலகத்தார்க்கு அறிவுறுத்தல்

தரவுகொச்சகக் கலிப்பா

(பண் - இந்தளம், தாளம் - ஏழொத்து ஸௌராஷ்ட்ரராகம் - அடதாளம்)

††அணைவதரவணைமேல் பூம்பாவையாகம்
புணர்வது★ இருவரவர்முதலும் தானே★
இணைவனாமெப்பொருட்கும், வீடுமுதலாம்★
புணைவன் பிறவிக்கடல்நீந்துவார்க்கே. 1

நீந்தும்துயர்ப்பிறவி உட்படமற்றெவ்வெவையும்★
நீந்தும்துயரில்லா வீடுமுதலாம்★
பூந்தண்புனற்பொய்கை யானையிடர்கடிந்த★
பூந்தண்துழாய் என்தனிநாயகன்புணர்ப்பே. 2

புணர்க்குமயனாம் அழிக்குமரனாம்★
புணர்த்ததன்னுந்தியோடு ஆகத்துமன்னி★
புணர்த்ததிருவாகித் தன்மார்வில்தான்சேர்★
புணர்ப்பன் பெரும்புணர்ப்பு எங்கும்புலனே. 3

புலனைந்துமேயும் பொறியைந்துநீங்கி★
நலமிந்தமில்லது ஓர்நாடுபுகுவீர்★
அலமந்துவீய அசுரரைச் செற்றான்★
பலமுந்துசீரில் படிமினோவாதே. 4

ஓவாத்துயர்ப்பிறவி உட்பட மற்றெவ்வெவையும்★
மூவாத்தனிமுதலாய் மூவுலகும் காவலோன்★
மாவாகிஆமையாய் மீனாகிமானிடமாம்★
தேவாதிதேவபெருமான் என்தீர்த்தனே. 5

தீர்த்தனுலகளந்த சேவடிமேல்பூந்தாமம்★
சேர்த்தியவையே சிவன்முடிமேல்தான்கண்டு★
பார்த்தன்தெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயான்பெருமை★
பேர்த்துமொருவரால் பேசக்கிடந்ததே? 6

---

1. அசுரைச்செற்றான் என்பது சிலர் பாடம்.

கிடந்திருந்துநின்றளந்து கேழலாய்க்கீழ்ப்புக்
கிடந்திடும்★ தன்னுள் கரக்கும் உமிழும்★
தடம்பெருந்தோளாரத்தழுவும் பாரென்னும்
மடந்தையை★ மால்செய்கின்றமால் ஆர்காண்பாரே? 7

காண்பாரார்? எம்மீசன் கண்ணனையென்காணுமாறு?★
ஊண்பேசில் எல்லாவுலகமோர்துற்றாற்றா★
சேண்பாலவீடோ உயிரோமற்றெப்பொருட்கும்★
ஏண்பாலும்சோரான்பரந்துளனாமெங்குமே. 8

எங்குமுளன் கண்ணனென்றமகனைக்காய்ந்து★
இங்கில்லையாலென்று இரணியன் தூண்புடைப்ப★
அங்கப்பொழுதே அவன்வீயத்தோன்றிய★ என்
சிங்கப்பிரான் பெருமை ஆராயும்சீர்மைத்தே? 9

சீர்மைகொள்வீடு சுவர்க்கம்நரகீறா★
ஈர்மைகொள்தேவர்நடுவா மற்றெப்பொருட்கும்★
வேர்முதலாய்வித்தாய்ப் பரந்துதனிநின்ற★.
கார்முகில்போல்வண்ணன் என்கண்ணனைநான் கண்டேனே. 10

††கண்தலங்கள் செய்ய கருமேனியம்மானை★
வண்டலம்பும்சோலை வழுதிவளநாடன்★
பண்தலையிற்சொன்னதமிழ் ஆயிரத்து இப்பத்தும் வல்லார்★
விண்தலையில்வீற்றிருந்தாள்வர் எம்மாவீடே. 11

அடிவரவு :- அணைவது நீந்தும் புணர்க்கும் புலன்
ஓவா தீர்த்தன் கிடந்து காண்பார்
எங்கும் சீர்மை கண்டலம் எம்மா.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

9-ஆந்திருவாய்மொழி - எம்மாவீடு

பேற்றின் உண்மையை உணர்த்துதல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — முதிர்ந்தகுறிஞ்சி, தாளம் — ஏழொத்து
ஆநந்தபைரவிராகம் — ஆதிதாளம்)

††எம்மாவீட்டுத் திறமும்செப்பம்★ நின்
செம்மாபாதபற்புத் தலைசேர்த்து ஒல்லை★
கைம்மாதுன்பம் கடிந்தபிரானே!★
அம்மா! அடியேன் வேண்டுவதீதே. 1

[1]ஈதேயானுன்னைக் கொள்வதெஞ்ஞான்றும்★ என்
மைதோய்சோதி மணிவண்ணவெந்தாய்!★
எய்தாநின்கழல் யானெய்த★ ஞானக்
கைதா காலக்கழிவுசெய்யேலே. 2

செய்யேல்தீவினையென்று அருள்செய்யும்★ என்
கையார்சக்கரக் கண்ணபிரானே!★
ஐயார்கண்டமடைக்கிலும் நின்கழல்
எய்யாதேத்த★ அருள்செய்எனக்கே. 3

எனக்கேயாட்செய் எக்காலத்துமென்று★ என்
மனக்கேவந்து இடைவீடின்றிமன்னி★
தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே★
எனக்கேகண்ணனை யான்கொள்சிறப்பே. 4

சிறப்பில்வீடு சுவர்க்கம்நரகம்★
இறப்பிலெய்துக வெய்தற்க★ யானும்
பிறப்பில் பல்பிறவிப்பெருமானை★
மறப்பொன்றின்றி என்னும்மகிழ்வேனே. 5

மகிழ்கொள்தெய்வம் உலோகமலோகம்★
மகிழ்கொள்சோதி மலர்ந்தவம்மானே!★
மகிழ்கொள்சிந்தை சொல்செய்கைகொண்டு★ என்றும்
மகிழ்வுற்று உன்னைவணங்கவாராயே. 6

---

1. இதேயான் என்ற பாடம் செய்யுளிலக்கணத்துக்குச் சேருமென்பர்.

வாராய் உன்திருப்பாதமலர்க்கீழ்★
பேராதேயான்வந்து அடையும்படி
தாராதாய்!★ உன்னையென்னுள்வைப்பில் என்றும்
ஆராதாய்!★ எனக்கென்று மெக்காலே. 7

எக்காலத்தெந்தையாய் என்னுள்மன்னில்★ மற்
றெக்காலத்திலும் யாதொன்றும்வேண்டேன்★
மிக்கார் வேதவிமலர்விழுங்கும்★ என்
அக்காரக்கனியே! உன்னையானே. 8

யானேயென்னை அறியகிலாதே★
யானேயென்தனதே என்றிருந்தேன்★
யானேநீ என்னுடைமையும்நீயே★
வானேயேத்தும் [1]எம்வானவரேறே! 9

ஏறேலேழும்வென்று ஏர்கொளிலங்கையை★
நீறேசெய்த நெடுஞ்சுடர்ச்சோதி!★
தேறேலென்னை உன்பொன்னடிச்சேர்த்துஒல்லை★
வேறேபோக எஞ்ஞான்றும்விடலே. 10

††விடலில் சக்கரத்தண்ணலை★ மேவல்
விடலில் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்★
கெடலிலாயிரத்துள் இவைபத்தும்★
கெடலில்வீடுசெய்யும் கிளர்வார்க்கே. 11

அடிவரவு:- எம்மா ஈதே செய்யேல் எனக்கே
சிறப்பில் மகிழ் வாராய் எக்காலத்து
யானே ஏறேல் விடலில் கிளர்.

---

1. அவ்வானவரேறே என்றும் பாடம்.

[1]10-ஆந்திருவாய்மொழி - கிளரொளி

கீழ் உணர்த்திய பேற்றை பெறும்பொருட்டுத் திருமாலிருஞ்சோலைமலையை அடைய அறிவுறுத்தல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — நாட்டம், தாளம் — ஏழொத்து கேதாரகௌளராகம் — ஆதிதாளம்)

††கிளரொளியிளமை கெடுவதன்முன்னம்★
வளரொளிமாயோன் மருவியகோயில்★
வளரிளம்பொழில்சூழ் மாலிருஞ்சோலை★
தளர்வில[2]ராகில் சார்வதுசதிரே. 1

சதிரிளமடவார் தாழ்ச்சியைமதியாது★
அதிர்குரல்சங்கத்து அழகர்தம்கோயில்★
மதிதவழ்குடுமி மாலிருஞ்சோலை★
பதியதுவேத்தி எழுவதுபயனே. 2

பயனல்லசெய்து பயனில்லைநெஞ்சே!★
புயல்மழைவண்ணர் புரிந்துறைகோயில்★
மயல்மிகுபொழில்சூழ் மாலிருஞ்சோலை★
அயல்மலையடைவததுகருமமே. 3

கருமவன்பாசம் கழித்துழன்றுய்யவே★
பெருமலையெடுத்தான் பீடுறைகோயில்★
வருமழைதவழும் மாலிருஞ்சோலை★
திருமலையதுவே அடைவதுதிறமே. 4

திறமுடைவலத்தால் தீவினைபெருக்காது★
அறமுயலாழிப் படையவன்கோயில்★
மறுவில்வண்சுனைசூழ் மாலிருஞ்சோலை★
புறமலைசாரப் போவதுகிறியே. 5

கிறியெனநினைமின் கீழ்மைசெய்யாதே★
உறியமர்வெண்ணெய் உண்டவன்கோயில்★
மறியொடுபிணைசேர் மாலிருஞ்சோலை★
நெறிபடவதுவே நினைவதுநலமே. 6

---

1. இது கோயில் திருவாய்மொழி.
2. ஆகி என்பது உரையின் பாடம்.

நலமெனநினைமின் நரகழுந்தாதே★
நிலமுனமிடந்தான் நீடுறைகோயில்★
மலமறுமதிசேர் மாலிருஞ்சோலை★
வலமுறையெய்தி மருவுதல்வலமே. 7

வலஞ்செய்துவைகல் வலங்கழியாதே★
வலஞ்செய்யும் ஆயமாயவன்கோயில்★
வலஞ்செய்யும்வானோர் மாலிருஞ்சோலை★
வலஞ்செய்துநாளும் மருவுதல்வழக்கே. 8

வழக்கெனநினைமின் வல்வினைமூழ்காது★
அழக்கொடியட்டான் அமர்பெருங்கோயில்★
மழக்களிற்றினஞ்சேர் மாலிருஞ்சோலை★
தொழக்கருதுவதே துணிவதுசூதே. 9

சூதென்றுகளவும் சூதும்செய்யாதே★
வேதமுன்விரித்தான் விரும்பியகோயில்★
மாதுறுமயில்சேர் மாலிருஞ்சோலை★
போதவிழ்மலையே புகுவதுபொருளே. 10

††பொருளென்றிவ்வுலகம் படைத்தவன்புகழ்மேல்★
மருளில்வண்குருகூர் வண்சடகோபன்★
தெருள்கொள்ளச்சொன்ன ஓராயிரத்துள்இப்பத்து★
அருளுடையவன்தாள் அணைவிக்கும்முடித்தே. 11

அடிவரவு:- கிளர் சதிர் பயன் கருமம்
திறம் கிறி நலம் வலம்
வழக்கு சூது பொருள் முடி

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றாம்பத்து

அடிமையின் தன்மை, அடியார்க்கடிமை வரை செல்லும் திருமாலடிமையே என்னுதல்

1-ஆந்திருவாய்மொழி - முடிச்சோதி

திருமாலிருஞ்சோலை அழகரது எழிலை அநுபவித்தல்

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

(பண் — இந்தளம், தாளம் — நடையொத்து
குண்டக்ரியைராகம் — ஆதிதாளம்)

††முடிச்சோதியாய் உனதுமுகச்சோதிமலர்ந்ததுவோ?★
அடிச்சோதிநீநின்ற தாமரையாயலர்ந்ததுவோ?★
படிச்சோதியாடையொடும் பல்கலனாய்★ நின்பைம்பொன்
கடிச்சோதிகலந்ததுவோ? திருமாலே! கட்டுரையே. 1

கட்டுரைக்கில்தாமரை நின்கண்பாதம்கையொவ்வா★
சுட்டுரைத்தநன்பொன் உன்திருமேனியொளி யொவ்வாது★
ஒட்டுரைத்திவ்வுலகுஉன்னைப் புகழ்வெல்லாம் பெரும்பாலும்★
பட்டுரையாய்ப்புற்கென்றே காட்டுமால்பரஞ்சோதீ! 2

பரஞ்சோதிநீபரமாய் நின்னிகழ்ந்துபின்★ மற்றோர்
பரஞ்சோதியின்மையின் படியோவிநிகழ்கின்ற★
பரஞ்சோதிநின்னுள்ளே படருலகம்படைத்த★ எம்
பரஞ்சோதி! கோவிந்தா! பண்புரைக்கமாட்டேனே. 3

மாட்டாதேயாகிலும் இம்மலர்தலைமாஞாலம்★ நின்
மாட்டாயமலர்புரையும் திருவுருவம்மனம்வைக்க★
மாட்டாதபலசமய மதிகொடுத்தாய்★ மலர்த்துழாய்
மாட்டேநீமனம் [1]வைத்தாய் மாஞாலம்வருந்தாதே. 4

வருந்தாதவருந்தவத்த மலர்கதிரின்சுடருடம்பாய்★
வருந்தாதஞானமாய் வரம்பின்றிமுழுதியன்றாய்!★
வருங்காலம்நிகழ்காலம் கழிகாலமாய்★ உலகை
ஒருங்காகஅளிப்பாய்! சீர் எங்குஉலக்கஓதுவனே? 5

1. வைத்தால் என்றும் பாடம்.

ஓதுவாரோத்தெல்லாம் எவ்வுலகத்தெவ்வெவையும்★
சாதுவாய்நின்புகழின் தகையல்லால்பிறிதில்லை★
போதுவாழ்புனந்துழாய் முடியினாய்!★ பூவின்மேல்
மாதுவாழ்மார்பினாய்! என்சொல்லியான்வாழ்த்துவனே? 6

வாழ்த்துவார்பலராக நின்னுள்ளேநான்முகனை★
மூழ்த்தநீருலகெல்லாம் படையென்றுமுதல்படைத்தாய்!★
கேழ்த்தசீரரன்முதலாக் கிளர்தெய்வமாய்க்கிளர்ந்து★
சூழ்த்தமரர்துதித்தால் உன்தொல்புகழ்மாசூணாதே? 7

மாசூணாச்சுடருடம்பாய் மலராதுகுவியாது★
மாசூணாஞானமாய் முழுதுமாய்முழுதியன்றாய்!★
மாசூணாவான்கோலத்து அமரர்கோன்வழிப்பட்டால்★
மாசூணாவுனபாதமலர்ச்சோதிமழுங்காதே. 8

மழுங்காதவைந்நுதிய சக்கரநல்வலத்தையாய்★
தொழுங்காதற்களிறளிப்பான் புள்ளூர்ந்து தோன்றினையே★
மழுங்காதஞானமே படையாக★ மலருலகில்
தொழும்பாயார்க்களித்தால் உன்சுடர்ச்சோதி மறையாதே? 9

மறையாயநால்வேதத்துள்நின்ற மலர்ச்சுடரே!★
முறையாலிவ்வுலகெல்லாம் படைத்திடந்துண்டு மிழ்ந்தளந்தாய்!★
பிறையேறுசடையானும் நான்முகனுமிந்திரனும்★
இறையாதலறிந்தேத்த வீற்றிருத்தலிதுவியப்பே. 10

††வியப்பாயவியப்பில்லா மெய்ஞ்ஞானவேதியனை★
சயப்புகழார்பலர்வாழும் தடங்குருகூர்ச்சடகோபன்★
துயக்கின்றித்தொழுதுரைத்த ஆயிரத்துள்இப்பத்தும்★
உயக்கொண்டுபிறப்பறுக்கும் ஒலிமுந்நீர்ஞாலத்தே. 11

அடிவரவு:- முடி கட்டுரை பரம் மாட்டாதே வருந்தாத ஓது வாழ்த்து மாசூணா மழுங்காத மறை வியப்பாய முந்நீர்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

2-ஆந்திருவாய்மொழி - முந்நீர்ஞாலம்

ஆழ்வார் அழகரை முற்றும் அநுபவிக்க முடியாமல் வருந்த, எம்பெருமான் இவரது கலக்கத்தைத் தீர்த்தல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — சீகாமரம், தாளம் — ஏழொத்து முகாரிராகம் — ஆதிதாளம்)

††முந்நீர்ஞாலம்படைத்த எம்முகில்வண்ணனே!★
அந்நாள்நீதந்த ஆக்கையின்வழியுழல்வேன்★
வெந்நாள்நோய்வீய வினைகளைவேரறப்பாய்ந்து★
எந்நாள்யானுன்னை இனிவந்துகூடுவனே? 1

வன்மாவையமளந்த எம்வாமனா!★ நின்
பன்மாமாயப் பல்பிறவியில்படிகின்றயான்★
தொன்மாவல்வினைத் தொடர்களை முதலரிந்து★
நின்மாதாள்சேர்ந்து நிற்பது எஞ்ஞான்றுகொலோ? 2

கொல்லாமாக்கோல் கொலைசெய்து, பாரதப்போர்★
எல்லாச்சேனையும் இருநிலத்தவித்தவெந்தாய்!★
பொல்லாவாக்கையின் புணர்வினையறுக்கலறா★
சொல்லாய்யானுன்னைச் சார்வதோர்சூழ்ச்சியே 3

சூழ்ச்சிஞானச் சுடரொளியாகி★ என்றும்
ஏழ்ச்சிக்கேடின்றி எங்கணும்நிறைந்தவெந்தாய்!★
தாழ்ச்சிமற்றெங்குந்தவிர்ந்து நின்தாளிணைக்கீழ்
வாழ்ச்சி★ யான்சேரும்வகை அருளாய்வந்தே. 4

வந்தாய்போலேவந்தும் என்மனத்தினைநீ★
சிந்தாமற்செய்யாய் இதுவேஇதுவாகில்★
கொந்தார்காயாவின் கொழுமலர்த்திருநிறத்த
எந்தாய்!★ யான்உன்னை எங்குவந்தணுகிற்பனே? 5

கிற்பன்கில்லேனென்றிலன் முனநாளால்★
அற்பசாரங்களவை சுவைத்தகன்றொழிந்தேன்★
பற்பல்லாயிரம் உயிர்செய்தபரமா!★ நின்
நற்பொற்சோதித்தாள் நணுகுவதுஎஞ்ஞான்றே? 6

எஞ்ஞான்றுநாமிருந்திருந்து இரங்கிநெஞ்சே!★
மெய்ஞ்ஞானமின்றி வினையியல்பிறப்பழுந்தி★
எஞ்ஞான்றுமெங்கும் ஒழிவறநிறைந்துநின்ற★
மெய்ஞ்ஞானச்சோதிக் கண்ணனைமேவுதுமே? 7

மேவுதுன்பவினைகளை விடுத்துமிலேன்★
ஓவுதலின்றி உன்கழல்வணங்கிற்றிலேன்★
பாவுதொல்சீர்க்கண்ணா! என்பரஞ்சுடரே!★
கூவுகின்றேன்காண்பான் எங்கெய்தக்கூவுவனே? 8

கூவிக்கூவிக் கொடுவினைத்தூற்றுள்நின்று★
பாவியேன்பலகாலம் வழிதிகைத்தலமருகின்றேன்★
மேவியன்றாநிரைகாத்தவன் உலகமெல்லாம்
தாவியவம்மானை★ எங்கினித்தலைப்பெய்வனே? 9

தலைப்பெய்காலம் நமன்தமர்பாசம்விட்டால்★
அலைப்பூணுண்ணும் அவ்வல்லலெல்லாமகல★
கலைப்பல்ஞானத்து என்கண்ணனைக்கண்டுகொண்டு★
நிலைப்பெற்றென்னெஞ்சம்பெற்றது நீடுயிரே. 10

††உயிர்களெல்லாவுலகமுமுடையவனை★
குயில்கொள்சோலைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்★
செயிரில்சொல்லிசைமாலை ஆயிரத்துள்இப்பத்தும்★
உயிரின்மேலாக்கை ஊனிடையொழிவிக்குமே. 11

அடிவரவு:- முந்நீர் வன்மா கொல்லா சூழ்ச்சி
வந்தாய் கிற்பன் எஞ்ஞான்று மேவு
கூவி தலை உயிர்கள் ஒழிவில்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

3-ஆந்திருவாய்மொழி - ஒழிவில்காலம்

திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளில் ஒழிவிலாவடிமை செய்யப்பாரித்தல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — பழந்தக்கராகம், தாளம் — ஏழொத்து
ஸௌராஷ்ட்ரராகம் — ஆதிதாளம்)

††ஒழிவில்காலமெல்லாம் உடனாய்மன்னி★
வழுவிலா அடிமைசெய்யவேண்டும்நாம்★
தெழிகுரலருவித் திருவேங்கடத்து★
எழில்கொள்சோதி எந்தைதந்தைதந்தைக்கே. 1

எந்தைதந்தைதந்தை தந்தைதந்தைக்கும்
முந்தை★ வானவர் வானவர்கோனொடும்★
சிந்துபூமகிழும் திருவேங்கடத்து★
அந்தமில்புகழ்க் காரெழிலண்ணலே. 2

அண்ணல்மாயன் அணிகொள்செந்தாமரைக்
கண்ணன்★ செங்கனிவாய்க் கருமாணிக்கம்★
[2]தெண்ணிறைச்சுனைநீர்த் திருவேங்கடத்து★
எண்ணில்தொல்புகழ் வானவரீசனே. 3

ஈசன்வானவர்க்கென்பன் என்றால்★ அது
தேசமோ திருவேங்கடத்தானுக்கு★
நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலேன்★ என்கண்
பாசம்வைத்த பரஞ்சுடர்ச்சோதிக்கே. 4

சோதியாகி எல்லாவுலகும்தொழும்★
ஆதிமூர்த்தியென்றால் அளவாகுமோ?★
வேதியர் முழுவேதத்தமுதத்தை★
தீதில்சீர்த் திருவேங்கடத்தானையே. 5

††வேங்கடங்கள் மெய்ம்மேல்வினைமுற்றவும்★
தாங்கள் தங்கட்கு நல்லனவேசெய்வார்★
வேங்கடத்துறைவார்க்கு நமவென்ன
லாங்கடமை★ அதுசுமந்தார்கட்கே. 6

---

1. இது கோயில் திருவாய்மொழி
2. தெண்ணிறச்சுனை என்பதும் பாடம்

சுமந்துமாமலர் நீர்சுடர்தூபங்கொண்டு★
அமர்ந்துவானவர் வானவர்கோனொடும்★
நமன்றெழும் திருவேங்கடம்நங்கட்கு★
சமன்கொள்வீடுதரும் தடங்குன்றமே. 7

††குன்றமேந்திக் குளிர்மழைகாத்தவன்★
அன்றுஞாலமளந்தபிரான்★ பரன்
சென்றுசேர் திருவேங்கடமாமலை★
ஒன்றுமேதொழ நம்வினையோயுமே. 8

ஓயுமூப்புப் பிறப்பிறப்பு★ பிணி
வீயுமாறுசெய்வான் திருவேங்கடத்து
ஆயன்★ நாள்மலராம் அடித்தாமரை★
வாயுள்ளும்மனத்துள்ளும் வைப்பார்கட்கே. 9

வைத்தநாள்வரை எல்லைகுறுகிச்சென்று★
எய்த்திளைப்பதன்முன்னம் அடைமினோ★
பைத்தபாம்பணையான் திருவேங்கடம்★
மொய்த்தசோலை மொய்பூந்தடந்தாழ்வரே. 10

††தாள்பரப்பி மண்தாவியவீசனை★
நீள்பொழில் குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்★
கேழிலாயிரத்து இப்பத்தும்வல்லவர்★
வாழ்வர்வாழ்வெய்தி ஞாலம்புகழவே. 11

அடிவரவு:- ஒழிவில் எந்தை அண்ணல் ஈசன் சோதி வேங்கடம் சுமந்து குன்றம் ஓயும் வைத்த தாள் புகழ்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

4-ஆந்திருவாய்மொழி - புகழுநல்லொருவன்

எம்பெருமானது எப்பொருட்குமுயிரான தன்மையைப் பேசி அடிமைசெய்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — நாட்டம், தாளம் — ஒன்பதொத்து
யமுநாகல்யாணிராகம் — ஆதிதாளம்)

††புகழுநல்லொருவனென்கோ! பொருவில்சீர்ப் பூமியென்கோ?★
திகழுந்தண்பரவையென்கோ? தீயென்கோ வாயுவென்கோ?★
நிகழுமாகாசமென்கோ? நீள்சுடரிரண்டுமென்கோ?★
இகழ்விலிவ்வனைத்துமென்கோ? கண்ணனைக்கூவுமாறே. 1

கூவுமாறறியமாட்டேன் குன்றங்களனைத்துமென்கோ?★
மேவுசீர்மாரியென்கோ? விளங்குதாரகைகளென்கோ?★
நாவியல்கலைகளென்கோ? ஞானநல்லாவியென்கோ?★
பாவுசீர்க்கண்ணனெம்மான் பங்கயக்கண்ணனையே. 2

பங்கயக்கண்ணனென்கோ? பவளச்செவ்வாயனென்கோ?★
அங்கதிரடியனென்கோ? அஞ்சனவண்ணனென்கோ?★
செங்கதிர்முடியனென்கோ? திருமறுமார்வனென்கோ?★
சங்குசக்கரத்தனென்கோ? சாதிமாணிக்கத்தையே. 3

சாதிமாணிக்கமென்கோ? சவிகொள்பொன் முத்தமென்கோ?★
சாதிநல்வயிரமென்கோ? தவிவில்சீர்விளக்கமென்கோ?★
ஆதியஞ்சோதியென்கோ? ஆதியம்புருடனென்கோ?★
ஆதுமில்காலத்தெந்தை அச்சுதனமலனையே. 4

அச்சுதனமலனென்கோ? அடியவர்வினைகெடுக்கும்★
நச்சுமாமருந்த மென்கோ? நலங்கடலமுதமென்கோ?★
அச்சுவைக்கட்டியென்கோ? அறுசுவையடிசிலென்கோ?★
நெய்ச்சுவைத்தேறலென்கோ? கனியென்கோ? பாலென்கேனோ. 5

பாலென்கோ? நான்குவேதப்பயனென்கோ? சமயநீதி★
நூலென்கோ? நுடங்குகேள்வியிசையென்கோ?★ இவற்றுள்நல்ல
மேலென்கோ? வினையின்மிக்கபயனென்கோ?★ கண்ணனென்கோ?
மாலென்கோ? மாயனென்கோ? வானவராதியையே. 6

வானவராதியென்கோ? வானவர்தெய்வமென்கோ?★
வானவர்போகமென்கோ? வானவர்முற்றுமென்கோ?★
ஊனமில்செல்வமென்கோ? ஊனமில்சுவர்க்கமென்கோ?★
ஊனமில்மோக்கமென்கோ? ஒளிமணிவண்ணனையே. 7

ஒளிமணிவண்ணனென்கோ? ஒருவனென்றேத்தநின்ற★
நளிர்மதிச்சடையனென்கோ? நான்முகக்கடவுளென்கோ?★
அளிமகிழ்ந்துலகமெல்லாம் படைத்தவையேத்தநின்ற★
களிமலர்த்துளவனென்னமான் கண்ணனைமாயனையே. 8

கண்ணனைமாயன்தன்னைக் கடல்கடைந்தமுதங்கொண்ட★
அண்ணலைஅச்சுதனை அனந்தனை அனந்தன்தன்மேல்★
நண்ணிநன்குறைகின்றானை ஞாலமுண்டுமிழ்ந்தமாலை★
எண்ணுமாறறியமாட்டேன் யாவையும்யவரும்தானே. 9

யாவையும்யவரும்தானாய் அவரவர்சமயந்தோறும்★
தோய்விலன்புலனைந்துக்கும் சொலப்படான்உணர்வின் மூர்த்தி★
ஆவிசேருயிரினுள்ளால் ஆதுமோர்பற்றிலாத★
பாவனையதனைக்கூடில் அவனையுங்கூடலாமே. 10

††கூடிவண்டறையுந்தண்தார்க் கொண்டல்போல் வண்ணன்தன்னை★
மாடலர்பொழிற்குருகூர் வண்சடகோபன்சொன்ன★
பாடலோராயிரத்துள்[1]இவையுமொருபத்தும்வல்லார்★
வீடிலபோகமெய்தி விரும்புவரமரர்மொய்த்தே. 11

அடிவரவு:- புகழும் கூவு பங்கய சாதி அச்சுதன்
பால் வானவர் ஒளி கண்ணன்
யாவையும் கூடி மொய்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. இவையொருபத்தும் என்ற பாடம் பொருந்தும்.

5-ஆந்திருவாய்மொழி - மொய்ம்மாம்

திருமால்புகழ் பாடுவோரைக் கொண்டாடியும், அல்லாதாரை இகழ்ந்தும் அருளிச்செய்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — சீகாமரம், தாளம் — இடையொத்து
நாதநாமக்ரியைராகம் — ஆதிதாளம்)

††மொய்ம்மாம்பூம்பொழில்பொய்கை முதலைச் சிறைப்பட்டுநின்ற★
கைம்மாவுக்கருள்செய்த கார்முகில்போல்வண்ணன் கண்ணன்★
எம்மானைச்சொல்லிப்பாடி எழுந்தும்பரந்தும்துள்ளாதார்
தம்மால்★ கருமமென்? சொல்லீர் தண்கடல்வட்டத்துள்ளீரே? 1

தண்கடல்வட்டத்துள்ளாரைத் தமக்கிரையாத்தடிந்துண்ணும்★
திண்கழற்காலசுரர்க்குத் தீங்கிழைக்குந்திருமாலை★
பண்கள்தலைக்கொள்ளப்பாடிப் பறந்தும் குனித்துழலாதார்★
மண்கொளுலகிற்பிறப்பார் வல்வினைமோதமலைந்தே. 2

மலையையெடுத்துக்கல்மாரிகாத்துப் பசுநிரைதன்னை★
தொலைவுதவிர்த்தபிரானைச் சொல்லிச்சொல்லி நின்றெப்போதும்★
தலையினோடாதனந்தட்டத் தடுகுட்டமாய்ப்பறவாதார்★
அலைகொள்நரகத்தழுந்திக் கிடந்துழைக்கின்றவம்பரே. 3

வம்பவிழ்கோதைபொருட்டா மால்விடையேழுமடர்த்த★
செம்பவளத்திரள்வாயன் சிரீதரன்தொல்புகழ்பாடி★
கும்பிடுநட்டமிட்டாடிக் கோகுகட்டுண்டுழலாதார்★
தம்பிறப்பாற்பயனென்னே? சாதுசனங்களிடையே. 4

சாதுசனத்தைநலியும் கஞ்சனைச்சாதிப்பதற்கு★
ஆதியஞ்சோதியுருவை அங்குவைத்திங்குப்பிறந்த★
வேதமுதல்வனைப்பாடி வீதிகள்தோறும்துள்ளாதார்★
ஓதியுணர்ந்தவர்முன்னா என்சவிப்பார்மனிசரே? 5

மனிசரும்மற்றுமுற்றுமாய் மாயப்பிறவிபிறந்த★
தனியன்பிறப்பிலிதன்னைத் தடங்கல்சேர்ந்தபிரானை★
கனியைக்கரும்பினின்சாற்றைக் கட்டியைத்தேனை யமுதை★
முனிவின்றியேத்திக்குனிப்பார் முழுதுணர் நீர்மையினாரே. 6

நீர்மையில்நூற்றுவர்வீய ஐவர்க்கருள்செய்துநின்று★
பார்மல்குசேனையவித்த பரஞ்சுடரைநினைந்தாடி★
நீர்மல்குகண்ணினராகி நெஞ்சங்குழைந்துநையாதே★
ஊன்மல்கிமோடுபருப்பார் உத்தமர்கட்கென் செய்வாரே? 7

வார்புனலந்தணருவி வடதிருவேங்கடத்தெந்தை★
பேர்பலசொல்லிப்பிதற்றிப் பித்தரென்றேபிறர்கூற★
ஊர்பலபுக்கும்புகாதும் உலோகர்சிரிக்கநின்றாடி★
ஆர்வம்பெருகிக்குனிப்பார் அமரர்தொழப்படுவாரே. 8

அமரர்தொழப்படுவானை அனைத்துலகுக்கும்பிரானை★
அமரமனத்தினுள்யோகுபுணர்ந்து அவன் தன்னோடொன்றாக★
அமரத்துணியவல்லார்களொழிய அல்லாதவரெல்லாம்★
அமரநினைந்தெழுந்தாடி அலற்றுவதேகருமமே. 9

கருமமும்கருமபலனுமாகிய காரணன்தன்னை★
திருமணிவண்ணனைச்செங்கண்மாலினைத் தேவபிரானை★
ஒருமைமனத்தினுள்வைத்து உள்ளங்குழைந்தெழுந்தாடி★
பெருமையும்நாணும்தவிர்ந்து பிதற்றுமின்பேதையை தீர்ந்தே. 10

††தீர்ந்தவடியவர்தம்மைத் திருத்திப்பணிகொள்ளவல்ல★
ஆர்ந்தபுகழச்சுதனை அமரர்பிரானையெம்மானை★
வாய்ந்தவளவயல்சூழ் தண்வளங்குருகூர்ச்சடகோபன்★
நேர்ந்தவோராயிரத்திப்பத்து அருவினைநீறுசெய்யுமே. 11

அடிவரவு:- மொய் தண் மலை வம்பவிழ்
சாது மனிசர் நீர்மை வார்புனல்
அமரர் கருமம் தீர்ந்த செய்ய

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

6-ஆந்திருவாய்மொழி - செய்யதாமரை

இறைப்பணி அவன் திருக்கோயில் கொண்டருளியுள்ளவிடத்திலேயே எளிது என்னுதல்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — தக்கராகம், தாளம் —
ஏழொத்து ஸௌராஷ்ட்ரராகம் — ஆதிதாளம்)

††செய்யதாமரைக்கண்ணனாய் உலகேழுமுண்ட அவன் கண்டீர்★
வையம்வானம்மனிசர்தெய்வம் மற்றும்மற்றும்மற்றும் முற்றுமாய்★
செய்யசூழ்சுடர்ஞானமாய் வெளிப்பட்டிவைபடைத்தான்★ பின்னும்
மொய்கொள்சோதியோடாயினான் ஒருமூவராகிய மூர்த்தியே. 1

மூவராகியமூர்த்தியை முதல்மூவர்க்கும்முதல்வன்தன்னை★
சாவமுள்ளனநீக்குவானைத் தடங்கடற்கிடந்தான்தன்னை★
தேவதேவனைத் தென்னிலங்கையெரியெழச்செற்றவில்லியை★
பாவநாசனைப் பங்கயத்தடங்கண்ணனைப் பரவுமினோ. 2

பரவிவானவரேத்தநின்ற பரமனைப்பரஞ்சோதியை★
குரவைகோத்தகுழகனை மணிவண்ணனைக்குடக்கூத்தனை★
அரவமேறியலைகடலமரும் துயில்கொண்டஅண்ணலை★
இரவுநன்பகலும்விடாது என்றுமேத்துதல்மனம் வைம்மினோ. 3

வைம்மின்நும்மனத்தென்று யானுரைக்கின்றமாயவன் சீர்மையை★
எம்மனோர்களுரைப்பதென்? அதுநிற்கநாடொறும்★ வானவர்
தம்மையாளுமவனும் நான்முகனும்சடைமுடியண்ணலும்★
செம்மையாலவன்பாதபங்கயம் சிந்தித்தேத்தித்திரிவரே. 4

திரியுங்காற்றோடகல்விசும்பு திணிந்தமண்கிடந்தகடல்
எரியுந்தீயோடிருசுடர்தெய்வம் மற்றும்மற்றும் முற்றுமாய்★
கரியமேனியன்செய்யதாமரைக்கண்ணன் கண்ணன் விண்ணோரிறை★
சுரியும்பல்கருங்குஞ்சி எங்கள்சுடர்முடியண்ணல் தோற்றமே. 5

தோற்றக்கேடவையில்லவனுடையான் அவனொருமூர்த்தியாய்★
சீற்றத்தோடருள்பெற்றவனடிக்கீழ்ப் புகநின்ற செங்கண்மால்★
நாற்றத்தோற்றச்சுவையொலி உறலாகிநின்ற★ எம்வானவ
ரேற்றையேயன்றி மற்றொருவரையானிலே னெழுமைக்குமே. 6

எழுமைக்குமெனதாவிக்கு இன்னமுதத்தினை, எனதாருயிர்★
கெழுமியகதிர்ச்சோதியை மணிவண்ணனைக் குடக்கூத்தனை★
விழுமியவமரர்முனிவர்விழுங்கும் கன்னற்கனியினை★
தொழுமின்தூயமனத்தராய் இறையும்நில்லா துயரங்களே. 7

††துயரமேதருதுன்பவின்பவினைகளாய் அவையல்லனாய்★
உயரநின்றதோர்சோதியாய் உலகேழுமுண்டுமிழ்ந்தான் தன்னை★
அயரவாங்குநமன்தமர்க்கு அருநஞ்சினையச்சுதன்தன்னை★
தயரதற்குமகன்தன்னையன்றி மற்றிலேன்தஞ்சமாகவே. 8

தஞ்சமாகியதந்தைதாயொடு தானுமாயவையல்லனாய்★
எஞ்சலில்லமரர்குலமுதல் மூவர்தம்முள்ளுமாதியை★
அஞ்சிநீருலகத்துள்ளீர்கள் அவனிவனென்று[1]கூழேன் மின்★
நெஞ்சினால்நினைப்பான்யவன் அவனாகும்நீள்கடல் வண்ணனே. 9

கடல்வண்ணன்கண்ணன் விண்ணவர்கருமாணிக்க மெனதாருயிர்★
படவரவினணைக்கிடந்த பரஞ்சுடர், பண்டுநூற்றுவர்★
அடவரும்படைமங்க ஐவர்கட்காகிவெஞ்சமத்து★ அன்றுதேர்
கடவியபெருமான் கனைகழல்காண்பதென்றுகொல் கண்களே? 10

††கண்கள்காண்டற்கரியனாய்க் கருத்துக்குநன்று மெளியனாய்★
மண்கொள்ஞாலத்துயிர்க்கெல்லாம் அருள்செய்யும் வானவர்ஈசனை★
பண்கொள்சோலைவழுதிநாடன் குருகைக்கோன் சடகோபன்சொல்★
பண்கொளாயிரத்திப்பத்தால் பத்தராகக்கூடும்[2]பயிலுமினே. 11

அடிவரவு:- செய்ய மூவர் பரவி வைம்மின்
திரியும் தோற்ற எழுமை துயரம்
தஞ்சம் கடல் கண்கள் பயிலும்.

---

1. கூழன்மின் என்றும் பாடமோதுவர்
2. பயில்மினே என்பதும் பாடம்

7-ஆந்திருவாய்மொழி - பயிலும்

திருமாலடியார்க்கடிமையை அருளிச்செய்தல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் — நாட்டம், தாளம் — ஏழொத்து ஸஹாநாராகம் — அடதாளம்)

††பயிலுஞ்சுடரொளிமூர்த்தியைப் பங்கயக்கண்ணனை★
பயிலவினிய நம்பாற்கடல்சேர்ந்தபரமனை★
பயிலுந்திருவுடையார் யவரேலுமவர்கண்டீர்★
பயிலும்பிறப்பிடைதோறு எம்மையாளும்பரமரே. 1

ஆளும்பரமனைக்கண்ணனை ஆழிப்பிரான்தன்னை★
தோளுமோர்நான்குடைத் தூமணிவண்ணனெம்மான் தன்னை★
தாளுந்தடக்கையுங்கூப்பிப் பணியுமவர்கண்டீர்★
நாளும்பிறப்பிடைதோறு எம்மையாளுடைநாதரே. 2

நாதனைஞாலமும்வானமுமேத்தும் நறுந்துழாய்ப்
போதனை★ பொன்நெடுஞ்சக்கரத்து எந்தைபிரான் தன்னை★
பாதம்பணியவல்லாரைப் பணியுமவர்கண்டீர்★
ஓதும்பிறப்பிடைதோறு எம்மையாளுடையார்களே. 3

உடையார்ந்தவாடையன் கண்டிகையன் உடை நாணினன்★
புடையார்பொன்னூலினன் பொன்முடியன், மற்றும் பல்கலன்★
நடையாவுடைத்திருநாரணன் தொண்டர்தொண்டர் கண்டீர்★
இடையார்பிறப்பிடைதோறு எமக்கெம்பெருமக்களே. 4

பெருமக்களுள்ளவர்தம்பெருமானை★ அமரர்கட்கு
அருமையொழிய அன்றாரமுதூட்டியவப்பனை★
பெருமைபிதற்றவல்லாரைப் பிதற்றுமவர்கண்டீர்★
வருமையுமிம்மையும் நம்மையளிக்கும்பிராக்களே. 5

அளிக்கும்பரமனைக்கண்ணனை ஆழிப்பிரான்தன்னை★
துளிக்கும்நறுங்கண்ணித் தூமணிவண்ணனெம்மான் தன்னை★
ஒளிக்கொண்டசோதியை உள்ளத்துக்கொள்ளுமவர் கண்டீர்★
சலிப்பின்றியாண்டெம்மைச் சன்மசன்மாந்தரம் காப்பரே. 6

சன்மசன்மாந்தரம்காத்து அடியார்களைக்கொண்டுபோய்★
தன்மைபெறுத்தித் தன்தாளிணைக்கீழ்க்கொள்ளும் அப்பனை★
தொன்மைபிதற்றவல்லாரைப் பிதற்றுமவர்கண்டீர்★ 7
நன்மைபெறுத்தெம்மை நாளுய்யக்கொள்கின்றநம்பரே.

நம்பனைஞாலம்படைத்தவனைத் திருமார்பனை★
உம்பருலகினில்யார்க்கும் உணர்வரியான்தன்னை★
கும்பிநரகர்களேத்துவரேலும் அவர்கண்டீர்★
எம்பல்பிறப்பிடைதோறு எம்தொழுகுலம்தாங்களே. 8

குலந்தாங்குசாதிகள் நாலிலுங்கீழிழிந்து★ எத்தனை
நலந்தானிலாத சண்டாளசண்டாளர்களாகிலும்★
வலந்தாங்குசக்கரத்தண்ணல் மணிவண்ணற்காளென்று உன்
கலந்தார்★ அடியார்தம்அடியார் எம்மடிகளே. 9

அடியார்ந்தவையமுண்டு ஆலிலையன்னவசஞ்செய்யும்★
படியாதுமில்குழவிப் படியெந்தைபிரான்தனக்கு★
அடியாரடியார்தம் அடியாரடியார் தமக்கு★
அடியாரடியார்தம் அடியாரடியோங்களே. 10

††அடியோங்குநூற்றுவர்வீய அன்றுஐவர்க்கருள்செய்த
நெடியோனை★ தென்குருகூர்ச்சடகோபன் குற்றேவல்கள்★
அடியார்ந்தவாயிரத்துள் இவைபத்துஅவன்தொண்டர் மேல்
முடிவு★ ஆரக்கற்கிற்கில் சன்மஞ்செய்யாமை முடியுமே 11

அடிவரவு:- பயிலும் ஆளும் நாதனை உடையார்
பெருமக்கள் அளிக்கும் சன்ம நம்பன்
குலம் அடியார் அடியோங்கு முடியான்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

8-ஆந்திருவாய்மொழி - முடியானே

ஐம்புலன்களும் தாமும் பெருவிடாய்ப்பட்டுப் பேசுதல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — இந்தளம், தாளம் — ஏழொத்து ஆனந்தபைரவிராகம் — ஆதிதாளம்)

††முடியானே! மூவுலகும் தொழுதேத்தும்சீ
ரடியானே!★ ஆழ்கடலைக்கடைந்தாய்! புள்ளூர்
கொடியானே!★ கொண்டல்வண்ணா! அண்டத்துஉம்பரில்
நெடியானே!★ என்றுகிடக்கும் என்நெஞ்சமே. 1

நெஞ்சமேநீள்நகராக இருந்தஎன்
தஞ்சனே!★ [1]தண்ணிலங்கைக்கு இறையைச்செற்ற
நஞ்சனே!★ ஞாலங்கொள்வான் குறளாகிய
வஞ்சனே!★ என்னும்எப்போதும் என்வாசகமே. 2

வாசகமேயேத்த அருள்செய்யும்வானவர்தம்
நாயகனே!★ நாளிளந்திங்களைக் கோள்விடுத்து★
வேயகம்பால்வெண்ணெய்தொடுவுண்ட ஆனாயர்
தாயவனே!★ என்றுதடவும் என்கைகளே. 3

கைகளாலாரத் தொழுதுதொழுதுஉன்னை★
வைகலும்மாத்திரைப்போதும் ஓர்வீடின்றி★
பைகொள்பாம்பேறி உறைபரனே!★ உன்னை
மெய்க்கொள்ளக்காண விரும்பும்என்கண்களே. 4

கண்களாற்காண வருங்கொல்? என்றாசையால்★
மண்கொண்டவாமனன் ஏறமகிழ்ந்துசெல்★
பண்கொண்டபுள்ளின் சிறகொலிபாவித்து★
திண்கொள்ளஓர்க்கும் கிடந்துஎன்செவிகளே. 5

செவிகளாலார நின்கீர்த்திக்கனியென்னும்
கவிகளே★ காலப்பண்தேன் உறைப்பத்துற்று★
புவியின்மேல் பொன்னெடுஞ்சக்கரத்துன்னையே★
அவிவின்றியாதரிக்கும் எனதாவியே. 6

---

1. தென்னிலங்கை என்றும் பாடம்

ஆவியே! ஆரமுதே! என்னையாளுடை★
தூவியம்புள்ளுடையாய்! சுடர்நேமியாய்!★
பாவியேன்நெஞ்சம் புலம்பப்பலகாலும்★
கூவியும்காணப்பெறேன் உனகோலமே. 7

கோலமே! தாமரைக்கண்ணது ஓரஞ்சன
நீலமே!★ நின்றெனதாவியை ஈர்கின்ற
சீலமே!★ சென்றுசெல்லாதன முன்னிலாம்
காலமே!★ உன்னைஎந்நாள் கண்டுகொள்வனே? 8

கொள்வன்நான்மாவலி! மூவடிதாவென்ற
கள்வனே!★ கஞ்சனைவஞ்சித்து வாணனை
உள்வன்மைதீர★ ஓராயிரந்தோள்துணித்த
புள்வல்லாய்!★ உன்னையெஞ்ஞான்று பொருந்துவனே? 9

பொருந்தியமாமருதினிடைபோய எம்
பெருந்தகாய்!★ உன்கழல்காணிய பேதுற்று★
வருந்திநான் வாசகமாலைகொண்டு★ உன்னையே
இருந்திருந்து எத்தனைகாலம்புலம்புவனே? 10

††புலம்புசீர்ப் பூமியளந்தபெருமானை★
நலங்கொள்சீர் நன்குருகூர்ச்சடகோபன்★ சொல்
வலங்கொண்டவாயிரத்துள் இவையுமோர்பத்து★
இலங்குவான் யாவருமேறுவர் சொன்னாலே. 11

அடிவரவு:- முடியான் நெஞ்சம் வாசகம் கைகள்
கண்கள் செவிகள் ஆவியே கோலமே
கொள்வன் பொருந்தி புலம்பு சொன்னால்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

9-ஆந்திருவாய்மொழி - சொன்னால்

மனிசரைப் புகழாது எம்பெருமானைப் புகழும்படி அறிவுறுத்தல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் — முதிர்ந்தகுறிஞ்சி, தாளம் — ஏழொத்து ஸஹநாராகம் — ஆதிதாளம்)

††சொன்னால்விரோதமிது ஆகிலும்சொல்லுவன் கேண்மினோ★
என்னாவிலின்கவி யானொருவர்க்குங்கொடுக்கிலேன்★
தென்னாதெனாவென்று வண்டுமுரல்திருவேங்கடத்து★
என்னானைஎன்னப்பன் எம்பெருமானுளனாகவே. 1

உளனாகவேயெண்ணித் தன்னையொன்றாகத்தன் செல்வத்தை★
வளனாமதிக்கும் இம்மானிடத்தைக் கவிபாடியென்?★
குளனார்கழனிசூழ் கண்ணன்குறுங்குடிமெய்ம்மையே★
உளனாயவெந்தையை எந்தைபெம்மானையொழியவே. 2

ஒழிவொன்றில்லாத பல்லூழிதோறூழிநிலாவ★ போம்
வழியைத்தரும் நங்கள்வானவர்ஈசனைநிற்கப்போய்★
கழியமிகநல்லவான்கவிகொண்டு புலவீர்காள்!★
இழியக்கருதி ஓர்மானிடம்பாடலென்னாவதே? 3

என்னாவது? எத்தனைநாளைக்குப்போதும்? புலவீர்காள்!★
மன்னாமனிசரைப்பாடிப் படைக்கும்பெரும்பொருள்★
மின்னார்மணிமுடி விண்ணவர்தாதையைப்பாடினால்★
தன்னாகவேகொண்டு சன்மஞ்செய்யாமையும் கொள்ளுமே. 4

கொள்ளும்பயனில்லைக் குப்பைகிளர்த்தன்னசெல்வத்தை★
வள்ளல்புகழ்ந்து நும்வாய்மையிழக்கும்புலவீர்காள்!★
கொள்ளக்குறைவிலன் வேண்டிற்றெல்லாந்தரும்கோதில்★ என்
வள்ளல்மணிவண்ணன்தன்னைக் கவிசொல்லவம்மினோ. 5

வம்மின்புலவீர்! நும்மெய்வருத்திக்கைசெய்துய்ம்மினோ★
இம்மன்னுலகினில் செல்வரிப்போதில்லைநோக்கினோம்★
நும்மின்கவிகொண்டு நும்நும்இட்டாதெய்வமேத்தினால்★
செம்மின்சுடர்முடி என்திருமாலுக்குச்சேருமே. 6

சேருங்கொடைபுகழ் எல்லையிலானை★ ஓராயிரம்
பேருமுடையபிரானையல்லால் மற்றுயான்கிலேன்★
மாரியனையகை மால்வரையொக்கும்திண்தோளென்று★
பாரிலோர்பற்றையைப் பச்சைப்பசும்பொய்கள்பேசவே. 7

வேயின்மலிபுரைதோளி பின்னைக்குமணாளனை★
ஆயபெரும்புகழ் எல்லையிலாதனபாடிப்போய்★
காயங்கழித்து அவன்தாளிணைக்கீழ்ப்புகுங்காதலன்★
மாயமனிசரை என்சொல்லவல்லேன்என்வாய்கொண்டே? 8

வாய்கொண்டுமானிடம்பாடவந்த கவியேனல்லேன்★
ஆய்கொண்டசீர்வள்ளல் ஆழிப்பிரான்எனக்கேஉளன்★
சாய்கொண்டஇம்மையும்சாதித்து வானவர்நாட்டையும்★
நீகண்டுகொள்ளென்று வீடும்தரும்நின்றுநின்றே. 9

நின்றுநின்றுபலநாளுய்க்கும் இவ்வுடல்நீங்கிப்போய்★
சென்றுசென்றாகிலும்கண்டு சன்மங்கழிப்பானெண்ணி★
ஒன்றியொன்றியுலகம்படைத்தான் கவியாயினேற்கு★
என்றுமென்றுமினி மற்றொருவர்கவியேற்குமே? 10

††ஏற்கும்பெரும்புகழ் வானவரீசன்கண்ணன்தனக்கு★
ஏற்கும்பெரும்புகழ் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்★
ஏற்கும்பெரும்புகழ் ஆயிரத்துள்இவையுமோர்பத்து★
ஏற்கும்பெரும்புகழ் சொல்லவல்லார்க்குஇல்லை சன்மமே. 11

அடிவரவு:- சொன்னால் உளன் ஒழிவு என்னாவது
கொள்ளும் வம்மின் சேரும் வேயின்
வாய் நின்று ஏற்கும் சன்மம்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

10-ஆந்திருவாய்மொழி - சன்மம்பலபல

எம்பெருமானது தோற்றத்தின் பண்புச் செயல்களைப் பரவித்தாம் குறையற்றதை யறிவித்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — நாட்டம், தாளம் — ஏழொத்து அடாணாராகம் — திரிபுடைதாளம்)

††சன்மம்பலபலசெய்துவெளிப்பட்டுச் சங்கொடு சக்கரம்வில்★
ஒண்மையுடையவுலக்கையொள்வாள் தண்டுகொண்டு புள்ளூர்ந்து★ உலகில்
வன்மையுடையவரக்கர்அசுரரை மாளப்படைபொருத★
நன்மையுடையவன்சீர்பரவப்பெற்ற நானோர் குறைவிலனே. 1

குறைவில்தடங்கடல்கோளரவேறித் தன்கோலச் செந்தாமரைக்கண்★
உறைபவன்போலவோர்யோகுபுணர்ந்த ஒளி மணிவண்ணன் கண்ணன்★
கறையணிமூக்குடைப்புள்ளைக்கடாவி அசுரரைக்காய்ந்த அம்மான்★
நிறைபுகழேத்தியும்பாடியுமாடியும் யானொருமுட்டிலனே. 2

முட்டில்பல்போகத்தொருதனிநாயகன் மூவுலகுக்குரிய★
கட்டியைத்தேனையமுதை நன்பாலைக்கனியைக் கரும்பு தன்னை★
மட்டவிழ்தண்ணந்துழாய்முடியானைவணங்கி அவன் திறத்துப்
பட்டபின்னை★ இறையாகிலும் யானென்மனத்துப் பரிவிலனே. 3

பரிவின்றிவாணனைக்காத்துமென்று அன்றுபடையொடும் வந்தெதிர்ந்த★
திரிபுரஞ்செற்றவனும்மகனும் பின்னுமங்கியும்போர் தொலைய★
பொருசிறைப்புள்ளைக்கடாவிய மாயனையாயனைப்பொற் சக்கரத்
தரியினை★ அச்சுதனைப்பற்றி யானிறையேனுமிடரிலனே. 4

இடரின்றியேயொருநாளொருபோழ்தில் எல்லாவுலகும் கழிய★
படர்புகழ்ப்பார்த்தனும்வைதிகனும் உடனேறத்திண்தேர்கடவி★
சுடரொளியாய்நின்றதன்னுடைச்சோதியில் வைதிகன் பிள்ளைகளை★
உடலொடும்கொண்டுகொடுத்தவனைப்பற்றி ஒன்றும் துயரிலனே. 5

துயரில்சுடரொளிதன்னுடைச்சோதி நின்றவண்ணம் நிற்கவே★
துயரில்மலியும்மனிசர்பிறவியில் தோன்றிக்கண் காணவந்து★
துயரங்கள்செய்துதன்தெய்வநிலையுலகில் புகவுய்க்குமம் மான்★
துயரமில்சீர்க்கண்ணன்மாயன்புகழ்துற்ற யானோர் துன்பமிலனே. 6

துன்பமுமின்பமுமாகிய செய்வினையாய்உலகங்களுமாய்★
இன்பமில்வெந்நரகாகி இனியநல்வான்சுவர்க்கங்களுமாய்★

மன்பல்லுயிர்களுமாகிப் பலபலமாயமயக்குக்களால்★
இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையானைப்பெற்று ஏதுமல்லலிலனே. 7

அல்லலிலின்பமளவிறந்தெங்கும் அழகமர்சூழொளியன்★
அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குக்கள் ஆகியும்நிற்குமம்மான்★
எல்லையில்ஞானத்தன்ஞானமஃதேகொண்டு எல்லாக் கருமங்களும்செய்★
எல்லையில்மாயனைக்கண்ணனைத்தாள்பற்றி யானோர் துக்கமிலனே. 8

துக்கமில்ஞானச்சுடரொளிமூர்த்தி துழாயலங்கல்பெருமான்★
மிக்கபல்மாயங்களால்விகிர்தஞ்செய்து வேண்டு முருவுகொண்டு★
நக்கபிரானோடயன்முதலாக எல்லாருமெவையும்★ தன்னுள்
ஒக்கவொடுங்கவிழுங்கவல்லானைப்பெற்று ஒன்றும் தளர்விலனே. 9

தளர்வின்றியேயென்றுமெங்கும்பரந்த தனிமுதல் ஞானமொன்றாய்★
அளவுடையைம்புலன்கள் அறியாவகையால் அருவாகி நிற்கும்★
வளரொளியீசனைமூர்த்தியைப் பூதங்களைந்தை இருசுடரை★
கிளரொளிமாயனைக்கண்ணனைத்தாள்பற்றி யானென்றும் கேடிலனே.10

††கேடில்விழுப்புகழ்க்கேசவனைக் குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன★
பாடலோராயிரத்துள்[1]இவையுமொருபத்தும்பயிற்ற வல்லார்கட்கு★ அவன்
நாடுநகரமும்நன்குடன்காண நலனிடையூர்திபண்ணி★
வீடும்பெறுத்தித்தன்மூவுலகுக்கும்தரும் ஒருநாயகமே. 11

அடிவரவு:- சன்மம் குறைவு முட்டில் பரிவு
இடர் துயர் துன்பம் அல்லல்
துக்கம் தளர்வு கேடில் ஒருநாயகம்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. இவையொருபத்தும் என்றும் பாடம்.

நான்காம்பத்து

செல்வமும், கைவல்யமும் திருமாலடிமைக்கு இடையூறு என்னுதல்

1-ஆந்திருவாய்மொழி - ஒருநாயகம்

செல்வத்தின் நிலையில்லாமையையும், கைவல்யத்தின் தன்மையையும், திருமாலடிமையே பேறென்பதையும் உணர்த்துதல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் — நாட்டம், தாளம் — ஏழொத்து சுருட்டிராகம் — திரிபுடைதாளம்)

††ஒருநாயகமாய் ஓடவுலகுடனாண்டவர்★
கருநாய்கவர்ந்தகாலர் சிதைகியபானையர்★
பெருநாடுகாண இம்மையிலேபிச்சைதாம்கொள்வர்★
திருநாரணன்தாள் காலம்பெறச்சிந்தித்துய்ம்மினோ. 1

உய்ம்மின்திறைகொணர்ந்து என்றுலகாண்டவர்★ இம்மையே
தம்மின்சுவைமடவாரைப் பிறர்கொள்ளத்தாம்விட்டு★
வெம்மினொளிவெயில் கானகம்போய்க்குமைதின்பர்கள்★
செம்மின்முடித்திருமாலை விரைந்தடிசேர்மினோ. 2

அடிசேர்முடியினராகி அரசர்கள்தாம்தொழ★
இடிசேர்முரசங்கள் முற்றத்தியம்பவிருந்தவர்★
பொடிசேர்துகளாய்ப்போவர்கள் ஆதலில்நொக்கென★
கடிசேர்துழாய்முடிக் கண்ணன்கழல்கள்நினைமினோ. 3

நினைப்பான்புகில் கடலெக்கலின்நுண்மணலின்பலர்★
எனைத்தோருகங்களும் இவ்வுலகாண்டுகழிந்தவர்★
மனைப்பால்மருங்கற மாய்தலல்லால் மற்றுக்கண்டிலம்★
பனைத்தாள்மதகளிறட்டவன் பாதம்பணிமினோ. 4

பணிமின்திருவருளென்னும் அம்சீதப்பைம்பூம்பள்ளி★
அணிமென்குழலார் இன்பக்கலவியமுதுண்டார்★
துணிமுன்புநாலப் பல்லேழையர்தாமிழிப்பச்செல்வர்★
மணிமின்னுமேனி நம்மாயவன்பேர்சொல்லிவாழ்மினோ. 5

வாழ்ந்தார்கள்வாழ்ந்தது மாமழை[1]மொக்குளின் மாய்ந்துமாய்ந்து
ஆழ்ந்தாரென்றல்லால் அன்றுமுதலின்றறுதியா★
வாழ்ந்தார்கள்வாழ்ந்தேநிற்பர் என்பதில்லை. நிற்குறில்★
ஆழ்ந்தார்கடற்பள்ளி அண்ணலடியவராமினோ. 6

ஆமின்சுவையவைஆறோடு அடிசிலுண்டார்ந்தபின்★
தூமென்மொழிமடவாரிரக்கப் பின்னுந்துற்றுவார்★
ஈமினெமக்கொருதுற்றென்று இடறுவராதலின்★
கோமின்துழாய்முடி ஆதியஞ்சோதிகுணங்களே. 7

குணங்கொள்நிறைபுகழ்மன்னர் கொடைக்கடன் பூண்டிருந்து★
இணங்கியுலகுடனாக்கிலும் ஆங்கவனையில்லார்★
மணங்கொண்டபோகத்துமன்னியும்மீள்வர்கள்மீள்வில்லை★
பணங்கொளரவணையான் திருநாமம்படிமினோ. 8

படிமன்னுபல்கலன்பற்றோடறுத்து ஐம்புலன்வென்று★
செடிமன்னுகாயஞ்செற்றார்களும் ஆங்கவனையில்லார்★
குடிமன்னுமின்சுவர்க்கமெய்தியும் மீள்வர்கள்மீள்வில்லை★
கொடிமன்னுபுள்ளுடை அண்ணல்கழல்கள்குறுகுமினோ. 9

குறுகமிகவுணர்வத்தொடுநோக்கி எல்லாம்விட்ட★
இறுகலிறப்பென்னும்ஞானிக்கும் அப்பயனில்லையேல்★
சிறுகநினைவதோர்பாசமுண்டாம் பின்னும்வீடில்லை★
மறுகலிலீசனைப்பற்றி விடாவிடில்வீடஃதே. 10

†௱அஃதேஉய்யப்புகுமாறென்று கண்ணன்கழல்கள்மேல்★
[2]கொய்பூம்பொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல்★
செய்கோலத்தாயிரம் சீர்த்தொடைப்பாடலிவைபத்தும்★
அஃகாமல்கற்பவர் ஆழ்துயர்போயுய்யற்பாலரே. 11

அடிவரவு:- ஒரு உய்மின் அடி நினைப்பான்
பணிமின் வாழ் ஆமின் குணங்கொள்
படி குறுக அஃதே பாலன்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. மொக்கலின் என்று சிலர்.
2. கொய்பூம்பொழில்குருகூர்ச்சடகோபன் குற்றேவல்கள் என்பதும் பாடம்.

2-ஆந்திருவாய்மொழி - பாலனாய்

எம்பெருமானது காலதேசங்களாற் கைகழிந்த நிலைகளைப் பெற விரைகின்ற தலைமகளின் தன்மை கண்டு தாய் இரங்கிக் கூறுதல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — நட்டபாஷை, தாளம் — ஒன்பதொத்து ஸ்ரீராகம் — அடதாளம்)

††பாலனாய் ஏழுலகுண்டுபரிவின்றி★
ஆலிலையன்னவசஞ்செய்யும் அண்ணலார்★
தாளிணைமேலணி தண்ணந்துழாயென்றே
மாலுமால்★ வல்வினையேன்மடவல்லியே. 1

வல்லிசேர்நுண்ணிடை ஆய்ச்சியர்தம்மொடும்★
கொல்லைமைசெய்து குரவைபிணைந்தவர்★
நல்லடிமேலணி நாறுதுழாயென்றே
சொல்லுமால்★ சூழ்வினையாட்டியேன்பாவையே. 2

பாவியல்வேத நன்மாலைபலகொண்டு★
தேவர்கள்மாமுனிவர் இறைஞ்சநின்ற★
சேவடிமேலணி செம்பொன்துழாயென்றே
கூவுமால்★ கோள்வினையாட்டியேன்கோதையே. 3

கோதிலவண்புகழ் கொண்டுசமயிகள்★
பேதங்கள்சொல்லிப் பிதற்றும்பிரான்பரன்★
பாதங்கள்மேலணி பைம்பொன் துழாயென்றே
ஓதுமால்★ ஊழ்வினையேன்தடந்தோளியே. 4

தோளிசேர்பின்னைபொருட்டு எருதேழ்தழீஇக்
கோளியார்★ கோவலனார் குடக்கூத்தனார்★
தாளிணைமேலணி தண்ணந்துழாயென்றே
நாளுநாள்★ நைகின்றதால் என்தன்மாதரே. 5

மாதர்மாமண்மடந்தைபொருட்டு ஏனமாய்★
ஆதியங்காலத்து அகலிடங்கீண்டவர்★
பாதங்கள்மேலணி பைம்பொன்துழாயென்றே
ஓதும்★ மால்எய்தினள் என்தன்மடந்தையே. 6

மடந்தையை வண்கமலத்திருமாதினை★
தடங்கொள்தார்மார்பினில்வைத்தவர் தாளின்மேல்★
வடங்கொள்பூந்தண்ணந்துழாய் மலர்க்கே இவள்
மடங்குமால்★ வாணுதலீர்! என்மடக்கொம்பே. 7

கொம்புபோற்சீதைபொருட்டு இலங்கைநகர்★
அம்பெரியுய்த்தவர் தாளிணைமேலணி★
வம்பவிழ்தண்ணந்துழாய்மலர்க்கே இவள்
நம்புமால்★ நானிதற்கென்செய்கேன்? நங்கைமீர்! 8

நங்கைமீர்! நீரும் ஓர்பெண்பெற்றுநல்கினீர்★
எங்ஙனேசொல்லுகேன்? யான்பெற்றஏழையை★
சங்கென்னும்சக்கரமென்னும் துழாயென்னும்★
இங்ஙனேசொல்லும் இராப்பகலென்செய்கேன்? 9

என்செய்கேன்? என்னுடைப்பேதை என்கோமளம்★
என்சொல்லும் என்வசமுமல்லள்நங்கைமீர்!★
மின்செய்பூண்மார்பினன் கண்ணன்கழல்துழாய்★
பொன்செய்பூண் மென்முலைக்கென்றுமெலியுமே. 10

††மெலியுநோய்தீர்க்கும் நம்கண்ணன்கழல்கள்மேல்★
மலிபுகழ் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்★
ஒலிபுகழாயிரத்து இப்பத்தும்வல்லவர்★
மலிபுகழ்வானவர்க்காவர் நற்கோவையே. 11

அடிவரவு:- பாலன் வல்லி பாவியல் கோதில
தோளி மாதர் மடந்தை கொம்பு
நங்கை என் மெலியும் கோவை

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

3-ஆந்திருவாய்மொழி - கோவைவாயாள்

வேண்டியபடியே எம்பெருமான் தன்னைக்காட்ட, ஆழ்வார் அவனது அன்புசெய்யும் தன்மையில் ஈடுபட்டு அருளிச்செய்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — தக்கேசி, தாளம் — ஏழொத்து ஆரபிராகம் — ஆதிதாளம்)

††கோவைவாயாள்பொருட்டு ஏற்றினெருத்தமிறுத்தாய்★ மதிளிலங்கைக்
கோவைவீயச்சிலைகுனித்தாய்! குலநல்யானைமருப்பொசித்தாய்!★
பூவைவீயாநீர்தூவிப் போதால்வணங்கேனேலும்★ நின்
பூவைவீயாமேனிக்குப் பூசுஞ்சாந்து என்னெஞ்சமே. 1

பூசுஞ்சாந்துஎன்னெஞ்சமே புனையுங்கண்ணிஎனதுடைய★
வாசகஞ்செய்மாலையே வான்பட்டாடையும்அஃதே★
தேசமானவணிகலனும் என்கைகூப்புச்செய்கையே★
ஈசன்ஞாலமுண்டுமிழ்ந்த எந்தையேகமூர்த்திக்கே. 2

ஏகமூர்த்தியிருமூர்த்தி மூன்றுமூர்த்திபலமூர்த்தி
யாகி★ ஐந்துபூதமாய் இரண்டுசுடராயருவாகி★
நாகமேறிநடுக்கடலுள்துயின்ற நாராயணனே!★ உன்
ஆகமுற்றுமகத்தடக்கி ஆவியல்லல்மாய்த்ததே. 3

மாய்த்தலெண்ணிவாய்முலைதந்த மாயப்பேயுயிர்
மாய்த்த★ ஆயமாயனே! வாமனனே மாதவா!★
பூத்தண்மாலைகொண்டுஉன்னைப் போதால் வணங்கேனேலும்★ நின்
பூத்தண்மாலைநெடுமுடிக்குப் புனையுங்கண்ணிஎனதுயிரே. 4

கண்ணிஎனதுயிர் காதல்கனகச்சோதிமுடிமுதலா★
எண்ணில்பல்கலன்களும் ஏலுமாடையும்அஃதே★
நண்ணிமூவுலகும் நவிற்றுங்கீர்த்தியும்அஃதே★
கண்ணனெம்பிரானெம்மான் காலசக்கரத்தானுக்கே. 5

காலசக்கரத்தொடு வெண்சங்கம்கையேந்தினாய்!★
ஞாலமுற்றுமுண்டுமிழ்ந்த நாராயணனே! என்றென்று★
ஓலமிட்டு நானழைத்தால் ஒன்றும்வாராயாகிலும்★
கோலமாமென்சென்னிக்கு உன்கமலமன்னகுரைகழலே. 6

குரைகழல்கள்நீட்டி மண்கொண்டகோலவாமனா!★
குரைகழல்கைகூப்புவார்கள் கூடநின்றமாயனே!★
விரைகொள்பூவும்நீரும்கொண்டு ஏத்தமாட்டேனேலும்★ உன்
உரைகொள்சோதித்திருவுருவம் என்னதாவிமேலதே. 7

என்னதாவிமேலையாய் ஏர்கொளேழுலகமும்★
துன்னிமுற்றுமாகிநின்ற சோதிஞானமூர்த்தியாய்★
உன்னதென்னதாவியும் என்னதுன்னதாவியும்★
இன்னவண்ணமேநின்றாய் என்றுரைக்கவல்லேனே? 8

உரைக்கவல்லேன்அல்லேன்உன்னுலப்பில்கீர்த்தி வெள்ளத்தின்★
[1]கரைக்கணென்றுசெல்வன்நான்? காதல்மையலேறினேன்★
புரைப்பிலாதபரம்பரனே! பொய்யிலாதபரஞ்சுடரே!★
இரைத்துநல்லமேன்மக்களேத்த யானுமேத்தினேன். 9

யானுமேத்தி ஏழுலகும்முற்றுமேத்தி★ பின்னையும்
தானுமேத்திலும் தன்னையேத்தவேத்தவெங்கெய்தும்?★
தேனும்பாலும்கன்னலும் அமுதுமாகித்தித்திப்ப★
யானுமெம்பிரானையேயேத்தினேன் யானுய்வானே. 10

††உய்வுபாயம்மற்றின்மைதேறித் கண்ணனொண்கழல்கள் மேல்★
செய்யதாமரைப்பழனத் தென்னன்குருகூர்ச்சடகோபன்★
பொய்யில்பாடலாயிரத்துள் இவையும்பத்தும்வல்லார்கள்★
வையம்மன்னிவீற்றிருந்து விண்ணுமாள்வர் [2]மண்ணூடே. 11

அடிவரவு:- கோவை பூசும் ஏக மாப்த்த
கண்ணி கால குரை என்னது
உரை யானும் உய்பு மண்ணை.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. கரைக்கணின்றுசெல்ல. கரைக்கணின்று சொல்வன் எனவும் பாடம்.
2. மண்ணோடே என்றும் பாடம்.

4-ஆந்திருவாய்மொழி - மண்ணை

பிரிவாற்றாத நிலையில் போலிகண்டு வருந்தும் தலைவியின் நிலையைத் தாய் உரைத்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — பஞ்சமம், தாளம் — இடையொத்து பிலஹரிராகம் — அடதாளம்)

††மண்ணையிருந்துதுழாவி வாமனன்மண்ணிதுவென்னும்★
விண்ணைத்தொழுது அவன்மேவுவைகுந்தமென்று கைகாட்டும்★
கண்ணையுண்ணீர்மல்கநின்று கடல்வண்ணனென்னும் அன்னே!★ என்
பெண்ணைப்பெருமயல் செய்தார்க்கு என்செய்கேன்? பெய்வளையீரே!1

பெய்வளைக்கைகளைக்கூப்பிப் பிரான்கிடக்குங் கடலென்னும்★
செய்யதோர்ஞாயிற்றைக்காட்டிச் சிரீதரன்மூர்த்தி ஈதென்னும்★
நையும்கண்ணீர்மல்கநின்று நாரணனென்னும்அன்னே!★ என்
தெய்வவுருவிற்சிறுமான் செய்கின்றதொன்றறியேனே. 2

அறியுஞ்செந்தீயைத்தழுவி அச்சுதனென்னும் மெய்வேவாள்★
எறியுந்தண்காற்றைத்தழுவி என்னுடைக்கோவிந்தனென்னும்★
வெறிகொள்துழாய்மலர்நாறும் வினையுடையாட்டியேன் பெற்ற★
செறிவளைமுன்கைச்சிறுமான் செய்கின்றதென்கண்ணுக் கொன்றே. 3

ஒன்றியதிங்களைக்காட்டி ஒளிமணிவண்ணனேயென்னும்★
நின்றகுன்றத்தினைநோக்கி நெடுமாலே! வாவென்றுகூவும்★
நன்றுபெய்யும்மழைகாணில் நாரணன்வந்தானென்று ஆலும்★
என்றினமையல்கள்செய்தார் என்னுடைக் கோமளத்தையே. 4

கோமளவான்கன்றைப்புல்கிக் கோவிந்தன்மேய்த்தனவென்னும்★
போமிளநாகத்தின்பின்போய் அவன்கிடக்கைஈதென்னும்★
ஆமளவொன்றுமறியேன் அருவினையாட்டியேன்பெற்ற★
கோமளவல்லியைமாயோன் மால்செய்துசெய்கின்ற கூத்தே. 5

கூத்தர்குடமெடுத்தாடில் கோவிந்தனாமெனாஓடும்★
வாய்த்தகுழலோசைகேட்கில் மாயவனென்றுமையாக்கும்★
ஆய்ச்சியர்வெண்ணெய்கள்காணில் அவனுண்ட வெண்ணெய்ஈதென்னும்★
பேய்ச்சிமுலைசுவைத்தார்க்கு என்பெண்கொடியேறிய பித்தே! 6

ஏறியபித்தினோடு எல்லாவுலகும்கண்ணன்படைப் பென்னும்★
நீறுசெவ்வேயிடக்காணில் நெடுமாலடியாரென்றோடும்★
நாறுதுழாய்மலர்காணில் நாரணன்கண்ணிஈதென்னும்★
தேறியும்தேறாதும்மாயோன் திறத்தனளேஇத்திருவே. 7

திருவுடைமன்னரைக்காணில் திருமாலைக்கண்டேனே யென்னும்★
உருவுடைவண்ணங்கள்காணில் உலகளந்தானென்று துள்ளும்★
கருவுடைத்தேவில்களெல்லாம் கடல்வண்ணன்கோயிலே யென்னும்★
வெருவிலும்வீழ்விலு [1]மோவாக்கண்ணன் கழல்கள்விரும்புமே. 8

விரும்பிப்பகவரைக்காணில் வியலிடமுண்டானே யென்னும்★
கரும்பெருமேகங்கள்காணில் கண்ணனென்றேறப்பறக்கும்★
பெரும்புலவாநிரைகாணில் பிரானுளனென்றுபின் செல்லும்★
அரும்பெறற்பெண்ணினைமாயோன் அலற்றி யயர்ப்பிக்கின்றானே. 9

அயர்க்கும்சுற்றும்பற்றி [2]நோக்கும் அகலவேநீணோக்குக் கொள்ளும்★
வியர்க்கும்மழைக்கண்துளும்ப வெவ்வுயிர்க்கொள்ளும் மெய்சோரும்★
பெயர்த்துங்கண்ணா! என்றுபேசும் பெருமானே! வாவென்றுகூவும்★
மயல்பெருங்காதலென்பேதைக்கு என்செய்கேன்? வல்வினையேனே. 10

††வல்வினைதீர்க்குங்கண்ணனை வண்குருகூர்ச்சடகோபன்★
சொல்வினையாற்சொன்னபாடல் ஆயிரத்துள்இவை பத்தும்★
நல்வினையென்றுகற்பார்கள்[3]நலனிடைவைகுந்தம்நண்ணி★
தொல்வினைதீரஎல்லாரும் தொழுதெழவீற்றிருப்பாரே. 11

அடிவரவு:- மண் பெய்வளை அறியும் ஒன்றிய
கோமள கூத்தர் ஏறிய திரு
விரும்பி அயர்க்கும் வல்வினை வீற்று

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. ஓவாள் என்பது உரையின் பாடம்.
2. நோக்கி என்பது ஆறாயிரப்படி
3. நலனுடை என்பது ஆறாயிரப்படிக்கும் பன்னீராயிரப்படிக்கும் பாடம்.

5-ஆந்திருவாய்மொழி - வீற்றிருந்து

இறைவன் தனது பெருமையெல்லாம்தோன்ற வெளிப்பட ஆழ்வார் மங்களாசாஸநம் பண்ணி இன்புறுதல்

கலிநிலைத்துறை

(பண்—இந்தளம்—குறிஞ்சி, தாளம் — ஒன்பதொத்து
தோடிராகம் — ரூபகதாளம்)

††வீற்றிருந்தேழுலகும் தனிக்கோல்செல்ல, வீவில்சீர்★
ஆற்றல்மிக்காளுமம்மானை வெம்மாபிளந்தான்தன்னை★
போற்றியென்றேகைகளாரத் தொழுதுசொல்மாலைகள்★
ஏற்றநோற்றேற்கு இனியென்னகுறையெழுமையுமே? 1

மையகண்ணாள்மலர்மேலுறைவாள் உறைமார்பினன்★
செய்யகோலத்தடங்கண்ணன் விண்ணோர்பெருமான் தன்னை★
மொய்யசொல்லாலிசைமாலைகளேத்தி உள்ளப்பெற்றேன்★
வெய்யநோய்கள்முழுதும் வியன்ஞாலத்துவீயவே. 2

வீவிலின்பம்மிக எல்லைநிகழ்ந்தநம்அச்சுதன்★
வீவில்சீரன்மலர்க்கண்ணன் விண்ணோர்பெருமான்தன்னை★
வீவில்காலமிசைமாலைகளேத்தி மேவப்பெற்றேன்★
வீவிலின்பம்மிக எல்லை[1]நிகழ்ந்தனன்மேவியே 3

மேவிநின்றுதொழுவார் வினைபோகமேவும்பிரான்★
தூவியம்புள்ளுடையான் அடலாழியம்மான்தன்னை★
நாவியலாலிசைமாலைகளேத்தி நண்ணப்பெற்றேன்★
ஆவியென்னாவியை யானறியேன்செய்தவாற்றையே. 4

ஆற்றநல்ல வகைகாட்டுமம்மானை★ அமரர்தம்
ஏற்றைஎல்லாப்பொருளும்விரித்தானை எம்மான்தன்னை★
மாற்றமாலைபுனைந்தேத்தி நாளும்மகிழ்வெய்தினேன்★
காற்றின்முன்னங்கடுகி வினைநோய்கள்கரியவே. 5

கரியமேனிமிசை வெளியநீறுசிறிதேயிடும்★
பெரியகோலத்தடங்கண்ணன் விண்ணோர்பெருமான் தன்னை★
உரியசொல்லாலிசைமாலைகளேத்தி உள்ளப்பெற்றேற்கு★
அரியதுண்டோ? எனக்கு இன்றுதொட்டும்இனி யென்றுமே. 6

---

1. நிசழ்ந்தன என்பது உரையின் பாடம்.

என்றுமொன்றாகிஒத்தாரும்மிக்கார்களும்★ தன்தனக்
கின்றிநின்றானை எல்லாவுலகும்உடையான்தன்னை★
குன்றமொன்றால்மழைகாத்தபிரானைச் சொல்மாலைகள்★
நன்றுசூட்டும்விதியெய்தினம் என்னகுறைநமக்கே! 7

நமக்கும்பூவின்மிசைநங்கைக்கும் இன்பனை★ ஞாலத்தார்
தமக்கும் வானத்தவர்க்கும்பெருமானை★ தண்தாமரை
சுமக்கும்பாதப்பெருமானைச் சொல்மாலைகள்★ சொல்லுமாறு
அமைக்கவல்லேற்கு இனியாவர்நிகரகல்வானத்தே? 8

வானத்தும்வானத்துள்ளும்பரும் மண்ணுள்ளும் மண்ணின்கீழ்த்
தானத்தும்★ எண்திசையும் தவிராதுநின்றான்தன்னை★
கூனற்சங்கத்தடக்கையவனைக் குடமாடியை
[1]வானக்கோனை★ கவிசொல்லவல்லேற்கு இனிமாறுண்டே? 9

உண்டுமுமிழ்ந்தும்கடந்துமிடந்தும் கிடந்தும்நின்றும்★
கொண்டகோலத்தொடுவீற்றிருந்தும் மணங்கூடியும்★
கண்டவாற்றால் தனதேயுலகெனநின்றான்தன்னை★
வண்தமிழ்நூற்கநோற்றேன் அடியார்க்கின்பமாரியே. 10

††மாரிமாறாததண்ணம்மலை வேங்கடத்தண்ணலை★
வாரிமாறாதபைம்பூம்பொழில்சூழ் குருகூர்நகர்★
காரிமாறன்சடகோபன் சொல்லாயிரத்திப்பத்தால்★
வேரிமாறாதபூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்குமே. 11

அடிவரவு:- வீற்று மைய வீவில் மேவி
ஆற்ற கரிய என்றும் நமக்கும்
வானத்து உண்டும் மாரி தீர்ப்பார்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

1. வானக் என்பதை மூன்றாமடியிற் சேர்த்தும் செய்யுளாக்குவர்

6-ஆந்திருவாய்மொழி - தீர்ப்பாரை

வெறிவிலக்கு

கலித்துறை

(பண் — சீகாமரம், பழந்தக்கராகம், தாளம் — இடையொத்து
பந்துவராளிராகம் — அடதாளம்)

††தீர்ப்பாரையாமினி எங்ஙனம்நாடுதும்? அன்னைமீர்!★
ஓர்ப்பாலிவ்வொண்ணுதல் உற்றநல்நோயிதுதேறினோம்★
போர்ப்பாகுதான்செய்து அன்றைவரைவெல்வித்த★ மாயப்போர்த்
தேர்ப்பாகனார்க்குஇவள் சிந்தை துழாய்த்திசைக்கின்றதே. 1

திசைக்கின்றதேயிவள்நோய் இதுமிக்கபெருந்தெய்வம்★
இசைப்பின்றி நீரணங்காடும்இளந்தெய்வமன்றிது★
திசைப்பின்றியே சங்குசக்கரமென்றிவள்கேட்க★ நீர்
இசைக்கிற்றிராகில் நன்றேயில்பெறுமிதுகாண்மினே. 2

இதுகாண்மின்அன்னைமீர்! இக்கட்டுவிச்சிசொற்கொண்டு★ நீர்
எதுவானுஞ்செய்து அங்கோர்கள்ளுமிறைச்சியும் தூவேன்மின்★
மதுவார்துழாய்முடி மாயப்பிரான்கழல்வாழ்த்தினால்★
அதுவேஇவளுற்றநோய்க்கும் அருமருந்தாகுமே. 3

மருந்தாகுமென்று அங்கோர்மாயவலவைசொற்கொண்டு★ நீர்
கருஞ்சோறும்மற்றைச்செஞ்சோறும் களனிழைத்தென் பயன்?★
ஒருங்காகவேஉலகேழும்விழுங்கியுமிழ்ந்திட்ட★
பெருந்தேவன்பேர்சொல்லகிற்கில் இவளைப்பெறுதிரே. 4

இவளைப்பெறும்பரிசு இவ்வணங்காடுதலன்றந்தோ!★
குவளைத்தடங்கண்ணும் கோவைச்செவ்வாயும்பயந்தனள்★
கவளக்கடாக்களிறட்டபிரான் திருநாமத்தால்★
தவளப்பொடிக்கொண்டு நீரிட்டிடுமின்தணியுமே. 5

தணியும்[1]பொழுதில்லை நீரணங்காடுதிர்அன்னைமீர்!★
பிணியுமொழிகின்றதில்லைப் பெருகுமிதுவல்லால்★
மணியினணிநிறமாயன் தமரடிநீறுகொண்டு★
அணியமுயலின் மற்றில்லைகண்டீர்இவ்வணங்குக்கே. 6

1. பொழுதின்றி என்பது பன்னீராயிரப்படி

அணங்குக்கருமருந்தென்று அங்கோராடும்கள்ளும்பராய்★
[1]சுணங்கையெறிந்து நும்தோள்குலைக்கப்படுமன்னைமீர்!★
உணங்கல்கெடக் கழுதையுதடாட்டம்கண்டுஎன்பயன்?★
வணங்கீர்கள் மாயப்பிரான்தமர்வேதம்வல்லாரையே. 7

வேதம்வல்லார்களைக்கொண்டு விண்ணோர்பெருமான்திருப்
பாதம்பணிந்து★ இவள்நோயிதுதீர்த்துக்கொள்ளாதுபோய்★
ஏதம்பறைந்துஅல்லசெய்து கள்ளூடுகலாய்த்தூய்★
கீதமுழவிட்டு நீரணங்காடுதல்கீழ்மையே. 8

கீழ்மையினாலங்கு ஓர்கீழ்மகனிட்டமுழவின்கீழ்★
நாழ்மைபலசொல்லி நீரணங்காடும்பொய்காண்கிலேன்★
ஏழ்மைப்பிறப்புக்கும்சேமம் இந்நோய்க்குமீதேமருந்து★
ஊழ்மையில்கண்ணபிரான் கழல்வாழ்த்துமினுன்னித்தே. 9

††உன்னித்துமற்றொருதெய்வந்தொழாள் அவனை யல்லால்★
நும்மிச்சைசொல்லி நும்தோள்குலைக்கப்படும் அன்னைமீர்!★
மன்னப்படுமறைவாணனை வண்துவராபதி
மன்னனை★ ஏத்துமின் ஏத்துதலுந்தொழுதாடுமே. 10

††தொழுதாடித்தூமணிவண்ணனுக்கு ஆட்செய்துநோய் தீர்ந்த★
வழுவாததொல்புகழ் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்★ சொல்
வழுவாதவாயிரத்துள் இவைபத்துவெறிகளும்★
தொழுதாடிப்பாடவல்லார் துக்கசீலமிலர்களே. 11

அடிவரவு:- தீர்ப்பார் திசை இது மருந்து
இவளை தணியும் அணங்கு வேதம்
கீழ்மை உன்னித்து தொழுது சீலம்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. துணங்கை என்றும் பாடம்.

7-ஆந்திருவாய்மொழி - சீலமில்லா

ஆழ்வார் எம்பெருமானது திருமேனியைக் கண்டு மேவும்படி இரவு பகலாக வருந்திக் கூப்பிடுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — பழந்தக்கராகம், தாளம் — ஏழொத்து கண்டாராகம் — ஆதிதாளம்)

††சீலமில்லாச்சிறியனேலும் செய்வினையோபெரிதால்★
ஞாலமுண்டாய்! ஞானமூர்த்தீ! நாராயணா! என்றென்று★
காலந்தோறும்யானிருந்து கைதலைபூசலிட்டால்★
கோலமேனிகாணவாராய் கூவியும்கொள்ளாயே. 1

கொள்ளமாளாவின்பவெள்ளம் கோதிலதந்திடும்★ என்
வள்ளலேயோ! வையங்கொண்ட வாமனாவோ! என்றென்று★
நள்ளிராவும்நன்பகலும் நானிருந்தோலமிட்டால்★
கள்ளமாயா! உன்னை என்கண்காணவந்தீயாயே. 2

ஈவிலாததீவினைகள் எத்தனைசெய்தனன்கொல்?★
தாவிவையங்கொண்டவெந்தாய்! தாமோதரா! என்றென்று★
கூவிக்கூவிநெஞ்சுருகிக் கண்பனிசோரநின்றால்★
பாவிநீயென்றொன்றுசொல்லாய் பாவியேன்காணவந்தே. 3

காணவந்தென்கண்முகப்பே தாமரைக்கண்பிறழ★
ஆணிசெம்பொன்மேனியெந்தாய்! நின்றருளா யென்றென்று★
நாணமில்லாச்சிறுதகையேன் நானிங்கலற்றுவதென்?★
பேணிவானோர்காணமாட்டாப் பீடுடையப்பனையே. 4

அப்பனே! அடலாழியானே! ஆழ்கடலைக்கடைந்த
துப்பனே!★ உன்தோள்கள்நான்கும் கண்டிடக்கூடுங்கொல்? என்று★
எப்பொழுதுங்கண்ணநீர்கொண்டு ஆவிதுவர்ந்துதுவர்ந்து★
இப்பொழுதேவந்திடாயென்று ஏழையேன்நோக்குவனே. 5

நோக்கிநோக்கியுன்னைக்காண்பான் யானெனதாவியுள்ளே★
நாக்குநீள்வன்ஞானமில்லை நாள்தோறும்என்னுடைய★
ஆக்கையுள்ளுமாவியுள்ளும் அல்லபுறத்தினுள்ளும்★
நீக்கமின்றியெங்குநின்றாய்! நின்னையறிந்தறிந்தே. 6

அறிந்தறிந்துதேறித்தேறி யானெனதாவியுள்ளே★
நிறைந்தஞானமூர்த்தியாயை நின்மலமாகவைத்து★
பிறந்தும்செத்தும்நின்றிடறும் பேதைமை தீர்ந்தொழிந்தேன்★
நறுந்துழாயின்கண்ணியம்மா! நானுன்னைக்கண்டு கொண்டே. 7

கண்டுகொண்டென்கைகளார நின்திருப்பாதங்கள்மேல்★
எண்திசையுமுள்ளபூக்கொண்டு ஏத்தியுகந்துகந்து★
தொண்டரோங்கள்பாடியாடச் சூழ்கடல்ஞாலத்துள்ளே★
வண்துழாயின்கண்ணிவேந்தே! வந்திடகில்லாயே. 8

இடகிலேனொன்றட்டகில்லேன் ஐம்புலன்வெல்லகில்லேன்★
கடவனாகிக்காலந்தோறும் பூப்பறித்தேத்தகில்லேன்★
மடவன்நெஞ்சம்காதல்கூர வல்வினையேன்அயர்ப்பாய்★
தடவுகின்றேன்எங்குக்காண்பன் சக்கரத்தண்ணலையே? 9

சக்கரத்தண்ணலே! என்று தாழ்ந்துகண்ணீர்ததும்ப★
பக்கம்நோக்கிநின்றலந்தேன் பாவியேன்காண்கின்றிலேன்★
மிக்கஞானமூர்த்தியாய வேதவிளககினை★ என்
தக்கஞானக்கண்களாலே கண்டுதழுவுவனே. 10

††தழுவிநின்றகாதல்தன்னால் தாமரைக்கண்ணன்தன்னை★
குழுவுமாடத்தென்குருகூர் மாறன்சடகோபன்★ சொல்
வழுவிலாதவொண்தமிழ்கள் ஆயிரத்துள்இப்பத்தும்★
தழுவப்பாடியாடவல்லார் வைகுந்தமேறுவரே. 11

அடிவரவு:- சீலம் கொள்ள ஈவில் காண
அப்பன் நோக்கி அறிந்து கண்டு
இட சக்கர தழுவி ஏறாளும்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

8-ஆந்திருவாய்மொழி - ஏறாளும்

ஆழ்வார் எம்பெருமான் வேண்டாத தானும் தன்னுடையவையும் வேண்டா என்பதைத் தலைவிபாசுரத்தாற் பேசுதல்

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

(பண் — நாட்டம், தாளம் — ஏழொத்து ஸாரங்கராகம் — ஆதிதாளம்)

††ஏறாளுமிறையோனும் திசைமுகனும்திருமகளும்★
கூறாளுந்தனியுடம்பன் குலங்குலமாஅசுரர்களை★
நீறாகும்படியாக நிருமித்துப்படைதொட்ட★
மாறாளன்கவராத மணிமாமைகுறைவிலமே. 1

மணிமாமைகுறைவில்லா மலர்மாதருறைமார்வன்★
அணிமானத்தடவரைத்தோள் அடலாழித்தடக்கையன்★
பணிமானம்பிழையாமே அடியேனைப்பணிகொண்ட★
மணிமாயன்கவராத மடநெஞ்சால்குறைவிலமே. 2

மடநெஞ்சால்குறைவில்லா மகள்தாய்செய்தொரு பேய்ச்சி★
விடநஞ்சமுலைசுவைத்த மிகுஞானச்சிறுகுழவி★
படநாகத்தணைக்கிடந்த பருவரைத்தோள்பரம்புருடன்★
நெடுமாயன்கவராத நிறைவினால்குறைவிலமே. 3

நிறையினால்குறைவில்லா நெடும்பணைத்தோள் மடப்பின்னை★
பொறையினால்முலையணைவான் பொருவிடை யேழடர்த்துகந்த★
கறையினார்துவருடுக்கைக் கடையாவின்கழிகோல்கை★
சறையினார்கவராத தளிர்நிறத்தால்குறைவிலமே. 4

தளிர்நிறத்தால்குறைவில்லாத் தனிச்சிறையில்விளப்புற்ற★
கிளிமொழியாள்காரணமாக் கிளரரக்கன்நகரெரித்த★
களிமலர்த்துழாயலங்கல் கமழ்முடியன்கடல்ஞாலத்து★
அளிமிக்கான்கவராத அறிவினால்குறைவிலமே. 5

அறிவினால்குறைவில்லா அகல்ஞாலத்தவரறிய★
நெறியெல்லாமெடுத்துரைத்த நிறைஞானத்தொரு மூர்த்தி★
குறியமாணுருவாகிக் கொடுங்கோளால்நிலங்கொண்ட★
கிறியம்மான்கவராத கிளரொளியால்குறைவிலமே. 6

கிளரொளியால்குறைவில்லா அரியுருவாய்க் கிளர்ந்தெழுந்து★
கிளரொளியவிரணியனது அகல்மார்பம்கிழித்துகந்த★
வளரொளியகனலாழி வலம்புரியன், மணிநீல★
வளரொளியான்கவராத வரிவளையால்குறைவிலமே. 7

வரிவளையால்குறைவில்லாப் பெருமுழக்கால்அடங்காரை★
எரியழலம்புகவூதி இருநிலமுன்துயர்தவிர்த்த★
தெரிவரியசிவன்பிரமன் அமரர்கோன்பணிந்தேத்தும்★
விரிபுகழான்கவராத மேகலையால்குறைவிலமே. 8

மேகலையால்குறைவில்லா மெலிவுற்றவகலல்குல்★
போகமகள்புகழ்த்தந்தை விறல்வாணன்புயந்துணித்து★
நாகமிசைத்துயில்வான்போல் உலகெல்லாம்நன்கொடுங்க★
யோகணைவான்கவராத உடம்பினால்குறைவிலமே. 9

உடம்பினால் குறைவில்லா உயிர்பிரிந்தமலைத்துண்டம்★
கிடந்தனபோல்துணிபலவா அசுரர்குழாம்துணித்துகந்த★
தடம்புனலசடைமுடியன் தனியொருகூறமர்ந்துறையும்★
உடம்புடையான்கவராத உயிரினால்குறைவிலமே. 10

††உயிரினால்குறைவில்லா உலகேழ்தன்னுள்ளொடுக்கி★
தயிர்வெண்ணெயுண்டானைத் தடங்குருகூர்ச்சடகோபன்★
செயிரில்சொல்லிசைமாலை ஆயிரத்துள்இப்பத்தால்★
வயிரஞ்சேர்பிறப்பறுத்து வைகுந்தம்நண்ணுவரே. 11

அடிவரவு:- ஏறாளும் மணி மட நிறை
தளிர் அறிவு கிளர் வரிவளை
மேகலை உடம்பு உயிர் நண்ணாதார்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

9-ஆந்திருவாய்மொழி - நண்ணாதார்

ஆழ்வார் உலகவியற்கையில் வெறுப்புக்கொண்டு தம்மைத் திருவடியிற் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு எம்பெருமானை பிரார்த்தித்தல்

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

(பண் — நட்டபாஷை, தாளம் — இடையொத்து தந்யாராகம் — ரூபகதாளம்)

††நண்ணாதார்முறுவலிப்ப நல்லுற்றார்கரைந்தேங்க★
எண்ணாராத்துயர்விளைக்கும் இவையென்ன உலகியற்கை?★
கண்ணாளா! கடல்கடைந்தாய்! உனகழற்கேவரும்பரிசு★
தண்ணாவாதடியேனைப் பணிகண்டாய்சாமாறே. 1

சாமாறும்கெடுமாறும் தமருற்றார் தலைத்தலைப்பெய்து★
ஏமாறிக்கிடந்தலற்றும் இவையென்ன உலகியற்கை?★
ஆமாறொன்றறியேன்நான் அரவணையாய்! அம்மானே!★
கூமாறேவிரைகண்டாய் அடியேனைக்குறிக்கொண்டே. 2

கொண்டாட்டும்குலம்புனைவும் தமருற்றார் விழுநிதியும்★
வண்டார்பூங்குழலாளும் மனையொழிய உயிர்மாய்தல்★
கண்டாற்றேன்உலகியற்கை கடல்வண்ணா! அடியேனை★
பண்டேபோற்கருதாது உன்னடிக்கேகூய்ப்பணி கொள்ளே. 3

கொள்ளென்றுகிளர்ந்தெழுந்த பெருஞ்செல்வம் நெருப்பாக★
கொள்ளென்றுதமம்மூடும் இவையென்ன உலகியற்கை?★
வள்ளலே! மணிவண்ணா! உனகழற்கேவரும்பரிசு★
வள்ளல்செய்தடியேனை உனதருளால்வாங்காயே. 4

வாங்குநீர்மலருலகில் நிற்பனவும்திரிவனவும்★
ஆங்குயிர்கள்பிறப்பிறப்புப் பிணிமூப்பால்தகர்ப்புண்ணும்★
ஈங்கிதன்மேல்வெந்நரகம் இவையென்ன உலகியற்கை?★
வாங்கெனைநீமணிவண்ணா! அடியேனை மறுக்கேலே. 5

மறுக்கிவல்வலைப்படுத்திக் குமைத்திட்டுக்கொன்றுண்பர்★
அறப்பொருளையறிந்தோரார் இவையென்ன உலகியற்கை?★
வெறித்துளவமுடியானே! வினையேனைஉனக்கடிமை
அறக்கொண்டாய்★ இனியென்னாரமுதே! கூயருளாயே. 6

ஆயே! இவ்வுலகத்து நிற்பனவும்திரிவனவும்★
நீயேமற்றொருபொருளும் இன்றிநீநின்றமையால்★
நோயேமூப்பிறப்பிறப்புப் பிணியேயென்றிவையொழிய★
கூயேகொள்ளடியேனைக் கொடுவுலகம்காட்டேலே. 7

காட்டிநீகரந்துமிழும் நிலம்நீர்தீவிசும்புகால்★
ஈட்டிநீவைத்தமைத்த இமையோர்வாழ்தனிமுட்டை★
[1]கோட்டையினில்கழித்து என்னைஉன்கொழுஞ்சோதியுயரத்து★
கூட்டரியதிருவடிக்கள் எஞ்ஞான்றுகூட்டுதியே? 8

கூட்டுதிநின்குரைகழல்கள் இமையோரும் தொழாவகைசெய்து★
ஆட்டுதிநீஅரவணையாய்! அடியேனும்[2]அஃதறிவன்★
வேட்கையெல்லாம்விடுத்து என்னைஉன்திருவடியேசுமந்துழல★
கூட்டரியதிருவடிக்கள் கூட்டினைநான்கண்டேனே. 9

கண்டுகேட்டுற்றுமோந்துண்டுழலும் ஐங்கருவி
கண்டவின்பம்★ தெரிவரிய அளவில்லாச்சிற்றின்பம்★
ஒண்தொடியாள்திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்ப★
கண்டசதிர்கண்டொழிந்தேன் அடைந்தேன் உன்திருவடியே. 10

††திருவடியைநாரணனைக் கேசவனைப்பரஞ்சுடரை★
திருவடிசேர்வதுகருதிச் செழுங்குருகூர்ச்சடகோபன்★
திருவடிமேலுரைத்தமிழ் ஆயிரத்துள்இப்பத்தும்★
திருவடியேயடைவிக்கும் திருவடிசேர்ந்தொன்றுமினே. 11

அடிவரவு:- நண்ணா சாமாறு கொண்டு கொள்
வாங்கு மறுக்கி ஆயே காட்டி
கூட்டுதி கண்டு திருவடி ஒன்றும்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. பன்னீராயிரப்படிக்கு கோட்டையினை என்பது பாடம்.
2. அதுவறிவன் என்றும் பாடம்.

[1]10-ஆந்திருவாய்மொழி - ஒன்றுந்தேவும்

ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரம்பொருள், மற்றையோரை விட்டு அவனையே பற்றுங்கள் என்று மூதலித்துப் பேசுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — நாட்டம், தாளம் — ஏழொத்து சுருட்டிராகம் — ரூபகதாளம்)

††ஒன்றுந்தேவுமுலகுமுயிரும்மற்றும் யாதுமில்லா
அன்று★ நான்முகன்தன்னொடு தேவருலகோடுஉயிர்படைத்தான்★
குன்றம்போல்மணிமாடநீடு திருக்குருகூரதனுள்★
நின்றவாதிப்பிரான்நிற்க[2]மற்றைத்தெய்வம்நாடுதிரே? 1

நாடிநீர்வணங்குந்தெய்வமும் உம்மையும்முன் படைத்தான்★
வீடில்சீர்ப்புகழாதிப்பிரான் அவன்மேவியுறைகோயில்★
மாடமாளிகைசூழ்ந்தழகாய திருக்குருகூரதனை★
பாடியாடிப்பரவிச்சென்மின்கள் பல்லுலகீர்! பரந்தே. 2

பரந்ததெய்வமும்பல்லுலகும்படைத்து அன்றுஉடனே விழுங்கி★
கரந்துமிழ்ந்துகடந்திடந்தது கண்டும்தெளியகில்லீர்★
சிரங்களாலமரர்வணங்கும் திருக்குருகூரதனுள்★
பரன்திறமன்றிப்பல்லுலகீர்! தெய்வம்மற்றில்லை பேசுமினே. 3

பேசநின்றசிவனுக்கும்பிரமன்தனக்கும் பிறர்க்கும்
நாயகனவனே★ கபாலநன்மோக்கத்துக் கண்டுகொண்மின்★
தேசமாமதிள்சூழ்ந்தழகாய திருக்குருகூரதனுள்★
ஈசன்பாலோரவம்பறைதல் என்னாவதுஇலிங்கியர்க்கே? 4

††இலிங்கத்திட்டபுராணத்தீரும் சமணரும்சாக்கியரும்★
[3]வலிந்துவாதுசெய்வீர்களும் மற்றுநுந்தெய்வமுமாகி நின்றான்★
மலிந்துசெந்நெல்கவரிவீசும் திருக்குருகூரதனுள்★
பொலிந்துநின்றபிரான்கண்டீர் ஒன்றும்பொய்யில்லை போற்றுமினே. 5

போற்றிமற்றோர்தெய்வம் பேணப்புறத்திட்டு★ உம்மையின்னே
தேற்றிவைத்தது எல்லீரும்வீடுபெற்றால்உலகில்லை யென்றே★
சேற்றில்செந்நெல் கமலமோங்கு திருக்குருகூரதனுள்★
ஆற்றவல்லவன்மாயம்கண்டீர் அதுஅறிந்தறிந்தோடுமினே. 6

---

1. இது கோயில்திருவாய்மொழி
2. மற்றெத்தெய்வம் என்பதும் சிலர்க்குப் பாடம்.
3. மலிந்து என்றும் பாடம்

ஓடியோடிப்பலபிறப்பும்பிறந்து மற்றோர்தெய்வம்★
பாடியாடிப்பணிந்து பல்படிகால்வழியேறிக்கண்டீர்★
கூடிவானவரேத்தநின்ற திருக்குருகூரதனுள்★
ஆடுபுட்கொடியாதிமூர்த்திக்கு அடிமைபுகுவதுவே. 7

புக்கடிமையினால்தன்னைக்கண்ட மார்க்கண்டேயனவனை★
நக்கபிரானும்அன்றுய்யக்கொண்டது நாராயணனருளே★
கொக்கலர்தடந்தாழைவேலித் திருக்குருகூரதனுள்★
மிக்கவாதிப்பிரான்நிற்க மற்றைத்தெய்வம்விளம்புதிரே. 8

விளம்பும்ஆறுசமயமும் அவையாகியும்மற்றும்தன்பால்★
அளந்துகாண்டற்கரியனாகிய ஆதிப்பிரானமரும்★
வளங்கொள்தண்பணைசூழ்ந்தழகாய திருக்குருகூரதனை★
உளங்கொள்ஞானத்துவைம்மின் உம்மையுய்யக்கொண்டுபோகுறிலே. 9

உறுவதாவதெத்தேவும் எவ்வுலகங்களும்மற்றும்தன்பால்★
மறுவில்மூர்த்தியோடொத்து இத்தனையும்நின்றவண்ணம் நிற்கவே★
செறுவிற்செந்நெல்கரும்பொடோங்கு திருக்குருகூரதனுள்★
குறியமாணுருவாகிய நீள்குடக்கூத்தனுக்காட் செய்வதே. 10

††ஆட்செய்தாழிப்பிரானைச்சேர்ந்தவன் வண்குருகூர் நகரான்★
நாட்கமழ்மகிழ்மாலைமார்பினன் மாறன்சடகோபன்★
வேட்கையால்சொன்னபாடல் ஆயிரத்துள்இப்பத்தும் வல்லார்★
மீட்சியின்றிவைகுந்தமாநகர் மற்றதுகையதுவே. 11

அடிவரவு:- ஒன்று நாடி பரந்த பேச
இலிங்க போற்றி ஓடி புக்கு
விளம்பு உறு ஆட்செய் கையார்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஐந்தாம்பத்து

அவனையடைவதற்கு இடையூறுகளைப் போக்குபவனும் அவனே என்னுதல்

1-ஆந்திருவாய்மொழி - கையார்சக்கரத்து

உண்மையான பக்தியில்லாதிருக்கையிலும் பொய்யாகப் பேசிய தமக்குப் பேறளித்தானென்று எம்பெருமானது பேரருளைப் பேசுதல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் — குறிஞ்சி, தாளம் — ஏழொத்து முகாரிராகம் — அடதாளம்)

††கையார்சக்கரத்து என்கருமாணிக்கமே! என்றென்று★
பொய்யேகைம்மைசொல்லிப் புறமேபுறமேயாடி★
மெய்யேபெற்றொழிந்தேன் விதிவாய்க்கின்றுகாப்பாரார்?★
ஐயோ! கண்ணபிரான்! அறையோ! இனிப்போனாலே. 1

போனாய்! மாமருதின்நடுவே என்பொல்லாமணியே!★
தேனே! இன்னமுதே! என்றென்றே சில[1]கூத்துச் சொல்ல★
தானேலெம்பெருமான் அவனென்னாகியொழிந்தான்★
வானேமாநிலமே மற்றுமுற்றமென்னுள்ளனவே. 2

உள்ளனமற்றுளவாப் புறமேசிலமாயஞ்சொல்லி★
வள்ளல்! மணிவண்ணனே! என்றென்றே உன்னையும் வஞ்சிக்கும்★
கள்ளமனம்தவிர்ந்தே உன்னைகண்டுகொண்டுய்ந்தொழிந்தேன்★
வெள்ளத்தணைக்கிடந்தாய்! இனியுன்னைவிட்டென்கொள்வனே! 3

என்கொள்வன்? உன்னைவிட்டென்னும் வாசகங்கள் சொல்லியும்★
வன்கள்வனேன் மனத்தைவலித்துக் கண்ணநீர்கரந்து★
நின்கண்நெருங்கவைத்தே எனதாவியைநீக்ககில்லேன்★
என்கண்மலினமறுத்து என்னைக்[2]கூவியருளாய் கண்ணனே! 4

கண்ணபிரானை விண்ணோர்கருமாணிக்கத்தையமுதை★
நண்ணியும்நண்ணகில்லேன் நடுவேயொருடம்பிலிட்டு★
திண்ணமழுந்தக்கட்டிப் பலசெய்வினைவன்கயிற்றால்★
புண்ணைமறையவரிந்து என்னைப்போரவைத்தாய்புறமே. 5

1. கூற்று என்பது உரையின் பாடம்.
2. கூயருளாய் என்று பாடம்.

புறமறக்கட்டிக்கொண்டு இருவல்வினையார்குமைக்கும்★
முறைமுறையாக்கைபுகலொழியக் கண்டுகொண்டொழிந்தேன்★
நிறமுடைநால்தடந்தோள் செய்யவாய்செய்ய தாமரைக்கண்★
அறமுயலாழியங்கைக் கருமேனியம்மான்தன்னையே. 6

அம்மானாழிப்பிரான் அவன்எவ்விடத்தான்? யான்ஆர்?★
எம்மாபாவியர்க்கும் விதிவாய்க்கின்றுவாய்க்கும்கண்டீர்★
கைம்மாதுன்பொழித்தாய்! என்று கைதலைபூசலிட்டே★
மெய்ம்மாலாயொழிந்தேன் எம்பிரானும்என்மேலானே. 7

மேலாத்தேவர்களும் நிலத்தேவரும்மேவித்தொழும்★
மாலார்[1]வந்தினநாள் அடியேன்மனத்தேமன்னினார்★
சேலேய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும்நல்மக்களும்★
மேலாத்தாய்தந்தையும் அவரேயினியாவாரே. 8

ஆவாரார்துணை? என்று அலைநீர்க்கடலுளழுந்தும்
நாவாய்போல்★ பிறவிக்கடலுள் நின்றுநான்துளங்க★
தேவார்கோலத்தொடும் திருச்சக்கரம்சங்கினொடும்★
ஆவா! என்றருள்செய்து அடியேனொடுமானானே. 9

ஆனானாளுடையானென்று அஃதேகொண்டுகந்துவந்து★
தானேயின்னருள்செய்து என்னைமுற்றவும்தானானான்★
மீனாயாமையுமாய் நரசிங்கமுமாய்க்குறளாய்★
கானாரேனமுமாய்க் கற்கியாமின்னங்கார்வண்ணனே. 10

††கார்வண்ணன்கண்ணபிரான் கமலத்தடங்கண்ணன் தன்னை★
ஏர்வளவொண்கழனிக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன★
சீர்வண்ணவொண்தமிழ்கள் இவையாயிரத்துள் இப்பத்தும்★
ஆர்வண்ணத்தாலுரைப்பார் அடிக்கீழ்புகுவார் பொலிந்தே. 11

அடிவரவு:- கையார் போனாய் உள்ளன என்கொள்
கண் புறம் அம்மான் மேலா
ஆவார் ஆனான் கார் பொலிக.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. இந்நாள் என்பதும் பாடம்.

2-ஆந்திருவாய்மொழி - பொலிகபொலிக

திருமாலடியார் திரளைக் கண்டு வாழ்த்தி அல்லாதாரை திருத்துமாறு அறிவுறத்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — சீகாமரம், தாளம் — இடையொத்து
கல்யாணிராகம் — திரிபுடைதாளம்)

††பொலிகபொலிகபொலிக போயிற்றுவல்லுயிர்ச்சாபம்★
நலியும்நரகமும்நைந்த நமனுக்கிங்குயாதொன்றுமில்லை★
கலியுங்கெடும்கண்டுகொண்மின் கடல்வண்ணன்பூதங்கள் மண்மேல்★
மலியப்புகுந்திசைபாடி ஆடியுழிதரக்கண்டோம். 1

கண்டோம்கண்டோம்கண்டோம் கண்ணுக்கினியன கண்டோம்★
தொண்டீர்! எல்லீரும்வாரீர் தொழுதுதொழுது நின்றார்த்தும்★
வண்டார்தண்ணந்துழாயான் மாதவன்பூதங்கள்மண்மேல்★
பண்தான்பாடிநின்றாடிப் பரந்துதிரிகின்றனவே. 2

திரியுங்கலியுகம்நீங்கித் தேவர்கள்தாமும்புகுந்து★
பெரியகிதயுகம்பற்றிப் பேரின்பவெள்ளம்பெருக★
கரியமுகில்வண்ணனெம்மான் கடல்வண்ணன்பூதங்கள் மண்மேல்★
இரியப்புகுந்திசைபாடி எங்குமிடங்கொண்டனவே. 3

இடங்கொள்சமயத்தையெல்லாம் எடுத்துக்களைவன போலே★
தடங்கடற்பள்ளிப்பெருமான்தன்னுடைப்பூதங்களேயாய்★
கிடந்துமிருந்துமெழுந்தும் கீதம்பலபலபாடி★
நடந்தும்பறந்தும்குனித்தும் நாடகம்செய்கின்றனவே. 4

செய்கின்றதென்கண்ணுக்கொன்றே ஒக்கின்ற திவ்வுலகத்து★
வைகுந்தன்பூதங்களேயாய் மாயத்தினாலெங்கும்மன்னி★
ஐயமொன்றில்லை அரக்கர்அசுரர்பிறந்தீருள்ளீரேல்★
உய்யும்வகையில்லைதொண்டீர்! ஊழிபெயர்த்திடும் கொன்றே. 5

கொன்றுயிருண்ணும்விசாதி பகைபசிதீயனவெல்லாம்★
நின்றிவ்வுலகிற்கடிவான் நேமிப்பிரான்தமர்போந்தார்★
நன்றிசைபாடியும்துள்ளியாடியும் ஞாலம்பரந்தார்★
சென்றுதொழுதுய்ம்மின்தொண்டீர்! சிந்தையைச் செந்நிறுத்தியே. 6

நிறுத்திநும்முள்ளத்துக்கொள்ளும் தெய்வங்களும்மை [1]யுய்யக்கொள்★
மறுத்துமவனோடேகண்டீர் மார்க்கண்டேயனும்கரியே★
கறுத்தமனமொன்றும்வேண்டா கண்ணனல்லால் தெய்வமில்லை★
இறுப்பதெல்லாம் அவன்மூர்த்தியாயவர்க்கேயிறுமினே. 7

இறுக்குமிறையிறுத்துண்ண எவ்வுலகுக்கும்தன்மூர்த்தி★
நிறுத்தினான்தெய்வங்களாக அத்தெய்வநாயகன்தானே★
மறுத்திருமார்வனவன்தன் பூதங்கள்கீதங்கள்பாடி★
வெறுப்பின்றிஞாலத்துமிக்கார் மேவித்தொழுதுய்ம்மின் நீரே. 8

மேவித்தொழுதுய்ம்மினீர்கள் வேதப்புனிதவிருக்கை★
நாவிற்கொண்டச்சுதன்தன்னை ஞானவிதிபிழையாமே★
பூவிற்புகையும்விளக்கும் சாந்தமும்நீரும்மலிந்து★
மேவித்தொழுமடியாரும் பகவருமிக்கதுலகே. 9

மிக்கவுலகுகள்தோறும் மேவிக்கண்ணன்திருமூர்த்தி★
நக்கபிரானோடு அயனுமிந்திரனும்முதலாக★
தொக்கவமரர்குழாங்கள்எங்கும்பரந்தனதொண்டீர்!★
ஒக்கத்தொழுகிற்றிராகில் கலியுகமொன்றுமில்லையே. 10

††கலியுகமொன்றுமின்றிக்கே தன்னடியார்க்கருள் செய்யும்★
மலியுஞ்சுடரொளிமூர்த்தி மாயப்பிரான்கண்ணன்தன்னை★
கலிவயல்தென்னன்குருகூர்க் காரிமாறன்சடகோபன்★
ஒலிபுகழாயிரத்திப்பத்து[2]உள்ளத்தைமாசறுக்குமே. 11

அடிவரவு:- பொலிக கண்டோம் திரியும் இடம்
செய் கொன்று நிறுத்தி இறுக்கும்
மேவி மிக்க. கலியுகம் மாசறு

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. உய்யக்கோள் என்பதும் பாடம்.
2. உள்ளத்தின் என்றும் பாடம்.

3-ஆந்திருவாய்மொழி - மாசறுசோதி

எம்பெருமானது பிரிவாற்றாமையால் ஆழ்வார் தலைமகள் ஆசைமேலீட்டினால் பழிக்கு அஞ்சாமல் மடலூரத்துணிந்ததாகக் கூறும் பாசுரம்

கலிவிருத்தம்

(பண் — நட்டபாளை, தாளம் — ஏழொத்து பியாகடைராகம் — திரிபுடைதாளம்)

††மாசறுசோதி என்செய்யவாய்மணிக்குன்றத்தை★
ஆசறுசீலனை ஆதிமூர்த்தியைநாடியே★
பாசறவெய்தி அறிவிழந்தெனைநாளையம்?★
ஏசறுமூரவர்கவ்வை தோழீ! என்செய்யுமே? 1

என்செய்யுமூரவர்கவ்வை? தோழீ! இனிநம்மை★
என்செய்யதாமரைக்கண்ணன் என்னைநிறைகொண்டான்★
முன்செய்யமாமையிழந்து மேனிமெலிவெய்தி★
என்செய்யவாயும்கருங்கண்ணும் பயப்பூர்ந்தவே. 2

ஊர்ந்தசகடம்உதைத்தபாதத்தன்★ பேய்முலை
சார்ந்துசுவைத்தசெவ்வாயன் என்னைநிறைகொண்டான்★
பேர்ந்தும்பெயர்ந்தும் அவனோடன்றியோர்சொல்லிலேன்★
தீர்ந்தவென்தோழீ! என்செய்யும்ஊரவர்கவ்வையே? 3

ஊரவர்கவ்வையெருவிட்டு அன்னைசொல்நீர்[1]படுத்து★
ஈரநெல்வித்திமுளைத்த நெஞ்சப்பெருஞ்செய்யுள்★
பேரமர்காதல் கடல்புரையவிளைவித்த★
காரமர்மேனி நங்கண்ணன்தோழீ! கடியனே. 4

கடியன்கொடியன்நெடியமால் உலகங்கொண்ட
அடியன்★ அறிவருமேனிமாயத்தன்★ ஆகிலும்
கொடியஎன்னெஞ்சம் அவனென்றேகிடக்கும்எல்லே!★
துடிகொளிடைமடத்தோழீ! அன்னையென்செய்யுமே? 5

அன்னையென்செய்யிலென்? ஊரென்சொல்லிலென்? தோழிமீர்!★
என்னையினியுமக்காசையில்லை அகப்பட்டேன்★
முன்னையமரர்முதல்வன் வண்துவராபதி
மன்னன்★ மணிவண்ணன் வாசுதேவன்வலையுளே. 6

---

1. மடுத்து என்றும் பாடம்.

வலையுளகப்படுத்து என்னைநன்னெஞ்சம்கூவிக்கொண்டு★
அலைகடற்பள்ளி[1]யம்மானை ஆழிப்பிரான்தன்னை★
கலைகொளகலல்குல்தோழீ! நம்கண்களால்கண்டு★
தலையில்வணங்கவுமாங்கொலோ? தையலார்முன்பே. 7

பேய்முலையுண்டுசகடம்பாய்ந்து மருதிடை
போய்முதல்சாய்த்து★ புள்வாய்பிளந்துகளிறட்ட★
தூமுறுவல் தொண்டைவாய்ப்பிரானை எந்நாள்கொலோ?★
யாமுறுகின்றதுதோழீ! அன்னையர்நாணவே. 8

நாணும்நிறையும்கவர்ந்து என்னைநல்நெஞ்சம்கூவிக் கொண்டு★
சேணுயர்வானத்திருக்கும்தேவபிரான்தன்னை★
ஆணையென்? தோழீ! உலகுதோறலர் தூற்றி★ ஆம்
கோணைகள்செய்து குதிரியாய்மடலூர்துமே. 9

யாம்மடலூர்ந்தும் எம்மாழியங்கைப்பிரானுடை★
தூமடல்தண்ணந்துழாய் மலர்கொண்டுசூடுவோம்★
யாம்மடமின்றித் தெருவுதோறு அயல்தையலார்★
நாமடங்காப்பழிதூற்றி நாடுமிரைக்கவே. 10

††இரைக்குங்கருங்கடல்வண்ணன் கண்ணபிரான்தன்னை★
விரைக்கொள்பொழில்[2]குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன★
நிரைக்கொளந்தாதி ஓராயிரத்துள்இப்பத்தும்★
உரைக்கவல்லார்க்கு வைகுந்தமாகும்தம்மூரெல்லாம். 11

அடிவரவு:- மாசறு என் ஊர்ந்த ஊர்
கடியன் அன்னை வலையுள் பேய்முலை
நாணும் யாம் இரைக்கும் ஊர்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. எம்மானை என்பது உரையின் பாடம்
2. குருகூரவர்சடகோபன் என்றும் பாடம்.

4-ஆந்திருவாய்மொழி - ஊரெல்லாம்

மடலூர்தற்கு முடியாமல் தலைவி இரவுநீட்டிப்புக்கு வருந்திக் கூறல்

[1]கலிவிருத்தம்

**(பண் — புறநீர்மை, தாளம் — நடையொத்து
கண்டாராகம் — திரிபுடைதாளம்)**

††ஊரெல்லாம்துஞ்சி உலகெல்லாம்நள்ளிருளாய்★
நீரெல்லாந்தேறி ஓர்நீளிரவாய்நீண்டதால்★
பாரெல்லாமுண்ட நம்பாம்பணையான்வாரானால்★
ஆர்? எல்லே! வல்வினையேன் ஆவிகாப்பாரினியே. 1

ஆவிகாப்பாரினியார்? ஆழ்கடல்மண்விண்மூடி★
மாவிகாரமாய் ஓர்வல்லிரவாய்நீண்டதால்★
காவிசேர்வண்ணன் என்கண்ணனும்வாரானால்★
பாவியேன்நெஞ்சமே! நீயும்பாங்கல்லையே. 2

நீயும்பாங்கல்லைகாண் நெஞ்சமே! நீளிரவும்★
ஓயும்பொழுதின்றி ஊழியாய்நீண்டதால்★
காயுங்கடுஞ்சிலை என்காகுத்தன்வாரானால்★
மாயும்வகையறியேன் வல்வினையேன்பெண்பிறந்தே. 3

பெண்பிறந்தாரெய்தும் பெருந்துயர்காண்கிலேனென்று★
ஒண்சுடரோன் வாராதொளித்தான்★ இம்மண்ணளந்த
கண்பெரியசெவ்வாய் எங்காரேறுவாரானால்★
எண்பெரியசிந்தைநோய் தீர்ப்பாரார்என்னையே? 4

ஆரென்னையாராய்வார்? அன்னையரும்தோழியரும்★
நீரென்னே? என்னாதே நீளிரவும்துஞ்சுவரால்★
காரன்னமேனி நங்கண்ணனும்வாரானால்★
பேரென்னைமாயாதால் வல்வினையேன்பின்னின்றே. 5

[2]பின்நின்றகாதல்நோய் நெஞ்சம்பெரிதடுமால்★
முன்னின்றிராவூழி கண்புதையமூடிற்றால்★
மன்னின்றசக்கரத்து எம்மாயவனும்வாரானால்★
இந்நின்றநீளாவி காப்பாராஇவ்விடத்தே? 6

1. பெரும்பாலும் வெண்டளையால் வந்தது.
2. பின்னின்று என்றும் பாடம்.

காப்பாரார்இவ்விடத்து? கங்கிருளின்நுண்துளியாய்★
சேட்பாலதூழியாய்ச் செல்கின்றகங்குல்வாய்★
தூப்பாலவெண்சங்கு சக்கரத்தன்தோன்றானால்★
தீப்பாலவல்வினையேன் தெய்வங்காள்! என்செய்கேனோ?★ 7

தெய்வங்காள்! என்செய்கேன்! ஓரிரவுஏழூழியாய்★
மெய்வந்துநின்று எனதாவிமெலிவிக்கும்★
கைவந்தசக்கரத்து என்கண்ணனும்வாரானால்★
தைவந்ததண்தென்றல் வெஞ்சுடரில்தானடுமே. 8

வெஞ்சுடரில்தானடுமால் வீங்கிருளின்நுண்துளியாய்★
அஞ்சுடரவெய்யோன் அணிநெடுந்தேர்தோன்றாதால்★
செஞ்சுடர்த்தாமரைக்கண் செல்வனும்வாரானால்★
நெஞ்சிடர்தீர்ப்பாரினியார்? நின்றுருகுகின்றேனே. 9

நின்றுருகுகின்றேனேபோல நெடுவானம்★
[1]சென்றுருகிநுண்துளியாய்ச் செல்கின்றகங்குல்வாய்★
அன்றொருகால்வையம் அளந்தபிரான்வாரானென்று★
ஒன்றொருகால்சொல்லாது உலகோஉறங்குமே. 10

††உறங்குவான்போல் யோகுசெய்தபெருமானை★
சிறந்தபொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்★
நிறங்கிளர்ந்தவந்தாதி ஆயிரத்திப்பத்தால்★
இறந்துபோய்வைகுந்தம் சேராவாறெங்ஙனேயோ? 11

அடிவரவு:- ஊர் ஆவி நீயும் பெண்
ஆர் பின் காப்பார் தெய்வம்
வெஞ்சுடர் நின்று உறங்கு எங்ஙனேயோ.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. சென்றுருகு என்பது உரையின் பாடம்.

5-ஆந்திருவாய்மொழி - எங்ஙனேயோ

உருவெளிப்பாடுகண்ட தலைவி தாயை மறுத்துரைத்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — கைசிகம், தாளம் -- ஏழொத்து செஞ்சுருட்டிராகம் — ரூபகதாளம்)

††எங்ஙனேயோ அன்னைமீர்காள்! என்னைமுனிவதுநீர்?★
நங்கள்கோலத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின்★
சங்கினோடும்நேமியோடும் தாமரைக்கண்களோடும்★
செங்கனிவாயொன்றினோடும் செல்கின்றதுஎன் நெஞ்சமே. 1

என்னெஞ்சினால்நோக்கிக்காணீர்என்னைமுனியாதே★
தென்னன்சோலைத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின்★
மின்னுநூலும்குண்டலமும் மார்வில்திருமறுவும்★
மன்னுபூணும்நான்குதோளும் வந்தெங்கும்நின்றிடுமே. 2

நின்றிடும்திசைக்கும்நையுமென்று அன்னையரும்முனிதிர்★
குன்றமாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின்★
வென்றிவில்லும்தண்டும்வாளும் சக்கரமும்சங்கமும்★
நின்றுதோன்றிக்கண்ணுள்நீங்கா நெஞ்சுள்ளும்நீங்காவே. 3

நீங்கநில்லாகண்ணநீர்களென்று அன்னையரும்முனிதிர்★
தேங்கொள்சோலைத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின்★
பூந்தண்மாலைத்தண்துழாயும் பொன்முடியும்வடிவும்★
பாங்குதோன்றும்பட்டும்நாணும் பாவியேன்பக்கத்தவே. 4

பக்கம்நோக்கிநிற்கும்நையுமென்று அன்னையரும்முனிதிர்★
தக்ககீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின்★
தொக்கசோதித்தொண்டைவாயும் நீண்டபுருவங்களும்★
தக்கதாமரைக்கண்ணும் பாவியேனாவியின்மேலனவே. 5

மேலுன்வன்பழிநங்குடிக்கிவளென்று அன்னைகாண கொடாள்★
சோலைசூழ்தண்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின்★
கோலநீள்கொடிமூக்கும் தாமரைக்கண்ணும்கனிவாயும்★
நீலமேனியும்நான்குதோளும் என்னெஞ்சம் நிறைந்தனவே. 6

††நிறைந்தவன்பழிநங்குடிக்கிவளென்று அன்னைகாண கொடாள்★
சிறந்தகீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின்★
நிறைந்தசோதிவெள்ளம்சூழ்ந்த நீண்டபொன்மேனி யொடும்★
நிறைந்தென்னுள்ளேநின்றொழிந்தான் நேமியங்கை யுளதே. 7

கையுள்நன்முகம்வைக்கும்நையுமென்று அன்னையரும் முனிதிர்★
மைகொள்மாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின்★
செய்யதாமரைக்கண்ணுமல்குலும் சிற்றிடையும்வடிவும்★
[1]மொய்யநீள்குழல்தாழ்ந்ததோள்களும் பாவியேன் முன்னிற்குமே. 8

முன்னின்றாயென்றுதோழிமார்களும் அன்னையரும் முனிதிர்★
மன்னுமாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின்★
சென்னிநீள்முடியாதியாய உலப்பிலணிகலத்தன்★
கன்னல்பாலமுதாகிவந்து என்நெஞ்சம்கழியானே. 9

கழியமிக்கதோர்காதலளிவளென்று அன்னைகாண கொடாள்★
வழுவில்கீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின்★
குழுமித்தேவர்குழாங்கள் கைதொழச்சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே★
எழுவதோருருவென்னெஞ்சுள்ளெழும் ஆர்க்குமறிவரிதே. 10

††அறிவரியபிரானை ஆழியங்கையனையேயலற்றி★
நறியநல்மலர்நாடி நன்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன★
குறிகொளாயிரத்துள்இவைபத்தும் திருக்குறுங்குடியதன்மேல்★
அறியக்கற்றுவல்லார்வைட்டணவர் ஆழ்கடல்ஞாலத்துள்ளே. 11

அடிவரவு:- எங்ஙனே என் நின்றிடும் நீங்க
பக்கம் மேலும் நிறைந்த கையுள்
முன் கழிய அறிவரிய கடல்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. மொய்கொள் என்பது உரையின் பாடம்.

6-ஆந்திருவாய்மொழி - கடல்ஞாலம்

பிரிவாற்றாது தலைவன் தன்மைகளை ஏறிட்டுத் தேற்றிக்கொள்ளப் பார்க்கிற தலைவியின் நிலைகண்ட தாய் 'ஆவேசமோ?' என்று நொந்துகூறும் பாசுரம்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — சீகாமரம், தாளம் — ஏழொத்து
யதுகுலகாம்போதிராகம் — ஆதிதாளம்)

††கடல்ஞாலம்செய்தேனும்யானேயென்னும்
கடல்ஞாலமாவேனும்யானேயென்னும்★
கடல்ஞாலம்கொண்டேனும்யானேயென்னும்
கடல்ஞாலம்கீண்டேனும்யானேயென்னும்★
கடல்ஞாலமுண்டேனும்யானேயென்னும்
கடல்ஞாலத்தீசன்வந்தேறக்கொலோ?★
கடல்ஞாலத்தீர்க்கிவையென்சொல்லுகேன்?
கடல்ஞாலத்துஎன்மகள்கற்கின்றவே. 1

கற்குங்கல்விக்கெல்லையிலனேயென்னும்
கற்குங்கல்வியாவேனும்யானேயென்னும்★
கற்குங்கல்விசெய்வேனும்யானேயென்னும்
கற்குங்கல்விதீர்ப்பேனும்யானேயென்னும்★
கற்குங்கல்விச்சாரமும்யானேயென்னும்
கற்குங்கல்விநாதன்வந்தேறக்கொலோ?★
கற்குங்கல்வியீர்க்கிவையென்சொல்லுகேன்?
கற்குங்கல்விஎன்மகள்காண்கின்றவே. 2

காண்கின்றநிலமெல்லாம்யானேயென்னும்
காண்கின்றவிசும்பெல்லாம்யானேயென்னும்★
காண்கின்றவெந்தீயெல்லாம்யானேயென்னும்
காண்கின்றஇக்காற்றெல்லாம்யானேயென்னும்★
காண்கின்றகடலெல்லாம்யானேயென்னும்
காண்கின்றகடல்வண்ணனேறக்கொலோ?★
காண்கின்றவுலகத்தீர்க்கென்சொல்லுகேன்?
காண்கின்றஎன்காரிகைசெய்கின்றவே. 3

செய்கின்றகிதியெல்லாம்யானேயென்னும்
செய்வானின்றனகளும்யானேயென்னும்★
செய்துமுன்னிறந்தவும்யானேயென்னும்
செய்கைப்பயனுண்பேனும்யானேயென்னும்★
செய்வார்களைச்செய்வேனும்யானேயென்னும்
செய்யகமலக்கண்ணனேறக்கொலோ?★
[1]செய்ய உலகத்தீர்க்கிவையென்சொல்லுகேன்?
செய்யகனிவாயிளமான்திறத்தே. 4

திறம்பாமல்மண்காக்கின்றேன்யானேயென்னும்
திறம்பாமல்மலையெடுத்தேனேயென்னும்★
திறம்பாமலசுரரைக்கொன்றேனேயென்னும்
திறங்காட்டியன்றைவரைக்காத்தேனேயென்னும்★
திறம்பாமல்கடல்கடைந்தேனேயென்னும்
திறம்பாதகடல்வண்ணனேறக்கொலோ?★
திறம்பாதஉலகத்தீர்க்கென்சொல்லுகேன்?
திறம்பாதென்திருமகளெய்தினவே. 5

இனவேய்மலையேந்தினேன்யானேயென்னும்
இனவேறுகள்செற்றேனும்யானேயென்னும்★
இனவான்கன்றுமேய்த்தேனும்யானேயென்னும்
இனவாநிரைகாத்தேனும்யானேயென்னும்★
இனவாயர்தலைவனும்யானேயென்னும்
இனத்தேவர்தலைவன்வந்தேறக்கொலோ?★
இனவேற்கண்நல்லீர்க்கிவையென்சொல்லுகேன்?
இனவேற்கண்ணிஎன்மகளுற்றனவே. 6

உற்றார்களெனக்கில்லையாருமென்னும்
உற்றார்களெனக்கிங்கெல்லாருமென்னும்★
உற்றார்களைச்செய்வேனும்யானேயென்னும்
உற்றார்களையழிப்பேனும்யானேயென்னும்★
[1]உற்றார்களுக்குற்றேனும்யானேயென்னும்
உற்றாரிலிமாயன்வந்தேறக்கொலோ?★
உற்றீர்கட்கென்சொல்லிச்சொல்லுகேன்யான்
உற்றென்னுடைப்பேதையுரைக்கின்றவே. 7

உரைக்கின்றமுக்கட்பிரான்யானேயென்னும்
உரைக்கின்றதிசைமுகன்யானேயென்னும்★
உரைக்கின்றஅமரரும்யானேயென்னும்
உரைக்கின்றஅமரர்கோன்யானேயென்னும்★
உரைக்கின்றமுனிவரும்யானேயென்னும்
உரைக்கின்றமுகில்வண்ணனேறக்கொலோ?★
உரைக்கின்றவுலகத்தீர்க்கென்சொல்லுகேன்?
உரைக்கின்றஎன்கோமளவொண்கொடிக்கே. 8

கொடியவினையாதுமிலனேயென்னும்
கொடியவினையாவேனும்யானேயென்னும்★
கொடியவினைசெய்வேனும்யானேயென்னும்
கொடியவினைதீர்ப்பேனும்யானேயென்னும்★
கொடியானிலங்கைசெற்றேனேயென்னும்
கொடியபுள்ளுடையவனேறக்கொலோ?★
கொடியவுலகத்தீர்க்கிவையென்சொல்லுகேன்?
கொடியேன்கொடிஎன்மகள்கோலங்களே. 9

கோலங்கொள்சுவர்க்கமும்யானேயென்னும்
கோலமில்நரகமும்யானேயென்னும்★
கோலந்திகழ்மோக்கமும்யானேயென்னும்
கோலங்கொளுயிர்களும்யானேயென்னும்★
கோலங்கொள்தனிமுதல்யானேயென்னும்
கோலங்கொள்முகில்வண்ணனேறக்கொலோ?★
கோலங்கொளுலகத்தீர்க்கென்சொல்லுகேன்?
கோலந்திகழ்கோதைஎன்கூந்தலுக்கே. 10

††கூந்தல்மலர்மங்கைக்கும்மண்மடமந்தைக்கும்
குலவாயர்கொழுந்துக்கும்கேள்வன்தன்னை★
வாய்ந்தவழுதிவளநாடன் மன்னு
குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல்செய்து★
ஆய்ந்ததமிழ்மாலையாயிரத்துள்
[2]இவையுமோர்பத்தும்வல்லார்★ உலகில்
[3]ஏந்துபெருஞ்செல்வத்தராய்த் திருமா
லடியார்களைப்பூசிக்கநோற்றார்களே. 11

---

1. உற்றார்கட்கு என்றும் பாடம்.
2. இவையொருபத்தும் என்றும் பாடம்.
3. ஏய்ந்த என்றும் பாடம்.

அடிவரவு:- கடல் கற்கும் காண் செய்கின்ற
திறம்பா இனவேய் உற்றார் உரை
கொடிய கோலம் கூந்தல் நோற்ற.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

7-ஆந்திருவாய்மொழி - நோற்றநோன்பு

ஆழ்வார் எம்பெருமானையன்றித் தாம்தரியாத தமது மாற்று நெறியின்மையை எடுத்துக்கூறி வானமாமலைப் பெருமானிடத்தில் சரணம் புகுதல்

ஆசிரியத்துறை

(பண் — சீகாமரம், தாளம் — ஏழொத்து ஸாவேரிராகம் — ஆதிதாளம்)

††நோற்றநோன்பிலேன் நுண்ணறிவிலேன்★ ஆகிலும்
இனியுன்னை விட்டொன்றும்
ஆற்றகிற்கின்றிலேன் அரவினணையம்மானே!★
சேற்றுத்தாமரைசெந்நெலூடுமலர் சிரீவரமங்கலநகர்★
வீற்றிருந்தஎந்தாய்! உனக்குமிகையல்லேனங்கே. 1

அங்குற்றேனல்லேன்இங்குற்றேனல்லேன் உன்னைக்
காணுமவாவில் வீழ்ந்து★ நான்
எங்குற்றேனுமல்லேன் இலங்கைசெற்றவம்மானே!★
திங்கள்சேர்மணிமாடநீடு சிரீவரமங்கலநகருறை★
சங்குசக்கரத்தாய்! தமியேனுக்கருளாயே. 2

கருளப்புட்கொடிசக்கரப்படை வானநாட! என்கார்முகில் வண்ணா!★
பொருளல்லாதவென்னைப்பொருளாக்கி அடிமை கொண்டாய்!★
தெருள்கொள்நான்மறைவல்லவர்பலர்வாழ் சிரீவரமங்கல நகர்க்கு★
அருள்செய்தங்கிருந்தாய்! அறியேனொருகைம்மாறே. 3

மாறுசேர்படைநூற்றுவர்மங்க ஓரைவர்க்காயன்று மாயப்போர்பண்ணி★
நீறுசெய்தவெந்தாய்! நிலங்கீண்டவம்மானே!★
தேறுஞானத்தர்வேதவேள்வியறாச் சிரீவரமங்கலநகர்★
ஏறிவீற்றிருந்தாய்! உன்னையெங்கெய்தக்கூவுவனே? 4

எய்தக்கூவுதலாவதேயெனக்கு எவ்வதெவ்வத்துளாயுமாய் நின்று★
கைதவங்கள்செய்யும் கருமேனியம்மானே!★
செய்தவேள்வியர்வையத்தேவரறாச் சிரீவரமங்கலநகர்★
கைதொழவிருந்தாய்! அதுநானும்கண்டேனே. 5

††ஏனமாய்நிலங்கீண்டஎன்னப்பனே! கண்ணா! என்று மென்னையாளுடை★
வானநாயகனே! மணிமாணிக்கச்சுடரே!★
தேனமாம்பொழில்தண்சிரீவரமங்கலத்தவர் கைதொழவுறை★
வானமாமலையே! அடியேன்தொழவந்தருளே. 6

வந்தருளியென்னெஞ்சிடங்கொண்டவானவர்கொழுந்தே!★ உலகுக்கோர்
முந்தைத்தாய்தந்தையே! முழுவேழுலகுமுண்டாய்!★
செந்தொழிலவர்வேதவேள்வியறாச் சிரீவரமங்கலநகர்★
அந்தமில்புகழாய்! அடியேனை யகற்றேலே. 7

அகற்றநீவைத்தமாயவல்லைம்புலன்களாமவை நன்கறிந்தனன்★
அகற்றியென்னையும்நீ அருஞ்சேற்றில்வீழ்த்திகண்டாய்★
பகற்கதிர்மணிமாடநீடு சிரீவரமங்கைவாணனே!★ என்றும்
புகற்கரியஎந்தாய்! புள்ளின்வாய்பிளந்தானே! 8

புள்ளின்வாய்பிளந்தாய்! மருதிடைபோயினாய்! எருதேழடர்த்த★ என்
கள்ளமாயவனே! கருமாணிக்கச்சுடரே!★
தெள்ளியார்திருநான்மறைகள்வல்லார் மலிதண்சிரீ வரமங்கை
யுள்★ இருந்தஎந்தாய்! அருளாய்உய்யுமாறுஎனக்கே. 9

††ஆறெனக்குநின்பாதமே சரணாகத்தந்தொழிந்தாய்★ உனக்கோர்கைம்
மாறுநானொன்றிலேன் எனதாவியும்உனதே★
சேறுகொள்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும் மலிதண் சிரீவரமங்கை★
நாறுபூந்தண்துழாய்முடியாய்! தெய்வநாயகனே! 10

††தெய்வநாயகன்நாரணன் திரிவிக்கிரமனடியிணைமிசை★
கொய்கொள்பூம்பொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன்★
செய்தவாயிரத்துள்ளிவை தண்சிரீவரமங்கைமேய பத்து★ உடன்
வைகல்பாடவல்லார் வானோர்க்காராவமுதே. 11

அடிவரவு:- நோற்ற அங்கு கருள மாறு
எய்த ஏனம் வந்து அகற்ற
புள்ளின் ஆறு தெய்வ ஆரா.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

[1]8-ஆந்திருவாய்மொழி - ஆராவமுதே

பேறுகிட்டாமையால் ஆராவமுதாழ்வாரிடத்தில் ஆழ்வார் தீராத ஆசையுடன் ஆற்றாமை பேசி அலமருதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — காந்தாரம், தாளம் — ஏழொத்து தந்யாசிராகம் — ஆதிதாளம்)

††ஆராவமுதே! அடியே[2]னுடலம் நின்பாலன்பாயே★
நீராயலைந்துகரைய உருக்குகின்றநெடுமாலே!★
சீரார்செந்நெல்கவரிவீசும் செழுநீர்த்திருக்குடந்தை★
ஏரார்கோலந்திகழக்கிடந்தாய்! கண்டேன் எம்மானே! 1

எம்மானே! என்வெள்ளைமூர்த்தி! என்னையாள்வானே!★
எம்மாவுருவும்வேண்டுமாற்றால் ஆவாய்! எழிலேறே!★
செம்மாகமலம்செழுநீர்மிசைக்கண்மலரும் திருக்குடந்தை★
அம்மாமலர்க்கண்வளர்கின்றானே! என்நான் செய்கேனே?! 2

என்நான்செய்கேன்? யாரேகளைகண்? என்னையென் செய்கின்றாய்?★
உன்னாலல்லால்யாவராலும் ஒன்றும்குறைவேண்டேன்★
கன்னார்மதிள்சூழ்குடந்தைக்கிடந்தாய்! அடியேனரு வாணாள்★
சென்னாளெந்நாள்? அந்நாள் உனதாள்பிடித்தே செலக்காணே. 3

செலக்காண்கிற்பார்காணுமளவும் செல்லும்கீர்த்தியாய்!★
உலப்பிலானே! எல்லாவுலகுமுடையஒருமூர்த்தி!★
நலத்தால்மிக்கார்குடந்தைக்கிடந்தாய்! உன்னைக் காண்பான்நான்
அலப்பாய்★ ஆகாசத்தைநோக்கி அழுவன்தொழுவனே. 4

அழுவன்தொழுவன்ஆடிக்காண்பன் பாடியலற்றுவன்★
தழுவல்வினையால்பக்கம்நோக்கி நாணிக்கவிழ்ந்திருப்பன்★
செழுவொண்பழனக்குடந்தைக்கிடந்தாய்! செந்தாமரைக் கண்ணா!★
தொழுவனேனைஉனதாள் சேரும்வகையேசூழ்கண்டாய். 5

சூழ்கண்டாய்என்தொல்லைவினையையறுத்து உன்னடிசேரும்
ஊழ்கண்டிருந்தே★ தூராக்குழிதூர்த்து எனைநாள கன்றிருப்பன்?★
வாழ்தொல்புகழார்குடந்தைக்கிடந்தாய்! வானோர் கோமானே!★
யாழினிசையே! அமுதே! அறிவின்பயனே அரியேறே! 6

1. இது கோயில்திருவாய்மொழி.
2. உடலும் எனவும் கொள்ளலாம்.

அரியேறே என்னம்பொற்சுடரே! செங்கண்கருமுகிலே!★
எரியே! பவளக்குன்றே! நால்தோளெந்தாய்! உனதருளே!★
பிரியாவடிமையென்னைக்கொண்டாய்! குடந்தைத் திருமாலே!★
தரியேனினிஉன்சரணந்தந்து என்சன்மம்களையாயே. 7

களைவாய்துன்பம்களையாதொழிவாய் களைகண்மற்றிலேன்★
வளைவாய்நேமிப்படையாய்! குடந்தைக்கிடந்தமாமாயா!★
தளராவுடலமெனதாவி சரிந்துபோம்போது★
இளையாதுஉனதாள்ஒருங்கப்பிடித்துப் போதஇசைநீயே. 8

இசைவித்தென்னையுன்தாளிணைக்கீழ் இருத்தும் அம்மானே!★
அசைவிலமரர்தலைவர்தலைவா! ஆதிப்பெருமூர்த்தி!★
திசைவில்வீசுஞ்செழுமாமணிகள்சேரும் திருக்குடந்தை★
அசைவிலுலகம்பரவக்கிடந்தாய்! காணவாராயே. 9

††வாராவருவாய்வருமென்மாயா! மாயாமூர்த்தியாய்!★
ஆராவமுதாய் அடியேனாவிஅகமேதித்திப்பாய்★
தீராவினைகள்தீரஎன்னையாண்டாய்! திருக்குடந்தை
ஊரா!★ உனக்காட்பட்டும் அடியேன்இன்னமுழல்வேனோ? 10

††உழலையென்பின்பேய்ச்சிமுலையூடு அவளையுயிருண்டான்★
கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட குருகூர்ச்சடகோபன்★
குழலின்மலியச்சொன்ன ஓராயிரத்துள் இப்பத்தும்★
மழலைதீரவல்லார் காமர்மானேய்நோக்கியர்க்கே. 11

அடிவரவு:- ஆரா எம்மான் எந்நான் செலக்காண்
அழுவன் சூழ் அரியேறு களைவாய்
இசை வாரா உழலை மானேய்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

9-ஆந்திருவாய்மொழி - மானேய்நோக்கு

திருவல்லவாழ்செல்ல ஒருப்பட்ட தலைவி களைத்து புறச்சோலையில் விழுந்து தடுக்குந் தோழியரை நல்வார்த்தைகூறி 'அந்தத் திருவல்லவாழ்ப்பிரானை என்று அடைவேன்?' என்று கூறும் பாசுரம்

கலிநிலைத்துறை

(பண் — பஞ்சமம், தாளம் — ஏழொத்து முகாரிராகம் — அடதாளம்)

††மானேய்நோக்குநல்லீர்! வைகலும்வினையேன்மெலிய★
வானார்வண்கமுகும் மதுமல்லிகைகமழும்★
தேனார்சோலைகள்சூழ் திருவல்லவாழுறையும்
கோனாரை★ அடியேன் அடிகூடுவதுஎன்றுகொலோ? 1

என்றுகொல்? தோழிமீர்காள்! எம்மைநீர்நலிந்தென் செய்தீரோ?★
பொன்திகழ்புன்னைமகிழ் புதுமாதவிமீதணவி★
தென்றல்மணங்கமழும் திருவல்லவாழ்நகருள்
நின்றபிரான்★ அடிநீறு அடியோம்கொண்டுசூடுவதே. 2

சூடுமலர்க்குழலீர்! துயராட்டியேனைமெலிய★
பாடுநல்வேதவொலி பரவைத்திரைபோல்முழங்க★
மாடுயர்ந்தோமப்புகைகமழும் தண்திருவல்லவாழ்★
நீடுறைகின்றபிரான் கழல்காண்டுங்கொல்நிச்சலுமே. 3

நிச்சலும்தோழிமீர்காள்! எம்மைநீர்நலிந்தென் செய்தீரோ?★
பச்சிலைநீள்கமுகும் பலவும்தெங்கும்வாழைகளும்★
மச்சணிமாடங்கள்மீதணவும் தண்திருவல்லவாழ்★
நச்சரவினணைமேல் நம்பிரானதுநன்னலமே. 4

நன்னலத்தோழிமீர்காள்! நல்லஅந்தணர்வேள்விப்புகை★
மைந்நலங்கொண்டுயர்விண்மறைக்கும் தண்திருவல்லவாழ்★
கன்னலங்கட்டிதன்னைக் கனியையின்னமுதந்தன்னை★
என்னலங்கொள்சுடரை என்றுகொல்கண்கள் காண்பதுவே? 5

காண்பதெஞ்ஞான்றுகொலோ? வினையேன்கனிவாய் மடவீர்!★
பாண்குரல்வண்டினொடு பசுந்தென்றலுமாகியெங்கும்★
சேண்சினையோங்குமரச் செழுங்கானல்திருவல்லவாழ்★
மாண்குறள்கோலப்பிரான் மலர்த்தாமரைப்பாதங்களே. 6

பாதங்கள்மேலணி பூத்தொழக்கூடுங்கொல்? பாவை நல்லீர்!★
ஓதநெடுந்தடத்துள் உயர்தாமரைசெங்கழுநீர்★
மாதர்கள்வாண்முகமும் கண்ணுமேந்தும்திருவல்லவாழ்★
நாதனிஞ்ஞாலமுண்டநம்பிரான்தன்னைநாள்தொறுமே. 7

நாள்தொறும்வீடின்றியே தொழக்கூடுங்கொல்? நல்நுதலீர்!★
ஆடுறுதீங்கரும்பும் விளைசெந்நெலுமாகியெங்கும்★
மாடுறுபூந்தடஞ்சேர் வயல்சூழ்தண்திருவல்லவாழ்★
நீடுறைகின்றபிரான் நிலந்தாவியநீள்கழலே. 8

கழல்வளைபூரிப்பயாம்கண்டு கைதொழக்கூடுங்கொலோ?★
குழலென்னயாழுமென்னக் குளிர்சோலையுள்தேனருந்தி★
மழலைவரிவண்டுகளிசைபாடும் திருவல்லவாழ்★
சுழலின்மலிசக்கரப்பெருமானது தொல்லருளே. 9

தொல்லருள்நல்வினையால்சொலக்கூடுங்கொல்? தோழிமீர்காள்!★
தொல்லருள்மண்ணும்விண்ணும் தொழநின்றதிருநகரம்★
நல்லருளாயிரவர் நலனேந்துந்திருவல்லவாழ்★
நல்லருள்நம்பெருமான் நாராயணன்நாமங்களே. 10

††நாமங்களாயிரமுடைய நம்பெருமானடிமேல்★
சேமங்கொள்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்தெரிந்துரைத்த★
நாமங்களாயிரத்துள் இவைபத்தும்திருவல்லவாழ்★
சேமங்கொள்தென்னகர்மேல் செப்புவார்சிறந்தார் பிறந்தே. 11

அடிவரவு:- மானேய் என்று சூடு நிச்சலும்
நன்னல காண்பது பாத நாடொறும்
கழல் தொல் நாமம் பிறந்த

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

10-ஆந்திருவாய்மொழி - பிறந்தவாறும்

ஆழ்வார் சீர்பரவித்தாம்கரையாமல், தன்னை ஈடுபடுத்த எம்பெருமானை வேண்டுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — காந்தாரம், தாளம் — ஏழொத்து மோஹநராகம் — ஆதிதாளம்)

††பிறந்தவாறும்வளர்ந்தவாறும் பெரியபாரதம் கைசெய்து★ ஐவர்க்குத்
திறங்கள்காட்டியிட்டுச் செய்துபோனமாயங்களும்★
நிறந்தனூடுபுக்குஎனதாவியை நின்றுநின்றுஉருக்கி யுண்கின்ற★ இச்
சிறந்தவான்சுடரே! உன்னையென்றுகொல்? சேர்வதுவே. 1

வதுவைவார்த்தையுளேறுபாய்ந்ததும் மாயமாவினை வாய்பிளந்ததும்★
மதுவைவார்குழலார் குரவைபிணைந்தகுழகும்★
அதுவிதுவுதுவென்னலாவனவல்ல என்னைஉன்செய்கை நைவிக்கும்★
முதுவையமுதல்வா! உன்னையென்றுதலைப்பெய்வனே? 2

பெய்யும்பூங்குழல்பேய்முலையுண்டபிள்ளைத்தேற்றமும்
பேர்ந்தோர்★ சாடிறச்
செய்யபாதமொன்றால் செய்தநின்சிறுச்சேவகமும்★
நெய்யுண்வார்த்தையுள்அன்னைகோல்கொள்ள நீஉன்
தாமரைக்கண்கள் நீர்மல்க★
பையவேநிலையும்வந்து என்னெஞ்சைஉருக்குங்களே. 3

கள்ளவேடத்தைக்கொண்டுபோய்ப் புரம்புக்கவாறும்★ கலந்தசுரரை
உள்ளம்பேதஞ்செய்திட்டு உயிருண்டவுபாயங்களும்★
வெள்ளநீர்ச்சடையானும் நின்னிடைவேறலாமைவிளங்க நின்றதும்★
உள்ளமுள்குடைந்து என்னுயிரையுருக்கியுண்ணுமே. 4

உண்ணவானவர்கோனுக்கு ஆயரொருப்படுத்த வடிசிலுண்டதும்★
வண்ணமால்வரையையெடுத்து மழைகாத்ததும்★
மண்ணைமுன்படைத்துண்டுமிழ்ந்து கடந்திடந்துமணந்த மாயங்கள்★
எண்ணுந்தோறுமென்னெஞ்சு எரிவாய்மெழுகொக்கும் நின்றே. 5

நின்றவாறும்இருந்தவாறும் கிடந்தவாறும்நினைப்பரியன★
ஒன்றலாஉருவாய் அருவாயநின்மாயங்கள்★
நின்றுநின்றுநினைகின்றேன் உன்னையெங்ஙனம் நினைகிற்பன்?★ பாவியேற்கு
ஒன்றுநன்குரையாய் உலகமுண்டவொண்சுடரே! 6

ஒண்சுடரோடிருளுமாய்நின்றவாறும்உண்மையோடின்மையாய்வந்து★ என்
கண்கொளாவகை நீகரந்தென்னைச்செய்கின்றன★
எண்கொள்சிந்தையுள்நைகின்றேன் என்கரியமாணிக்கமே!★ என்கண்கட்குத்
திண்கொள்ளஒருநாள் அருளாய்உன்திருவுருவே. 7

திருவுருவுகிடந்தவாறும் கொப்பூழ்ச்செந்தாமரைமேல்★ திசைமுகன்
கருவுள்வீற்றிருந்து படைத்திட்டகருமங்களும்★
பொருவிலுன்தனிநாயகமவை கேட்குந்தோறும் என்னெஞ்சம்நின்று நெக்கு★
அருவிசோரும்கண்ணீர் என்செய்கேன்? அடியேனே. 8

அடியைமூன்றையிரந்தவாறும் அங்கேநின்றாழ்கடலும் மண்ணும்விண்ணும்
முடிய★ ஈரடியால் முடித்துக்கொண்டமுக்கியமும்★
நொடியுமாறவைகேட்குந்தோறும் என்னெஞ்சம் நின்தனக்கேகரைந்துகும்★
கொடியவல்வினையேன் உன்னையென்றுகொல்கூடுவதே? 9

கூடிநீரைக்கடைந்தவாறும் அமுதம்தேவருண்ண★ அசுரரை
வீடும்வண்ணங்களே செய்துபோனவித்தகமும்★
ஊடுபுக்கெனதாவியை உருக்கியுண்டிடுகின்ற★ நின்தன்னை
நாடும்வண்ணஞ்சொல்லாய் நச்சுநாகணையானே! 10

††நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணே சரண்நமக்கென்று★ நாள்தொறும்
ஏகசிந்தையனாய்க் குருகூர்ச்சடகோபன்மாறன்★
ஆகநூற்றவந்தாதி ஆயிரத்துள்இவையுமோர்பத்தும் வல்லார்★
மாகவைகுந்தத்து மகிழ்வெய்துவர் வைகலுமே. 11

அடிவரவு:- பிறந்த வது பெய்பும் கள்ள
உண்ண நின்ற ஒண்சுடர் திருவுரு
அடி கூடி நாகணை வைகல்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறாம்பத்து

இடையூறுகளின் களைகணான எம்பெருமானது திருவடிகளில் சரணம்புகுதல்

1-ஆந்திருவாய்மொழி - வைகல்பூங்கழி

தலைவி திருவண்வண்டூரிலே சக்கரவர்த்தித்திருமகனை நோக்கிப் பறவைகளைத் தூதுவிட்டதை அருளிச்செய்தல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் — நட்டராகம், தாளம் — ஏழொத்து
அஸாவேரிராகம் — ஆதிதாளம்)

††வைகல்பூங்கழிவாய் வந்துமேயுங்குருகினங்காள்!★
செய்கொள்செந்நெலுயர் திருவண்வண்டூருறையும்★
கைகொள்சக்கரத்து என்கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு★
கைகள்கூப்பிச்சொல்லீர் வினையாட்டியேன்காதன்மையே. 1

காதல்மென்பெடையோடு உடன்மேயுங்கருநாராய்!★
வேதவேள்வியொலிமுழங்கும் தண்திருவண்வண்டூர்★
நாதன்ஞாலமெல்லாமுண்ட நம்பெருமானைக்கண்டு★
பாதம்கைதொழுதுபணியீர் அடியேன்திறமே. 2

திறங்களாகியெங்கும் செய்களூடுழல்புள்ளினங்காள்!★
சிறந்தசெல்வம்மல்கு திருவண்வண்டூருறையும்★
கறங்குசக்கரக்கைக் கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு★
இறங்கிநீர்தொழுதுபணியீர் அடியேனிடரே. 3

இடரில்போகம்மூழ்கி இணைந்தாடும்மடவன்னங்காள்!★
விடலில்வேதவொலிமுழங்கும் தண்திருவண்வண்டூர்★
[1]கடலின்மேனிப்பிரான் கண்ணனைநெடுமாலைக்கண்டு★
உடலம்நைந்தொருத்தி உருகுமென்றுஉணர்த்துமினே. 4

உணர்த்தலூடணர்ந்து உடன்மேயும்மடவன்னங்காள்★
திணர்த்தவண்டல்கள்மேல் சங்குசேரும்திருவண்வண்டூர்★
புணர்த்தபூந்தண்துழாய்முடி நம்பெருமானைக்கண்டு★
புணர்த்தகையினராய் அடியேனுக்கும்போற்றுமினே. 5

---

1. கடல்மேனி, கடலம்மேனி என்பவை பாடங்கள்

போற்றியானிரந்தேன் புன்னைமேலுறைபூங்குயில்காள்!★
சேற்றில்வாளைதுள்ளும் திருவண்வண்டூருறையும்★
ஆற்றலாழியங்கை அமரர்பெருமானைக்கண்டு★
மாற்றங்கொண்டருளீர் மையல்தீர்வதொருவண்ணமே. 6

ஒருவண்ணம்சென்றுபுக்கு எனக்கொன்றுரைஒண்கிளியே!★
செருவொண்பூம்பொழில்சூழ் செக்கர்வேலைத் திருவண்வண்டூர்★
கருவண்ணம்செய்யவாய் செய்யகண்செய்யகை செய்யகால்★
செருவொண்சக்கரம்சங்கு அடையாளம்திருந்தக்கண்டே 7

திருந்தக்கண்டெனக்கொன்றுரையாய் ஒண்சிறுபூவாய்!★
செருந்திஞாழல்மகிழ் புன்னைசூழ்தண்திருவண்வண்டூர்★
பெருந்தண்தாமரைக்கண் பெருநீள்முடிநால்தடந்தோள்★
கருந்திண்மாமுகில்போல் திருமேனியடிகளையே. 8

அடிகள்கைதொழுது அலர்மேலசையுமன்னங்காள்!★
விடிவைசங்கொலிக்கும் திருவண்வண்டூருறையும்★
கடியமாயன்தன்னைக் கண்ணனைநெடுமாலைக்கண்டு★
கொடியவல்வினையேன் திறம்கூறுமின்வேறுகொண்டே. 9

வேறுகொண்டும்மையானிரந்தேன் வெறிவண்டினங்காள்!★
தேறுநீர்ப்பம்பை வடபாலைத்திருவண்வண்டூர்★
மாறில்போரரக்கன் மதிள்நீறெழச்செற்றுகந்த★
ஏறுசேவகனார்க்கு என்னையும்உளளென்மின்களே. 10

††மின்கொள்சேர்புரிநூல்குறளாய் அகல்ஞாலம் கொண்ட★
வன்கள்வனடிமேல் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன★
பண்கொளாயிரத்துள்இவைபத்தும் திருவண்வண்டூர்க்கு★
இன்கொள்பாடல்வல்லார் மதனர்மின்னிடையவர்க்கே. 11

அடிவரவு:- வைகல் காதல் திறம் இடர்
உணர்த்த போற்றி ஒரு திருந்த
அடி வேறு மின்கொள் மின்னிடை.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

[1]2-ஆந்திருவாய்மொழி - மின்னிடை

எம்பெருமான் காலந்தாழ்த்தி வரக் கண்ட தலைவி 'உமக்கு வேண்டின பெண்கள் இருக்க இங்கே வரவேண்டா' என்று ஊடல் திறத்தினால் விலக்கியதை அருளிச்செய்தல்

ஆசிரியத்துறை

(பண் — சீகாமரம், தாளம் — ஏழொத்து சோகவராளிராகம் — ஆதிதாளம்)

††மின்னிடைமடவார்கள்நின்னருள்சூடுவார் முன்பு நானதஞ்சுவன்★
மன்னுடையிலங்கை அரணகாய்ந்தமாயவனே!★
உன்னுடையசுண்டாயம்நானறிவன் இனிஅதுகொண்டு செய்வதென்?★
என்னுடையபந்தும்கழலும் தந்துபோகுநம்பீ! 1

போகுநம்பீ! உன்தாமரைபுரைகண்ணிணையும் செவ்வாய் முறுவலும்★
ஆகுலங்கள்செய்ய அழிதற்கேநோற்றோமே? யாம்★
தோகைமாமயிலார்கள்நின்னருள்சூடுவார் செவியோசை வைத்தெழ★
ஆகள்போகவிட்டுக் குழலூதுபோயிருந்தே. 2

போயிருந்துநின்புள்ளுவம் அறியாதவர்க்குஉரைநம்பீ!★ நின்செய்ய
வாயிருங்கனியும்கணகளும் விபரீதமிந்நாள்★
வேயிருந்தடந்தோளினார் இத்திருவருள்பெறுவார் யவர்கொல்?★
மாயிருங்கடலைக்கடைந்த பெருமானாலே. 3

ஆலினீளிலையேழுலகமுண்டு அன்றுநீகிடந்தாய்★ உன் மாயங்கள்
மேலைவானவருமறியார் இனியெம்பரமே?★
வேலினேர்தடங்கண்ணினார் விளையாடுசூழலைச்சூழவே நின்று★
காலிமேய்க்கவல்லாய்! எம்மைநீகழறேலே. 4

கழறேல்நம்பீ! உன்கைதவம்மண்ணும்விண்ணும் நன்கறியும்★ திண்சக்கர
நிழறுதொல்படையாய்! உனக்கொன்றுணர்த்துவன்நான்★
மழறுதேன்மொழியார்கள்நின்னருள்சூடுவார் மனம்வாடி நிற்க★ எம்
குழறுபூவையொடும் கிளியோடும்குழகேலே. 5

குழகியெங்கள்குழமண்ணன்கொண்டு கோயின்மைசெய்து கன்மமொன்றில்லை★
பழகியாமிருப்போம் பரமேஇத்திருவருள்கள்?★
அழகியாரிவ்வுலகமூன்றுக்கும் தேவிமைதகுவார்பலருளர்★
கழகமேறேல்நம்பீ! உனக்குமிளைதேகன்மமே. 6

1. இந்தத் திருவாய்மொழி, நாச்சிமார் பிரணயகலகத்தில் ஸேவிக்கப்படுவது.

கன்மமன்றெங்கள்கையிற்பாவைபறிப்பது கடல் ஞாலமுண்டிட்ட★
நின்மலா! நெடியாய்! உனக்கேலும்பிழைபிழையே★
வன்மமேசொல்லியெம்மைநீவிளையாடுதி அதுகேட்கில் என்னைமார்★
தன்மபாவமென்னார் ஒருநான்றுதடிபிணக்கே. 7

பிணக்கியாவையும்யாவரும் பிழையாமல்பேதித்தும்பேதி யாதது★ ஓர்
கணக்கில்கீர்த்திவெள்ளக் கதிர்ஞானமூர்த்தியினாய்!★
இணக்கியெம்மையெந்தோழிமார் விளையாடப்போது
மினென்னப்போந்தோமை★
உணக்கிநீவளைத்தால் என்சொல்லாருகவாதவரே? 8

உகவையால்நெஞ்சமுள்ளுருகி உன்தாமரைத்தடங்கண் விழிகளின்★
அகவலைப்படுப்பான் அழித்தாயுன்திருவடியால்★
தகவுசெய்திலைஎங்கள்சிற்றிலும் யாமடுசிறுசோறும்கண்டு★ நின்
முகவொளிதிகழ முறுவல்செய்துநின்றிலையே. 9

நின்றிலங்குமுடியினாய்! இருபத்தோர்காலரசுகளைகட்ட★
வென்றிநீள்மழுவா! வியன்ஞாலமுன்படைத்தாய்★
இன்றிவ்வாயர்குலத்தைவீடுய்யத்தோன்றிய கருமாணிக்கச்சுடர்!★
நின்தன்னால்நலிவேபடுவோம்என்றும் ஆய்ச்சியோமே. 10

††ஆய்ச்சியாகியவன்னையால் அன்றுவெண்ணெய் வார்த்தையுள்★
சீற்றமுண்டழு
கூத்தவப்பன்தன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன்★
ஏத்தியதமிழ்மாலை ஆயிரத்துள்இவையுமோர்பத்திசை யொடும்★
நாத்தன்னால்நவிலவுரைப்பார்க்கு இல்லைநல்குரவே. 11

அடிவரவு:- மின் போகு போய் ஆலின்
கழறேல் குழகி கன்மம் பிணக்கி
உகவை நின்று ஆய்ச்சி நல்குரவு.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

3-ஆந்திருவாய்மொழி - நல்குரவும்

அன்பூடலில் விலகிய தம்மை ஈர்த்தவன் ஒன்றிற் கொன்றுமாற்றான நிலைகளையுடைய இறைவன் என்னுதல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் — நட்டராகம், தாளம் — நடையொத்து
உசேனிராகம் — ரூபகதாளம்)

††நல்குரவும்செல்வும் நரகும்சுவர்க்கமுமாய்★
வெல்பகையும்நட்பும் விடமும்அமுதமுமாய்★
பல்வகையும்பரந்த பெருமானென்னையாள்வானை★
செல்வம்மல்குகுடித் திருவிண்ணகர்க்கண்டேனே. 1

கண்டவின்பம்துன்பம் கலக்கங்களும்தேற்றமுமாய்★
தண்டமும்தண்மையும் தழலும்நிழலுமாய்★
[1]கண்டுகொள்தற்கரிய பெருமானென்னையாள்வானூர்★
தெண்திரைப்புனல்சூழ் திருவிண்ணகர்நன்னகரே. 2

நகரமும்நாடுகளும் ஞானமும்மூடமுமாய்★
நிகரில்சூழ்சுடராயிருளாய் நிலனாய்விசும்பாய்★
சிகரமாடங்கள்சூழ் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான்★
புகர்கொள்கீர்த்தியல்லாலில்லை யாவர்க்கும்புண்ணியமே. 3

புண்ணியம்பாவம் புணர்ச்சிபிரிவென்றிவையாய்★
எண்ணமாய்மறப்பாய் உண்மையாயின்மையாயல்லனாய்★
திண்ணமாடங்கள்சூழ் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான்★
கண்ணனின்னருளே கண்டுகொண்மின்கள்கைதவமே. 4

கைதவம்செம்மை கருமைவெளுமையுமாய்★
மெய்பொய் இளமைமுதுமை புதுமைபழமையுமாய்★
செய்ததிண்மதிள்சூழ் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான்★
பெய்தகாவுகண்டீர் பெருந்தேவுடையமூவுலகே. 5

மூவுலகங்களுமாயல்லனாய் உகப்பாய்முனிவாய்★
பூவில்வாழ்மகளாய்த்தவ்வையாய்ப் புகழாய்ப்பழியாய்★
தேவர்மேவித்தொழும் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான்★
பாவியேன்மனத்தே உறைகின்றபரஞ்சுடரே. 6

1. கண்டுகோடற்கரிய என்றே வழங்குவர்.

பரஞ்சுடருடம்பாய் அழுக்குப்பதித்தவுடம்பாய்★
கரந்தும்தோன்றியும்நின்றும் கைதவங்கள்செய்தும்★ விண்ணோர்
சிரங்களால்வணங்கும் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான்★
வரங்கொள்பாதமல்லாலில்லை யாவர்க்கும்வன்சரணே. 7

வன்சரண்சுரர்க்காய் அசுரர்க்குவெங்கூற்றமுமாய்★
தன்சரண்நிழற்கீழ் உலகம்வைத்தும்வையாதும்★
தென்சரண்திசைக்குத் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான்★
என்சரணென்கண்ணன் என்னையாளுடையென்னப்பனே. 8

என்னப்பனெனக்காயிகுளாய் என்னைப்பெற்றவளாய்★
பொன்னப்பன்மணியப்பன்முத்தப்பன் என்னப்பனுமாய்★
மின்னப்பொன்மதிள்சூழ் திருவிண்ணகர்சேர்ந்தவப்பன்★
தன்னொப்பாரில்லப்பன் தந்தனன்தனதாள்நிழலே. 9

நிழல்வெய்யில்சிறுமைபெருமை குறுமைநெடுமையுமாய்★
சுழல்வனநிற்பன மற்றுமாயவையல்லனுமாய்★
மழலைவாய்வண்டுவாழ் திருவிண்ணகர்மன்னுபிரான்★
கழல்களன்றி மற்றோர்களைகணிலம்காண்மின்களே. 10

††காண்மின்களுலகீர்! என்று கண்முகப்பேநிமிர்ந்த★
தாளிணையன்தன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன★
ஆணையாயிரத்துத் திருவிண்ணகர்ப்பத்தும்வல்லார்★
கோணையின்றிவிண்ணோர்க்கு என்றுமாவர்குரவர்களே. 11

அடிவரவு:- நல்கு கண்ட நகரம் புண்ணியம்
கைதவம் மூவுலகு பரஞ்சுடர் வன்சரண்
என் நிழல் காண் குரவை.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

4-ஆந்திருவாய்மொழி - குரவையாய்ச்சியர்

கண்ணனுடைய சீர், செயல்களை எப்பொழுதும் பேசப்பெற்றமைக்குக் களித்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — தக்கராகம், தாளம் — ஏழொத்து
யமுநாகல்யாணிராகம் — ஆதிதாளம்)

††குரவையாய்ச்சியரோடுகோத்ததும் குன்றமொன்றேந்தியதும்★
உரவுநீர்ப்பொய்கைநாகம்காய்ந்ததும் உட்படமற்றும்பல★
அரவிற்பள்ளிப்பிரான்தன் மாயவினைகளையேயலற்றி★
இரவும்நன்பகலும்[1]தவிர்கிலம் என்னகுறைவெனக்கே? 1

கேயத்தீங்குழலூதிற்றும் நிரைமேய்த்ததும்★ கெண்டை யொண்கண்
வாசப்பூங்குழல்பின்னைதோள்கள்மணந்ததும்மற்றும்பல★
மாயக்கோலப்பிரான்தன்செய்கைநினைந்துமனங்குழைந்து★
நேயத்தோடுகழிந்தபோது எனக்குஎவ்வுலகம்நிகரே? 2

நிகரில்மல்லரைச்செற்றதும் நிரைமேய்த்ததும், நீள்நெடுங்கை★
சிகரமாகளிறட்டதும் இவைபோல்வனவும்பிறவும்★
புகர்கொள்சோதிப்பிரான்தன் செய்கைநினைந்துபுலம்பி★ என்றும்
நுகரவைகல்வைகப்பெற்றேன் எனக்கென்னினி நோவதுவே? 3

நோவவாய்ச்சியுரலோடார்க்க இரங்கிற்றும், வஞ்சப் பெண்ணை★
சாவப்பாலுண்டதும் ஊர்சகடமிறச்சாடியதும்★
தேவக்கோலப்பிரான்தன்செய்கைநினைந்துமனங்குழைந்து★
மேவக்காலங்கள்கூடினேன் எனக்கென்னினி வேண்டுவதே? 4

வேண்டித்தேவரிரக்கவந்துபிறந்ததும் வீங்கிருள்வாய்
பூண்டு★ அன்றன்னைபுலம்பப்போய் அங்கோராய்க்குலம் புக்கதும்★
காண்டலின்றிவளர்ந்து கஞ்சனைத்துஞ்சவஞ்சஞ் செய்ததும்★
ஈண்டுநானலற்றப்பெற்றேன் எனக்கென்னஇகலுளதே? 5

இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததும் இமிலேறுகள் செற்றதுவும்★
உயர்கொள்சோலைக்குருந்தொசித்ததும் உட்படமற்றும் பல★
அகல்கொள்வையமளந்தமாயன் என்னப்பன்தன் மாயங்களே★
பகலிராப்பரவப்பெற்றேன் எனக்கென்னமனப்பரிப்பே? 6

---

1. தவிர்கிலமென்னகுறை நமக்கே என்பதும் பாடம்.

மனப்பரிப்போடு அழுக்குமானிடசாதியில்தான்பிறந்து★
தனக்குவேண்டுருக்கொண்டு தான்தனசீற்றத்தினை முடிக்கும்★
புனத்துழாய்முடிமாலைமார்பன் என்னப்பன்தன் மாயங்களே★
நினைக்கும்நெஞ்சுடையேன் எனக்கினியார்நிகர் நீணிலத்தே? 7

நீணிலத்தொடுவான்வியப்பநிறைபெரும்போர்கள்செய்து★
வாணனாயிரந்தோள்துணித்ததும் உட்படமற்றும்பல★
மாணியாய்நிலங்கொண்டமாயன் என்னப்பன்தன் மாயங்களே★
காணும்நெஞ்சுடையேன் எனக்கினியென்னகலக்கமுண்டே? 8

கலக்கவேழ்கடலேழ்மலை உலகேழும்கழியக்கடாய்★
உலக்கத்தேர்கொடுசென்றமாயமும் உட்படமற்றும்பல★
வலக்கையாழியிடக்கைச்சங்கம் இவையுடைமால் வண்ணனை★
மலக்குநாவுடையேற்கு மாறுளதோஇம்மண்ணின் மிசையே? 9

மண்மிசைப்பெரும்பாரம்நீங்க ஓர்பாரதமாபெரும்போர்
பண்ணி★ மாயங்கள்செய்துசேனையைப்பாழ்பட நூற்றிட்டுப்போய்★
விண்மிசைத்தனதாமமேபுக மேவியசோதிதன்தாள்★
நண்ணிநான்வணங்கப்பெற்றேன் எனக்கார்பிறர் நாயகரே? 10

††நாயகன்முழுவேழுலகுக்குமாய் முழுவேழுலகும்★ தன்
வாயகம்புகவைத்துமிழ்ந்தவையாய் அவையல்லனுமாம்★
கேசவனடியிணைமிசைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன★
தூயவாயிரத்திப்பத்தால் பத்தராவர்துவளின்றியே. 11

அடிவரவு:- குரவை கேய நிகரில் நோவ
வேண்டி இகல் மனம் நீணிலம்
கலக்க மண் நாயகன் துவள்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

5-ஆந்திருவாய்மொழி - துவளில்

தோழி தாய்மாரைநோக்கிக் கூறும் பாசுரத்தாலே ஆழ்வார் எம்பெருமானிடத்து ஈடுபட்டமையைப் பேசுதல்

ஏழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — பஞ்சமம், தாளம் — ஏழொத்து சங்கராபரண ராகம் — அடதாளம்)

††துவளில்மாமணிமாடமோங்கு
 [1]தொலைவில்லிமங்கலம்தொழு
மிவளை★ நீரினியன்னைமீர்
 உமக்காசையில்லைவிடுமினோ★
தவளவொண்சங்குசக்கரமென்றும்★
 தாமரைத்தடங்கணென்றும்★
குவளையொண்மலர்க்கண்கள்நீர்மல்க
 நின்றுநின்று[2]குமுறுமே. 1

குமுறுமோசைவிழவொலித்
 தொலைவில்லிமங்கலம்கொண்டுபுக்கு★
அமுதமென்மொழியாளை
 நீருமக்குஆசையின்றியகற்றினீர்★
திமிர்கொண்டாலொத்துநிற்கும் மற்றிவள்
 தேவதேவபிரானென்றே★
நிமியும்வாயொடுகண்கள்நீர்மல்க
 நெக்கொசிந்துகரையுமே. 2

கரைகொள்பைம்பொழில்தண்பணைத் தொலை
 வில்லிமங்கலம்கொண்டுபுக்கு★
உரைகொளின்மொழியாளை
 நீருமக்காசையின்றியகற்றினீர்★
திரைகொள்பௌவத்துச்சேர்ந்ததும்
 திசைஞாலம்தாவியளந்ததும்★
நிரைகள்மேய்த்ததுமேபிதற்றி
 நெடுங்கண்நீர்மல்கநிற்குமே. 3

1. துலைவில்லிமங்கலம் என்றும் கூறுவர்
2. உகுமிறுமே என்று உரை.

நிற்கும்நான்மறைவாணர்வாழ்
தொலைவில்லிமங்கலம்கண்டபின்★
அற்கமொன்றுமறவுறாள்
மலிந்தாள்கண்டீரிவளன்னைமீர்!★
கற்குங்கல்வியெல்லாம் கருங்கடல்
வண்ணன்கண்ணபிரானென்றே★
ஒற்கமொன்றுமிலள் உகந்துகந்து
உள்மகிழ்ந்துகுழையுமே. 4

குழையும்வாள்முகத்தேழையைத்
தொலைவில்லிமங்கலம் கொண்டுபுக்கு★
இழைகொள்சோதிச்செந்தாமரைக்கண்பிரான்
இருந்தமைகாட்டினீர்★
மழைபெய்தாலொக்குங்கண்ணநீரினொடு
அன்றுதொட்டும்மையாந்து★ இவள்
நுழையுஞ்சிந்தையளன்னைமீர்! தொழும்
அத்திசையுற்றுநோக்கியே. 5

நோக்கும்பக்கமெல்லாம் கரும்பொடு
செந்நெலோங்கு செந்தாமரை★
வாய்க்குந்தண்பொருநல் வடகரை
வண்தொலைவில்லிமங்கலம்★
நோக்குமேலத்திசையல்லால்
மறுநோக்கிலள்வைகல்நாடொறும்★
வாய்க்கொள்வாசகமும் மணிவண்ணன்
நாமமேயிவளன்னைமீர்! 6

அன்னைமீர்! அணிமாமயில் சிறுமானிவள்
நம்மைக்கைவலிந்து★
என்னவார்த்தையுங்கேட்குறாள்
தொலைவில்லிமங்கலமென்றல்லால்★
முன்னம்நோற்றவிதிகொலோ? முகில்
வண்ணன்மாயங்கொலோ?★ அவன்
சின்னமும்திருநாமமும் இவள்
வாயனகள்திருந்தவே. 7

††திருந்துவேதமும்வேள்வியும்
திருமாமகளிரும்தாம்★ மலிந்

திருந்துவாழ்பொருநல்
வடசரைவண்தொலைவில்லிமங்கலம் ★
கருந்தடங்கண்ணிகைதொழுத
அந்நாள்தொடங்கிஇந்நாள்தொறும் ★
இருந்திருந்தரவிந்தலோசன!
என்றென்றே நைந்திரங்குமே. 8

இரங்கிநாள்தொறும்வாய்வெரீஇ
இவள்கண்ணநீர்களலமர ★
மரங்களுமிரங்கும்வகை
மணிவண்ணவோ! என்றுகூவுமால் ★
துரங்கம்வாய்பிளந்தானுறை
தொலைவில்லிமங்கலமென்று ★ தன்
கரங்கள் கூப்பித்தொழும் அவ்வூர்த்
திருநாமம்கற்றதற்பின்னையே. 9

பின்னைகொல்? நிலமாமகள்கொல்?
திருமகள்கொல்? பிறந்திட்டாள் ★
என்னமாயங்கொலோ? இவள்நெடுமா
லென்றேநின்றுகூவுமால் ★
முன்னிவந்தவன் நின்றிருந்துறையும்
தொலைவில்லிமங்கலம்
சென்னியால்வணங்கும் ★ அவ்வூர்த்திருநாமம்
கேட்பதுசிந்தையே. 10

††சிந்தையாலும்சொல்லாலும்
செய்கையினாலும் தேவபிரானையே ★
தந்தைதாயென்றடைந்த
வண்குருகூர்ச்சடகோபன் ★
முந்தையாயிரத்துள்இவை
தொலைவில்லிமங்கலத்தைச்சொன்ன ★
செந்தமிழ்பத்தும்வல்லார்
அடிமைசெய்வார்திருமாலுக்கே. 11

அடிவரவு:- துவளில் குமுறு கரை நிற்கும்
குழையும் நோக்கும் அன்னை திருந்து
இரங்கி பின்னை சிந்தை மால்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

6-ஆந்திருவாய்மொழி - மாலுக்கு

ஆழ்வார் இறையின்பம் பெறாமையால் வந்த இழவை, பிரிந்து வருந்தும் தலைமகளைக் குறித்துத் தாய் இரங்கும் பாசுரத்தால் அருளிச்செய்தல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — முதிர்ந்தகுறிஞ்சி, தாளம் — ஏழொத்து காபிராகம் — ரூபகதாளம்)

††மாலுக்கு வையமளந்தமணாளற்கு★
நீலக்கருநிற மேகநியாயற்கு★
கோலச்செந்தாமரைக்கண்ணற்கு★ என்கொங்கல
ரேலக்குழலி இழந்ததுசங்கே. 1

சங்குவில்வாள்தண்டு சக்கரக்கையற்கு★
செங்கனிவாய்ச் செய்யதாமரைக்கண்ணற்கு★
கொங்கலர்தண்ணந்துழாய் முடியானுக்கு★ என்
மங்கையிழந்தது மாமைநிறமே. 2

நிறங்கரியானுக்கு நீடுலகுண்ட★
திறங்கிளர்வாய்ச் சிறுக்கள்வரவர்க்கு★
கறங்கியசக்கரக் கையவனுக்கு★ என்
பிறங்கிருங்கூந்தல் இழந்ததுபீடே. 3

பீடுடைநான்முகனைப் படைத்தானுக்கு★
மாடுடைவையம் அளந்தமணாளற்கு★
நாடுடைமன்னர்க்குத்[1]தூதுசெல்நம்பிக்கு★ என்
பாடுடையல்குல் இழந்ததுபண்பே. 4

பண்புடைவேதம் பயந்தபரனுக்கு★
மண்புரைவையம் இடந்தவராகற்கு★
தெண்புனற்பள்ளி எந்தேவபிரானுக்கு★ என்
கண்புனைகோதை இழந்ததுகற்பே. 5

கற்பகக்காவன நற்பலதோளற்கு*
பொற்சுடர்க்குன்றன்ன பூந்தண்முடியற்கு
நற்பலதாமரை நாள்மலர்க்கையற்கு* என்
விற்புருவக்கொடி தோற்றது மெய்யே. 6

1. தூதுசெய் என்பது உரையின் பாடம்.

மெய்யமர்பல்கலன் நன்கணிந்தானுக்கு★
பையரவினணைப் பள்ளியினானுக்கு★
கையொடுகால்செய்ய கண்ணபிரானுக்கு★ என்
தையலிழந்தது தன்னுடைச்சாயே. 7

சாயக்குருந்தம் ஒசித்ததமியற்கு★
மாயச்சகடம் உதைத்தமணாளற்கு★
பேயைப்பிணம்படப் பாலுண்பிரானுக்கு★ என்
வாசக்குழலி இழந்ததுமாண்பே. 8

மாண்பமைகோலத்து எம்மாயக்குறளற்கு★
சேண்சுடர்க்குன்றன்ன செஞ்சுடர்மூர்த்திக்கு★
காண்பெருந்தோற்றத்து எங்காகுத்தநம்பிக்கு★ என்
பூண்புனைமென்முலை தோற்றதுபொற்பே. 9

பொற்பமைநீள்முடிப் பூந்தண்துழாயற்கு★
மற்பொருதோளுடை மாயப்பிரானுக்கு★
நிற்பனபல்லுருவாய் நிற்குமாயற்கு★ என்
கற்புடையாட்டி இழந்ததுகட்டே. 10

††கட்டெழில்சோலை நல்வேங்கடவாணனை★
கட்டெழில்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல்★
கட்டெழிலாயிரத்து இப்பத்தும்வல்லவர்★
கட்டெழில்வானவர் போகமுண்பாரே. 11

அடிவரவு:- மால் சங்கு நிறம் பீடு
பண்பு கற்பகம் மெய் சாய
மாண்பு பொற்பு கட்டு உண்ணும்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

7-ஆந்திருவாய்மொழி - உண்ணுஞ்சோறு

ஆழ்வார் இருப்பு, வளர்ச்சி, இன்பம் இவைஎல்லாம் கண்ணனென்றுஉணர்ந்து திருக்கோளூரி லீடுபட்டதை, தலைவன்நகர்நோக்கிச்சென்ற தலைமகளைப்பற்றித் தாய் இரங்கும் பாசுரத்தாலே அருளிச்செய்தல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் — பழஞ்சுரம், தாளம் — ஏழொத்து காம்போஜிராகம் — ஆதிதாளம்)

††உண்ணுஞ்சோறுபருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாம்
கண்ணன்★ எம்பெருமானென்றென்றே கண்கள்நீர்மல்கி★
மண்ணினுளவன்சீர் வளம்மிக்கவனூர்வினவி★
திண்ணம்என்னிளமான்புகுமூர் திருக்கோளூரே. 1

ஊரும்நாடுமுலகமும் தன்னைப்போல்★ அவனுடைய
பேரும்தார்களுமேபிதற்றக் கற்புவானிடறி★
சேரும்நல்வளஞ்சேர் பழனத்திருக்கோளூர்க்கே★
போருங்கொல்? உரையீர் கொடியேன்கொடிபூவைகளே! 2

பூவைபைங்கிளிகள் பந்துதூதைபூம்புட்டில்கள்★
யாவையும்திருமால் திருநாமங்களேகூவியெழும்★ என்
பாவைபோயினித் தண்பழனத்திருக்கோளூர்க்கே★
கோவைவாய்துடிப்ப மழைக்கண்ணொடென் செய்யுங்கொலோ? 3

கொல்லையென்பர்கொலோ? குணம்மிக்கன ளென்பர்கொலோ?
சில்லைவாய்ப்பெண்டுகள் அயற்சேரியுள்ளாருமெல்லே!★
செல்வம்மல்கியவன்கிடந்த திருக்கோளூர்க்கே★
மெல்லிடைநுடங்க இளமான்செல்லமேவிளளே. 4

மேவிநைந்து நைந்துவிளையாடலுறாள் என்சிறுத்
தேவிபோய் *இனித்தன்திருமால் திருக்கோளூரில்*
பூவியல்பொழிலும் தடமும் அவன்கோயிலும் கண்டு*
ஆவியுள்குளிர எங்ஙனே உகக்குங்கொல் இன்றே? 5

இன்று எனக்கு உதவாதகன்ற இளமான் இனிப்போய்*
தென்திசைத்திலதமனைய திருக்கோளூர்க்கே
சென்று *தன்திருமால் திருக்கண்ணும் செவ்வாயும் கண்டு* 6
நின்றுநின்றுநையும் நெடுங்கண்கள் பனிமல்கவே.

மல்குநீர்க்கண்ணொடு மையலுற்றமனத்தனளாய்★
அல்லும்நன்பகலும் நெடுமாலென்றழைத்து, இனிப்போய்★
செல்வம்மல்கியவன்கிடந்த திருக்கோளூர்க்கே★
ஒல்கியொல்கிநடந்து எங்ஙனேபுகுங்கொலொசிந்தே? 7

ஒசிந்தநுண்ணிடைமேல் கையைவைத்துநொந்துநொந்து★
கசிந்தநெஞ்சினளாய்க் கண்ணநீர்துளும்பச்செல்லுங்கொல்?★
ஒசிந்தவொண்மலராள்கொழுநன் திருக்கோளூர்க்கே★
கசிந்தநெஞ்சினளாய் எம்மைநீத்தஎம்காரிகையே. 8

காரியம்நல்லனகளவைகாணில் என்கண்ணனுக்கென்று★
ஈரியாயிருப்பாள் இதெல்லாம்கிடக்க, இனிப்போய்★
சேரிபல்பழிதூயிரைப்பத் திருக்கோளூர்க்கே★
நேரிழைநடந்தாள் எம்மையொன்றும்நினைத்திலளே. 9

நினைக்கிலேன்தெய்வங்காள்! நெடுங்கணிளமான்இனிப்போய்★
அனைத்துலகுமுடைய அரவிந்தலோசனனை★
தினைத்தனையும்விடாள் அவன்சேர்திருக்கோளூர்க்கே★
மனைக்குவான்பழியும்நினையாள் செல்லவைத்தனளே. 10

††வைத்தமாநிதியாம் மதுசூதனையேயலற்றி★
கொத்தலர்பொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன★
பத்துநூற்றுள்இப்பத்து அவன்சேர்திருக்கோளூர்க்கே★
சித்தம்வைத்துரைப்பார் திகழ்பொன்னுலகாள்வாரே. 11

அடிவரவு:- உண் ஊரும் பூவை கொல்லை
மேவி இன்று மல்கு ஒசிந்த
காரியம் நினை வைத்த பொன்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

8-ஆந்திருவாய்மொழி - பொன்னுலகு

எம்பெருமானது அடியாரோடு கலந்திருக்குங் குணமே பற்றாசாக, எம்பெருமானின் பல நிலைகளிலும் பறவைகளைத் தூதுவிடும் தலைமகள் பாசுரத்தாலே அருளிச்செய்தல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் — குறிஞ்சி, தாளம் — ஏழொத்து த்வஜாவந்திராகம் — ஆதிதாளம்)

††பொன்னுலகாளீரோ! புவனிமுழுதாளீரோ?★
நன்னலப்புள்ளினங்காள்! வினையாட்டியேன்நானிரந்தேன்★
முன்னுலகங்களெல்லாம்படைத்த முகில்வண்ணன் கண்ணன்★
என்னலங்கொண்டபிரான்தனக்கு என்நிலைமை யுரைத்தே. 1

மையமர்வாள்நெடுங்கண் மங்கைமார்முன்பென் கையிருந்து★
நெய்யமரின்னடிசில் நிச்சல் பாலொடு மேவீரோ?★
கையமர்சக்கரத்து என்கனிவாய்ப்பெருமானைக் கண்டு★
மெய்யமர்காதல்சொல்லிக் கிளிகாள்! விரைந்தோடி வந்தே. 2

ஓடிவந்தென்குழல்மேல் ஒளிமாமலரூதீரோ?★
கூடிய வண்டினங்காள் குருநாடுடையைவர்கட்காய்★
ஆடியமாநெடுந்தேர்ப் படைநீறெழச்செற்றபிரான்★
சூடியதண்துளவமுண்ட தூமதுவாய்கள்கொண்டே. 3

தூமதுவாய்கள்கொண்டுவந்து என்முல்லைகள்மேல் தும்பிகாள்★
பூமதுஉண்ணச்செல்லில் வினையேனைப்பொய் செய்தகன்ற★
மாமதுவார்தண்துழாய்முடி வானவர்கோனைக்கண்டு★
யாமிதுவோதக்கவாறு என்னவேண்டுங்கண்டீர் நுங்கட்கே. 4

நுங்கட்குயானுரைக்கேன்வம்மின் யான்வளர்த்த கிளிகாள்★
வெங்கண்புள்ளூர்ந்துவந்து வினையேனைநெஞ்சங்கவர்ந்த★
செங்கண்கருமுகிலைச் செய்யவாய்ச் செழுங்கற்பகத்தை★
எங்குச்சென்றாகிலும்கண்டு இதுவோதக்கவாறு என்மினே. 5

என்மின்னுநூல்மார்வன் என்கரும்பெருமா னென்கண்ணன்★
தன்மன்னுநீள்கழல்மேல் தண்துழாய் நமக்கன்றிநல்கான்★
கன்மின்கள்என்றும்மையான் கற்பியாவைத்தமாற்றம் சொல்லி★
சென்மின்கள்தீவினையேன் வளர்த்தசிறுபூவைகளே. 6

பூவைகள்போல்நிறத்தன் புண்டரீகங்கள்போலும் கண்ணன்★
யாவையும்யாவருமாய் நின்றமாயனென்னாழிப்பிரான்★
மாவைவல்வாய்பிளந்த மதுசூதற்கென்மாற்றம் சொல்லி★
பாவைகள்! தீர்க்கிற்றிரே வினையாட்டியேன்பாசறவே. 7

பாசறவெய்தியின்னே வினையேனெனையூழிநைவேன்?★
ஆசறுதூவிவெள்ளைக்குருகே[1] அருள்செய்தொருநாள்★
மாசறுநீலச்சுடர்முடி வானவர்கோனைக் கண்டு★
ஏசறும்நும்மையல்லால் மறுநோக்கிலள்பேர்த்துமற்றே. 8

பேர்த்துமற்றோர்களைகண் வினையாட்டியேன் நானொன்றிலேன்★
நீர்த்திரைமேலுலவி இரைதேரும்புதாவினங்காள்★
கார்த்திரள்மாமுகில்போல்கண்ணன் விண்ணவர்கோனைக் கண்டு★
வார்த்தைகள்கொண்டருளியுரையீர்வைகல்வந்திருந்தே. 9

வந்திருந்துஉம்முடைய மணிச்சேவலும்நீருமெல்லாம்★
அந்தரமொன்றுமின்றி அலர்மேலசையுமன்னங்காள்!★
[2]என்திருமார்வற்குஎன்னை இன்னவாறிவள்காண்மி னென்று★
மந்திரத்தொன்றுஉணர்த்தியுரையீர் மறுமாற்றங்களே. 10

††மாற்றங்களாய்ந்துகொண்டு மதுசூதபிரானடிமேல்★
நாற்றங்கொள்பூம்பொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன★
தோற்றங்களாயிரத்துள் இவையுமொருபத்தும்வல்லார்★
ஊற்றின்கண்நுண்மணல்போல் உருகாநிற்பார்நீராயே. 11

அடிவரவு:- பொன் மை ஒடி தூமது
நுங்கள் என் பூவை பாசற
பேர்த்து வந்து மாற்றம் நீர்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. அருள் செய்யொருநாள் என்பது உரையின் பாடம்.
2. எம் என்று உரையின் பாடம்.

9-ஆந்திருவாய்மொழி - நீராய்

கேட்டவர்கள் நெஞ்சு நீராய்க்கரையவும், திருமாலுக்கும் பரமபதத்தில் இருப்பு அரிதாகவும் ஆழ்வார் பேரவாவோடு கூப்பிடுதல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் — காந்தாரம், தாளம் — ஏழொத்து ஸாவேரிராகம் — ஆதிதாளம்)

††நீராய்நிலனாய்த் தீயாய்க்காலாய்நெடுவானாய்★
சீரார்சுடர்களிரண்டாய்ச் சிவனாயயனாய்!★
கூராராழிவெண்சங்கேந்திக் கொடியேன்பால்
வாராய்★ ஒருநாள் மண்ணும்விண்ணும்மகிழவே. 1

மண்ணும்விண்ணும்மகிழக் குறளாய்வலங்காட்டி★
மண்ணும்விண்ணும்கொண்ட மாயவம்மானே?★
நண்ணியுனைநான் கண்டுகந்துகூத்தாட★
நண்ணியொருநாள் ஞாலத்தூடேநடவாயே. 2

ஞாலத்தூடேநடந்தும்நின்றும் கிடந்திருந்தும்★
சாலப்பலநாள் உகந்தோறுஉயிர்கள்காப்பானே!★
கோலத்திருமாமகளோடு உன்னைக்கூடாதே★
சாலப்பலநாள் அடியேன்இன்னும்தளர்வேனோ? 3

தளர்ந்தும்முறிந்தும் சகடவசுரருடல்வேறா★
பிளந்துவீயத் திருக்காலாண்டபெருமானே!★
கிளர்ந்துபிரமன்சிவன் இந்திரன்விண்ணவர்சூழ★
விளங்கவொருநாள் காணவாராய்விண்மீதே. 4

விண்மீதிருப்பாய்! மலைமேல்நிற்பாய்! கடற்சேர்ப்பாய்!★
மண்மீதுழல்வாய்! இவற்றுளெங்கும்மறைந்துறைவாய்!★
எண்மீதியன்றபுறவண்டத்தாய்! எனதாவி★
உள்மீதாடி உருக்காட்டாதேஒளிப்பாயோ? 5

பாயோரடிவைத்து அதன்கீழ்ப் பரவைநிலமெல்லாம்
தாய்★ ஓரடியால் எல்லாவுலகும்தடவந்த
மாயோன்!★ உன்னைக்காண்பான் வருந்தியெனைநாளும்
தீயோடுடன்சேர்மெழுகாய் உலகில்திரிவேனோ? 6

உலகில்திரியுங்கருமகதியாய் உலகமாய்★
உலகுக்கேயோருயிருமானாய்! புறவண்டத்து★

அலகில்பொலிந்த திசைபத்தாயஅருவேயோ!★
அலகில்பொலிந்த அறிவிலேனுக்கருளாயே. 7

அறிவிலேனுக்கருளாய் அறிவாருயிரானாய்!★
வெறிகோள்சோதிமூர்த்தி! அடியேன்நெடுமாலே!★
கிறிசெய்தென்னைப்புறத்திட்டு இன்னம்கெடுப்பாயோ?★
பிறிதொன்றறியாஅடியேன் ஆவிதிகைக்கவே. 8

ஆவிதிகைக்க ஐவர்குமைக்கும்சிற்றின்பம்★
பாவியேனைப் பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ?★
தாவிவையங்கொண்ட தடந்தாமரைகட்கே★
கூவிக்கொள்ளுங்காலம் இன்னங்குறுகாதோ? 9

குறுகாநீளா இறுதிகூடாஎனையூழி★
சிறுகாபெருகா அளவிலின்பம்சேர்ந்தாலும்★
மறுகாலின்றிமாயோன்! உனக்கேயாளாகும்★
சிறுகாலத்தையுறுமோ? அந்தோ! தெரியிலே. 10

††தெரிதல்நினைதல் எண்ணலாகாத்திருமாலுக்கு★
உரியதொண்டர்தொண்டர் தொண்டன்சடகோபன்★
தெரியச்சொன்ன ஓராயிரத்துள் இப்பத்தும்★
உரியதொண்டராக்கும் உலகமுண்டாற்கே. 11

அடிவரவு:- நீர் மண் ஞாலம் தளர்ந்து
விண் பாய்உலகு அறிவு
ஆவி குறுகா தெரிதல் உலகம்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

[1]10-ஆந்திருவாய்மொழி - உலகமுண்ட

அலர்மேல்மங்கையை முன்னிட்டுத் திருவேங்கடமுடையானது திருவடிகளில் சரணம் புகுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண்—பழம்பஞ்சுரம், தாளம்—ஏழொத்து நாதநாமக்கிரியைராகம்—ஆதிதாளம்)

††உலகமுண்டபெருவாயா! உலப்பில்கீர்த்தியம்மானே!★
நிலவுஞ்சுடர்சூழொளிமூர்த்தி! நெடியாய்! அடியேனாருயிரே!★
திலதமுலகுக்காய்நின்ற திருவேங்கடத்தெம் பெருமானே!★
குலதொல்லடியேன்உனபாதம் கூடுமாறுகூறாயே. 1

கூறாய்நீறாய்நிலனாகிக் கொடுவல்லசுரர்குலமெல்லாம்★
சீறாவெறியுந்திருநேமிவலவா! தெய்வக்கோமானே!★
சேறார்சுனைத்தாமரைசெந்தீமலரும் திருவேங்கடத்தானே!★
ஆறாவன்பிலடியேன் உன்னடிசேர்வண்ணம்அருளாயே. 2

வண்ணமருள்கொளணிமேகவண்ணா! மாயவம்மானே!★
எண்ணம்புகுந்துதித்திக்குமமுதே! இமையோரதிபதியே!★
தெண்ணலருவிமணிபொன்முத்தலைக்கும் திருவேங்கடத்தானே!★
அண்ணலே! உன்னடிசேர[2]அடியேற்குஆவாவென்னாயே. 3

ஆவா! என்னாதுஉலகத்தையலைக்கும் அசுரர்வாணாள்மேல்★
தீவாய்வாளிமழைபொழிந்தசிலையா! திருமாமகள்கேள்வா!
தேவா!★ சுரர்கள்முனிக்கணங்கள்விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே!★
பூவார்கழல்கள்அருவினையேன் பொருந்துமாறு புணராயே. 4

புணராநின்றமரமேழ் அன்றெய்தஒருவில்வலவாவோ!★
புணரேய்நின்றமரமிரண்டின் நடுவேபோனமுதல்வாவோ!★
திணரார்மேகமெனக்களிறுசேரும் திருவேங்கடத்தானே!★
திணரார்சார்ங்கத்துஉனபாதம் சேர்வதடியேனெந் நாளே? 5

எந்நாளே? நாம்மண்ணளந்த இணைத்தாமரைகள் காண்பதற்கென்று★
எந்நாளும்நின்றிமையோர்களேத்தி இறைஞ்சி யினமினமாய்★
மெய்ந்நாமனத்தால்வழிபாடுசெய்யும் திருவேங்கடத்தானே!★
மெய்ந்நானெய்தியெந்நாள்[3]உன்னடிக்கணடியேன் மேவுவதே? 6

---

1. இது கோயில் திருவாய்மொழி
2. அடியோர்க்கு என்பதும் பாடம்
3. உன்னடிக்கள் என்றும் பாடம்.

அடியேன்மேவியமர்கின்றவமுதே! இமையோரதிபதியே!★
கொடியாவடுபுள்ளுடையானே! கோலக்கனிவாய்ப் பெருமானே!★
செடியார்வினைகள்தீர்மருந்தே! திருவேங்கடத்தெம் பெருமானே!★
நொடியார்பொழுதும்உனபாதம் காணநோலாதாற்றேனே. 7

நோலாதாற்றேன்உனபாதம் காணவென்று நுண்ணுணர்வின்★
நீலார்கண்டத்தம்மானும் நிறைநான்முகனுமிந்திரனும்★
சேலேய்கண்ணார்பலர்சூழவிரும்பும் திருவேங்கடத்தானே!★
மாலாய்மயக்கிஅடியேன்பால் வந்தாய்போலேவாராயே. 8

வந்தாய்போலேவாராதாய் வாராதாய்போல்வருவானே!★
செந்தாமரைக்கண்செங்கனிவாய் நால்தோளமுதே! எனதுயிரே!★
சிந்தாமணிகள்பகரல்லைப்பகல்செய்திருவேங்கடத்தானே!★
அந்தோ! அடியேன்உனபாதம் அகலகில்லேனிறையுமே. 9

††அகலகில்லேனிறையுமென்று அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா!★
நிகரில்புகழாய்! உலகம்மூன்றுடையாய்! என்னையாள்வானே!★
நிகரிலமரர்முனிக்கணங்கள்விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே!★
புகலொன்றில்லாஅடியேன் உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே. 10

††அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்து அடியீர்! வாழ்மினென்றென்றருள்கொடுக்கும்★
படிக்கேழில்லாப்பெருமானைப்பழனக்குருகூர்ச்சடகோபன்★
முடிப்பான்சொன்னவாயிரத்துத் திருவேங்கடத்துக்கிவைபத்தும்★
பிடித்தார்பிடித்தார்வீற்றிருந்து பெரியவானுள்நிலாவுவரே. 11

அடிவரவு:- உலகம் கூறு வண்ணம் ஆவா
புணரா எந்நாள் அடியேன் நோலாது
வந்தாய் அகல் அடிக்கீழ் உள்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்து

பெரியபிராட்டியார் முன்னிலையாகச் சரணம்புக்க விடத்திலும் உலகவாழ்க்கை தொடர்வதைக் கண்டு ஆழ்வார் கலங்குதல்

1-ஆந்திருவாய்மொழி - உண்ணிலாவிய

எம்பெருமான் தன் திருவடிகளில் சேராதபடி இன்னும் ஐம்பொறிகளாலே எத்தனைநாள் துன்புறுத்துவனோ? என்று ஆழ்வார் ஓலமிடுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — பழம்பஞ்சுரம், தாளம் — ஏழொத்து ஸாரங்கராகம் — ஆதிதாளம்)

††உண்ணிலாவியஐவரால்குமைதீற்றி என்னைஉன்பாதபங்கயம்★
நண்ணிலாவகையே நலிவான்இன்னமெண்ணுகின்றாய்★
எண்ணிலாப்பெருமாயனே! இமையோர்களேத்தும்உலகம் மூன்றுடை★
அண்ணலே! அமுதே! அப்பனே! என்னையாள்வானே. 1

என்னையாளும்வன்கோவோரைந்திவைபெய்து இராப்பகல்மோதுவித்திட்டு★
உன்னைநானணுகாவகை செய்துபோதிகண்டாய்★
கன்னலே! அமுதே! கார்முகில்வண்ணனே! கடல்ஞாலம் காக்கின்ற★
மின்னுநேமியினாய்! வினையேனுடைவேதியனே! 2

வேதியாநிற்குமைவரால் வினையேனைமோதுவித்து★ உன்திருவடிச்
சாதியாவகை நீ தடுத்தென்பெறுதி? அந்தோ!★
ஆதியாகியகலிடம்படைத்து உண்டுமிழ்ந்து கடந்திடந்திட்ட★
சோதிநீள்முடியாய்! தொண்டனேன்மதுசூதனனே! 3

சூதுநானறியாவகை சுழற்றியோரைவரைக்காட்டி★ உன்னடிப்
போதுநானணுகாவகை செய்துபோதிகண்டாய்★
யாதும்யாவருமின்றிநின்னகம்பாலொடுக்கி ஓராலின் நீளிலை★
மீதுசேர்குழவி! வினையேன்வினைதீர்மருந்தே! 4

தீர்மருந்தின்றியைந்துநோயடும் செக்கிலிட்டுத் திரிக்குமைவரை★
நேர்மருங்குடைத்தாவடைத்து நெகிழ்ப்பா னொக்கின்றாய்★
ஆர்மருந்தினியாகுவார்? அடலாழியேந்தியசுரர்வன்குலம்★
வேர்மருங்கறுத்தாய்! விண்ணுளார்பெருமானேயோ! 5

விண்ணுளார்பெருமாற்கடிமைசெய்வாரையும்செறும் ஐம்புலனிவை★
மண்ணுளென்னைப்பெற்றால் என்செய்யாமற்றுநீயும் விட்டால்?★
பண்ணுளாய்! கவிதன்னுளாய்! பத்தியினுள்ளாய்! பரமீசனே!★
கண்ணுளாய்! நெஞ்சுளாய்! சொல்லுளாய்! ஒன்று சொல்லாயே. 6

ஒன்றுசொல்லிஒருத்தினில்நிற்கிலாத ஓரைவர்வன்கயவரை★
என்றுயான்வெல்கிற்பன் உன்திருவருளில்லையேல்?★
அன்றுதேவரசுரர்வாங்க அலைகடலரவமளாவி★ ஓர்
குன்றம்வைத்தஎந்தாய்! கொடியேன்பருகின்னமுதே! 7

இன்னமுதெனத்தோன்றி ஓரைவர்யாவரையும்மயக்க★ நீவைத்த
[1]முன்னமாயமெல்லாம் முழுவேரரிந்து★ என்னையுன்
சின்னமும்திருமூர்த்தியும் சிந்தித்தேத்திக்கைதொழவே யருளெனக்கு★
என்னம்மா! என்கண்ணா! இமையோர்தம்குலமுதலே! 8

குலமுதலடுந்தீவினைக் கொடுவன்குழியினில்வீழ்க்கு மைவரை★
வலமுதல்கெடுக்கும்[2]வரமேதந்தருள்கண்டாய்★
நிலமுதலினியெவ்வுலகுக்கும் நிற்பனசெல்வனவென★ பொருள்
பலமுதல்படைத்தாய்! என்கண்ணா! என்பரஞ்சுடரே! 9

என்பரஞ்சுடரே! என்றுஉன்னையலற்றி உன்னிணைத் தாமரைகட்கு★
அன்புருகிநிற்குமதுநிற்கச் சுமடுதந்தாய்★
வன்பரங்களெடுத்து ஐவர்திசைதிசை வலித்தெற்றுகின்றனர்★
முன்பரவைகடைந்து அமுதங்கொண்டமூர்த்தியோ! 10

††கொண்டமூர்த்தியோர்மூவராய்க் குணங்கள்படைத்தளித்துக்
கெடுக்கும்★ அப்
புண்டரீகக்கொப்பூழ்ப் புனற்பள்ளியப்பனுக்கே★
தொண்டர்தொண்டர்தொண்டர்தொண்டன்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள்
இப்பத்தும்★
கண்டுபாடவல்லார் வினைபோம்கங்குலும்பகலே. 11

அடிவரவு:- உள் என்னை வேதி சூது
தீர் விண் ஒன்று இன்னம்
குலம் என் கொண்ட கங்குல்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. முன்னை என்பதும் பாடம்.
2. வலம் என்பதும் பாடம்

[1]2-ஆந்திருவாய்மொழி - கங்குலும்பகலும்

ஆழ்வார் பெரியபெருமானிடத்து மையலுற்றிருப்பதை இத்தலைமகள்பால் ஏது எண்ணியுள்ளீர் என்று திருத்தாயார் கேட்கும் பாசுரத்தால் அருளிச்செய்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — தக்கராகம், தாளம் — ஒன்பதொத்து நீலாம்புரிராகம் — ஆதிதாளம்)

††கங்குலும்பகலும்கண்துயிலறியாள்
கண்ணநீர்கைகளாலிறைக்கும்★
சங்குசக்கரங்களென்றுகைகூப்பும்
தாமரைக்கண்ணென்றேதளரும்★
எங்ஙனேதரிக்கேன்உன்னைவிட்டு? என்னும்
இருநிலம்கைதுழாவிருக்கும்★
செங்கயல்பாய்நீர்த்திருவரங்கத்தாய்!
இவள்திறத்தென்செய்கின்றாயே? 1

என்செய்கின்றாய்? என்தாமரைக்கண்ணா!
என்னும் கண்ணீர்மல்கவிருக்கும்★
என்செய்கேன்? எறிநீர்த்திருவரங்கத்தாய்
என்னும் வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்துருகும்★
முன்செய்தவினையே! முகப்படாயென்னும்
முகில்வண்ணா![2]தகுவதோ? என்னும்★
முன்செய்திவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாய்
என்கொலோமுடிகின்றதிவட்கே? 2

வட்கிலளிறையும்மணிவண்ணா! என்னும்
வானமேநோக்கும்மையாக்கும்★
உட்குடையசுரருயிரெல்லாமுண்ட
ஒருவனே! என்னும்உள்ளுருகும்★
கட்கிலீ! உன்னைக்காணுமாறருளாய்
காகுத்தா! கண்ணனே! என்னும்★
திட்கொடிமதிள்சூழ்திருவரங்கத்தாய்?
இவள்திறத்தென்செய்திட்டாயே? 3

1. இதுகோயில் திருவாய்மொழி.
2. தகவிதோ என்பதும் பாடம்.

இட்டகாலிட்ட[1]கையளாயிருக்கும்
எழுந்துலாய்மயங்கும்கைகூப்பும்★
கட்டமேகாதலென்றுமூர்ச்சிக்கும்
கட ல்வண்ணா! கடியைகாணெனனும்★
வட்டவாய்நேமிவலங்கையா! என்னும்
வந்திடாயென்றென்றேமயங்கும்★
சிட்டனே! செழுநீர்த்திருவரங்கத்தாய்!
இவள்திறத்தென்சிந்தித்தாயே? 4

சிந்திக்கும்திசைக்கும்தேறும்கைகூப்பும்
திருவரங்கத்துள்ளாய்! என்னும் வந்திக்கும்★
ஆங்கேமழைக்கண்நீர்மல்க
வந்திடாயென்றென்றேமயங்கும்★
அந்திப்போதவுணனுடலிடந்தானே!
அலைகடல்கடைந்தவாரமுதே!★
சந்தித்துன்சரணம்சார்வதேவலித்த
தையலைமையல்செய்தானே! 5

மையல்செய்தென்னைமனங்கவர்ந்தானே!
என்னும் மாமாயனே! என்னும்★
செய்யவாய்மணியே! என்னும் தண்புனல்சூழ்
திருவரங்கத்துள்ளாய்! என்னும்★
வெய்யவாள்தண்டுசங்குசக்கரம்வில்லேந்தும்
விண்ணோர்முதல்! என்னும்★
பைகொள்பாம்பணையாய்! இவள்திறத்தருளாய்
பாவியேன்செயற்பாலதுவே. 6

பாலதுன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாய்!
பற்றிலார்பற்றநின்றானே!★
காலசக்கரத்தாய்! கடலிடங்கொண்ட
கடல்வண்ணா! கண்ணனே! என்னும்★
சேல்கொள்தண்புனல்சூழ்திருவரங்கத்தாய்!
என்னும் என்தீர்த்தனே! என்னும்★
கோலமாமழைக்கண்பனிமல்கவிருக்கும்
என்னுடைக்கோமளக்கொழுந்தே. 7

1. கைகளாய் என்பது சிலர் பாடம்.

கொழுந்துவானவர்கட்கு! என்னும் குன்றேந்திக்
கோநிரைகாத்தவன்! என்னும்★
அழும்தொழும்ஆவியனலவெவ்வுயிர்க்கும்
அஞ்சனவண்ணனே! என்னும்★
எழுந்துமேல்நோக்கியிமைப்பிலளிருக்கும்
எங்ஙனேநோக்குகேன்? என்னும்★
செழுந்தடம்புனல்சூழ்திருவரங்கத்தாய்!
என்செய்கேன்என்திருமகட்கே? 8

††என்திருமகள்சேர்மார்வனே! என்னு
மென்னுடையாவியே! என்னும்★
நின்திருவெயிற்றாலிடந்துநீகொண்ட
நிலமகள்கேள்வனே! என்னும்★
[1]அன்றுருவேழும்தழுவிநீகொண்ட
ஆய்மகளன்பனே! என்னும்★
தென்திருவரங்கம்கோயில்கொண்டானே!
தெளிகிலேன்முடிவிவள்தனக்கே. 9

முடிவிவள்தனக்கொன்றறிகிலேனென்னும்
மூவுலகாளியே! என்னும்★
கடிகமழ்கொன்றைச்சடையனே! என்னும்
நான்முகக்கடவுளே! என்னும்★
வடிவுடைவானோர்தலைவனே! என்னும்
வண்திருவரங்கனே! என்னும்★
அடியடையாதாள்போல்இவளணுகி
யடைந்தனள் முகில்வண்ணனடியே. 10

††முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள்சூடி
யுய்ந்தவன் மொய்புனற்பொருநல்★
துகில்வண்ணத்தூநீர்ச்சேர்ப்பன் வண்பொழில்சூழ்
வண்குருகூர்ச்சடகோபன்★
முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்னசொல்மாலை
ஆயிரத்துஇப்பத்தும்வல்லார்★
முகில்வண்ணவானத்திமையவர்சூழ
விருப்பர் பேரின்பவெள்ளத்தே. 11

---

[1]. அன்றுருமேழும் என்பதும் பாடம்.

அடிவரவு:- கங்குல் என் வட்கிலள் இிட்ட
சிந்திக்கும் மையல் பால கொழுந்து
என் முடிவு முகில் வெள்ளை.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

3-ஆந்திருவாய்மொழி - வெள்ளைச்சுரிசங்கு

தாய்மாரும் தோழிமாரும் தடுக்கவும், தலைவி திருப்பேரைக்குச் செல்வேனென்று துணிந்ததைக் கூறுதல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — நட்டபாஷை, தாளம் — ஏழொத்து ஆநந்தபைரவிராகம் — ஆதிதாளம்)

††வெள்ளைச்சுரிசங்கொடாழியேந்தித்
தாமரைக்கண்ணன்என்னெஞ்சினூடே★
புள்ளைக்கடாகின்றவாற்றைக்காணீர்
என்சொல்லிச்சொல்லுகேன்? அன்னைமீர்காள்!★
வெள்ளச்சுகமவன்வீற்றிருந்த
வேதவொலியும்விழாவொலியும்★
பிள்ளைக்குழாவிளையாட்டொலியுமறாத்
திருப்பேரெயில்சேர்வன்நானே. 1

நானக்கருங்குழல்தோழிமீர்காள்!
அன்னையர்காள்! அயற்சேரியீர்காள்!★
நானித்தனிநெஞ்சம்காக்கமாட்டேன்
என்வசமன்றிது. இராப்பகல்போய்★
தேன்மொய்த்தபூம்பொழில்தண்பணைசூழ்
தென்திருப்பேரெயில்வீற்றிருந்த★
வானப்பிரான்மணிவண்ணன்கண்ணன்
செங்கனிவாயின் திறத்ததுவே. 2

செங்கனிவாயின் திறத்ததாயும்
செஞ்சுடர்நீள்முடித்தாழ்ந்ததாயும்★
சங்கொடுசக்கரம்கண்டுகந்தும்
தாமரைக்கண்களுக்கற்றுத்தீர்ந்தும்★
திங்களும்நாளும்விழாவறாத
தென்திருப்பேரெயில்வீற்றிருந்த★
நங்கள்பிரானுக்குஎன்நெஞ்சம்தோழீ!
நாணும்நிறையுமிழந்ததுவே. 3

இழந்தவெம்மாமைதிறத்துப்போன
என்நெஞ்சினாருமங்கேயொழிந்தார்★
உழந்தினியாரைக்கொண்டு? என்உசாகோ?
ஓதக்கடலொலிபோல★ எங்கும்

எழுந்தநல்வேதத்தொலிநின்றோங்கு
தென்திருப்பேரெயில்வீற்றிருந்த★
முழங்குசங்கக்கையன்மாயத்தாழ்ந்தேன்
அன்னையர்காள்! என்னைஎன்முனிந்தே? 4

முனிந்துசகடமுதைத்து மாயப்பேய்
முலையுண்டுமருதிடைபோய்★
கனிந்தவிளவுக்குக்கன்றெறிந்த
கண்ணபிரானுக்குஎன்பெண்மைதோற்றேன்★
முனிந்தினியென்செய்தீர்? அன்னைமீர்காள்!
முன்னியவன்வந்துவீற்றிருந்த★
கனிந்தபொழில்திருப்பேரெயிற்கே
காலம்பெறஎன்னைக்காட்டுமினே. 5

காலம்பெறஎன்னைக்காட்டுமின்கள்
காதல்கடலின்மிகப்பெரிதால்★
நீலமுகில்வண்ணத்தெம்பெருமான்
நிற்கும்முன்னேவந்தென்கைக்குமெய்தான்★
ஞாலத்தவன்வந்துவீற்றிருந்த
நான்மறையாளரும்வேள்வியோவா★
கோலச்செந்நெற்கள்கவரிவீசும்
கூடுபுனல்திருப்பேரெயிற்கே. 6

பேரெயில்சூழ்கடல்தென்னிலங்கை
செற்றபிரான்வந்துவீற்றிருந்த★
பேரெயிற்கேபுக்கென்னெஞ்சம்நாடிப்
பேர்த்துவரவெங்கும்காணமாட்டேன்★
ஆரையினியிங்குடையம்? தோழீ!
என்னெஞ்சம்கூவவல்லாருமில்லை★
ஆரை? இனிக்கொண்டுஎன்சாதிக்கின்றது?
என்னெஞ்சம்கண்டதுவேகண்டேனே. 7

கண்டதுவேகொண்டெல்லாரும்கூடிக்
கார்க்கடல்வண்ணனோடென்திறத்துக்
கொண்டு★ அலர்தூற்றிற்றதுமுதலாக்
கொண்டஎன்காதலுரைக்கில்தோழீ!★
மண்திணிஞாலமுமேழ்கடலும்
நீள்விசும்புங்கழியப்பெரிதால்★

தெண்திரைசூழ்ந்தவன்வீற்றிருந்த
தென்திருப்பேரெயில்சேர்வன்சென்றே. 8

சேர்வன்சென்றென்னுடைத்தோழிமீர்காள்!
அன்னையர்காள்! என்னைத்தேற்றவேண்டா★
நீர்களுரைக்கின்றதென்னிதற்கு?
நெஞ்சும்நிறைவும்எனக்கிங்கில்லை★
கார்வண்ணன்கார்க்கடல்ஞாலமுண்ட
கண்ணபிரான்வந்துவீற்றிருந்த★
ஏர்வளவொண்கழனிப்பழனத்
[1]தென்திருப்பேரையின்மாநகரே. 9

††நகரமும்நாடும்பிறவும்தேர்வேன்
நாணெனக்கில்லைஎன்தோழிமீர்காள்!★
சிகரமணிநெடுமாடநீடு
தென்திருப்பேரெயில்வீற்றிருந்த★
மகரநெடுங்குழைக்காதன்மாயன்
நூற்றுவரையன்றுமங்கநூற்ற★
நிகரில்முகில்வண்ணன்நேமியான் என்
நெஞ்சங்கவர்ந்தெனையூழியானே. 10

††ஊழிதோறூழியுருவும்பேரும்
செய்கையும்வேறவன்வையங்காக்கும்★
ஆழிநீர்வண்ணனைஅச்சுதனை
அணிகுருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன★
கேழிலந்தாதியோராயிரத்துள்இவை
திருப்பேரெயில்மேயபத்தும்★
ஆழியங்கையனையேத்தவல்லாரவர்
அடிமைத்திறத்தாழியாரே. 11

அடிவரவு:- வெள்ளை நான செங்கனி இழந்த
முனிந்து காலம் பேரெயில் கண்டது
சேர்வன் நகரம் ஊழி ஆழி.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. தென்திருப்பேரெயின்மாநகரே என்றும் பாடம்.

4-ஆந்திருவாய்மொழி - ஆழியெழ

எம்பெருமானது வெற்றிகளைப் பேசுதல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — காந்தாரம், தாளம் — ஏழொத்து மோஹநராகம் — அடதாளம்)

††ஆழியெழச் சங்கும்வில்லுமெழ★ திசை
வாழியெழத் தண்டும்வாளுமெழ★ அண்டம்
மோழையெழ முடிபாதமெழ★ அப்பன்
ஊழியெழ உலகங்கொண்டவாறே. 1

ஆறுமலைக்கு எதிர்ந்தோடுமொலி★ அர
வூறுசுலாய் மலைதேய்க்குமொலி★ கடல்
மாறுசுழன்று அழைக்கின்றவொலி★ அப்பன்
சாறுபட அமுதங்கொண்டநான்றே. 2

நான்றில ஏழ்மண்ணும்தானத்தவே★ பின்னும்
நான்றில ஏழ்மலைதானத்தவே★ பின்னும்
நான்றில ஏழ்கடல்தானத்தவே★ அப்பன்
ஊன்றியிடந்து எயிற்றில்கொண்டநாளே. 3

நாளுமெழ நிலநீருமெழ★ விண்ணும்
கோளுமெழ எரிகாலுமெழ★ மலை
தாளுமெழச் சுடர்தானுமெழ★ அப்பன்
ஊளியெழ உலகமுண்டவூணே. 4

ஊணுடைமல்லர்[1]ததைந்தவொலி★ மன்னர்
ஆணுடைச்சேனை நடுங்குமொலி★ விண்ணுள்
ஏணுடைத்தேவர் வெளிப்பட்டவொலி★ அப்பன்
காணுடைப்பாரதம் கையறைபோழ்தே. 5

போழ்துமெலிந்த புன்செக்கரில்★ வான்திசை
சூழுமெழுந்து உதிரப்புனலா★ மலை
கீழ்துபிளந்த சிங்கமொத்ததால்★ அப்பன்
ஆழ்துயர்செய்து[2] அசுரரைக்கொல்லுமாறே. 6

---

1. ததர்ந்த என்றும் பாடம்.
2. அசுரர்க் கொல்லுமாறே என்றும் பாடம்

மாறுநிரைத்து இரைக்கும்சரங்கள்★ இன
நூறுபிணம் மலைபோல்புரள★ கடல்
ஆறுமடுத்து உதிரப்புனலா★ அப்பன்
நீறுபட இலங்கைசெற்றநேரே. 7

நேர்சரிந்தான் கொடிக்கோழிகொண்டான்★ பின்னும்
நேர்சரிந்தான் எரியுமனலோன்★ பின்னும்
நேர்சரிந்தான் முக்கண்மூர்த்திகண்டீர்★ அப்பன்
நேர்சரிவாணன் திண்தோள்கொண்டவன்றே. 8

அன்றுமண்நீரெரிகால் விண்மலைமுதல்★
அன்றுசுடர்இரண்டுபிறவும்★ பின்னும்
அன்றுமழையுயிர்தேவும்மற்றும்★ அப்பன்
அன்றுமுதல் உலகம்செய்ததுமே. 9

மேய்நிரைகீழ்புக மாபுரள★ சுனை
வாய்நிறைநீர் பிளிறிச்சொரிய★ இன
ஆநிரைபாடி அங்கேயொடுங்க★ அப்பன்
தீமழைகாத்துக் குன்றமெடுத்தானே. 10

††குன்றமெடுத்தபிரான் அடியாரொடும்★
ஒன்றிநின்ற சடகோபனுரைசெயல்★
நன்றிபுனைந்த ஓராயிரத்துள்ளிவை★
வென்றிதரும்பத்தும் மேவிக்கற்பார்க்கே. 11

அடிவரவு:- ஆழி ஆறு நான்று நாளும்
ஊண் போழ்து மாறு நேர்
அன்று மேய் குன்றம் கற்பார்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

5-ஆந் திருவாய்மொழி - கற்பார்

வெற்றிகளுக்கு அடியான இறைவனின் தோற்றங்களின் குணங்களை இழக்கிறார்களே! என்று உலகத்தாரை நோக்கி ஆழ்வார் இரங்குதல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — நாட்டராகம், தாளம் — ஏழொத்து ஸஹாநாராகம் — ஆதிதாளம்)

††கற்பார்இராமபிரானையல்லால் மற்றுங்கற்பரோ?★
புற்பாமுதலாப் புல்லெறும்பாதியொன்றின்றியே★
நற்பாலயோத்தியில்வாழும் சராசரம்முற்றவும்★,
நற்பாலுக்குய்த்தனன் நான்முகனார்பெற்றநாட்டுளே. 1

நாட்டிற்பிறந்தவர் நாரணற்காளன்றியாவரோ★
நாட்டிற்பிறந்து படாதனபட்டுமனிசர்க்கா★
நாட்டைநலியுமரக்கரை நாடித்தடிந்திட்டு★
நாட்டையளித்துய்யச்செய்து நடந்தமைகேட்டுமே. 2

கேட்பார்கள்கேசவன்கீர்த்தியல்லால் மற்றுங்கேட்பரோ?★
கேட்பார்செவிசுடு கீழ்மைவசைவுகளேவையும்★
சேட்பாற்பழம்பகைவன் சிசுபாலன்★ திருவடி
தாட்பாலடைந்த தன்மையறிவாரையறிந்துமே. 3

தன்மையறிபவர்தாம் அவற்காளன்றியாவரோ?★
பன்மைப்படர்பொருள் ஆதுமில்பாழ்நெடுங்காலத்து★
நன்மைப்புனல்பண்ணி நான்முகனைப்பண்ணி★ தன்னுள்ளே
தொன்மைமயக்கிய தோற்றிய சூழல்கள் சிந்தித்தே. 4

சூழல்கள் சிந்திக்கில் மாயன்கழலன்றிச்சூழ்வரோ?★
ஆழப்பெரும்புனல்தன்னுள் அழுந்தியஞாலத்தை★
தாழப்படாமல் தன்பாலொருகோட்டிடைத்தான் கொண்ட★
கேழல்திருவுருவாயிற்றுக் கேட்டுமுணர்ந்துமே. 5

கேட்டுமுணர்ந்தவர் கேசவற்காளன்றியாவரோ?★
வாட்டமிலாவண்கை மாவலிவாதிக்கவாதிப்புண்டு★
ஈட்டங்கொள்தேவர்கள் சென்றிரந்தார்க்கிடர்நீக்கிய★
கோட்டங்கைவாமனனாய்ச் செய்தகூத்துக்கள்கண்டுமே. 6

கண்டும்தெளிந்தும்கற்றார் கண்ணற்காளன்றியாவரோ?★
வண்டுண்மலர்த்தொங்கல் மார்க்கண்டேயனுக்கு வாழுநாள்★
இண்டைச்சடைமுடி ஈசனுடன்கொண்டுஉசாச்செல்ல★
கொண்டங்குத்தன்னொடுங்கொண்டு உடன்சென்ற துணர்ந்துமே. 7

செல்லவுணர்ந்தவர் செல்வன்தன்சீரன்றிக்கற்பரோ?★
எல்லையிலாதபெருந்தவத்தால் பலசெய்ம்மிறை★
அல்லலமரரைச்செய்யும் இரணியனாகத்தை★
மல்லலரியுருவாய்ச் செய்தமாயமறிந்துமே. 8

மாயமறிபவர் மாயவற்காளன்றியாவரோ?★
தாயஞ்செறுமொருநூற்றுவர்மங்க ஓரைவர்க்காய்★
தேசமறியவோர்சாரதியாய்ச்சென்று சேனையை
நாசஞ்செய்திட்டு★ நடந்தநல்வார்த்தையறிந்துமே. 9

††வார்த்தையறிபவர் மாயவற்காளன்றியாவரோ?★
போர்த்தபிறப்பொடுநோயொடுமூப்பொடு இறப்பிவை
பேர்த்து★ பெருந்துன்பம்வேரறநீக்கித் தன்தாளின்கீழ்ச்
சேர்த்து★ அவன்செய்யும்சேமத்தையெண்ணித் தெளிவுற்றே. 10

††தெளிவுற்றுவீவின்றிநின்றவர்க்கு இன்பக்கதிசெய்யும்★
தெளிவுற்றகண்ணனைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்★
தெளிவுற்றவாயிரத்துள் இவைபத்தும்வல்லாரவர்★
தெளிவுற்றசிந்தையர் பாமருமூவுலகத்துள்ளே. 11

அடிவரவு:- கற்பார் நாட்டில் கேட்பார் தன்மை
சூழல் கேட்டு கண்டு செல்ல
மாய வார்த்தை தெளிவு பாமரு.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

6-ஆந்திருவாய்மொழி - பாமருமூவுலகும்

எம்பெருமானது குணம் அழகு முதலியவற்றை எண்ணி நேரடியாக அனுபவிக்கும்படி ஆழ்வார் மனமுருகிக் கூப்பிடுதல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் — பாலையாழ், தாளம் — ஏழொத்து தோடிராகம் — ரூபகதாளம்)

††பாமருமூவுலகும்படைத்த பற்பநாபாவோ!★
பாமருமூவுலகுமளந்த பற்பபாதாவோ!★
தாமரைக்கண்ணாவோ! தனியேன்தனியாளாவோ!★
தாமரைக்கையாவோ! உன்னையென்றுகொல்சேர்வதுவே? 1

என்றுகொல்? சேர்வதந்தோ! அரன்நான்முகனேத்தும்★ செய்ய
நின்திருப்பாதத்தையான் நிலம்நீரெரிகால்★ விண்ணுயிர்
என்றிவைதாம்முதலாமுற்றுமாய் நின்றவெந்தாயோ!★
குன்றெடுத்தாநிரைமேய்த்து அவைகாத்த எம்கூத்தாவோ! 2

காத்தஎங்கூத்தாவோ! மலையேந்திக்கல்மாரிதன்னை★
பூத்தண்துழாய்முடியாய்! புனைகொன்றையஞ்செஞ்சடையாய்!★
வாய்த்தஎன்நான்முகனே! வந்தென்னாருயிர்நீயானால்★
ஏத்தருங்கீர்த்தியினாய்! உன்னைஎங்குத்தலைப்பெய்வனே? 3

எங்குத்தலைப்பெய்வன்நான்? எழில்மூவுலகும்நீயே★
அங்குயர்முக்கண்பிரான் பிரமபெருமானவன்நீ★
வெங்கதிர்வச்சிரக்கை இந்திரன்முதலாத்தெய்வம்நீ★
கொங்கலர்தண்ணந்துழாய்முடி என்னுடைக்கோவலனே! 4

என்னுடைக்கோவலனே! என்பொல்லாக்கரு மாணிக்கமே!★
உன்னுடையுந்திமலர் உலகமவைமூன்றும்பரந்து★
உன்னுடைச்சோதிவெள்ளத்து அகம்பாலுன்னைக்கண்டு கொண்டிட்டு★
என்னுடையாருயிரார் எங்ஙனேகொல்வந்தெய்துவரே? 5

வந்தெய்துமாறறியேன் மல்குநீலச்சுடர்தழைப்ப★
செஞ்சுடர்சோதிகள்பூத்து ஒருமாணிக்கம்சேர்வதுபோல்★
அந்தரமேற்செம்பட்டோடு அடியுந்திகைமார்வுகண்வாய்★
செஞ்சுடர்ச்சோதிவிடவுறை என்திருமார்பனையே. 6

என்திருமார்பன்தன்னை என்மலைமகள்கூறன்தன்னை★
என்றுமென்நாமகளை அகம்பாற்கொண்டநான்முகனை★
நின்றசசிபதியை நிலங்கீண்டெயில்மூன்றெரித்த★
வென்றுபுலந்துரந்த விசும்பாளியைக்காணேனோ? 7

ஆளியைக்காண்பரியாய் அரிகாண்நரியாய்★ அரக்கர்
ஊளையிட்டன்றிலங்கைகடந்து பிலம்புக்கொளிப்ப★
மீளியம்புள்ளைக்கடாய் விறல்மாலியைக்கொன்று★ பின்னும்
ஆளுயர்குன்றங்கள்செய்து அடர்த்தானையும் காண்டுங்கொலோ? 8

காண்டுங்கொலோ? நெஞ்சமே! கடியவினையேமுயலும்★
ஆண்திறல்மீளிமொய்ம்பின் அரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து★
மீண்டுமவன்தம்பிக்கே விரிநீரிலங்கையருளி★
ஆண்டுதன்சோதிபுக்க அமரரரியேற்றினையே. 9

ஏற்றரும்வைகுந்தத்தை அருளும்நமக்கு★ ஆயர்குலத்து
ஈற்றிளம்பிள்ளையொன்றாய்ப்புக்கு மாயங்களேயியற்றி★
கூற்றியல்கஞ்சனைக்கொன்று ஐவர்க்காய்க்கொடுஞ்சேனை தடிந்து★
ஆற்றல்மிக்கான் பெரியபரஞ்சோதிபுக்கவரியே. 10

††புக்கவரியுருவாய் அவுணனுடல்கீண்டுகந்த★
சக்கரச்செல்வன்தன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன★
மிக்கவோராயிரத்துள் இவைபத்தும்வல்லாரவரை★
தொக்குப்பல்லாண்டிசைத்துக் கவரிசெய்வரேழையரே. 11

அடிவரவு:- பாமரு என்று காத்த எங்கு
என்னுடைய வந்து என்திரு ஆளி
காண்டு ஏற்ற புக்க ஏழை.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

7-ஆந்திருவாய்மொழி - ஏழையர்

எம்பெருமானது உருப்புகளின் அழகு உருவெளித் தோற்றத்தில் காணப்பட, அதனால் வருந்தும் தலைவி சொல்லிய பாசுரதம்

கலிநிலைத்துறை

(பண் — பாலையாழ், தாளம் — ஏழொத்து முகாரிராகம் — அடதாளம்)

††ஏழையராவியுண்ணும் இணைக்கூற்றங்கொலோ? அறியேன்★
ஆழியங்கண்ணபிரான் திருக்கண்கள்கொலோ? அறியேன்★
சூழவுந்தாமரைநாண்மலர்போல் வந்துதோன்றும்கண்டீர்★
தோழியர்காள்! அன்னைமீர்! என்செய்கேன்? துயராட்டியேனே. 1

ஆட்டியும்தூற்றியும்நின்று அன்னைமீர்! என்னைநீர் நலிந்தென்?★
மாட்டுயர்கற்பகத்தின் வல்லியோ? கொழுந்தோ? அறியேன்★
ஈட்டியவெண்ணெயுண்டான் திருமூக்கு, எனதாவியுள்ளே★
மாட்டியவல்விளக்கின் சுடராய்நிற்கும்வாலியதே. 2

வாலியதோர்கனிகொல்? வினையாட்டியேன்வல்வினை கொல்?★
கோலந்திரள்பவளக் கொழுந்துண்டங்கொலோ? அறியேன்★
நீலநெடுமுகில்போல் திருமேனியம்மான்தொண்டைவாய்★
ஏழுந்[1]திசையுளெல்லாம் வந்துதோன்றுமென்னின்னுயிர்க்கே. 3

இன்னுயிர்க்கேழையர்மேல் வளையும்இணைநீலவிற்கொல்?★
மன்னியசீர்மதனன் கருப்புச்சிலைகொல்?★ மதனன்
தன்னுயிர்த்தாதை கண்ணபெருமான்புருவமவையே★
என்னுயிர்மேலனவாய் அடுகின்றனவென்றுநின்றே. 4

என்றுநின்றேதிகழும் செய்யவீன்சுடர்வெண்மின்னுக்கொல்?★
அன்றியென்னாவியடும் அணிமுத்தங்கொலோ? அறியேன்★
குன்றமெடுத்தபிரான்முறுவல் எனதாவியடும்★
ஒன்றுமறிகின்றிலேன் அன்னைமீர்! எனக்குஉய்விடமே. 5

உய்விடமேழையர்க்கும் அசுரர்க்கும் அரக்கர்கட்கும்★
எவ்விடம்? என்றிலங்கி மகரந்தழைக்குந்தளிர்கொல்?★
பைவிடப்பாம்பணையான் திருக்குண்டலக்காதுகளே★
கைவிடலொன்றுமின்றி அடுகின்றனகாண்மின்களே. 6

---

1. திசைகளெல்லாம் என்பதும் பாடம்.

காண்மின்களன்னையர்காள்! என்று காட்டும்வகை யறியேன்★
நாள்மன்னுவெண்திங்கள்கொல்? நயந்தார்கட்கு நச்சிலைகொல்?★
சேண்மன்னுநால்தடந்தோள் பெருமான்தன்திருநுதலே★
கோள்மன்னியாவியடும் கொடியேனுயிர்கோளிழைத்தே. 7

கோளிழைத்தாமரையும் கொடியும்பவளமும்வில்லும்★
கோளிழைத்தண்முத்தமும் தளிரும்குளிர்வான்பிறையும்★
கோளிழையாவுடைய கொழுஞ்சோதிவட்டங்கொல்?★ கண்ணன்
கோளிழைவாண்முகமாய்க் கொடியேனுயிர் கொள்கின்றதே. 8

கொள்கின்றகோளிருளைச் சுகிர்ந்திட்டகொழுஞ்சுருளின்★
உள்கொண்டநீலநன்னூல்தழைகொல்? அன்றுமாயன்குழல்★
விள்கின்றபூந்தண்துழாய் விரைநாறவந்தென்னுயிரை★
கள்கின்றவாறறியீர் அன்னைமீர்! கழறாநிற்றிரே. 9

நிற்றிமுற்றத்துளென்று நெரித்தகையராய்★ என்னைநீர்
சுற்றியும்சூழ்ந்தும்வைதிர் சுடர்ச்சோதிமணிநிறமாய்★
முற்றவிம்மூவுலகும் விரிகின்றசுடர்முடிக்கே★
ஒற்றுமைகொண்டதுள்ளம் அன்னைமீர்! நசையென் நுங்கட்கே. 10

††கட்கரியபிரமன்சிவன் இந்திரனென்றிவர்க்கும்★
கட்கரியகண்ணனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன★
உட்குடையாயிரத்துள் இவையுமொருபத்தும்வல்லார்★
உட்குடைவானவரோடு உடனாய்என்றும்மாயாரே. 11

அடிவரவு:- ஏழை ஆட்டி வாலிய இன்னுயிர்
என்று உய்விடம் காண் கோளிழை
கொள் நிற்றி கட்கரிய மாயா.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

8-ஆந்திருவாய்மொழி - மாயாவாமனனே

இடர்ப்படும்படி தம்மைவைத்த விசித்திரசக்தியால் எம்பெருமானது விசித்திர விபூதியைக்கண்டு ஆழ்வார் ஆச்சரியப்படுதல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — பாலையாழ், தாளம் — ஏழொத்து
பந்துவராளிராகம் — ரூபகதாளம்)

††மாயா! வாமனனே! மதுசூதா! நீயருளாய்★
தீயாய்நீராய்நிலனாய் விசும்பாய்க்காலாய்★
தாயாய்த்தந்தையாய் மக்களாய் மற்றுமாய் முற்றுமாய்★
நீயாய்நீநின்றவாறு இவையென்னநியாயங்களே! 1

அங்கண்மலர்த்தண்துழாய்முடி அச்சுதனே! அருளாய்★
திங்களும்ஞாயிறுமாய்ச் செழும்பல்சுடராயிருளாய்★
பொங்குபொழிமழையாய்ப் புகழாய்ப்பழியாய்ப் பின்னும்நீ★
வெங்கண்வெங்கூற்றமுமாம் இவையென்னவிசித்திரமே! 2

சித்திரத்தேர்வலவா! திருச்சக்கரத்தாய்! அருளாய்★
எத்தனையோருகமும் அவையாய் அவற்றுள்ளியலும்★
ஒத்தவொண்பல்பொருள்கள் உலப்பில்லனவாய்வியவாய்★
[1]வித்தகத்தாய்நிற்றிநீ இவையென்னவிடமங்களே! 3

கள்ளவிழ்தாமரைக்கண்கண்ணனே! எனக்கொன்றருளாய்★
உள்ளதுமில்லதுமாய் உலப்பில்லனவாய்வியவாய்★
வெள்ளத்தடங்கடலுள் விடநாகணைமேல்மருவி★
உள்ளப்பல்யோகுசெய்தி இவையென்னவுபாயங்களே! 4

பாசங்கள்நீக்கி என்னைஉனக்கேயறக்கொண்டிட்டு★ நீ
வாசமலர்த்தண்துழாய்முடி மாயவனே! அருளாய்★
காயமும்சீவனுமாய்க் கழிவாய்ப்பிறப்பாய், பின்னும்நீ★
மாயங்கள்செய்துவைத்தி இவையென்னமயக்குக்களே! 5

மயக்கா! வாமனனே! மதியாம்வண்ணமொன்றருளாய்★
அயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமாய் அழலாய்க்குளிராய்வியவாய்★
வியப்பாய்வென்றிகளாய் வினையாய்ப்பயனாய், பின்னும்நீ★
துயக்காய்நீநின்றவாறு இவையென்னதுயரங்களே! 6

1. வித்தகத்தால் என்பதும் பாடம்.

துயரங்கள்செய்யுங்கண்ணா! சுடர்நீள்முடியாய்! அருளாய்★
துயரஞ்செய்மானங்களாய் மதனாகியுகவைகளாய்★
துயரஞ்செய்காமங்களாய்த் துலையாய்நிலையாய்நடையாய்★
துயரங்கள்செய்துவைத்தி இவையென்ன சுண்டாயங்களே! 7

[1]என்னசுண்டாயங்களால் நின்றிட்டாய்? என்னையாளுங்கண்ணா!★
இன்னதோர்தன்மையையென்று உன்னையாவர்க்குந்தேற்றரியை★
முன்னையமுவுலகுமவையாய் அவற்றைப்படைத்து★
பின்னும்உள்ளாய்! புறத்தாய்! இவையென்ன இயற்கைகளே! 8

[2]என்னவியற்கைகளால் எங்ஙனேநின்றிட்டாய்? என்கண்ணா!★
துன்னுகரசரணம்முதலாக எல்லாவுறுப்பும்★
உன்னுசுவையொளி ஊறொலிநாற்றம்முற்றும்நீயே★
உன்னையுணரவுறில் உலப்பில்லைநுணுக்கங்களே! 9

இல்லைநுணுக்கங்களே இதனிற்பிறிதென்னும்வண்ணம்★
தொல்லைநன்னூலிற்சொன்ன உருவும்அருவும்நீயே★
அல்லித்துழாயலங்கல் அணிமார்ப! என்னச்சுதனே!★
வல்லதோர்வண்ணம்சொன்னால் அதுவேஉனக்காம் வண்ணமே. 10

††ஆம்வண்ணமின்னதொன்றென்று அறிவதரியவரியை★
ஆம்வண்ணத்தால் குருகூர்ச்சடகோபனறிந்துரைத்த★
ஆம்வண்ணவொண்தமிழ்கள் இவையாயிரத்துள் இப்பத்தும்★
ஆம்வண்ணத்தாலுரைப்பார் அமைந்தார் தமக்கென்றைக்குமே. 11

அடிவரவு:- மாயா அங்கண் சித்திர கள்ளவிழ்
பாச மயக்கா துயரம் என்ன
என்னவியற்கை இல்லை ஆம் என்றை.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. என்னசுண்டாயங்களாலெங்ஙனே நின்றிட்டா யென்கண்ணா என்பதும் பாடம்.
2. என்னவியற்கைகளால் நின்றிட்டாயென்னை யாளுங்கண்ணா என்பதும் பாடம்.

9-ஆந்திருவாய்மொழி - என்றைக்கும்

எம்பெருமான் தனக்கும் தன்னடியார்க்கும் இனிதாகக் கவிபாடும்படி தம்மை இங்குவைத்ததற்குக் கைம்மாறில்லாமையை ஆழ்வார் அருளிச்செய்தல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — நட்டபாஷை, தாளம் — ஒன்பதொத்து ஆரபிரா ராகம் — ஆதிதாளம்)

††என்றைக்குமென்னை உய்யக்கொண்டுபோகிய★
அன்றைக்கன்றென்னைத் தன்னாக்கிஎன்னால்தன்னை★
இன்தமிழ்பாடியவீசனை ஆதியாய்
நின்றஎன்சோதியை★ என்சொல்லிநிற்பனோ? 1

என்சொல்லிநிற்பன்? என்னின்னுயிரின்றொன்றாய்★
என்சொல்லால்யான்சொன்ன இன்கவியென்பித்து★
தன்சொல்லால்தான்தன்னைக் கீர்த்தித்தமாயன்★ என்
முன்சொல்லும் மூவுருவாம்முதல்வனே. 2

ஆமுதல்வனிவனென்று தன்தேற்றி★ என்
நாமுதல்வந்துபுகுந்து நல்லின்கவி★
தூமுதற்பத்தர்க்குத் தான்தன்னைச்சொன்ன★ என்
வாய்முதலப்பனை என்றுமறப்பனோ? 3

அப்பனையென்றுமறப்பன்? என்னாகியே★
தப்புதலின்றித் தனைக்கவிதான்சொல்லி★
ஒப்பிலாத்தீவினையேனை உய்யக்கொண்டு★
செப்பமேசெய்து திரிகின்றசீர்கண்டே. 4

சீர்கண்டுகொண்டு திருந்துநல்லின்கவி★
நேர்படயான்சொல்லும் நீர்மையிலாமையில்★
ஏர்விலாஎன்னைத் தன்னாக்கிஎன்னால்தன்னை★
பார்பரவின்கவி பாடும்பரமரே. 5

இன்கவிபாடும் பரமகவிகளால்★
தன்கவிதான் தன்னைப்பாடுவியாது★ இன்று
நன்குவந்தென்னுடனாக்கி என்னால்தன்னை★
வன்கவிபாடும் என்வைகுந்தநாதனே. 6

வைகுந்தநாதன் எனவல்வினைமாய்ந்தற★
செய்குந்தன் தன்னை என்னாக்கிஎன்னால்தன்னை★
வைகுந்தனாகப்புகழ வண்தீங்கவி★
செய்குந்தன்தன்னை எந்நாள்சிந்தித்தார்வனோ? 7

ஆர்வனோ? ஆழியங்கை எம்பிரான்புகழ்★
பார்விண்நீர்முற்றும் கலந்துபருகிலும்★
ஏர்விலாஎன்னைத் தன்னாக்கிஎன்னால்தன்னை★
சீர்பெறஇன்கவி சொன்னதிறத்துக்கே. 8

திறத்துக்கே[1]துப்புரவாம் திருமாலின்சீர்★
இறப்பெதிர்காலம் பருகிலுமார்வனோ?★
மறப்பிலாஎன்னைத் தன்னாக்கிஎன்னால்தன்னை★
உறப்பலஇன்கவி சொன்னவுதவிக்கே. 9

உதவிக்கைம்மாறு என்னுயிர்என்னவுற்றெண்ணில்★
அதுவும்மற்றாங்கவன் தன்னது, என்னால்தன்னை★
பதவியஇன்கவி பாடியஅப்பனுக்கு★
எதுவுமொன்றுமில்லை செய்வதிங்குமங்கே. 10

††இங்குமங்கும் திருமாலன்றியின்மைகண்டு★
அங்ஙனேவண்குருகூர்ச்[2]சடகோபன்★
இங்ஙனேசொன்ன ஓராயிரத்துஇப்பத்தும்★
எங்ஙனேசொல்லினும் இன்பம்பயக்குமே. 11

அடிவரவு:- என்னை என் ஆமுதல்வன் அப்பன்
சீர் இன் வைகுந்த ஆர்வனோ
திறத்து உதவி இங்கும் இன்பம்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. துப்பரவு என்றும் பாடம்.
2. சடகோபன் சொல் என்பதும் பாடம்.

10-ஆந்திருவாய்மொழி - இன்பம்பயக்க

இன்பக்கவி பாடுவித்த எம்பெருமானை ஆழ்வார் திருவாறன்விளையிற் சென்று கண்டு அடிமைசெய்யக் கருதுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — பழம்பஞ்சுரம், தாளம் — ஏழொத்து கல்யாணிராகம் — அடதாளம்)

††இன்பம்பயக்க எழில்மலர்மாதரும்தானும்★ இவ்வேழுலகை
இன்பம்பயக்கஇனிதுடன்வீற்றிருந்து ஆள்கின்றஎங்கள்பிரான்★
அன்புற்றமர்ந்துறைகின்ற அணிபொழில்சூழ்திருவாறன்விளை★
அன்புற்றமர்ந்துவலஞ்செய்து கைதொழும்நாள்களு மாகுங்கொலோ? 1

ஆகுங்கொல்? ஐயமொன்றின்றி அகலிடம்முற்றவும்★ ஈரடியே
ஆகும்பரிசுநிமிர்ந்த திருக்குறளப்பனமர்ந்துறையும்★
மாகந்திகழ்கொடிமாடங்கள்நீடு மதிள்திருவாறன்விளை★
மாகந்தநீர்கொண்டுதூவிவலஞ்செய்து கைதொழக் கூடுங்கொலோ? 2

கூடுங்கொல்? வைகலும் கோவிந்தனைமதுசூதனைக் கோளரியை★
ஆடும்பறவைமிசைக்கண்டு கைதொழுதன்றி யவனுறையும்★
பாடும்பெரும்புகழ்நான்மறைவேள்வியைந்து ஆறங்கம் பன்னினர்வாழ்★
நீடுபொழில்திருவாறன்விளைதொழ வாய்க்குங்கொல்? நிச்சலுமே. 3

வாய்க்குங்கொல்? நிச்சலும்எப்பொழுதும்மனத்துஈங்கு நினைக்கப்பெற★
வாய்க்குங்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும் வயல்சூழ் திருவாறன்விளை★
வாய்க்கும்பெரும்புகழ்மூவுலகீசன் வடமதுரைப்பிறந்த★
வாய்க்கும்மணிநிறக்கண்ணபிரான்தன் மலரடிப் போதுகளே. 4

மலரடிப்போதுகள்என்னெஞ்சத்தெப்பொழுதும் இருத்தி வணங்க★
பலரடியார்முன்பருளிய பாம்பணையப்பனமர்ந்துறையும்★
மலரின்மணிநெடுமாடங்கள்நீடு மதிள்திருவாறன்விளை★
உலகமலிபுகழ்பாட நம்மேல்வினையொன்றும்நில்லா கெடுமே. 5

ஒன்றுநில்லாகெடும்முற்றவும்தீவினை உள்ளித்தொழுமின் தொண்டீர்!★
அன்றங்கமர்வென்றுஉருப்பிணிநங்கை அணிநெடுந்தோள் புணர்ந்தான்★
என்றுமெப்போதுமென்னெஞ்சம்துதிப்ப உள்ளே யிருக்கின்றபிரான்★
நின்றவணிதிருவாறன்விளையென்னும் நீள்நகரமதுவே. 6

நீணகரமதுவேமலர்ச்சோலைகள்சூழ் திருவாறன்விளை★
நீணகரத்துறைகின்றபிரான் நெடுமால்கண்ணன் விண்ணவர்கோன்★
வாணபுரம்புக்குமுக்கட்பிரானைத்தொலைய வெம்போர்கள் செய்து★
வாணனையாயிரந்தோள்துணித்தான்சரணன்றி மற்றொன்றிலமே. 7

அன்றிமன்றொன்றிலம்நின்சரணேயென்று அகலிரும் பொய்கையின்வாய்★
நின்றுதன்நீள்கழலேத்திய ஆனையின்நெஞ்சிடர்தீர்த்தபிரான்★
சென்றங்கினிதுறைகின்ற செழும்பொழில்சூழ்திருவாறன்விளை★
ஒன்றிவலஞ்செய்யவொன்றுமோ? தீவினையுள்ளத்தின் சார்வல்லவே. 8

தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவாகித் தெளிவிசும் பேறலுற்றால்★
நாவினுள்ளும்உள்ளத்துள்ளும் அமைந்ததொழிலினுள்ளும் நவின்று★
யாவரும்வந்துவணங்கும்பொழில் திருவாறன்விளையதனை★
மேவிவலஞ்செய்துகைதொழக்கூடுங்கொல்? என்னும் என்சிந்தனையே.9

சிந்தைமற்றொன்றின்திறத்ததல்லாத்தன்மை தேவபிரானறியும்★
சிந்தையினால் செய்வதானறியாதன மாயங்களொன்றுமில்லை★
சிந்தையினால்சொல்லினால்செய்கையால் நிலத்தேவர்குழு வணங்கும்★
சிந்தைமகிழ்திருவாறன்விளையுறை தீர்த்தனுக்கற்றபின்னே. 10

††தீர்த்தனுக்கற்றபின் மற்றோர்சரணில்லையென் றெண்ணி★தீர்த்தனுக்கே
தீர்த்தமனத்தனனாகிச் செழுங்குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன★
தீர்த்தங்களாயிரத்துள் இவைபத்தும்வல்லார்களை★தேவர்வைகல்
தீர்த்தங்களேயென்றுபூசித்துநல்கியுரைப்பர் தம் தேவியர்க்கே. 11

அடிவரவு:- இன்பம் ஆகும் கூடும் வாய்க்கும்
மலர் ஒன்று நீணகரம் அன்றி
தீவினை சிந்தை தீர்த்தன் தேவி.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எட்டாம்பத்து

ஆழ்வார் தான் தனது என்ற நசையற்றபடியை அருளிச்செய்தல்

1-ஆந்திருவாய்மொழி - தேவிமாராவார்

எம்பெருமான் தனதுநினைவைத் தலைக்கட்டாமையால் ஆழ்வார் அவனது அடியார்களின் இட்ட வழக்காயிருக்கும் தன்மை, யாவையும்தானாம் நிலைமை இவைகளைக் கண்டு மருண்டு தெளிதல்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — புறநீர்மை. தாளம் — ஒன்பதொத்து பைரவிராகம் — ஆதிதாளம்)

††தேவிமாராவார்திருமகள்பூமி
ஏவமற்றமரராட்செய்வார்★
மேவியவுலகம்மூன்றவையாட்சி
வேண்டுவேண்டுருவம்நின்னுருவம்★
பாவியேன்தன்னையடுகின்ற
கமலக்கண்ணது ஓர்பவளவாய்மணியே!★
ஆவியே! அமுதே! அலைகடல்கடைந்த
அப்பனே! காணுமாறருளாய். 1

காணுமாறருளாயென்றென்றேகலங்கிக்
கண்ணநீரலமர★ வினையேன்
பேணுமாறெல்லாம்பேணி நின்பெயரே
பிதற்றுமாறருளெனக்கந்தோ!★
காணுமாறருளாய்காகுத்தா! கண்ணா!
தொண்டனேன்கற்பகக்கனியே!★
பேணுவாரமுதே! பெரியதண்புனல்சூழ்
பெருநிலமெடுத்தபேராளா! 2

எடுத்தபேராளன்நந்தகோபன்தன்
இன்னுயிர்ச்சிறுவனே!★ அசோதைக்கு
அடுத்தபேரின்பக்குலவிளங்களிறே!
அடியனேன்பெரியவம்மானே!★
கடுத்தபோரவுணனுடலிருபிளவாக்
கையுகிராண்டவெங்கடலே?★
அடுத்ததோருருவாய்இன்றுநீவாராய்
எங்ஙனம்தேறுவருமரே?★ 3

உமருகந்துகந்தவுருவம்நின்னுருவமாகி
உன்தனக்கன்பரானா
ரவர்★ உகந்தமர்ந்தசெய்கையுன்மாயை
அறிவொன்றும்சங்கிப்பன்வினையேன்★
அமரதுபண்ணியகலிடம்புடைசூழ்
அடுபடையவித்தஅம்மானே!★
அமரர்தமமுதே! அசுரர்கள்நஞ்சே!
என்னுடையாருயிரேயோ! 4

ஆருயிரேயோ! அகலிடமுழுதும்
படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந்த★
பேருயிரேயோ! பெரியநீர்படைத்து அங்குறைந்தது
கடைந்தடைத்துடைத்த★
சீருயிரேயோ! மனிசர்க்குத்தேவர்போலத்
தேவர்க்குந்தேவாவோ!★
ஓருயிரேயோ! உலகங்கட்கெல்லாம்
உன்னைநானெங்குவந்துறுகோ? 5

எங்குவந்துறுகோ! என்னையாள்வானே!
ஏழுலகங்களும்நீயே★
அங்கவர்க்கமைத்ததெய்வமும்நீயே
அவற்றவைகருமமும்நீயே★
பொங்கியபுறம்பாற்பொருளுளவேலும்
அவையுமோநீயின்னேயானால்★
மங்கியஅருவாம்நேர்ப்பமும்நீயே
வான்புலனிறந்ததும்நீயே. 6

இறந்ததும்நீயேஎதிர்ந்ததும்நீயே
நிகழ்வதோநீயின்னேயானால்★
சிறந்தநின்தன்மையதுவிதுவுதுவென்று
அறிவொன்றும்சங்கிப்பன்வினையேன்★
கறந்தபால்நெய்யே! நெய்யினின்சுவையே!
கடலினுளமுதமே!★ அமுதிற்
பிறந்தஇன்சுவையே! சுவையதுபயனே!
பின்னைதோள்மணந்தபேராயா! 7

மணந்தபேராயா! மாயத்தால்முழுதும்
வல்வினையேனையீர்கின்ற★

குணங்களையுடையாய்! அசுரர்வன்கையர்கூற்றமே!
கொடியபுள்ளுயர்த்தாய்!★
பணங்களாயிரமுடையபைந்நாகப்பள்ளியாய்!
பாற்கடற்சேர்ப்பா!★
வணங்குமாறறியேன்மனமும்
வாசகமும் செய்கையும் யானும்நீதானே. 8

யானும்நீதானேயாவதோமெய்யே
அருநரகவையும்நீயானால்★
வானுயரின்பமெய்திலென்?
மற்றைநரகமேயெய்திலென்? எனிலும்★
யானும்நீதானாய்த்தெளிதொறும்நன்றும்
அஞ்சுவன் நரகம்நானடைதல்★
வானுயரின்பம்மன்னிவீற்றிருந்தாய்!
அருளுநின்தாள்களையெனக்கே. 9

தாள்களையெனக்கேதலைத்தலைச்சிறப்பத்
தந்த பேருதவிக்கைம்மாறா★
தோள்களையாரத்தழுவி என்னுயிரை
அறவிலைசெய்தனன்சோதீ!★
தோள்களாயிரத்தாய்! முடிகளாயிரத்தாய்!
துணைமலர்க்கண்களாயிரத்தாய்!★
தாள்களாயிரத்தாய்! பேர்களாயிரத்தாய்!
தமியனேன்பெரியவப்பனே! 10

††பெரியவப்பனைப்பிரமனப்பனை
உருத்திரனப்பனை★ முனிவர்க்
குரியவப்பனையமரரப்பனை
உலகுக்கோர்தனியப்பன்தன்னை★
பெரியவண்குருகூர்ச்சடகோபன்
பேணினஆயிரத்துள்ளும்★
உரியசொல்மாலையிவையும்பத்து
இவற்றால் உய்யலாம்தொண்டீர்! நங்கட்கே. 11

அடிவரவு:- தேவி காணும் எடுத்த உமர்
ஆருயிர் எங்கு இறந்த மணம்
யானும் தாள் பெரிய நங்கள்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

2-ஆந்திருவாய்மொழி - நங்கள்வரிவளை

ஆழ்வார் தமக்கு உலகவாழ்க்கையில் வெறுப்புண்டானதை, தலைவனை நோக்கிச் செல்லக் கருதிய தலைவிபேச்சாலே அருளிச்செய்தல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — கொல்லி, தாளம் — ஏழொத்து
செஞ்சுருட்டிகம் — அடதாளம்)

††நங்கள்வரிவளையாயங்காளோ!
நம்முடையேதலர்முன்புநாணி★
நுங்கட்குயானொன்றுரைக்கும்மாற்றம்
நோக்குகின்றேன்எங்குங்காணமாட்டேன்★
சங்கம்சரிந்தனசாயிழந்தேன்
தடமுலைபொன்னிறமாய்த்தளர்ந்தேன்★
வெங்கண்பறவையின்பாகனெங்கோன்
வேங்கடவாணனைவேண்டிச்சென்றே. 1

வேண்டிச்சென்றொன்றுபெறுகிற்பாரில்
என்னுடைத்தோழியர்நுங்கட்கேலும்★
ஈண்டிதுரைக்கும்படியைஅந்தோ!
காண்கின்றிலேன்இடராட்டியேன்நான்★
காண்தகுதாமரைக்கண்ணன்கள்வன்
விண்ணவர்கோன்நங்கள்கோனைக்கண்டால்★
ஈண்டியசங்கும்நிறைவும்கொள்வான்
எத்தனைகாலம்இளைக்கின்றேனே? 2

காலமிளைக்கிலல்லால் வினையேன்நான்
இளைக்கின்றிலன் கண்டுகொண்மின்★
ஞாலமறியப்பழிசுமந்தேன் நன்னுதலீர்!
இனிநாணித்தானென்?★
நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்த
நீண்டமுகில்வண்ணன்கண்ணன்கொண்ட★
கோலவளையொடுமாமைகொள்வான்
எத்தனைகாலமும்கூடச்சென்றே. 3

††கூடச்சென்றேன்இனியென்கொடுக்கேன்?
கோல்வளை[1]நெஞ்சத்தொடக்கமெல்லாம்★
பாடற்றொழியஇழந்துவைகல்
பல்வளையார்முன்பரிசழிந்தேன்★
மாடக்கொடிமதிள்தென்குளந்தை
வண்குடபால்நின்றமாயக்கூத்தன்★
ஆடற்பறவையுயர்த்தவெல்போர்
ஆழிவலவனையாதரித்தே. 4

ஆழிவலவனைஆதரிப்பும்
ஆங்கவன்நம்மில்வரவுமெல்லாம்★
தோழியர்காள்! நம்முடையமேதான்?
சொல்லுவதோ? இங்கரியதுதான்★
ஊழிதோறூழியொருவனாக
நன்குணர்வார்க்குமுணரலாகா★
சூழலுடையசுடர்கொளாதித்
தொல்லையஞ்சோதிநினைக்குங்காலே. 5

தொல்லையஞ்சோதிநினைக்குங்கால்
என்சொல்லளவன்று, இமையோர்தமக்கும்★
எல்லையிலாதனகூழ்ப்புச்செய்யும்
அத்திறம்நிற்கஎம்மாமைகொண்டான்★
அல்லிமலர்த்தண்துழாயும்தாரான்
ஆர்க்கிடுகோஇனிப்பூசல்? சொல்லீர்★
வல்லிவளவயல்சூழ்குடந்தை
மாமலர்க்கண்வளர்கின்றமாலே. 6

மாலரிகேசவன்நாரணன்
சீமாதவன்கோவிந்தன்வைகுந்தனென்றென்று★
ஓலமிடவென்னைப்பண்ணிவிட்டிட்டு
ஒன்றுமுருவுஞ்சுவடுங்காட்டான்★
ஏலமலர்க்குழலன்னைமீர்காள்!
என்னுடையத்தோழியர்காள்! என்செய்கேன்?★
காலம்பலசென்றும்காண்பதாணை
உங்களோடெங்களிடையில்லையே. 7

1. நெஞ்சத்துளக்கம் என்றும் பாடம்.

இடையில்லையான்வளர்த்தகிளிகாள்!
பூவைகள்காள்! குயில்காள்! மயில்காள்!★
உடையநம்மாமையும்சங்கும்நெஞ்சும்
ஒன்றுமொழியவொட்டாதுகொண்டான்★
அடையும்வைகுந்தமும்பாற்கடலும்
அஞ்சனவெற்புமவைநணிய★
கடையறப்பாசங்கள்விட்டபின்னையன்றி
அவனவைகாண்கொடானே. 8

காண்கொடுப்பானல்லனார்க்கும்தன்னைக்
கைசெயப்பாலதோர்மாயந்தன்னால்★
மாண்குறள்கோலவடிவுகாட்டி
மண்ணும்விண்ணும்நிறையமலர்ந்த★
சேண்சுடர்த்தோள்கள்பலதழைத்த
தேவபிராற்குஎன்நிறைவினோடு★
நாண்கொடுத்தேன்இனியென்கொடுக்கேன்?
என்னுடை நன்னுதல்நங்கைமீர்காள்! 9

என்னுடை நன்னுதல்நங்கைமீர்காள்!
யானினிச்செய்வதென்? என்னெஞ்சுஎன்னை★
நின்னிடையேனல்லேனென்றுநீங்கி
நேமியும்சங்குமிருகைக்கொண்டு★
பன்னெடுஞ்சூழ்சுடர்ஞாயிற்றோடு
பால்மதியேந்தி, ஓர்கோலநீல★
நன்னெடுங்குன்றம்வருவதொப்பான்
நாள்மலர்ப்பாதமடைந்ததுவே. 10

††பாதமடைவதன்பாசத்தாலே
மற்றவன்பாசங்கள்முற்றவிட்டு★
கோதில்புகழ்க்கண்ணன்தன்னடிமேல்
வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன★
தீதிலந்தாதியோராயிரத்துள்
இவையுமோர்பத்திசையொடும்வல்லார்★
ஆதுமோர்தீதிலராகி இங்குமங்கும்
எல்லாமமைவார்கள் தாமே. 11

அடிவரவு:- நங்கள் வேண்டி காலம் கூட
ஆழி தொல்லை மால் இடை
காண் என் பாதம் அங்கு.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

3-ஆந்திருவாய்மொழி - அங்குமிங்கும்

ஆழ்வார் இங்கு எம்பெருமானுக்குப் பரிவரில்லாமை பற்றி அஞ்சி அப்பிரானருளாலுணர்ந்து பயந்தீர்தல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் — நட்டபாஷை, தாளம் — ஏழொத்து வராளிராகம் — ரூபகதாளம்)

††அங்குமிங்கும் வானவர்தானவர் யாவரும்★
எங்குமினையயென்று உன்னையறியகிலாதுஅலற்றி★
அங்கஞ்சேரும் பூமகள்மண்மகளாய்மகள்★
சங்குசக்கரக்கையவனென்பர் சரணமே. 1

சரணமாகிய நான்மறைநூல்களும்சாராதே★
மரணம்தோற்றம் வான்பிணிமூப்பென்றிவைமாய்த்தோம்★
கரணப்பல்படை பற்றறவோடும்கனலாழி★
அரணத்திண்படையேந்திய ஈசற்காளாயே. 2

ஆளுமாளார் ஆழியும்சங்கும்சுமப்பார்தாம்★
வாளும்வில்லுங்கொண்டு பின்செல்வார்மற்றில்லை★
தாளும்தோளும் கைகளையாரத்தொழக்காணேன்★
நாளும்நாளும்நாடுவன் அடியேன்ஞாலத்தே. 3

ஞாலம்போனகம்பற்றி ஓர்முற்றாவுருவாகி★
ஆலம்பேரிலை அன்னவசஞ்செய்யும்அம்மானே!★
காலம்பேர்வது ஓர்காரிருள்ஊழியொத்துளதால்★ உள்
கோலங்காரெழில் காணலுற்றுஆழுங்கொடியேற்கே. 4

††கொடியார்மாடக் கோளூரகத்தும்புளிங்குடியும்★
மடியாதின்னே நீதுயில்மேவிமகிழ்ந்ததுதான்★
அடியாரல்லல்தவிர்த்தஅசைவோ? அன்றேல்இப்
படிதான்★ நீண்டுதாவிய அசைவோ? பணியாயே. 5

பணியாவமரர் பணிவும்பண்பும்தாமேயாம்★
அணியாராழியும் சங்கமும்ஏந்துமவர்காண்மின்★
தணியாவெந்நோய் உலகில்தவிர்ப்பான்★ திருநீல
மணியார்மேனியோடு என்மனஞ்சூழவருவாரே. 6

††வருவார்செல்வார் வண்பரிசாரத்திருந்த★ என்
திருவாழ்மார்வற்கு என்திறம்சொல்லார்செய்வதென்?★
உருவார்சக்கரம் சங்குசுமந்துஇங்குஉம்மோடு★
ஒருபாடுழல்வான் ஓரடியானுமுளனென்றே. 7

என்றே? என்னை உன்னேரார்கோலத்திருந்தடிக்கீழ்★
நின்றேயாட்செய்ய நீகொண்டருளநினைப்பதுதான்★
குன்றேழ்பாரேழ் சூழ்கடல்ஞாலம்முழுவேழும்★
நின்றேதாவிய நீள்கழலாழித்திருமாலே! 8

திருமால்! நான்முகன் செஞ்சடையானென்றிவர்கள்★ எம்
பெருமான்தன்மையை யாரறிகிற்பார்? பேசியென்?★
ஒருமாமுதல்வா! ஊழிப்பிரான்! என்னையாளுடை★
கருமாமேனியன்! என்பன் என்காதல்கலக்கவே. 9

கலக்கமில்லாநல்தவமுனிவர் கரைகண்டோர்★
துளக்கமில்லா வானவரெல்லாம்தொழுவார்கள்★
மலக்கமெய்த மாகடல்தன்னைக்கடைந்தானை★
உலக்கநாம்புகழ்கிற்பது என்செய்வது? உரையீரே. 10

††உரையாவெந்நோய்தவிர அருள்நீள்முடியானை★
வரையார்மாட மன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன்★
உரையேய்சொல்தொடை ஓராயிரத்துள்இப்பத்தும்★
நிரையேவல்லார் நீடுலகத்துப்பிறவாரே. 11

அடிவரவு:- அங்கு சரணம் ஆளும் ஞாலம்
கொடி பணி வருவார் என்றே
திருமால் கலக்க உரை வார்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

4-ஆந்திருவாய்மொழி - வார்கடாவருவி

எம்பெருமான் தனதுவலிமையையும் பரிவரின் திரட்சியையும் காட்ட, ஆழ்வார் திருச்செங்குன்றூரிற் கண்டு மகிழ்தல்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — புறநீர்மை, தாளம் — ஒன்பதொத்து அடாணாராகம் — ஆதிதாளம்)

††வார்கடாவருவியானைமாமலையின்
மருப்பிணைக்குவடிறுத்துருட்டி★
ஊர்கொள்திண்பாகனுயிர்செகுத்து
அரங்கின்மல்லரைக்கொன்று★ சூழ்பரண்மேல்
போர்கடாவரசர்புறக்கிட
மாடமீமிசைக்கஞ்சனைத்தகர்த்த★
சீர்கொள்சிற்றாயன்திருச்செங்குன்றூரில்
திருச்சிற்றாறுஎங்கள்செல்சார்வே. 1

எங்கள்செல்சார்வுயாமுடையமுதம்
இமையவரப்பனென்னப்பன்★
பொங்குமூவுலகும்படைத்தளித்தழிக்கும்
பொருந்துமூவுருவனெம்மருவன்★
செங்கயலுகளும்தேம்பணைபுடைசூழ்
திருச்செங்குன்றூர்த்திருச்சிற்றாறு
அங்கமர்கின்ற★ ஆதியானல்லால்
யாவர்மற்றென்னமர்துணையே? 2

என்னமர்பெருமான்இமையவர்பெருமான்
இருநிலமிடந்தஎம்பெருமான்★
முன்னைவல்வினைகள்முழுதுடன்மாள
என்னையாள்கின்றஎம்பெருமான்★
தென்திசைக்கணிகொள்திருச்செங்குன்றூரில்
திருச்சிற்றாற்றங்கரைமீபால்
நின்றஎம்பெருமான்★ அடியல்லால்[1]சரண்
நினைப்பிலும் பிறிதில்லையெனக்கே. 3

பிறிதில்லையெனக்குப்பெரியமூவுலகும்
நிறையப் பேருருவமாய்நிமிர்ந்த★
குறியமாணெம்மான்குரைகடல்கடைந்த
கோலமாணிக்கம்என்னம்மான்★

1.சரணம் என்றும் பாடம்.

செறிதலைவாழைகமுகுதெங்கணிசூழ்
திருச்செங்குன்றூர்த்திருச்சிற்றாறு
அறிய★ மெய்ம்மையேநின்ற எம்பெருமான்
அடியிணையல்லதோரரணே. 4

அல்லதோரரணும் அவனில்வேறில்லை
அதுபொருளாகிலும்★ அவனை
யல்லதென்னாவியமர்ந்தணைகில்லாது
ஆதலால்அவனுறைகின்ற★
நல்லநான்மறையோர்வேள்வியுள்மடுத்த
நறும்புகைவிசும்பொளிமறைக்கும்★
நல்லநீள்மாடத்திருச்செங்குன்றூரில்
திருச்சிற்றாறுஎனக்குநல்லரணே 5

எனக்குநல்லரணைஎனதாருயிரை
இமையவர்தந்தைதாய்தன்னை★
தனக்கும்தன்தன்மையறிவரியானைத்
தடங்கடற்பள்ளியம்மானை★
மனக்கொள்சீர்மூவாயிரவர்
வண்சிவனுமயனுந்தானுமொப்பார்வாழ்★
கனக்கொள்திண்மாடத்திருச்செங்குன்றூரில்
திருச்சிற்றாறதனுள்கண்டேனே. 6

திருச்செங்குன்றூரில்திருச்சிற்றாறதனுள்
கண்ட அத்திருவடியென்றும்★
திருச்செய்யகமலக்கண்ணும் செவ்வாயும்
செவ்வடியும்செய்யகையும்★
திருச்செய்யகமலவுந்தியும்
செய்ய[1]கமலமார்பும்செய்யவுடையும்★
திருச்செய்யமுடியுமாரமும் படையும்
திகழஎன்சிந்தையுளானே. 7

திகழவென்சிந்தையுளிருந்தானைச்
செழுநிலத்தேவர்நான்மறையோர்★
திசைகைகூப்பியேத்தும் திருச்செங்குன்றூரில்
திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை★

1. கமலை என்பதும் பாடம்.

புகர்கொள்வானவர்கள்புகலிடந்தன்னை
அசுரர்வன்கையர்வெங்கூற்றை★
புகழுமாறறியேன்பொருந்துமூவுலகும்
படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவனே. 8

படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவன்
பிரமபரம்பரன்சிவப்பிரானவனே★
இடைப்புக்கோருருவுமொழிவில்லைஅவனே
புகழ்வில்லையாவையும்தானே★
கொடைப்பெரும்புகழாரினையர்தன்னானார்
கூறியவிச்சையோடொழுக்கம்★
நடைப்பலியியற்கைத்திருச்செங்குன்றூரில்
திருச்சிற்றாறமர்ந்தநாதனே. 9

அமர்ந்தநாதனைஅவரவராகி
அவர்க்கருளருளுமம்மானை★
அமர்ந்ததண்பழனத்திருச்செங்குன்றூரில்
திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை★
அமர்ந்தசீர்மூவாயிரவர் வேதியர்கள்
தம்பதிஅவனிதேவர்வாழ்வு★
அமர்ந்தமாயோனைமுக்கணம்மானை
நான்முகனையமர்ந்தேனே. 10

††தேனைநன்பாலைக்கன்னலையமுதைத்
திருந்துலகுண்டவம்மானை★
வானநான்முகனைமலர்ந்ததண்கொப்பூழ்
மலர்மிசைப்படைத்தமாயோனை★
கோனைவண்குருகூர்வண் சடகோபன்
சொன்னஆயிரத்துள்இப்பத்தும்★
வானின்மீதேற்றியருள்செய்துமுடிக்கும்
பிறவிமாமாயக்கூத்தினையே. 11

அடிவரவு:- வார் எங்கள் என் பிறிது
அல்லது எனக்கு திரு திகழ
படை அமர் தேனை மாய.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

5-ஆந்திருவாய்மொழி - மாயக்கூத்தா

எம்பெருமான்வடிவழகை நேரில்காணாது ஆழ்வார் விடாய் விஞ்சி அழுது அரற்றுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — பழம்பஞ்சுரம், தாளம் — ஏழொத்து
ஸாவேரிராகம் — ஆதிதாளம்)

††மாயக்கூத்தா! வாமனா! வினையேன்கண்ணா! கண்கைகால்★
தூயசெய்யமலர்களாச் சோதிச்செவ்வாய்முகிழதா★
சாயல்சாமத்திருமேனி தண்பாசடையா★ தாமரைநீள்
வாசத்தடம்போல்வருவானே! ஒருநாள்காணவாராயே! 1

காணவாராயென்றென்று கண்ணும்வாயும்துவர்ந்து★ அடியேன்
நாணிநன்னாட்டுஅலமந்தால் இரங்கிஒருநாள்நீஅந்தோ!★
காணவாராய்கருநாயிறுதிக்கும் கருமாமாணிக்க★
நாள்நல்மலைபோல்சுடர்ச்சோதி முடிசேர்சென்னை யம்மானே! 2

முடிசேர்சென்னியம்மா! நின்மொய்பூந்தாமத்தண்துழாய்★
கடிசேர்கண்ணிப்பெருமானே! என்றென்றேங்கி யழுதக்கால்★
படிசேர்மகரக்குழைகளும் பவளவாயும்நால்தோளும்★
துடிசேரிடையுமமைந்தது ஓர்தூநீர்முகில்போல் தோன்றாயே. 3

தூநீர்முகில்போல்தோன்றும் நின்சுடர்கொள்வடிவும் கனிவாயும்★
தேநீர்கமலக்கண்களும் வந்தென்சிந்தைநிறைந்தவா!★
மாநீர்வெள்ளிமலைதன்மேல் வண்கார்நீலமுகில்போல★
தூநீர்க்கடலுள்துயில்வானே! எந்தாய்! சொல்ல மாட்டேனே. 4

சொல்லமாட்டேனடியேன் உன்துளங்குசோதித்திருப்பாதம்★
எல்லையில்சீரிளஞாயிறு இரண்டுபோலென்னுள்ளவா★
அல்லலென்னுமிருள்சேர்தற்கு உபாயமென்னே?★ ஆழிசூழ்
[1]மல்லைஞாலமுழுதுண்ட மாநீர்க்கொண்டல் வண்ணனே! 5

கொண்டல்வண்ணா! குடக்கூத்தா! வினையேன்கண்ணா! கண்ணா!★ என்
அண்டவாணா! என்றென்னைஆளக்கூப்பிட்டழைத்தக்கால்★
விண்தன்மேல்தான்மண்மேல்தான் விரிநீர்க்கடல்தான் மற்றுத்தான்★
தொண்டனேனுன்கழல்காணஒருநாள்வந்துதோன்றாயே. 6

---
1. மல்லல் என்பதும் பாடம்.

வந்துதோன்றாயன்றேல் உன்வையந்தாயமலரடிக்கீழ்★
முந்திவந்துயான்நிற்ப முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்★
செந்தண்கமலக்கண்கைகால் சிவந்தவாயோர்கருஞாயிறு★
அந்தமில்லாக்கதிர்பரப்பி அலர்ந்ததொக்குமம்மானே! 7

ஒக்குமம்மானுருவமென்று உள்ளங்குழைந்துநாணாளும்★
தொக்கமேகப் பல்குழாங்கள் காணுந்தோறும்தொலைவன் நான்★
தக்கவைவர்தமக்காய்அன்று ஈரைம்பதின்மர்தாள் சாய★
புக்கநல்தேர்த்தனிப்பாகா! வாராய்இதுவோ பொருத்தமே? 8

இதுவோ பொருத்தம்? மின்னாழிப்படையாய்! ஏறுமிருஞ்சிறைப்புள்
அதுவே★ கொடியாவுயர்த்தானே! என்றென்றேங்கி யழுதக்கால்★
எதுவேயாகக்கருதுங்கொல்? இம்மாஞாலம்பொறை தீர்ப்பான்★
மதுவார்சோலை உத்தரமதுரைப்பிறந்தமாயனே. 9

பிறந்தமாயா! பாரதம்பொருதமாயா!★ நீ இன்னே
சிறந்தகால்தீநீர்வான் மண்பிறவுமாயபெருமானே!★
கறந்தபாலுள்நெய்யேபோல் இவற்றுளெங்குங்கண்டுகொள்★
இறந்துநின்றபெருமாயா! உன்னையெங்கேகாண்கேனே? 10

††எங்கேகாண்கேன்? ஈன்துழாயம்மான்தன்னை யானென்றென்று★
அங்கேநாழ்ந்தசொற்களால் அந்தண்குருகூர்ச்சடகோபன்★
செங்கேழ்சொன்னவாயிரத்துள் இவையும்பத்தும் வல்லார்கள்★
இங்கேகாணஇப்பிறப்பே மகிழ்வர்எல்லியுங்காலையே. 11

அடிவரவு:- மாய காண முடி தூநீர்
சொல் கொண்டல் வந்து ஒக்கும்
இதுவோ பிறந்த எங்கே எல்லி.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

6-ஆந்திருவாய்மொழி - எல்லியும்

ஆழ்வாரது பெருவிடாய் தீரக் கலக்கக் கருதித் திருமால் திருக்கடித்தானத்தில் காட்சி தர, தரித்தமை கூறுதல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — வியந்தம், தாளம் — ஏழொத்து மோஹநராகம் — ஆதிதாளம்)

††எல்லியுங்காலையும் தன்னைநினைந்தெழ★
நல்லவருள்கள் நமக்கேதந்தருள்செய்வான்★
அல்லியந்தண்ணந்துழாய்முடி அப்பனூர்★
செல்வர்கள்வாழும் திருக்கடித்தானமே. 1

திருக்கடித்தானமும் என்னுடைச்சிந்தையும்★
ஒருக்கடுத்து உள்ளேஉறையும்பிரான்கண்டீர்★
செருக்கடுத்து அன்றுதிகைத்தவரக்கரை★
உருக்கெட வாளிபொழிந்தஒருவனே. 2

ஒருவரிருவர் ஓர்மூவரெனநின்று★
உருவுகரந்து உள்ளுந்தோறும்தித்திப்பான்★
திருவமர்மார்வன் திருக்கடித்தானத்தை★
மருவியுறைகின்ற மாயப்பிரானே. 3

மாயப்பிரான் எனவல்வினைமாய்ந்தற★
நேசத்தினால் நெஞ்சம்நாடுகுடிகொண்டான்★
தேசத்தமரர் திருக்கடித்தானத்தை★
வாசப்பொழில் மன்னுகோயில்கொண்டானே. 4

கோயில்கொண்டான் தன்திருக்கடித்தானத்தை★
கோயில்கொண்டான் அதனோடுமென்னெஞ்சகம்★
கோயில்கொள் தெய்வமெல்லாம்தொழ★ வைகுந்தம்
கோயில்கொண்ட குடக்கூத்தவம்மானே. 5

கூத்தவம்மான் கொடியேனிடர்முற்றவும்★
மாய்த்தவம்மான் மதுசூதவம்மானுறை★
பூத்தபொழில் தண்திருக்கடித்தானத்தை★
ஏத்தநில்லா குறிக்கொண்மினிடரே. 6

கொண்மின்இடர்கெட உள்ளத்துக்கோவிந்தன்★
மண்விண்முழுதும்அளந்த ஒண்தாமரை★
மண்ணவர்தாம்தொழ வானவர்தாம்வந்து★
நண்ணு திருக்கடித்தானநகரே. 7

தானநகர்கள் தலைச்சிறந்தெங்கெங்கும்★
வானிந்நிலம்கடல் முற்றும்எம்மாயற்கே★
ஆனவிடத்தும் என்நெஞ்சும் திருக்கடித்
தானநகரும்★ தனதாயப்பதியே. 8

தாயப்பதிகள் தலைச்சிறந்தெங்கெங்கும்★
மாயத்தினால் மன்னிவீற்றிருந்தானுறை★
தேசத்தமரர் திருக்கடித்தானத்துள்★
ஆயர்க்கதிபதி அற்புதன்தானே. 9

அற்புதன்நாராயணன் அரிவாமனன்★
நிற்பதுமேவி இருப்பதென்னெஞ்சகம்★
நற்புகழ்வேதியர் நான்மறைநின்றதிர்★
கற்பகச்சோலைத் திருக்கடித்தானமே. 10

††சோலைத்திருக்கடித்தானத்து உறைதிரு
மாலை★ மதிள்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல்★
பாலோடமுதன்ன ஆயிரத்துஇப்பத்தும்★
மேலைவைகுந்தத்து இருத்தும்வியந்தே. 11

அடிவரவு:- எல்லி திரு ஒருவர் மாய
கோயில் கூத்த கொண்மின் தான
தாய அற்புதன் சோலை இருத்தும்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

7-ஆந்திருவாய்மொழி - இருத்தும்

தம்மிடம்வந்து தாம்எண்ணியபடி எம்பெருமான் கலக்க, அந்தக்கலவியைக் கனாபோன்றவைகளாய் மருண்டு, தெளிந்து ஆழ்வார் எம்பெருமானது குணங்களைப் பேசுதல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — இந்தளம், தாளம் — ஏழொத்து கல்யாணிராகம் — ஆதிதாளம்)

††இருத்தும்வியந்தென்னைத் தன்பொன்னடிக்கீழென்று★
அருத்தித்து எனைத்தோர்பலநாளழைத்தேற்கு★
பொருத்தமுடை வாமனன்தான்புகுந்து★ என்தன்
கருத்தையுற வீற்றிருந்தான்கண்டுகொண்டே. 1

இருந்தான்கண்டுகொண்டு எனதேழைநெஞ்சாளும்★
திருந்தாதவோரைவரைத் தேய்ந்தறமன்னி★
பெருந்தாட்களிற்றுக்கு அருள்செய்தபெருமான்★
தருந்தானருள்தான் இனியானறியேனே. 2

அருள்தானினியான்அறியேன் அவன்என்னுள்★
இருள்தானற வீற்றிருந்தான், இதுவல்லால்★
பொருள்தானெனின் மூவுலகும்பொருளல்ல★
மருள்தானீதோ மாயமயக்குமயக்கே. 3

மாயமயக்குமயக்கான் என்னைவஞ்சித்து★
ஆயனமரர்க்கரியேறு எனதம்மான்★
தூயசுடர்ச்சோதி தனதென்னுள்வைத்தான்★
தேசந்திகழும் தன்திருவருள்செய்தே. 4

திகழும்தன்திருவருள்செய்து உலகத்தார்
புகழும்புகழ்★ தானதுகாட்டித்தந்து★ என்னுள்
திகழும்மணிக்குன்றமொன்றே ஒத்துநின்றான்★
புகழும்புகழ் மற்றெனக்குமோர்பொருளே. 5

பொருள்மற்றெனக்கும் ஓர்பொருள்தன்னில்சீர்க்கத்
தருமேல்★ பின்னையார்க்கு அவன்தன்னைக்கொடுக்கும்?★
கருமாணிக்கக் குன்றத்து தாமரைபோல்★
திருமார்புகால்கண்கை செவ்வாயுந்தியானே. 6

செவ்வாயுந்தி வெண்பல்சுடர்க்குழை[1]தம்மோடு★
எவ்வாய்ச்சுடரும் தம்மில்முன்வளாய்க்கொள்ள★
செவ்வாய்முறுவலோடு எனதுள்ளத்திருந்த★
அவ்வாயன்றி யானறியேன்மற்றருளே. 7

அறியேன்மற்றருள் என்னையாளும்பிரானார்★
வெறிதேயருள்செய்வர் செய்வார்கட்குஉகந்து★
சிறியேனுடைச் சிந்தையுள்மூவுலகும்★ தன்
நெறியாவயிற்றிற்கொண்டு நின்றொழிந்தாரே. 8

வயிற்றிற்கொண்டு நின்றொழிந்தாரும்யவரும்★
வயிற்றிற்கொண்டுநின்று ஒருமூவுலகும்★ தம்
வயிற்றிற்கொண்டு நின்றவண்ணம்நின்றமாலை★
வயிற்றிற்கொண்டு மன்னவைத்தேன்மதியாலே. 9

வைத்தேன்மதியால்எனதுள்ளத்தகத்தே★
எய்த்தேயொழிவேனல்லேன் என்றுமெப்போதும்★
மொய்த்தேய்திரைமோது தண்பாற்கடலுளால்★
பைத்தேய்சுடர்ப்பாம்பணை நம்பரனையே. 10

††சுடர்ப்பாம்பணைநம்பரனைத் திருமாலை★
அடிச்சேர்வகை வண்குருகூர்ச்சடகோபன்★
முடிப்பான்சொன்னவாயிரத்து இப்பத்தும்சன்மம்
விட★ தேய்ந்தறநோக்கும் தன்கண்கள்சிவந்தே. 11

அடிவரவு:- இருத்தும் இருந்தான் அருள் மாய
திகழும் பொருள் செவ்வாய் அறியேன்
வயிற்றில் வைத்தேன் சுடர் கண்கள்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. தன்னோடு என்று வழங்குவர்.

8-ஆந்திருவாய்மொழி - கண்கள்சிவந்து

தனது கலவியை இடைவிடாது பெறத்தக்க தன்னுருவத்தின் நேர்த்தியை எம்பெருமான் காட்ட ஆழ்வார் அதனைப்பேசுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — தக்கேசி, தாளம் — ஏழொத்து பைரவிராகம் — ஆதிதாளம்)

††கண்கள்சிவந்துபெரியவாய் வாயும்சிவந்துகனிந்து★ உள்ளே
வெண்பலிலகுசுடரிலகுவிலகுமகரகுண்டலத்தன்★
கொண்டல்வண்ணன்சுடர்முடியன் நான்குதோளன் [1]குனிசார்ங்கன்★
ஒண்சங்கதைவாளாழியான் ஒருவனடியேனுள்ளானே. 1

அடியேனுள்ளானுடலுள்ளான் அண்டத்தகத்தான்புறத்துள்ளான்★
படியேயிதுவென்றுரைக்கலாம்படியனல்லன் பரம்பரன்★
கடிசேர்நாற்றத்துள்ளாலை இன்பத்துன்பக்கழிநேர்மை★
ஒடியாவின்பப்பெருமையோன் உணர்விலும்ப ரொருவனே. 2

உணர்விலும்பரொருவனை அவனதருளாலுறற்பொருட்டு★ என்
உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன் அதுவுமவனதின்னருளே★
உணர்வுமுயிருமுடம்பும் மற்றுலப்பிலனவும்பழுதேயாம்★
உணர்வைப்பெறவூர்ந்திறவேறி யானும்தானா யொழிந்தானே. 3

யானும்தானாயொழிந்தானை யாதும்யவர்க்கும்முன்னோனை★
தானும்சிவனும்பிரமனுமாகிப் பணைத்ததனிமுதலை★
தேனும்பாலும்கன்னலும் அமுதுமாகித்தித்தித்து★ என்
ஊனிலுயிரிலுணர்வினில் நின்றவொன்றை யுணர்ந்தேனே. 4

நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கு அதனுள்நேர்மையது விதுவென்று★
ஒன்றுமொருவர்க்குணரலாகாது உணர்ந்தும்மேலும் காண்பரிது★
சென்றுசென்றுபரம்பரமாய் யாதுமின்றித்தேய்ந்தற்று★
நன்றுதீதென்றறிவரிதாய் நன்றாய்ஞானங்கடந்ததே. 5

நன்றாய்ஞானங்கடந்துபோய் நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த்து★
ஒன்றாய்க்கிடந்தவரும்பெரும்பாழ் உலப்பிலதனை யுணர்ந்துணர்ந்து★
சென்றாங்கின்பதுன்பங்கள் செற்றுக்களைந்துபசையற்றால்★
அன்றேஅப்போதேவீடு அதுவேவீடுவீடாமே. 6

1. குனிசார்ங்கம் என்பதும் பாடம்.

அதுவேவீடு வீடுபேற்றின்பந்தானுமதுதேறி★
எதுவேதானும்பற்றின்றி யாதுமிலிகளாகிற்கில்★
அதுவேவீடு வீடுபேற்றின்பந்தானும்அதுதேறாது★
எதுவேவீடு? ஏதுஇன்பம்? என்று எய்த்தார் எய்த்தா ரெய்த்தாரே. 7

எய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தாரென்று இல்லத்தாரும் புறத்தாரும்
மொய்த்து★ ஆங்கலறிமுயங்கத் தாம்போகும்போது★ உன்மத்தர்போல்
பித்தேயேறியநுராகம்பொழியும்போது எம்பெம்மானோடு
ஒத்தேசென்று★ அங்குள்ளங்கூடக்கூடிற்றாகில் நல்லுறைப்பே. 8

கூடிற்றாகில்நல்லுறைப்புக் கூடாமையைக்கூடினால்★
ஆடற்பறவையுயர்கொடி எம்மாயனாவததுவதுவே★
[1]வீடைப்பண்ணியொருபரிசேஎதிர்வும்நிகழ்வும்கழிவுமாய்★
ஓடித்திரியும்யோகிகளும் உளருமில்லையல்லரே. 9

உளருமில்லையல்லராய் உளராயில்லையாகியே★
உளரெம்மொருவரவர்வந்து என்னுள்ளத்துள்ளே யுறைகின்றார்★
வளரும்பிறையும்தேய்பிறையும்போல அசைவுமாக்கமும்★
வளரும்சுடருமிருளும்போல் தெருளும்மருளும் மாய்த்தோமே. 10

††தெருளும்மருளும்மாய்த்துத் தன்திருந்துசெம்பொற்கழலடிக்கீழ்★
அருளியிருத்துமம்மானாம் அயனாம்சிவனாம்★ திருமாலால்
அருளப்பட்டசடகோபன் ஓராயிரத்துள்இப்பத்தால்★
அருளியடிக்கீழிருத்தும்[2]நம்மண்ணல்கருமாணிக்கமே. 11

அடிவரவு:- கண் அடியேன் உணர்வில் யானும்
நின்ற நன்றாய் அதுவே எய்த்தார்
கூடி உளரும் தெருளும் கருமாணிக்க.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. வீட்டைப்பண்ணி என்று மிகாதுவந்தது எதுகை நயம்பற்றி.
1. எம்மண்ணல் என்பதும் பாடம்.

9-ஆந்திருவாய்மொழி - கருமாணிக்கம்

ஆழ்வார் தமது மற்றொருவர்க்கடிமையற்றிருக்கும் தன்மையை, தோழி மணவிலக்குக்காகத் தாய்மாரோடு கூறும் பாசுரத்தாலே அருளிச்செய்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — தக்கேசி, தாளம் — ஏழொத்து ஸ்ரீராகம் — ஆதிதாளம்)

††கருமாணிக்கமலைமேல் மணித்தடம்தாமரைக் காடுகள்போல்★
திருமார்வுவாய்கண்கை உந்திகாலுடையாடைகள்செய்ய பிரான்★
திருமாலெம்மான்செழுநீர்வயல் குட்டநாட்டுத் திருப்புலியூர்★
அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள் அன்னைமீர்! இதற்கென்செய்கேனோ? 1

அன்னைமீர்! இதற்கென்செய்கேன்? அணிமேருவின் மீதுலவும்★
துன்னுசூழ்சுடர்ஞாயிறும் அன்றியும்பல்சுடர்களும்போல்★
மின்னுநீள்முடியாரம் பல்கலன்தானுடையெம்பெருமான்★
புன்னையம்பொழில்சூழ் திருப்புலியூர்புகழுமிவளே. 2

புகழுமிவள்நின்றிராப்பகல் பொருநீர்க்கடல்தீப்பட்டு★ எங்கும்
திகழுமெரியொடுசெல்வதொப்பச் செழுங்கதிராழிமுதல்★
புகழும்பொருபடையேந்திப் போர்புக்கசுரரைப்பொன்று வித்தான்★
திகழுமணிநெடுமாடநீடு திருப்புலியூர்வளமே. 3

ஊர்வளங்கிளர்சோலையும் கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும் சூழ்ந்து★
ஏர்வளங்கிளர்தண்பணைக் குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்★
சீர்வளங்கிளர்மூவுலகுண்டுமிழ் தேவபிரான்★
பேர்வளங்கிளர்ந்தன்றிப்பேச்சிலள் இன்றுஇப்புனை யிழையயே. 4

புனையிழைகளணிவும் ஆடையுடையும்புதுக்கணிப்பும்★
நினையும்நீர்மையதன்றுஇவட்குஇது நின்றுநினைக்கப்புக்கால்★
சுனையினுள்தடந்தாமரை மலரும்தண்திருப்புலியூர்★
முனைவன்மூவுலகாளி அப்பன் திருவருள்மூழ்கினளே. 5

திருவருள்மூழ்கிவைகலும் செழுநீர்நிறக்கண்ணபிரான்★
திருவருள்களும்சேர்ந்தமைக்கு அடையாளம்திருந்தவுள★
திருவருளருளால் அவன்சென்றுசேர்தண்திருப்புலியூர்★
திருவருள்கமுகொண்பழத்தது மெல்லியல்செவ்விதழே. 6

மெல்லிலைச்செல்வவண்கொடிப்புல்க வீங்கிளந்தாள் கமுகின்★
மல்லிலைமடல்வாழைஈன்கனிசூழ்ந்து மணங்கமழ்ந்து★
புல்லிலைத்தெங்கினூடு காலுலவும்தண்திருப்புலியூர்★
மல்லலஞ்செல்வக்கண்ணன் தாளடைந்தாள் இம்மடவரலே. 7

மடவரலன்னைமீர்கட்கு என்சொல்லிச்சொல்லுகேன்?★ மல்லைச்செல்வ
வடமொழிமறைவாணர் வேள்வியுள்நெய்யழல்வான் புகைபோய்★
திடவிசும்பிலமரர்நாட்டைமறைக்கும் தண்திருப்புலியூர்★
படவரணையான்தன்நாமமல்லால் பரவாளிவளே. 8

பரவாளிவள்நின்றிராப்பகல் பனிநீர்நிறக்கண்ணபிரான்★
[1]விரவாரிசைமறைவேதியரொலி வேலையின்நின்றொலிப்ப★
கரவார்தடந்தொறும்தாமரைக்கயம் தீவிகைநின்றலரும்★
புரவார்கழனிகள்சூழ் திருப்புலியூர்ப்புகழன்றிமற்றே. 9

அன்றிமற்றோருபாயமென்? இவளந்தண்துழாய்கமழ்தல்★
குன்றமாமணிமாடமாளிகைக் கோலக்குழாங்கள்மல்கி★
தென்திசைத்திலதம்புரை குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்★
நின்றமாயப்பிரான்திருவருளாம் இவள்நேர்பட்டதே. 10

††நேர்பட்டநிறைமூவுலகுக்கும் நாயகன்தன்னடிமை★
நேர்பட்டதொண்டர்தொண்டர்தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன்★ சொல்
நேர்பட்டதமிழ்மாலை ஆயிரத்துள் [2]இவைபத்தும்
நேர்பட்டாரவர்★ நேர்பட்டார் நெடுமாற்கடிமை செய்யவே. 11

அடிவரவு:- கருமாணிக்க அன்னைமீர் புகழும் ஊர்
புனை திரு மெல்லிலை மடவரல்
பரவாள் அன்றி நேர் . நெடுமால்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. விரைவார் என்பதும் பாடம்.
2. இவையுமோர்பத்தும் என்றும் பாடம்.

[1]10-ஆந்திருவாய்மொழி - நெடுமாற்கடிமை

திருமாலன்றி மற்றொருவர்க்கு அடிமையற்றிருக்கும் தன்மைக்கு எல்லைநிலமான திருமாலடியார்க்கடிமை தமக்கு உள்ளமையை ஆழ்வார் பேசுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — தக்கேசி, தாளம் — ஏழொத்து ஸஹாநாராகம் — அடதாளம்)

††நெடுமாற்கடிமைசெய்வேன்போல் அவனைக்கருத வஞ்சித்து★
தடுமாற்றற்றதீக்கதிகள் முற்றுந்தவிர்ந்தசதிர்நினைந்தால்★
கொடுமாவினையேன்அவனடியாரடியே கூடுமிதுவல்லால்★
விடுமாறென்பதென்? அந்தோ! வியன்மூவுலகு பெறினுமே. 1

வியன்மூவுலகுபெறினும் போய்த்தானேதானேயானாலும்★
புயல்மேகம்போல்திருமேனியம்மான் புனைபூங்கழலடிக்கீழ்★
சயமேயடிமைதலைநின்றார் திருத்தாள்வணங்கி★இம்மையே
பயனேயின்பம்யான்பெற்றது உறுமோபாவியேனுக்கே? 2

உறுமோபாவியேனுக்கு? இவ்வுலகமூன்றும்உடன்நிறைய★
சிறுமாமேனிநிமிர்த்த என்செந்தாமரைக்கண் திருக்குறளன்★
நறுமாவிரைநாள்மலரடிக்கீழ்ப் புகுதலன்றிஅவனடியார்★
சிறுமாமனிசராய்என்னையாண்டார் இங்கேதிரியவே. 3

இங்கேதிரிந்தேற்கிழுக்குற்றென்? இருமாநிலம் முன்னுண்டுமிழ்ந்த★
செங்கோலத்தபவளவாய்ச் செந்தாமரைக்கணென்னம் மான்★
பொங்கேழ்புகழ்கள்வாயவாய்ப் புலன்கொள்வடிவு என்மனத்ததாய்★
அங்கேய்மலர்கள்கையவாய் வழிபட்டோடஅருளிலே. 4

வழிபட்டோடஅருள்பெற்று மாயன்கோலமலரடிக்கீழ்★
சுழிபட்டோடும்சுடர்ச்சோதிவெள்ளத்து இன்புற்றிருந்தாலும்★
இழிபட்டோடும் உடலினிற்பிறந்து தன்சீர்யான்கற்று★
மொழிபட்டோடும்கவியமுதம் நுகர்ச்சியுறுமோ? முழுதுமே. 5

நுகர்ச்சியுறுமோ? மூவுலகின் வீடுபேறுதன்கேழில்★
புகர்ச்செம்முகத்தகளிறட்ட பொன்னாழிக்கை யென்னம்மான்★
நிகர்ச்செம்பங்கியெரிவிழிகள் நீண்டஅசுரருயிரெல்லாம்★
தகர்த்துண்டுழலும்புட்பாகன் பெரியதனிமாப்புகழே. 6

---

1. இது கோயில் திருவாய்மொழி.

தனிமாப்புகழே எஞ்ஞான்றும் நிற்கும்படியாத்தான் தோன்றி★
முனிமாப்பிரமமுதல்வித்தாய் உலகமூன்றும்முளைப்பித்த★
தனிமாத்தெய்வத்தளிரடிக்கீழ்ப் புகுதலன்றிஅவனடியார்★
நனிமாக்கலவியின்பமே நாளும்வாய்க்கநங்கட்கே. 7

நாளும்வாய்க்கநங்கட்கு நளிர்நீர்க்கடலைப்படைத்து★ தன்
தாளும்தோளும்முடிகளும் சமனிலாதபலபரப்பி★
நீளும்படர்பூங்கற்பகக்காவும் நிறைபன்னாயிற்றின்★
கோளுமுடையமணிமலைபோல் கிடந்தான்தமர்கள் கூட்டமே. 8

தமர்கள்கூட்டவல்வினையை நாசஞ்செய்யும் [1]சதுமூர்த்தி★
அமர்கொளாழி சங்குவாள் வில்தண்டாதிபல்படையன்★
குமரன்கோலவைங்கணைவேள்தாதை கோதிலடியார்தம்★
தமர்கள் தமர்கள்தமர்களாம் சதிரேவாய்க்கதமியேற்கே. 9

வாய்க்கதமியேற்கு ஊழிதோறூழியூழி★ மாகாயாம்
பூக்கொள்மேனிநான்குதோள் பொன்னாழிக்கை யென்னம்மான்★
நீக்கமில்லாவடியார்தம் அடியாரடியாரடியாரெங்
கோக்கள்★ அவர்க்கேகுடிகளாய்ச்செல்லும் நல்ல கோட்பாடே. 10

††நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள் மூன்றினுள்ளும்தான் நிறைந்த★
அல்லிக்கமலக்கண்ணனை அந்தண்குருகூர்ச்சடகோபன்★
சொல்லப்பட்டஆயிரத்துள் இவையும்பத்தும்வல்லார்கள்★
நல்லபதத்தால்மனைவாழ்வர் கொண்டபெண்டிர் மக்களே. 11

அடிவரவு:- நெடுமால் வியன் உறுமோ இங்கே வழி
நுகர்ச்சி தனிமா நாளும் தமர்கள்
வாய்க்க நல்ல கொண்ட.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. சதிர்மூர்த்தி என்பது பன்னீராயிரப்படி

ஒன்பதாம்பத்து

உடலின் முடிவில் வீடு என்று ஆழ்வார் அறிவுறுத்தப்பட்டு எம்பெருமானது சில குணங்களில் ஆழ்தல்

1-ஆந்திருவாய்மொழி - கொண்டபெண்டிர்

உடலுறவினர்களைவிட்டு உய்விக்கும் திருமாலைச் சேர அறிவுறுத்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — பழந்தக்கராகம், தாளம் — ஏழொத்து
செஞ்சுருட்டிராகம் — ரூபகதாளம்)

††கொண்டபெண்டிர்மக்களுற்றார் சுற்றத்தவர்பிறரும்★
கண்டதோடுபட்டதல்லால் காதல்மற்றுயாதுமில்லை★
எண்திசையும்கீழும்மேலும் முற்றவும்உண்டபிரான்★
தொண்டரோமாய்[1]உய்யலல்லால்இல்லைகண்டீர் துணையே. 1

துணையும் சார்வுமாகுவார்போல் சுற்றத்தவர்பிறரும்★
அணையவந்தஆக்கமுண்டேல் அட்டைகள்போறசுவைப்பர்★
கணையொன்றாலேயேழ்மரமும்எய்த எம்கார்முகிலை★
புணையென்றுய்யப்[2]போகலல்லால் இல்லைகண்டீர் பொருளே. 2

பொருள்கையுண்டாய்ச்செல்லக்காணில் போற்றியென் றேற்றெழுவர்★
இருள்கொள்துன்பத்தின்மைகாணில் என்னே! என்பாருமில்லை★
மருள்கொள்செய்கையசுரர்மங்க வடமதுரைப் பிறந்தார்க்கு★
அருள்கொளாளா[3]யுய்யலல்லால் இல்லைகண்டீரரணே. 3

அரணமாவரற்றகாலைக்கு என்றென்றமைக்கப்பட்டார்★
இரணங்கொண்டதெப்பராவர் இன்றியிட்டாலும் அஃதே★
வருணித்தென்னே? வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே★
சரணென்றுய்யப்[2]போகலல்லால் இல்லைகண்டீர்சதிரே. 4

சதுரமென்றுதம்மைத்தாமே சம்மதித்தின்மொழியார்★
மதுரபோகம்துற்றவரே வைகிமற்றொன்றுறுவர்★
அதிர்கொள்செய்கையசுரர்மங்க வடமதுரைப் பிறந்தார்க்கு★
எதிர்கொளாளா[3]யுய்யலல்லால் இல்லைகண்டீரின்பமே. 5

---

1. உய்யில் என்றும் பாடம்.
2. போகில்.
3. உய்யில் என்பன மாற்றுபாடங்கள்.

இல்லைகண்டீரின்பமந்தோ! உள்ளதுநினையாதே★
தொல்லையார்களெத்தனைவர்? தோன்றிக் கழிந்தொழிந்தார்★
மல்லைமூதூர் வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே★
சொல்லியுய்யப்[1]போகலல்லால் மற்றொன்றில்லைசுருக்கே. 6

மற்றொன்றில்லைசுருங்கச்சொன்னோம் மாநிலத்தெவ்வுயிர்க்கும்★
சிற்றவேண்டாசிந்திப்பேயமையும் கண்டீர்களந்தோ!★
குற்றமன்றுஎங்கள்பெற்றத்தாயன் வடமதுரைப் பிறந்தான்★
குற்றமில்சீர்கற்று வைகல்வாழ்தல்கண்டீர்குணமே. 7

வாழ்தல்கண்டீர்குணமிதந்தோ! மாயவனடிபரவி★
போழ்துபோகவுள்ளகிற்கும் புன்மையிலாதவர்க்கு★
வாழ்துணையா வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே★
வீழ்துணையாப்போமிதனில் யாதுமில்லைமிக்கதே. 8

யாதுமில்லைமிக்கதனில் என்றென்றதுகருதி★
காதுசெய்வான்கூதைசெய்து கடைமுறைவாழ்க்கையும் போம்★
மாதுகிலின்கொடிக்கொள்மாட வடமதுரைப்பிறந்த★
தாதுசேர்தோள்கண்ணலல்லால் இல்லைகண்டீர்சரணே. 9

கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர் சரண் அதுநிற்கவந்து★
மண்ணின்பாரம்நீக்குதற்கே வடமதுரைப்பிறந்தான்★
திண்ணமாநும்முடைமையுண்டேல் அவனடிசேர்த் துய்ம்மினோ★
எண்ணவேண்டாநும்மதாதும் அவனன்றிமற்றில்லையே. 10

††ஆதுமில்லைமற்றவனில் என்றதுவேதுணிந்து★
தாதுசேர்தோள்கண்ணனைக் குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன★
தீதிலாதவொண்தமிழ்கள் இவையாயிரத்துள்இப்பத்தும்★
ஓதவல்லபிராக்கள் நம்மையாளுடையார்கள்பண்டே. 11

அடிவரவு:- கொண்ட துணை பொருள் அரண்
சதுரம் இல்லை மற்றொன்று வாழ்தல்
யாது கண்ணன் ஆது பண்டை.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. போகில் என்று மாற்றுப்பாடம்.

2-ஆந்திருவாய்மொழி - பண்டைநாளாலே

ஆழ்வார் எம்பெருமானைத் தமக்கு எல்லாவுறவின் காரியமும் குறைவில்லாமல் அருளுமாறு வேண்டுதல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — புறநீர்மை, தாளம் — ஒன்பதொத்து த்வஜாவந்திராகம் — ஆதிதாளம்)

††பண்டைநாளாலேநின்திருவருளும்
பங்கயத்தாள்திருவருளும்
கொண்டு★ நின்கோயில்சீய்த்துப்பல்படிகால்
குடிகுடிவழிவந்தாட்செய்யும்★
தொண்டரோர்க்கருளிச்சோதிவாய்திறந்து
உன்தாமரைக்கண்களால்நோக்காய்★
தெண்திரைப்பொருநல்தண்பணைசூழ்ந்த
திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே. 1

குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்து நின்தீர்த்த
அடிமைக்குற்றேவல்செய்து★ உன்பொன்
அடிக்கடவாதேவழிவருகின்ற
அடியரோர்க்கருளி★ நீயொருநாள்
படிக்களவாகநிமிர்த்த நின்பாத
பங்கயமேதலைக்கணியாய்★
கொடிக்கொள்பொன்மதிள்சூழ் குளிர்வயல்சோலைத்
திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே! 2

கிடந்தநாள்கிடந்தாய்எத்தனைகாலம்
கிடத்தி? உன்திருவுடம்பசைய★
தொடர்ந்துகுற்றேவல்செய்து தொல்லடிமை
வழிவருந்தொண்டரோர்க்கருளி★
தடங்கொள்தாமரைக்கண்விழித்து
நீயெழுந்துஉன்தாமரைமங்கையும்நீயும்★
இடங்கொள்மூவுலகும்தொழவிருந்தருளாய்
திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே! 3

††புளிங்குடிக்கிடந்துவரகுணமங்கையிருந்து
வைகுந்தத்துள்நின்று★
தெளிந்தவென்சிந்தையகங்கழியாதே
என்னையாள்வாய்! எனக்கருளி★

நளிர்ந்தசீருலகமூன்றுடன்வியப்ப
நாங்கள்கூத்தாடிநின்றார்ப்ப★
பளிங்குநீர்முகிலின்பவளம்போல்
கனிவாய்சிவப்ப நீகாணவாராயே. 4

பவளம்போற்கனிவாய்சிவப்ப
நீகாணவந்துநின்பல்நிலாமுத்தம்★
தவழ்கதிர்முறுவல்செய்து
நின்திருக்கண்தாமரைதயங்கநின்றருளாய்★
பவளநன்படர்க்கீழ்ச்சங்குறைபொருநல்
தண்திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்!★
கவளமாகளிற்றினிடர்கெடத் தடத்துக்
காய்சினப்பறவையூர்ந்தானே! 5

††காய்சினப்பறவையூர்ந்து, பொன்மலையின்
மீமிசைக்கார்முகில்போல்★
மாசினமாலிமாலிமானென்று
அங்குஅவர்படக்கனன்றுமுன்நின்ற★
காய்சினவேந்தே! கதிர்முடியானே!
கலிவயல்திருப்புளிங்குடியாய்!★
காய்சினவாழிசங்குவாள்வில்
தண்டேந்தி எம்மிடர்கடிவானே! 6

எம்மிடர்கடிந்திங்கென்னையாள்வானே!
இமையவர்தமக்குமாங்கனையாய்!★
செம்மடல்மலருந்தாமரைப்பழனத்
தண்திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்!★
நம்முடையடியர்கவ்வைகண்டுகந்து
நாம்களித்துளநலங்கூர★
இம்மடவுலகர்காணநீயொருநாள்
இருந்திடாய்எங்கள்கண்முகப்பே. 7

எங்கள்கண்முகப்பேயுலகர்களெல்லாம்
இணையடிதொழுதெழுதிறைஞ்சி★
தங்களன்பாரத்தமதுசொல்வலத்தால்
தலைத்தலைச்சிறந்துபூசிப்ப★
திங்கள்சேர்மாடத்திருப்புளிங்குடியாய்!
திருவைகுந்தத்துள்ளாய்! தேவா!★

இங்கண்மாஞாலத்திதனுளுமொருநாள்
இருந்திடாய் வீற்றிடங்கொண்டே. 8

வீற்றிடங்கொண்டுவியன்கொள்மாஞாலத்து
இதனுளுமிருந்திடாய்★ அடியோம்
போற்றியோவாதேகண்ணிணைகுளிரப்
புதுமலராகத்தைப்பருக★
சேற்றிளவாளைசெந்நெலூடுகளும்
செழும்பணைத்திருப்புளிங்குடியாய்!★
கூற்றமாயசுரர்குலமுதலரிந்த
கொடுவினைப்படைகள்வல்லானே! 9

கொடுவினைப்படைகள்வல்லையாய்
அமரர்க்கிடர்கெடஅசுரர்கட்கிடர்செய்★
கடுவினைநஞ்சே! என்னுடையமுதே!
கலிவயல்திருப்புளிங்குடியாய்!★
வடிவிணையில்லாமலர்மகள் மற்றை
நிலமகள்பிடிக்கும்மெல்லடியை★
கொடுவினையேனும்பிடிக்கநீயொருநாள்
கூவுதல்வருதல்செய்யாயே. 10

† † கூவுதல்வருதல்செய்திடாயென்று
குரைகடல்கடைந்தவன்தன்னை★
மேவிநன்கமர்ந்தவியன்புனற்பொருநல்
வழுதிநாடன்சடகோபன்★
நாவியல்பாட[1]லாயிரத்துள்ளும்
இவையுமோர்பத்தும்வல்லார்கள்★
ஓவுதலின்றியுலகமூன்றளந்தான்
அடியிணையுள்ளத்தோர்வாரே. 11

அடிவரவு:- பண்டை குடி கிடந்த புளி
பவளம் காய்சின எம்மிடர்' எங்கள்
வீற்று கொடுவினை கூவுதல் ஓர்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. ஆயிரத்துளிவையுமோர்பத்தும், ஆயிரத்துளிவையும் பத்தும் என்பன பாடங்கள்.

3-ஆந்திருவாய்மொழி - ஓராயிரம்

எம்பெருமான் ஆழ்வார் வேண்டியதையெல்லாம் தரவல்ல தனது எப்பொருளுமான தன்மையைக் காட்ட அவர் அவன்சீலத்தில் ஈடுபட்டுக் கூறுதல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — நட்டபாளை, தாளம் — ஏழொத்து
கேதாரராகம் — ஆதிதாளம்)

††ஓராயிரமாய் உலகேழளிக்கும்★
பேராயிரங்கொண்டது ஓர்பீடுடையன்★
காராயின காளநன்மேனியினன்★
நாராயணன் நங்கள்பிரானவனே. 1

அவனேயகல்ஞாலம் படைத்திடந்தான்★
அவனேயஃதுண்டு உமிழ்ந்தானளந்தான்★
அவனேயவனும் அவனும்அவனும்★
அவனேமற்றெல்லாமும் அறிந்தனமே. 2

அறிந்தனவேத வரும்பொருள்நூல்கள்★
அறிந்தனகொள்க அரும்பொருளாதல்★
அறிந்தனரெல்லாம் அரியைவணங்கி★
அறிந்தனர் நோய்களறுக்கும்மருந்தே. 3

மருந்தே நங்கள்போகமகிழ்ச்சிக்கென்று★
பெருந்தேவர்குழாங்கள் பிதற்றும்பிரான்★
கருந்தேவனெம்மான் கண்ணன் விண்ணுலகம்★
தரும்தேவனைச் சோரேல்கண்டாய்மனமே! 4

மனமே! உன்னை வல்வினையேன் இரந்து★
கனமேசொல்லினேன் இதுசோரேல்கண்டாய்★
புனமேவிய பூந்தண்துழாயலங்கல்★
இனமேதுமிலானை அடைவதுமே. 5

அடைவதும் அணியார்மலர்மங்கைதோள்★
மிடைவதும் அசுரர்க்குவெம்போர்களே★
கடைவதும் கடலுளமுதம்★ என்மனம்
உடைவதும் அவற்கே ஒருங்காகவே. 6

ஆகம்சேர் நரசிங்கமதாகி★ ஓர்
ஆகம்வள்ளுகிரால் பிளந்தானுறை★
மாகவைகுந்தம் காண்பதற்கு★ என்மனம்
ஏகமெண்ணும் இராப்பகலின்றியே. 7

இன்றிப்போக இருவினையும்கெடுத்து★
ஒன்றியாக்கைபுகாமை உய்யக்கொள்வான்★
நின்றவேங்கடம் நீள்நிலத்துள்ளது★
சென்றுதேவர்கள் கைதொழுவார்களே. 8

தொழுதுமாமலர் நீர்சுடர்தூபம்கொண்டு★
எழுதுமென்னும்இது மிகையாதலில்★
பழுதில்தொல்புகழ்ப் பாம்பணைப்பள்ளியாய்!★
தழுவுமாறறியேன் உனதாள்களே. 9

தாளதாமரையான் உனதுந்தியான்★
வாள்கொள்நீள்மழுவாளி உன்னாகத்தான்★
ஆளராய்த்தொழுவாரும் அமரர்கள்★.
நாளும்என்புகழ்கோ உனசீலமே. 10

††சீலமெல்லையிலான் அடிமேல்★ அணி
கோலநீள் குருகூர்ச்சடகோபன்★ சொல்
மாலையாயிரத்துள் இவைபத்தினின்
பாலர்★ வைகுந்தமேறுதல் பான்மையே. 11

அடிவரவு:- ஓர் அவனே அறிந்தன மருந்தே
மனம் அடை ஆகம் இன்றி
தொழுது தாள் சீலம் மை.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

4-ஆந்திருவாய்மொழி - மையார்

ஆழ்வார் எம்பெருமானைச் சங்கு சக்கரங்களுடன் காணவேண்டிக் கூப்பிட்டு அங்ஙனமே பெற்றமையை உகந்து அருளிச்செய்தல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — கொல்லி, தாளம் — ஏழொத்து தந்யாசிராகம் — ரூபகதாளம்)

††மையார்கருங்கண்ணி கமலமலர்மேல்
செய்யாள்★ திருமார்வினில்சேர் திருமாலே!★
வெய்யார்சுடராழி சுரிசங்கமேந்தும்
கையா!★ உன்னைக்காணக் கருதும்என்கண்ணே. 1

கண்ணே! உன்னைக் காணக்கருதி★ என்னெஞ்சம்
எண்ணேகொண்ட சிந்தையதாய்நின்றியம்பும்★
விண்ணோர்முனிவர்க்கு என்றும்காண்பரியாயை★
நண்ணாதொழியேன்என்று நானழைப்பனே. 2

அழைக்கின்றஅடிநாயேன் நாய்கூழைவாலால்★
குழைக்கின்றதுபோல என்னுள்ளம்குழையும்★
மழைக்குஅன்றுகுன்றமெடுத்து ஆநிரைகாத்தாய்!★
பிழைக்கின்றதருளென்று பேதுறுவனே. 3

உறுவதிதுவென்று உனக்காட்பட்டு★ நின்கண்
பெறுவதெதுகொலென்று பேதையேன்நெஞ்சம்★
மறுகல்செய்யும் வானவர்தானவர்க்குஎன்றும்★
அறிவதரிய அரியாயவம்மானே! 4

அரியாயவம்மானை அமரர்பிரானை★
பெரியானைப் பிரமனைமுன்படைத்தானை★
வரிவாளரவினணைப் பள்ளிகொள்கின்ற★
கரியான்கழல்காணக் கருதும்கருத்தே. 5

கருத்தே! உன்னைக் காணக்கருதி★ என்னெஞ்சத்து
இருத்தாகஇருத்தினேன் தேவர்கட்கெல்லாம்
விருத்தா!★ விளங்குஞ்சுடர்ச்சோதி உயரத்
தொருத்தா!★ உன்னையுள்ளும் என்னுள்ளம்உகந்தே. 6

உகந்தேயுன்னை உள்ளும் என்னுள்ளத்து★ அகம்பால்
அகந்தானமர்ந்தே இடங்கொண்டஅமலா!★
மிகுந்தானவன்மார்வகலம் இருகூறா
நகந்தாய்★ நரசிங்கமதாயவுருவே! 7

உருவாகிய ஆறுசமயங்கட்கெல்லாம்★
பொருவாகிநின்றானவன் எல்லாப்பொருட்கும்★
அருவாகியஆதியைத் தேவர்கட்கெல்லாம்★
கருவாகியகண்ணனைக் கண்டுகொண்டேனே. 8

கண்டுகொண்டு என்கண்ணிணையாரக்களித்து★
பண்டைவினையாயின பற்றோடறுத்து★
தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொல்மாலைகள்சொன்னேன்★
அண்டத்தமரர்பெருமான் அடியேனே. 9

அடியானிவனென்று எனக்காரருள்செய்யும்
நெடியானை★ நிறைபுகழ் அஞ்சிறைப்புள்ளின்
கொடியானை★ குன்றாமல் உலகமளந்த
அடியானை★ அடைந்து அடியேனுய்ந்தவாறே! 10

††ஆறாமதயானை அடர்த்தவன்தன்னை★
சேறார்வயல் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்★
நூறேசொன்ன ஓராயிரத்துள்இப்பத்தும்★
ஏறேதரும் வானவர்தமின்னுயிர்க்கே. 11

அடிவரவு:- மை கண் அழை உறுவது
அரி கருத்தே உகந்து உரு
கண் அடியான் ஆரா இன்னுயிர்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

5-ஆந்திருவாய்மொழி - இன்னுயிர்ச்சேவல்

தலைவனை நேரிற்காண ஆசைப்பட்ட தலைவி நினைவுறுத்தும் பொருட்களால் தான் தளர்ந்தமை கூறும் பாசுரத்தாலே, தம்நிலையை ஆழ்வார் கூறுதல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் — கொல்லி, தாளம் — ஏழொத்து அஸாவேரிராகம் — ஆதிதாளம்)

††இன்னுயிர்ச்சேவலும் நீரும்கூவிக்கொண்டு, இங்கு எத்தனை★
என்னுயிர்நோவமிழற்றேன்மின் குயிற்பேடைகாள்★
என்னுயிர்க்கண்ணபிரானை நீர்வரக்கூவுகிலீர்★
என்னுயிர்கூவிக்கொடுப்பார்க்கும் இத்தனைவேண்டுமோ? 1

இத்தனைவேண்டுவதன்றந்தோ! அன்றிற்பேடைகாள்!★
எத்தனைநீரும்நுஞ்சேவலும் கரைந்தேங்குதிர்★
வித்தகன்கோவிந்தன் மெய்யனல்லன்ஒருவர்க்கும்★
அத்தனையாம்இனி என்னுயிர்அவன்கையதே. 2

அவன்கையதேஎனதாருயிர் அன்றிற்பேடைகாள்!★
எவன்சொல்லிநீர்குடைந்தாடுதிர் புடைசூழவே★
தவஞ்செய்திலா வினையாட்டியேனுயிர்இங்குண்டோ?★
எவன்சொல்லிநிற்றும்? நும்ஏங்குகூக்குரல்கேட்டுமே. 3

கூக்குரல்கேட்டும் நங்கண்ணன்மாயன்வெளிப்படான்★
மேற்கிளைகொள்ளேன்மின்[1]நீரும்சேவலும்கோழிகாள்!★
வாக்கும்மனமும்கருமமும் நமக்காங்கதே★
ஆக்கையுமாவியும் அந்தரம்நின்றுழலுமே. 4

அந்தரம்நின்றுழல்கின்ற யானுடைப்பூவைகாள்!★
நுந்திறத்தேதுமிடையில்லை குழறேன்மினோ★
இந்திரஞாலங்கள்காட்டி இவ்வேழுலகும்கொண்ட★
நந்திருமார்பன் நம்மாவியுண்ணநன்கெண்ணினான். 5

நன்கெண்ணிநான்வளர்த்த சிறுகிளிப்பைதலே!★
இன்குரல்நீமிழற்றேல் என்னாருயிக்காகுத்தன்★
நின்செய்யவாயொக்கும்வாயன் கண்ணன்கைகாலினன்★
நின்பசுஞ்சாமநிறத்தன் கூட்டுண்டுநீங்கினான். 6

---

1. நீரும்நுஞ்சேவலும் என்பதும் பாடம்.

கூட்டுண்டுநீங்கிய கோலத்தாமரைக்கண்செவ்வாய்★
வாட்டமிலென்கருமாணிக்கம் கண்ணன்மாயன்போல்★
கோட்டியவில்லொடு மின்னுமேகக்குழாங்கள்காள்!★
காட்டேன்மின்நும்முரு என்னுயிர்க்குஅதுகாலனே. 7

உயிர்க்கதுகாலனென்று உம்மையானிரந்தேற்கு★ நீர்
குயிற்பைதல்காள்! கண்ணன்நாமமேகுழறிக்கொன்றீர்★
தயிர்ப்பழஞ்சோற்றொடு பாலடிசிலும்தந்து★ சொல்
பயிற்றியநல்வளமூட்டினீர் பண்புடையீரே! 8

[1]பண்புடைவண்டொடுதும்பிகாள்! பண்மிழற்றேன்மின்★
புண்புரைவேல்கொடு குத்தாலொக்கும்நும்இன்குரல்★
தண்பெருநீர்த்தடந்தாமரை மலர்ந்தாலொக்கும்
கண்பெருங்கண்ணன்★ நம்மாவியுண்டெழநண்ணினான். 9

எழநண்ணிநாமும் நம்வானநாடனோடொன்றினோம்★
பழனநன்னாரைக்குழாங்கள்காள்! பயின்றென்னினி!★
இழைநல்லவாக்கையும் பையவேபுயக்கற்றது★
தழைநல்லவின்பந்தலைப்பெய்து எங்கும்தழைக்கவே. 10

††இன்பந்தலைப்பெய்தெங்குந்தழைத்த பல்லூழிக்கு★
தன்புகழேத்தத் தனக்கருள்செய்தமாயனை★
தென்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள்இவை★
ஒன்பதோடொன்றுக்கும் மூவுலகுமுருகுமே. 11

அடிவரவு:- இன்னுயிர் இத்தனை அவன் கூக்குரல்
அந்தரம் நன்கு கூட்டு உயிர்
பண்பு எழ இன்பம் உருகும்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. பண்ணுரை என்பது ஈட்டின் பாடம்.

6-ஆந்திருவாய்மொழி - உருகுமால்

ஆழ்வார் எம்பெருமானது சீரை இன்னாப்புடன் கூறியருளுதல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — நாட்டராகம், தாளம் — ஏழொத்து கல்யாணிராகம் — ஆதிதாளம்)

††உருகுமால்நெஞ்சம் உயிரின்பரமன்றி★
பெருகுமால்வேட்கையும் என்செய்கேன்தொண்டனேன்?★
தெருவெல்லாம்காவிகமழ் திருக்காட்கரை★
மருவியமாயன்தன் மாயம்நினைதொறே. 1

நினைதொறும்சொல்லுந்தொறும் நெஞ்சிடிந்துகும்★
வினைகொள்சீர்பாடிலும் வேமெனதாருயிர்★
சுனைகொள்பூஞ்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பா!★
நினைகிலேன்நான் உனக்குஆட்செய்யும்நீர்மையே. 2

நீர்மையால்நெஞ்சம் வஞ்சித்துப்புகுந்து★ என்னை
ஈர்மைசெய்து என்னுயிராய்என்னுயிருண்டான்★
சீர்மல்குசோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன்★
கார்முகில்வண்ணன்தன் கள்வமறிகிலேன். 3

அறிகிலேன் தன்னுள் அனைத்துலகும்நிற்க★
நெறிமையால்தானும் அவற்றுள்நிற்கும்பிரான்★
வெறிகமழ்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன்★
சிறியவென்னாருயிருண்ட திருவருளே. 4

திருவருள்செய்பவன்போல என்னுள்புகுந்து★
உருவமுமாருயிரும் உடனேயுண்டான்★
திருவளர்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன்★
கருவளர்மேனி[1]நங்கண்ணன்கள்வங்களே. 5

என்கண்ணன்கள்வம் எனக்குச்செம்மாய்நிற்கும்★
அங்கண்ணனுண்ட என்னாருயிர்க்கோதிது★
புன்கண்மையெய்திப் புலம்பியிராப்பகல்★
என்கண்ணனென்று அவன்காட்கரையேத்துமே. 6

1. என்கண்ணன் என்றும் பாடம்

காட்கரையேத்தும் அதனுள்கண்ணா! என்னும்★
வேட்கைநோய்கூர நினைந்துகரைந்துகும்★
ஆட்கொள்வானொத்து என்னுயிருண்டமாயனால்★
கோட்குறைபட்டது என்னாருயிர்கோளுண்டே. 7

கோளுண்டானன்றிவந்து என்னுயிர்தானுண்டான்★
நாளுநாள்வந்து என்னைமுற்றவும்தானுண்டான்★
காளநீர்மேகத் தென்காட்கரையென்னப்பற்கு★
ஆளன்றேபட்டது என்னாருயிர்பட்டதே. 8

ஆருயிர்பட்டது எனதுயிர்பட்டது?★
பேரிதழ்த்தாமரைக்கண் கனிவாயது★ ஓர்
காரெழில்மேகத் தென்காட்கரைகோயில்கொள்★
சீரெழில்நால்தடந்தோள் தெய்வவாரிக்கே. 9

வாரிக்கொண்டு உன்னைவிழுங்குவன்காணிலென்று★
ஆர்வுற்ற என்னையொழிய என்னின்முன்னம்
பாரித்து★ தானென்னை முற்றப்பருகினான்★
காரொக்கும் காட்கரையப்பன்கடியனே. 10

††கடியனாய்க் கஞ்சனைக்கொன்றபிரான்தன்னை★
கொடிமதிள்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல்★
வடிவமையாயிரத்து இப்பத்தினால்★ சன்மம்
முடிவெய்தி நாசங்கண்டீர்களெங்கானலே. 11

அடிவரவு:- உருகு நினை நீர்மை அறிகிலேன்
திருவருள் என் காட்கரை கோள்
ஆருயிர் வாரி கடிய எங்கானல்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

7-ஆந்திருவாய்மொழி - எங்கானல்

எம்பெருமானது வடிவழகே பற்றாசாகத் தலைவி திருமூழிக்களத்தே பறவைகளைத் தூதுவிடுவதாகக் கூறும் பாசுரம்

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

(பண் — நாட்டராகம், தாளம் — ஏழொத்து கண்டராகம் — ஆதிதாளம்)

††எங்கானலகங்கழிவாய் இரைதேர்ந்திங்கினிதமரும்★
செங்காலமடநாராய்! திருமூழிக்களத்துறையும்★
கொங்கார்பூந்துழாய்முடி எங்குடக்கூத்தர்க்கு என் தூதாய்★
நுங்கால்கள்என்தலைமேல் கெழுமீரோநுமரோடே. 1

நுமரோடும்பிரியாதே நீரும்நும்சேவலுமாய்★
அமர்காதற்குருகி னங்காள்! அணிமூழிக்களத்துறையும்★
எமராலும்பழிப்புண்டு இங்குஎன்? தம்மாலிழிப்புண்டு★
தமரோடங்குறைவார்க்குத் தக்கிலமே? கேளீரே. 2

தக்கிலமே? கேளீர்கள் தடம்புனல்வாயிரைதேரும்★
கொக்கினங்காள்! குருகினங்காள்! குளிர்மூழிக்களத்துறையும்★
செக்கமலத்தலர்போலும் கண்கைகால்செங்கனிவாய்★
அக்கமலத்திலைபோலும் திருமேனியடிகளுக்கே. 3

திருமேனியடிகளுக்குத் தீவினையேன்விடுதூதாய்★
திருமூழிக்களமென்னும் செழுநகர்வாயணிமுகில்காள்!★
திருமேனியவட்கருளீர் என்றக்கால்★ உம்மைத்தன்
திருமேனியொளியகற்றித் தெளிவிசும்புகடியுமே? 4

தெளிவிசும்புகடிதோடித் தீவளைத்துமின்னிலகும்★
ஒளிமுகில்காள்! திருமூழிக்களத்துறையுமொண்சுடர்க்கு★
தெளிவிசும்புதிருநாடாத் தீவினையேன்மனத்துறையும்★
துளிவார்கட்குழலார்க்கு என்தூதுரைத்தல்செப்புமினே. 5

தூதுரைத்தல்செப்புமின்கள் தூமொழிவாய் வண்டினங்காள்!★
போதிரைத்துமதுநுகரும் பொழில்மூழிக்களத்துறையும்★
மாதரைத்தம்மார்வகத்தே வைத்தார்க்கு, என்வாய் மாற்றம்★
தூதுரைத்தல்செப்புதிரேல் சுடர்வளையும்கலையுமே. 6

சுடர்வளையும்கலையும்கொண்டு அருவினையேன்தோள் துறந்த★
படர்புகழான் திருமூழிக்களத்துறையும்பங்கயக்கண்★
சுடர்பவளவாயனைக்கண்டு ஒருநாளோர்தூய்மாற்றம்★
படர்பொழில்வாய்க்குருகினங்காள்! எனக்கொன்று பணியீரே. 7

எனக்கொன்றுபணியீர்கள் இரும்பொழில்வாயிரை தேர்ந்து★
மனக்கின்பம்படமேவும் வண்டினங்காள்! தும்பிகாள்!★
கனக்கொள்திண்மதிள்புடைசூழ் திருமூழிக்களத்துறையும்★
புனக்கொள்காயாமேனிப் பூந்துழாய்முடியார்க்கே. 8

பூந்துழாய்முடியார்க்குப் பொன்னாழிக்கையாருக்கு★
ஏந்துநீரிளங்குருகே! திருமூழிக்களத்தாருக்கு★
ஏந்துபூண்முலைபயந்து என்னிணைமலர்க்கண்நீர்ததும்ப★
தாம்தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்றுரையீரே. 9

தகவன்றென்றுரையீர்கள் தடம்புனல்வாயிரைதேர்ந்து★
மிகவின்பம்படமேவும் மென்னடையஅன்னங்காள்!★
மிகமேனிமெலிவெய்தி மேகலையும்ஈடழிந்து★ என்
அகமேனியொழியாமே திருமூழிக்களத்தார்க்கே. 10

††ஒழிவின்றித்திருமூழிக்களத்துறையும் ஒண்சுடரை★
ஒழிவில்லாவணிமழலைக் கிளிமொழியாளலற்றியசொல்★
வழுவில்லாவண்குருகூர்ச் சடகோபன்வாய்ந்துரைத்த★
அழிவில்லாவாயிரத்து இப்பத்தும்நோயறுக்குமே. 11

அடிவரவு:- எங்கானல் நுமர் தக்கிலம் திருமேனி
தெளி தூது சுடர் எனக்கு
பூந்துழாய் தகவு ஒழிவு அறுக்கும்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

8-ஆந்திருவாய்மொழி - அறுக்கும்வினை

எம்பெருமான் வரக்காணாமையாலே தலைவி தலைவனது நகரான திருநாவாயிற் செல்ல நினைந்தமை கூறும் முகத்தால் ஆழ்வார் எம்பெருமானை யடைவதில் விரைவைத் தெரிவித்தல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — கொல்லி, தாளம் — இடையொத்து ஸாவேரிராகம் — ஆதிதாளம்)

††அறுக்கும்வினையாயின ஆகத்தவனை★
நிறுத்தும்மனத்துஒன்றிய சிந்தையினார்க்கு★
வெறித்தண்மலர்ச்சோலைகள்சூழ் திருநாவாய்★
குறுக்கும்வகையுண்டுகொலோ? கொடியேற்கே. 1

கொடியேரிடைக் கோகனகத்தவள்கேள்வன்★
வடிவேல்தடங்கண் மடப்பின்னைமணாளன்★
நெடியானுறைசோலைகள்சூழ் திருநாவாய்★
அடியேனணுகப்பெறுநாள் எவைகொலோ? 2

எவைகொல்அணுகப்பெறுநாள்? என்றுஎப்போதும்★
கவையில்மனமின்றிக் கண்ணீர்கள்கலுழ்வன்★
நவையில்திருநாரணன்சேர் திருநாவாய்★
அவையுள்புகலாவது ஓர்நாளறியேனே. 3

நாளேலறியேன் எனக்குள்ளன★ நானும்
மீளாவடிமைப்பணி செய்யப்புகுந்தேன்★
நீளார்மலர்ச்சோலைகள்சூழ் திருநாவாய்★
வாளேய்தடங்கண் மடப்பின்னைமணாளா! 4

மணாளன்மலர்மங்கைக்கும் மண்மடந்தைக்கும்★
கண்ணாளன் உலகத்துயிர்தேவர்க்கெல்லாம்★
விண்ணாளன்விரும்பியுறையும் திருநாவாய்★
கண்ணாரக்களிக்கின்றது இங்குஎன்றுகொல்கண்டே? 5

கண்டேகளிக்கின்றது இங்குஎன்றுகொல்? கண்கள்★
தொண்டேயுனக்காய்ஒழிந்தேன் துரிசின்றி★
வண்டார்மலர்ச்சோலைகள்சூழ் திருநாவாய்★
கொண்டேயுறைகின்ற எங்கோவலர்கோவே! 6

கோவாகியமாவலியை நிலங்கொண்டாய்!★
தேவாசுரம்செற்றவனே! திருமாலே!★
நாவாயுறைகின்ற நாரண நம்பீ!★
ஆவா! அடியான் இவனென்றுஅருளாயே. 7

அருளாதொழிவாய் அருள்செய்து★ அடியேனைப்
பொருளாக்கி உன்பொன்னடிக்கீழ்ப்புகவைப்பாய்★
மருளேயின்றி உன்னைஎன்னெஞ்சத்திருத்தும்★
தெருளேதரு தென்திருநாவாயென்தேவே! 8

தேவர்முனிவர்க்குஎன்றும்காண்டற்கரியன்★
மூவர்முதல்வன் ஒருமூவுலகாளி★
தேவன்விரும்பியுறையும் திருநாவாய்★
யாவரணுகப்பெறுவார்? இனியந்தோ! 9

அந்தோ! அணுகப்பெறுநாள்என்று எப்போதும்★
சிந்தைகலங்கித் திருமாலென்றழைப்பன்★
கொந்தார்மலர்ச்சோலைகள்சூழ் திருநாவாய்★
வந்தேயுறைகின்ற எம்மாமணிவண்ணா! 10

††வண்ணம்மணிமாட நல்நாவாயுள்ளானை★
திண்ணம்மதிள் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்★
பண்ணார்தமிழ் ஆயிரத்துஇப்பத்தும்வல்லார்★
மண்ணாண்டு மணங்கமழ்வர் மல்லிகையே. 11

அடிவரவு:- அறுக்கும் கொடி எவை நாள்
மணாளன் கண்டே கோவாகிய அருள்
தேவர் அந்தோ வண்ணம் மல்லிகை.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

9-ஆந்திருவாய்மொழி - மல்லிகை

தலைவி தனது ஆற்றாமையால் வருந்தியதைக் கூறும் பாசுரத்தாலே, தமதுதன்மையை ஆழ்வார் தெரிவித்தல்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — பஞ்சமம், தாளம் — ஏழொத்து சங்கராபரணராகம் — ரூபகதாளம்)

††மல்லிகைகமழ்தென்றலீருமாலோ!
வண்குறிஞ்சியிசைதவருமாலோ!★
செல்கதிர்மாலையும்மயக்குமாலோ!
செக்கர்நன்மேகங்கள்சிதைக்குமாலோ!★
அல்லியந்தாமரைக்கண்ணனெம்மான்
ஆயர்களேறரியேறெம்மாயோன்★
புல்லியமுலைகளும்தோளும்கொண்டு
புகலிடமறிகிலம்தமியமாலோ! 1

புகலிடமறிகிலம்தமியமாலோ!
புலம்புறுமணிதென்றலாம்பலாலோ!★
பகலடுமாலைவண்சாந்தமாலோ!
பஞ்சமம்முல்லைதண்வாடையாலோ!★
அகலிடம்படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந்து
எங்குமளிக்கின்றவாயன்மாயோன்★
இகலிடத்தசுரர்கள்கூற்றம்வாரான்
இனியிருந்தென்னுயிர்க்கும்மாறென்? 2

இனியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறென்?
இணைமுலைநமுகநுண்ணிடைநுடங்க★
துனியிருங்கலவிசெய்தாகந்தோய்ந்து
துறந்தெம்மையிட்டகல்கண்ணன்கள்வன்★
தனியிளஞ்சிங்கமெம்மாயன்வாரான்
தாமரைக்கண்ணும்செவ்வாயும்★ நீலப்
பனியிருங்குழல்களும்நான்குதோளும்
பாவியேன்மனத்தேநின்றீருமாலோ! 3

பாவியேன்மனத்தேநின்றீருமாலோ!
வாடைதண்வாடைவெவ்வாடையாலோ!★
மேவுதண்மதியம்வெம்மதியமாலோ!
மென்மலர்ப்பள்ளிவெம்பள்ளியாலோ!★

தூவியம்புள்ளுடைத்தெய்வவண்டு
துதைந்த எம்பெண்மையம்பூவிதாலோ!★
ஆவியின்பரமல்லவகைகளாலோ!
யாமுடைநெஞ்சமுந்துணையன்றாலோ! 4

யாமுடைநெஞ்சமுந்துணையன்றாலோ!
ஆபுகுமாலையுமாகின்றாலோ!★
யாமுடையாயன்தன்மனம்கல்லாலோ!
அவனுடைத்தீங்குழலீருமாலோ!★
யாமுடைத்துணையென்னும்தோழிமாரும்
எம்மின்முன்அவனுக்குமாய்வராலோ!★
யாமுடையாருயிர்காக்குமாறென்?
அவனுடையருள்பெறும்போதரிதே. 5

அவனுடையருள்பெறும்போதரிதால்★
அவ்வருளல்லனவருளுமல்ல★
அவனருள்பெறுமளவாவிநில்லாது
அடுபகல்மாலையும்நெஞ்சும்காணேன்★
சிவனொடுபிரமன்வண்திருமடந்தை
சேர்திருவாகம்எம்மாவியீரும்★
[1]எவனினிப்புகுமிடம்? எவன்செய்கேனோ?
ஆருக்கென்சொல்லுகேன்? அன்னைமீர்காள்! 6

ஆருக்கென்சொல்லுகேன்? அன்னைமீர்காள்!
ஆருயிரளவன்றுஇக்கூர்தண்வாடை★
காரொக்கும்மேனிநங்கண்ணன்கள்வம்
கவர்ந்தவத்தனிநெஞ்சமவன்கணஃதே★
சீருற்றஅகிற்புகையாழ்நரம்பு
பஞ்சமம்தண்பசுஞ்சாந்தணைந்து★
போருற்றவாடைதண்மல்லிகைப்பூப்
புதுமணம்முகந்துகொண்டெறியுமாலோ! 7

புதுமணம்முகந்துகொண்டெறியுமாலோ!
பொங்கிளவாடைபுன்செக்கராலோ!★
அதுமணந்தகன்றநங்கண்ணன்கள்வம்
கண்ணனிற்கொடிது இனியதனிலும்பர்★

1. எவம் என்றம் பாடம்.

மதுமணமல்லிகைமந்தக்கோவை
வண்பசுஞ்சாந்தினிற்பஞ்சமம்வைத்து★
அதுமணந்தின்னருளாய்ச்சியர்க்கே
ஊதுமத்தீங்குழற்கேஉய்யேன்நான். 8

ஊதுமத்தீங்குழற்கேஉய்யேன்நான்
அதுமொழிந்திடையிடைத்தன்செய்கோல★
தூதுசெய்கண்கள்கொண்டொன்றுபேசித்
தூமொழியிசைகள்கொண்டொன்றுநோக்கி★
பேதுறுமுகஞ்செய்துநொந்துநொந்து
பேதைநெஞ்சறவறப்பாடும்பாட்டை★
யாதுமொன்றறிகிலம்அம்ம! அம்ம!
மாலையும்வந்ததுமாயன்வாரான். 9

மாலையும்வந்ததுமாயன்வாரான்
மாமணிபுலம்பவல்லேறணைந்த★
கோலநன்னாகுகளுகளுமாலோ!
கொடியனகுழல்களும்குழறுமாலோ!
வாலொளிவளர்முல்லைகருமுகைகள்
மல்லிகையலம்பிவண்டாலுமாலோ!★
வேலையும்விசும்பில்விண்டலறுமாலோ!
என்சொல்லிஉய்வன்இங்குஅவனைவிட்டே? 10

††அவனைவிட்டகன்றுயிராற்றகில்லா
அணியிழையாய்ச்சியர்மாலைப்பூசல்★
அவனைவிட்டகல்வதற்கேயிரங்கி
அணிகுருகூர்ச்சடகோபன்மாறன்★
அவனியுண்டுமிழ்ந்தவன்மேலுரைத்த
ஆயிரத்துள்இவைபத்தும்கொண்டு★
அவனியுளலற்றிநின்றுய்ம்மின்தொண்டீர்!
அச்சொன்னமாலைநண்ணித்தொழுதே. 11

அடிவரவு:- மல்லிகை புகல் இனி பாவியேன்
யாமுடை அவன் ஆருக்கு புதுமணம்
ஊதும் மாலையும் அவனை மாலை.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

[1]10-ஆந்திருவாய்மொழி - மாலைநண்ணி

எம்பெருமான் உடம்பின் முடிவில் விரும்பியபடி யாவும் கைகூடுமென்று ஆழ்வார்க்கு அருள, அவர் உவந்து, திருக்கண்ணபுரத்திலே சென்று அவனைச் சேருமாறு அறிவுறுத்தல்

கலிவிருத்தம்

(பண்—நட்டபாஷை, தாளம்—ஒன்பதொத்து கேதாரகௌளராகம்—ஆதிதாளம்)

††மாலைநண்ணித் தொழுதெழுமினோவினைகெட★
காலைமாலை கமலமலரிட்டுநீர்★
வேலைமோதும்மதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்து★
ஆலின்மேலால்அமர்ந்தான் அடியிணைகளே. 1

கள்ளவிழும்மலரிட்டு நீரிறைஞ்சுமின்★
நள்ளிசேரும்வயல்சூழ் கிடங்கின்புடை★
வெள்ளியேய்ந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரம்
உள்ளி★ நாளும்தொழுதெழுமினோ தொண்டரே! 2

தொண்டர்! நுந்தம்துயர்போகநீரேகமாய்★
விண்டுவாடாமலரிட்டு நீரிறைஞ்சுமின்★
வண்டுபாடும்பொழில்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்து
அண்டவாணன்★ அமரர்பெருமானையே. 3

மானைநோக்கி மடப்பின்னைதன்கேள்வனை★
தேனைவாடாமலரிட்டு நீரிறைஞ்சுமின்★
வானையுந்தும்மதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரம்★
தான்நயந்தபெருமான்சரணாகுமே. 4

††சரணமாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்★
மரணமானால்வைகுந்தம்கொடுக்கும்பிரான்★
அரணமைந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்
தரணியாளன்★ தனதன்பர்க்கன்பாகுமே. 5

அன்பனாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்★
செம்பொனாகத்து அவுணனுடல்கீண்டவன்★
நன்பொனேய்ந்தமதிள்சூழ் திருகண்ணபுரத்
தன்பன்★ நாளும்தனமெய்யர்க்குமெய்யனே. 6

---

1. இது கோயில்திருவாய்மொழி.

மெய்யனாகும் விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம்★
பொய்யனாகும் புறமேதொழுவார்க்கெல்லாம்★
செய்யில்வாளையுகளும் திருக்கண்ணபுரத்து
ஐயன்★ ஆகத்தணைப்பார்கட்குஅணியனே. 7

அணியனாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்★
பிணியும்சாரா பிறவிகெடுத்தாளும்★
மணிபொனேய்ந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரம்
பணிமின்★ நாளும்பரமேட்டிதன்பாதமே. 8

பாதம்நாளும்பணியத் தணியும்பிணி★
ஏதம்சாரா எனக்கேலினியென்குறை?★
வேதநாவர்விரும்பும் திருக்கண்ணபுரத்து
ஆதியானை★ அடைந்தார்க்கு அல்லலில்லையே. 9

இல்லையல்லல் எனக்கேலினியென்குறை?★
அல்லிமாதரமரும் திருமார்பினன்★
கல்லிலேய்ந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரம்
சொல்ல★ நாளும் துயர்பாடுசாராவே. 10

††பாடுசாராவினை பற்றறவேண்டுவீர்!★
மாடநீடு குருகூர்ச்சடகோபன்★ சொல்
பாடலானதமிழ்[1]ஆயிரத்துள்இப்பத்தும்
பாடியாடி★ பணிமின் அவன்[2]தாள்களே. 11

அடிவரவு:- மாலை கள் தொண்டர் மானை
சரணம் அன்பன் மெய்யன் அணியன்
பாதம் இல்லை பாடு தாள்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. ஆயிரத்து இப்பத்தும் என்றும் பாடம்.
2. தாள்களையே என்றும் பாடம்.

பத்தாம்பத்து

எம்பெருமான் ஆழ்வார்க்கு உயிர்தன்னைக்கிட்டும் வகையைக்
(அர்ச்சிராதிகதியைக்) காட்டி இவரது விருப்பங்களைத் தலைக்கட்டுதல்

1-ஆந்திருவாய்மொழி - தாளதாமரை

அடைந்தார்க்குத் தானே துணையாகின்ற திருமோகூர்க் காளமேகப்
பெருமாளைச் சரணமடைந்து ஆழ்வார் தாம் பிறவித்துயரொழிந்து
வீடுபெறக் கருதியதை அருளிச்செய்தல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் — இந்தளம், தாளம் — ஏழொத்து பைரவிராகம் — ரூபகதாளம்)

††தாளதாமரைத் தடமணிவயல்திருமோகூர்★
நாளும்மேவிநன்கமர்ந்துநின்று அசுரரைத்தகர்க்கும்★
தோளும்நான்குடைச் சுரிகுழல்கமலக்கண்கனிவாய்★
காளமேகத்தையன்றி மற்றொன்றிலம்கதியே. 1

இலம்கதிமற்றொன்றெம்மைக்கும் ஈன்தண்துழாயின்★
அலங்கலங்கண்ணி ஆயிரம்பேருடையம்மான்★
நலங்கொள்நான்மறைவாணர்கள்வாழ் திருமோகூர்★
நலங்கழலவனடிநிழல் தடமன்றியாமே. 2

அன்றியாமொருபுகலிடம்இலம் என்றென்றலற்றி★
நின்றுநான்முகனரனொடு தேவர்கள்நாட★
வென்றுஇம்மூவுலகளித்து உழல்வான்திருமோகூர்★
நன்றுநாமினிநணுகுதும் நமதிடர்கெடவே. 3

இடர்கெடஎம்மைப்போந்தளியாய் என்றென்றேத்தி★
சுடர்கொள்சோதியைத் தேவரும்முனிவரும்தொடர★
படர்கொள்பாம்பணைப் பள்ளிகொள்வான்திருமோகூர்★
இடர்கெடஅடிபரவுதும் தொண்டீர்! வம்மினே. 4

தொண்டீர்! வம்மின் நம்சுடரொளியொருதனிமுதல்வன்★
அண்டமூவுலகளந்தவன் அணிதிருமோகூர்★
எண்திசையுமீன்கரும்பொடு பெருஞ்செந்நெல்விளைய★
கொண்டகோயிலைவலஞ்செய்து இங்காடுதும்கூத்தே. 5

††கூத்தன்கோவலன் குதற்றுவல்லசுரர்கள்கூற்றம்★
ஏத்தும்நங்கட்கும் அமரர்க்கும்முனிவர்க்குமின்பன்★
வாய்த்ததண்பணைவளவயல்சூழ் திருமோகூர்
ஆத்தன்★ தாமரையடியன்றிமற்றிலம்அரணே. 6

மற்றிலம்அரண் வான்பெரும்பாழ்தனிமுதலா★
சுற்றும்நீர்படைத்து அதன்வழித்தொல்முனிமுதலா★
முற்றுந்தேவரோடு உலகுசெய்வான்திருமோகூர்★
சுற்றிநாம்வலஞ்செய்ய நம்துயர்கெடும்கடிதே. 7

துயர்கெடும்கடிதடைந்துவந்து அடியவர்! தொழுமின்★
உயர்கொள்சோலை ஒண்தடமணியொளிதிருமோகூர்★
பெயர்களாயிரமுடைய வல்லரக்கர்புக்கழுந்த★
தயரதன்பெற்ற மரதகமணித்தடத்தினையே. 8

மணித்தடத்தடிமலர்க்கண்கள் பவளச்செவ்வாய்★
அணிக்கொள்நால்தடந்தோள்தெய்வம் அசுரரை யென்றும்★
துணிக்கும்வல்லரட்டன் உறைபொழில்திருமோகூர்★
நணித்துநம்முடைநல்லரண் நாமடைந்தனமே. 9

நாமடைந்தநல்லரண் நமக்கென்றுநல்லமரர்★
தீமைசெய்யும்வல்லசுரரை அஞ்சிச்சென்றடைந்தால்★
காமரூபங்கொண்டெழுந்தளிப்பான் திருமோகூர்★
நாமமேநவின்றெண்ணுமின் ஏத்துமின்நமர்காள்! 10

††ஏத்துமின்[1]நமர்காள்! என்றுதான்குடமாடு
கூத்தனை★ குருகூர்ச்சடகோபன்[2] குற்றேவல்கள்★
வாய்த்தவாயிரத்துள்ளிவை வண்திருமோகூர்க்கு★
ஈத்தபத்திவையேத்தவல்லார்க்கு இடர்கெடுமே. 11

அடிவரவு:- தாள் இலம் அன்றி இடர்
தொண்டீர் கூத்தன் மற்றிலம் துயர்
மணி நாம் ஏத்துமின் கெடும்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. எமர்காள் என்றும் பாடம்.
2. குற்றேவல் என்பதும் பாடம்.

2-ஆந்திருவாய்மொழி - கெடுமிடர்

திருவனந்தபுரத்தைச் சேர்ந்தால் பரமபதத்திற்போலப் பணி செய்யலாமென்று அறிவுறுத்தல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — இந்தளம், தாளம் — ஏழொத்து
கமாஸ்ராகம் — ஆதிதாளம்)

††கெடுமிடராயவெல்லாம் கேசவாவென்ன★ நாளும்
கொடுவினைசெய்யும் கூற்றின்தமர்களுங்குறுககில்லார்★
விடமுடையரவில் பள்ளிவிரும்பினான்சுரும்பலற்றும்★
தடமுடைவயல் அனந்தபுரநகர்புகுதும்இன்றே. 1

இன்றுபோய்ப்புகுதிராகில் எழுமையும் ஏதம்சாரா★
குன்றுநேர்மாடமாடே குருந்துசேர்செருந்திபுன்னை★
மன்றலர்பொழில் அனந்தபுரநகர்மாயன்நாமம்★
ஒன்றுமோ[1]ராயிரமாம் உள்ளுவார்க்குஉம்பரூரே. 2

ஊரும்புட்கொடியுமஃதே உலகெல்லாமுண்டுமிழ்ந்தான்★
சேருந்தண்ணனந்தபுரம் சிக்கெனப்புகுதிராகில்★
தீரும்நோய்வினைகளெல்லாம் திண்ணம்நாம்அறியச் சொன்னோம்★
பேருமோராயிரத்துள் ஒன்றுநீர்பேசுமினே. 3

பேசுமின்கூசமின்றிப் பெரியநீர்வேலைசூழ்ந்து★
வாசமேகமழும்சோலை வயலணியனந்தபுரம்★
நேசஞ்செய்துறைகின்றானை நெறிமையால்மலர்கள்தூவி★
பூசனைசெய்கின்றார்கள் புண்ணியம்செய்தவாறே! 4

புண்ணியஞ்செய்து நல்லபுனலொடுமலர்கள்தூவி★
எண்ணுமின்எந்தைநாமம் இப்பிறப்பறுக்கும்அப்பால்★
திண்ணம்நாமறியச்சொன்னோம் செறிபொழிலனந்தபுரத்து★
அண்ணலார்கமலபாதம் அணுகுவார்அமரராவார். 5

அமரராய்த்திரிகின்றார்கட்கு ஆதிசேரனந்தபுரத்து★
அமரர்கோனர்ச்சிக்கின்று அங்ககப்பணிசெய்வர் விண்ணோர்★
நமர்களோ! சொல்லக்கேண்மின் நாமும்போய்நணுக வேண்டும்★
குமரனார்தாதைதுன்பம்துடைத்த கோவிந்தனாரே. 6

1. ஆயிரமா என்பதும் பாடம்.

துடைத்தகோவிந்தனாரே உலகுயிர்தேவும்மற்றும்★
படைத்தஎம்பரமமூர்த்தி பாம்பணைப்பள்ளிகொண்டான்★
மடைத்தலைவாளைபாயும் வயலணியனந்தபுரம்★
கடைத்தலைசீய்க்கப்பெற்றால் கடுவினைகளையலாமே. 7

கடுவினைகளையலாகும் காமனைப்பயந்தகாளை★
இடவகைகொண்டதென்பர் எழிலணியனந்தபுரம்★
படமுடையரவில் பள்ளிபயின்றவன்பாதம்காண★
நடமினோநமர்களுள்ளீர்! நாமுமக்கறியச்சொன்னோம். 8

நாமுமக்கறியச்சொன்ன நாள்களும்நணியவான★
சேமநன்குடைத்துக்கண்டீர் செறிபொழிலனந்தபுரம்★
[1]தூமநல்விரைமலர்கள் துவளறஆய்ந்துகொண்டு★
வாமனனடிக்கென்றேத்த மாய்ந்தறும்வினைகள்தாமே. 9

மாய்ந்தறும்வினைகள்தாமே மாதவா! என்ன★ நாளும்
ஏய்ந்தபொன்மதிள் அனந்தபுரநகரெந்தைக்கென்று★
சாந்தொடுவிளக்கம்தூபம் தாமரைமலர்கள்நல்ல★
ஆய்ந்துகொண்டேத்தவல்லார் அந்தமில்புகழினாரே. 10

††அந்தமில்புகழ் அனந்தபுரநகராதிதன்னை★
கொந்தலர்பொழில் குருகூர்மாறன்சொல்லாயிரத்துள்★
ஐந்தினோடைந்தும்வல்லார் அணைவர்போயமருலகில்★
பைந்தொடிமடந்தையர்தம் வேய்மருதோளிணையே. 11

அடிவரவு:- கெடும் இன்று ஊரும் பேசுமின்
புண்ணியம் அமரர் துடைத்த கடுவினை
நாம் மாய்ந்து அந்தமில் வேய்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. தூபநல்விரை மலர்கள் என்றும் கூறுவர்.

3-ஆந்திருவாய்மொழி - வேய்மருதோள்

தலைவி தலைவனதுபிரிவுக்கு இரங்கிய பாசுரத்தாலே இன்னும் என்னை இந்தப்பூமியில் தானே வைத்தால் என்செய்வது? என்ற ஐயத்தை ஆழ்வார் பேசுதல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — பஞ்சமம், தாளம் — ஏழொத்து காம்போஜிராகம் — ஆதிதாளம்)

††வேய்மருதோளிணைமெலியுமாலோ!
மெலிவுமென்தனிமையும்யாதும்நோக்கா★
காமருகுயில்களும்கூவுமாலோ!
கணமயிலவைகலந்தாலுமாலோ!★
ஆமருவினநிரைமேய்க்கநீபோக்கு
ஒருபகலாயிரமூழியாலோ!★
தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்தியாலோ!
தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணா! 1

தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணா!
தடமுலைபுணர்தொறும்புணர்ச்சிக்காரா★
சுகவெள்ளம்விசும்பிறந்தறிவைமூழ்க்கச்
சூழ்ந்து அதுகனவெனநீங்கியாங்கே★
அகவுயிரமகந்தோறுமுள்புக்கு
ஆவியின்பரமல்லவேட்கையந்தோ!★
மிகமிகவினியுன்னைப்பிரிவையாமால்
வீவநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கே. 2

வீவன்நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு
வெவ்வுயிர்கொண்டெனதாவிவேமால்★
யாவரும்துணையில்லையானிருந்து
உன்னஞ்சனமேனியையாட்டங்காணேன்★
போவதன்றொருபகல்நீயகன்றால்
பொருகயற்கண்ணிணைநீரும்நில்லா★
சாவதிவ்வாய்க்குலத்தாய்ச்சியோமாய்ப் பிறந்த
இத்தொழுத்தையோம்தனிமைதானே. 3

தொழுத்தையோம்தனிமையும்துணைபிரிந்தார்
துயரமும் நினைகிலைகோவிந்தா!★ நின்

தொழுத்தனிற்பசுக்களையேவிரும்பித்
துறந்தெம்மையிட்டவைமேய்க்கப்போதி★
பழுத்தநல்லமுதினின்சாற்றுவெள்ளம்
பாவியேன்மனமகந்தோறுமுள்புக்கழுத்த★
நின்செங்கனிவாயின்கள்வப்பணிமொழி
நினைதொறும்ஆவிவேமால். 4

பணிமொழிநினைதொறுமாவிவேமால்
பகல்நிரைமேய்க்கியபோயகண்ணா!★
பிணியவிழ்மல்லிகைவாடைதூவப்
பெருமதமாலையும்வந்தின்றாலோ!★
மணிமிகுமார்வினின்முல்லைப்போது
என்வனமுலைகமழ்வித்துஉன்வாயமுதந்தந்து★
அணிமிகுதாமரைக்கையைஅந்தோ!
அடிச்சியோம்தலைமீசைநீயணியாய். 5

அடிச்சியோம்தலைமீசைநீயணியாய்
ஆழியங்கண்ணா! உன்கோலப்பாதம்★
பிடித்ததுநடுவுனக்கரிவையரும்பலர்
அதுநிற்க எம்பெண்மையாற்றோம்★
வடித்தடங்கண்ணிணைநீரும்நில்லா
மனமும்நில்லா, எமக்கதுதன்னாலே★
வெடிப்புநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு
வேமெமதுயிரழல்மெழுகிலுக்கே. 6

வேமெமதுயிரழல்மெழுகிலுக்கு
வெள்வளைமேகலைகழன்றுவீழ★
தூமலர்க்கண்ணிணைமுத்தஞ்சோரத்
துணைமுலைபயந்துஎனதோள்கள்வாட★
மாமணிவண்ணா! உன்செங்கமலவண்ண
மென்மலரடிநோவநீபோய்★
ஆமகிழ்ந்துகந்தவைமேய்க்கின்றுஉன்னோடு
அசுரர்கள்தலைப்பெய்யில்எவன்கொல்ஆங்கே? 7

அசுரர்கள்தலைப்பெய்யில்எவன்கொல்? ஆங்கென்று
ஆழுமென்னாருயிர், ஆன்பின்போகேல்★
கசிகையும்வேட்கையுமுள்கலந்து
கலவியும்நலியுமென்கைகழியேல்★

வசிசெயுன்தாமரைக்கண்ணும்வாயும்
கைகளும்பீதகவுடையும்காட்டி★
ஒசிசெய்நுண்ணிடையிளவாய்ச்சியர்
நீயுகக்கும்நல்லவரொடுமுழிதராயே. 8

உகக்குநல்லவரொடுமுழிதந்து
உன்தன்திருவுள்ளமிடர்கெடுந்தோறும்★ நாங்கள்
வியக்கவின்புறுதும்எம்பெண்மையாற்றோம்
எம்பெருமான்! பசுமேய்க்கப்போகேல்★
மிகப்பலவசுரர்கள்வேண்டுருவங்கொண்டு
நின்றுஉழிதருவர்கஞ்சனேவ★
அகப்படிலவரொடும்நின்னொடாங்கே
அவத்தங்கள்விளையும்என்சொற்கொளந்தோ! 9

அவத்தங்கள்விளையுமென்சொற்கொளந்தோ!
அசுரர்கள்வன்கையர்கஞ்சனேவ★
தவத்தவர்மறுகநின்றுழிதருவர்
தனிமையும்பெரிதுஉனக்குஇராமனையும்
உவர்த்தலை★ உடன்திரிகிலையும் என்றென்று
ஊடுறஎன்னுடையாவிவேமால்★
திவத்திலும்பசுநிரைமேய்ப்புஉவத்தி
செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே! 10

††செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவு
அத்திருவடிதிருவடிமேல்★ பொருநல்
சங்கணிதுறைவன்வண்தென்குருகூர்
வண்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்★
மங்கையராய்ச்சியராய்ந்தமாலை
அவனொடும்பிரிவதற்கிரங்கி★ தையல்
அங்கவன்பசுநிரைமேய்ப்பொழிப்பான்
உரைத்தன இவையும்பத்துஅவற்றின்சார்வே. 11

அடிவரவு:- வேய் தகவு வீவ தொழுத்தை
பணி அடிச்சியோம் வேம் அசுரர் உகக்கு
அவத்தம் செங்கனி சார்வு.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

4-ஆந்திருவாய்மொழி - சார்வே

ஆழ்வார் தாம் முதலில் கொண்ட பக்தி பயனுற்றதை அருளிச்செய்தல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — கொல்லி, தாளம் — நடையொத்து
கல்யாணிராகம் — ஆதிதாளம்)

††சார்வேதவநெறிக்குத் தாமோதரன்தாள்கள்★
கார்மேகவண்ணன் கமலநயனத்தன்★
நீர்வானம்மண்ணெரிகாலாய் நின்றநேமியான்★
பேர்வானவர்கள் பிதற்றும்பெருமையனே. 1

பெருமையனேவானத்திமையோர்க்கும்காண்டற்
கருமையனே★ ஆகத்தணையாதார்க்கு★ என்றும்
திருமெய்யுறைகின்ற செங்கண்மால்★ நாளும்
இருமைவினைகடிந்து இங்கென்னையாள்கின்றானே. 2

ஆள்கின்றானாழியான் ஆரால்குறைவுடையம்?★
மீள்கின்றதில்லைப் பிறவித்துயர்கடிந்தோம்★
வாள்கெண்டையொண்கண் மடப்பின்னைதன்கேள்வன்★
தாள்கண்டுகொண்டு என்தலைமேற்புனைந்தேனே. 3

தலைமேற்புனைந்தேன் சரணங்கள்★ ஆலின்
இலைமேல்துயின்றான் இமையோர்வணங்க★
மலைமேல்தான் நின்று என்மனத்துளிருந்தானை★
நிலைபேர்க்கலாகாமை நிச்சித்திருந்தேனே. 4

நிச்சித்திருந்தேன் [1]என்நெஞ்சம்கழியாமை★
கைச்சக்கரத்தண்ணல் கள்வம்பெரிதுடையன்★
மெச்சப்படான்பிறர்க்கு மெய்போலும்பொய்வல்லன்★
நச்சப்படும்நமக்கு நாகத்தணையானே. 5

நாகத்தணையானை நாள்தோறும்ஞானத்தால்★
ஆகத்தணைப்பார்க்கு அருள்செய்யும்அம்மானை★
மாகத்திளமதியம் சேரும்சடையானை★
பாகத்துவைத்தான்தன் பாதம்பணிந்தேனே. 6

---

1. என நெஞ்சம் என்று சிலர்.

பணிநெஞ்சே! நாளும் பரமபரம்பரனை★
[1]பிணியொன்றும்சாரா பிறவிகெடுத்தாளும்★
மணிநின்றசோதி மதுசூதனென்னம்மான்★
அணிநின்றசெம்பொன் அடலாழியானே. 7

ஆழியான் ஆழியமரர்க்குமப்பாலான்★
ஊழியானூழிபடைத்தான் நிரைமேய்த்தான்★
பாழியந்தோளால் வரையெடுத்தான்பாதங்கள்★
வாழிஎன்நெஞ்சே! மறவாதுவாழ்கண்டாய். 8

கண்டேன்கமலமலர்ப்பாதம் காண்டலுமே★
விண்டேயொழிந்த வினையாயினவெல்லாம்★
தொண்டேசெய்து என்றும்தொழுதுவழியொழுக★
பண்டேபரமன்பணித்த பணிவகையே. 9

வகையால்மனமொன்றி மாதவனை★ நாளும்
புகையால்விளக்கால் புதுமலரால்நீரால்★
திசைதோறுஅமரர்கள் சென்றிறைஞ்சநின்ற★
தகையான்சரணம் தமர்கட்கோர்பற்றே. 10

††பற்றென்றுபற்றிப் பரமபரம்பரனை★
மல்திண்தோள்மாலை வழுதிவளநாடன்★
சொல்தொடையந்தாதி ஓராயிரத்துள் இப்பத்தும்★
கற்றார்க்கோர்பற்றாகும் கண்ணன்கழலிணையே. 11

அடிவரவு:- சார்வே பெருமை ஆள் தலை
நிச்சித்து நாகம் பணி ஆழியான்
கண்டேன் வகை பற்று கண்ணன்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. பிணியென்றும் என்றும் பாடம்.

5-ஆந்திருவாய்மொழி - கண்ணன்கழலிணை

ஆழ்வார் எம்பெருமானிடத்துப் பக்தியுடையார் செய்யவேண்டிய செயல்களையெல்லாம் சுருங்கச்சொல்லி முடித்தல்

வஞ்சித்துறை

(பண் — நாட்டம், தாளம் — இடையொத்து வஸந்தராகம் — ஆதிதாளம்)

††கண்ணன்கழலிணை★
நண்ணும்மனமுடையீர்★
எண்ணும்திருநாமம்★
திண்ணம்நாரணமே. 1

நாரணனெம்மான்★
பாரணங்காளன்★
வாரணம்தொலைத்த★
காரணன்தானே. 2

தானேஉலகெல்லாம்★
தானேபடைத்திடந்து★
தானேஉண்டுமிழ்ந்து★
தானேயாள்வானே. 3

ஆள்வானாழிநீர்★
கோள்வாயரவணையான்★
தாள்வாய்மலரிட்டு★
நாள்வாய்நாடீரே. 4

நாடீர்நாடோறும்★
வாடாமலர்கொண்டு★
பாடீர்அவன்நாமம்★
வீடேபெறலாமே. 5

††மேயான்வேங்கடம்★
காயாமலர்வண்ணன்★
பேயார்முலையுண்ட★
வாயான்மாதவனே. 6

மாதவனென்றென்று★
ஓதவல்லீரேல்★
தீதொன்றும்அடையா★
ஏதம்சாராவே. 7

சாராஏதங்கள்★
நீரார்முகில்வண்ணன்★
பேராரோதுவார்★
ஆராரமரரே. 8

அமரர்க்கரியானை★
தமர்கட்கெளியானை★
அமரத்தொழுவார்கட்கு★
அமராவினைகளே. 9

வினைவல்லிருளென்னும்★
முனைகள்வெருவிப்போம்★
சுனைநன்மலரிட்டு★
நினைமின்நெடியானே. 10

††நெடியானருள்சூடும்★
படியான்சடகோபன்★
நொடியாயிரத்திப்பத்து★
அடியார்க்கருள் பேறே. 11

அடிவரவு:- கண்ணன் நாரணன் தானே ஆள்வன் நாடீர் மேயான் மாதவன் சாராஅமரர் வினை நெடியான் அருள்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

6-ஆந்திருவாய்மொழி - அருள்பெறுவார்

ஆழ்வார் தமக்குப் பேறளிக்குமாறு சமயம்பார்த்திருந்த எம்பெருமானது பேருளைப்பற்றித் தமது நெஞ்சுடன் பாராட்டிக் கூறுதல்

கலிவிருத்தம்

(பண்—இந்தளம், தாளம்—நடையொத்து நாதநாமக்கிரியைராகம்—ஆதிதாளம்)

††அருள்பெறுவாரடியார்தம் அடியனேற்கு★ ஆழியான்
அருள்தருவானமைகின்றான் அதுநமதுவிதிவகையே★
இருள்தருமாஞாலத்துள் இனிப்பிறவியான்வேண்டேன்★
மருளொழிநீமடநெஞ்சே! வாட்டாற்றானடிவணங்கே. 1

வாட்டாற்றானடிவணங்கி மாஞாலப்பிறப்பறுப்பான்★
கேட்டாயேமடநெஞ்சே! கேசவனெம்பெருமானை★
பாட்டாயபலபாடிப் பழவினைகள்பற்றறுத்து★
நாட்டாரோடியல்வொழிந்து நாரணனைநண்ணினமே. 2

நண்ணினம்நாராயணனை நாமங்கள்பலசொல்லி★
மண்ணுலகில்வளம்மிக்க வாட்டாற்றான்வந்துஇன்று★
விண்ணுலகம்தருவானாய் விரைகின்றான்விதிவகையே★
எண்ணினவாறாகா இக்கருமங்கள்என்னெஞ்சே! 3

என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்து இங்கிருந்தமிழ்நூலிவை மொழிந்து★
வன்னெஞ்சத்திரணியனை மார்விடந்தவாட்டாற்றான்★
[1]மன்னஞ்சப்பாரத்துப் பாண்டவர்க்காப்படை தொட்டான்★
நல்நெஞ்சே! நம்பெருமான் நமக்கருள்தான்செய்வானே. 4

வானேறவழிதந்த வாட்டாற்றான்பணிவகையே★
நானேறப்பெறுகின்றேன் நரகத்தைநகுநெஞ்சே!★
தேனேறுமலர்த்துளவம் திகழ்பாதன்★ செழும்பறவை
தானேறித்[2]திரிவானதாளிணை என்தலைமேலே. 5

தலைமேலதாளிணைகள் தாமரைக்கணென்னம்மான்★
நிலைபேரான்என்னெஞ்சத்துஎப்பொழுதும்எம்பெருமான்★
மலைமாடத்தரவணைமேல் வாட்டாற்றான்★ மதம்மிக்க
கொலையானைமருப்பொசித்தான் குரைகழல்கள் குறுகினமே. 6

---

1. மன்னெஞ்ச என்றும் பாடம்.
2. திரிவானத்தாளிணை என்பது உரையின்பாடம். திரிவான்தன்தாளிணை எனச் சிலர் பாடமோதுவர்.

குரைகழல்கள்குறுகினம் நம்கோவிந்தன் குடிகொண்டான்★
திரைகுழுவுகடல்புடைசூழ் தென்னாட்டுத்திலதமன்ன★
வரைகுழுவுமணிமாட வாட்டாற்றான்மலரடிமேல்★
விரைகுழுவுநறுந்துளவம் மெய்ந்நின்றுகமழுமே. 7

மெய்ந்நின்றுகமழ்துளவ விரையேறுதிருமுடியன்★
கைந்நின்றசக்கரத்தன் கருதுமிடம்பொருது★ புனல்
மைந்நின்றவரைபோலும் திருவுருவவாட்டாற்றாற்கு★
எந்நன்றிசெய்தேனா என்னெஞ்சில்திகழ்வதுவே? 8

திகழ்கின்றதிருமார்பில் திருமங்கைதன்னோடும்★
திகழ்கின்றதிருமாலார் சேர்விடம்தண்வாட்டாறு★
[1]புகழ்கின்றபுள்ளூர்தி போரரக்கர்குலம்கெடுத்தான்★
இகழ்வின்றிஎன்னெஞ்சத்து எப்பொழுதும்பிரியானே. 9

பிரியாதாட்செய்யென்று பிறப்பறுத்தாளறக் கொண்டான்★
அரியாகிஇரணியனை ஆகங்கீண்டானன்று★
பெரியார்க்காட்பட்டக்கால் பெறாதபயன்பெறுமாறு★
வரிவாள்வாயரவணைமேல் வாட்டாற்றான் காட்டினனே. 10

††காட்டித்தன்கனைகழல்கள் கடுநரகம்புகலொழித்த★
வாட்டாற்றெம்பெருமானை வளங்குருகூர்ச்சடகோபன்★
பாட்டாயதமிழ்மாலை ஆயிரத்துள்இப்பத்தும்
கேட்டு★ ஆரார்வானவர்கள் செவிக்கினியசெஞ்சொல்லே. 11

அடிவரவு:- அருள் வாட்டாறு நண்ணி என்
வானே தலை குரை மெய்
திகழ் பிரியாது காட்டி செஞ்சொல்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. புகழ்நின்ற என்றும் பாடம்.

7-ஆந்திருவாய்மொழி - செஞ்சொற்கவிகாள்

தம்முடம்பில் எம்பெருமான் மிகுதியாக வைத்துள்ள குணத்தை பாராட்டிப் பேசியருளுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — தக்கேசி, தாளம் — ஏழொத்து
தன்யாசிராகம் — ஆதிதாளம்)

††செஞ்சொற்கவிகாள்! உயிர்காத்தாட்செய்ம்மின் திருமாலிருஞ்சோலை★
வஞ்சக்கள்வன்மாமாயன் மாயக்கவியாய்வந்து★ என்
நெஞ்சுமுயிருமுள்கலந்து நின்றாரறியாவண்ணம்★ என்
நெஞ்சுமுயிருமவையுண்டு தானேயாகிநிறைந்தானே. 1

தானேயாகிநிறைந்து எல்லாவுலகுமுயிரும்தானேயாய்★
தானேயானென்பானாகித் தன்னைத்தானேதுதித்து★ எனக்குத்
தேனேபாலேகன்னலேயமுதே திருமாலிருஞ்சோலை★
கோனேயாகிநின்றொழிந்தான் என்னைமுற்று முயிருண்டே. 2

என்னைமுற்றுமுயிருண்டு என்மாயவாக்கையிதனுள்புக்கு★
என்னைமுற்றும்தானேயாய் நின்றமாயஅம்மான்சேர்★
தென்னன்திருமாலிருஞ்சோலைத் திசைகைகூப்பிச் சேர்ந்தயான்★
இன்னும்போவேனேகொலோ? என்கொலம்மான் திருவருளே? 3

என்கொல்அம்மான்திருவருள்கள்? உலகுமுயிரும் தானேயாய்★
நன்கென்னுடலம்கைவிடான் ஞாலத்தூடேநடந்துழக்கி★
தென்கொள்திசைக்குத்திலதமாய்நின்ற திருமாலிருஞ்சோலை★
நங்கள்குன்றங்கைவிடான் நண்ணாஅசுரர்[1]நலியவே. 4

நண்ணாவசுரர்[1]நலிவெய்த நல்லவமரர்பொலிவெய்த★
எண்ணாதனகளெண்ணும் நன்முனிவரின்பம்தலைசிறப்ப★
பண்ணார்பாடலின்கவிகள் யானாய்த்தன்னைத்தான்பாடி★
தென்னாவென்னும்என்னம்மான் திருமாலிருஞ் சோலையானே. 5

திருமாலிருஞ்சோலையானேயாகிச் செழுமூவுலகும்★ தன்
ஒருமாவய்பிற்றினுள்ளேவைத்து ஊழியூழிதலையளிக்கும்★
திருமாலென்னையாளுமால் சிவனும்பிரமனும்காணாது★
அருமாலெய்தியடிபரவ அருளையீந்தவம்மானே. 6

---

1. நலியவே, நவிவெய்த என்றும் வழங்குவர்.

அருளையீயென்னம்மானே! என்னும்முக்கணம்மானும்★
தெருள்கொள்பிரமனம்மானும் தேவர்கோனும்தேவரும்★
இருள்கள்கடியும்முனிவரும் ஏத்துமம்மான்திருமலை★
மருள்கள்கடியும்மணிமலை திருமாலிருஞ்சோலைமலையே. 7

††திருமாலிருஞ்சோலைமலையே திருப்பாற்கடலே என்தலையே★
திருமால்வைகுந்தமே தண்திருவேங்கடமேஎனதுடலே★
அருமாமாயத்தெனதுயிரே மனமேவாக்கேகருமமே★
ஒருமாநொடியும்பிரியான் என்ஊழிமுதல்வனொருவனே. 8

ஊழிமுதல்வனொருவனேயென்னும் ஒருவன்உலகெல்லாம்★
ஊழிதோறும்தன்னுள்ளேபடைத்துக்காத்துக் கெடுத்துழலும்★
ஆழிவண்ணனென்னம்மான் அந்தண்திருமாலிருஞ்சோலை★
வாழிமனமே! கைவிடேல் உடலுமுயிரும்மங்கவொட்டே. 9

மங்கவொட்டுஉன்மாமாயை திருமாலிருஞ்சோலைமேய★
நங்கள்கோனே! யானேநீயாகி என்னையளித்தானே!★
பொங்கைம்புலனும்பொறியைந்தும் கருமேந்திரியம் ஐம்பூதம்★
இங்கிவ்வுயிரேய்பிரகிருதி மானாங்காரமனங்களே. 10

††மானாங்காரமனம்கெட ஐவர்வன்கையர்மங்க★
தானாங்காரமாய்ப்புக்குத் தானேதானேயானானை★
தேனாங்காரப்பொழில்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்★
மானாங்காரத்திவைபத்தும் திருமாலிருஞ்சோலை மலைக்கே. 11

அடிவரவு:- செஞ்சொல் தானே என்னை என்கொல்
நண்ணா திருமால் அருளை திருமால்
ஊழி மங்க மானாம் திருமால்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

8-ஆந்திருவாய்மொழி - திருமாலிருஞ்சோலை

தம்மிடத்து எம்பெருமான் தனித்து விருப்பம் செய்வது கண்ட ஆழ்வார் முன்பு தம்மை அகல்வித்து இப்போது இப்படியிருத்தற்குக் காரணங் கூறமாட்டாது நிற்கும் அவனது திறத்தை வியந்து பேசுதல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — இந்தாளம், தாளம் — ஏழொத்து மோஹநராகம் — ஆதிதாளம்)

††திருமாலிருஞ்சோலைமலை என்றேன், என்ன★
திருமால்வந்து என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்★
குருமாமணியுந்துபுனல் பொன்னித்தென்பால்★
திருமால்சென்றுசேர்விடம் தென்திருப்பேரே. 1

பேரேயுறைகின்றபிரான் இன்றுவந்து★
பேரேனென்று என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்★
காரேழ்கடலேழ் மலையேழுலகுண்டும்★
ஆராவயிற்றானை அடங்கப்பிடித்தேனே. 2

பிடித்தேன்பிறவிகெடுத்தேன் பிணிசாரேன்★
மடித்தேன்மனைவாழ்க்கையுள் நிற்பதோர்மாயையை★
கொடிக்கோபுரமாடங்கள்சூழ் திருப்பேரான்★
அடிச்சேர்வது எனக்கெளிதாயினவாறே. 3

எளிதாயினவாறென்று என்கண்கள்களிப்ப★
களிதாகியசிந்தையனாய்க் களிக்கின்றேன்★
கிளிதாவியசோலைகள்சூழ் திருப்பேரான்★
தெளிதாகியசேண்விசும்புதருவானே. 4

வானேதருவான் எனக்காஎன்னோடொட்டி★
ஊனேய்குரம்பை யிதனுள்புகுந்து★ இன்று
தானேதடுமாற்றவினைகள் தவிர்த்தான்★
தேனேய்பொழில் தென்திருப்பேர்நகரானே. 5

††திருப்பேர்நகரான் திருமாலிருஞ்சோலை★
பொருப்பேயுறைகின்றபிரான் இன்றுவந்து★
இருப்பேனென்று என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்★
விருப்பேபெற்று அமுதமுண்டுகளித்தேனே. 6

உண்டுகளித்தேற்கு உம்பரென்குறை?★ மேலைத்
தொண்டுகளித்து அந்திதொழும்சொல்லுப்பெற்றேன்★
வண்டுகளிக்கும்பொழில்சூழ் திருப்பேரான்★
கண்டுகளிப்பக் கண்ணுள்நின்றகலானே. 7

கண்ணுள்நின்றகாலன் கருத்தின்கண்பெரியன்★
எண்ணில்நுண்பொருள் ஏழிசையின்சுவைதானே★
வண்ணநன்மணிமாடங்கள்சூழ் திருப்பேரான்★
திண்ணமென்மனத்துப் புகுந்தான்செறிந்தின்றே. 8

இன்றென்னைப்பொருளாக்கித் தன்னைஎன்னுள் வைத்தான்★
அன்றென்னைப்புறம்போகப்புணர்த்தது என்செய்வான்?★
குன்றென்னத்திகழ்மாடங்கள்சூழ் திருப்பேரான்★
ஒன்றெனக்கருள்செய்ய உணர்த்தலுற்றேனே. 9

††உற்றேன்உகந்துபணிசெய்து உனபாதம்
பெற்றேன்★ ஈதேயின்னம்வேண்டுவதுஎந்தாய்!★
கற்றார்மறைவாணர்கள்வாழ் திருப்பேராற்கு★
அற்றாரடியார்தமக்கு அல்லல்நில்லாவே. 10

††நில்லாவல்லல் நீள்வயல்சூழ்திருப்பேர்மேல்★
நல்லார்பலர்வாழ் குருகூர்ச்சடகோபன்★
சொல்லார்தமிழ் ஆயிரத்துள்இவைபத்தும்
வல்லார்★ தொண்டராள்வது சூழ்பொன்விசும்பே. 11

அடிவரவு:- திருமால் பேரே பிடித்தேன் எளிது
வானே திரு உண்டு கண்ணுள்
இன்று உற்றேன் நில்லா சூழ்விசும்பு.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

[1]9-ஆந்திருவாய்மொழி - சூழ்விசும்பு

நனிசிறந்த அறிவுபெற்ற ஆழ்வார் திருநாட்டுக்குச் சென்று அடியாரோடு சேர்ந்தமையை அருளிச்செய்தல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — கொல்லி, தாளம் — ஏழொத்து
கல்யாணிராகம் — அடதாளம்)

††சூழ்விசும்பணிமுகில் தூரியம்முழக்கின★
ஆழ்கடலலைதிரை கையெடுத்தாடின★
ஏழ்பொழிலும் வளமேந்தியஎன்னப்பன்★
வாழ்புகழ்நாரணன்தமரைக் கண்டுகந்தே. 1

நாரணன்தமரைக்கண்டுகந்து நல்நீர்முகில்★
பூரணபொற்குடம் பூரித்ததுஉயர்விண்ணில்★
நீரணிகடல்கள் நின்றார்த்தன★ நெடுவரைத்
தோரணம்நிரைத்து எங்கும்தொழுதனருலகே. 2

தொழுதனருலகர்கள் தூபநல்மலர்மழை
பொழிவனர்★ பூமியன்றளந்தவன்தமர்முன்னே★
எழுமினென்று இருமருங்கிசைத்தனர்முனிவர்கள்★
வழியிதுவைகுந்தற்குஎன்று வந்தெதிரே. 3

எதிரெதிரிமையவர் இருப்பிடம்வகுத்தனர்★
கதிரவரவரவர் கைந்நிரைகாட்டினர்★
அதிர்குரல்முரசங்கள் அலைகடல்முழக்கொத்த★
மதுவிரிதுழாய்முடி மாதவன்தமர்க்கே. 4

மாதவன்தமரென்று வாசலில்வானவர்★
போதுமினெமதிடம் புகுதுகவென்றலும்★
கீதங்கள்பாடினர் கின்னரர்கெருடர்கள்★
வேதநல்வாயவர் வேள்வியுள்மடுத்தே. 5

வேள்வியுள்மடுத்தலும் விரைகமழ்நறும்புகை★
காளங்கள்வலம்புரி கலந்தெங்குமிசைத்தனர்★
ஆண்மின்கள்வானகம் ஆழியான்தமரென்று★
வாளொண்கண்மடந்தையர் வாழ்த்தினர்மகிழ்ந்தே. 6

---

1. இது கோயில் திருவாய்மொழி.

மடந்தையர்வாழ்த்தலும் மருதரும்வசுக்களும்★
தொடர்ந்தெங்கும் தோத்திரஞ்சொல்லினர்★ தொடுகடல்
கிடந்தவெங்கேசவன் கிளரொளிமணிமுடி★
குடந்தையெங்கோவலன் குடியடியார்க்கே. 7

குடியடியாரிவர் கோவிந்தன்தனக்கென்று★
முடியுடைவானவர் முறைமுறையெதிர்கொள்ள★
கொடியணிநெடுமதிள் கோபுரம்குறுகினர்★
வடிவுடைமாதவன் வைகுந்தம்புகவே. 8

வைகுந்தம்புகுதலும் வாசலில்வானவர்★
வைகுந்தன்தமர்எமர் எமதிடம்புகுதென்று★
வைகுந்தத்தமரரும் முனிவரும்வியந்தனர்★
வைகுந்தம்புகுவது மண்ணவர்விதியே. 9

விதிவகைபுகுந்தனரென்று நல்வேதியர்★
பதியினில்பாங்கினில் பாதங்கள்கழுவினர்★
நிதியும்நற்சுண்ணமும் நிறைகுடவிளக்கமும்★
மதிமுகமடந்தையர் ஏந்தினர்வந்தே. 10

††வந்தவரெதிர்கொள்ள மாமணிமண்டபத்து★
அந்தமில்பேரின்பத்து அடியரோடிருந்தமை★
கொந்தலர்பொழில் குருகூர்ச்சடகோபன்★ சொல்
சந்தங்களாயிரத்து இவைவல்லார்முனிவரே. 11

அடிவரவு:- சூழ் நாரணன் தொழுதனர் எதிர்
மாதவன் வேள்வி மடந்தை குடி
வைகுந்தம் விதி வந்து முனி.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

[1]10-ஆந்திருவாய்மொழி - முனியே

ஆழ்வார் எல்லையற்ற அன்பால் நைந்து திருமாலைத் தாம் சேர்ந்தமையை அருளிச்செய்து நூலைத் தலைக்கட்டுதல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் — பஞ்சமம், தாளம் — ஏழொத்து கல்யாணிராகம் — அடதாளம்)

††முனியே! நான்முகனே! முக்கண்ணப்பா!★ என் பொல்லாக்
கனிவாய்த் தாமரைக்கண்கருமாணிக்கமே என்கள்வா!★
தனியேனாருயிரே! என்தலைமிசையாய்வந்திட்டு★
இனிநான்போகலொட்டேன் ஒன்றும்மாயஞ்செய்யே லென்னையே. 1

மாயஞ்செய்யேலென்னை உன்திருமார்வத்துமாலைநங்கை★
வாசஞ்செய்பூங்குழலாள் திருவாணைநின்னாணைகண்டாய்★
நேசஞ்செய்துஉன்னோடென்னைஉயிர்வேறின்றிஒன்றாகவே★
கூசஞ்செய்யாதுகொண்டாய் என்னைக்கூவிக்கொள்ளாய் வந்தந்தோ! 2

கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோ! என்பொல்லாக் கருமாணிக்கமே!★
ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேன் யான்★
மேவித்தொழும்பிரமன்சிவன் இந்திரனாதிக்கெல்லாம்★
நாவிக்கமலமுதற்கிழங்கே! உம்பரந்ததுவே. 3

உம்பரந்தண்பாழேயோ! அதனுள்மிசைநீயேயோ!★
அம்பரநற்சோதி! அதனுள்பிரமன்அரன்நீ★
உம்பரும்யாதவரும்படைத்த முனிவன்அவன்நீ★
எம்பரம்சாதிக்கலுற்று என்னைப்போரவிட்டிட்டாயே. 4

போரவிட்டிட்டென்னை நீபுறம்போக்கலுற்றால்★ பின்னையான்
ஆரைக்கொண்டெத்தையந்தோ! எனதென்பதென்? யானென்பதென்!★
தீரஇரும்புண்டநீரதுபோல என்னாருயிரை
ஆரப்பருக★ எனக்கு ஆராவமுதானாயே. 5

எனக்காராவமுதாய் எனதாவியை இன்னுயிரை★
மனக்காராமைமன்னியுண்டிட்டாய்இனியுண்டொழியாய்★
புனக்காயாநிறத்த புண்டரீகக்கண்செங்கனிவாய்★
உனக்கேற்கும்கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பா! என்னன்பேயோ! 6

1. இது கோயில் திருவாய்மொழி.

††கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய என்னன்பேயோ!★
நீலவரைஇரண்டுபிறைகவ்வி நிமிர்ந்ததொப்ப★
கோலவராகமொன்றாய் நிலம்கோட்டிடைக்கொண்ட எந்தாய்!★
நீலக்கடல்கடைந்தாய்! உன்னைப்பெற்றுஇனிப் போக்குவனோ? 7

பெற்றினிப்போக்குவனோ? உன்னைஎன்தனிப்பேருயிரை★
உற்றவிருவினையாய் உயிராய்ப்பயனாயவையாய்★
முற்றவிம்மூவுலகும் பெருந்தூறாய்த்தூற்றில்புக்கு★
முற்றக்கரந்தொளித்தாய் என்முதல்தனிவித்தேயோ! 8

முதல்தனிவித்தேயோ! முழுமூவுலகாதிக்கெல்லாம்★
முதல்தனியுன்னையுன்னை எனைநாள்வந்துகூடுவன்நான்?★
முதல்தனியங்குமிங்கும் முழுமுற்றுறுவாழ்பாழாய்★
முதல்தனிசூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்த முடிவிலீயோ! 9

††சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்த முடிவில்பெரும்பாழேயோ!★
சூழ்ந்ததனில்பெரிய பரநன்மலர்ச்சோதீயோ!★
சூழ்ந்ததனில்பெரிய சுடர்ஞானவின்பமேயோ!★
சூழ்ந்ததனில்பெரிய என்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே. 10

††அவாவறச்சூழ்அரியை அயனையரனையலற்றி★
அவாவற்றுவீடுபெற்ற குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன★
அவாவிலந்தாதிகளால் இவையாயிரமும்★ முடிந்த
அவாவிலந்தாதியிப்பத்தறிந்தார் பிறந்தார்உயர்ந்தே. 11

அடிவரவு:- முனி மாயம் கூவி உம்பர்
போர எனக்கு கோல பெற்று
முதல் சூழ்ந்து அவா உயர்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி முற்றும்.

திருவாய்மொழியில் முதற்பத்தால் எம்பெருமானது மேன்மையும் (பரத்வமும்), இரண்டாம் பத்தால் படைத்தலும் (காரணத்வமும்), மூன்றாம்பத்தால் பரவியிருத்தலும் (வ்யாபகத்வமும்), நான்காம்பத்தால் செய்வித்தலும் (நியந்த்ருத்வமும்), ஐந்தாம்பத்தால் அருளுடைமையும் (காருணிகத்வமும்), ஆறாம்பத்தால் பற்றப்படவேண்டும் தன்மையும் (சரண்யத்வமும்), ஏழாம்பத்தால் திறனும் (சக்தத்வமும்), எட்டாம்பத்தால் மெய்யான விருப்பம் (ஸத்யகாமத்வமும்), ஒன்பதாம் பத்தால் உதவியும் (ஆபத்ஸகத்வமும்), பத்தாம்பத்தால் களைகண் களைதலும் (ஆர்த்திஹரத்வமும்) கூறப்படுகின்றன வென்றும் பெரியோர் அருளிச்செய்வர்.

ஸ்ரீ ராமானுஜர்

ஸ்ரீ:

எம்பெருமானார் வைபவம்

மேஷார்த்ராஸம்பூதம் விஷ்ணோர் தர்சந ஸ்தாபநோத் ஸுகம்-
துண்டீர மண்டலே சேஷமூர்த்திம் ராமாநுஜம் பஜே.

எம்பெருமானாரென்று குலாவப்படும் இராமானுசர் (இது இலக்குவனின் ஒரு பெயராகும்) பூமிப் பிராட்டியாருக்கும் ஆஸுரி கேசவஸோமயாஜி அல்லது கேசவப்பெருமான் என்ற அந்தணர்க்கும் மகவாக ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் பிங்கள ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் வளர்பிறையில் பஞ்சமி, வியாழக்கிழமை கூடிய திருவாதிரை நாளில் பிறந்தார். இவரை திருமாலின் படுக்கையான திருவநந்தாழ்வானாகிற ஆதிசேஷனினவதாரம் என்று கூறுவர். திருமாலின் ஐம்படைகளின் தோற்றம் என்று கூறுவதுமுண்டு.

ஆளவந்தாரின் சீடரான, திருவேங்கடமலையில் தொண்டாற்றி வந்த, பெரிய திருமலைநம்பியின் உடன்பிறந்தாளின் மகனிவர். இராமானுசருக்குப் பின் எட்டாண்டு கழித்துத் தோன்றிய கோவிந்தபட்டர் திருமலைநம்பியின் மற்றோருடன்பிறந்தாளின் மகனாவார். அந்தணர் குலத்துக்கேற்ற சடங்குகள் செய்யப்பட்டு மறைகள், சாத்திரங்கள் கற்றுத் தேர்ந்து, பதினாறாம் பிராயத்தில் திருமணம் முடித்து, காஞ்சீபுரத்தின் அருகிலுள்ள திருப்புட்குழியில் யாதவப் பிரகாசனென்னும் அத்துவைத பண்டிதனிடம், தன் சிற்றன்னை மகன் கோவிந்தபட்டருடன், வேதாந்தம் கற்கச் சென்றார்.

கற்கும்போதே யாதவப் பிரகாசன் மறைக்கூற்றுகள் சிலவற்றின் பொருளை உணராமல் கற்பிப்பதற்கு நொந்து நற்பொருளுரைக் கலானார். அத்துவைத மதம் இவரால் சீர்குலையுமென்றறிந்த யாதவப் பிரகாசன் வடநாட்டு யாத்திரையாக அழைத்துச் சென்று அவரைக் கொன்றுவிடத்துணிந்தான். கங்கைக் கரையில் கோவிந்தபட்டரால் சூழ்ச்சியை யறிவிக்கப்பட்ட இராமானுசர் பிரிந்து, தப்பி, இறைவனருளால் கச்சியம்பதி திரும்பினார். சாலைக் கிணற்றிலிருந்து பேரருளாளனுக்கு நீர் கொண்டுவரும் பணியிலீடுபட்டார்.

பின்னர் கச்சி திரும்பிய யாதவப் பிரகாசனும் இராமானுசரைக் கண்டு வியந்து அவருக்கு மேலும் கற்பிப்பதைத் தொடர்ந்தான். இராமானுசர் மறைக் கூற்றுகளுக்கு நற்பொருளுரைக்கும் சீர்மை திருவரங்கத்திலிருந்த ஆளவந்தாருக்கெட்டியது. அவர் கச்சி நகரப் பேரருளாளனை வழிபடுவது போல் கச்சிக்கு எழுந்தருளி இளையாழ்வாரான இராமானுசரை ஆமுதல்வனிவனென்று தொலைவிலிருந்தே வாழ்த்தியருளினார். யாதவப் பிரகாசனுக்கும் இளையாழ்வாருக்கும் பொருளுரைப்பதில் வேற்றுமை முற்றி

பயிற்சி நின்றது. தன்தாயினறிவுரையின்படி இளையாழ்வாரின் இராமானுசர் பேரருளாளனுக்கு சாலைக் கிணற்று நீர் கொண்டு வரும் தொண்டிலும் அருளாளனுக்கு நெருங்கிய தொண்டரான ஆளவந்தாரின் சீடரான திருக்கச்சிநம்பிகளிடம் அறிவுரைகள் பெறுவதிலும் ஈடுபட்டார்.

இதற்கிடையில் ஆளவந்தார் நோயுற்று இளையாழ்வாரின் வரலாறறிந்து அவரைத் தன்னிடம் கொணருமாறு தன் சீடரான பெரிய நம்பியைக் கச்சிக்கு அனுப்பினார். பெரியநம்பி கச்சியை யடைந்து திருக்கச்சி நம்பிகளிடமிருந்து இராமானுசரினறிமுகம் பெற்று அவர் செவிப்பட ஆளவந்தாரின் வடமொழித் துதிநூலின் பகுதிகளை சொல்லிச் சென்றார். இராமானுசர் அந்நூலின் சீர்மையை நோக்கி அதன் ஆசிரியரைக் காணவேண்டுமென்ற அவாவைப் பெரிய நம்பியிடம் வெளியிட்டார்.

இந்த வாய்ப்பை எதிர்நோக்கிய பெரிய நம்பி, இராமானுசரைத் தன்னுடன் அவ்வமயமே புறப்படவேண்ட, இராமானுசரும் அவருடன் திருவரங்கத்துக்கு ஆளவந்தாரைக் காணப்புறப்பட்டார். அவ்விருவரும் திருவரங்கத்தில் வடதிருக்காவிரிக்கரையை யடைவதும், திருவரங்கத்திலுள்ள பெரியோர்கள் உயிர்பிரிந்த ஆளவந்தாரின் திருவுடம்பைத் திருப்பள்ளிப்படுத்துவதற்கு அக்கரைக்கு எழுந்தருளச் செய்வதும் ஒத்திருந்தது.

இளையாழ்வார் ஆளவந்தாரின் திருவுடம்பைக் கண்டு வணங்கி அவருடைய வலது திருக்கையின் மூன்று விரல்கள் மடங்கியிருப்பதைக் கண்டு, திருவரங்கத்துப் பெரியோர்களை அதற்கான காரணம் யாதென்றுவினவ, வியாஸபராசர முனிவர்களிடம் நன்றியுணர்வும், நம்மாழ்வாரிடம் பற்றும், வியாஸருடைய ப்ரஹ்மஸூத்ரமென்ற நூலுக்கு விசிட்டாத்துவைதத்திற்கிணங்க உரையமைத்தலும் ஆகிய மூன்று குறைகள் ஆளவந்தாரான யமுனைத் துறைவரின் மனத்திலிருந்தன வென்றறிந்தார். இக்குறைகளை இறையருளால் தீர்ப்பதாக இளையாழ்வார் உறுதி கூறவும் மடங்கியிருந்த விரல்கள் நீண்டன என்பர். இராமானுசர் பின் அரங்கத்துப் பெரியோர்களை வணங்கி ஆளவந்தாரை உயிருடன் காண முடியாமைக்கு வருந்தி, காஞ்சிக்குத் திரும்பினார்.

காஞ்சிக்குத் திரும்பிய இளையாழ்வார் பேரருளாளனுக்குச் சாலைக் கிணற்று நீர் கொணரும் தொண்டிலும், அருளாளன் தொண்டரான திருக்கச்சிநம்பிகளுடன் உரையாடுவதிலும் ஊன்றியிருந்தார். நம்பிகளின் தன்மையையும் அறிவாற்றலையும் கண்டு அவரைத் தனக்கு ஆசாரியனாகவாக்கிக் கொள்ள விரும்பினார். நம்பி தான் அந்தணரல்லாமை பற்றி இதற்கு இசையவில்லை. ஒரு நாள் நம்பியைத் தன்னுடனுண்ண இராமானுசர் தன்னகத்திற்கழைத்தார்.

இசைந்த நம்பி இராமானுசர் அவரை அழைக்க வருகையில், வேறு வழியாக அவரகத்திற்கேகி தனக்குப் பேரருளாளன் திருவாலவட்டப் பணிக்குக் கடுகச் செல்ல வேண்டுமென்று இராமானுசரின் மனைவியாரிடம் தனக்கு உடனடியாக உணவளிக்க வேண்டி இராமானுசர் வருவதற்குள் உணவை முடித்துச் சென்றார். இராமானுசர் வீடு திரும்புகையில் தம் மனைவி நம்பியுண்ட தளிகையைக் கோலாலே தள்ளி, உணவருந்திய இடத்தை பசுஞ்சாணங் கொண்டு தூய்மையாக்கி நீராடி நிற்பதைக் கண்டு தன் எண்ணம் நிறைவேறாததையும், தம் மனைவி கூட நம்பி அந்தணரல்லாதவர் என்பதை மிகைப்படுத்துவதை யும் கண்டு வருந்தினார்.

நம்பிகள் மூலம் பேரருளாளன் பணித்ததாக ஆறுவார்த்தைகள் பெற்றார். திருநாராயணனே பரன்; வேற்றுமையே மதம்; பிரபத்தியே வழி; உயிர் முடிவில் இறை நினைவு வேண்டா; உடம்பின்முடிவில் வீடு; பெரிய நம்பியை ஆசாரியனாகக் கொள் என்பவை இவ்வார்த்தைகள்.

திருவரங்கம் பெரிய கோயிலிலுள்ள ஆளவந்தாரின் சீடர்களான பெரியோர்கள் இராமாநுசரைத் திருவரங்கத்திற்கு வரவழைத்து தங்கள் மதத் தலைவராக்க எண்ணினார்கள். அவர்கள் பெரியநம்பியை இராமாநுசரை அழைத்துவரக் கச்சிக்கு அனுப்பினார்கள். இதற்கிடையில் இராமானுசரும் பெரியநம்பியை ஆசாரியனாகப் பற்ற கோயில் நோக்கிப் புறப்பட்டார். இருவரும் மதுராந்தகத்தில் சந்தித்தனர். அங்கேயே திருக்கோயில் மகிழமரத்தடியில் பெரியநம்பி இராமானுசருக்கு திருவிலச்சினை செய்து தன்னைவிட ஆளவந்தாரை ஆசாரியனாகக் கொண்டிருக்க வேண்டினார்.

இருவரும் காஞ்சிக்கு வந்தபிறகு பெரியநம்பி தன் குடும்பத்துடன் இராமானுசரின் வீட்டிலேயே சில காலம் வாழ்ந்தார். இராமானுசர் அவரிடம் ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்களையும், ஆளவந்தாரின் மதக் கருத்துக்களையும் கேட்டறிந்தார். இராமானுசர் தம் மனைவி திருமாலடியார்களிடம் பரிவு முதலிய நற்குணங்களமையப் பெறாதது பற்றி வருந்தினார்.

அவர் மனைவிக்கும், பெரியநம்பியின் மனைவிக்கும் கிணற்றடியில் ஒரு குடம் பற்றி சண்டை எழ, பெரியநம்பி வருந்தி தம் குடும்பத்துடன், இராமானுசரறியாமல், திரும்பிச் சென்றுவிட்டார். மனைவியின் குணக்கேட்டை வெறுத்து இராமாநுசர், முக்கோல் பிடித்த முனியாக, பேரருளாளனனுமதியுடன் அவன் திருக்கோயிலின் பொய்கையான திருவநந்தஸரஸ்ஸின் கரையிலே, சந்நியாசம் பெற்று இராமானுஜ முனி, லக்ஷ்மண முனி என்ற பெயர் பெற்றார்.

தன் சிற்றன்னையின் மகனான கோவிந்தபட்டரை, தன் அம்மான் பெரியதிருமலை நம்பியைக் கொண்டு, சைவ மதத்திலிருந்து

வைணவத்துக்குத் திருப்பித் தன்சுற்றத்தில் சேர்த்துக் கொண்டார். கூரத்தாழ்வானென்கிற ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்னரும், இராமானுசரினுடன் பிறந்தாள் மகனான முதலியாண்டானென்கிற தாசரதியும், இராமானுசரின் இணைபிரியாச் சீடரானார்கள்.

யாதவப் பிரகாசனும் தன் தாயினறிவுறையின் படி இளையாழ்வாரின் சீடனாகி அவராணைப்படி முக்கோல் பிடித்த முனியாகி வைணவத் துறவிகளொழுக வேண்டிய முறையை நூலாகச் செய்தான். திருவரங்கத்திலுள்ள வைணவப் பெரியோர்கள் இராமானுசரை மதத் தலைவராக்க திருவரங்கப் பெருமாளறையரையனுப்பி பேரருளாளனின் இசைவுடன் இராமானுசரைக் கோயிலுக்கு எழுந்தருளச் செய்தார்கள்.

இராமானுசர் பெரியபெருமாளை வணங்கும்போது, பொங்கோதம் சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகு மாள்கின்ற வெம்பெருமானான அரங்கன் தன் உடைமையை யெல்லாம் இராமானுசரிட்ட வழக்காக்கி அவருக்கு உடையவர் என்ற பெயரேற்படச் செய்தான். இராமானுசரும் அரங்கன் திருக்கோயிலை மிகுந்த அன்புடனும், சீருடனும் ஏற்று நடத்தி வந்தார்.

திருவரங்கத்திலேயே வாழத்தொடங்கிய உடையவர் பெரியநம்பி, திருமாலையாண்டான், திருவரங்கப் பெருமாளறையர் முதலிய ஆளவந்தாரின் சீடர்களிடம் ஆளவந்தாரின் கருத்துக்களையறிந்தார். திருமாலையாண்டானிடம் ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்களைக் கற்கும்போது அவர் ஆளவந்தாருடைய கருத்துக்களாகக் கூறிய முறைகளைவிடச் சீர்மையுடைய கருத்துக்களைக் தெரிவித்து திருமாலையாண்டானின் சீற்றத்துக்குமிலக்கானார். பெரிய நம்பியின் அறிவுரையின்படி ஆளவந்தாரின் சீடரான திருக்கோட்டியூர் நம்பியிடம் பதினெட்டு முறை திருக்கோட்டியூர் சென்று அவரை மிகவேண்டி, கடைசியாக கண்ணனருளிய கீதையின் முக்கியக் கூற்றாகிய சரமச்சேலாகத்திற்கு அவ்வெம்பெருமான்தானே நெறிவாசல் இரண்டுமாவான் என்ற ஆழ்வார்களின் கருத்தே மெய்ப்பொருள் என்று கற்றார்.

திருக்கோட்டியூர் நம்பி இராமானுசரை இப்பொருளை நம்பிக்கையற்ற வேறொருவருக்கும் கூறாமல் பேணிக்காக்க ஆணியிட்டிருந்தார். இராமானுசரோ இவ்வாணையை மீறி திருக்கோட்டியூரிலேயே பெருந்திரளான மக்களைக் கூட்டி இப்பொருளைப் பரக்க விரித்துரைத்தார். இதையறிந்த திருக்கோட்டியூர் நம்பி அவரை ஆணையைமீறியதேன் என்று வினவ, தானொருவன் நரகுசென்றாலும் மக்களனைவரும் வீடுபெறும் வழியறிவராதலால் ஆசாரியரின் ஆணையை மீறத்துணிந்ததாக உடையவர் கூறினார். பல்லுயிர்க்கும் விண்ணின் தலைநின்று வீடளிக்கும் தன்மையைக் கொண்டாடி திருக்கோட்டியூர் நம்பி

இராமானுசரை எம்பெருமானாரே என்று கட்டித்தழுவிக் கொண்டார். இராமானுசருக்கு **எம்பெருமானார்** என்ற பெயர் இதனால் ஏற்பட்டது.

எம்பெருமானார் வியாஸரின் பிரும்ம சூத்திரத்துக்கு போதாயனர் செய்த விருத்தி நூலில் கூறப்பட்டமதத்தை யடியொற்றி ஆழ்வார்கள், நாதமுனிகள், ஆளவந்தார் முதலிய முன்னோர்கள் கைக்கொண்ட விசிட்டாத்துவைதக் கொள்கைகளை நன்கு பரப்பினார். இக்கொள்கை களுக்கு மாறான கொள்கைகளைப் படைத்த புத்தர், சமணர், அத்துவைதிகள் பலரை வாதப்போரில் வென்று அவர்களை வைணவர் களாக்கி விசிட்டாத்துவைதத்தை நன்கு நிலைபெறச் செய்தார்.

அவர் பாரத நாட்டில் பல திக்குகளிலும் சென்று வைணவத் தலங்களை வணங்கி மதத்தைப் பரப்பியதாக வரலாறு கூறுகிறது. திருவனந்தபுரம், திருவேங்கடமலை, திருவதரி,வாராணஸி என்ற காசி, ஸ்ரீகூர்மம், ஸிம்ஹாசலம் போன்ற தலங்களுக்கு அவர் சென்றதாக அறிகிறோம். தவிர தம் மதக் கொள்கைகளை எழுபத்துநான்கு பெரியோர்களை (ஸிம்ஹாஸனாதிபதிகளை) நியமித்து பலதிக்குகளிலும் பரப்பினார். எம்பெருமானாகிற பெருங்கடலிலே, நம்மாழ்வாராகிற கருமேகம் படிந்து அப்பெருமானின் திருக்கல்யாண குணங்களாகிற நீரைப்பருகி, நாதமுனிகளாகிற மகாமேருமலையில் பொழிந்து உய்யக்கொண்டார், மணக்கால் நம்பி என்ற அருவிகள் மூலம் ஆளவந்தார் என்கிற பேராற்றைச் சேர்ந்து, எம்பெருமானாராகிற வீரநாராயணபுரத்தேரி போன்ற ஏரியிலேவந்து தேங்கி, எம்பெருமானாரின் சீடர்களான வீரநாராயணபுரத்தேரியின் எழுத்துநான்கு மதகுகள் போன்ற பெரியோர்கள் மூலம் உலகமாகிற கழனிக்கு ஏறிப்பாய்கிறது என்று இவ்வுண்மையை உருவகப்படுத்துவர் முன்னோர்.

எம்பெருமானாரை ஐந்து ஆசிரியர்களையுடையவர் என்று அவர் பெரிய திருமலைநம்பி, பெரியநம்பி, திருக்கோட்டியூர் நம்பி, திருமலைநம்பி, பெரிய நம்பி, திருக்கோட்டியூர் நம்பி, திருமாலையாண்டான் திருக்கச்சிநம்பி (சிலர் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் என்று கொள்வர்) ஆகிய ஆளவந்தாரின் ஐந்து சீடர்களிடம் மதக்கொள்கைகளைக் கற்றது கொண்டு கூறுவர். எம்பெருமானாரின் ஒழுக்கம், நலன்கள்பற்றி திருவரங்கத்தமுதனார் இயற்றிய இராமானுச நூற்றந்தாதி என்ற நூல், குருபரம்பராப்ரபாவம் என்ற நூல், அருளிச் செயல்களின் உரைகளில் காணும் அவரைப்பற்றிய வரலாறுகள் இவைகொண்டு அறிகிறோம்.

அவர் தம் முன்னோர்களுக்கும், தன் சீடர்களுக்கும் சிறப்பையளித்தார் என்பது வெள்ளிடைமலை. வைணவக் கோட்பாடுகளை ஏட்டுச் சுரைக்காயாக்காமல் வாழ்க்கையில்

கடைப்பிடித்துக் காட்டியவர் இராமானுசர். மேற்கோளாக பிள்ளையுறங்காவில்லிதாசர் என்ற வேடச்சீடரை அந்தணர்க்கான உடல் தூய்மையைக் கடைக்காலிட்டு காவிரியில் நீராடித் திரும்புகையில் கைகோர்த்தழைத்துச் சென்றதும். தொண்டனூர் அரிசனங்களைத் திருநாராயணபுரத்துத் திருக் கோயிலில் வழிபட ஏற்பாடு செய்ததும், வைணவம் சாதிக்கட்டுப்பாடுகளுக்கப்பாற் பட்டது என்று இராமானுசர் எண்ணியதன் பயனே.

எம்பெருமானாரின் சீடர்களில், கூரத்தாழ்வான், முதலியாண்டான் (இவர்களிருவரும் முக்கோலும், கைவிரலிலணியும் பவித்திரமும் போன்றவர் என்று இராமானுசரே கருதியதாகக் கூறுவர்), எம்பார் (சிற்றன்னையின் புதல்வரான கோவிந்தபட்டர் வைணவத்துக்குத் திரும்பி, இராமானுசருடன் மாமனாகிய திருமலை நம்பியிடம் ஸ்ரீராமாயணத்தைக் கற்று, இராமானுசருடன் திருவரங்கத்திலேயே வாழ்ந்து, இல்வாழ்க்கையில் நசையற்றுத் துறவறம் பூண்டு, இராமானுசராலேயே இவ்வாறு பெயர் சூட்டப்பட்டவர்), அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் (யக்ஞமூர்த்தி என்ற அத்துவைதி வாதப்போரில் தோற்று வைணவத் துறவறம் பூண்டு சீடராகியிப் பெயர் பெற்றவர்), கிடாம்பியாச்சான் (திருக்கோட்டியூர் நம்பியால் இராமானுசருக்கு எதிரிகள் நஞ்சிடும் வாய்ப்பைத் தவிர்க்க, உணவு சமைத்திட ஏவப்பட்டவர்), திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் (திருவாய்மொழிக்கு இராமானுசரின் ஆணைப்படி முதலாக உரையிட்டவர்), அனந்தாண்பிள்ளை, வடுகநம்பி முதலியோர் முக்கியமானவர்கள்.

இப்படி துறவியரசரென்று (எதிராசர்) குலாவப்பட்ட உடையவர் ஊரும், நாடும், உலகமும் தன்னைப்போலாக்கிச் சீரும் சிறப்புமுடன் வாழ்ந்தருள்கிறபோது, அவருக்கு எதிரிகளும் இல்லாமலில்லை. அவர் பிச்சையெடுத்துண்பது என்ற கொள்கை கொண்டிருந்தபோது, அவர் எதிரிகள் ஒரு பெண்மணியை அவருக்கு நஞ்சிடக் கட்டாயப்படுத்தினர். அப்பெண்மணியும் அவ்வாறே செய்து சடக்கென்று அவர் திருவடிகளில் விழுந்து உண்மையைக் குறிப்பாலுணர்த்தி, தன் பிச்சையை விலக்கச் சொன்னாள்.

கிருமிகண்ட சோழன் என்பானொரு சோழ மன்னன் உடையவரின் செல்வாக்கால் வைணவம் தழைத்துச் சைவம் மங்குவதை நோக்கி, தன் அவைக்கு அழைத்து அவரை சிவனில் பெரியவரில்லை என்று எழுதிவாங்க எண்ணினான். கூரத்தாழ்வான் உடையவரைக் காக்க எண்ணிக் காவியுடுத்து முக்கோல்பிடித்து அரசவைக்கு பெரியநம்பியுடன் சென்றார். திருநாரணனே பரன் என்று பலபடியும் எடுத்துரைத்தார்.

மன்னன் இணங்காமல் சிவனே பரன் என்றெழுத்திடச் சொன்னான். அவர் மரக்கால் பெரியது, குறுணி அதை விடப் பெரியது என்ற பொருளில் "சிவாத் பரதரம் நாஸ்தி, த்ரோணமஸ்தி தத:பரம்" என்று எழுதித் தந்தார். மன்னன் அவர் குறும்பையறிந்து இரு வைணவப் பெரியோர்களின் கண்களையும் குருடாக்கினான். பெரிய நம்பி மூப்பு காரணமாக சிறிது நாட்கள் கழித்து உயிர்நீத்தார். உடையவர், சீடர்கள் வேண்ட, வெள்ளையுடையணிந்து வெளியேறி பன்னிரண்டாண்டுகள் தற்கால கர்நாடக மாநிலத்திலுள்ள திருநாராயணபுரம் என்கிற தலத்தில் வாழ்ந்தார்.

அத்தலத்தின் உற்சவமூர்த்தியான செல்வப்பிள்ளையை டெல்லிக்குச்சென்று, துருக்க அரசனிடமிருந்து திரும்பப்பெற்று, கோவிலை நன்றாக அமைத்து அங்கும் வைணவம் பரப்பினார். கூரத்தாழ்வான் புறக்கண்ணைத் தர எம்பெருமானை வேண்டமறுத்து தன் அகக்கண்ணாலேயே எம்பெருமானாரையும், திருவரங்கத் தெம்பெருமானையும் தன் உயிருள்ளவரை கண்டு கொண்டிருந்தார். கிருமிகண்டன் பெயருக்கேற்ப கழுத்தில் புழுத்து மாண்டபின், எம்பெருமானார் திருவரங்கம் திரும்பி தன் தொண்டுகளைத் தொடர்ந்தார்.

கூரத்தாழ்வான் கண்ணிழப்பதற்குமுன் உடையவரும் அவருமாக காச்மீரம் சென்று அங்கிருந்த ஸரஸ்வதீ பண்டாரம் என்கிற நூலகத்தில், விசிட்டாத்துவைதக் கொள்கைகளுக்கு முதல் நூலான போதாயனரின் வ்ருத்தி க்ரந்தமென்ற நூலைப் பார்வையிட்டார்கள். அங்குள்ளார் இந்நூலைத் துணைகொண்டு அத்துவைத மறுப்பு நூல் ஒன்றை இவர்கள் ஆக்கக்கூடுமென்று பயந்து சிறிது நேரத்திற்குள்ளேயே அந்நூலைப் பிடுங்கிக் கொண்டார்கள். கூரத்தாழ்வான் தன் அளவு கடந்த நினைவால் நூலை மனத்தார நிறுத்தியிருந்தார். பின்பு உடையவர் பணிக்கப்பணிக்க, நாமகளே **ஸ்ரீ பாஷ்யம்** என்ற பெயரிட்ட உடையவரின் பிரும்ம சூத்திர உரைநூலை ஆழ்வான் தானும் ஆராய்ந்து ஓலைப்படுத்தினார். இவ்வாறாக ஆளவந்தாரின் முக்குறைகளிலொன்றை உடையவர் தீர்த்தருளினார்.

ஆழ்வானுக்கு இரண்டு ஆண்மகவுகள் பிறந்தபோது அவற்றுக்கு பராசரன், வேதவியாஸன் என்று பெயரிட்டு இரண்டாம் குறையை நீக்கினார். எம்பாரின் முந்தைய நிலையிலுடன்பிறந்தவரான சிறிய கோவிந்தப்பெருமாளுக்குப் பிறந்த மகவுக்கு பராங்குசன் என்று நம்மாழ்வாரின் பெயரிட்டு மூன்றாவது குறையைப் போக்கினார். திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானைக் கொண்டு திருவாய்மொழிக்கு உரையிட்டு மூன்றாவது குறையைப் போக்கியதாயும் கூறுவர்.

இராமானுசர் ஆழ்வார்களின் ஈரச் சொற்களான அருளிச் செயல்களை இயல், இசை, நாடகம் என்ற முத்தமிழ் அறிந்த அறையர்கள் என்று கூறப்பட்ட பெரியோர்கள் மூலம் நன்கு பரப்பினார். திருமலையில் கோயில் கொண்டுள்ள பெருமான் திருமாலே என்று நிலை நாட்டினார். ஆண்டாள் திருமாலி ருஞ்சோலையழகருக்கு நூறு தடா நிறைந்த அக்காரவடிசில் அமுது செய்விக்கப் பாரித்ததை செய்கையில் காட்டி ஆண்டாளுக்கு அண்ணர் என்று பெயர் பெற்றார்.

இராமானுசர், ஒன்பது வடமொழி நூல்களைச் செய்தார். இவை: நித்ய க்ரந்தம், (பகவத் கீதையின் உரையான) கீதாபாஷ்யம், ஸ்ரீ பாஷ்யம், வேதாந்த ஸாரம், வேதாந்த தீபம், வேதார்த்த ஸங்க்ரஹம், (கத்யத்ரயம் என்ற மூன்று உரைநடை நூல்களான) ஸ்ரீ வைகுண்ட கத்யம், ஸ்ரீரங்க கத்யம், சரணாகதி கத்யம். போதாயனரின் நூலில் வெளிப்பட்டு, ஆழ்வார்கள், நாதமுனிகள், ஆளவந்தார் மூலம் இராமானுசருக்கு எட்டிய வைணவ சமயத்தை திருவரங்கரே எம்பெருமானார் தரிசனமென்று பெயரிட்டார் என்றும், திருக்குறுங்குடியில் கோயில் கொண்டுள்ள அழகியநம்பி இராமானுசரிடம் சீடனாக ஆசைகொண்டு திருவிலச்சினை பெற்று வைணவநம்பி என்ற திருநாமம் பெற்றார் என்றும் இராமானுசரின் புகழ் பரப்பும் வரலாறுகள் பறைகின்றன.

இவ்வாறு புகழ் பெற்று இராமானுசர் நூற்றிருபதாண்டுகள் வாழ்ந்தார். இந்நிலவுலகைவிட்டு நீங்கும் தருவாயில் முதலியாண்டானின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க தன் உருவச்சிலையை வார்த்து தன் பிறந்த ஊரான ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் கோயிலமைத்து வழிபட இசைந்தார். தானே தழுவித்தந்த இந்த விக்கிரகத்தை ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ஒரு தைப்பூச நன்னாளில் வழிபாட்டுக்கு அமைக்கும்போதே எம்பெருமானார் நோயுற்று ஒருவாரத்தில் திருநாட்டுக்கேகினார். அவரது விமலசரம விக்கிரகமான பூதவுடலை அரங்கத்துப் பெரியோர்களும் அவர் சீடர்களும் அரங்கன் கோயில் சுற்றிலேயே திருப்பள்ளிப்படுத்தி அவ்விடத்துத் திருமண்ணால் உருவச்சிலை எழுப்பிக்கோயிலமைத்து வழிபடலாயினர்.

இத்திருமேனி தானான திருமேனியென்றும், ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ஏறியருளப்பெற்ற திருமேனி தானுகந்த திருமேனியென்றும், திருநாராயணபுரத்துச் சீடர்கள் பின்பு வழிபடவமைத்த உருவம் தமருகந்த திருமேனி என்றும் வழங்கப்படுகின்றன. திருநாட்டுக் கெழுந்தருளும் முன்னர் இராமானுசர் தனக்குப் பிறகு வைணவ சமயத் தலைவராக கூரத்தாழ்வான் திருமகனாரான, சிறந்த அறிவாற்றலைக் கொண்டு பட்டரென்று அழைக்கப்பெற்ற, பராசரரை ஏற்க ஆணையிட்டார்.

[1]பற்பமெனத் திகழ்பைங்கழலும் தண்பல்லவமே விரலும்
பாவனமாகிய பைந்துவராடை பதிந்த மருங்கழகும்
முப்புரி நூலொடு முன்கையிலேந்தியமுக்கோல்தன்னழகும்
முன்னவர் தந்திடுமொழிகள் நிறைந்திடுமுறுவல் நிலாவழகும்
கற்பகமேவிழி கருணைபொழிந்திடு கமலக்கண்ணழகும்
காரிசுதன்கழல் சூடியமுடியும் கனநற்சிகை முடியும்
எப்பொழுதுமெதிராசன் வடிவழகு என்னிதயத்துளதால்
இல்லையெனக்கெதிர், இல்லையெனக்கெதிர், இல்லையெனக்கெதிரே.

[2]சீராருமெதிராசர் திருவடிகள் வாழி
திருவரையிற்சாற்றிய செந்துவராடை வாழி
ஏராரும் செய்யவடிவு எப்பொழுதும் வாழி
இலங்கிய முந்நூல் வாழி இணைத்தோள்கள் வாழி
சோராத துய்யசெய்ய முகச்சோதி வாழி
தூமுறுவல் வாழி துணைமலர்க்கண்கள் வாழி
ஈராறு திருநாமமணிந்த எழில் வாழி
இனிதிருப்போடு எழில்ஞான முத்திரை வாழியே.

அறுசமயச் செடியதனை யடியறுத்தான் வாழியே
அடர்ந்துவரும் குதிருட்டிகளை யறத்துரந்தான் வாழியே
செறுகலியைச் சிறிதுமறத் தீர்த்துவிட்டான் வாழியே
தென்னரங்கர் செல்வமுற்றும் திருத்திவைத்தான் வாழியே
மறையதனின் பொருளனைத்தும் வாய்மொழிந்தான் வாழியே
மாறனுரைசெய்த தமிழ்மறை வளர்த்தோன் வாழியே
அறமிகு நற்பெரும்பூதூரவதரித்தான் வாழியே
அழகாருமெதிராசரடியிணைகள் வாழியே.

[3]சங்கர பாற்கர யாதவபாட்டபிரபாகரர் தங்கள்மதம்
சாய்வுற வாதியர் மாய்குவரென்று சதுமறை வாழ்ந்திடுநாள்
வெங்கலியிங்கினிவிறு நமக்கிலையென்று மிகத்தளர்நாள்
மேதினி நம்சுமையாறுமெனத் துயர்விட்டு விளங்கியநாள்
மங்கையராளி பராங்குச முன்னவர் வாழ்வு முளைத்திடுநாள்
மன்னிய தென்னரங்காபுரி மாமலை மற்றும் உவந்திடுநாள்
செங்கயல்வாவிகள் சூழ்வயல்நாளும் சிறந்த பெரும்பூதூர்
சீமானிளையாழ்வார் வந்தருளியநாள் திருவாதிரை நாளே.

---

1. எம்பார் அருளிச் செய்தது.
2. மணவாளமாமுனிகளருளியது. (ஆர்த்திப் பிரபந்தம் 30)
3. மணவாள மாமுனிகளருளியது (ஆர்த்திப் பிரபந்தம், 31-32).

[1]அத்திகிரியருளாளரடிபணிந்தோன் வாழியே
அருட்கச்சிநம்பி யுரையாறு பெற்றோன் வாழியே
பத்தியுடன் பாடியத்தைப் பகர்ந்திட்டான் வாழியே
பதின்மர் கலையுட்பொருளைப் பரிந்துகற்றான் வாழியே
சுத்தமகிழ் மாறனடி தொழுதுய்ந்தோன் வாழியே
தொல்பெரியநம்பி சரண்தோன்றினான் வாழியே
சித்திரையிலாதிரைநாள் சிறக்கவந்தோன் வாழியே
சீர்பெரும்பூதூர் முனிவன் திருவடிகள் வாழியே.

[1]எண்டிசையெண்ணிளையாழ்வார் எதிராசன் வாழியே
எழுபத்து நால்வர்க்கு மெண்ணான்குரைத்தான் வாழியே
பண்டைமறையைத் தெரிந்த பாடியத்தோன் வாழியே
பரகாலனடியிணையைப் பரவுமவன் வாழியே
தண்டமிழ்நூல் நம்மாழ்வார் சரணானான் வாழியே
தாரணியும் விண்ணுலகும் தானுடையோன் வாழியே
தெண்டிரைசூழ்பூதூரெம்பெருமானார் வாழியே
சித்திரையிற்செய்ய திருவாதிரையோன் வாழியே

1. அப்பிள்ளை அருளிச்செய்தது.

ஸ்ரீ:

திருவரங்கத்தமுதனார் வைபவம்

பீநேஹஸ்தஸமுத்பூதம் ஸ்ரீரங்காம்ருதமாஸ்ரயே-
கவிம் ப்ரபந்நகாயத்ர்யா: கூரேஸபதஸம்ஸ்ரிதம்.

அமுதனார் ஒரு பங்குனி அத்தநாளில் வேயர்குடியில் தோன்றி திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில், கோயில் புரோகிதராகவும், புராணம் படிப்பவராகவும் தொண்டு செய்தது பற்றி பெரியகோயில் நம்பி என்ற பெயருடன் செருக்குற்று வாழ்ந்தார். இராமானுசர் கூரத்தாழ்வான் மூலம் இவரை நல்வழிப்படுத்தி ஆழ்வானின் சீடராகவுமாக்கினார். அதுமுதல் தன்னுடைமைகளெல்லாம் ஆழ்வானிடம் விட்டு, பெரியகோயில் நம்பி ஆழ்வானுக்கடிமை செய்வதே தொழிலாகக் கொண்டார். ஆழ்வானுக்கும் ஆசிரியரான எம்பெருமானாரைத் துதிக்கும் நூல் செய்ய எண்ணங் கொண்டவர், இருமுறை நூல்களைச் செய்து எம்பெருமானாரின் திருக்கண்ணோக்குக்கு வைத்தார்.

எம்பெருமானார் அவைகளைப் புறக்கணித்து, உமக்கு நம்மைப்பற்றிக் கவி செய்ய அவாவுண்டானால் உமக்கு ஆசிரியரான ஆழ்வான், நமக்கு ஆசிரியரான ஆளவந்தார், ஆழ்வார்கள், எம்பெருமானுகந்தருளிய நிலங்கள் இவர்களின் ஏற்றம் தோற்ற ஒரு நூல் செய்யுமென்று பணித்தார். பெரியகோயில் நம்பியும் அவ்வாறே செய்வதாகக்கூறி இராமானுச நூற்றந்தாதியென்ற நூலைச் செய்து, உடையவர், ஆழ்வான் முதலான முதலிகள் பெரியதிரளாக இருந்தபோது அந்நூலைத்தானே வெளியிட்டருளினார்.

நூலின் சீர்மையை மிகவும் பாராட்டி உடையவர் தன் சீடர்களுக்கு அதைக் கற்கப் பரிந்துரை செய்தார். பெரிய கோயில் நம்பியின் சொல் அமுதமாயிருந்ததுபற்றி அவருக்கு அமுதனார் என்றும் திருநாமம் சாற்றினார். இந்நூலும் இராமானுசனடியார்க்கு, அந்தணர்க்கு காயத்திரி போன்று, எப்போதும் பேண வேண்டியதுபற்றி பிரபந்ந காயத்திரி என்று வழங்கலாயிற்று, இந்நூல் ஆழ்வார்களினருளிச் செயல்களோடொப்ப திருக்கோயில்களில் ஸேவிக்கப்படலாயிற்று.

எந்தாதை கூரேசரிணையடியோன் வாழியே
எழில்மூங்கிற்குடிவிளங்க இங்குவந்தோன் வாழியே
நந்தாமலெதிராசர் நலம்புகழ்வோன் வாழியே
நம்மதுரகவி நிலையை நண்ணினான் வாழியே
பைந்தாமவரங்கர்பதம் பற்றினான் வாழியே
பங்குனியிலத்தநாள் பாருதித்தோன் வாழியே
அந்தாதி நூற்றெட்டும் அருளினான் வாழியே
அணியரங்கத்தமுதனாரடியிணைகள் வாழியே

திருவரங்கத்தமுதனார் அருளிச்செய்த
ப்ரபந்தகாயத்ரி என்னும்

இராமாநுச நூற்றந்தாதி

தனியன்கள்
(வேதப்பிரான்பட்டர் அருளிச்செய்தவை)
ஒருவிகற்பநேரிசை வெண்பா

முன்னைவினையகல மூங்கிற்குடியமுதன்★
பொன்னங்கழற்கமலப்போதிரண்டும்★ - என்னுடைய
சென்னிக்கணியாகச்சேர்த்தினேன்★ தென்புலத்தார்க்கு
என்னுக்கடவுடையேன்யான்.

கட்டளைக்கலித்துறை

நயந்தருபேரின்பமெல்லாம்[1]பழுதின்றிநண்ணினர்பால்★
சயந்தருகீர்த்தியிராமாநுசமுனிதாளிணைமேல்★
உயர்ந்தகுணத்துத்திருவரங்கத்தமுது★ ஓங்கும் அன்பால்
இயம்பும்கலித்துறையந்தாதியோதவிசைநெஞ்சமே!

[2]இனியென்குறைநமக்கு? எம்பெருமானார் [3]திருநாமத்தால்★
முனிதந்தநூற்றெட்டுச் சாவித்திரியென்னும்நுண் பொருளை★
கனிதந்தசெஞ்சொற்கலித்துறையந்தாதிபாடித்தந்தான்★
புனிதன்திருவரங்கத்தமுதாகியபுண்ணியனே.

[4]சொல்லின்தொகைகொண்டு உனதடிப்போதுக்குத் தொண்டுசெய்யும்★
நல்லன்பரேத்தும்உன்நாமமெல்லாமென்தன்நாவினுள்ளே★
அல்லும்பகலுமமரும்படிநல்கு அறுசமயம்
வெல்லும்பரம!★ இராமானுச! இதுஎன்விண்ணப்பமே.

(பைரவி ராகம் — ரூபக தாளம்)

††பூமன்னுமாது பொருந்தியமார்பன்★ புகழ்மலிந்த
பாமன்னுமாற னடிபணிந்துய்ந்தவன்★ பல்கலையோர்
தாம்மன்னவந்தவிராமாநுசன் சரணாரவிந்தம்
நாம்மன்னிவாழ★ நெஞ்சே! சொல்லுவோம் அவன் நாமங்களே. 1

---

1. பழுதென்று நண்ணி நன்பால் என்பதும் பாடம்.
2. இத்தனியன் மிகுதியும் வழங்குவதில்லை.
3. திருப்பெயரால் என்ற பாடம் வெண்டளைக்குச் சேரும்.
4. இதை அமுதனாரே அருளியிருக்கலாம்.

(தோடி ராகம் —ரூபக தாளம்)

† †கள்ளார்பொழில்தென்னரங்கன்★ கமலப்பதங்கள் நெஞ்சிற்
கொள்ளா மனிசரைநீங்கி★ குறையற்பிரானடிக்கீழ்
விள்ளாதவன்பனிராமானுசன்மிக்கசீலமல்லால்
உள்ளாதுஎன்நெஞ்சு★ ஒன்றறியேன்எனக்குற்றபேரியல்வே. 2

பேரியல்நெஞ்சே! அடிபணிந்தேனுன்னை★ பேய்ப்பிறவிப்
பூரியரோடுள்ள சுற்றம்புலத்தி★ பொருவருஞ்சீர்
ஆரியன்செம்மையிராமானுசமுனிக்கன்புசெய்யும்
சீரியபேறுடையார்★ அடிக்கீழ்என்னைச்சேர்த்ததற்கே. 3

என்னைப்புவியில் ஒருபொருளாக்கி★ மருள்சுரந்த
முன்னைப்பழவினைவேரறுத்து★ ஊழிமுதல்வனையே
பன்னப்பணித்தவிராமானுசன் பரன்பாதமுமென்
சென்னித்தரிக்கவைத்தான்★ எனக்கேதுஞ்சிதைவில்லையே. 4

எனக்குற்றசெல்வ மிராமானுசனென்று★ இசையகில்லா
மனக்குற்றமாந்தர் பழிக்கில்புகழ்★ அவன்மன்னியசீர்
தனக்குற்றவன்பரவன்திருநாமங்கள்சாற்றுமென்பா
இனக்குற்றங்காணகில்லார்★ பத்தியேய்ந்த[1] இயல்விதென்றே. 5

இயலும்பொருளும் இசையத்தொடுத்து★ ஈன்கவிகளன்பால்
மயல்கொண்டுவாழ்த்துமிராமானுசனை★ மதியின்மையால்
பயிலுங்கவிகளிற்பத்தியில்லாதவென்பாவிநெஞ்சால்
முயல்கின்றனன்★ அவன்தன்பெருங்கீர்த்திமொழிந்திடவே. 6

(பியாகடை ராகம் — ரூபக தாளம்)

† †மொழியைக்கடக்கும் பெரும்புகழான்★ வஞ்சமுக்குறும்பாம்
குழியைக் [2]கடக்கும் நம்கூரத்தாழ்வான்சரண்கூடியபின்★
பழியைக்கடத்துமிராமானுசன்புகழ்பாடி அல்லா
வழியைக்கடத்தல்★ எனக்குஇனியாதும்வருத்தமன்றே. 7

வருத்தும்புறவிருள்மாற்ற★ எம்பொய்கைப்பிரான் மறையின்
குருத்தின்பொருளையும் செந்தமிழ்தன்னையும்கூட்டி★ ஒன்றத்
திரித்தன்றெரித்ததிருவிளக்கைத் தன்திருவுளத்தே
இருத்தும்பரமன்★ இராமானுசன் எம்மிறையவனே. 8

1. இயலிதென்றே என்றும் பாடம்.
2. கடத்தும் எம் என்பர் சிலர்.

இறைவனைக்காணும் இதயத்திருள்கெட★ ஞானமென்னும்
நிறைவிளக்கேற்றிய பூதத்திருவடித்தாள்கள்★ நெஞ்சத்து
உறையவைத்தாளுமிராமானுசன்புகழோதும்நல்லோர்
மறையினைக்காத்து★ இந்தமண்ணகத்தே மன்னவைப்பவரே. 9

மன்னியபேரிருள்மாண்டபின்★ கோவலுள்மாமலராள்
தன்னொடுமாயனைக்கண்டமைகாட்டும்★ தமிழ்த்தலைவன்
பொன்னடிபோற்றுமிராமானுசற்கு அன்புபூண்டவர்தாள்
சென்னியில்சூடும்★ திருவுடையார் என்றுஞ்சீரியரே. 10

(கல்யாணி ராகம் — ரூபகதாளம்)

சீரியநான்மறைச் செம்பொருள்★ செந்தமிழாலளித்த
பாரியலும்புகழ்ப்பாண்பெருமாள்★ சரணாம்பதுமத்
தாரியல்சென்னியிராமானுசன் தன்னைச்சார்ந்தவர்தம்
[1]காரியவண்மை★ என்னாற்சொல்லொணாது இக்கடலிடத்தே. 11

இடங்கொண்டகீர்த்திமழிசைக்கிறைவன்★ இணையடிப்போது
அடங்குமிதயத்திராமானுசன்★ அம்பொற்பாதமென்றும்
கடங்கொண்டிறைஞ்சுந்திருமுனிவர்க்கன்றிக்காதல்செய்யாத்
திடங்கொண்டஞானியர்க்கே★ அடியேன் அன்பு செய்வதுவே. 12

செய்யும்பசுந்துளவத்தொழில்மாலையும்★ செந்தமிழில்
பெய்யும் மறைத்தமிழ்மாலையும்★ பேராதசீரரங்கத்து
ஐயன்கழற்கணியும்பரன்தாளன்றி யாதரியா
மெய்யன்★ இராமானுசன்சரணேகதிவேறெனக்கே. 13

கதிக்குப்பதறி★ வெங்கானமும்கல்லும்கடலுமெல்லாம்
கொதிக்கத்தவஞ்செயுங்கொள்கையற்றேன்★ கொல்லிகாவலன்சொல்
பதிக்குங்கலைக்கவிபாடும்பெரியவர்பாதங்களே
துதிக்கும்பரமன்★ இராமானுசன்என்னைச் சோர்விலனே. 14

சோராதகாதல் பெருஞ்சுழிப்பால்★ தொல்லைமாலை யொன்றும்
பாராது அவனைப்பல்லாண்டென்றுகாப்பிடும்★ பான்மையன்தாள்
பேராதவுள்ளத்திராமானுசன்தன்பிறங்கியசீர்
சாராமனிசரைச்சேரேன்★ எனக்குஎன்னதாழ்வினியே? 15

(நாதநாமக்கிரியைராகம் — ரூபகதாளம்)

††தாழ்வொன்றில்லாமறைதாழ்ந்து★ தலமுழுதும்கலியே
ஆள்கின்றநாள்வந்து அளித்தவன்காண்மின்★ அரங்கர்மௌலி
சூழ்கின்றமாலையைச்சூடிக்கொடுத்தவள்தொல்லருளால்
வாழ்கின்றவள்ளல்★ இராமானுசனென்னும்மாமுனியே. 16

---

1. காரியல் வண்ணம் என்பதும் பாடம்.

முனியார்துயரங்கள்முந்திலும்★ இன்பங்கள்மொய்த்திடினும்
கனியார்மனம் கண்ணமங்கைநின்றானை★ கலைபரவும்
தனியானையைத்தண்தமிழ்செய்தநீலன்தனக்கு உலகில்
இனியானை★ எங்களிராமானுசனைவந்தெய்தினரே. 17

எய்தற் கரியமறைகளை★ ஆயிரமின்தமிழாற்
செய்தற்குஉலகில்வரும் சடகோபனை★ சிந்தையுள்ளே
பெய்தற்கிசையும்பெரியவர்சீரை உயிர்களெல்லாம்
உய்தற்குஉதவும்★ இராமானுசன்எம்உறுதுணையே. 18

உறுபெருஞ்செல்வமும் தந்தையும்தாயும்★ உயர்குருவும்
வெறிதருபூமகள்நாதனும்★ மாறன்விளங்கியசீர்
நெறிதருஞ்செந்தமிழாரணமேயென்று இந்நீணிலத்தோர்
அறிதரநின்ற★ இராமானுசன் எனக்காரமுதே. 19

ஆரப்பொழில்தென்குருகைப்பிரான்★ அமுதத்திருவாய்
ஈரத்தமிழின் இசையுணர்ந்தோர்கட்கு★ இனியவர்தம்
சீரைப்பயின்றுய்யுஞ்சீலங்கொள்நாதமுனியை நெஞ்சால்
வாரிப்பருகும்★ இராமானுசன்என்தன்மாநிதியே. 20

(சங்கராபரணராகம் — ரூபகதாளம்)

நிதியைப்பொழியும் முகிலென்று★ நீசர்தம்வாசல்பற்றித்
துதிகற்றுலகில் துவள்கின்றிலேன் இனி★ தூய்நெறிசேர்
எதிகட்கிறைவன்யமுனைத்துறைவனிணையடியாம்
கதிபெற்றுடைய★ இராமானுசன்என்னைக்காத்தனனே. 21

கார்த்திகையானும் கரிமுகத்தானும்★ கனலும்முக்கண்
மூர்த்தியும் மோடியும்வெப்பும்முதுகிட்டு★ மூவுலகும்
பூத்தவனே! என்றுபோற்றிடவாணன்பிழைபொறுத்த
தீர்த்தனையேத்தும்★ இராமானுசன்என்தன்சேமவைப்பே. 22

வைப்பாயவான்பொருளென்று★ நல்லன்பர்மனத்தகத்தே
எப்போதும்வைக்கும் இராமானுசனை★ இருநிலத்தில்
ஒப்பாரில்லாத[1]வுறுவினையேன்வஞ்சநெஞ்சில்வைத்து
முப்போதும்வாழ்த்துவன்★ என்னாம்இதுஅவன்மொய் புகழ்க்கே? 23

மொய்த்தவெந்[2]தீவினையால் பல்லுடல்தொறும்மூத்து★ அதனால்
எய்த்தொழிந்தேன் முனநாள்களெல்லாம்★ இன்றுகண்டுயர்ந்தேன்
பொய்த்தவம்போற்றும்புலைச்சமயங்கள்நிலத்தவியக்
கைத்தமெய்ஞ்ஞானத்து★ இராமானுசனென்னும்கார்தன்னையே. 24

1.அருவினையேன் என்பதும் பாடம்.
2. தீவினையார் என்பதும் பாடம்.

காரேய்கருணையிராமாநுச!★ இக்கடலிடத்தில்
ஆரேயறிபவர் நின்னருளின்தன்மை?★ அல்லலுக்கு
நேரேயுறைவிடம்நான்வந்துநீயென்னையுய்த்தபின் உன்
சீரேயுயிர்க்குயிராய்★ அடியேற்குஇன்றுதித்திக்குமே. 25

திக்குற்றகீர்த்தி யிராமாநுசனை★ என்செய்வினையாம்
மெய்க்குற்றம்நீக்கி விளங்கியமேகத்தை★ மேவுநல்லோர்
எக்குற்றவாளரெதுபிறப்பேதியல்வாகநின்றோர்
அக்குற்றமப்பிறப்பு★ அவ்வியல்வேநம்மையாட் கொள்ளுமே. 26

கொள்ளக்குறைவற்றிலங்கி★ கொழுந்துவிட்டோங்கியவுன்
வள்ளல்தனத்தினால் வல்வினையேன்மனம்நீபுகுந்தாய்★
வெள்ளைச்சுடர்விடுமுன்பெருமேன்மைக்கிழுக்கிதென்று
தள்ளுற்றிரங்கும்★ இராமாநுச! என்தனிநெஞ்சமே. 27

நெஞ்சிற்கறைகொண்டகஞ்சனைக் காய்ந்தநிமலன்★ நங்கள்
பஞ்சித்திருவடிப் பின்னைதன்காதலன்★ பாதம்நண்ணா
வஞ்சர்க்கரியவிராமாநுசன்புகழன்றி என்வாய்
கொஞ்சிப்பரவகில்லாது★ என்னவாழ்வின்றுகூடியதே! 28

கூட்டும்விதி[1]யென்றுகூடுங்கொலோ?★ தென்குருகைப்பிரான்
பாட்டென்னும் வேதப்பசுந்தமிழ்தன்னை★ தன்பத்தியென்னும்
வீட்டின்கண்வைத்தஇராமாநுசன்புகழ்மெய்யுணர்ந்தோர்
ஈட்டங்கள்தன்னை★ என்நாட்டங்கள்கண்டின்பமெய்திடவே. 29

இன்பந்தருபெருவீடுவந்தெய்திலென்?★ எண்ணிறந்த
துன்பந்தருநிரயம்பலசூழிலென்?★ தொல்லுலகில்
மன்பல்லுயிர்கட்கிறைவன்மாயனெனமொழிந்த
அன்பன்அனகன்★ இராமாநுசன்என்னையாண்டனனே. 30

(பந்துவராளிராகம் — ரூபகதாளம்)

††ஆண்டுகள்நாள்திங்களாய்★ நிகழ்காலமெல்லாம் மனமே!
ஈண்டுபல்யோனிகள்தோறுழல்வோம்★ இன்றோ ரெண்ணின்றியே
காண்தகுதோளண்ணல்தென்னத்தியூரர்கழலிணைக்கீழ்ப்
பூண்டவன்பாளன்★ இராமாநுசனைப்பொருந்தினமே. 31

பொருந்தியதேசும் பொறையும்திறலும்புகழும்★ நல்ல
திருந்தியஞானமும் செல்வமும்சேரும்★ செறுகலியால்
வருந்தியஞாலத்தைவண்மையினால் வந்தெடுத்தளித்த
அருந்தவன்★ எங்களிராமாநுசனையடைபவர்க்கே. 32

---

1. இன்று என்றும் பாடம்.

அடையார்கமலத்து அலர்மகள்கேள்வன்★ கையாழியென்னும்
படையோடுநாந்தகமும் படர்தண்டும்★ ஒண்சார்ங்கவில்லும்
புடையார்புரிசங்கமும்இந்தப்பூதலங்காப்பதற்கென்று★
இடையே இராமானுசமுனியாயினஇந்நிலத்தே. 33

நிலத்தைச்செறுத்துண்ணும் நீசக்கலியை★ நினைப்பரிய
பலத்தைச்செறுத்தும் பிறங்கியதில்லை★ என்பெய்வினை தென்
புலத்திற்பொறித்தவப்புத்தகச்சும்மைபொறுக்கியபின்
நலத்தைப்பொறுத்தது★ இராமானுசன்தன்நயப்புகழே. 34

நயவேன்ஒருதெய்வம் நானிலத்தே★ சிலமானிடத்தைப்
புயலேயெனக் கவிபோற்றிசெய்யேன்★ பொன்னரங்க மென்னில்
மயலேபெருகுமிராமானுசன்மன்னுமாமலர்த்தாள்
அயரேன்★ அருவினையென்னையெவ்வாறின்றடர்ப்பதுவே? 35

அடல்கொண்டநேமிய னாருயிர்[1]நாதன்★ அன்றுஆரணச் சொற்
கடல்கொண்டவொண்பொருள்கண்டளிப்ப★ பின்னும்காசினியோர்
இடரின்கண்வீழ்ந்திடத்தானுமவ்வொண்பொருள் கொண்டு அவர்பின்
படருங்குணன்★ எம்மிராமானுசன்தன்படியிதுவே. 36

படிகொண்டகீர்த்தி இராமாயணமென்னும்பத்தி வெள்ளம்★
குடிகொண்டகோயி லிராமானுசன்குணங்கூறும்★ அன்பர்
கடிகொண்டமாமலர்த்தாள்கலந்துள்ளங்கனியுநல்லோர்
அடிகண்டுகொண்டுகந்து★ என்னையுமாளவர்க்காக்கினரே. 37

ஆக்கியடிமைநிலைப்பித்தனை என்னையின்று★ அவமே
போக்கிப் புறத்திட்டதென்பொருளாமுன்பு?★ புண்ணியர் தம்
வாக்கிற்பிரியாஇராமானுச! நின்னருளின்வண்ணம்
நோக்கில்தெரிவரிதால்★ உரையாய்இந்தநுண்பொருளே. 38

பொருளும்புதல்வரும்பூமியும்★ பூங்குழலாருமென்றே
மருள்கொண்டிளைக்கும் நமக்குநெஞ்சே!★ மற்றுளார்தரமோ
இருள்கொண்டவெந்துயர்மாற்றித்தன்னீறில்பெரும்புகழே
தெருளும்தெருள்தந்து★ இராமானுசன்செய்யும் சேமங்களே. 39

சேமநல்வீடும்பொருளும்தருமமும்★ சீரியநற்
காமமுமென்றிவை நான்கென்பர்★ நான்கினும் கண்ணனுக்கே
ஆமதுகாமம்அறம்பொருள்வீடிதற்கென்றுரைத்தான்
[2]வாமனன்சீலன்★ இராமானுசன்இந்தமண்மிசையே. 40

---

1. நாதனென்று என்பதும் பாடம்.
2. வாமனன்சீரை என்பதும் பாடம்.

(ஆரபிராகம் — ரூபகதாளம்)

மண்மிசை யோனிகள்தோறும்பிறந்து★ எங்கள்மாதவனே
கண்ணுறநிற்கிலும் காணகில்லா★ உலகோர்களெல்லாம்
அண்ணலிராமானுசன்வந்துதோன்றியஅப்பொழுதே
நண்ணருஞானம்தலைக்கொண்டு★ நாரணற்காயினரே. 41

ஆயிழையார்கொங்கைதங்கும்★ அக்காதலளற்றழுந்தி
மாயுமென்னாவியை வந்தெடுத்தானின்று★ மாமலராள்
நாயகனெல்லாவுயிர்கட்கும்நாத னரங்கனென்னும்
தூயவன்★ தீதிலிராமானுசன்தொல்லருள்சுரந்தே. 42

சுரக்குந்திருவுமுணர்வும்★ சொலப்புகில்வாயமுதம்
பரக்கும் இருவினைபற்றறவோடும்★ படியிலுள்ளீர்!
உரைக்கின்றனன்உமக்குயான் அறஞ்சீறுமுறுகலியைத்
துரக்கும்பெருமை★ இராமானுசனென்று சொல்லுமினே. 43

சொல்லார்தமிழொருமூன்றும்★ சுருதிகள்நான்கும்எல்லை
யில்லாவறநெறி யாவும்தெரிந்தவன்★ எண்ணருஞ்சீர்
நல்லார்பரவுமிராமானுசன் திருநாமம்நம்பிக்
கல்லார்அகலிடத்தோர்★ எதுபேறென்றுகாமிப்பரே. 44

பேறொன்றுமற்றில்லை நின்சரணன்றி★ அப்பேறளித்தற்கு
ஆறொன்றுமில்லைமற்றச்சரணன்றி★ என்றுஇப்பொருளைத்
தேறுமவர்க்குமெனக்குமுனைத்தந்தசெம்மை சொல்லால்
கூறும்பரமன்று★ இராமானுச! மெய்ம்மைகூறிடிலே. 45

கூறுஞ்சமயங்களாறும்குலைய★ குவலயத்தே
மாறன்பணித்த மறையுணர்ந்தோனை★ மதியிலியேன்
தேறும்படியென்மனம்புகுந்தானைத் திசையனைத்தும்
ஏறும்குணனை★ இராமானுசனைஇறைஞ்சினமே. 46

இறைஞ்சப்படும்பரன் ஈசனரங்கனென்று★ இவ்வுலகத்து
அறஞ்செப்பு மண்ணலிராமானுசன்★ என்னருவினையின்
திறஞ்செற்றிரவும்பகலும்விடாது என்தன்சிந்தையுள்ளே
நிறைந்தொப்பறவிருந்தான்★ எனக்காரும்நிகரில்லையே. 47

நிகரின்றிநின்ற என்நீசதைக்கு★ [1]நின்னருளின்கணன்றிப்
புகலொன்றுமில்லை அருட்குமஃதேபுகல்★ புன்மையிலோர்
பகரும்பெருமையிராமானுச! இனிநாம்பழுதே
அகலும்பொருளென்?★ பயனிருவோமுக்குமான பின்னே. 48

1. உன் என்ற பாடம் கட்டளைக்கலித்துறையிலக்கணத்துக்குச் சேரும்.

ஆனதுசெம்மையறநெறி★ பொய்ம்மையறுசமயம்
போனதுபொன்றி இறந்ததுவெங்கலி★ பூங்கமலத்
தேனதிபாய்வயல்தென்னரங்கன்கழல்சென்னிவைத்துத்
தானதில்மன்னும்★ இராமானுசன்இத்தலத்துதித்தே. 49

உதிப்பனவுத்தமர்சிந்தையுள்★ ஒன்னலர்நெஞ்சமஞ்சிக்
கொதித்திடமாறிநடப்பன★ கொள்ளைவன்குற்றமெல்லாம்
பதித்தஎன்புன்கவிப்பாவினம்பூண்டன பாவுதொல்சீர்
எதித்தலைநாதன்★ இராமானுசன்தனிணையடியே. 50

அடியைத்தொடர்ந்தெழுமைவர்கட்காய்★ அன்று பாரதப்போர்
முடியப்பரிநெடுந்தேர்விடுங்கோனை முழுதுணர்ந்த
அடியர்க்கமுதமிராமானுசன் என்னையாளவந்து இப்
படியிற்பிறந்தது★ மற்றில்லைகாரணம்பார்த்திடிலே. 51

பார்த்தான்அறுசமயங்கள்பதைப்ப★ இப்பார்முழுதும்
போர்த்தான் புகழ்கொண்டு புன்மையினேனிடைத்தான் புகுந்து★
தீர்த்தானிருவினைதீர்த்து அரங்கன்செய்யதாளிணையோடு
ஆர்த்தான்★ இவைஎம்மிராமானுசன்செய்யுமற்புதமே. 52

அற்புதன் செம்மையிராமானுசன்★ என்னையாளவந்த
கற்பகம் கற்றவர்காமுறுசீலன்★ கருதரிய
பற்பல்லுயிர்களும்பல்லுலகுயாவும்பரனதென்னும்
நற்பொருள்தன்னை★ இந்நானிலத்தேவந்துநாட்டினனே. 53

நாட்டிய நீசச்சமயங்கள்மாண்டன★ நாரணனைக்
காட்டியவேதம் களிப்புற்றது★ தென்குருகைவள்ளல்
வாட்டமிலாவண்தமிழ்மறைவாழ்ந்தது மண்ணுலகில்
ஈட்டியசீலத்து★ இராமானுசன்தனியல்வுகண்டே. 54

கண்டவர் சிந்தைகவரும்★ கடிபொழில்தென்னரங்கன்
தொண்டர்குலாவு மிராமானுசனை★ தொகையிறந்த
பண்தருவேதங்கள்பார்மேல்நிலவிடப்பார்த்தருளும்
கொண்டலைமேவித்தொழும்★ குடியாம்எங்கள் [1]கோக்குடியே. 55

கோக்குலமன்னரை மூவெழுகால்★ ஒருகூர்மழுவால்
போக்கியதேவனைப் போற்றும்புனிதன்★ புவனமெங்கும்
ஆக்கியகீர்த்தியிராமானுசனையடைந்தபின் என்
வாக்குஉரையாது★ என்மனம்நினையாதுஇனி மற்றொன்றையே. 56

---

1. கோக்குலமே என்றும் பாடம்.

மற்றொருபேறுமதியாது★ அரங்கன்மலரடிக்கு ஆள்
உற்றவரே தனக்குஉற்றவராகக்கொள்ளும்உத்தமனை★
நல்தவர்போற்றுமிராமானுசனை இந்நானிலத்தே
பெற்றனன்★ பெற்றபின் மற்றறியேன்ஒரு பேதைமையே. 57

பேதையர் வேதப்பொருளிதென்றுன்னி★ பிரமம் நன்றென்று
ஓதிமற்றெல்லாவுயிருமஃதென்று★ உயிர்கள்மெய்விட்டு
ஆதிப்பரனோடொன்றாமென்றுசொல்லுமவ்வல்லலெல்லாம்
வாதில்வென்றான்★ எம்மிராமானுசன்மெய்ம்மதிக்கடலே. 58

கடலளவாய திசையெட்டினுள்ளும்★ கலியிருளே
மிடைதருகாலத்து இராமானுசன்★ மிக்கநான்மறையின்
சுடரொளியாலவ்விருளைத்துரந்திலனேல் உயிரை
யுடையவன்★ நாரணனென்றறிவாரில்லையுற்றுணர்ந்தே. 59

உணர்ந்தமெய்ஞ்ஞானியர் யோகந்தொறும்★ திருவாய்மொழியின்
மணந்தருமின்னிசை மன்னுமிடந்தொறும்★ மாமலராள்
புணர்ந்தபொன்மார்வன்பொருந்தும்பதிதொறும்புக்கு நிற்கும்
குணந்திகழ்கொண்டல்★ இராமானுசன்எங்குலக் கொழுந்தே. 60

(ஸஹாநாராகம் — ரூபகதாளம்)

கொழுந்துவிட்டோடிப்படரும் வெங்கோள்வினையால்★ நிரயத்து
அழுந்தியிட்டேனை வந்தாட்கொண்டபின்னும்★ அருமுனிவர்
தொழுந்தவத்தோன்எம்இராமானுசன்[1] தொல்புகழ் சுடர்மிக்
கெழுந்தது★ அத்தால்நல்லதிசயங்கண்டதுஇருநிலமே. 61

இருந்தேனிருவினைப் பாசம்கழற்றி★ இன்றுயானிறையும்
வருந்தேன்இனி எம்மிராமானுசன்★ மன்னுமாமலர்த்தாள்
பொருந்தாநிலையுடைப்புன்மையினோர்க்கொன்றும் நன்மை செய்யாப்
[2]பெருந்தேவரைப்பரவும்★ பெரியோர்தங்கழல்பிடித்தே. 62

பிடியைத்தொடரும் களிறென்ன★ யான்உன்பிறங்கியசீர்
அடியைத்தொடரும்படி நல்கவேண்டும்★ அறுசமயச்
செடியைத்தொடரும்மருள்செறிந்தோர்சிதைந்தோடவந்து இப்
படியைத்தொடரும்★ இராமானுச! மிக்கபண்டிதனே! 63

பண்தருமாறன்பசுந்தமிழ்★ ஆனந்தம்பாய்மதமாய்
விண்டிட எங்களிராமானுசமுனிவேழம்★ மெய்ம்மை
கொண்டநல்வேதக்கொழுந்தண்டமேந்திக்குவலயத்தே
மண்டிவந்தேன்றது★ வாதியர்காள்! உங்கள்வாழ்வற்றதே. 64

1. தன்புகழ் என்பதும் பாடம்.
2. பெருந்தேவனை என்றும் பாடம்.

வாழ்வற்றது தொல்லைவாதியர்க்கு★ என்றும்மறையவர்தம்
தாழ்வற்றது தவம்தாரணிபெற்றது★ தத்துவநூல்
கூழற்றதுகுற்றமெல்லாம்பதித்தகுணத்தினர்க்கு அந்
நாழற்றது★ நம்மிராமானுசன்தந்தஞானத்திலே. 65

ஞானங்கனிந்த நலங்கொண்டு★ நாள்தொறும்நைபவர்க்கு
வானங்கொடுப்பதுமாதவன்★ வல்வினையேன்மனத்தில்
ஈனங்கடிந்தஇராமானுசன் தன்னையெய்தினர்க்குஅத்
தானங்கொடுப்பது★ தன்தகவென்னுஞ்சரண் கொடுத்தே. 66

சரணமடைந்த தருமனுக்கா★ பண்டுநூற்றுவரை
மரணமடைவித்தமாயவன்★ தன்னைவணங்கவைத்த
கரணமிவையுமக்கன்றென்றிராமானுசன் உயிர்கட்கு
அரணங்கமைத்திலனேல்★ அரணார்மற்றிவ்வாருயிர்க்கே? 67

ஆரெனக்கின்று நிகர்சொல்லில்?★ மாயனன்றைவர்தெய்வத்
தேரினில் செப்பியகீதையின்★ செம்மைப்பொருள்தெரியப்
பாரினிற்சொன்னஇராமானுசனைப்பணியும்நல்லோர்
சீரினிற்சென்றுபணிந்தது★ என்ஆவியும்சிந்தையுமே. 68

சிந்தையினோடு கரணங்கள் யாவும் சிதைந்து★ முன்னாள்
அந்தமுற்றாழ்ந்ததுகண்டு★ அவையென்தனக்கன்றருளால்
தந்தவரங்கனும் தன் சரண்தந்திலன் தானதுதந்து★
எந்தை யிராமானுசன்வந்தெடுத்தனனின்றென்னையே. 69

என்னையும் பார்த்து என்னியல்வையும் பார்த்து★ எண்ணில் பல்குணத்த
உன்னையும் பார்க்கில் அருள்செய்வதேநலம்★ அன்றிஎன்பால்
பின்னையும் பார்க்கில் நலமுளதே? உன்பெருங்கருணை
தன்னையென்பார்ப்பர்?★ இராமானுச! உன்னைச் சார்ந்தவரே. 70

சார்ந்தது என் சிந்தை உன் தாளிணைக்கீழ்★ அன்புதான் மிகவும்
கூர்ந்தது அத்தாமரைத்தாள்களுக்கு★ உன்தன் குணங்களுக்கே
தீர்ந்ததுஎன்செய்கை முன்செய்வினை நீ[1]செய்வினையதனால்
பேர்ந்தது★ வண்மையிராமானுச! எம்பெருந்தகையே! 71

கைத்தனன் தீயசமயக்கலகரை★ காசினிக்கே
உய்த்தனன் தூயமறைநெறிதன்னை★ என்றுன்னியுள்ளம்
நெய்த்தவன்போடிருந்தேத்தும் நிறைபுகழோருடனே
வைத்தனன் என்னை★ இராமானுசன் மிக்கவண்மை செய்தே. 72

1. செய்வனவதனால் என்பதும் பாடம்.

வண்மையினாலும் தன்மாதகவாலும்★ மதிபுரையும்
தண்மையினாலும் இத்தாரணியோர்கட்கு★ தான்சரணாய்
உண்மைநல்ஞானமுரைத்த இராமானுசனையுன்னும்
திண்மையல்லா லெனக்கில்லை★ மற்றோர் நிலைதேர்ந்திடிலே. 73

தேரார் மறையின் திறமென்று★ மாயவன் தீயவரைக்
கூராழிகொண்டு குறைப்பது★ கொண்டலனையவண்மை
ஏரார்குணத்தெம்மிராமானுச னவ்வெழில்மறையில்
சேராதவரைச் சிதைப்பது★ அப்போது ஒரு சிந்தை செய்தே. 74

செய்த்தலைச் சங்கம் செழுமுத்தமீனும்★ திருவரங்கர்
கைத்தலத்தாழியும் சங்கமுமேந்தி★ நங்கண்முகப்பே
[1]மொய்த்தலைத் துன்னைவிடேனென்றிருக்கிலும் நின்புகழே
மொய்த்தலைக்கும்வந்து★ இராமானுச! என்னை முற்றும் நின்றே. 75

(செஞ்சுருட்டிராகம் — ரூபகதாளம்)

††நின்றவண்கீர்த்தியும் நீள்புனலும்★ நிறைவேங்கடப் பொற்
குன்றமும் வைகுந்தநாடும் குலவியபாற்கடலும்★
உன்தனக்கெத்தனையின்பந்தரும் உன்னிணை மலர்த்தாள்
என்தனக்கும் அது★ இராமானுச! இவையீந்தருளே. 76

ஈந்தனனீயாதவின்னருள்★ எண்ணில்மறைக்குறும்பைப்
பாய்ந்தனன் அம்மறைப்பல்பொருளால்★ இப்படியனைத்தும்
[2]ஏய்ந்தனன்கீர்த்தியினா லென்வினைகளைவேர்பறியக்
காய்ந்தனன்★ வண்மையிராமானுசற்குஎன்கருத்தினியே? 77

கருத்திற்புகுந்து உள்ளில்கள்ளங்கழற்றி★ கருதரிய
வருத்தத்தினால் மிகவஞ்சித்து★ நீயிந்தமண்ணகத்தே
திருத்தித்திருமகள்கேள்வனுக்காக்கியபின் என்னெஞ்சில்
பொருத்தப்படாது★ எம்மிராமானுச! மற்றோர்பொய்ப்பொருளே. 78

பொய்யைச்சுரக்கும் பொருளைத்துறந்து★ இந்தப்பூதலத்தே
மெய்யைப்புரக்கும் இராமானுசன்நிற்க★ வேறுநம்மை
உய்யக்கொள்ளவல்லதெய்வமிங்குயாதென்றுலர்ந்து அவமே
ஐயப்படாநிற்பர்★ வையத்துள்ளோர்நல்லறிவிழந்தே. 79

நல்லார்பரவும் இராமானுசன்★ திருநாமம்நம்ப
வல்லார்திறத்தை[3]மறவாதவர்கள்யவர்★ அவர்க்கே
எல்லாவிடத்திலுமென்றுமெப்போதிலுமெத்தொழும்பும்
சொல்லால்மனத்தால்★ கருமத்தினால் செய்வன் சோர்வின்றியே. 80

---

1. மெய்த்தலத்து என்பதும் பாடம்.
2. ஏய்ந்தவண் கீர்த்தியினால் என்பதும் பாடம். 3. மதியாதவர்கள் என்பதும் பாடம்.

(கல்யாணிராகம் — ரூபகதாளம்)

சோர்வின்றி உன்தன்துணையடிக்கீழ்★ தொண்டுபட்டவர்பால்
சார்வின்றிநின்றவெனக்கு★ அரங்கன்செய்யதாளிணைகள்
பேர்வின்றியின்றுபெறுத்தும்இராமானுச! இனியுன் 81
சீரொன்றியகருணைக்கு★ இல்லைமாறுதெரிவுறிலே.

தெரிவுற்றஞானம் செறியப்பெறாது★ வெந்தீவினையால்
உருவற்ற[1]ஞானத்து உழல்கின்ற வென்னை★ ஒருபொழுதில்
பொருவற்றகேள்வியனாக்கிநின்றான்என்னபுண்ணியனோ? 82
தெரிவுற்றகீர்த்தி★ இராமானுசனென்னுஞ்சீர்முகிலே.

சீர்கொண்டுபேரறஞ்செய்து★ நல்வீடு[2]செறிதுமென்னும்
பார்கொண்டமேன்மையர் கூட்டனல்லேன்★ உன்பதயுகமாம்
ஏர்கொண்ட[3]வீட்டையெளிதினிலெய்துவன் உன்னுடைய 83
கார்கொண்டவண்மை★ இராமானுச! இதுகண்டுகொள்ளே.

கண்டுகொண்டேன் எம்மிராமானுசன்தன்னை★ காண்டலுமே
தொண்டுகொண்டேன் அவன்தொண்டர்பொற்றாளில்★
என்தொல்லைவெந்நோய்
விண்டுகொண்டேன்அவன்சீர்வெள்ளவாரியைவாய் மடுத்து இன்று 84
உண்டுகொண்டேன்★ இன்னமுற்றனவோதிலுலப்பில்லையே.

ஓதியவேதத்தினுட்பொருளாய்★ அதனுச்சிமிக்க
சோதியைநாதனெனவறியாது உழல்கின்றதொண்டர்★
பேதைமை[4]தீர்த்தஇராமானுசனைத்தொழும்பெரியோர் 85
பாதமல்லால்என்தனாருயிர்க்கு★ யாதொன்றும் பற்றில்லையே.

பற்றாமனிசரைப்பற்றி★ அப்பற்றுவிடாதவரே
உற்றாரெனவுழன்று ஓடிநையேன்இனி★ ஒள்ளிய நூல்
கற்றார்பரவும்இராமானுசனைக் கருதுமுள்ளம்
பெற்றார்யவர்★ அவர்எம்மைநின்றாளும்பெரியவரே. 86

பெரியவர்பேசிலும் பேதையர்பேசிலும்★ தன்குணங்கட்கு
உரியசொல் லென்றுமுடையவனென்றென்று★ உணர்வின்மிக்கோர்
தெரியும்வண்கீர்த்தியிராமானுசன் மறைதேர்ந்துஉலகில்
புரியுநல்ஞானம்★ பொருந்தாதவரைப்பொரும்கலியே. 87

கலிமிக்கசெந்நெல் கழனிக்குறையல்★ கலைப்பெருமான்
ஒலிமிக்கபாடலையுண்டு தன்னுள்ளம்தடித்து★ அதனால்
வலிமிக்கசீயமிராமானுசன் மறைவாதியராம்
புலிமிக்கதென்று★ இப்புவனத்தில்வந்தமை போற்றுவனே. 88

---

1. ஞாலத்து என்பதும் பாடம். 2. பெறுதும் என்பதும் பாடம்.
3. வீட்டில் என்றும் ஓதுவர். 4. தீர்க்கும் என்பதும் பாடம்.

போற்றருஞ்சீலத்திராமானுச!★ நின்புகழ்தெரிந்து
சாற்றுவனேல்அதுதாழ்வு★ அதுதீரில்உன்சீர்தனக்குஓர்
ஏற்றமென்றேகொண்டிருக்கிலு மென்மனம்ஏத்தியன்றி
ஆற்றஇல்லாது★ இதற்கென்னினைவாயென்றிட்டஞ்சுவனே. 89

[1]நினையார் பிறவியை நீக்கும்பிரானை★ இந்நீள்நிலத்தே
எனையாளவந்தவிராமானுசனை★ இருங்கவிகள்
புனையார், புனையும்பெரியவர்தாள்களில் பூந்தொடையல்
வனையார்★ பிறப்பில்வருந்துவர் மாந்தர்மருள்சுரந்தே. 90

(காம்போதிராகம் — ரூபகதாளம்)

மருள்சுரந்தாகமவாதியர்கூறும்★ [2]அவப்பொருளாம்
[3]இருள்சுரந்தெய்த்த உலகிருள்நீங்க★ தன்னீண்டியசீர்
அருள்சுரந்தெல்லாவுயிர்கட்கும்நாதனரங்கனென்னும்
பொருள்சுரந்தான்★ எம்மிராமானுசன்[4]மிக்க புண்ணியனே. 91

புண்ணியநோன்பு புரிந்துமிலேன்★ அடிபோற்றிசெய்யும்
நுண்ணருங்கேள்வி நுவன்றுமிலேன்★ செம்மைநூற் புலவர்க்கு
எண்ணருங்கீர்த்தியிராமானுச! இன்றுநீபுகுந்து என்
கண்ணுள்ளும்நெஞ்சுள்ளும்★ நின்றவிக்காரணம் கட்டுரையே. 92

கட்டப்பொருளை மறைப்பொருளென்று★ கயவர்சொல்லும்
பெட்டைக்கெடுக்கும் பிரானல்லனே?★ என்பெருவினையைக்
கிட்டிக் கிழங்கொடுதன்னருளென்னுமொள்வாளுருவி
வெட்டிக்களைந்த★ இராமானுசனென்னும் மெய்த்தவனே. 93

தவந்தரும் செல்வந்தகவுந்தரும்★ [5]சலியாப்பிறவிப்
பவந்தரும்தீவினை பாற்றித்தரும்★ பரந்தாமமென்னும்
திவந்தரும்தீதிலிராமானுசன்தன்னைச்சார்ந்தவர்கட்கு
உவந்தருந்தேன்★ அவன்சீரன்றியானொன்றும் உள்மகிழ்ந்தே. 94

உண்ணின்றுஉயிர்களுக்குஉற்றனவேசெய்து★ அவர்க்கு உயவே
பண்ணும்பரனும் பரிவிலனாம்படி★ பல்லுயிர்க்கும்
விண்ணின்தலைநின்றுவீடளிப்பான்எம்மிராமானுசன்
மண்ணின்தலத்துதித்து★ [6]மறைநாலும்வளர்த்தனனே. 95

---

1. நினைவார்பிறவியை என்பதும் பாடம்.
2. மறப்பொருளாம்
3. இருள் சுமந்து
4. என்னும் புண்ணியனே என்பன மாற்றுப பாடங்கள்.
5. சரியா என்பதும் பாடம்.
6. உய்மறை என்றும் பாடம்.

வளரும்பிணிகொண்ட வல்வினையால்★ மிக்கநல்வினையில்
கிளருந்துணிவுகிடைத்தறியாது★ முடைத்தலையூன்
தளருமளவுந்தரித்தும்விழுந்துந்தனிதிரிவேற்கு 96
உளரெம்மிறைவர்★ இராமானுசன்தன்னையுற்றவரே.

தன்னையுற்றாட்செய்யுந்தன்மையினோர்★ மன்னுதாமரைத்தாள்
தன்னையுற்றாட்செய்ய என்னையுற்றானின்று★ தன்தகவால்
தன்னையுற்றாரன்றித்தன்மையுற்றாரில்லையென்றறிந்து 97
தன்னையுற்றாரை★ இராமானுசன்குணம்சாற்றிடுமே.

(யமுநாகல்யாணிராகம் — ரூபகதாளம்)

††இடுமே? இனியசுவர்க்கத்தில்★ இன்னும் நரகிலிட்டுச்
சுடுமே? அவற்றைத்தொடர்தருதொல்லை★ சுழல்பிறப்பில்
நடுமே? இனிநம்மிராமானுசன் நம்மைநம்வசத்தே 98
விடுமே? சரணமென்றால்★ மனமே! நையல்மேவுதற்கே.

தற்கச்சமணரும் சாக்கியப்பேய்களும்★ தாழ்சடையோன்
சொற்கற்ற சோம்பரும் சூனியவாதரும்★ நான்மறையும்
நிற்கக் குறும்புசெய் நீசரும் மாண்டனர் நீள்நிலத்தே 99
பொற்கற்பகம்★ எம்மிராமானுசமுனிபோந்தபின்னே.

போந்ததென்னெஞ்சென்னும் பொன்வண்டு★ உனதடிப்போதில் ஒண்சீ
ராந்தெளிதேனுண்டமர்ந்திடவேண்டி★ நின்பாலதுவே
ஈந்திடவேண்டும் இராமானுச! இதுவன்றியொன்றும் 100
மாந்தகில்லாது★ இனிமற்றொன்று காட்டிமயக்கிடலே.

(கேதாரகௌளராகம் — ரூபகதாளம்)

மயக்குமிருவினை [1]வல்லியிற்பூண்டு★ மதிமயங்கித்
துயக்கும் பிறவியில் தோன்றியவென்னை★ துயரகற்றி
உயக்கொண்டுநல்கும் இராமானுச! என்றிதுஉன்னையுன்னி 101
நயக்குமவர்க்கிதிழுக்கென்பர்★ நல்லவரென்றுநைந்தே.

நையும்மனம் உன்குணங்களையுன்னி★ என்நாவிருந்துஎம்
ஐயனிராமாநுச னென்றழைக்கும்★ அருவினையேன்
கையுந்தொழும் கண்கருதிடும் காணக் கடல்புடைசூழ் 102
வையமிதனில்★ உன்வண்மை என்பாலென் வளர்ந்ததுவே?

வளர்ந்தவெங்கோப மடங்கலொன்றாய்★ அன்று வாளவுணன்
கிளர்ந்தபொன்னாகங் கிழித்தவன்★ கீர்த்திப் பயிரெழுந்து
விளைந்திடுஞ்சிந்தையிராமானுசன் என்தன்மெய்வினைநோய் 103
களைந்து நன்ஞானமளித்தனன்★ கையிற்கனியென்னவே.

---

1. வல்லியை என்றும் பாடம்.

கையிற்கனியென்னக் கண்ணனைக் காட்டித்தரிலும்★ உன்தன்
மெய்யிற் பிறங்கியசீரன்றி வேண்டிலன்யான்★ நிரயத்
தொய்யில் [1]கிடக்கிலும் சோதிவிண் [2]சேரிலும் இவ்வருள்நீ
செய்யில் தரிப்பன்★ இராமானுச! என்செழுங் கொண்டலே! 104

(கமாஸ்ராகம் — ரூபகதாளம்)

††செழுந்திரைப்பாற்கடல் கண்துயில்மாயன்★ திருவடிக்கீழ்
விழுந்திருப்பார்நெஞ்சில் மேவுநன்ஞானி★ நல்வேதியர்கள்
தொழுந்திருப்பாத னிராமானுசனைத் தொழும்பெரியோர்
எழுந்திரைத்தாடுமிடம்★ அடியேனுக்கு இருப்பிடமே. 105

(மோஹநராகம் — ரூபகதாளம்)

††இருப்பிடம் வைகுந்தம்வேங்கடம்★ மாலிருஞ் சோலையென்னும்
பொருப்பிடம் மாயனுக்கென்பர் நல்லோர்★ அவை [3]தம்மொடும்வந்து
இருப்பிடம்மாயன் இராமானுசன்மனத்து இன்று அவன் வந்து
இருப்பிடம்★ என்தனிதயத்துள்ளேதனக்கின்புறவே. 106

(ஸௌராஷ்ட்ரராகம் — ரூபகதாளம்)

††இன்புற்றசீலத்திராமானுச!★ என்றுமெவ்விடத்தும்
என்புற்றநோயுடல்தோறும் பிறந்திறந்து★ எண்ணரிய
துன்புற்றுவீயினும்சொல்லுவதொன்றுண்டு உன்தொண்டர்கட்கே
அன்புற்றிருக்கும்படி★ என்னையாக்கியங்காட்படுத்தே. 107

(சுருட்டிராகம் — ரூபகதாளம்)

††அங்கயல்பாய்வயல்தென்னரங்கன்★ அணியாகமன்னும்
பங்கயமாமலர்ப்பாவையைப் போற்றுதும்★ பத்தியெல்லாம்
தங்கியதென்னத்தழைத்துநெஞ்சே! நம்தலைமிசையே
பொங்கியகீர்த்தி★ இராமானுசனடிப்பூ மன்னவே. 108

---

1. கிடக்கிலென்
2. சேரிலென் என்பன மாற்றுப் பாடங்கள்.
3. தன்னொடும் என்பதும் பாடம்.

தசக அடிவரவு:- பூ சீர் நிதி ஆண்டு மண் அடி கொழுந்து சார்ந்த சோர்வு மருள் மயக்கு.

அடிவரவு:- பூமன்னு கள்ளார், பேரியல் என்னை, எனக்குற்ற இயலும், மொழியை வருத்தும், இறைவனை மன்னிய, சீரிய இடம், செய்யும் கதிக்கு, சோரா தாழ்வு, முனியார் எய்தற்கு, உறுபெறும் ஆர நிதியை, கார்த்திகை வைப்பாய, மொய்த்தவெம் காரேய், திக்குற்ற கொள்ள நெஞ்சில், கூட்டும் இன்பம் ஆண்டு, பொருந்திய அடையார், நிலத்தை நயவேன், அடல் படிகொண்ட ஆக்கி, பொருளும் சேமநல் மண்மிசை, ஆயிழை சுரக்கும், சொல்லார் பேறொன்று கூறும், இறைஞ்ச நிகர் ஆனது, உதிப்பன அடி, பார்த்தான் அற்புதன் நாட்டிய, கண்டவர் கோக்குல, மற்றொரு பேதை, கடல் உணர்ந்து, கொழுந்து இருந்து, பிடி பண்டரு வாழ்வு, ஞானம் சரணம் ஆரெனக்கு, சிந்தை என்னை சார்ந்தது கைத்தனன் வண்மை, தேரார் செய்த்தலை, நின்ற ஈந்தனன், கருத்தில் பொய்யை, நல்லார் சோர்வின்றி, தெரிவுற்ற சீர்கொண்டு கண்டு, ஒதிய பற்றா பெரியவர், கலிமிக்க போற்றரும், நினையார் மருள், புண்ணிய கட்ட தவந்தரும், உண்ணின்று வளரும், தன்னை இடுமே, தற்க போந்தது, மயக்கு நையும் வளர்ந்த கையில் செழுந்திரை இருப்பிடம், இன்புற்ற அங்கயல் பூமன்னு.

இராமாநுச நூற்றந்தாதி முற்றும்

திருவரங்கத்தமுதனார் திருவடிகளே சரணம்.

இயல்சாத்து

(பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் அருளிச்செய்தது)

நன்றுந்திருவுடையோம் நானிலத்திலெவ்வுயிர்க்கும்★
ஒன்றுங்குறையில்லையோதினோம்★ - குன்ற
மெடுத்தானடிசேரிராமாநுசன்தாள்★ 1
பிடித்தார்பிடித்தாரைப்பற்றி.

(வகுளாபரணபட்டர் அருளிச்செய்தது)

வாழிதிருக்குருகூர் வாழிதிருமழிசை★
வாழிதிருமல்லிவளநாடு★ - வாழி
சுழிபொறித்தநீர்ப்பொன்னித்தென்னரங்கன்தன்னை★ 2
வழிபறித்தவாளன்வலி.

(ஸ்ரீபராங்குசதாஸர் அருளிச்செய்தது)

திருநாடுவாழி திருப்பொருநல்வாழி★
திருநாட்டுத்தென்குருகூர்வாழி★ - திருநாட்டுச்
சிட்டத்தமர்வாழி★ வாழிசடகோபன் 3
இட்டத்தமிழ்ப்பாவிசை.

(பரகாலதாஸர் அருளிச்செய்தது)

மங்கைநகர்வாழி வண்குறையலூர்வாழி★
செங்கையருண்மாரிசீர்வாழி★ - பொங்குபுனல்
மண்ணித்துறைவாழி★ வாழிபரகாலன் 4
எண்ணில்தமிழ்ப்பாவிசை.

(பிள்ளை இராமாநுசதாஸர் அருளிச்செய்தது)

வாழியரோதென்குருகை வாழியரோதென்புதுவை★
வாழியரோதென்குறையல்மாநகரம்★ - வாழியரோ
தக்கோர்பரவும்தடஞ்சூழ்பெரும்பூதூர்★ 5
முக்கோல்பிடித்தமுனி.

(திருவரங்கத்தமுதனார் அருளிச்செய்தது)

மொழியைக்கடக்கும்பெரும்புகழான்★ வஞ்சமுக்குறும்பாம்
குழியைக்கடக்கும்நங்கூரத்தாழ்வான்சரண்கூடியபின்★
பழியைக்கடத்துமிராமாநுசன்புகழ்பாடியல்லா 6
வழியைக்கடத்தல்★ எனக்கினியாதும்வருத்தமன்றே.

(பிள்ளை அழகியமணவாளதாஸர் அருளிச்செய்தது)

நெஞ்சத்திருந்துநிரந்தரமாகநிரயத்துய்க்கும்★
வஞ்சக்குறும்பின்வகையறுத்தேன்★ மாயவாதியர்தாம்
அஞ்சப்பிறந்தவன்சீமாதவனடிக்கன்புசெய்யும்★
தஞ்சத்தொருவன்சரணாம்புயமென்தலைக்கணிந்தே. 7

(பின்பழ்கராம்பெருமாள்சீயர் அருளிச்செய்தது)

ஊழிதொறுமூழிதொறுமுலகமுய்ய
உம்பர்களும்கேட்டுய்ய★ அன்பினாலே
வாழியெனும்பூதம்பேய்பொய்கைமாறன்
மழிசையர்கோன்பட்டர்பிரான்மங்கைவேந்தன்★
கோழியர்கோன்தொண்டர்துகள்பாணன்கோதை
குலமனிவன்கூறியநூலோதி★ வீதி
வாழியெனவருந்திரளைவாழ்த்துவார்தம்
மலரடியென்சென்னிக்குமலர்ந்தபூவே. 8

இயல்சாத்து முற்றும்.

சாத்துமுறை

[1]பல்லாண்டுபல்லாண்டுபல்லாயிரத்தாண்டு★
பலகோடிநூறாயிரம்★
மல்லாண்டதிண்தோள்மணிவண்ணா!★ உன்
செவ்வடிசெவ்விதிருக்காப்பு.

அடியோமோடும்நின்னோடும்பிரிவின்றியாயிரம் பல்லாண்டு★
வடிவாய்நின்வலமார்பினில்வாழ்கின்றமங்கையும் பல்லாண்டு★
வடிவார்சோதிவலத்துறையும்சுடராழியும் பல்லாண்டு★
படைபோர்புக்குமுழங்கும்அப்பாஞ்சசன்னியமும் பல்லாண்டே.★

(பெரிய சீயர் அருளிச்செய்தது)

ஸர்வதேஶதஸாகாலேஷ்வவ்யாஹதபராக்ரமா।
ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞாவர்த்ததாமபிவர்த்ததாம்.॥

(கந்தாடையண்ணன் அருளிச்செய்தது)

ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞாப்ரதிவாஸரமுஜ்வலா।
திகந்தவ்யாபிநீபூயாத்ஸாஹிலோகஹிதைஷிணீ॥

(உடையவர் அருளிச்செய்தது)

ஸ்ரீமந்ஸ்ரீரங்கஶ்ரியமநுபத்ரவாமநுதிநம்ஸம்வர்த்தய।
ஸ்ரீமந்ஸ்ரீரங்கஶ்ரியமநுபத்ரவாமநுதிநம்ஸம்வர்த்தய॥

(பெரியசீயர் அருளிச்செய்தது)

நம: ஸ்ரீஶைலநாதாயகுந்தீநகரஜந்மநே।
ப்ரஸாதலப்த பரமப்ராப்ய கைங்கர்ய ஶாலிநே॥

(நம்பெருமாள் அருளிச்செய்தது)

ஸ்ரீஶைலேஶ தயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணாம்।
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்ய ஜாமாத்ரம்முநிம்॥

(மடத்துப்பிள்ளை அருளிச்செய்தது)

வாழிதிருவாய்மொழிப்பிள்ளைமாதகவால்★
வாழும்மணவாளமாமுனிவன்★ - வாழியவன்
மாறன் திருவாய்மொழிப்பொருளை★ மாநிலத்தோர்
தேறும்படியுரைக்குஞ்சீர்.

---

1. உபதேசரத்தினமாலை, திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி மட்டும் ஸேவித்து சாத்தும்போது பலவிடங்களில் இப்பாசுரங்களை யநுஸந்திப்பது வழக்கிலில்லை.

(ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணன் அருளிச்செய்தது)

செய்யதாமரைத்தாளிணைவாழியேசேலைவாழிதிருநாபிவாழியே★
துய்யமார்பும்புரிநூலும்வாழியேசுந்தரத்திருத்தோளிணைவாழியே★
கையுமேந்தியமுக்கோலும்வாழியேகருணைபொங்கிய கண்ணிணைவாழியே★
பொய்யிலாதமணவாளமாமுனி புந்திவாழி புகழ்வாழி வாழியே.

அடியார்கள்வாழ அரங்கநகர்வாழ★
சடகோபன்தண்தமிழ்நூல்வாழ★ - கடல்சூழ்ந்த
மன்னுலகம்வாழ★ மணவாளமாமுனியே!
இன்னுமொருநூற்றாண்டிரும்.

ஸ்ரீ :

மணவாள மாமுனிகள் வைபவம்

துலாயாம் அதுலே மூலே பாண்ட்யே குந்தீபுரீவரே-
ஸ்ரீமேஷாம்ஸோத்பூதம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம்முநிம்.

திருக்குருகூரென்னும் (நம்மாழ்வாரவதரித்தமைபற்றி ஆழ்வார் திருநகரி என்று புகழ்பெற்ற) திருப்பதியில் கலிதொடங்கி நாலாயிரத்து முந்நூற்றெழுபத்திரண்டாவதான ஸாதாரண ஆண்டில் ஐப்பசித்திங்கள் வளர்பக்கச் சதுர்த்தி வியாழக்கிழமை கூடிய திருமூலத் திருநாளில் நல்லந்தணர் குடியைச் சேர்ந்த திகழக்கிடந்தான் திருநாவீறுடையபிரான் தாதரண்ணருக்கு திருவனந்தாழ்வானினம்சமாக ஒரு திருக்குமாரரவதரித்தார். அவருக்கு அழகிய மணவாளன் என்ற திருநாமமிட்டு வேதியருக்குண்டான சடங்குகளைச் செய்வித்து தன் மனைவியின் பிறந்தவூரான சிக்கில் கடாரத்திலே திருமகனை அண்ணர் வளர்த்துவரலானார்.

அவருக்கு எல்லா நூற்களையும் கற்பித்து உரிய வயதில் திருக்கலியாணம் செய்வித்து ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்களையும், பிள்ளையுலகாரியரின் சீரிய நூல்களையும் கற்பித்தார். பிள்ளையுலகாரியரின் சீடரான திருவாய்மொழிப்பிள்ளை என்கிற திருமலையாழ்வார் திருக்குருகூரில் அக்காலத்தில் வைணவ சமயத்தலைவராக விளங்கினார்.

அவர் தனக்குப்பின் சமயத்தலைமை யேற்கவல்லவரை எதிர்நோக்கும் தருணமும், அழகிய மணவாள நாயனார் மாமன் வீட்டிலிருந்து பிறந்தவூரான திருக்குருகூருக்கு வந்து சேர்வதும் ஒத்திருந்தது. அழகிய மணவாளர் திருவாய்மொழிப் பிள்ளையின் சிறப்பைக் கண்டு அவருக்குச் சீடரானார். பிள்ளையிடம் அத்தாணிச் சேவகமும், அவரெண்ணங்களைச் செயலாக்குவதுமே போதுபோக்காகக் கொண்டார்.

பிள்ளை தனக்குப்பின் அழகிய மணவாளரே வைணவ சமயத்தலைமை தாங்க வேண்டியவர் என்றறுதியிட்டு "இதிகாச புராணங்கள், நியாய வேதாந்தங்களைக் கற்றுத் தெளிந்தாலும் ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயலிலே போதுபோக்கும் நம்பிள்ளையைப் போல அருளிச்செயல்களில் ஊன்றி அவற்றின் சீரிய கருத்துக்களைப் பரப்பக்கடவீர்" என்று ஆணையிட்டார்.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை இராமானுசர் மாறனடி பணிந்துய்ந்தமை பற்றிய சிறப்பை மனத்தில் கொண்டு ஆழ்வார் திருநகரியில் இராமானுசருக்கு ஒரு திருக்கோயிலமைத்து அதைச்சுற்றி

மணவாளமாமுனிகள்

அந்தணர்களைக் குடியேற்றி, இராமானுச சதுர்வேதி மங்கலம் என்ற சிற்றூரையமைத்து அழகிய மணவாளரிடம் அந்த அமைப்பைச் சிறப்புற நடத்தும் பணியை யொப்படைத்தார். மணவாளரின் சீரிய பணியைக் கண்ணுற்று அவருக்கு எதிராசரிடம் பேரன்பு கொண்டவர் என்ற பொருளில் 'யதீந்த்ரப்ரவணர்' என்ற விருதை வழங்கினார்.

பிள்ளை யாணையிட்டபடி உடையவரைப்பற்றி இருபது பாக்கள் கொண்ட 'யதிராஜ விம்சதி' என்ற வடமொழி நூலையும் அழகிய மணவாளர் செய்தார். அழகிய மணவாளருக்கு ஒரு மகன் தோன்றினான். அம்மகனுக்கு இராமானுசனென்றே பெயரிட்டார். சிறிது காலம் கழித்து அழகிய மணவாளரை திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் வாழ்ந்து வைணவசமயத் தலைமை பூண்டு பணி செய்ய ஆணையிட்டுத் திருவாய்மொழிப் பிள்ளை திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார்.

அழகிய மணவாளரின் புகழ்கேட்டு ஆழ்வார்திருநகரிக்குப் பல பெரியோர்கள் சென்று அழகிய மணவாளரின் சீடரானார்கள். அவர்களில் முக்கியமானவர் வானமாமலையில் பெரிய அறிவாளியாக எழுந்தருளியிருந்த அழகியவரதர் என்பார். இவர் பின்பு தன் உறவினர்களின் தொடர்பால் அழகிய மணவாளரின் அத்தாணிச் சேவகத்துக்கு இடையூறு நிகழாமலிருக்க உலகவியலில் வெறுப்புற்றுத் துறவறம் பூண்டு, இராமாநுச சீயர் என்று பெயர் பெற்று அழகிய மணவாளருக்கு மேலும் நெருங்கியவராகிப் பொன்னடிக்கால் சீயரென்ற சிறப்புப் பெயரும் பெற்றார்.

அழகிய மணவாளர் நம்மாழ்வாரைத் தொழுது அவரிசைவு பெற்று, தன்னாசாரியரின் ஆணையை நிறைவேற்ற, தன் சீடர்களுடன் திருவரங்கத்துக்குப் பயணமானார். வழியில் நாச்சியார் திருமாளிகையான ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர், திருமாலிருஞ்சோலை முதலிய திருப்பதிகளைத் தொழுது திருவரங்க மடைந்தார். அக்காலத்தில் அங்கு புகழுற்றிருந்த அண்ணர் என்பவரின் திருமாளிகையில் எழுந்தருளினார். அண்ணரும் திருமாலை தந்தபட்டர் என்ற கோயில் தலைவரிடம் வேண்டி அழகிய மணவாளரை வரவேற்று, அவர் திருக்கோயிலை மங்களாசாஸனம் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்தார்.

கோயில் ஊழியர்கள் எதிர்கொண்டழைக்க அழகிய மணவாளரும், எம்பெருமானார், பெரியபிராட்டியார், இவர்களை முன்னிட்டு பெரிய பெருமாளை மங்களாசாஸனம் செய்தருளினார். பெரிய பெருமாளிடமிருந்து சீர் வரிசைகளைப்பெற்று அண்ணர் திருமாளிகைக்குத் திரும்பினார். பிறகு பிள்ளையுலகாரியர் வாழ்ந்த திருமாளிகைக்குச் சென்று அவரை நினைத்து வணங்கி அவ்விடத்தை "ரஹஸ்யம் விளைந்த மண்" என்று கொண்டாடி, நாடொறும் பிள்ளையுலகாரியரும், அவருடைய திருத்தம்பியார் அழகிய மணவாளப்

பெருமாள் நாயனாரும் அருளிச் செய்த ரஹஸ்யக்ரந்தங்களென்ற நுண்ணிய பொருள் நிரம்பிய நூல்களை விரித்துரைத்துப் பரப்பினார். இங்ஙனே சில காலம் சென்றபின் ஆழ்வார்கள் உகந்தருளின நிலங்களைச்சேர்ந்து எம்பெருமானைத் தொழநினைத்து பயணமாக திருவரங்கத்திலிருந்து புறப்பட்டார்.

பல திருப்பதிகளிலும் திருமாலைத் தொழுது ஆழ்வார்கள், ஆசாரியர்களவதரித்த தலங்களில் தங்கி, அவர்கள் செய்த நூல்கள், வியாக்கியைகள் (உரைகள்) முதலியவற்றை விரித்துரைத்து, ஆழ்வார்கள், ஆசாரியர்கள் பற்றித் தமிழ், வடமொழித் துதிப்பாக்களையருளி, அந்தந்த திருப்பதிகளில் வாழ்ந்த திருமாலடியார்களால் கொண்டாடப்பட்டு, தன் திருத்தல யாத்திரையை நடத்திவந்தார்.

சோழநாட்டு, தொண்டை நாட்டுத் திருப்பதிகளைத்தொழுது, அழகிய மணவாளர் திருமலை என்றே வழங்கப்படுகிற வடவேங்கடவன் மலையை யடையவும், அப்பெருமானின் புரட்டாசித் திருவோண விழாத் தொடக்கமும் ஒத்திருந்தன. முந்தைய இரவு திருமலையே திருவனந்தாழ்வானாகவும், அதன்மேல் ஒரு திருமாலடியார் யோகுசெய்து உறங்குவதுபோலும் அவர் திருவடிகளுக்கருகில் ஒரு வைணவத்துறவியிருப்பது போலும் ஒரு வைணவர் கனாக்கண்டு, பெரிய திருமலை நம்பி வழி வந்த தோழப்பையங்காரிடம் விண்ணப்பம் செய்ய, அழகிய மணவாளரும், பொன்னடிக்கால் சீயருமே கனவில் தோன்றியதாகக் கருதி அவர்கள் வருகையும் ஒத்திருக்க, மிகக் கொண்டாடி வரவேற்று, கீழில் திருப்பதி, திருமலை எல்லாவிடங்களிலும் மிகுந்த சீருடன், மணவாளரை மங்களாசாஸனம் செய்ய வைத்தார்.

மணவாளர் சில நாள் திருப்பதியில் தங்கி வைணவசமய விரிவுரைகள் நிகழ்த்தி பலரை சீடராக்கிக் கொண்டு, பிறகு திருக்கச்சி மாநகர் சேர்ந்தார். அங்கு பேரருளாளனைத்தொழுது சிறப்பான சீர்கள் பெற்று, மற்றைத் திருப்பதிகளையும் தொழுது, ஸ்ரீபெரும்பூதூரையடைந்தார். "இதுவோ பெரும்பூதூர், இங்கே பிறந்தோ யெதிராசரெம்மிடரைத் தீர்த்தார், இதுவோ தான் தேங்கும் பொருநல் திருநகரிக்கொப்பான, ஓங்கு புகழுடையவூர்" என்றும் "எந்தையெதிராசர் எம்மையெடுத்தளிக்க வந்த பெரும்பூதூர் வந்தோமோ, சிந்தைமருளோ, தெருளோ, மகிழ்மாலை மார்பனருளோ விப்பேற்றுக்கடி" என்றும் பலவாறு புகழ்ந்துபாடி, எம்பெருமானாரின் அருச்சையைத்தொழுது, அவ்விடம் ஓரிரவு தங்கினார்.

இரவு கனவில் எம்பெருமானார் தோன்றி, காஞ்சீபுரியில் கிடாம்பி நாயனார் என்ற பெரியாரிடம் எம்பெருமானாரின் ஸ்ரீ பாஷ்யம் கற்க ஆணையிட, அதன்படியே அந்நகர் சென்று, ஓராண்டுக்கும்மேல் தங்கி,

இயல்சாத்து

(பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் அருளிச்செய்தது)

நன்றுந்திருவுடையோம் நானிலத்திலெவ்வுயிர்க்கும்★
ஒன்றுங்குறையில்லையோதினோம்★ - குன்ற
மெடுத்தானடிசேரிராமாநுசன்தாள்★
பிடித்தார்பிடித்தாரைப்பற்றி. 1

(வகுளாபரணபட்டர் அருளிச்செய்தது)

வாழிதிருக்குருகூர் வாழிதிருமழிசை★
வாழிதிருமல்லிவளநாடு★ - வாழி
சுழிபொறித்தநீர்ப்பொன்னித்தென்னரங்கன்தன்னை★
வழிபறித்தவாளன்வலி. 2

(ஸ்ரீபராங்குசதாஸர் அருளிச்செய்தது)

திருநாடுவாழி திருப்பொருநல்வாழி★
திருநாட்டுத்தென்குருகூர்வாழி★ - திருநாட்டுச்
சிட்டத்தமர்வாழி★ வாழிசடகோபன்
இட்டத்தமிழ்ப்பாவிசை. 3

(பரகாலதாஸர் அருளிச்செய்தது)

மங்கைநகர்வாழி வண்குறையலூர்வாழி★
செங்கையருண்மாரிசீர்வாழி★ - பொங்குபுனல்
மண்ணித்துறைவாழி★ வாழிபரகாலன்
எண்ணில்தமிழ்ப்பாவிசை. 4

(பிள்ளை இராமாநுசதாஸர் அருளிச்செய்தது)

வாழியரோதென்குருகை வாழியரோதென்புதுவை★
வாழியரோதென்குறையல்மாநகரம்★ - வாழியரோ
தக்கோர்பரவும்தடஞ்சூழ்பெரும்பூதூர்★
முக்கோல்பிடித்தமுனி. 5

(திருவரங்கத்தமுதனார் அருளிச்செய்தது)

மொழியைக்கடக்கும்பெரும்புகழான்★ வஞ்சமுக்குறும்பாம்
குழியைக்கடக்கும்நங்கூரத்தாழ்வான்சரண்கூடியபின்★
பழியைக்கடத்துமிராமாநுசன்புகழ்பாடியல்லா
வழியைக்கடத்தல்★ எனக்கினியாதும்வருத்தமன்றே. 6

(ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணன் அருளிச்செய்தது)

செய்யதாமரைத்தாளிணைவாழியேசேலைவாழிதிருநாபிவாழியே★
துய்யமார்பும்புரிநூலும்வாழியேசுந்தரத்திருத்தோளிணைவாழியே★
கையுமேந்தியமுக்கோலும்வாழியேகருணைபொங்கிய கண்ணிணைவாழியே★
பொய்யிலாதமணவாளமாமுனி புந்திவாழி புகழ்வாழி வாழியே.

அடியார்கள்வாழ அரங்கநகர்வாழ★
சடகோபன்தண்தமிழ்நூல்வாழ★ - கடல்சூழ்ந்த
மன்னுலகம்வாழ★ மணவாளமாமுனியே!
இன்னுமொருநூற்றாண்டிரும்.

ஸ்ரீ:

மணவாள மாமுனிகள் வைபவம்

துலாயாம் அதுலே மூலே பாண்ட்யே குந்தீபுரீவரே-
ஸ்ரீஸேஷாம்ஸோத்பூதம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம்முநிம்.

திருக்குருகூரென்னும் (நம்மாழ்வாரவதரித்தமைபற்றி ஆழ்வார் திருநகரி என்று புகழ்பெற்ற) திருப்பதியில் கலிதொடங்கி நாலாயிரத்து முந்நூற்றெழுபத்திரண்டாவதான ஸாதாரண ஆண்டில் ஐப்பசித்திங்கள் வளர்பக்கச் சதுர்த்தி வியாழக்கிழமை கூடிய திருமூலத் திருநாளில் நல்லந்தணர் குடியைச் சேர்ந்த திகழக்கிடந்தான் திருநாவீறுடையபிரான் தாதரண்ணருக்கு திருவனந்தாழ்வானினம்சமாக ஒரு திருக்குமாரரவதரித்தார். அவருக்கு அழகிய மணவாளன் என்ற திருநாமமிட்டு வேதியருக்குண்டான சடங்குகளைச் செய்வித்து தன் மனைவியின் பிறந்தவூரான சிக்கில் கடாரத்திலே திருமகனை அண்ணர் வளர்த்துவரலானார்.

அவருக்கு எல்லா நூற்களையும் கற்பித்து உரிய வயதில் திருக்கலியாணம் செய்வித்து ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்களையும், பிள்ளையுலகாரியரின் சீரிய நூல்களையும் கற்பித்தார். பிள்ளையுலகாரியரின் சீடரான திருவாய்மொழிப்பிள்ளை என்கிற திருமலையாழ்வார் திருக்குருகூரில் அக்காலத்தில் வைணவ சமயத்தலைவராக விளங்கினார்.

அவர் தனக்குப்பின் சமயத்தலைமை யேற்கவல்லவரை எதிர்நோக்கும் தருணமும், அழகிய மணவாள நாயனார் மாமன் வீட்டிலிருந்து பிறந்தவூரான திருக்குருகூருக்கு வந்து சேர்வதும் ஒத்திருந்தது. அழகிய மணவாளர் திருவாய்மொழிப் பிள்ளையின் சிறப்பைக் கண்டு அவருக்குச் சீடரானார். பிள்ளையிடம் அத்தாணிச் சேவகமும், அவரெண்ணங்களைச் செயலாக்குவதுமே போதுபோக்காகக் கொண்டார்.

பிள்ளை தனக்குப்பின் அழகிய மணவாளரே வைணவ சமயத்தலைமை தாங்க வேண்டியவர் என்றறுதியிட்டு "இதிகாச புராணங்கள், நியாய வேதாந்தங்களைக் கற்றுத் தெளிந்தாலும் ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயலிலே போதுபோக்கும் நம்பிள்ளையைப் போல அருளிச்செயல்களில் ஊன்றி அவற்றின் சீரிய கருத்துக்களைப் பரப்பக்கடவீர்" என்று ஆணையிட்டார்.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை இராமானுசர் மாறனடி பணிந்துய்ந்தமை பற்றிய சிறப்பை மனத்தில் கொண்டு ஆழ்வார் திருநகரியில் இராமானுசருக்கு ஒரு திருக்கோயிலமைத்து அதைச்சுற்றி

அந்தணர்களைக் குடியேற்றி, இராமானுச சதுர்வேதி மங்கலம் என்ற சிற்றூரையமைத்து அழகிய மணவாளரிடம் அந்த அமைப்பைச் சிறப்புற நடத்தும் பணியை யொப்படைத்தார். மணவாளரின் சீரிய பணியைக் கண்ணுற்று அவருக்கு எதிராசரிடம் பேரன்பு கொண்டவர் என்ற பொருளில் 'யதீந்த்ரப்ரவணர்' என்ற விருதை வழங்கினார்.

பிள்ளை யாணையிட்டபடி உடையவரைப்பற்றி இருபது பாக்கள் கொண்ட 'யதிராஜ விம்சதி' என்ற வடமொழி நூலையும் அழகிய மணவாளர் செய்தார். அழகிய மணவாளருக்கு ஒரு மகன் தோன்றினான். அம்மகனுக்கு இராமானுசனென்றே பெயரிட்டார். சிறிது காலம் கழித்து அழகிய மணவாளரை திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் வாழ்ந்து வைணவசமயத் தலைமை பூண்டு பணி செய்ய ஆணையிட்டுத் திருவாய்மொழிப் பிள்ளை திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார்.

அழகிய மணவாளரின் புகழ்கேட்டு ஆழ்வார்திருநகரிக்குப் பல பெரியோர்கள் சென்று அழகிய மணவாளரின் சீடரானார்கள். அவர்களில் முக்கியமானவர் வானமாமலையில் பெரிய அறிவாளியாக எழுந்தருளியிருந்த அழகியவரதர் என்பார். இவர் பின்பு தன் உறவினர்களின் தொடர்பால் அழகிய மணவாளரின் அத்தாணிச் சேவகத்துக்கு இடையூறு நிகழாமலிருக்க உலகவியலில் வெறுப்புற்றுத் துறவறம் பூண்டு, இராமாநுச சீயர் என்று பெயர் பெற்று அழகிய மணவாளருக்கு மேலும் நெருங்கியவராகிப் பொன்னடிக்கால் சீயரென்ற சிறப்புப் பெயரும் பெற்றார்.

அழகிய மணவாளர் நம்மாழ்வாரைத் தொழுது அவரிசைவு பெற்று, தன்னாசாரியரின் ஆணையை நிறைவேற்ற, தன் சீடர்களுடன் திருவரங்கத்துக்குப் பயணமானார். வழியில் நாச்சியார் திருமாளிகையான ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர், திருமாலிருஞ்சோலை முதலிய திருப்பதிகளைத் தொழுது திருவரங்க மடைந்தார். அக்காலத்தில் அங்கு புகழுற்றிருந்த அண்ணர் என்பவரின் திருமாளிகையில் எழுந்தருளினார். அண்ணரும் திருமாலை தந்தபட்டர் என்ற கோயில் தலைவரிடம் வேண்டி அழகிய மணவாளரை வரவேற்று, அவர் திருக்கோயிலை மங்களாசாஸனம் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்தார்.

கோயில் ஊழியர்கள் எதிர்கொண்டழைக்க அழகிய மணவாளரும், எம்பெருமானார், பெரியபிராட்டியார், இவர்களை முன்னிட்டு பெரிய பெருமாளை மங்களாசாஸனம் செய்தருளினார். பெரிய பெருமாளிடமிருந்து சீர் வரிசைகளைப்பெற்று அண்ணர் திருமாளிகைக்குத் திரும்பினார். பிறகு பிள்ளையுலகாரியர் வாழ்ந்த திருமாளிகைக்குச் சென்று அவரை நினைத்து வணங்கி அவ்விடத்தை "ரஹஸ்யம் விளைந்த மண்" என்று கொண்டாடி, நாடொறும் பிள்ளையுலகாரியரும், அவருடைய திருத்தம்பியார் அழகிய மணவாளப்

பெருமாள் நாயனாரும் அருளிச் செய்த ரஹஸ்யக்ரந்தங்களென்ற நுண்ணிய பொருள் நிரம்பிய நூல்களை விரித்துரைத்துப் பரப்பினார். இங்ஙனே சில காலம் சென்றபின் ஆழ்வார்கள் உகந்தருளின நிலங்களைச்சேர்ந்து எம்பெருமானைத் தொழநினைத்து பயணமாக திருவரங்கத்திலிருந்து புறப்பட்டார்.

பல திருப்பதிகளிலும் திருமாலைத் தொழுது ஆழ்வார்கள், ஆசாரியர்களவதரித்த தலங்களில் தங்கி, அவர்கள் செய்த நூல்கள், வியாக்கியைகள் (உரைகள்) முதலியவற்றை விரித்துரைத்து, ஆழ்வார்கள், ஆசாரியர்கள் பற்றித் தமிழ், வடமொழித் துதிப்பாக்களையருளி, அந்தந்த திருப்பதிகளில் வாழ்ந்த திருமாலடியார்களால் கொண்டாடப்பட்டு, தன் திருத்தல யாத்திரையை நடத்திவந்தார்.

சோழநாட்டு, தொண்டை நாட்டுத் திருப்பதிகளைத்தொழுது, அழகிய மணவாளர் திருமலை என்றே வழங்கப்படுகிற வடவேங்கடவன் மலையை யடையவும், அப்பெருமானின் புரட்டாசித் திருவோண விழாத் தொடக்கமும் ஒத்திருந்தன. முந்தைய இரவு திருமலையே திருவனந்தாழ்வானாகவும், அதன்மேல் ஒரு திருமாலடியார் யோகுசெய்து உறங்குவதுபோலும் அவர் திருவடிகளுக்கருகில் ஒரு வைணவத்துறவியிருப்பது போலும் ஒரு வைணவர் கனாக்கண்டு, பெரிய திருமலை நம்பி வழி வந்த தோழப்பையங்காரிடம் விண்ணப்பம் செய்ய, அழகிய மணவாளரும், பொன்னடிக்கால் சீயருமே கனவில் தோன்றியதாகக் கருதி அவர்கள் வருகையும் ஒத்திருக்க, மிகக் கொண்டாடி வரவேற்று, கீழில் திருப்பதி, திருமலை எல்லாவிடங்களிலும் மிகுந்த சீருடன், மணவாளரை மங்களாசாஸனம் செய்ய வைத்தார்.

மணவாளர் சில நாள் திருப்பதியில் தங்கி வைணவசமய விரிவுரைகள் நிகழ்த்தி பலரை சீடராக்கிக் கொண்டு, பிறகு திருக்கச்சி மாநகர் சேர்ந்தார். அங்கு பேரருளாளனைத்தொழுது சிறப்பான சீர்கள் பெற்று, மற்றைத் திருப்பதிகளையும் தொழுது, ஸ்ரீபெரும்பூதூரையடைந்தார். "இதுவோ பெரும்பூதூர், இங்கே பிறந்தோ யெதிராசரெம்மிடரைத் தீர்த்தார், இதுவோ தான் தேங்கும் பொருநல் திருநகரிக்கொப்பான, ஓங்கு புகழுடையவூர்" என்றும் "எந்தையெதிராசர் எம்மையெடுத்தளிக்க வந்த பெரும்பூதூர் வந்தோமோ, சிந்தைமருளோ, தெருளோ, மகிழ்மாலை மார்பனருளோ விப்பேற்றுக்கடி" என்றும் பலவாறு புகழ்ந்துபாடி, எம்பெருமானாரின் அருச்சையைத்தொழுது, அவ்விடம் ஓரிரவு தங்கினார்.

இரவு கனவில் எம்பெருமானார் தோன்றி, காஞ்சீபுரியில் கிடாம்பி நாயனார் என்ற பெரியாரிடம் எம்பெருமானாரின் ஸ்ரீ பாஷ்யம் கற்க ஆணையிட, அதன்படியே அந்நகர் சென்று, ஓராண்டுக்கும்மேல் தங்கி,

அந்நாயனாரிடமும் அவரைச் சார்ந்த வல்லுனர்களிடமும், ஸ்ரீ பாஷ்யத்தை நன்கு கற்றார். அவர் கற்கும் திறனையும், நம்பிள்ளையினீட்டை மனப்பாடமாக வைத்திருந்தமையையும் கண்டு, கிடாம்பி நாயனார், அழகிய மணவாளர் தெய்வீகத்தன்மை வாய்ந்தவர் என்றறிந்து, தாம் வேண்டியபடி, அழகியமணவாளர் தன்னுடைய அரவரசுருவைக் காட்டக் கண்டதாகவும் கூறுவர்.

அழகிய மணவாளர், வைணவர்கள் பாரிப்பதுபோல், செந்தமிழ், வடகலை என்ற இருமொழியிலமைந்த வைணவ சமய நூல்களையும் பரப்பும் உபய வேதாந்த பிரவர்த்தகாசார்யராய், புகர்மிக்கு விளங்கினார். திருவரங்கம் பெரிய கோயிலையடைந்து முன்னிலும் சிறப்பாக வைணவ சமயத் தொண்டிலீடுபட்டார்.

உறவினர்கள் நிறைந்தமையால் பலகால் அழகிய மணவாளருக்கு அரங்கனின் கோயிலுள் செல்ல முடியாத தீட்டு ஏற்பட்டுவந்தது. இதற்கு வருந்தி, மணவாளர், தன்னுடன் பயின்ற சடகோபசீயரென்பவரிடம் துறவறம் வேண்டிப் பெற்றார். அழகிய மணவாளசீயர் என்ற பெயரும் பெற்றார். புகழ்மிக்கமைபற்றி, சீயர், பெரிய சீயர், மணவாளமாமுனிகள் என்றழைக்கப்பட்டார். பல்லவராயன் மடமும் அவர் மடமாயிற்று பரவஸ்து பட்டர்பிரான்சீயர் மணவாள மாமுனிகளின் சீடராகி அவருடனேயே வாழ்ந்தார்.

மணவாளமாமுனிகள் தம் மடத்தைச் சீர்படுத்தி பிள்ளையுலகாசிரியர் திருமாளிகையிலிருந்து மண் கொண்டிட்டு, தன் ஆசாரியரான திருவாய்மொழிப் பிள்ளையின் பெயரால் 'திருமலையாழ்வார் மண்டபம்' என்ற மண்டபமெழுப்பி, சீர் வைட்டணவ சமயம் பரப்ப விரிவுரைகளும் தொண்டும் செய்து வந்தார். மாமுனிகளின் சீடர் கூட்டர் நாடொறும் பெருகிவந்தாலும் தங்களுடைய குலப்பெருமை, நிலை, இவற்றை மனதில் கொண்டு சில பெரியோர்கள், அவரிடமிருந்து விலகியேயிருந்தார்கள். திருவரங்கத்தில் மிகுந்த சீடர் குழாத்துடன் வாழ்ந்து வந்த கந்தாடையண்ணனும், திருவரங்கர்க்கு அத்தாணிச் சேவகம் புரிந்து வந்த உத்தம நம்பியும் இப்பெரியோர்களில் அடங்குவர்.

வானமாமலையிராமானுசசீயரின் சிறப்பை வெளிப்படுத்த கந்தாடையண்ணனின் இருகுமாரர்களை மணவாளமாமுனிகள் வானமாமலை சீயரின் சீடர்களாக்கினார். கந்தாடையார்களுக்கு உறவினரான திருக்கடிகைக் கணித்தான எறும்பியென்றவூரைச் சேர்ந்த எறும்பியப்பாயென்பவர், மாமுனிகளைக் கண்டு உரையாடியது மட்டுமோடு, அவரை ஆசாரியனாகக் கொள்ளாமலும் அவருடைய பிரசாதத்தைப் புறக்கணித்தும், ஊர்திரும்பவும், தன்திருமாளிகைக் கோயிலாழ்வாரின் திருக்கதவம் தாள்திறக்க முடியாமல், தவற்றையுணர்ந்து, மாமுனிகளை உடனேயேயடைந்து சீடரானார்.

ஒரு வைணவன் சமயம்மாறி மாயாவாதியாகி, மாமுனிகளுடன் வாதமிடவர, அவனுடைய முன்னாள் ஆசிரியரான வேடலப்பை என்ற தன் சீடரைக்கொண்டு மாமுனிகள் அவனைத் திருத்திப்பணி கொண்டார். ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் வல்லமை பெற்ற பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணனென்பார் காஞ்சீபுரியிலிருந்து சிறிது காலம் திருமலைக்குச் சென்று திருவேங்கடமுடையானுக்குத் திருமஞ்சனப்பணி செய்து வந்தார். மாமுனிகளின் சிறப்பைக் கேட்டிருந்தவரானவிவர், ஒருநாள் திருவரங்கமிருந்து வந்திருந்த ஒருவரிடம், அவரைப்பற்றி விளக்கமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்ததால், திருமஞ்சனத்துக்கு காலத்தவக்க மேற்பட்டு, வாசனைப்பொருள்கள் சேர்க்க நேரமில்லாதாயிற்று. இருப்பினும் வெறும் நீர்த் திருமஞ்சனம் மிகுந்த நாற்றம் பெற்றுப் பொலிந்ததாய் அருச்சகரிடமிருந்தறிந்து, மணவாள மாமுனிகளின் வைபவமே காரணமென்றறுதியிட்டு உடனே மனைவி மக்களுடன் பிரத்வாதி பயங்கரம் அண்ணன் திருவரங்கத்துக்குப் பயணமானார்.

அதே நேரத்தில் மாமுனிகளும் இவரைத் தன்னிடம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டியனுப்பிய தூதுவர்கள் இவரை வழியில் காஞ்சியில் சந்தித்தனர். மாமுனிகளின் குறிப்பறிந்து அண்ணன் விரைவாகத் திருவரங்கமடைந்து, மாமுனிகளின் சீடராகி அவருடனேயே வாழ்ந்தார். முதலில் மாமுனிகளிடம் ஆதரம் குறைந்திருந்த அப்பிள்ளை, அப்பிள்ளார் என்ற அறிவாளிகளான வைட்டணவர்கள், எறும்பியப்பாவும் வானமாமலைசீயரும் மாமுனிகளின் சிறப்புப்பற்றி விரித்துரைத்தது கொண்டு தெளிந்து, அவரை அடிபணிந்துய்ந்தார்கள். கோயிலுத்தமநம்பியும் திருவரங்கரால் கனவில் தெளிவிக்கப்பட்டு மாமுனிகளையடி பணிந்தார்.

மணவாள மாமுனிகள் முன்பே அருளிச்செய்த எம்பெருமானார் பற்றிய "யதிராஜ விம்சதி" என்கிற வடமொழித்துதி நூல் தவிர பிள்ளையுலகாசிரியரின் ஸ்ரீவசனபூஷணம், தத்வத்ரயம், முமுக்ஷுப்படி,

அழகியமணவாளப் பெருமாள் நாயனாரின் ஆசார்யஹ்ருதயம் இவற்றுக்கு தெள்ளிய, சீரிய உரைகளும், இராமானுச நூற்றந்தாதிக்கு உரையும். அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானாரின் ஞானசாரம், ப்ரமேயஸாரம் என்று நூல்களுக்கு உரைகளும், சீடர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி ஆழ்வார்கள். பூருவாசாரியார்கள் இவர்களின் ஏற்றத்தைப் பேசும் **உபதேசரத்தினமாலை** என்ற நூலையும், **திருவாய் மொழியின்** பொருளைச் சுருக்கமாகவும், உணர்ச்சியுடனும் அறிவிக்கும் திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி யென்ற நூலையும் செய்தருளினார்.

பகவத் கீதைக்கு தாத்பர்ய தீபமென்று ஒரு உரையிட்டதாகவும் அது இப்போது கிடைக்கவில்லையென்றும் கூறுவர். ஈடு முப்பத்தாறாயிரத்துக்கு மேற்கோள்களின் திரட்டு, திருவாராதனமுறை, ஆர்த்தி பிரபந்தம் என்பவை இவருடைய மற்றைய நூல்கள். இந்நூல்களின் தெளிவுபற்றி மாமுனிகளை 'விசதவாக் சிகாமணி' என்றழைப்பர். மாமுனிகளின் சிறப்பைப்பற்றி எறும்பியப்பா, பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன் முதலானோர் நூல்களையாக்கியுள்ளனர்.

துறவறம் பூண்டபின், மணவாளமாமுனிகள் திரும்பவும் திருமால் திருப்பதிகளைக்கண்டு வணங்க எழுந்தருளினார். அப்போது திருமங்கையாழ்வாரின் அருச்சையைத்தொழுது வடிவழகு சூர்ணிகை முதலியவைகளை யருளிச்செய்தார். பல திருப்பதிகளிலும் வைணவ சமயம் பரப்பப் பெரியோர்களையிட்டு பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணனை 'ஸ்ரீ பாஷ்யாசார்யர்'' என்ற விருதிட்டு ஸ்ரீ பாஷ்யம் பரப்பவும், கந்தாடையண்ணன், சுத்தஸத்வமண்ணன் என்றிருவரை முறையே ''பகவத் ஸம்பந்தாசார்யர்'', ''திருவாய்மொழியாசார்யர்'' என்று விருதிட்டு ஆழ்வார்களின் திவ்விய பிரபந்தங்களின் பொருள் பரப்பவும் நியமித்தார்.

இவ்வாறு சீரும் சிறப்பும் மிக்கு விளங்கிய அழகிய மணவாள மாமுனிகள், திருவரங்கன் ஆணையின்படி, ஓராண்டு முற்றும் திருவாய்மொழிக்குரையான நம்பிள்ளையீட்டை, திருக்கோயில் விழாக்கள் விடப்பட்டு, திருவரங்கன் தன் தேவியர்கள், ஆழ்வார்கள், ஆசாரியர்கள் புடைசூழ பெரிய திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருக்க, பரக்கவிரித்துரைந்தார். அவருடைய புகழ் மேலும் உயர்ந்து அவருடைய விரிவுரையைக் கேட்கக் கூடிய கூட்டம் மிகுந்தது. முடியும் தறுவாயான சாத்துமறையில் அரங்கன் அவருக்குச் சீர்கள் பலதந்து, தவிர அரங்கநாயகமென்ற ஐந்து வயது அருச்சகப் பிள்ளையுருவாய்

ஸ்ரீஸைலேஸதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்-
யதீந்த்ர ப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம்.

என்று அவரைப்புகழ்ந்து தனியனருளிச் செய்தான். இத்தனியன்

இப்புவியில் அரங்கேசர்க் கீடளித்தான் வாழியே
எழில் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை இணையடியோன் வாழியே
ஐப்பசியில் திருமூலத்தவதரித்தான் வாழியே
அரவரசப் பெருஞ்சோதி அனந்தனென்னும் வாழியே
எப்புவியும் சீசைலமேத்த வந்தோன வாழியே
ஏராரும் எதிராசர் எனவுதித்தான் வாழியே
முப்புரிநூல் மணிவடமும் முக்கோல் தரித்தான் வாழியே
மூதறிவன் மணவாள மாமுனிவன் வாழியே.

செந்தமிழ்வேதியர் சிந்தைதெளிந்து சிறந்து மகிழ்ந்திடுநாள்
சீருலகாரியர் செய்தருள் நற்கலை தேசு பொலிந்திடுநாள்
மந்தமதிப் புவிமானிடர்தங்களை வானிலுயர்த்திடுநாள்
மாசறு ஞானியர்சேரெதிராசர்தம் வாழ்வுமுளைத்திடுநாள்
கந்தமலர்ப்பொழில்சூழ்குருகாதிபன் கலைகள் விளங்கிடுநாள்
காரமர்மேனி யரங்கநகர்க்கிறை கண்கள் களித்திடுநாள்
அந்தமில்சீர் மணவாளமுனிப்பரன் அவதாரம் செய்திடுநாள்
அழகு திகழ்ந்திடும் ஐப்பசியில் திருமூலமதெனும் நாளே.

ஸ்ரீமதே ரம்யஜாமாத்ரு முநீந்த்ராய மஹாத்மநே-
ஸ்ரீரங்க வாஸிநே பூயாத் நித்யஸ்ரீர் நித்யமங்களம்.

ஸ்ரீ :

மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த

உபதேசரத்தினமாலை

தனியன்

(கோயிற்கந்தாடையண்ணன் அருளிச்செய்தது)

கட்டளைக்கலித்துறை

முன்னந்திருவாய்மொழிப்பிள்ளைதாமுபதேசித்த★ நேர்
தன்னின்படியைத் தணவாதசொல் மணவாளமுனி★
தன்னன்புடன்செய் உபதேசரத்தினமாலைதன்னை★
தன்னெஞ்சுதன்னில் தரிப்பவர்தாள்கள்சரண்நமக்கே.

நேரிசை வெண்பா

††எந்தைதிருவாய்மொழிப்பிள்ளை இன்னருளால்★
வந்தஉபதேசமார்க்கத்தைச் - சிந்தைசெய்து★
பின்னவரும்கற்க உபதேசமாய்ப்பேசுகின்றேன்★
மன்னியசீர் வெண்பாவில் வைத்து. 1

கற்றோர்கள்தாமுகப்பர் கல்விதன்னிலாசையுள்ளோர்★
பெற்றோமெனஉகந்துபின்புகற்பர்★ - மற்றோர்கள்
மாச்சரியத்தாலிகழில் வந்ததென்நெஞ்சே!★ இகழ்கை
ஆச்சரியமோ தானவர்க்கு. 2

††ஆழ்வார்கள்வாழி அருளிச்செயல்வாழி★
தாழ்வாதுமில் குரவர்தாம்வாழி★ - ஏழ்பாரும்
உய்ய அவர்களுரைத்தவைகள்தாம் வாழி★
செய்யமறைதன்னுடனே சேர்ந்து 3

பொய்கையார் பூதத்தார் பேயார்★ புகழ்மழிசை
ஐயனருள்மாறன் சேரலர்கோன்★ - துய்யபட்ட
நாதன்அன்பர்தாள்தூளி நற்பாணன்நன்கலியன்★
ஈதிவர்தோற்றத்தடைவா மிங்கு. 4

அந்தமிழால் நற்கலைகளாய்ந்துரைத்த ஆழ்வார்கள்★
இந்தவுலகிலிருள்நீங்க★ - வந்துதித்த
மாதங்கள்நாள்கள்தம்மை மண்ணுலகோர்தாமறிய★
ஈதென்று சொல்லுவோம்யாம். 5

††ஐப்பசியிலோண மவிட்டம்சதயமிவை★
ஒப்பிலவாநாள்க ளுலகத்தீர்!★ - எப்புவியும்
பேசுபுகழ்ப் பொய்கையார் பூதத்தார் பேயாழ்வார்★
தேசுடனே தோன்றுசிறப்பால். 6

மற்றுள்ள ஆழ்வார்களுக்கு முன்னேவந்துதித்து★
நற்றமிழால்நூல்செய்து நாட்டையுய்த்த★ - பெற்றிமையோ
ரென்று முதலாழ்வார்களென்னும்பேரிவர்க்கு★
நின்றதுலகத்தே நிகழ்ந்து. 7

பேதைநெஞ்சே! இன்றைப்பெருமை யறிந்திலையோ★
ஏதுபெருமையின்றைக்கென்னென்னில்★ - ஓதுகின்றேன்
வாய்த்தபுகழ்மங்கையர்கோன் மாநிலத்தில்வந்துதித்த★
கார்த்திகையில் கார்த்திகைநாள்காண். 8

††மாறன்பணித்ததமிழ்மறைக்கு★ மங்கையர்கோன்
ஆறங்கம்கூற அவதரித்த★ - வீறுடைய
கார்த்திகையில் கார்த்திகைநாள் [1]என்றென்று காதலிப்பார்★
வாய்த்தமலர்த்தாள்கள் நெஞ்சே! வாழ்த்து. 9

கார்த்திகையிலுரோகிணிநாள் காண்மினின்று காசினியீர்!★
வாய்த்தபுகழ்ப்பாணர் வந்துதிப்பால்★ - ஆத்தியர்கள்
அன்புடனேதான் அமலனாதிபிரான்கற்றதற்பின்★
நன்குடனே கொண்டாடும்நாள். 10

மன்னியசீர்மார்கழியில் கேட்டைஇன்று மாநிலத்தீர்★
என்னிதனுக்கேற்றமெனில்உரைக்கேன்★ - துன்னுபுகழ்
மாமறையோன் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் பிறப்பால்★
நான்மறையோர் கொண்டாடும்நாள். 11

தையில்மகமின்று தாரணியீர்!★ ஏற்றம் இந்தத்
தையில்மகத்துக்குச் சாற்றுகின்றேன்★ - துய்யமதி
பெற்ற மழிசைப்பிரான்பிறந்த நாளென்று★
நற்றவர்கள் கொண்டாடும்நாள். 12

மாசிப்புனர்பூசம் காண்மினின்று மண்ணுலகீர்!★
தேசுஇத்திவசத்துக்கேதென்னில்★ - பேசுகின்றேன்
கொல்லிநகர்க்கோன் குலசேகரன் பிறப்பால்★
நல்லவர்கள் கொண்டாடும்நாள். 13

1. இன்றென்று என்றும் பாடம்.

††ஏரார்வைகாசிவிசாகத்தின் ஏற்றத்தை★
பாரோரறியப்பகர்கின்றேன்★ - சீராரும்
வேதந் தமிழ்செய்த மெய்யன்★ எழில் குருகை
நாதன் அவதரித்தநாள். 14

††உண்டோ வைகாசிவிசாகத்துக்கொப்பொருநாள்★
உண்டோ சடகோபர்க்கொப்பொருவர்★ - உண்டோ
திருவாய்மொழிக்கொப்பு தென்குருகைக்குண்டோ?★
ஒருபார்தனிலொக்குமூர். 15

இன்றைப்பெருமையறிந்திலையோ ஏழைநெஞ்சே!★
இன்றைக்கென்னேற்ற மெனிலுரைக்கேன்★ - நன்றிபுனை
பல்லாண்டுபாடிய நம்பட்டர்பிரான் வந்துதித்த★
நல்லானியிற் சோதிநாள். 16

மாநிலத்தில்முன் நம்பெரியாழ்வார்வந்துதித்த★
ஆனிதன்னில் சோதியென்றால் ஆதரிக்கும்★ - ஞானியர்க்கு
ஒப்போரில்லை யிவ்வுலகுதனிலென்றுநெஞ்சே★
எப்போதும் சிந்தித்திரு. 17

மங்களாசாசனத்தின் மற்றுள்ள ஆழ்வார்கள்
தங்கள்★ ஆர்வத்தளவுதானன்றி★ - பொங்கும்
பரிவாலே வில்லிபுத்தூர்ப்பட்டர்பிரான் பெற்றான்★
பெரியாழ்வா ரென்னும் பெயர். 18

கோதிலவாமாழ்வார்கள் கூறுகலைக்கெல்லாம்★
ஆதி திருப்பல்லாண்டானதுவும்★ - வேதத்துக்கு
ஓமென்னுமதுபோ லுள்ளதுக்கெல்லாம் சுருக்காய்★
தான் மங்கலமாதலால். 19

††உண்டோ திருப்பல்லாண்டுக்கொப்பதோர் கலைதான்?★
உண்டோ பெரியாழ்வார்க்கொப்பொருவர்?★ - தண்டமிழ் நூல்
செய்தருளுமாழ்வார்கள்தம்மி லவர்செய்கலையில்★
பைதல்நெஞ்சே! நீயுணர்ந்துபார். 20

ஆழ்வார்திருமகளா ராண்டாள்★ மதுரகவி
யாழ்வாரெதிராசராமிவர்கள்★ - வாழ்வாக
வந்துதித்த மாதங்கள்நாள்கள்தம்மின் வாசியையும்★
இந்தவுலகோர்க்குரைப்போம் யாம். 21

இன்றோ திருவாடிப்பூரம்★ எமக்காக
அன்றோ இங்காண்டாளவதரித்தாள்★ - குன்றாத
வாழ்வான வைகுந்தவான்போகந்தன்னை யிகழ்ந்து★
ஆழ்வார்திருமகளாராய். 22

பெரியாழ்வார்பெண்பிள்ளையாய்★ ஆண்டாள்பிறந்த
திருவாடிப்பூரத்தின் சீர்மை★ - ஒருநாளைக்கு
உண்டோ மனமே! உணர்ந்துபார்★ ஆண்டாளுக்கு
உண்டாகி லொப்பிதற்குமுண்டு. 23

அஞ்சுகுடிக்கொருசந்ததியாய்★ ஆழ்வார்கள்
தஞ்செயலைவிஞ்சிநிற்கும்தன்மையளாய்★ - பிஞ்சாய்ப்
பழுத்தாளை யாண்டாளைப் பத்தியுடன்நாளும்★
வழுத்தாய் மனமே! மகிழ்ந்து. 24

††ஏரார்மதுரகவி இவ்வுலகில்வந்துதித்த★
சீராரும்சித்திரையில் சித்திரைநாள்★ - பாருலகில்
மற்றுள்ள ஆழ்வார்கள் வந்துதித்தநாள்களிலும்★
உற்றதெமக்கென்றுநெஞ்சே! ஓர். 25

††வாய்த்ததிருமந்திரத்தின் மத்திமமாம் பதம்போல்★
சீர்த்தமதுரகவி செய்கலையை★ - ஆர்த்தபுகழ்
ஆரியர்கள்தாங்க ளருளிச்செயல்நடுவே★
சேர்வித்தார் தாற்பரியம்தேர்ந்து. 26

††இன்றுலகீர்! சித்திரையிலேய்ந்த திருவாதிரைநாள்★
என்றையினு மின்றிதனுக்கேற்றமென்தான்?★ - என்றவர்க்குச்
சாற்றுகின்றேன்கேண்மின் எதிராசர்தம் பிறப்பால்★
நாற்றிசையும் கொண்டாடும்நாள். 27

††ஆழ்வார்கள் தாங்க ளவதரித்தநாள்களிலும்★
வாழ்வானநாள்நமக்கு மண்ணுலகீர்!★ - ஏழ்பாரும்
உய்ய எதிராசருதித்தருளும்★ சித்திரையில்
செய்ய திருவாதிரை. 28

††எந்தையெதிராச ரிவ்வுலகிலெந்தமக்கா★
வந்துதித்தநா ளென்னும் வாசியினால்★ - இந்தத்
திருவாதிரைதன்னின் சீர்மைதனை நெஞ்சே!★
ஒருவாம லெப்பொழுதும் ஓர். 29

எண்ணரும்சீர்ப்பொய்கைமுன்னோரிவ்வுலகில் தோன்றியவூர்★
வண்மைமிகு கச்சி மல்லை மாமயிலை★ - மண்ணியில்நீர்
தேங்கும்குறையலூர் சீர்க்கலியன்தோன்றியவூர்★
ஓங்குமுறையூர் பாணனூர். 30

தொண்டரடிப்பொடியார் தோன்றியவூர்★ தொல்புகழ்சேர்
மண்டங்குடியென்பர் மண்ணுலகில்★ - எண்டிசையும்
ஏத்தும்குலசேகரனூரென வுரைப்பர்★
வாய்த்த திருவஞ்சிக்களம். 31

மன்னுதிருமழிசை மாடத்திருக்குருகூர்★
மின்னுபுகழ்வில்லிபுத்தூர் மேதினியில்★ - நன்னெறியோர்
ஏய்ந்தபத்திசாரர் எழில்மாறன் பட்டர்பிரான்★
வாய்ந்துதித்த ஊர்கள்வகை. 32

சீராரும்வில்லிபுத்தூர் செல்வத்திருக்கோளூர்★
ஏரார்பெரும்பூதூ ரென்னுமிவை★ - பாரில்
மதியாருமாண்டாள் மதுரகவியாழ்வார்★
எதிராசர் தோன்றியவூரிங்கு. 33

ஆழ்வார்களேற்றம் அருளிச்செயலேற்றம்★
தாழ்வாதுமின்றி அவைதாம்வளர்த்தோர்★ - ஏழ்பாரும்
உய்யஅவர்கள்செய்த வியாக்கியைகள் உள்ளதெல்லாம்★
வையமறியப்பகர்வோம் வாய்ந்து. 34

ஆழ்வார்களையும் அருளிச்செயல்களையும்★
தாழ்வாநினைப்பவர்கள் தாம்★ நரகில் - வீழ்வார்கள்
என்று நினைத்து நெஞ்சே! எப்பொழுதும்நீ அவர்பால்★
சென்றணுகக் கூசித்திரி. 35

தெருளுற்ற ஆழ்வார்கள் சீர்மையறிவாரார்?★
அருளிச்செயலை யறிவாரார்?★ - அருள்பெற்ற
நாதமுனிமுதலா[1] நம்தேசிகரையல்லால்★
பேதைமனமே! யுண்டோபேசு. 36

ஓராண்வழியா யுபதேசித்தார் முன்னோர்★
ஏராரெதிராசர் இன்னருளால்★ - பாருலகில்
ஆசையுடையோர்க்கெல்லாம் ஆரியர்காள்! கூறுமென்று★
பேசி வரம்பறுத்தார் பின். 37

எம்பெருமானார்தரிசனமென்றே இதற்கு★
நம்பெருமாள் பேரிட்டு நாட்டிவைத்தார்★ - அம்புவியோர்
இந்தத்தரிசனத்தை எம்பெருமானார்வளர்த்த★
அந்தச்செயல்[2] அறிகைக்கா. 38

---

1. முதலான என்று மோதுவர். 2. செயலை என்றும் கூறுவர்.

பிள்ளான் நஞ்சீயர் பெரியவாச்சான்பிள்ளை★
தெள்ளார் வடக்குத்திருவீதிப் - பிள்ளை★
மணவாளயோகி திருவாய்மொழியைக்காத்த★
குணவாளரென்று நெஞ்சே! கூறு. 39

முந்துறவே பிள்ளான்முதலானோர் செய்தருளும்★
அந்தவியாக்கியைகள் அன்றாகில்★ - அந்தோ
திருவாய்மொழிப்பொருளைத் தேர்ந்துரைக்கவல்ல
குருஆர்?★ இக்காலம் நெஞ்சே! கூறு. 40

தெள்ளாரும் ஞானத் திருக்குருகைப்பிரான்
பிள்ளான்★ எதிராசர்பேரருளால்★ - உள்ளாரும்
அன்புடனே மாறன்மறைப்பொருளை அன்றுரைத்தது★
இன்பமிகும் ஆறாயிரம். 41

தஞ்சீரை ஞானியர்[1]தாம் புகழும் வேதாந்தி★
நஞ்சீயர்தாம் பட்டர்நல்லருளால்★ - எஞ்சாத
ஆர்வமுடன் மாறன்மறைப்பொருளை ஆய்ந்துரைத்தது★
ஏரொன்பதினாயிரம். 42

நம்பிள்ளை தம்முடையநல்லருளால் ஏவியிட★
பின் பெரியவாச்சான்பிள்ளை அதனால்★ - இன்பா
வருபத்தி மாறன்மறைப்பொருளைச் சொன்னது★
இருபத்துநாலாயிரம். 43

† †தெள்ளியதா நம்பிள்ளைசெப்பு நெறிதன்னை★
வள்ளல் வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை★ - இந்த
நாடறிய மாறன்மறைப்பொருளை நன்குரைத்தது★
ஈடுமுப்பத்தாறாயிரம். 44

அன்போ டழகியமணவாளச் சீயர்★
பின்போரும் கற்றறிந்து பேசுகைக்கா★ - தம்பெரிய
போதமுடன் மாறன்மறையின் பொருளுரைத்தது★
ஏதமில் பன்னீராயிரம். 45

பெரியவாச்சான்பிள்ளை பின்புள்ளவைக்கும்
தெரிய★ வியாக்கியைகள் செய்வால்★ - அரிய
அருளிச்செயற்பொருளை ஆரியர்கட்கிப்போது★
அருளிச்செயலாய்த் தறிந்து. 46

---

1. ஞானியர்கள் என்றே கூறுவர்.

நஞ்சீயர்செய்த வியாக்கியைகள் நாலிரண்டுக்கு★
எஞ்சாமையாவைக்கு மில்லையே★ - தம்சீரால்
வையகுருவின்தம்பி மன்னுமணவாளமுனி★
செய்யுமவைதாமும் சில. 47

சீரார் வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை★ எழு
தேரார்தமிழ்வேதத்தீடுதனை★ - தாருமென
வாங்கிமுன்நம்பிள்ளை ஈயுண்ணிமாதவர்க்குத்
தாம்கொடுத்தார்★ பின்னதனைத் தான். 48

ஆங்கவர்பால்பெற்ற சிறியாழ்வானப்பிள்ளை★
தாம்கொடுத்தார் தம்மகனார்தம்கையில்★ - பாங்குடனே
நாலூர்ப்பிள்ளைக்கவர்தாம் நல்லமகனார்க்கவர்தாம்★
மேலோர்க்கீந்தாரவரே மிக்கு. 49

††நம்பெருமாள் நம்மாழ்வார் நஞ்சீயர் நம்பிள்ளை
யென்பர்★ அவரவர்தமேற்றத்தால்★ - அன்புடையோர்
[1]சாத்துதிருநாமங்கள்தானென்றுநன்னெஞ்சே!★
ஏத்ததனைச்[2]சொல்லிநீ யின்று. 50

துன்னுபுகழ்க்கந்தாடைத்தோழப்பர் தம்முகப்பால்★
என்னவுலகாரியனோ வென்றுரைக்க★ - பின்னை
உலகாரியனென்னும்பேர் நம்பிள்ளைக்கோங்கி★
விலகாமல் நின்றதென்றும் மேல். 51

பின்னை வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை★ அன்பால்
அன்ன திருநாமத்தை யாதரித்து★ - மன்னுபுகழ்
மைந்தர்க்குச் [3]சாற்றுகையால் வந்து பரந்தது★ எங்கும்
இந்தத்திருநாம மிங்கு. 52

††அன்னபுகழ்முடும்பையண்ண லுலகாசிரியன்★
இன்னருளால்செய்தகலை யாவையிலும்★ - உன்னில்
திகழ்வசனபூடணத்தின்சீர்மை யொன்றுக்கில்லை★
புகழல்லவிவ்வார்த்தை மெய்யிப்போது. 53

முன்னம்குரவோர் மொழிந்தவசனங்கள்
தன்னை★ மிகக்கொண்டுகற்றோர் தம்முயிர்க்கு★ - மின்னணியாச்
சேரச்சமைத்தவரே சீர்வசனபூடணமென்[4]
பேர்★ இக்கலைக்கிட்டார் பின். 54

---

1. சாற்று என்றும் பாடம். 2. சொல்லு என்றும் பாடம்.
3. சாத்து என்றும் பாடம். 4. 'என்னும்பேர்' என்னில் தளைதவறும்.

ஆர்வசனபூடணத்தி னாழ்பொருளெல்லாமறிவார்?★
ஆரதுசொல்நேரிலனுட்டிப்பார்?★ - ஓரொருவ
ருண்டாகி லத்தனைகாணுள்ளமே!★ எல்லார்க்கும்
அண்டாத தன்றோ வது? 55

உய்யநினைவுடையீர்! உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன்★
வையகுரு முன்னம்வாய்மொழிந்த★ - செய்யகலை
யாம்வசனபூடணத்தி னாழ்பொருளைக்கற்று★ அதனுக்
காம்நிலையில் நில்லுமறிந்து. 56

தேசிகர்பால்கேட்ட செழும்பொருளை★ சிந்தைதன்னில்
மாசறவேயூன்ற மனனஞ்செய்து★ - ஆசரிக்க
வல்லார்கள்தாம் வசனபூடணத்தின் வான்பொருளை★
கல்லாததென்னோ கவர்ந்து. 57

சச்சம்பிரதாயம் தாமுடையோர்கேட்டக்கால்★
மெச்சும்[1]வியாக்கியைதானுண்டாகில்★ - நச்சி
அதிகரியும்நீர் வசனபூடணத்துக்கற்ற
மதியுடையீர்!★ மத்தியத்தராய். 58

சீர்வசனபூடணத்தின் செம்பொருளை★ சிந்தைதன்னால்
தேரிலுமாம் வாய்கொண்டுசெப்பிலுமாம்★ - ஆரியர்காள்!
என்தனக்குநாளு மினிதாகநின்றதையோ★
உந்தமக் கெவ்வின்பமுளதாம். 59

தன்குருவின் தாளிணைகள்தன்னி லன்பொன்றில்லாதார்★
அன்புதன்பால் செய்தாலு மம்புயைகோன்★ - இன்பமிகு
விண்ணாடுதானளிக்க வேண்டியிரான்★ ஆதலால்
நண்ணாரவர்கள்திருநாடு. 60

††ஞானமனுட்டானமிவை நன்றாகவேயுடைய
னான★ குருவையடைந்தக்கால்★ - மாநிலத்தீர்!
தேனார்கமலத் திருமாமகள்கொழுநன்★
தானே வைகுந்தம் தரும். 61

உய்யநினைவுண்டாகி லுங்குருக்கள்தம் பதத்தே
வையும்★ அன்புதன்னையிந்தமாநிலத்தீர்!★ - மெய்யுரைக்கேன்
பையரவில்மாயன்பரமபத முங்களுக்காம்★
கையிலங்கு நெல்லிக்கனி. 62

---

1. வியாக்கியைகள் என்றும் பாடம்.

ஆசாரியன்செய்த உபகாரமானவது★
தூய்தாக நெஞ்சுதன்னில் தோன்றுமேல்★ - தேசாந்
தரத்திலிருக்க மனந்தான் பொருந்தமாட்டாது★
இருத்தலினி[1]யேதறியோம் யாம். 63

தன்னாரியனுக்குத் தானடிமைசெய்வது★ அவன்
இந்நாடுதன்னி லிருக்கும்நாள்★ - அந்நே
ரறிந்துமதிலாசையின்றி ஆசாரியனைப்
பிரிந்திருப்பாரார்?★ மனமே! பேசு. 64

ஆசாரியன் சிச்சனாருயிரைப்பேணுமவன்★
தேசாரும்சிச்ச னவன்சீர்வடிவை★ - ஆசையுடன்
நோக்குமவனென்னும் நுண்ணறிவைக் கேட்டுவைத்தும்★
ஆர்க்கு மந்நேர்நிற்கை யரிதாம். 65

பின்பழகராம்பெருமாள்சீயர்★ பெருந்திவத்தில்
அன்பதுவுமற்று மிக்கவாசையினால்★ - நம்பிள்ளைக்
கானவடிமைகள் செய்யந்நிலையை நன்னெஞ்சே!★
ஊனமற வெப்பொழுதுமோர். 66

ஆசாரியர்களனைவரு முன்னாசரித்த★
ஆசாரந்தன்னை யறியாதார்★ - பேசுகின்ற
வார்த்தைகளைக்கேட்டு மருளாதே★ பூருவர்கள்
சீர்த்தநிலைதன்னை நெஞ்சே! சேர். 67

நாத்திகரும் நற்கலையின்நன்னெறிசேராத்திகரும்★
ஆத்திகநாத்திகருமா மிவரை★ - ஓர்த்து நெஞ்சே!
முன்னவரும்பின்னவரும் மூர்க்கரெனவிட்டு★ நடுச்
சொன்னவரை நாளும்தொடர். 68

நல்லமணமுள்ளதொன்றை நண்ணியிருப்பதற்கு★
நல்லமணமுண்டாம் [2]நயமதுபோல்★ - நல்ல
குணமுடையோர்தங்களுடன் கூடியிருப்பார்க்கு★
குணமதுவேயாம் சேர்த்திகொண்டு. 69

தீயகந்தமுள்ளதொன்றைச் சேர்ந்திருப்பதொன்றுக்கு★
தீயகந்தமேறும் திறமதுபோல்★ தீய
குணமுடையோர்தங்களுடன் கூடியிருப்பார்க்கு★
குணமதுவேயாம் செறிவுகொண்டு. 70

1. இனியே தரியோம் என்றும் பாடம்.
2. நலம் என்றும் பாடம்.

††முன்னோர்மொழிந்தமுறை தப்பாமல்கேட்டு★
பின்னோர்ந்து தாமதனைப் பேசாதே★ - தந்நெஞ்சில்
தோற்றினதேசொல்லி யிதுசுத்தவுபதேசவர 71
வாற்றதென்பர்★ மூர்க்கராவார்.

††பூருவாசாரியர்கள் போதமனுட்டானங்கள்★
கூறுவார் வார்த்தைகளைக் கொண்டு நீர் - தேறி★
இருள்தருமாஞாலத்தே யின்பமுற்று வாழும்★ 72
தெருள்தரு மாதேசிகனைச் சேர்ந்து!

††இந்த உபதேசரத்தினமாலைதன்னை★
சிந்தைதன்னில் நாளும்சிந்திப்பார்★ - எந்தை 73
எதிராசரின்னருளுக் கென்றுமிலக்காகி★
சதிராக வாழ்ந்திடுவர் தாம்.

எறும்பியப்பா அருளிச்செய்தது

மன்னுயிர்காளிங்கே மணவாளமாமுனிவன்★
பொன்னடியாம் செங்கமலப்போதுகளை★ - உன்னிச்
சிரத்தாலேதீண்டில் அமானவனும்நம்மை★ 74
கரத்தாலேதீண்டல் கடன்.

அடிவரவு:- எந்தை கற்றோர் ஆழ்வார் பொய்கை அந்தமிழ் ஐப்பசி மற்றுள்ள பேதை மாறன் கார்த்திகை மன்னிய தை மாசி ஏரார் உண்டோ இன்றை மாநில மங்கள கோதில உண்டோ ஆழ்வார் இன்றோ பெரியாழ்வார் அஞ்சுகுடி ஏரார் வாய்த்த இன்று ஆழ்வார் எந்தை எண்ணரும் தொண்டரடி மன்னுதிரு சீராரும் ஆழ்வார்களேற்றம் ஆழ்வார்களையும் தெருளுற்ற ஒராண் எம்பெருமானார் பிள்ளான் முந்துறவே தெள்ளாரும் தஞ்சீரை நம்பிள்ளை தெள்ளியதா அன்போடு பெரியவாச்சான் நஞ்சீயர் சீரார் ஆங்கவர்பால் நம்பெருமாள் துன்னுபுகழ் பின்னை வடக்கு அன்னபுகழ் முன்னம் ஆர்வசன உய்யநினைவு தேசிகர் சச்சம் சீர்வசன தன்குருவின் ஞானம் உய்யநினைவு ஆசாரியன் தன்னாரியன் ஆசாரியன்சிச்சன் பின்பழகராம் ஆசாரியர்கள் நாத்திகரும் நல்லமணம் தீயகந்தம் முன்னோர் பூருவாசாரியர்கள் இந்தவுபதேச மன்னுயிர்காள்.

உபதேசரத்தினமாலை முற்றும்

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ :

மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

தனியன்கள்

நேரிசை வெண்பா

அல்லும்பகலு மனுபவிப்பார் தங்களுக்குச்★
சொல்லும்பொருளும் தொகுத்துரைத்தான்★ - நல்ல
மணவாளமாமுனிவன் மாறன்மறைக்குத்★
தணவா நூற்றந்தாதிதான்.

மன்னுபுகழ்சேர் மணவாளமாமுனிவன்★
தன்னருளாலுட்பொருள்கள் தம்முடனே - சொன்ன★
திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதியாம்தேனை★
ஒருவாதருந்து நெஞ்சே! உற்று.

---

††உயர்வேபரன்படியை உள்ளதெல்லாம்தான்கண்டு★
உயர்வேதநேர்கொண்டுரைத்து★ - மயர்வேதும்
வாராமல் மானிடரை வாழ்விக்கும் மாறன்சொல்★
வேராகவே விளையும் வீடு. 1

††வீடுசெய்துமற்றெவையும் மிக்கபுகழ்நாரணன்தாள்★
நாடு நலத்தாலடைய நன்குரைக்கும்★ - நீடுபுகழ்
வண்குருகூர்மாற னிந்தமாநிலத்தோர்தாம் வாழ★
பண்புடனே பாடியருள்பத்து. 2

பத்துடையோர்க்கென்றும் பரனெளியனாம் பிறப்பால்★
முத்திதரும் மாநிலத்தீர்! மூண்டவன்பால்★ - பத்திசெய்யும்
என்றுரைத்த மாறன்தனின்சொல்லால்போம்★ நெடுகச்
சென்ற பிறப்பாமஞ்சிறை. 3

அஞ்சிறையபுட்கள்தமை யாழியானுக்கு★ நீர்
என்செயலைச் சொல்லுமெனவிரந்து★ - விஞ்ச
நலங்கியதும்மாறனிங்கே நாயகனைத்தேடி★
மலங்கியதும் பத்திவளம்.

வளம்மிக்கமால்பெருமை மன்னுயிரின் தண்மை★
உள்முற்றங்கூடுருவவோர்ந்து★ - தளர்வுற்று
நீங்கநினைமாறனை மால் நீடிலகுசீலத்தால்★
பாங்குடனேசேர்த்தான் பரிந்து.

860
பரிவதிலீசன்படியைப் பண்புடனேபேசி★
அரியனலனாராதனைக்கென்று★ - உரிமையுடன்
ஓதியருள்மாற னொழிவித்தா னிவ்வுலகில்★
பேதையர்கள் தங்கள் பிறப்பு. 6

பிறவியற்று நீள்விசும்பில் பேரின்பமுய்க்கும்★
திறமளிக்கும் சீலத்திருமால்★ - அறவினியன்
பற்றுமவர்க்கென்று பகர்மாறன்பாதமே★
உற்றதுணையென்றுள்ளமே! ஓடு. 7

ஓடுமனம்செய்கைஉரை யொன்றிநில்லாதாருடனே★
கூடிநெடுமாலடிமைகொள்ளும் நிலை★ - நாடறிய
ஓர்ந்தவன்தன்செம்மை உரைசெய்தமாறனென★
ஏய்ந்துநிற்கும் வாழ்வாமிவை. 8

இவையறிந்தோர் தம்மளவி லீசனுவந்தாற்ற★
அவயவங்கள்தோறுமணையும் - சுவையதனைப்
பெற்று★ ஆர்வத்தால்மாறன் பேசினசொல்பேச★ மால்
பொற்றாள் நம்சென்னிபொரும். 9

பொருமாழிசங்குடையோன் பூதலத்தேவந்து★
தருமாறேோரேதுவறத்தன்னை★ - திரமாகப்
பார்த்துரைசெய்மாறன் பதம்பணிகவென்சென்னி★
வாழ்த்திடுக வென்னுடையவாய். 10

வாயுந்திருமால்மறையநிற்க★ ஆற்றாமை
போய்விஞ்சி மிக்கபுலம்புதலாய்★ - ஆய
அறியாதவற்றோடணைந்தழுத மாறன்★
செறிவாரை நோக்கும் திணிந்து. 11

திண்ணிதாமாறன் திருமால்பரத்துவத்தை★
நண்ணியவதாரத்தே நன்குரைத்த★ - வண்ணமறிந்
தற்றார்கள்யாவரவரடிக்கே ஆங்கவர்பால்★
உற்றாரை மேலிடாதூன். 12

ஊனமறவேவந்துள்கலந்த மாலினிமை
யானது★ அனுபவித்தற் காந்துணையா★ - வானில்
அடியார்குழாங்கூட ஆசையுற்றமாறன்★
அடியாருடன் நெஞ்சே! ஆடு. 13

ஆடிமகிழ்வானி லடியார்குழாங்களுடன்★
கூடியின்பமெய்தாக் குறையதனால்★ - வாடிமிக
அன்புற்றார்தம்நிலைமை ஆய்ந்துரைக்கமோகித்து★
துன்புற்றான் மாறனந்தோ. 14

அந்தாமத்தன்பா லடியார்களோடிறைவன்★
வந்தாரத்தான்கலந்த வண்மையினால்★ - சந்தாபம்
தீர்ந்தசடகோபன் திருவடிக்கே நெஞ்சமே!★
வாய்ந்தவன்பை நாடோறும்வை. 15

வைகுந்தன்வந்து கலந்ததற்பின்வாழ்மாறன்★
செய்கின்றநைச்சியத்தைச் சிந்தித்து★ - நைகின்ற
தன்மைதனைக்கண்டு உன்னைத்தான் விடேனென்றுரைக்க★
வன்மையடைந்தான் கேசவன். 16

கேசவனாலெந்தமர்கள் கீழ்மேலெழுபிறப்பும்★
தேசடைந்தாரென்று சிறந்துரைத்த★ - வீசுபுகழ்
மாறன்மலரடியே மன்னுயிர்க்கெல்லாமுய்கைக்கு★
ஆறென்று நெஞ்சே! அணை. 17

அணைந்தவர்கள் தம்முடனே ஆயனருட்காளாம்★
குணந்தனையேகொண் டுலகைக்கூட்ட★ - இணங்கிமிக
மாசிலுபதேசம்செய் மாறன்மலரடியே★
வீசுபுக ழெம்மாவீடு. 18

எம்மாவீடும்வேண்டா என்தனக்குன் தாளிணையே★
அம்மா! அமையுமென ஆய்ந்துரைத்த★ - நம்முடைய
வாழ்முதலாம்மாறன் மலர்த்தாளிணைசூடி★
கீழ்மையற்று நெஞ்சே! கிளர். 19

††கிளரொளிசேர் கீழுரைத்தபேறுகிடைக்க★
வளரொளிமால் சோலைமலைக்கே★ - தளர்வறவே
நெஞ்சைவைத்துச்சேருமெனும் நீடுபுகழ்மாறன்தாள்
முன்★செலுத்துவோ மெம்முடி. 20

முடியார் திருமலையில் மூண்டுநின்றமாறன்★
அடிவாரந்தன்னி லழகர் - வடிவழகைப்
பற்றி★ முடியுமடியும் படிகலனும்★
முற்றுமனுபவித்தான் முன். 21

முன்னமழகரெழில் மூழ்கும்குருகையர்கோன்★
இன்னவளவென்ன எனக்கரிதாய்த் - தென்ன★
கரணக்குறையின்கலக்கத்தை★ கண்ணன்
ஒருமைப்படுத்தா னொழித்து. 22

††ஒழிவிலாக்கால முடனாகிமன்னி★
வழுவிலாவாட்செய்ய மாலுக்கு★ - எழுசிகர
வேங்கடத்துப்பாரித்த மிக்கநலம்சேர்மாறன்★
பூங்கழலை நெஞ்சே! புகழ் 23

புகழொன்றுமா லெப்பொருள்களும்தானாய்★
நிகழ்கின்ற நேர்காட்டிநிற்க★ - மகிழ்மாறன்
எங்குமடிமைசெய்ய இச்சித்துவாசிகமாய்★ 24
அங்கடிமைசெய்தான் மொய்ம்பால்.

மொய்ம்பாரும்மாலுக்கு முன்னடிமைசெய்துவப்பால்★
அன்பாலாட்செய்பவரை ஆதரித்தும்★ - அன்பிலா
மூடரைநிந்தித்தும் மொழிந்தருளும் மாறன்பால்★ 25
தேடரியபத்தி நெஞ்சே! செய்.

செய்யபரத்துவமாய்ச் சீரார்வியூகமாய்★
துய்யவிபவமாய்த் தோன்றிவற்றுள்★ - எய்துமவர்க்கு
இந்நிலத்தி லர்ச்சாவதார மெளிதென்றான்★ 26
பன்னுதமிழ்மாறன் பயின்று.

பயிலுந்திருமால் பதந்தன்னில்★ நெஞ்சம்
தயலுண்டுநிற்கும் ததியர்க்கு★ - இயல்வுடனே
ஆளானார்க்காளாகும் மாறனடியதனில்★ 27
ஆளாகார்சன்மம் முடியா.

முடியாதவாசைமிக முற்றுகரணங்கள்★
அடியார்தம்மைவிட்டவன்பால் - படியா★ஒன்
றொன்றின்செயல்விரும்ப உள்ளதெல்லாம் தான்விரும்ப★ 28
துன்னியதே மாறன்தன் சொல்.

சொன்னாவில்வாழ்புலவீர்! சோறுகூறைக்காக★
மன்னாதமானிடரை வாழ்த்துதலா - லென்னாகும்?★
என்னுடனேமாதவனை யேத்துமெனும்★ குருகூர் 29
மன்னருளால் மாறும்சன்மம்.

சன்மம்பலசெய்துதானிவ்வுலகளிக்கும்★
நன்மையுடையமால்குணத்தைநாடோறும்★ - இம்மையிலே
ஏத்துமின்பம்பெற்றேனெனு மாறனையுலகீர்!★ 30
நாத்தழும்பவேத்து மொருநாள்.

ஒருநாயகமாயுலகுக்கு★ வானோர்
இருநாட்டிலேறியுய்க்குமின்பம் - திரமாகா★
மன்னுயிர்ப்போகம்தீது மாலடிமையேயினிதாம்★ 31
பன்னியிவை மாறனுரைப்பால்.

பாலரைப்போல்சீழ்கிப் பரனளவில்வேட்கையால்★
காலத்தால் தேசத்தால் கைகழிந்த[1]★ - சால
அரிதானபோகத்தி லாசையுற்று நைந்தான்★
குருகூரில் வந்துதித்த கோ.
32

கோவானவீசன் குறையெல்லாந் தீரவே★
ஓவாதகாலத் துவாதிதனை★ - மேவிக்
கழித்தடையக்காட்டிக் கலந்தகுணம்★ மாறன்
வழுத்துதலால் வாழ்ந்ததிந்த மண்.
33

மண்ணுலகில் முன்கலந்து மால்பிரிகையால்★ மாறன்
பெண்ணிலைமையாய்க் காதல்பித்தேறி★ - எண்ணிடில் முன்
போலிமுதலானபொருளை யவனாய்நினைந்து★
மேல்விழுந்தான் மையல்தனின்வீறு.
34

வீற்றிருக்கும்மால்விண்ணில் மிக்கமயல்தன்னை★
ஆற்றுதற்காத்தன்பெருமையானதெல்லாம்★ - தோற்றவந்து
நன்றுகலக்கப்போற்றிநன்குகந்துவீறுரைத்தான்★
சென்றதுயர்மாறன் தீர்ந்து.
35

தீர்ப்பாரிலாத மயல்தீரக்கலந்தமால்★
ஓர்ப்பாதுமின்றியுடன்பிரிய★ - நேர்க்க
அறிவழிந்துஉற்றாருமறக்கலங்க★ பேர்கேட்
டறிவுபெற்றான் மாறன்சீலம்.
36

சீலமிகுகண்ணன் திருநாமத்தாலுணர்ந்து★
மேலவன்தன் மேனிகண்டு மேவுதற்கு★ - சால
வருந்தியிரவும்பகலும் மாறாமல்கூப்பிட்டு★
இருந்தனனே தென்குருகூரேறு.
37

ஏறுதிருவுடையீ ஈசனுகப்புக்கு★
வேறுபடி லென்னுடைமைமிக்கவுயிர்★ - தேறுங்கால்
என்றனக்கும் வேண்டாவெனுமாறன் தாளைநெஞ்சே!★
நந்தமக்குப்பேறாக நண்ணு.
38

நண்ணாதுமாலடியை நானிலத்தேவல்வினையால்★
எண்ணாராத்துன்பமுறு மிவ்வுயிர்கள்★ - தண்ணிமையைக்
கண்டிருக்கமாட்டாமல் கண்கலங்கும்மாறனருள்★
உண்டுநமக்குற்றதுணை யொன்று.
39

1. கைகழிந்து என்று மோதுவர்.

††ஒன்றுமிலைத்தேவு இவ்வுலகம்படைத்தமால்★
அன்றியெனவாரு மறியவே★ - நன்றாக
மூதலித்துப்பேசியருள் மொய்ம்மகிழோன்தாள்தொழவே★
காதலிக்கு மென்னுடையகை. 40

கையாரும்சக்கரத்தோன் காதலின்றிக்கேயிருக்க★
பொய்யாகப்பேசும் புறனுரைக்கு★ - மெய்யான
பேற்றையுபகரித்த பேரருளின் தன்மைத்தனை★
போற்றினனே மாறன் பொலிந்து. 41

††பொலிகபொலிகவென்று பூமகள்கோன் தொண்டர்★
மலிவுதனைக் கண்டுகந்துவாழ்த்தி★ - உலகில்
திருந்தாதார்தம்மைத் திருத்தியமாறன்சொல்★
மருந்தாகப்போகும் மனமாசு. 42

மாசறுசோதிக்கண்ணன் வந்துகலவாமையால்★
ஆசைமிகுந்துபழிக்கஞ்சாமல்★-[1]ஏசறவே
மண்ணில்மடலூர மாறனொருமித்தான்★
உள்நடுங்கத்தான் பிறந்த ஊர். 43

ஊரநினைந்தமடலூரவு மொண்ணாதபடி★
கூரிருள்சேர்கங்குல் உடன்கூடிநின்று★ - பேராமல்
தீதுசெய்ய மாறன்திருவுள்ளத்துச்சென்றதுயர்★
ஓதுவதிங் கெங்ஙனேயோ. 44

††எங்ஙனேநீர்முனிவதென்னையினி நம்பியழகு★
இங்ஙனேதோன்றுகின்றதென்முன்னே★ - அங்ஙன்
உருவெளிப்பாடாவுரைத்த தமிழ்மாறன்★
கருதுமவர்க் கின்பக்கடல். 45

கடல்ஞாலத்தீசனை முன்காணாமல் நொந்தே★
உடனாவனுகரிக்கலுற்று★ - திடமாக
வாய்ந்து அவனாய்த்தான்பேசும்மாறனுரையதனை★
ஆய்ந்துரைப்பா ராட்செய்யநோற்றார். 46

நோற்றநோன்பாதியிலே னுன்தனைவிட்டாற்ற கில்லேன்★
பேற்றுக்குபாயமுன்தன்பேரருளே★ - சாற்றுகின்றேன்
இங்கென்னிலையென்னு மெழில்மாறன் சொல்வல்லார்★
அங்கமரர்க் காராவமுது. 47

---

1. ஏசவே என்றும் பாடம்.

††ஆராவமுதாழ்வா ராதரித்தபேறுகளை★
தாராமையாலே தளர்ந்துமிக★ - தீராத
ஆசையுடனாற்றாமைபேசி யலமந்தான்★
மாசறுசீர் மாறனெம்மான். 48

மாநலத்தால்மாறன் திருவல்லவாழ்புகழ்போய்★
தானிளைத்துவீழ்ந் தவ்வூர்தன்னருகில்★ - மேல்நலங்கித்
துன்பமுற்றுச்சொன்ன சொலவுகற்பார்தங்களுக்கு★
பின்பிறக்கவேண்டா பிற. 49

பிறந்துலகம்காத்தளிக்கும் பேரருட்கண்ணா!★ உன்
சிறந்தகுணத்தாலுருகும் சீலத் - திறம்தவிர்ந்து★
சேர்ந்தனுபவிக்கும்நிலை செய்யென்றசீர்மாறன்★
வாய்ந்தபதத்தே மனமே! வைகு. 50

வைகல்திருவண்வண்டூர் வைகுமிராமனுக்கு★ என்
செய்கைதனைப்புள்ளினங்காள்! செப்புமென★ - கைகழிந்த
காதலுடன்தூதுவிடும் காரிமாறன்கழலே★
மேதினியீர்! நீர்வணங்குமின். 51

மின்னிடையார் சேர்கண்ணன் மெத்தெனவந்தானென்று★
தன்னிலைபோய்ப்பெண்ணிலையாய்த்தான்தள்ளி★ - உன்னுடனே
கூடேனென்றூடும் குருகையர்கோன்தாள்தொழவே★
நாடோறும் நெஞ்சமே! நல்கு. 52

நல்லவலத்தால் நம்மைச்சேர்த்தோன் முன்நண்ணாரை★
வெல்லும் விருத்தவிபூதியனென்று★ - எல்லையறத்
தானிருந்துவாழ்த்தும் தமிழ்மாறன் சொல்வல்லார்★
வானவர்க்கு வாய்த்தகுரவர். 53

குரவைமுதலாங் கண்ணன்கோலச்செயல்கள்★
இரவுபகலென்னாமல்★ என்றும் - பரவுமனம்
பெற்றேனென்றேகளித்துப் பேசும்பராங்குசன்றன்★
சொற்றேனில்நெஞ்சே! துவள். 54

துவளறுசீர்மால்திறத்துத் தொன்னலத்தால்★ நாளும்
துவளறுதன்சீலமெல்லாம் சொன்னான்★ - துவளறவே
முன்னமனுபவத்தில் மூழ்கிநின்றமாறன்★ அதில்
மன்னுமுவப்பால்வந்த மால். 55

மாலுடனேதான்கலந்து வாழப்பெறாமையால்★
சாலநைந்துதன்னுடைமை தானடையக் - கோலியே★
தானிகழவேண்டாமல் தன்னைவிடல்சொல்மாறன்★
ஊனமறுசீர் நெஞ்சே! உண். 56

உண்ணுஞ்சோறாதியொருமூன்று மெம்பெருமான்★
கண்ணனென்றே நீர்மல்கிக் கண்ணிணைகள்★ - மண்ணுலகில்
மன்னுதிருக்கோளூரில் மாயன்பால்போம்மாறன்★
பொன்னடியேநந்தமக்குப்பொன். 57

பொன்னுலகுபூமியெல்லாம் புள்ளினங்கட்கேவழங்கி★
என்னிடரைமாலுக்கியம்புமென★ - மன்னுதிரு
நாடுமுதல்தூதுநல்கிவிடும்மாறனையே★
நீடுலகீர்! போய்வணங்கும் நீர். 58

நீராகிக்கேட்டவர்கள் நெஞ்சழிய★ மாலுக்கும்
ஏரார்விசும்பி லிருப்பரிதா★ - ஆராத
காதலுடன்கூப்பிட்ட காரிமாறன்சொல்லை★
ஓதிடவேயுய்யு முலகு. 59

††உலகுய்யமால்நின்ற உயர்வேங்கடத்தே★
அலர்மகளைமுன்னிட்டு அவன்றன் - மலரடியே★
வன்சரணாய்ச்சேர்ந்த மகிழ்மாறன்தாளிணையே★
உன்சரணாய் நெஞ்சமே! உள். 60

உண்ணிலாவைவருடனிருத்தி★யிவ்வுலகில்
எண்ணிலாமாய னெனைநலிய - எண்ணுகின்றான்★
என்றுநினைந்தோலமிட்ட இன்புகழ்சேர்மாறனென★
குன்றிவிடுமே பவக்கங்குல். 61

††கங்குல்பகலரதி கைவிஞ்சிமோகமுற★
அங்கதனைக்கண்டோ ரரங்கரைப்பார்த்து★ இங்கிவள்பால்
என்செய்யநீரெண்ணுகின்ற தென்னுநிலைசேர்மாறன்★
அஞ்சொலுற நெஞ்சுவெள்ளையாம். 62

வெள்ளியநாமங்கேட்டு விட்டகன்றபின்மோகம்★
தெள்ளியமால் தென்திருப்பேர்சென்றுபுக★ - உள்ளமங்கே
பற்றிநின்றதன்மை பகரும்சடகோபற்கு★
அற்றவர்கள்தா மாழியார். 63

ஆழிவண்ணன் தன்விசயமானவை முற்றுங்காட்டி★
வாழிதனாலென்றுமகிழ்ந்துநிற்க★ - ஊழிலவை
தன்னையின்றுபோற்கண்டு தானுரைத்த மாறன்சொல்★
பன்னுவரே நல்லதுகற்பார். 64

கற்றோர்கருதும் விசயங்களுக்கெல்லாம்★
பற்றாம்விபவகுணப்பண்புகளை★ - உற்றுணர்ந்து
மண்ணிலுள்ளோர்தம்மிழவைவாய்ந்துரைத்தமாறன் சொல்★
பண்ணிலினிதான தமிழ்ப்பா. 65

பாமருவுவேதம்பகர் மால்குணங்களுடன்★
ஆமழகுவேண்டற்பாடாமவற்றை★ - தூமனத்தால்
நண்ணியவனைக்காண நன்குருகிக்கூப்பிட்ட★
அண்ணலை நண்ணாரேழையர். 66

ஏழையர்கள்நெஞ்சை இளகுவிக்கும்மாலழகு★
சூழவந்துதோன்றித் துயர்விளைக்க★ - ஆழுமனந்
தன்னுடனேயவ்வழகைத் தானுரைத்தமாறன்பால்★
மன்னுமவர் தீவினைபோம்மாய்ந்து. 67

மாயாமல்தன்னைவைத்த வைசித்திரியாலே★
தீயாவிசித்திரமாச் சேர்பொருளோ - டோயாமல்★
வாய்ந்துநிற்கும்மாயன் வளமுரைத்தமாறனைநாம்★
ஏய்ந்துரைத்து வாழுநாளென்று. 68

என்தனைநீ யிங்குவைத்த தேதுக்கென★மாலும்
என்தனக்குமென்தமர்க்கு மின்பமதா★ - நன்றுகவி
பாடவெனக்கைம்மாறிலாமை★பகர்மாறன்
பாடணைவார்க் குண்டாமின்பம். 69

இன்பக்கவி பாடுவித்தோனை★ இந்திரையோடு
அன்புற்றுவாழ் திருவாறன்விளையில்★ - துன்பமறக்
கண்டடிமைசெய்யக் கருதியமாறன்கழலே★
திண்டிறலோர்யாவர்க்கும் தேவு. 70

தேவனுறைபதியில் சேரப்பெறாமையால்★
மேவுமடியார்வசனாம் மெய்ந்நிலையும்★ - யாவையும்தா
னாம்நிலையும்சங்கித் தவைதெளிந்தமாறன்பால்★
மாநிலத்தீர்! நங்கள்மனம். 71

நங்கருத்தை நன்றாகநாடிநிற்கும்மாலறிய★
இங்கிவற்றிலாசை எமக்குளதென்? - சங்கையினால்★
தன்னுயிரில் மற்றில் நசைதானொழிந்தமாறன்றான்★
அந்நிலையையாய்ந்துரைத்தா னங்கு. 72

அங்கமரர்பேண அவர்நடுவேவாழ்திருமாற்கு★
இங்கோர் பரிவரிலையென்றஞ்ச★ - எங்கும்
பரிவருளரென்னப் பயந்தீர்ந்தமாறன்★
வரிகழல்தாள்சேர்ந்தவர் வாழ்வார். 73

வாராமலச்சமினி மால்தன்வலியினையும்★
சீரார்பரிவருடன் சேர்த்தியையும்★ - பாருமெனத்
தானுகந்தமாறன்றாள் சார்நெஞ்சே! சாராயேல்★
மானிடவரைச்சார்ந்து மாய். 74

மாயன்வடிவழகைக் காணாதவல்விடா
யாயது★ அறவிஞ்சி அழுதலற்றும்★ - தூயபுகழ்
உற்றசடகோபனை நாமொன்றிநிற்கும்போதுபகல்★
அற்றபொழுதான தெல்லியாம். 75

எல்லிபகல்நடந்த இந்தவிடாய்தீருகைக்கு★
மெல்லவந்து தான் கலக்கவேணுமென★ - நல்லவர்கள்
மன்னுகடித்தானத்தே மாலிருக்கமாறன்கண்டு★
இந்நிலையைச்சொன்னா னிருந்து. 76

இருந்தவன்தான்வந் திங்கிவரெண்ணமெல்லாம்★
திருந்த விவர்தந்திறத்தேசெய்து★ - பொருந்தக்
கலந்தினியனா [1]யிருக்கக்கண்டசடகோபர்★
கலந்தநெறிகட்டுரைத்தார் கண்டு. 77

கண்ணிறையவந்து கலந்தமாலிக்கலவி★
திண்ணிலையாவேணுமெனச் சிந்தித்து★ - தண்ணிதெனும்
ஆருயிரினேற்றமதுகாட்ட ஆய்ந்துரைத்தான்★
காரிமாறன் தன்கருத்து. 78

கருமால்திறத்தி லொருகன்னிகையாம்மாறன்★
ஒருமாகலவி யுரைப்பால்★ - திரமாக
அன்னியருக்காகா தவன்றனக்கேயாகுமுயிர்★
இந்நிலையையோரு [2]நெடிதா. 79

† † நெடுமாலழகுதனில் நீள்குணத்தில்★ ஈடு
படுமாநிலையுடைய [3]பத்தர்★ - அடிமைதனில்
எல்லைநிலம்தானாக எண்ணினான்மாறன்★ அது
கொல்லைநிலமான நிலைகொண்டு. 80

கொண்டபெண்டிர்தாம்முதலாக்கூறுமுற்றார்கன்மத்தால்★
அண்டினவரென்றே யவரைவிட்டு★ - தொண்டருடன்
சேர்க்கும் திருமாலைச் சேருமென்றான்★ ஆர்க்குமிதம்
பார்க்கும் புகழ்மாறன் பண்டு. 81

---

1. நிற்க என்றும் பாடம்.
2. ஓர் என்றும் பாடம்.
3. பத்தர்க்கு என்றும் பாடம்

பண்டையுறவானபரனைப் புளிங்குடிக்கே
கண்டு★ எனக்கெல்லாவுறவின் காரியமும்★ - தண்டறநீ
செய்தருளென்றேயிரந்த சீர்மாறன் தாளிணையே★
உய்துணையென் றுள்ளமே! ஓர். 82

ஓராநீர்வேண்டினவை உள்ளதெல்லாம் செய்கின்றேன்★
நாராயணனன்றோ நானென்று★ - பேருறவைக்
காட்டஅவன்சீலத்தில் கால்தாழ்ந்த மாறனருள்★
மாட்டிவிடும் நம்மனத்து மை. 83

மையார்கண்மா மார்பில் மன்னும் திருமாலை★
கையாழிசங்குடனே காணவெண்ணி★ - மெய்யான
காதலுடன் கூப்பிட்டுக் கண்டுகந்தமாறன்பேர்★
ஓதவுய்யுமே இன்னுயிர். 84

இன்னுயிர்மால்தோற்றின திங்கென்னெஞ்சிலென்று★ கண்ணால்
அன்றவனைக்காணவெண்ணியாண்பெண்ணாய்★ - பின்னையவன்
தன்னை நினைவிப்பவற்றால் தான்தளர்ந்தமாறனருள்★
உன்னுமவர்க் குள்ளமுருகும். 85

உருகுமாலென்னெஞ்ச முன்செயல்களெண்ணி★
பெருகுமால் வேட்கையெனப்பேசி★ - மருவுகின்ற
இன்னாப்புடன் அவன்சீரேய்ந்துரைத்தமாறன்சொல்★
என்நாச் சொல்லாதிருப்ப தெங்கு? 86

எங்காதலுக்கடி மாலேய்ந்தவடி வழகென்று★
அங்காதுபற்றாசா ஆங்கவன்பால்★ - எங்குமுள்ள
புள்ளினத்தைத் தூதாகப்போகவிடும்மாறன்தாள்★
உள்ளினர்க்குத் தீங்கையறுக்கும். 87

அறுக்குமிடரென்று அவன்பாலாங்குவிட்டதூதர்★
மறித்துவரப் பற்றாமனத்தால்★ - அறப்பதறிச்
செய்யதிருநாவாயில் செல்லநினைந்தான்மாறன்★
மையலினால் செய்வறியாமல். 88

மல்லடிமைசெய்யும்நாள் மால்தன்னைக்கேட்க★ அவன்
சொல்லுமளவும் பற்றாத்தொன்னலத்தால்★ - செல்கின்ற
ஆற்றாமைபேசி யலமந்தமாறனருள்★
மாற்றாகப்போகுமென்தன்மால். 89

பண்டையுறவானபரனைப் புளிங்குடிக்கே
கண்டு★ எனக்கெல்லாவுறவின் காரியமும்★ - தண்டறநீ
செய்தருளென்றேயிரந்த சீர்மாறன் தாளிணையே★
உய்துணையென் றுள்ளமே! ஓர். 82

ஓராநீர்வேண்டினவை உள்ளதெல்லாம் செய்கின்றேன்★
நாராயணனன்றோ நானென்று★ - பேருறவைக்
காட்டஅவன்சீலத்தில் கால்தாழ்ந்த மாறனருள்★
மாட்டிவிடும் நம்மனத்து மை. 83

மையார்கண்மா மார்பில் மன்னும் திருமாலை★
கையாழிசங்குடனே காணவெண்ணி★ - மெய்யான
காதலுடன் கூப்பிட்டுக் கண்டுகந்தமாறன்பேர்★
ஓதவுய்யுமே இன்னுயிர். 84

இன்னுயிர்மால்தோற்றின திங்கென்னெஞ்சிலென்று★ கண்ணால்
அன்றவனைக்காணவெண்ணியாண்பெண்ணாய்★ - பின்னையவன்
தன்னை நினைவிப்பவற்றால் தான்தளர்ந்தமாறனருள்★
உன்னுமவர்க் குள்ளமுருகும். 85

உருகுமாலென்னெஞ்ச முன்செயல்களெண்ணி★
பெருகுமால் வேட்கையெனப்பேசி★ - மருவுகின்ற
இன்னாப்புடன் அவன்சீரேய்ந்துரைத்தமாறன்சொல்★
என்நாச் சொல்லாதிருப்ப தெங்கு? 86

எங்காதலுக்கடி மாலேய்ந்தவடி வழகென்று★
அங்காதுபற்றாசா ஆங்கவன்பால்★ - எங்குமுள்ள
புள்ளினத்தைத் தூதாகப்போகவிடும்மாறன்தாள்★
உள்ளினர்க்குத் தீங்கையறுக்கும். 87

அறுக்குமிடரென்று அவன்பாலாங்குவிட்டதூதர்★
மறித்துவரப் பற்றாமனத்தால்★ - அறப்பதறிச்
செய்யதிருநாவாயில் செல்லநினைந்தான்மாறன்★
மையலினால் செய்வறியாமல். 88

மல்லடிமைசெய்யும்நாள் மால்தன்னைக்கேட்க★ அவன்
சொல்லுமளவும் பற்றாத்தொன்னலத்தால்★ - செல்கின்ற
ஆற்றாமைபேசி யலமந்தமாறனருள்★
மாற்றாகப்போகுமென்தன்மால். 89

††மாலுமதுவாஞ்சைமுற்றும் மன்னுமுடம்பின்முடிவில்★
சாலநண்ணிச்செய்வனெனத் தானுகந்து★ - மேலவனைச்
சீரார்கணபுரத்தே சேருமெனும் சீர்மாறன்★
தாரானோ நந்தமக்குத் தாள்? 90

தாளடைந்தோர் தங்கட்குத் தானேவழித்துணையாம்★
காளமேகத்தைக் கதியாக்கி★ - மீளுதலாம்
ஏதமிலாவிண்ணுலகி லேகவெண்ணும்மாறனென★
கேதமுள்ளதெல்லாம் கெடும். 91

கெடுமிடர் வைகுந்தத்தைக் கிட்டினாற்போல்★
தடமுடை அனந்தபுரந்தன்னில்★ - படவரவில்
கண்துயில்மாற்காட்செய்யக் காதலித்தான்மாறன்★ உயர்
விண்தனிலுள்ளோர் வியப்பவே. 92

வேய்மருதோளிந்திரைகோன் மேவுகின்றதேசத்தை★
தான்மருவாத்தன்மையினால்★ தன்னையின்னம் - பூமியிலே
வைக்கு மெனச்சங்கித்து மால்தெளிவிக்கத்தெளிந்த★
தக்கபுகழ்மாற னெங்கள்சார்வு. 93

சார்வாகவேயடியில் தானுரைத்த பத்திதான்★
சீரார்பலத்துடனேசேர்ந்ததனை★ - சோராமல்
கண்டுரைத்தமாறன் கழலிணையே நாடோறும்★
கண்டுகக்குமென்னுடையகண். 94

கண்ணனடியிணையில் காதலுறுவார் செயலை★
திண்ணமுறவேசுருங்கச்செப்பியே★ - மண்ணவர்க்குத்
தானுபதேசிக்கை தலைக்கட்டினான்மாறன்★
ஆனபுகழ்சேர் தன்னருள். 95

அருளாலடியிலெடுத்த மாலன்பால்★
இருளார்ந்த தம்முடம்பைஇச்சித்து★ - இருவிசும்பில்
இத்துடன்கொண்டேக இசைவுபார்த்தேயிருந்த★
சுத்திசொல்லும் மாறன்செஞ்சொல். 96

செஞ்சொற்பரன் தனதுசீராரும்மேனிதனில்★
வஞ்சித்துச்செய்கின்ற வாஞ்சைதனின்★ - விஞ்சுதலைக்
கண்டவனைக்காற்கட்டிக் கைவிடுவித்துக்கொண்ட★
திண்டிறல்மாறன் நந்திரு 97

திருமால் தன்பால் விருப்பம்செய்கின்றநேர்கண்டு★
அருமாயத்தன்றகல்விப்பானென்?★ - பெருமால்நீ
இன்றென்பால்செய்வானென்னென்னஇடருற்றுநின்றான்★
துன்னுபுகழ்மாறனைத் தான்சூழ்ந்து. 98

††சூழ்ந்துநின்றமால் விசும்பில் தொல்லைவழிகாட்ட★
ஆழ்ந்ததனைமுற்று மநுபவித்து★ - வாழ்ந்தங்கு
அடியருடனே யிருந்தவாற்றை யுரைசெய்தான்★
முடிமகிழ்சேர்ஞானமுனி. 99

††முனிமாறன் முன்புரைசெய் முற்றின்பம்நீங்கி★
தனியாகிநின்று தளர்ந்து★ - நனியாம்
பரமபத்தியால்நைந்து பங்கயத்தாள்கோனை★
ஒருமையுற்றுச்சேர்ந்தா னுயர்ந்து. 100

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி முற்றும்

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்.